Genesis

Genesis 1

1 In den beginne schiep God den hemel en de aarde. **2** De
aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den
afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren. **3** En God
zeide: Daar zij licht! en daar werd licht.

4 En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte
scheiding tussen het licht en tussen de duisternis. **5** En God
noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht.
Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest,
de eerste dag. **6** En God zeide: Daar zij een uitspansel in het
midden der wateren; en dat make scheiding tussen wateren
en wateren!

7 En God maakte dat uitspansel, en maakte scheiding
tussen de wateren, die onder het uitspansel zijn, en tussen
de wateren, die boven het uitspansel zijn. En het was alzo. **8**
En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond
geweest, en het was morgen geweest, de tweede dag. **9** En
God zeide: Dat de wateren van onder den hemel in een
plaats vergaderd worden, en dat het droge gezien worde! En
het was alzo.

10 En God noemde het droge aarde, en de vergadering der
wateren noemde Hij zeeen; en God zag, dat het goed was.
11 En God zeide: Dat de aarde uitschiete grasscheutjes,
kruid zaadzaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht
naar zijn aard, welks zaad daarin zij op de aarde! En het was
alzo. **12** En de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid
zaadzaaiende naar zijn aard, en vruchtdragend geboomte,
welks zaad daarin was, naar zijn aard. En God zag, dat het
goed was. **13** Toen was het avond geweest, en het was
morgen geweest, de derde dag. **14** En God zeide: Dat er
lichten zijn in het uitspansel des hemels, om scheiding te

maken tussen den dag en tussen den nacht; en dat zij zijn
tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren!

15 En dat zij zijn tot lichten in het uitspansel des hemels,
om licht te geven op de aarde! En het was alzo. **16** God dan
maakte die twee grote lichten; dat grote licht tot
heerschappij des daags, en dat kleine licht tot heerschappij
des nachts; ook de sterren. **17** En God stelde ze in het
uitspansel des hemels, om licht te geven op de aarde. **18** En
om te heersen op den dag, en in den nacht, en om scheiding
te maken tussen het licht en tussen de duisternis. En God
zag, dat het goed was. **19** Toen was het avond geweest, en
het was morgen geweest, de vierde dag. **20** En God zeide:
Dat de wateren overvloediglijk voortbrengen een gewemel
van levende zielen; en het gevogelte vliege boven de aarde,
in het uitspansel des hemels!

21 En God schiep de grote walvissen, en alle levende
wremelende ziel, welke de wateren overvloediglijk
voortbrachten, naar haar aard; en alle gevleugeld gevogelte
naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. **22** En God
zegende ze, zeggende: Zijt vruchtbaar, en vermenigvuldigt,
en vervult de wateren in de zeeen; en het gevogelte
vermenigvuldige op de aarde! **23** Toen was het avond
geweest, en het was morgen geweest, de vijfde dag. **24** En
God zeide: De aarde brenge levende zielen voort, naar haar
aard, vee, en kruipend, en wild gedierte der aarde, naar zijn
aard! En het was alzo.

25 En God maakte het wild gedierte der aarde naar zijn
aard, en het vee naar zijn aard, en al het kruipend gedierte
des aardbodems naar zijn aard. En God zag, dat het goed
was. **26** En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons
beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben
over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels,

en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het
kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.

27 En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld
van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. **28** En
God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar,
en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt
haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over
het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de
aarde kruipt! **29** En God zeide: Ziet, Ik heb ulieden al het
zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en
alle geboomte, in hetwelk zaadzaaiende boomvrucht is; het
zij u tot spijze!

30 Maar aan al het gedierte der aarde, en aan al het
gevogelte des hemels, en aan al het kruipende gedierte op
de aarde, waarin een levende ziel is, heb Ik al het groene
kruid tot spijze gegeven. En het was alzo. **31** En God zag al
wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was
het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde
dag.

Genesis 2

1 Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde, en al hun heir. **2**
Als nu God op den zevenden dag volbracht had Zijn werk,
dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op den zevenden dag
van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. **3** En God heeft den
zevenden dag gezegend, en dien geheiligd; omdat Hij op
denzelven gerust heeft van al Zijn werk, hetwelk God
geschapen had, om te volmaken. **4** Dit zijn de geboorten des
hemels en der aarde, als zij geschapen werden; ten dage als
de HEERE God de aarde en den hemel maakte.

5 En allen struik des velds, eer hij in de aarde was, en al het
kruid des velds, eer het uitsproot; want de HEERE God had
niet doen regenen op de aarde, en er was geen mens
geweest, om den aardbodem te bouwen. **6** Maar een damp
was opgegaan uit de aarde, en bevochtigde den gansen
aardbodem. **7** En de HEERE God had den mens geformeerd
uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den
adem des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel. **8**
Ook had de HEERE God een hof geplant in Eden, tegen het
oosten, en Hij stelde aldaar den mens, dien Hij geformeerd
had.

9 En de HEERE God had alle geboomte uit het aardrijk doen
spruiten, begeerlijk voor het gezicht, en goed tot spijze; en
den boom des levens in het midden van den hof, en de
boom der kennis des goeds en des kwaads. **10** En een rivier
was voortgaande uit Eden, om dezen hof te bewateren; en
werd van daar verdeeld, en werd tot vier hoofden. **11** De
naam der eerste rivier is Pison; deze is het, die het ganse
land van Havila omloopt, waar het goud is. **12** En het goud
van dit land is goed; daar is ook bedolah, en de steen
sardonix. **13** En de naam der tweede rivier is Gihon; deze is

het, die het ganse land Cusch omloopt. **14** En de naam der
derde rivier is Hiddekel; deze is gaande naar het oosten van
Assur. En de vierde rivier is Frath. **15** Zo nam de HEERE God
den mens, en zette hem in den hof van Eden, om dien te
bouwen, en dien te bewaren. **16** En de HEERE God gebood
den mens, zeggende: Van allen boom dezes hofs zult gij
vrijelijk eten;

17 Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads,
daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan
eet, zult gij den dood sterven. **18** Ook had de HEERE God
gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal
hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.

19 Want als de HEERE God uit de aarde al het gedierte des
velds, en al het gevogelte des hemels gemaakt had, zo
bracht Hij die tot Adam, om te zien, hoe hij ze noemen zou;
en zo als Adam alle levende ziel noemen zoude, dat zou
haar naam zijn. **20** Zo had Adam genoemd de namen van al
het vee, en van het gevogelte des hemels, en van al het
gedierte des velds; maar voor den mens vond hij geen
hulpe, die als tegen hem over ware. **21** Toen deed de HEERE
God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij
nam een van zijn ribben, en sloot derzelver plaats toe met
vlees.

22 En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam
genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.
23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen,
en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten,
omdat zij uit den man genomen is. **24** Daarom zal de man
zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven;
en zij zullen tot een vlees zijn. **25** En zij waren beiden naakt,
Adam en zijn vrouw; en zij schaamden zich niet.

Genesis 3

1 De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds,
hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij zeide tot de
vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet
eten van allen boom dezes hofs? **2** En de vrouw zeide tot de
slang: Van de vrucht der bomen dezes hofs zullen wij eten;
3 Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs
is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die
aanroeren, opdat gij niet sterft. **4** Toen zeide de slang tot de
vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven; **5** Maar God
weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen
geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het
goed en het kwaad. **6** En de vrouw zag, dat die boom goed
was tot spijze, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een
boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij
nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar,
en hij at.

7 Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden
gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten
vijgeboombladeren samen, en maakten zich schorten. **8** En
zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den
hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en
zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het
midden van het geboomte des hofs. **9** En de HEERE God riep
Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij?

10 En hij zeide: Ik hoorde Uw stem in den hof, en ik vreesde;
want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. **11** En Hij zeide:
Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij
van dien boom gegeten, van welken Ik u gebood, dat gij
daarvan niet eten zoudt?

12 Toen zeide Adam: De vrouw, die Gij bij mij gegeven hebt,
die heeft mij van dien boom gegeven, en ik heb gegeten. **13**
En de HEERE God zeide tot de vrouw: Wat is dit, dat gij
gedaan hebt? En de vrouw zeide: De slang heeft mij
bedrogen, en ik heb gegeten. **14** Toen zeide de HEERE God
tot die slang: Dewijl gij dit gedaan hebt, zo zijt gij vervloekt
boven al het vee, en boven al het gedierte des velds! Op uw
buik zult gij gaan, en stof zult gij eten, al de dagen uws
levens.

15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze
vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal
u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen
vermorzelen. **16** Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer
vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met
smart zult gij kinderen baren; en tot uw man zal uw
begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben. **17** En
tot Adam zeide Hij: Dewijl gij geluisterd hebt naar de stem
uwer vrouw, en van dien boom gegeten, waarvan Ik u
gebood, zeggende: Gij zult daarvan niet eten; zo zij het
aardrijk om uwentwil vervloekt; en met smart zult gij
daarvan eten al de dagen uws levens.

18 Ook zal het u doornen en distelen voortbrengen, en gij
zult het kruid des velds eten. **19** In het zweet uws
aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde
wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof,
en gij zult tot stof wederkeren. **20** Voorts noemde Adam den
naam zijner vrouw Heva, omdat zij een moeder aller
levenden is. **21** En de HEERE God maakte voor Adam en zijn
vrouw rokken van vellen, en toog ze hun aan. **22** Toen zeide
de HEERE God: Ziet, de mens is geworden als Onzer een,
kennende het goed en het kwaad! Nu dan, dat hij zijn hand
niet uitsteke, en neme ook van den boom des levens, en ete,
en leve in eeuwigheid.

23 Zo verzond hem de HEERE God uit den hof van Eden, om
den aardbodem te bouwen, waaruit hij genomen was. **24** En
Hij dreef den mens uit; en stelde cherubim tegen het oosten
des hofs van Eden, en een vlammig lemmer eens zwaards,
dat zich omkeerde, om te bewaren den weg van den boom
des levens.

Genesis 4

1 En Adam bekende Heva, zijn huisvrouw, en zij werd
zwanger, en baarde Kain, en zeide: Ik heb een man van den
HEERE verkregen! **2** En zij voer voort te baren zijn broeder
Habel; en Habel werd een schaapherder, en Kain werd een
landbouwer. **3** En het geschiedde ten einde van enige
dagen, dat Kain van de vrucht des lands den HEERE offer
bracht.

4 En Habel bracht ook van de eerstgeborenen zijner
schapen, en van hun vet. En de HEERE zag Habel en zijn
offer aan; **5** Maar Kain en zijn offer zag Hij niet aan. Toen
ontstak Kain zeer, en zijn aangezicht verviel. **6** En de HEERE
zeide tot Kain: Waarom zijt gij ontstoken, en waarom is uw
aangezicht vervallen?

7 Is er niet, indien gij weldoet, verhoging? en zo gij niet
weldoet, de zonde ligt aan de deur. Zijn begeerte is toch tot
u, en gij zult over hem heersen. **8** En Kain sprak met zijn
broeder Habel; en het geschiedde, als zij in het veld waren,
dat Kain tegen zijn broeder Habel opstond, en sloeg hem
dood. **9** En de HEERE zeide tot Kain: Waar is Habel, uw
broeder? En hij zeide: Ik weet het niet; ben ik mijns broeders
hoeder?

10 En Hij zeide: Wat hebt gij gedaan? daar is een stem des
bloeds van uw broeder, dat tot Mij roept van den
aardbodem. **11** En nu zijt gij vervloekt van den aardbodem,
die zijn mond heeft opengedaan, om uws broeders bloed
van uw hand te ontvangen. **12** Als gij den aardbodem
bouwen zult, hij zal u zijn vermogen niet meer geven; gij
zult zwervende en dolende zijn op aarde. **13** En Kain zeide
tot den HEERE: Mijn misdaad is groter, dan dat zij vergeven
worde.

14 Zie, Gij hebt mij heden verdreven van den aardbodem,
en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn; en ik zal
zwervende en dolende zijn op de aarde, en het zal
geschieden, dat al wie mij vindt, mij zal doodslaan. **15** Doch
de HEERE zeide tot hem: Daarom, al wie Kain doodslaat, zal
zevenvoudig gewroken worden! En de HEERE stelde een
teken aan Kain; opdat hem niet versloeg al wie hem vond.
16 En Kain ging uit van het aangezicht des HEEREN; en hij
woonde in het land Nod, ten oosten van Eden.

17 En Kain bekende zijn huisvrouw, en zij werd bevrucht en
baarde Henoch; en hij bouwde een stad, en noemde den
naam dier stad naar den naam zijns zoons, Henoch. **18** En
aan Henoch werd Hirad geboren; en Hirad gewon Mechujael;
en Mechujael gewon Methusael; en Methusael gewon
Lamech. **19** En Lamech nam zich twee vrouwen; de naam
van de eerste was Ada, en de naam van de andere Zilla.

20 En Ada baarde Jabal; deze is geweest een vader
dergenen, die tenten bewoonden, en vee hadden. **21** En de
naam zijns broeders was Jubal; deze was de vader van allen,
die harpen en orgelen handelen. **22** En Zilla baarde ook
Tubal-kain, een leermeester van allen werker in koper en
ijzer; en de zuster van Tubal-kain was Naema. **23** En Lamech
zeide tot zijn vrouwen Ada en Zilla: Hoort mijn stem, gij
vrouwen van Lamech! neemt ter ore mijn rede! Voorwaar, ik
sloeg wel een man dood, om mijn wonde, en een jongeling,
om mijn buile!

24 Want Kain zal zevenvoudig gewroken worden, maar
Lamech zeventigmaal zevenmaal. **25** En Adam bekende
wederom zijn huisvrouw, en zij baarde een zoon, en zij
noemde zijn naam Seth; want God heeft mij, sprak zij, een
ander zaad gezet voor Habel; want Kain heeft hem
doodgeslagen.

26 En denzelven Seth werd ook een zoon geboren, en hij
noemde zijn naam Enos. Toen begon men den Naam des
HEEREN aan te roepen.

Genesis 5

1 Dit is het boek van Adams geslacht. Ten dage als God den
mens schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods. **2** Man
en vrouw schiep Hij hen, en zegende ze, en noemde hun
naam Mens, ten dage als zij geschapen werden. **3** En Adam
leefde honderd en dertig jaren, en gewon een zoon naar zijn
gelijkenis, naar zijn evenbeeld, en noemde zijn naam Seth.

4 En Adams dagen, nadat hij Seth gewonnen had, zijn
geweest achthonderd jaren; en hij gewon zonen en
dochteren. **5** Zo waren al de dagen van Adam, die hij leefde,
negenhonderd jaren, en dertig jaren; en hij stierf. **6** En Seth
leefde honderd en vijf jaren, en hij gewon Enos.

7 En Seth leefde, nadat hij Enos gewonnen had,
achthonderd en zeven jaren; en hij gewon zonen en
dochteren. **8** Zo waren al de dagen van Seth negenhonderd
en twaalf jaren; en hij stierf. **9** En Enos leefde negentig
jaren, en hij gewon Kenan.

10 En Enos leefde, nadat hij Kenan gewonnen had,
achthonderd en vijftien jaren; en hij gewon zonen en
dochteren. **11** Zo waren al de dagen van Enos
negenhonderd en vijf jaren; en hij stierf. **12** En Kenan leefde
zeventig jaren, en hij gewon Mahalal-el.

13 En Kenan leefde, nadat hij Mahalal-el gewonnen had,
achthonderd en veertig jaren; en hij gewon zonen en
dochteren. **14** Zo waren al de dagen van Kenan
negenhonderd en tien jaren; en hij stierf. **15** En Mahalal-el
leefde vijf en zestig jaren, en hij gewon Jered.

16 En Mahalal-el leefde, nadat hij Jered gewonnen had,
achthonderd en dertig jaren; en hij gewon zonen en

dochteren. **17** Zo waren al de dagen van Mahalal-el
achthonderd vijf en negentig jaren; en hij stierf. **18** En Jered
leefde honderd twee en zestig jaren, en hij gewon Henoch.

19 En Jered leefde, nadat hij Henoch gewonnen had,
achthonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren. **20** Zo
waren al de dagen van Jered negenhonderd twee en zestig
jaren; en hij stierf. **21** En Henoch leefde vijf en zestig jaren,
en hij gewon Methusalach.

22 En Henoch wandelde met God, nadat hij Methusalach
gewonnen had, driehonderd jaren; en hij gewon zonen en
dochteren. **23** Zo waren al de dagen van Henoch
driehonderd vijf en zestig jaren. **24** Henoch dan wandelde
met God; en hij was niet meer; want God nam hem weg. **25**
En Methusalach leefde honderd zeven en tachtig jaren, en
hij gewon Lamech.

26 En Methusalach leefde, nadat hij Lamech gewonnen had,
zevenhonderd twee en tachtig jaren; en hij gewon zonen en
dochteren. **27** Zo waren al de dagen van Methusalach
negenhonderd negen en zestig jaren; en hij stierf. **28** En
Lamech leefde honderd twee en tachtig jaren, en hij gewon
een zoon.

29 En hij noemde zijn naam Noach, zeggende: Deze zal ons
troosten over ons werk, en over de smart onzer handen,
vanwege het aardrijk, dat de HEERE vervloekt heeft! **30** En
Lamech leefde, nadat hij Noach gewonnen had, vijfhonderd
vijf en negentig jaren; en hij gewon zonen en dochteren. **31**
Zo waren al de dagen van Lamech zevenhonderd zeven en
zeventig jaren; en hij stierf. **32** En Noach was vijfhonderd
jaren oud; en Noach gewon Sem, Cham en Jafeth.

Genesis 6

1 En het geschiedde, als de mensen op den aardbodem
begonnen te vermenigvuldigen, en hun dochters geboren
werden, **2** Dat Gods zonen de dochteren der mensen
aanzagen, dat zij schoon waren, en zij namen zich vrouwen
uit allen, die zij verkozen hadden. **3** Toen zeide de HEERE:
Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met den mens,
dewijl hij ook vlees is; doch zijn dagen zullen zijn honderd
en twintig jaren. **4** In die dagen waren er reuzen op de
aarde, en ook daarna, als Gods zonen tot de dochteren der
mensen ingegaan waren, en zich kinderen gewonnen
hadden; deze zijn de geweldigen, die van ouds geweest zijn,
mannen van name.

5 En de HEERE zag, dat de boosheid des mensen
menigvuldig was op de aarde, en al het gedichtsel der
gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was.

6 Toen berouwde het den HEERE, dat Hij den mens op de
aarde gemaakt had, en het smartte Hem aan Zijn hart.

7 En de HEERE zeide: Ik zal den mens, dien Ik geschapen
heb, verdelgen van den aardbodem, van den mens tot het
vee, tot het kruipend gedierte, en tot het gevogelte des
hemels toe; want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb. **8**
Maar Noach vond genade in de ogen des HEEREN.

9 Dit zijn de geboorten van Noach. Noach was een
rechtvaardig, oprecht man in zijn geslachten. Noach
wandelde met God.

10 En Noach gewon drie zonen: Sem, Cham en Jafeth. **11**
Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht; en de
aarde was vervuld met wrevel.

12 Toen zag God de aarde, en ziet, zij was verdorven; want
al het vlees had zijn weg verdorven op de aarde. **13** Daarom
zeide God tot Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn
aangezicht gekomen; want de aarde is door hen vervuld met
wrevel; en zie, Ik zal hen met de aarde verderven.

14 Maak u een ark van goferhout; met kameren zult gij deze
ark maken; en gij zult die bepekken van binnen en van
buiten met pek.

15 En aldus is het, dat gij haar maken zult: driehonderd
ellen zij de lengte der ark, vijftig ellen haar breedte, en
dertig ellen haar hoogte. **16** Gij zult een venster aan de ark
maken, en zult haar volmaken tot een elle van boven; en de
deur der ark zult gij in haar zijde zetten; gij zult ze met
onderste, tweede en derde verdiepingen maken. **17** Want Ik,
zie, Ik breng een watervloed over de aarde, om alle vlees,
waarin een geest des levens is, van onder den hemel te
verderven; al wat op de aarde is, zal den geest geven. **18**
Maar met u zal Ik Mijn verbond oprichten; en gij zult in de
ark gaan, gij, en uw zonen, en uw huisvrouw, en de vrouwen
uwer zonen met u. **19** En gij zult van al wat leeft, van alle
vlees, twee van elk, doen in de ark komen, om met u in het
leven te behouden: mannetje en wijfje zullen zij zijn; **20** Van
het gevogelte naar zijn aard, en van het vee naar zijn aard,
van al het kruipend gedierte des aardbodems naar zijn aard,
twee van elk zullen tot u komen, om die in het leven te
behouden. **21** En gij, neem voor u van alle spijze, die
gegeten wordt, en verzamel ze tot u, opdat zij u en hun tot
spijze zij. **22** En Noach deed het; naar al wat God hem
geboden had, zo deed hij.

Genesis 7

1 Daarna zeide de HEERE tot Noach: Ga gij, en uw ganse
huis in de ark; want u heb Ik gezien rechtvaardig voor Mijn
aangezicht in dit geslacht. **2** Van alle rein vee zult gij tot u
nemen zeven en zeven, het mannetje en zijn wijfje; maar
van het vee, dat niet rein is, twee, het mannetje en zijn
wijfje. **3** Ook van het gevogelte des hemels zeven en zeven,
het mannetje en het wijfje, om zaad levend te houden op de
ganse aarde. **4** Want over nog zeven dagen zal Ik doen
regenen op de aarde veertig dagen, en veertig nachten; en
Ik zal van den aardbodem verdelgen al wat bestaat, dat Ik
gemaakt heb. **5** En Noach deed, naar al wat de HEERE hem
geboden had.

6 Noach nu was zeshonderd jaren oud, als de vloed der
wateren op de aarde was. **7** Zo ging Noach, en zijn zonen, en
zijn huisvrouw, en de vrouwen zijner zonen met hem in de
ark, vanwege de wateren des vloeds.

8 Van het reine vee, en van het vee, dat niet rein was, en
van het gevogelte, en al wat op den aardbodem kruipt, **9**
Kwamen er twee en twee tot Noach in de ark, het mannetje
en het wijfje, gelijk als God Noach geboden had. **10** En het
geschiedde na die zeven dagen, dat de wateren des vloeds
op de aarde waren. **11** In het zeshonderdste jaar des levens
van Noach, in de tweede maand, op den zeventienden dag
der maand, op dezen zelfden dag zijn alle fonteinen des
groten afgronds opengebroken, en de sluizen des hemels
geopend.

12 En een plasregen was op de aarde veertig dagen en
veertig nachten. **13** Even op dienzelfden dag ging Noach,
en Sem, en Cham, en Jafeth, Noachs zonen, desgelijks ook

Noachs huisvrouw, en de drie vrouwen zijner zonen met hem
in de ark;

14 Zij, en al het gedierte naar zijn aard, en al het vee naar
zijn aard, en al het kruipend gedierte, dat op de aarde
kruipt, naar zijn aard, en al het gevogelte naar zijn aard, alle
vogeltjes van allerlei vleugel. **15** En van alle vlees, waarin
een geest des levens was, kwamen er twee en twee tot
Noach in de ark. **16** En die er kwamen, die kwamen
mannetje en wijfje, van alle vlees, gelijk als hem God
bevolen had. En de HEERE sloot achter hem toe. **17** En die
vloed was veertig dagen op de aarde, en de wateren
vermeerderden, en hieven de ark op, zodat zij oprees boven
de aarde.

18 En de wateren namen de overhand, en vermeerderden
zeer op de aarde; en de ark ging op de wateren. **19** En de
wateren namen gans zeer de overhand op de aarde, zodat
alle hoge bergen, die onder den gansen hemel zijn, bedekt
werden. **20** Vijftien ellen omhoog namen de wateren de
overhand, en de bergen werden bedekt. **21** En alle vlees,
dat zich op de aarde roerde, gaf den geest, van het
gevogelte, en van het vee, en van het wild gedierte, en van
al het kruipend gedierte, dat op de aarde kroop, en alle
mens.

22 Al wat een adem des geestes des levens in zijn
neusgaten had, van alles wat op het droge was, is gestorven.
23 Alzo werd verdelgd al wat bestond, dat op den
aardbodem was, van den mens aan tot het vee, tot het
kruipend gedierte, en tot het gevogelte des hemels, en zij
werden verdelgd van de aarde; doch Noach alleen bleef
over, en wat met hem in de ark was. **24** En de wateren
hadden de overhand boven de aarde, honderd en vijftig
dagen.

Genesis 8

1 En God gedacht aan Noach, en aan al het gedierte, en aan
al het vee, dat met hem in de ark was; en God deed een
wind over de aarde doorgaan, en de wateren werden stil. **2**
Ook werden de fonteinen des afgronds, en de sluizen des
hemels gesloten, en de plasregen van den hemel werd
opgehouden. **3** Daartoe keerden de wateren weder van
boven de aarde, heen en weder vloeiende, en de wateren
namen af ten einde van honderd en vijftig dagen. **4** En de
ark rustte in de zevende maand, op den zeventienden dag
der maand, op de bergen van Ararat.

5 En de wateren waren gaande, en afnemende tot de tiende
maand; in de tiende maand, op den eersten der maand,
werden de toppen der bergen gezien. **6** En het geschiedde,
ten einde van veertig dagen, dat Noach het venster der ark,
die hij gemaakt had, opendeed.

7 En hij liet een raaf uit, die dikwijls heen en weder ging,
totdat de wateren van boven de aarde verdroogd waren. **8**
Daarna liet hij een duif van zich uit, om te zien, of de
wateren gelicht waren van boven den aardbodem. **9** Maar de
duif vond geen rust voor het hol van haar voet; zo keerde zij
weder tot hem in de ark; want de wateren waren op de
ganse aarde; en hij stak zijn hand uit, en nam haar, en
bracht haar tot zich in de ark. **10** En hij verbeidde nog
zeven andere dagen; toen liet hij de duif wederom uit de
ark. **11** En de duif kwam tot hem tegen den avondtijd; en
ziet, een afgebroken olijfblad was in haar bek; zo merkte
Noach, dat de wateren van boven de aarde gelicht waren.
12 Toen vertoefde hij nog zeven andere dagen; en hij liet de
duif uit; maar zij keerde niet meer weder tot hem. **13** En het
geschiedde in het zeshonderd en eerste jaar, in de eerste

maand, op den eersten derzelver maand, dat de wateren
droogden van boven de aarde; toen deed Noach het deksel
der ark af, en zag toe, en ziet, de aardbodem was gedroogd.

14 En in de tweede maand, op den zeven en twintigsten
dag der maand, was de aarde opgedroogd. **15** Toen sprak
God tot Noach, zeggende:

16 Ga uit de ark, gij, en uw huisvrouw, en uw zonen, en de
vrouwen uwer zonen met u. **17** Al het gedierte, dat met u is,
van alle vlees, aan gevogelte, en aan vee, en aan al het
kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, doe met u
uitgaan; en dat zij overvloediglijk voorttelen op de aarde, en
vruchtbaar zijn, en vermenigvuldigen op de aarde. **18** Toen
ging Noach uit, en zijn zonen, en zijn huisvrouw, en de
vrouwen zijner zonen met hem. **19** Al het gedierte, al het
kruipende, en al het gevogelte, al wat zich op de aarde
roert, naar hun geslachten, gingen uit de ark. **20** En Noach
bouwde den HEERE een altaar; en hij nam van al het reine
vee, en van al het rein gevogelte, en offerde brandofferen op
dat altaar.

21 En de HEERE rook dien liefelijken reuk, en de HEERE
zeide in Zijn hart: Ik zal voortaan den aardbodem niet meer
vervloeken om des mensen wil; want het gedichtsel van 's
mensen hart is boos van zijn jeugd aan; en Ik zal voortaan
niet meer al het levende slaan, gelijk als Ik gedaan heb. **22**
Voortaan al de dagen der aarde zullen zaaiing en oogst, en
koude en hitte, en zomer en winter, en dag en nacht, niet
ophouden.

Genesis 9

1 En God zegende Noach en zijn zonen, en Hij zeide tot hen:
Zijt vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde! **2**
En uw vrees, en uw verschrikking zij over al het gedierte der
aarde, en over al het gevogelte des hemels; in al wat zich op
den aardbodem roert, en in alle vissen der zee; zij zijn in uw
hand overgegeven. **3** Al wat zich roert, dat levend is, zij u
tot spijze; Ik heb het u al gegeven, gelijk het groene kruid. **4**
Doch het vlees met zijn ziel, dat is zijn bloed, zult gij niet
eten. **5** En voorwaar, Ik zal uw bloed, het bloed uwer zielen
eisen; van de hand van alle gedierte zal Ik het eisen; ook
van de hand des mensen, van de hand eens iegelijken zijns
broeders zal Ik de ziel des mensen eisen. **6** Wie des mensen
bloed vergiet, zijn bloed zal door den mens vergoten
worden; want God heeft den mens naar Zijn beeld gemaakt.
7 Maar gijlieden, weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt;
teelt overvloediglijk voort op de aarde, en vermenigvuldigt
op dezelve. **8** Voorts zeide God tot Noach, en tot zijn zonen
met hem, zeggende:

9 Maar Ik, ziet, Ik richt Mijn verbond op met u, en met uw
zaad na u; **10** En met alle levende ziel, die met u is, van het
gevogelte, van het vee, en van alle gedierte der aarde met
u; van allen, die uit de ark gegaan zijn, tot al het gedierte
der aarde toe. **11** En Ik richt Mijn verbond op met u, dat niet
meer alle vlees door de wateren des vloeds zal worden
uitgeroeid; en dat er geen vloed meer zal zijn, om de aarde
te verderven. **12** En God zeide: Dit is het teken des
verbonds, dat Ik geef tussen Mij en tussen ulieden, en
tussen alle levende ziel, die met u is, tot eeuwige
geslachten.

13 Mijn boog heb Ik gegeven in de wolken; die zal zijn tot
een teken des verbonds tussen Mij en tussen de aarde. **14**
En het zal geschieden, als Ik wolken over de aarde brenge,
dat deze boog zal gezien worden in de wolken; **15** Dan zal Ik
gedenken aan Mijn verbond, hetwelk is tussen Mij en tussen
u, en tussen alle levende ziel van alle vlees; en de wateren
zullen niet meer wezen tot een vloed, om alle vlees te
verderven. **16** Als deze boog in de wolken zal zijn, zo zal Ik
hem aanzien, om te gedenken aan het eeuwig verbond
tussen God en tussen alle levende ziel, van alle vlees, dat op
de aarde is. **17** Zo zeide dan God tot Noach: Dit is het teken
des verbonds, dat Ik opgericht heb tussen Mij en tussen alle
vlees, dat op de aarde is. **18** En de zonen van Noach, die uit
de ark gingen, waren Sem, en Cham, en Jafeth; en Cham is
de vader van Kanaan.

19 Deze drie waren de zonen van Noach; en van dezen is de
ganse aarde overspreid. **20** En Noach begon een akkerman
te zijn, en hij plantte een wijngaard. **21** En hij dronk van
dien wijn, en werd dronken; en hij ontblootte zich in het
midden zijner tent. **22** En Cham, Kanaans vader, zag zijns
vaders naaktheid, en hij gaf het zijn beiden broederen daar
buiten te kennen. **23** Toen namen Sem en Jafeth een kleed,
en zij leiden het op hun beider schouderen, en gingen
achterwaarts, en bedekten de naaktheid huns vaders; en
hun aangezichten waren achterwaarts gekeerd, zodat zij de
naaktheid huns vaders niet zagen. **24** En Noach ontwaakte
van zijn wijn; en hij merkte wat zijn kleinste zoon hem
gedaan had.

25 En hij zeide: Vervloekt zij Kanaan; een knecht der
knechten zij hij zijn broederen! **26** Voorts zeide hij:
Gezegend zij de HEERE, de God van Sem; en Kanaan zij hem
een knecht! **27** God breide Jafeth uit, en hij wone in Sems
tenten! en Kanaan zij hem een knecht! **28** En Noach leefde
na den vloed driehonderd en vijftig jaren.

29 Zo waren al de dagen van Noach negenhonderd en vijftig
jaren; en hij stierf.

Genesis 10

1 Dit nu zijn de geboorten van Noachs zonen: Sem, Cham,
en Jafeth; en hun werden zonen geboren na den vloed. **2** De
zonen van Jafeth zijn: Gomer, en Magog, en Madai, en Javan,
en Tubal, en Mesech, en Thiras. **3** En de zonen van Gomer
zijn: Askenaz, en Rifath, en Togarma. **4** En de zonen van
Javan zijn: Elisa, en Tarsis; de Chittieten en Dodanieten. **5**
Van dezen zijn verdeeld de eilanden der volken in hun
landschappen, elk naar zijn spraak, naar hun huisgezinnen,
onder hun volken. **6** En de zonen van Cham zijn: Cusch en
Mitsraim, en Put, en Kanaan.

7 En de zonen van Cusch zijn: Seba en Havila, en Sabta, en
Raema, en Sabtecha. En de zonen van Raema zijn: Scheba
en Dedan. **8** En Cusch gewon Nimrod; deze begon geweldig
te zijn op de aarde. **9** Hij was een geweldig jager voor het
aangezicht des HEEREN; daarom wordt gezegd: Gelijk
Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht des
HEEREN. **10** En het beginsel zijns rijks was Babel, en Erech,
en Accad, en Calne in het land Sinear. **11** Uit ditzelve land is
Assur uitgegaan, en heeft gebouwd Nineve, en Rehoboth, Ir,
en Kalach. **12** En Resen, tussen Nineve en tussen Kalach;
deze is die grote stad. **13** En Mitsraim gewon de Ludieten,
en de Anamieten, en de Lehabieten, en de Naftuchieten, **14**
En de Pathrusieten, en de Casluchieten, van waar de
Filistijnen uitgekomen zijn, en de Caftorieten. **15** En Kanaan
gewon Sidon, zijn eerstgeborene, en Heth,

16 En den Jebusiet, en den Amoriet, en den Girgasiet, **17** En
den Hivviet, en den Arkiet, en den Siniet, **18** En den
Arvadiet, en den Tsemariet, en den Hamathiet; en daarna
zijn de huisgezinnen der Kanaanieten verspreid. **19** En de
landpale der Kanaanieten was van Sidon, daar gij gaat naar

Gerar tot Gaza toe; daar gij gaat naar Sodom en Gomorra,
en Adama, en Zoboim, tot Lasa toe. **20** Deze zijn zonen van
Cham, naar hun huisgezinnen, naar hun spraken, in hun
landschappen, in hun volken. **21** Voorts zijn Sem zonen
geboren; dezelve is ook de vader aller zonen van Heber,
broeder van Jafeth, den grootste.

22 Sems zonen waren Elam, en Assur, en Arfachsad, en Lud,
en Aram. **23** En Arams zonen waren Uz, en Hul, en Gether,
en Maz. **24** En Arfachsad gewon Selah, en Selah gewon
Heber. **25** En Heber werden twee zonen geboren; des enen
naam was Peleg; want in zijn dagen is de aarde verdeeld; en
zijns broeders naam was Joktan. **26** En Joktan gewon
Almodad, en Selef, en Hatsarmaveth, en Jarach, **27** En
Hadoram, en Usal, en Dikla, **28** En Obal, en Abimael, en
Scheba, **29** En Ofir, en Havila, en Jobab; deze allen waren
zonen van Joktan. **30** En hun woning was van Mescha af,
daar gij gaat naar Sefar, het gebergte van het oosten. **31**
Deze zijn zonen van Sem, naar hun huisgezinnen, naar hun
spraken, in hun landschappen, naar hun volken. **32** Deze
zijn de huisgezinnen der zonen van Noach, naar hun
geboorten, in hun volken; en van dezen zijn de volken op de
aarde verdeeld na den vloed.

Genesis 11

1 En de ganse aarde was van enerlei spraak en enerlei
woorden. **2** Maar het geschiedde, als zij tegen het oosten
togen, dat zij een laagte vonden in het land Sinear; en zij
woonden aldaar. **3** En zij zeiden een ieder tot zijn naaste:
Kom aan, laat ons tichelen strijken, en wel doorbranden! En
de tichel was hun voor steen, en het lijm was hun voor leem.
4 En zij zeiden: Kom aan, laat ons voor ons een stad
bouwen, en een toren, welks opperste in den hemel zij, en
laat ons een naam voor ons maken, opdat wij niet misschien
over de ganse aarde verstrooid worden! **5** Toen kwam de
HEERE neder, om te bezien de stad en den toren, die de
kinderen der mensen bouwden.

6 En de HEERE zeide: Ziet, zij zijn enerlei volk, en hebben
allen enerlei spraak; en dit is het, dat zij beginnen te maken;
maar nu, zoude hun niet afgesneden worden al wat zij
bedacht hebben te maken? **7** Kom aan, laat Ons nedervaren,
en laat Ons hun spraak aldaar verwarren, opdat iegelijk de
spraak zijns naasten niet hore. **8** Alzo verstrooide hen de
HEERE van daar over de ganse aarde; en zij hielden op de
stad te bouwen. **9** Daarom noemde men haar naam Babel;
want aldaar verwarde de HEERE de spraak der ganse aarde,
en van daar verstrooide hen de HEERE over de ganse aarde.
10 Deze zijn de geboorten van Sem: Sem was honderd jaren
oud, en gewon Arfachsad, twee jaren na den vloed.

11 En Sem leefde, nadat hij Arfachsad gewonnen had,
vijfhonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren. **12** En
Arfachsad leefde vijf en dertig jaren, en hij gewon Selah. **13**
En Arfachsad leefde, nadat hij Selah gewonnen had,
vierhonderd en drie jaren; en hij gewon zonen en dochteren.
14 En Selah leefde dertig jaren, en hij gewon Heber. **15** En

Selah leefde, nadat hij Heber gewonnen had, vierhonderd en
drie jaren, en hij gewon zonen en dochteren. **16** En Heber
leefde vier en dertig jaren, en gewon Peleg. **17** En Heber
leefde, nadat hij Peleg gewonnen had, vierhonderd en dertig
jaren; en hij gewon zonen en dochteren. **18** En Peleg leefde
dertig jaren, en hij gewon Rehu. **19** En Peleg leefde, nadat
hij Rehu gewonnen had, tweehonderd en negen jaren; en hij
gewon zonen en dochteren. **20** En Rehu leefde twee en
dertig jaren, en hij gewon Serug. **21** En Rehu leefde, nadat
hij Serug gewonnen had, tweehonderd en zeven jaren; en hij
gewon zonen en dochteren. **22** En Serug leefde dertig jaren,
en gewon Nahor. **23** En Serug leefde, nadat hij Nahor
gewonnen had, tweehonderd jaren; en hij gewon zonen en
dochteren. **24** En Nahor leefde negen en twintig jaren, en
gewon Terah. **25** En Nahor leefde, nadat hij Terah gewonnen
had, honderd en negentien jaren; en hij gewon zonen en
dochteren. **26** En Terah leefde zeventig jaren, en gewon
Abram, Nahor en Haran. **27** En deze zijn de geboorten van
Terah: Terah gewon Abram, Nahor en Haran; en Haran gewon
Lot.

28 En Haran stierf voor het aangezicht zijns vaders Terah, in
het land zijner geboorte, in Ur der Chaldeen. **29** En Abram
en Nahor namen zich vrouwen; de naam van Abrams
huisvrouw was Sarai, en de naam van Nahors huisvrouw was
Milka, een dochter van Haran, vader van Milka, en vader van
Jiska. **30** En Sarai was onvruchtbaar; zij had geen kind. **31**
En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, Harans zoon, zijns
zoons zoon, en Sarai, zijn schoondochter, de huisvrouw van
zijn zoon Abram, en zij togen met hen uit Ur der Chaldeen,
om te gaan naar het land Kanaan; en zij kwamen tot Haran,
en woonden aldaar. **32** En de dagen van Terah waren
tweehonderd en vijf jaren, en Terah stierf te Haran.

Genesis 12

1 De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en
uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat
Ik u wijzen zal. **2** En Ik zal u tot een groot volk maken, en u
zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen! **3**
En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u
vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend
worden. **4** En Abram toog heen, gelijk de HEERE tot hem
gesproken had; en Lot toog met hem; en Abram was vijf en
zeventig jaren oud, toen hij uit Haran ging.

5 En Abram nam Sarai, zijn huisvrouw, en Lot, zijns broeders
zoon, en al hun have, die zij verworven hadden, en de
zielen, die zij verkregen hadden in Haran; en zij togen uit,
om te gaan naar het land Kanaan, en zij kwamen in het land
Kanaan. **6** En Abram is doorgetogen in dat land, tot aan de
plaats Sichem, tot aan het eikenbos More; en de
Kanaanieten waren toen ter tijd in dat land.

7 Zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide: Aan uw
zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar
den HEERE, Die hem verschenen was. **8** En hij brak op van
daar naar het gebergte, tegen het oosten van Beth-el, en hij
sloeg zijn tent op, zijnde Beth-el tegen het westen, en Ai
tegen het oosten; en hij bouwde daar den HEERE een altaar,
en riep den Naam des HEEREN aan. **9** Daarna vertrok Abram,
gaande en trekkende naar het zuiden. **10** En er was honger
in dat land; zo toog Abram af naar Egypte, om daar als een
vreemdeling te verkeren, dewijl de honger zwaar was in dat
land.

11 En het geschiedde, als hij naderde, om in Egypte te
komen, dat hij zeide tot Sarai, zijn huisvrouw: Zie toch, ik
weet, dat gij een vrouw zijt, schoon van aangezicht. **12** En

het zal geschieden, als u de Egyptenaars zullen zien, zo
zullen zij zeggen: Dat is zijn huisvrouw; en zij zullen mij
doden, en u in het leven behouden. **13** Zeg toch: Gij zijt
mijn zuster; opdat het mij wel ga om u, en mijn ziel om
uwentwil leve. **14** En het geschiedde, als Abram in Egypte
kwam, dat de Egyptenaars deze vrouw zagen, dat zij zeer
schoon was.

15 Ook zagen haar de vorsten van Farao, en prezen haar bij
Farao; en die vrouw werd weggenomen naar het huis van
Farao. **16** En hij deed Abram goed, om harentwil; zodat hij
had schapen, en runderen, en ezelen, en knechten, en
maagden, en ezelinnen, en kemelen. **17** Maar de HEERE
plaagde Farao met grote plagen, ook zijn huis, ter oorzake
van Sarai, Abrams huisvrouw. **18** Toen riep Farao Abram, en
zeide: Wat is dit, dat gij mij gedaan hebt? waarom hebt gij
mij niet te kennen gegeven, dat zij uw huisvrouw is? **19**
Waarom hebt gij gezegd: Zij is mijn zuster; zodat ik haar mij
tot een vrouw zoude genomen hebben? en nu, zie, daar is
uw huisvrouw; neem haar en ga henen! **20** En Farao gebood
zijn mannen vanwege hem, en zij geleidden hem, en zijn
huisvrouw, en alles wat hij had.

Genesis 13

1 Alzo toog Abram op uit Egypte naar het zuiden, hij en zijn
huisvrouw, en al wat hij had, en Lot met hem. **2** En Abram
was zeer rijk, in vee, in zilver, en in goud. **3** En hij ging,
volgens zijn reizen, van het zuiden tot Beth-el toe, tot aan
de plaats, waar zijn tent in het begin geweest was, tussen
Beth-el, en tussen Ai; **4** Tot de plaats des altaars, dat hij in
het eerst daar gemaakt had; en Abram heeft aldaar den
Naam des HEEREN aangeroepen. **5** En Lot, die met Abram
toog, had ook schapen, en runderen, en tenten.

6 En dat land droeg hen niet, om samen te wonen; want hun
have was vele, zodat zij samen niet konden wonen. **7** En er
was twist tussen de herders van Abrams vee, en tussen de
herders van Lots vee. Ook woonden toen de Kanaanieten en
Ferezieten in dat land. **8** En Abram zeide tot Lot: Laat toch
geen twisting zijn tussen mij en tussen u, en tussen mijn
herders en tussen uw herders; want wij zijn mannen
broeders. **9** Is niet het ganse land voor uw aangezicht?
Scheid u toch van mij; zo gij de linkerhand kiest, zo zal ik ter
rechterhand gaan; en zo gij de rechterhand, zo zal ik ter
linkerhand gaan. **10** En Lot hief zijn ogen op, en hij zag de
ganse vlakte der Jordaan, dat zij die geheel bevochtigde; eer
de HEERE Sodom en Gomorra verdorven had, was zij als de
hof des HEEREN, als Egypteland, als gij komt te Zoar.

11 Zo koos Lot voor zich de ganse vlakte der Jordaan, en Lot
trok tegen het oosten; en zij werden gescheiden, de een van
den ander. **12** Abram dan woonde in het land Kanaan; en Lot
woonde in de steden der vlakte, en sloeg tenten tot aan
Sodom toe. **13** En de mannen van Sodom waren boos, en
grote zondaars tegen den HEERE. **14** En de HEERE zeide tot
Abram, nadat Lot van hem gescheiden was: Hef uw ogen op,

en zie van de plaats, waar gij zijt noordwaarts en zuidwaarts,
en oostwaarts en westwaarts.

15 Want al dit land, dat gij ziet, zal Ik u geven, en aan uw
zaad, tot in eeuwigheid. **16** En Ik zal uw zaad stellen als het
stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zal
kunnen tellen, zal ook uw zaad geteld worden. **17** Maak u
op, wandel door dit land, in zijn lengte en in zijn breedte;
want Ik zal het u geven. **18** En Abram sloeg tenten op, en
kwam en woonde aan de eikenbossen van Mamre, die bij
Hebron zijn; en hij bouwde aldaar den HEERE een altaar.

Genesis 14

1 En het geschiedde in de dagen van Amrafel, den koning
van Sinear, van Arioch, den koning van Ellasar, van Kedor-
laomer, den koning van Elam, en van Tideal, den koning der
volken; **2** Dat zij krijg voerden met Bera, koning van Sodom,
en met Birsa, koning van Gomorra, Sinab, koning van
Adama, en Semeber, koning van Zeboim, en den koning van
Bela, dat is Zoar. **3** Deze allen voegden zich samen in het
dal Siddim, dat is de Zoutzee. **4** Twaalf jaren hadden zij
Kedor-laomer gediend; maar in het dertiende jaar vielen zij
af. **5** Zo kwam Kedor-laomer in het veertiende jaar, en de
koningen, die met hem waren, en sloegen de Refaieten in
Asteroth-karnaim, en de Zuzieten in Ham, en de Emieten in
Schave-kiriathaim; **6** En de Horieten op hun gebergte Seir,
tot aan het effen veld van Paran, hetwelk aan de woestijn is.
7 Daarna keerden zij wederom, en kwamen tot En-mispat,
dat is Kades, en sloegen al het land der Amalekieten, en ook
den Amoriet, die te Hazezon-thamar woonde. **8** Toen toog de
koning van Sodom uit, en de koning van Gomorra, en de
koning van Adama, en de koning van Zeboim, en de koning
van Bela, dat is Zoar; en zij stelden tegen hen slagorden in
het dal Siddim, **9** Tegen Kedor-laomer, den koning van Elam,
en Tideal, den koning der volken, en Amrafel, den koning
van Sinear, en Arioch, den koning van Ellasar; vier koningen
tegen vijf. **10** Het dal nu van Siddim was vol lijmputten; en
de koningen van Sodom en Gomorra vluchtten, en vielen
aldaar; en de overgeblevenen vluchtten naar het gebergte.
11 En zij namen al de have van Sodom en Gomorra, en al
hun spijze, en trokken weg. **12** Ook namen zij Lot, den zoon
van Abrams broeder, en zijn have, en trokken weg; want hij
woonde in Sodom. **13** Toen kwam er een, die ontkomen was,
en boodschapte het aan Abram, den Hebreer, die
woonachtig was aan de eikenbossen van Mamre, den

Amoriet, broeder van Eskol, en broeder van Aner, welke
Abrams bondgenoten waren.

14 Als Abram hoorde, dat zijn broeder gevangen was, zo
wapende hij zijn onderwezenen, de ingeborenen van zijn
huis, driehonderd en achttien, en hij jaagde hen na tot Dan
toe. **15** En hij verdeelde zich tegen hen des nachts, hij en
zijn knechten, en sloeg ze; en hij jaagde hen na tot Hoba
toe, hetwelk is ter linkerhand van Damaskus. **16** En hij
bracht alle have weder, en ook Lot zijn broeder en deszelfs
have bracht hij weder, als ook de vrouwen, en het volk. **17**
En de koning van Sodom toog uit, hem tegemoet (nadat hij
wedergekeerd was van het slaan van Kedor-laomer, en van
de koningen, die met hem waren), tot het dal Schave, dat is,
het dal des konings.

18 En Melchizedek, koning van Salem, bracht voort brood
en wijn; en hij was een priester des allerhoogsten Gods. **19**
En hij zegende hem, en zeide: Gezegend zij Abram Gode, de
Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit! **20** En gezegend zij
de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd
heeft! En hij gaf hem de tiende van alles. **21** En de koning
van Sodom zeide tot Abram: Geef mij de zielen; maar neem
de have voor u.

22 Doch Abram zeide tot den koning van Sodom: Ik heb
mijn hand opgeheven tot den HEERE, den allerhoogsten
God, Die hemel en aarde bezit; **23** Zo ik van een draad aan
tot een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is,
iets neme! opdat gij niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt!
24 Het zij buiten mij; alleen wat de jongelingen verteerd
hebben, en het deel dezer mannen, die met mij getogen
zijn, Aner, Eskol en Mamre, laat die hun deel nemen!

Genesis 15

1 Na deze dingen geschiedde het woord des HEEREN tot
Abram in een gezicht, zeggende: Vrees niet, Abram! Ik ben
u een Schild, uw Loon zeer groot. **2** Toen zeide Abram:
Heere, HEERE! wat zult Gij mij geven, daar ik zonder
kinderen heenga en de bezorger van mijn huis is deze
Damaskener Eliezer?

3 Voorts zeide Abram: Zie, mij hebt Gij geen zaad gegeven,
en zie, de zoon van mijn huis zal mijn erfgenaam zijn! **4** En
ziet, het woord des HEEREN was tot hem, zeggende: Deze
zal uw erfgenaam niet zijn; maar die uit uw lijf voortkomen
zal, die zal uw erfgenaam zijn. **5** Toen leidde Hij hem uit naar
buiten, en zeide: Zie nu op naar den hemel, en tel de
sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal
uw zaad zijn! **6** En hij geloofde in den HEERE; en Hij rekende
het hem tot gerechtigheid. **7** Voorts zeide Hij tot hem: Ik ben
de HEERE, Die u uitgeleid heb uit Ur der Chaldeen, om u dit
land te geven, om dat erfelijk te bezitten.

8 En hij zeide: Heere, HEERE! waarbij zal ik weten, dat ik het
erfelijk bezitten zal? **9** En Hij zeide tot hem: Neem Mij een
driejarige vaars, en een driejarige geit, en een driejarigen
ram, en een tortelduif, en een jonge duif. **10** En hij bracht
Hem deze alle, en hij deelde ze middendoor, en hij leide elks
deel tegen het andere over; maar het gevogelte deelde hij
niet. **11** En het wild gevogelte kwam neder op het aas; maar
Abram joeg het weg. **12** En het geschiedde, als de zon was
aan het ondergaan, zo viel een diepe slaap op Abram; en
ziet, een schrik, en grote duisternis viel op hem.

13 Toen zeide Hij tot Abram: Weet voorzeker, dat uw zaad
vreemd zal zijn in een land, dat het hunne niet is, en zij
zullen hen dienen, en zij zullen hen verdrukken vierhonderd

jaren. **14** Doch Ik zal het volk ook rechten, hetwelk zij zullen
dienen; en daarna zullen zij uittrekken met grote have. **15**
En gij zult tot uw vaderen gaan met vrede; gij zult in goeden
ouderdom begraven worden. **16** En het vierde geslacht zal
herwaarts wederkeren; want de ongerechtigheid der
Amorieten is tot nog toe niet volkomen. **17** En het
geschiedde, dat de zon onderging en het duister werd, en
ziet, daar was een rokende oven en vurige fakkel, die tussen
die stukken doorging.

18 Ten zelfden dage maakte de HEERE een verbond met
Abram, zeggende: Aan uw zaad heb Ik dit land gegeven,
van de rivier van Egypte af, tot aan die grote rivier, de rivier
Frath: **19** Den Keniet, en den Keniziet, en den Kadmoniet, **20**
En den Hethiet, en den Fereziet, en de Refaieten, **21** En den
Amoriet, en den Kanaaniet, en den Girgaziet, en den
Jebusiet.

Genesis 16

1 Doch Sarai, Abrams huisvrouw, baarde hem niet; en zij
had een Egyptische dienstmaagd, welker naam was Hagar. **2**
Zo zeide Sarai tot Abram: Zie toch, de HEERE heeft mij
toegesloten, dat ik niet bare; ga toch in tot mijn
dienstmaagd, misschien zal ik uit haar gebouwd worden. En
Abram hoorde naar de stem van Sarai. **3** Zo nam Sarai,
Abrams huisvrouw, de Egyptische Hagar, haar dienstmaagd,
ten einde van tien jaren, welke Abram in het land Kanaan
gewoond had, en zij gaf haar aan Abram, haar man, hem tot
een vrouw. **4** En hij ging in tot Hagar, en zij ontving. Als zij
nu zag, dat zij ontvangen had, zo werd haar vrouw veracht
in haar ogen.

5 Toen zeide Sarai tot Abram: Mijn ongelijk is op u; ik heb
mijn dienstmaagd in uw schoot gegeven; nu zij ziet, dat zij
ontvangen heeft, zo ben ik veracht in haar ogen; de HEERE
rechte tussen mij en tussen u! **6** En Abram zeide tot Sarai:
Zie uw dienstmaagd is in uw hand; doe haar, wat goed is in
uw ogen. En Sarai vernederde haar, en zij vluchtte van haar
aangezicht. **7** En de Engel des HEEREN vond haar aan een
waterfontein in de woestijn, aan de fontein op den weg van
Sur.

8 En hij zeide: Hagar, gij, dienstmaagd van Sarai! van waar
komt gij, en waar zult gij heengaan? En zij zeide: Ik ben
vluchtende van het aangezicht mijner vrouw Sarai! **9** Toen
zeide de Engel des HEEREN tot haar: Keer weder tot uw
vrouw, en verneder u onder haar handen. **10** Voorts zeide de
Engel des HEEREN tot haar: Ik zal uw zaad grotelijks
vermenigvuldigen, zodat het vanwege de menigte niet zal
geteld worden.

11 Ook zeide des HEEREN Engel tot haar: Zie, gij zijt
zwanger, en zult een zoon baren, en gij zult zijn naam
Ismael noemen, omdat de HEERE uw verdrukking
aangehoord heeft. **12** En hij zal een woudezel van een mens
zijn; zijn hand zal tegen allen zijn, en de hand van allen
tegen hem; en hij zal wonen voor het aangezicht van al zijn
broederen. **13** En zij noemde den Naam des HEEREN, Die tot
haar sprak: Gij, God des aanziens! want zij zeide: Heb ik ook
hier gezien naar Dien, Die mij aanziet? **14** Daarom noemde
men dien put, den put Lachai-roi; ziet, hij is tussen Kades en
tussen Bered. **15** En Hagar baarde Abram een zoon; en
Abram noemde den naam zijns zoons, die Hagar gebaard
had, Ismael.

16 En Abram was zes en tachtig jaren oud, toen Hagar
Ismael aan Abram baarde.

Genesis 17

1 Als nu Abram negen en negentig jaren oud was, zo
verscheen de HEERE aan Abram, en zeide tot hem: Ik ben
God, de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht, en zijt
oprecht! **2** En Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij en
tussen u, en Ik zal u gans zeer vermenigvuldigen. **3** Toen
viel Abram op zijn aangezicht, en God sprak met hem,
zeggende: **4** Mij aangaande, zie, Mijn verbond is met u; en
gij zult tot een vader van menigte der volken worden!

5 En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram; maar
uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot een
vader van menigte der volken. **6** En Ik zal u gans zeer
vruchtbaar maken, en Ik zal u tot volken stellen, en
koningen zullen uit u voortkomen. **7** En Ik zal Mijn verbond
oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in
hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot
een God, en uw zaad na u.

8 En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer
vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaan, tot
eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn. **9** Voorts
zeide God tot Abraham: Gij nu zult Mijn verbond houden,
gij, en uw zaad na u, in hun geslachten.

10 Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij,
en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is,
u besneden worde. **11** En gij zult het vlees uwer voorhuid
besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond
tussen Mij en tussen u. **12** Een zoontje dan van acht dagen
zal u besneden worden, al wat mannelijk is in uw
geslachten: de ingeborene van het huis, en de gekochte met
geld van allen vreemde, welke niet is van uw zaad; **13** De
ingeborene van uw huis, en de gekochte met uw geld zal

zekerlijk besneden worden; en Mijn verbond zal zijn in
ulieder vlees, tot een eeuwig verbond. **14** En wat mannelijk
is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal
besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgeroeid
worden; hij heeft Mijn verbond gebroken. **15** Nog zeide God
tot Abraham: Gij zult den naam van uw huisvrouw Sarai, niet
Sarai noemen; maar haar naam zal zijn Sara.

16 Want Ik zal haar zegenen, en u ook uit haar een zoon
geven; ja, Ik zal haar zegenen, zodat zij tot volken worden
zal: koningen der volken zullen uit haar worden! **17** Toen
viel Abraham op zijn aangezicht, en hij lachte; en hij zeide
in zijn hart: Zal een, die honderd jaren oud is, een kind
geboren worden; en zal Sara, die negentig jaren oud is,
baren? **18** En Abraham zeide tot God: Och, dat Ismael mocht
leven voor Uw aangezicht! **19** En God zeide: Voorwaar, Sara,
uw huisvrouw, zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam
noemen Izak; en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten, tot
een eeuwig verbond zijn zade na hem. **20** En aangaande
Ismael heb Ik u verhoord; zie, Ik heb hem gezegend, en zal
hem vruchtbaar maken, en hem gans zeer
vermenigvuldigen; twaalf vorsten zal hij gewinnen, en Ik zal
hem tot een groot volk stellen; **21** Maar Mijn verbond zal Ik
met Izak oprichten, die u Sara op dezen gezetten tijd in het
andere jaar baren zal. **22** En Hij eindigde met hem te
spreken, en God voer op van Abraham. **23** Toen nam
Abraham zijn zoon Ismael, en al de ingeborenen van zijn
huis, en alle gekochten met zijn geld, al wat mannelijk was
onder de lieden van het huis van Abraham, en hij besneed
het vlees hunner voorhuid, even ten zelfden dage, gelijk als
God met hem gesproken had.

24 En Abraham was oud negen en negentig jaren, als hem
het vlees zijner voorhuid besneden werd. **25** En Ismael, zijn
zoon, was dertien jaren oud, als hem het vlees zijner
voorhuid besneden werd. **26** Even op dezen zelfden dag

werd Abraham besneden, en Ismael, zijn zoon. **27** En alle
mannen van zijn huis, de ingeborenen des huizes, en de
gekochten met geld, van den vreemde af, werden met hem
besneden.

Genesis 18

1 Daarna verscheen hem de HEERE aan de eikenbossen van
Mamre, als hij in de deur der tent zat, toen de dag heet
werd. **2** En hij hief zijn ogen op en zag; en ziet, daar stonden
drie mannen tegenover hem; als hij hen zag, zo liep hij hun
tegemoet van de deur der tent, en boog zich ter aarde. **3** En
hij zeide: Heere! heb ik nu genade gevonden in Uw ogen, zo
gaat toch niet aan Uw knecht voorbij. **4** Dat toch een weinig
waters gebracht worde, en wast Uw voeten, en leunt onder
dezen boom. **5** En ik zal een bete broods langen, dat Gij Uw
hart sterkt; daarna zult Gij voortgaan, daarom omdat Gij tot
Uw knecht overgekomen zijt. En zij zeiden: Doe zo als gij
gesproken hebt. **6** En Abraham haastte zich naar de tent tot
Sara, en hij zeide: Haast u; kneed drie maten meelbloem, en
maak koeken. **7** En Abraham liep tot de runderen, en hij
nam een kalf, teder en goed, en hij gaf het aan den knecht,
die haastte, om dat toe te maken. **8** En hij nam boter en
melk, en het kalf, dat hij toegemaakt had, en hij zette het
hun voor, en stond bij hen onder dien boom, en zij aten. **9**
Toen zeiden zij tot hem: Waar is Sara, uw huisvrouw? En hij
zeide: Ziet, in de tent.

10 En Hij zeide: Ik zal voorzeker weder tot u komen, omtrent
dezen tijd des levens; en zie, Sara, uw huisvrouw, zal een
zoon hebben! En Sara hoorde het aan de deur der tent,
welke achter Hem was. **11** Abraham nu en Sara waren oud,
en wel bedaagd; het had Sara opgehouden te gaan naar de
wijze der vrouwen. **12** Zo lachte Sara bij zichzelve,
zeggende: Zal ik wellust hebben, nadat ik oud geworden
ben, en mijn heer oud is? **13** En de HEERE zeide tot
Abraham: Waarom heeft Sara gelachen, zeggende: Zou ik
ook waarlijk baren, nu ik oud geworden ben? **14** Zou iets
voor den HEERE te wonderlijk zijn? Ter gezetter tijd zal Ik tot

u wederkomen, omtrent dezen tijd des levens, en Sara zal
een zoon hebben! **15** En Sara loochende het, zeggende: Ik
heb niet gelachen; want zij vreesde. En Hij zeide: Neen!
maar gij hebt gelachen. **16** Toen stonden die mannen op van
daar, en zagen naar Sodom toe; en Abraham ging met hen,
om hen te geleiden.

17 En de HEERE zeide: Zal Ik voor Abraham verbergen, wat
Ik doe? **18** Dewijl Abraham gewisselijk tot een groot en
machtig volk worden zal, en alle volken der aarde in hem
gezegend zullen worden? **19** Want Ik heb hem gekend,
opdat hij zijn kinderen en zijn huis na hem zoude bevelen,
en zij den weg des HEEREN houden, om te doen
gerechtigheid en gerichte; opdat de HEERE over Abraham
brenge, hetgeen Hij over hem gesproken heeft. **20** Voorts
zeide de HEERE: Dewijl het geroep van Sodom en Gomorra
groot is, en dewijl haar zonde zeer zwaar is, **21** Zal Ik nu
afgaan en bezien, of zij naar hun geroep, dat tot Mij
gekomen is, het uiterste gedaan hebben, en zo niet, Ik zal
het weten. **22** Toen keerden die mannen het aangezicht van
daar, en gingen naar Sodom; maar Abraham bleef nog
staande voor het aangezicht des HEEREN. **23** En Abraham
trad toe, en zeide: Zult Gij ook den rechtvaardige met den
goddeloze ombrengen?

24 Misschien zijn er vijftig rechtvaardigen in de stad; zult
Gij hen ook ombrengen, en de plaats niet sparen, om de
vijftig rechtvaardigen, die binnen haar zijn? **25** Het zij verre
van U, zulk een ding te doen, te doden den rechtvaardige
met den goddeloze! dat de rechtvaardige zij gelijk de
goddeloze, verre zij het van U! zou de Rechter der ganse
aarde geen recht doen? **26** Toen zeide de HEERE: Zo Ik te
Sodom binnen de stad vijftig rechtvaardigen zal vinden, zo
zal Ik de ganse plaats sparen om hunnentwil. **27** En
Abraham antwoordde en zeide: Zie toch; ik heb mij
onderwonden te spreken tot den Heere, hoewel ik stof en as

ben! **28** Misschien zullen aan de vijftig rechtvaardigen vijf
ontbreken; zult Gij dan om vijf de ganse stad verderven? En
Hij zeide: Ik zal haar niet verderven, zo Ik er vijf en veertig
zal vinden. **29** En hij voer voort nog tot Hem te spreken, en
zeide: Misschien zullen aldaar veertig gevonden worden! En
Hij zeide: Ik zal het niet doen om der veertigen wil. **30**
Voorts zeide hij: Dat toch de Heere niet ontsteke, dat ik
spreke; misschien zullen aldaar dertig gevonden worden! En
Hij zeide: Ik zal het niet doen, zo Ik aldaar dertig zal vinden.
31 En hij zeide: Zie toch, ik heb mij onderwonden te
spreken tot de Heere; misschien zullen er twintig gevonden
worden! En Hij zeide: Ik zal haar niet verderven om der
twintigen wil. **32** Nog zeide hij: Dat toch de Heere niet
ontsteke, dat ik alleenlijk ditmaal spreke: misschien zullen
er tien gevonden worden. En Hij zeide: Ik zal haar niet
verderven om der tienen wil. **33** Toen ging de HEERE weg,
als Hij geeindigd had tot Abraham te spreken; en Abraham
keerde weder naar zijn plaats.

Genesis 19

1 En die twee engelen kwamen te Sodom in den avond; en
Lot zat in de poort te Sodom; en als Lot hen zag, stond hij op
hun tegemoet, en boog zich met het aangezicht ter aarde. **2**
En hij zeide: Ziet nu, mijne heren! keert toch in ten huize
van uw knecht, en vernacht, en wast uw voeten; en gij zult
vroeg opstaan, en gaan uws weegs. En zij zeiden: Neen,
maar wij zullen op de straat vernachten. **3** En hij hield bij
hen zeer aan, zodat zij tot hem inkeerden, en kwamen in
zijn huis; en hij maakte hun een maaltijd, en bakte
ongezuurde koeken, en zij aten. **4** Eer zij zich te slapen
leiden, zo hebben de mannen dier stad, de mannen van
Sodom, van den jongste tot den oudste toe, dat huis
omsingeld, het ganse volk, van het uiterste einde af.

5 En zij riepen Lot toe, en zeiden tot hem: Waar zijn die
mannen, die deze nacht tot u gekomen zijn? breng hen uit
tot ons, opdat wij ze bekennen. **6** Toen ging Lot uit tot hen
aan de deur, en hij sloot de deur achter zich toe; **7** En hij
zeide: Mijn broeders! doet toch geen kwaad! **8** Ziet toch, ik
heb twee dochters, die geen man bekend hebben; ik zal
haar nu tot u uitbrengen, en doet haar, zoals het goed is in
uw ogen; alleenlijk doet dezen mannen niets; want daarom
zijn zij onder de schaduw mijns daks ingegaan. **9** Toen
zeiden zij: Kom verder aan! Voorts zeiden zij: Deze ene is
gekomen, om als vreemdeling hier te wonen, en zoude hij
alleszins rechter zijn? Nu zullen wij u meer kwaads doen,
dan hun. En zij drongen zeer op den man, op Lot, en zij
traden toe om de deur open te breken. **10** Doch die mannen
staken hun hand uit, en deden Lot tot zich inkomen in het
huis, en sloten de deur toe. **11** En zij sloegen de mannen,
die aan de deur van het huis waren, met verblindheden, van
den kleinste tot aan den grootste, zodat zij moede werden,

om de deur te vinden. **12** Toen zeiden die mannen tot Lot:
Wien hebt gij hier nog meer? een schoonzoon, of uw zonen,
of uw dochteren, en allen, die gij hebt in deze stad, breng
uit deze plaats;

13 Want wij gaan deze plaats verderven, omdat haar geroep
groot geworden is voor het aangezicht des HEEREN, en de
HEERE ons uitgezonden heeft, om haar te verderven. **14**
Toen ging Lot uit, en sprak tot zijn schoonzonen, die zijn
dochteren nemen zouden, en zeide: Maakt u op, gaat uit
deze plaats; want de HEERE gaat deze stad verderven. Maar
hij was in de ogen zijner schoonzonen als jokkende. **15** En
als de dageraad opging, drongen de engelen Lot aan,
zeggende: Maak u op, neem uw huisvrouw, en uw twee
dochteren, die voorhanden zijn, opdat gij in de
ongerechtigheid dezer stad niet omkomt.

16 Maar hij vertoefde; zo grepen dan die mannen zijn hand,
en de hand zijner vrouw, en de hand zijner twee dochteren,
om de verschoning des HEEREN over hem; en zij brachten
hem uit, en stelden hem buiten de stad. **17** En het
geschiedde als zij hen uitgebracht hadden naar buiten, zo
zeide Hij: behoud u om uws levens wil; zie niet achter u om,
en sta niet op deze ganse vlakte; behoud u naar het
gebergte heen, opdat gij niet omkomt.

18 En Lot zeide tot hen: Neen toch, Heere! **19** Zie toch, Uw
knecht heeft genade gevonden in Uw ogen, en Gij hebt Uw
weldadigheid groot gemaakt, die Gij aan mij gedaan hebt,
om mijn ziel te behouden bij het leven; maar ik zal niet
kunnen behouden worden naar het gebergte heen, opdat
mij niet misschien dat kwaad aankleve, en ik sterve! **20** Ziet
toch, deze stad is nabij, om derwaarts te vluchten, en zij is
klein; laat mij toch derwaarts behouden worden (is zij niet
klein?) opdat mijn ziel leve. **21** En Hij zeide tot hem: Zie, Ik
heb uw aangezicht opgenomen ook in deze zaak, dat Ik

deze stad niet omkere waarvan gij gesproken hebt. **22**
Haast, behoud u derwaarts; want Ik zal niets kunnen doen,
totdat gij daarhenen ingekomen zijt. Daarom noemde men
den naam dezer stad Zoar. **23** De zon ging op boven de
aarde, als Lot te Zoar inkwam.

24 Toen deed de HEERE zwavel en vuur over Sodom en
Gomorra regenen, van den HEERE uit den hemel.

25 En Hij keerde deze steden om, en die ganse vlakte, en
alle inwoners dezer steden, ook het gewas des lands. **26** En
zijn huisvrouw zag om van achter hem; en zij werd een
zoutpilaar.

27 En Abraham maakte zich deszelven morgens vroeg op,
naar de plaats, waar hij voor het aangezicht des HEEREN
gestaan had.

28 En hij zag naar Sodom en Gomorra toe, en naar het
ganse land van die vlakte; en hij zag, en ziet, er ging een
rook van het land op, gelijk de rook eens ovens. **29** En het
geschiedde, toen God de steden dezer vlakte verdierf, dat
God aan Abraham gedacht, en Hij leidde Lot uit het midden
dezer omkering, in het omkeren dier steden, in welke Lot
gewoond had.

30 En Lot toog op uit Zoar, en woonde op den berg, en zijn
twee dochters met hem; want hij vreesde binnen Zoar te
wonen. En hij woonde in een spelonk, hij en zijn twee
dochters.

31 Toen zeide de eerstgeborene tot de jongste: Onze vader
is oud, en er is geen man in dit land, om tot ons in te gaan,
naar de wijze der ganse aarde. **32** Kom, laat ons onze vader
wijn te drinken geven, en bij hem liggen, opdat wij van onze
vader zaad in het leven behouden. **33** En zij gaven dien
nacht haar vader wijn te drinken; en de eerstgeborene

kwam, en lag bij haar vader, en hij werd het niet gewaar in
haar nederliggen, noch in haar opstaan. **34** En het
geschiedde des anderen daags, dat de eerstgeborene zeide
tot de jongste: Zie, ik heb gisteren nacht bij mijn vader
gelegen; laat ons ook dezen nacht hem wijn te drinken
geven; ga dan in, lig bij hem, opdat wij van onzen vader
zaad in het leven behouden. **35** En zij gaven haar vader ook
dien nacht wijn te drinken, en de jongste stond op, en lag bij
hem. En hij werd het niet gewaar in haar nederliggen, noch
in haar opstaan. **36** En de twee dochters van Lot werden
bevrucht van haar vader. **37** En de eerstgeborene baarde
een zoon, en noemde zijn naam Moab; deze is de vader der
Moabieten, tot op dezen dag. **38** En de jongste baarde ook
een zoon, en noemde zijn naam Ben-ammi; deze is de vader
der kinderen Ammons, tot op dezen dag.

Genesis 20

1 En Abraham reisde van daar naar het land van het zuiden,
en woonde tussen Kades en tussen Sur; en hij verkeerde als
vreemdeling te Gerar. **2** Als nu Abraham van Sara, zijn
huisvrouw, gezegd had: Zij is mijn zuster, zo zond
Abimelech, de koning van Gerar, en nam Sara weg. **3** Maar
God kwam tot Abimelech in een droom des nachts, en Hij
zeide tot hem: Zie, gij zijt dood om der vrouwe wil, die gij
weggenomen hebt; want zij is met een man getrouwd.

4 Doch Abimelech was tot haar niet genaderd; daarom zeide
hij: Heere! zult Gij dan ook een rechtvaardig volk doden? **5**
Heeft hij zelf mij niet gezegd: Zij is mijn zuster? en zij, ook
zij heeft gezegd: Hij is mijn broeder. In oprechtheid mijns
harten en in reinheid mijner handen, heb ik dit gedaan. **6** En
God zeide tot hem in den droom: Ik heb ook geweten, dat gij
dit in oprechtheid uws harten gedaan hebt, en Ik heb u ook
belet van tegen Mij te zondigen; daarom heb Ik u niet
toegelaten, haar aan te roeren. **7** Zo geef dan nu dezes
mans huisvrouw weder; want hij is een profeet, en hij zal
voor u bidden, opdat gij leeft; maar zo gij haar niet
wedergeeft, weet, dat gij voorzeker sterven zult, gij, en al
wat uwes is! **8** Toen stond Abimelech des morgens vroeg op,
en riep al zijn knechten, en sprak al deze woorden voor hun
oren. En die mannen vreesden zeer.

9 En Abimelech riep Abraham, en zeide tot hem: Wat hebt
gij ons gedaan? en wat heb ik tegen u gezondigd, dat gij
over mij en over mijn koninkrijk een grote zonde gebracht
hebt? gij hebt daden met mij gedaan, die niet zouden
gedaan worden. **10** Voorts zeide Abimelech tot Abraham:
Wat hebt gij gezien, dat gij deze zaak gedaan hebt? **11** En
Abraham zeide: Want ik dacht: alleen is de vreze Gods in

deze plaats niet, zodat zij mij om mijner huisvrouw wil zullen doden. **12** En ook is zij waarlijk mijn zuster; zij is mijns vaders dochter, maar niet mijner moeder dochter; en zij is mij ter vrouwe geworden. **13** En het is geschied, als God mij uit mijns vaders huis deed dwalen, zo sprak ik tot haar: Dit zij uw weldadigheid, die gij bij mij doen zult; aan alle plaatsen waar wij komen zullen, zeg van mij: Hij is mijn broeder! **14** Toen nam Abimelech schapen en runderen, ook dienstknechten en dienstmaagden, en gaf dezelve aan Abraham; en hij gaf hem Sara zijn huisvrouw weder.

15 En Abimelech zeide: Zie, mijn land is voor uw aangezicht; woon, waar het goed is in uw ogen. **16** En tot Sara zeide hij: Zie, ik heb uw broeder duizend zilverlingen gegeven; zie, hij zij u een deksel der ogen, allen, die met u zijn, ja, bij allen, en wees geleerd. **17** En Abraham bad tot God; en God genas Abimelech, en zijn huisvrouw, en zijn dienstmaagden, zodat zij baarden.

18 Want de HEERE had al de baarmoeders van het huis van Abimelech ganselijk toegesloten, ter oorzake van Sara, Abrahams huisvrouw.

Genesis 21

1 En de HEERE bezocht Sara, gelijk als Hij gezegd had; en
de HEERE deed aan Sara, gelijk als Hij gesproken had. **2** En
Sara werd bevrucht, en baarde Abraham een zoon in zijn
ouderdom, ter gezetter tijd, dien hem God gezegd had. **3** En
Abraham noemde den naam zijns zoons, die hem geboren
was, dien hem Sara gebaard had, Izak. **4** En Abraham
besneed zijn zoon Izak, zijnde acht dagen oud, gelijk als
hem God geboden had. **5** En Abraham was honderd jaren
oud, als hem Izak zijn zoon geboren werd. **6** En Sara zeide:
God heeft mij een lachen gemaakt; al die het hoort, zal met
mij lachen.

7 Voorts zeide zij: Wie zou Abraham gezegd hebben: Sara
heeft zonen gezoogd? want ik heb een zoon gebaard in zijn
ouderdom. **8** En het kind werd groot, en werd gespeend;
toen maakte Abraham een groten maaltijd op den dag, als
Izak gespeend werd. **9** En Sara zag den zoon van Hagar, de
Egyptische, dien zij Abraham gebaard had, spottende.

10 En zij zeide tot Abraham: Drijf deze dienstmaagd en haar
zoon uit; want de zoon dezer dienstmaagd zal met mijn
zoon, met Izak, niet erven. **11** En dit woord was zeer kwaad
in Abrahams ogen, ter oorzake van zijn zoon. **12** Maar God
zeide tot Abraham: Laat het niet kwaad zijn in uw ogen, over
den jongen, en over uw dienstmaagd; al wat Sara tot u zal
zeggen, hoor naar haar stem; want in Izak zal uw zaad
genoemd worden.

13 Doch Ik zal ook den zoon dezer dienstmaagd tot een volk
stellen, omdat hij uw zaad is. **14** Toen stond Abraham des
morgens vroeg op, en nam brood, en een fles water, en gaf
ze aan Hagar, die leggende op haar schouder; ook gaf hij

haar het kind, en zond haar weg. En zij ging voort, en
dwaalde in de woestijn Ber-seba.

15 Als nu het water van de fles uit was, zo wierp zij het kind
onder een van de struiken. **16** En zij ging en zette zich
tegenover, afgaande zo verre, als die met den boog
schieten; want zij zeide: Dat ik het kind niet zie sterven; en
zij zat tegenover, en hief haar stem op, en weende. **17** En
God hoorde de stem van den jongen; en de Engel Gods riep
Hagar toe uit den hemel, en zeide tot haar: Wat is u, Hagar?
Vrees niet; want God heeft naar des jongens stem gehoord,
ter plaatse, waar hij is. **18** Sta op, hef den jongen op, en
houd hem vast met uwe hand; want Ik zal hem tot een groot
volk stellen. **19** En God opende haar ogen, dat zij een
waterput zag; en zij ging, en vulde de fles met water, en gaf
den jongen te drinken. **20** En God was met den jongen; en
hij werd groot, en hij woonde in de woestijn, en werd een
boogschutter. **21** En hij woonde in de woestijn Paran; en zijn
moeder nam hem een vrouw uit Egypteland. **22** Voorts
geschiedde het ter zelfder tijd, dat Abimelech, mitsgaders
Pichol, zijn krijgsoverste, tot Abraham sprak, zeggende: God
is met u in alles, wat gij doet.

23 Zo zweer mij nu hier bij God: Zo gij mij, of mijn zoon, of
mijn neef liegen zult! naar de weldadigheid, die ik bij u
gedaan heb, zult gij doen bij mij, en bij het land, waarin gij
als vreemdeling verkeert. **24** En Abraham zeide: Ik zal
zweren. **25** En Abraham berispte Abimelech ter oorzake van
een waterput, die Abimelechs knechten met geweld
genomen hadden. **26** Toen zeide Abimelech: Ik heb niet
geweten, wie dit stuk gedaan heeft; en ook hebt gij het mij
niet aangezegd, en ik heb er ook niet van gehoord, dan
heden. **27** En Abraham nam schapen en runderen, en gaf
die aan Abimelech; en die beiden maakten een verbond. **28**
Doch Abraham stelde zeven ooilammeren der kudde
bijzonder. **29** Zo zeide Abimelech tot Abraham: Wat zullen

hier deze zeven ooilammeren, die gij bijzonder gesteld
hebt? **30** En hij zeide: Dat gij de zeven ooilammeren van
mijn hand nemen zult, opdat het mij tot een getuigenis zij,
dat ik dezen put gegraven heb. **31** Daarom noemde men die
plaats Ber-seba, omdat die beiden daar gezworen hadden.
32 Alzo maakten zij een verbond te Ber-seba. Daarna stond
Abimelech op, en Pichol, zijn krijgsoverste, en zij keerden
wederom naar het land der Filistijnen. **33** En hij plantte een
bos in Ber-seba, en riep aldaar den Naam des HEEREN, des
eeuwigen Gods, aan.

34 En Abraham woonde als vreemdeling vele dagen in het
land der Filistijnen.

Genesis 22

1 En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham
verzocht; en Hij zeide tot hem: Abraham! En hij zeide: Zie,
hier ben ik! **2** En Hij zeide: Neem nu uw zoon, uw enige,
dien gij liefhebt, Izak, en ga heen naar het land Moria, en
offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van de bergen,
dien Ik u zeggen zal. **3** Toen stond Abraham des morgens
vroeg op, en zadelde zijn ezel, en nam twee van zijn
jongeren met zich, en Izak zijn zoon; en hij kloofde hout tot
het brandoffer, en maakte zich op, en ging naar de plaats,
die God hem gezegd had.

4 Aan den derden dag, toen hief Abraham zijn ogen op, en
zag die plaats van verre. **5** En Abraham zeide tot zijn
jongeren: Blijft gij hier met den ezel, en ik en de jongen
zullen heengaan tot daar; als wij aangebeden zullen
hebben, dan zullen wij tot u wederkeren. **6** En Abraham nam
het hout des brandoffers, en legde het op Izak, zijn zoon; en
hij nam het vuur en het mes in zijn hand, en zij beiden
gingen samen. **7** Toen sprak Izak tot Abraham, zijn vader, en
zeide: Mijn vader! En hij zeide: Zie, hier ben ik, mijn zoon!
En hij zeide: Zie het vuur en het hout; maar waar is het lam
tot het brandoffer? **8** En Abraham zeide: God zal Zichzelven
een lam ten brandoffer voorzien, mijn zoon! Zo gingen zij
beiden samen. **9** En zij kwamen ter plaatse, die hem God
gezegd had; en Abraham bouwde aldaar een altaar, en hij
schikte het hout, en bond zijn zoon Izak, en leide hem op
het altaar boven op het hout. **10** En Abraham strekte zijn
hand uit, en nam het mes om zijn zoon te slachten. **11** Maar
de Engel des HEEREN riep tot hem van den hemel, en zeide:
Abraham, Abraham! En hij zeide: Zie, hier ben ik!

12 Toen zeide Hij: Strek uw hand niet uit aan den jongen, en
doe hem niets! want nu weet Ik, dat gij God vrezende zijt, en
uw zoon, uw enige, van Mij niet hebt onthouden. **13** Toen
hief Abraham zijn ogen op, en zag om, en ziet, achter was
een ram in de verwarde struiken vast met zijn hoornen; en
Abraham ging, en nam dien ram, en offerde hem ten
brandoffer in zijns zoons plaats. **14** En Abraham noemde
den naam van die plaats: De HEERE zal het voorzien!
Waarom heden ten dage gezegd wordt: Op den berg des
HEEREN zal het voorzien worden! **15** Toen riep de Engel des
HEEREN tot Abraham ten tweeden male van den hemel;

16 En zeide: Ik zweer bij Mijzelven, spreekt de HEERE;
daarom dat gij deze zaak gedaan hebt, en uw zoon, uw
enige, niet onthouden hebt; **17** Voorzeker zal Ik u grotelijks
zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren
des hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee is;
en uw zaad zal de poort zijner vijanden erfelijk bezitten. **18**
En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der
aarde, naardien gij Mijn stem gehoorzaam geweest zijt. **19**
Toen keerde Abraham weder tot zijn jongeren, en zij
maakten zich op, en zij gingen samen naar Ber-seba; en
Abraham woonde te Ber-seba. **20** En het geschiedde na
deze dingen, dat men Abraham boodschapte, zeggende:
Zie, Milka heeft ook Nahor, uw broeder, zonen gebaard:

21 Uz, zijn eerstgeborene, en Buz, zijn broeder, en Kemuel,
den vader van Aram, **22** En Chesed, en Hazo, en Pildas, en
Jidlaf, en Bethuel; **23** (En Bethuel gewon Rebekka) deze
acht baarde Milka aan Nahor, den broeder van Abraham. **24**
En zijn bijwijf, welker naam was Reuma, diezelve baarde ook
Tebah, en Gaham, en Tahas, en Maacha.

Genesis 23

1 En het leven van Sara was honderd zeven en twintig jaren;
dit waren de jaren des levens van Sara. **2** En Sara stierf te
Kiriath-arba, dat is Hebron, in het land Kanaan; en Abraham
kwam om Sara te beklagen, en haar te bewenen. **3** Daarna
stond Abraham op van het aangezicht van zijner dode, en
hij sprak tot de zonen Heths, zeggende:

4 Ik ben een vreemdeling en inwoner bij u; geeft mij een
erfbegrafenis bij u, opdat ik mijn dode van voor mijn
aangezicht begrave. **5** En de zonen Heths antwoordden
Abraham, zeggende tot hem: **6** Hoor ons, mijn heer! gij zijt
een vorst Gods in het midden van ons; begraaf uw dode in
de keure onzer graven; niemand van ons zal zijn graf voor u
weren, dat gij uw dode niet zoudt begraven. **7** Toen stond
Abraham op, en boog zich neder voor het volk des lands,
voor de zonen Heths; **8** En hij sprak met hen, zeggende: Is
het met uw wil, dat ik mijn dode begrave van voor mijn
aangezicht; zo hoort mij, en spreekt voor mij bij Efron, den
zoon van Zohar, **9** Dat hij mij geve de spelonk van
Machpela, die hij heeft, die in het einde van zijn akker is, dat
hij dezelve mij om het volle geld geve, tot een erfbegrafenis
in het midden van u. **10** Efron nu zat in het midden van de
zonen Heths; en Efron de Hethiet antwoordde Abraham, voor
de oren van de zonen Heths, van al degenen, die ter poorte
zijner stad ingingen, zeggende: **11** Neen, mijn heer! hoor
mij; den akker geef ik u; ook de spelonk, die daarin is, die
geef ik u; voor de ogen van de zonen mijns volks geef ik u
die; begraaf uw dode. **12** Toen boog zich Abraham neder
voor het aangezicht van het volk des lands; **13** En hij sprak
tot Efron, voor de oren van het volk des lands, zeggende:
Trouwens, zijt gij het? lieve, hoor mij; ik zal het geld des
akkers geven; neem het van mij, zo zal ik mijn dode aldaar

begraven. **14** En Efron antwoordde Abraham, zeggende tot
hem: **15** Mijn heer! hoor mij; een land van vierhonderd
sikkelen zilvers, wat is dat tussen mij en tussen u? begraaf
slechts uw dode. **16** En Abraham luisterde naar Efron; en
Abraham woog Efron het geld, waarvan hij gesproken had
voor de oren van de zonen Heths, vierhonderd sikkelen
zilvers, onder den koopman gangbaar.

17 Alzo werd de akker van Efron, die in Machpela was, dat tegenover Mamre lag, de akker en de spelonk, die daarin was, en al het geboomte, dat op den akker stond, dat rondom in zijn ganse landpale was gevestigd,

18 Aan Abraham tot een bezitting, voor de ogen van de
zonen Heths, bij allen, die tot zijn stadspoort ingingen. **19**
En daarna begroef Abraham zijn huisvrouw Sara in de
spelonk des akkers van Machpela, tegenover Mamre,
hetwelk is Hebron, in het land Kanaan. **20** Alzo werd die
akker, en de spelonk die daarin was, aan Abraham gevestigd
tot een erfbegrafenis van de zonen Heths.

Genesis 24

1 Abraham nu was oud en wel bedaagd; en de HEERE had
Abraham in alles gezegend. **2** Zo sprak Abraham tot zijn
knecht, den oudste van zijn huis, regerende over alles, wat
hij had: Leg toch uw hand onder mijn heup, **3** Opdat ik u doe
zweren bij den HEERE, den God des hemels, en den God der
aarde, dat gij voor mijn zoon geen vrouw nemen zult van de
dochteren der Kanaanieten, in het midden van welke ik
woon; **4** Maar dat gij naar mijn land, en naar mijn
maagschap trekken, en voor mijn zoon Izak een vrouw
nemen zult. **5** En die knecht zeide tot hem: Misschien zal die
vrouw mij niet willen volgen in dit land; zal ik dan uw zoon
moeten wederbrengen in het land, waar gij uitgetogen zijt?
6 En Abraham zeide tot hem: Wacht u, dat gij mijn zoon niet
weder daarheen brengt! **7** De HEERE, de God des hemels,
Die mij uit mijns vaders huis en uit het land mijner
maagschap genomen heeft, en Die tot mij gesproken heeft,
en Die mij gezworen heeft, zeggende: Aan uw zaad zal Ik dit
land geven! Die Zelf zal Zijn Engel voor uw aangezicht
zenden, dat gij voor mijn zoon van daar een vrouw neemt.

8 Maar indien de vrouw u niet volgen wil, zo zult gij rein zijn
van dezen mijn eed; alleenlijk breng mijn zoon daar niet
weder heen. **9** Toen legde de knecht zijn hand onder de
heup van Abraham, zijn heer, en hij zwoer hem over deze
zaak. **10** En die knecht nam tien kemelen van zijns heren
kemelen, en toog heen; en al het goed zijns heren was in
zijn hand; en hij maakte zich op, en toog heen naar
Mesopotamie, naar de stad van Nahor.

11 En hij deed de kemelen nederknielen buiten de stad, bij
een waterput, des avondtijds, ten tijde, als de putsters
uitkwamen. **12** En hij zeide: HEERE! God van mijn heer

Abraham! doe haar mij toch heden ontmoeten, en doe
weldadigheid bij Abraham, mijn heer. **13** Zie, ik sta bij de
waterfontein, en de dochteren der mannen dezer stad zijn
uitgaande om water te putten; **14** Zo geschiede, dat die
jonge dochter, tot welke ik zal zeggen: Neig toch uw kruik,
dat ik drinke; en zij zal zeggen: Drink, en ik zal ook uw
kemelen drenken; diezelve zij, die Gij Uw knecht Izak
toegewezen hebt, en dat ik daaraan bekenne, dat Gij
weldadigheid bij mijn heer gedaan hebt. **15** En het
geschiedde, eer hij geeindigd had te spreken, ziet, zo kwam
Rebekka uit, welke aan Bethuel geboren was, de zoon van
Milka, de huisvrouw van Nahor, de broeder van Abraham; en
zij had haar kruik op haar schouder.

16 En die jonge dochter was zeer schoon van aangezicht,
een maagd, en geen man had haar bekend; en zij ging af
naar de fontein, en vulde haar kruik, en ging op. **17** Toen
liep die knecht haar tegemoet, en hij zeide: Laat mij toch
een weinig waters uit uw kruik drinken. **18** En zij zeide:
Drink, mijn heer! en zij haastte zich en liet haar kruik neder
op haar hand, en gaf hem te drinken. **19** Als zij nu
voleindigd had van hem drinken te geven, zeide zij: Ik zal
ook voor uw kemelen putten, totdat zij voleindigd hebben te
drinken. **20** En zij haastte zich, en goot haar kruik uit in de
drinkbak, en liep weder naar den put om te putten, en zij
putte voor al zijn kemelen. **21** En de man ontzette zich over
haar, stilzwijgende, om te merken, of de HEERE zijn weg
voorspoedig gemaakt had, of niet. **22** En het geschiedde, als
de kemelen voleindigd hadden te drinken, dat die man een
gouden voorhoofdsiersel nam, welks gewicht was een halve
sikkel, en twee armringen aan haar handen, welker gewicht
was tien sikkelen gouds. **23** Want hij had gezegd: Wiens
dochter zijt gij? geef het mij toch te kennen; is er ook ten
huize uws vaders plaats voor ons, om te vernachten? **24** En
zij had tot hem gezegd: Ik ben de dochter van Bethuel, den
zoon van Milka, die zij Nahor gebaard heeft. **25** Voorts had

zij tot hem gezegd: Ook is er stro en veel voeders bij ons,
ook plaats om te vernachten. **26** Toen neigde die man zijn
hoofd, en aanbad den HEERE; **27** En hij zeide: Geloofd zij de
HEERE, de God van mijn heer Abraham, Die Zijn
weldadigheid en waarheid niet nagelaten heeft van mijn
heer; aangaande mij, de HEERE heeft mij op dezen weg
geleid, ten huize van mijns heren broederen. **28** En die
jonge dochter liep, en gaf ten huize harer moeder te kennen,
gelijk deze zaken waren. **29** En Rebekka had een broeder,
wiens naam was Laban; en Laban liep tot dien man naar
buiten tot de fontein.

30 En het geschiedde, als hij dat voorhoofdsiersel gezien
had, en de armringen aan de handen zijner zuster; en als hij
gehoord had de woorden zijner zuster Rebekka, zeggende:
Alzo heeft die man tot mij gesproken, zo kwam hij tot dien
man, en ziet, hij stond bij de kemelen, bij de fontein. **31** En
hij zeide: Kom in, gij, gezegende des HEEREN! waarom
zoudt gij buiten staan? want ik heb het huis bereid, en de
plaats voor de kemelen. **32** Toen kwam die man naar het
huis toe, en men ontgordde de kemelen, en men gaf den
kemelen stro en voeder; en water om zijn voeten te wassen,
en de voeten der mannen, die bij hem waren.

33 Daarna werd hem te eten voorgezet; maar hij zeide: Ik
zal niet eten, totdat ik mijn woorden gesproken heb. En hij
zeide: Spreek! **34** Toen zeide hij: Ik ben een knecht van
Abraham; **35** En de HEERE heeft mijn heer zeer gezegend,
zodat hij groot geworden is; en Hij heeft hem gegeven
schapen, en runderen, en zilver, en goud, en knechten, en
maagden, en kemelen, en ezelen. **36** En Sara, de huisvrouw
van mijn heer, heeft mijn heer een zoon gebaard, nadat zij
oud geworden was; en hij heeft hem gegeven alles, wat hij
heeft. **37** En mijn heer heeft mij doen zweren, zeggende: Gij
zult voor mijn zoon geen vrouw nemen van de dochteren der
Kanaanieten, in welker land ik wone; **38** Maar gij zult

trekken naar het huis mijns vaders, en naar mijn geslacht,
en zult voor mijn zoon een vrouw nemen! **39** Toen zeide ik
tot mijn heer: Misschien zal mij de vrouw niet volgen. **40** En
hij zeide tot mij: De HEERE, voor Wiens aangezicht ik
gewandeld heb, zal Zijn Engel met u zenden, en Hij zal uw
weg voorspoedig maken, dat gij voor mijn zoon een vrouw
neemt, uit mijn geslacht en uit mijns vaders huis. **41** Dan
zult gij van mijn eed rein zijn, wanneer gij tot mijn geslacht
zult gegaan zijn; en indien zij haar u niet geven, zo zult gij
rein zijn van mijn eed. **42** En ik kwam heden aan de fontein;
en ik zeide: O, HEERE! God van mijn heer Abraham! zo Gij
nu mijn weg voorspoedig maken zult, op welke ik ga; **43** Zie,
ik sta bij de waterfontein; zo geschiede, dat de maagd, die
uitkomen zal om te putten, en tot welke ik zeggen zal: Geef
mij toch een weinig waters te drinken uit uw kruik; **44** En zij
tot mij zal zeggen: Drink gij ook, en ik zal ook uw kemelen
putten; dat deze die vrouw zij, die de HEERE aan den zoon
van mijn heer heeft toegewezen. **45** Eer ik geeindigd had te
spreken in mijn hart, ziet, zo kwam Rebekka uit, en had haar
kruik op haar schouder, en zij kwam af tot de fontein en
putte; en ik zeide tot haar: Geef mij toch te drinken! **46** Zo
haastte zij zich en liet haar kruik van zich neder, en zeide:
Drink gij, en ik zal ook uw kemelen drenken; en ik dronk, en
zij drenkte ook de kemelen. **47** Toen vraagde ik haar, en
zeide: Wiens dochter zijt gij? En zij zeide: De dochter van
Bethuel, den zoon van Nahor, welken Milka hem gebaard
heeft. Zo leide ik het voorhoofdsiersel op haar aangezicht,
en de armringen aan haar handen; **48** En ik neigde mijn
hoofd, en aanbad den HEERE; en ik loofde den HEERE, den
God van mijn heer Abraham, Die mij op den rechten weg
geleid had, om de dochter des broeders van mijn heer voor
zijn zoon te nemen. **49** Nu dan, zo gijlieden weldadigheid en
trouw aan mijn heer doen zult, geeft het mij te kennen; en
zo niet, geeft het mij ook te kennen, opdat ik mij ter rechter
hand of ter linkerhand wende. **50** Toen antwoordde Laban,
en Bethuel, en zeiden: Van den HEERE is deze zaak

voortgekomen; wij kunnen kwaad noch goed tot u spreken.
51 Zie, Rebekka is voor uw aangezicht; neem haar en trek
henen; zij zij de vrouw van den zoon uws heren, gelijk de
HEERE gesproken heeft! **52** En het geschiedde, als
Abrahams knecht hun woorden hoorde, zo boog hij zich ter
aarde voor den HEERE. **53** En de knecht langde voort
zilveren kleinoden, en gouden kleinoden, en klederen, en hij
gaf die aan Rebekka; hij gaf ook aan haar moeder
kostelijkheden. **54** Toen aten en dronken zij, hij en de
mannen, die bij hem waren; en zij vernachtten, en zij
stonden des morgens op, en hij zeide: Laat mij trekken tot
mijn heer!

55 Toen zeide haar broeder, en haar moeder: Laat de jonge
dochter enige dagen, of tien, bij ons blijven; daarna zult gij
gaan. **56** Maar hij zeide tot hen: Houdt mij niet op, dewijl de
HEERE mijn weg voorspoedig gemaakt heeft! laat mij
trekken, dat ik tot mijn heer ga. **57** Toen zeiden zij: Laat ons
de jonge dochter roepen, en haar mond vragen. **58** En zij
riepen Rebekka, en zeiden tot haar: Zult gij met dezen man
trekken? En zij antwoordde: Ik zal trekken. **59** Toen lieten zij
Rebekka, hun zuster, en haar voedster trekken, mitsgaders
Abrahams knecht en zijn mannen. **60** En zij zegenden
Rebekka, en zeiden tot haar: O, onze zuster! wordt gij tot
duizenden millioenen, en uw zaad bezitte de poort zijner
haters! **61** En Rebekka maakte zich op met haar jonge
dochteren, en zij reden op kemelen, en volgden den man; en
die knecht nam Rebekka, en toog heen.

62 Izak nu kwam, van daar men komt tot den put Lachai-roi;
en hij woonde in het zuiderland.

63 En Izak was uitgegaan om te bidden in het veld, tegen
het naken van den avond; en hij hief zijn ogen op en zag
toe, en ziet, de kemelen kwamen! **64** Rebekka hief ook haar
ogen op, en zij zag Izak; en zij viel van den kemel af. **65** En

zij zeide tot den knecht: Wie is die man, die ons in het veld
tegemoet wandelt? En de knecht zeide: Dat is mijn heer!
Toen nam zij den sluier, en bedekte zich. **66** En de knecht
vertelde aan Izak al de zaken, die hij gedaan had. **67** En
Izak bracht haar in de tent van zijn moeder Sara; en hij nam
Rebekka, en zij werd hem ter vrouw, en hij had haar lief. Alzo
werd Izak getroost na zijner moeders dood.

Genesis 25

1 En Abraham voer voort, en nam een vrouw, wier naam was
Ketura. **2** En zij baarde hem Zimran en Joksan, en Medan en
Midian, en Jisbak en Suah. **3** En Joksan gewon Seba en
Dedan; en de zonen van Dedan waren de Assurieten, en
Letusieten, en Leummieten. **4** En de zonen van Midian
waren Efa en Efer, en Henoch en Abida, en Eldaa. Deze allen
waren zonen van Ketura. **5** Doch Abraham gaf aan Izak al
wat hij had.

6 Maar aan de zonen der bijwijven, die Abraham had, gaf
Abraham geschenken; en zond hen weg van zijn zoon Izak,
terwijl hij nog leefde, oostwaarts naar het land van het
Oosten. **7** Dit nu zijn de dagen der jaren des levens van
Abraham, welke hij geleefd heeft, honderd vijf en zeventig
jaren. **8** En Abraham gaf den geest en stierf, in goeden
ouderdom, oud en des levens zat, en hij werd tot zijn volken
verzameld. **9** En Izak en Ismael, zijn zonen, begroeven hem,
in de spelonk van Machpela, in den akker van Efron, den
zoon van Zohar, den Hethiet, welke tegenover Mamre is; **10**
In den akker, dien Abraham van de zonen Heths gekocht
had, daar is Abraham begraven, en Sara, zijn huisvrouw. **11**
En het geschiedde na Abrahams dood, dat God Izak, zijn
zoon, zegende; en Izak woonde bij den put Lachai-roi.

12 Dit nu zijn de geboorten van Ismael, den zoon van
Abraham, dien Hagar, de Egyptische, dienstmaagd van Sara,
Abraham gebaard heeft.

13 En dit zijn de namen der zonen van Ismael, met hun
namen naar hun geboorten. De eerstgeborene van Ismael,
Nabajoth; daarna Kedar, en Adbeel, en Mibsam, **14** En
Misma, en Duma, en Massa, **15** Hadar en Thema, Jetur, Nafis
en Kedma. **16** Deze zijn de zonen van Ismael, en dit zijn hun

namen, in hun dorpen en paleizen, twaalf vorsten naar hun
volken. **17** En dit zijn de jaren des levens van Ismael,
honderd zeven en dertig jaren; en hij gaf den geest, en
stierf, en hij werd verzameld tot zijn volken. **18** En zij
woonden van Havila tot Sur toe, hetwelk tegenover Egypte
is, daar gij gaat naar Assur; hij heeft zich nedergeslagen
voor het aangezicht van al zijn broederen. **19** Dit nu zijn de
geboorten van Izak, den zoon van Abraham: Abraham
gewon Izak.

20 En Izak was veertig jaren oud, als hij Rebekka, de
dochter van Bethuel, den Syrier, uit Paddan-aram, de zuster
van Laban, den Syrier, zich ter vrouw nam. **21** En Izak bad
den HEERE zeer in de tegenwoordigheid van zijn huisvrouw;
want zij was onvruchtbaar; en de HEERE liet zich van hem
verbidden, zodat Rebekka, zijn huisvrouw, zwanger werd. **22**
En de kinderen stieten zich samen in haar lichaam. Toen
zeide zij: Is het zo? waarom ben ik dus? en zij ging om den
HEERE te vragen. **23** En de HEERE zeide tot haar: Twee
volken zijn in uw buik, en twee natien zullen zich uit uw
ingewand van een scheiden; en het ene volk zal sterker zijn
dan het andere volk; en de meerdere zal den mindere
dienen. **24** Als nu haar dagen vervuld waren om te baren,
ziet, zo waren tweelingen in haar buik.

25 En de eerste kwam uit, ros; hij was geheel als een haren
kleed; daarom noemden zij zijn naam Ezau. **26** En daarna
kwam zijn broeder uit, wiens hand Ezau's verzenen hield;
daarom noemde men zijn naam Jakob. En Izak was zestig
jaren oud, als hij hen gewon. **27** Als nu deze jongeren groot
werden, werd Ezau een man, verstandig op de jacht, een
veldman; maar Jakob werd een oprecht man, wonende in
tenten. **28** En Izak had Ezau lief; want het wildbraad was
naar zijn mond; maar Rebekka had Jakob lief. **29** En Jakob
had een kooksel gekookt; en Ezau kwam uit het veld, en was
moede.

30 En Ezau zeide tot Jakob: Laat mij toch slorpen van dat
rode, dat rode daar, want ik ben moede; daarom heeft men
zijn naam genoemd Edom. **31** Toen zeide Jakob: Verkoop mij
op dezen dag uw eerstgeboorte. **32** En Ezau zeide: Zie, ik ga
sterven; en waartoe mij dan de eerstgeboorte? **33** Toen
zeide Jakob: Zweer mij op dezen dag! en hij zwoer hem; en
hij verkocht aan Jakob zijn eerstgeboorte. **34** En Jakob gaf
aan Ezau brood, en het linzenkooksel; en hij at en dronk, en
hij stond op en ging heen; alzo verachtte Ezau de
eerstgeboorte.

Genesis 26

1 En er was honger in dat land, behalve den eersten honger,
die in de dagen van Abraham geweest was; daarom toog
Izak tot Abimelech, de koning der Filistijnen, naar Gerar. **2**
En de HEERE verscheen hem en zeide: Trek niet af naar
Egypte; woon in het land, dat Ik u aanzeggen zal; **3** Woon
als vreemdeling in dat land, en Ik zal met u zijn, en zal u
zegenen; want aan u en uw zaad zal Ik al deze landen
geven, en Ik zal den eed bevestigen, dien Ik Abraham uw
vader gezworen heb. **4** En Ik zal uw zaad vermenigvuldigen,
als de sterren des hemels, en zal aan uw zaad al deze
landen geven; en in uw zaad zullen gezegend worden alle
volken der aarde, **5** Daarom dat Abraham Mijn stem
gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel,
Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten. **6** Alzo
woonde Izak te Gerar.

7 En als de mannen van die plaats hem vraagden van zijn
huisvrouw, zeide hij: Zij is mijn zuster; want hij vreesde te
zeggen, mijn huisvrouw; opdat mij misschien, zeide hij de
mannen dezer plaats niet doden, om Rebekka; want zij was
schoon van aangezicht. **8** En het geschiedde, als hij een
langen tijd daar geweest was, dat Abimelech, de koning der
Filistijnen, ten venster uitkeek, en hij zag, dat, ziet, Izak was
jokkende met Rebekka zijn huisvrouw. **9** Toen riep
Abimelech Izak, en zeide: Voorwaar, zie, zij is uw huisvrouw!
hoe hebt gij dan gezegd: Zij is mijn zuster? En Izak zeide tot
hem: Want ik zeide: Dat ik niet misschien om harentwil
sterve. **10** En Abimelech zeide: Wat is dit, dat gij ons
gedaan hebt? Lichtelijk had een van dit volk bij uw
huisvrouw gelegen, zodat gij een schuld over ons zoudt
gebracht hebben. **11** En Abimelech gebood het ganse volk,
zeggende: Zo wie deze man of zijn huisvrouw aanroert, zal

voorzeker gedood worden! **12** En Izak zaaide in datzelve
land, en hij vond in datzelve jaar honderd maten; want de
HEERE zegende hem.

13 En die man werd groot, ja, hij werd doorgaans groter,
totdat hij zeer groot geworden was. **14** En hij had bezitting
van schapen, en bezitting van runderen, en groot gezin;
zodat hem de Filistijnen benijdden. **15** En al de putten, die
de knechten van zijn vader, in de dagen van zijn vader
Abraham, gegraven hadden, die stopten de Filistijnen, en
vulden dezelve met aarde. **16** Ook zeide Abimelech tot Izak:
Trek van ons; want gij zijt veel machtiger geworden, dan wij.
17 Toen toog Izak van daar, en hij legerde zich in het dal
van Gerar, en woonde aldaar.

18 Als nu Izak wedergekeerd was, groef hij die waterputten
op, die zij ten tijde van Abraham, zijn vader, gegraven, en
die de Filistijnen na Abrahams dood toegestopt hadden; en
hij noemde derzelver namen naar de namen, waarmede zijn
vader die genoemd had. **19** De knechten van Izak dan
groeven in dat dal, en zij vonden aldaar een put van levend
water. **20** En de herders van Gerar twistten met Izaks
herders, zeggende: Dit water hoort ons toe! Daarom noemde
hij den naam van dien put Esek, omdat zij met hem gekeven
hadden. **21** Toen groeven zij een anderen put, en daar
twistten zij ook over; daarom noemde hij deszelfs naam
Sitna. **22** En hij brak op van daar, en groef een anderen put,
en zij twistten over dien niet; daarom noemde hij deszelfs
naam Rehoboth, en zeide: Want nu heeft ons de HEERE
ruimte gemaakt, en wij zijn gewassen in dit land. **23** Daarna
toog hij van daar op naar Ber-seba. **24** En de HEERE
verscheen hem in denzelven nacht, en zeide: Ik ben de God
van Abraham, uw vader; vrees niet; want Ik ben met u; en Ik
zal u zegenen, en uw zaad vermenigvuldigen, om Abrahams,
Mijns knechts, wil. **25** Toen bouwde hij daar een altaar, en
riep den Naam des HEEREN aan. En hij sloeg aldaar zijn tent

op; en Izaks knechten groeven daar een put. **26** En
Abimelech trok tot hem van Gerar, met Ahuzzat, zijn vriend,
en Pichol, zijn krijgsoverste.

27 En Izak zeide tot hen: Waarom zijt gij tot mij gekomen,
daar gij mij haat, en hebt mij van u weggezonden? **28** En zij
zeiden: Wij hebben merkelijk gezien, dat de HEERE met u is;
daarom hebben wij gezegd: Laat toch een eed tussen ons
zijn, tussen ons en tussen u, en laat ons een verbond met u
maken: **29** Zo gij bij ons kwaad doet, gelijk als wij u niet
aangeroerd hebben, en gelijk als wij bij u alleenlijk goed
gedaan hebben, en hebben u in vrede laten trekken! Gij zijt
nu de gezegende des HEEREN! **30** Toen maakte hij hun een
maaltijd, en zij aten en dronken. **31** En zij stonden des
morgens vroeg op, en zwoeren de een den ander; daarna liet
Izak hen gaan, en zij togen van hem in vrede. **32** En het
geschiedde ten zelfden dage, dat Izaks knechten kwamen,
en boodschapten hem van de zaak des puts, dien zij
gegraven hadden, en zij zeiden hem: Wij hebben water
gevonden. **33** En hij noemde denzelven Seba; daarom is de
naam dier stad Ber-seba, tot op dezen dag. **34** Als nu Ezau
veertig jaren oud was, nam hij tot een vrouw Judith, de
dochter van Beeri, den Hethiet, en Basmath, de dochter van
Elon, den Hethiet.

35 En deze waren voor Izak en Rebekka een bitterheid des
geestes.

Genesis 27

1 En het geschiedde, als Izak oud geworden was, en zijn
ogen donker geworden waren, en hij niet zien kon; toen riep
hij Ezau, zijn grootsten zoon, en zeide tot hem: Mijn zoon!
En hij zeide tot hem: Zie, hier ben ik! **2** En hij zeide: Zie nu,
ik ben oud geworden, ik weet den dag mijns doods niet. **3**
Nu dan, neem toch uw gereedschap, uw pijlkoker en uw
boog, en ga uit in het veld, en jaag mij een wildbraad; **4** En
maak mij smakelijke spijzen, zo als ik die gaarne heb, en
breng ze mij, dat ik ete; opdat mijn ziel u zegene, eer ik
sterve. **5** Rebekka nu hoorde toe, als Izak tot zijn zoon Ezau
sprak; en Ezau ging in het veld, om een wildbraad te jagen,
dat hij het inbracht. **6** Toen sprak Rebekka tot Jakob, haar
zoon, zeggende: Zie, ik heb uw vader tot Ezau, uw broeder,
horen spreken, zeggende:

7 Breng mij een wildbraad, en maak mij smakelijke spijzen
toe, dat ik ete; en ik zal u zegenen voor het aangezicht des
HEEREN, voor mijn dood. **8** Nu dan, mijn zoon! hoor mijn
stem in hetgeen ik u gebiede. **9** Ga nu heen tot de kudde,
en haal mij van daar twee goede geitenbokjes; en ik zal die
voor uw vader maken tot smakelijke spijzen, gelijk als hij
gaarne heeft. **10** En gij zult ze tot uw vader brengen, en hij
zal eten, opdat hij u zegene voor zijn dood. **11** Toen zeide
Jakob tot Rebekka, zijn moeder: Zie, mijn broeder Ezau is
een harig man, en ik ben een glad man. **12** Misschien zal mij
mijn vader betasten, en ik zal in zijn ogen zijn als een
bedrieger; zo zoude ik een vloek over mij halen, en niet een
zegen. **13** En zijn moeder zeide tot hem: Uw vloek zij op mij,
mijn zoon! hoor alleen naar mijn stem, en ga, haal ze mij. **14**
Toen ging hij, en hij haalde ze, en bracht ze zijn moeder; en
zijn moeder maakte smakelijke spijzen, gelijk als zijn vader
gaarne had. **15** Daarna nam Rebekka de kostelijke klederen

van Ezau, haar grootsten zoon, die zij bij zich in huis had, en
zij trok ze Jakob, haar kleinsten zoon, aan. **16** En de vellen
van de geitenbokjes trok zij over zijn handen, en over de
gladdigheid van zijn hals. **17** En zij gaf de smakelijke
spijzen, en het brood, welke zij toegemaakt had, in de hand
van Jakob, haar zoon. **18** En hij kwam tot zijn vader, en
zeide: Mijn vader! En hij zeide: Zie, hier ben ik; wie zijt gij,
mijn zoon?

19 En Jakob zeide tot zijn vader: Ik ben Ezau uw
eerstgeborene; ik heb gedaan, gelijk als gij tot mij
gesproken hadt; sta toch op, zit, en eet van mijn wildbraad,
opdat uw ziel mij zegene. **20** Toen zeide Izak tot zijn zoon:
Hoe is dit, dat gij het zo haast gevonden hebt, mijn zoon? En
hij zeide: Omdat de HEERE uw God dat heeft doen
ontmoeten voor mijn aangezicht. **21** En Izak zeide tot Jakob:
Nader toch, dat ik u betaste, mijn zoon! of gij mijn zoon
Ezau zelf zijt, of niet. **22** Toen kwam Jakob bij, tot zijn vader
Izak, die hem betastte; en hij zeide: De stem is Jakobs stem,
maar de handen zijn Ezau's handen. **23** Doch hij kende hem
niet, omdat zijn handen harig waren, gelijk zijns broeders
Ezau's handen; en hij zegende hem. **24** En hij zeide: Zijt gij
mijn zoon Ezau zelf? En hij zeide: Ik ben het! **25** Toen zeide
hij: Stel het nabij mij, dat ik van het wildbraad mijns zoons
ete, opdat mijn ziel u zegene. En hij stelde het nabij hem, en
hij at; hij bracht hem ook wijn, en hij dronk. **26** En zijn vader
Izak zeide tot hem: Kom toch bij, en kus mij, mijn zoon! **27**
En hij kwam bij, en hij kuste hem; toen rook hij de reuk
zijner klederen, en zegende hem; en hij zeide: Zie, de reuk
mijns zoons is als de reuk des velds, hetwelk de HEERE
gezegend heeft. **28** Zo geve u dan God van den dauw des
hemels, en de vettigheid der aarde, en menigte van tarwe
en most. **29** Volken zullen u dienen, en natien zullen zich
voor u nederbuigen; wees heer over uw broederen, en de
zonen uwer moeder zullen zich voor u nederbuigen!
Vervloekt moet hij zijn, wie u vervloekt; en wie u zegent, zij

gezegend! **30** En het geschiedde, als Izak voleindigd had
Jakob te zegenen, zo geschiedde het, toen Jakob maar even
van het aangezicht van zijn vader Izak uitgegaan was, dat
Ezau, zijn broeder, van zijn jacht kwam.

31 Hij nu maakte smakelijke spijzen toe, en bracht die tot
zijn vader; en hij zeide tot zijn vader: Mijn vader sta op en
ete van het wildbraad zijns zoons, opdat uw ziel mij zegene.
32 En Izak, zijn vader, zeide tot hem: Wie zijt gij? En hij
zeide: Ik ben uw zoon, uw eerstgeborene, Ezau. **33** Toen
verschrikte Izak met zeer grote verschrikking, gans zeer, en
zeide: Wie is hij dan, die het wildbraad gejaagd en tot mij
gebracht heeft? en ik heb van alles gegeten, eer gij kwaamt,
en heb hem gezegend; ook zal hij gezegend wezen. **34** Als
Ezau de woorden zijns vaders hoorde, zo schreeuwde hij met
een groten en bitteren schreeuw, gans zeer; en hij zeide tot
zijn vader: Zegen mij, ook mij, mijn vader! **35** En hij zeide:
Uw broeder is gekomen met bedrog, en heeft uw zegen
weggenomen. **36** Toen zeide hij: Is het niet omdat men zijn
naam noemt Jakob, dat hij mij nu twee reizen heeft
bedrogen? mijn eerstgeboorte heeft hij genomen, en zie, nu
heeft hij mijn zegen genomen! Voorts zeide hij: Hebt gij dan
geen zegen voor mij uitbehouden? **37** Toen antwoordde
Izak, en zeide tot Ezau: Zie, ik heb hem tot een heer over u
gezet, en al zijn broeders heb ik hem tot knechten gegeven;
en ik heb hem met koorn en most ondersteund; wat zal ik u
dan nu doen, mijn zoon? **38** En Ezau zeide tot zijn vader:
Hebt gij maar dezen enen zegen, mijn vader? Zegen mij,
ook mij, mijn vader! En Ezau hief zijn stem op, en weende.
39 Toen antwoordde zijn vader Izak en zeide tot hem: Zie,
de vettigheden der aarde zullen uw woningen zijn, en van
den dauw des hemels van boven af zult gij gezegend zijn.
40 En op uw zwaard zult gij leven, en zult uw broeder
dienen; doch het zal geschieden, als gij heersen zult, dan
zult gij zijn juk van uw hals afrukken. **41** En Ezau haatte
Jakob om dien zegen, waarmede zijn vader hem gezegend

had; en Ezau zeide in zijn hart: De dagen van den rouw mijns vaders naderen, en ik zal mijn broeder Jakob doden.

42 Toen aan Rebekka deze woorden van Ezau, haar
grootsten zoon, geboodschapt werden, zo zond zij heen, en
ontbood Jakob, haar kleinsten zoon, en zeide tot hem: Zie,
uw broeder Ezau troost zich over u, dat hij u doden zal. **43**
Nu dan, mijn zoon! hoor naar mijn stem, en maak u op, vlied
gij naar Haran, tot Laban, mijn broeder. **44** En blijf bij hem
enige dagen, totdat de hittige gramschap uws broeders
kere; **45** Totdat de toorn uws broeders van u afkere, en hij
vergeten hebbe, hetgeen gij hem gedaan hebt; dan zal ik
zenden, en u van daar nemen; waarom zoude ik ook van u
beiden beroofd worden op een dag? **46** En Rebekka zeide
tot Izak: Ik heb verdriet aan mijn leven vanwege de
dochteren Heths! Indien Jakob een vrouw neemt van de
dochteren Heths, gelijk deze zijn, van de dochteren dezes
lands, waartoe zal mij het leven zijn?

Genesis 28

1 En Izak riep Jakob, en zegende hem; en gebood hem, en
zeide tot hem: Neem geen vrouw van de dochteren van
Kanaan. **2** Maak u op, ga naar Paddan-aram, ten huize van
Bethuel, den vader uwer moeder, en neem u van daar een
vrouw, van de dochteren van Laban, uwer moeders broeder.
3 En God almachtig zegene u, en make u vruchtbaar, en
vermenigvuldige u, dat gij tot een hoop volken wordt. **4** En
Hij geve u den zegen van Abraham; aan u, en uw zaad met
u, opdat gij erfelijk bezit het land uwer
vreemdelingschappen, hetwelk God aan Abraham gegeven
heeft. **5** Alzo zond Izak Jakob weg, dat hij toog naar Paddan-
aram, tot Laban, den zoon van Bethuel, den Syrier, den
broeder van Rebekka, Jakobs en Ezau's moeder. **6** Als nu
Ezau zag, dat Izak Jakob gezegend, en hem naar Paddan-
aram weggezonden had om zich van daar een vrouw te
nemen; en als hij hem zegende, dat hij hem geboden had,
zeggende: Neem geen vrouw van de dochteren van Kanaan;

7 En dat Jakob zijn vader en zijn moeder gehoorzaam
geweest was, en naar Paddan-aram getrokken was; **8** En dat
Ezau zag, dat de dochteren van Kanaan kwaad waren in de
ogen van Izak, zijn vader; **9** Zo ging Ezau tot Ismael, en nam
zich tot een vrouw boven zijn vrouwen, Mahalath, de
dochter van Ismael, den zoon van Abraham, de zuster van
Nebajoth. **10** Jakob dan toog uit van Ber-seba, en ging naar
Haran.

11 En hij geraakte op een plaats, waar hij vernachtte; want
de zon was ondergegaan; en hij nam van de stenen dier
plaats, en maakte zijn hoofdpeluw, en leide zich te slapen te
dierzelver plaats. **12** En hij droomde; en ziet, een ladder was
gesteld op de aarde, welker opperste aan den hemel raakte;

en ziet, de engelen Gods klommen daarbij op en neder. **13**
En ziet, de HEERE stond op dezelve en zeide: Ik ben de
HEERE, de God van uw vader Abraham, en de God van Izak;
dit land, waarop gij ligt te slapen, zal Ik aan u geven, en aan
uw zaad. **14** En uw zaad zal wezen als het stof der aarde, en
gij zult uitbreken in menigte, westwaarts en oostwaarts, en
noordwaarts en zuidwaarts; en in u, en in uw zaad zullen
alle geslachten des aardbodems gezegend worden. **15** En
zie, Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal, waarheen gij
trekken zult, en Ik zal u wederbrengen in dit land; want Ik
zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik
tot u gesproken heb. **16** Toen nu Jakob van zijn slaap
ontwaakte, zeide hij: Gewisselijk is de HEERE aan deze
plaats, en ik heb het niet geweten!

17 En hij vreesde, en zeide: Hoe vreselijk is deze plaats! Dit
is niet dan een huis Gods, en dit is de poort des hemels! **18**
Toen stond Jakob des morgens vroeg op, en hij nam dien
steen, dien hij tot zijn hoofdpeluw gelegd had, en zette hem
tot een opgericht teken, en goot daar olie boven op. **19** En
hij noemde den naam dier plaats Beth-el; daar toch de naam
dier stad te voren was Luz. **20** En Jakob beloofde een
gelofte, zeggende: Wanneer God met mij geweest zal zijn,
en mij behoed zal hebben op dezen weg, dien ik reize, en
mij gegeven zal hebben brood om te eten, en klederen om
aan te trekken; **21** En ik ten huize mijns vaders in vrede zal
wedergekeerd zijn; zo zal de HEERE mij tot een God zijn! **22**
En deze steen, dien ik tot een opgericht teken gezet heb, zal
een huis Gods wezen, en van alles, wat Gij mij geven zult,
zal ik U voorzeker de tienden geven!

Genesis 29

1 Toen hief Jakob zijn voeten op, en ging naar het land der
kinderen van het Oosten. **2** En hij zag toe, en ziet, er was
een put in het veld; en ziet, er waren drie kudden schapen
nevens dien nederliggende; want uit dien put drenkten zij
de kudden; en er was een grote steen op den mond van dien
put. **3** En derwaarts werden al de kudden verzameld, en zij
wentelden den steen van den mond des puts, en drenkten
de schapen, en legden den steen weder op den mond van
dien put, op zijn plaats. **4** Toen zeide Jakob tot hen: Mijn
broeders! van waar zijt gij? En zij zeiden: Wij zijn van Haran.
5 En hij zeide tot hen: Kent gij Laban, den zoon van Nahor?
En zij zeiden: Wij kennen hem. **6** Voorts zeide hij tot hen: Is
het wel met hem? En zij zeiden: Het is wel; en zie, Rachel,
zijn dochter, komt met de schapen. **7** En hij zeide: Ziet, het
is nog hoog dag, het is geen tijd, dat het vee verzameld
worde; drenkt de schapen, en gaat heen, weidt dezelve. **8**
Toen zeiden zij: Wij kunnen niet, totdat al de kudden samen
zullen vergaderd zijn, en dat men den steen van den mond
des puts afwentele, opdat wij de schapen drenken. **9** Als hij
nog met hen sprak, zo kwam Rachel met de schapen, die
haar vader toebehoorden; want zij was een herderin.

10 En het geschiedde, als Jakob Rachel zag, de dochter van
Laban, zijner moeders broeder, en de schapen van Laban,
zijner moeders broeder, dat Jakob toetrad, en wentelde den
steen van den mond des puts, en drenkte de schapen van
Laban, zijner moeders broeder. **11** En Jakob kuste Rachel; en
hij hief zijn stem op en weende. **12** En Jakob gaf Rachel te
kennen, dat hij een broeder van haar vader, en dat hij de
zoon van Rebekka was. Toen liep zij heen, en gaf het aan
haar vader te kennen. **13** En het geschiedde, als Laban die
tijding hoorde van Jakob, zijner zusters zoon, zo liep hij hem

tegemoet, en omhelsde hem, en kuste hem, en bracht hem
tot zijn huis. En hij vertelde Laban al deze dingen. **14** Toen
zeide Laban tot hem: Voorwaar, gij zijt mijn gebeente en
mijn vlees! En hij bleef bij hem een volle maand. **15** Daarna
zeide Laban tot Jakob: Omdat gij mijn broeder zijt, zoudt gij
mij derhalve om niet dienen? verklaar mij, wat zal uw loon
zijn?

16 En Laban had twee dochters: de naam der grootste was
Lea; en de naam der kleinste was Rachel. **17** Doch Lea had
tedere ogen; maar Rachel was schoon van gedaante, en
schoon van aangezicht. **18** En Jakob had Rachel lief; en hij
zeide: Ik zal u zeven jaren dienen, om Rachel, uw kleinste
dochter. **19** Toen zeide Laban: Het is beter, dat ik haar aan u
geve, dan dat ik haar aan een anderen man geve; blijf bij
mij. **20** Alzo diende Jakob om Rachel zeven jaren; en die
waren in zijn ogen als enige dagen, omdat hij haar liefhad.
21 Toen zeide Jakob tot Laban: Geef mijn huisvrouw, want
mijn dagen zijn vervuld, dat ik tot haar inga.

22 Zo verzamelde Laban al de mannen dier plaats, en
maakte een maaltijd. **23** En het geschiedde des avonds, dat
hij zijn dochter Lea nam, en bracht haar tot hem; en hij ging
tot haar in. **24** En Laban gaf haar Zilpa, zijn dienstmaagd,
aan Lea, zijn dochter, tot een dienstmaagd. **25** En het
geschiedde des morgens, en ziet, het was Lea. Daarom zeide
hij tot Laban: Wat is dit, dat gij mij gedaan hebt; heb ik niet
bij u gediend om Rachel? waarom hebt gij mij dan
bedrogen? **26** En Laban zeide: Men doet alzo niet te dezer
onzer plaatse, dat men de kleinste uitgeve voor de
eerstgeborene. **27** Vervul de week van deze; dan zullen wij
u ook die geven, voor den dienst, dien gij nog andere zeven
jaren bij mij dienen zult. **28** En Jakob deed alzo; en hij
vervulde de week van deze. Toen gaf hij hem Rachel, zijn
dochter, hem tot een vrouw. **29** En Laban gaf aan zijn
dochter Rachel zijn dienstmaagd Bilha, haar tot een

dienstmaagd. **30** En hij ging ook in tot Rachel, en had ook
Rachel liever dan Lea; en hij diende bij hem nog andere
zeven jaren. **31** Toen nu de HEERE zag, dat Lea gehaat was,
opende Hij haar baarmoeder; maar Rachel was
onvruchtbaar.

32 En Lea werd bevrucht, en baarde een zoon, en zij
noemde zijn naam Ruben; want zij zeide: Omdat de HEERE
mijn verdrukking heeft aangezien, daarom zal mijn man mij
nu liefhebben. **33** En zij werd wederom bevrucht, en baarde
een zoon, en zeide: Dewijl de HEERE gehoord heeft, dat ik
gehaat was, zo heeft Hij mij ook dezen gegeven; en zij
noemde zijn naam Simeon. **34** En zij werd nog bevrucht, en
baarde een zoon, en zeide: Nu zal zich ditmaal mijn man bij
mij voegen, dewijl ik hem drie zonen gebaard heb; daarom
noemde zij zijn naam Levi. **35** En zij werd wederom
bevrucht, en baarde een zoon, en zeide: Ditmaal zal ik den
HEERE loven; daarom noemde zij zijn naam Juda. En zij hield
op van baren.

Genesis 30

1 Als nu Rachel zag, dat zij Jakob niet baarde, zo benijdde
Rachel haar zuster; en zij zeide tot Jakob: Geef mij kinderen!
of indien niet, zo ben ik dood. **2** Toen ontstak Jakobs toorn
tegen Rachel, en hij zeide: Ben ik dan in plaats van God, Die
de vrucht des buiks van u geweerd heeft? **3** En zij zeide:
Zie, daar is mijn dienstmaagd Bilha, ga tot haar in; dat zij op
mijn knieen bare, en ik ook uit haar gebouwd worde. **4** Zo
gaf zij hem haar dienstmaagd Bilha tot een vrouw; en Jakob
ging tot haar in. **5** En Bilha werd zwanger, en baarde Jakob
een zoon. **6** Toen zeide Rachel: God heeft mij gericht, en ook
mijn stem verhoord, en heeft mij een zoon gegeven; daarom
noemde zij zijn naam Dan. **7** En Bilha, Rachels dienstmaagd,
werd wederom bevrucht, en baarde Jakob den tweeden
zoon. **8** Toen zeide Rachel: Ik heb worstelingen Gods met
mijn zuster geworsteld; ook heb ik de overhand gehad; en
zij noemde zijn naam Nafthali. **9** Toen nu Lea zag, dat zij
ophield van baren, nam zij ook haar dienstmaagd Zilpa, en
gaf die aan Jakob tot een vrouw. **10** En Zilpa, Lea's
dienstmaagd, baarde Jakob een zoon. **11** Toen zeide Lea: Er
komt een hoop! en zij noemde zijn naam Gad. **12** Daarna
baarde Zilpa, Lea's dienstmaagd, Jakob een tweeden zoon.
13 Toen zeide Lea: Tot mijn geluk! want de dochters zullen
mij gelukkig achten; en zij noemde zijn naam Aser. **14** En
Ruben ging in de dagen van de tarweoogst, en hij vond
Dudaim in het veld, en hij bracht die tot zijn moeder Lea.
Toen zeide Rachel tot Lea: Geef mij toch van uws zoons
Dudaim.

15 En zij zeide tot haar: Is het weinig, dat gij mijn man
genomen hebt, dat gij ook mijns zoons Dudaim nemen zult?
Toen zeide Rachel: Daarom zal hij dezen nacht voor uws
zoons Dudaim bij u liggen. **16** Als nu Jakob des avonds uit

het veld kwam, ging Lea uit hem tegemoet, en zeide: Gij
zult tot mij inkomen; want ik heb u om loon zekerlijk
gehuurd voor mijns zoons Dudaim; en hij lag dien nacht bij
haar. **17** En God verhoorde Lea; en zij werd bevrucht, en
baarde Jakob den vijfden zoon. **18** Toen zeide Lea: God heeft
mijn loon gegeven, nadat ik mijn dienstmaagd aan mijn man
gegeven heb; en zij noemde zijn naam Issaschar. **19** En Lea
werd wederom bevrucht, en zij baarde Jakob den zesden
zoon. **20** En Lea zeide: God heeft mij, mij heeft Hij begiftigd
met een goede gift; ditmaal zal mijn man mij bijwonen; want
ik heb hem zes zonen gebaard; en zij noemde zijn naam
Zebulon. **21** En zij baarde daarna een dochter; en zij
noemde haar naam Dina. **22** God dacht ook aan Rachel; en
God verhoorde haar, en opende haar baarmoeder.

23 En zij werd bevrucht, en baarde een zoon; en zij zeide:
God heeft mijn smaadheid weggenomen! **24** En zij noemde
zijn naam Jozef, zeggende: De HEERE voege mij een
anderen zoon daartoe. **25** En het geschiedde, dat Rachel
Jozef gebaard had, dat Jakob tot Laban zeide: Laat mij
vertrekken, dat ik ga tot mijn plaats, en naar mijn land.

26 Geef mijn vrouwen, en mijn kinderen, om welke ik u
gediend heb, dat ik vertrek; want gij weet mijn dienst, dien
ik u gediend heb. **27** Toen zeide Laban tot hem: Zo ik nu
genade gevonden heb in uw ogen; ik heb waargenomen, dat
de HEERE mij om uwentwil gezegend heeft. **28** Hij zeide
dan: Noem mij uitdrukkelijk uw loon, dat ik geven zal. **29**
Toen zeide hij tot hem: Gij weet, hoe ik u gediend heb, en
hoe uw vee bij mij geweest is. **30** Want het weinige, dat gij
voor mij gehad hebt, dat is tot een menigte uitgebroken; en
de HEERE heeft u gezegend bij mijn voet; nu dan, wanneer
zal ik ook werken voor mijn huis? **31** En hij zeide: Wat zal ik
u geven? Toen zeide Jakob: Gij zult mij niet met al geven,
indien gij mij deze zaak doen zult; ik zal wederom uw
kudden weiden, en bewaren. **32** Ik zal heden door uw ganse

kudde gaan, daarvan afzonderende al het gespikkelde en
geplekte vee, en al het bruine vee onder de lammeren, en
het geplekte en gespikkelde onder de geiten; en zulks zal
mijn loon zijn. **33** Zo zal mijn gerechtigheid op den dag van
morgen met mij betuigen, als gij komen zult over mijn loon,
voor uw aangezicht; al wat niet gespikkeld en geplekt is
onder de geiten en bruin onder de lammeren, dat zij bij mij
gestolen. **34** Toen zeide Laban: Zie, och ja, het zij naar uw
woord! **35** En hij zonderde af ten zelfden dage de
gesprenkelde en geplekte bokken en al de gespikkelde en
geplekte geiten, al waar wit aan was, en al het bruine onder
de lammeren; en hij gaf dezelve in de hand zijner zonen. **36**
En hij stelde een weg van drie dagen tussen hem, en tussen
Jakob; en Jakob weidde de overige kudde van Laban. **37**
Toen nam zich Jakob roeden van groen populierenhout, en
van hazelaar, en van kastanje; en hij schilde daarin witte
strepen, ontblotende het wit, hetwelk aan die roeden was.

38 En hij leide deze roeden, die hij geschild had, in de
goten, en in de drinkbakken van het water, waar de kudde
kwam drinken, tegenover de kudde; en zij werden verhit, als
zij kwamen om te drinken. **39** Als dan de kudde verhit werd
bij de roeden, zo lammerde de kudde gesprenkelde,
gespikkelde, en geplekte. **40** Toen scheidde Jakob de
lammeren, en hij wendde het gezicht der kudde op het
gesprenkelde, en al het bruine onder Labans kudde; en hij
stelde zijn kudden alleen, en hij zette ze niet bij de kudde
van Laban. **41** En het geschiedde, telkens als de kudde der
vroegelingen verhit werd, zo stelde Jakob de roeden voor de
ogen der kudde in de goten, opdat zij hittig werden bij de
roeden. **42** Maar als de kudde spade hittig werd, zo stelde
hij ze niet, zodat de spadelingen Laban, en de vroegelingen
Jakob toekwamen. **43** En die man brak gans zeer uit in
menigte, en hij had vele kudden, en dienstmaagden, en
dienstknechten, en kemelen, en ezelen.

Genesis 31

1 Toen hoorde hij de woorden der zonen van Laban,
zeggende: Jakob heeft genomen alles, wat onzes vaders
was, en van hetgeen, dat onzes vaders was, heeft hij al deze
heerlijkheid gemaakt. **2** Jakob zag ook het aangezicht van
Laban aan, en ziet, het was jegens hem niet als gisteren en
eergisteren. **3** En de HEERE zeide tot Jakob: Keer weder tot
het land uwer vaderen, en tot uw maagschap, en Ik zal met
u zijn. **4** Toen zond Jakob heen, en riep Rachel en Lea, op het
veld tot zijn kudde; **5** En hij zeide tot haar: Ik zie het
aangezicht uws vaders, dat het jegens mij niet is als gisteren
en eergisteren; doch de God mijns vaders is bij mij geweest.
6 En gijlieden weet, dat ik met al mijn macht uw vader
gediend heb. **7** Maar uw vader heeft bedriegelijk met mij
gehandeld, en heeft mijn loon tien malen veranderd; doch
God heeft hem niet toegelaten, om mij kwaad te doen. **8**
Wanneer hij aldus zeide: De gespikkelde zullen uw loon zijn,
zo lammerden al de kudden gespikkelde; en wanneer hij
alzo zeide: De gesprenkelde zullen uw loon zijn, zo
lammerden al de kudden gesprenkelde. **9** Alzo heeft God uw
vader het vee ontrukt, en aan mij gegeven. **10** En het
geschiedde ten tijde, als de kudde hittig werd, dat ik mijn
ogen ophief, en ik zag in den droom; en ziet, de bokken, die
de kudden beklommen, waren gesprenkeld, gespikkeld, en
hagelvlakkig. **11** En de Engel Gods zeide tot mij in den
droom: Jakob! En ik zeide: Zie, hier ben ik! **12** En Hij zeide:
Hef toch uw ogen op, en zie! alle bokken, die de kudde
beklimmen, zijn gesprenkeld, gespikkeld, en hagelvlakkig;
want Ik heb gezien alles, wat Laban u doet. **13** Ik ben die
God van Beth-el, alwaar gij het opgerichte teken gezalfd
hebt, waar gij Mij een gelofte beloofd hebt; nu, maak u op,
vertrek uit dit land, en keer weder in het land uwer
maagschap. **14** Toen antwoordden Rachel en Lea, en zeiden

tot hem: Is er nog voor ons een deel of erfenis, in het huis onzes vaders? **15** Zijn wij niet vreemden van hem geacht? Want hij heeft ons verkocht, en hij heeft ook steeds ons geld verteerd. **16** Want al de rijkdom, welke God onzen vader heeft ontrukt, die is onze, en van onze zonen; nu dan, doe alles, wat God tot u gezegd heeft. **17** Toen maakte zich Jakob op, en laadde zijn zonen en zijn vrouwen op kemelen.

18 En hij voerde al zijn vee weg, en al zijn have, die hij gewonnen had, het vee, dat hij bezat, hetwelk hij in Paddan-aram geworven had, om te komen tot Izak, zijn vader, naar het land Kanaan. **19** Laban nu was gegaan, om zijn schapen te scheren; zo stal Rachel de terafim, die haar vader had. **20** En Jakob ontstal zich aan het hart van Laban, den Syrier, overmits hij hem niet te kennen gaf, dat hij vlood. **21** En hij vlood, en al wat het zijne was, en hij maakte zich op, en voer over de rivier, en hij zette zijn aangezicht naar het gebergte Gilead. **22** En ten derden dage werd aan Laban geboodschapt, dat Jakob gevloden was. **23** Toen nam hij zijn broeders met zich, en jaagde hem achterna, een weg van zeven dagen, en hij kreeg hem op het gebergte van Gilead. **24** Doch God kwam tot Laban, den Syrier, in een droom des nachts, en Hij zeide tot hem: Wacht u, dat gij met Jakob spreekt, noch goed, noch kwaad. **25** En Laban achterhaalde Jakob; Jakob nu had zijn tent geslagen op dat gebergte; ook sloeg Laban met zijn broederen de zijne op het gebergte van Gilead.

26 Toen zeide Laban tot Jakob: Wat hebt gij gedaan, dat gij u aan mijn hart ontstolen hebt, en mijn dochteren ontvoerd hebt, als gevangenen met het zwaard? **27** Waarom zijt gij heimelijk gevloden, en hebt u aan mij ontstolen? en hebt het mij niet aangezegd, dat ik u geleid had met vreugde, en met gezangen, met trommel en met harp? **28** Ook hebt gij mij niet toegelaten mijn zonen en mijn dochteren te kussen; nu, gij hebt dwaselijk gedaan zo doende. **29** Het ware in de

macht mijner hand aan ulieden kwaad te doen; maar de God
van ulieder vader heeft tot mij gisteren nacht gesproken,
zeggende: Wacht u, van met Jakob te spreken, of goed, of
kwaad. **30** En nu, gij hebt immers willen vertrekken, omdat
gij zo zeer begerig waart naar uws vaders huis; waarom hebt
gij mijn goden gestolen? **31** Toen antwoordde Jakob, en
zeide tot Laban: Omdat ik vreesde; want ik zeide: Opdat gij
niet misschien uw dochteren mij ontweldigdet! **32** Bij wien
gij uw goden vinden zult, laat hem niet leven! Onderken gij
voor onze broederen, wat bij mij is, en neem het tot u. Want
Jakob wist niet, dat Rachel dezelve gestolen had. **33** Toen
ging Laban in de tent van Jakob, en in de tent van Lea, en in
de tent van de beide dienstmaagden, en hij vond niets; en
als hij uit de tent van Lea gegaan was, kwam hij in de tent
van Rachel. **34** Maar Rachel had de terafim genomen, en zij
had die in een kemels zadeltuig gelegd, en zij zat op
dezelve. En Laban betastte die ganse tent, en hij vond niets.
35 En zij zeide tot haar vader: Dat de toorn niet ontsteke in
mijns heren ogen, omdat ik voor uw aangezicht niet kan
opstaan; want het gaat mij naar der vrouwen wijze; en hij
doorzocht; maar hij vond de terafim niet. **36** Toen ontstak
Jakob, en twistte met Laban; en Jakob antwoordde en zeide
tot Laban: Wat is mijn overtreding, wat is mijn zonde, dat gij
mij zo hittiglijk hebt nagejaagd?

37 Als gij al mijn huisraad betast hebt, wat hebt gij
gevonden van al het huisraad uws huizes! Leg het hier voor
mijn broederen en uw broederen, en laat hen richten tussen
ons beiden. **38** Deze twintig jaren ben ik bij u geweest; uw
ooien en uw geiten hebben niet misdragen, en de rammen
uwer kudde heb ik niet gegeten. **39** Het verscheurde heb ik
tot u niet gebracht; ik heb het geboet; gij hebt het van mijn
hand geeist, het ware des daags gestolen, of des nachts
gestolen. **40** Ik ben geweest, dat mij bij dag de hitte
verteerde, en bij nacht de vorst, en dat mijn slaap van mijn
ogen week. **41** Ik ben nu twintig jaren in uw huis geweest; ik

heb u veertien jaren gediend om uw beide dochteren, en zes
jaren om uw kudde; en gij hebt mijn loon tien malen
veranderd. **42** Ten ware de God van mijn vader, de God van
Abraham, en de Vreze van Izak, bij mij geweest was,
zekerlijk, gij zoudt mij nu ledig weggezonden hebben! God
heeft mijn ellende, en den arbeid mijner handen aangezien,
en heeft u gisteren nacht bestraft. **43** Toen antwoordde
Laban en zeide tot Jakob: Deze dochters zijn mijn dochters,
en deze zonen zijn mijn zonen, en deze kudde is mijn
kudde, ja, al wat gij ziet, dat is mijn; en wat zoude ik aan
deze mijn dochteren heden doen? of aan haar zonen, die zij
gebaard hebben?

44 Nu dan, kom, laat ons een verbond maken, ik en gij, dat
het tot een getuigenis zij tussen mij en tussen u! **45** Toen
nam Jakob een steen, en hij verhoogde dien tot een
opgericht teken. **46** En Jakob zeide tot zijn broederen:
Vergadert stenen! En zij namen stenen, en maakten een
hoop; en zij aten aldaar op dien hoop. **47** En Laban noemde
hem Jegar-sahadutha; maar Jakob noemde denzelven
Gilead. **48** Toen zeide Laban: Deze hoop zij heden een
getuige tussen mij en tussen u! Daarom noemde men zijn
naam Gilead, **49** En Mizpa; omdat hij zeide: Dat de HEERE
opzicht neme tussen mij en tussen u, wanneer wij de een
van den ander zullen verborgen zijn! **50** Zo gij mijn
dochteren beledigt, en zo gij vrouwen neemt boven mijn
dochteren, niemand is bij ons; zie toe, God zal getuige zijn
tussen mij en tussen u! **51** Laban zeide voorts tot Jakob: Zie,
daar is deze zelfde hoop, en zie, daar is dit opgericht teken,
hetwelk ik opgeworpen heb tussen mij en tussen u; **52** Deze
zelfde hoop zij getuige, en dit opgericht teken zij getuige,
dat ik tot u voorbij dezen hoop niet komen zal, en dat gij tot
mij, voorbij dezen hoop en dit opgericht teken, niet komen
zult ten kwade! **53** De God van Abraham, en de God van
Nahor, de God huns vaders richte tussen ons! En Jakob
zwoer bij de Vreze zijn vaders Izaks. **54** Toen slachtte Jakob

een slachting op dat gebergte, en hij nodigde zijn broederen, om brood te eten; en zij aten brood, en vernachtten op dat gebergte. **55** En Laban stond des morgens vroeg op, en kuste zijn zonen, en zijn dochteren, en zegende hen; en Laban trok heen, en keerde weder tot zijn plaats.

Genesis 32

1 Jakob toog ook zijns weegs; en de engelen Gods
ontmoetten hem. **2** En Jakob zeide, met dat hij hen zag: Dit
is een heirleger Gods! en hij noemde den naam derzelver
plaats Mahanaim. **3** En Jakob zond boden uit voor zijn
aangezicht tot Ezau, zijn broeder, naar het land Seir, de
landstreek van Edom.

4 En hij gebood hun, zeggende: Zo zult gij zeggen tot mijn
heer, tot Ezau: Zo zegt Jakob, uw knecht: Ik heb als
vreemdeling gewoond bij Laban, en heb er tot nu toe
vertoefd; **5** En ik heb ossen en ezelen, schapen en knechten
en maagden; en ik heb gezonden om mijn heer aan te
zeggen, opdat ik genade vinde in uw ogen. **6** En de boden
kwamen weder tot Jakob, zeggende: Wij zijn gekomen tot uw
broeder, tot Ezau; en ook trekt hij u tegemoet, en
vierhonderd mannen met hem.

7 Toen vreesde Jakob zeer, en hem was bange; en hij
verdeelde het volk, dat met hem was, en de schapen, en de
runderen, en de kemels, in twee heiren; **8** Want hij zeide:
Indien Ezau op het ene heir komt, en slaat het, zo zal het
overgeblevene heir ontkomen. **9** Voorts zeide Jakob: O, God
mijns vaders Abrahams, en God mijns vaders Izaks, o
HEERE! Die tot mij gezegd hebt: Keer weder tot uw land, en
tot uw maagschap, en Ik zal wel bij u doen!

10 Ik ben geringer dan al deze weldadigheden, en dan al
deze trouw, die Gij aan Uw knecht gedaan hebt; want ik ben
met mijn staf over deze Jordaan gegaan, en nu ben ik tot
twee heiren geworden! **11** Ruk mij toch uit mijns broeders
hand, uit Ezau's hand; want ik vreze hem, dat hij niet
misschien kome, en mij sla, de moeder met de zonen! **12** Gij
hebt immers gezegd: Ik zal gewisselijk bij u weldoen, en Ik

zal uw zaad stellen als het zand der zee, dat vanwege de
menigte niet geteld kan worden! **13** En hij vernachtte aldaar
dienzelfden nacht; en hij nam van hetgeen, dat hem in zijn
hand kwam, een geschenk voor Ezau zijn broeder;

14 Tweehonderd geiten en twintig bokken, tweehonderd
ooien en twintig rammen; **15** Dertig zogende kemelinnen
met haar veulens, veertig koeien en tien varren, twintig
ezelinnen en tien jonge ezels. **16** En hij gaf die in de hand
zijner knechten, elke kudde bijzonder; en hij zeide tot zijn
knechten: Gaat gijlieden door, voor mijn aangezicht, en stelt
ruimte tussen kudde en tussen kudde. **17** En hij gebood de
eerste, zeggende: Wanneer Ezau, mijn broeder, u ontmoeten
zal, en u vragen, zeggende: Wiens zijt gij? en waarheen gaat
gij? en wiens zijn deze voor uw aangezicht? **18** Zo zult gij
zeggen: Dat is een geschenk van uw knecht Jakob,
gezonden tot mijn heer, tot Ezau, en zie, hij zelf is ook
achter ons! **19** En hij gebood ook den tweede, ook den
derde, ook allen, die de kudden nagingen, zeggende: Naar
ditzelfde woord zult gij spreken tot Ezau, als gij hem vinden
zult. **20** En gij zult ook zeggen: Zie, uw knecht Jakob is
achter ons! Want hij zeide: Ik zal zijn aangezicht verzoenen
met dit geschenk, dat voor mijn aangezicht gaat, en daarna
zal ik zijn aangezicht zien; misschien zal hij mijn aangezicht
aannemen. **21** Alzo ging dat geschenk heen voor zijn
aangezicht; doch hij zelf vernachtte dienzelfden nacht in
het leger. **22** En hij stond op in dienzelfden nacht, en hij
nam zijn twee vrouwen, en zijn twee dienstmaagden, en zijn
elf kinderen, en hij toog over het veer van de Jabbok. **23** En
hij nam ze, en deed hen over die beek trekken; en hij deed
overtrekken hetgeen hij had. **24** Doch Jakob bleef alleen
over; en een man worstelde met hem, totdat de dageraad
opging.

25 En toen Hij zag, dat Hij hem niet overmocht, roerde Hij
het gewricht zijner heup aan, zodat het gewricht van Jakobs

heup verwrongen werd, als Hij met hem worstelde. **26** En Hij
zeide: Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan. Maar
hij zeide: Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent.
27 En Hij zeide tot hem: Hoe is uw naam? En hij zeide:
Jakob. **28** Toen zeide Hij: Uw naam zal voortaan niet Jakob
heten, maar Israel; want gij hebt u vorstelijk gedragen met
God en met de mensen, en hebt overmocht. **29** En Jakob
vraagde, en zeide: Geef toch Uw naam te kennen. En Hij
zeide: Waarom is het, dat gij naar Mijn naam vraagt? En Hij
zegende hem aldaar. **30** En Jakob noemde den naam dier
plaats Pniel: Want, zeide hij ik heb God gezien van
aangezicht tot aangezicht, en mijn ziel is gered geweest. **31**
En de zon rees hem op, als hij door Pniel gegaan was; en hij
was hinkende aan zijn heup. **32** Daarom eten de kinderen
Israels de verrukte zenuw niet, die op het gewricht der heup
is, tot op dezen dag, omdat Hij het gewricht van Jakobs heup
aangeroerd had, aan de verrukte zenuw.

Genesis 33

1 En Jakob hief zijn ogen op en zag; en ziet, Ezau kwam, en
vierhonderd mannen met hem. Toen verdeelde hij de
kinderen onder Lea, en onder Rachel, en onder de twee
dienstmaagden. **2** En hij stelde de dienstmaagden en haar
kinderen vooraan; en Lea en haar kinderen meer
achterwaarts; maar Rachel en Jozef de achterste. **3** En hij
ging voorbij hun aangezicht heen, en hij boog zich zeven
malen ter aarde, totdat hij bij zijn broeder kwam. **4** Toen liep
Ezau hem tegemoet, en nam hem in den arm, en viel hem
aan den hals, en kuste hem; en zij weenden. **5** Daarna hief
hij zijn ogen op, en zag die vrouwen en die kinderen, en
zeide: Wie zijn deze bij u? En hij zeide: De kinderen, die God
aan uw knecht genadiglijk verleend heeft.

6 Toen traden de dienstmaagden toe, zij en haar kinderen,
en zij bogen zich neder. **7** En Lea trad ook toe, met haar
kinderen, en zij bogen zich neder; en daarna trad Jozef toe
en Rachel, en zij bogen zich neder. **8** En hij zeide: Voor wien
is u al dit heir, dat ik ontmoet heb? En hij zeide: Om genade
te vinden in de ogen mijns heren! **9** Maar Ezau zeide: Ik heb
veel, mijn broeder! het zij het uwe, wat gij hebt! **10** Toen
zeide Jakob: Och neen! indien ik nu genade in uw ogen
gevonden heb, zo neem mijn geschenk van mijn hand;
daarom, omdat ik uw aangezicht gezien heb, als had ik Gods
aangezicht gezien, en gij welgevallen aan mij genomen
hebt. **11** Neem toch mijn zegen, die u toegebracht is, dewijl
het God mij genadiglijk verleend heeft, en dewijl ik alles
heb; en hij hield bij hem aan, zodat hij het nam. **12** En hij
zeide: Laat ons reizen en voorttrekken; en ik zal voor u
trekken. **13** Maar hij zeide tot hem: Mijn heer weet, dat deze
kinderen teder zijn, en dat ik zogende schapen en koeien bij
mij heb; indien men dezelve maar een dag afdrijft, zo zal de

gehele kudde sterven. **14** Mijn heer trekke toch voorbij, voor
het aangezicht van zijn knecht; en ik zal mij op mijn gemak
als leidsman voegen, naar den gang van het werk, hetwelk
voor mijn aangezicht is, en naar den gang dezer kinderen,
totdat ik bij mijn heer te Seir kome. **15** En Ezau zeide: Laat
mij toch van dit volk, dat met mij is, u bijstellen. En hij
zeide: Waartoe dat? laat mij genade vinden in mijns heren
ogen! **16** Alzo keerde Ezau dien dag wederom zijns weegs
naar Seir toe.

17 Maar Jakob reisde naar Sukkoth, en bouwde een huis
voor zich, en maakte hutten voor zijn vee; daarom noemde
hij den naam dier plaats Sukkoth. **18** En Jakob kwam
behouden tot de stad Sichem, welke is in het land Kanaan,
als hij kwam van Paddan-aram; en hij legerde zich in het
gezicht der stad.

19 En hij kocht een deel des velds, waarop hij zijn tent
gespannen had, van de hand der zonen van Hemor, den
vader van Sichem, voor honderd stukken gelds. **20** En hij
richte aldaar een altaar op, en noemde het: De God Israels is
God!

Genesis 34

1 En Dina, de dochter van Lea, die zij Jakob gebaard had,
ging uit, om de dochteren van dat land te bezien. **2** Sichem
nu, de zoon van Hemor den Heviet, den landvorst, zag haar,
en hij nam ze, en lag bij haar, en verkrachtte ze. **3** En zijn
ziel kleefde aan Dina, Jakobs dochter; en hij had de jonge
dochter lief, en sprak naar het hart van de jonge dochter. **4**
Sichem sprak ook tot zijn vader Hemor, zeggende: Neem mij
deze dochter tot een vrouw. **5** Toen Jakob hoorde, dat hij zijn
dochter Dina verontreinigd had, zo waren zijn zonen met het
vee in het veld; en Jakob zweeg, totdat zij kwamen. **6** En
Hemor, de vader van Sichem, ging uit tot Jakob, om met
hem te spreken.

7 En de zonen van Jakob kwamen van het veld, als zij dit
hoorden; en het smartte dezen mannen, en zij ontstaken
zeer, omdat hij dwaasheid in Israel gedaan had, Jakobs
dochter beslapende, hetwelk alzo niet zoude gedaan
worden. **8** Toen sprak Hemor met hen, zeggende: Mijns
zoons Sichems ziel is verliefd op ulieder dochter; geeft hem
haar toch tot een vrouw. **9** En verzwagert u met ons; geeft
ons uw dochteren; en neemt voor u onze dochteren; **10** En
woont met ons; en het land zal voor uw aangezicht zijn;
woont, en handelt daarin, en stelt u tot bezitters daarin. **11**
En Sichem zeide tot haar vader, en tot haar broederen: Laat
mij genade vinden in uw ogen; en wat gij tot mij zeggen
zult, zal ik geven. **12** Vergroot zeer over mij den bruidschat
en het geschenk; en ik zal geven, gelijk als gij tot mij zult
zeggen; geef mij slechts de jonge dochter tot een vrouw. **13**
Toen antwoordden Jakobs zonen aan Sichem en Hemor, zijn
vader, bedriegelijk, en spraken (overmits dat hij Dina, hun
zuster, verontreinigd had); **14** En zij zeiden tot hen: Wij
zullen deze zaak niet kunnen doen, dat wij onze zuster aan

een man geven zouden, die de voorhuid heeft; want dat
ware ons een schande. **15** Doch hierin zullen wij u te wille
zijn, zo gij wordt gelijk als wij, dat onder u besneden worde
al wat mannelijk is. **16** Dan zullen wij u onze dochteren
geven, en uw dochteren zullen wij ons nemen, en wij zullen
met u wonen, en wij zullen tot een volk zijn. **17** Maar zo gij
naar ons niet zult horen, om besneden te worden, zo zullen
wij onze dochter nemen, en wegtrekken. **18** En hun woorden
waren goed in de ogen van Hemor, en in de ogen van
Sichem, Hemors zoon.

19 En de jongeling vertoogde niet, deze zaak te doen; want
hij had lust in Jakobs dochter; en hij was geeerd boven al
zijns vaders huis. **20** Zo kwam Hemor en Sichem, zijn zoon,
tot hunner stadspoort; en zij spraken tot de mannen hunner
stad, zeggende:

21 Deze mannen zijn vreedzaam met ons; daarom laat hen
in dit land wonen, en daarin handelen, en het land (ziet het
is wijd van begrip) voor hun aangezicht zijn; wij zullen ons
hun dochteren tot vrouwen nemen, en wij zullen onze
dochteren aan hen geven. **22** Doch hierin zullen deze
mannen ons te wille zijn, dat zij met ons wonen, om tot een
volk te zijn; als al wat mannelijk is onder ons besneden
wordt, gelijk als zij besneden zijn. **23** Hun vee, en hun
bezitting, en al hun beesten, zullen die niet onze zijn?
Alleen laat ons hun te wille zijn, en zij zullen met ons wonen.
24 En zij hoorden naar Hemor, en naar Sichem, zijn zoon,
allen, die ter zijner stadspoort uitgingen; en zij werden
besneden, al wat mannelijk was, allen, die ter zijner
stadspoort uitgingen. **25** En het geschiedde ten derden
dage, toen zij in de smart waren, zo namen de twee zonen
van Jakob, Simeon en Levi, broeders van Dina, een iegelijk
zijn zwaard, en kwamen stoutelijk in de stad, en doodden al
wat mannelijk was.

26 Zij sloegen ook Hemor, en zijn zoon Sichem, dood met de
scherpte des zwaards; en zij namen Dina uit Sichems huis,
en gingen van daar. **27** De zonen van Jakob kwamen over de
verslagenen, en plunderden de stad, omdat zij hun zuster
verontreinigd hadden. **28** Hun schapen, en hun runderen, en
hun ezelen, en hetgeen dat in de stad, en hetgeen dat in het
veld was, namen zij. **29** En al hun vermogen, en al hun
kleine kinderen, en hun vrouwen, voerden zij gevankelijk
weg, en plunderden dezelven, en al wat binnenshuis was.
30 Toen zeide Jakob tot Simeon en tot Levi: Gij hebt mij
beroerd, mits mij stinkende te maken onder de inwoners
dezes lands, onder de Kanaanieten, en onder de Ferezieten;
en ik ben weinig volks in getal; zo zij zich tegen mij
verzamelen, zo zullen zij mij slaan, en ik zal verdelgd
worden, ik en mijn huis. **31** En zij zeiden: Zou hij dan met
onze zuster als met een hoer doen?

Genesis 35

1 Daarna zeide God tot Jakob: Maak u op, trek op naar Beth-
el, en woon aldaar; en maak daar een altaar dien God, Die u
verscheen, toen gij vluchttet voor het aangezicht van uw
broeder Ezau. **2** Toen zeide Jakob tot zijn huisgezin, en tot
allen, die bij hem waren: Doet weg de vreemde goden, die in
het midden van u zijn, en reinigt u, en verandert uw
klederen; **3** En laat ons ons opmaken, en optrekken naar
Beth-el; en ik zal daar een altaar maken dien God, Die mij
antwoordt ten dage mijner benauwdheid, en met mij
geweest is op den weg, die ik gewandeld heb. **4** Toen gaven
zij Jakob al die vreemde goden, die in hun hand waren, en
de oorsierselen, die aan hun oren waren, en Jakob verborg ze
onder den eikeboom, die bij Sichem is. **5** En zij reisden
heen; en Gods verschrikking was over de steden, die
rondom hen waren, zodat zij de zonen van Jakob niet
achterna jaagden. **6** Alzo kwam Jakob te Luz, hetwelk is in
het land Kanaan (dat is Beth-el), hij en al het volk, dat bij
hem was.

7 En hij bouwde aldaar een altaar, en noemde die plaats El
Beth-el; want God was hem aldaar geopenbaard geweest,
als hij voor zijns broeders aangezicht vlood. **8** En Debora, de
voedster van Rebekka, stierf, en zij werd begraven onder
aan Beth-el; onder dien eik, welks naam hij noemde Allon-
bachuth. **9** En God verscheen Jakob wederom, als hij van
Paddan-aram gekomen was; en Hij zegende hem.

10 En God zeide tot hem: Uw naam is Jakob, uw naam zal
voortaan niet Jakob genoemd worden, maar Israel zal uw
naam zijn; en Hij noemde zijn naam Israel. **11** Voorts zeide
God tot hem: Ik ben God de Almachtige! wees vruchtbaar,
en vermenigvuldig! Een volk, ja, een hoop der volken zal uit

u worden, en koningen zullen uit uw lenden voortkomen. **12**
En dit land, dat Ik aan Abraham en Izak gegeven heb, dat
zal Ik u geven; en aan uw zaad na u zal Ik dit land geven. **13**
Toen voer God van hem op in die plaats, waar Hij met hem
gesproken had. **14** En Jakob stelde een opgericht teken op in
die plaats, waar Hij met hem gesproken had, een stenen
opgericht teken; en hij stortte daarop drankoffer, en goot
olie daarover. **15** En Jakob noemde den naam dier plaats,
alwaar God met hem gesproken had, Beth-el. **16** En zij
reisden van Beth-el; en er was nog een kleine streek lands
om tot Efrath te komen; en Rachel baarde, en zij had het
hard in haar baren.

17 En het geschiedde, als zij het hard had in haar baren, zo
zeide de vroedvrouw tot haar: Vrees niet; want dezen zoon
zult gij ook hebben! **18** En het geschiedde, als haar ziel
uitging (want zij stierf), dat zij zijn naam noemde Ben-oni;
maar zijn vader noemde hem Benjamin. **19** Alzo stierf
Rachel; en zij werd begraven aan den weg naar Efrath,
hetwelk is Bethlehem. **20** En Jakob richtte een gedenkteken
op boven haar graf, dit is het gedenkteken van Rachels graf
tot op dezen dag. **21** Toen verreisde Israel, en hij spande zijn
tent op gene zijde van Migdal-eder.

22 En het geschiedde, als Israel in dat land woonde, dat
Ruben heenging, en lag bij Bilha, zijns vaders bijwijf; en
Israel hoorde het. En de zonen van Jakob waren twaalf. **23**
De zonen van Lea waren: Ruben, Jakobs eerstgeborene,
daarna Simeon, en Levi, en Juda, en Issaschar, en Zebulon.
24 De zonen van Rachel: Jozef en Benjamin. **25** En de zonen
van Bilha, Rachels dienstmaagd: Dan en Nafthali. **26** En de
zonen van Zilpa, Lea's dienstmaagd: Gad en Aser. Deze zijn
de zonen van Jakob, die hem geboren zijn in Paddan-aram.
27 En Jakob kwam tot Izak, zijn vader, in Mamre, te Kirjath-
arba, hetwelk is Hebron, waar Abraham als vreemdeling had
verkeerd, en Izak.

28 En de dagen van Izak waren honderd jaren, en tachtig
jaren. **29** En Izak gaf den geest en stierf, en werd verzameld
tot zijn volken, oud en zat van dagen; en zijn zonen Ezau en
Jakob begroeven hem.

Genesis 36

1 Dit nu zijn de geboorten van Ezau, welke is Edom. **2** Ezau
nam zijn vrouwen uit de dochteren van Kanaan, Ada, de
dochter van Elon, den Hethiet, en Aholibama, de dochter
van Ana, de dochter van Zibeon, den Heviet; **3** En Basmath,
de dochter van Ismael, zuster van Nebajoth. **4** Ada nu
baarde aan Ezau Elifaz, en Basmath baarde Rehuel. **5** En
Aholibama baarde Jehus, en Jaelam, en Korah. Dit zijn de
zonen van Ezau, die hem geboren zijn in het land Kanaan. **6**
Ezau nu had genomen zijn vrouwen, en zijn zonen, en zijn
dochters, en al de zielen zijns huizes, en zijn vee, en al zijn
beesten, en al zijn bezitting, die hij in het land Kanaan
geworven had, en was vertrokken naar een ander land, van
het aangezicht van zijn broeder Jakob. **7** Want hun have was
te veel, om samen te wonen; en het land hunner
vreemdelingschappen kon ze niet dragen vanwege hun vee.
8 Derhalve woonde Ezau op het gebergte Seir. Ezau is Edom.
9 Dit nu zijn de geboorten van Ezau, den vader der
Edomieten, op het gebergte van Seir.

10 Dit zijn de namen der zonen van Ezau: Elifaz, de zoon
van Ada, Ezau's huisvrouw; Rehuel, de zoon van Basmath,
Ezau's huisvrouw. **11** En de zonen van Elifaz waren: Teman,
Omar, Zefo, en Gaetam, en Kenaz. **12** En Timna was een
bijwijf van Elifaz, den zoon van Ezau, en zij baarde aan
Elifaz Amalek; dit zijn de zonen van Ada, Ezau's huisvrouw.
13 En dit zijn de zonen van Rehuel: Nahath, en Zerah,
Samma en Mizza; dat zijn geweest de zonen van Basmath,
Ezau's huisvrouw. **14** En dit zijn geweest de zonen van
Aholibama, dochter van Ana, dochter van Zibeon, Ezau's
huisvrouw; en zij baarde aan Ezau Jehus, en Jaelam, en
Korah.

15 Dit zijn de vorsten der zonen van Ezau: de zonen van
Elifaz, den eerstgeborene van Ezau, waren: de vorst Teman,
de vorst Omar, de vorst Zefo, de vorst Kenaz.

16 De vorst Korah, de vorst Gaetam, de vorst Amalek; dat
zijn de vorsten van Elifaz in het land Edom; dat zijn de
zonen van Ada. **17** En dit zijn de zonen van Rehuel, den
zoon van Ezau: de vorst Nahath, de vorst Zerah, de vorst
Samma, de vorst Mizza; dat zijn de vorsten van Rehuel in
het land Edom; dat zijn de zonen van Basmath, de
huisvrouw van Ezau.

18 En dit zijn de zonen van Aholibama, de huisvrouw van
Ezau: de vorst Jehus, de vorst Jaelam, de vorst Korah; dat
zijn de vorsten van Aholibama, de dochter van Ana, de
huisvrouw van Ezau.

19 Dat zijn de zonen van Ezau, en dat zijn hunlieder
vorsten; hij is Edom. **20** Dit zijn de zonen van Seir, den
Horiet, inwoners van dat land: Lotan, en Sobal, en Zibeon,
en Ana,

21 En Dison, en Ezer, en Disan; dat zijn de vorsten der
Horieten, zonen van Seir, in het land van Edom. **22** En de
zonen van Lotan waren Hori en Hemam; en Lotans zuster
was Timna. **23** En dit zijn de zonen van Sobal: Alvan en
Manahath, en Ebal, en Sefo, en Onam. **24** En dit zijn de
zonen van Zibeon: Aja en Ana, hij is die Ana, die de muilen
in de woestijn gevonden heeft, toen hij de ezels van zijn
vader Zibeon weidde. **25** En dit zijn de zonen van Ana:
Dison; en Aholibama was de dochter van Ana. **26** En dit zijn
de zonen van Dison: Hemdan, en Esban, en Ithran, en
Cheran. **27** Dit zijn de zonen van Ezer: Bilhan, en Zaavan,
en Akan. **28** Dit zijn de zonen van Disan: Uz en Aran. **29** Dit
zijn de vorsten der Horieten: de vorst Lotan, de vorst Sobal,
de vorst Zibeon, de vorst Ana. **30** De vorst Dison, de vorst

Ezer, de vorst Disan; dit zijn de vorsten der Horieten, naar
hun vorsten in het land Seir. **31** En dit zijn koningen, die
geregeerd hebben in het land Edom, eer een koning
regeerde over de kinderen Israels.

32 Bela dan, de zoon van Beor, regeerde in Edom, en de
naam zijner stad was Dinhaba. **33** En Bela stierf, en Jobab,
de zoon van Zerah, van Bozra, regeerde in zijn plaats. **34** En
Jobab stierf, en Husam, uit der Temanieten land, regeerde in
zijn plaats. **35** En Husam stierf, en in zijn plaats regeerde
Hadad, de zoon van Bedad, die Midian versloeg in het veld
van Moab; en de naam zijner stad was Avith. **36** En Hadad
stierf, en Samla, van Masreka, regeerde in zijn plaats. **37** En
Samla stierf, en Saul van Rehoboth, aan de rivier, regeerde
in zijn plaats. **38** En Saul stierf, en Baal-hanan, de zoon van
Achbor, regeerde in zijn plaats. **39** En Baal-hanan, de zoon
van Achbor, stierf, en Hadar regeerde in zijn plaats; en de
naam zijner stad was Pahu; en de naam zijner huisvrouw
was Mechetabeel, een dochter van Matred, de dochter van
Me-zahab. **40** En dit zijn de namen der vorsten van Ezau,
naar hun geslachten, naar hun plaatsen, met hun namen: de
vorst Timna, de vorst Alva, de vorst Jetheth, **41** De vorst
Aholibama, de vorst Ela, de vorst Pinon, **42** De vorst Kenaz,
de vorst Teman, de vorst Mibzar, **43** De vorst Magdiel, de
vorst Iram; dit zijn de vorsten van Edom, naar hun
woningen, in het land hunner bezitting; hij is Ezau, de vader
van Edom.

Genesis 37

1 En Jakob woonde in het land der vreemdelingschappen
zijns vaders, in het land Kanaan. **2** Dit zijn Jakobs
geschiedenissen. Jozef, zijnde een zoon van zeventien jaren,
weidde de kudde met zijn broeders (en hij was een
jongeling), met de zonen van Bilha, en de zonen van Zilpa,
zijns vaders vrouwen; en Jozef bracht hun kwaad gerucht tot
hun vader. **3** En Israel had Jozef lief, boven al zijn zonen;
want hij was hem een zoon des ouderdoms; en hij maakte
hem een veelvervigen rok. **4** Als nu zijn broeders zagen, dat
hun vader hem boven al zijn broederen liefhad, haatten zij
hem, en konden hem niet vredelijk toespreken. **5** Ook
droomde Jozef een droom, dien hij aan zijn broederen
vertelde; daarom haatten zij hem nog te meer.

6 En hij zeide tot hen: Hoort toch dezen droom, dien ik
gedroomd heb. **7** En ziet, wij waren schoven bindende in het
midden des velds; en ziet, mijn schoof stond op, en bleef
ook staande; en ziet, uw schoven kwamen rondom, en
bogen zich neder voor mijn schoof. **8** Toen zeiden zijn
broeders tot hem: Zult gij dan ganselijk over ons regeren:
zult gij dan ganselijk over ons heersen? Zo haatten zij hem
nog te meer, om zijn dromen en om zijn woorden. **9** En hij
droomde nog een anderen droom, en verhaalde dien aan
zijn broederen; en hij zeide: Ziet, ik heb nog een droom
gedroomd, en ziet, de zon, en de maan, en elf sterren bogen
zich voor mij neder.

10 En als hij het aan zijn vader en aan zijn broederen
verhaalde, bestrafte hem zijn vader, en zeide tot hem: Wat
is dit voor een droom, dien gij gedroomd hebt; zullen wij dan
ganselijk komen, ik, en uw moeder, en uw broeders, om ons
voor u ter aarde te buigen? **11** Zijn broeders dan benijdden

hem; doch zijn vader bewaarde deze zaak. **12** En zijn
broeders gingen heen, om de kudde van hun vader te
weiden bij Sichem.

13 Zo zeide Israel tot Jozef: Weiden uw broeders niet bij
Sichem? Kom, dat ik u tot hen zende. En hij zeide tot hem:
Zie, hier ben ik! **14** En hij zeide tot hem: Ga toch heen, zie
naar den welstand van uw broederen, en naar den welstand
van de kudde, en breng mij een woord wederom. Zo zond hij
hem uit het dal Hebron, en hij kwam te Sichem. **15** En een
man vond hem (want ziet, hij was dwalende in het veld); zo
vraagde hem deze man, zeggende: Wat zoekt gij?

16 En hij zeide: Ik zoek mijn broederen; geef mij toch te
kennen, waar zij weiden. **17** Zo zeide die man: Zij zijn van
hier gereisd; want ik hoorde hen zeggen: Laat ons naar
Dothan gaan. Jozef dan ging zijn broederen na, en vond hen
te Dothan. **18** En zij zagen hem van verre; en eer hij tot hen
naderde, sloegen zij tegen hem een listigen raad, om hem te
doden. **19** En zij zeiden de een tot den ander: Ziet, daar
komt die meesterdromer aan! **20** Nu komt dan, en laat ons
hem doodslaan, en hem in een dezer kuilen werpen; en wij
zullen zeggen: een boos dier heeft hem opgegeten; zo
zullen wij zien, wat van zijn dromen worden zal. **21** Ruben
hoorde dat, en verloste hem uit hun hand; en hij zeide: Laat
ons hem niet aan het leven slaan. **22** Ook zeide Ruben tot
hen: Vergiet geen bloed; werpt hem in dezen kuil die in de
woestijn is, en legt de hand niet aan hem; opdat hij hem uit
hun hand verloste, om hem tot zijn vader weder te brengen.
23 En het geschiedde, als Jozef tot zijn broederen kwam, zo
togen zij Jozef zijn rok uit, den veelvervigen rok, dien hij
aanhad.

24 En zij namen hem, en wierpen hem in den kuil; doch de
kuil was ledig; er was geen water in. **25** Daarna zaten zij
neder om brood te eten, en hieven hun ogen op, en zagen,

en ziet, een reisgezelschap van Ismaelieten kwam uit
Gilead; en hun kemelen droegen specerijen en balsem, en
mirre, reizende, om dat af te brengen naar Egypte. **26** Toen
zeide Juda tot zijn broederen: Wat gewin zal het zijn, dat wij
onzen broeder doodslaan, en zijn bloed verbergen? **27**
Komt, en laat ons hem aan deze Ismaelieten verkopen, en
onze hand zij niet aan hem; want hij is onze broeder, ons
vlees, en zijn broederen hoorden hem. **28** Als nu de
Midianietische kooplieden voorbijtogen, zo trokken en
hieven zij Jozef op uit den kuil, en verkochten Jozef aan deze
Ismaelieten voor twintig zilverlingen; die brachten Jozef
naar Egypte. **29** Als nu Ruben tot den kuil wederkeerde, ziet,
zo was Jozef niet in den kuil; toen scheurde hij zijn klederen.

30 En hij keerde weder tot zijn broederen, en zeide: De
jongeling is er niet; en ik, waar zal ik heengaan? **31** Toen
namen zij Jozefs rok, en zij slachtten een geitenbok, en zij
doopten den rok in het bloed.

32 En zij zonden den veelvervigen rok, en deden hem tot
hun vader brengen, en zeiden: Dezen hebben wij gevonden;
beken toch, of deze uws zoons rok zij, of niet. **33** En hij
bekende hem, en zeide: Het is mijns zoons rok! een boos
dier heeft hem opgegeten! voorzeker is Jozef verscheurd! **34**
Toen scheurde Jakob zijn klederen, en legde een zak om zijn
lenden; en hij bedreef rouw over zijn zoon vele dagen. **35** En
al zijn zonen, en al zijn dochteren maakten zich op, om hem
te troosten; maar hij weigerde zich te laten troosten, en
zeide: Want ik zal, rouw bedrijvende, tot mijn zoon in het
graf nederdalen. Alzo beweende hem zijn vader. **36** En de
Midianieten verkochten hem in Egypte, aan Potifar, een
hoveling van Farao, overste der trawanten.

Genesis 38

1 En het geschiedde ten zelven tijde, dat Juda van zijn
broederen aftoog, en hij keerde in tot een man van Adullam,
wiens naam was Hira. **2** En Juda zag aldaar de dochter van
een Kanaanietisch man, wiens naam was Sua; en hij nam
haar, en ging tot haar in. **3** En zij werd bevrucht, en baarde
een zoon, en hij noemde zijn naam Er. **4** Daarna werd zij
weder bevrucht, en baarde een zoon, en zij noemde zijn
naam Onan. **5** En zij voer nog voort, en baarde een zoon, en
noemde zijn naam Sela; doch hij was te Chezib, toen zij hem
baarde. **6** Juda nu nam een vrouw voor Er, zijn
eerstgeborene, en haar naam was Thamar. **7** Maar Er, de
eerstgeborene van Juda, was kwaad in des HEEREN ogen;
daarom doodde hem de HEERE. **8** Toen zeide Juda tot Onan:
Ga in tot uws broeders huisvrouw, en trouw haar in uws
broeders naam, en verwek uw broeder zaad. **9** Doch Onan,
wetende, dat dit zaad voor hem niet zoude zijn, zo
geschiedde het, als hij tot zijns broeders huisvrouw inging,
dat hij het verdierf tegen de aarde, om zijn broeder geen
zaad te geven. **10** En het was kwaad in des HEEREN ogen,
wat hij deed; daarom doodde Hij hem ook. **11** Toen zeide
Juda tot Thamar, zijn schoondochter: Blijf weduwe in uws
vaders huis, totdat mijn zoon Sela groot wordt; want hij
zeide: Dat niet misschien ook deze sterve, gelijk zijn
broeders! Zo ging Thamar heen, en bleef in haar vaders
huis. **12** Als nu vele dagen verlopen waren, stierf de dochter
van Sua, de huisvrouw van Juda; daarna troostte zich Juda,
en ging op tot zijn schaapscheerders naar Timna toe, hij en
Hira, zijn vriend, de Adullamiet.

13 En men gaf Thamar te kennen, zeggende: Zie, uw
schoonvader gaat op naar Timna, om zijn schapen te
scheren. **14** Toen leide zij de klederen van haar weduwschap

van zich af, en zij bedekte zich met een sluier, en bewond
zich, en zette zich aan den ingang der twee fonteinen, die
op den weg naar Timna is; want zij zag, dat Sela groot
geworden was, en zij hem niet ter vrouw was gegeven. **15**
Als Juda haar zag, zo hield hij haar voor een hoer, overmits
zij haar aangezicht bedekt had. **16** En hij week tot haar naar
den weg, en zeide: Kom toch, laat mij tot u ingaan; want hij
wist niet, dat zij zijn schoondochter was. En zij zeide: Wat
zult gij mij geven, dat gij tot mij ingaat? **17** En hij zeide: Ik
zal u een geitenbok van de kudde zenden. En zij zeide: Zo
gij pand zult geven, totdat gij hem zendt. **18** Toen zeide hij:
Wat pand is het, dat ik u geven zal? En zij zeide: Uw
zegelring en uw snoer en uw staf, die in uw hand is; hetwelk
hij haar gaf, en ging tot haar in; en zij ontving bij hem. **19**
En zij maakte zich op, en ging heen, en leide haar sluier van
zich af, en zij trok aan de klederen van haar weduwschap.
20 En Juda zond den geitenbok door de hand van zijn
vriend, den Adullamiet, om het pand uit de hand der vrouw
te nemen; maar hij vond haar niet. **21** En hij vraagde de
lieden van haar plaats, zeggende: Waar is de hoer, die bij
deze twee fonteinen aan den weg was? En zij zeiden: Hier is
geen hoer geweest. **22** En hij keerde weder tot Juda, en
zeide: Ik heb haar niet gevonden; en ook zeiden de lieden
van die plaats: Hier is geen hoer geweest. **23** Toen zeide
Juda: Zij neme het voor zich, opdat wij misschien niet tot
verachting worden; zie, ik heb dezen bok gezonden; maar
gij hebt haar niet gevonden. **24** En het geschiedde omtrent
na drie maanden, dat men Juda te kennen gaf, zeggende:
Thamar, uw schoondochter, heeft gehoereerd, en ook zie, zij
is zwanger van hoererij. Toen zeide Juda: Breng ze hervoor,
dat zij verbrand worde!

25 Als zij voorgebracht werd, schikte zij tot haar
schoonvader, om te zeggen: Bij den man, wiens deze dingen
zijn, ben ik zwanger; en zij zeide: Beken toch, wiens deze
zegelring, en deze snoeren, en deze staf zijn. **26** En Juda

kende ze, en zeide: Zij is rechtvaardiger dan ik, daarom, omdat ik haar aan mijn zoon Sela niet gegeven heb. En hij bekende haar voortaan niet meer. **27** En het geschiedde ten tijde, als zij baren zou, ziet, zo waren tweelingen in haar buik.

28 En het geschiedde, als zij baarde, dat een de hand uitgaf; en de vroedvrouw nam dezelve, en zij bond een scharlaken draad om zijn hand, zeggende: Deze komt het eerst uit. **29** Maar het geschiedde, als hij zijn hand weder intoog, ziet, zo kwam zijn broeder uit; en zij zeide: Hoe zijt gij doorgebroken? op u is de breuke! en men noemde zijn naam Perez. **30** En daarna kwam zijn broeder uit, om wiens hand de scharlaken draad was; en men noemde zijn naam Zera.

Genesis 39

1 Jozef nu werd naar Egypte afgevoerd; en Potifar, een
hoveling van Farao, een overste der trawanten, een
Egyptisch man, kocht hem uit de hand der Ismaelieten, die
hem derwaarts afgevoerd hadden. **2** En de HEERE was met
Jozef, zodat hij een voorspoedig man was; en hij was in het
huis van zijn heer, den Egyptenaar. **3** Als nu zijn heer zag,
dat de HEERE met hem was, en dat de HEERE al wat hij
deed, door zijn hand voorspoedig maakte; **4** Zo vond Jozef
genade in zijn ogen, en diende hem; en hij stelde hem over
zijn huis; en al wat hij had, gaf hij in zijn hand. **5** En het
geschiedde van toen af, dat hij hem over zijn huis, en over
al wat het zijne was, gesteld had, dat de HEERE des
Egyptenaars huis zegende, om Jozefs wil; ja, de zegen des
HEEREN was in alles, wat hij had, in het huis en in het veld.
6 En hij liet alles, wat hij had, in Jozefs hand, zodat hij met
hem van geen ding kennis had, behalve van het brood, dat
hij at. En Jozef was schoon van gedaante, en schoon van
aangezicht. **7** En het geschiedde na deze dingen, dat de
huisvrouw zijns heren haar ogen op Jozef wierp; en zij zeide:
lig bij mij!

8 Maar hij weigerde het, en zeide tot de huisvrouw zijns
heren: Zie, mijn heer heeft geen kennis met mij, wat er in
het huis is; en al wat hij heeft, dat heeft hij in mijn hand
gegeven. **9** Niemand is groter in dit huis dan ik, en hij heeft
voor mij niets onthouden, dan u, daarin dat gij zijn
huisvrouw zijt; hoe zoude ik dan dit een zo groot kwaad
doen, en zondigen tegen God! **10** En het geschiedde, als zij
Jozef dag op dag aansprak, en hij naar haar niet hoorde, om
bij haar te liggen, en bij haar te zijn; **11** Zo gebeurde het op
zulk een dag, dat hij in het huis kwam, om zijn werk te doen;
en niemand van de lieden des huizes was daar binnenshuis.

12 En zij greep hem bij zijn kleed, zeggende: Lig bij mij! En
hij liet zijn kleed in haar hand, en vluchtte, en ging uit naar
buiten. **13** En het geschiedde, als zij zag, dat hij zijn kleed
in haar hand gelaten had, en naar buiten gevlucht was;

14 Zo riep zij de lieden van haar huis, en sprak tot hen,
zeggende: Ziet, hij heeft ons den Hebreeuwsen man
ingebracht, om met ons te spotten; hij is tot mij gekomen,
om bij mij te liggen, en ik heb geroepen met luider stem; **15**
En het geschiedde, als hij hoorde, dat ik mijn stem verhief,
en riep, zo verliet hij zijn kleed bij mij, en vluchtte, en ging
uit naar buiten. **16** En zij leide zijn kleed bij zich, totdat zijn
heer in zijn huis kwam. **17** Toen sprak zij tot hem naar
diezelfde woorden, zeggende: De Hebreeuwse knecht, dien
gij ons hebt ingebracht, is tot mij gekomen, om met mij te
spotten. **18** En het is geschied, als ik mijn stem verhief, en
riep, dat hij zijn kleed bij mij liet, en vluchtte naar buiten.
19 En het geschiedde, als zijn heer de woorden zijner
huisvrouw hoorde, die zij tot hem sprak, zeggende: Naar
deze zelfde woorden heeft mij uw knecht gedaan, zo ontstak
zijn toorn.

20 En Jozefs heer nam hem, en leverde hem in het
gevangenhuis, ter plaatse, waar des konings gevangenen
gevangen waren; alzo was hij daar in het gevangenhuis. **21**
Doch de HEERE was met Jozef, en wende Zijn
goedertierenheid tot hem; en gaf hem genade in de ogen
van den overste van het gevangenhuis.

22 En de overste van het gevangenhuis gaf al de
gevangenen, die in het gevangenhuis waren, in Jozefs hand;
en al wat zij daar deden, deed hij. **23** De overste van het
gevangenhuis zag gans op geen ding, dat in zijn hand was,
overmits dat de HEERE met hem was; en wat hij deed, dat
deed de HEERE wel gedijen.

Genesis 40

1 En het geschiedde na deze dingen, dat de schenker des
konings van Egypte, en de bakker, zondigden tegen hun
heer, tegen den koning van Egypte. **2** Zodat Farao zeer
toornig werd op zijn twee hovelingen, op den overste der
schenkers, en op den overste der bakkers. **3** En hij leverde
hen in bewaring, ten huize van den overste der trawanten,
in het gevangenhuis, ter plaatse, waar Jozef gevangen was.
4 En de overste der trawanten bestelde Jozef bij hen, dat hij
hen diende; en zij waren sommige dagen in bewaring. **5** Zij
droomden nu beiden een droom, elk zijn droom, in een
nacht, elk naar de uitlegging zijns drooms, de schenker en
de bakker, die des konings van Egypte waren, die gevangen
waren in het gevangenhuis.

6 En Jozef kwam des morgens tot hen, en hij zag hen aan, en
ziet, zij waren ontsteld. **7** Toen vraagde hij de hovelingen
van Farao, die bij hem waren in hechtenis van het huis zijns
heren, zeggende: Waarom zijn uw aangezichten heden
kwalijk gesteld? **8** En zij zeiden tot hem: Wij hebben een
droom gedroomd, en er is niemand, die hem uitlegge. En
Jozef zeide tot hen: Zijn de uitleggingen niet van God?
Vertelt ze mij toch. **9** Toen vertelde de overste der schenkers
Jozef zijn droom, en zeide tot hem: In mijn droom, zie, zo
was een wijnstok voor mijn aangezicht; **10** En aan den
wijnstok waren drie ranken; en hij was als bottende, zijn
bloeisel ging op, zijn trossen brachten rijpe druiven voort.
11 En Farao's beker was in mijn hand; en ik nam die
druiven, en drukte ze uit in Farao's beker, en ik gaf den
beker op Farao's hand. **12** Toen zeide Jozef tot hem: Dit is
zijn uitlegging: de drie ranken zijn drie dagen. **13** Binnen
nog drie dagen zal Farao uw hoofd verheffen, en zal u in uw
staat herstellen; en gij zult Farao's beker in zijn hand geven,

naar de vorige wijze, toen gij zijn schenker waart. **14** Doch
gedenk mijner bij uzelven, wanneer het u wel gaan zal, en
doe toch weldadigheid aan mij, en doe van mij melding bij
Farao, en maak, dat ik uit dit huis kome. **15** Want ik ben
diefelijk ontstolen uit het land der Hebreen; en ook heb ik
hier niets gedaan, dat zij mij in dezen kuil gezet hebben. **16**
Toen de overste der bakkers zag, dat hij een goede
uitlegging gedaan had, zo zeide hij tot Jozef: Ik was ook in
mijn droom, en zie, drie getraliede korven waren op mijn
hoofd. **17** En in den oppersten korf was van alle spijze van
Farao, die bakkerswerk is; en het gevogelte at dezelve uit
den korf, van boven mijn hoofd. **18** Toen antwoordde Jozef,
en zeide: Dit is zijn uitlegging: de drie korven zijn drie
dagen. **19** Binnen nog drie dagen zal Farao uw hoofd
verheffen van boven u, en hij zal u aan een hout hangen, en
het gevogelte zal uw vlees van boven u eten. **20** En het
geschiedde op den derden dag, den dag van Farao's
geboorte, dat hij voor al zijn knechten een maaltijd maakte;
en hij verhief het hoofd van den overste der schenkers, en
het hoofd van den overste der bakkers, in het midden zijner
knechten.

21 En hij deed den overste der schenkers wederkeren tot
zijn schenkambt, zodat hij den beker op Farao's hand gaf. **22**
Maar den overste der bakkers hing hij op; gelijk Jozef hun
uitgelegd had. **23** Doch de overste der schenkers gedacht
aan Jozef niet, maar vergat hem.

Genesis 41

1 En het geschiedde ten einde van twee volle jaren, dat
Farao droomde, en ziet, hij stond aan de rivier. **2** En ziet, uit
de rivier kwamen op zeven koeien, schoon van aanzien, en
vet van vlees, en zij weidden in het gras. **3** En ziet, zeven
andere koeien kwamen na die op uit de rivier, lelijk van
aanzien, en dun van vlees; en zij stonden bij de andere
koeien aan den oever der rivier. **4** En die koeien, lelijk van
aanzien, en dun van vlees, aten op die zeven koeien, schoon
van aanzien en vet. Toen ontwaakte Farao. **5** Daarna sliep hij
en droomde andermaal; en ziet, zeven aren rezen op, in een
halm, vet en goed. **6** En ziet, zeven dunne en van den
oostenwind verzengde aren schoten na dezelve uit. **7** En de
dunne aren verslonden de zeven vette en volle aren. Toen
ontwaakte Farao, en ziet, het was een droom. **8** En het
geschiedde in den morgenstond, dat zijn geest verslagen
was, en hij zond heen, en riep al de tovenaars van Egypte,
en al de wijzen, die daarin waren; en Farao vertelde hun zijn
droom; maar er was niemand, die ze aan Farao uitlegde. **9**
Toen sprak de overste der schenkers tot Farao, zeggende: Ik
gedenk heden aan mijn zonden.

10 Farao was zeer vertoornd op zijn dienaars, en leverde mij
in bewaring ten huize van den overste der trawanten, mij en
den overste der bakkers. **11** En in een nacht droomden wij
een droom, ik en hij; wij droomden elk naar de uitlegging
zijns drooms. **12** En aldaar was bij ons een Hebreeuws
jongeling, een knecht van den overste der trawanten; en wij
vertelden ze hem, en hij leide ons onze dromen uit; een
ieder leide hij ze uit, naar zijn droom. **13** En gelijk hij ons
uitleide, alzo is het geschied; mij heeft hij hersteld in mijn
staat, en hem gehangen. **14** Toen zond Farao en riep Jozef
en zij deden hem haastelijk uit den kuil komen; en men

schoor hem, en men veranderde zijn klederen; en hij kwam
tot Farao.

15 En Farao sprak tot Jozef: Ik heb een droom gedroomd, en
er is niemand, die hem uitlegge; maar ik heb van u horen
zeggen, als gij een droom hoort, dat gij hem uitlegt. **16** En
Jozef antwoordde Farao, zeggende: Het is buiten mij! God
zal Farao's welstand aanzeggen. **17** Toen sprak Farao tot
Jozef: Zie, in mijn droom stond ik aan den oever der rivier;

18 En zie, uit de rivier kwamen op zeven koeien, vet van
vlees en schoon van gedaante, en zij weidden in het gras.
19 En zie, zeven andere koeien kwamen op na deze, mager
en zeer lelijk van gedaante, rank van vlees; ik heb dergelijke
van lelijkheid niet gezien in het ganse Egypteland. **20** En
die ranke en lelijke koeien aten die eerste zeven vette
koeien op; **21** Dewelke in haar buik inkwamen; maar men
merkte niet, dat ze in haar buik ingekomen waren; want
haar aanzien was lelijk, gelijk als in het begin. Toen
ontwaakte ik. **22** Daarna zag ik in mijn droom, en zie, zeven
aren rezen op in een halm, vol en goed. **23** En zie, zeven
dorre, dunne en van den oostenwind verzengde aren,
schoten na dezelve uit; **24** En de zeven dunne aren
verslonden die zeven goede aren. En ik heb het den
tovenaars gezegd; maar er was niemand, die het mij
verklaarde. **25** Toen zeide Jozef tot Farao: De droom van
Farao is een; hetgeen God is doende, heeft Hij Farao te
kennen gegeven.

26 Die zeven schone koeien zijn zeven jaren; die zeven
schone aren zijn ook zeven jaren; de droom is een. **27** En die
zeven ranke en lelijke koeien, die na gene opkwamen, zijn
zeven jaren; en die zeven ranke van den oostenwind
verzengde aren zullen zeven jaren des hongers wezen. **28**
Dit is het woord, hetwelk ik tot Farao gesproken heb:
hetgeen God is doende, heeft Hij Farao vertoond. **29** Zie, de

zeven aankomende jaren, zal er grote overvloed in het
ganse land van Egypte zijn. **30** Maar na dezelve zullen er
opstaan zeven jaren des hongers; dan zal in het land van
Egypte al die overvloed vergeten worden; en de honger zal
het land verteren. **31** Ook zal de overvloed in het land niet
gemerkt worden, vanwege dienzelven honger, die daarna
wezen zal; want hij zal zeer zwaar zijn. **32** En aangaande,
dat die droom aan Farao ten tweeden maal is herhaald, is,
omdat de zaak van God vastbesloten is, en dat God haast,
om dezelve te doen. **33** Zo zie nu Farao naar een
verstandigen en wijzen man, en zette hem over het land van
Egypte.

34 Farao doe zo, en bestelle opzieners over het land; en
neme het vijfde deel des lands van Egypte in de zeven jaren
des overvloeds. **35** En dat zij alle spijze van deze
aankomende goede jaren verzamelen, en koren opleggen,
onder de hand van Farao, tot spijze in de steden, en
bewaren het. **36** Zo zal de spijze zijn tot voorraad voor het
land, voor zeven jaren des hongers, die in Egypteland wezen
zullen; opdat het land van honger niet verga. **37** En dit
woord was goed in de ogen van Farao, en in de ogen van al
zijn knechten.

38 Zo zeide Farao tot zijn knechten: Zouden wij wel een
man vinden als dezen, in welken Gods Geest is? **39** Daarna
zeide Farao tot Jozef: Naardien dat God u dit alles heeft
verkondigd, zo is er niemand zo verstandig en wijs, als gij.
40 Gij zult over mijn huis zijn, en op uw bevel zal al mijn
volk de hand kussen; alleen dezen troon zal ik groter zijn
dan gij. **41** Voorts sprak Farao tot Jozef: Zie, ik heb u over
gans Egypteland gesteld. **42** En Farao nam zijn ring van zijn
hand af, en deed hem aan Jozefs hand, en liet hem fijne
linnen klederen aantrekken, en leide hem een gouden keten
aan zijn hals; **43** En hij deed hem rijden op den tweeden
wagen, dien hij had; en zij riepen voor zijn aangezicht:

Knielt! Alzo stelde hij hem over gans Egypteland. **44** En
Farao zeide tot Jozef: Ik ben Farao! doch zonder u zal
niemand zijn hand of zijn voet opheffen in gans Egypteland.
45 En Farao noemde Jozefs naam Zafnath Paaneah, en gaf
hem Asnath, de dochter van Potifera, overste van On, tot
een vrouw; en Jozef toog uit door het land van Egypte. **46**
Jozef nu was dertig jaren oud, als hij stond voor het
aangezicht van Farao, koning van Egypte; en Jozef ging uit
van Farao's aangezicht, en hij toog door gans Egypteland.

47 En het land bracht voort, in de zeven jaren des
overvloeds, bij handvollen. **48** En hij vergaderde alle spijze
der zeven jaren, die in Egypteland was, en deed de spijze in
de steden; de spijze van het veld van elke stad, hetwelk
rondom haar was, deed hij daar binnen. **49** Alzo bracht Jozef
zeer veel koren bijeen, als het zand der zee, totdat men
ophield te tellen: want daarvan was geen getal. **50** En Jozef
werden twee zonen geboren, eer er een jaar des hongers
aankwam, die Asnath, de dochter van Potifera, overste van
On, hem baarde. **51** En Jozef noemde den naam des
eerstgeborenen Manasse; want, zeide hij God heeft mij doen
vergeten al mijn moeite, en het ganse huis mijns vaders. **52**
En den naam des tweeden noemde hij Efraim; want, zeide
hij God heeft mij doen wassen in het land mijner
verdrukking. **53** Toen eindigden de zeven jaren des
overvloeds, die in Egypte geweest was.

54 En de zeven jaren des hongers begonnen aan te komen,
gelijk als Jozef gezegd had. En er was honger in al de
landen; maar in gans Egypteland was brood. **55** Als nu gans
Egypteland hongerde, riep het volk tot Farao om brood; en
Farao zeide tot alle Egyptenaren: Gaat tot Jozef, doet wat hij
u zegt. **56** Als dan honger over het ganse land was, zo
opende Jozef alles, waarin iets was, en verkocht aan de
Egyptenaren; want de honger werd sterk in Egypteland. **57**

En alle landen kwamen in Egypte tot Jozef, om te kopen;
want de honger was sterk in alle landen.

Genesis 42

1 Toen Jakob zag, dat er koren in Egypte was, zo zeide Jakob
tot zijn zonen: Waarom ziet gij op elkander? **2** Voorts zeide
hij: Ziet, ik heb gehoord, dat er koren in Egypte is; trekt
daarhenen af, en koopt ons koren van daar, opdat wij leven
en niet sterven. **3** Toen togen Jozefs tien broederen af, om
koren uit Egypte te kopen.

4 Doch Benjamin, Jozefs broeder, zond Jakob niet met zijn
broederen; want hij zeide: Opdat hem niet misschien het
verderf ontmoete! **5** Alzo kwamen Israels zonen om te kopen
onder degenen, die daar kwamen; want de honger was in
het land Kanaan. **6** Jozef nu was regent over dat land; hij
verkocht aan al het volk des lands; en Jozefs broederen
kwamen, en bogen zich voor hem, met de aangezichten ter
aarde. **7** Als Jozef zijn broederen zag, zo kende hij hen; maar
hij hield zich vreemd jegens hen, en sprak hard met hen, en
zeide tot hen: Van waar komt gij? En zij zeiden: Uit het land
Kanaan; om spijze te kopen.

8 Jozef dan kende zijn broederen; maar zij kenden hem niet.
9 Toen gedacht Jozef aan de dromen, die hij van hen
gedroomd had; en hij zeide tot hen: Gij zijt verspieders, gij
zijt gekomen om te bezichtigen, waar het land bloot is. **10**
En zij zeiden tot hem: Neen, mijn heer! maar uw knechten
zijn gekomen, om spijze te kopen. **11** Wij allen zijn eens
mans zonen; wij zijn vroom; uw knechten zijn geen
verspieders. **12** En hij zeide tot hen: Neen, maar gij zijt
gekomen, om te bezichtigen, waar het land bloot is. **13** En
zij zeiden: Wij, uw knechten, waren twaalf gebroeders, eens
mans zonen, in het land Kanaan; en zie, de kleinste is heden
bij onzen vader; doch de een is niet meer. **14** Toen zeide
Jozef tot hen: Dat is het, wat ik tot u gesproken heb,

zeggende: Gij zijt verspieders! **15** Hierin zult gij beproefd
worden: zo waarlijk als Farao leeft! indien gij van hier zult
uitgaan, tenzij dan, wanneer uw kleinste broeder herwaarts
zal gekomen zijn! **16** Zendt een uit u, die uw broeder hale;
maar weest gijlieden gevangen, en uw woorden zullen
beproefd worden, of de waarheid bij u zij; en indien niet, zo
waarlijk als Farao leeft, zo zijt gij verspieders! **17** En hij zette
hen samen drie dagen in bewaring. **18** En ten derden dage
zeide Jozef tot hen: Doet dit, zo zult gij leven; ik vrees God.
19 Zo gij vroom zijt, zo zij een uwer broederen gebonden in
het huis uwer bewaring; en gaat gij heen, brengt het koren
voor den honger uwer huizen. **20** En brengt uw kleinsten
broeder tot mij, zo zullen uw woorden waargemaakt worden;
en gij zult niet sterven. En zij deden alzo. **21** Toen zeiden zij
de een tot den ander: Voorwaar, wij zijn schuldig aan onzen
broeder, wiens benauwdheid der ziele wij zagen, toen hij ons
om genade bad; maar wij hoorden niet! daarom komt deze
benauwdheid over ons.

22 En Ruben antwoordde hun, zeggende: Heb ik het tot u
niet gezegd, toen ik zeide: Zondigt niet aan dezen
jongeling! maar gij hoordet niet; en ook zijn bloed, ziet, het
wordt gezocht! **23** En zij wisten niet, dat het Jozef hoorde;
want daar was een taalman tussen hen. **24** Toen wendde hij
zich om, van hen af, en weende; daarna keerde hij weder tot
hen, en sprak tot hen, en nam Simeon van hen, en bond
hem voor hun ogen. **25** En Jozef gebood, dat men hun
zakken met koren vullen zou, en dat men hun geld
wederkeerde, een iegelijk in zijn zak, en dat men hun
teerkost gave tot den weg; en men deed hun alzo.

26 En zij laadden hun koren op hun ezels, en togen van
daar. **27** Toen een zijn zak opendeed, om zijn ezel voeder te
geven in de herberg, zo zag hij zijn geld; want ziet, het was
in den mond van zijn zak. **28** En hij zeide tot zijn broederen:
Mijn geld is wedergekeerd; daartoe ook, ziet, het is in mijn

zak! Toen ontging hun het hart, en zij verschrikten, de een
tot den ander zeggende: Wat is dit, dat ons God gedaan
heeft? **29** En zij kwamen in het land Kanaan, tot Jakob, hun
vader; en zij gaven hem te kennen al hun wedervaren,
zeggende:

30 Die man, de heer van dat land, heeft hard met ons
gesproken; en hij heeft ons gehouden voor verspieders des
lands. **31** Maar wij zeiden tot hem: Wij zijn vroom; wij zijn
geen verspieders. **32** Wij waren twaalf gebroeders, zonen
van onzen vader; de een is niet meer, en de kleinste is
heden bij onzen vader in het land Kanaan. **33** En die man,
de heer van dat land, zeide tot ons: Hieraan zal ik bekennen,
dat gijlieden vroom zijt; laat een uwer broederen bij mij, en
neemt voor den honger uwer huizen, en trekt heen. **34** En
brengt uw kleinsten broeder tot mij; zo zal ik weten, dat gij
geen verspieders zijt, maar dat gij vroom zijt; uw broeder zal
ik u wedergeven, en gij zult in dit land handelen. **35** En het
geschiedde, als zij hun zakken ledigden, ziet, zo had een
iegelijk den bundel zijns gelds in zijn zak; en zij zagen de
bundelen huns gelds, zij en hun vader, en zij waren
bevreesd.

36 Toen zeide Jakob, hun vader, tot hen: Gij berooft mij van
kinderen! Jozef is er niet, en Simeon is er niet; nu zult gij
Benjamin wegnemen! al deze dingen zijn tegen mij! **37** Toen
sprak Ruben tot zijn vader, zeggende: Dood twee mijner
zonen, zo ik hem tot u niet wederbreng; geef hem in mijn
hand, en ik zal hem weder tot u brengen! **38** Maar hij zeide:
Mijn zoon zal met ulieden niet aftrekken; want zijn broeder
is dood, en hij is alleen overgebleven; zo hem een verderf
ontmoette op den weg, dien gij zult gaan, zo zoudt gij mijn
grauwe haren met droefenis ten grave doen nederdalen.

Genesis 43

1 De honger nu werd zwaar in dat land; **2** Zo geschiedde
het, als zij den leeftocht, dien zij uit Egypte gebracht
hadden, opgegeten hadden, dat hun vader tot hen zeide:
Keert wederom, koopt ons een weinig spijze. **3** Toen sprak
Juda tot hem, zeggende: Die man heeft ons op het hoogste
betuigd, zeggende: Gij zult mijn aangezicht niet zien, tenzij
dat uw broeder met u is. **4** Indien gij onzen broeder met ons
zendt, wij zullen aftrekken, en u spijze kopen; **5** Maar indien
gij hem niet zendt, wij zullen niet aftrekken; want die man
heeft tot ons gezegd: Gij zult mijn aangezicht niet zien,
tenzij dat uw broeder met u is. **6** En Israel zeide: Waarom
hebt gij zo kwalijk aan mij gedaan, dat gij dien man te
kennen gaaft, of gij nog een broeder hadt? **7** En zij zeiden:
Die man vraagde zeer nauw naar ons, en naar onze
maagschap, zeggende: Leeft uw vader nog; hebt gij nog een
broeder? Zo gaven wij het hem te kennen, volgens diezelfde
woorden; hebben wij juist geweten, dat hij zeggen zou:
Brengt uw broeder af? **8** Toen zeide Juda tot Israel, zijn
vader: Zend den jongeling met mij, zo zullen wij ons
opmaken en reizen, opdat wij leven en niet sterven, noch
wij, noch gij, noch onze kinderkens. **9** Ik zal borg voor hem
zijn; van mijn hand zult gij hem eisen; indien ik hem tot u
niet breng en hem voor uw aangezicht stel, zo zal ik alle
dagen tegen u gezondigd hebben! **10** Want hadden wij niet
gezuimd, voorwaar, wij waren alreeds tweemaal
wedergekomen. **11** Toen zeide Israel, hun vader, tot hen: Is
het nu alzo, zo doet dit; neemt van het loffelijkste dezes
lands in uwe vaten, en brengt dien man een geschenk
henen af: een weinig balsem, en een weinig honig,
specerijen en mirre, terpentijnnoten en amandelen.

12 En neemt dubbel geld in uw hand; en brengt het geld,
hetwelk in den mond uwer zakken wedergekeerd is, weder
in uw hand; misschien is het een feil. **13** Neemt ook uw
broeder mede, en maakt u op, keert weder tot dien man. **14**
En God, de Almachtige, geve u barmhartigheid voor het
aangezicht van dien man, dat hij uw anderen broeder en
Benjamin met u late gaan! En mij aangaande, als ik van
kinderen beroofd ben, zo ben ik beroofd! **15** En die mannen
namen dat geschenk, en namen dubbel geld in hun hand,
en Benjamin; en zij maakten zich op, en togen af naar
Egypte, en zij stonden voor Jozefs aangezicht.

16 Als Jozef Benjamin met hen zag, zo zeide hij tot dengene,
die over zijn huis was: Breng deze mannen naar het huis
toe, en slacht slachtvee, en maak het gereed; want deze
mannen zullen te middag met mij eten. **17** De man nu deed,
gelijk Jozef gezegd had; en de man bracht deze mannen in
het huis van Jozef. **18** Toen vreesden deze mannen, omdat
zij in het huis van Jozef gebracht werden, en zeiden: Ter
oorzake van het geld, dat in het begin in onze zakken
wedergekeerd is, worden wij ingebracht, opdat hij ons
overrompele en ons overvalle, en ons tot slaven neme, met
onze ezelen. **19** Daarom naderden zij tot dien man, die over
het huis van Jozef was, en zij spraken tot hem aan de deur
van het huis. **20** En zij zeiden: Och, mijn heer! wij waren in
het begin gewisselijk afgekomen, om spijze te kopen. **21** Het
is nu geschied, als wij in de herberg gekomen waren, en wij
onze zakken opendeden, zie, zo was ieders mans geld in den
mond van zijn zak, ons geld in zijn gewicht; en wij hebben
hetzelve wedergebracht in onze hand. **22** Wij hebben ook
ander geld in onze hand afgebracht, om spijze te kopen; wij
weten niet, wie ons geld in onze zakken gelegd heeft. **23** En
hij zeide: Vrede zij ulieden, vreest niet! Uw God en de God
uws vaders heeft u een schat in uw zakken gegeven; uw
geld is tot mij gekomen. En hij bracht Simeon tot hen uit. **24**
Daarna bracht de man deze mannen in het huis van Jozef,

en hij gaf water; en zij wiesen hun voeten; hij gaf ook aan
hun ezelen voeder. **25** En zij bereidden het geschenk, totdat
Jozef kwam op den middag; want zij hadden gehoord, dat zij
aldaar brood eten zouden. **26** Als nu Jozef te huis gekomen
was, zo brachten zij hem het geschenk, hetwelk in hun hand
was, in het huis, en zij bogen zich voor hem ter aarde.

27 En hij vraagde hun naar hun welstand, en zeide: Is het
wel met uw vader, den oude, waarvan gij zeidet? Leeft hij
nog? **28** En zij zeiden: Het is wel met uw knecht, onzen
vader, hij leeft nog; en zij neigden het hoofd en bogen zich
neder. **29** En hij hief zijn ogen op, en zag Benjamin, zijn
broeder, den zoon zijner moeder, en zeide: Is dit uw kleinste
broeder, waarvan gij tot mij zeidet? Daarna zeide hij: Mijn
zoon? God zij u genadig! **30** En Jozef haastte zich; want zijn
ingewand ontstak jegens zijn broeder, en hij zocht te wenen;
en hij ging in een kamer, en weende aldaar. **31** Daarna wies
hij zijn aangezicht en kwam uit; en hij bedwong zichzelven,
en zeide: Zet brood op. **32** En zij richtten voor hem aan in
het bijzonder, en voor hen in het bijzonder; en voor de
Egyptenaren, die met hem aten, in het bijzonder; want de
Egyptenaars mogen geen brood eten met de Hebreen, dewijl
zulks den Egyptenaren een gruwel is. **33** En zij aten voor
zijn aangezicht, de eerstgeborene naar zijn eerstgeboorte,
en de jongere naar zijn jonkheid; dies verwonderden zich de
mannen onder elkander. **34** En hij langde hun van de
gerechten, die voor hem waren; maar Benjamins gerecht
was vijfmaal groter, dan de gerechten van hen allen. En zij
dronken, en zij werden dronken met hem.

Genesis 44

1 En hij gebood dengene, die over zijn huis was, zeggende:
Vul de zakken dezer mannen met spijze, naar dat zij zullen
kunnen dragen, en leg ieders mans geld in den mond van
zijn zak; **2** En mijn beker, den zilveren beker, zult gij leggen
in den mond van den zak des kleinsten, met het geld van
zijn koren. En hij deed naar Jozefs woord, hetwelk hij
gesproken had. **3** Des morgens, als het licht werd, zo liet
men deze mannen trekken, hen en hun ezelen. **4** Zij zijn ter
stad uitgegaan; zij waren niet verre gekomen, als Jozef tot
dengene, die over zijn huis was, zeide: Maak u op, en jaag
die mannen achterna; en als gij hen zult achterhaald
hebben, zo zult gij tot hen zeggen: Waarom hebt gij kwaad
voor goed vergolden? **5** Is het deze niet, waaruit mijn heer
drinkt? en waarbij hij iets zekerlijk waarnemen zal? Gij hebt
kwalijk gedaan, wat gij gedaan hebt. **6** En hij achterhaalde
hen, en sprak tot hen diezelfde woorden.

7 En zij zeiden tot hem: Waarom spreekt mijn heer zulke
woorden? Het zij verre van uw knechten, dat zij zodanig een
ding doen zouden. **8** Zie, het geld, dat wij in den mond
onzer zakken vonden, hebben wij tot u uit het land Kanaan
wedergebracht; hoe zouden wij dan uit het huis uws heren
zilver of goud stelen? **9** Bij wien van uw knechten hij
gevonden zal worden, dat hij sterve; en ook zullen wij mijn
heer tot slaven zijn! **10** En hij zeide: Dit zij nu ook alzo, naar
uw woorden! Bij wien hij gevonden wordt, die zij mijn slaaf;
maar gijlieden zult onschuldig zijn. **11** En zij haastten, en
iegelijk zette zijn zak af op de aarde, en iegelijk opende zijn
zak. **12** En hij doorzocht, beginnende met den grootste, en
voleindigende met den kleinste; en die beker werd
gevonden in den zak van Benjamin. **13** Toen scheurden zij
hun klederen; en ieder man laadde zijn ezel op, en zij

keerden weder naar de stad. **14** En Juda kwam met zijn
broederen in het huis van Jozef; want hij was nog zelf aldaar;
en zij vielen voor zijn aangezicht neder ter aarde.

15 En Jozef zeide tot hen: Wat daad is dit, die gij gedaan
hebt? Weet gij niet, dat zulk een man als ik dat zekerlijk
waarnemen zoude? **16** Toen zeide Juda: Wat zullen wij tot
mijn heer zeggen, wat zullen wij spreken, en wat zullen wij
ons rechtvaardigen? God heeft de ongerechtigheid uwer
knechten gevonden; zie, wij zijn mijns heren slaven, zo wij,
als hij, in wiens hand de beker gevonden is. **17** Maar hij
zeide: Het zij verre van mij zulks te doen! de man, in wiens
hand de beker gevonden is, die zal mijn slaaf zijn; doch
trekt gijlieden op in vrede tot uw vader. **18** Toen naderde
Juda tot hem, en zeide: Och, mijn heer! laat toch uw knecht
een woord spreken voor mijns heren oren, en laat uw toorn
tegen uw knecht niet ontsteken; want gij zijt even gelijk
Farao!

19 Mijn heer vraagde zijn knechten, zeggende: Hebt
gijlieden een vader, of broeder? **20** Zo zeiden wij tot mijn
heer: Wij hebben een ouden vader, en een jongeling des
ouderdoms, den kleinsten, wiens broeder dood is, en hij is
alleen van zijn moeder overgebleven, en zijn vader heeft
hem lief. **21** Toen zeidet gij tot uw knechten: Brengt hem af
tot mij, dat ik mijn oog op hem sla. **22** En wij zeiden tot mijn
heer: Die jongeling zal zijn vader niet kunnen verlaten;
indien hij zijn vader verlaat, zo zal hij sterven. **23** Toen
zeidet gij tot uw knechten: Indien uw kleinste broeder met u
niet afkomt, zo zult gij mijn aangezicht niet meer zien. **24**
En het is geschied, als wij tot uw knecht, mijn vader,
opgetrokken zijn, en wij hem de woorden mijns heren
verhaald hebben; **25** En dat onze vader gezegd heeft: Keert
weder. koopt ons een weinig spijze; **26** Zo hebben wij
gezegd: Wij zullen niet mogen aftrekken; indien onze
kleinste broeder bij ons is, zo zullen wij aftrekken; want wij

zullen het aangezicht van dien man niet mogen zien, zo
deze onze kleinste broeder niet bij ons is. **27** Toen zeide uw
knecht, mijn vader, tot ons: Gijlieden weet, dat mijn
huisvrouw er mij twee gebaard heeft. **28** En de een is van
mij uitgegaan, en ik heb gezegd: Voorwaar, hij is gewisselijk
verscheurd geworden! en ik heb hem niet gezien tot nu toe.
29 Indien gij nu dezen ook van mijn aangezicht wegneemt,
en hem een verderf ontmoette, zo zoudt gij mijn grauwe
haren met jammer ten grave doen nederdalen! **30** Nu dan,
als ik tot uw knecht, mijn vader, kome, en de jongeling is
niet bij ons (alzo zijn ziel aan de ziel van dezen gebonden
is), **31** Zo zal het geschieden, als hij ziet, dat de jongeling er
niet is, dat hij sterven zal; en uw knechten zullen de grauwe
haren van uw knecht, onzen vader, met droefenis ten grave
doen nederdalen. **32** Want uw knecht is voor deze jongeling
borg bij mijn vader, zeggende: Zo ik hem tot u niet
wederbreng, zo zal ik tegen mijn vader alle dagen
gezondigd hebben! **33** Nu dan, laat toch uw knecht voor
dezen jongeling slaaf van mijn heer blijven, en laat den
jongeling met zijn broederen optrekken! **34** Want hoe zoude
ik optrekken tot mijn vader, indien de jongeling niet met mij
was, opdat ik den jammer niet zie, welke mijn vader
overkomen zou.

Genesis 45

1 Toen kon zich Jozef niet bedwingen voor allen, die bij hem
stonden, en hij riep: Doet alle man van mij uitgaan! En er
stond niemand bij hem, als Jozef zich aan zijn broederen
bekend maakte. **2** En hij verhief zijn stem met wenen, zodat
het de Egyptenaren hoorden, en dat het Farao's huis hoorde.
3 En Jozef zeide tot zijn broederen: Ik ben Jozef! leeft mijn
vader nog? En zijn broeders konden hem niet antwoorden;
want zij waren verschrikt voor zijn aangezicht. **4** En Jozef
zeide tot zijn broederen: Nadert toch tot mij! En zij
naderden. Toen zeide hij: Ik ben Jozef, uw broeder, dien gij
naar Egypte verkocht hebt. **5** Maar nu, weest niet
bekommerd, en de toorn ontsteke niet in uw ogen, omdat gij
mij hierheen verkocht hebt; want God heeft mij voor uw
aangezicht gezonden, tot behoudenis des levens. **6** Want
het zijn nu twee jaren des hongers in het midden des lands;
en er zijn nog vijf jaren, in welke geen ploeging noch oogst
zijn zal. **7** Doch God heeft mij voor uw aangezicht henen
gezonden, om u een overblijfsel te stellen op de aarde, en
om u bij het leven te behouden, door een grote verlossing. **8**
Nu dan, gij hebt mij herwaarts niet gezonden, maar God
Zelf, Die mij tot Farao's vader gesteld heeft, en tot een heer
over zijn ganse huis, en regeerder in het ganse land van
Egypte. **9** Haast u en trekt op tot mijn vader, en zegt het
hem: Alzo zegt uw zoon Jozef: God heeft mij tot een heer
over gans Egypteland gesteld; kom af tot mij, en vertoef
niet. **10** En gij zult in het land Gosen wonen, en nabij mij
wezen, gij en uw zonen, en de zonen uwer zonen, en uw
schapen, en uw runderen, en al wat gij hebt. **11** En ik zal u
aldaar onderhouden; want er zullen nog vijf jaren des
hongers zijn, opdat gij niet verarmt, gij en uw huis, en alles
wat gij hebt! **12** En ziet, uw ogen zien het, en de ogen van
mijn broeder Benjamin, dat mijn mond tot u spreekt. **13** En

boodschapt mijn vader al mijn heerlijkheid in Egypte, en
alles wat gij gezien hebt; en haast u, en brengt mijn vader
herwaarts af. **14** En hij viel aan den hals van Benjamin, zijn
broeder, en weende; en Benjamin weende aan zijn hals. **15**
En hij kuste al zijn broederen, en hij weende over hen; en
daarna spraken zijn broeders met hem. **16** Als dit gerucht in
het huis van Farao gehoord werd, dat men zeide: Jozefs
broeders zijn gekomen! was het goed in de ogen van Farao,
en in de ogen van zijn knechten.

17 En Farao zeide tot Jozef: Zeg tot uw broederen: Doet dit,
laadt uw beesten, en trekt heen, gaat naar het land Kanaan;
18 En neemt uw vader en uw huisgezinnen, en komt tot mij,
en ik zal u het beste van Egypteland geven, en gij zult het
vette dezes lands eten. **19** Gij zijt toch gelast: doet dit,
neemt u uit Egypteland wagenen voor uw kinderkens, en
voor uw vrouwen, en voert uw vader, en komt. **20** En uw oog
verschone uw huisraad niet; want het beste van gans
Egypteland, dat zal het uwe zijn. **21** En de zonen van Israel
deden alzo. Zo gaf Jozef hun wagenen, naar Farao's bevel;
ook gaf hij hun teerkost op den weg. **22** Hij gaf hun allen,
ieder een, wisselklederen; maar Benjamin gaf hij
driehonderd zilverlingen, en vijf wisselklederen. **23** En zijn
vader desgelijks zond hij tien ezelen, dragende van het
beste van Egypte, en tien ezelinnen, dragende koren, en
brood, en spijze voor zijn vader op den weg. **24** En hij zond
zijn broeders heen; en zij vertrokken; en hij zeide tot hen:
Verstoort u niet op den weg. **25** En zij trokken op uit Egypte,
en zij kwamen in het land Kanaan tot hun vader Jakob.

26 Toen boodschapten zij hem, zeggende: Jozef leeft nog, ja,
ook is hij regeerder in gans Egypteland! Toen bezweek zijn
hart, want hij geloofde hen niet. **27** Maar als zij tot hem
gesproken hadden al de woorden van Jozef, die hij tot hen
gesproken had, en dat hij de wagenen zag, die Jozef
gezonden had om hem te voeren, zo werd de geest van

Jakob hun vader, levendig. **28** En Israel zeide: Het is
genoeg! mijn zoon Jozef leeft nog! ik zal gaan, en hem zien,
eer ik sterve!

Genesis 46

1 En Israel verreisde met al wat hij had, en hij kwam te Ber-
seba, en hij offerde offeranden aan den God van zijn vader
Izak. **2** En God sprak tot Israel in gezichten des nachts, en
zeide: Jakob, Jakob! En hij zeide: Zie, hier ben ik! **3** En Hij
zeide: Ik ben die God, uws vaders God; vrees niet van af te
trekken naar Egypte; want Ik zal u aldaar tot een groot volk
zetten. **4** Ik zal met u aftrekken naar Egypte en Ik zal u doen
weder optrekken, mede optrekkende; en Jozef zal zijn hand
op uw ogen leggen. **5** Toen maakte zich Jakob op van Ber-
seba; en de zonen van Israel voerden Jakob, hun vader, en
hun kinderen, en hun vrouwen, op de wagenen, die Farao
gezonden had, om hem te voeren.

6 En zij namen hun vee, en hun have, die zij in het land
Kanaan geworven hadden, en zij kwamen in Egypte, Jakob
en al zijn zaad met hem; **7** Zijn zonen, en de zonen zijner
zonen met hem; zijn dochteren, en zijner zonen dochteren,
en al zijn zaad bracht hij met zich in Egypte. **8** En dit zijn de
namen der zonen van Israel, die in Egypte kwamen: Jakob
en zijn zonen. De eerstgeborene van Jakob: Ruben.

9 En de zonen van Ruben: Hanoch, en Pallu, en Hezron, en
Karmi. **10** En de zonen van Simeon: Jemuel, en Jamin, en
Ohad, en Jachin, en Zohar, en Saul, de zoon ener
Kanaanietische vrouw.

11 En de zonen van Levi: Gerson, Kehath en Merari.

12 En de zonen van Juda: Er, en Onan, en Sela, en Perez, en
Zerah. Doch Er en Onan waren gestorven in het land van
Kanaan; en de zonen van Perez waren Hezron en Hamul.

13 En de zonen van Issaschar: Tola, en Puwa, en Job, en Simron.

14 En de zonen van Zebulon: Sered, en Elon, en Jahleel.

15 Dit zijn de zonen van Lea, die zij Jakob gebaard heeft in
Paddan-aram, met Dina zijn dochter; al de zielen zijner
zonen en zijner dochteren waren drie en dertig. **16** En de
zonen van Gad: Zifjon en Haggi, Schuni en Ezbon, Eri en
Arodi, en Areli.

17 En de zonen van Aser: Jimna, en Jisva, en Jisvi, en Berija, en Sera, hun zuster; en de zonen van Berija: Heber en Malchiel.

18 Dit zijn de zonen van Zilpa, die Laban aan zijn dochter
Lea gegeven had; en zij baarde Jakob deze zestien zielen.
19 De zonen van Rachel, Jakobs huisvrouw: Jozef en
Benjamin. **20** En Jozef werden geboren in Egypteland,
Manasse en Efraim, die hem Asnath, de dochter van Potifera,
den overste te On, baarde.

21 En de zonen van Benjamin: Bela, Becher en Asbel, Gera en Naaman, Echi en Ros, Muppim en Huppim, en Ard.

22 Dit zijn de zonen van Rachel, die Jakob geboren zijn, al te
zamen veertien zielen. **23** En de zonen van Dan: Chusim.

24 En de zonen van Nafthali: Jahzeel, en Guni, en Jezer, en Sillem.

25 Dit zijn de zonen van Bilha, die Laban aan zijn dochter
Rachel gegeven had; en zij baarde dezelve Jakob, zij waren
allen zeven zielen. **26** Al de zielen, die met Jakob in Egypte
kwamen, uit zijn heup gesproten, uitgenomen de vrouwen
van de zonen van Jakob, waren allen zes en zestig zielen. **27**
En de zonen van Jozef, die hem in Egypte geboren zijn,

waren twee zielen. Al de zielen van het huis van Jakob, die
in Egypte kwamen, waren zeventig. **28** En hij zond Juda voor
zijn aangezicht heen tot Jozef, om voor zijn aangezicht
aanwijzing te doen naar Gosen; en zij kwamen in het land
Gosen.

29 Toen spande Jozef zijn wagen aan, en toog op, zijn vader
Israel tegemoet naar Gosen; en als hij zich aan hem
vertoonde, zo viel hij hem aan zijn hals, en weende lang aan
zijn hals. **30** En Israel zeide tot Jozef: Dat ik nu sterve, nadat
ik uw aangezicht gezien heb, dat gij nog leeft! **31** Daarna
zeide Jozef tot zijn broederen, en tot zijns vaders huis: Ik zal
optrekken en Farao boodschappen, en tot hem zeggen: Mijn
broeders en het huis mijns vaders, die in het land Kanaan
waren, zijn tot mij gekomen. **32** En die mannen zijn
schaapherders; want het zijn mannen, die met vee omgaan;
en zij hebben hun schapen, en hun runderen, en al wat zij
hebben, medegebracht. **33** Wanneer het nu geschieden zal,
dat Farao ulieden zal roepen, en zeggen: Wat is uw
hantering? **34** Zo zult gij zeggen: Uw knechten zijn mannen,
die van onze jeugd af tot nu toe met vee omgegaan hebben,
zo wij als onze vaders; opdat gij in het land Gosen moogt
wonen; want alle schaapherder is den Egyptenaren een
gruwel.

Genesis 47

1 Toen kwam Jozef en boodschapte Farao, en zeide: Mijn
vader en mijn broeders, en hun schapen, en hun runderen,
met alles wat zij hebben, zijn gekomen uit het land Kanaan;
en zie, zij zijn in het land Gosen. **2** En hij nam een deel
zijner broederen, te weten vijf mannen, en hij stelde hen
voor Farao's aangezicht. **3** Toen zeide Farao tot zijn
broederen: Wat is uw hantering? En zij zeiden tot Farao: Uw
knechten zijn schaapherders, zo wij als onze vaders. **4**
Voorts zeiden zij tot Farao: Wij zijn gekomen, om als
vreemdelingen in dit land te wonen; want er is geen weide
voor de schapen, die uw knechten hebben, dewijl de honger
zwaar is in het land Kanaan; en nu, laat toch uw knechten in
het land Gosen wonen! **5** Toen sprak Farao tot Jozef,
zeggende: Uw vader en uw broeders zijn tot u gekomen; **6**
Egypteland is voor uw aangezicht; doe uw vader en uw
broeders in het beste van het land wonen; laat hen in het
land Gosen wonen, en zo gij weet, dat er onder hen kloeke
mannen zijn, zo zet hen tot veemeesters over hetgeen ik
heb. **7** En Jozef bracht zijn vader Jakob mede, en stelde hem
voor Farao's aangezicht; en Jakob zegende Farao. **8** En Farao
zeide tot Jakob: Hoe vele zijn de dagen der jaren uws levens!
9 En Jakob zeide tot Farao: De dagen der jaren mijner
vreemdelingschappen zijn honderd en dertig jaren; weinig
en kwaad zijn de dagen der jaren mijns levens geweest, en
hebben niet bereikt de dagen van de jaren des levens mijner
vaderen, in de dagen hunner vreemdelingschappen. **10** En
Jakob zegende Farao, en ging uit van Farao's aangezicht. **11**
En Jozef bestelde voor Jakob en zijn broederen woningen, en
hij gaf hun een bezitting in Egypteland, in het beste van het
land, in het land Rameses, gelijk als Farao geboden had.

12 En Jozef onderhield zijn vader, en zijn broeders, en het
ganse huis zijns vaders, met brood, tot den mond der
kinderkens toe. **13** En er was geen brood in het ganse land;
want de honger was zeer zwaar: zodat het land van Egypte
en het land Kanaan raasden vanwege dien honger.

14 Toen verzamelde Jozef al het geld, dat in Egypteland en
in het land Kanaan gevonden werd, voor het koren, dat zij
kochten; en Jozef bracht dat geld in Farao's huis. **15** Als nu
het geld uit Egypteland en uit het land Kanaan verdaan was,
kwamen al de Egyptenaars tot Jozef, zeggende: Geef ons
brood; want waarom zouden wij in uw tegenwoordigheid
sterven? want het geld ontbreekt; **16** En Jozef zeide: Geeft
uw vee, zo zal ik het u geven voor uw vee, indien het geld
ontbreekt. **17** Toen brachten zij hun vee tot Jozef; en Jozef
gaf hun brood voor paarden en voor het vee der schapen, en
voor het vee der runderen, en voor ezels; en hij voedde hen
met brood, datzelve jaar, voor al hun vee. **18** Toen datzelve
jaar voleind was, zo kwamen zij tot hem in het tweede jaar,
en zeiden tot hem: Wij zullen het voor mijn heer niet
verbergen, alzo het geld verdaan is, en de bezitting der
beesten gekomen aan mijn heer, zo is er niets anders
overgebleven voor het aangezichts mijns heren, dan ons
lichaam en ons land. **19** Waarom zullen wij voor uw ogen
sterven, zo wij als ons land? Koop ons en ons land voor
brood; zo zullen wij en ons land Farao dienstbaar zijn; en
geef zaad, opdat wij leven en niet sterven, en het land niet
woest worde! **20** Alzo kocht Jozef het gehele land van
Egypte voor Farao; want de Egyptenaars verkochten een
ieder zijn akker, dewijl de honger sterk over hen geworden
was; zo werd het land Farao's eigen. **21** En aangaande het
volk, dat zette hij over in de steden, van het ene uiterste der
palen van Egypte, tot het andere uiterste deszelven. **22**
Alleen het land der priesteren kocht hij niet, want de
priesters hadden een bescheiden deel van Farao, en zij aten
hun bescheiden deel, hetwelk hun Farao gegeven had;

daarom verkochten zij hun land niet. **23** Toen zeide Jozef tot
het volk: Ziet, ik heb heden u en uw land gekocht voor
Farao; ziet, daar is zaad voor u, opdat gij het land bezaait.
24 Doch met de inkomsten zal het geschieden, dat gij aan
Farao het vijfde deel zult geven, en de vier delen zullen voor
u zijn, tot zaad des velds , en tot uw spijze en van degenen,
die in uw huizen zijn, en om te eten voor uw kinderkens. **25**
En zij zeiden: Gij hebt ons leven behouden; laat ons genade
vinden in de ogen mijns heren, en wij zullen Farao's
knechten zijn. **26** Jozef dan stelde ditzelve in tot een wet,
tot dezen dag, over het land van Egypte, dat Farao het vijfde
deel zou hebben; behalve dat alleen het land der priesteren
van Farao niet werd. **27** Zo woonde Israel in het land van
Egypte, in het land Gosen; en zij stelden zich tot bezitters
daarin, en zij werden vruchtbaar en vermeerderden zeer.

28 En Jakob leefde in het land van Egypte zeventien jaar;
zodat de dagen van Jakob, de jaren zijns levens, geweest
zijn honderd zeven en veertig jaren. **29** Als nu de dagen van
Israel naderden, dat hij sterven zou, zo riep hij zijn zoon
Jozef, en zeide tot hem: Indien ik nu genade gevonden heb
in uw ogen, zo leg toch uw hand onder mijn heup, en doe
weldadigheid en trouw aan mij, en begraaf mij toch niet in
Egypte; **30** Maar dat ik bij mijn vaderen ligge; hierom zult
gij mij uit Egypte voeren, en mij in hun graf begraven. En hij
zeide: Ik zal doen naar uw woord! **31** En hij zeide: Zweer
mij! en hij zwoer hem. En Israel boog zich ten hoofde van
het bed.

Genesis 48

1 Het geschiedde nu na deze dingen, dat men Jozef zeide:
Zie, uw vader is krank! Toen nam hij zijn twee zonen met
zich, Manasse en Efraim! **2** En men boodschapte Jakob, en
men zeide: Zie, uw zoon Jozef komt tot u! Zo versterkte zich
Israel, en zat op het bed. **3** Daarna zeide Jakob tot Jozef: God
de Almachtige, is mij verschenen te Luz, in het land Kanaan,
en Hij heeft mij gezegend; **4** En Hij heeft tot mij gezegd: Zie,
Ik zal u vruchtbaar maken, en u vermenigvuldigen, en u tot
een hoop van volken stellen; en Ik zal aan uw zaad na u dit
land tot een eeuwige bezitting geven. **5** Nu dan, uw twee
zonen, die u in Egypteland geboren waren, eer ik in Egypte
tot u gekomen ben, zijn mijne; Efraim en Manasse zullen
mijne zijn, als Ruben en Simeon.

6 Maar uw geslacht, dat gij na hen zult gewinnen, zullen
uwe zijn; zij zullen naar hunner broederen naam genoemd
worden in hun erfdeel. **7** Toen ik nu van Paddan kwam, zo is
Rachel bij mij gestorven in het land Kanaan, op den weg, als
het nog een kleine streek lands was, om tot Efrath te komen;
en ik begroef haar aldaar aan den weg van Efrath, welke is
Bethlehem. **8** En Israel zag de zonen van Jozef, en zeide:
Wiens zijn deze?

9 En Jozef zeide tot zijn vader: Zij zijn mijn zonen, die mij
God hier gegeven heeft. En hij zeide: Breng hen toch tot mij,
dat ik hen zegene! **10** Doch de ogen van Israel waren zwaar
van ouderdom; hij kon niet zien; en hij deed hen naderen tot
zich; toen kuste hij hen, en omhelsde hen. **11** En Israel zeide
tot Jozef: Ik had niet gemeend uw aangezicht te zien; maar
zie, God heeft mij ook uw zaad doen zien! **12** Toen deed hen
Jozef uitgaan van zijn knieen; en hij boog zich voor zijn
aangezicht neder ter aarde. **13** En Jozef nam die beiden,

Efraim met zijn rechterhand, tegenover Israels linkerhand,
en Manasse met zijn linkerhand, tegenover Israels
rechterhand, en hij deed hen naderen tot hem. **14** Maar
Israel strekte zijn rechterhand uit, en leide die op het hoofd
van Efraim, hoewel hij de minste was, en zijn linkerhand op
het hoofd van Manasse; hij bestierde zijn handen
verstandelijk; want Manasse was de eerstgeborene. **15** En
hij zegende Jozef, en zeide: De God, voor Wiens aangezicht
mijn vaders, Abraham en Izak, gewandeld hebben, die God,
Die mij gevoed heeft, van dat ik was, tot op dezen dag;

16 Die Engel, Die mij verlost heeft van alle kwaad, zegene
deze jongeren, en dat in hen mijn naam genoemd worde, en
de naam mijner vaderen, Abraham en Izak, en dat zij
vermenigvuldigen als vissen in menigte, in het midden des
lands! **17** Toen Jozef zag, dat zijn vader zijn rechterhand op
het hoofd van Efraim leide, zo was het kwaad in zijn ogen,
en hij ondervatte zijns vaders hand, om die van het hoofd
van Efraim op het hoofd van Manasse af te brengen. **18** En
Jozef zeide tot zijn vader: Niet alzo, mijn vader! want deze is
de eerstgeborene; leg uw rechterhand op zijn hoofd. **19**
Maar zijn vader weigerde het, en zeide: Ik weet het, mijn
zoon! ik weet het; hij zal ook tot een volk worden, en hij zal
ook groot worden; maar nochtans zal zijn kleinste broeder
groter worden dan hij, en zijn zaad zal een volle menigte
van volkeren worden. **20** Alzo zegende hij ze te dien dage,
zeggende: In u zal Israel zegenen, zeggende: God zette u
als Efraim en als Manasse! En hij zette Efraim voor Manasse.
21 Daarna zeide Israel tot Jozef: Zie, ik sterf; maar God zal
met ulieden wezen, en Hij zal u wederbrengen in het land
uwer vaderen. **22** En ik heb u een stuk lands gegeven boven
uw broederen; hetwelk ik, met mijn zwaard en met mijn
boog, uit de hand der Amorieten genomen heb.

Genesis 49

1 Daarna riep Jakob zijn zonen, en hij zeide: Verzamelt u, en
ik zal u verkondigen, hetgeen u in de navolgende dagen
wedervaren zal. **2** Komt samen en hoort, gij, zonen van
Jakob! en hoort naar Israel, uw vader. **3** Ruben! gij zijt mijn
eerstgeborene, mijn kracht, en het begin mijner macht; de
voortreffelijkste in hoogheid, en de voortreffelijkste in
sterkte!

4 Snelle afloop als der wateren, gij zult de voortreffelijkste
niet zijn! want gij hebt uws vaders leger beklommen; toen
hebt gij het geschonden; hij heeft mijn bed beklommen! **5**
Simeon en Levi zijn gebroeders! hun handelingen zijn
werktuigen van geweld!

6 Mijn ziel kome niet in hun verborgen raad; mijn eer worde
niet verenigd met hun vergadering! want in hun toorn
hebben zij de mannen doodgeslagen, en in hun moedwil
hebben zij de ossen weggerukt. **7** Vervloekt zij hun toorn,
want hij is heftig; en hun verbolgenheid, want zij is hard! ik
zal hen verdelen onder Jakob, en zal hen verstrooien onder
Israel. **8** Juda! gij zijt het, u zullen uw broeders loven; uw
hand zal zijn op den nek uwer vijanden; voor u zullen zich
uws vaders zonen nederbuigen.

9 Juda is een leeuwenwelp! gij zijt van den roof
opgeklommen, mijn zoon! Hij kromt zich, hij legt zich neder
als een leeuw, en als een oude leeuw; wie zal hem doen
opstaan? **10** De schepter zal van Juda niet wijken, noch de
wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en
Denzelven zullen de volken gehoorzaam zijn. **11** Hij bindt
zijn jongen ezel aan den wijnstok, en het veulen zijner
ezelin aan den edelsten wijnstok; hij wast zijn kleed in den
wijn, en zijn mantel in wijndruivenbloed. **12** Hij is roodachtig

van ogen door den wijn, en wit van tanden door de melk. **13**
Zebulon zal aan de haven der zeeen wonen, en hij zal aan
de haven der schepen wezen; en zijn zijde zal zijn naar
Sidon.

14 Issaschar is een sterk gebeende ezel, nederliggende
tussen twee pakken.

15 Toen hij de rust zag, dat zij goed was, en het land, dat
het lustig was, zo boog hij zijn schouder om te dragen, en
was dienende onder cijns. **16** Dan zal zijn volk richten, als
een der stammen Israels.

17 Dan zal een slang zijn aan den weg, een adderslang
nevens het pad, bijtende des paards verzenen, dat zijn rijder
achterover valle. **18** Op uw zaligheid wacht ik, HEERE! **19**
Aangaande Gad, een bende zal hem aanvallen; maar hij zal
haar aanvallen in het einde.

20 Van Aser, zijn brood zal vet zijn; en hij zal koninklijke
lekkernijen leveren.

21 Nafthali is een losgelaten hinde; hij geeft schone
woorden.

22 Jozef is een vruchtbare tak, een vruchtbare tak aan een
fontein; elk der takken loopt over den muur.

23 De schutters hebben hem wel bitterheid aangedaan, en
beschoten, en hem gehaat; **24** Maar zijn boog is in
stijvigheid gebleven, en de armen zijner handen zijn
gesterkt geworden, door de handen van den Machtige
Jakobs; daarvan is hij een herder, een steen Israels; **25** Van
uws vaders God, Die u zal helpen, en van den Almachtige,
Die u zal zegenen, met zegeningen des hemels van boven,
met zegeningen des afgronds, die daaronder ligt, met
zegeningen der borsten en der baarmoeder! **26** De

zegeningen uws vaders gaan te boven de zegeningen
mijner voorvaderen, tot aan het einde van de eeuwige
heuvelen; die zullen zijn op het hoofd van Jozef, en op den
hoofdschedel des afgezonderden zijner broederen! **27**
Benjamin zal als een wolf verscheuren; des morgens zal hij
roof eten, en des avonds zal hij buit uitdelen.

28 Al deze stammen van Israel zijn twaalf; en dit is het, wat
hun vader tot hen sprak, als hij hen zegende; hij zegende
hen, een iegelijk naar zijn bijzonderen zegen.

29 Daarna gebood hij hun, en zeide tot hen: Ik word
verzameld tot mijn volk: begraaft mij bij mijn vaders, in de
spelonk, die is in den akker van Efron, den Hethiet; **30** In de
spelonk, welke is op den akker van Machpela, die tegenover
Mamre is, in het land Kanaan, die Abraham met dien akker
gekocht heeft van Efron, den Hethiet, tot een erfbegrafenis.
31 Aldaar hebben zij Abraham begraven, en Sara, zijn
huisvrouw; daar hebben zij Izak begraven, en Rebekka, zijn
huisvrouw; en daar heb ik Lea begraven. **32** De akker, en de
spelonk, die daarin is, is gekocht van de zonen Heths. **33** Als
Jakob voleind had aan zijn zonen bevelen te geven, zo leide
hij zijn voeten samen op het bed, en hij gaf den geest, en hij
werd verzameld tot zijn volken.

Genesis 50

1 Toen viel Jozef op zijns vaders aangezicht, en hij weende over hem, en kuste hem. **2** En Jozef gebood zijn knechten, den medicijnmeesters, dat zij zijn vader balsemen zouden; en de medicijnmeesters balsemden Israel. **3** En veertig dagen werden aan hem vervuld; want alzo werden vervuld de dagen dergenen, die gebalsemd werden; en de Egyptenaars beweenden hem zeventig dagen. **4** Als nu de dagen zijns bewenens over waren, zo sprak Jozef tot het huis van Farao, zeggende: Indien ik nu genade gevonden heb in uw ogen, spreekt toch voor de oren van Farao, zeggende: **5** Mijn vader heeft mij doen zweren, zeggende: Zie, ik sterf; in mijn graf, dat ik mij in het land Kanaan gegraven heb, daar zult gij mij begraven! Nu dan, laat mij toch optrekken, dat ik mijn vader begrave, dan zal ik wederkomen. **6** En Farao zeide: Trek op en begraaf uw vader, gelijk als hij u heeft doen zweren. **7** En Jozef toog op, om zijn vader te begraven; en met hem togen op alle Farao's knechten, de oudsten van zijn huis, en al de oudsten des lands van Egypte;

8 Daartoe het ganse huis van Jozef, en zijn broeders, en het huis zijns vaders; alleen hun kleine kinderen, en hun schapen, en hun runderen lieten zij in het land Gosen. **9** En met hem togen op, zo wagenen als ruiteren; en het was een zeer zwaar heir. **10** Toen zij nu aan het plein van het doornbos kwamen, dat aan gene zijde van de Jordaan is, hielden zij daar een grote en zeer zware rouwklage; en hij maakte zijn vader een rouw van zeven dagen. **11** Als de inwoners des lands, de Kanaanieten, dien rouw zagen op het plein van het doornbos, zo zeiden zij: Dit is een zware rouw der Egyptenaren; daarom noemde men haar naam Abel-mizraim, die aan het veer van de Jordaan is. **12** En zijn zonen deden hem, gelijk als hij hun geboden had; **13** Want

zijn zonen voerden hem in het land Kanaan, en begroeven hem in de spelonk des akkers van Machpela, welke Abraham met den akker gekocht had tot een erfbegrafenis van Efron, den Hethiet, tegenover Mamre.
14 Daarna keerde Jozef
weder in Egypte, hij en zijn broeders, en allen, die met hem opgetogen waren, om zijn vader te begraven, nadat hij zijn vader begraven had.

15 Toen Jozefs broeders zagen, dat hun vader dood was, zo zeiden zij: Misschien zal ons Jozef haten, en hij zal ons gewisselijk vergelden al het kwaad, dat wij hem aangedaan hebben.

16 Daarom ontboden zij aan Jozef, zeggende: Uw vader
heeft bevolen voor zijn dood, zeggende:
17 Zo zult gij tot
Jozef zeggen: Ei, vergeef toch de overtreding uwer broederen, en hun zonde; want zij hebben u kwaad aangedaan; maar nu vergeef toch de overtreding der dienaren van den God uws vaders! En Jozef weende, als zij
tot hem spraken.
18 Daarna kwamen ook zijn broeders, en
vielen voor hem neder, en zeiden: Zie, wij zijn u tot
knechten!
19 En Jozef zeide tot hen: Vreest niet; want ben
ik in de plaats van God?
20 Gijlieden wel, gij hebt kwaad
tegen mij gedacht; doch God heeft dat ten goede gedacht; opdat Hij deed, gelijk het te dezen dage is, om een groot
volk in het leven te behouden.
21 Nu dan, vreest niet! Ik zal
u en uw kleine kinderen onderhouden. Zo troostte hij hen,
en sprak naar hun hart.
22 Jozef dan woonde in Egypte, hij
en het huis zijns vaders; en Jozef leefde honderd en tien jaren.

23 En Jozef zag van Efraim kinderen, van het derde gelid; ook werden de zonen van Machir, den zoon van Manasse, op
Jozefs knieen geboren.
24 En Jozef zeide tot zijn broederen:
Ik sterf; maar God zal u gewisselijk bezoeken, en Hij zal u doen optrekken uit dit land, in het land, hetwelk hij aan

Abraham, Izak en Jakob gezworen heeft. **25** En Jozef deed de
zonen van Israel zweren, zeggende: God zal u gewisselijk
bezoeken, zo zult gij mijn beenderen van hier opvoeren! **26**
En Jozef stierf, honderd en tien jaren oud zijnde; en zij
balsemden hem, en men leide hem in een kist in Egypte.

Exodus

Exodus 1

1 Dit nu zijn de namen der zonen van Israel, die in Egypte
gekomen zijn, met Jakob; zij kwamen er in, elk met zijn huis.
2 Ruben, Simeon, Levi, en Juda; **3** Issaschar, Zebulon, en
Benjamin; **4** Dan en Nafthali, Gad en Aser. **5** Al de zielen nu,
die uit Jakobs heup voortgekomen zijn, waren zeventig
zielen; doch Jozef was in Egypte. **6** Toen nu Jozef gestorven
was, en al zijn broeders, en al dat geslacht, **7** Zo werden de
kinderen Israels vruchtbaar en wiesen overvloedig, en zij
vermeerderden, en werden gans zeer machtig, zodat het
land met hen vervuld werd.

8 Daarna stond een nieuwe koning op over Egypte, die Jozef
niet gekend had;

9 Die zeide tot zijn volk: Ziet, het volk der kinderen Israels is
veel, ja, machtiger dan wij. **10** Komt aan, laat ons wijselijk
tegen hetzelve handelen, opdat het niet vermenigvuldige,
en het geschiede, als er enige krijg voorvalt, dat het zich
ook niet vervoege tot onze vijanden, en tegen ons strijde, en
uit het land optrekke. **11** En zij zetten oversten der
schattingen over hetzelve, om het te verdrukken met hun
lasten; want men bouwde voor Farao schatsteden, Pitom en
Raamses. **12** Maar hoe meer zij het verdrukten, hoe meer
het vermeerderde, en hoe meer het wies; zodat zij verdrietig
waren vanwege de kinderen Israels. **13** En de Egyptenaars
deden de kinderen Israels dienen met hardigheid; **14** Zodat
zij hun het leven bitter maakten met harden dienst, in leem
en in tichelstenen, en met allen dienst op het veld, met al
hun dienst, dien zij hen deden dienen met hardigheid. **15**
Daarenboven sprak de koning van Egypte tot de
vroedvrouwen der Hebreinnen, welker ener naam Sifra, en
de naam der andere Pua was;

16 En zeide: Wanneer gij de Hebreinnen in het baren helpt,
en ziet haar op de stoelen; is het een zoon, zo doodt hem;
maar is het een dochter, zo laat haar leven! **17** Doch de
vroedvrouwen vreesden God, en deden niet, gelijk als de
koning van Egypte tot haar gesproken had, maar zij
behielden de knechtjes in het leven. **18** Toen riep de koning
van Egypte de vroedvrouwen, en zeide tot haar: Waarom
hebt gijlieden deze zaak gedaan, dat gij de knechtjes in het
leven behouden hebt? **19** En de vroedvrouwen zeiden tot
Farao: Omdat de Hebreinnen niet zijn gelijk de Egyptische
vrouwen; want zij zijn sterk; eer de vroedvrouw tot haar
komt, zo hebben zij gebaard. **20** Daarom deed God aan de
vroedvrouwen goed; en dat volk vermeerderde, en het werd
zeer machtig. **21** En het geschiedde, dewijl de
vroedvrouwen God vreesden, zo bouwde Hij haar huizen. **22**
Toen gebood Farao aan al zijn volk, zeggende: Alle zonen,
die geboren worden, zult gij in de rivier werpen, maar al de
dochteren in het leven behouden.

Exodus 2

1 En een man van het huis van Levi ging, en nam een
dochter van Levi. **2** En de vrouw werd zwanger, en baarde
een zoon. Toen zij hem zag, dat hij schoon was, zo verborg
zij hem drie maanden. **3** Doch als zij hem niet langer
verbergen kon, zo nam zij voor hem een kistje van biezen,
en belijmde het met lijm en met pek; en zij leide het
knechtje daarin, en leide het in de biezen, aan den oever
der rivier. **4** En zijn zuster stelde zich van verre, om te
weten, wat hem gedaan zou worden. **5** En de dochter van
Farao ging af, om zich te wassen in de rivier; en haar
jonkvrouwen wandelden aan den kant der rivier; toen zij het
kistje in het midden van de biezen zag, zo zond zij haar
dienstmaagd heen, en liet het halen.

6 Toen zij het open deed, zo zag zij dat knechtje; en ziet, het
jongsken weende; en zij werd met barmhartigheid bewogen
over hetzelve, en zij zeide: Dit is een van de knechtjes der
Hebreen! **7** Toen zeide zijn zuster tot Farao's dochter: Zal ik
heengaan, en u een voedstervrouw uit de Hebreinnen
roepen, die dat knechtje voor u zoge? **8** En de dochter van
Farao zeide tot haar: Ga heen. En de jonge maagd ging, en
riep des knechtjes moeder. **9** Toen zeide Farao's dochter tot
haar: Neem dit knechtje heen, en zoog het mij; ik zal u uw
loon geven. En de vrouw nam het knechtje en zoogde het.
10 En toen het knechtje groot geworden was, zo bracht zij
het tot Farao's dochter, en het werd haar ten zoon; en zij
noemde zijn naam Mozes, en zeide: Want ik heb hem uit het
water getogen. **11** En het geschiedde in die dagen, toen
Mozes groot geworden was, dat hij uitging tot zijn
broederen, en bezag hun lasten; en hij zag, dat een
Egyptisch man een Hebreeuwsen man uit zijn broederen
sloeg.

12 En hij zag herwaarts en gindswaarts; en toen hij zag, dat
er niemand was, zo versloeg hij den Egyptenaar, en verborg
hem in het zand. **13** Des anderen daags ging hij wederom
uit, en ziet, twee Hebreeuwse mannen twistten; en hij zeide
tot den ongerechte: Waarom slaat gij uw naaste? **14** Hij dan
zeide: Wie heeft u tot een overste en rechter over ons
gezet? Zegt gij dit, om mij te doden, gelijk gij den
Egyptenaar gedood hebt? Toen vreesde Mozes, en zeide:
Voorwaar, deze zaak is bekend geworden! **15** Als nu Farao
deze zaak hoorde, zo zocht hij Mozes te doden; doch Mozes
vlood voor Farao's aangezicht, en woonde in het land
Midian, en hij zat bij een waterput. **16** En de priester in
Midian had zeven dochters, die kwamen om te putten, en
vulden de drinkbakken, om de kudde haars vaders te
drenken.

17 Toen kwamen de herders, en zij dreven haar van daar;
doch Mozes stond op, en verloste ze, en drenkte haar
kudden. **18** En toen zij tot haar vader Rehuel kwamen, zo
sprak hij: Waarom zijt gij heden zo haast wedergekomen?
19 Toen zeiden zij: Een Egyptisch man heeft ons verlost uit
de hand der herderen; en hij heeft ook overvloedig voor ons
geput, en de kudde gedrenkt. **20** En hij zeide tot zijn
dochters: Waar is hij toch, waarom liet gij den man nu gaan?
roept hem, dat hij brood ete. **21** En Mozes bewilligde bij den
man te wonen; en hij gaf Mozes zijn dochter Zippora; **22** Die
baarde een zoon; en hij noemde zijn naam Gersom; want hij
zeide: Ik ben een vreemdeling geworden in een vreemd
land. **23** En het geschiedde na vele dezer dagen, als de
koning van Egypte gestorven was, dat de kinderen Israels
zuchtten en schreeuwden over den dienst; en hun gekrijt
over hun dienst kwam op tot God.

24 En God hoorde hun gekerm, en God gedacht aan Zijn
verbond met Abraham, met Izak, en met Jakob. **25** En God
zag de kinderen Israels aan, en God kende hen.

Exodus 3

1 En Mozes hoedde de kudde van Jethro, zijn schoonvader,
den priester in Midian; en hij leidde de kudde achter de
woestijn, en hij kwam aan den berg Gods, aan Horeb. **2** En
de Engel des HEEREN verscheen hem in een vuurvlam uit
het midden van een braambos; en hij zag, en ziet, het
braambos brandde in het vuur, en het braambos werd niet
verteerd. **3** En Mozes zeide: Ik zal mij nu daarheen wenden,
en bezien dat grote gezicht, waarom het braambos niet
verbrandt. **4** Toen de HEERE zag, dat hij zich daarheen
wendde, om te bezien, zo riep God tot hem uit het midden
van het braambos, en zeide: Mozes, Mozes! En hij zeide: Zie,
hier ben ik! **5** En Hij zeide: Nader hier niet toe; trek uw
schoenen uit van uw voeten; want de plaats, waarop gij
staat, is heilig land. **6** Hij zeide voorts: Ik ben de God uws
vaders, de God van Abraham, de God van Izak en de God
van Jakob. En Mozes verborg zijn aangezicht, want hij
vreesde God aan te zien. **7** En de HEERE zeide: Ik heb zeer
wel gezien de verdrukking Mijns volks, hetwelk in Egypte is,
en heb hun geschrei gehoord, vanwege hun drijvers; want Ik
heb hun smarten bekend.

8 Daarom ben Ik nedergekomen, dat Ik het verlosse uit de
hand der Egyptenaren, en het opvoere uit dit land, naar een
goed en ruim land, naar een land, vloeiende van melk en
honig, tot de plaats der Kanaanieten, en der Hethieten, en
der Amorieten, en der Ferezieten, en der Hevieten, en der
Jebusieten. **9** En nu, zie, het geschrei der kinderen Israels is
tot Mij gekomen; en ook heb Ik gezien de verdrukking,
waarmede de Egyptenaars hen verdrukken. **10** Zo kom nu,
en Ik zal u tot Farao zenden, opdat gij Mijn volk (de kinderen
Israels) uit Egypte voert. **11** Toen zeide Mozes tot God: Wie

ben ik, dat ik tot Farao zou gaan; en dat ik de kinderen
Israels uit Egypte zou voeren?

12 Hij dan zeide: Ik zal voorzeker met u zijn, en dit zal u een
teken zijn, dat Ik u gezonden heb: wanneer gij dit volk uit
Egypte geleid hebt, zult gijlieden God dienen op dezen
berg. **13** Toen zeide Mozes tot God: Zie, wanneer ik kom tot
de kinderen Israels, en zeg tot hen: De God uwer vaderen
heeft mij tot ulieden gezonden; en zij mij zeggen: Hoe is
Zijn naam? wat zal ik tot hen zeggen? **14** En God zeide tot
Mozes: IK ZAL ZIJN,, Die IK ZIJN ZAL! Ook zeide Hij: Alzo zult
gij tot de kinderen Israels zeggen: IK ZAL ZIJN heeft mij tot
ulieden gezonden! **15** Toen zeide God verder tot Mozes:
Aldus zult gij tot de kinderen Israels zeggen: De HEERE, de
God uwer vaderen, de God van Abraham, de God van Izak,
en de God van Jakob, heeft mij tot ulieden gezonden; dat is
Mijn Naam eeuwiglijk, en dat is Mijn gedachtenis van
geslacht tot geslacht. **16** Ga heen, en verzamel de oudsten
van Israel, en zeg tot hen: De HEERE, de God uwer vaderen,
is mij verschenen, de God van Abraham, Izak en Jakob,
zeggende: Ik heb ulieden getrouwelijk bezocht, en hetgeen
ulieden in Egypte is aangedaan;

17 Daarom heb Ik gezegd: Ik zal ulieden uit de verdrukking
van Egypte opvoeren, tot het land der Kanaanieten, en der
Hethieten, en der Amorieten, en der Ferezieten, en der
Hevieten, en der Jebusieten; tot het land, vloeiende van
melk en honig. **18** En zij zullen uw stem horen; en gij zult
gaan, gij en de oudsten van Israel, tot den koning van
Egypte, en gijlieden zult tot hem zeggen: De HEERE, de God
der Hebreen, is ons ontmoet; zo laat ons nu toch gaan den
weg van drie dagen in de woestijn, opdat wij den HEERE,
onzen God, offeren! **19** Doch Ik weet, dat de koning van
Egypte ulieden niet zal laten gaan, ook niet door een sterke
hand.

20 Want Ik zal Mijn hand uitstrekken, en Egypte slaan met al
Mijn wonderen, die Ik in het midden van hetzelve doen zal;
daarna zal hij ulieden laten vertrekken. **21** En Ik zal dit volk
genade geven in de ogen der Egyptenaren; en het zal
geschieden, wanneer gijlieden uitgaan zult, zo zult gij niet
ledig uitgaan. **22** Maar elke vrouw zal van haar naburin, en
van de waardin haars huizes, eisen zilveren vaten, en
gouden vaten, en klederen; die zult gijlieden op uw zonen,
en op uw dochteren leggen, en gij zult Egypte beroven.

Exodus 4

1 Toen antwoordde Mozes, en zeide: Maar zie, zij zullen mij
niet geloven, noch mijn stem horen; want zij zullen zeggen:
De HEERE is u niet verschenen! **2** En de HEERE zeide tot
hem: Wat is er in uw hand? En hij zeide: Een staf. **3** En Hij
zeide: Werp hem ter aarde. En hij wierp hem ter aarde! Toen
werd hij tot een slang; en Mozes vlood van haar. **4** Toen
zeide de HEERE tot Mozes: Strek uw hand uit, en grijp haar
bij haar staart! Toen strekte hij zijn hand uit, en vatte haar,
en zij werd tot een staf in zijn hand. **5** Opdat zij geloven, dat
u verschenen is de HEERE, de God hunner vaderen, de God
van Abraham, de God van Izak, en de God van Jakob. **6** En
de HEERE zeide verder tot hem: Steek nu uw hand in uw
boezem. En hij stak zijn hand in zijn boezem; daarna trok hij
ze uit, en ziet, zijn hand was melaats, wit als sneeuw.

7 En Hij zeide: Steek uw hand wederom in uw boezem. En
hij stak zijn hand wederom in zijn boezem; daarna trok hij ze
uit zijn boezem, en ziet, zij was weder als zijn ander vlees. **8**
En het zal geschieden, zo zij u niet geloven, noch naar de
stem van het eerste teken horen, zo zullen zij de stem van
het laatste teken geloven. **9** En het zal geschieden, zo zij
ook deze twee tekenen niet geloven, noch naar uw stem
horen, zo neem van de wateren der rivier, en giet ze op het
droge; zo zullen de wateren, die gij uit de rivier zult nemen,
diezelve zullen tot bloed worden op het droge. **10** Toen
zeide Mozes tot den HEERE: Och Heere! ik ben geen man
wel ter tale, noch van gisteren, noch van eergisteren, noch
van toen af, toen Gij tot Uw knecht gesproken hebt; want ik
ben zwaar van mond, en zwaar van tong.

11 En de HEERE zeide tot hem: Wie heeft den mens den
mond gemaakt, of wie heeft den stomme, of dove, of ziende,

of blinde gemaakt? Ben Ik het niet, de HEERE? **12** En nu ga
henen, en Ik zal met uw mond zijn, en zal u leren, wat gij
spreken zult. **13** Doch hij zeide: Och, Heere! zend toch door
de hand desgenen, dien Gij zoudt zenden. **14** Toen ontstak
de toorn des HEEREN over Mozes, en Hij zeide: is niet Aaron,
de Leviet, uw broeder? Ik weet, dat hij zeer wel spreken zal,
en ook, zie, hij zal uitgaan u tegemoet; wanneer hij u ziet,
zo zal hij in zijn hart verblijd zijn. **15** Gij dan zult tot hem
spreken, en de woorden in zijn mond leggen; en Ik zal met
uw mond, en met zijn mond zijn; en Ik zal ulieden leren, wat
gij doen zult. **16** En hij zal voor u tot het volk spreken; en
het zal geschieden, dat hij u tot een mond zal zijn, en gij
zult hem tot een god zijn. **17** Neem dan dezen staf in uw
hand, waarmede gij die tekenen doen zult. **18** Toen ging
Mozes heen, en keerde weder tot Jethro, zijn schoonvader,
en zeide tot hem: Laat mij toch gaan, dat ik wederkere tot
mijn broederen, die in Egypte zijn, en zie, of zij nog leven.
Jethro dan zeide tot Mozes: Ga in vrede!

19 Ook zeide de HEERE tot Mozes in Midian: Ga heen, keer
weder in Egypte, want al de mannen zijn dood, die uw ziel
zochten. **20** Mozes dan nam zijn vrouw, en zijn zonen, en
voerde hen op een ezel, en keerde weder in Egypteland; en
Mozes nam den staf Gods in zijn hand. **21** En de HEERE
zeide tot Mozes: Terwijl gij heentrekt, om weder in Egypte te
keren, zie toe, dat gij al de wonderen doet voor Farao, die Ik
in uw hand gesteld heb; doch Ik zal zijn hart verstokken, dat
hij het volk niet zal laten gaan. **22** Dan zult gij tot Farao
zeggen: Alzo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene,
is Israel. **23** En Ik heb tot u gezegd: Laat Mijn zoon trekken,
dat hij Mij diene! maar gij hebt geweigerd hem te laten
trekken; zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene doden! **24** En
het geschiedde op den weg, in de herberg, dat de HEERE
hem tegenkwam, en zocht hem te doden.

25 Toen nam Zippora een stenen mes en besneed de
voorhuid haars zoons, en wierp die voor zijn voeten, en
zeide: Voorwaar, gij zijt mij een bloedbruidegom! **26** En Hij
liet van hem af. Toen zeide zij: Bloedbruidegom! vanwege de
besnijdenis. **27** De HEERE zeide ook tot Aaron: Ga Mozes
tegemoet in de woestijn. En hij ging, en ontmoette hem aan
den berg Gods, en hij kuste hem.

28 En Mozes gaf Aaron te kennen al de woorden des
HEEREN, Die hem gezonden had, en al de tekenen, die Hij
hem bevolen had. **29** Toen ging Mozes en Aaron, en zij
verzamelden al de oudsten der kinderen Israels.

30 En Aaron sprak al de woorden, die de HEERE tot Mozes
gesproken had; en hij deed de tekenen voor de ogen des
volks. **31** En het volk geloofde, en zij hoorden, dat de HEERE
de kinderen Israels bezocht, en dat Hij hun verdrukking zag,
en zij neigden hun hoofden, en aanbaden.

Exodus 5

1 En daarna gingen Mozes en Aaron heen, en zeiden tot
Farao: Alzo zegt de HEERE, de God van Israel: Laat Mijn volk
trekken, dat het Mij een feest houde in de woestijn! **2** Maar
Farao zeide: Wie is de HEERE, Wiens stem ik gehoorzamen
zou, om Israel te laten trekken? Ik ken den HEERE niet, en ik
zal ook Israel niet laten trekken. **3** Zij dan zeiden: De God
der Hebreen is ons ontmoet; zo laat ons toch heentrekken,
den weg van drie dagen in de woestijn, en den HEERE,
onzen God, offeren, dat Hij ons niet overkome met
pestilentie, of met het zwaard.

4 Toen zeide de koning van Egypte tot hen: Gij, Mozes en
Aaron! waarom trekt gij het volk af van hun werken? Gaat
heen tot uw lasten. **5** Verder zeide Farao: Ziet, het volk des
lands is alreeds te veel; en zoudt gijlieden hen doen rusten
van hun lasten? **6** Daarom beval Farao, ten zelfden dage,
aan de aandrijvers onder het volk, en deszelfs ambtlieden,
zeggende: **7** Gij zult voortaan aan deze lieden geen stro
meer geven, tot het maken der tichelstenen, als gisteren en
eergisteren; laat hen zelven heengaan, en stro voor
zichzelven verzamelen. **8** En het getal der tichelstenen, die
zij gisteren en eergisteren gemaakt hebben, zult gij hun
opleggen; gij zult daarvan niet verminderen; want zij gaan
ledig; daarom roepen zij, zeggende: Laat ons gaan, laat ons
onzen God offeren! **9** Men verzware den dienst over deze
mannen, dat zij daaraan te doen hebben, en zich niet
vergapen aan leugenachtige woorden. **10** Toen gingen de
aandrijvers des volks uit, en deszelfs ambtlieden, en spraken
tot het volk, zeggende: Zo zegt Farao: Ik zal ulieden geen
stro geven.

11 Gaat gij zelve heen, haalt u stro, waar gij het vindt; doch
van uw dienst zal niet verminderd worden. **12** Toen
verstrooide zich het volk in het ganse land van Egypte, dat
het stoppelen verzamelde, voor stro. **13** En de aandrijvers
drongen aan, zeggende: Voleindigt uw werken, elk dagwerk
op zijn dag, gelijk toen er stro was. **14** En de ambtlieden der
kinderen Israels, die Farao's aandrijvers over hen gesteld
hadden, werden geslagen, en men zeide: Waarom hebt
gijlieden uw gezette werk niet voleindigd, in het maken der
tichelstenen, gelijk te voren, alzo ook gisteren en heden? **15**
Derhalve gingen de ambtlieden der kinderen Israels, en
schreeuwden tot Farao, zeggende: Waarom doet gij uw
knechten alzo?

16 Aan uw knechten wordt geen stro gegeven, en zij zeggen
tot ons: Maakt de tichelstenen; en ziet, uw knechten worden
geslagen, doch de schuld is uws volks! **17** Hij dan zeide:
Gijlieden gaat ledig, ledig gaat gij; daarom zegt gij: Laat ons
gaan, laat ons den HEERE offeren! **18** Zo gaat nu heen,
arbeidt; doch stro zal u niet gegeven worden; evenwel zult
gij het getal der tichelstenen leveren. **19** Toen zagen de
ambtlieden der kinderen Israels, dat het kwalijk met hen
stond, dewijl men zeide: Gij zult niet minderen van uw
tichelstenen, van het dagwerk op zijn dag. **20** En zij
ontmoetten Mozes en Aaron, die tegen hen over stonden,
toen zij van Farao uitgingen.

21 En zeiden tot hen: De HEERE zie op u, en richte het,
dewijl dat gij onzen reuk hebt stinkende gemaakt voor
Farao, en voor zijn knechten, gevende een zwaard in hun
handen, om ons te doden. **22** Toen keerde Mozes weder tot
den HEERE, en zeide: Heere! waarom hebt Gij dit volk
kwaad gedaan, waarom hebt Gij mij nu gezonden? **23** Want
van toen af, dat ik tot Farao ben ingegaan, om in Uw naam
te spreken, heeft hij dit volk kwaad gedaan; en Gij hebt Uw
volk geenszins verlost.

Exodus 6

1 (5:24) Toen zeide de HEERE tot Mozes: Nu zult gij zien,
wat Ik aan Farao doen zal; want door een machtige hand zal
hij hen laten trekken, ja, door een machtige hand zal hij hen
uit zijn land drijven. **2** (6:1) Verder sprak God tot Mozes, en
zeide tot hem: Ik ben de HEERE, **3** (6:2) En Ik ben aan
Abraham, Izak, en Jakob verschenen, als God de Almachtige;
doch met Mijn Naam HEERE ben Ik hun niet bekend
geweest. **4** (6:3) En ook heb Ik Mijn verbond met hen
opgericht, dat Ik hun geven zou het land Kanaan, het land
hunner vreemdelingschappen, waarin zij vreemdelingen
geweest zijn. **5** (6:4) En ook heb Ik gehoord het gekerm der
kinderen Israels, die de Egyptenaars in dienstbaarheid
houden, en Ik heb aan Mijn verbond gedacht. **6** (6:5)
Derhalve zeg tot de kinderen Israels: Ik ben de HEERE! en Ik
zal ulieden uitleiden van onder de lasten der Egyptenaren,
en Ik zal u redden uit hun dienstbaarheid, en zal u verlossen
door een uitgestrekten arm, en door grote gerichten; **7** (6:6)
En Ik zal ulieden tot Mijn volk aannemen, en Ik zal u tot een
God zijn; en gijlieden zult bekennen, dat Ik de HEERE uw
God ben, Die u uitleide van onder de lasten der
Egyptenaren. **8** (6:7) En Ik zal ulieden brengen in dat land,
waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik het aan
Abraham, Izak, en Jakob geven zou; en Ik zal het ulieden
geven tot een erfdeel, Ik, de HEERE! **9** (6:8) En Mozes sprak
alzo tot de kinderen Israels; doch zij hoorden naar Mozes
niet, vanwege de benauwdheid des geestes, en vanwege de
harde dienstbaarheid.

10 (6:9) Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

11 (6:10) Ga heen, spreek tot Farao, den koning van Egypte,
dat hij de kinderen Israels uit zijn land trekken late. **12**

(6:11) Doch Mozes sprak voor den HEERE, zeggende: Zie, de
kinderen Israels hebben naar mij niet gehoord; hoe zou mij
dan Farao horen? daartoe ben ik onbesneden van lippen. **13**
(6:12) Evenwel sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, en
gaf hun bevel aan de kinderen Israels, en aan Farao, den
koning van Egypte, om de kinderen Israels uit Egypteland te
leiden. **14** (6:13) Dit zijn de hoofden van ieder huis hunner
vaderen: de zonen van Ruben, den eerstgeborene van Israel,
zijn Hanoch en Pallu, Hezron en Charmi; dit zijn de
huisgezinnen van Ruben.

15 (6:14) En de zonen van Simeon: Jemuel, en Jamin, en
Ohad, en Jachin, en Zohar, en Saul, de zoon ener
Kanaanietische; dit zijn de huisgezinnen van Simeon. **16**
(6:15) Dit nu zijn de namen der zonen van Levi, naar hun
geboorten: Gerson, en Kehath, en Merari. En de jaren des
levens van Levi waren honderd zeven en dertig jaren.

17 (6:16) De zonen van Gerson: Libni en Simei, naar hun
huisgezinnen. **18** (6:17) En de zonen van Kehath: Amram,
en Jizhar, en Hebron, en Uzziel, en de jaren des levens van
Kehath waren honderd drie en dertig jaren. **19** (6:18) En de
zonen van Merari: Machli en Musi; dit zijn de huisgezinnen
van Levi, naar hun geboorten. **20** (6:19) En Amram nam
Jochebed, zijn moei, zich tot een huisvrouw, en zij baarde
hem Aaron en Mozes; en de jaren des levens van Amram
waren honderd zeven en dertig jaren. **21** (6:20) En de zonen
van Jizhar: Korah, en Nefeg, en Zichri.

22 (6:21) En de zonen van Uzziel: Misael, en Elzafan, en
Sithri. **23** (6:22) En Aaron nam zich tot een vrouw Eliseba,
dochter van Amminadab, zuster van Nahesson; en zij baarde
hem Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar. **24** (6:23) En de
zonen van Korah waren: Assir, en Elkana, en Abiasaf; dat zijn
de huisgezinnen der Korachieten. **25** (6:24) En Eleazar, de
zoon van Aaron, nam voor zich een van de dochteren van

Putiel tot een vrouw; en zij baarde hem Pinehas. Dit zijn de
hoofden van de vaderen der Levieten, naar hun
huisgezinnen. **26** (6:25) Dit is Aaron en Mozes, tot welke de
HEERE zeide: Leidt de kinderen Israels uit Egypteland, naar
hun heiren. **27** (6:26) Dezen zijn het, die tot Farao, den
koning van Egypte, spraken, opdat zij de kinderen Israels uit
Egypte leidden; dit is Mozes en Aaron. **28** (6:27) En het
geschiedde te dien dage, als de HEERE tot Mozes sprak in
Egypteland;

29 (6:28) Zo sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: Ik ben
de HEERE! spreek tot Farao, den koning van Egypte, alles,
wat Ik tot u spreek. **30** (6:29) Toen zeide Mozes voor het
aangezicht des HEEREN: Zie, ik ben onbesneden van lippen;
hoe zal dan Farao naar mij horen?

Exodus 7

1 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Zie, Ik heb u tot een God
gezet over Farao; en Aaron, uw broeder, zal uw profeet zijn.
2 Gij zult spreken alles, wat Ik u gebieden zal; en Aaron, uw
broeder, zal tot Farao spreken, dat hij de kinderen Israels uit
zijn land trekken laat. **3** Doch Ik zal Farao's hart verharden;
en Ik zal Mijn tekenen en Mijn wonderheden in Egypteland
vermenigvuldigen. **4** Farao nu zal naar ulieden niet horen,
en Ik zal Mijn hand aan Egypte leggen, en voeren Mijn
heiren, Mijn volk, de kinderen Israels, uit Egypteland, door
grote gerichten. **5** Dan zullen de Egyptenaars weten, dat Ik
de HEERE ben, wanneer Ik Mijn hand over Egypte uitstrekke,
en de kinderen Israels uit het midden van hen uitleide. **6**
Toen deed Mozes en Aaron, als hun de HEERE geboden had,
alzo deden zij. **7** En Mozes was tachtig jaar oud, en Aaron
was drie en tachtig jaar oud, toen zij tot Farao spraken. **8** En
de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende:

9 Wanneer Farao tot ulieden spreken zal, zeggende: Doet
een wonderteken voor ulieden; zo zult gij tot Aaron zeggen:
Neem uw staf, en werp hem voor Farao's aangezicht neder;
hij zal tot een draak worden. **10** Toen ging Mozes en Aaron
tot Farao henen in, en deden alzo, gelijk de HEERE geboden
had; en Aaron wierp zijn staf neder voor Farao's aangezicht,
en voor het aangezicht zijner knechten; en hij werd tot een
draak.

11 Farao nu riep ook de wijzen en de guichelaars; en de
Egyptische tovenaars deden ook alzo met hun bezweringen.
12 Want een iegelijk wierp zijn staf neder, en zij werden tot
draken; maar Aarons staf verslond hun staven. **13** Doch
Farao's hart verstokte, zodat hij naar hen niet hoorde, gelijk
de HEERE gesproken had. **14** Toen zeide de HEERE tot

Mozes: Farao's hart is zwaar; hij weigert het volk te laten trekken.

15 Ga heen tot Farao in den morgenstond; zie, hij zal uitgaan naar het water toe, zo stel u tegen hem over aan den oever der rivier, en den staf, die in een slang is veranderd geweest, zult gij in uw hand nemen. **16** En gij
zult tot hem zeggen: de HEERE, de God der Hebreen, heeft mij tot u gezonden, zeggende: Laat Mijn volk trekken, dat het Mij diene in de woestijn; doch zie, gij hebt tot nu toe niet
gehoord. **17** Zo zegt de HEERE: Daaraan zult gij weten, dat Ik de HEERE ben; zie, ik zal met dezen staf, die in mijn hand is, op het water, dat in deze rivier is, slaan, en het zal in
bloed veranderd worden. **18** En de vis in de rivier zal sterven, zodat de rivier zal stinken; en de Egyptenaars zullen vermoeid worden, dat zij het water uit de rivier
drinken mogen. **19** Verder zeide de HEERE tot Mozes: zeg tot Aaron: Neem uw staf, en steek uw hand uit over de wateren der Egyptenaren, over hun stromen, over hun rivieren, en over hun poelen, en over alle vergadering hunner wateren, dat zij bloed worden; en er zij bloed in het ganse Egypteland, beide in houten en in stenen vaten.

20 Mozes nu en Aaron deden alzo, gelijk de HEERE geboden had; en hij hief den staf op, en sloeg het water, dat in de rivier was, voor de ogen van Farao, en voor de ogen van zijn knechten; en al het water in de rivier werd in bloed
veranderd. **21** En de vis, die in de rivier was, stierf; en de rivier stonk, zodat de Egyptenaars het water uit de rivier niet drinken konden; en er was bloed in het ganse
Egypteland. **22** Doch de Egyptische tovenaars deden ook alzo met hun bezweringen; zodat Farao's hart verstokte, en hij hoorde naar hen niet, gelijk als de HEERE gesproken had.
23 En Farao keerde zich om, en ging naar zijn huis; en hij
zette zijn hart daar ook niet op. **24** Doch alle Egyptenaars
groeven rondom de rivier, om water te drinken; want zij

konden van het water der rivier niet drinken. **25** Alzo
werden zeven dagen vervuld, nadat de HEERE de rivier
geslagen had.

Exodus 8

1 Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Ga in tot Farao, en zeg
tot hem: Zo zegt de HEERE: Laat Mijn volk trekken, dat zij
Mij dienen. **2** En indien gij het weigert te laten trekken, zie,
zo zal ik uw ganse landpale met vorsen slaan; **3** Dat de rivier
van vorsen zal krielen, die zullen opkomen, en in uw huis
komen, en in uw slaapkamer, ja, op uw bed; ook in de
huizen uwer knechten, en op uw volk, en in uw bakovens, en
in uw baktroggen. **4** En de vorsen zullen opkomen, op u, en
op uw volk, en op al uw knechten. **5** Verder zeide de HEERE
tot Mozes: Zeg tot Aaron: Strek uw hand uit met uw staf,
over de stromen, en over de rivieren, en over de poelen; en
doe vorsen opkomen over Egypteland.

6 En Aaron strekte zijn hand uit over de wateren van
Egypte, en er kwamen vorsen op en bedekten Egypteland. **7**
Toen deden de tovenaars ook alzo, met hun bezweringen; en
zij deden vorsen over Egypteland opkomen. **8** En Farao riep
Mozes en Aaron, en zeide: Bidt vuriglijk tot den HEERE, dat
Hij de vorsen van mij en van mijn volk wegneme; zo zal ik
het volk trekken laten, dat zij den HEERE offeren.

9 Doch Mozes zeide tot Farao: Heb de eer boven mij! Tegen
wanneer zal ik voor u, en voor uw knechten, en voor uw
volk, vuriglijk bidden, om deze vorsen van u en van uw
huizen te verdelgen, dat zij alleen in de rivier overblijven?
10 Hij dan zeide: Tegen morgen. En hij zeide: Het zij naar
uw woord, opdat gij weet, dat er niemand is, gelijk de
HEERE, onze God. **11** Zo zullen de vorsen van u, en van uw
huizen, en van uw knechten, en van uw volk wijken; zij
zullen alleen in de rivier overblijven. **12** Toen ging Mozes en
Aaron uit van Farao; en Mozes riep tot den HEERE, ter
oorzake der vorsen, die Hij Farao had opgelegd. **13** En de

HEERE deed naar het woord van Mozes; en de vorsen
stierven, uit de huizen, uit de voorzalen, en uit de velden.
14 En zij vergaderden ze samen bij hopen, en het land
stonk. **15** Toen nu Farao zag, dat er verademing was,
verzwaarde hij zijn hart, dat hij naar hen niet hoorde, gelijk
als de HEERE gesproken had. **16** Verder zeide de HEERE tot
Mozes: Zeg tot Aaron: Strek uw staf uit, en sla het stof der
aarde, dat het tot luizen worde, in het ganse Egypteland.

17 En zij deden alzo; want Aaron strekte zijn hand uit met
zijn staf, en sloeg het stof der aarde, en er werden vele
luizen aan de mensen, en aan het vee; al het stof der aarde
werd luizen, in het ganse Egypteland. **18** De tovenaars
deden ook alzo met hun bezweringen, opdat zij luizen
voortbrachten; doch zij konden niet; zo waren de luizen aan
de mensen, en aan het vee. **19** Toen zeiden de tovenaars tot
Farao: Dit is Gods vinger! Doch Farao's hart verstijfde, zodat
hij naar hen niet hoorde, gelijk de HEERE gesproken had. **20**
Verder zeide de HEERE tot Mozes: Maak u morgen vroeg op,
en stel u voor Farao's aangezicht; zie, hij zal aan het water
uitgaan, en zeg tot hem: Zo zegt de HEERE: Laat Mijn volk
trekken, dat zij Mij dienen;

21 Want zo gij Mijn volk niet laat trekken, zie, zo zal Ik een
vermenging van ongedierte zenden op u, en op uw
knechten, en op uw volk, en in uw huizen; alzo dat de
huizen der Egyptenaren met deze vermenging zullen
vervuld worden, en ook het aardrijk, waarop zij zijn. **22** En Ik
zal te dien dage het land Gosen, waarin Mijn volk woont,
afzonderen, dat daar geen vermenging van ongedierte zij,
opdat gij weet, dat Ik, de HEERE, in het midden dezes lands
ben. **23** En Ik zal een verlossing zetten tussen Mijn volk en
tussen uw volk; tegen morgen zal dit teken geschieden! **24**
En de HEERE deed alzo; en er kwam een zware vermenging
van ongedierte in het huis van Farao, en in de huizen van
zijn knechten, en over het ganse Egypteland; het land werd

verdorven van deze vermenging. **25** Toen riep Farao Mozes
en Aaron, en zeide: Gaat heen, en offert uwen God in dit
land.

26 Mozes dan zeide: Het is niet recht, dat men alzo doe;
want wij zouden der Egyptenaren gruwel den HEERE, onzen
God, mogen offeren; zie, indien wij der Egyptenaren gruwel
voor hun ogen offerden, zouden zij ons niet stenigen? **27**
Laat ons den weg van drie dagen in de woestijn gaan, dat
wij den HEERE onzen God offeren, gelijk Hij tot ons zeggen
zal. **28** Toen zeide Farao: Ik zal u trekken laten, dat gijlieden
den HEERE, uwen God, offert in de woestijn; alleen, dat
gijlieden in het gaan geenszins te verre trekt! Bidt vuriglijk
voor mij. **29** Mozes nu zeide: Zie, ik ga van u, en zal tot den
HEERE vuriglijk bidden, dat deze vermenging van
ongedierte van Farao, van zijn knechten, en van zijn volk
morgen wegwijke! Alleen, dat Farao niet meer bedriegelijk
handele, dit volk niet latende gaan, om den HEERE te
offeren. **30** Toen ging Mozes uit van Farao, en bad vuriglijk
tot den HEERE. **31** En de HEERE deed naar het woord van
Mozes, en de vermenging van ongedierte week van Farao,
van zijn knechten, en van zijn volk; er bleef niet een over.
32 Doch Farao verzwaarde zijn hart ook op ditmaal, en hij
liet het volk niet trekken.

Exodus 9

1 Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Ga in tot Farao, en
spreek tot hem: Alzo zegt de HEERE, de God der Hebreen:
Laat Mijn volk trekken, dat het Mij diene. **2** Want zo gij hen
weigert te laten trekken, en gij hen nog met geweld
ophoudt, **3** Zie, de hand des HEEREN zal zijn over uw vee,
dat in het veld is, over de paarden, over de ezelen, over de
kemelen, over de runderen, en over het klein vee, door een
zeer zware pestilentie. **4** En de HEERE zal een afzondering
maken tussen het vee der Israelieten, en tussen het vee der
Egyptenaren, dat er niets sterve van al wat van de kinderen
Israels is. **5** En de HEERE bestemde een zekeren tijd,
zeggende: Morgen zal de HEERE deze zaak in dit land doen.
6 En de HEERE deed deze zaak des anderen daags; en al het
vee der Egyptenaren stierf; maar van het vee der kinderen
Israels stierf niet een. **7** En Farao zond er heen, en ziet, van
het vee van Israel was niet tot een toe gestorven. Doch het
hart van Farao werd verzwaard, en hij liet het volk niet
trekken. **8** Toen zeide de HEERE tot Mozes en tot Aaron:
Neemt gijlieden uw vuisten vol as uit den oven; en Mozes
strooie die naar den hemel voor de ogen van Farao.

9 En zij zal tot klein stof worden over het ganse Egypteland;
en zij zal aan de mensen, en aan het vee worden tot zweren,
uitbrekende met blaren, in het ganse Egypteland. **10** En zij
namen as uit den oven, en stonden voor Farao's aangezicht;
en Mozes strooide die naar den hemel; toen werden er
zweren, uitbrekende met blaren, aan de mensen en aan het
vee; **11** Alzo dat de tovenaars voor Mozes niet staan
konden, vanwege de zweren; want aan de tovenaars waren
zweren, en aan al de Egyptenaren. **12** Doch de HEERE
verstokte Farao's hart, dat hij naar hen niet hoorde, gelijk de
HEERE tot Mozes gesproken had. **13** Toen zeide de HEERE

tot Mozes: Maak u morgen vroeg op, en stel u voor Farao's
aangezicht, en zeg tot hem: Zo zegt de HEERE, de God der
Hebreen: Laat Mijn volk trekken, dat zij Mij dienen.

14 Want ditmaal zal Ik al Mijn plagen in uw hart zenden, en
over uw knechten, en over uw volk, opdat gij weet, dat er
niemand is gelijk Ik, op de ganse aarde. **15** Want nu heb Ik
Mijn hand uitgestrekt, opdat Ik u en uw volk met de
pestilentie zou slaan, en dat gij van de aarde zoudt verdelgd
worden. **16** Maar waarlijk, daarom heb Ik u verwekt, opdat Ik
Mijn kracht aan u betoonde, en opdat men Mijn Naam
vertelle op de ganse aarde. **17** Verheft gij uzelven nog tegen
Mijn volk, dat gij het niet wilt laten trekken? **18** Zie, Ik zal
morgen omtrent dezen tijd een zeer zwaren hagel doen
regenen, desgelijks in Egypte niet geweest is van dien dag
af, dat het gegrond is, tot nu toe. **19** En nu, zend heen,
vergader uw vee, en alles wat gij op het veld hebt; alle mens
en gedierte, dat op het veld gevonden zal worden, en niet in
huis verzameld zal zijn, als deze hagel op hen vallen zal, zo
zullen zij sterven. **20** Wie onder Farao's knechten des
HEEREN woord vreesde, die deed zijn knechten en zijn vee
in de huizen vlieden; **21** Doch die zijn hart niet zette tot des
HEEREN woord, die liet zijn knechten en zijn vee op het
veld. **22** Toen zeide de HEERE tot Mozes: Strek uw hand uit
naar den hemel, en er zal hagel zijn in het ganse
Egypteland; over de mensen, en over het vee, en over al het
kruid des velds in Egypteland.

23 Toen strekte Mozes zijn staf naar den hemel; en de
HEERE gaf donder en hagel, en het vuur schoot naar de
aarde; en de HEERE liet hagel regenen over Egypteland. **24**
En er was hagel, en vuur in het midden des hagels
vervangen; hij was zeer zwaar; desgelijks is in het ganse
Egypteland nooit geweest, sedert het tot een volk geweest
is. **25** En de hagel sloeg, in het ganse Egypteland, alles wat
op het veld was, van de mensen af tot de beesten toe; ook

sloeg de hagel al het kruid des velds, en verbrak al het
geboomte des velds. **26** Alleen in het land Gosen, waar de
kinderen Israels waren, daar was geen hagel. **27** Toen
schikte Farao heen, en hij riep Mozes en Aaron, en zeide tot
hen: Ik heb mij ditmaal verzondigd; de HEERE is
rechtvaardig; ik daarentegen en mijn volk zijn goddelozen!

28 Bidt vuriglijk tot den HEERE (want het is genoeg), dat
geen donder Gods noch hagel meer zij; dan zal ik ulieden
trekken laten, en gij zult niet langer blijven. **29** Toen zeide
Mozes tot hem: Wanneer ik ter stad uitgegaan zal zijn, zo zal
ik mijn handen uitbreiden voor den HEERE; de donder zal
ophouden, en de hagel zal niet meer zijn; opdat gij weet,
dat de aarde des HEEREN is! **30** Nochtans u en uw knechten
aangaande, weet ik, dat gijlieden voor het aangezicht van
den HEERE God nog niet vrezen zult. **31** Het vlas nu, en de
gerst werd geslagen; want de gerst was in de aar, en het
vlas was in den halm. **32** Maar de tarwe en de spelt werden
niet geslagen; want zij waren bedekt. **33** Zo ging Mozes van
Farao ter stad uit, en breidde zijn handen tot den HEERE; de
donder en de hagel hielden op, en de regen werd niet meer
uitgegoten op de aarde. **34** Toen Farao zag, dat de regen en
hagel, en de donder ophielden, zo verzondigde hij zich
verder, en hij verzwaarde zijn hart, hij en zijn knechten. **35**
Alzo werd Farao's hart verstokt, dat hij de kinderen Israels
niet trekken liet, gelijk als de HEERE gesproken had door
Mozes.

Exodus 10

1 Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Ga in tot Farao; want Ik
heb zijn hart verzwaard, ook het hart zijner knechten, opdat
Ik deze Mijn tekenen in het midden van hen zette; **2** En
opdat gij voor de oren uwer kinderen en uwer kindskinderen
moogt vertellen, wat Ik in Egypte uitgericht heb, en Mijn
tekenen, die Ik onder hen gesteld heb; opdat gijlieden weet,
dat Ik de HEERE ben. **3** Zo gingen Mozes en Aaron tot Farao,
en zeiden tot hem: Zo zegt de HEERE, de God der Hebreen:
Hoe lang weigert gij u voor Mijn aangezicht te
verootmoedigen? Laat Mijn volk trekken, dat zij Mij dienen.
4 Want indien gij weigert Mijn volk te laten trekken, zie, zo
zal Ik morgen sprinkhanen in uw landpale brengen. **5** En zij
zullen het gezicht des lands bedekken, alzo dat men de
aarde niet zal kunnen zien; en zij zullen afeten het overige
van hetgeen ontkomen is, hetgeen ulieden overgebleven
was van den hagel; zij zullen ook al het geboomte afeten,
dat ulieden uit het veld voortkomt. **6** En zij zullen vervullen
uw huizen, en de huizen van al uw knechten, en de huizen
van alle Egyptenaren; dewelke uw vaders, noch de vaderen
uwer vaders gezien hebben, van dien dag af, dat zij op den
aardbodem geweest zijn, tot op dezen dag. En hij keerde
zich om, en ging uit van Farao. **7** En de knechten van Farao
zeiden tot hem: Hoe lang zal ons deze tot een strik zijn, laat
de mannen trekken, dat zij den HEERE hun God dienen!
weet gij nog niet, dat Egypte verloren is? **8** Toen werden
Mozes en Aaron weder tot Farao gebracht, en hij zeide tot
hen: Gaat henen, dient den HEERE, uw God! wie en wie zijn
zij, die gaan zullen? **9** En Mozes zeide: Wij zullen gaan met
onze jonge en met onze oude lieden; met onze zonen en
met onze dochteren, met onze schapen en met onze
runderen zullen wij gaan; want wij hebben een feest des
HEEREN. **10** Toen zeide hij tot hen: De HEERE zij alzo met

ulieden, gelijk ik u en uw kleine kinderen zal trekken laten:
ziet toe, want er is kwaad voor ulieder aangezicht! **11** Niet
alzo gij, mannen, gaat nu heen, en dient den HEERE; want
dat hebt gijlieden verzocht! En men dreef hen uit van
Farao's aangezicht. **12** Toen zeide de HEERE tot Mozes:
Strek uw hand uit over Egypteland, om de sprinkhanen, dat
zij opkomen over Egypteland, en al het kruid des lands
opeten, al wat de hagel heeft over gelaten.

13 Toen strekte Mozes zijn staf over Egypteland, en de
HEERE bracht een oostenwind in dat land, dien gehele dag
en dien gansen nacht; het geschiedde des morgens, dat de
oostenwind de sprinkhanen opbracht. **14** En de sprinkhanen
kwamen op over het ganse Egypteland, en lieten zich neder
aan al de palen der Egyptenaren, zeer zwaar; voor dezen
zijn dergelijke sprinkhanen, als deze, nooit geweest, en na
dezen zullen er zulke niet wezen; **15** Want zij bedekten het
gezicht des gansen lands, alzo dat het land verduisterd
werd; en zij aten al het kruid des lands op, en al de vruchten
der bomen, die de hagel had over gelaten; en er bleef niets
groens aan de bomen, noch aan de kruiden des velds, in het
ganse Egypteland. **16** Toen haastte Farao, om Mozes en
Aaron te roepen, en zeide: Ik heb gezondigd tegen den
HEERE, uw God, en tegen ulieden.

17 En nu vergeeft mij toch mijn zonde alleen ditmaal, en
bidt vuriglijk tot den HEERE, uw God, dat Hij slechts dezen
dood van mij wegneme. **18** En hij ging uit van Farao, en bad
vuriglijk tot den HEERE. **19** Toen keerde de HEERE een zeer
sterken westenwind, die hief de sprinkhanen op, en wierp ze
in de Schelfzee; er bleef niet een sprinkhaan over in al de
landpalen van Egypte. **20** Doch de HEERE verstokte Farao's
hart, dat hij de kinderen Israels niet liet trekken. **21** Toen
zeide de HEERE tot Mozes: Strek uw hand uit naar den
hemel, en er zal duisternis komen over Egypteland, dat men
de duisternis tasten zal.

22 Als Mozes zijn hand uitstrekte naar den hemel, werd er
een dikke duisternis in het ganse Egypteland, drie dagen.
23 Zij zagen de een den ander niet; er stond ook niemand
op van zijn plaats, in drie dagen; maar bij al de kinderen
Israels was het licht in hun woningen. **24** Toen riep Farao
Mozes, en zeide: Gaat heen, dient den HEERE! alleen uw
schapen en uw runderen zullen vast blijven; ook zullen uw
kinderkens met u gaan.

25 Doch Mozes zeide: Ook zult gij slachtofferen en
brandofferen in onze handen geven, die wij den HEERE,
onzen God, doen mogen; **26** En ons vee zal ook met ons
gaan, er zal niet een klauw achterblijven; want van hetzelve
zullen wij nemen, om den HEERE, onzen God, te dienen;
want wij weten niet, waarmede wij den HEERE, onzen God,
dienen zullen, totdat wij daar komen. **27** Doch de HEERE
verhardde Farao's hart; en hij wilde hen niet laten trekken.

28 Maar Farao zeide tot hem: Ga van mij! wacht u, dat gij
niet meer mijn aangezicht ziet; want op welken dag gij mijn
aangezicht zult zien, zult gij sterven! **29** Mozes nu zeide: Gij
hebt recht gesproken; ik zal niet meer uw aangezicht zien!

Exodus 11

1 (Want de HEERE had tot Mozes gesproken: Ik zal nog een
plaag over Farao, en over Egypte brengen, daarna zal hij
ulieden van hier laten trekken; als hij u geheellijk zal laten
trekken, zo zal hij u haastelijk van hier uitdrijven. **2** Spreek
nu voor de oren des volks, dat ieder man van zijn naaste, en
iedere vrouw van haar naaste zilveren vaten en gouden
vaten eise. **3** En de HEERE gaf het volk genade in de ogen
der Egyptenaren; ook was de man Mozes zeer groot in
Egypteland voor de ogen van Farao's knechten, en voor de
ogen des volks.) **4** Verder zeide Mozes: Zo heeft de HEERE
gezegd: Omtrent middernacht zal Ik uitgaan door het
midden van Egypte;

5 En alle eerstgeborenen in Egypteland zullen sterven, van
Farao's eerstgeborene af, die op zijn troon zitten zou, tot den
eerstgeborene der dienstmaagd, die achter den molen is, en
alle eerstgeborenen van het vee. **6** En er zal een groot
geschrei zijn in het ganse Egypteland, desgelijke nooit
geweest is, en desgelijke niet meer wezen zal. **7** Maar bij alle
kinderen Israels zal niet een hond zijn tong verroeren, van
de mensen af tot de beesten toe; opdat gijlieden weet, dat
de HEERE tussen de Egyptenaren en tussen de Israelieten
een afzondering maakt. **8** Dan zullen al deze uw knechten
tot mij afkomen, en zich voor mij neigen, zeggende: Trek uit,
gij en al het volk, dat uw voetstappen volgt; en daarna zal ik
uitgaan. En hij ging uit van Farao in hitte des toorns. **9** De
HEERE dan had tot Mozes gesproken: Farao zal naar ulieden
niet horen, opdat Mijn wonderen in Egypteland
vermenigvuldigd worden. **10** En Mozes en Aaron hebben al
deze wonderen gedaan voor Farao's aangezicht; doch de
HEERE verhardde Farao's hart, dat hij de kinderen Israels uit
zijn land niet trekken liet.

Exodus 12

1 De HEERE nu had tot Mozes en tot Aaron in Egypteland
gesproken, zeggende: **2** Deze zelfde maand zal ulieden het
hoofd der maanden zijn; zij zal u de eerste van de maanden
des jaars zijn. **3** Spreekt tot de ganse vergadering van Israel,
zeggende: Aan den tienden dezer maand neme een iegelijk
een lam, naar de huizen der vaderen, een lam voor een huis.

4 Maar indien een huis te klein is voor een lam, zo neme hij
het en zijn nabuur, de naaste aan zijn huis, naar het getal
der zielen, een iegelijk naar dat hij eten kan; gij zult
rekening maken naar het lam. **5** Gij zult een volkomen lam
hebben, een manneken, een jaar oud; van de schapen of
van de geitenbokken zult gij het nemen. **6** En gij zult het in
bewaring hebben tot den veertienden dag dezer maand; en
de ganse gemeente der vergadering van Israel zal het
slachten tussen twee avonden. **7** En zij zullen van het bloed
nemen, en strijken het aan de beide zijposten, en aan den
bovendorpel, aan de huizen, in welke zij het eten zullen. **8**
En zij zullen het vlees eten in denzelfden nacht, aan het
vuur gebraden, met ongezuurde broden; zij zullen het met
bittere saus eten. **9** Gij zult daarvan niet rauw eten, ook
geenszins in water gezoden; maar aan het vuur gebraden,
zijn hoofd met zijn schenkelen en met zijn ingewand. **10** Gij
zult daarvan ook niet laten overblijven tot den morgen;
maar hetgeen daarvan overblijft tot den morgen, zult gij met
vuur verbranden. **11** Aldus nu zult gij het eten: uw lenden
zullen opgeschort zijn, uw schoenen aan uw voeten, en uw
staf in uw hand; en gij zult het met haast eten; het is des
HEEREN pascha.

12 Want Ik zal in dezen nacht door Egypteland gaan, en alle
eerstgeborenen in Egypteland slaan, van de mensen af tot

de beesten toe; en Ik zal gerichten oefenen aan al de goden
der Egyptenaren, Ik, de HEERE! **13** En dat bloed zal ulieden
tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik
het bloed zie, zal Ik ulieden voorbijgaan; en er zal geen
plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik
Egypteland slaan zal. **14** En deze dag zal ulieden wezen ter
gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren;
gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige
inzetting. **15** Zeven dagen zult gijlieden ongezuurde broden
eten; maar aan den eersten dag zult gij het zuurdeeg
wegdoen uit uw huizen; want wie het gedesemde eet, van
den eersten dag af tot op den zevenden dag, diezelve ziel
zal uitgeroeid worden uit Israel. **16** En op den eersten dag
zal er een heilige verzameling zijn; ook zult gij een heilige
verzameling hebben op den zevenden dag; er zal geen werk
op denzelven gedaan worden; maar wat van iedere ziel
gegeten zal worden, datzelve alleen mag van ulieden
toegemaakt worden. **17** Zo onderhoudt dan de ongezuurde
broden, dewijl Ik even aan denzelfden dag ulieder heiren uit
Egypteland geleid zal hebben; daarom zult gij dezen dag
houden, onder uw geslachten, tot een eeuwige inzetting. **18**
In de eerste maand, aan den veertienden dag der maand, in
den avond, zult gij ongezuurde broden eten, tot den een en
twintigsten dag der maand, in den avond.

19 Dat er zeven dagen lang geen zuurdesem in uw huizen
gevonden worde, want al wie het gedesemde eten zal,
dezelve ziel zal uit de vergadering van Israel uitgeroeid
worden, hij zij een vreemdeling of een ingeborene des lands.
20 Gij zult niets eten, dat gedesemd is; in al uw woningen
zult gij ongezuurde broden eten. **21** Mozes dan riep al de
oudsten van Israel, en zeide tot hen: Leest uit, en neemt u
lammeren voor uw huisgezinnen, en slacht het pascha.

22 Neemt dan een bundelken hysop, en doopt het in het
bloed, dat in een bekken zal wezen; en strijkt aan den

bovendorpel, en aan de beide zijposten van dat bloed,
hetwelk in het bekken zijn zal; doch u aangaande, niemand
zal uitgaan uit de deur van zijn huis, tot aan den morgen. **23**
Want de HEERE zal doorgaan, om de Egyptenaren te slaan;
doch wanneer Hij het bloed zien zal aan den bovendorpel en
aan de twee zijposten, zo zal de HEERE de deur voorbijgaan,
en den verderver niet toelaten in uw huizen te komen om te
slaan. **24** Onderhoudt dan deze zaak, tot een inzetting voor
u en voor uw kinderen, tot in eeuwigheid. **25** En het zal
geschieden, als gij in dat land komt, dat u de HEERE geven
zal, gelijk Hij gesproken heeft, zo zult gij dezen dienst
onderhouden. **26** En het zal geschieden, wanneer uw
kinderen tot u zullen zeggen: Wat hebt gij daar voor een
dienst? **27** Zo zult gij zeggen: Dit is den HEERE een
paasoffer, Die voor de huizen der kinderen Israels
voorbijging in Egypte, toen Hij de Egyptenaars sloeg, en
onze huizen bevrijdde! Toen boog zich het volk en neigde
zich. **28** En de kinderen Israels gingen en deden het, gelijk
als de HEERE Mozes en Aaron geboden had, alzo deden zij.
29 En het geschiedde ter middernacht, dat de HEERE al de
eerstgeborenen in Egypteland sloeg, van den eerstgeborene
van Farao af, die op zijn troon zitten zou, tot op den
eerstgeborene van den gevangene, die in het gevangenhuis
was, en alle eerstgeborenen der beesten.

30 En Farao stond op bij nacht, hij en al zijn knechten, en al
de Egyptenaars; en er was een groot geschrei in Egypte;
want er was geen huis, waarin niet een dode was. **31** Toen
riep hij Mozes en Aaron in den nacht, en zeide: Maakt u op,
trekt uit het midden van mijn volk, zo gijlieden als de
kinderen van Israel; en gaat heen, dient den HEERE, gelijk
gijlieden gesproken hebt.

32 Neemt ook met u uw schapen en uw runderen, zoals
gijlieden gesproken hebt, en gaat heen, en zegent mij ook.
33 En de Egyptenaars hielden sterk aan bij het volk,

haastende, om die uit het land te drijven; want zij zeiden:
Wij zijn allen dood! **34** En het volk nam zijn deeg op, eer het
gedesemd was, hun deegklompen, gebonden in hun
klederen, op hun schouderen. **35** De kinderen Israels nu
hadden gedaan naar het woord van Mozes, en hadden van
de Egyptenaren geeist zilveren vaten, en gouden vaten, en
klederen. **36** Daartoe had de HEERE het volk genade
gegeven in de ogen der Egyptenaren, dat zij hun hun
begeerte deden; en zij beroofden de Egyptenaren. **37** Alzo
reisden de kinderen Israels uit van Rameses naar Sukkoth,
omtrent zeshonderd duizend te voet, mannen alleen,
behalve de kinderkens.

38 En veel vermengd volk trok ook met hen op, en schapen,
en runderen, gans veel vee. **39** En zij bakten van het deeg,
dat zij uit Egypte gebracht hadden, ongezuurde koeken;
want het was niet gedesemd; overmits zij uit Egypte
uitgedreven werden, zodat zij niet vertoeven konden, noch
ook tering voor zich bereiden. **40** De tijd nu der woning,
dien de kinderen Israels in Egypte gewoond hebben, is
vierhonderd jaren en dertig jaren.

41 En het geschiedde ten einde van de vierhonderd en
dertig jaren, zo is het even op denzelfden dag geschied, dat
al de heiren des HEEREN uit Egypteland gegaan zijn. **42**
Dezen nacht zal men den HEERE op het vlijtigst houden,
omdat Hij hen uit Egypteland geleid heeft; deze is de nacht
des HEEREN, die op het vlijtigst moet gehouden worden, van
al de kinderen Israels, onder hun geslachten. **43** Voorts
zeide de HEERE tot Mozes en Aaron: Dit is de inzetting van
het pascha: geen zoon eens vreemdelings zal daarvan eten.

44 Doch alle knecht van iedereen, die voor geld gekocht is,
nadat gij hem zult besneden hebben, dan zal hij daarvan
eten. **45** Geen uitlander noch huurling zal er van eten. **46** In
een huis zal het gegeten worden; gij zult van het vlees niet

buiten uit het huis dragen, en gij zult geen been daaraan
breken. **47** De ganse vergadering van Israel zal het doen. **48**
Als nu een vreemdeling bij u verkeert, en den HEERE het
pascha houden zal, dat alles, wat mannelijk is, bij hem
besneden worde, en dan kome hij daartoe, om dat te
houden, en hij zal wezen als een ingeborene des lands; maar
geen onbesnedene zal daarvan eten. **49** Enerlei wet zij voor
den ingeborene, en den vreemdeling, die als vreemdeling in
het midden van u verkeert. **50** En alle kinderen Israels
deden het; gelijk als de HEERE Mozes en Aaron geboden
had, alzo deden zij. **51** En het geschiedde even tenzelfden
dage, dat de HEERE de kinderen Israels uit Egypteland
leidde, naar hun heiren.

Exodus 13

1 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Heilig Mij
alle eerstgeborenen; wat enige baarmoeder opent onder de
kinderen Israels, van mensen en van beesten, dat is Mijn. **3**
Verder zeide Mozes tot het volk: Gedenkt aan dezen zelfden
dag, op welken gijlieden uit Egypte, uit het diensthuis,
gegaan zijt; want de HEERE heeft u door een sterke hand
van hier uitgevoerd; daarom zal het gedesemde niet
gegeten worden.

4 Heden gaat gijlieden uit, in de maand Abib. **5** En het zal
geschieden, als u de HEERE zal gebracht hebben in het land
der Kanaanieten, en der Hethieten, en der Amorieten, en der
Hevieten, en der Jebusieten, hetwelk Hij uw vaderen
gezworen heeft u te geven, een land vloeiende van melk en
honig; zo zult gij dezen dienst houden in deze maand.

6 Zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten, en aan den
zevenden dag zal den HEERE een feest zijn. **7** Zeven dagen
zullen ongezuurde broden gegeten worden, en het
gedesemde zal bij u niet gezien worden, ja, er zal geen
zuurdeeg bij u gezien worden, in al uw palen. **8** En gij zult
uw zoon te kennen geven te dienzelven dage, zeggende: Dit
is om hetgeen de HEERE mij gedaan heeft, toen ik uit
Egypte uittoog.

9 En het zal u zijn tot een teken op uw hand, en tot een
gedachtenis tussen uw ogen, opdat de wet des HEEREN in
uw mond zij, omdat u de HEERE door een sterke hand uit
Egypte uitgevoerd heeft. **10** Daarom onderhoudt deze
inzetting ter bestemder tijd, van jaar tot jaar. **11** Het zal ook
geschieden, wanneer u de HEERE in het land der
Kanaanieten zal gebracht hebben, gelijk Hij u en uw
vaderen gezworen heeft, en Hij het u zal gegeven hebben;

12 Zo zult gij tot den HEERE doen overgaan alles, wat de
baarmoeder opent; ook alles, wat de baarmoeder opent van
de vrucht der beesten, die gij hebben zult; de mannetjes
zullen des HEEREN zijn. **13** Doch al wat de baarmoeder der
ezelin opent, zult gij lossen met een lam; wanneer gij het nu
niet lost, zo zult gij het den nek breken; maar alle
eerstgeborenen des mensen onder uw zonen zult gij lossen.
14 Wanneer het geschieden zal, dat uw zoon u morgen zal
vragen, zeggende: Wat is dat, zo zult gij tot hem zeggen: De
HEERE heeft ons door een sterke hand uit Egypte, uit het
diensthuis, uitgevoerd.

15 Want het geschiedde, toen Farao zich verhardde ons te
laten trekken, zo doodde de HEERE alle eerstgeborenen in
Egypteland, van des mensen eerstgeborene af, tot den
eerstgeborene der beesten; daarom offer ik den HEERE de
mannetjes van alles, wat de baarmoeder opent; doch alle
eerstgeborenen mijner zonen los ik. **16** En het zal tot een
teken zijn op uw hand, en tot voorhoofdspanselen tussen uw
ogen; want de HEERE heeft door een sterke hand ons uit
Egypte uitgevoerd. **17** En het is geschied, toen Farao het
volk had laten trekken, zo leidde hen God niet op den weg
van het land der Filistijnen, hoewel die nader was; want God
zeide: Dat het den volke niet rouwe, als zij den strijd zien
zouden, en wederkeren naar Egypte.

18 Maar God leidde het volk om, langs den weg van de
woestijn der Schelfzee. De kinderen Israels nu togen bij
vijven uit Egypteland. **19** En Mozes nam de beenderen van
Jozef met zich; want hij had met een zwaren eed de
kinderen Israels bezworen, zeggende: God zal ulieden
voorzeker bezoeken; voert dan mijn beenderen met ulieden
op van hier! **20** Alzo reisden zij uit Sukkoth; en zij legerden
zich in Etham, aan het einde der woestijn.

21 En de HEERE toog voor hun aangezicht, des daags in een
wolkkolom, dat Hij hen op den weg leidde, en des nachts in
een vuurkolom, dat Hij hen lichtte, om voort te gaan dag en
nacht. **22** Hij nam de wolkkolom des daags, noch de
vuurkolom des nachts niet weg van het aangezicht des
volks.

Exodus 14

1 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels, dat zij wederkeren, en zich legeren voor
Pi-hachiroth, tussen Migdol en tussen de zee, voor Baal-
zefon; daar tegenover zult gij u legeren aan de zee. **3** Farao
dan zal zeggen van de kinderen Israels: Zij zijn verward in
het land; die woestijn heeft hen besloten. **4** En Ik zal Farao's
hart verstokken, dat hij hen najage; en Ik zal aan Farao en
aan al zijn heir verheerlijkt worden, alzo dat de Egyptenaars
zullen weten, dat Ik de HEERE ben. En zij deden alzo. **5** Toen
nu den koning van Egypte werd geboodschapt, dat het volk
vluchtte, zo is het hart van Farao en van zijn knechten
veranderd tegen het volk, en zij zeiden: Waarom hebben wij
dat gedaan, dat wij Israel hebben laten trekken, dat zij ons
niet dienden?

6 En hij spande zijn wagen aan, en nam zijn volk met zich. **7**
En hij nam zeshonderd uitgelezene wagens, ja, al de wagens
van Egypte, en de hoofdlieden over die allen. **8** Want de
HEERE verstokte het hart van Farao, den koning van Egypte,
dat hij de kinderen Israels najaagde; doch de kinderen
Israels waren door een hoge hand uitgegaan. **9** En de
Egyptenaars jaagden hen na, en achterhaalden hen, daar zij
zich gelegerd hadden aan de zee; al de paarden, de wagens
van Farao en zijn ruiters, en zijn heir; nevens Pi-hachiroth,
voor Baal-zefon. **10** Als Farao nabij gekomen was, zo hieven
de kinderen Israels hun ogen op, en ziet, de Egyptenaars
togen achter hen; en zij vreesden zeer; toen riepen de
kinderen Israels tot den HEERE.

11 En zij zeiden tot Mozes: Hebt gij ons daarom, omdat er in
Egypte gans geen graven waren, weggenomen, opdat wij in
deze woestijn sterven zouden? Waarom hebt gij ons dat

gedaan, dat gij ons uit Egypte uitgevoerd hebt? **12** Is dit
niet het woord, dat wij in Egypte tot u spraken, zeggende:
Houd af van ons, en laat ons de Egyptenaren dienen? Want
het ware ons beter geweest de Egyptenaren te dienen, dan
in deze woestijn te sterven. **13** Doch Mozes zeide tot het
volk: Vreest niet, staat vast, en ziet het heil des HEEREN, dat
Hij heden aan ulieden doen zal, want de Egyptenaars, die gij
heden gezien hebt, zult gij niet weder zien in eeuwigheid.

14 De HEERE zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn.
15 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Wat roept gij tot Mij?
Zeg den kinderen Israels, dat zij voorttrekken.

16 En gij, hef uw staf op, en strek uw hand uit over de zee,
en klief dezelve, dat de kinderen Israels door het midden der
zee gaan op het droge. **17** En Ik, zie, Ik zal het hart der
Egyptenaren verstokken, dat zij na hen daarin gaan; en Ik
zal verheerlijkt worden aan Farao en aan al zijn heir, aan zijn
wagenen en aan zijn ruiteren. **18** En de Egyptenaars zullen
weten, dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik verheerlijkt zal
worden aan Farao, aan zijn wagenen en aan zijn ruiteren. **19**
En de Engel Gods, Die voor het heir van Israel ging, vertrok,
en ging achter hen; de wolkkolom vertrok ook van hun
aangezicht, en stond achter hen.

20 En zij kwam tussen het leger der Egyptenaren, en tussen
het leger van Israel; en de wolk was te gelijk duisternis en
verlichtte den nacht; zodat de een tot den ander niet
naderde den gansen nacht. **21** Toen Mozes zijn hand
uitstrekte over de zee, zo deed de HEERE de zee weggaan,
door een sterken oostenwind, dien gansen nacht, en maakte
de zee droog, en de wateren werden gekliefd.

22 En de kinderen Israels zijn ingegaan in het midden van
de zee, op het droge; en de wateren waren hun een muur,
aan hun rechter hand en aan hun linkerhand. **23** En de

Egyptenaars vervolgden hen, en gingen in, achter hen, al de
paarden van Farao, zijn wagenen en zijn ruiteren, in het
midden van de zee.

24 En het geschiedde in dezelfde morgenwake, dat de
HEERE, in de kolom des vuurs en der wolk, zag op het leger
der Egyptenaren; en Hij verschrikte het leger der
Egyptenaren. **25** En Hij stiet de raderen hunner wagenen
weg, en deed ze zwaarlijk voortvaren. Toen zeiden de
Egyptenaars: Laat ons vlieden van het aangezicht van
Israel, want de HEERE strijdt voor hen tegen de
Egyptenaars. **26** En de HEERE zeide tot Mozes: Strek uw
hand uit over de zee, dat de wateren wederkeren over de
Egyptenaars, over hun wagenen en over hun ruiters.

27 Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee; en de zee
kwam weder, tegen het naken van den morgenstond, tot
haar kracht; en de Egyptenaars vluchtten die tegemoet; en
de HEERE stortte de Egyptenaars in het midden der zee. **28**
Want als de wateren wederkeerden, zo bedekten zij de
wagenen en de ruiters van het ganse heir van Farao, dat hen
nagevolgd was in de zee; er bleef niet een van hen over. **29**
Maar de kinderen Israels gingen op het droge, in het midden
der zee; en de wateren waren hun een muur, aan hun
rechter hand en aan hun linkerhand. **30** Alzo verloste de
HEERE Israel aan dien dag uit de hand der Egyptenaren; en
Israel zag de Egyptenaren dood aan den oever der zee. **31**
Ook zag Israel de grote hand, die de HEERE aan de
Egyptenaren bewezen had; en het volk vreesde den HEERE,
en geloofde in den HEERE, en aan Mozes, Zijn knecht.

Exodus 15

1 Toen zong Mozes en de kinderen Israels den HEERE dit
lied, en spraken, zeggende: Ik zal den HEERE zingen; want
Hij is hogelijk verheven! Het paard en zijn ruiter heeft Hij in
de zee geworpen. **2** De HEERE is mijn Kracht en Lied, en Hij
is mij tot een Heil geweest; deze is mijn God; daarom zal ik
Hem een liefelijke woning maken; Hij is mijns vaders God,
dies zal ik Hem verheffen! **3** De HEERE is een krijgsman;
HEERE is Zijn Naam! **4** Hij heeft Farao's wagenen en zijn heir
in de zee geworpen; en de keure zijner hoofdlieden zijn
verdronken in de Schelfzee. **5** De afgronden hebben hen
bedekt; zij zijn in de diepten gezonken als een steen. **6** O
HEERE! Uw rechterhand is verheerlijkt geworden in macht;
Uw rechterhand, o HEERE! heeft den vijand verbroken! **7** En
door Uw grote hoogheid hebt Gij, die tegen U opstonden,
omgeworpen; Gij hebt Uw brandenden toorn uitgezonden,
die hen verteerd heeft als een stoppel. **8** En door het
geblaas van Uw neus zijn de wateren opgehoopt geworden;
de stromen hebben overeind gestaan, als een hoop; de
afgronden zijn stijf geworden in het hart der zee. **9** De vijand
zeide: Ik zal vervolgen, ik zal achterhalen, ik zal den buit
delen, mijn ziel zal van hen vervuld worden, ik zal mijn
zwaard uittrekken, mijn hand zal hen uitroeien. **10** Gij hebt
met Uw wind geblazen; de zee heeft hen gedekt, zij zonken
onder als lood in geweldige wateren! **11** O HEERE! wie is als
Gij onder de goden? wie is als Gij, verheerlijkt in heiligheid,
vreselijk in lofzangen, doende wonder? **12** Gij hebt Uw
rechterhand uitgestrekt, de aarde heeft hen verslonden! **13**
Gij leiddet door Uw weldadigheid dit volk, dat Gij verlost
hebt; Gij voert hen zachtkens door Uw sterkte tot de
liefelijke woning Uwer heiligheid. **14** De volken hebben het
gehoord, zij zullen sidderen; weedom heeft de ingezetenen
van Palestina bevangen. **15** Dan zullen de vorsten van Edom

verbaasd wezen; beving zal de machtigen der Moabieten
bevangen; al de ingezetenen van Kanaan zullen versmelten!
16 Verschrikking en vrees zal op hen vallen; door de
grootheid van Uw arm zullen zij verstommen, als een steen,
totdat Uw volk, HEERE! henen doorkome; totdat dit volk
henen doorkome, dat Gij verworven hebt. **17** Die zult Gij
inbrengen, en planten hen op den berg Uwer erfenis, ter
plaatse, welke Gij, o HEERE! gemaakt hebt tot Uw woning,
het heiligdom, hetwelk Uw handen gesticht hebben, o
HEERE! **18** De HEERE zal in eeuwigheid en geduriglijk
regeren! **19** Want Farao's paard, met zijn wagen, met zijn
ruiters, zijn in de zee gekomen, en de HEERE heeft de
wateren der zee over hen doen wederkeren; maar de
kinderen Israels zijn op het droge in het midden van de zee
gegaan. **20** En Mirjam, de profetes, Aarons zuster, nam een
trommel in haar hand; en al de vrouwen gingen uit, haar na,
met trommelen en met reien.

21 Toen antwoordde Mirjam hunlieden: Zingt den HEERE;
want Hij is hogelijk verheven! Hij heeft het paard met zijn
ruiter in de zee gestort! **22** Hierna deed Mozes de Israelieten
voortreizen van de Schelfzee af; en zij trokken uit tot in de
woestijn Sur, en zij gingen drie dagen in de woestijn, en
vonden geen water.

23 Toen kwamen zij te Mara; doch zij konden het water van
Mara niet drinken, want het was bitter; daarom werd
derzelver naam genoemd Mara.

24 Toen murmureerde het volk tegen Mozes, zeggende: Wat
zullen wij drinken? **25** Hij dan riep tot den HEERE; en de
HEERE wees hem een hout, dat wierp hij in dat water; toen
werd het water zoet. Aldaar stelde Hij het volk een inzetting
en recht, en aldaar verzocht Hij hetzelve, **26** En zeide: Is
het, dat gij met ernst naar de stem des HEEREN uws Gods
horen zult, en doen, wat recht is in Zijn ogen, en uw oren

neigt tot Zijn geboden, en houdt al Zijn inzettingen; zo zal
Ik geen van de krankheden op u leggen, die Ik op
Egypteland gelegd heb; want Ik ben de HEERE, uw
Heelmeester! **27** Toen kwamen zij te Elim, en daar waren
twaalf waterfonteinen, en zeventig palmbomen; en zij
legerden zich aldaar aan de wateren.

Exodus 16

1 Toen zij van Elim gereisd waren, zo kwam de ganse
vergadering der kinderen Israels in de woestijn Sin, welke is
tussen Elim en tussen Sinai, aan den vijftienden dag der
tweede maand, nadat zij uit Egypteland uitgegaan waren. **2**
En de ganse vergadering der kinderen Israels murmureerde
tegen Mozes en tegen Aaron, in de woestijn. **3** En de
kinderen Israels zeiden tot hen: Och, dat wij in Egypteland
gestorven waren door de hand des HEEREN, toen wij bij de
vleespotten zaten, toen wij tot verzadiging brood aten! Want
gijlieden hebt ons uitgeleid in deze woestijn, om deze ganse
gemeente door den honger te doden. **4** Toen zeide de HEERE
tot Mozes: Zie, Ik zal voor ulieden brood uit den hemel
regenen; en het volk zal uitgaan, en verzamelen elke
dagmaat op haar dag; opdat Ik het verzoeke, of het in Mijn
wet ga, of niet.

5 En het zal geschieden op den zesden dag, dat zij bereiden
zullen hetgeen zij ingebracht zullen hebben; dat zal dubbel
zijn boven hetgeen zij dagelijks zullen verzamelen. **6** Toen
zeiden Mozes en Aaron tot al de kinderen Israels: Aan den
avond, dan zult gij weten, dat u de HEERE uit Egypteland
uitgeleid heeft; **7** En morgen, dan zult gij des HEEREN
heerlijkheid zien, dewijl Hij uw murmureringen tegen den
HEERE gehoord heeft; want wat zijn wij, dat gij tegen ons
murmureert? **8** Voorts zeide Mozes: Als de HEERE ulieden
aan den avond vlees te eten zal geven, en aan den morgen
brood tot verzadiging, het zal zijn, omdat de HEERE uw
murmureringen gehoord heeft, die gij tegen Hem
murmureert; want wat zijn wij? Uw murmureringen zijn niet
tegen ons, maar tegen den HEERE. **9** Daarna zeide Mozes tot
Aaron: Zeg tot de ganse vergadering der kinderen Israels:

Nadert voor het aangezicht des HEEREN, want Hij heeft uw murmureringen gehoord.

10 En het geschiedde, als Aaron tot de ganse vergadering der kinderen Israels sprak, en zij zich naar de woestijn keerden, zo ziet, de heerlijkheid des HEEREN verscheen in de wolk. **11** Ook heeft de HEERE tot Mozes gesproken, zeggende:

12 Ik heb de murmureringen van de kinderen Israels gehoord; spreek tot hen, zeggende: Tussen de twee avonden zult gij vlees eten, en aan den morgen zult gij met brood verzadigd worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE uw God ben. **13** En het geschiedde aan den avond, dat er kwakkelen opkwamen, en het leger bedekten; en aan den morgen lag de dauw rondom het leger.

14 Als nu de liggende dauw opgevaren was, zo ziet, over de woestijn was een klein rond ding, klein als de rijm, op de aarde. **15** Toen het de kinderen Israels zagen, zo zeiden zij, de een tot den ander: Het is Man, want zij wisten niet wat het was. Mozes dan zeide tot hen: Dit is het brood, hetwelk de HEERE ulieden te eten gegeven heeft. **16** Dit is het woord, dat de HEERE geboden heeft: Verzamelt daarvan een ieder naar dat hij eten mag, een gomer voor een hoofd, naar het getal van uw zielen; ieder zal nemen voor degenen, die in zijn tent zijn.

17 En de kinderen Israels deden alzo, en verzamelden, de een veel en de ander weinig. **18** Doch als zij het met den gomer maten, zo had hij, die veel verzameld had, niets over, en dien, die weinig verzameld had, ontbrak niet; een iegelijk verzamelde zoveel, als hij eten mocht. **19** En Mozes zeide tot hen: Niemand late daarvan over tot den morgen. **20** Doch zij hoorden niet naar Mozes, maar sommige mannen lieten daarvan over tot den morgen. Toen wiesen er wormen

in, en het werd stinkende; dies werd Mozes zeer toornig op
hen. **21** Zij nu verzamelden het allen morgen, een iegelijk
naardat hij eten mocht; want als de zon heet werd, zo
versmolt het. **22** En het geschiedde op den zesden dag, dat
zij dubbel brood verzamelden, twee gomers voor een; en al
de oversten der vergadering kwamen en verkondigden het
aan Mozes.

23 Hij dan zeide tot hen: Dit is het, dat de HEERE gesproken
heeft: Morgen is de rust, de heilige sabbat des HEEREN! wat
gij bakken zoudt, bakt dat, en ziedt, wat gij zieden zoudt; en
al wat over blijft, legt het op voor u in bewaring tot den
morgen. **24** En zij leiden het op tot den morgen, gelijk als
Mozes geboden had; en het stonk niet, en er was geen worm
in. **25** Toen zeide Mozes: Eet dat heden, want het is heden
de sabbat des HEEREN; gij zult het heden op het veld niet
vinden. **26** Zes dagen zult gij het verzamelen; doch op den
zevenden dag is het sabbat, op denzelven zal het niet zijn.
27 En het geschiedde aan den zevenden dag, dat sommigen
van het volk uitgingen, om te verzamelen; doch zij vonden
niet.

28 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Hoe lang weigert
gijlieden te houden Mijn geboden en Mijn wetten? **29** Ziet,
omdat de HEERE ulieden den sabbat gegeven heeft, daarom
geeft Hij u aan den zesden dag voor twee dagen brood; een
ieder blijve in zijn plaats! dat niemand uit zijn plaats ga op
den zevenden dag! **30** Alzo rustte het volk op den zevenden
dag. **31** En het huis Israels noemde deszelfs naam Man; en
het was als korianderzaad, wit, en de smaak daarvan was als
honigkoeken. **32** Voorts zeide Mozes: Dit is het woord,
hetwelk de HEERE bevolen heeft: Vul een gomer daarvan tot
bewaring voor uw geslachten, opdat zij zien het brood, dat
Ik ulieden heb te eten gegeven in deze woestijn, toen Ik u
uit Egypteland uitleidde.

33 Ook zeide Mozes tot Aaron: Neem een kruik, en doe een
gomer vol Man daarin; en zet die voor het aangezicht des
HEEREN, tot bewaring voor uw geslachten. **34** Gelijk als de
HEERE aan Mozes geboden had, alzo zette ze Aaron voor de
getuigenis tot bewaring. **35** En de kinderen Israels aten Man
veertig jaren, totdat zij in een bewoond land kwamen; zij
aten Man, totdat zij kwamen aan de pale van het land
Kanaan. **36** Een gomer nu is het tiende deel van een efa.

Exodus 17

1 Daarna toog de ganse vergadering van de kinderen
Israels, naar hun dagreizen, uit de woestijn Sin, op het bevel
des HEEREN, en zij legerden zich te Rafidim. Daar nu was
geen water voor het volk om te drinken. **2** Toen twistte het
volk met Mozes, en zeide: Geeft gijlieden ons water, dat wij
drinken! Mozes dan zeide tot hen: Wat twist gij met mij?
Waarom verzoekt gij den HEERE? **3** Toen nu het volk aldaar
dorstte naar water, zo murmureerde het volk tegen Mozes,
en het zeide: Waartoe hebt gij ons nu uit Egypte doen
optrekken, opdat gij mij, en mijn kinderen, en mijn vee, van
dorst deedt sterven? **4** Zo riep Mozes tot den HEERE,
zeggende: Wat zal ik dit volk doen? Er feilt niet veel aan, of
zij zullen mij stenigen. **5** Toen zeide de HEERE tot Mozes: Ga
heen voor het aangezicht des volks, en neem met u uit de
oudsten van Israel; en neem uw staf in uw hand, waarmede
gij de rivier sloegt, en ga heen. **6** Zie, Ik zal aldaar voor uw
aangezicht op de rotssteen in Horeb staan; en gij zult op
den rotssteen slaan, zo zal er water uitgaan, dat het volk
drinke. Mozes nu deed alzo voor de ogen der oudsten van
Israel. **7** En hij noemde den naam dier plaats Massa en
Meriba, om den twist der kinderen Israels, en omdat zij den
HEERE verzocht hadden, zeggende: Is de HEERE in het
midden van ons, of niet? **8** Toen kwam Amalek en streed
tegen Israel in Rafidim.

9 Mozes dan zeide tot Jozua: Kies ons mannen, en trek uit,
strijd tegen Amalek; morgen zal ik op de hoogte des heuvels
staan, en de staf Gods zal in mijn hand zijn. **10** Jozua nu
deed, als Mozes hem gezegd had, strijdende tegen Amalek;
doch Mozes, Aaron en Hur klommen op de hoogte des
heuvels. **11** En het geschiedde, terwijl Mozes zijn hand
ophief, zo was Israel de sterkste; maar terwijl hij zijn hand

nederliet, zo was Amalek de sterkste. **12** Doch de handen
van Mozes werden zwaar; daarom namen zij een steen, en
legden dien onder hem, dat hij daarop zat; en Aaron en Hur
onderstutten zijn handen, de een op deze, de ander op de
andere zijde; alzo waren zijn handen gewis, totdat de zon
onderging. **13** Alzo dat Jozua Amalek en zijn volk krenkte,
door de scherpte des zwaards. **14** Toen zeide de HEERE tot
Mozes: Schrijf dit ter gedachtenis in een boek, en leg het in
de oren van Jozua, dat Ik de gedachtenis van Amalek geheel
uitdelgen zal van onder den hemel. **15** En Mozes bouwde
een altaar; en hij noemde deszelfs naam: De HEERE is mijn
Banier! **16** En hij zeide: Dewijl de hand op den troon des
HEEREN is, zo zal de oorlog des HEEREN tegen Amalek zijn,
van geslacht tot geslacht!

Exodus 18

1 Toen Jethro, priester van Midian, schoonvader van Mozes,
hoorde al wat God aan Mozes, en aan Israel, Zijn volk,
gedaan had: dat de HEERE Israel uit Egypte uitgevoerd had;
2 Zo nam Jethro, Mozes' schoonvader, Zippora, Mozes'
huisvrouw (nadat hij haar wedergezonden had), **3** Met haar
twee zonen, welker enes naam was Gersom (want hij zeide:
Ik ben een vreemdeling geweest in een vreemd land); **4** En
de naam des anderen was Eliezer, want, zeide hij, de God
mijns vaders is tot mijn Hulpe geweest, en heeft mij verlost
van Farao's zwaard. **5** Toen nu Jethro, Mozes' schoonvader,
met zijn zonen en zijn huisvrouw, tot Mozes kwam, in de
woestijn, aan den berg Gods, waar hij zich gelegerd had, **6**
Zo zeide hij tot Mozes: Ik, uw schoonvader Jethro, kom tot u,
met uw huisvrouw, en haar beide zonen met haar. **7** Toen
ging Mozes uit, zijn schoonvader tegemoet, en hij boog zich,
en kuste hem; en zij vraagden de een den ander naar den
welstand, en zij gingen naar de tent.

8 En Mozes vertelde zijn schoonvader alles, wat de HEERE
aan Farao en aan de Egyptenaren gedaan had, om Israels
wil; al de moeite, die hun op dien weg ontmoet was, en dat
hen de HEERE verlost had. **9** Jethro nu verheugde zich over
al het goede, hetwelk de HEERE Israel gedaan had; dat Hij
het verlost had uit de hand der Egyptenaren. **10** En Jethro
zeide: Gezegend zij de HEERE, Die ulieden verlost heeft uit
de hand der Egyptenaren, en uit Farao's hand; Die dit volk
van onder de hand der Egyptenaren verlost heeft! **11** Nu
weet ik, dat de HEERE groter is dan alle goden; want in de
zaak, waarin zij trotselijk gehandeld hebben, was Hij boven
hen. **12** Toen nam Jethro, de schoonvader van Mozes, Gode
brandoffer en slachtofferen; en Aaron kwam, en al de
oversten van Israel, om brood te eten met den schoonvader

van Mozes, voor het aangezicht Gods. **13** Doch het
geschiedde des anderen daags, zo zat Mozes om het volk te
richten, en het volk stond voor Mozes, van den morgen tot
den avond.

14 Als de schoonvader van Mozes alles zag, wat hij het volk
deed, zo zeide hij: Wat ding is dit, dat gij het volk doet?
Waarom zit gij zelf alleen, en al het volk staat voor u, van
den morgen tot den avond? **15** Toen zeide Mozes tot zijn
schoonvader: Omdat dit volk tot mij komt, om God raad te
vragen. **16** Wanneer zij een zaak hebben, zo komt het tot
mij, dat ik richte tussen den man en tussen zijn naaste; en
dat ik hun bekend make Gods instellingen en Zijn wetten.
17 Doch de schoonvader van Mozes zeide tot hem: De zaak
is niet goed, die gij doet. **18** Gij zult geheel vervallen, zo gij,
als dit volk, hetwelk bij u is; want deze zaak is te zwaar voor
u, gij alleen kunt het niet doen. **19** Hoor nu mijn stem, ik zal
u raden, en God zal met u zijn; wees gij voor het volk bij
God, en breng gij de zaken voor God; **20** En verklaar hun de
instellingen en de wetten, en maak hun bekend den weg,
waarin zij wandelen zullen, en het werk, dat zij doen zullen.
21 Doch zie gij om, onder al het volk, naar kloeke mannen,
God vrezende, waarachtige mannen, de gierigheid hatende;
stel ze over hen, oversten der duizenden, oversten der
honderden, oversten der vijftigen, oversten der tienen. **22**
Dat zij dit volk te allen tijde richten; doch het geschiede, dat
zij alle grote zaken aan u brengen, maar dat zij alle kleine
zaken richten; verlicht alzo uzelven, en laat hen met u
dragen. **23** Indien gij deze zaak doet, en God het u gebiedt,
zo zult gij kunnen bestaan; zo zal ook al dit volk in vrede
aan zijn plaats komen. **24** Mozes nu hoorde naar de stem
van zijn schoonvader, en hij deed alles, wat hij gezegd had.
25 En Mozes verkoos kloeke mannen, uit gans Israel, en
maakte hen tot hoofden over het volk; oversten der
duizenden, oversten der honderden, oversten der vijftigen,
en oversten der tienen; **26** Dat zij het volk te allen tijde

richtten, de harde zaak tot Mozes brachten, maar zij alle
kleine zaak richtten. **27** Toen liet Mozes zijn schoonvader
trekken; en hij ging naar zijn land.

Exodus 19

1 In de derde maand, na het uittrekken der kinderen Israels
uit Egypteland, ten zelfden dage kwamen zij in de woestijn
Sinai. **2** Want zij togen uit Rafidim, en kwamen in de
woestijn Sinai, en zij legerden zich in de woestijn; Israel nu
legerde zich aldaar tegenover dien berg. **3** En Mozes klom
op tot God. En de HEERE riep tot hem van den berg,
zeggende: Aldus zult gij tot het huis van Jakob spreken, en
den kinderen Israels verkondigen: **4** Gijlieden hebt gezien,
wat Ik den Egyptenaren gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen
der arenden gedragen, en u tot Mij gebracht heb. **5** Nu dan,
indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn
verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle
volken, want de ganse aarde is Mijn; **6** En gij zult Mij een
priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de
woorden, die gij tot de kinderen Israels spreken zult. **7** En
Mozes kwam en riep de oudsten des volks, en stelde voor
hun aangezichten al deze woorden, die de HEERE hem
geboden had.

8 Toen antwoordde al het volk gelijkelijk, en zeide: Al wat de
HEERE gesproken heeft, zullen wij doen! En Mozes bracht de
woorden des volks weder tot den HEERE. **9** En de HEERE
zeide tot Mozes: Zie, Ik zal tot u komen in een dikke wolk,
opdat het volk hore, als Ik met u spreek, en dat zij ook
eeuwiglijk aan u geloven. Want Mozes had den HEERE de
woorden des volks verkondigd.

10 Ook zeide de HEERE tot Mozes: Ga tot het volk, en heilig
hen heden en morgen, en dat zij hun klederen wassen,

11 En bereid zijn tegen den derden dag; want op den
derden dag zal de HEERE voor de ogen van al het volk
afkomen, op den berg Sinai. **12** En bepaal het volk rondom,

zeggende: Wacht u op den berg te klimmen, en deszelfs
einde aan te roeren; al wie den berg aanroert, zal zekerlijk
gedood worden. **13** Geen hand zal hem aanroeren, maar hij
zal zekerlijk gestenigd, of zekerlijk doorschoten worden;
hetzij een beest, hetzij een man, hij zal niet leven. Als de
ramshoorn langzaam gaat, zullen zij op den berg klimmen.
14 Toen ging Mozes van den berg af tot het volk, en hij
heiligde het volk; en zij wiesen hun klederen.

15 En hij zeide tot het volk: Weest gereed tegen den derden
dag, en nadert niet tot de vrouw. **16** En het geschiedde op
den derden dag, toen het morgen was, dat er op den berg
donderen en bliksemen waren, en een zware wolk, en het
geluid ener zeer sterke bazuin, zodat al het volk verschrikte,
dat in het leger was.

17 En Mozes leidde het volk uit het leger, Gode tegemoet;
en zij stonden aan het onderste des bergs. **18** En de ganse
berg Sinai rookte, omdat de HEERE op denzelven
nederkwam in vuur; en zijn rook ging op, als de rook van
een oven; en de ganse berg beefde zeer. **19** Toen het geluid
der bazuin gaande was, en zeer sterk werd, sprak Mozes; en
God antwoordde hem met een stem. **20** Als de HEERE
nedergekomen was op den berg Sinai, op de spits des bergs,
zo riep de HEERE Mozes op de spits des bergs; en Mozes
klom op. **21** En de HEERE zeide tot Mozes: Ga af, betuig dit
volk, dat zij niet doorbreken tot den HEERE, om te zien, en
velen van hen vallen. **22** Daartoe zullen ook de priesters, die
tot den HEERE naderen, zich heiligen, dat de HEERE niet
tegen hen uitbreke. **23** Toen zeide Mozes tot den HEERE: Het
volk zal op den berg Sinai niet kunnen klimmen, want Gij
hebt ons betuigd, zeggende: Bepaal den berg, en heilig
hem. **24** De HEERE dan zeide tot hem: Ga heen, klim af,
daarna zult gij, en Aaron met u, opklimmen; doch dat de
priesters en het volk niet doorbreken, om op te klimmen tot

den HEERE, dat Hij tegen hen niet uitbreke. **25** Toen klom
Mozes af tot het volk, en zeide het hun aan.

Exodus 20

1 Toen sprak God al deze woorden, zeggende: **2** Ik ben de
HEERE uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis,
uitgeleid heb. **3** Gij zult geen andere goden voor Mijn
aangezicht hebben. **4** Gij zult u geen gesneden beeld, noch
enige gelijkenis maken, van hetgeen boven in den hemel is,
noch van hetgeen onder op de aarde is, noch van hetgeen in
de wateren onder de aarde is. **5** Gij zult u voor die niet
buigen, noch hen dienen; want Ik, de HEERE uw God, ben
een ijverig God, Die de misdaad der vaderen bezoek aan de
kinderen, aan het derde, en aan het vierde lid dergenen, die
Mij haten; **6** En doe barmhartigheid aan duizenden
dergenen, die Mij liefhebben, en Mijn geboden
onderhouden. **7** Gij zult den naam des HEEREN uws Gods
niet ijdellijk gebruiken; want de HEERE zal niet onschuldig
houden, die Zijn naam ijdellijk gebruikt. **8** Gedenkt den
sabbatdag, dat gij dien heiligt. **9** Zes dagen zult gij arbeiden
en al uw werk doen; **10** Maar de zevende dag is de sabbat
des HEEREN uws Gods; dan zult gij geen werk doen, gij,
noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht,
noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch uw vreemdeling,
die in uw poorten is; **11** Want in zes dagen heeft de HEERE
den hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is,
en Hij rustte ten zevenden dage; daarom zegende de HEERE
den sabbatdag, en heiligde denzelven. **12** Eert uw vader en
uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land,
dat u de HEERE uw God geeft.

13 Gij zult niet doodslaan. **14** Gij zult niet echtbreken. **15**
Gij zult niet stelen. **16** Gij zult geen valse getuigenis
spreken tegen uw naaste. **17** Gij zult niet begeren uws
naasten huis; gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch
zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn os, noch

zijn ezel, noch iets, dat uws naasten is. **18** En al het volk zag
de donderen, en de bliksemen, en het geluid der bazuin, en
den rokenden berg; toen het volk zulks zag, weken zij af, en
stonden van verre;

19 En zij zeiden tot Mozes: Spreek gij met ons, en wij zullen
horen; en dat God met ons niet spreke, opdat wij niet
sterven! **20** En Mozes zeide tot het volk: Vreest niet, want
God is gekomen, opdat Hij u verzocht, en opdat Zijn vreze
voor uw aangezicht zou zijn, dat gij niet zondigdet. **21** En
het volk stond van verre; maar Mozes naderde tot de
donkerheid, alwaar God was. **22** Toen zeide de HEERE tot
Mozes: Aldus zult gij tot de kinderen Israels zeggen: Gij hebt
gezien, dat Ik met ulieden van den hemel gesproken heb.

23 Gij zult nevens Mij niet maken zilveren goden, en
gouden goden zult gij u niet maken. **24** Maakt Mij een altaar
van aarde, en offert daarop uw brandofferen, en uw
dankofferen, uw schapen, en uw runderen; aan alle plaats,
waar Ik Mijns Naams gedachtenis stichten zal, zal Ik tot u
komen, en zal u zegenen.

25 Maar indien gij Mij een stenen altaar zult maken, zo zult
gij dit niet bouwen van gehouwen steen; zo gij uw houwijzer
daarover verheft, zo zult gij het ontheiligen. **26** Gij zult ook
niet met trappen tot Mijn altaar opklimmen, opdat uw
schaamte voor hetzelve niet ontdekt worde.

Exodus 21

1 Dit nu zijn de rechten, die gij hun zult voorstellen. **2** Als gij
een Hebreeuwsen knecht kopen zult, die zal zes jaren
dienen; maar in het zevende zal hij voor vrij uitgaan, om
niet. **3** Indien hij met zijn lijf ingekomen zal zijn, zo zal hij
met zijn lijf uitgaan; indien hij een getrouwd man was, zo zal
zijn vrouw met hem uitgaan. **4** Indien hem zijn heer een
vrouw gegeven, en zij hem zonen of dochteren gebaard zal
hebben, zo zal de vrouw en haar kinderen haars heren zijn,
en hij zal met zijn lijf uitgaan. **5** Maar indien de knecht
ronduit zeggen zal: Ik heb mijn heer, mijn vrouw en mijn
kinderen lief, ik wil niet vrij uitgaan; **6** Zo zal hem zijn heer
tot de goden brengen, daarna zal hij hem aan de deur, of
aan den post brengen; en zijn heer zal hem met een priem
zijn oor doorboren, en hij zal hem eeuwiglijk dienen. **7**
Wanneer nu iemand zijn dochter zal verkocht hebben tot
een dienstmaagd, zo zal zij niet uitgaan, gelijk de knechten
uitgaan.

8 Indien zij kwalijk bevalt in de ogen haars heren, dat hij
haar niet ondertrouwd heeft, zo zal hij haar doen lossen; aan
een vreemd volk haar te verkopen zal hij niet vermogen,
dewijl hij trouweloos met haar gehandeld heeft. **9** Maar
indien hij haar aan zijn zoon ondertrouwt, zo zal hij met haar
doen naar het recht der dochteren. **10** Indien hij voor zich
een andere neemt, zo zal hij aan deze haar spijs, haar
deksel, en haar huwelijksplicht niet onttrekken. **11** En
indien hij haar deze drie dingen niet doet, zo zal zij om niet
uitgaan, zonder geld. **12** Wie iemand slaat, dat hij sterft, die
zal zekerlijk gedood worden.

13 Doch die hem niet nagesteld heeft, maar God heeft hem
zijn hand doen ontmoeten, zo zal Ik u een plaats bestellen,

waar hij henen vliede. **14** Maar indien iemand tegen zijn
naaste moedwillig gehandeld heeft, om hem met list te
doden, zo zult gij denzelven van voor Mijn altaar nemen, dat
hij sterve. **15** Zo wie zijn vader of zijn moeder slaat, die zal
zekerlijk gedood worden.

16 Verder, zo wie een mens steelt, hetzij dat hij dien verkocht heeft, of dat hij in zijn hand gevonden wordt, die zal zekerlijk gedood worden.

17 Wie ook zijn vader of zijn moeder vloekt, die zal zekerlijk gedood worden.

18 En wanneer mannen twisten, en de een slaat den ander met een steen, of met een vuist, en hij sterft niet, maar valt te bedde;

19 Indien hij weder opstaat, en op straat gaat bij zijn stok,
zo zal hij, die hem sloeg, onschuldig zijn; alleen zal hij
geven hetgeen hij verzuimd heeft, en hij zal hem volkomen
laten helen. **20** Wanneer ook iemand zijn dienstknecht of
zijn dienstmaagd met een stok slaat, dat hij onder zijn hand
sterft, die zal zekerlijk gewroken worden.

21 Zo hij nochtans een dag of twee dagen overeind blijft, zo
zal hij niet gewroken worden; want hij is zijn geld. **22**
Wanneer nu mannen kijven, en slaan een zwangere vrouw,
dat haar de vrucht afgaat, doch geen dodelijk verderf zij, zo
zal hij zekerlijk gestraft worden, gelijk als hem de man der
vrouw oplegt, en hij zal het geven door de rechters.

23 Maar indien er een dodelijk verderf zal zijn, zo zult gij
geven ziel voor ziel, **24** Oog voor oog, tand voor tand, hand
voor hand, voet voor voet. **25** Brand voor brand, wond voor
wond, buil voor buil. **26** Wanneer ook iemand het oog van
zijn dienstknecht, of het oog van zijn dienstmaagd slaat, en
verderft het, hij zal hem vrij laten gaan voor zijn oog.

27 En indien hij een tand van zijn dienstknecht, of een tand
van zijn dienstmaagd uitslaat, zo zal hij hem vrijlaten voor
zijn tand. **28** En wanneer een os een man of een vrouw
stoot, dat hij sterft, zal de os zekerlijk gestenigd worden, en
zijn vlees zal niet gegeten worden; maar de heer van den os
zal onschuldig zijn.

29 Maar indien de os te voren stotig geweest is, en zijn heer
is daarvan overtuigd geweest, en hij hem niet bewaard
heeft, en hij doodt een man of een vrouw, zo zal die os
gestenigd worden, en zijn heer zal ook gedood worden. **30**
Indien hem losgeld opgelegd wordt, zo zal hij tot lossing
zijner ziel geven naar alles, wat hem zal opgelegd worden;
31 Hetzij dat hij een zoon gestoten heeft, of een dochter
gestoten heeft, naar dat recht zal hem gedaan worden. **32**
Indien de os een knecht of een dienstmaagd stoot, hij zal
zijn heer dertig zilverlingen geven, en de os zal gestenigd
worden. **33** En wanneer iemand een kuil opent, of wanneer
iemand een kuil graaft, en hij dekt hem niet toe, en een os
of ezel valt daarin;

34 De heer des kuils zal het vergelden; hij zal aan deszelfs
heer het geld wederkeren; doch dat dode zal zijns wezen.
35 Wanneer nu iemands os den os van zijn naaste kwetst,
dat hij sterft, zo zal men den levenden os verkopen, en het
geld daarvan half en half delen, en den dode zal men ook
half en half delen.

36 Of is het kennelijk geweest, dat die os van te voren stotig
was, en zijn heer heeft hem niet bewaard, zo zal hij in alle
manier os voor os vergelden; doch de dode zal zijns wezen.

Exodus 22

1 Wanneer iemand een os, of klein vee steelt, en slacht het,
of verkoopt het, die zal vijf runderen voor een os
wedergeven, en vier schapen voor een stuk klein vee. **2**
Indien een dief gevonden wordt in het doorgraven, en hij
wordt geslagen, dat hij sterft, het zal hem geen bloedschuld
zijn.

3 Indien de zon over hem opgegaan is, zo zal het hem een
bloedschuld zijn; hij zal het volkomen wedergeven; heeft hij
niet, zo zal hij verkocht worden voor zijn dieverij. **4** Indien
de diefstal levend in zijn hand voorzeker gevonden wordt,
hetzij os, of ezel, of klein vee, hij zal het dubbel
wedergeven. **5** Wanneer iemand een veld, of een wijngaard
laat afweiden, en hij zijn beest daarin drijft, dat het in eens
anders veld weidt, die zal het van het beste zijns velds en
van het beste zijns wijngaards wedergeven.

6 Wanneer een vuur uitgaat, en vat de doornen, zodat de
koornhoop verteerd wordt, of het staande koorn, of het veld;
hij, die den brand heeft aangestoken, zal het volkomen
wedergeven.

7 Wanneer iemand zijn naaste geld of vaten te bewaren
geeft, en het wordt uit diens mans huis gestolen; indien de
dief gevonden wordt, hij zal het dubbel wedergeven.

8 Indien de dief niet gevonden wordt, zo zal de heer des
huizes tot de goden gebracht worden, of hij niet zijn hand
aan zijns naasten have gelegd heeft. **9** Over alle zaak van
onrecht, over een os, over een ezel, over klein vee, over
kleding, over al het verlorene, hetwelk iemand zegt, dat het
zijn is, beider zaak zal voor de goden komen; wien de goden
verwijzen, die zal het aan zijn naaste dubbel wedergeven.

10 Wanneer iemand aan zijn naaste een ezel, of os, of klein
vee, of enig beest te bewaren geeft, en het sterft, of het
wordt verzeerd, of weggedreven, dat het niemand ziet; **11**
Zo zal des HEEREN eed tussen hen beiden zijn, of hij niet
zijn hand aan zijns naasten have geslagen heeft; en
derzelver heer zal dien aannemen; en hij zal het niet
wedergeven. **12** Maar indien het van hem zekerlijk gestolen
is, hij zal het zijn heer wedergeven. **13** Is het gewisselijk
verscheurd, dat hij het brenge tot getuige, zo zal hij het
verscheurde niet wedergeven. **14** En wanneer iemand van
zijn naaste wat begeert, en het wordt beschadigd, of het
sterft; zijn heer daar niet bij zijnde, zal hij het volkomen
wedergeven.

15 Indien zijn heer daarbij geweest is, hij zal het niet
wedergeven; indien het gehuurd is, zo is het voor zijn huur
gekomen. **16** Wanneer nu iemand een maagd verlokt, die
niet ondertrouwd is, en hij ligt bij haar, die zal haar zonder
uitstel een bruidschat geven, dat zij hem ter vrouwe zij.

17 Indien haar vader ganselijk weigert haar aan hem te
geven, zo zal hij geld geven naar den bruidschat der
maagden. **18** De toveres zult gij niet laten leven.

19 Al wie bij een beest ligt, die zal zekerlijk gedood worden.

20 Wie den goden offert, behalve den HEERE alleen, die zal
verbannen worden.

21 Gij zult ook den vreemdeling geen overlast doen, noch
hem onderdrukken; want gij zijt vreemdelingen geweest in
Egypteland.

22 Gij zult geen weduwe noch wees beledigen.

23 Indien gij hen enigszins beledigt, en indien zij enigszins
tot Mij roepen, Ik zal hun geroep zekerlijk verhoren; **24** En

Mijn toorn zal ontsteken, en Ik zal ulieden met het zwaard doden; en uw vrouwen zullen weduwen, en uw kinderen zullen wezen worden. **25** Indien gij Mijn volk, dat bij u arm is, geld leent, zo zult gij tegen hetzelve niet zijn, als een woekeraar; gij zult op hetzelve geen woeker leggen.

26 Indien gij enigszins uws naasten kleed te pand neemt, zo zult gij het hem wedergeven, eer de zon ondergaat; **27** Want dat alleen is zijn deksel, het is zijn kleed over zijn huid; waarin zou hij liggen? Het zal dan geschieden, wanneer hij tot Mij roept, dat Ik het zal horen; want Ik ben genadig! **28** De goden zult gij niet vloeken, en de oversten in uw volk zult gij niet lasteren.

29 Uw volheid en uw tranen zult gij niet uitstellen; den eerstgeborene uwer zonen zult gij Mij geven.

30 Desgelijks zult gij doen met uw ossen en met uw schapen; zeven dagen zullen zij bij hun moeder zijn, op den achtsten dag zult gij ze Mij geven. **31** Gij nu zult Mij heilige lieden zijn; daarom zult gij geen vlees eten, dat op het veld gescheurd is, gij zult het den hond voorwerpen.

Exodus 23

1 Gij zult geen vals gerucht opnemen; en stelt uw hand niet
bij den goddeloze, om een getuige tot geweld te zijn. **2** Gij
zult de menigte tot boze zaken niet volgen; en gij zult niet
spreken in een twistige zaak, dat gij u neigt naar de
menigte, om het recht te buigen.

3 Ook zult gij den geringe niet voortrekken en zijn twistige
zaak.

4 Wanneer gij uws vijands os, of zijn dwalenden ezel,
ontmoet, gij zult hem denzelven ganselijk wederbrengen.

5 Wanneer gij uws haters ezel onder zijn last ziet liggen,
zult gij dan nalatig zijn, om het uwe te verlaten voor hem?
Gij zult het in alle manier met hem verlaten. **6** Gij zult het
recht uws armen niet buigen in zijn twistige zaak. **7** Zijt
verre van valse zaken; en den onschuldige en gerechtige
zult gij niet doden; want Ik zal den goddeloze niet
rechtvaardigen. **8** Ook zult gij geen geschenk nemen; want
het geschenk verblindt de zienden, en het verkeert de zaak
der rechtvaardigen.

9 Gij zult ook den vreemdeling niet onderdrukken; want gij
kent het gemoed des vreemdelings, dewijl gij
vreemdelingen geweest zijt in Egypteland.

10 Gij zult ook zes jaar uw land bezaaien, en deszelfs
inkomst verzamelen;

11 Maar in het zevende zult gij het rusten en stil liggen
laten, dat de armen uws volks mogen eten, en het overige
daarvan de beesten des velds eten mogen; alzo zult gij ook
doen met uw wijngaard, en met uw olijfbomen. **12** Zes

dagen zult gij uw werken doen; maar op den zevenden dag
zult gij rusten; opdat uw os en uw ezel ruste, en dat de zoon
uwer dienstmaagd en de vreemdeling adem scheppe. **13** In
alles, wat Ik tot ulieden gezegd heb, zult gij op uw hoede
zijn; en den naam van andere goden zult gij niet gedenken;
uit uw mond zal hij niet gehoord worden! **14** Drie reizen in
het jaar zult gij Mij feest houden.

15 Het feest van de ongezuurde broden zult gij houden;
zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten (gelijk Ik u
geboden heb), ter bestemder tijd in de maand Abib, want in
dezelve zijt gij uit Egypte getogen; doch men zal niet ledig
voor Mijn aangezicht verschijnen. **16** En het feest des
oogstes, der eerste vruchten van uw arbeid, die gij op het
veld gezaaid zult hebben. En het feest der inzameling, op
den uitgang des jaars, wanneer gij uw arbeid uit het veld
zult ingezameld hebben. **17** Drie malen des jaars zullen al
uw mannen voor het aangezicht des Heeren HEEREN
verschijnen. **18** Gij zult het bloed Mijns offers met geen
gedesemde broden offeren; ook zal het vette Mijns feestes
tot op den morgen niet vernachten. **19** De eerstelingen der
eerste vruchten uws lands zult gij in het huis des HEEREN
uws Gods brengen. Gij zult het bokje niet koken in de melk
zijner moeder. **20** Ziet, Ik zende een Engel voor uw
aangezicht, om u te behoeden op dezen weg, en om u te
brengen tot de plaats, die Ik bereid heb.

21 Hoedt u voor Zijn aangezicht, en weest Zijner stem
gehoorzaam, en verbittert Hem niet; want Hij zal ulieder
overtredingen niet vergeven; want Mijn Naam is in het
binnenste van Hem. **22** Maar zo gij Zijner stem naarstiglijk
gehoorzaamt, en doet al wat Ik spreken zal, zo zal Ik uwer
vijanden vijand, en uwer wederpartijders wederpartij zijn.
23 Want Mijn Engel zal voor uw aangezicht gaan, en Hij zal
u inbrengen tot de Amorieten, en Hethieten, en Ferezieten,
en Kanaanieten, Hevieten, en Jebusieten; en Ik zal hen

verdelgen. **24** Gij zult u voor hun goden niet buigen, noch
hen dienen; ook zult gij naar hun werken niet doen; maar gij
zult ze geheel afbreken, en hun opgerichte beelden
ganselijk vermorzelen. **25** En gij zult den HEERE uw God
dienen, zo zal Hij uw brood en uw water zegenen; en Ik zal
de krankheden uit het midden van u weren. **26** Er zal geen
misdrachtige, noch onvruchtbare in uw land zijn; Ik zal het
getal uwer dagen vervullen.

27 Ik zal Mijn schrik voor uw aangezicht zenden, en al het
volk, tot hetwelk gij komt, versaagd maken; en Ik zal maken,
dat al uw vijanden u den nek toekeren. **28** Ik zal ook
horzelen voor uw aangezicht zenden; die zullen van voor uw
aangezicht uitstoten de Hevieten, de Kanaanieten en de
Hethieten. **29** Ik zal hen in een jaar van uw aangezicht niet
uitstoten, opdat het land niet woest worde, en het wild
gedierte boven u niet vermenigvuldigd worde. **30** Ik zal hen
allengskens van uw aangezicht uitstoten, totdat gij
gewassen zijt en het land erft. **31** En Ik zal uw landpalen
zetten van de zee Suf tot aan de zee der Filistijnen, en van
de woestijn tot aan de rivier; want Ik zal de inwoners van dat
land in uw hand geven, dat gij hen voor uw aangezicht
uitstoot. **32** Gij zult met hen, noch met hun goden, een
verbond maken. **33** Zij zullen in uw land niet wonen, opdat
zij u tegen Mij niet doen zondigen; indien gij hun goden
dient, het zal u voorzeker tot een valstrik zijn.

Exodus 24

1 Daarna zeide Hij tot Mozes: Klim op tot den HEERE, gij en
Aaron, Nadab en Abihu, en zeventig van de oudsten van
Israel; en buigt u neder van verre! **2** En dat Mozes alleen
zich nadere tot den HEERE, maar dat zij niet naderen; en het
volk klimme ook niet op met hem. **3** Als Mozes kwam en
verhaalde aan het volk al de woorden des HEEREN, en al de
rechten, toen antwoordde al het volk met een stem, en zij
zeiden: Al deze woorden, die de HEERE gesproken heeft,
zullen wij doen.

4 Mozes nu beschreef al de woorden des HEEREN, en hij
maakte zich des morgens vroeg op, en hij bouwde een altaar
onder aan den berg, en twaalf kolommen, naar de twaalf
stammen van Israel. **5** En hij zond de jongelingen van de
kinderen Israels, die brandofferen offerden, en den HEERE
dankofferen offerden, van jonge ossen. **6** En Mozes nam de
helft van het bloed, en zette het in bekkens; en de helft van
het bloed sprengde hij op het altaar. **7** En hij nam het boek
des verbonds, en hij las het voor de oren des volks; en zij
zeiden: Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en
gehoorzamen. **8** Toen nam Mozes dat bloed, en sprengde het
op het volk; en hij zeide: Ziet, dit is het bloed des verbonds,
hetwelk de HEERE met ulieden gemaakt heeft over al die
woorden. **9** Mozes nu en Aaron klommen opwaarts, ook
Nadab en Abihu, en zeventig van de oudsten van Israel.

10 En zij zagen den God van Israel, en onder Zijn voeten als
een werk van saffierstenen, en als de gestaltenis des hemels
in Zijn klaarheid. **11** Doch Hij strekte Zijn hand niet tot de
afgezonderden van de kinderen Israels; maar zij aten en
dronken, nadat zij God gezien hadden. **12** Toen zeide de
HEERE tot Mozes: Kom tot Mij op den berg, en wees aldaar;

en Ik zal u stenen tafelen geven, en de wet, en de geboden,
die Ik geschreven heb, om hen te onderwijzen.

13 Toen maakte zich Mozes op, met Jozua, zijn dienaar; en
Mozes klom op den berg Gods. **14** En hij zeide tot de
oudsten: Blijft gij ons hier, totdat wij weder tot u komen; en
ziet, Aaron en Hur zijn bij u; wie enige zaken heeft, zal tot
dezelve komen. **15** Toen Mozes op den berg geklommen
was, zo heeft een wolk den berg bedekt. **16** En de
heerlijkheid des HEEREN woonde op den berg Sinai, en de
wolk bedekte hem zes dagen, en op den zevenden dag riep
Hij Mozes uit het midden der wolk. **17** En het aanzien der
heerlijkheid des HEEREN was als een verterend vuur, op het
opperste diens bergs, in de ogen der kinderen Israels. **18** En
Mozes ging in het midden der wolk, nadat hij op den berg
geklommen was; en Mozes was op dien berg veertig dagen
en veertig nachten.

Exodus 25

1 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels, dat zij voor Mij een hefoffer nemen. Van
alle man, wiens hart zich vrijwillig bewegen zal, zult gij Mijn
hefoffer nemen. **3** Dit nu is het hefoffer, hetwelk gij van hen
nemen zult: goud, en zilver, en koper; **4** Als ook
hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn linnen, en
geiten haar. **5** En roodgeverfde ramsvellen, en dassenvellen;
en sittimhout; **6** Olie tot den luchter, specerijen ter zalfolie,
en tot roking welriekende specerijen; **7** Sardonixstenen, en
vervullende stenen tot den efod, en tot den borstlap. **8** En
zij zullen Mij een heiligdom maken, dat Ik in het midden van
hen wone. **9** Naar al wat Ik u tot een voorbeeld dezes
tabernakels, en een voorbeeld van al deszelfs gereedschap
wijzen zal, even alzo zult gijlieden dat maken. **10** Zo zullen
zij een ark van sittimhout maken; twee ellen en een halve
zal haar lengte zijn, en anderhalve el haar breedte, en
anderhalve el haar hoogte.

11 En gij zult ze met louter goud overtrekken, van binnen
en van buiten zult gij ze overtrekken; en gij zult op dezelve
een gouden krans maken rondom heen. **12** En giet voor haar
vier gouden ringen, en zet die aan haar vier hoeken, alzo
dat twee ringen op de ene zijde derzelve zijn, en twee
ringen op haar andere zijde. **13** En maak handbomen van
sittimhout, en overtrek ze met goud. **14** En steek de
handbomen in de ringen, die aan de zijde der ark zijn, dat
men de ark daarmede drage. **15** De draagbomen zullen in
de ringen der ark zijn; zij zullen er niet uitgetogen worden.
16 Daarna zult gij in de ark leggen de getuigenis, die Ik u
geven zal. **17** Gij zult ook een verzoendeksel maken van
louter goud; twee ellen en een halve zal deszelfs lengte zijn,
en anderhalve el deszelfs breedte. **18** Gij zult ook twee

cherubim van goud maken; van dicht goud zult gij ze
maken, uit de beide einden des verzoendeksels. **19** En maak
u een cherub uit het ene einde aan deze zijde, en den
anderen cherub uit het andere einde aan gene zijde; uit het
verzoendeksel zult gijlieden de cherubim maken, uit de
beide einden van hetzelve. **20** En de cherubim zullen hun
beide vleugelen omhoog uitbreiden, bedekkende met hun
vleugelen het verzoendeksel; en hun aangezichten zullen
tegenover elkander zijn; de aangezichten der cherubim
zullen naar het verzoendeksel zijn. **21** En gij zult het
verzoendeksel boven op de ark zetten, nadat gij in de ark de
getuigenis, die Ik u geven zal, zult gelegd hebben. **22** En
aldaar zal Ik bij u komen, en Ik zal met u spreken van boven
het verzoendeksel af, van tussen de twee cherubim, die op
de ark der getuigenis zijn zullen, alles, wat Ik u gebieden zal
aan de kinderen Israels. **23** Gij zult ook een tafel maken van
sittimhout; twee ellen zal haar lengte zijn, en een el haar
breedte, en een el en een halve zal haar hoogte zijn.

24 En gij zult ze met louter goud overtrekken; gij zult ook
een gouden krans daaraan maken, rondom heen. **25** Gij zult
ook een lijst rondom daaraan maken, een hand breed; en gij
zult een gouden krans rondom derzelver lijst maken. **26** Ook
zult gij vier gouden ringen daaraan maken; en gij zult de
ringen zetten aan de vier hoeken, die aan derzelver vier
voeten zijn zullen. **27** Tegenover de lijst zullen de ringen
zijn, tot plaatsen voor de handbomen, om de tafel te dragen.
28 Deze handbomen nu zult gij van sittimhout maken, en gij
zult dezelve met goud overtrekken; en de tafel zal daaraan
gedragen worden. **29** Gij zult ook maken haar schotelen, en
haar rookschalen, en haar platelen, en haar kroezen (met
welke zij bedekt zal worden); van louter goud zult gij ze
maken. **30** En gij zult op deze tafel altijd het toonbrood voor
Mijn aangezicht leggen. **31** Gij zult ook een kandelaar van
louter goud maken. Van dicht werk zal deze kandelaar

gemaakt worden, zijn schacht, en zijn rietjes; zijn schaaltjes,
zijn knopen, en zijn bloemen zullen uit hem zijn.

32 En zes rieten zullen uit zijn zijden uitgaan; drie rieten
des kandelaars uit zijn ene zijde, en drie rieten des
kandelaars uit zijn andere zijde. **33** In het ene riet zullen
drie schaaltjes zijn, gelijk amandelnoten, een knoop en een
bloem; en drie schaaltjes, gelijk amandelnoten in een ander
riet, een knoop en een bloem; alzo zullen die zes rieten zijn,
die uit den kandelaar gaan. **34** Maar aan den kandelaar
zelven zullen vier schaaltjes zijn, gelijk amandelnoten, met
zijn knopen, en met zijn bloemen. **35** En daar zal een knoop
zijn onder twee rieten, uit denzelven uitgaande; ook een
knoop onder twee rieten, uit denzelven uitgaande; nog een
knoop onder twee rieten, uit denzelven uitgaande; alzo zal
het zijn met de zes rieten, die uit den kandelaar uitgaan. **36**
Hun knopen en hun rieten zullen uit hem zijn; het zal
altemaal een enig dicht werk van louter goud zijn. **37** Gij
zult hem ook zeven lampen maken, en men zal zijn lampen
aansteken, en doen lichten aan zijn zijden. **38** Zijn snuiters
en zijn blusvaten zullen louter goud zijn. **39** Uit een talent
louter goud zal men dat maken, met al dit gereedschap. **40**
Zie dan toe, dat gij het maakt naar hun voorbeeld, hetwelk u
op den berg getoond is.

Exodus 26

1 Den tabernakel nu zult gij maken van tien gordijnen, van
fijn getweernd linnen, en hemelsblauw, en purper, en
scharlaken, met cherubim; van het allerkunstelijkste werk
zult gij ze maken. **2** De lengte van een gordijn zal van acht
en twintig ellen zijn, en de breedte ener gordijn van vier
ellen; al deze gordijnen zullen een maat hebben. **3** Er zullen
vijf gordijnen samengevoegd zijn, de een aan de andere;
wederom zullen er vijf gordijnen samengevoegd zijn, de een
aan de andere. **4** En gij zult hemelsblauwe striklisjes maken
aan den kant van de ene gordijn, aan het uiterste, in de
samenvoeging; alzo zult gij ook doen aan den uitersten kant
der gordijn, aan de tweede samenvoegende. **5** Vijftig
striklisjes zult gij aan de ene gordijn maken, en vijftig
striklisjes zult gij maken aan het uiterste der gordijn, dat
aan de tweede samenvoegende is; deze striklisjes zullen het
ene aan het andere samenvatten. **6** Gij zult ook vijftig
gouden haakjes maken, en zult de gordijnen samenvoegen,
de ene aan de andere, met deze haakjes, opdat het een
tabernakel zij. **7** Ook zult gij gordijnen uit geiten haar
maken tot een tent over den tabernakel; van elf gordijnen
zult gij die maken.

8 De lengte ener gordijn zal dertig ellen zijn, en de breedte
ener gordijn vier ellen; deze elf gordijnen zullen een maat
hebben. **9** En gij zult vijf dezer gordijnen aan elkander
bijzonder voegen, en zes dezer gordijnen bijzonder; en de
zesde dezer gordijnen zult gij dubbel maken, recht voorop
de tent. **10** En gij zult vijftig striklisjes maken aan den kant
van de ene gordijn, het uiterste in de samenvoeging, en
vijftig striklisjes aan den kant van de gordijn, die de tweede
samenvoegende is. **11** Gij zult ook vijftig koperen haakjes
maken, en gij zult de haakjes in de striklisjes doen, en gij

zult de tent samenvoegen, dat zij een zij. **12** Het overige nu,
dat overschiet aan de gordijnen der tent, de helft der
gordijn, die overschiet, zal overhangen, aan de achterste
delen des tabernakels. **13** En een el van deze, en een el van
gene zijde van hetgeen, dat overig zijn zal aan de lengte
van de gordijnen der tent, zal overhangen aan de zijden des
tabernakels, aan deze en aan gene zijde, om dien te
bedekken. **14** Gij zult ook voor de tent een deksel maken
van roodgeverfde ramsvellen, en daarover een deksel van
dassenvellen. **15** Gij zult ook tot den tabernakel staande
berderen maken, van sittimhout.

16 De lengte van een berd zal tien ellen zijn, en een el en
een halve el zal de breedte van elk berd zijn. **17** Twee
houvasten zal een berd hebben, als sporten in een ladder
gezet, het ene nevens het andere; alzo zult gij het met al de
berderen des tabernakels maken. **18** En de berderen tot den
tabernakel zult gij aldus maken: twintig berderen naar de
zuidzijde zuidwaarts. **19** Gij zult ook veertig zilveren voeten
maken onder de twintig berderen; twee voeten onder een
berd, aan zijn twee houvasten, en twee voeten onder een
ander berd, aan zijn twee houvasten. **20** Er zullen ook
twintig berderen zijn aan de andere zijde des tabernakels,
aan den noorderhoek, **21** Met hun veertig zilveren voeten;
twee voeten onder een berd, en twee voeten onder een
ander berd. **22** Doch aan de zijde des tabernakels tegen het
westen zult gij zes berderen maken. **23** Ook zult gij twee
berderen maken tot de hoekberderen des tabernakels, aan
de beide zijden. **24** En zij zullen van beneden als tweelingen
samengevoegd zijn; zij zullen ook als tweelingen aan het
oppereinde deszelven samengevoegd zijn, met een ring;
alzo zal het met de twee berderen zijn; tot twee
hoekberderen zullen zij zijn. **25** Alzo zullen de acht berderen
zijn met hun zilveren voeten, zijnde zestien voeten; twee
voeten onder een berd, wederom twee voeten onder een

berd. **26** Gij zult ook richelen maken van sittimhout; vijf aan
de berderen van de ene zijde des tabernakels;

27 En vijf richelen aan de berderen van de andere zijde des
tabernakels; alsook vijf richelen aan de berderen van de
zijde des tabernakels, aan de beide zijden westwaarts. **28**
En de middelste richel zal midden aan de berderen zijn,
doorschietende van het ene einde tot het andere einde. **29**
En gij zult de berderen met goud overtrekken, en hun ringen
(de plaatsen voor de richelen) zult gij van goud maken; de
richelen zult gij ook met goud overtrekken. **30** Dan zult gij
den tabernakel oprichten naar zijn wijze, die u op den berg
getoond is. **31** Daarna zult gij een voorhang maken, van
hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn getweernd
linnen; van het allerkunstelijkste werk zal men dien maken,
met cherubim.

32 En gij zult hem hangen aan vier pilaren van sittim hout,
met goud overtogen; hun haken zullen van goud zijn;
staande op vier zilveren voeten. **33** En gij zult den voorhang
onder de haakjes hangen, en gij zult de ark der getuigenis
aldaar binnen den voorhang brengen; en deze voorhang zal
ulieden een scheiding maken tussen het heilige, en tussen
het heilige der heiligen.

34 En gij zult het verzoendeksel zetten op de ark der
getuigenis, in het heilige der heiligen. **35** De tafel nu zult gij
zetten buiten den voorhang, en den kandelaar tegen de
tafel over, aan de ene zijde des tabernakels, zuidwaarts;
maar de tafel zult gij zetten aan de noordzijde. **36** Gij zult
ook aan de deur der tent een deksel maken, van
hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn getweernd
linnen, geborduurd werk. **37** En gij zult tot dit deksel vijf
pilaren van sittim hout maken, en die met goud overtrekken;
hun haken zullen van goud zijn; en gij zult hun vijf koperen
voeten gieten.

Exodus 27

1 Gij zult ook een altaar maken van sittimhout; vijf ellen zal
de lengte zijn, en vijf ellen de breedte (vierkant zal dit altaar
zijn), en drie ellen zijn hoogte. **2** En gij zult zijn hoornen
maken op zijn vier hoeken; uit hetzelve zullen zijn hoornen
zijn, en gij zult het met koper overtrekken. **3** Gij zult het ook
potten maken, om zijn as te ontvangen, ook zijn schoffelen,
en zijn besprengbekkens, en zijn krauwelen, en zijn
koolpannen; al zijn gereedschap zult gij van koper maken. **4**
Gij zult het een rooster maken van koperen netwerk; en gij
zult aan dat net vier koperen ringen maken aan zijn vier
einden. **5** En gij zult het onder den omloop des altaars van
beneden opleggen, alzo dat het net tot het midden des
altaars zij. **6** Gij zult ook handbomen maken tot het altaar,
handbomen van sittimhout; en gij zult ze met koper
overtrekken. **7** En de handbomen zullen in de ringen gedaan
worden, alzo dat de handbomen zijn aan beide zijden des
altaars, als men het draagt. **8** Gij zult hetzelve hol van
planken maken; gelijk als Hij u op den berg gewezen heeft,
alzo zullen zij doen. **9** Gij zult ook den voorhof des
tabernakels maken; aan den zuidhoek zuidwaarts, zullen
aan den voorhof behangselen zijn van fijn getweernd linnen;
de lengte ener zijde zal honderd ellen zijn.

10 Ook zullen zijn twintig pilaren, en derzelver twintig
voeten, van koper zijn; de haken dezer pilaren, en hun
banden zullen van zilver zijn. **11** Alzo zullen ook aan den
noorderhoek, in de lengte, de behangsels honderd ellen lang
zijn; en zijn twintig pilaren, en derzelver twintig voeten, van
koper; de haken der pilaren, en derzelver banden zullen van
zilver zijn. **12** En in de breedte des voorhofs, aan den
westerhoek, zullen behangselen zijn van vijftig ellen; hun
pilaren tien, en derzelver voeten tien.

13 Van gelijken zal de breedte des voorhofs, aan den
oosterhoek oostwaarts, van vijftig ellen zijn. **14** Alzo dat er
vijftien ellen der behangselen op de ene zijde zijn; hun
pilaren drie, en hun voeten drie; **15** En vijftien ellen der
behangselen aan de andere zijde; hun pilaren drie, en hun
voeten drie. **16** In de poort nu des voorhofs zal een deksel
zijn van twintig ellen, hemelsblauw, en purper, en
scharlaken, en fijn getweernd linnen, geborduurd werk; de
pilaren vier, en hun voeten vier.

17 Al de pilaren des voorhofs zullen rondom met zilveren
banden bezet zijn; hun haken zullen van zilver zijn, maar
hun voeten zullen van koper zijn. **18** De lengte des voorhofs
zal honderd ellen zijn, en de breedte doorgaans vijftig, en de
hoogte vijf ellen, van fijn getweernd linnen; maar hun
voeten zullen van koper zijn.

19 Aangaande al het gereedschap des tabernakels, in al
deszelfs dienst, ja, al zijn pennen, en al de pennen des
voorhofs, zullen van koper zijn. **20** Gij nu zult den kinderen
Israels gebieden, dat zij tot u brengen reine olie van olijven,
gestoten tot den luchter, dat men geduriglijk de lampen
aansteke.

21 In de tent der samenkomst, van buiten den voorhang, die
voor de getuigenis is, zal ze Aaron en zijn zonen toerichten,
van den avond tot den morgen, voor het aangezicht des
HEEREN; dit zal een eeuwige inzetting zijn voor hun
geslachten, vanwege de kinderen Israels.

Exodus 28

1 Daarna zult gij uw broeder Aaron, en zijn zonen met hem,
tot u doen naderen uit het midden der kinderen Israels, om
Mij het priesterambt te bedienen: namelijk Aaron, Nadab en
Abihu, Eleazar en Ithamar, de zonen van Aaron. **2** En gij zult
voor uw broeder Aaron heilige klederen maken, tot
heerlijkheid en tot sieraad. **3** Gij zult ook spreken tot allen,
die wijs van hart zijn, die Ik met den geest der wijsheid
vervuld heb, dat zij voor Aaron klederen maken, om hem te
heiligen, dat hij Mij het priesterambt bediene. **4** Dit nu zijn
de klederen, die zij maken zullen: een borstlap, en een efod,
en een mantel, en een rok vol oogjes, een hoed en een
gordel; zij zullen dan voor uw broeder Aaron heilige
klederen maken, en voor zijn zonen, om Mij het priesterambt
te bedienen. **5** Zij zullen ook het goud, en hemelsblauw, en
purper, en scharlaken, en fijn linnen nemen; **6** En zullen den
efod maken van goud, hemelsblauw, en purper, scharlaken
en fijn getweernd linnen, van het allerkunstelijkste werk.

7 Hij zal twee samenvoegende schouderbanden hebben aan
zijn beide einden, waarmede hij samengevoegd zal worden.
8 En de kunstelijke riem zijns efods, die op hem is, zal zijn
gelijk zijn werk, van hetzelfde, van goud, hemelsblauw en
purper, en scharlaken, en fijn getweernd linnen. **9** En gij zult
twee sardonixstenen nemen, en de namen der zonen van
Israel daarop graveren. **10** Zes van hun namen op een
steen, en de zes overige namen op den anderen steen, naar
hun geboorten; **11** Naar steensnijderswerk, gelijk men de
zegelen graveert, zult gij deze twee stenen graveren, met de
namen der zonen van Israel; gij zult ze maken, dat zij omvat
zijn in gouden kastjes. **12** En gij zult de twee stenen aan de
schouderbanden des efods zetten, zijnde stenen ter
gedachtenis voor de kinderen Israels; en Aaron zal hun

namen op zijn beide schouders dragen, ter gedachtenis,
voor het aangezicht des HEEREN. **13** Gij zult ook gouden
kastjes maken,

14 En twee ketentjes van louter goud; gelijk-eindigende zult
gij die maken, gedraaid werk; en de gedraaide ketentjes zult
gij aan de kastjes hechten. **15** Gij zult ook een borstlap des
gerichts maken, van het allerkunstelijkste werk, gelijk het
werk des efods zult gij hem maken; van goud, hemelsblauw,
en purper, en scharlaken, en van fijn getweernd linnen zult
gij hem maken.

16 Vierkant zal hij zijn, en verdubbeld; een span zal zijn
lengte zijn, en een span zijn breedte. **17** En gij zult
vervullende stenen daarin vullen, vier rijen stenen, een rij
van een Sardis, een Topaas en een Karbonkel; dit is de
eerste rij. **18** En de tweede rij van een Smaragd, een Saffier,
en een Diamant. **19** En de derde rij, een Hyacint, Agaat en
Amethist. **20** En de vierde rij van een Turkoois, en een
Sardonix, en een Jaspis; zij zullen met goud ingevat zijn in
hun vullingen. **21** En deze stenen zullen zijn met de twaalf
namen der zonen van Israel, met hun namen; zij zullen als
zegelen gegraveerd worden, elk met zijn naam; voor de
twaalf stammen zullen zij zijn. **22** Gij zult ook aan den
borstlap gelijk-eindigende ketentjes van gedraaid werk uit
louter goud maken.

23 Gij zult ook aan den borstlap twee gouden ringen maken;
en gij zult de twee ringen aan de twee einden van den
borstlap zetten. **24** Dan zult gij de twee gedraaide gouden
ketentjes in de twee ringen doen, aan de einden van den
borstlap. **25** Maar de twee einden der twee gedraaide
ketentjes zult gij aan die twee kastjes doen; en gij zult ze
zetten aan de schouderbanden van den efod, recht op de
voorste zijde van dien. **26** Gij zult nog twee gouden ringen
maken, en zult ze aan de twee einden des borstlaps zetten;

inwendig aan zijn rand, die aan de zijde van den efod zijn
zal.

27 Nog zult gij twee gouden ringen maken, die gij zetten
zult aan de twee schouderbanden van den efod, beneden
aan de voorste zijde, tegenover zijn voege, boven den
kunstelijken riem des efods. **28** En zij zullen den borstlap
met zijn ringen aan de ringen van den efod opwaarts
binden, met een hemelsblauw snoer, dat hij op den
kunstelijken riem van den efod zij; en de borstlap zal van
den efod niet afgescheiden worden. **29** Alzo zal Aaron de
namen der zonen van Israel dragen aan den borstlap des
gerichts, op zijn hart, als hij in het heilige zal gaan, ter
gedachtenis voor het aangezicht des HEEREN geduriglijk.
30 Gij zult ook in den borstlap des gerichts de Urim en de
Thummim zetten, dat zij op het hart van Aaron zijn, als hij
voor het aangezicht des HEEREN ingaan zal; alzo zal Aaron
dat gericht der kinderen Israels geduriglijk op zijn hart
dragen, voor het aangezicht des HEEREN.

31 Gij zult ook den mantel des efods geheel van
hemelsblauw maken.

32 En het hoofdgat deszelven zal in het midden daarvan
zijn; dit gat zal een boord rondom hebben van geweven
werk; als het gat eens pantsiers zal het daaraan zijn, dat het
niet gescheurd worde. **33** En aan deszelfs zomen zult gij
granaatappelen maken van hemelsblauw, en van purper, en
van scharlaken, aan zijn zomen rondom, en gouden
schelletjes rondom tussen dezelve.

34 Dat er een gouden schelletje, daarna een granaatappel
zij; wederom een gouden schelletje, en een granaatappel,
aan de zomen des mantels rondom. **35** En Aaron zal
denzelven aanhebben, om te dienen; opdat zijn geluid
gehoord worde, als hij in het heilige, voor het aangezicht

des HEEREN, ingaat, en als hij uitgaat, opdat hij niet sterve.
36 Verder zult gij een plaat maken van louter goud, en gij
zult daarin graveren, gelijk men de zegelen graveert: De
HEILIGHEID DES HEEREN!

37 En gij zult dezelve aanhechten met een hemelsblauw
snoer, alzo dat zij aan den hoed zij; aan de voorste zijde des
hoeds zal zij zijn. **38** En zij zal op het voorhoofd van Aaron
zijn, opdat Aaron drage de ongerechtigheid der heilige
dingen, welke de kinderen Israels zullen geheiligd hebben,
in alle gaven hunner geheiligde dingen; en zij zal
geduriglijk aan zijn voorhoofd zijn, om henlieden voor het
aangezicht des HEEREN aangenaam te maken. **39** Gij zult
ook een rok vol oogjes maken, van fijn linnen; gij zult ook
den hoed van fijn linnen maken; maar den gordel zult gij
van geborduurd werk maken.

40 Voor de zonen van Aaron zult gij ook rokken maken, en
gij zult voor hen gordels maken; ook zult gij voor hen
mutsen maken, tot heerlijkheid en sieraad.

41 En gij zult die uw broeder Aaron en ook zijn zonen
aantrekken; en gij zult hen zalven, en hun hand vullen, en
hen heiligen, dat zij Mij het priesterambt bedienen. **42** Maak
hun ook linnen onderbroeken, om het vlees der schaamte te
bedekken; zij zullen zijn van de lenden tot de dijen. **43**
Aaron nu en zijn zonen zullen die aanhebben, als zij in de
tent der samenkomst gaan, of als zij tot het altaar treden
zullen, om in het heilige te dienen; opdat zij geen
ongerechtigheid dragen en sterven. Dit zal een eeuwige
inzetting zijn, voor hem, en zijn zaad na hem.

Exodus 29

1 Dit nu is de zaak, die gij hun doen zult, om hen te heiligen, dat zij Mij het priesterambt bedienen: neem een var, het jong eens runds, en twee volkomen rammen; **2** En ongezuurd brood, en ongezuurde koeken, met olie gemengd, en ongezuurde vladen, met olie bestreken; van tarwemeelbloem zult gij dezelve maken. **3** En gij zult ze in een korf leggen, en zult ze in den korf toebrengen, met den var en de twee rammen. **4** Alsdan zult gij Aaron en zijn zonen doen naderen aan de deur van de tent der samenkomst; en gij zult hen met water wassen. **5** Daarna zult gij de klederen nemen, en Aaron den rok, en den mantel des efods, en den efod, en den borstlap aandoen; en gij zult hem omgorden met den kunstelijken riem des efods. **6** En gij zult den hoed op zijn hoofd zetten; de kroon der heiligheid zult gij aan den hoed zetten. **7** En gij zult de zalfolie nemen, en op zijn hoofd gieten; alzo zult gij hem zalven. **8** Daarna zult gij zijn zonen doen naderen, en zult hen de rokken doen aantrekken. **9** En gij zult hen met den gordel omgorden, namelijk Aaron en zijn zonen; en gij zult hun de mutsen opbinden, opdat zij het priesterambt hebben tot een eeuwige inzetting. Voorts zult gij de hand van Aaron vullen, en de hand zijner zonen. **10** En gij zult den var nabij brengen voor de tent der samenkomst; en Aaron en zijn zonen zullen hun handen op het hoofd van den var leggen. **11** En gij zult den var slachten voor het aangezicht des HEEREN, voor de deur van de tent der samenkomst. **12** Daarna zult gij van het bloed des vars nemen, en met uw vinger op de hoornen des altaars doen; en al het bloed zult gij uitgieten aan den bodem des altaars. **13** Gij zult ook al het vet nemen, hetwelk het ingewand bedekt, en het net over de lever, en beide nieren en het vet, dat aan dezelve is, en gij zult ze aansteken op het altaar. **14** Maar het vlees des

vars, en zijn vel, en zijn drek, zult gij met vuur verbranden,
buiten het leger; het is een zondoffer. **15** Daarna zult gij den
enen ram nemen, en Aaron en zijn zonen zullen hun handen
op het hoofd des rams leggen;

16 En gij zult den ram slachten, en gij zult zijn bloed
nemen, en rondom op het altaar sprengen. **17** En den ram
zult gij in zijn delen delen; en gij zult zijn ingewand en zijn
schenkelen wassen, en op zijn delen, en op zijn hoofd
leggen. **18** Alzo zult gij den gehelen ram aansteken op het
altaar; het is een brandoffer den HEERE, tot een liefelijken
reuk, het is een vuuroffer den HEERE. **19** Daarna zult gij den
anderen ram nemen, en Aaron en zijn zonen zullen hun
handen op des rams hoofd leggen;

20 En gij zult den ram slachten, en van zijn bloed nemen,
en doen het op het rechter oorlapje van Aaron, en op het
rechteroorlapje van zijn zonen, desgelijks op den duim
hunner rechterhand, en op den groten teen huns
rechtervoets; en dat bloed zult gij op het altaar sprengen,
rondom heen. **21** Dan zult gij nemen van het bloed, dat op
het altaar is, en van de zalfolie, en gij zult op Aaron en op
zijn klederen sprengen, en op zijn zonen en op de klederen
zijner zonen met hem; opdat hij geheiligd zij, en zijn
klederen, ook zijn zonen, en de klederen zijner zonen met
hem. **22** Daarna zult gij van den ram nemen het vet
mitsgaders den staart, ook het vet, dat het ingewand
bedekt, en het net der lever en de beide nieren, met het vet,
dat aan dezelve is, en den rechterschouder; want het is een
ram der vulofferen; **23** En een broodbol, en een koek geolied
brood, en een vlade, uit den korf der ongezuurde broden, die
voor het aangezicht des HEEREN zijn zal; **24** En leg ze alle
op de handen van Aaron, en op de handen zijner zonen, en
beweeg ze ten beweegoffer voor het aangezicht des
HEEREN. **25** Neem ze daarna van hun hand, en steek ze aan
op het altaar, op het brandoffer, tot een liefelijken reuk voor

het aangezicht des HEEREN; het is een vuuroffer den
HEERE. **26** En neem de borst van den ram der vulofferen,
die van Aaron is, en beweeg hem ten beweegoffer voor het
aangezicht des HEEREN; en het zal u ten dele zijn. **27** En gij
zult de borst des beweegoffers heiligen, en den schouder
des hefoffers, die bewogen, en die opgeheven zal zijn van
den ram des vuloffers, van hetgeen dat Aarons, en van
hetgeen dat zijner zonen is. **28** En het zal voor Aaron en zijn
zonen zijn tot een eeuwige inzetting vanwege de kinderen
Israels; want het is een hefoffer; en het hefoffer vanwege de
kinderen Israels zal zijn van hun dankofferen; hun hefoffer
zal voor den HEERE zijn. **29** De heilige klederen nu, die van
Aaron zullen geweest zijn, zullen van zijn zonen na hem zijn,
opdat men hen in dezelve zalve, en dat men hun hand in
dezelve vulle.

30 Zeven dagen zal hij ze aantrekken, die uit zijn zonen in
zijn plaats priester zal worden, die in de tent der
samenkomst gaan zal, om in het heilige te dienen. **31** Gij
zult den ram der vulling nemen, en gij zult zijn vlees in de
heilige plaats zieden.

32 Aaron nu en zijn zonen zullen het vlees van dezen ram
eten, en het brood, dat in den korf zal zijn, bij de deur van
de tent der samenkomst. **33** En zij zullen die dingen eten,
met welke de verzoening zal gedaan zijn, om hun hand te
vullen, en om hen te heiligen; maar een vreemde zal ze niet
eten, want ze zijn heilig. **34** En indien er wat overblijven zal
van het vlees der vulofferen, of van dit brood, tot aan den
morgen, zo zult gij het overgeblevene met vuur verbranden;
het zal niet gegeten worden, want het is heilig. **35** Gij zult
dan aan Aaron en aan zijn zonen alzo doen, naar alles, wat
Ik u geboden heb; zeven dagen zult gij hun hand vullen. **36**
Gij zult ook des daags een var des zondoffers bereiden, tot
de verzoeningen, en gij zult het altaar ontzondigen, mits
doende de verzoening over hetzelve; en gij zult het zalven,

om het te heiligen. **37** Zeven dagen zult gij verzoening doen
voor het altaar, en zult het heiligen; alsdan zal dat altaar
een heiligheid der heiligheden zijn; al wat het altaar
aanroert, zal heilig zijn. **38** Dit nu is het, wat gij op het altaar
bereiden zult: twee lammeren, die eenjarig zijn, des daags,
geduriglijk.

39 Het ene lam zult gij des morgens bereiden; maar het
andere lam zult gij bereiden tussen de twee avonden. **40**
Met een tiende deel meelbloem, gemengd met een
vierendeel van een hin gestoten olie; en tot drankoffer een
vierde deel van een hin wijn, tot het ene lam. **41** Het andere
lam nu zult gij bereiden tussen de twee avonden; gij zult
daarmede doen gelijk met het morgenspijsoffer, en gelijk
met het drankoffer deszelven, tot een liefelijken reuk; het is
een vuuroffer den HEERE. **42** Het zal een gedurig brandoffer
zijn bij uw geslachten, aan de deur van de tent der
samenkomst, voor het aangezicht des HEEREN; aldaar zal Ik
met ulieden komen, dat Ik aldaar met u spreke. **43** En daar
zal Ik komen tot de kinderen Israels; opdat zij geheiligd
worden door Mijn heerlijkheid. **44** En Ik zal de tent der
samenkomst heiligen, mitsgaders het altaar; Ik zal ook
Aaron en zijn zonen heiligen, opdat zij Mij het priesterambt
bedienen. **45** En Ik zal in het midden der kinderen Israels
wonen, en Ik zal hun tot een God zijn.

46 En zij zullen weten, dat Ik de HEERE hun God ben, Die
hen uit Egypteland uitgevoerd heb, opdat Ik in het midden
van hen wonen zou; Ik ben de HEERE, hun God.

Exodus 30

1 Gij zult ook een reukaltaar des reukwerks maken; van
sittimhout zult gij het maken. **2** Een el zal zijn lengte zijn, en
een el zijn breedte, vierkant zal het zijn, maar twee ellen
deszelfs hoogte; uit hetzelve zullen zijn hoornen zijn. **3** En
gij zult het met louter goud overtrekken, zijn dak en deszelfs
wanden rondom, als ook zijn hoornen; en gij zult het een
gouden krans rondom maken. **4** Gij zult ook twee gouden
ringen daaraan maken, onder zijn krans; aan zijn twee
zijden zult gij dezelve maken, aan zijn beide zijden; en zij
zullen zijn tot plaatsen voor de handbomen, dat men het
daarmede drage. **5** De draagbomen nu zult gij van
sittimhout maken, en gij zult die met goud overtrekken. **6**
En gij zult het zetten voor den voorhang, die voor de ark der
getuigenis zijn zal; voor het verzoendeksel, hetwelk zijn zal
boven de getuigenis, waarheen Ik met u samenkomen zal. **7**
En Aaron zal daarop aansteken welriekende specerijen; allen
morgen, als hij de lampen wel zal toegericht hebben, zal hij
dezelve aansteken. **8** En als Aaron de lampen aansteken zal,
tussen de twee avonden, zal hij dat aansteken; het zal een
gedurig reukwerk zijn, voor het aangezicht des HEEREN, bij
uw geslachten. **9** Gij zult geen vreemd reukwerk op hetzelve
aansteken, noch brandoffer, noch spijsoffer; gij zult ook
geen drankoffer daarop gieten. **10** En Aaron zal eens in het
jaar over deszelfs hoornen verzoening doen, met het bloed
des zondoffers der verzoeningen; eens in het jaar zal hij
verzoening daarop doen bij uw geslachten; het is heiligheid
der heiligheden den HEERE! **11** Verder sprak de HEERE tot
Mozes, zeggende:

12 Als gij de som van de kinderen Israels opnemen zult,
naar de getelden onder hen, zo zullen zij een iegelijk de
verzoening zijner ziel den HEERE geven, als gij hen tellen

zult; opdat onder hen geen plage zij, als gij hen tellen zult.
13 Dit zullen zij geven, al die tot de getelden overgaat, de
helft eens sikkels, naar den sikkel des heiligdoms (deze
sikkel is twintig gera); de helft eens sikkels is een hefoffer
den HEERE. **14** Al wie overgaat tot de getelden, van twintig
jaren oud en daarboven, zal het hefoffer des HEEREN geven.
15 De rijke zal het niet vermeerderen, en de arme zal niet
verminderen van de helft des sikkels, als gij het hefoffer des
HEEREN geeft om voor uw zielen verzoening te doen. **16** Gij
dan zult het geld der verzoeningen van de kinderen Israels
nemen, en zult het leggen tot den dienst van de tent der
samenkomst; en het zal den kinderen Israels ter gedachtenis
zijn, voor het aangezicht des HEEREN, om voor uw zielen
verzoening te doen. **17** En de HEERE sprak tot Mozes,
zeggende:

18 Gij zult ook een koperen wasvat maken, met zijn koperen
voet, om te wassen; en gij zult het zetten tussen de tent der
samenkomst, en tussen het altaar, en gij zult water daarin
doen; **19** Dat Aaron en zijn zonen zich daaruit wassen, hun
handen en voeten. **20** Wanneer zij in de tent der
samenkomst zullen gaan, zo zullen zij zich met water
wassen, opdat zij niet sterven; of wanneer zij tot het altaar
naderen, om te dienen, dat zij het vuuroffer den HEERE
aansteken; **21** Zij zullen dan hun handen en voeten wassen,
opdat zij niet sterven; en dit zal hun een eeuwige inzetting
zijn, voor hem en zijn zaad, bij hun geslachten. **22** Verder
sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

23 Gij nu, neem u de voornaamste specerijen, de zuiverste
mirre, vijfhonderd sikkels, en specerijkaneel, half zoveel
namelijk tweehonderd en vijftig sikkels, ook specerijkalmus,
tweehonderd en vijftig sikkels; **24** Ook kassie, vijfhonderd,
naar den sikkel des heiligdoms, en olie van olijfbomen een
hin; **25** En maak daarvan een olie der heilige zalving, een
zalf, heel kunstiglijk gemaakt, naar apothekerswerk; het zal

een olie der heilige zalving zijn. **26** En met dezelve zult gij
zalven de tent der samenkomst, en de ark der getuigenis.
27 En de tafel met al haar gereedschap, en den kandelaar
met zijn gereedschap, en het reukaltaar; **28** En het altaar
des brandoffers, met al zijn gereedschap, en het wasvat met
zijn voet. **29** Gij zult ze alzo heiligen, dat zij heiligheid der
heiligheden zijn; al wat ze aanroert, zal heilig zijn. **30** Gij
zult ook Aaron en zijn zonen zalven, en gij zult hen heiligen,
om Mij het priesterambt te bedienen. **31** En gij zult tot de
kinderen Israels spreken, zeggende: Dit zal Mij een olie der
heilige zalving zijn bij uw geslachten. **32** Op geens mensen
vlees zal men ze gieten; gij zult ook naar haar maaksel geen
dergelijke maken; het is heiligheid, zij zal ulieden heiligheid
zijn. **33** De man, die zulk een zalf maken zal als deze, of die
daarvan op wat vreemds doet, die zal uitgeroeid worden uit
zijn volken. **34** Verder zeide de HEERE tot Mozes: Neem tot u
welriekende specerijen, mirresap, en oniche, en galban,
deze welriekende specerijen, en zuiveren wierook; dat elk
bijzonder zij.

35 En gij zult een reukwerk ener zalf daaruit maken, naar
het werk des apothekers, gemengd, rein, heilig. **36** En gij
zult van hetzelve heel klein pulver stoten, en gij zult
daarvan leggen voor de getuigenis in de tent der
samenkomst, waarheen Ik tot u komen zal; het zal ulieden
heiligheid der heiligheden zijn. **37** Doch naar het maaksel
dezes reukwerks, hetwelk gij gemaakt zult hebben, zult
gijlieden voor uzelven geen maken; het zal u heiligheid zijn
voor den HEERE. **38** De man, die dergelijke maken zal, om
daaraan te rieken, die zal uitgeroeid worden uit zijn volken.

Exodus 31

1 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Zie, Ik heb
met name geroepen Bezaleel, den zoon van Uri, den zoon
van Hur, van den stam van Juda. **3** En Ik heb hem vervuld
met den Geest Gods, met wijsheid, en met verstand, en met
wetenschap, namelijk in alle handwerk; **4** Om te bedenken
vernuftigen arbeid; te werken in goud, en in zilver, en in
koper, **5** En in kunstige steensnijding, om in te zetten, en in
kunstige houtsnijding, om te werken in alle handwerk. **6** En
Ik, zie, Ik heb hem bijgevoegd Aholiab, den zoon van
Ahisamach, van den stam van Dan; en in het hart van een
iegelijk, die wijs van hart is, heb Ik wijsheid gegeven; en zij
zullen maken al wat Ik u geboden heb. **7** Namelijk de tent
der samenkomst, en de ark der getuigenis, en het
verzoendeksel, dat daarop zal zijn, en al het gereedschap
der tent; **8** En de tafel, met haar gereedschap; en den
louteren kandelaar, met al zijn gereedschap; en het
reukaltaar; **9** Ook des brandoffers altaar, met al zijn
gereedschap; en het wasvat met zijn voet; **10** En de
ambtsklederen, en de heilige klederen van den priester
Aaron, en de klederen van zijn zonen, om het priesterambt
te bedienen; **11** Ook de zalfolie, en het reukwerk van
welriekende specerijen voor het heiligdom; naar alles, wat Ik
u geboden heb, zullen zij het maken. **12** Verder sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende:

13 Gij nu, spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Gij zult
evenwel mijn sabbatten onderhouden; want dit is een teken
tussen Mij en tussen ulieden, bij uw geslachten; opdat men
wete, dat Ik de HEERE ben, Die u heilige. **14** Onderhoudt
dan den sabbat, dewijl hij ulieden heilig is! Wie hem
ontheiligt, zal zekerlijk gedood worden; want een ieder, die
op denzelven enig werk doet, die ziel zal uitgeroeid worden

uit het midden harer volken. **15** Zes dagen zal men het werk
doen; doch op den zevenden dag is den sabbat der rust, een
heiligheid des HEEREN! Wie op den sabbatdag arbeid doet,
zal zekerlijk gedood worden. **16** Dat dan de kinderen Israels
den sabbat houden, den sabbat onderhoudende in hun
geslachten, tot een eeuwig verbond. **17** Hij zal tussen Mij en
tussen de kinderen Israels een teken in eeuwigheid zijn;
dewijl de HEERE, in zes dagen, den hemel en de aarde
gemaakt, en op den zevenden dag gerust en Zich verkwikt
heeft. **18** En Hij gaf aan Mozes, als Hij met hem op den berg
Sinai te spreken geeindigd had, de twee tafelen der
getuigenis, tafelen van steen, beschreven met den vinger
Gods.

Exodus 32

1 Toen het volk zag, dat Mozes vertoog van den berg af te
komen, zo verzamelde zich het volk tot Aaron, en zij zeiden
tot hem: Sta op, maak ons goden, die voor ons aangezicht
gaan; want dezen Mozes, dien man, die ons uit Egypteland
uitgevoerd heeft, wij weten niet, wat hem geschied zij. **2**
Aaron nu zeide tot hen: Rukt af de gouden oorsierselen, die
in de oren uwer vrouwen, uwer zonen, en uwer dochteren
zijn; en brengt ze tot mij. **3** Toen rukte het ganse volk de
gouden oorsierselen af, die in hun oren waren; en zij
brachten ze tot Aaron. **4** En hij nam ze uit hun hand, en hij
bewierp het met een griffie, en hij maakte een gegoten kalf
daaruit. Toen zeiden zij: Dit zijn uw goden, Israel! die u uit
Egypteland opgevoerd hebben. **5** Als Aaron dat zag, zo
bouwde hij een altaar voor hetzelve; en Aaron riep uit, en
zeide: Morgen zal den HEERE een feest zijn! **6** En zij stonden
des anderen daags vroeg op, en offerden brandoffer, en
brachten dankoffer daartoe; en het volk zat neder om te
eten en te drinken; daarna stonden zij op, om te spelen. **7**
Toen sprak de HEERE tot Mozes: Ga heen, klim af! want uw
volk, dat gij uit Egypteland opgevoerd hebt, heeft het
verdorven.

8 En zij zijn haast afgeweken van den weg, dien Ik hun
geboden had, zij hebben zich een gegoten kalf gemaakt; en
zij hebben zich voor hetzelve gebogen, en hebben het
offerande gedaan, en gezegd: Dit zijn uw goden, Israel, die u
uit Egypteland opgevoerd hebben. **9** Verder zeide de HEERE
tot Mozes: Ik heb dit volk gezien, en zie, het is een
hardnekkig volk! **10** En nu, laat Mij toe, dat Mijn toorn tegen
hen ontsteke, en hen vertere; zo zal Ik u tot een groot volk
maken. **11** Doch Mozes aanbad het aangezicht des HEEREN
zijns Gods, en hij zeide: O HEERE! waarom zou Uw toorn

ontsteken tegen Uw volk, hetwelk Gij met grote kracht, en
met een sterke hand, uit Egypteland uitgevoerd hebt? **12**
Waarom zouden de Egyptenaars spreken, zeggende: In
kwaadheid heeft Hij hen uitgevoerd, opdat Hij hen doodde
op de bergen, en opdat Hij hen vernielde van den
aardbodem? Keer af van de hittigheid Uws toorns, en laat
het U over het kwaad Uws volks berouwen. **13** Gedenk aan
Abraham, aan Izak en aan Israel, Uw knechten, aan welke Gij
bij Uzelven gezworen hebt, en hebt tot hen gesproken: Ik zal
uw zaad vermenigvuldigen als de sterren des hemels; en dit
gehele land, waarvan Ik gezegd heb, zal Ik aan ulieder zaad
geven, dat zij het erfelijk bezitten in eeuwigheid. **14** Toen
berouwde het den HEERE over het kwaad, hetwelk Hij
gesproken had Zijn volk te zullen doen. **15** En Mozes
wendde zich om, en klom van den berg af, met de twee
tafelen der getuigenis in zijn hand; deze tafelen waren op
haar beide zijden beschreven, zij waren op de ene en op de
andere zijde beschreven.

16 En diezelfde tafelen waren Gods werk; het geschrift was
ook Gods geschrift zelf, in de tafelen gegraveerd. **17** Toen
nu Jozua des volks stem hoorde, als het juichte, zo zeide hij
tot Mozes: Er is een krijgsgeschrei in het leger. **18** Maar hij
zeide: Het is geen stem des geroeps van overwinning, het is
ook geen stem des geroeps van nederlaag; ik hoor een stem
van zingen bij beurte. **19** En het geschiedde, als hij aan het
leger naderde, en het kalf, en de reien zag, dat de toorn van
Mozes ontstak, en dat hij de tafelen uit zijn handen wierp,
en dezelve beneden aan den berg verbrak.

20 En hij nam dat kalf, dat zij gemaakt hadden, en
verbrandde het in het vuur, en vermaalde het, totdat het
klein werd, en strooide het op het water, en deed het den
kinderen Israels drinken. **21** En Mozes zeide tot Aaron: Wat
heeft u dit volk gedaan, dat gij zulk een grote zonde over
hetzelve gebracht hebt?

22 Toen zeide Aaron: De toorn mijns heren ontsteke niet! gij
kent dit volk, dat het in den boze ligt. **23** Zij dan zeiden tot
mij: Maak ons goden, die voor ons aangezicht gaan, want
dezen Mozes, dien man, die ons uit Egypteland opgevoerd
heeft, wij weten niet, wat hem geschied zij. **24** Toen zeide ik
tot hen: Wie goud heeft, die rukke het af, en geve het mij;
en ik wierp het in het vuur, en dit kalf is er uit gekomen. **25**
Als Mozes zag, dat het volk ontbloot was, (want Aaron had
het ontbloot tot verkleining onder degenen, die tegen hen
hadden mogen opstaan),

26 Zo bleef Mozes staan in de poort des legers, en zeide:
Wie den HEERE toebehoort, kome tot mij! Toen verzamelden
zich tot hem al de zonen van Levi. **27** En hij zeide tot hen:
Alzo zegt de HEERE, de God van Israel: Een ieder doe zijn
zwaard aan zijn heup; gaat door en keert weder, van poort
tot poort in het leger, en een iegelijk dode zijn broeder, en
elk zijn vriend, en elk zijn naaste! **28** En de zonen van Levi
deden naar het woord van Mozes; en er vielen van het volk,
op dien dag, drie duizend man. **29** Want Mozes had gezegd:
Vult heden uw handen den HEERE; want elk zal zijn tegen
zijn zoon, en tegen zijn broeder; en dit, opdat Hij heden een
zegen over ulieden geve! **30** En het geschiedde des anderen
daags, dat Mozes tot het volk zeide: Gijlieden hebt een grote
zonde gezondigd; doch nu, ik zal tot den HEERE opklimmen;
misschien zal ik een verzoening doen voor uw zonde.

31 Zo keerde Mozes weder tot den HEERE, en zeide: Och, dit
volk heeft een grote zonde gezondigd, dat zij zich gouden
goden gemaakt hebben. **32** Nu dan, indien Gij hun zonden
vergeven zult! doch zo niet, zo delg mij nu uit Uw boek,
hetwelk Gij geschreven hebt. **33** Toen zeide de HEERE tot
Mozes: Dien zou Ik uit Mijn boek delgen, die aan Mij zondigt.
34 Doch ga nu heen, leid dit volk, waarheen Ik u gezegd
heb; zie, Mijn Engel zal voor uw aangezicht gaan! doch ten
dage Mijns bezoekens, zo zal Ik hun zonde over hen

bezoeken! **35** Aldus plaagde de HEERE dit volk, omdat zij
dat kalf gemaakt hadden, hetwelk Aaron gemaakt had.

Exodus 33

1 Voorts sprak de HEERE tot Mozes: Ga heen, trek op van
hier, gij en het volk, dat gij uit Egypteland opgevoerd hebt,
naar het land, dat Ik Abraham, Izak en Jakob gezworen heb,
zeggende: Aan uw zaad zal Ik het geven; **2** En Ik zal een
Engel voor uw aangezicht zenden (en Ik zal uitdrijven de
Kanaanieten, de Amorieten, en de Hethieten, en de
Ferezieten, de Hevieten, en de Jebusieten), **3** Naar het land,
dat van melk en honig is vloeiende; want Ik zal in het
midden van u niet optrekken; want gij zijt een hardnekkig
volk; dat Ik u op dezen weg niet vertere. **4** Toen het volk dit
kwade woord hoorde, zo droegen zij leed; en niemand van
hen deed zijn versiersel aan zich.

5 En de HEERE had tot Mozes gezegd: Zeg tot de kinderen
Israels: Gij zijt een hardnekkig volk; in een ogenblik zou Ik
in het midden van ulieden optrekken, en zou u vernielen;
doch nu, legt uw sieraad van u af, en Ik zal weten, wat Ik u
doen zal. **6** De kinderen Israels dan beroofden zichzelven
van hun versierselen, verre van den berg Horeb. **7** En Mozes
nam de tent, en spande ze zich buiten het leger, ver van het
leger afwijkende; en hij noemde ze de Tent der samenkomst.
En het geschiedde, dat al wie den HEERE zocht, uitging tot
de tent der samenkomst, die buiten het leger was.

8 En het geschiedde, wanneer Mozes uitging naar de tent,
stond al het volk op, en een ieder stelde zich in de deur
zijner tent; en zij zagen Mozes na, totdat hij de tent
ingegaan was. **9** En het geschiedde, als Mozes de tent
ingegaan was, zo kwam de wolkkolom nederwaarts, en stond
in de deur der tent, en Hij sprak met Mozes. **10** Als het volk
de wolkkolom zag staan in de deur der tent, zo stond al het
volk op, en zij bogen zich, een ieder in de deur zijner tent.

11 En de HEERE sprak tot Mozes aangezicht aan
aangezicht, gelijk een man met zijn vriend spreekt; daarna
keerde hij weder tot het leger; doch zijn dienaar Jozua, de
zoon van Nun, de jongeling, week niet uit het midden der
tent. **12** En Mozes zeide tot den HEERE: Zie, Gij zegt tot mij:
Voer dit volk op! maar Gij laat mij niet weten, wien Gij met
mij zult zenden; daar Gij gezegd hebt: Ik ken u bij name! en
ook: Gij hebt genade gevonden in Mijn ogen!

13 Nu dan, ik bidde, indien ik genade gevonden heb in Uw
ogen, zo laat mij nu Uw weg weten, en ik zal U kennen,
opdat ik genade vinde in Uw ogen; en zie aan, dat deze
natie Uw volk is! **14** Hij dan zeide: Zou Mijn aangezicht
moeten medegaan, om u gerust te stellen? **15** Toen zeide hij
tot Hem: Indien Uw aangezicht niet medegaan zal, doe ons
van hier niet optrekken! **16** Want waarbij zou nu bekend
worden, dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw
volk? Is het niet daarbij, dat Gij met ons gaat? Alzo zullen
wij afgezonderd worden, ik en Uw volk, van alle volk, dat op
den aardbodem is. **17** Toen zeide de HEERE tot Mozes: Ook
deze zelfde zaak, die gij gesproken hebt, zal Ik doen, dewijl
gij genade gevonden hebt in Mijn ogen, en Ik u bij name
ken. **18** Toen zeide hij: Toon mij nu Uw heerlijkheid! **19** Doch
Hij zeide: Ik zal al Mijn goedigheid voorbij uw aangezicht
laten gaan, en zal den Naam des HEEREN uitroepen voor uw
aangezicht; maar Ik zal genadig zijn, wien Ik zal genadig
zijn, en Ik zal Mij ontfermen, over wien Ik Mij ontfermen zal.
20 Hij zeide verder: Gij zoudt Mijn aangezicht niet kunnen
zien; want Mij zal geen mens zien, en leven. **21** De HEERE
zeide verder: Zie, er is een plaats bij Mij; daar zult gij u op
de steenrots stellen. **22** En het zal geschieden, wanneer Mijn
heerlijkheid voorbij zal gaan, zo zal Ik u in een kloof der
steenrots zetten; en Ik zal u met Mijn hand overdekken,
totdat Ik zal voorbijgegaan zijn. **23** En wanneer Ik Mijn hand
zal weggenomen hebben, zo zult gij Mijn achterste delen
zien; maar Mijn aangezicht zal niet gezien worden!

Exodus 34

1 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Houw u twee stenen
tafelen, gelijk de eerste waren, zo zal Ik op de tafelen
schrijven dezelfde woorden, die op de eerste tafelen
geweest zijn, die gij gebroken hebt. **2** En wees bereid tegen
den morgenstond; dat gij in den morgenstond op den berg
Sinai klimt, en stel u aldaar voor Mij, op den top des bergs. **3**
En niemand zal met u opklimmen; dat er ook niemand
gezien worde op den gansen berg; ook het kleine vee, noch
runderen zullen tegenover dezen berg niet weiden. **4** Toen
hieuw hij twee stenen tafelen, gelijk de eerste; en Mozes
stond des morgens vroeg op, en klom op den berg Sinai,
gelijk als hem de HEERE geboden had; en hij nam de twee
stenen tafelen in zijn hand.

5 De HEERE nu kwam nederwaarts in een wolk, en stelde
Zich aldaar bij hem; en Hij riep uit den Naam des HEEREN.

6 Als nu de HEERE voor zijn aangezicht voorbijging, zo riep
Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig,
lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid. **7** Die
de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, Die de
ongerechtigheid, en overtreding, en zonde vergeeft; Die den
schuldige geenszins onschuldig houdt, bezoekende de
ongerechtigheid der vaderen aan de kinderen, en aan de
kindskinderen, in het derde en vierde lid. **8** Mozes nu
haastte zich en neigde het hoofd ter aarde, en hij boog zich.
9 En hij zeide: Heere! indien ik nu genade gevonden heb in
Uw ogen, zo ga nu de Heere in het midden van ons, want dit
is een hardnekkig volk; doch vergeef onze ongerechtigheid
en onze zonde, en neem ons aan tot een erfdeel! **10** Toen
zeide Hij: Zie, Ik maak een verbond; voor uw ganse volk zal
Ik wonderen doen, die niet geschapen zijn op de ganse

aarde, noch onder enige volken; alzo dat dit ganse volk, in
welks midden gij zijt, des HEEREN werk zien zal, dat het
schrikkelijk is, hetwelk Ik met u doe.

11 Onderhoudt gij hetgeen Ik u heden gebiede! zie, Ik zal
voor uw aangezicht uitdrijven de Amorieten, en de
Kanaanieten, en de Hethieten, en de Ferezieten, en de
Hevieten, en de Jebusieten. **12** Wacht u, dat gij toch geen
verbond maakt met den inwoner des lands, waarin gij
komen zult; dat hij misschien niet tot een strik worde in het
midden van u. **13** Maar hun altaren zult gijlieden omwerpen,
en hun opgerichte beelden zult gij verbreken, en hun
bossen zult gij afhouwen. **14** (Want gij zult u niet buigen
voor een anderen god; want des HEEREN Naam is Ijveraar!
een ijverig God is Hij!) **15** Opdat gij misschien geen verbond
maakt met den inwoner van dat land; en zij hun goden niet
nahoereren, noch hun goden offerande doen, en hij u
nodigende, gij van hun offerande etet. **16** En gij voor uw
zonen vrouwen neemt van hun dochteren; en hun
dochteren, haar goden nahoererende, maken, dat ook uw
zonen haar goden nahoereren. **17** Gij zult u geen gegoten
goden maken. **18** Het feest der ongezuurde broden zult gij
houden; zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten,
gelijk Ik u geboden heb, ter gezetter tijd der maand Abib;
want in de maand Abib zijt gij uit Egypte uitgegaan.

19 Al wat de baarmoeder opent, is Mijn; ja, al uw vee, dat
mannelijk zal geboren worden, openende de baarmoeder
van het grote en kleine vee. **20** Doch den ezel, die de
baarmoeder opent, zult gij met een stuk klein vee lossen;
maar indien gij hem niet zult lossen, zo zult gij hem den nek
breken. Al de eerstgeborenen uwer zonen zult gij lossen, en
men zal voor Mijn aangezicht niet ledig verschijnen. **21** Zes
dagen zult gij arbeiden, maar op den zevenden dag zult gij
rusten; in den ploegtijd en in den oogst zult gij rusten.

22 Het feest der weken zult gij ook houden, zijnde het feest
der eerstelingen van den tarweoogst, en het feest der
inzameling, als het jaar om is.

23 Al wat mannelijk is onder u zal driemaal in het jaar
verschijnen voor het aangezicht des Heeren HEEREN, den
God van Israel.

24 Wanneer Ik de volken voor uw aangezicht uit de
bezitting zal verdrijven, en uw landpalen verwijden, dan zal
niemand uw land begeren, terwijl gij henen opgaan zult, om
te verschijnen voor het aangezicht des HEEREN uws Gods,
driemaal in het jaar. **25** Gij zult het bloed van Mijn
slachtoffer niet offeren met gedesemd brood; het slachtoffer
van het paasfeest zal ook niet vernachten tot den morgen.
26 De eerstelingen van de eerste vruchten uws lands zult gij
in het huis des HEEREN uws Gods brengen. Gij zult het
bokje in de melk zijner moeder niet koken. **27** Verder zeide
de HEERE tot Mozes: Schrijf u deze woorden; want naar luid
dezer woorden heb Ik een verbond met u en met Israel
gemaakt. **28** En hij was aldaar met den HEERE, veertig
dagen en veertig nachten; hij at geen brood, en hij dronk
geen water; en Hij schreef op de tafelen de woorden des
verbonds, de tien woorden.

29 En het geschiedde, toen Mozes van den berg Sinai afging
(de twee tafelen der getuigenis nu waren in de hand van
Mozes, als hij van den berg afging), zo wist Mozes niet, dat
het vel zijns aangezichts glinsterde, toen Hij met hem sprak.

30 Als nu Aaron en al de kinderen Israels Mozes aanzagen,
ziet, zo glinsterde het vel zijns aangezichts; daarom
vreesden zij tot hem toe te treden. **31** Toen riep Mozes hen;
en Aaron, en al de oversten in de vergadering keerden
weder tot hem; en Mozes sprak tot hen. **32** En daarna traden
al de kinderen Israels toe; en hij gebood hun al wat de

HEERE met hem gesproken had op den berg Sinai. **33** Alzo
eindigde Mozes met hen te spreken, en hij had een deksel
op zijn aangezicht gelegd. **34** Doch als Mozes voor het
aangezicht des HEEREN kwam, om met Hem te spreken, zo
nam hij het deksel af, totdat hij uitging; en nadat hij
uitgegaan was, zo sprak hij tot de kinderen Israels, wat hem
geboden was. **35** Zo zagen dan de kinderen Israels het
aangezicht van Mozes, dat het vel van het aangezicht van
Mozes glinsterde; derhalve deed Mozes het deksel weder op
zijn aangezicht, totdat hij inging om met Hem te spreken.

Exodus 35

1 Toen deed Mozes de ganse vergadering der kinderen
Israels verzamelen, en zeide tot hen: Dit zijn de woorden,
die de HEERE geboden heeft, dat men ze doe. **2** Zes dagen
zal men het werk doen; maar op den zevenden dag zal
ulieden heiligheid zijn, een sabbat der rust den HEERE; al
wie daarop werk doet, zal gedood worden. **3** Gij zult geen
vuur aansteken in enige uwer woningen op den sabbatdag.
4 Verder sprak Mozes tot de ganse vergadering der kinderen
Israels, zeggende: Dit is het woord, dat de HEERE geboden
heeft, zeggende:

5 Neemt van hetgeen, dat gijlieden hebt, een hefoffer den
HEERE; een ieder, wiens hart vrijwillig is, zal het brengen,
ten hefoffer des HEEREN: goud, en zilver, en koper; **6** Als
ook hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en fijn linnen,
en geiten haar; **7** En roodgeverfde ramsvellen, en
dassenvellen, en sittimhout; **8** En olie tot den luchter, en
specerijen ter zalfolie, en tot roking welriekende specerijen;
9 En sardonixstenen, en vervullende stenen, tot den efod en
tot den borstlap. **10** En allen, die wijs van hart zijn onder
ulieden, zullen komen, en maken alles, wat de HEERE
geboden heeft: **11** De tabernakel, zijn tent en zijn deksel,
zijn haakjes en zijn berderen, zijn richelen, zijn pilaren, en
zijn voeten; **12** De ark en haar handbomen, het
verzoendeksel en den voorhang des deksels; **13** De tafel en
haar handbomen, en al haar gereedschap, en de
toonbroden; **14** En den kandelaar tot het licht, en zijn
gereedschap, en zijn lampen, en de olie tot het licht; **15** En
het reukaltaar, en zijn handbomen, en de zalfolie, en het
reukwerk van welriekende specerijen; en het deksel der
deur aan de deur des tabernakels; **16** Het altaar des
brandoffers, en den koperen rooster, dien het hebben zal,

zijn handbomen, en al zijn gereedschappen; het wasvat en
zijn voet. **17** De behangselen des voorhofs, zijn pilaren en
zijn voeten; en het deksel van de poort des voorhofs; **18** De
nagelen des tabernakels, en de pennen des voorhofs, met
derzelver zelen; **19** De ambtsklederen om in het heilige te
dienen, de heilige klederen van den priester Aaron, en de
klederen zijner zonen, om het priesterambt te bedienen. **20**
Toen ging de ganse vergadering der kinderen Israels uit van
voor het aangezicht van Mozes.

21 En zij kwamen, alle man, wiens hart hem bewoog, en een
ieder, wiens geest hem vrijwillig maakte, die brachten des
HEEREN hefoffer tot het werk van de tent der samenkomst,
en tot al haar dienst, en tot de heilige klederen. **22** Zo
kwamen dan de mannen met de vrouwen, alle vrijwilligen
van hart; zij brachten haken, en oorsierselen, en ringen, en
spanselen, alle gouden vaten; en alle man, die een gouden
beweegoffer den HEERE offerde, **23** En alle man, bij wien
gevonden werd hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en
fijn linnen, en geiten haar, en roodgeverfde ramsvellen, en
dassenvellen, die brachten ze. **24** Allen, die een hefoffer van
zilver of koper offerden, die brachten het ten hefoffer des
HEEREN; en allen, bij welke sittimhout gevonden werd,
brachten het tot alle werk van den dienst. **25** En alle
vrouwen, die wijs van hart waren, sponnen met haar
handen, en zij brachten het gesponnene, de hemelsblauwe
zijde, en het purper, het scharlaken, en het fijn linnen. **26**
En alle vrouwen, welker hart haar bewoog in wijsheid, die
sponnen het geiten haar. **27** De oversten nu brachten
sardonixstenen en vulstenen, tot den efod en tot den
borstlap; **28** En specerijen en olie, tot den luchter en tot de
zalfolie, en tot roking welriekende specerijen. **29** Alle man
en vrouw, welker hart hen vrijwillig bewoog te brengen tot al
het werk, hetwelk de HEERE geboden had te maken door de
hand van Mozes; dat brachten de kinderen Israels tot een
vrijwillig offer den HEERE. **30** Daarna zeide Mozes tot de

kinderen Israels: Ziet, de HEERE heeft met name geroepen
Bezaleel, den zoon van Uri, den zoon van Hur, van den stam
van Juda.

31 En de Geest Gods heeft hem vervuld met wijsheid, met
verstand, en met wetenschap, namelijk in alle handwerk; **32**
En om te bedenken vernuftigen arbeid, te werken in goud,
en in zilver, en in koper, **33** En in kunstige steensnijding, om
in te zetten, en in kunstige houtsnijding; om te werken in
alle vernuftige handwerk. **34** Hij heeft hem ook in zijn hart
gegeven anderen te onderwijzen, hem en Aholiab, den zoon
van Ahisamach, van den stam van Dan. **35** Hij heeft hen
vervuld met wijsheid des harten, om te maken alle werk
eens werkmeesters, en des allervernuftigsten handwerkers,
en des borduurders en hemelsblauw, en in purper, in
scharlaken, en in fijn linnen, en des wevers; makende alle
werk, en bedenkende vernuftigen arbeid.

Exodus 36

1 Toen wrocht Bezaleel en Aholiab, en alle man, die wijs van
hart was, in denwelken de HEERE wijsheid en verstand
gegeven had, om te weten, hoe zij maken zouden alle werk
ten dienste des heiligdoms naar alles, dat de HEERE
geboden had. **2** Want Mozes had geroepen Bezaleel en
Aholiab, en alle man, die wijs van hart was, in wiens hart
God wijsheid gegeven had, al wiens hart hem bewogen had,
dat hij toetrad tot het werk, om dat te maken. **3** Zij dan
namen van voor het aangezicht van Mozes het ganse
hefoffer, hetwelk de kinderen Israels gebracht hadden, tot
het werk van den dienst des heiligdoms, om dat te maken;
doch zij brachten tot hem nog allen morgen vrijwillig offer. **4**
Derhalve kwamen alle wijzen, die al het werk des heiligdoms
maakten, ieder man van zijn werk, hetwelk zij maakten; **5**
En zij spraken tot Mozes, zeggende: Het volk brengt te veel,
meer dan genoeg is ten dienste des werks, hetwelk de
HEERE te maken geboden heeft.

6 Toen gebood Mozes, dat men een stem zoude laten gaan
door het leger, zeggende: Man noch vrouw make geen werk
meer ten hefoffer des heiligdoms! Alzo werd het volk
teruggehouden van meer te brengen. **7** Want der stoffe was
denzelven genoeg tot het gehele werk, dat te maken was;
ja, er was over. **8** Alzo maakte een ieder wijze van hart,
onder degenen, die het werk maakten, den tabernakel van
tien gordijnen, van getweernd fijn linnen, en hemelsblauw,
en purper, en scharlaken met cherubim; van het
allerkunstelijkste werk maakte hij ze.

9 De lengte ener gordijn was van acht en twintig ellen, en
de breedte ener gordijn van vier ellen; al deze gordijnen
hadden een maat. **10** En hij voegde vijf gordijnen, de ene

aan de andere; en hij voegde andere vijf gordijnen, de ene
aan de andere. **11** Daarna maakte hij striklisjes van
hemelsblauw aan den kant ener gordijn, aan het uiterste in
de samenvoeging; hij deed het ook aan den uitersten kant
der tweede samenvoegende gordijn. **12** Vijftig striklisjes
maakte hij aan de ene gordijn, en vijftig striklisjes maakte
hij aan het uiterste der gordijn; dat aan de tweede
samenvoegende was; deze striklisjes vatten de ene aan de
andere. **13** Hij maakte ook vijftig gouden haakjes, en
voegde de gordijnen samen, de ene aan de andere, met
deze haakjes, dat het een tabernakel werd. **14** Verder
maakte hij gordijnen van geiten haar, tot een tent over den
tabernakel; van elf gordijnen maakte hij ze.

15 De lengte ener gordijn was dertig ellen, en vier ellen de
breedte ener gordijn; deze elf gordijnen hadden een maat.
16 En hij voegde vijf gordijnen samen bijzonder; wederom
zes dezer gordijnen bijzonder. **17** En hij maakte vijftig
striklisjes aan den kant van de gordijn, de uiterste in de
samenvoeging; hij maakte ook vijftig striklisjes aan den kant
van de gordijn der andere samenvoeging. **18** Hij maakte ook
vijftig koperen haakjes, om de tent samen te voegen, dat zij
een ware. **19** Ook maakte hij voor de tent een deksel van
roodgeverfde ramsvellen, en daarover een deksel van
dassenvellen. **20** Hij maakte ook aan den tabernakel
berderen van staand sittimhout.

21 De lengte van een berd was tien ellen, en ene el en ene
halve el was de breedte van elk berd. **22** Twee houvasten
had een berd, als sporten in een ladder gezet, het ene
nevens het andere; alzo maakte hij het met al de berderen
des tabernakels. **23** Hij maakte ook de berderen tot den
tabernakel; twintig berderen naar de zuidzijde zuidwaarts.
24 En hij maakte veertig zilveren voeten onder de twintig
berderen; twee voeten onder een berd, aan zijn twee
houvasten, en twee voeten onder een ander berd, aan zijn

twee houvasten. **25** Hij maakte ook twintig berderen aan de
andere zijde des tabernakels, aan den noorderhoek. **26** Met
hun veertig zilveren voeten; twee voeten onder een berd, en
twee voeten onder een ander berd. **27** Doch aan de zijde
des tabernakels tegen het westen, maakte hij zes berderen.
28 Ook maakte hij twee berderen tot hoekberderen des
tabernakels, aan de beide zijden. **29** En zij waren van
beneden als tweelingen samengevoegd, zij waren ook als
tweelingen aan deszelfs oppereinde samengevoegd met een
ring; alzo deed hij met die beide, aan de twee hoeken. **30**
Alzo waren er acht berderen met hun zilveren voeten, zijnde
zestien voeten: twee voeten onder elk berd. **31** Hij maakte
ook richelen van sittimhout; vijf aan de berderen der ene
zijde des tabernakels;

32 En vijf richelen aan de berderen van de andere zijde des
tabernakels; alsook vijf richelen aan de berderen des
tabernakels, aan de beide zijden westwaarts. **33** En hij
maakte de middelste richel doorschietende in het midden
der berderen, van het ene einde tot het andere einde. **34** En
hij overtrok de berderen met goud, en hun ringen (de
plaatsen voor de richelen) maakte hij van goud; de richelen
overtrok hij ook met goud. **35** Daarna maakte hij een
voorhang van hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en
fijn getweernd linnen; van het allerkunstelijkste werk
maakte hij denzelven, met cherubim.

36 En hij maakte daartoe vier pilaren van sittim hout, die hij
overtrok met goud; hun haken waren van goud, en hij goot
hun vier zilveren voeten. **37** Hij maakte ook aan de deur der
tent een deksel van hemelsblauw, en purper, en scharlaken,
en fijn getweernd linnen, geborduurd werk;

38 En de vijf pilaren daarvan, en hun haken; en hij overtrok
hun hoofden en derzelver banden met goud; en hun vijf
voeten waren van koper.

Exodus 37

1 Alzo maakte Bezaleel de ark van sittimhout; twee ellen en
een halve was haar lengte, en anderhalve el haar breedte,
en anderhalve el haar hoogte. **2** En hij overtrok ze met
louter goud, van binnen en van buiten; en hij maakte ze een
gouden krans rondom. **3** En hij goot voor dezelve vier
gouden ringen, aan haar vier hoeken, alzo dat twee ringen
op derzelver ene zijde waren, en twee ringen op haar andere
zijde. **4** En hij maakte handbomen van sittimhout, en hij
overtrok ze met goud. **5** En hij stak de handbomen in de
ringen, aan de zijden der ark, om de ark te dragen. **6** Hij
maakte ook een verzoendeksel van louter goud; twee ellen
en een halve was deszelfs lengte, en anderhalve el deszelfs
breedte.

7 Ook maakte hij twee cherubim van goud; van dicht werk
maakte hij ze, uit de beide einden des verzoendeksels. **8**
Een cherub uit het ene einde aan deze zijde, en den
anderen cherub uit het andere einde aan gene zijde; uit het
verzoendeksel maakte hij de cherubim, uit deszelfs beide
einden. **9** En de cherubim waren de beide vleugelen omhoog
uitbreidende, bedekkende met hun vleugelen het
verzoendeksel; en hun aangezichten waren tegenover
elkander; de aangezichten der cherubim waren naar het
verzoendeksel. **10** Hij maakte ook een tafel van sittimhout;
twee ellen was haar lengte, en een el haar breedte; en een
el en een halve haar hoogte.

11 En hij overtrok ze met louter goud; en hij maakte een
gouden krans daaraan, rondom. **12** Hij maakte daaraan ook
een lijst rondom, een hand breed; en hij maakte een gouden
krans rondom derzelver lijst. **13** Hij goot ook vier gouden
ringen daaraan; en hij zette de ringen aan de vier hoeken,

die aan derzelver vier voeten waren. **14** Tegenover de lijst
waren de ringen tot plaatsen voor de handbomen, om de
tafel te dragen. **15** Hij maakte ook de handbomen van
sittimhout; en hij overtrok ze met goud, om de tafel te
dragen. **16** En hij maakte het gereedschap, dat op de tafel
zijn zoude, haar schotelen, en haar reukschalen, en haar
kroezen, en haar platelen (met welke zij bedekt zoude
worden), van louter goud. **17** Hij maakte ook een kandelaar
van louter goud. Van dicht werk maakte hij dezen kandelaar,
zijn schacht, en zijn rieten; zijn schaaltjes, zijn knopen, en
zijn bloemen waren uit hem.

18 Zes rieten nu gingen uit zijn zijden; drie rieten des
kandelaars uit zijn ene zijde, en drie rieten des kandelaars
uit zijn andere zijde. **19** In het ene riet waren drie schaaltjes,
gelijk amandelnoten, een knoop en een bloem; en drie
schaaltjes, gelijk amandelnoten in een ander riet, een knoop
en een bloem; alzo waren die zes rieten, die uit den
kandelaar gingen. **20** Maar aan den kandelaar zelven waren
vier schaaltjes, gelijk amandelnoten, met zijn knopen, en
met zijn bloemen. **21** En daar was een knoop onder twee
rieten, uit denzelven uitgaande; ook een knoop onder twee
rieten, uit denzelven uitgaande; nog een knoop onder twee
rieten, uit denzelven uitgaande; alzo was het met de zes
rieten, die uit denzelven uitgingen. **22** Hun knopen en
rieten waren uit hem; het was altemaal een enig dicht werk
van louter goud. **23** En hij maakte hem zeven lampen; zijn
snuiters en zijn blusvaten waren van louter goud. **24** Hij
maakte denzelven uit een talent louter goud, met al zijn
vaten. **25** En hij maakte het reukaltaar van sittimhout; een
el was zijn lengte en een el zijn breedte, vierkant, maar twee
ellen zijn hoogte; uit hetzelve waren zijn hoornen.

26 En hij overtrok het met louter goud, zijn dak, en zijn
wanden rondom, alsook zijn hoornen; en hij maakte het een
gouden krans rondom. **27** Hij maakte ook twee gouden

ringen daaraan, onder zijn krans, aan zijn twee hoeken, aan
zijn beide zijden, tot plaatsen voor de handbomen, dat men
het daarmede droeg. **28** En hij maakte de handbomen van
sittimhout, en hij overtrok ze met goud. **29** Hij maakte ook
de heilige zalfolie, en het reukwerk der zuiverste
welriekende specerijen, naar apothekerswerk.

Exodus 38

1 Hij maakte ook het brandofferaltaar van sittimhout; vijf
ellen was deszelfs lengte, en vijf ellen zijn breedte, vierkant,
en drie ellen zijn hoogte. **2** En hij maakte deszelfs hoornen
op zijn vier hoeken; uit hetzelve waren zijn hoornen; en hij
overtrok het met koper. **3** Hij maakte ook al het gereedschap
des altaars, de potten, en de schoffelen, en de
besprengbekkens, en de krauwelen, en de koolpannen; al
zijn vaten maakte hij van koper. **4** Ook maakte hij aan het
altaar een rooster van koperen netwerk, onder zijn omloop,
van beneden tot zijn midden toe. **5** En hij goot vier ringen
aan de vier einden des koperen roosters, tot plaatsen voor
de handbomen. **6** En hij maakte de handbomen van
sittimhout, en hij overtrok ze met koper. **7** En hij deed de
handbomen in de ringen, aan de zijden des altaars, dat men
het met dezelve droeg; hij maakte hetzelve hol van planken.
8 Hij maakte ook het koperen wasvat, met zijn koperen voet,
van de spiegels der te hoop komende vrouwen, die te hoop
kwamen voor de deur van de tent der samenkomst.

9 Hij maakte ook den voorhof, aan den zuidhoek zuidwaarts;
de behangselen tot den voorhof waren van fijn getweernd
linnen, van honderd ellen.

10 Hun twintig pilaren en derzelver twintig voeten, waren
van koper; de haken dezer pilaren en hun banden waren van
zilver. **11** En aan den noorderhoek honderd ellen, hun
twintig pilaren en derzelver twintig voeten waren van koper;
de haken der pilaren en derzelver banden waren van zilver.
12 En aan den westerhoek waren behangselen van vijftig
ellen, hun pilaren tien en derzelver voeten tien; de haken
der pilaren en hun banden waren van zilver. **13** En aan den
oosterhoek tegen den opgang waren vijftig ellen. **14** De

behangselen aan deze zijde waren vijftien ellen, derzelver
pilaren drie en hun voeten drie. **15** En aan de andere zijde
van de deur des voorhofs, van hier en van daar, waren
behangselen van vijftien ellen; hun pilaren drie en derzelver
voeten drie. **16** Al de behangselen des voorhofs waren
rondom van fijn getweernd linnen. **17** De voeten nu der
pilaren waren van koper, de haken der pilaren, en hun
banden waren van zilver, en het overdeksel hunner hoofden
was van zilver, en al de pilaren des voorhofs waren met
zilver omtogen. **18** En het deksel van de poort des voorhofs
was van geborduurd werk, van hemelsblauw, en purper, en
scharlaken, en fijn getweernd linnen; en twintig ellen was de
lengte, en de hoogte in de breedte was vijf ellen, tegenover
de behangselen des voorhofs. **19** En hun vier pilaren en
derzelver vier voeten waren van koper, hun haken waren
van zilver; ook was het overdeksel hunner hoofden en hun
banden van zilver. **20** En al de pennen des tabernakels en
des voorhofs rondom waren van koper. **21** Dit zijn de getelde
dingen van den tabernakel, van den tabernakel der
getuigenis, die geteld zijn naar den mond van Mozes, ten
dienste der Levieten, door de hand van Ithamar, den zoon
van den priester Aaron.

22 Bezaleel nu, de zoon van Uri, den zoon van Hur, van den
stam van Juda, maakte al, dat de HEERE aan Mozes geboden
had. **23** En met hem Aholiab, de zoon van Ahisamach, van
den stam van Dan, een werkmeester en vernuftig
kunstenaar, en een borduurder in hemelsblauw, en in
purper, en in scharlaken, en in fijn linnen. **24** Al het goud,
dat tot het werk verarbeid is, in het ganse werk des
heiligdoms, te weten, het goud des beweegoffers, was
negen en twintig talenten, en zevenhonderd en dertig
sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms. **25** Het zilver nu
van de getelden der vergadering was honderd talenten, en
duizend zevenhonderd vijf en zeventig sikkelen, naar den
sikkel des heiligdoms. **26** Een beka voor elk hoofd, dat is

een halve sikkel, naar den sikkel des heiligdoms, van een
ieder, die overging tot de getelden, van twintig jaren oud en
daarboven, namelijk zeshonderd drie duizend, vijfhonderd
en vijftig. **27** En er waren honderd talenten zilver, om te
gieten de voeten des heiligdoms, en de voeten des
voorhangs; tot honderd voeten waren honderd talenten, een
talent tot een voet. **28** Maar uit de duizend zevenhonderd
vijf en zeventig sikkelen maakte hij de haken aan de pilaren,
en hij overtrok hun hoofden, en omtoog ze met banden. **29**
Het koper nu des beweegoffers was zeventig talenten, en
twee duizend vierhonderd sikkelen. **30** En hij maakte
daarvan de voeten der deur van de tent der samenkomst, en
het koperen altaar, en den koperen rooster, dien het had, en
al het gereedschap des altaars. **31** En de voeten des
voorhofs rondom, en de voeten van de poort des voorhofs,
ook al de pennen des tabernakels, en al de pennen des
voorhofs rondom.

Exodus 39

1 Zij maakten ook ambtskledederen, om in het heilige te
dienen, van hemelsblauw, en purper, en scharlaken; ook
maakten zij de heilige klederen, die voor Aaron waren, gelijk
de HEERE aan Mozes geboden had. **2** Aldus maakte hij den
efod, van goud, hemelsblauw en purper, en scharlaken, en
fijn getweernd linnen. **3** En zij rekten uit de dunne platen
van goud, en sneden het tot draden, om te doen in het
midden van het hemelsblauw, en in het midden van het
purper, en in het midden van het scharlaken, en in het
midden van het fijn linnen, van het allerkunstelijkste werk. **4**
Zij maakten samenvoegende schouderbanden daaraan; aan
deszelfs beide einden werd hij samengevoegd. **5** En de
kunstelijke riem zijns efods, die daarop was, was gelijk zijn
werk, van hetzelfde, van goud, van hemelsblauw, en purper,
en scharlaken, en fijn getweernd linnen, gelijk als de HEERE
aan Mozes bevolen had. **6** Zij bereidden ook de
sardonixstenen, omvat in gouden kastjes, als zegelgravering
gegraveerd, met de namen der zonen van Israel.

7 En hij zette ze op de schouderbanden des efods, tot
stenen der gedachtenis voor de kinderen Israels, gelijk de
HEERE aan Mozes geboden had. **8** Hij maakte ook den
borstlap van het allerkunstelijkste werk, gelijk het werk des
efods, van goud, hemelsblauw, en purper, en scharlaken, en
fijn getweernd linnen.

9 Hij was vierkant; zij maakten den borstlap dubbel; een
span was zijn lengte, en een span was zijn breedte, dubbel
zijnde. **10** En zij vulden daarin vier rijen stenen: een rij van
een Sardis, een Topaas en een Karbonkel; dit is de eerste rij.
11 En de tweede rij van een Smaragd, een Saffier en een
Diamant. **12** En de derde rij van een Hyacint, Agaat, en

Amethist. **13** En de vierde rij van een Turkoois, en een
Sardonix, en een Jaspis; omvat in gouden kastjes in hun
vullingen. **14** Deze stenen nu, met de namen der zonen van
Israel, waren twaalf, met hun namen, met zegelgravering;
ieder met zijn naam, naar de twaalf stammen. **15** Zij
maakten ook aan den borstlap gelijk-eindigende ketentjes,
van gedraaid werk, uit louter goud. **16** En zij maakten twee
gouden kastjes, en twee gouden ringen; en zij zetten die
twee ringen aan de beide einden des borstlaps. **17** En zij
zetten de twee gedraaide gouden ketentjes aan de twee
ringen, aan de einden van den borstlap. **18** Doch de twee
andere einden der twee gedraaide ketenen zetten zij aan de
twee kastjes, en zij zetten ze aan de schouderbanden des
efods, recht op de voorste zijde van dien. **19** Zij maakten
ook twee gouden ringen, die zij aan de twee andere einden
des borstlaps zetten, inwendig aan zijn boord, die aan de
zijde des efods is. **20** Nog maakten zij twee gouden ringen,
die zij zetten aan de twee schouderbanden van den efod,
beneden, aan deszelfs voorste zijde, tegenover zijn andere
voege, boven den kunstelijken riem des efods. **21** En zij
bonden den borstlap met zijn ringen aan de ringen van den
efod, met een hemelsblauw snoer, dat hij op den
kunstelijken riem van den efod was; opdat de borstlap van
den efod niet afgescheiden wierd, gelijk als de HEERE aan
Mozes geboden had. **22** En hij maakte den mantel des efods
van geweven werk, geheel van hemelsblauw.

23 En het gat des mantels was in deszelfs midden, als het
gat eens pantsiers; dit gat had een boord rondom, dat het
niet gescheurd wierd. **24** En aan de zomen des mantels
maakten zij granaatappelen van hemelsblauw, en purper, en
scharlaken, getweernd. **25** Zij maakten ook schelletjes van
louter goud, en zij stelden de schelletjes tussen de
granaatappelen, aan de zomen des mantels rondom, tussen
de granaatappelen; **26** Dat er een schelletje, daarna een
granaatappel was; wederom een schelletje, en een

granaatappel; aan de zomen des mantels rondom; om te
dienen, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had. **27** Zij
maakten ook de rokken van fijn linnen, van geweven werk,
voor Aaron en voor zijn zonen;

28 En den hoed van fijn linnen, en de sierlijke mutsen van
fijn linnen, en de linnen onderbroeken van fijn getweernd
linnen; **29** En den gordel van fijn getweernd linnen, en van
hemelsblauw, en purper, en scharlaken, van geborduurd
werk, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had. **30** Zij
maakten ook de plaat van de kroon der heiligheid van louter
goud, en zij schreven daarop een schrift, met
zegelgravering: De HEILIGHEID DES HEEREN.

31 En zij hechtten een snoer van hemelsblauw daaraan, om
aan den hoed van boven te hechten, gelijk als de HEERE
aan Mozes geboden had. **32** Aldus werd al het werk des
tabernakels, van de tent der samenkomst voleind; en de
kinderen Israels hadden het gemaakt naar alles, wat de
HEERE aan Mozes geboden had; alzo hadden zij het
gemaakt.

33 Daarna brachten zij den tabernakel tot Mozes, de tent, en
al haar gereedschap, haar haakjes, haar berderen, haar
richelen, en haar pilaren, en haar voeten;

34 En het deksel van roodgeverfde ramsvellen, en het
deksel van dassenvellen, en den voorhang van het deksel;
35 De ark der getuigenis, en haar handbomen, en het
verzoendeksel; **36** De tafel, met al haar gereedschap, en de
toonbroden; **37** Den louteren kandelaar met zijn lampen, de
lampen, die men toerichten moest, en al deszelfs
gereedschap, en de olie tot het licht; **38** Verder het gouden
altaar, en de zalfolie, en het reukwerk van welriekende
specerijen, en het deksel van de deur der tent. **39** Het
koperen altaar, en den koperen rooster, dien het heeft,

deszelfs handbomen, en al zijn gereedschap; het wasvat en
zijn voet; **40** De behangselen des voorhofs, zijn pilaren en
zijn voeten, en het deksel van de poort des voorhofs, zijn
zelen, en zijn pennen, en al het gereedschap van den dienst
des tabernakels, tot de tent der samenkomst; **41** De
ambtsklederen, om in het heiligdom te dienen, de heilige
klederen van den priester Aaron, en de klederen van zijn
zonen, om het priesterambt te bedienen. **42** Naar alles, wat
de HEERE aan Mozes geboden had, alzo hadden de kinderen
Israels het ganse werk gemaakt. **43** Mozes nu bezag het
ganse werk, en ziet, zij hadden het gemaakt, gelijk als de
HEERE geboden had; alzo hadden zij het gemaakt. Toen
zegende Mozes hen.

Exodus 40

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Op den
dag der eerste maand, te weten op den eersten der maand,
zult gij den tabernakel, de tent der samenkomst, oprichten.
3 En gij zult aldaar zetten de ark der getuigenis; en gij zult
de ark met den voorhang bedekken. **4** Daarna zult gij de
tafel daarin brengen, en gij zult schikken wat daarop te
schikken is; gij zult ook den kandelaar daarin brengen, en
zijn lampen aansteken. **5** En gij zult het gouden altaar ten
reukwerk voor de ark der getuigenis zetten; dan zult gij het
deksel van de deur des tabernakels ophangen. **6** Gij zult ook
het altaar des brandoffers zetten voor de deur van den
tabernakel, van de tent der samenkomst. **7** En gij zult het
wasvat zetten tussen de tent der samenkomst, en tussen het
altaar; en gij zult water daar in doen. **8** Daarna zult gij den
voorhof rondom zetten, en gij zult het deksel ophangen aan
de poort des voorhofs. **9** Dan zult gij de zalfolie nemen en
zalven den tabernakel, en al wat daarin is; en gij zult
dezelven heiligen, met al zijn gereedschap, en het zal een
heiligheid zijn. **10** Gij zult ook het altaar des brandoffers
zalven, en al zijn gereedschap; en gij zult het altaar
heiligen, en het altaar zal heiligheid der heiligheden zijn. **11**
Dan zult gij het wasvat zalven, en deszelfs voet; en gij zult
het heiligen. **12** Gij zult ook Aaron en zijn zonen doen
naderen, tot de deur van de tent der samenkomst; en gij
zult hen met water wassen. **13** En gij zult Aaron de heilige
klederen aantrekken; en gij zult hem zalven, en hem
heiligen, dat hij Mij het priesterambt bediene. **14** Gij zult
ook zijn zonen doen naderen, en zult hun de rokken
aantrekken. **15** En gij zult hen zalven, gelijk als gij hun
vader zult gezalfd hebben, dat zij Mij het priesterambt
bedienen. En het zal geschieden, dat hun hun zalving zal
zijn tot een eeuwig priesterdom bij hun geslachten. **16**

Mozes nu deed het naar alles, wat hem de HEERE geboden
had; alzo deed hij.

17 En het geschiedde in de eerste maand, in het tweede
jaar, op den eersten der maand, dat de tabernakel opgericht
werd.

18 Want Mozes richtte den tabernakel op, en zette zijn
voeten, en stelde zijn berderen, en zette zijn richelen
daaraan, en hij richtte deszelfs pilaren op. **19** En hij
spreidde de tent uit over den tabernakel, en hij zette het
deksel der tent daar bovenop, gelijk als de HEERE aan
Mozes geboden had. **20** Voorts nam hij, en leide de
getuigenis in de ark, en deed de handbomen aan de ark, en
hij zette het verzoendeksel boven op de ark.

21 En hij bracht de ark in den tabernakel, en hij hing den
voorhang van het deksel op, en bedekte de ark der
getuigenis, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had. **22**
Hij zette ook de tafel in de tent der samenkomst, aan de
zijde des tabernakels tegen het noorden, buiten den
voorhang.

23 En hij schikte daarop het brood in orde, voor het
aangezicht des HEEREN, gelijk als de HEERE aan Mozes
geboden had. **24** Hij zette ook den kandelaar in de tent der
samenkomst, recht over de tafel, aan de zijde des
tabernakels, zuidwaarts.

25 En hij stak de lampen aan voor het aangezicht des
HEEREN, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had. **26** En
hij zette het gouden altaar in de tent der samenkomst, voor
den voorhang.

27 En hij stak daarop aan reukwerk van welriekende
specerijen, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had. **28**
Hij hing ook het deksel van de deur des tabernakels.

29 En hij zette het altaar des brandoffers aan de deur des
tabernakels, van de tent der samenkomst; en hij offerde
daarop brandoffer, en spijsoffer, gelijk de HEERE aan Mozes
geboden had. **30** Hij zette ook het wasvat tussen de tent der
samenkomst, en tussen het altaar; en hij deed water daarin
om te wassen.

31 En Mozes en Aaron, en zijn zonen wiesen daaruit hun
handen en hun voeten. **32** Als zij ingingen tot de tent der
samenkomst, en als zij tot het altaar naderden, zo wiesen zij
zich, gelijk als de HEERE aan Mozes geboden had. **33** Hij
richtte ook den voorhof op, rondom den tabernakel en het
altaar, en hij hing het deksel van de poort des voorhofs op.
Alzo voleindigde Mozes het werk. **34** Toen bedekte de wolk
de tent der samenkomst; en de heerlijkheid des HEEREN
vervulde den tabernakel.

35 Zodat Mozes niet kon ingaan in de tent der samenkomst,
dewijl de wolk daarop bleef, en de heerlijkheid des HEEREN
den tabernakel vervulde. **36** Als nu de wolk opgeheven werd
van boven den tabernakel, zo reisden de kinderen Israels
voort in al hun reizen. **37** Maar als de wolk niet opgeheven
werd, zo reisden zij niet tot op den dag, dat zij opgeheven
werd. **38** Want de wolk des HEEREN was op den tabernakel
bij dag, en het vuur was er bij nacht op, voor de ogen van
het ganse huis Israels in al hun reizen.

Leviticus

Leviticus 1

1 En de HEERE riep Mozes, en sprak tot hem uit de tent der
samenkomst, zeggende: **2** Spreek tot de kinderen Israels, en
zeg tot hen: Als een mens uit u den HEERE een offerande zal
offeren, gij zult uw offeranden offeren van het vee, van
runderen en van schapen. **3** Indien zijn offerande een
brandoffer van runderen is, zo zal hij een volkomen
mannetje offeren; aan de deur van de tent der samenkomst
zal hij dat offeren, naar zijn welgevallen, voor het
aangezicht des HEEREN.

4 En hij zal zijn hand op het hoofd des brandoffers leggen,
opdat het voor hem aangenaam zij, om hem te verzoenen. **5**
Daarna zal hij het jonge rund slachten voor het aangezicht
des HEEREN; en de zonen van Aaron, de priesters, zullen het
bloed offeren, en het bloed sprengen rondom dat altaar,
hetwelk voor de deur van de tent der samenkomst is. **6** Dan
zal hij het brandoffer de huid aftrekken, en het in zijn
stukken delen. **7** En de zonen van Aaron, den priester,
zullen vuur maken op het altaar, en zullen het hout op het
vuur schikken. **8** Ook zullen de zonen van Aaron, de
priesters, de stukken, het hoofd en het smeer, schikken op
het hout, dat op het vuur is, hetwelk op het altaar is. **9** Doch
zijn ingewand, en zijn schenkelen zal men met water
wassen; en de priester zal dat alles aansteken op het altaar;
het is een brandoffer, een vuuroffer, tot een liefelijken reuk
den HEERE. **10** En indien zijn offerande is van klein vee, van
schapen of van geiten, ten brandoffer, zal hij een volkomen
mannetje offeren.

11 En hij zal dat slachten aan de zijde van het altaar
noordwaarts, voor het aangezicht des HEEREN; en de zonen
van Aaron, de priesters, zullen zijn bloed rondom op het

altaar sprengen. **12** Daarna zal hij het in zijn stukken delen,
mitsgaders zijn hoofd en zijn smeer; en de priester zal die
schikken op het hout, dat op het vuur is, hetwelk op het
altaar is. **13** Doch het ingewand en de schenkelen zal men
met water wassen; en de priester zal dat alles offeren en
aansteken op het altaar; het is een brandoffer, een
vuuroffer, tot een liefelijken reuk den HEERE. **14** En indien
zijn offerande voor den HEERE een brandoffer van gevogelte
is, zo zal hij zijn offerande van tortelduiven, of van jonge
duiven, offeren.

15 En de priester zal die tot het altaar brengen, en deszelfs
hoofd met zijn nagel splijten, en op het altaar aansteken; en
zijn bloed zal aan den wand des altaars uitgeduwd worden.
16 En zijn krop met zijn vederen zal hij wegdoen, en zal het
werpen bij het altaar, oostwaarts, aan de plaats der as. **17**
Verder zal hij die met zijn vleugelen klieven, niet
afscheiden; en de priester zal die aansteken op het altaar,
op het hout, dat op het vuur is; het is een brandoffer, een
vuuroffer, tot een liefelijken reuk den HEERE.

Leviticus 2

1 Als nu een ziel een offerande van spijsoffer den HEERE zal
offeren, zijn offerande zal van meelbloem zijn; en hij zal olie
daarop gieten, en wierook daarop leggen. **2** En hij zal het
brengen tot de zonen van Aaron, de priesters, een van welke
daarvan zijn hand vol grijpen zal uit deszelfs meelbloem, en
uit deszelfs olie, met al deszelfs wierook; en de priester zal
deszelfs gedenkoffer aansteken op het altaar; het is een
vuuroffer, tot een liefelijken reuk den HEERE. **3** Wat nu
overblijft van het spijsoffer, zal voor Aaron en zijn zonen
zijn; het is een heiligheid der heiligheden van de
vuurofferen des HEEREN. **4** En als gij offeren zult een
offerande van spijsoffer, een gebak des ovens; het zullen
zijn ongezuurde koeken van meelbloem, met olie gemengd,
en ongezuurde vladen, met olie bestreken.

5 En indien uw offerande spijsoffer is, in de pan gekookt, zij
zal zijn van ongezuurde meelbloem, met olie gemengd.

6 Breekt ze in stukken, en giet olie daarop; het is een
spijsoffer. **7** En zo uw offerande een spijsoffer des ketels is,
het zal van meelbloem met olie gemaakt worden.

8 Dan zult gij dat spijsoffer, hetwelk daarvan zal gemaakt
worden, den HEERE toebrengen; en men zal het tot den
priester doen naderen, die het tot het altaar dragen zal. **9** En
de priester zal van dat spijsoffer deszelfs gedenkoffer
opnemen, en op het altaar aansteken, het is een vuuroffer,
tot een liefelijken reuk den HEERE. **10** En wat overblijft van
het spijsoffer, zal voor Aaron en zijn zonen zijn; het is een
heiligheid der heiligheden van de vuurofferen des HEEREN.
11 Geen spijsoffer, dat gij den HEERE zult offeren, zal met
desem gemaakt worden; want van geen zuurdesem, en van
geen honig zult gijlieden den HEERE vuuroffer aansteken.

12 De offeranden der eerstelingen zult gij den HEERE
offeren; maar op het altaar zullen zij niet komen tot een
liefelijken reuk.

13 En alle offerande uws spijsoffers zult gij met zout zouten,
en het zout des verbonds van uw God van uw spijsoffer niet
laten afblijven; met al uw offerande zult gij zout offeren. **14**
En zo gij den HEERE een spijsoffer der eerste vruchten
offert, zult gij het spijsoffer uwer eerste vruchten van groene
aren, bij het vuur gedord, dat is, het klein gebroken graan
van volle groene aren, offeren. **15** En gij zult olie daarop
doen, en wierook daarop leggen; het is een spijsoffer. **16** Zo
zal de priester deszelfs gedenkoffer aansteken van zijn klein
gebroken graan en van zijn olie, met al den wierook; het is
een vuuroffer den HEERE.

Leviticus 3

1 En indien zijn offerande een dankoffer is; zo hij ze van de
runderen offert, hetzij mannetje of wijfje, volkomen zal hij
die offeren, voor het aangezicht des HEEREN. **2** En hij zal
zijn hand op het hoofd zijner offerande leggen, en zal ze
slachten voor de deur van de tent der samenkomst; en de
zonen van Aaron, de priesters, zullen het bloed rondom op
het altaar sprengen. **3** Daarna zal hij van dat dankoffer een
vuuroffer den HEERE offeren; het vet, dat het ingewand
bedekt, en al het vet, hetwelk aan het ingewand is. **4** Dan
zal hij beide de nieren, en het vet, hetwelk daaraan is, dat
aan de weekdarmen is; en het net over de lever, met de
nieren, zal hij afnemen. **5** En de zonen van Aaron zullen dat
aansteken op het altaar, op het brandoffer, hetwelk op het
hout zal zijn, dat op het vuur is; het is een vuuroffer, tot een
liefelijken reuk den HEERE. **6** En indien zijn offerande van
klein vee is, den HEERE tot een dankoffer, hetzij mannetje of
wijfje, volkomen zal hij die offeren.

7 Indien hij een lam tot zijn offerande offert, zo zal hij het
offeren voor het aangezicht des HEEREN. **8** En hij zal zijn
hand op het hoofd zijner offerande leggen, en hij zal die
slachten voor de tent der samenkomst; en de zonen van
Aaron zullen het bloed daarvan sprengen op het altaar
rondom. **9** Daarna zal hij van dat dankoffer een vuuroffer
den HEERE offeren; zijn vet, den gehelen staart, dien hij
dicht aan de ruggegraat zal afnemen, en het vet
bedekkende het ingewand, en al het vet, dat aan het
ingewand is; **10** Ook beide de nieren, en het vet, dat
daaraan is, dat aan de weekdarmen is; en het net over de
lever met de nieren, zal hij afnemen. **11** En de priester zal
dat aansteken op het altaar; het is een spijs des vuuroffers

den HEERE. **12** Indien nu zijn offerande een geit is, zo zal hij
die offeren voor het aangezicht des HEEREN.

13 En hij zal zijn hand op haar hoofd leggen, en hij zal haar
slachten voor de tent der samenkomst; en de zonen van
Aaron zullen haar bloed op het altaar sprengen rondom. **14**
Dan zal hij daarvan zijn offerande offeren, een vuuroffer den
HEERE; het vet bedekkende het ingewand, en al het vet, dat
aan het ingewand is; **15** Mitsgaders de beide nieren, en het
vet, dat daaraan is, dat aan de weekdarmen is; en het net
over de lever, met de nieren, zal hij afnemen. **16** En de
priester zal die aansteken op het altaar; het is een spijs des
vuuroffers, tot een liefelijken reuk; alle vet zal des HEEREN
zijn. **17** Dit zij een eeuwige inzetting voor uw geslachten, in
al uw woningen: geen vet noch bloed zult gij eten.

Leviticus 4

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels, zeggende: Als een ziel zal gezondigd
hebben, door afdwaling van enige geboden des HEEREN,
dat niet zou gedaan worden, en tegen een van die zal
gedaan hebben; **3** Indien de priester, die gezalfd is, zal
gezondigd hebben, tot schuld des volks, zo zal hij voor zijn
zonde, die hij gezondigd heeft, offeren een var, een
volkomen jong rund, den HEERE ten zondoffer. **4** En hij zal
dien var brengen tot de deur van de tent der samenkomst,
voor het aangezicht des HEEREN; en hij zal zijn hand op het
hoofd van dien var leggen, en hij zal dien var slachten voor
het aangezicht des HEEREN. **5** Daarna zal die gezalfde
priester van het bloed van den var nemen, en hij zal dat tot
de tent der samenkomst brengen. **6** En de priester zal zijn
vinger in dat bloed dopen; en van dat bloed zal hij
zevenmaal sprengen voor het aangezicht des HEEREN, voor
den voorhang van het heilige. **7** Ook zal de priester van dat
bloed doen op de hoornen des reukaltaars der welriekende
specerijen, voor het aangezicht des HEEREN, dat in de tent
der samenkomst is; dan zal hij al het bloed van den var
uitgieten aan den bodem van het altaar des brandoffers,
hetwelk is aan de deur van de tent der samenkomst. **8**
Verder, al het vet van den var des zondoffers zal hij daarvan
opnemen; het vet bedekkende het ingewand, en al het vet,
dat aan het ingewand is; **9** Daartoe de twee nieren, en het
vet, dat daaraan is, dat aan de weekdarmen is, en het net
over de lever, met de nieren, zal hij afnemen; **10** Gelijk als
het van den os des dankoffers opgenomen wordt; en de
priester zal die aansteken op het altaar des brandoffers. **11**
Maar de huid van dien var, en al zijn vlees, met zijn hoofd en
met zijn schenkelen, en zijn ingewand, en zijn mest; **12** En
dien gehelen var zal hij tot buiten het leger uitvoeren, aan

een reine plaats, waar men de as uitstort, en zal hem met
vuur op het hout verbranden; bij de uitgegoten as zal hij
verbrand worden. **13** Indien nu de gehele vergadering van
Israel afgedwaald zal zijn, en de zaak voor de ogen der
gemeente verborgen is, en zij iets gedaan zullen hebben
tegen enige van alle geboden des HEEREN, dat niet zoude
gedaan worden, en zijn schuldig geworden;

14 En die zonde, die zij daartegen gezondigd zullen
hebben, bekend is geworden; zo zal de gemeente een var,
een jong rund, ten zondoffer offeren, en dien voor de tent
der samenkomst brengen; **15** En de oudsten der
vergadering zullen hun handen op het hoofd van den var
leggen, voor het aangezicht des HEEREN; en hij zal den var
slachten voor het aangezicht des HEEREN. **16** Daarna zal die
gezalfde priester van het bloed van den var tot de tent der
samenkomst brengen. **17** En de priester zal zijn vinger
indopen, nemende van dat bloed; en hij zal zevenmaal
sprengen voor het aangezicht des HEEREN, voor den
voorhang. **18** En van dat bloed zal hij doen op de hoornen
van het altaar, dat voor het aangezicht des HEEREN is, dat
in de tent der samenkomst is; dan zal hij al het bloed
uitgieten, aan den bodem van het altaar des brandoffers,
hetwelk is voor de deur van de tent der samenkomst. **19**
Daartoe zal hij al zijn vet van hem opnemen, en op het
altaar aansteken. **20** En hij zal dezen var doen, gelijk als hij
den var des zondoffers gedaan heeft, alzo zal hij hem doen;
en de priester zal voor hen verzoening doen, en het zal hun
vergeven worden. **21** Daarna zal hij dien var tot buiten het
leger uitvoeren, en zal hem verbranden, gelijk als hij den
eersten var verbrand heeft; het is een zondoffer der
gemeente. **22** Als een overste zal gezondigd hebben, en
tegen een van de geboden des HEEREN zijns Gods, door
afdwaling, gedaan zal hebben, hetwelk niet zou gedaan
worden, zodat hij schuldig is;

23 Of men zijn zonde, die hij daartegen gezondigd heeft,
aan hem zal bekend gemaakt hebben; zo zal hij tot zijn offer
brengen een geitenbok, een volkomen mannetje. **24** En hij
zal zijn hand op het hoofd van den bok leggen, en zal hem
slachten in de plaats, waar men het brandoffer slacht voor
het aangezicht des HEEREN; het is een zondoffer. **25** Daarna
zal de priester van het bloed des zondoffers met zijn vinger
nemen, en dat op de hoornen van het altaar des brandoffers
doen; dan zal hij zijn bloed aan den bodem van het altaar
des brandoffers uitgieten. **26** Hij zal ook al zijn vet op het
altaar aansteken, gelijk het vet des dankoffers; zo zal de
priester voor hem verzoening doen van zijn zonden, en het
zal hem vergeven worden. **27** En zo enig mens van het volk
des lands door afdwaling zal gezondigd hebben, dewijl hij
iets doet tegen een van de geboden des HEEREN, dat niet
gedaan zou worden, zodat hij schuldig is;

28 Of men zijn zonde, die hij gezondigd heeft, aan hem zal
bekend gemaakt hebben; zo zal hij tot zijn offerande
brengen een jonge geit, een volkomen wijfje, voor zijn
zonde, die hij gezondigd heeft. **29** En hij zal zijn hand op
het hoofd des zondoffers leggen; en men zal dat zondoffer
slachten in de plaats des brandoffers. **30** Daarna zal de
priester van haar bloed met zijn vinger nemen, en doen het
op de hoornen van het altaar des brandoffers; dan zal hij al
het bloed daarvan aan den bodem van dat altaar uitgieten.
31 En al haar vet zal hij afnemen, gelijk als het vet van het
dankoffer afgenomen wordt, en de priester zal het
aansteken op het altaar, tot een liefelijken reuk den HEERE;
en de priester zal voor hem verzoening doen, en het zal hem
vergeven worden. **32** Maar zo hij een lam voor zijn offerande
ten zondoffer brengt, het zal een volkomen wijfje zijn, dat hij
brengt. **33** En hij zal zijn hand op het hoofd des zondoffers
leggen, en hij zal dat slachten tot een zondoffer, in de
plaats, waar men het brandoffer slacht. **34** Daarna zal de
priester van het bloed des zondoffers met zijn vinger

nemen, en zal het doen op de hoornen van het altaar des
brandoffers; dan zal hij al het bloed daarvan aan den bodem
van dat altaar uitgieten. **35** En al het vet daarvan zal hij
afnemen, gelijk als het vet van het lam des dankoffers
afgenomen wordt, en de priester zal die aansteken op het
altaar, op de vuurofferen des HEEREN; en de priester zal
voor hem verzoening doen over zijn zonde, die hij
gezondigd heeft, en het zal hem vergeven worden.

Leviticus 5

1 Als nu een mens zal gezondigd hebben, dat hij gehoord
heeft een stem des vloeks, waarvan hij getuige is, hetzij dat
hij het gezien of geweten heeft; indien hij het niet te kennen
geeft, zo zal hij zijn ongerechtigheid dragen. **2** Of wanneer
een mens enig onrein ding zal aangeroerd hebben, hetzij
het dode aas van een wild onrein gedierte, of het dode aas
van onrein vee, of het dode aas van onrein kruipend
gedierte; al is het voor hem verborgen geweest, nochtans is
hij onrein en schuldig. **3** Of als hij zal aangeroerd hebben de
onreinigheid van een mens, naar al zijn onreinigheid,
waarmede hij onrein wordt; en het is voor hem verborgen
geweest, en hij is het gewaar geworden, zo is hij schuldig. **4**
Of als een mens zal gezworen hebben, onbedacht met zijn
lippen uitsprekende, om kwaad te doen, of om goed te doen;
naar al wat de mens in den eed onbedacht uitspreekt, en het
is voor hem verborgen geweest, en hij is het gewaar
geworden, zo is hij aan een van die schuldig. **5** Het zal dan
geschieden, als hij aan een van die schuldig is, dat hij
belijden zal, waarin hij gezondigd heeft; **6** En tot zijn
schuldoffer den HEERE voor zijn zonde, die hij gezondigd
heeft, brengen zal een wijfje van klein vee, een lam of een
jonge geit, voor de zonde; zo zal de priester voor hem
vanwege zijn zonde verzoening doen. **7** Maar indien zijn
hand zoveel niet bereiken kan, als genoeg is tot een stuk
klein vee, zo zal hij tot zijn offer voor de schuld, die hij
gezondigd heeft, den HEERE brengen twee tortelduiven, of
twee jonge duiven, een ten zondoffer, en een ten brandoffer.

8 En hij zal die tot den priester brengen, welke eerst die zal
offeren, die tot het zondoffer is; en zal haar hoofd met zijn
nagel nevens haar nek splijten, maar niet afscheiden. **9** En
van het bloed des zondoffers zal hij aan den wand van het

altaar sprengen; maar het overgeblevene van dat bloed zal
uitgeduwd worden aan den bodem van het altaar; het is een
zondoffer. **10** En de andere zal hij ten brandoffer maken,
naar de wijze; zo zal de priester voor hem, vanwege zijn
zonde, die hij gezondigd heeft, verzoening doen, en het zal
hem vergeven worden. **11** Maar indien zijn hand niet
bereiken kan aan twee tortelduiven of twee jonge duiven, zo
zal hij, die gezondigd heeft, tot zijn offerande brengen het
tiende deel van een efa meelbloem ten zondoffer; hij zal
geen olie daarover doen, noch wierook daarop leggen; want
het is een zondoffer.

12 En hij zal dat tot den priester brengen, en de priester zal
daarvan zijn hand vol, der gedachtenis deszelven, grijpen,
en dat aansteken op het altaar, op de vuurofferen des
HEEREN; het is een zondoffer. **13** Zo zal de priester voor
hem verzoening doen over zijn zonde, die hij gezondigd
heeft in enige van die stukken, en het zal hem vergeven
worden; en het zal des priesters zijn, gelijk het spijsoffer. **14**
Wijders sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

15 Als een mens door overtreding overtreden, en door
afdwaling gezondigd zal hebben, wat onwetende van de
heilige dingen des HEEREN, zo zal hij tot zijn schuldoffer
den HEERE brengen een volkomen ram uit de kudde, met
uw schatting aan zilveren sikkelen, naar den sikkel des
heiligdoms, ten schuldoffer. **16** Zo zal hij, dat hij zondigende
heeft onwetend van de heilige dingen, wedergeven, en zal
deszelfs vijfde deel daarenboven toedoen, dat hij den
priester geven zal; alzo zal de priester met den ram des
schuldoffers voor hem verzoening doen, en het zal hem
vergeven worden. **17** En indien een mens zal gezondigd
hebben, en gedaan tegen een van alle geboden des
HEEREN, hetwelk niet zou gedaan worden, al is het dat hij
het niet geweten heeft, nochtans is hij schuldig, en zal zijn
ongerechtigheid dragen.

18 En hij zal een volkomen ram uit de kudde tot den priester
brengen, met uw schatting, ten schuldoffer; en de priester
zal voor hem verzoening doen over zijn afdwaling, door
welke hij afgedwaald is, die hij niet geweten had; zo zal het
hem vergeven worden. **19** Het is een schuldoffer; hij heeft
zich voorzeker schuldig gemaakt aan den HEERE.

Leviticus 6

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Als een
mens gezondigd, en tegen den HEERE door overtreding
overtreden zal hebben, dat hij aan zijn naaste zal gelogen
hebben van hetgeen hem in bewaring gegeven, of ter hand
gesteld was, of van roof, of dat hij met geweld zijn naaste
onthoudt; **3** Of dat hij het verlorene gevonden, en daarover
gelogen, en met valsheid gezworen zal hebben; over iets
van alles, dat de mens doet, daarin zondigende. **4** Het zal
dan geschieden, dewijl hij gezondigd heeft, en schuldig
geworden is, dat hij wederuitkeren zal den roof, dien hij
geroofd, of het onthoudene, dat hij met geweld onthoudt, of
het bewaarde, dat bij hem te bewaren gegeven was, of het
verlorene, dat hij gevonden heeft; **5** Of van al, waarover hij
valselijk gezworen heeft, dat hij hetzelve in zijn hoofdsom
wedergeve, en nog het vijfde deel daarenboven toedoen zal;
wiens dat is, dien zal hij dat geven op den dag zijner schuld.
6 En hij zal den HEERE zijn schuldoffer brengen tot den
priester, een volkomen ram uit de kudde, met uw schatting,
ten schuldoffer. **7** Dan zal de priester voor hem verzoening
doen voor het aangezicht des HEEREN, en het zal hem
vergeven worden; over iets van al, wat hij doet, waar hij
schuld aan heeft. **8** Verder sprak de HEERE tot Mozes,
zeggende:

9 Gebied Aaron en zijn zonen, zeggende: Dit is de wet des
brandoffers; het is hetgeen, wat door de branding op het
altaar den gansen nacht tot aan den morgen opvaart; alwaar
het vuur des altaars zal brandende gehouden worden. **10** En
de priester zal zijn linnen kleed aantrekken, en de linnen
onderbroek over zijn vlees aantrekken, en zal de as
opnemen, als het vuur het brandoffer op het altaar zal
verteerd hebben, en zal die bij het altaar leggen. **11** Daarna

zal hij zijn klederen uittrekken, en zal andere klederen
aandoen, en zal de as tot buiten het leger uitdragen aan een
reine plaats. **12** Het vuur nu op het altaar zal daarop
brandende gehouden worden, het zal niet uitgeblust
worden; maar de priester zal daar elken morgen hout
aansteken, en zal daarop het brandoffer schikken, en het vet
der dankofferen daarop aansteken. **13** Het vuur zal
geduriglijk op het altaar brandende gehouden worden; het
zal niet uitgeblust worden. **14** Dit is nu de wet des
spijsoffers; een der zonen van Aaron zal dat voor het
aangezicht des HEEREN offeren, voor het altaar.

15 En hij zal daarvan opnemen zijn hand vol, uit de
meelbloem des spijsoffers, en van deszelfs olie, en al den
wierook, die op het spijsoffer is; dan zal hij het aansteken op
het altaar; het is een liefelijke reuk tot deszelfs gedachtenis
voor den HEERE. **16** En het overblijvende daarvan zullen
Aaron en zijn zonen eten; ongezuurd zal het gegeten
worden in de heilige plaats; in den voorhof van de tent der
samenkomst zullen zij dat eten. **17** Het zal niet gedesemd
gebakken worden; het is hun deel, dat Ik gegeven heb van
Mijn vuurofferen; het is een heiligheid der heiligheden,
gelijk het zondoffer en gelijk het schuldoffer. **18** Al wat
mannelijk is onder de zonen van Aaron zal het eten; het zij
een eeuwige inzetting voor uw geslachten van de
vuurofferen des HEEREN; al wat die zal aanroeren, zal heilig
zijn. **19** Wijders sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

20 Dit is de offerande van Aaron en van zijn zonen, die zij
den HEERE offeren zullen, ten dage als hij zal gezalfd
worden: het tiende deel ener efa meelbloem, een spijsoffer
gedurig; de helft daarvan op den morgen, en de helft
daarvan op den avond. **21** Het zal in een pan met olie
gemaakt worden; geroost zult gij het brengen; en de
gebakken stukken des spijsoffers zult gij offeren, tot een
liefelijken reuk den HEERE. **22** Ook zal de priester, die uit

zijn zonen in zijn plaats de gezalfde zal worden, hetzelfde doen; het zij een eeuwige inzetting; het zal voor den HEERE geheel aangestoken worden. **23** Alzo zal alle spijsoffer des priesters ganselijk zijn; het zal niet gegeten worden. **24** Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

25 Spreek tot Aaron en tot zijn zonen, zeggende: Dit is de wet des zondoffers: in de plaats, waar het brandoffer geslacht wordt, zal het zondoffer voor het aangezicht des HEEREN geslacht worden; het is een heiligheid der heiligheden. **26** De priester, die het voor de zonde offert, zal het eten; in de heilige plaats zal het gegeten worden, in den voorhof van de tent der samenkomst. **27** Al wat deszelfs vlees zal aanroeren, zal heilig zijn; zo wie van zijn bloed op een kleed zal gesprengd hebben, dat, waarop hij gesprengd zal hebben, zult gij in de heilige plaats wassen. **28** En het aarden vat, waarin het gezoden is, zal gebroken worden; maar zo het in een koperen vat gezoden is, zo zal het geschuurd en in water gespoeld worden. **29** Al wat mannelijk is onder de priesteren, zal dat eten; het is een heiligheid der heiligheden. **30** Maar geen zondoffer, van welks bloed in de tent der samenkomst zal gebracht worden, om in het heiligdom te verzoenen, zal gegeten worden; het zal in het vuur verbrand worden.

Leviticus 7

1 Dit is nu de wet des schuldoffers; het is een heiligheid der
heiligheden. **2** In de plaats, waar zij het brandoffer slachten,
zullen zij het schuldoffer slachten; en men zal deszelfs bloed
rondom op het altaar sprengen. **3** En daarvan zal men al zijn
vet offeren, den staart, en het vet, dat het ingewand bedekt;
4 Ook de beide nieren, en het vet, dat daaraan is, dat op de
weekdarmen is; en het net over de lever, met de nieren, zal
men afnemen. **5** En de priester zal die aansteken op het
altaar, ten vuuroffer den HEERE; het is een schuldoffer. **6** Al
wat mannelijk is onder de priesteren zal dat eten; in de
heilige plaats zal het gegeten worden; het is een heiligheid
der heiligheden. **7** Gelijk het zondoffer, alzo zal ook het
schuldoffer zijn; enerlei wet zal voor dezelve zijn; het zal
des priesters zijn, die daarmede verzoening gedaan zal
hebben. **8** Ook de priester, die iemands brandoffer offert, die
priester zal de huid des brandoffers hebben, dat hij geofferd
heeft. **9** Daartoe al het spijsoffer, dat in den oven gebakken
wordt, met al wat in den ketel en in den pan bereid wordt,
zal des priesters zijn, die dat offert. **10** Ook alle spijsoffer
met olie gemengd, of droog, zal voor alle zonen van Aaron
zijn, voor den enen als voor den anderen. **11** Dit is nu de wet
des dankoffers, dat men den HEERE offeren zal.

12 Indien hij dat tot een lof offer offert, zo zal hij, nevens
het lofoffer, ongezuurde koeken met olie gemengd, en
ongezuurde vladen met olie bestreken, offeren; en zullen die
koeken met olie gemengd van geroost meelbloem zijn. **13**
Benevens de koeken zal hij tot zijn offerande gedesemd
brood offeren, met het lofoffer zijns dankoffers. **14** En een
daarvan uit de ganse offerande zal hij den HEERE ten
hefoffer offeren; het zal voor den priester zijn, die het bloed
des dankoffers sprengt. **15** Maar het vlees van het lofoffer

zijns dankoffers zal op den dag van deszelfs offerande
gegeten worden; daarvan zal men niet tot den morgen
overlaten. **16** En zo het slachtoffer zijner offerande een
gelofte, of vrijwillig offer is, dat zal ten dage als hij zijn offer
offeren zal, gegeten worden, en het overgeblevene daarvan
zal ook des anderen daags gegeten worden. **17** Wat nog van
het vlees des slachtoffers overgebleven is, zal op den
derden dag met vuur verbrand worden; **18** Want zo
enigszins van dat vlees zijns dankoffers op den derden dag
gegeten wordt, die dat geofferd heeft, zal niet aangenaam
zijn; het zal hem niet toegerekend worden, het zal een
afgrijselijk ding zijn; en de ziel, die daarvan eet, zal haar
ongerechtigheid dragen. **19** En het vlees, dat iets onreins
aangeroerd zal hebben, zal niet gegeten worden; met vuur
zal het verbrand worden; maar aangaande het andere vlees,
dat vlees zal een ieder, die rein is, mogen eten. **20** Doch als
een ziel het vlees van het dankoffer, hetwelk des HEEREN is,
gegeten zal hebben, en haar onreinigheid aan haar is, zo zal
die ziel uit haar volken uitgeroeid worden. **21** En wanneer
een ziel iets onreins zal aangeroerd hebben, als de
onreinigheid des mensen, of het onreine vee, of enig onrein
verfoeisel, en zal van het vlees des dankoffers, hetwelk des
HEEREN is, gegeten hebben, zo zal die ziel uit haar volken
uitgeroeid worden. **22** Daarna sprak de HEERE tot Mozes,
zeggende:

23 Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Geen vet van
een os, of schaap, of geit, zult gij eten. **24** Maar het vet van
een dood aas, en het vet van het verscheurde, mag tot alle
werk gebezigd worden; doch gij zult het ganselijk niet eten.
25 Want al wie het vet van vee eten zal, van hetwelk men
den HEERE een vuuroffer zal geofferd hebben, die ziel, die
het gegeten zal hebben, zal uit haar volken uitgeroeid
worden. **26** Ook zult gij in uw woningen geen bloed eten,
hetzij van het gevogelte, of van het vee. **27** Alle ziel, die

enig bloed eten zal, die ziel zal uit haar volken uitgeroeid
worden. **28** Voorts sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

29 Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Wie zijn
dankoffer den HEERE offert, zal zijn offerande van zijn
dankoffer den HEERE toebrengen. **30** Zijn handen zullen de
vuurofferen des HEEREN brengen; het vet aan de borst zal
hij met die borst brengen, om die tot een beweegoffer voor
het aangezicht des HEEREN te bewegen. **31** En de priester
zal dat vet op het altaar aansteken; doch de borst zal voor
Aaron en zijn zonen zijn. **32** Gij zult ook den
rechterschouder tot een hefoffer den priester geven, uit uw
dankofferen. **33** Wie uit de zonen van Aaron het bloed des
dankoffers en het vet offert, dien zal de rechterschouder ten
dele zijn. **34** Want de beweegborst en den hefschouder heb
Ik van de kinderen Israels uit hun dankofferen genomen, en
heb dezelve aan Aaron, den priester, en aan zijn zonen, tot
een eeuwige inzetting gegeven, van de kinderen Israels. **35**
Dit is de zalving van Aaron en de zalving van zijn zonen, van
de vuurofferen des HEEREN; ten dage als Hij hen deed
naderen, om het priesterdom den HEERE te bedienen;

36 Hetwelk de HEERE hun van de kinderen Israels te geven
geboden heeft, ten dage als Hij hen zalfde; het zij een
eeuwige inzetting voor hun geslachten. **37** Dit is de wet des
brandoffers, des spijsoffers, des zondoffers, des schuldoffers,
des vuloffers en des dankoffers; **38** Die de HEERE Mozes op
den berg Sinai geboden heeft, ten dage als Hij den kinderen
Israels gebood, dat zij hun offeranden den HEERE, in de
woestijn van Sinai, zouden offeren.

Leviticus 8

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Neem
Aaron en zijn zonen met hem, en de klederen, en de zalfolie,
daartoe den var des zondoffers, en de twee rammen, en den
korf van de ongezuurde broden; **3** En verzamel de ganse
vergadering aan de deur van de tent der samenkomst. **4**
Mozes nu deed, gelijk als de HEERE hem geboden had; en
de vergadering werd verzameld aan de deur van de tent der
samenkomst. **5** Toen zeide Mozes tot de vergadering: Dit is
de zaak, die de HEERE geboden heeft te doen. **6** En Mozes
deed Aaron en zijn zonen naderen, en wies hen met dat
water. **7** Daar deed hij hem den rok aan, en gordde hem met
den gordel, en trok hem den mantel aan; en deed hij hem
den efod aan, en gordde dien met den kunstelijken riem des
efods, en ombond hem daarmede. **8** Voorts deed hij hem
den borstlap aan, en voegde aan den borstlap de Urim en de
Thummim. **9** En hij zette den hoed op zijn hoofd; en aan den
hoed boven zijn aangezicht zette hij de gouden plaat, de
kroon der heiligheid, gelijk als de HEERE Mozes geboden
had. **10** Toen nam Mozes de zalfolie, en zalfde den
tabernakel, en al wat daarin was, en heiligde ze. **11** En hij
sprengde daarvan op het altaar zevenmaal; en hij zalfde het
altaar, en al zijn gereedschap, mitsgaders het wasvat en zijn
voet, om die te heiligen. **12** Daarna goot hij van de zalfolie
op het hoofd van Aaron, en hij zalfde hem, om hem te
heiligen. **13** Ook deed Mozes de zonen van Aaron naderen,
en trok hun rokken aan, en gordde hen met een gordel, en
bond hun mutsen op, gelijk als de HEERE Mozes geboden
had. **14** Toen deed hij den var des zondoffers bijeenkomen;
en Aaron en zijn zonen leiden hun handen op het hoofd van
den var des zondoffers;

15 En men slachtte hem; en Mozes nam het bloed, en deed
het met zijn vinger rondom op de hoornen des altaars, en
ontzondigde het altaar; daarna goot hij het bloed uit aan
den bodem des altaars, en heiligde het, om voor hetzelve
verzoening te doen. **16** Voorts nam hij al het vet, dat aan
het ingewand is, en het net der lever, en de twee nieren en
haar vet; en Mozes stak het aan op het altaar. **17** Maar den
var met zijn huid, en zijn vlees, en zijn mest, heeft hij buiten
het leger met vuur verbrand, gelijk als de HEERE Mozes
geboden had. **18** Daarna deed hij den ram des brandoffers
bijbrengen; en Aaron en zijn zonen leiden hun handen op
het hoofd van den ram.

19 En men slachtte hem; en Mozes sprengde het bloed op
het altaar rondom. **20** Hij deelde ook den ram in zijn delen;
en Mozes stak het hoofd aan, en die delen, en het smeer; **21**
Doch het ingewand en de schenkelen wies hij met water; en
Mozes stak dien gehelen ram aan op het altaar; het was een
brandoffer tot een liefelijken reuk, een vuuroffer was het den
HEERE, gelijk als de HEERE Mozes geboden had. **22** Daarna
deed hij den anderen ram, den ram des vuloffers,
bijbrengen; en Aaron met zijn zonen leiden hun handen op
het hoofd van den ram.

23 En men slachtte hem; en Mozes nam van zijn bloed, en
deed het op het lapje van Aarons rechteroor, en op den duim
zijner rechterhand, en op den groten teen van zijn
rechtervoet. **24** Hij deed ook de zonen van Aaron naderen;
en Mozes deed van dat bloed op het lapje van hun
rechteroor, en op den duim van hun rechterhand, en op den
groten teen van hun rechtervoet; daarna sprengde Mozes
dat bloed rondom op het altaar. **25** En hij nam het vet, en
den staart, en al het vet, dat aan het ingewand is, en het net
der lever, en de beide nieren, en haar vet, daartoe den
rechterschouder. **26** Ook nam hij uit den korf van de
ongezuurde broden, die voor het aangezicht des HEEREN

was, een ongezuurde koek, en een geolieden broodkoek, en
een vlade; en hij leide ze op dat vet, en op den
rechterschouder. **27** En hij gaf dat alles in de handen van
Aaron, en in de handen zijner zonen; en bewoog die ten
beweegoffer, voor het aangezicht des HEEREN. **28** Daarna
nam Mozes ze uit hun handen, en stak ze aan op het altaar,
op het brandoffer; zij waren vulofferen tot een liefelijken
reuk; het was een vuuroffer den HEERE. **29** Voorts nam
Mozes de borst, en bewoog ze ten beweegoffer voor het
aangezicht des HEEREN; zij werd Mozes ten dele van den
ram des vuloffers, gelijk als de HEERE Mozes geboden had.
30 Mozes nam ook van de zalfolie, en van het bloed,
hetwelk op het altaar was, en sprengde het op Aaron, op zijn
klederen, en op zijn zonen, en op de klederen zijner zonen
met hem; en hij heiligde Aaron, zijn klederen, en zijn zonen,
en de klederen zijner zonen met hem. **31** En Mozes zeide tot
Aaron en tot zijn zonen: Ziedt dat vlees voor de deur van de
tent der samenkomst, en eet hetzelve daar, mitsgaders het
brood, dat in den korf des vuloffers is; gelijk als ik geboden
heb, zeggende: Aaron en zijn zonen zullen dat eten.

32 Maar het overige van het vlees en van het brood zult gij
met vuur verbranden. **33** Ook zult gij uit de deur van de
tent der samenkomst, zeven dagen, niet uitgaan, tot aan
den dag, dat vervuld worden de dagen uws vuloffers; want
zeven dagen zal men uw handen vullen. **34** Gelijk men
gedaan heeft op dezen dag, heeft de HEERE te doen
geboden, om voor u verzoening te doen. **35** Gij zult dan aan
de deur van de tent der samenkomst blijven, dag en nacht,
zeven dagen, en zult de wacht des HEEREN waarnemen,
opdat gij niet sterft; want alzo is het mij geboden. **36** Aaron
nu en zijn zonen deden al de dingen, die de HEERE door den
dienst van Mozes geboden had.

Leviticus 9

1 En het geschiedde op den achtsten dag, dat Mozes riep
Aaron en zijn zonen, en de oudsten van Israel; **2** En hij zeide
tot Aaron: Neem u een kalf, een jong rund, ten zondoffer, en
een ram ten brandoffer, die volkomen zijn; en breng ze voor
het aangezicht des HEEREN. **3** Daarna spreek tot de
kinderen Israels, zeggende: Neemt een geitenbok ten
zondoffer, en een kalf, en een lam, eenjarig, volkomen, ten
brandoffer; **4** Ook een os en ram ten dankoffer, om voor het
aangezicht des HEEREN te offeren; en spijsoffer met olie
gemengd; want heden zal de HEERE u verschijnen. **5** Toen
namen zij hetgeen Mozes geboden had, brengende dat tot
voor aan de tent der samenkomst; en de gehele vergadering
naderde, en stond voor het aangezicht des HEEREN.

6 En Mozes zeide: Deze zaak, die de HEERE geboden heeft,
zult gij doen; en de heerlijkheid des HEEREN zal u
verschijnen. **7** En Mozes zeide tot Aaron: Nader tot het
altaar, en maak uw zondoffer, en uw brandoffer toe; en doe
verzoening voor u en voor het volk; maak daarna de
offerande des volks toe, en doe de verzoening voor hen,
gelijk als de HEERE geboden heeft. **8** Toen naderde Aaron tot
het altaar, en slachtte het kalf des zondoffers, dat voor hem
was.

9 En de zonen van Aaron brachten het bloed tot hem, en hij
doopte zijn vinger in dat bloed, en deed het op de hoornen
des altaars; daarna goot hij het bloed uit aan den bodem des
altaars. **10** Maar het vet, en de nieren, en het net van de
lever van het zondoffer heeft hij op het altaar aangestoken,
gelijk als de HEERE Mozes geboden had. **11** Doch het vlees,
en de huid verbrandde hij met vuur buiten het leger. **12**
Daarna slachtte hij het brandoffer; en de zonen van Aaron

leverden aan hem het bloed; en hij sprengde dat rondom op
het altaar. **13** Ook leverden zij aan hem het brandoffer in
zijn stukken, met het hoofd; en hij stak het aan op het
altaar. **14** En hij wies het ingewand en de schenkelen; en hij
stak ze aan op het brandoffer, op het altaar. **15** Daarna deed
hij de offerande des volks toebrengen; en nam den bok des
zondoffers, die voor het volk was, en slachtte hem, en
bereidde hem ten zondoffer, gelijk het eerste.

16 Verder deed hij het brandoffer toebrengen, en maakte
dat toe naar het recht. **17** En hij deed het spijsoffer
toebrengen, en vulde daarvan zijn hand, en stak het aan op
het altaar, behalve het morgenbrandoffer. **18** Daarna
slachtte hij den os, en den ram ten dankoffer, dat voor het
volk was; en de zonen van Aaron leverden het bloed aan
hem, hetwelk hij rondom op het altaar sprengde; **19** En het
vet van den os, en van den ram, den staart, en wat het
ingewand bedekt, en de nieren, en het net der lever; **20** En
zij leiden het vet op de borsten; en hij stak dat vet aan op
het altaar. **21** Maar de borsten en den rechterschouder
bewoog Aaron ten beweegoffer voor het aangezicht des
HEEREN, gelijk als Mozes geboden had. **22** Daarna hief
Aaron zijn handen op tot het volk, en zegende hen; en hij
kwam af, nadat hij het zondoffer, en brandoffer, en
dankoffer gedaan had. **23** Toen ging Mozes met Aaron in de
tent der samenkomst; daarna kwamen zij uit, en zegenden
het volk; en de heerlijkheid des HEEREN verscheen al het
volk.

24 Want een vuur ging uit van het aangezicht des HEEREN,
en verteerde op het altaar het brandoffer, en het vet. Als het
ganse volk dit zag, zo juichten zij, en vielen op hun
aangezichten.

Leviticus 10

1 En de zonen van Aaron, Nadab en Abihu, namen een ieder
zijn wierookvat, en deden vuur daarin, en leiden reukwerk
daarop, en brachten vreemd vuur voor het aangezicht des
HEEREN, hetwelk hij hen niet geboden had. **2** Toen ging een
vuur uit van het aangezicht des HEEREN, en verteerde hen;
en zij stierven voor het aangezicht des HEEREN. **3** En Mozes
zeide tot Aaron: Dat is het, wat de HEERE gesproken heeft,
zeggende: In degenen, die tot Mij naderen, zal Ik geheiligd
worden, en voor het aangezicht van al het volk zal Ik
verheerlijkt worden. Doch Aaron zweeg stil.

4 En Mozes riep Misael en Elzafan, de zonen van Uzziel, den
oom van Aaron, en zeide tot hen: Treedt toe, draagt uw
broederen weg, van voor het heiligdom tot buiten het leger.
5 Toen traden zij toe, en droegen hen, in hun rokken, tot
buiten het leger, gelijk als Mozes gesproken had. **6** En Mozes
zeide tot Aaron, en tot Eleazar, en tot Ithamar, zijn zonen:
Gij zult uw hoofden niet ontbloten, noch uw klederen
verscheuren, opdat gij niet sterft, en grote toorn over de
ganse vergadering kome; maar uw broederen, het ganse
huis van Israel, zullen dezen brand, dien de HEERE aan
gestoken heeft, bewenen. **7** Gij zult ook uit de deur van de
tent der samenkomst niet uitgaan, opdat gij niet sterft; want
de zalfolie des HEEREN is op u. En zij deden naar het woord
van Mozes. **8** En de HEERE sprak tot Aaron, zeggende:

9 Wijn en sterken drank zult gij niet drinken, gij, noch uw
zonen met u, als gij gaan zult in de tent der samenkomst,
opdat gij niet sterft; het zij een eeuwige inzetting onder uw
geslachten; **10** En om onderscheid te maken tussen het
heilige en tussen het onheilige, en tussen het onreine en
tussen het reine; **11** En om den kinderen Israels te leren al

de inzettingen, die de HEERE door den dienst van Mozes tot
hen gesproken heeft. **12** En Mozes sprak tot Aaron, en tot
Eleazar, en tot Ithamar, zijn overgebleven zonen: Neemt het
spijsoffer, dat van de vuurofferen des HEEREN overgebleven
is, en eet hetzelve ongezuurd bij het altaar; want het is een
heiligheid der heiligheden.

13 Daarom zult gij dat eten in de heilige plaats, dewijl het
uw bescheiden deel en het bescheiden deel uwer zonen uit
des HEEREN vuurofferen is; want alzo is mij geboden. **14**
Ook de beweegborst en den hefschouder zult gij in een reine
plaats eten, gij, en uw zonen, en uw dochteren met u; want
tot uw bescheiden deel, en uwer zonen bescheiden deel, zijn
zij uit de dankofferen der kinderen Israels gegeven. **15** Den
hefschouder en de beweegborst zullen zij nevens de
vuurofferen des vets toebrengen, om ten beweegoffer voor
het aangezicht des HEEREN te bewegen; hetwelk, voor u en
uw zonen met u, tot een eeuwige inzetting zijn zal, gelijk als
de HEERE geboden heeft. **16** En Mozes zocht zeer
naarstiglijk den bok des zondoffers; en ziet, hij was
verbrand. Dies was hij op Eleazar en op Ithamar, de
overgebleven zonen van Aaron, zeer toornig, zeggende:

17 Waarom hebt gij dat zondoffer niet gegeten in de heilige
plaats? Want het is een heiligheid der heiligheden, en Hij
heeft u dat gegeven, opdat gij de ongerechtigheid der
vergadering zoudt dragen, om over die verzoening te doen
voor het aangezicht des HEEREN. **18** Ziet, deszelfs bloed is
niet binnen in het heiligdom gedragen; gij moest dat
ganselijk gegeten hebben in het heiligdom, gelijk als ik
geboden heb. **19** Toen sprak Aaron tot Mozes: Zie, heden
hebben zij hun zondoffer en hun brandoffer voor het
aangezicht des HEEREN geofferd, en zulke dingen zijn mij
wedervaren; en had ik heden het zondoffer gegeten, zou dat
goed geweest zijn in de ogen des HEEREN? **20** Als Mozes dit
hoorde, zo was het goed in zijn ogen.

Leviticus 11

1 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende tot
hen: **2** Spreekt tot de kinderen Israels, zeggende: Dit is het
gedierte, dat gij eten zult uit alle beesten, die op de aarde
zijn. **3** Al wat onder de beesten den klauw verdeelt, en de
kloof der klauwen in tweeen klieft, en herkauwt, dat zult gij
eten. **4** Deze nochtans zult gij niet eten, van degenen, die
alleen herkauwen, of de klauwen alleen verdelen: den
kemel, want hij herkauwt wel, maar verdeelt den klauw niet;
die zal u onrein zijn; **5** En het konijntje, want het herkauwt
wel, maar verdeelt den klauw niet; dat zal u onrein zijn; **6** En
den haas, want hij herkauwt wel, maar verdeelt den klauw
niet; die zal u onrein zijn. **7** Ook het zwijn, want dat verdeelt
wel den klauw, en klieft de klove der klauwen in tweeen,
maar herkauwt het gekauwde niet; dat zal u onrein zijn. **8**
Van hun vlees zult gij niet eten, en hun dood aas niet
aanroeren, zij zullen u onrein zijn. **9** Dit zult gij eten van al
wat in de wateren is: al wat in de wateren, in de zeeen en in
de rivieren, vinnen en schubben heeft, dat zult gij eten;

10 Maar al wat in de zeeen en in de rivieren, van alle
gewemel der wateren, en van alle levende ziel, die in de
wateren is, geen vinnen of schubben heeft, dat zal u een
verfoeisel zijn. **11** Ja, een verfoeisel zullen zij u zijn; van hun
vlees zult gij niet eten, en hun dood aas zult gij verfoeien.
12 Al wat in de wateren geen vinnen en schubben heeft, dat
zal u een verfoeisel zijn. **13** En van het gevogelte zult gij
deze verfoeien, zij zullen niet gegeten worden, zij zullen een
verfoeisel zijn: de arend, en de havik, en de zeearend,

14 En de gier, en de kraai, naar haar aard; **15** Alle rave naar
haar aard; **16** En de struis, en de nachtuil, en de koekoek, en
de sperwer naar zijn aard; **17** En de steenuil, en het

duikertje, en de schuifuit, **18** En de kauw, en de roerdomp,
en de pelikaan, **19** En de ooievaar, de reiger naar zijn aard,
en de hop, en de vledermuis. **20** Alle kruipend gevogelte,
dat op vier voeten gaat, zal u een verfoeisel zijn.

21 Dit nochtans zult gij eten van al het kruipend gevogelte,
dat op vier voeten gaat, hetwelk boven aan zijn voeten
schenkelen heeft, om daarmede op de aarde te springen; **22**
Van die zult gij deze eten: den sprinkhaan naar zijn aard, en
den solham naar zijn aard, en den hargol naar zijn aard, en
den hagab naar zijn aard. **23** En alle kruipend gevogelte,
dat vier voeten heeft, zal u een verfoeisel zijn. **24** En aan
deze zult gij verontreinigd worden; zo wie hun dood aas zal
aangeroerd hebben, zal onrein zijn tot aan den avond. **25** Zo
wie van hun dood aas gedragen zal hebben, zal zijn
klederen wassen, en onrein zijn tot aan den avond. **26** Alle
beest, dat den klauw verdeelt, doch de klove niet in tweeen
klieft, en niet herkauwt, zal u onrein zijn; zo wie hetzelve
aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn. **27** En al wat op zijn
poten gaat onder alle gedierte, op vier voeten gaande, die
zullen u onrein zijn; al wie hun dood aas aangeroerd zal
hebben, zal onrein zijn tot aan den avond. **28** Ook die hun
dood aas zal gedragen hebben, zal zijn klederen wassen, en
onrein zijn tot aan den avond; zij zullen u onrein zijn. **29**
Verder zal u dit onder het kruipend gedierte, dat op de
aarde kruipt, onrein zijn: het wezeltje, en de muis, en de
schildpad, naar haar aard;

30 En de zwijnegel, en de krokodil, en de hagedis, en de
slak, en de mol; **31** Die zullen u onrein zijn onder alle
kruipend gedierte; zo wie die zal aangeroerd hebben, als zij
dood zijn, zal onrein zijn tot aan den avond. **32** Daartoe al
hetgeen, waarop iets van dezelve vallen zal, als zij dood
zijn, zal onrein zijn, hetzij van alle houten vat, of kleed, of
vel, of zak, of alle vat, waarmede enig werk gedaan wordt;
het zal in het water gestoken worden, en onrein zijn tot aan

den avond; daarna zal het rein zijn. **33** En alle aarden vat,
waarin iets van dezelve zal gevallen zijn, al wat daarin is, zal
onrein zijn, en gij zult dat breken. **34** Van alle spijze, die
men eet, waarop het water zal gekomen zijn, die zal onrein
zijn; en alle drank, die men drinkt, zal in alle vat onrein zijn.
35 En waarop iets van hun dood aas zal vallen, zal onrein
zijn; de oven en de aarden pan zal verbroken worden; zij zijn
onrein, daarom zullen zij u onrein zijn. **36** Doch een fontein,
of put van vergadering der wateren, zal rein zijn; maar wie
hun dood aas zal aangeroerd hebben, zal onrein zijn. **37** En
wanneer van hun dood aas zal gevallen zijn op enig
zaaibaar zaad, dat gezaaid wordt, dat zal rein zijn. **38** Maar
als water op het zaad gedaan zal worden, en van hun dood
aas daarop zal gevallen zijn, dat zal u onrein zijn. **39** En
wanneer van de dieren, die u tot spijze zijn, iets zal
gestorven zijn, wie deszelfs dood aas zal aangeroerd
hebben, zal onrein zijn tot aan den avond. **40** Ook die van
hun dood aas gegeten zal hebben, zal zijn klederen wassen,
en onrein zijn tot aan den avond; en die hun dood aas zal
gedragen hebben, zal zijn klederen wassen, en onrein zijn
tot aan den avond. **41** Voorts alle kruipend gedierte, dat op
de aarde kruipt, zal een verfoeisel zijn; het zal niet gegeten
worden. **42** Al wat op zijn buik gaat, en al wat gaat op zijn
vier voeten, of al wat vele voeten heeft, onder alle kruipend
gedierte, dat op de aarde kruipt, die zult gij niet eten, want
zij zijn een verfoeisel. **43** Maakt uw zielen niet verfoeilijk
aan enig kruipend gedierte, dat kruipt; en verontreinigt u
niet daaraan, dat gij daaraan verontreinigd zoudt worden.

44 Want Ik ben de HEERE, uw God; daarom zult gij u
heiligen, en heilig zijn, dewijl Ik heilig ben; en gij zult uw
ziel niet verontreinigen aan enig kruipend gedierte, dat zich
op de aarde roert. **45** Want Ik ben de HEERE, die u uit
Egypteland doe optrekken, opdat Ik u tot een God zij, en
opdat gij heilig zijt, dewijl Ik heilig ben. **46** Dit is de wet van
de beesten, en van het gevogelte, en van alle levende ziel,

die zich roert in de wateren, en van alle ziel, die kruipt op de
aarde; **47** Om te onderscheiden tussen het onreine en
tussen het reine, en tussen het gedierte, dat men eten, en
tussen het gedierte, dat men niet eten zal.

Leviticus 12

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels, zeggende: Wanneer een vrouw zaad
gegeven, en een knechtje gebaard zal hebben, zo zal zij
zeven dagen onrein zijn; volgens de dagen der afzondering
harer krankheid zal zij onrein zijn. **3** En op den achtsten dag
zal het vlees zijner voorhuid besneden worden. **4** Daarna zal
zij drie en dertig dagen blijven in het bloed harer reiniging;
niets heiligs zal zij aanroeren, en tot het heiligdom zal zij
niet komen, totdat de dagen harer reiniging vervuld zijn. **5**
Maar indien zij een meisje gebaard zal hebben, zo zal zij
twee weken onrein zijn, volgens haar afzondering; daarna
zal zij zes en zestig dagen blijven in het bloed harer
reiniging. **6** En als de dagen harer reiniging voor den zoon,
of voor de dochter, vervuld zullen zijn, zo zal zij een eenjarig
lam ten brandoffer, en een jonge duif, of tortelduif, ten
zondoffer brengen, voor de deur van de tent der
samenkomst, tot den priester.

7 Die zal dat offeren voor het aangezicht des HEEREN, en
zal voor haar verzoening doen, zo zal zij rein zijn van den
vloed haars bloeds. Dit is de wet dergene, die een knechtje
of meisje gebaard heeft. **8** Maar indien haar hand niet
genoeg voor een lam vindt, zo zal zij twee tortelduiven, of
twee jonge duiven nemen, een ten brandoffer, en een ten
zondoffer; en de priester zal voor haar verzoening doen; zo
zal zij rein zijn.

Leviticus 13

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, zeggende:
2 Een mens, als in het vel zijns vleses een gezwel, of
gezweer, of witte blaar zal zijn, welke in het vel zijns vleses
tot een plaag der melaatsheid zou worden, hij zal dan tot
den priester Aaron, of tot een uit zijn zonen, de priesteren,
gebracht worden. **3** En de priester zal de plaag in het vel des
vleses bezien; zo het haar in die plaag in wit veranderd is,
en het aanzien der plaag dieper is dan het vel zijns vleses,
het is de plaag der melaatsheid; als de priester hem bezien
zal hebben, dan zal hij hem onrein verklaren. **4** Maar zo de
blaar in het vel zijn vleses wit is, en haar aanzien niet dieper
is dan het vel, en het haar niet in wit veranderd is, zo zal de
priester hem, die de plaag heeft, zeven dagen opsluiten. **5**
Daarna zal de priester op den zevenden dag hem bezien;
indien, ziet, de plaag, naar dat hij zien kan, is staande
gebleven, en de plaag in het vel niet uitgespreid is, zo zal de
priester hem zeven andere dagen opsluiten. **6** En de priester
zal hem andermaal op den zevenden dag bezien; indien,
ziet, de plaag ingetrokken, en de plaag in het vel niet
uitgespreid is, zo zal de priester hem rein verklaren; het was
een verzwering; en hij zal zijn klederen wassen, zo is hij
rein. **7** Maar zo de verzwering in het vel ganselijk
uitgespreid is, nadat hij aan den priester tot zijn reiniging
zal vertoond zijn, zo zal hij andermaal aan den priester
vertoond worden. **8** Indien de priester merken zal, dat, ziet,
de verzwering in het vel uitgespreid is, zo zal de priester
hem onrein verklaren; het is melaatsheid. **9** Wanneer de
plaag der melaatsheid in een mens zal zijn, zo zal hij tot den
priester gebracht worden.

10 Indien de priester merken zal, dat, ziet, een wit gezwel in
het vel is, hetwelk het haar in wit veranderd heeft, en

gezondheid van levend vlees in dat gezwel is; **11** Dat is een
verouderde melaatsheid in het vel zijns vleses; daarom zal
hem de priester onrein verklaren; hij zal hem niet doen
opsluiten, want hij is onrein. **12** En zo de melaatsheid in het
vel ganselijk uitbot, en de melaatsheid het gehele vel
desgenen, die de plaag heeft, van zijn hoofd tot zijn voeten,
bedekt heeft, naar al het gezicht van de ogen des priesters;
13 En de priester merken zal, dat, ziet, de melaatsheid zijn
gehele vlees bedekt heeft, zo zal hij hem, die de plaag heeft,
rein verklaren; zij is geheel in wit veranderd; hij is rein. **14**
Maar ten welken dage levend vlees daarin gezien zal
worden, zal hij onrein zijn. **15** Als dan de priester dat
levende vlees gezien zal hebben, zal hij hem onrein
verklaren; dat levende vlees is onrein; het is melaatsheid.
16 Of als dat levende vlees verkeert, en in wit veranderd zal
worden, zo zal hij tot den priester komen. **17** Als de priester
hem bezien zal hebben, dat, ziet, de plaag in wit veranderd
is, zo zal de priester hem, die de plaag heeft, rein verklaren;
hij is rein. **18** Het vlees ook, als in deszelfs vel een zweer zal
geweest zijn, zo het genezen is;

19 En in de plaats van die zweer een wit gezwel, of een
witte roodachtige blaar worden zal, zo zal het aan den
priester vertoond worden. **20** Indien de priester merken zal,
dat, ziet, haar aanzien lager is dan het vel, en derzelver haar
in wit veranderd is, zo zal de priester hem onrein verklaren;
het is de plaag der melaatsheid, zij is door de zweer
uitgebot. **21** Wanneer nu de priester die bezien zal hebben,
dat, ziet, geen wit haar daaraan is, en die niet lager dan het
vel, maar ingetrokken is, zo zal de priester hem zeven dagen
opsluiten. **22** Zo zij daarna gans in het vel uitgespreid zal
zijn, zo zal de priester hem onrein verklaren; het is de plaag.
23 Maar indien de blaar in haar plaats zal staande blijven,
niet uitgespreid zijnde, het is de roof van die zweer, zo zal
de priester hem rein verklaren; **24** Of wanneer in het vel des

vleses een vurige brand zal geweest zijn, en het gezonde
van dien brand een witte roodachtige of witte blaar is;

25 En de priester die gezien zal hebben, dat, ziet, het haar
op de blaar in wit veranderd is, en haar aanzien dieper is
dan het vel; het is melaatsheid, door den brand is zij
uitgebot; daarom zal hem de priester onrein verklaren; het is
de plaag der melaatsheid. **26** Maar indien de priester die
merken zal, dat, ziet, op de blaar geen wit haar is, en zij niet
lager dan het vel, maar ingetrokken is, zo zal de priester
hem zeven dagen opsluiten. **27** Daarna zal de priester hem
op den zevenden dag bezien; indien zij gans uitgespreid is
in het vel, zo zal de priester hem onrein verklaren; het is de
plaag der melaatsheid. **28** Maar indien de blaar in haar
plaats staande zal blijven, noch in het vel uitgespreid, maar
ingetrokken zal zijn, het is een gezwel van den brand;
daarom zal de priester hem rein verklaren, want het is de
roof van den brand. **29** Verder, als in een man of vrouw een
plaag zal zijn in het hoofd, of in den baard;

30 En de priester de plaag zal bezien hebben, dat, ziet, haar
aanzien dieper is dan het vel, en geelachtig dun haar daarop
is, zo zal de priester hem onrein verklaren; het is
schurftheid, het is melaatsheid van het hoofd of van den
baard. **31** Maar als de priester de plaag der schurftheid zal
bezien hebben, dat, ziet, haar aanzien niet dieper is dan het
vel, en geen zwart haar daarop is, zo zal de priester hem, die
de plaag der schurftheid heeft, zeven dagen doen opsluiten.
32 Daarna zal de priester die plaag op den zevenden dag
bezien; indien, ziet, de schurftheid niet uitgespreid, en
daarop geen geelachtig haar is, noch het aanzien der
schurftheid dieper dan het vel is; **33** Zo zal hij zich scheren
laten; maar de schurftheid zal hij niet scheren; en de
priester zal hem, die de schurftheid heeft, andermaal zeven
dagen doen opsluiten. **34** Daarna zal de priester die
schurftheid op den zevenden dag bezien; indien, ziet, de

schurftheid in het vel niet uitgespreid is, en haar aanzien
niet dieper is dan het vel, zo zal de priester hem rein
verklaren; en hij zal zijn klederen wassen, en rein zijn. **35**
Maar indien de schurftheid in het vel gans uitgespreid is, na
zijn reiniging; **36** En de priester hem zal bezien hebben, dat,
ziet, de schurftheid in het vel uitgespreid is, de priester zal
naar het geelachtig haar niet zoeken; hij is onrein. **37** Maar
indien die schurftheid, naar dat hij zien kan, is staande
gebleven, en zwart haar daarop gewassen is, die schurftheid
is genezen, hij is rein; daarom zal de priester hem rein
verklaren. **38** Verder als een man, of vrouw, aan het vel van
hun vlees blaren zullen hebben, witte blaren;

39 En de priester zal gemerkt hebben, dat, ziet, ingetrokken
witte blaren in het vel van hun vlees zijn; het is een witte
puist in het vel uitgebot, hij is rein. **40** En als een man zijn
hoofdhaar zal uitgevallen zijn, hij is kaal, hij is rein. **41** En zo
van de zijde zijns aangezichts het haar van zijn hoofd zal
uitgevallen zijn, hij is bles, hij is rein. **42** Maar zo in de
kaalheid, of in de blesse, een witte roodachtige plaag is, dat
is melaatsheid, uitbottende in zijn kaalheid, of in zijn blesse.
43 Als de priester hem zal bezien hebben, dat, ziet, het
gezwel van die plaag in zijn kaalheid, of blesse, wit
roodachtig is, gelijk het aanzien der melaatsheid van het vel
des vleses; **44** Die man is melaats, hij is onrein; de priester
zal hem ganselijk onrein verklaren, zijn plaag is op zijn
hoofd. **45** Voorts zullen de klederen des melaatsen, in wien
die plaag is, gescheurd zijn, en zijn hoofd zal ontbloot zijn,
en hij zal de bovenste lip bewimpelen; daartoe zal hij
roepen: Onrein, onrein! **46** Al de dagen, in welke deze plaag
aan hem zal zijn, zal hij onrein zijn; onrein is hij, hij zal
alleen wonen; buiten het leger zal zijn woning wezen. **47**
Verder als aan een kleed de plaag der melaatsheid zal zijn,
aan een wollen kleed, of aan een linnen kleed,

48 Of aan den scheerdraad, of aan den inslag van linnen, of
van wol, of aan vel, of aan enig vellenwerk; **49** En die plaag
aan het kleed, of aan het vel, of aan den scheerdraad, of aan
den inslag, of aan enig vellentuig, groenachtig of roodachtig
is; het is de plaag der melaatsheid; daarom zal zij den
priester vertoond worden. **50** En de priester zal de plaag
bezien; en hij zal hetgeen de plaag heeft, zeven dagen doen
opsluiten. **51** Daarna zal hij op den zevenden dag de plaag
bezien; zo de plaag uitgespreid is aan het kleed, of aan den
scheerdraad, of aan den inslag, of aan het vel, tot wat werk
dat vel zou mogen gemaakt zijn, die plaag is een knagende
melaatsheid, het is onrein. **52** Daarom zal hij dat kleed, of
die werpte, of dien inslag van wol, of van linnen, of alle
vellentuig, waarin die plaag zal zijn, verbranden; want het is
een knagende melaatsheid; het zal met vuur verbrand
worden. **53** Doch indien de priester zal zien, dat, ziet, de
plaag aan het kleed, of aan den scheerdraad, of aan den
inslag, of aan enig vellentuig niet uitgespreid is; **54** Zo zal
de priester gebieden, dat men hetgeen, waaraan die plaag
is, wasse, en hij zal dat andermaal zeven dagen doen
opsluiten. **55** Als de priester, nadat het gewassen is, de
plaag zal bezien hebben, dat, ziet, de plaag haar gedaante
niet veranderd heeft, en de plaag niet uitgespreid is, het is
onrein, gij zult het met vuur verbranden; het is een
ingraving aan zijn achterste of aan zijn voorste zijde. **56**
Indien nu de priester merken zal, dat, ziet, die plaag, nadat
zij zal gewassen zijn, ingetrokken is; dan zal hij ze van het
kleed, of van het vel, of van den scheerdraad, of van den
inslag afscheuren. **57** Maar zo zij nog aan het kleed, of aan
den scheerdraad, of aan den inslag, of aan enig vellentuig,
gezien wordt, het is uitbottende melaatsheid; gij zult
hetgeen, waaraan de plaag is, met vuur verbranden. **58**
Maar het kleed, of de werpte, of de inslag, of alle vellentuig,
dat gij gewassen zult hebben, als de plaag daarvan geweken
zal zijn, dat zal andermaal gewassen worden, en het zal rein
zijn. **59** Dit is de wet van de plaag der melaatsheid, van een

wollen of linnen kleed, of een werpte, of een inslag, of alle vellentuig, om dat rein te verklaren, of onrein te verklaren.

Leviticus 14

1 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Dit zal de
wet des melaatsen zijn, ten dage zijner reiniging: dat hij tot
den priester zal gebracht worden. **3** En de priester zal buiten
het leger gaan; als de priester merken zal, dat, ziet, die
plaag der melaatsheid van den melaatse genezen is; **4** Zo
zal de priester gebieden, dat men voor hem, die te reinigen
zal zijn, twee levende reine vogelen neme, mitsgaders
cederenhout, en scharlaken, en hysop. **5** De priester zal ook
gebieden, dat men den ene vogel slachte, in een aarden vat,
over levend water. **6** Dien levenden vogel zal hij nemen, en
het cederhout, en het scharlaken, en den hysop; en zal die,
en den levenden vogel dopen in het bloed des vogels, die
boven het levende water geslacht is. **7** En hij zal over hem,
die van de melaatsheid te reinigen is, zevenmaal sprengen;
daarna zal hij hem rein verklaren, en den levenden vogel in
het open veld vliegen laten. **8** Die nu te reinigen is, zal zijn
klederen wassen, en al zijn haar afscheren, en zich in het
water afwassen, zo zal hij rein zijn; daarna zal hij in het
leger komen, maar zal buiten zijn tent zeven dagen blijven.
9 En op den zevenden dag zal het geschieden, dat hij al zijn
haar zal afscheren, zijn hoofd, en zijn baard, en de
wenkbrauwen zijner ogen; ja, al zijn haar zal hij afscheren,
en al zijn klederen wassen, en zijn vlees met water baden,
zo zal hij rein zijn. **10** En op den achtsten dag zal hij twee
volkomen lammeren, en een eenjarig volkomen schaap
nemen, mitsgaders drie tienden meelbloem ten spijsoffer,
met olie gemengd, en een log olie.

11 De priester nu, die de reiniging doet, zal den man, die te
reinigen is, en die dingen, stellen voor het aangezicht des
HEEREN, aan de deur van de tent der samenkomst. **12** En de
priester zal dat ene lam nemen, en hetzelve offeren tot een

schuldoffer met den log olie; en zal die ten beweegoffer voor
het aangezicht des HEEREN bewegen. **13** Daarna zal hij dat
lam slachten in de plaats, waar men het zondoffer en het
brandoffer slacht, in de heilige plaats; want het schuldoffer,
gelijk het zondoffer, is voor den priester; het is een
heiligheid der heiligheden. **14** En de priester zal van het
bloed des schuldoffers nemen, hetwelk de priester doen zal
op het lapje van het rechteroor desgenen, die te reinigen is,
en op den duim zijner rechterhand, en op den groten teen
zijns rechtervoets. **15** De priester zal ook uit den log der olie
nemen, en zal ze op des priesters linkerhand gieten. **16** Dan
zal de priester zijn rechtervinger indopen, nemende van die
olie, die in zijn linkerhand is, en zal met zijn vinger van die
olie zevenmaal sprengen, voor het aangezicht des HEEREN.
17 En van het overige van die olie, die in zijn hand zal zijn,
zal de priester doen op het lapje van het rechteroor
desgenen, die te reinigen is, en op den duim zijner
rechterhand, en op den groten teen zijns rechtervoets,
boven op het bloed des schuldoffers. **18** Dat nog
overgebleven zal zijn van die olie, die in de hand des
priesters geweest is, zal hij doen op het hoofd desgenen, die
te reinigen is; zo zal de priester over hem verzoening doen
voor het aangezicht des HEEREN. **19** De priester zal ook het
zondoffer bereiden, en voor hem, die van zijn onreinigheid
te reinigen is, verzoening doen; en daarna zal hij het
brandoffer slachten. **20** En de priester zal dat brandoffer en
dat spijsoffer op het altaar offeren; zo zal de priester de
verzoening voor hem doen, en hij zal rein zijn. **21** Maar
indien hij arm is, en zijn hand dat niet bereikt, zo zal hij een
lam ten schuldoffer, ter beweging nemen, om voor hem
verzoening te doen; daartoe een tiende meelbloem, met olie
gemengd, ten spijsoffer, en een log olie;

22 Mitsgaders twee tortelduiven, of twee jonge duiven, die
zijn hand bereiken zal, welker ene ten zondoffer, en een ten
brandoffer zijn zal. **23** En hij zal die, op den achtsten dag

zijner reiniging, tot den priester brengen, aan de deur van
de tent der samenkomst, voor het aangezicht des HEEREN.
24 En de priester zal het lam des schuldoffers, en den log
der olie nemen; en de priester zal die ten beweegoffer voor
het aangezicht des HEEREN bewegen. **25** Daarna zal hij het
lam des schuldoffers slachten, en de priester zal van het
bloed des schuldoffers nemen, en doen op het
rechteroorlapje desgenen, die te reinigen is, en op den duim
zijner rechterhand, en op den groten teen zijns rechtervoets.
26 Ook zal de priester van die olie op des priesters
linkerhand gieten. **27** Daarna zal de priester met zijn
rechtervinger van die olie, die op zijn linkerhand is,
sprengen, zevenmaal, voor het aangezicht des HEEREN. **28**
En de priester zal van de olie, die op zijn hand is, doen aan
het lapje van het rechteroor desgenen, die te reinigen is, en
aan den duim zijner rechterhand, en aan den groten teen
zijns rechtervoets, op de plaats van het bloed des
schuldoffers. **29** En het overgeblevene van de olie, die in de
hand des priesters is, zal hij doen op het hoofd desgenen,
die te reinigen is, om de verzoening voor hem te doen, voor
het aangezicht des HEEREN. **30** Daarna zal hij de ene van
de tortelduiven, of van de jonge duiven bereiden, van
hetgeen zijn hand bereikt zal hebben. **31** Van hetgeen zijn
hand bereikt zal hebben, zal het een ten zondoffer, en het
een ten brandoffer zijn, boven het spijsoffer; zo zal de
priester voor hem, die te reinigen is, verzoening doen voor
het aangezicht des HEEREN. **32** Dit is de wet desgenen, in
wien de plaag der melaatsheid zal zijn, wiens hand in zijn
reiniging dat niet bereikt zal hebben. **33** Verder sprak de
HEERE tot Mozes en tot Aaron, zeggende:

34 Als gij zult gekomen zijn in het land van Kanaan, hetwelk
Ik u tot bezitting geven zal, en Ik de plaag der melaatsheid
aan een huis van dat land uwer bezitting zal gegeven
hebben; **35** Zo zal hij, van wien dat huis is, komen, en den
priester te kennen geven, zeggende: Het schijnt mij, alsof er

een plaag in het huis ware. **36** En de priester zal gebieden,
dat zij dat huis ruimen, aleer de priester komt, om die plaag
te bezien, opdat niet al wat in dat huis is, onrein worde; en
daarna zal de priester komen, om dat huis te bezien. **37** Als
hij die plaag bezien zal, dat, ziet, die plaag aan de wanden
van dat huis zijn groenachtige of roodachtige kuiltjes, en
hun aanzien lager is dan die wand; **38** De priester zal uit dat
huis uitgaan, aan de deur van het huis, en hij zal dat huis
zeven dagen doen toesluiten. **39** Daarna zal de priester op
den zevenden dag wederkeren; indien hij merken zal, dat,
ziet, die plaag aan de wanden van dat huis uitgespreid is;
40 Zo zal de priester gebieden, dat zij de stenen, in welke
die plaag is, uitbreken, en dezelve tot buiten de stad
werpen, aan een onreine plaats; **41** En dat huis zal hij
rondom van binnen doen schrabben, en zij zullen het stof,
dat zij afgeschrabd hebben, tot buiten de stad aan een
onreine plaats uitstorten. **42** Daarna zullen zij andere stenen
nemen, en in de plaats van gene stenen brengen; en men
zal ander leem nemen, en dat huis bestrijken. **43** Maar
indien die plaag wederkeert, en in dat huis uitbot, nadat
men de stenen uitgebroken heeft, en na het afschrabben
van het huis, en nadat het zal bestreken zijn; **44** Zo zal de
priester komen; als hij nu zal merken, dat, ziet, die plaag
aan dat huis uitgespreid is, het is een knagende melaatsheid
in dat huis, het is onrein. **45** Daarom zal men dat huis, zijn
stenen, en zijn hout even afbreken, mitsgaders al het leem
van het huis, en men zal het tot buiten de stad uitvoeren,
aan een onreine plaats. **46** En die in dat huis gaat te enigen
dage, als men hetzelve zal toegesloten hebben, zal onrein
zijn tot aan den avond. **47** Die ook in dat huis te slapen ligt,
zal zijn klederen wassen; insgelijks, die in dat huis eet, zal
zijn klederen wassen. **48** Maar als de priester zal weder
ingegaan zijn, en zal merken, dat, ziet, die plaag aan dat
huis niet uitgespreid is, nadat het huis zal bestreken zijn; zo
zal de priester dat huis rein verklaren, dewijl die plaag
genezen is. **49** Daarna zal hij, om dat huis te ontzondigen,

twee vogeltjes nemen, mitsgaders cederenhout, en
scharlaken, en hysop. **50** En hij zal den enen vogel slachten
in een aarden vat, over levend water. **51** Dan zal hij dat
cederenhout, en dien hysop, en het scharlaken, en den
levenden vogel nemen, en zal die in het bloed des
geslachten vogels en in het levende water dopen; en hij zal
dat huis zevenmaal besprengen. **52** Zo zal hij dat huis
ontzondigen met het bloed des vogels, en met dat levend
water, en met den levenden vogel, en met dat cederenhout,
en met den hysop, en met het scharlaken. **53** Den levenden
vogel nu zal hij tot buiten de stad, in het open veld, laten
vliegen; zo zal hij over het huis verzoening doen, en het zal
rein zijn. **54** Dit is de wet voor alle plage der melaatsheid, en
voor schurftheid;

55 En voor melaatsheid der klederen, en der huizen; **56**
Mitsgaders voor gezwel, en voor gezweer, en voor blaren; **57**
Om te leren, op welken dag iets onrein, en op welken dag
iets rein is. Dit is de wet der melaatsheid.

Leviticus 15

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, zeggende:
2 Spreekt tot de kinderen Israels, en zegt tot hen: Een ieder
man, als hij vloeiende zal zijn uit zijn vlees, zal om zijn vloed
onrein zijn. **3** Dit nu zal zijn onreinigheid om zijn vloed zijn:
zo zijn vlees zijn vloed uitzevert, of zijn vlees van zijn vloed
zich verstopt, dat is zijn onreinigheid. **4** Alle leger, waarop
hij, die den vloed heeft, zal liggen, zal onrein zijn, en alle
tuig, waarop hij zal zitten, zal onrein zijn. **5** Een ieder ook,
die zijn leger zal aanroeren, zal zijn klederen wassen, en
zich met water baden, en zal onrein zijn tot aan den avond.
6 En die op dat tuig zit, waarop hij, die den vloed heeft,
gezeten zal hebben, zal zijn klederen wassen, en zich met
water baden, en zal onrein zijn tot aan den avond. **7** En die
het vlees desgenen, die den vloed heeft, aanroert, zal zijn
klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot
aan den avond. **8** Als ook hij, die den vloed heeft, op een
reine zal gespogen hebben, dan zal hij zijn klederen wassen,
en zal zich met water baden, en onrein zijn tot aan den
avond. **9** Insgelijks alle zadel, waarop hij, die den vloed
heeft, zal gereden hebben, zal onrein zijn. **10** En al wie iets
aanroert, dat onder hem zal geweest zijn, zal onrein zijn tot
aan den avond; en die hetzelve draagt, zal zijn klederen
wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan den
avond. **11** Daartoe een ieder, wien hij, die den vloed heeft,
zal aangeroerd hebben, zonder zijn handen met water
gespoeld te hebben, die zal zijn klederen wassen, en zich
met water baden, en onrein zijn tot aan den avond. **12** Ook
het aarden vat, hetwelk hij, die den vloed heeft, zal
aangeroerd hebben, zal gebroken worden; maar alle houten
vat zal met water gespoeld worden. **13** Als hij nu, die den
vloed heeft, van zijn vloed gereinigd zal zijn, zo zal hij tot
zijn reiniging zeven dagen voor zich tellen, en zijn klederen

wassen, en hij zal zijn vlees met levend water baden, zo zal
hij rein zijn. **14** En op den achtsten dag zal hij voor zich
twee tortelduiven of twee jonge duiven nemen; en zal voor
het aangezicht des HEEREN, aan de deur van de tent der
samenkomst komen, en zal ze den priester geven. **15** En de
priester zal die bereiden, een ten zondoffer, en een ten
brandoffer; zo zal de priester over hem voor het aangezicht
des HEEREN, vanwege zijn vloed, verzoening doen. **16**
Verder een man, als van hem het zaad des bijliggens zal
uitgegaan zijn, die zal zijn ganse vlees met water baden, en
onrein zijn tot aan den avond. **17** Ook alle kleed, en alle vel,
aan hetwelk het zaad des bijliggens wezen zal, dat zal met
water gewassen worden, en onrein zijn tot aan den avond.
18 Mitsgaders de vrouw, als een man met het zaad des
bijliggens bij haar gelegen zal hebben; daarom zullen zij
zich met water baden, en onrein zijn tot aan den avond. **19**
Maar als een vrouw vloeiende zijn zal, zijnde haar vloed van
bloed in haar vlees, zo zal zij zeven dagen in haar
afzondering zijn; en al wie haar aanroert, zal onrein zijn tot
aan den avond.

20 En al hetgeen, waarop zij in haar afzondering zal gelegen
hebben, zal onrein zijn; mitsgaders alles, waarop zij zal
gezeten hebben, zal onrein zijn. **21** En al wie haar leger
aanroert, zal zijn klederen wassen, en zich met water baden,
en onrein zijn tot aan den avond. **22** Ook al wie enig tuig,
waarop zij gezeten zal hebben, aanroert, zal zijn klederen
wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan den
avond. **23** Zelfs indien het op het leger geweest zal zijn, of
op het tuig, waarop zij zat, als hij dat aanroerde, hij zal
onrein zijn tot aan den avond. **24** Insgelijks zo iemand
zekerlijk bij haar gelegen heeft, dat haar afzondering op
hem zij, zo zal hij zeven dagen onrein zijn; daartoe alle
leger, waarop hij zal gelegen hebben, zal onrein zijn. **25**
Wanneer ook een vrouw, vele dagen buiten den tijd harer
afzondering, van den vloed haars bloeds vloeien zal, of

wanneer zij vloeien zal boven hare afzondering, zij zal al
den dagen van den vloed harer onreinigheid, als in de
dagen harer afzondering onrein zijn. **26** Alle leger, waarop
zij al de dagen haars vloeds gelegen zal hebben, zal haar
zijn als het leger harer afzondering; en alle tuig, waarop zij
zal gezeten hebben, zal onrein zijn, naar de onreinigheid
harer afzondering. **27** En zo wie die dingen aanroert, zal
onrein zijn; daarom zal hij zijn klederen wassen, en zich met
water baden, en onrein zijn tot aan den avond. **28** Maar als
zij van haar vloed rein wordt, dan zal zij voor zich zeven
dagen tellen, daarna zal zij rein zijn. **29** En op den achtsten
dag zal zij voor zich twee tortelduiven, of twee jonge duiven
nemen, en zij zal die tot den priester brengen, aan de deur
van de tent der samenkomst. **30** Dan zal de priester een ten
zondoffer en een ten brandoffer bereiden; en de priester zal
voor haar, van den vloed harer onreinigheid, verzoening
doen voor het aangezicht des HEEREN. **31** Alzo zult gij de
kinderen Israels afzonderen van hun onreinigheid; opdat zij
in hun onreinigheid niet sterven, als zij Mijn tabernakel, die
in het midden van hen is, verontreinigen zouden. **32** Dit is
de wet desgenen, die den vloed heeft, en van wien het zaad
der bijligging uitgaat; zodat hij daardoor onrein wordt; **33**
Mitsgaders van een zwakke vrouw in haar afzondering, en
van degene, die van zijn vloed is vloeiende, voor een man,
en voor een vrouw; en voor een man, die bij een onreine zal
gelegen hebben.

Leviticus 16

1 En de HEERE sprak tot Mozes, nadat de twee zonen van
Aaron gestorven waren, als zij genaderd waren voor het
aangezicht des HEEREN, en gestorven waren; **2** De HEERE
dan zeide tot Mozes: Spreek tot uw broeder Aaron, dat hij
niet te allen tijde ga in het heilige, binnen den voorhang,
voor het verzoendeksel, dat op de ark is, opdat hij niet
sterve; want Ik verschijn in een wolk op het verzoendeksel.
3 Hiermede zal Aaron in het heilige gaan: met een var, een
jong rund ten zondoffer, en een ram ten brandoffer. **4** Hij zal
den heiligen linnen rok aandoen, en een linnen onderbroek
zal aan zijn vlees zijn, en met een linnen gordel zal hij zich
gorden, en met een linnen hoed bedekken; dit zijn heilige
klederen; daarom zal hij zijn vlees met water baden, als hij
ze zal aandoen. **5** En aan de vergadering der kinderen
Israels zal hij nemen twee geitenbokken ten zondoffer, en
een ram ten brandoffer.

6 Daarna zal Aaron den var des zondoffers, die voor hem zal
zijn, offeren, en zal voor zich en voor zijn huis verzoening
doen. **7** Hij zal ook beide bokken nemen, en hij zal die
stellen voor het aangezicht des HEEREN, aan de deur van de
tent der samenkomst. **8** En Aaron zal de loten over die twee
bokken werpen: een lot voor den HEERE, en een lot voor den
weggaanden bok. **9** Dan zal Aaron den bok, op denwelken
het lot voor den HEERE zal gekomen zijn, toebrengen, en zal
hem ten zondoffer maken. **10** Maar de bok, op denwelken
het lot zal gekomen zijn, om een weggaande bok te zijn, zal
levend voor het aangezicht des HEEREN gesteld worden, om
door hem verzoening te doen; opdat men hem als een
weggaanden bok naar de woestijn uitlate. **11** Aaron dan zal
den var des zondoffers, die voor hemzelven zal zijn,
toebrengen, en voor zichzelven en voor zijn huis verzoening

doen, en zal den var des zondoffers, die voor hemzelven zal
zijn, slachten. **12** Hij zal ook een wierookvat vol vurige kolen
nemen van het altaar, van voor het aangezicht des HEEREN,
en zijn handen vol reukwerk van welriekende specerijen,
klein gestoten; en hij zal het binnen den voorhang dragen.
13 En hij zal dat reukwerk op het vuur leggen, voor het
aangezicht des HEEREN, opdat de nevel des reukwerks het
verzoendeksel, hetwelk is op de getuigenis, bedekke, en dat
hij niet sterve. **14** En hij zal van het bloed van den var
nemen, en zal met zijn vinger op het verzoendeksel
oostwaarts sprengen; en voor het verzoendeksel zal hij
zevenmaal met zijn vinger van dat bloed sprengen. **15**
Daarna zal hij den bok des zondoffers, die voor het volk zal
zijn, slachten, en zal zijn bloed tot binnen in den voorhang
dragen, en zal met zijn bloed doen, gelijk als hij met het
bloed van den var gedaan heeft, en zal dat sprengen op het
verzoendeksel, en voor het verzoendeksel.

16 Zo zal hij voor het heilige, vanwege de onreinigheden
der kinderen Israels, en vanwege hun overtredingen, naar al
hun zonden, verzoening doen; en alzo zal hij doen aan de
tent der samenkomst, welke met hen woont in het midden
hunner onreinigheden. **17** En geen mens zal in de tent der
samenkomst zijn, als hij zal ingaan, om in het heilige
verzoening te doen, totdat hij zal uitkomen; alzo zal hij
verzoening doen, voor zichzelven, en voor zijn huis, en voor
de gehele gemeente van Israel. **18** Daarna zal hij tot het
altaar, dat voor het aangezicht des HEEREN is, uitkomen, en
verzoening voor hetzelve doen; en hij zal van het bloed van
den var, en van het bloed van den bok nemen, en doen het
rondom op de hoornen des altaars. **19** En hij zal daarop van
dat bloed met zijn vinger zevenmaal sprengen, en hij zal dat
reinigen en heiligen van de onreinigheden der kinderen
Israels. **20** Als hij nu zal geeindigd hebben van het heilige,
en de tent der samenkomst, en het altaar te verzoenen, zo
zal hij dien levenden bok toebrengen.

21 En Aaron zal beide zijn handen op het hoofd van den
levenden bok leggen, en zal daarop al de ongerechtigheden
der kinderen Israels, en al hun overtredingen, naar al hun
zonden, belijden; en hij zal die op het hoofd des boks
leggen, en zal hem door de hand eens mans, die
voorhanden is, naar de woestijn uitlaten. **22** Alzo zal die bok
op zich al hun ongerechtigheden in een afgezonderd land
wegdragen; en hij zal dien bok in de woestijn uitlaten. **23**
Daarna zal Aaron komen in de tent der samenkomst, en zal
de linnen klederen uitdoen, die hij aangedaan had, als hij in
het heilige ging, en hij zal ze daar laten. **24** En hij zal zijn
vlees in de heilige plaats met water baden, en zijn klederen
aandoen; dan zal hij uitgaan, en zijn brandoffer, en het
brandoffer des volks bereiden, en voor zich en voor het volk
verzoening doen. **25** Ook zal hij het vet des zondoffers op
het altaar aansteken. **26** En die den bok, welke een
weggaande bok was, zal uitgelaten hebben, zal zijn
klederen wassen, en zijn vlees met water baden; en daarna
zal hij in het leger komen. **27** Maar den var des zondoffers,
en den bok des zondoffers, welker bloed ingebracht is, om
verzoening te doen in het heilige, zal men tot buiten het
leger uitvoeren; doch hun vellen, hun vlees en hun mest
zullen zij met vuur verbranden. **28** Die nu dezelve
verbrandt, zal zijn klederen wassen, en zijn vlees met water
baden; en daarna zal hij in het leger komen. **29** En dit zal
voor u tot een eeuwige inzetting zijn: gij zult in de zevende
maand, op den tienden der maand, uw zielen
verootmoedigen, en geen werk doen, inboorling noch
vreemdeling, die in het midden van u als vreemdeling
verkeert.

30 Want op dien dag zal hij voor u verzoening doen, om u te
reinigen; van al uw zonden zult gij voor het aangezicht des
HEEREN gereinigd worden. **31** Dat zal u een sabbat der rust
zijn, opdat gij uw zielen verootmoedigt; het is een eeuwige
inzetting. **32** En de priester, dien men gezalfd, en wiens

hand men gevuld zal hebben, om voor zijn vader het priesterambt te bedienen, zal de verzoening doen, als hij de linnen klederen, de heilige klederen, zal aangetrokken hebben. **33** Zo zal hij het heilige heiligdom verzoenen, en de tent der samenkomst, en het altaar zal hij verzoenen; desgelijks voor de priesteren, en voor al het volk der gemeente zal hij verzoening doen. **34** En dit zal u tot een eeuwige inzetting zijn, om voor de kinderen Israels van al hun zonden, eenmaal des jaars, verzoening te doen. En men deed, gelijk als de HEERE Mozes geboden had.

Leviticus 17

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
Aaron, en tot zijn zonen, en tot al de kinderen Israels, en zeg
tot hen: Dit is het woord, hetwelk de HEERE geboden heeft,
zeggende: **3** Een ieder van het huis Israels, die een os, of
lam, of geit in het leger slachten zal, of die ze slachten zal
buiten het leger; **4** En dezelve aan de deur van de tent der
samenkomst niet brengen zal, om een offerande den HEERE
voor den tabernakel des HEEREN te offeren; het bloed zal
dienzelven man toegerekend worden, hij heeft bloed
vergoten; daarom zal dezelve man uit het midden zijns
volks uitgeroeid worden; **5** Opdat, wanneer de kinderen
Israels hun slachtofferen brengen, welke zij op het veld
slachten, dat zij die den HEERE toebrengen, aan de deur van
de tent der samenkomst tot den priester, en dezelve tot
dankofferen den HEERE slachten. **6** En de priester zal het
bloed op het altaar des HEEREN, aan de deur van de tent
der samenkomst, sprengen; en hij zal het vet aansteken, tot
een liefelijken reuk den HEERE. **7** En zij zullen ook niet meer
hun slachtofferen den duivelen, welke zij nahoereren,
offeren; dat zal hun een eeuwige inzetting zijn voor hun
geslachten. **8** Zeg dan tot hen: Een ieder van het huis
Israels, en van de vreemdelingen, die in het midden van hen
als vreemdelingen verkeren, die een brandoffer of
slachtoffer zal offeren,

9 En dat tot de deur van de tent der samenkomst niet zal
brengen, om hetzelve den HEERE te bereiden; diezelve man
zal uit zijn volken uitgeroeid worden. **10** En een ieder uit het
huis Israels, en uit de vreemdelingen, die in het midden van
hen als vreemdelingen verkeren, die enig bloed zal gegeten
hebben, tegen diens ziel, die dat bloed zal gegeten hebben,

zal Ik Mijn aangezicht zetten, en zal die uit het midden
haars volks uitroeien.

11 Want de ziel van het vlees is in het bloed; daarom heb Ik
het u op het altaar gegeven, om over uw zielen verzoening
te doen; want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening
zal doen. **12** Daarom heb Ik tot de kinderen Israels gezegd:
Geen ziel van u zal bloed eten; noch de vreemdeling, die als
vreemdeling in het midden van u verkeert, zal bloed eten.
13 Een ieder ook van de kinderen Israels en van de
vreemdelingen, die als vreemdelingen in het midden van
hen verkeren, die enig wild gedierte, of gevogelte, dat
gegeten wordt, in de jacht gevangen zal hebben; die zal
deszelfs bloed vergieten, en zal dat met stof bedekken. **14**
Want het is de ziel van alle vlees; zijn bloed is voor zijn ziel;
daarom heb Ik tot de kinderen Israels gezegd: Gij zult geens
vleses bloed eten; want de ziel van alle vlees, dat is zijn
bloed; zo wie dat eet, zal uitgeroeid worden. **15** En alle ziel
onder de inboorlingen of onder de vreemdelingen, die een
dood aas of het verscheurde zal gegeten hebben, die zal zijn
klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot
aan den avond; daarna zal hij rein zijn. **16** Maar indien hij
die niet wast, en zijn vlees niet baadt, zo zal hij zijn
ongerechtigheid dragen.

Leviticus 18

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels en zeg tot hen: Ik ben de HEERE, uw
God! **3** Gij zult niet doen naar de werken des Egyptischen
lands, waarin gij gewoond hebt; en naar de werken des
lands Kanaan, waarheen Ik u brenge, zult gij niet doen, en
zult in hun inzettingen niet wandelen. **4** Mijn rechten zult gij
doen, en Mijn inzettingen zult gij houden, om in die te
wandelen; Ik ben de HEERE, uw God! **5** Ja, Mijn inzettingen
en Mijn rechten zult gij houden; welk mens dezelve zal
doen, die zal door dezelve leven; Ik ben de HEERE! **6**
Niemand zal tot enige nabestaande zijns vleses naderen, om
de schaamte te ontdekken; Ik ben de HEERE!

7 Gij zult de schaamte uws vaders en de schaamte uwer
moeder niet ontdekken; zij is uw moeder; gij zult haar
schaamte niet ontdekken. **8** Gij zult de schaamte der
huisvrouw uws vaders niet ontdekken; het is de schaamte
uws vaders. **9** De schaamte uwer zuster, der dochter uws
vaders, of der dochter uwer moeder, te huis geboren of
buiten geboren, haar schaamte zult gij niet ontdekken. **10**
De schaamte der dochter uws zoons, of der dochter uwer
dochter, haar schaamte zult gij niet ontdekken; want zij zijn
uw schaamte. **11** De schaamte van de dochter der
huisvrouw uws vaders, die uw vader geboren is (zij is uw
zuster), haar schaamte zult gij niet ontdekken. **12** Gij zult
de schaamte van de zuster uws vaders niet ontdekken; zij is
uws vaders nabestaande. **13** Gij zult de schaamte van de
zuster uwer moeder niet ontdekken; want zij is uwer moeder
nabestaande. **14** Gij zult de schaamte van den broeder uws
vaders niet ontdekken; tot zijn huisvrouw zult gij niet
naderen; zij is uw moei. **15** Gij zult de schaamte uwer
schoondochter niet ontdekken; zij is uws zoons huisvrouw;

gij zult haar schaamte niet ontdekken. **16** Gij zult de
schaamte der huisvrouw uws broeders niet ontdekken; het is
de schaamte uws broeders. **17** Gij zult de schaamte ener
vrouw en harer dochter niet ontdekken; de dochter haars
zoons, noch de dochter van haar dochter zult gij nemen, om
haar schaamte te ontdekken; zij zijn nabestaanden; het is
een schandelijke daad. **18** Gij zult ook geen vrouw tot haar
zuster nemen, om haar te benauwen, mits haar schaamte
nevens haar, in haar leven, te ontdekken. **19** Ook zult gij tot
de vrouw in de afzondering van haar onreinigheid niet
naderen, om haar schaamte te ontdekken.

20 En gij zult niet liggen bij uws naasten huisvrouw ter
bezading, om met haar onrein te worden. **21** En van uw
zaad zult gij niet geven, om voor den Molech door het vuur
te doen gaan; en den Naam uws Gods zult gij niet
ontheiligen; Ik ben de HEERE! **22** Bij een manspersoon zult
gij niet liggen met vrouwelijke bijligging; dit is een gruwel.
23 Insgelijks zult gij bij geen beest liggen, om daarmede
onrein te worden; een vrouw zal ook niet staan voor een
beest, om daarmede te doen te hebben; het is een
gruwelijke vermenging. **24** Verontreinigt u niet met enige
van deze; want de heidenen, die Ik van uw aangezicht
uitwerpe, zijn met alle deze verontreinigd; **25** Zodat het
land onrein is, en Ik over hetzelve zijn ongerechtigheid
bezoeke, en het land zijn inwoners uitspuwt. **26** Maar gij zult
Mijn inzettingen en Mijn rechten onderhouden, en van al die
gruwelen niets doen, inboorling noch vreemdeling, die in
het midden van u als vreemdeling verkeert. **27** Want de
lieden dezes lands, die voor u geweest zijn, hebben al deze
gruwelen gedaan; en het land is onrein geworden. **28** Dat u
dat land niet uitspuwe, als gij hetzelve zult verontreinigd
hebben; gelijk als het het volk, dat voor u was, uitgespuwd
heeft. **29** Want al wie enige van deze gruwelen doen zal, die
zielen, die ze doen, zullen uit het midden van haar volk
uitgeroeid worden. **30** Daarom zult gij Mijn bevel

onderhouden, dat gij niet doet van die gruwelijke inzettingen, die voor u zijn gedaan geweest, en u daarmede niet verontreinigt; Ik ben de HEERE, uw God!

Leviticus 19

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de ganse vergadering der kinderen Israels, en zeg tot hen:
Gij zult heilig zijn, want Ik, de HEERE, uw God, ben heilig! **3**
Want ieder zal zijn moeder en zijn vader vrezen, en Mijn
sabbatten houden; Ik ben de HEERE, uw God!

4 Gij zult u tot de afgoden niet keren, en u geen gegoten
goden maken; Ik ben de HEERE, uw God!

5 En wanneer gij een dankoffer den HEERE offeren zult, naar
uw welgevallen zult gij dat offeren.

6 Op den dag van uw offeren, en des anderen daags, zal het
gegeten worden; maar wat tot op den derden dag overblijft
zal met vuur verbrand worden. **7** En zo het op den derden
dag enigszins gegeten wordt, het is een afgrijselijk ding, het
zal niet aangenaam zijn. **8** En zo wie dat eet, zal zijn
ongerechtigheid dragen, omdat hij het heilige des HEEREN
ontheiligd heeft; daarom zal dezelve ziel, uit haar volken
uitgeroeid worden. **9** Als gij ook den oogst uws lands
inoogsten zult, gij zult den hoek uws velds niet ganselijk
afoogsten, en dat van uw oogst op te zamelen is, niet
opzamelen.

10 Insgelijks zult gij uw wijngaard niet nalezen, en de
afgevallen bezien van uw wijngaard niet opzamelen; den
arme en den vreemdeling zult gij die overlaten; Ik ben de
HEERE, uw God! **11** Gij zult niet stelen, en gij zult niet
liegen, noch valselijk handelen, een iegelijk tegen zijn
naaste.

12 Gij zult niet valselijk bij Mijn Naam zweren; want gij
zoudt den Naam uws Gods ontheiligen; Ik ben de HEERE.

13 Gij zult uw naaste niet bedriegelijk verdrukken, noch beroven; des dagloners arbeidsloon zal bij u niet vernachten tot aan den morgen.

14 Gij zult den dove niet vloeken, en voor het aangezicht des blinden geen aanstoot zetten; maar gij zult voor uw God vrezen; Ik ben de HEERE!

15 Gij zult geen onrecht doen in het gericht; gij zult het aangezicht des geringen niet aannemen, noch het aangezicht des groten voortrekken; in gerechtigheid zult gij uw naaste richten.

16 Gij zult niet wandelen als een achterklapper onder uw volken; gij zult niet staan tegen het bloed van uw naaste; Ik ben de HEERE!

17 Gij zult uw broeder in uw hart niet haten; gij zult uw naaste naarstiglijk berispen, en zult de zonde in hem niet verdragen.

18 Gij zult niet wreken, noch toorn behouden tegen de kinderen uws volks; maar gij zult uw naaste liefhebben als uzelven; Ik ben de HEERE!

19 Gij zult Mijn inzettingen houden; gij zult geen tweeerlei aard uwer beesten laten samen te doen hebben; uwen akker zult gij niet met tweeerlei zaad bezaaien, en een kleed van tweeerlei stof, dooreen vermengd, zal aan u niet komen.

20 En wanneer een man, door bijligging des zaads, bij een vrouw zal gelegen hebben, die een dienstmaagd is, bij den man versmaad, en geenszins gelost is, en haar geen vrijheid is gegeven; die zullen gegeseld worden; zij zullen niet gedood worden; want zij was niet vrij gemaakt.

21 En hij zal zijn schuldoffer den HEERE aan de deur van de
tent der samenkomst brengen, een ram ten schuldoffer. **22**
En de priester zal met den ram des schuldoffers, voor hem
over zijn zonde, die hij gezondigd heeft, voor het aangezicht
des HEEREN verzoening doen; en hem zal vergeving
geschieden van zijn zonde, die hij gezondigd heeft. **23** Als
gij ook in dat land gekomen zult zijn, en alle geboomte ter
spijze geplant zult hebben, zo zult gij de voorhuid daarvan,
deszelfs vrucht, besnijden; drie jaren zal het u onbesneden
zijn, daarvan zal niet gegeten worden.

24 Maar in het vierde jaar zal al zijn vrucht een heilig ding
zijn, ter lofzegging voor den HEERE. **25** En in het vijfde jaar
zult gij deszelfs vrucht eten, om het inkomen daarvan voor u
te vermeerderen; Ik ben de HEERE, uw God! **26** Gij zult niets
met het bloed eten. Gij zult op geen vogelgeschrei acht
geven, noch guichelarij plegen.

27 Gij zult de hoeken uws hoofds niet rond afscheren; ook
zult gij de hoeken uws baards niet verderven. **28** Gij zult om
een dood lichaam geen snijding in uw vlees maken, noch
schrift van een ingedrukt teken in u maken; Ik ben de
HEERE! **29** Gij zult uw dochter niet ontheiligen, haar ter
hoererij houdende; opdat het land niet hoerere, en het land
met schandelijke daden vervuld worde.

30 Gij zult Mijn sabbatten houden, en Mijn heiligdom zult gij
vrezen; Ik ben de HEERE!

31 Gij zult u niet keren tot de waarzeggers, en tot de
duivelskunstenaars; zoekt hen niet, u met hen
verontreinigende; Ik ben de HEERE, uw God!

32 Voor het grauwe haar zult gij opstaan, en zult het
aangezicht des ouden vereren; en gij zult vrezen voor uw
God; Ik ben de HEERE!

33 En wanneer een vreemdeling bij u in uw land als
vreemdeling verkeren zal, gij zult hem niet verdrukken.

34 De vreemdeling, die als vreemdeling bij u verkeert, zal
onder u zijn als een inboorling van ulieden; gij zult hem
liefhebben als uzelven; want gij zijt vreemdeling geweest in
Egypteland; Ik ben de HEERE, uw God! **35** Gij zult geen
onrecht doen in het gericht, met de el, met het gewicht, of
met de maat.

36 Gij zult een rechte wage hebben, rechte weegstenen,
een rechte efa, en een rechte hin; Ik ben de HEERE, uw God,
die u uit Egypteland uitgevoerd heb! **37** Daarom zult gij al
Mijn inzettingen en al Mijn rechten onderhouden, en zult ze
doen; Ik ben de HEERE!

Leviticus 20

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Gij zult
ook tot de kinderen Israels zeggen: Een ieder uit de
kinderen Israels, of uit de vreemdelingen, die in Israel als
vreemdelingen verkeren, die van zijn zaad den Molech
gegeven zal hebben, zal zekerlijk gedood worden; het volk
des lands zal hem met stenen stenigen. **3** En Ik zal Mijn
aangezicht tegen dien man zetten, en zal hem uit het
midden zijns volks uitroeien; want hij heeft van zijn zaad
den Molech gegeven, opdat hij Mijn heiligdom ontreinigen,
en Mijn heiligen Naam ontheiligen zou. **4** En indien het volk
des lands hun ogen enigszins verbergen zal van dien man,
als hij van zijn zaad den Molech zal gegeven hebben, dat
het hem niet dode; **5** Zo zal Ik Mijn aangezicht tegen dien
man en tegen zijn huisgezin zetten, en Ik zal hem, en al
degenen, die hem nahoereren, om den Molech na te
hoereren, uit het midden huns volks uitroeien. **6** Wanneer er
een ziel is, die zich tot de waarzeggers en tot de
duivelskunstenaars zal gekeerd hebben, om die na te
hoereren, zo zal Ik Mijn aangezicht tegen die ziel zetten, en
zal ze uit het midden haars volks uitroeien.

7 Daarom heiligt u, en weest heilig; want Ik ben de HEERE,
uw God!

8 En onderhoudt Mijn inzettingen, en doet dezelve; Ik ben
de HEERE, die u heilige. **9** Als er iemand is, die zijn vader of
zijn moeder zal gevloekt hebben, die zal zekerlijk gedood
worden; hij heeft zijn vader of zijn moeder gevloekt; zijn
bloed is op hem!

10 Een man ook, die met iemands huisvrouw overspel zal
gedaan hebben, dewijl hij met zijns naasten vrouw overspel

gedaan heeft, zal zekerlijk gedood worden, de overspeler en
de overspeelster.

11 En een man, die bij zijns vaders huisvrouw zal gelegen
hebben, heeft zijns vaders schaamte ontdekt; zij beiden
zullen zekerlijk gedood worden; hun bloed is op hen! **12**
Insgelijks, als de man bij de vrouw zijns zoons zal gelegen
hebben, zij zullen beiden zekerlijk gedood worden; zij
hebben een gruwelijke vermenging gedaan; hun bloed is op
hen! **13** Wanneer ook een man bij een manspersoon zal
gelegen hebben, met vrouwelijke bijligging, zij hebben
beiden een gruwel gedaan; zij zullen zekerlijk gedood
worden; hun bloed is op hen! **14** En wanneer een man een
vrouw en haar moeder zal genomen hebben, het is een
schandelijke daad; men zal hem, en diezelve met vuur
verbranden, opdat geen schandelijke daad in het midden
van u zij. **15** Daartoe als een man bij enig vee zal gelegen
hebben, hij zal zekerlijk gedood worden; ook zult gijlieden
het beest doden. **16** Alzo wanneer een vrouw tot enig beest
genaderd zal zijn, om daarmede te doen te hebben, zo zult
gij die vrouw en dat beest doden; zij zullen zekerlijk gedood
worden; hun bloed is op hen! **17** En als een man zijn zuster,
de dochter zijns vaders, of de dochter zijner moeder, zal
genomen hebben, en hij haar schaamte gezien, en zij zijn
schaamte zal gezien hebben, het is een schandvlek; daarom
zullen zij voor de ogen van de kinderen huns volks
uitgeroeid worden; hij heeft de schaamte zijner zuster
ontdekt, hij zal zijn ongerechtigheid dragen. **18** En als een
man bij een vrouw, die haar krankheid heeft, zal gelegen en
haar schaamte ontdekt, haar fontein ontbloot, en zij zelve
de fontein haars bloeds ontdekt zal hebben, zo zullen zij
beiden uit het midden huns volks uitgeroeid worden. **19**
Daartoe zult gij de schaamte van de zuster uwer moeder, en
van de zuster uws vaders niet ontdekken; dewijl hij zijn
nabestaande ontbloot heeft, zullen zij hun ongerechtigheid
dragen. **20** Als ook een man bij zijn moei zal gelegen

hebben, hij heeft de schaamte zijns ooms ontdekt; zij zullen
hun zonde dragen; zonder kinderen zullen zij sterven. **21** En
wanneer een man zijns broeders huisvrouw zal genomen
hebben, het is onreinigheid; hij heeft de schaamte zijns
broeders ontdekt; zij zullen zonder kinderen zijn. **22**
Onderhoudt dan al Mijn inzettingen en al Mijn rechten, en
doet dezelve; opdat u dat land, waarheen Ik u brenge, om
daarin te wonen, niet uitspuwe.

23 En wandelt niet in de inzettingen des volks, hetwelk Ik
voor uw aangezicht uitwerp; want al deze dingen hebben zij
gedaan; daarom ben Ik op hen verdrietig geworden. **24** En
Ik heb u gezegd: Gij zult hun land erfelijk bezitten, en Ik zal
u dat geven, opdat gij hetzelve erfelijk bezit, een land
vloeiende van melk en honig; Ik ben de HEERE, uw God, Die
u van de volken afgezonderd heb! **25** Daarom zult gij
onderscheid maken tussen reine en onreine beesten, en
tussen het onreine en reine gevogelte; en gij zult uw zielen
niet verfoeilijk maken aan de beesten en aan het gevogelte,
en aan al wat op den aardbodem kruipt, hetwelk Ik voor u
afgezonderd heb, opdat gij het onrein houdt. **26** En gij zult
Mij heilig zijn, want Ik, de HEERE, ben heilig; en Ik heb u van
de volken afgezonderd, opdat gij Mijns zoudt zijn. **27** Als nu
een man en vrouw in zich een waarzeggenden geest zal
hebben, of een duivelskunstenaar zal zijn, zij zullen zekerlijk
gedood worden; men zal hen met stenen stenigen; hun
bloed is op hen.

Leviticus 21

1 Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Spreek tot de priesters,
de zonen van Aaron, en zeg tot hen: Over een dode zal een
priester zich niet verontreinigen onder zijn volken. **2**
Behalve over zijn bloedvriend, die hem ten naaste bestaat,
over zijn moeder en over zijn vader, en over zijn zoon, en
over zijn dochter, en over zijn broeder. **3** En over zijn zuster,
die maagd is, hem nabestaande, die nog geen man
toebehoord heeft; over die zal hij zich verontreinigen. **4** Hij
zal zich niet verontreinigen over een overste onder zijn
volken, om zich te ontheiligen. **5** Zij zullen op hun hoofd
geen kaalheid maken, en zullen den hoek van hun baard
niet afscheren, en in hun vlees zullen zij geen sneden
snijden. **6** Zij zullen hun God heilig zijn, en den Naam huns
Gods zullen zij niet ontheiligen; want zij offeren de
vuurofferen des HEEREN, de spijze huns Gods; daarom
zullen zij heilig zijn. **7** Zij zullen geen vrouw nemen, die een
hoer of ontheiligde is, noch een vrouw nemen, die van haar
man verstoten is; want hij is zijn God heilig. **8** Daarom zult
gij hem heiligen, omdat hij de spijze uws Gods offert; hij zal
u heilig zijn, want Ik ben heilig; Ik ben de HEERE, die u
heilige! **9** Als nu de dochter van enigen priester zal
beginnen te hoereren, zij ontheiligt haar vader; met vuur zal
zij verbrand worden.

10 En hij, die de hogepriester onder zijn broederen is, op
wiens hoofd de zalfolie gegoten is, en wiens hand men
gevuld heeft, om die klederen aan te trekken, zal zijn hoofd
niet ontbloten, noch zijn klederen scheuren.

11 Hij zal ook bij geen dode lichamen komen; zelfs over zijn
vader en over zijn moeder zal hij zich niet verontreinigen.
12 En uit het heiligdom zal hij niet uitgaan, dat hij het

heiligdom zijns Gods niet ontheilige, want de kroon der
zalfolie zijns Gods is op hem; Ik ben de HEERE! **13** Hij zal
ook een vrouw in haar maagdom nemen. **14** Een weduwe, of
verstotene, of ontheiligde hoer, dezulke zal hij niet nemen;
maar een maagd uit zijn volken zal hij tot een vrouw nemen.
15 En hij zal zijn zaad onder zijn volken niet ontheiligen;
want Ik ben de HEERE, die hem heilige! **16** Wijders sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende:

17 Spreek tot Aaron, zeggende: Niemand uit uw zaad, naar
hun geslachten, in wien een gebrek zal zijn, zal naderen, om
de spijze zijns Gods te offeren. **18** Want geen man, in wien
een gebrek zal zijn, zal naderen, hij zij een blind man, of
kreupel, of te kort, of te lang in leden; **19** Of een man, in
wien een breuk des voets, of een breuk der hand zal zijn; **20**
Of die bultachtig, of dwergachtig zal zijn, of een vel op zijn
oog zal hebben, of droge schurftheid, of etterige schurftheid,
of die gebroken zal zijn aan zijn gemacht. **21** Geen man, uit
het zaad van Aaron, den priester, in wien een gebrek is, zal
toetreden om de vuurofferen des HEEREN te offeren; een
gebrek is in hem, hij zal niet toetreden, om de spijs zijns
Gods te offeren. **22** De spijs zijns Gods, van de allerheiligste
dingen, en van de heilige dingen, zal hij mogen eten; **23**
Doch tot den voorhang zal hij niet komen, en tot het altaar
niet toetreden, omdat een gebrek in hem is; opdat hij Mijn
heiligdommen niet ontheilige; want Ik ben de HEERE, die
hen heilige! **24** En Mozes sprak zulks tot Aaron en tot zijn
zonen, en tot al de kinderen Israels.

Leviticus 22

1 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
Aaron en tot zijn zonen, dat zij zich van de heilige dingen
der kinderen Israels, die zij Mij heiligen, afzonderen, opdat
zij de Naam Mijner heiligheid niet ontheiligen; Ik ben de
HEERE! **3** Zeg tot hen: Alle man onder uw geslachten, die
uit uw ganse zaad tot de heilige dingen, die de kinderen
Israels den HEERE heiligen, naderen zal, als zijn
onreinigheid op hem is; diezelve mens zal van voor Mijn
aangezicht uitgeroeid worden; Ik ben de HEERE! **4** Niemand
van het zaad van Aaron, die melaats is, of een vloed heeft,
zal van die heilige dingen eten, totdat hij rein is; mitsgaders
die iets aanroert, dat onrein is van een dood lichaam, of
iemand, wien het zaad der bijligging ontgaat. **5** Of zo wie
aangeroerd zal hebben enig kruipend gedierte, waarvan hij
onrein is, of een mens, waarvan hij onrein is, naar al zijn
onreinigheid; **6** De mens, die dat aangeroerd zal hebben, zal
onrein zijn tot aan den avond, en hij zal van die heilige
dingen niet eten, maar zal zijn vlees met water baden. **7** Als
de zon zal ondergegaan zijn, dan zal hij rein zijn; en daarna
zal hij van die heilige dingen eten; want dat is zijn spijze. **8**
Het dode aas, en het verscheurde zal hij niet eten, om
daarmede onrein te worden; Ik ben de HEERE! **9** Zij zullen
dan Mijn bevel onderhouden, opdat zij geen zonde daarover
dragen en daarin sterven, als zij die ontheiligd zouden
hebben; Ik ben de HEERE, die hen heilige! **10** Ook zal geen
vreemde het heilige eten; een bijwoner des priesters, en een
dagloner, zullen het heilige niet eten.

11 Wanneer dan nog de priester een ziel met zijn geld zal
gekocht hebben, die zal daarvan eten; en de ingeborene
van zijn huis, die zullen van zijn spijze eten. **12** Maar als des
priesters dochter een vreemden man zal toebehoren, zij zal

van het hefoffer der heilige dingen niet eten. **13** Doch als
des priesters dochter een weduwe of een verstotene zal zijn,
en geen zaad hebben, en tot haars vaders huis, als in haar
jonkheid, zal wedergekeerd zijn, zo zal zij van de spijze
haars vaders eten; maar geen vreemde zal daarvan eten. **14**
En wanneer iemand het heilige door dwaling zal gegeten
hebben, zo zal hij deszelfs vijfde deel daarboven toedoen,
en zal het den priester met het heilige wedergeven.

15 Zo zullen zij niet ontheiligen de heilige dingen der
kinderen Israels, die zij den HEERE zullen gegeven hebben;
16 En hen doen dragen de ongerechtigheid der schuld, als
zij hun heilige dingen zouden eten; want Ik ben de HEERE,
Die hen heilige! **17** Verder sprak de HEERE tot Mozes,
zeggende:

18 Spreek tot Aaron, en tot zijn zonen, en tot al de kinderen
Israels, en zeg tot hen: Zo wie uit het huis van Israel, en uit
de vreemdelingen in Israel is, die zijn offerande zal offeren
naar al hun geloften, en naar al hun vrijwillige offeren, die
zij den HEERE ten brandoffer zullen offeren; **19** Het zal naar
uw welgevallen zijn, een volkomen mannetje, van de
runderen, van de lammeren, of van de geiten. **20** Gij zult
niet offeren iets, waarin een gebrek is; want het zou niet
aangenaam zijn voor u. **21** En als iemand een dankoffer den
HEERE zal offeren, uitzonderende van de runderen of van de
schapen een gelofte, of vrijwillig offer, het zal volkomen zijn,
opdat het aangenaam zij; geen gebrek zal daarin zijn. **22**
Het blinde, of gebrokene, of verlamde, of wratte, of droge
schurftheid, of etterige schurftheid hebbende, deze zult gij
den HEERE niet offeren, en daarvan zult gij den HEERE geen
vuuroffer op het altaar geven. **23** Doch een os, of klein vee,
te lang of te verkrompen in leden, die zult gij tot een
vrijwillig offer bereiden; doch tot een gelofte zou het niet
aangenaam zijn. **24** Het gedrukte, of gestotene, of
gescheurde, of gesnedene, zult gij den HEERE niet offeren;

dat zult gij in uw land niet doen. **25** Gij zult ook uit de hand
des vreemden van al deze dingen uw God geen spijs
offeren; want hun verdorvenheid is in hen, in dezelve is
gebrek, zij zouden niet aangenaam zijn voor u. **26** Wijders
sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

27 Wanneer een os, of lam, of geit zal geboren zijn, zo zal
die zeven dagen onder zijn moeder zijn; daarna, van den
achtsten dag en daarover, zal hij aangenaam zijn tot
offerande des vuuroffers den HEERE. **28** Gij zult ook een os,
of klein vee, hem en zijn jong, op een dag niet slachten. **29**
En als gij een lofoffer den HEERE zult slachten, naar uw wil
zult gij het slachten. **30** Het zal op denzelfden dag gegeten
worden; gij zult daarvan niet overlaten tot op den morgen;
Ik ben de HEERE! **31** Daarom zult gij Mijn geboden houden,
en dezelve doen; Ik ben de HEERE! **32** En gij zult Mijn
heiligen Naam niet ontheiligen, opdat Ik in het midden der
kinderen Israels geheiligd worde; Ik ben de HEERE, die u
heilige! **33** Die u uit Egypteland uitgevoerd heb, opdat Ik u
tot een God zij; Ik ben de HEERE!

Leviticus 23

1 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels, en zeg tot hen: De gezette hoogtijden
des HEEREN, welke gijlieden uitroepen zult, zullen heilige
samenroepingen zijn; deze zijn Mijn gezette hoogtijden. **3**
Zes dagen zal men het werk doen, maar op den zevenden
dag is de sabbat der rust, een heilige samenroeping; geen
werk zult gij doen; het is des HEEREN sabbat, in al uw
woningen. **4** Deze zijn de gezette hoogtijden des HEEREN,
de heilige samenroepingen, welke gij uitroepen zult op hun
gezetten tijd.

5 In de eerste maand, op den veertienden der maand,
tussen twee avonden is des HEEREN pascha. **6** En op den
vijftienden dag der derzelver maand is het feest van de
ongezuurde broden des HEEREN; zeven dagen zult gij
ongezuurde broden eten. **7** Op den eersten dag zult gij een
heilige samenroeping hebben; geen dienstwerk zult gij
doen. **8** Maar gij zult zeven dagen vuuroffer den HEERE
offeren; en op den zevenden dag zal een heilige
samenroeping wezen; geen dienstwerk zult gij doen. **9** En
de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

10 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Als gij in
het land zult gekomen zijn, hetwelk Ik u geven zal, en gij
zijn oogst zult inoogsten, dan zult gij een garf der
eerstelingen van uw oogst tot den priester brengen. **11** En
hij zal die garf voor het aangezicht des HEEREN bewegen,
opdat het voor u aangenaam zij; des anderen daags na den
sabbat zal de priester die bewegen. **12** Gij zult ook op den
dag, als gij die garf bewegen zult, bereiden een volkomen
lam, dat eenjarig is, ten brandoffer den HEERE; **13** En zijn
spijsoffer twee tienden meelbloem, met olie gemengd, ten

vuuroffer, den HEERE tot een liefelijken reuk; en zijn
drankoffer van wijn, het vierde deel van een hin. **14** En gij
zult geen brood, noch geroost koren, noch groene aren eten,
tot op dienzelven dag, dat gij de offerande uws Gods zult
gebracht hebben; het is een eeuwige inzetting voor uw
geslachten, in al uw woningen. **15** Daarna zult gij u tellen
van den anderen dag na den sabbat, van den dag, dat gij de
garf des beweegoffers zult gebracht hebben; het zullen
zeven volkomen sabbatten zijn;

16 Tot den anderen dag, na den zevenden sabbat, zult gij
vijftig dagen tellen, dan zult gij een nieuw spijsoffer den
HEERE offeren. **17** Gijlieden zult uit uw woningen twee
beweegbroden brengen, zij zullen van twee tienden
meelbloem zijn, gedesemd zullen zij gebakken worden; het
zijn de eerstelingen den HEERE. **18** Gij zult ook met het
brood zeven volkomen eenjarige lammeren, en een var, het
jong van een rund, en twee rammen offeren; zij zullen den
HEERE een brandoffer zijn, met hun spijsoffer en hun
drankofferen, een vuuroffer, tot een liefelijken reuk den
HEERE. **19** Ook zult gij een geitenbok ten zondoffer, en twee
eenjarige lammeren ten dankoffer bereiden. **20** Dan zal de
priester dezelve met het brood der eerstelingen ten
beweegoffer, voor het aangezicht des HEEREN, met de twee
lammeren bewegen; zij zullen den HEERE een heilig ding
zijn, voor den priester. **21** En gij zult op dienzelfden dag
uitroepen, dat gij een heilige samenroeping zult hebben;
geen dienstwerk zult gij doen; het is een eeuwige inzetting
in al uw woningen voor uw geslachten. **22** Als gij nu den
oogst uws lands zult inoogsten, gij zult, in uw inoogsten,
den hoek des velds niet ganselijk afmaaien, en de
opzameling van uw oogst niet opzamelen; voor den arme en
voor den vreemdeling zult gij ze laten; Ik ben de HEERE, uw
God!

23 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

24 Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: In de zevende
maand, op den eersten der maand, zult gij een rust hebben,
een gedachtenis des geklanks, een heilige samenroeping.
25 Geen dienstwerk zult gij doen; maar gij zult den HEERE
vuuroffer offeren. **26** Verder sprak de HEERE tot Mozes,
zeggende:

27 Doch op den tienden dezer zevende maand zal de
verzoendag zijn, een heilige samenroeping zult gij hebben;
dan zult gij uw zielen verootmoedigen, en zult den HEERE
een vuuroffer offeren. **28** En op dienzelven dag zult gij geen
werk doen; want het is de verzoendag, om over u
verzoening te doen voor het aangezicht des HEEREN uws
Gods. **29** Want alle ziel, welken op dienzelven dag niet zal
verootmoedigd zijn geweest, die zal uitgeroeid worden uit
haar volken. **30** Ook alle ziel, die enig werk op dienzelven
dag gedaan zal hebben, die ziel zal Ik uit het midden haars
volks verderven. **31** Gij zult geen werk doen; het is een
eeuwige inzetting voor uw geslachten, in al uw woningen.
32 Het zal u een sabbat der rust zijn; dan zult gij uw zielen
verootmoedigen; op den negenden der maand in den avond,
van den avond tot den avond, zult gij uw sabbat rusten. **33**
En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

34 Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Op den
vijftienden dag van deze zevende maand zal het feest der
loofhutten zeven dagen den HEERE zijn. **35** Op den eersten
dag zal een heilige samenroeping zijn; geen dienstwerk zult
gij doen. **36** Zeven dagen zult gij den HEERE vuurofferen
offeren; op den achtsten dag zult gij een heilige
samenroeping hebben, en zult den HEERE vuuroffer offeren;
het is een verbodsdag; gij zult geen dienstwerk doen. **37** Dit
zijn de gezette hoogtijden des HEEREN, welke gij zult
uitroepen tot heilige samenroepingen, om den HEERE
vuuroffer, brandoffer en spijsoffer, slachtoffer en
drankofferen, elk dagelijks op zijn dag, te offeren; **38**

Behalve de sabbatten des HEEREN, en behalve uw gaven,
en behalve al uw geloften, en behalve al uw vrijwillige
offeren, welke gij den HEERE geven zult. **39** Doch op den
vijftienden dag der zevende maand, als gij het inkomen des
lands zult ingegaderd hebben, zult gij des HEEREN feest
zeven dagen vieren; op den eersten dag zal er rust zijn, en
op den achtsten dag zal er rust zijn. **40** En op den eersten
dag zult gij u nemen takken van schoon geboomte,
palmtakken, en meien van dichte bomen, met beekwilgen;
en gij zult voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods,
zeven dagen vrolijk zijn. **41** En gij zult dat feest den HEERE
zeven dagen in het jaar vieren; het is een eeuwige inzetting
voor uw geslachten; in de zevende maand zult gij het
vieren. **42** Zeven dagen zult gij in de loofhutten wonen; alle
inboorlingen in Israel zullen in loofhutten wonen; **43** Opdat
uw geslachten weten, dat Ik de kinderen Israels in
loofhutten heb doen wonen, als Ik hen uit Egypteland
uitgevoerd heb; Ik ben de HEERE, uw God! **44** Alzo heeft
Mozes de gezette hoogtijden des HEEREN tot de kinderen
Israels uitgesproken.

Leviticus 24

1 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Gebied den
kinderen Israels, dat zij tot u brengen zuivere gestoten
olijfolie, voor den luchter, om de lampen gedurig aan te
steken. **3** Aaron zal die voor het aangezicht des HEEREN
gedurig toerichten, van den avond tot den morgen, buiten
den voorhang van de getuigenis, in de tent der
samenkomst; het is een eeuwige inzetting voor uw
geslachten. **4** Hij zal op den louteren kandelaar die lampen
voor het aangezicht des HEEREN gedurig toerichten. **5** Gij
zult ook meelbloem nemen, en twaalf koeken daarvan
bakken; van twee tienden zal een koek zijn.

6 En gij zult ze in twee rijen leggen, zes in een rij, op de
reine tafel, voor het aangezicht des HEEREN. **7** En op elke rij
zult gij zuiveren wierook leggen, welke het brood ten
gedenkoffer zal zijn; het is een vuuroffer den HEERE. **8** Op
elken sabbatdag gedurig zal men dat voor het aangezicht
des HEEREN toerichten, vanwege de kinderen Israels, tot
een eeuwig verbond. **9** En het zal voor Aaron en zijn zonen
zijn, die dat in de heilige plaats zullen eten; want het is voor
hem een heiligheid der heiligheden uit de vuurofferen des
HEEREN, een eeuwige inzetting. **10** En er ging de zoon ener
Israelietische vrouw uit, die, in het midden der kinderen
Israels, de zoon van een Egyptische man was; en de zoon
van deze Israelietische en een Israelietisch man twistten in
het leger.

11 Toen lasterde de zoon der Israelietische vrouw
uitdrukkelijk den NAAM, en vloekte; daarom brachten zij
hem tot Mozes; de naam nu zijner moeder was Selomith, de
dochter van Dibri, van den stam Dan. **12** En zij leidden hem
in de gevangenis, opdat hem, naar den mond des HEEREN,

verklaring geschieden zou. **13** En de HEERE sprak tot
Mozes, zeggende: **14** Breng den vloeker uit tot buiten het
leger, en allen, die het gehoord hebben, zullen hun handen
op zijn hoofd leggen; daarna zal hem de gehele vergadering
stenigen. **15** En tot de kinderen Israels zult gij spreken,
zeggende: Een ieder, als hij zijn God gevloekt zal hebben,
zo zal hij zijn zonde dragen. **16** En wie den Naam des
HEEREN gelasterd zal hebben, zal zekerlijk gedood worden;
de ganse vergadering zal hem zekerlijk stenigen; alzo zal de
vreemdeling zijn, gelijk de inboorling, als hij den NAAM zal
gelasterd hebben, hij zal gedood worden. **17** En als iemand
enige ziel des mensen zal verslagen hebben, hij zal zekerlijk
gedood worden.

18 Maar wie de ziel van enig vee zal verslagen hebben, hij
zal het wedergeven, ziel voor ziel. **19** Als ook iemand aan
zijn naaste een gebrek zal aangebracht hebben; gelijk als hij
gedaan heeft, zo zal ook aan hem gedaan worden: **20** Breuk
voor breuk, oog voor oog, tand voor tand; gelijk als hij een
gebrek een mens zal aangebracht hebben, zo zal ook hem
aangebracht worden. **21** Wie dan enig vee verslaat, die zal
het wedergeven; maar wie een mens verslaat, die zal
gedood worden. **22** Enerlei recht zult gij hebben; zo zal de
vreemdeling zijn, als de inboorling; want Ik ben de HEERE,
uw God! **23** En Mozes zeide tot de kinderen Israels, dat zij
den vloeker tot buiten het leger uitbrengen, en hem met
stenen stenigen zouden. En de kinderen Israels deden, gelijk
als de HEERE Mozes geboden had.

Leviticus 25

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, aan den berg Sinai,
zeggende: **2** Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen:
Wanneer gij zult gekomen zijn in dat land, dat Ik u geve,
dan zal dat land rusten, een sabbat den HEERE. **3** Zes jaren
zult gij uw akker bezaaien, en zes jaren uw wijngaard
besnijden, en de inkomst daarvan inzamelen. **4** Doch in het
zevende jaar zal voor het land een sabbat der rust zijn, een
sabbat den HEERE; uw akker zult gij niet bezaaien en uw
wijngaard niet besnijden. **5** Wat van zelf van uw oogst zal
gewassen zijn, zult gij niet inoogsten, en de druiven uwer
afzondering zult gij niet afsnijden; het zal een jaar der ruste
voor het land zijn. **6** En de inkomst van den sabbat des
lands zal voor u tot spijze zijn, voor u, en voor uw knecht, en
voor uw dienstmaagd, en voor uw dagloner, en voor uw
bijwoner, die bij u als vreemdelingen verkeren; **7** Mitsgaders
voor het vee, en voor het gedierte, dat in uw land is, zal al
de inkomst daarvan tot spijze zijn. **8** Gij zult u ook tellen
zeven jaarweken, zevenmaal zeven jaren; zodat de dagen
der zeven jaarweken u negen en veertig jaren zullen zijn.

9 Daarna zult gij in de zevende maand, op den tienden der
maand, de bazuin des geklanks doen doorgaan; op den
verzoendag zult gij de bazuin doen doorgaan in uw ganse
land. **10** En gij zult dat vijftigste jaar heiligen, en vrijheid
uitroepen in het land, voor al zijn inwoners; het zal u een
jubeljaar zijn; en gij zult wederkeren een ieder tot zijn
bezittingen, en zult wederkeren een ieder tot zijn geslacht.
11 Dit jubeljaar zal u het vijftigste jaar zijn; gij zult niet
zaaien, noch inoogsten wat van zelf daarin zal gewassen
zijn, noch ook de druiven der afzonderingen in hetzelve
afsnijden. **12** Want dat is het jubeljaar; het zal u heilig zijn;
gij zult uit het veld de inkomst daarvan eten. **13** Op dat

jubeljaar zult gij ieder wederkeren tot zijn bezitting. **14**
Daarom, wanneer gij aan uw naaste wat veilbaars verkopen,
of uit de hand uws naasten kopen zult, dat niemand de een
den ander verdrukke. **15** Naar het getal der jaren, van het
jubeljaar af, zult gij van uw naaste kopen, en naar het getal
van de jaren der inkomsten zal hij het aan u verkopen. **16**
Naar de veelheid der jaren zult gij zijn koop vermeerderen,
en naar de weinigheid der jaren zult gij zijn koop
verminderen; want hij verkoopt aan u het getal der
inkomsten. **17** Dat dan niemand zijn naaste verdrukke; maar
vreest voor uw God; want Ik ben de HEERE, uw God! **18** En
doet Mijn inzettingen, en houdt Mijn rechten, en doet
dezelve; zo zult gij zeker wonen in het land.

19 En het land zal zijn vrucht geven, en gij zult eten tot
verzadiging toe; en gij zult zeker daarin wonen. **20** En als gij
zoudt zeggen: Wat zullen wij eten in het zevende jaar! Ziet,
wij zullen niet zaaien, en onze inkomst niet inzamelen; **21**
Zo zal Ik Mijn zegen gebieden over u in het zesde jaar, dat
het de inkomst voor drie jaren zal voortbrengen. **22** Het
achtste jaar nu zult gij zaaien, en zult van de oude inkomst
eten, tot het negende jaar toe; totdat zijn inkomst
ingekomen is, zult gij het oude eten. **23** Het land ook zal
niet voor altoos verkocht worden; want het land is het Mijne,
dewijl gij vreemdelingen en bijwoners bij Mij zijt.

24 Daarom zult gij, in het ganse land uwer bezitting, lossing
voor het land toelaten. **25** Wanneer uw broeder zal verarmd
zijn, en iets van zijn bezitting verkocht zal hebben, zo zal
zijn losser, die hem nabestaande is, komen, en zal het
verkochte zijns broeders lossen.

26 En wanneer iemand geen losser zal hebben, maar zijn
hand bekomen en hij gevonden zal hebben, zoveel genoeg
is tot zijn lossing; **27** Dan zal hij de jaren zijner verkoping
rekenen, en het overschot zal hij den man, wien hij het

verkocht had, weder uitkeren; en hij zal weder tot zijn
bezitting komen. **28** Maar indien zijn hand niet gevonden
heeft, wat genoeg is, om aan hem weder uit te keren, zo zal
zijn verkochte goed zijn in de hand van deszelfs koper tot
het jubeljaar toe; maar in het jubeljaar zal het uitgaan, en
hij zal tot zijn bezitting wederkeren. **29** Insgelijks, wanneer
iemand een woonhuis in een bemuurde stad zal verkocht
hebben, zo zal zijn lossing zijn, totdat het jaar zijner
verkoping volkomen zal zijn; in een vol jaar zal zijn lossing
wezen. **30** Maar is het, dat het niet gelost wordt, tegen dat
hem het gehele jaar zal vervuld zijn, zo zal dat huis, hetwelk
in die stad is, die een muur heeft, voor altoos blijven aan
hem, die dat gekocht heeft, onder zijn geslachten; het zal in
het jubeljaar niet uitgaan. **31** Doch de huizen der dorpen,
die rondom geen muur hebben, zullen als het veld des lands
gerekend worden; daarvoor zal lossing zijn, en zij zullen in
het jubeljaar uitgaan. **32** Aangaande de steden der
Levieten, en de huizen der steden hunner bezitting; de
Levieten zullen een eeuwige lossing hebben. **33** En als men
onder de Levieten lossing zal gedaan hebben, zo zal de koop
van het huis en van de stad zijner bezitting in het jubeljaar
uitgaan; want de huizen van de steden der Levieten zijn hun
bezitting in het midden van de kinderen Israels. **34** Doch het
veld van de voorstad hunner steden zal niet verkocht
worden; want het is een eeuwige bezitting voor hen. **35** En
als uw broeder zal verarmd zijn, en zijn hand bij u wankelen
zal, zo zult gij hem vasthouden, zelfs een vreemdeling en
bijwoner, opdat hij bij u leve.

36 Gij zult geen woeker noch overwinst van hem nemen;
maar gij zult vrezen voor uw God, opdat uw broeder bij u
leve. **37** Uw geld zult gij hem niet op woeker geven, en gij
zult uw spijze niet op overwinst geven. **38** Ik ben de HEERE,
uw God, Die u uit Egypteland gevoerd heb, om u het land
Kanaan te geven, opdat Ik u tot een God zij. **39** Desgelijks,
wanneer uw broeder bij u zal verarmd zijn, en zich aan u

verkocht zal hebben, gij zult hem niet doen dienen den
dienst van een slaaf;

40 Als een dagloner, als een bijwoner zal hij bij u zijn; tot
het jubeljaar zal hij bij u dienen. **41** Dan zal hij van u
uitgaan, hij en zijn kinderen met hem, en hij zal tot zijn
geslacht wederkeren, en tot de bezitting zijner vaderen
wederkeren. **42** Want zij zijn Mijn dienstknechten, die Ik uit
Egypteland uitgevoerd heb; zij zullen niet verkocht worden,
gelijk men een slaaf verkoopt. **43** Gij zult geen heerschappij
over hem hebben met wreedheid; maar gij zult vrezen voor
uw God. **44** Aangaande uw slaaf of uw slavin, die gij zult
hebben, die zullen van de volken zijn, die rondom u zijn;
van die zult gij een slaaf of een slavin kopen. **45** Gij zult ze
ook kopen van de kinderen der bijwoners, die bij u als
vreemdelingen verkeren, uit hen en uit hun geslachten, die
bij u zullen zijn, die zij in uw land zullen gewonnen hebben;
en zij zullen u tot een bezitting zijn. **46** En gij zult u tot
bezitters over hen stellen voor uw kinderen na u, opdat zij
de bezitting erven; gij zult hen in eeuwigheid doen dienen;
maar over uw broeders, de kinderen Israels, een iegelijk over
zijn broeder, gij zult over hem geen heerschappij hebben
met wreedheid. **47** En wanneer de hand eens vreemdelings
en bijwoners, die bij u is, wat bekomen zal hebben, en uw
broeder, die bij hem is, verarmd zal zijn, dat hij zich aan den
vreemdeling, den bijwoner, die bij u is, of aan den stam van
het geslacht des vreemdelings zal verkocht hebben;

48 Nadat hij zich zal verkocht hebben, zal er lossing voor
hem zijn; een van zijn broeders zal hem lossen; **49** Of zijn
oom, of de zoon zijns ooms, zal hem lossen, of die uit de
naasten zijns vleses van zijn geslacht is, zal hem lossen; of
heeft zijn hand wat bekomen, dat hij zichzelven losse. **50** En
hij zal met zijn koper rekenen van dat jaar af, dat hij zich
aan hem verkocht heeft tot het jubeljaar toe; alzo dat het
geld zijner verkoping zal zijn naar het getal van de jaren,

naar de dagen eens dagloners zal het met hem zijn. **51**
Indien nog vele van die jaren zijn, naar die zal hij tot zijn
lossing van het geld, waarover hij gekocht is, wedergeven.
52 En indien er nog weinige van die jaren overgebleven zijn,
tot aan het jubeljaar, zo zal hij met hem rekenen; naar zijn
jaren zal hij zijn lossing wedergeven. **53** Als een dagloner
zal hij van jaar tot jaar bij hem zijn; men zal over hem geen
heerschappij hebben met wreedheid voor uw ogen. **54** En is
het, dat hij hierdoor niet gelost wordt, zo zal hij in het
jubeljaar uitgaan, hij en zijn kinderen met hem. **55** Want de
kinderen Israels zijn Mij tot dienstknechten; Mijn
dienstknechten zijn zij, die Ik uit Egypteland uitgevoerd
heb; Ik ben de HEERE, uw God!

Leviticus 26

1 Gij zult ulieden geen afgoden maken; noch gesneden
beeld, noch opgericht beeld zult gij u stellen, noch
gebeelden steen in uw land zetten, om u daarvoor te
buigen; want Ik ben de HEERE, uw God! **2** Mijn sabbatten
zult gij houden, en Mijn heiligdom zult gij vrezen; Ik ben de
HEERE!

3 Indien gij in Mijn inzettingen wandelen, en Mijn geboden
houden, en die doen zult;

4 Zo zal Ik uw regens geven op hun tijd; en het land zal zijn
inkomst geven, en het geboomte des velds zal zijn vrucht
geven; **5** En de dorstijd zal u reiken tot den wijnoogst, en de
wijnoogst zal reiken tot den zaaitijd; en gij zult uw brood
eten tot verzadiging toe, en gij zult zeker in uw land wonen.
6 Ook zal Ik vrede geven in het land, dat gij zult te slapen
liggen, en niemand zij, die verschrikke; en Ik zal het boos
gedierte uit het land doen ophouden, en het zwaard zal door
uw land niet doorgaan. **7** En gij zult uw vijanden vervolgen;
en zij zullen voor uw aangezicht door het zwaard vallen. **8**
Vijf uit u zullen honderd vervolgen, en honderd uit u zullen
tien duizend vervolgen; en uw vijanden zullen voor uw
aangezicht door het zwaard vallen. **9** En Ik zal Mij tot u
wenden, en zal u vruchtbaar maken, en u
vermenigvuldigen; en Mijn verbond zal Ik met u bevestigen.
10 En gij zult het oude, dat verouderd is, eten; en het oude
zult gij vanwege het nieuwe uitbrengen. **11** En Ik zal Mijn
tabernakel in het midden van u zetten; en Mijn ziel zal van u
niet walgen. **12** En Ik zal in het midden van u wandelen, en
zal u tot een God zijn, en gij zult Mij tot een volk zijn. **13** Ik
ben de HEERE, uw God, Die u uit het land der Egyptenaren
uitgevoerd heb, opdat gij hun slaven niet zoudt zijn; en Ik

heb de disselbomen van uw juk verbroken, en heb u doen
rechtop staan. **14** Maar indien gij Mij niet zult horen, en al
deze geboden niet zult doen;

15 En zo gij Mijn inzettingen zult smadelijk verwerpen, en
zo uw ziel van Mijn rechten zal walgen, dat gij niet doet al
Mijn geboden, om Mijn verbond te vernietigen; **16** Dit zal Ik
u ook doen, dat Ik over u stellen zal verschrikking, tering en
koorts, die de ogen verteren en de ziel pijnigen; gij zult ook
uw zaad te vergeefs zaaien, en uw vijanden zullen dat
opeten. **17** Daartoe zal Ik Mijn aangezicht tegen ulieden
zetten, dat gij geslagen zult worden voor het aangezicht
uwer vijanden; en uw haters zullen over u heerschappij
hebben, en gij zult vlieden, als u iemand vervolgt. **18** En zo
gij Mij tot deze dingen toe nog niet horen zult, Ik zal nog
daar toedoen, om u zevenvoudig over uw zonden te
tuchtigen. **19** Want Ik zal de hovaardigheid uwer kracht
verbreken, en zal uw hemel als ijzer maken, en uw aarde als
koper. **20** En uw macht zal ijdellijk verdaan worden; en uw
land zal zijn inkomsten niet geven, en het geboomte des
lands zal zijn vrucht niet geven. **21** En zo gij met Mij in
tegenheid wandelen zult, en Mij niet zult willen horen, zo zal
Ik over u, naar uw zonden, zevenvoudig slagen toedoen.

22 Want Ik zal onder u zenden het gedierte des velds,
hetwelk u beroven, en uw vee uitroeien, en u verminderen
zal; en uw wegen zullen woest worden. **23** Indien gij nog
door deze dingen Mij niet getuchtigd zult zijn, maar met Mij
in tegenheid wandelen; **24** Zo zal Ik ook met u in tegenheid
wandelen, en Ik zal u ook zevenvoudig over uw zonden
slaan. **25** Want Ik zal een zwaard over u brengen, dat de
wraak des verbonds wreken zal, zodat gij in uw steden
vergaderd zult worden; dan zal Ik de pest in het midden van
u zenden, en gij zult in de hand des vijands overgegeven
worden. **26** Als Ik u den staf des broods zal gebroken
hebben, dan zullen tien vrouwen uw brood in een oven

bakken, en zullen uw brood bij het gewicht wedergeven; en
gij zult eten, maar niet verzadigd worden. **27** Als gij ook
hierom Mij niet horen zult, maar met Mij wandelen zult in
tegenheid; **28** Zo zal Ik ook met u in heetgrimmige
tegenheid wandelen, en Ik zal u ook zevenvoudig over uw
zonden tuchtigen. **29** Want gij zult het vlees uwer zonen
eten, en het vlees uwer dochteren zult gij eten. **30** En Ik zal
uw hoogten verderven, en uw zonnebeelden uitroeien, en
zal uw dode lichamen op de dode lichamen uwer drekgoden
werpen; en Mijn ziel zal aan u walgen. **31** En Ik zal uw
steden een woestijn maken, en uw heiligdommen
verwoesten; en Ik zal uw liefelijken reuk niet rieken. **32** Ja, Ik
zal dat land verwoesten; dat uw vijanden, die daarin zullen
wonen, zich daarover ontzetten zullen. **33** Daartoe zal Ik u
onder de heidenen verstrooien; en een zwaard achter u
uittrekken; en uw land zal woest, en uw steden zullen een
woestijn zijn. **34** Dan zal het land aan zijn sabbatten een
welgevallen hebben, al de dagen der verwoesting, en gij
zult in het land uwer vijanden zijn; dan zal het land rusten,
en aan zijn sabbatten een welgevallen hebben. **35** Al de
dagen der verwoesting zal het rusten, overmits het niet
rustte in uw sabbatten, als gij daarin woondet. **36** En
aangaande de overgeblevenen onder u, Ik zal in hun hart
een wekigheid in de landen hunner vijanden laten komen;
zodat het geruis van een gedreven blad hen jagen zal, en zij
zullen vlieden, gelijk men vliedt voor een zwaard, en zullen
vallen, waar niemand is, die jaagt. **37** En zij zullen de een op
den ander als voor het zwaard vallen, waar niemand is, die
jaagt; en gij zult voor het aangezicht uwer vijanden niet
kunnen bestaan. **38** Maar gij zult omkomen onder de
heidenen, en het land uwer vijanden zal u verteren. **39** En
de overgeblevenen onder u zullen om hun ongerechtigheid
in de landen uwer vijanden uitteren; ja, ook om de
ongerechtigheden hunner vaderen zullen zij met hen
uitteren. **40** Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden, en
de ongerechtigheid hunner vaderen met hun overtredingen,

waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij
met Mij in tegenheid gewandeld hebben.

41 Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld, en hen in
het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun
onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de straf
hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben; **42** Dan
zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan
Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met
Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken;
43 Als het land om hunnentwil zal verlaten zijn geweest, en
aan zijn sabbatten een welgevallen gehad hebben, wanneer
het om hunnentwil verwoest was, en zij aan de straf hunner
ongerechtigheid een welgevallen zullen gehad hebben;
daarom, en omdat zij Mijn rechten hadden verworpen, en
hun ziel van Mijn inzettingen gewalgd had. **44** En
hierenboven is dit ook; als zij in het land hunner vijanden
zullen zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van hen walgen,
om een einde van hen te maken, vernietigende Mijn
verbond met hen; want Ik ben de HEERE, hun God! **45** Maar
Ik zal hun ten beste gedenken aan het verbond der
voorouderen, die Ik uit Egypteland voor de ogen der
heidenen uitgevoerd heb, opdat Ik hun tot een God ware; Ik
ben de HEERE! **46** Dit zijn die inzettingen, en die rechten,
en die wetten, welke de HEERE gegeven heeft, tussen Zich
en tussen de kinderen Israels, op den berg Sinai, door de
hand van Mozes.

Leviticus 27

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer iemand een
gelofte zal afgezonderd hebben, naar uw schatting zullen de
zielen des HEEREN zijn. **3** Als uw schatting eens mans zal
zijn van twintig jaren oud, tot een, die zestig jaren oud is;
dan zal uw schatting zijn van vijftig sikkelen zilvers, naar
den sikkel des heiligdoms. **4** Maar is het een vrouw, dan zal
uw schatting zijn dertig sikkelen. **5** En is het van een, die vijf
jaren oud is, tot een, die twintig jaren oud is, zo zal uw
schatting van een man twintig sikkelen zijn, en voor een
vrouw tien sikkelen. **6** Maar is het van een, die een maand
oud is, tot een, die vijf jaren oud is, zo zal uw schatting van
een man zijn vijf sikkelen zilvers, en uw schatting over een
vrouw zal zijn drie sikkelen zilvers. **7** En is het van een, die
zestig jaren oud is en daarboven, is het een man, zo zal uw
schatting zijn vijftien sikkelen, en voor een vrouw tien
sikkelen. **8** Maar zo hij armer is, dan uw schatting, zo zal hij
zich voor het aangezicht des priesters zetten, opdat de
priester hem schatte; naar dat de hand desgenen, die de
gelofte gedaan heeft, zal kunnen bekomen, zal de priester
hem schatten. **9** En indien het een beest is, waarvan men
den HEERE offerande offert; al wat hij daarvan den HEERE
zal gegeven hebben, zal heilig zijn. **10** Hij zal niet
vermangelen, noch hetzelve verwisselen, een goed voor een
kwaad, of een kwaad voor een goed; indien hij nochtans een
beest voor een beest enigszins verwisselt, zo zal dit, en wat
daarvoor verwisseld is, heilig zijn. **11** En indien het enig
onrein beest is, van hetwelk men den HEERE geen offerande
offert, zo zal hij dat beest voor het aangezicht des priesters
zetten. **12** En de priester zal dat schatten, naar dat het goed
of kwaad is; naar uw schatting, priester! zo zal het zijn. **13**
Maar indien hij het immers lossen zal, zo zal hij deszelfs

vijfde deel boven uw schatting toedoen. **14** En wanneer
iemand zijn huis zal geheiligd hebben, dat het den HEERE
heilig zij, zo zal de priester dat schatten, naar dat het goed
of kwaad is; gelijk als de priester dat geschat zal hebben, zo
zal het stand hebben.

15 En indien hij, die het geheiligd heeft, zijn huis zal lossen,
zo zal hij een vijfde deel des gelds uwer schatting
daarboven toedoen, zo zal het zijne zijn. **16** Indien ook
iemand van den akker zijner bezitting den HEERE wat
geheiligd zal hebben, zo zal uw schatting zijn naar zijn
zaad; een homer gerstezaad zal zijn op vijftig sikkelen
zilvers. **17** Indien hij zijn akker van het jubeljaar af geheiligd
zal hebben, zo zal het naar uw schatting stand hebben. **18**
Maar zo hij zijn akker na het jubeljaar geheiligd zal hebben,
dan zal hem de priester het geld rekenen, naar de jaren, die
nog overig zijn tot het jubeljaar; en het zal van uw schatting
afgetrokken worden. **19** En indien hij, die den akker
geheiligd heeft, denzelven ganselijk lossen zal, zo zal hij
een vijfde deel des gelds uwer schatting daarboven
toedoen, en dezelve zal hem gevestigd zijn. **20** En indien hij
dien akker niet zal lossen, of indien hij dien akker aan een
anderen man verkocht heeft, zo zal hij niet meer gelost
worden. **21** Maar die akker, nadat hij in het jubeljaar zal
uitgegaan zijn, zal den HEERE heilig zijn, als een verbannen
akker; de bezitting daarvan zal des priesters zijn. **22** En
indien hij den HEERE een akker heeft geheiligd, dien hij
gekocht heeft, en niet is van den akker zijner bezitting; **23**
Zo zal de priester hem rekenen de som uwer schatting tot
het jubeljaar; en hij zal op denzelven dag uw schatting
geven, een heiligheid den HEERE. **24** In het jubeljaar zal die
akker wederkomen tot dien, van wien hij hem gekocht had,
tot hem, wiens de bezitting van dat land was. **25** Al uw
schatting nu zal naar den sikkel des heiligdoms geschieden;
de sikkel zal zijn van twintig gera. **26** Maar het
eerstgeborene, dat den HEERE van een beest eerstgeboren

wordt, dat zal niemand heiligen; hetzij een os, of klein vee,
het is des HEEREN.

27 Doch is het van een onrein beest, hij zal dat lossen naar
uw schatting, en zal zijn vijfde deel daarboven toedoen; en
indien het niet gelost wordt, zo zal het verkocht worden,
naar uw schatting. **28** Evenwel niets, dat verbannen is, dat
iemand den HEERE zal verbannen hebben, van al hetgeen
hij heeft, van een mens, of van een beest, of van den akker
zijner bezitting, zal verkocht noch gelost worden; al wat
verbannen is, zal den HEERE een heiligheid der heiligheden
zijn. **29** Al wat verbannen is, dat van de mensen zal
verbannen zijn, zal niet gelost worden; het zal zekerlijk
gedood worden. **30** Ook alle tienden des lands, van het zaad
des lands, van de vrucht van het geboomte, zijn des
HEEREN; zij zijn den HEERE heilig. **31** Maar zo iemand van
zijn tienden immer iets lossen zal, hij zal zijn vijfde deel
daarboven toedoen. **32** Aangaande al de tienden van
runderen en klein vee, alles wat onder de roede zal
doorgaan, het tiende zal den HEERE heilig zijn. **33** Hij zal
tussen het goede en het kwade niet onderzoeken; hij zal het
ook niet verwisselen; maar indien hij het immers verwisselen
zal, zo zal dit, en wat daarvoor verwisseld is, heilig zijn; het
zal niet gelost worden. **34** Dit zijn de geboden, die de HEERE
Mozes geboden heeft, aan de kinderen Israels, op den berg
Sinai.

Numbers

Numbers 1

1 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, in de woestijn van Sinai,
in de tent der samenkomst, op den eersten der tweede
maand, in het tweede jaar, nadat zij uit Egypteland
uitgetogen ware, zeggende: **2** Neem op de som van de
gehele vergadering der kinderen Israels, naar hun
geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal der
namen, van al wat mannelijk is, hoofd voor hoofd. **3** Van
twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten heire in Israel
uittrekken; die zult gij tellen naar hun heiren, gij en Aaron. **4**
En met ulieden zullen zijn van elken stam een man, die een
hoofdman is over het huis zijner vaderen. **5** Deze zijn nu de
namen der mannen, die bij u staan zullen: van Ruben,
Elizur, de zoon van Sedeur.

6 Van Simeon, Selumiel, de zoon van Zurisaddai. **7** Van Juda,
Nahesson, de zoon van Amminadab. **8** Van Issaschar,
Nethaneel, de zoon van Zuar. **9** Van Zebulon, Eliab, de zoon
van Helon. **10** Van de kinderen van Jozef: van Efraim,
Elisama, de zoon van Ammihud; van Manasse, Gamaliel, de
zoon van Pedazur. **11** Van Benjamin, Abidan, de zoon van
Gideoni. **12** Van Dan, Ahiezer, de zoon van Ammisaddai. **13**
Van Aser, Pagiel, de zoon van Ochran. **14** Van Gad, Eljasaf,
de zoon van Dehuel. **15** Van Nafthali, Ahira, de zoon van
Enan. **16** Dezen waren de geroepenen der vergadering, de
oversten der stammen hunner vaderen; zij waren de
hoofden der duizenden van Israel. **17** Toen namen Mozes en
Aaron die mannen, welken met namen uitgedrukt zijn.

18 En zij verzamelden de gehele vergadering, op den
eersten dag der tweede maand; en die verklaarden hun
afkomst, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen, in het getal der namen, van die twintig jaren oud

was en daarboven, hoofd voor hoofd. **19** Gelijk als de HEERE
Mozes geboden had, zo heeft hij hen geteld in de woestijn
van Sinai. **20** Zo waren de zonen van Ruben, den
eerstgeborene van Israel, hun geboorten, naar hun
geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal der
namen, hoofd voor hoofd, al wat mannelijk was, van twintig
jaren oud en daarboven, allen, die ten heire uittrokken; **21**
Hun getelden van den stam van Ruben waren zes en veertig
duizend en vijfhonderd. **22** Van de zonen van Simeon, hun
geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen, zijn getelden, in het getal der namen, hoofd voor
hoofd, al wat mannelijk was, van twintig jaren oud en
daarboven, allen, die ten heire uittrokken;

23 Hun getelden van den stam van Simeon waren negen en
vijftig duizend en driehonderd. **24** Van de zonen van Gad,
hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen, in het getal der namen, van twintig jaren oud en
daarboven, allen, die ten heire uittrokken.

25 Waren hun getelden van den stam van Gad vijf en
veertig duizend zeshonderd en vijftig. **26** Van de zonen van
Juda, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis
hunner vaderen, in het getal der namen, van twintig jaren
oud en daarboven, allen, die ten heire uittrokken,

27 Waren hun getelden van den stam van Juda vier en
zeventig duizend en zeshonderd. **28** Van de zonen van
Issaschar, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het
huis hunner vaderen, in het getal der namen van twintig
jaren oud en daarboven, allen, die ten heire uittrokken,

29 Waren hun getelden van den stam van Issaschar vier en
vijftig duizend en vierhonderd. **30** Van de zonen van
Zebulon, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis

hunner vaderen, in het getal der namen, van twintig jaren
oud en daarboven, allen, die ten heire uittrokken,

31 Waren hun getelden van den stam van Zebulon zeven en
vijftig duizend en vierhonderd. **32** Van de zonen van Jozef:
van de zonen van Efraim, hun geboorten, naar hun
geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal der
namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten
heire uittrokken,

33 Waren hun getelden van den stam van Efraim veertig
duizend en vijfhonderd; **34** Van de zonen van Manasse, hun
geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen, in het getal der namen, van twintig jaren oud en
daarboven, allen, die ten heire uittrokken,

35 Waren hun getelden van den stam van Manasse twee en
dertig duizend en tweehonderd. **36** Van de zonen van
Benjamin, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het
huis hunner vaderen, in het getal der namen, van twintig
jaren oud en daarboven, allen, die ten heire uittrokken,

37 Waren hun getelden van den stam van Benjamin vijf en
dertig duizend en vierhonderd. **38** Van de zonen van Dan,
hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen, in het getal der namen, van twintig jaren oud en
daarboven, allen, die ten heire uittrokken,

39 Waren hun getelden van den stam van Dan twee en
zestig duizend en zevenhonderd. **40** Van de zonen van Aser,
hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen, in het getal der namen, van twintig jaren oud en
daarboven, allen, die ten heire uittrokken,

41 Waren hun getelden van den stam van Aser een en
veertig duizend en vijfhonderd. **42** Van de zonen van
Nafthali, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis

hunner vaderen, in het getal der namen, van twintig jaren
oud en daarboven, allen, die ten heire uittrokken,

43 Waren hun getelden van den stam van Nafthali drie en
vijftig duizend en vierhonderd. **44** Dezen zijn de getelden,
welke Mozes geteld heeft, en Aaron, en de oversten van
Israel; twaalf mannen waren zij, elk over het huis zijner
vaderen.

45 Alzo waren al de getelden der zonen van Israel, naar het
huis hunner vaderen, van twintig jaren oud en daarboven,
allen, die in Israel ten heire uittrokken, **46** Al de getelden
dan waren zeshonderd drie duizend vijfhonderd en vijftig.
47 Maar de Levieten, naar den stam hunner vaderen,
werden onder hen niet geteld.

48 Want de HEERE had tot Mozes gesproken, zeggende: **49**
Alleen den stam van Levi zult gij niet tellen, noch hun som
opnemen, onder de zonen van Israel. **50** Maar gij, stel de
Levieten over den tabernakel der getuigenis, en over al zijn
gereedschap, en over alles, wat daartoe behoort; zij zullen
den tabernakel dragen, en al zijn gereedschap; en zij zullen
dien bedienen, en zij zullen zich rondom den tabernakel
legeren. **51** En als de tabernakel zal optrekken, de Levieten
zullen denzelven afnemen; en wanneer de tabernakel zich
legeren zal, zullen de Levieten denzelven oprichten; en de
vreemde, die daarbij komt, zal gedood worden. **52** En de
kinderen Israels zullen zich legeren, een iegelijk bij zijn
leger, en een iegelijk bij zijn banier, naar hun heiren. **53**
Maar de Levieten zullen zich legeren rondom den tabernakel
der getuigenis, opdat geen verbolgenheid over de
vergadering van de kinderen Israels zij; daarom zullen de
Levieten de wacht van den tabernakel der getuigenis
waarnemen. **54** Zo deden de kinderen Israels; naar alles,
wat de HEERE Mozes geboden had, zo deden zij.

Numbers 2

1 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende: **2**
De kinderen Israels zullen zich legeren, een ieder onder zijn
banier, naar de tekenen van het huis hunner vaderen;
rondom tegenover de tent der samenkomst zullen zij zich
legeren. **3** Die zich nu legeren zullen oostwaarts tegen den
opgang, zal zijn de banier des legers van Juda, naar hun
heiren; en Nahesson, de zoon van Amminadab, zal de
overste der zonen van Juda zijn.

4 Zijn heir nu, en zijn getelden waren vier en zeventig
duizend en zeshonderd. **5** En nevens zal zich legeren de
stam van Issaschar; en Nethaneel, de zoon van Zuar, zal de
overste der zonen van Issaschar zijn. **6** Zijn heir nu, en zijn
getelden waren vier en vijftig duizend en vierhonderd. **7**
Daartoe de stam van Zebulon; en Eliab, de zoon van Helon,
zal de overste der zonen van Zebulon zijn. **8** Zijn heir nu, en
zijn getelden waren zeven en vijftig duizend en vierhonderd.
9 Al de getelden des legers van Juda waren honderd zes en
tachtig duizend en vierhonderd, naar hun heiren. Zij zullen
vooraan optrekken. **10** De banier des legers van Ruben, naar
hun heiren, zal tegen het zuiden zijn; en Elizur, de zoon van
Sedeur, zal de overste der zonen van Ruben zijn.

11 Zijn heir nu, en zijn getelden waren zes en veertig
duizend en vijfhonderd. **12** En nevens hem zal zich legeren
de stam van Simeon; en Selumiel, de zoon van Zurisaddai,
zal de overste der zonen van Simeon zijn. **13** Zijn heir nu,
en zijn getelden waren negen en vijftig duizend en
driehonderd. **14** Daartoe de stam van Gad; en Eljasaf, de
zoon van Rehuel, zal de overste der zonen van Gad zijn. **15**
Zijn heir nu, en zijn getelden waren vijf en veertig duizend
zeshonderd en vijftig. **16** Al de getelden in het leger van

Ruben waren honderd een en vijftig duizend vierhonderd en
vijftig; naar hun heiren. En zij zullen de tweede optrekken.
17 Daarna zal de tent der samenkomst optrekken, met het
leger der Levieten, in het midden van de legers; gelijk als zij
zich legeren zullen, alzo zullen zij optrekken, een iegelijk
aan zijn plaats, naar hun banieren.

18 De banier des legers van Efraim, naar hun heiren, zal
tegen het westen zijn; en Elisama, de zoon van Ammihud,
zal de overste der zonen van Efraim zijn.

19 Zijn heir nu, en zijn getelden waren veertig duizend en
vijfhonderd. **20** En nevens hem de stam van Manasse; en
Gamaliel, de zoon van Pedazur, zal de overste der zonen van
Manasse zijn. **21** Zijn heir nu, en zijn getelden waren twee
en dertig duizend en tweehonderd. **22** Daartoe de stam van
Benjamin; en Abidan, de zoon van Gideoni, zal de overste
der zonen van Benjamin zijn. **23** Zijn heir nu, en zijn
getelden waren vijf en dertig duizend en vierhonderd. **24** Al
de getelden in het leger van Efraim waren honderd acht
duizend en eenhonderd, naar hun heiren. En zij zullen de
derde optrekken. **25** De banier des legers van Dan zal tegen
het noorden zijn, naar hun heiren; en Ahiezer, de zoon van
Ammisaddai, zal de overste der zonen van Dan zijn.

26 Zijn heir nu, en zijn getelden waren twee en zestig
duizend en zevenhonderd. **27** En nevens hem zal zich
legeren de stam van Aser; en Pagiel, de zoon van Ochran,
zal de overste der zonen van Aser zijn. **28** Zijn heir nu, en
zijn getelden waren een en veertig duizend en vijfhonderd.
29 Daartoe de stam van Nafthali; en Ahira, de zoon van
Enan, zal de overste der zonen van Nafthali zijn.

30 Zijn heir nu, en zijn getelden waren drie en vijftig
duizend en vierhonderd. **31** Al de getelden in het leger van
Dan waren honderd zeven en vijftig duizend en zeshonderd.

In het achterste zullen zij optrekken, naar hun banieren. **32**
Dezen zijn de getelden van de kinderen Israels, naar het
huis hunner vaderen; al de getelden der legers, naar hun
heiren, waren zeshonderd drie duizend vijfhonderd en
vijftig.

33 Maar de Levieten werden niet geteld onder de zonen van
Israel, gelijk als de HEERE Mozes geboden had. **34** En de
kinderen Israels deden naar alles, wat de HEERE Mozes
geboden had, zo legerden zij zich naar hun banieren, en zo
trokken zij op, een iegelijk naar zijn geslachten, naar het
huis zijner vaderen.

Numbers 3

1 Dit nu zijn de geboorten van Aaron en Mozes; ten dage als
de HEERE met Mozes gesproken heeft op den berg Sinai. **2**
En dit zijn de namen der zonen van Aaron: de
eerstgeborene, Nadab, daarna Abihu, Eleazar, en Ithamar. **3**
Dit zijn de namen der zonen van Aaron, der priesteren, die
gezalfd waren, welker hand men gevuld had, om het
priesterambt te bedienen. **4** Maar Nadab en Abihu stierven
voor het aangezicht des HEEREN, als zij vreemd vuur voor
het aangezicht des HEEREN in de woestijn van Sinai
brachten, en hadden geen kinderen, doch Eleazar en
Ithamar bedienden het priesterambt voor het aangezicht
van hun vader Aaron. **5** En de HEERE sprak tot Mozes,
zeggende:

6 Doe den stam van Levi naderen, en stel hem voor het
aangezicht van den priester Aaron, opdat zij hem dienen; **7**
En dat zij waarnemen zijn wacht, en de wacht der gehele
vergadering, voor de tent der samenkomst, om den dienst
des tabernakels te bedienen; **8** En dat zij al het gereedschap
van de tent der samenkomst, en de wacht der kinderen
Israels waarnemen, om den dienst des tabernakels te
bedienen. **9** Gij zult dan, aan Aaron en aan zijn zonen, de
Levieten geven; zij zijn gegeven, zij zijn hem gegeven uit de
kinderen Israels. **10** Maar Aaron en zijn zonen zult gij
stellen, dat zij hun priesterambt waarnemen; en de
vreemde, die nadert, zal gedood worden. **11** En de HEERE
sprak tot Mozes, zeggende: **12** En Ik, zie, Ik heb de Levieten
uit het midden van de kinderen Israels genomen, in plaats
van allen eerstgeborene, die de baarmoeder opent, uit de
kinderen Israels; en de Levieten zullen Mijne zijn. **13** Want
alle eerstgeborene is Mijn; van den dag, dat Ik alle
eerstgeborenen in Egypteland sloeg, heb Ik Mij geheiligd

alle eerstgeborenen in Israel, van de mensen tot de beesten;
zij zullen Mijn zijn; Ik ben de HEERE! **14** En de HEERE sprak
tot Mozes in de woestijn van Sinai, zeggende:

15 Tel de zonen van Levi naar het huis hunner vaderen, naar
hun geslachten, al wat mannelijk is, van een maand oud en
daarboven, die zult gij tellen. **16** En Mozes telde hen naar
het bevel des HEEREN, gelijk als hem geboden was. **17** Dit
nu waren de zonen van Levi met hun namen: Gerson, en
Kahath, en Merari. **18** En dit zijn de namen der zonen van
Gerson, naar hun geslachten: Libni en Simei. **19** En de
zonen van Kahath, naar hun geslachten; Amram en Izhar,
Hebron en Uzziel. **20** En de zonen van Merari, naar hun
geslachten: Maheli en Musi; dit zijn de geslachten der
Levieten, naar het huis hunner vaderen. **21** Van Gerson was
het geslacht der Libnieten, en het geslacht der Simeieten;
dit zijn de geslachten der Gersonieten. **22** Hun getelden in
getal waren van al wat mannelijk was, van een maand oud
en daarboven; hun getelden waren zeven duizend en
vijfhonderd. **23** De geslachten der Gersonieten zullen zich
legeren achter den tabernakel, westwaarts. **24** De overste
nu van het vaderlijke huis der Gersonieten zal zijn Eljasaf,
de zoon van Lael. **25** En de wacht der zonen van Gerson in
de tent der samenkomst zal zijn de tabernakel en de tent,
haar deksel, en het deksel aan de deur van de tent der
samenkomst; **26** En de behangselen des voorhofs, en het
deksel van de deur des voorhofs, welke bij den tabernakel
en bij het altaar rondom zijn; mitsgaders de zelen, tot zijn
gansen dienst. **27** En van Kahath is het geslacht der
Amramieten, en het geslacht der Izharieten, en het geslacht
der Hebronieten, en het geslacht der Uzzielieten; dit zijn de
geslachten der Kohathieten.

28 In getal van al wat mannelijk was, van een maand oud en
daarboven, waren acht duizend en zeshonderd,
waarnemende de wacht des heiligdoms. **29** De geslachten

der zonen van Kohath zullen zich legeren aan de zijde des
tabernakels, zuidwaarts. **30** De overste nu van het vaderlijke
huis der geslachten van de Kohathieten, zal zijn Elisafan, de
zoon van Uzziel. **31** Hun wacht nu zal zijn de ark, en de
tafel, en de kandelaar, en de altaren en het gereedschap des
heiligdoms, met hetwelk zij dienst doen, en het deksel, en al
wat tot zijn dienst behoort. **32** De overste nu der oversten
van Levi zal zijn Eleazar, de zoon van Aaron, den priester;
zijn opzicht zal zijn over degenen, die de wacht des
heiligdoms waarnemen. **33** Van Merari is het geslacht der
Mahelieten, en het geslacht der Musieten; dit zijn de
geslachten van Merari.

34 En hun getelden in getal van al wat mannelijk was, van
een maand oud en daarboven, waren zes duizend en
tweehonderd. **35** De overste nu van het vaderlijke huis der
geslachten van Merari zal zijn Zuriel, de zoon van Abihail; zij
zullen zich legeren aan de zijde des tabernakels,
noordwaarts. **36** En het opzicht der wachten van de zonen
van Merari zal zijn over de berderen des tabernakels, en zijn
richelen, en zijn pilaren, en zijn voeten, en al zijn
gereedschap, en al wat tot zijn dienst behoort; **37** En de
pilaren des voorhofs rondom, en hun voeten, en hun
pennen, en hun zelen. **38** Die nu zich legeren zullen voor
den tabernakel oostwaarts, voor de tent der samenkomst,
tegen den opgang, zullen zijn Mozes, en Aaron met zijn
zonen, waarnemende de wacht des heiligdoms, voor de
wacht der kinderen Israels; en de vreemde, die nadert, zal
gedood worden.

39 Alle getelden der Levieten, welke Mozes en Aaron, op het
bevel des HEEREN, naar hun geslachten, geteld hebben, al
wat mannelijk was, van een maand oud en daarboven,
waren twee en twintig duizend. **40** En de HEERE zeide tot
Mozes: Tel alle eerstgeborenen, wat mannelijk is onder de

kinderen Israels, van een maand oud en daarboven; en
neem het getal hunner namen op.

41 En gij zult voor Mij de Levieten nemen (Ik ben de
HEERE!), in plaats van alle eerstgeborenen onder de
kinderen Israels, en de beesten der Levieten, in plaats van
alle eerstgeborenen onder de beesten der kinderen Israels.
42 Mozes dan telde, gelijk als de HEERE hem geboden had,
alle eerstgeborenen onder de kinderen Israels. **43** En alle
eerstgeborenen, die mannelijk waren, in het getal der
namen, van een maand oud en daarboven, naar hun
getelden, waren twee en twintig duizend tweehonderd en
drie en zeventig. **44** En de HEERE sprak tot Mozes,
zeggende:

45 Neem de Levieten, in plaats van alle eerstgeboorte onder
de kinderen Israels, en de beesten der Levieten, in plaats
van hun beesten; want de Levieten zullen Mijn zijn; Ik ben
de HEERE! **46** Aangaande de tweehonderd drie en zeventig,
die gelost zullen worden, die overschieten, boven de
Levieten, van de eerstgeborenen van de kinderen Israels; **47**
Gij zult voor elk hoofd vijf sikkels nemen; naar den sikkel
des heiligdoms zult gij ze nemen; die sikkel is twintig gera.
48 En gij zult dat geld aan Aaron en zijn zonen geven, het
geld der gelosten die onder hen overschieten. **49** Toen nam
Mozes dat losgeld van degenen, die overschoten boven de
gelosten door de Levieten. **50** Van de eerstgeborenen van
de kinderen Israels nam hij dat geld, duizend driehonderd
vijf en zestig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms. **51** En
Mozes gaf dat geld der gelosten aan Aaron en aan zijn
zonen, naar het bevel des HEEREN, gelijk als de HEERE
Mozes geboden had.

Numbers 4

1 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende: **2**
Neemt op de som der zonen van Kohath, uit het midden der
zonen van Levi, naar hun geslachten, naar het huis hunner
vaderen. **3** Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig
jaren oud; al wie tot dezen strijd inkomt, om het werk in de
tent der samenkomst te doen. **4** Dit zal de dienst zijn der
zonen van Kohath, in de tent der samenkomst, te weten de
heiligheid der heiligheden. **5** In het optrekken des legers, zo
zullen Aaron en zijn zonen komen, en den voorhang des
deksels afnemen, en zullen daarmede de ark der getuigenis
bedekken.

6 En zij zullen een deksel van dassenvellen daarop leggen,
en een geheel kleed van hemelsblauw daar bovenop
uitspreiden; en zij zullen derzelver handbomen aanleggen.
7 Zij zullen ook op de toontafel een kleed van hemelsblauw
uitspreiden, en zullen daarop zetten de schotels, en de
reukschalen, en de kroezen, en de dekschotels; ook zal het
gedurig brood daarop zijn. **8** Daarna zullen zij een
scharlaken kleed daarover uitspreiden, en zullen dat met
een deksel van dassenvellen bedekken; en zij zullen
derzelver handbomen aanleggen. **9** Dan zullen zij een kleed
van hemelsblauw nemen, en bedekken den kandelaar des
luchters, en zijn lampen, en zijn snuiters, en zijn blusvaten,
en al zijn olievaten, met welke zij aan denzelven dienen. **10**
Zij zullen ook denzelven, en al zijn gereedschap, in een
deksel van dassenvellen doen, en zullen hem op den
draagboom leggen. **11** En over het gouden altaar zullen zij
een kleed van hemelsblauw uitspreiden, en zullen dat met
een deksel van dassenvellen bedekken; en zij zullen
deszelfs handbomen aanleggen. **12** Zij zullen ook nemen
alle gereedschap van den dienst, met hetwelk zij in het

heiligdom dienen, en zullen het leggen in een kleed van
hemelsblauw, en zullen hetzelve met een deksel van
dassenvellen bedekken; en zij zullen het op den draagboom
leggen. **13** En zij zullen de as van het altaar vegen, en zij
zullen daarover een kleed van purper uitspreiden. **14** En zij
zullen daarop leggen al zijn gereedschap, waarmede zij aan
hetzelve dienen, de koolpannen, de krauwelen, en de
schoffelen, en de sprengbekkens, al het gereedschap des
altaars; en zij zullen daarover een deksel van dassenvellen
uitspreiden, en zullen deszelfs handbomen aanleggen. **15**
Als nu Aaron en zijn zonen, het dekken van het heiligdom,
en van alle gereedschap des heiligdoms, in het optrekken
des legers, zullen voleind hebben, zo zullen daarna de
zonen van Kohath komen om te dragen; maar zij zullen dat
heilige niet aanroeren, dat zij niet sterven. Dit is de last der
zonen van Kohath, in de tent der samenkomst. **16** Het
opzicht nu van Eleazar, den zoon van Aaron, den priester,
zal zijn over de olie des luchters, en het reukwerk der
welriekende specerijen, en het gedurig spijsoffer, en de
zalfolie; het opzicht des gansen tabernakels, en alles wat
daarin is, aan het heiligdom en aan zijn gereedschap.

17 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende:

18 Gij zult den stam van de geslachten der Kohathieten niet
laten uitgeroeid worden, uit het midden der Levieten; **19**
Maar dit zult gij hun doen, opdat zij leven en niet sterven,
als zij tot de heiligheid der heiligheden toetreden zullen:
Aaron en zijn zonen zullen komen, en stellen hen een ieder
over zijn dienst en aan zijn last. **20** Doch zij zullen niet
inkomen om te zien, als men het heiligdom inwindt, opdat
zij niet sterven. **21** En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

22 Neem ook op de som der zonen van Gerson, naar het
huis hunner vaderen, naar hun geslachten. **23** Gij zult hen
tellen van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren

oud, al wie inkomt om den strijd te strijden, opdat hij den
dienst bediene in de tent der samenkomst. **24** Dit zal zijn de
dienst der geslachten van de Gersonieten, in het dienen en
in den last. **25** Zij zullen dan dragen de gordijnen des
tabernakels, en de tent der samenkomst; te weten haar
deksel, en het dassendeksel, dat er bovenop is, en het
deksel der deur van de tent der samenkomst, **26** En de
behangselen des voorhofs, en het deksel der deur van de
poort des voorhofs, hetwelk is bij den tabernakel en bij het
altaar rondom; en hun zelen, en al het gereedschap van hun
dienst, mitsgaders al wat daarvoor bereid wordt, opdat zij
dienen. **27** De gehele dienst van de zonen der Gersonieten,
in al hun last, en in al hun dienst, zal zijn naar het bevel van
Aaron en van zijn zonen; en gijlieden zult hun ter bewaring
al hun last bevelen. **28** Dit is de dienst van de geslachten
der zonen van de Gersonieten, in de tent der samenkomst;
en hun wacht zal zijn onder de hand van Ithamar, den zoon
van Aaron, den priester. **29** Aangaande de zonen van Merari,
die zult gij naar hun geslachten, en naar het huis hunner
vaderen tellen.

30 Gij zult hen tellen van dertig jaren oud en daarboven, tot
vijftig jaren oud, al wie inkomt tot dezen strijd, om te
bedienen den dienst van de tent der samenkomst. **31** Dit zal
nu zijn de onderhouding van hun last, naar al hun dienst, in
de tent der samenkomst: de berderen des tabernakels, en
zijn richelen, en zijn pilaren, en zijn voeten; **32** Mitsgaders
de pilaren des voorhofs rondom, hun voeten, en hun
pennen, en hun zelen, met al hun gereedschap, en met al
hun dienst; en het gereedschap van de waarneming van hun
last zult gij bij namen tellen. **33** Dit is de dienst van de
geslachten der zonen van Merari, naar hun gansen dienst, in
de tent der samenkomst, onder de hand van Ithamar, den
zoon van Aaron, den priester. **34** Mozes dan en Aaron, en de
oversten der vergadering telden de zonen der Kohathieten,
naar hun geslachten, en naar het huis hunner vaderen:

35 Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud,
al wie inkwam tot dezen strijd, tot den dienst in de tent der
samenkomst; **36** Hun getelden nu waren, naar hun
geslachten, twee duizend zevenhonderd en vijftig. **37** Dit
zijn de getelden van de geslachten der Kohathieten, van al
wie in de tent der samenkomst diende, welke Mozes en
Aaron geteld hebben, naar het bevel des HEEREN, door de
hand van Mozes. **38** Insgelijks de getelden der zonen van
Gerson, naar hun geslachten, en naar het huis hunner
vaderen; **39** Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig
jaren oud, al wie inkwam tot dezen strijd, tot den dienst in
de tent der samenkomst; **40** Hun getelden waren, naar hun
geslachten, naar het huis hunner vaderen, twee duizend
zeshonderd en dertig. **41** Dezen zijn de getelden van de
geslachten der zonen van Gerson, van al wie in de tent der
samenkomst diende, welke Mozes en Aaron telden, naar het
bevel des HEEREN. **42** En de getelden van de geslachten
der zonen van Merari, naar hun geslachten, naar het huis
hunner vaderen,

43 Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud,
al wie inkwam tot dezen strijd, tot den dienst in de tent der
samenkomst; **44** Hun getelden nu waren, naar hun
geslachten, drie duizend en tweehonderd. **45** Dezen zijn de
getelden van de geslachten der zonen van Merari, welke
Mozes en Aaron geteld hebben, naar het bevel des HEEREN,
door de hand van Mozes. **46** Al de getelden, welke Mozes en
Aaron, en de oversten van Israel geteld hebben van de
Levieten, naar hun geslachten, en naar het huis hunner
vaderen, **47** Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig
jaren oud, al wie inkwam, om den dienst der bediening en
den dienst van den last, in de tent der samenkomst, te
bedienen; **48** Hun getelden waren acht duizend vijfhonderd
en tachtig. **49** Men telde hen, naar het bevel des HEEREN,
door de hand van Mozes, een ieder naar zijn dienst, en naar

zijn last; en zijn getelden waren, die de HEERE Mozes geboden had.

Numbers 5

1 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Gebied den
kinderen Israels, dat zij uit het leger wegzenden alle
melaatsen, en alle vloeienden, en allen, die onrein zijn van
een dode. **3** Van den man tot de vrouw toe zult gij hen
wegzenden; tot buiten het leger zult gij hen wegzenden;
opdat zij niet verontreinigen hun legers, in welker midden Ik
wone. **4** En de kinderen Israels deden alzo, en zonden hen
tot buiten het leger; gelijk de HEERE tot Mozes gesproken
had, alzo deden de kinderen Israels. **5** Verder sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende:

6 Spreek tot de kinderen Israels: Wanneer een man of een
vrouw iets van enige menselijke zonden gedaan zullen
hebben, overtreden hebbende door overtreding tegen den
HEERE, zo is diezelve ziel schuldig. **7** En zij zullen hun
zonde, welke zij gedaan hebben, belijden; daarna zal hij zijn
schuld weder uitkeren, naar de hoofdsom daarvan, en
derzelfder vijfde deel zal hij daarboven toedoen, en zal het
dien geven, aan wien hij zich verschuldigd heeft. **8** Maar zo
die man geen losser zal hebben, om de schuld aan hem
weder uit te keren, zal die schuld, welken den HEERE weder
uitgekeerd wordt, des priesters zijn; behalve den ram der
verzoening, met welken hij voor hem verzoening doen zal. **9**
Desgelijks zal alle heffing van alle geheiligde dingen der
kinderen Israels, welke zij tot den priester brengen, zijne
zijn. **10** En een ieders geheiligde dingen zullen zijne zijn;
wat iemand den priester zal gegeven hebben, zal zijne zijn.
11 Wijders sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

12 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer
van iemand zijn huisvrouw zal afgeweken zijn, en door
overtreding tegen hem overtreden zal hebben; **13** Dat een

man bij haar door bijligging des zaads zal gelegen hebben,
en het voor de ogen haars mans zal verborgen zijn, en zij
zich verheeld zal hebben, zijnde nochtans onrein geworden;
en geen getuige tegen haar is, en zij niet betrapt is; **14** En
de ijvergeest over hem gekomen is, dat hij ijvert over zijn
huisvrouw, dewijl zij onrein geworden is; of dat over hem de
ijvergeest gekomen is, dat hij over zijn huisvrouw ijvert,
hoewel zij niet onrein geworden is; **15** Dan zal die man zijn
huisvrouw tot den priester brengen, en zal haar offerande
voor haar medebrengen, een tiende deel van een efa
gerstemeel; hij zal geen olie daarop gieten, noch wierook
daarop leggen, dewijl het een spijsoffer der ijveringen is,
een spijsoffer der gedachtenis, dat de ongerechtigheid in
gedachtenis brengt. **16** En de priester zal haar doen
naderen; hij zal haar stellen voor het aangezicht des
HEEREN. **17** En de priester zal heilig water in een aarden vat
nemen; en van het stof, hetwelk op den vloer des
tabernakels is, zal de priester nemen, en in het water doen.
18 Daarna zal de priester de vrouw voor het aangezicht des
HEEREN stellen, en zal het hoofd van de vrouw ontbloten, en
zal het spijsoffer der gedachtenis op haar handen leggen,
hetwelk het spijsoffer der ijveringen is; en in de hand des
priesters zal dat bitter water zijn, hetwelk den vloek
medebrengt. **19** En de priester zal haar beedigen, en zal tot
die vrouw zeggen: Indien iemand bij u gelegen heeft, en
indien gij, onder uw man zijnde, niet afgeweken zijt tot
onreinigheid, wees vrij van dit bitter water, hetwelk den
vloek medebrengt! **20** Maar zo gij, onder uw man zijnde,
afgeweken zijt, en zo gij onrein geworden zijt, dat een man
bij u gelegen heeft, behalve uw man: **21** (Dan zal de priester
die vrouw met den eed der vervloeking beedigen, en de
priester zal tot die vrouw zeggen:) De HEERE zette u tot een
vloek, en tot een eed, in het midden uws volks, mits dat de
HEERE uw heup vervallende, en uw buik zwellende make;
22 Dat ditzelve water, hetwelk de vervloeking medebrengt,
in uw ingewand inga, om den buik te doen zwellen, en de

heup te doen vervallen! Dan zal die vrouw zeggen: Amen,
amen! **23** Daarna zal de priester deze zelfde vloeken op een
cedeltje schrijven, en hij zal het met het bitter water
uitdoen. **24** En hij zal die vrouw dat bitter water, hetwelk de
vervloeking medebrengt, te drinken geven, dat het water,
hetwelk de vervloeking medebrengt, in haar tot bitterheden
inga. **25** En de priester zal uit de hand van die vrouw het
spijsoffer der ijveringen nemen, en hij zal datzelve spijsoffer
voor het aangezicht des HEEREN bewegen, en zal dat op het
altaar offeren. **26** De priester zal ook van dat spijsoffer,
deszelfs gedenkoffer, een handvol grijpen, en zal het op het
altaar aansteken; en daarna zal hij dat water die vrouw te
drinken geven. **27** Als hij haar nu dat water zal te drinken
gegeven hebben, het zal geschieden, indien zij onrein
geworden is, en tegen haar man door overtreding zal
overtreden hebben, dat het water, hetwelk vervloeking
medebrengt, tot bitterheid in haar ingaan zal, en haar buik
zwellen, en haar heup vervallen zal; en die vrouw zal in het
midden van haar volk tot een vloek zijn. **28** Doch indien de
vrouw niet onrein geworden is, maar rein is, zo zal zij vrij
zijn, en zal met zaad bezadigd worden. **29** Dit is de wet der
ijveringen, als een vrouw, onder haar man zijnde, zal
afgeweken en onrein geworden zijn; **30** Of als over en man
die ijvergeest zal gekomen zijn, en hij over zijn huisvrouw
zal geijverd hebben, dat hij de vrouw voor het aangezicht
des HEEREN stelle, en de priester aan haar deze ganse wet
volbrenge. **31** En de man zal van de ongerechtigheid
onschuldig zijn; maar diezelve vrouw zal haar
ongerechtigheid dragen.

Numbers 6

1 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot de
kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer een man of een
vrouw zich afgescheiden zal hebben, belovende de gelofte
eens Nazireers, om zich den HEERE af te zonderen; **3** Van
wijn en sterken drank zal hij zich afzonderen; wijnedik, en
edik van sterken drank zal hij niet drinken, noch enige
vochtigheid van druiven zal hij drinken, noch verse of
gedroogde druiven eten. **4** Al de dagen van zijn
Nazireerschap zal hij niet eten van iets, dat van den wijnstok
des wijns gemaakt is, van de kernen af tot de basten toe. **5**
Al de dagen der gelofte van zijn Nazireerschap zal het
scheermes over zijn hoofd niet gaan; totdat die dagen
vervuld zullen zijn, die hij zich den HEERE zal afgezonderd
hebben, zal hij heilig zijn, latende de lokken van het haar
zijns hoofds wassen. **6** Al de dagen, die hij zich den HEERE
zal afgezonderd hebben, zal hij tot het lichaam eens doden
niet gaan. **7** Om zijn vader of om zijn moeder, om zijn
broeder of om zijn zuster, om hen zal hij zich niet
verontreinigen, als zij dood zijn; want het Nazireerschap
zijns Gods is op zijn hoofd. **8** Al de dagen van zijn
Nazireerschap is hij den HEERE heilig. **9** En zo de
gestorvene bij hem onvoorziens haastelijk gestorven ware,
dat hij het hoofd van zijn Nazireerschap zou verontreinigd
hebben, zo zal hij op den dag zijner reiniging zijn hoofd
bescheren; op den zevenden dag zal hij het bescheren. **10**
En op den achtsten dag zal hij twee tortelduiven, of twee
jonge duiven brengen tot den priester, tot de deur van de
tent der samenkomst. **11** De priester nu zal een bereiden
ten zondoffer, en een ten brandoffer, en zal voor hem
verzoening doen, van dat hij aan het dode lichaam
gezondigd heeft; alzo zal hij zijn hoofd op dienzelfden dag
heiligen. **12** Daarna zal hij de dagen van zijn Nazireerschap

den HEERE afzonderen, en zal een lam, dat eenjarig is,
brengen ten schuldoffer; en de vorige dagen zullen vallen,
omdat zijn Nazireerschap verontreinigd was. **13** En dit is de
wet des Nazireers: op den dag, als de dagen van zijn
Nazireerschap zullen vervuld zijn, zal hij dit brengen tot de
deur van de tent der samenkomst.

14 Hij dan zal tot zijn offerande den HEERE offeren een
volkomen eenjarig lam ten brandoffer, en een volkomen
eenjarig ooilam ten zondoffer, en een volkomen ram ten
dankoffer. **15** En een korf ongezuurde koeken, koeken van
meelbloem, met olie gemengd, en ongezuurde vladen, met
olie bestreken, mitsgaders hun spijsoffer, en hun
drankofferen; **16** En de priester zal het voor het aangezicht
des HEEREN brengen, en zal zijn zondoffer en zijn
brandoffer bereiden. **17** Hij zal ook den ram ten dankoffer
den HEERE bereiden, met den korf der ongezuurde koeken;
en de priester zal zijn spijsoffer en zijn drankoffer bereiden.
18 Alsdan zal de Nazireer, aan de deur van de tent der
samenkomst, het hoofd van zijn Nazireerschap bescheren;
en hij zal het hoofdhaar van zijn Nazireerschap nemen, en
hij zal het leggen op het vuur, dat onder het dankoffer is. **19**
Daarna zal de priester een gezoden schouder nemen van
den ram, en een ongezuurden koek uit den korf, en een
ongezuurde vlade; en hij zal ze op de handen des Nazireers
leggen, nadat hij zijn Nazireerschap afgeschoren heeft. **20**
En de priester zal die bewegen ten beweegoffer, voor het
aangezicht des HEEREN; het is een heilig ding voor den
priester, met de borst des beweegoffers, en met den
schouder des hefoffers; en daarna zal die Nazireer wijn
drinken. **21** Dit is de wet des Nazireers, die zijn offerande
den HEERE voor zijn Nazireerschap zal beloofd hebben,
behalve wat zijn hand bekomen zal; naar zijn gelofte, welke
hij beloofd zal hebben, alzo zal hij doen, naar de wet van
zijn Nazireerschap. **22** En de HEERE sprak tot Mozes,
zeggende:

23 Spreek tot Aaron en zijn zonen, zeggende: Alzo zult
gijlieden de kinderen Israels zegenen, zeggende tot hen: **24**
De HEERE zegene u, en behoede u! **25** De HEERE doe Zijn
aangezicht over u lichten, en zij u genadig! **26** De HEERE
verheffe Zijn aangezicht over u, en geve u vrede! **27** Alzo
zullen zij Mijn Naam op de kinderen Israels leggen; en Ik zal
hen zegenen.

Numbers 7

1 En het geschiedde ten dage, als Mozes geeindigd had den
tabernakel op te richten, en dat hij dien gezalfd, en dien
geheiligd had, en al zijn gereedschap, mitsgaders het altaar
en al zijn gereedschap, en hij ze gezalfd, en dezelve
geheiligd had; **2** Dat de oversten van Israel, de hoofden van
het huis hunner vaderen, offerden; deze waren de oversten
der stammen, die over de getelden stonden. **3** En zij
brachten hun offerande voor het aangezicht des HEEREN,
zes overdekte wagens, en twaalf runderen; een wagen voor
twee oversten, en een os voor elk een; en brachten ze voor
den tabernakel. **4** En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:
5 Neem ze van hen, opdat zij zijn mogen om te bedienen
den dienst van de tent der samenkomst; en gij zult dezelve
den Levieten geven, een ieder naar zijn dienst. **6** Alzo nam
Mozes die wagens, en die runderen, en gaf dezelve den
Levieten. **7** Twee wagens en vier runderen gaf hij den zonen
van Gerson, naar hun dienst; **8** En vier wagens en acht
runderen gaf hij den zonen van Merari, naar hun dienst;
onder de hand van Ithamar, den zoon van Aaron, den
priester. **9** Maar de zonen van Kohath gaf hij niet; want de
dienst der heilige dingen was op hen, die zij op de
schouderen droegen. **10** En de oversten offerden ter
inwijding des altaars, op den dag als hetzelve gezalfd werd;
de oversten dan offerden hun offeranden voor het altaar.

11 En de HEERE zeide tot Mozes: Elke overste zal (een
iegelijk op zijn dag) zijn offerande offeren, ter inwijding des
altaars. **12** Die nu op den eersten dag zijn offerande offerde,
was Nahesson, de zoon van Amminadab, voor den stam van
Juda.

13 En zijn offerande was: een zilveren schotel, welks
gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren
sprengbekken van zeventig sikkelen, naar den sikkel des
heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie
gemengd, ten spijsoffer; **14** Een reukschaal van tien gouden
sikkelen, vol reukwerks; **15** Een var, een jong rund, een ram,
een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer; **16** Een
geitenbok, ten zondoffer; **17** En ten dankoffer: twee
runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren.
Dit was de offerande van Nahesson, den zoon van
Amminadab. **18** Op den tweeden dag offerde Nethaneel, de
zoon van Zuar, de overste van Issaschar.

19 Hij offerde zijn offerande: een zilveren schotel, welks
gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren
sprengbekken van zeventig sikkelen, naar den sikkel des
heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie
gemengd, ten spijsoffer; **20** En een reukschaal van tien
gouden sikkelen, vol reukwerks; **21** Een var, een jong rund,
een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer; **22** Een
geitenbok, ten zondoffer; **23** En ten dankoffer: twee
runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren.
Dit was de offerande van Nethaneel, den zoon van Zuar. **24**
Op den derden dag offerde de overste der zonen van
Zebulon, Eliab, de zoon van Helon.

25 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren
beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **26**
Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **27**
Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was,
ten brandoffer; **28** Een geitenbok, ten zondoffer; **29** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Eliab, den

zoon van Helon. **30** Op den vierden dag offerde de overste
der kinderen van Ruben, Elizur, de zoon van Sedeur.

31 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren
beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **32**
Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **33**
Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was,
ten brandoffer; **34** Een geitenbok, ten zondoffer; **35** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Elizur, den
zoon van Sedeur. **36** Op den vijfden dag offerde de overste
der kinderen van Simeon, Selumiel, de zoon van Zurisaddai.

37 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren
beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **38**
Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **39**
Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was,
ten brandoffer; **40** Een geitenbok, ten zondoffer; **41** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Selumiel, den
zoon van Zurisaddai. **42** Op den zesden dag offerde de
overste der kinderen van Gad, Eljasaf, den zoon van Dehuel.

43 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; beide vol
meelbloem gemengd met olie, ten spijsoffer; **44** Een
reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **45** Een
var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten
brandoffer; **46** Een geitenbok, ten zondoffer; **47** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Eljasaf, den

zoon van Dehuel. **48** Op den zevenden dag offerde de
overste der kinderen van Efraim, Elisama, den zoon van
Ammihud.

49 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; beide vol
meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **50** Een
reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **51** Een
var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten
brandoffer; **52** Een geitenbok, ten zondoffer; **53** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Elisama, den
zoon van Ammihud. **54** Op den achtsten dag offerde de
overste der kinderen van Manasse, Gamaliel, de zoon van
Pedazur.

55 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; beide vol
meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **56** Een
reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **57** Een
var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten
brandoffer; **58** Een geitenbok, ten zondoffer; **59** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Gamaliel, den
zoon van Pedazur. **60** Op den negenden dag offerde de
overste der kinderen van Benjamin, Abidan, de zoon van
Gideoni.

61 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren
beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **62**
Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **63**
Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was,

ten brandoffer; **64** Een geitenbok, ten zondoffer; **65** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Abidan, den
zoon van Gideoni. **66** Op den tienden dag offerde de overste
der kinderen van Dan, Ahiezer, de zoon van Ammisaddai.

67 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren
beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **68**
Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **69**
Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was,
ten brandoffer; **70** Een geitenbok, ten zondoffer; **71** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Ahiezer, den
zoon van Ammisaddai. **72** Op den elfden dag offerde de
overste der kinderen van Aser, Pagiel, de zoon van Ochran.

73 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren
beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **74**
Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **75**
Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was,
ten brandoffer; **76** Een geitenbok, ten zondoffer; **77** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Pagiel, den
zoon van Ochran. **78** Op den twaalfden dag offerde de
overste der kinderen van Nafthali, Ahira, de zoon van Enan.

79 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht
was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van
zeventig sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; zij waren
beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer; **80**
Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerks; **81**
Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was,

ten brandoffer; **82** Een geitenbok, ten zondoffer; **83** En ten
dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf
eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Ahira, den
zoon van Enan. **84** Dit was de inwijding des altaars van de
oversten van Israel, op den dag als hetzelve gezalfd werd:
twaalf zilveren schotels, twaalf zilveren sprengbekkens,
twaalf gouden reukschalen. **85** Een zilveren schotel was van
honderd dertig sikkelen, en een sprengbekken van zeventig;
al het zilver van de vaten was twee duizend en vierhonderd
sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms. **86** Twaalf gouden
reukschalen van reukwerks; elke reukschaal was van tien
sikkelen, naar den sikkel des heiligdoms; al het goud der
reukschalen was honderd en twintig sikkelen. **87** Al de
runderen ten brandoffer waren twaalf varren, twaalf
rammen, twaalf eenjarige lammeren, met hun spijsoffer; en
twaalf geitenbokken ten zondoffer. **88** En al de runderen ten
dankoffer waren vier en twintig varren, de rammen zestig,
de bokken zestig, de eenjarige lammeren zestig. Dit is de
inwijding des altaars, nadat hetzelve gezalfd was. **89** En als
Mozes in de tent der samenkomst ging, om met Hem te
spreken, zo hoorde hij een stem tot hem sprekende, van
boven het verzoendeksel, hetwelk is op de ark der
getuigenis, van tussen de twee cherubim. Alzo sprak Hij tot
hem.

Numbers 8

1 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
Aaron, en zeg tot hem: Als gij de lampen aansteken zult,
recht tegenover den kandelaar zullen de zeven lampen
lichten. **3** En Aaron deed alzo: tegenover vooraan den
kandelaar stak hij deszelfs lampen aan; gelijk als de HEERE
Mozes geboden had. **4** Dit werk nu des kandelaars was van
dicht goud, tot zijn schacht, tot zijn bloemen was het dicht;
naar de gedaante, die de HEERE Mozes vertoond had, alzo
had hij den kandelaar gemaakt. **5** En de HEERE sprak tot
Mozes, zeggende:

6 Neem de Levieten uit het midden van de kinderen Israels,
en reinig hen. **7** En aldus zult gij hun doen, om hen te
reinigen: spreng op hen water der ontzondiging; en zij
zullen het scheermes over hun ganse vlees doen gaan, en zij
zullen hun klederen wassen, en zich reinigen. **8** Daarna
zullen zij nemen een var, een jong rund, met zijn spijsoffer
van meelbloem, met olie gemengd; en een anderen var, een
jong rund, zult gij nemen ten zondoffer. **9** En gij zult de
Levieten voor de tent der samenkomst doen naderen; en gij
zult de gehele vergadering der kinderen Israels doen
verzamelen. **10** Ja, gij zult de Levieten voor het aangezicht
des HEEREN doen naderen; en de kinderen Israels zullen
hun handen op de Levieten leggen. **11** En Aaron zal de
Levieten bewegen ten beweegoffer voor het aangezicht des
HEEREN, vanwege de kinderen Israels; opdat zij zijn, om den
dienst des HEEREN te bedienen. **12** En de Levieten zullen
hun handen op het hoofd der varren leggen; daarna bereidt
gij een ten zondoffer, en een ten brandoffer den HEERE, om
over de Levieten verzoening te doen. **13** En gij zult de
Levieten stellen voor het aangezicht van Aaron, en voor het
aangezicht van zijn zonen, en gij zult hen bewegen ten

beweegoffer den HEERE. **14** En gij zult de Levieten uit het
midden van de kinderen Israels uitscheiden, opdat de
Levieten Mijn zijn. **15** En daarna zullen de Levieten
inkomen, om de tent der samenkomst te bedienen; en gij
zult hen reinigen, en zult hen ten beweegoffer bewegen. **16**
Want zij zijn gegeven, zij zijn Mij gegeven uit het midden
van de kinderen Israels; voor de opening van alle
baarmoeder, voor de eerstgeborenen van een ieder uit de
kinderen Israels, heb Ik ze Mij genomen. **17** Want alle
eerstgeborene onder de kinderen Israels is Mijn, onder de
mensen en onder de beesten; ten dage dat Ik alle
eerstgeboorte in Egypteland sloeg, heb Ik dezelve Mij
geheiligd. **18** En Ik heb de Levieten genomen voor alle
eerstgeborenen onder de kinderen Israels. **19** En Ik heb de
Levieten aan Aaron en aan zijn zonen tot een gift gegeven,
uit het midden van de kinderen Israels, om den dienst van
de kinderen Israels in de tent der samenkomst te bedienen,
en om voor de kinderen Israels verzoening te doen, dat er
geen plage zij onder de kinderen Israels, als de kinderen
Israels tot het heiligdom naderen zouden. **20** En Mozes
deed, en Aaron, en de ganse vergadering der kinderen
Israels, aan de Levieten, naar alles, wat de HEERE Mozes
geboden had van de Levieten, zo deden de kinderen Israels
aan hen. **21** En de Levieten ontzondigden zich, en wiesen
hun klederen, en Aaron bewoog hen ten beweegoffer voor
het aangezicht des HEEREN; en Aaron deed verzoening over
hen, om hen te reinigen. **22** En daarna kwamen de Levieten,
om hun dienst te bedienen in de tent der samenkomst, voor
het aangezicht van Aaron, en voor het aangezicht zijner
zonen; gelijk als de HEERE Mozes van de Levieten geboden
had, alzo deden zij aan hen. **23** En de HEERE sprak tot
Mozes, zeggende:

24 Dit is het, wat de Levieten aangaat: van vijf en twintig
jaren oud en daarboven, zullen zij inkomen, om den strijd te
strijden, in den dienst van de tent der samenkomst. **25** Maar

van dat hij vijftig jaren oud is, zal hij van den strijd van
dezen dienst afgaan, en hij zal niet meer dienen. **26** Doch
hij zal met zijn broederen dienen in de tent der samenkomst,
om de wacht waar te nemen; maar den dienst zal hij niet
bedienen. Alzo zult gij aan de Levieten doen in hun
wachten.

Numbers 9

1 En de HEERE sprak tot Mozes in de woestijn van Sinai, in
het tweede jaar, nadat zij uit Egypteland uitgetogen waren,
in de eerste maand, zeggende: **2** Dat de kinderen Israels het
pascha houden zouden, op zijn gezetten tijd. **3** Op den
veertienden dag in deze maand, tussen twee avonden zult
gij dat houden, op zijn gezetten tijd; naar al zijn inzettingen,
en naar al zijn rechten zult gij dat houden. **4** Mozes dan
sprak tot de kinderen Israels, dat zij het pascha zouden
houden. **5** En zij hielden het pascha op den veertienden dag
der eerste maand, tussen de twee avonden, in de woestijn
van Sinai; naar alles, wat de HEERE Mozes geboden had,
alzo deden de kinderen Israels. **6** Toen waren er lieden
geweest, die over het dode lichaam eens mensen onrein
waren, en op denzelven dag het pascha niet hadden kunnen
houden; daarom naderden zij voor het aangezicht van
Mozes, en voor het aangezicht van Aaron op dienzelven dag.

7 En diezelve lieden zeiden tot hem: Wij zijn onrein over het
dode lichaam eens mensen; waarom zouden wij verkort
worden, dat wij de offerande des HEEREN op zijn gezetten
tijd niet zouden offeren, in het midden van de kinderen
Israels? **8** En Mozes zeide tot hen: Blijft staande, dat ik hoor,
wat de HEERE u gebieden zal. **9** Toen sprak de HEERE tot
Mozes, zeggende:

10 Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: Wanneer
iemand onder u, of onder uw geslachten, over een dood
lichaam onrein, of op een verren weg zal zijn, hij zal dan nog
den HEERE het pascha houden. **11** In de tweede maand, op
den veertienden dag, tussen de twee avonden, zullen zij dat
houden; met ongezuurde broden en bittere saus zullen zij
dat eten. **12** Zij zullen daarvan niet overlaten tot den

morgen, en zullen daaraan geen been breken; naar alle
inzetting van het pascha zullen zij dat houden. **13** Als een
man, die rein is, en op den weg niet is, en nalaten zal het
pascha te houden, zo zal diezelve ziel uit haar volken
uitgeroeid worden; want hij heeft de offerande des HEEREN
op zijn gezetten tijd niet geofferd, diezelve man zal zijn
zonde dragen. **14** En wanneer een vreemdeling bij u als
vreemdeling verkeert, en hij het pascha den HEERE ook
houden zal, naar de inzetting van het pascha, en naar zijn
wijze, alzo zal hij het houden; het zal enerlei inzetting voor
ulieden zijn, beiden den vreemdeling en den inboorling des
lands. **15** En op den dag van het oprichten des tabernakels
bedekte de wolk den tabernakel, op de tent der getuigenis;
en in den avond was over den tabernakel als een gedaante
des vuurs, tot aan den morgen.

16 Alzo geschiedde het geduriglijk; de wolk bedekte
denzelven, en des nachts was er een gedaante des vuurs.
17 Maar nadat de wolk opgeheven werd van boven de tent,
zo verreisden ook daarna de kinderen Israels; en in de
plaats, waar de wolk bleef, daar legerden zich de kinderen
Israels. **18** Naar den mond des HEEREN, verreisden de
kinderen Israels, en naar des HEEREN mond legerden zij
zich; al de dagen, in dewelke de wolk over den tabernakel
bleef, legerden zij zich. **19** En als de wolk vele dagen over
den tabernakel verbleef, zo namen de kinderen Israels de
wacht des HEEREN waar, en verreisden niet. **20** Als het nu
was, dat de wolk weinige dagen op den tabernakel was, naar
den mond des HEEREN legerden zij zich, en naar den mond
des HEEREN verreisden zij. **21** Maar was het, dat de wolk
van den avond tot den morgen daar was, en de wolk in den
morgen opgeheven werd, zo verreisden zij; of des daags, of
des nachts, als de wolk opgeheven werd, zo verreisden zij.
22 Of als de wolk twee dagen, of een maand, of vele dagen
vertoog op den tabernakel, blijvende daarop, zo legerden
zich de kinderen Israels, en verreisden niet; en als zij

verheven werd, verreisden zij. **23** Naar den mond des
HEEREN legerden zij zich, en naar den mond des HEEREN
verreisden zij; zij namen de wacht des HEEREN waar, naar
den mond des HEEREN, door de hand van Mozes.

Numbers 10

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Maak u
twee zilveren trompetten; van dicht werk zult gij ze maken;
en zij zullen u zijn tot de samenroeping der vergadering, en
tot den optocht der legers. **3** Als zij met dezelve blazen
zullen, dan zal de gehele vergadering tot u vergaderd
worden, aan de deur van de tent der samenkomst. **4** Maar
als zij met de ene zullen blazen, dan zullen tot u vergaderd
worden de oversten, de hoofden der duizenden van Israel. **5**
Als gij met een gebroken geklank blazen zult, dan zullen de
legers, die tegen het oosten gelegerd zijn, optrekken. **6** Maar
als gij ten tweeden male met een gebroken klank blazen
zult, zullen de legers, die tegen het zuiden legeren,
optrekken; met een gebroken klank zullen zij blazen tot hun
optochten. **7** Maar in het verzamelen van de gemeente, zult
gij blazen, doch geen gebroken geklank maken. **8** En de
zonen van Aaron, de priesters, zullen met die trompetten
blazen; en zij zullen ulieden zijn tot een eeuwige inzetting
bij uw geslachten. **9** En wanneer gijlieden in uw land ten
strijde zult trekken tegen den vijand, die u benauwt, zult gij
ook met die trompetten een gebroken klank maken; zo zal
uwer gedacht worden voor het aangezicht des HEEREN, uws
Gods, en gij zult van uw vijanden verlost worden. **10**
Desgelijks ten dage uwer vrolijkheid, en in uw gezette
hoogtijden, en in de beginselen uwer maanden, zult gij ook
met de trompetten blazen over uw brandofferen, en over uw
dankofferen; en zij zullen u ter gedachtenis zijn voor het
aangezicht uws Gods; Ik ben de HEERE, uw God! **11** En het
geschiedde in het tweede jaar, in de tweede maand, op den
twintigsten van de maand, dat de wolk verheven werd van
boven den tabernakel der getuigenis.

12 En de kinderen Israels togen op, naar hun tochten, uit de
woestijn Sinai; en de wolk bleef in de woestijn Paran. **13**
Alzo togen zij vooreerst op, naar den mond des HEEREN,
door de hand van Mozes. **14** Want vooreerst toog op de
banier van het leger der kinderen van Juda, naar hun heiren;
en over zijn heir was Nahesson, de zoon van Amminadab.

15 En over het heir van den stam der kinderen van Issaschar
was Nethaneel, den zoon van Zuar. **16** En over het heir van
den stam der kinderen van Zebulon was Eliab, de zoon van
Helon. **17** Toen werd de tabernakel afgenomen, en de zonen
van Gerson, en de zonen van Merari togen op, dragende den
tabernakel. **18** Daarna toog de banier van het leger van
Ruben, naar hun heiren; en over zijn heir was Elizur, de zoon
van Sedeur.

19 En over het heir van den stam der kinderen van Simeon
was Selumiel, de zoon van Zurisaddai. **20** En over het heir
van den stam der kinderen van Gad was Eljasaf, de zoon van
Dehuel. **21** Toen togen op de Kohathieten, dragende het
heiligdom; en de anderen richtten den tabernakel op, tegen
dat dezen kwamen. **22** Daarna toog op de banier van het
leger der kinderen van Efraim, naar hun heiren; en over het
heir was Elisama, de zoon van Ammihud.

23 En over het heir van den stam der kinderen van Manasse
was Gamaliel, de zoon van Pedazur. **24** En over het heir van
den stam der kinderen van Benjamin was Abidan, de zoon
van Gideoni. **25** Toen toog op de banier van het leger der
kinderen van Dan, samensluitende al de legers, naar hun
heiren; en over zijn heir was Ahiezer de zoon van
Ammisaddai.

26 En over het heir van den stam der kinderen van Aser was
Pagiel, de zoon van Ochran. **27** En over het heir van den
stam der kinderen van Nafthali was Ahira, de zoon van Enan.

28 Dit waren de tochten der kinderen Israels, naar hun
heiren, als zij reisden. **29** Mozes nu zeide tot Hobab, den
zoon van Rehuel, den Midianiet, den schoonvader van
Mozes: Wij reizen naar die plaats, van welke de HEERE
gezegd heeft: Ik zal u die geven; ga met ons, en wij zullen u
weldoen, want de HEERE heeft over Israel het goede
gesproken.

30 Doch hij zeide tot hem: Ik zal niet gaan; maar ik zal naar
mijn land en naar mijn maagschap gaan. **31** En hij zeide:
Verlaat ons toch niet; want dewijl gij weet, dat wij ons
legeren in de woestijn, zo zult gij ons tot ogen zijn. **32** En
het zal geschieden, als gij met ons zult gaan, en het goede
geschieden zal, waarmede de HEERE bij ons weldoen zal,
dat wij u ook weldoen zullen. **33** Zo togen zij drie dagreizen
van den berg des HEEREN; en de ark des verbonds des
HEEREN reisde voor hun aangezicht drie dagreizen, om voor
hen een rustplaats uit te speuren.

34 En de wolk des HEEREN was des daags over hen, als zij
uit het leger verreisden. **35** Het geschiedde nu in het
optrekken van de ark, dat Mozes zeide: Sta op, HEERE! en
laat Uw vijanden verstrooid worden, en Uw haters van Uw
aangezicht vlieden! **36** En als zij rustte, zeide hij: Kom
weder, HEERE! tot de tien duizenden der duizenden van
Israel!

Numbers 11

1 En het geschiedde, als het volk zich was beklagende, dat
het kwaad was in de oren des HEEREN; want de HEERE
hoorde het, zodat Zijn toorn ontstak, en het vuur des
HEEREN onder hen ontbrandde, en verteerde, in het uiterste
des legers. **2** Toen riep het volk tot Mozes; en Mozes bad tot
den HEERE; en het vuur werd gedempt. **3** Daarom noemde
hij den naam dier plaats Thab-era, omdat het vuur des
HEEREN onder hen gebrand had. **4** En het gemene volk, dat
in het midden van hen was, werd met lust bevangen;
daarom zo weenden ook de kinderen Israels wederom, en
zeiden: Wie zal ons vlees te eten geven?

5 Wij gedenken aan de vissen, die wij in Egypte om niet
aten; aan de komkommers, en aan de pompoenen, en aan
het look, en aan de ajuinen, en aan het knoflook. **6** Maar nu
is onze ziel dor, er is niet met al, behalve dit Man voor onze
ogen! **7** Het Man nu was als korianderzaad, en zijn verf was
als de verf van den bedolah. **8** Het volk liep hier en daar, en
verzamelde het, en maalde het met molens, of stiet het in
mortieren, en zood het in potten, en maakte daarvan
koeken; en zijn smaak was als de smaak van de beste
vochtigheid der olie. **9** En wanneer de dauw des nachts op
het leger nederviel, viel het Man op hetzelve neder. **10** Toen
hoorde Mozes het volk wenen door hun huisgezinnen, een
ieder aan de deur zijner hut; en de toorn des HEEREN
ontstak zeer; ook was het kwaad in de ogen van Mozes.

11 En Mozes zeide tot de HEERE: Waarom hebt Gij aan Uw
knecht kwalijk gedaan, en waarom heb ik geen genade in
Uw ogen gevonden, dat Gij den last van dit ganse volk op
mij legt? **12** Heb ik dan al dit volk ontvangen? heb ik het
gebaard? dat Gij tot mij zoudt zeggen: Draag het in uw

schoot, gelijk als een voedstervader den zuigeling draagt,
tot dat land, hetwelk Gij hun vaderen gezworen hebt? **13**
Van waar zou ik het vlees hebben, om al dit volk te geven?
Want zij wenen tegen mij, zeggende: Geef ons vlees, dat wij
eten! **14** Ik alleen kan al dit volk niet dragen; want het is mij
te zwaar! **15** En indien Gij alzo aan mij doet, dood mij toch
slechts, indien ik genade in Uw ogen gevonden heb; en laat
mij mijn ongeluk niet aanzien! **16** En de HEERE zeide tot
Mozes: Verzamel Mij zeventig mannen uit de oudsten van
Israel, dewelke gij weet, dat zij de oudsten des volks en
deszelfs ambtlieden zijn; en gij zult hen brengen voor de
tent der samenkomst, en zij zullen zich daar bij u stellen.

17 Zo zal Ik afkomen en met u aldaar spreken; en van den
Geest, die op u is, zal Ik afzonderen, en op hen leggen; en zij
zullen met u den last van dit volk dragen, opdat gij dien
alleen niet draagt. **18** En tot het volk zult gij zeggen: Heiligt
u tegen morgen, en gij zult vlees eten; want gij hebt voor de
oren des HEEREN geweend, zeggende: Wie zal ons vlees te
eten geven? want het ging ons wel in Egypte! Daarom zal de
HEERE u vlees geven, en gij zult eten. **19** Gij zult niet een
dag, noch twee dagen eten, noch vijf dagen, noch tien
dagen, noch twintig dagen; **20** Tot een gehele maand toe,
totdat het uit uw neus uitga, en u tot walging zij; overmits
gij den HEERE, Die in het midden van u is, verworpen hebt,
en hebt voor Zijn aangezicht geweend, zeggende: Waarom
nu zijn wij uit Egypte getogen? **21** En Mozes zeide:
Zeshonderd duizend te voet is dit volk, in welks midden ik
ben; en Gij hebt gezegd: Ik zal hun vlees geven, en zij
zullen een gehele maand eten! **22** Zullen dan voor hen
schapen en runderen geslacht worden, dat voor hen genoeg
zij? zullen al de vissen der zee voor hen verzameld worden,
dat voor hen genoeg zij? **23** Doch de HEERE zeide tot
Mozes: Zou dan des HEEREN hand verkort zijn? Gij zult nu
zien, of Mijn woord u wedervaren zal, of niet. **24** En Mozes
ging uit, en sprak de woorden des HEEREN tot het volk; en

hij verzamelde zeventig mannen uit de oudsten des volks,
en stelde hen rondom de tent.

25 Toen kwam de HEERE af in de wolk, en sprak tot hem, en
afzonderende van den Geest, die op hem was, legde Hem op
de zeventig mannen, die oudsten; en het geschiedde, als de
Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar daarna niet
meer. **26** Maar twee mannen waren in het leger
overgebleven; des enen naam was Eldad, en des anderen
naam Medad; en die Geest rustte op hen (want zij waren
onder de aangeschrevenen, hoewel zij tot de tent niet
uitgegaan waren), en zij profeteerden in het leger. **27** Toen
liep een jongen heen, en boodschapte aan Mozes, en zeide:
Eldad en Medad profeteren in het leger. **28** En Jozua, de
zoon van Nun, de dienaar van Mozes, een van zijn
uitgelezen jongelingen, antwoordde en zeide: Mijn heer
Mozes, verbied hun! **29** Doch Mozes zeide tot hem: Zijt gij
voor mij ijverende? Och, of al het volk des HEEREN profeten
waren, dat de HEERE Zijn Geest over hen gave! **30** Daarna
verzamelde zich Mozes tot het leger, hij en de oudsten van
Israel. **31** Toen voer een wind uit van den HEERE, en raapte
kwakkelen van de zee, en strooide ze bij het leger, omtrent
een dagreize herwaarts, en omtrent een dagreize derwaarts,
rondom het leger; en zij waren omtrent twee ellen boven de
aarde.

32 Toen maakte zich het volk op, dien gehelen dag, en dien
gansen nacht, en den gansen anderen dag, en verzamelden
de kwakkelen; die het minst had, had tien homers
verzameld; en zij spreidden ze voor zich van elkander
rondom het leger. **33** Dat vlees was nog tussen hun tanden,
eer het gekauwd was, zo ontstak de toorn des HEEREN
tegen het volk, en de HEERE sloeg het volk met een zeer
grote plaag. **34** Daarom heet men den naam derzelver
plaats Kibroth Thaava; want daar begroeven zij het volk, dat

belust was geweest. **35** Van Kibroth Thaava verreisde het
volk naar Hazeroth; en zij bleven in Hazeroth.

Numbers 12

1 Mirjam nu sprak, en Aaron, tegen Mozes, ter oorzake der
vrouw, der Cuschietische, die hij genomen had; want hij had
een Cuschietische ter vrouw genomen. **2** En zij zeiden: Heeft
dan de HEERE maar alleen door Mozes gesproken? Heeft Hij
ook niet door ons gesproken? En de HEERE hoorde het! **3**
Doch de man Mozes was zeer zachtmoedig, meer dan alle
mensen, die op den aardbodem waren. **4** Toen sprak de
HEERE haastelijk tot Mozes, en tot Aaron, en tot Mirjam: Gij
drie, komt uit tot de tent der samenkomst! En zij drie
kwamen uit.

5 Toen kwam de HEERE af in de wolkkolom, en stond aan de
deur der tent; daarna riep Hij Aaron en Mirjam; en zij beiden
kwamen uit. **6** En Hij zeide: Hoort nu Mijn woorden! Zo er
een profeet onder u is, Ik, de HEERE, zal door een gezicht Mij
aan hem bekend maken, door een droom zal Ik met hem
spreken. **7** Alzo is Mijn knecht Mozes niet, die in Mijn ganse
huis getrouw is. **8** Van mond tot mond spreek Ik met hem, en
door aanzien, en niet door duistere woorden; en de
gelijkenis des HEEREN aanschouwt hij; waarom dan hebt
gijlieden niet gevreesd tegen Mijn knecht, tegen Mozes, te
spreken? **9** Zo ontstak des HEEREN toorn tegen hen, en Hij
ging weg. **10** En de wolk week van boven de tent; en ziet,
Mirjam was melaats, wit als de sneeuw. En Aaron zag Mirjam
aan, en ziet, zij was melaats.

11 Daarom zeide Aaron tot Mozes: Och, mijn heer! leg toch
niet op ons de zonde, waarmede wij zottelijk gedaan, en
waarmede wij gezondigd hebben! **12** Laat zij toch niet zijn
als een dode, van wiens vlees, als hij uit zijns moeders lijf
uitgaat, de helft wel verteerd is! **13** Mozes dan riep tot den
HEERE, zeggende: O God! heel haar toch! **14** En de HEERE

zeide tot Mozes: Zo haar vader smadelijk in haar aangezicht
gespogen had, zou zij niet zeven dagen beschaamd zijn?
Laat haar zeven dagen buiten het leger gesloten, en daarna
aangenomen worden!

15 Zo werd Mirjam buiten het leger zeven dagen gesloten;
en het volk verreisde niet, totdat Mirjam aangenomen werd.
16 Maar daarna verreisde het volk van Hazeroth, en zij
legerden zich in de woestijn van Paran.

Numbers 13

1 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Zend u
mannen uit: die het land Kanaan verspieden, hetwelk Ik den
kinderen Israels geven zal; van elken stam zijner vaderen
zult gijlieden een man zenden, zijnde ieder een overste
onder hen. **3** Mozes dan zond hen uit de woestijn van Paran,
naar den mond des HEEREN; al die mannen waren hoofden
der kinderen Israels. **4** En dit zijn hun namen: van den stam
van Ruben, Sammua, de zoon van Zaccur. **5** Van den stam
van Simeon, Safat, de zoon van Hori. **6** Van den stam van
Juda, Kaleb, de zoon van Jefunne. **7** Van den stam van
Issaschar, Jigeal, de zoon van Jozef. **8** Van den stam van
Efraim, Hosea, de zoon van Nun. **9** Van den stam van
Benjamin, Palti, de zoon van Rafu. **10** Van den stam van
Zebulon, Gaddiel, de zoon van Sodi. **11** Van den stam van
Jozef, voor den stam van Manasse, Gaddi, de zoon van Susi.
12 Van den stam van Dan, Ammiel, de zoon van Gemalli. **13**
Van den stam van Aser, Sethur, de zoon van Michael. **14** Van
den stam van Nafthali, Nachbi, de zoon van Wofsi. **15** Van
den stam van Gad, Guel, de zoon van Machi. **16** Dit zijn de
namen der mannen, die Mozes zond, om dat land te
verspieden; en Mozes noemde Hosea, den zoon van Nun,
Jozua. **17** Mozes dan zond hen, om het land Kanaan te
verspieden; en hij zeide tot hen: Trekt dit henen op tegen
het zuiden, en klimt op het gebergte;

18 En beziet het land, hoedanig het zij, en het volk, dat
daarin woont, of het sterk zij of zwak, of het weinig zij of
veel; **19** En hoedanig het land zij, waarin hetzelve woont, of
het goed zij of kwaad; en hoedanig de steden zijn, in
dewelke hetzelve woont, of in legers, of in sterkten; **20** Ook
hoedanig het land zij, of het vet zij of mager, of er bomen in
zijn of niet; en versterkt u, en neemt van de vrucht des

lands. Die dagen nu waren de dagen der eerste vruchten
van de wijndruiven. **21** Alzo trokken zij op, en verspiedden
het land, van de woestijn Zin af tot Rechob toe, waar men
gaat naar Hamath.

22 En zij trokken op in het zuiden, en kwamen tot Hebron
toe, en daar waren Ahiman, Sesai en Talmai, kinderen van
Enak; Hebron nu was zeven jaren gebouwd voor Zoan in
Egypte. **23** Daarna kwamen zij tot het dal Eskol, en sneden
van daar een rank af met een tros wijndruiven, dien zij
droegen met tweeen, op een draagstok; ook van de
granaatappelen en van de vijgen. **24** Diezelve plaats
noemde men het dal Eskol, ter oorzake van den tros, dien de
kinderen Israels van daar afgesneden hadden. **25** Daarna
keerden zij weder van het verspieden des lands, ten einde
van veertig dagen. **26** En zij gingen heen, en kwamen tot
Mozes en tot Aaron, en tot de gehele vergadering der
kinderen Israels, in de woestijn van Paran, naar Kades; en
brachten bescheid weder aan hen, en aan de gehele
vergadering, en lieten hun de vrucht des lands zien.

27 En zij vertelden hem, en zeiden: Wij zijn gekomen tot dat
land, waarheen gij ons gezonden hebt; en voorwaar, het is
van melk en honig vloeiende, en dit is zijn vrucht. **28**
Behalve dat het een sterk volk is, hetwelk in dat land woont,
en de steden zijn vast, en zeer groot; en ook hebben wij
daar kinderen van Enak gezien. **29** De Amalekieten wonen
in het land van het zuiden; maar de Hethieten, en de
Jebusieten, en de Amorieten wonen op het gebergte; en de
Kanaanieten wonen aan de zee, en aan den oever van de
Jordaan. **30** Toen stilde Kaleb het volk voor Mozes, en zeide:
Laat ons vrijmoedig optrekken, en dat erfelijk bezitten; want
wij zullen dat voorzeker overweldigen! **31** Maar de mannen,
die met hem opgetrokken waren, zeiden: Wij zullen tot dat
volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan wij. **32**
Alzo brachten zij een kwaad gerucht voort van het land, dat

zij verspied hadden, aan de kinderen Israels, zeggende: Dat
land, door hetwelk wij doorgegaan zijn, om het te
verspieden, is een land, dat zijn inwoners verteert; en al het
volk, hetwelk wij in het midden van hetzelve gezien hebben,
zijn mannen van grote lengte. **33** Wij hebben ook daar de
reuzen gezien, en de kinderen van Enak, van de reuzen; en
wij waren als sprinkhanen in onze ogen, alzo waren wij ook
in hun ogen.

Numbers 14

1 Toen verhief zich de gehele vergadering, en zij hieven hun
stem op, en het volk weende in dienzelven nacht. **2** En al de
kinderen Israels murmureerden tegen Mozes en tegen
Aaron; en de gehele vergadering zeide tot hen: Och, of wij in
Egypteland gestorven waren! of, och, of wij in deze woestijn
gestorven waren! **3** En waarom brengt ons de HEERE naar
dat land, dat wij door het zwaard vallen, en onze vrouwen,
en onze kinderkens ten roof worden? Zou het ons niet goed
zijn naar Egypte weder te keren? **4** En zij zeiden de een tot
den ander: Laat ons een hoofd opwerpen, en wederkeren
naar Egypte! **5** Toen vielen Mozes en Aaron op hun
aangezichten, voor het aangezicht van de ganse gemeente
der vergadering van de kinderen Israels.

6 En Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne,
zijnde van degenen, die dat land verspied hadden,
scheurden hun klederen.

7 En zij spraken tot de ganse vergadering der kinderen
Israels, zeggende: Het land, door hetwelk wij getrokken zijn,
om hetzelve te verspieden, is een uitermate goed land. **8**
Indien de HEERE een welgevallen aan ons heeft, zo zal Hij
ons in dat land brengen, en zal ons dat geven; een land,
hetwelk van melk en honig is vloeiende. **9** Alleen zijt tegen
den HEERE niet wederspannig! en vreest gij niet het volk
dezes lands; want zij zijn ons brood! hun schaduw is van
hen geweken, en de HEERE is met ons; vreest hen niet! **10**
Toen zeide de ganse vergadering, dat men hen met stenen
stenigen zoude. Maar de heerlijkheid des HEEREN verscheen
in de tent der samenkomst, voor al de kinderen Israels. **11**
En de HEERE zeide tot Mozes: Hoe lang zal mij dit volk

tergen? En hoe lang zullen zij aan Mij niet geloven, door alle
tekenen, die Ik in het midden van hen gedaan heb?

12 Ik zal het met pestilentie slaan, en Ik zal het verstoten;
en Ik zal u tot een groter en sterker volk maken, dan dit is.
13 En Mozes zeide tot den HEERE: Zo zullen het de
Egyptenaars horen; want Gij hebt door Uw kracht dit volk uit
het midden van hen doen optrekken;

14 En zij zullen zeggen tot de inwoners van dit land, die
gehoord hebben, dat Gij, HEERE! in het midden van dit volk
zijt; dat Gij, HEERE! oog aan oog gezien wordt, dat Uw wolk
over hen staat, en Gij in een wolkkolom voor hun aangezicht
gaat des daags, en in een vuurkolom des nachts. **15** En
zoudt Gij dit volk als een enigen man doden, zo zouden de
heidenen, die Uw gerucht gehoord hebben, spreken,
zeggende:

16 Omdat de HEERE dit volk niet kon brengen in dat land,
hetwelk Hij hun gezworen had, zo heeft Hij hen geslacht in
de woestijn! **17** Nu dan, laat toch de kracht des HEEREN
groot worden, gelijk als Gij gesproken hebt, zeggende: **18**
De HEERE is lankmoedig en groot van weldadigheid,
vergevende de ongerechtigheid en overtreding, die den
schuldige geenszins onschuldig houdt, bezoekende de
ongerechtigheid der vaderen aan de kinderen, in het derde
en in het vierde lid. **19** Vergeef toch de ongerechtigheid
dezes volks, naar de grootte Uwer goedertierenheid, en
gelijk Gij ze aan dit volk, van Egypteland af tot hiertoe,
vergeven hebt! **20** En de HEERE zeide: Ik heb hun vergeven
naar uw woord.

21 Doch zekerlijk, zo waarachtig als Ik leef, zo zal de ganse
aarde met de heerlijkheid des HEEREN vervuld worden! **22**
Want al de mannen, die gezien hebben Mijn heerlijkheid, en
Mijn tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb,

en Mij nu tienmaal verzocht hebben, en Mijner stem niet zijn
gehoorzaam geweest; **23** Zo zij het land, hetwelk Ik aan hun
vaderen gezworen heb, zien zullen. Ja, geen van die Mij
getergd hebben, zullen dat zien! **24** Doch Mijn knecht Kaleb,
omdat een andere geest met hem geweest is, en hij volhard
heeft Mij na te volgen, zo zal Ik hem brengen tot het land, in
hetwelk hij gekomen was, en zijn zaad zal het erfelijk
bezitten. **25** De Amalekieten nu en de Kanaanieten wonen in
het dal; wendt u morgen, en maakt uw reize naar de
woestijn, op den weg naar de Schelfzee. **26** Daarna sprak de
HEERE tot Mozes en tot Aaron, zeggende:

27 Hoe lang zal Ik bij deze boze vergadering zijn, die tegen
Mij zijn murmurerende? Ik heb gehoord de murmureringen
van de kinderen Israels, waarmede zij tegen Mij zijn
murmurerende. **28** Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef,
spreekt de HEERE, indien Ik ulieden zo niet doe, gelijk als gij
in Mijn oren gesproken hebt! **29** Uw dode lichamen zullen in
deze woestijn vallen; en al uw getelden, naar uw gehele
getal, van twintig jaren oud en daarboven, gij, die tegen Mij
gemurmureerd hebt. **30** Zo gij in dat land komt, over
hetwelk Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik u daarin zou
doen wonen, behalve Kaleb, de zoon van Jefunne, en Jozua,
de zoon van Nun. **31** En uw kinderkens, waarvan gij zeidet:
Zij zullen ten roof worden! die zal Ik daarin brengen, en die
zullen bekennen dat land, hetwelk gij smadelijk verworpen
hebt. **32** Maar u aangaande, uw dode lichamen zullen in
deze woestijn vallen! **33** En uw kinderen zullen gaan weiden
in deze woestijn, veertig jaren, en zullen uw hoererijen
dragen, totdat uw dode lichamen verteerd zijn in deze
woestijn. **34** Naar het getal der dagen, in welke gij dat land
verspied hebt, veertig dagen, elken dag voor elk jaar, zult
gij uw ongerechtigheden dragen, veertig jaren, en gij zult
gewaar worden Mijn afbreking. **35** Ik, de HEERE, heb
gesproken: zo Ik dit aan deze ganse boze vergadering
dergenen, die zich tegen Mij verzameld hebben, niet doe, zij

zullen in deze woestijn te niet worden, en zullen daar
sterven! **36** En die mannen, die Mozes gezonden had, om
het land te verspieden, en wedergekomen zijnde, de ganse
vergadering tegen hem hadden doen murmureren, een
kwaad gerucht over dat land voortbrengende;

37 Diezelfde mannen, die een kwaad gerucht van dat land
voortgebracht hadden, stierven door een plaag, voor het
aangezicht des HEEREN. **38** Maar Jozua, de zoon van Nun,
en Kaleb, de zoon van Jefunne, bleven levende van de
mannen, die heengegaan waren, om het land te verspieden.
39 En Mozes sprak deze woorden tot al de kinderen Israels.
Toen treurde het volk zeer. **40** En zij stonden des morgens
vroeg op, en klommen op de hoogte des bergs, zeggende:
Ziet, hier zijn wij, en wij zullen optrekken tot de plaats, die
de HEERE gezegd heeft; want wij hebben gezondigd!

41 Maar Mozes zeide: Waarom overtreedt gij alzo het bevel
des HEEREN? Want dat zal geen voorspoed hebben. **42** Trekt
niet op, want de HEERE zal in het midden van u niet zijn;
opdat gij niet geslagen wordt, voor het aangezicht uwer
vijanden. **43** Want de Amalekieten, en de Kanaanieten zijn
daar voor uw aangezicht, en gij zult door het zwaard vallen;
want, omdat gij u afgekeerd hebt van den HEERE, zo zal de
HEERE met u niet zijn. **44** Nochtans poogden zij vermetel,
om op de hoogte des bergs te klimmen; maar de ark des
verbonds des HEEREN en Mozes scheidden niet uit het
midden des legers. **45** Toen kwamen af de Amalekieten en
de Kanaanieten, die in dat gebergte woonden, en sloegen
hen, en versmeten hen, tot Horma toe.

Numbers 15

1 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer gij gekomen
zult zijn in het land uwer woningen, dat Ik u geven zal; **3** En
gij een vuuroffer den HEERE zult doen, een brandoffer, of
slachtoffer, om af te zonderen een gelofte, of in een vrijwillig
offer, of in uw gezette hoogtijden, om den HEERE een
liefelijken reuk te maken, van runderen of van klein vee; **4**
Zo zal hij, die zijn offerande den HEERE offert, een spijsoffer
offeren van een tiende meelbloem, gemengd met een
vierendeel van een hin olie. **5** En wijn ten drankoffer, een
vierendeel van een hin, zult gij bereiden tot een brandoffer
of tot een slachtoffer, voor een lam. **6** Of voor een ram zult
gij een spijsoffer bereiden, van twee tienden meelbloem,
gemengd met olie, een derde deel van een hin. **7** En wijn
ten drankoffer, een derde deel van een hin, zult gij offeren
tot een liefelijken reuk den HEERE. **8** En wanneer gij een
jong rund zult bereiden tot een brandoffer of een slachtoffer,
om een gelofte af te zonderen, of ten dankoffer den HEERE;
9 Zo zal hij tot een jong rund offeren een spijsoffer van drie
tienden meelbloem, gemengd met olie, de helft van een hin.
10 En wijn zult gij offeren ten drankoffer, de helft van een
hin, tot een vuuroffer van liefelijken reuk den HEERE. **11**
Alzo zal gedaan worden met den enen os, of met den enen
ram, of met het klein vee, van de lammeren, of van de
geiten. **12** Naar het getal, dat gij bereiden zult, zult gij alzo
doen met elkeen, naar hun getal. **13** Alle inboorling zal deze
dingen alzo doen, offerende een vuuroffer tot een liefelijken
reuk den HEERE. **14** Wanneer ook een vreemdeling bij u als
vreemdeling verkeert, of die in het midden van u is, in uw
geslachten, en hij een vuuroffer zal bereiden tot een
liefelijken reuk den HEERE; gelijk als gij zult doen, alzo zal
hij doen. **15** Gij, gemeente, het zij ulieden en den

vreemdeling, die als vreemdeling bij u verkeert, enerlei
inzetting: ter eeuwige inzetting bij uw geslachten, gelijk
gijlieden, alzo zal de vreemdeling voor des HEEREN
aangezicht zijn. **16** Enerlei wet en enerlei recht zal ulieden
zijn, en den vreemdeling, die bij ulieden als vreemdeling
verkeert. **17** Voorts sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

18 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Als gij zult
gekomen zijn in het land, waarheen Ik u inbrengen zal, **19**
Zo zal het geschieden, als gij van het brood des lands zult
eten, dan zult gij den HEERE een hefoffer offeren. **20** De
eerstelingen uws deegs, een koek zult gij tot een hefoffer
offeren; gelijk het hefoffer des dorsvloers zult gij dat offeren.
21 Van de eerstelingen uws deegs zult gij den HEERE een
hefoffer geven, bij uw geslachten. **22** Voorts wanneer
gijlieden afgedwaald zult zijn, en niet gedaan hebben al
deze geboden, die de HEERE tot Mozes gesproken heeft;

23 Alles, wat u de HEERE door de hand van Mozes geboden
heeft; van dien dag af, dat het de HEERE geboden heeft, en
voortaan bij uw geslachten; **24** Zo zal het geschieden,
indien iets bij dwaling gedaan, en voor de ogen der
vergadering verborgen is, dat de ganse vergadering een var,
een jong rund, zal bereiden ten brandoffer, tot een
liefelijken reuk den HEERE, met zijn spijsoffer en zijn
drankoffer, naar de wijze; en een geitenbok ten zondoffer.
25 En de priester zal de verzoening doen voor de ganse
vergadering van de kinderen Israels, en het zal hun
vergeven worden; want het was een afdwaling, en zij
hebben hun offerande gebracht, een vuuroffer den HEERE,
en hun zondoffer, voor het aangezicht des HEEREN, over
hun afdwaling. **26** Het zal dan aan de ganse vergadering der
kinderen Israels vergeven worden, ook den vreemdeling, die
in het midden van henlieden als vreemdeling verkeert; want
het is het ganse volk door dwaling overkomen. **27** En indien

een ziel door afdwaling gezondigd zal hebben, die zal een
eenjarige geit ten zondoffer offeren.

28 En de priester zal de verzoening doen over de dwalende
ziel, als zij gezondigd heeft door afdwaling, voor het
aangezicht des HEEREN, doende de verzoening over haar;
en het zal haar vergeven worden. **29** Den inboorling der
kinderen Israels, en den vreemdeling, die in hunlieder
midden als vreemdeling verkeert, enerlei wet zal ulieden
zijn, dengene, die het door afdwaling doet. **30** Maar de ziel,
die iets gedaan zal hebben met opgeheven hand, hetzij van
inboorlingen of van vreemdelingen, die smaadt den HEERE;
en diezelve ziel zal uitgeroeid worden uit het midden van
haar volk;

31 Want zij heeft het woord des HEEREN veracht en Zijn
gebod vernietigd; diezelve ziel zal ganselijk uitgeroeid
worden; haar ongerechtigheid is op haar. **32** Als nu de
kinderen Israels in de woestijn waren, zo vonden zij een
man, hout lezende op den sabbatdag.

33 En die hem vonden, hout lezende, brachten hem tot
Mozes, en tot Aaron, en tot de ganse vergadering. **34** En zij
stelden hem in bewaring; want het was niet verklaard, wat
hem gedaan zou worden. **35** Zo zeide de HEERE tot Mozes:
Die man zal zekerlijk gedood worden; de ganse vergadering
zal hem met stenen stenigen buiten het leger. **36** Toen
bracht hem de ganse vergadering uit tot buiten het leger, en
zij stenigden hem met stenen, dat hij stierf, gelijk als de
HEERE Mozes geboden had. **37** En de HEERE sprak tot
Mozes, zeggende:

38 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Dat zij
zich snoertjes maken aan de hoeken hunner klederen, bij
hun geslachten; en op de snoertjes des hoeks zullen zij een
hemelsblauwen draad zetten. **39** En hij zal ulieden aan de

snoertjes zijn, opdat gij het aanziet, en aan al de geboden
des HEEREN gedenkt, en die doet; en gij zult naar uw hart,
en naar uw ogen niet sporen, die gij zijt nahoererende; **40**
Opdat gij gedenkt en doet al Mijn geboden, en uw God
heilig zijt. **41** Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit
Egypteland uitgevoerd heb, om u tot een God te zijn; Ik ben
de HEERE, uw God!

Numbers 16

1 Korach nu, de zoon van Jizhar, zoon van Kohath, zoon van
Levi, nam tot zich zo Dathan als Abiram, zonen van Eliab, en
On, den zoon van Peleth, zonen van Ruben. **2** En zij stonden
op voor het aangezicht van Mozes, mitsgaders tweehonderd
en vijftig mannen uit de kinderen Israels, oversten der
vergadering, de geroepenen der samenkomst, mannen van
naam. **3** En zij vergaderden zich tegen Mozes, en tegen
Aaron, en zeiden tot hen: Het is te veel voor u, want deze
ganse vergadering, zij allen, zijn heilig, en de HEERE is in
het midden van hen; waarom dan verheft gijlieden u over de
gemeente des HEEREN? **4** Als Mozes dit hoorde, zo viel hij
op zijn aangezicht. **5** En hij sprak tot Korach, en tot zijn
ganse vergadering, zeggende: Morgen vroeg dan zal de
HEERE bekend maken, wie de Zijne, en de heilige is, dien Hij
tot Zich zal doen naderen; en wien Hij verkoren zal hebben,
dien zal Hij tot Zich doen naderen. **6** Doet dit: neemt u
wierookvaten, Korach en zijn ganse vergadering; **7** En doet
morgen vuur daarin, legt reukwerk daarop voor het
aangezicht des HEEREN; en het zal geschieden, dat de man,
dien de HEERE verkiezen zal, die zal heilig zijn. Het is te
veel voor u, gij, kinderen van Levi! **8** Voorts zeide Mozes tot
Korach: Hoort toch, gij, kinderen van Levi! **9** Is het u te
weinig, dat de God van Israel u van de vergadering van
Israel heeft afgescheiden, om ulieden tot Zich te doen
naderen; om den dienst van des HEEREN tabernakel te
bedienen, en te staan voor het aangezicht der vergadering,
om hen te dienen? **10** Daar Hij u, en al uw broederen, de
kinderen van Levi, met u, heeft doen naderen; zoekt gij nu
ook het priesterambt? **11** Daarom gij, en uw ganse
vergadering, gij zijt vergaderd tegen den HEERE, want
Aaron, wat is hij, dat gij tegen hem murmureert? **12** En

Mozes schikte heen, om Dathan en Abiram, de zonen van
Eliab, te roepen; maar zij zeiden: Wij zullen niet opkomen!

13 Is het te weinig, dat gij ons uit een land, van melk en
honig vloeiende, hebt opgevoerd, om ons te doden in de
woestijn, dat gij ook uzelven ten enenmaal over ons tot een
overheer maakt? **14** Ook hebt gij ons niet gebracht in een
land, dat van melk en honig vloeit, noch ons akkers en
wijngaarden ten erfdeel gegeven. Zult gij de ogen dezer
mannen uitgraven? Wij zullen niet opkomen! **15** Toen
ontstak Mozes zeer, en hij zeide tot den HEERE: Zie hun
offer niet aan! Ik heb niet een ezel van hen genomen, en
niet een van hen kwaad gedaan. **16** Voorts zeide Mozes tot
Korach: Gij, en uw ganse vergadering, weest voor het
aangezicht des HEEREN; gij, en zij, ook Aaron, op morgen.
17 En neemt een ieder zijn wierookvat, en legt reukwerk
daarin, en brengt voor het aangezicht des HEEREN, een
ieder zijn wierookvat, tweehonderd en vijftig wierookvaten;
ook gij, en Aaron, een ieder zijn wierookvat. **18** Zo namen zij
een ieder zijn wierookvat, en deden vuur daarin, en leiden
reukwerk daarin; en zij stonden voor de deur van de tent der
samenkomst, ook Mozes en Aaron. **19** En Korach deed de
ganse vergadering tegen hen verzamelen, aan de deur van
de tent der samenkomst. Toen verscheen de heerlijkheid des
HEEREN aan deze ganse vergadering. **20** En de HEERE
sprak tot Mozes en tot Aaron, zeggende: **21** Scheidt u af uit
het midden van deze vergadering, en Ik zal hen als in een
ogenblik verteren! **22** Maar zij vielen op hun aangezichten,
en zeiden: O God! God der geesten van alle vlees! een enig
man zal gezondigd hebben, en zult Gij U over deze ganse
vergadering grotelijks vertoornen? **23** En de HEERE sprak
tot Mozes, zeggende:

24 Spreek tot deze vergadering, zeggende: Gaat op van
rondom de woning van Korach, Dathan en Abiram. **25** Toen
stond Mozes op, en ging tot Dathan en Abiram; en achter

hem gingen de oudsten van Israel. **26** En hij sprak tot de
vergadering, zeggende: Wijkt toch af van de tenten dezer
goddeloze mannen, en roert niets aan van hetgeen hunner
is, opdat gij niet misschien verdaan wordt in al hun zonden.
27 Zo gingen zij op van de woning van Korach, Dathan en
Abiram, van rondom; maar Dathan en Abiram gingen uit,
staande in de deur hunner tenten, met hun vrouwen, en hun
zonen, en hun kinderkens. **28** Toen zeide Mozes: Hieraan
zult gij bekennen, dat de HEERE mij gezonden heeft, om al
deze daden te doen, dat zij niet uit mijn eigen hart zijn. **29**
Indien deze zullen sterven, gelijk alle mensen sterven, en
over hen een bezoeking zal gedaan worden, naar aller
mensen bezoeking, zo heeft mij de HEERE niet gezonden.
30 Maar indien de HEERE wat nieuws zal scheppen, en het
aardrijk zijn mond zal opendoen, en verslinden hen met
alles wat hunner is, en zij levend ter helle zullen
nedervaren; alsdan zult gij bekennen, dat deze mannen de
HEERE getergd hebben. **31** En het geschiedde, als hij
geeindigd had al deze woorden te spreken, zo werd het
aardrijk, dat onder hen was, gekloofd;

32 En de aarde opende haar mond, en verslond hen met
hun huizen, en allen mensen, die Korach toebehoorden, en
al de have. **33** En zij voeren neder, zij en alles wat hunner
was, levend ter helle; en de aarde overdekte hen, en zij
kwamen om uit het midden der gemeente. **34** En het ganse
Israel, dat rondom hen was, vlood voor hun geschrei; want
zij zeiden: Dat ons de aarde misschien niet verslinde! **35**
Daartoe ging een vuur uit van den HEERE, en verteerde die
tweehonderd en vijftig mannen, die reukwerk offerden.

36 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

37 Zeg tot Eleazar, den zoon van Aaron, den priester, dat hij
de wierookvaten uit den brand opneme; en strooi het vuur
verre weg; want zij zijn heilig; **38** Te weten de wierookvaten

van dezen, die tegen hun zielen gezondigd hebben; dat
men uitgerekte platen daarvan make, tot een overdeksel
voor het altaar; want zij hebben ze gebracht voor het
aangezicht des HEEREN, daarom zijn zij heilig; en zij zullen
den kinderen Israels tot een teken zijn. **39** En Eleazar, de
priester, nam de koperen wierookvaten, die de verbranden
gebracht hadden, en zij rekten ze uit tot een overtreksel
voor het altaar; **40** Ter nagedachtenis voor de kinderen
Israels, opdat niemand vreemds, die niet uit het zaad van
Aaron is, nadere om reukwerk aan te steken voor het
aangezicht des HEEREN; opdat hij niet worde als Korach, en
zijn vergadering, gelijk als hem de HEERE door den dienst
van Mozes gesproken had. **41** Maar des anderen daags
murmureerde de ganse vergadering der kinderen Israels
tegen Mozes en tegen Aaron, zeggende: Gijlieden hebt des
HEEREN volk gedood!

42 En het geschiedde, als de vergadering zich verzamelde
tegen Mozes en Aaron, en zich wendde naar de tent der
samenkomst, ziet, zo bedekte haar die wolk; en de
heerlijkheid des HEEREN verscheen. **43** Mozes nu en Aaron
kwamen tot voor de tent der samenkomst. **44** Toen sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende:

45 Maak u op uit het midden van deze vergadering, en Ik
zal hen verteren, als in een ogenblik! Toen vielen zij op hun
aangezichten. **46** En Mozes zeide tot Aaron: Neem het
wierookvat, en doe vuur daarin van het altaar, en leg
reukwerk daarop, haastelijk gaande tot de vergadering, doe
over hen verzoening; want een grote toorn is van voor het
aangezicht des HEEREN uitgegaan, de plaag heeft
aangevangen.

47 En Aaron nam het, gelijk als Mozes gesproken had, en
liep in het midden der gemeente, en ziet, de plaag had
aangevangen onder het volk; en hij leide reukwerk daarin,

en deed verzoening over het volk. **48** En hij stond tussen de doden en tussen de levenden; alzo werd de plaag opgehouden. **49** Die nu aan die plaag gestorven zijn, waren veertien duizend en zevenhonderd, behalve die gestorven waren om de zaak van Korach. **50** En Aaron keerde weder tot Mozes aan de deur van de tent der samenkomst; en de plaag was opgehouden.

Numbers 17

1 Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels, en neem van hen voor elk vaderlijk huis
een staf, van al hun oversten, naar het huis hunner vaderen,
twaalf staven; eens iegelijken naam zult gij schrijven op zijn
staf. **3** Doch Aarons naam zult gij schrijven op den staf van
Levi; want een staf zal er zijn voor het hoofd van het huis
hunner vaderen. **4** En gij zult ze wegleggen in de tent der
samenkomst, voor de getuigenis, waarheen Ik met ulieden
samenkomen zal. **5** En het zal geschieden, dat de staf des
mans, welke Ik zal verkoren hebben, zal bloeien; en Ik zal
stillen de murmureringen van de kinderen Israels tegen Mij,
welke zij tegen ulieden murmureerden. **6** Mozes dan sprak
tot de kinderen Israels, en al hun oversten gaven aan hem
een staf, voor elken overste een staf, naar het huis hunner
vaderen, twaalf staven; Aarons staf was ook onder hun
staven.

7 En Mozes leide deze staven weg, voor het aangezicht des
HEEREN, in de tent der getuigenis. **8** Het geschiedde nu des
anderen daags, dat Mozes in de tent der getuigenis inging;
en ziet, Aarons staf, voor het huis van Levi, bloeide; want hij
bracht bloeisel voort, en bloesemde bloesem, en droeg
amandelen.

9 Toen bracht Mozes al deze staven uit, van voor het
aangezicht des HEEREN, tot al de kinderen Israels; en zij
zagen het, en namen elk zijn staf. **10** Toen zeide de HEERE
tot Mozes: Breng de staf van Aaron weder voor de
getuigenis, in bewaring, tot een teken voor de
wederspannige kinderen; alzo zult gij een einde maken van
hun murmureringen tegen Mij, dat zij niet sterven.

11 En Mozes deed het; gelijk als de HEERE hem geboden
had, alzo deed hij. **12** Toen spraken de kinderen Israels tot
Mozes, zeggende: Zie, wij geven den geest, wij vergaan, wij
allen vergaan! **13** Al wie enigszins nadert tot den tabernakel
des HEEREN, zal sterven; zullen wij dan den geest gevende
verdaan worden?

Numbers 18

1 Zo zeide de HEERE tot Aaron: Gij, en uw zonen, en het
huis uws vaders met u, zult dragen de ongerechtigheid des
heiligdoms; en gij, en uw zonen met u, zult dragen de
ongerechtigheid van uw priesterambt. **2** En ook zult gij uw
broederen, den stam van Levi, den stam uws vaders, met u
doen naderen, dat zij u bijgevoegd worden, en u dienen;
maar gij, en uw zonen met u, zult zijn voor de tent der
getuigenis. **3** En zij zullen uw wacht waarnemen, en de
wacht der ganse tent; doch tot het gereedschap des
heiligdoms en het altaar zullen zij niet naderen, opdat zij
niet sterven, zo zij als gijlieden. **4** Maar zij zullen u
bijgevoegd worden, en de wacht van de tent der
samenkomst waarnemen, in allen dienst der tent; en een
vreemde zal tot u niet naderen. **5** Gijlieden nu zult
waarnemen de wacht des heiligdoms, en de wacht des
altaars; opdat er geen verbolgenheid meer zij over de
kinderen Israels. **6** Want Ik, zie, Ik heb uw broederen, de
Levieten, uit het midden der kinderen Israels genomen; zij
zijn ulieden een gave, gegeven den HEERE, om den dienst
van de tent der samenkomst te bedienen. **7** Maar gij, en uw
zonen met u, zult ulieder priesterambt waarnemen in alle
zaken des altaars, en in hetgeen van binnen den voorhang
is, dat zult gijlieden bedienen; uw priesterambt geve Ik u tot
een dienst van een geschenk; en de vreemde, die nadert,
zal gedood worden. **8** Voorts sprak de HEERE tot Aaron: En
Ik, zie, Ik heb u gegeven de wacht Mijner hefofferen, met
alle heilige dingen van de kinderen Israels heb Ik ze u
gegeven, om der zalving wil, en aan uw zonen, tot een
eeuwige inzetting.

9 Dit zult gij hebben van de heiligheid der heiligheden, uit
het vuur: al hun offeranden, met al hun spijsoffer, en met al

hun zondoffer, en met al hun schuldoffer, dat zij Mij zullen
wedergeven; het zal u en uw zonen een heiligheid der
heiligheden zijn. **10** Aan het allerheiligste zult gij dat eten;
al wat mannelijk is zal dat eten; het zal u een heiligheid zijn.
11 Ook zal dit het uwe zijn: het hefoffer hunner gave, met
alle beweegofferen der kinderen Israels; Ik heb ze aan u
gegeven, en aan uw zonen, en aan uw dochteren met u, tot
een eeuwige inzetting; al wie in uw huis rein is, zal dat eten.
12 Al het beste van de olie, en al het beste van de most, en
van koren, hun eerstelingen, die zij den HEERE zullen
geven, u heb Ik ze gegeven. **13** De eerste vruchten van
alles, wat in hun land is, die zij den HEERE zullen brengen,
zullen uwe zijn; al wie in uw huis rein is, zal dat eten. **14** Al
het verbannene in Israel zal het uwe zijn. **15** Al wat de
baarmoeder opent, van alle vlees, dat zij den HEERE zullen
brengen, onder de mensen, en onder de beesten, zal het
uwe zijn; doch de eerstgeborenen der mensen zult gij
ganselijk lossen; ook zult gij lossen de eerstgeborenen der
onreine beesten. **16** Die nu onder dezelve gelost zullen
worden, zult gij van een maand oud lossen, naar uw
schatting, voor het geld van vijf sikkelen, naar den sikkel
des heiligdoms, die is twintig gera. **17** Maar het
eerstgeborene van een koe, of het eerstgeborene van een
schaap, of het eerstgeborene van een geit zult gij niet
lossen, zij zijn heilig; hun bloed zult gij sprengen op het
altaar, en hun ver zult gij aansteken, tot een vuuroffer van
liefelijken reuk den HEERE. **18** En hun vlees zal het uwe
zijn; gelijk de beweegborst, en gelijk de rechterschouder, zal
het uwe zijn. **19** Alle hefofferen der heilige dingen, die de
kinderen Israels den HEERE zullen offeren, heb Ik aan u
gegeven, en aan uw zonen, en aan uw dochteren met u, tot
een eeuwige inzetting; het zal een eeuwig zoutverbond zijn,
voor het aangezicht des HEEREN, voor u en voor uw zaad
met u. **20** Ook zeide de HEERE tot Aaron: Gij zult in hun
land niet erven, en gij zult geen deel in het midden van

henlieden hebben; Ik ben uw deel en uw erfenis, in het
midden van de kinderen Israels.

21 En zie, aan de kinderen van Levi heb Ik alle tienden in
Israel ter erfenis gegeven, voor hun dienst, dien zij
bedienen, den dienst van de tent der samenkomst. **22** En de
kinderen Israels zullen niet meer naderen tot de tent der
samenkomst, om zonde te dragen en te sterven. **23** Maar de
Levieten, die zullen bedienen den dienst van de tent der
samenkomst, en die zullen hun ongerechtigheid dragen; het
zal een eeuwige inzetting zijn voor uw geslachten; en in het
midden van de kinderen Israels zullen zij geen erfenis erven.
24 Want de tienden der kinderen Israels, die zij den HEERE
tot een hefoffer zullen offeren, heb Ik aan de Levieten tot
een erfenis gegeven; daarom heb Ik tot hen gezegd: Zij
zullen in het midden van de kinderen Israels geen erfenis
erven. **25** En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

26 Gij zult ook tot de Levieten spreken, en tot hen zeggen:
Wanneer gij van de kinderen Israels de tienden zult
ontvangen hebben, die Ik u voor uw erfenis van henlieden
gegeven heb, zo zult gij daarvan een hefoffer des HEEREN
offeren, de tienden van die tienden; **27** En het zal u
gerekend worden tot uw hefoffer, als koren van den
dorsvloer, en als de volheid van de perskuip. **28** Alzo zult gij
ook een hefoffer des HEEREN offeren van al uw tienden, die
gij van de kinderen Israels zult hebben ontvangen; en gij
zult daarvan des HEEREN hefoffer geven aan den priester
Aaron. **29** Van al uw gaven zult gij alle hefoffer des HEEREN
offeren; van al het beste van die, van zijn heiliging daarvan.
30 Gij zult dan tot hen zeggen: Als gij deszelfs beste
daarvan offert, zo zal het den Levieten toegerekend worden
als een inkomen des dorsvloers, en als een inkomen der
perskuip. **31** En gij zult dat eten in alle plaatsen, gij en uw
huis; want het is ulieden een loon voor uw dienst in de tent
der samenkomst. **32** Zo zult gij daarover geen zonde

dragen, als gij deszelfs beste daarvan offert; en gij zult de heilige dingen van de kinderen Israels niet ontheiligen, opdat gij niet sterft.

Numbers 19

1 Wijders sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, zeggende:
2 Dit is de inzetting van de wet, die de HEERE geboden
heeft, zeggende: Spreek tot de kinderen Israels, dat zij tot u
brengen een rode volkomen vaars, in welke geen gebrek is,
op welke geen juk gekomen is. **3** En gij zult die geven aan
Eleazar, den priester; en hij zal ze uitbrengen tot buiten het
leger, en men zal haar voor zijn aangezicht slachten. **4** En
Eleazar, den priester, zal van haar bloed met zijn vinger
nemen, en hij zal van haar bloed recht tegenover de tent der
samenkomst zevenmaal sprengen. **5** Voorts zal men deze
vaars voor zijn ogen verbranden; haar vel, en haar vlees, en
haar bloed, met haar mest, zal men verbranden. **6** En de
priester zal nemen cederhout, en hysop, en scharlaken, en
werpen ze in het midden van den brand dezer vaars. **7** Dan
zal de priester zijn klederen wassen, en zijn vlees met water
baden, en daarna in het leger gaan; en de priester zal onrein
zijn tot aan den avond. **8** Ook die haar verbrand heeft, zal
zijn klederen met water wassen, en zijn vlees met water
baden, en onrein zijn tot aan den avond. **9** En een rein man
zal de as dezer vaars verzamelen, en buiten het leger in een
reine plaats wegleggen; en het zal zijn ter bewaring voor de
vergadering van de kinderen Israels, tot het water der
afzondering; het is ontzondiging. **10** En die de as dezer
vaars verzameld heeft, zal zijn klederen wassen, en onrein
zijn tot aan den avond. Dit zal den kinderen Israels, en den
vreemdeling, die in het midden van henlieden als
vreemdeling verkeert, tot een eeuwige inzetting zijn. **11** Wie
een dode, enig dood lichaam van een mens, aanroert, die zal
zeven dagen onrein zijn.

12 Op den derden dag zal hij zich daarmede ontzondigen,
zo zal hij op den zevenden dag rein zijn; maar indien hij zich

op den derden dag niet ontzondigt, zo zal hij op den
zevenden dag niet rein zijn. **13** Al wie een dode, het dode
lichaam eens mensen, die gestorven zal zijn, aanroert, en
zich niet ontzondigd zal hebben, die verontreinigt den
tabernakel des HEEREN; daarom zal die ziel uitgeroeid
worden uit Israel; omdat het water der afzondering op hem
niet gesprengd is, zal hij onrein zijn; zijn onreinigheid is nog
in hem. **14** Dit is de wet, wanneer een mens zal gestorven
zijn in een tent: al wie in die tent ingaat, en al wie in die
tent is, zal zeven dagen onrein zijn. **15** Ook alle open
gereedschap, waarop geen deksel gebonden is, dat is
onrein. **16** En al wie in het open veld een, die met het
zwaard verslagen is, of een dode, of het gebeente eens
mensen, of een graf zal aangeroerd hebben, zal zeven
dagen onrein zijn. **17** Voor een onreine nu zullen zij nemen
van het stof des brands der ontzondiging, en daarop levend
water doen in een vat. **18** En een rein man zal hysop nemen,
en in dat water dopen, en sprengen het aan die tent, en op
al het gereedschap, en aan de zielen, die daar geweest zijn;
insgelijks aan dengene, die een gebeente, of een
verslagene, of een dode, of een graf aangeroerd heeft. **19** En
de reine zal den onreine op den derden dag, en op den
zevenden dag besprengen; en op den zevenden dag zal hij
hem ontzondigen; en hij zal zijn klederen wassen, en zich
met water baden, en op den avond rein zijn. **20** Wie
daarentegen onrein zal zijn, en zich niet zal ontzondigen,
die ziel zal uit het midden der gemeente uitgeroeid worden;
want hij heeft het heiligdom des HEEREN verontreinigd, het
water der afzondering is op hem niet gesprengd, hij is
onrein. **21** Dit zal hunlieden zijn tot een eeuwige inzetting.
En die het water der afzondering sprengt, zal zijn klederen
wassen; ook wie het water der afzondering aanroert, die zal
onrein zijn tot aan den avond. **22** Ja, al wat die onreine
aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn; en de ziel, die dat
aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn tot aan den avond.

Numbers 20

1 Als de kinderen Israels, de ganse vergadering, in de
woestijn Zin gekomen waren, in de eerste maand, zo bleef
het volk te Kades. En Mirjam stierf aldaar, en zij werd aldaar
begraven. **2** En er was geen water voor de vergadering; toen
vergaderden zij zich tegen Mozes en tegen Aaron. **3** En het
volk twistte met Mozes, en zij spraken, zeggende: Och, of wij
den geest gegeven hadden, toen onze broeders voor het
aangezicht des HEEREN den geest gaven! **4** Waarom toch
hebt gijlieden de gemeente des HEEREN in deze woestijn
gebracht, dat wij daar sterven zouden, wij en onze beesten?
5 En waarom hebt gijlieden ons doen optrekken uit Egypte,
om ons te brengen in deze kwade plaats? Het is geen plaats
van zaad, noch van vijgen, noch van wijnstokken, noch van
granaatappelen; ook is er geen water om te drinken. **6** Toen
gingen Mozes en Aaron van het aangezicht der gemeente
tot de deur van de tent der samenkomst, en zij vielen op
hun aangezichten; en de heerlijkheid des HEEREN
verscheen hun. **7** En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

8 Neem dien staf, en verzamel de vergadering, gij en Aaron,
uw broeder, en spreekt gijlieden tot de steenrots voor hun
ogen, zo zal zij hun water geven; alzo zult gij hun water
voortbrengen uit de steenrots, en gij zult de vergadering en
haar beesten drenken. **9** Toen nam Mozes den staf van voor
het aangezicht des HEEREN, gelijk als Hij hem geboden had.
10 En Mozes en Aaron vergaderden de gemeente voor de
steenrots, en hij zeide tot hen: Hoort toch, gij
wederspannigen, zullen wij water voor ulieden uit deze
steenrots hervoorbrengen? **11** Toen hief Mozes zijn hand op,
en hij sloeg de steenrots tweemaal met zijn staf; en er kwam
veel waters uit, zodat de vergadering dronk, en haar
beesten. **12** Derhalve zeide de HEERE tot Mozes en tot

Aaron: Omdat gijlieden Mij niet geloofd hebt, dat gij Mij
heiligdet voor de ogen der kinderen van Israel, daarom zult
gijlieden deze gemeente niet inbrengen in het land, hetwelk
Ik hun gegeven heb.

13 Dit zijn de wateren van Meriba, daar de kinderen Israels
met den HEERE om getwist hebben; en Hij werd aan hen
geheiligd. **14** Daarna zond Mozes boden uit Kades tot den
koning van Edom, welke zeiden: Alzo zegt uw broeder Israel:
Gij weet al de moeite, die ons ontmoet is;

15 Dat onze vaders naar Egypte afgetogen zijn, en wij in
Egypte vele dagen gewoond hebben; en dat de Egyptenaars
aan ons en onze vaderen kwaad gedaan hebben. **16** Toen
riepen wij tot den HEERE, en Hij hoorde onze stem, en Hij
zond een Engel, en Hij leidde ons uit Egypte; en ziet, wij zijn
te Kades, en stad aan het uiterste uwer landpale. **17** Laat
ons toch door uw land trekken; wij zullen niet trekken door
den akker, noch door de wijngaarden, noch zullen het water
der putten drinken; wij zullen den koninklijken weg gaan,
wij zullen niet afwijken ter rechter hand noch ter linkerhand,
totdat wij door uw landpalen zullen getrokken zijn. **18** Doch
Edom zeide tot hem: Gij zult door mij niet trekken, opdat ik
niet misschien met het zwaard uitga u tegemoet! **19** Toen
zeiden de kinderen Israels tot hem: Wij zullen door den
gebaanden weg optrekken, en indien wij van uw water
drinken, ik en mijn vee, zo zal ik deszelfs prijs daarvoor
geven; ik zal alleenlijk, zonder iets anders, te voet
doortrekken. **20** Doch hij zeide: Gij zult niet doortrekken! En
Edom is hem tegemoet uitgetrokken, met een zwaar volk, en
met een sterke hand. **21** Alzo weigerde Edom Israel toe te
laten door zijn landpale te trekken; daarom week Israel van
hem af. **22** Toen reisden zij van Kades; en de kinderen Israels
kwamen, de ganse vergadering, aan den berg Hor.

23 De HEERE nu sprak tot Mozes, en tot Aaron, aan den berg
Hor, aan de pale van het land van Edom, zeggende: **24**
Aaron zal tot zijn volken verzameld worden; want hij zal niet
komen in het land, hetwelk Ik aan de kinderen Israels
gegeven heb, omdat gijlieden Mijn mond wederspannig
geweest zijt bij de wateren van Meriba. **25** Neem Aaron, en
Eleazar, zijn zoon, en doe hen opklimmen tot den berg Hor.
26 En trek Aaron zijn klederen uit, en trek ze Eleazar, zijn
zoon, aan; want Aaron zal verzameld worden, en daar
sterven. **27** Mozes nu deed, gelijk als de HEERE geboden
had; want zij klommen op tot den berg Hor, voor de ogen
der ganse vergadering. **28** En Mozes trok Aaron zijn
klederen uit, en hij trok ze zijn zoon Eleazar aan; en Aaron
stierf aldaar, op de hoogte diens bergs. Toen kwam Mozes en
Eleazar van dien berg af. **29** Toen de ganse vergadering zag,
dat Aaron overleden was, zo beweenden zij Aaron dertig
dagen, het ganse huis van Israel.

Numbers 21

1 Als de Kanaaniet, de koning van Harad, wonende tegen
het zuiden, hoorde, dat Israel door den weg der verspieders
kwam, zo streed hij tegen Israel, en hij voerde enige
gevangenen uit denzelven gevankelijk weg. **2** Toen beloofde
Israel den HEERE een gelofte, en zeide: Indien Gij dit volk
geheel in mijn hand geeft, zo zal ik hun steden verbannen. **3**
De HEERE dan verhoorde de stem van Israel, en gaf de
Kanaanieten over; en hij verbande hen en hun steden; en hij
noemde den naam dier plaats Horma. **4** Toen reisden zij van
den berg Hor, op den weg der Schelfzee, dat zij om het land
der Edomieten heentogen; doch de ziel des volks werd
verdrietig op dezen weg.

5 En het volk sprak tegen God en tegen Mozes: Waarom
hebt gijlieden ons doen optrekken uit Egypte, opdat wij
sterven zouden in de woestijn? Want hier is geen brood, ook
geen water, en onze ziel walgt over dit zeer lichte brood. **6**
Toen zond de HEERE vurige slangen onder het volk, die
beten het volk; en er stierf veel volks van Israel. **7** Daarom
kwam het volk tot Mozes, en zij zeiden: Wij hebben
gezondigd, omdat wij tegen den HEERE en tegen u
gesproken hebben; bid den HEERE, dat Hij deze slangen van
ons wegneme. Toen bad Mozes voor het volk.

8 En de HEERE zeide tot Mozes: Maak u een vurige slang, en
stel ze op een stang; en het zal geschieden, dat al wie
gebeten is, als hij haar aanziet, zo zal hij leven. **9** En Mozes
maakte een koperen slang, en stelde ze op een stang; en
het geschiedde, als een slang iemand beet, zo zag hij de
koperen slang aan, en hij bleef levend. **10** Toen verreisden
de kinderen Israels, en zij legerden zich te Oboth.

11 Daarna reisden zij van Oboth, en legerden zich aan de
heuvelen van Abarim in de woestijn, die tegenover Moab is,
tegen den opgang der zon. **12** Van daar reisden zij, en
legerden zich bij de beek Zered.

13 Van daar reisden zij, en legerden zich aan deze zijde van
de Arnon, welke in de woestijn is, uitgaande uit de
landpalen der Amorieten; want de Arnon is de landpale van
Moab, tussen Moab en tussen de Amorieten. **14** (Daarom
wordt gezegd in het boek van de oorlogen des HEEREN:
Tegen Waheb, in een wervelwind, en tegen de beken Arnon,
15 En den afloop der beken, die zich naar de gelegenheid
van Ar wendt, en leent aan de landpale van Moab.) **16** En
van daar reisden zij naar Beer. Dit is de put, van welken de
HEERE tot Mozes zeide: Verzamel het volk, zo zal Ik hun
water geven. **17** (Toen zong Israel dit lied: Spring op, gij put,
zingt daarvan bij beurte!

18 Gij put, dien de vorsten gegraven hebben, dien de
edelen des volks gedolven hebben, door den wetgever, met
hun staven.) En van de woestijn reisden zij naar Mattana; **19**
En van Mattana tot Nahaliel; en van Nahaliel tot Bamoth; **20**
En van Bamoth tot het dal, dat in het veld van Moab is, aan
de hoogte van Pisga, en dat tegen de wildernis ziet. **21** Toen
zond Israel boden tot Sihon, den koning der Amorieten,
zeggende:

22 Laat mij door uw land trekken. Wij zullen niet afwijken in
de akkers, noch in de wijngaarden; wij zullen het water der
putten niet drinken; wij zullen op den koninklijken weg
gaan, totdat wij uw landpale doorgetogen zijn. **23** Doch
Sihon liet Israel niet toe, door zijn landpale door te trekken;
maar Sihon vergaderde al zijn volk, en hij ging uit, Israel
tegemoet, naar de woestijn, en hij kwam te Jahza, en streed
tegen Israel; **24** Maar Israel sloeg hem met de scherpte des
zwaards, en nam zijn land in erfelijke bezitting, van de

Arnon af tot de Jabbok toe, tot aan de kinderen Ammons;
want de landpale der kinderen Ammons was vast. **25** Alzo
nam Israel al deze steden in; en Israel woonde in al de
steden der Amorieten, te Hesbon, en in al haar onderhorige
plaatsen. **26** Want Hesbon was de stad van Sihon, den
koning der Amorieten; en hij had gestreden tegen den
vorigen koning der Moabieten, en hij had al zijn land uit zijn
hand genomen, tot aan de Arnon. **27** Daarom zeggen zij, die
spreekwoorden gebruiken: Komt tot Hesbon; men bouwe en
bevestige de stad van Sihon! **28** Want er is een vuur
uitgegaan uit Hesbon; een vlam uit de stad van Sihon; zij
heeft verteerd Ar der Moabieten, en de heren der hoogten
van de Arnon. **29** Wee u, Moab! Gij, volk Kamoz zijt verloren!
Hij heeft zijn zonen, die ontliepen, en zijn dochters in de
gevangenis geleverd aan Sihon, den koning der Amorieten.
30 En wij hebben hen nedergeveld! Hesbon is verloren tot
Dibon toe; en wij hebben hen verwoest tot Nofat toe, welke
tot Medeba toe reikt. **31** Alzo woonde Israel in het land van
den Amoriet.

32 Daarna zond Mozes om Jaezer te verspieden; en zij
namen haar onderhorige plaatsen in; en hij dreef de
Amorieten, die er waren, uit de bezitting. **33** Toen wendden
zij zich en trokken op den weg van Basan; en Og, de koning
van Basan, ging uit hun tegemoet, hij en al zijn volk, tot den
strijd, en Edrei.

34 De HEERE nu zeide tot Mozes: Vrees hem niet; want Ik
heb hem in uw hand gegeven, en al zijn volk, ook zijn land;
en gij zult hem doen, gelijk als gij Sihon, den koning der
Amorieten, die te Hesbon woonde, gedaan hebt. **35** En zij
sloegen hem, en zijn zonen, en al zijn volk, alzo dat hem
niemand overbleef; en zij namen zijn land in erfelijke
bezitting.

Numbers 22

1 Daarna reisden de kinderen van Israel, en legerden zich in
de vlakke velden van Moab, aan deze zijde van de Jordaan
van Jericho. **2** Toen Balak, de zoon van Zippor, zag al wat
Israel aan de Amorieten gedaan had;

3 Zo vreesde Moab zeer voor het aangezicht dezes volks,
want het was veel; en Moab was beangstigd voor het
aangezicht van de kinderen Israels. **4** Derhalve zeide Moab
tot de oudsten der Midianieten: Nu zal deze gemeente
oplikken al wat rondom ons is, gelijk de os de groente des
velds oplikt. Te dier tijd nu was Balak, de zoon van Zippor,
koning der Moabieten. **5** Die zond boden aan Bileam, den
zoon van Beor, te Pethor, hetwelk aan de rivier is, in het land
der kinderen zijns volks, om hem te roepen, zeggende: Zie,
er is een volk uit Egypte getogen; zie, het heeft het gezicht
des lands bedekt, en het blijft liggen recht tegenover mij. **6**
En nu, kom toch, vervloek mij dit volk, want het is machtiger
dan ik; misschien zal ik het kunnen slaan, of het uit het land
verdrijven; want ik weet, dat, wien gij zegent, die zal
gezegend zijn, en wien gij vervloekt, die zal vervloekt zijn. **7**
Toen gingen de oudsten der Moabieten, en de oudsten der
Midianieten, en hadden het loon der waarzeggingen in hun
hand; alzo kwamen zij tot Bileam, en spraken tot hem de
woorden van Balak. **8** Hij dan zeide tot hen: Vernacht hier
dezen nacht, zo zal ik ulieden een antwoord wederbrengen,
gelijk als de HEERE tot mij zal gesproken hebben. Toen
bleven de vorsten der Moabieten bij Bileam. **9** En God kwam
tot Bileam en zeide: Wie zijn die mannen, die bij u zijn? **10**
Toen zeide Bileam tot God: Balak, de zoon van Zippor, de
koning der Moabieten, heeft hen tot mij gezonden,
zeggende: **11** Zie, er is een volk uit Egypte getogen, en het
heeft het gezicht des lands bedekt; kom nu, vervloek het

mij; misschien zal ik tegen hetzelve kunnen strijden, of het
uitdrijven. **12** Toen zeide God tot Bileam: Gij zult met hen
niet trekken; gij zult dat volk niet vloeken, want het is
gezegend. **13** Toen stond Bileam des morgens op, en zeide
tot de vorsten van Balak: Gaat naar uw land; want de HEERE
weigert mij toe te laten met ulieden te gaan. **14** Zo stonden
dan de vorsten der Moabieten op, en kwamen tot Balak, en
zij zeiden: Bileam heeft geweigerd met ons te gaan. **15**
Doch Balak voer nog voort vorsten te zenden, meer en
eerlijker, dan die waren;

16 Die tot Bileam kwamen, en hem zeiden: Alzo zegt Balak,
de zoon van Zippor: Laat u toch niet beletten tot mij te
komen! **17** Want ik zal u zeer hoog vereren, en al wat gij tot
mij zeggen zult, dat zal ik doen; zo kom toch, vervloek mij
dit volk! **18** Toen antwoordde Bileam, en zeide tot de
dienaren van Balak: Wanneer Balak mij zijn huis vol zilver
en goud gave, zo vermocht ik niet het bevel des HEEREN
mijns Gods te overtreden, om te doen klein of groot. **19** En
nu, blijft gijlieden toch ook hier dezen nacht, opdat ik wete,
wat de HEERE tot mij verder spreken zal. **20** God nu kwam
tot Bileam des nachts, en zeide tot hem: Dewijl die mannen
gekomen zijn, om u te roepen, sta op, ga met hen; en
nochtans zult gij dat doen, hetwelk Ik tot u spreken zal. **21**
Toen stond Bileam des morgens op, en zadelde zijn ezelin,
en hij trok heen met de vorsten van Moab. **22** Doch de toorn
van God werd ontstoken, omdat hij heentoog; en de Engel
des HEEREN stelde Zich in den weg, hem tot een
tegenpartij; hij reed nu op zijn ezelin, en twee zijner
jongeren waren bij hem.

23 De ezelin nu zag den Engel des HEEREN staande in den
weg, met Zijn uitgetrokken zwaard in Zijn hand; daarom
week de ezelin uit den weg, en ging in het veld. Toen sloeg
Bileam de ezelin, om dezelve naar den weg te doen wenden.
24 Maar de Engel des HEEREN stond in een pad der

wijngaarden, zijnde een muur aan deze, en een muur aan
gene zijde. **25** Toen de ezelin den Engel des HEEREN zag, zo
klemde zij zichzelve aan den wand, en klemde Bileams voet
aan den wand; daarom voer hij voort haar te slaan. **26** Toen
ging de Engel des HEEREN noch verder, en Hij stond in een
enge plaats, waar geen weg was om te wijken ter rechter
hand noch ter linkerhand. **27** Als de ezelin den Engel des
HEEREN zag, zo leide zij zich neder onder Bileam; en de
toorn van Bileam ontstak, en hij sloeg de ezelin met een
stok. **28** De HEERE nu opende den mond der ezelin, die tot
Bileam zeide: Wat heb ik u gedaan, dat gij mij nu driemaal
geslagen hebt? **29** Toen zeide Bileam tot de ezelin: Omdat
gij mij bespot hebt; och, of ik een zwaard in mijn hand had!
want ik zoude u nu doden. **30** De ezelin nu zeide tot Bileam:
Ben ik niet uw ezelin, op welke gij gereden hebt van toen af,
dat gij mijn heer geweest zijt, tot op dezen dag? Ben ik ooit
gewend geweest u alzo te doen? Hij dan zeide: Neen! **31**
Toen ontdekte de HEERE de ogen van Bileam, zodat hij den
Engel des HEEREN zag, staande in den weg, en Zijn
uitgetrokken zwaard in Zijn hand; daarom neigde hij het
hoofd en boog zich op zijn aangezicht. **32** Toen zeide de
Engel des HEEREN tot hem: Waarom hebt gij uw ezelin nu
driemaal geslagen? Zie, Ik ben uitgegaan u tot een
tegenpartij, dewijl deze weg van Mij afwijkt. **33** Maar de
ezelin heeft Mij gezien, en zij is nu driemaal voor Mijn
aangezicht geweken; indien zij voor Mijn aangezicht niet
geweken ware, zekerlijk Ik zoude u nu ook gedood, en haar
bij het leven behouden hebben. **34** Toen zeide Bileam tot
den Engel des HEEREN: Ik heb gezondigd, want ik heb niet
geweten, dat Gij mij tegemoet op dezen weg stond; en nu, is
het kwaad in Uw ogen, ik zal wederkeren. **35** De Engel des
HEEREN nu zeide tot Bileam: Ga heen met deze mannen;
maar alleenlijk dat woord, wat Ik tot u spreken zal, dat zult
gij spreken. Alzo toog Bileam met de vorsten van Balak. **36**
Als Balak hoorde, dat Bileam kwam, zo ging hij uit, hem

tegemoet, tot de stad der Moabieten, welke aan de landpale
van de Arnon ligt, die aan het uiterste der landpale is.

37 En Balak zeide tot Bileam: Heb ik niet ernstiglijk tot u
gezonden, om u te roepen? Waarom zijt gij niet tot mij
gekomen? Kan ik u niet te recht vereren? **38** Toen zeide
Bileam tot Balak: Zie, ik ben tot u gekomen; zal ik nu
enigszins iets kunnen spreken? Het woord, hetwelk God in
mijn mond leggen zal, dat zal ik spreken. **39** En Bileam ging
met Balak; en zij kwamen te Kirjath-huzzoth. **40** Toen
slachtte Balak runderen en schapen; en hij zond aan Bileam,
en aan de vorsten, die bij hem waren. **41** En het geschiedde
des morgens, dat Balak Bileam nam, en voerde hem op de
hoogten van Baal, dat hij van daar zag het uiterste des
volks.

Numbers 23

1 Toen zeide Bileam tot Balak: Bouw mij hier zeven altaren,
en bereid mij hier zeven varren en zeven rammen. **2** Balak
nu deed, gelijk als Bileam gesproken had; en Balak en
Bileam offerden een var en een ram, op elk altaar. **3** Toen
zeide Bileam tot Balak: Blijf staan bij uw brandoffer, en ik
zal heengaan; misschien zal de HEERE mij tegemoet komen;
en hetgeen Hij wijzen zal, dat zal ik u bekend maken. Toen
ging hij op de hoogte. **4** Als God Bileam ontmoet was, zo
zeide hij tot Hem: Zeven altaren heb ik toegericht, en heb
een var en een ram op elk altaar geofferd. **5** Toen leide de
HEERE het woord in den mond van Bileam, en zeide: Keer
weder tot Balak, en spreek aldus. **6** Als hij nu tot hem
wederkeerde, ziet, zo stond hij bij zijn brandoffer, hij en al
de vorsten der Moabieten. **7** Toen hief hij zijn spreuk op, en
zeide: Uit Syrie heeft mij Balak, de koning der Moabieten,
laten halen, van het gebergte tegen het oosten, zeggende:
Kom, vervloek mij Jakob, en kom, scheld Israel! **8** Wat zal ik
vloeken, dien God niet vloekt; en wat zal ik schelden, waar
de HEERE niet scheldt? **9** Want van de hoogte der
steenrotsen zie ik hem, en van de heuvelen aanschouw ik
hem; ziet, dat volk zal alleen wonen, en het zal onder de
heidenen niet gerekend worden. **10** Wie zal het stof van
Jakob tellen, en het getal, ja, het vierde deel van Israel? Mijn
ziel sterve den dood der oprechten, en mijn uiterste zij gelijk
het zijne! **11** Toen zeide Balak tot Bileam: Wat hebt gij mij
gedaan? Ik heb u genomen, om mijn vijanden te vloeken;
maar zie, gij hebt hen doorgaans gezegend! **12** Hij nu
antwoordde en zeide: Zal ik dat niet waarnemen te spreken,
wat de HEERE in mijn mond gelegd heeft? **13** Toen zeide
Balak tot hem: Kom toch met mij aan een andere plaats, van
waar gij hem zult zien; gij zult niet dan zijn einde zien, maar
hem niet ganselijk zien; en vervloek hem mij van daar!

14 Alzo nam hij hem mede tot het veld Zofim, op de hoogte
van Pisga; en hij bouwde zeven altaren, en hij offerde een
var en een ram op elk altaar.

15 Toen zeide hij tot Balak: Blijf hier staan bij uw brandoffer,
en ik zal Hem aldaar ontmoeten. **16** Als de HEERE Bileam
ontmoet was, zo leide Hij het woord in zijn mond, en Hij
zeide: Keer weder tot Balak, en spreek alzo. **17** Toen hij tot
hem kwam, ziet, zo stond hij bij zijn brandoffer, en de
vorsten der Moabieten bij hem. Balak nu zeide tot hem: Wat
heeft de HEERE gesproken? **18** Toen hief hij zijn spreuk op,
en zeide: Sta op, Balak, en hoor! Neig uw oren tot mij, gij,
zoon van Zippor! **19** God is geen man, dat Hij liegen zou,
noch eens mensen kind, dat het Hem berouwen zou; zou Hij
het zeggen, en niet doen, of spreken, en niet bestendig
maken? **20** Zie, ik heb ontvangen te zegenen; dewijl Hij
zegent, zo zal ik het niet keren. **21** Hij schouwt niet aan de
ongerechtigheid in Jakob; ook ziet Hij niet aan de boosheid
in Israel. De HEERE, zijn God, is met hem, en het geklank
des Konings is bij hem. **22** God heeft hen uit Egypte
uitgevoerd; zijn krachten zijn als van een eenhoorn. **23**
Want er is geen toverij tegen Jakob noch waarzeggerij tegen
Israel. Te dezer tijd zal van Jakob gezegd worden, en van
Israel, wat God gewrocht heeft. **24** Zie, het volk zal opstaan
als een oude leeuw, en het zal zich verheffen als een leeuw;
het zal zich niet neerleggen, totdat het den roof gegeten, en
het bloed der verslagenen gedronken zal hebben! **25** Toen
zeide Balak tot Bileam: Gij zult het ganselijk noch vloeken,
noch geenszins zegenen.

26 Doch Bileam antwoordde en zeide tot Balak: Heb ik niet
tot u gesproken, zeggende: Al wat de HEERE spreken zal,
dat zal ik doen? **27** Verder zeide Balak tot Bileam: Kom toch,
ik zal u aan een ander plaats medenemen; misschien zal het
recht zijn in de ogen van dien God, dat gij het mij van daar
vervloekt.

28 Toen nam Balak Bileam mede tot de hoogte van Peor, die
tegen de woestijn ziet. **29** En Bileam zeide tot Balak: Bouw
mij hier zeven altaren, en bereid mij hier zeven varren en
zeven rammen. **30** Balak nu deed, gelijk als Bileam gezegd
had; en hij offerde een var en een ram op elk altaar.

Numbers 24

1 Toen Bileam zag, dat het goed was in de ogen des
HEEREN, dat hij Israel zegende, zo ging hij ditmaal niet
heen, gelijk meermalen, tot de toverijen; maar hij stelde zijn
aangezicht naar de woestijn. **2** Als Bileam zijn ogen ophief,
en Israel zag, wonende naar zijn stammen, zo was de Geest
van God op hem. **3** En hij hief zijn spreuk op, en zeide:
Bileam, de zoon van Beor, spreekt, en de man, wien de ogen
geopend zijn, spreekt! **4** De hoorder der redenen Gods
spreekt, die het gezicht des Almachtigen ziet; die verrukt
wordt, en wien de ogen ontdekt worden! **5** Hoe goed zijn uw
tenten, Jakob! uw woningen, Israel! **6** Gelijk de beken
breiden zij zich uit, als de hoven aan de rivieren; de HEERE
heeft ze geplant, als de sandelbomen, als de cederbomen
aan het water. **7** Er zal water uit zijn emmeren vloeien, en
zijn zaad zal in vele wateren zijn; en zijn koning zal boven
Agag verheven worden, en zijn koninkrijk zal verhoogd
worden. **8** God heeft hem uit Egypte uitgevoerd; zijn
krachten zijn als van een eenhoorn; hij zal de heidenen, zijn
vijanden, verteren, en hun gebeente breken, en met zijn
pijlen doorschieten. **9** Hij heeft zich gekromd, hij heeft zich
nedergelegd, gelijk een leeuw, en als een oude leeuw; wie
zal hem doen opstaan? Zo wie u zegent, die zij gezegend,
en vervloekt zij, wie u vervloekt! **10** Toen ontstak de toorn
van Balak tegen Bileam, en hij sloeg zijn handen samen; en
Balak zeide tot Bileam: Ik heb u geroepen, om mijn vijanden
te vloeken; maar zie, gij hebt hen nu driemaal gedurig
gezegend!

11 En nu, pak u weg naar uw plaats! Ik had gezegd, dat ik u
hoog vereren zou; maar zie, de HEERE heeft u die eer van u
geweerd! **12** Toen zeide Bileam tot Balak: Heb ik ook niet tot
uw boden, die gij tot mij gezonden hebt, gesproken,

zeggende: **13** Wanneer mij Balak zijn huis vol zilver en goud
gave, zo kan ik het bevel des HEEREN niet overtreden,
doende goed of kwaad uit mijn eigen hart; wat de HEERE
spreken zal, dat zal ik spreken. **14** En nu, zie, ik ga tot mijn
volk; kom, ik zal u raad geven, en zeggen wat dit volk uw
volk doen zal in de laatste dagen. **15** Toen hief hij zijn
spreuk op, en zeide: Bileam, de zoon van Beor, spreekt, en
die man, wien de ogen geopend zijn, spreekt!

16 De hoorder der redenen Gods spreekt, en die de
wetenschap des Allerhoogsten weet; die het gezicht des
Almachtigen ziet, die verrukt wordt, en wien de ogen
ontdekt worden. **17** Ik zal hem zien, maar nu niet; ik zal hem
aanschouwen, maar niet nabij. Er zal een ster voortkomen
uit Jakob, en er zal een scepter uit Israel opkomen; die zal de
palen der Moabieten verslaan, en zal al de kinderen van
Seth verstoren. **18** En Edom zal een erfelijke bezitting zijn;
en Seir zal zijn vijanden een erfelijke bezitting zijn; doch
Israel zal kracht doen. **19** En er zal een uit Jakob heersen, en
hij zal de overigen uit de steden ombrengen. **20** Toen hij de
Amalekieten zag, zo hief hij zijn spreuk op, en zeide: Amalek
is de eersteling der heidenen; maar zijn uiterste is ten
verderve!

21 Toen hij de Kenieten zag, zo hief hij zijn spreuk op, en
zeide: Uw woning is vast, en gij hebt uw nest in een
steenrots gelegd. **22** Evenwel zal Kain verteerd worden,
totdat u Assur gevankelijk wegvoeren zal! **23** Voorts hief hij
zijn spreuk op, en zeide: Och, wie zal leven, als God dit doen
zal! **24** En de schepen van den oever der Chitteers, die
zullen Assur plagen, zij zullen ook Heber plagen; en hij zal
ook ten verderve zijn. **25** Toen stond Bileam op, en ging
heen, en keerde weder tot zijn plaats. Balak ging ook zijn
weg.

Numbers 25

1 En Israel verbleef te Sittim, en het volk begon te hoereren
met de dochteren der Moabieten. **2** En zij nodigden het volk
tot de slachtofferen harer goden; en het volk at, en boog
zich voor haar goden. **3** Als nu Israel zich koppelde aan Baal-
peor, ontstak de toorn des HEEREN tegen Israel. **4** En de
HEERE zeide tot Mozes: Neem al de hoofden des volks, en
hang ze den HEERE tegen de zon, zo zal de hittigheid van
des HEEREN toorn gekeerd worden van Israel. **5** Toen zeide
Mozes tot de rechters van Israel: Een iedere dode zijn
mannen, die zich aan Baal-peor gekoppeld hebben! **6** En
ziet, een man uit de kinderen Israels kwam, en bracht een
Midianietin tot zijn broederen voor de ogen van Mozes, en
voor de ogen van de ganse vergadering der kinderen Israels,
toen zij weenden voor de deur van de tent der samenkomst.

7 Toen Pinehas, de zoon van Eleazar, den zoon van Aaron,
den priester, dat zag, zo stond hij op uit het midden der
vergadering, en nam een spies in zijn hand; **8** En hij ging
den Israelietischen man na in de hoerenwinkel, en doorstak
hen beiden, den Israelietischen man en de vrouw, door hun
buik. Toen werd de plaag van over de kinderen Israels
opgehouden. **9** Degenen nu, die aan de plaag stierven,
waren vier en twintig duizend. **10** Toen sprak de HEERE tot
Mozes, zeggende:

11 Pinehas, de zoon van Eleazar, den zoon van Aaron, den
priester, heeft Mijn grimmigheid van over de kinderen
Israels afgewend, dewijl hij Mijn ijver geijverd heeft in het
midden derzelve, zodat Ik de kinderen Israels in Mijn ijver
niet vernield heb. **12** Daarom spreek: Zie, Ik geef hem Mijn
verbond des vredes. **13** En hij zal hebben, en zijn zaad na
hem, het verbond des eeuwigen priesterdoms, daarom dat

hij voor zijn God geijverd, en verzoening gedaan heeft voor
de kinderen Israels. **14** De naam nu des verslagenen
Israelietischen mans, die verslagen was met de Midianietin,
was Zimri, de zoon van Salu, een overste van een vaderlijk
huis der Simeonieten. **15** En de naam der verslagene
Midianietische vrouw was Kozbi, een dochter van Zur, die
een hoofd was der volken van een vaderlijk huis onder de
Midianieten. **16** Verder sprak de HEERE tot Mozes,
zeggende:

17 Handel vijandelijk met de Midianieten, en versla hen; **18**
Want zij hebben vijandelijk tegen ulieden gehandeld door
hun listen, die zij listig tegen u bedacht hebben in de zaak
van Peor, en in de zaak van Kozbi, de dochter van den
overste der Midianieten, hun zuster, die verslagen is, ten
dage der plaag, om de zaak van Peor.

Numbers 26

1 Het geschiedde nu na die plaag, dat de HEERE sprak tot
Mozes, en tot Eleazar, den zoon van Aaron, den priester,
zeggende: **2** Neem de som van de gehele vergadering der
kinderen Israels op, van twintig jaren oud en daarboven,
naar het huis hunner vaderen, al wie ten heire in Israel
uittrekt. **3** Mozes dan en Eleazar, de priester, spraken hen
aan, in de vlakke velden van Moab, aan de Jordaan van
Jericho, zeggende: **4** Dat men opneme van twintig jaren oud
en daarboven; gelijk als de HEERE Mozes geboden had, en
den kinderen Israels, die uit Egypteland uitgetogen waren. **5**
Ruben was de eerstgeborene van Israel. De zonen van
Ruben waren: Hanoch, van welken was het geslacht der
Hanochieten; van Pallu het geslacht der Palluieten;

6 Van Hezron het geslacht der Hezronieten; van Karmi het
geslacht der Karmieten. **7** Dit zijn de geslachten der
Rubenieten; en hun getelden waren drie en veertig duizend
zevenhonderd en dertig. **8** En de zonen van Pallu waren
Eliab. **9** En de zonen van Eliab waren Nemuel, en Dathan, en
Abiram; deze Dathan en Abiram waren de geroepenen der
vergadering, die gekijf maakten tegen Mozes en tegen
Aaron, in de vergadering van Korach, als zij gekijf tegen den
HEERE maakten. **10** En de aarde haar mond opendeed, en
verslond hen met Korach, als die vergadering stierf, toen het
vuur tweehonderd en vijftig mannen verteerde, en werden
tot een teken. **11** Maar de kinderen van Korach stierven niet.
12 De zonen van Simeon, naar hun geslachten: van Nemuel,
het geslacht der Nemuelieten; van Jamin het geslacht der
Jaminieten; van Jachin het geslacht der Jachinieten;

13 Van Zerah het geslacht der Zerahieten; van Saul het
geslacht der Saulieten. **14** Dat zijn de geslachten der

Simeonieten: twee en twintig duizend en tweehonderd. **15**
De zonen van Gad, naar hun geslachten: van Zefon het
geslacht der Zefonieten; van Haggi het geslacht der
Haggieten; van Suni het geslacht der Sunieten.

16 Van Ozni het geslacht der Oznieten; van Heri het
geslacht der Herieten; **17** Van Arod het geslacht der
Arodieten; van Areli het geslacht der Arelieten. **18** Dat zijn
de geslachten der zonen van Gad, naar hun getelden:
veertig duizend en vijfhonderd. **19** De zonen van Juda waren
Er en Onan; maar Er en Onan stierven in het land Kanaan.

20 Alzo waren de zonen van Juda naar hun geslachten: van
Sela het geslacht der Selanieten; van Perez het geslacht der
Perezieten; van Zerah het geslacht der Zerahieten. **21** En de
zonen van Perez waren: van Hezron het geslacht der
Hezronieten; van Hamul het geslacht der Hamulieten. **22**
Dat zijn de geslachten van Juda, naar hun getelden: zes en
zeventig duizend en vijfhonderd. **23** De zonen van
Issaschar, naar hun geslachten, waren: van Tola het geslacht
der Tolaieten; van Puva het geslacht der Punieten;

24 Van Jasub het geslacht der Jasubieten; van Simron het
geslacht der Simronieten. **25** Dat zijn de geslachten van
Issaschar, naar hun getelden: vier en zestig duizend en
driehonderd. **26** De zonen van Zebulon, naar hun
geslachten, waren: van Sered het geslacht der Seredieten;
van Elon het geslacht der Elonieten; van Jahleel het geslacht
der Jahleelieten.

27 Dat zijn de geslachten der Zebulonieten, naar hun
getelden: zestig duizend en vijfhonderd. **28** De zonen van
Jozef, naar hun geslachten, waren Manasse en Efraim.

29 De zonen van Manasse waren: van Machir het geslacht
der Machirieten; Machir nu gewon Gilead; van Gilead was

het geslacht der Gileadieten. **30** Dit zijn de zonen van
Gilead: van Jezer het geslacht der Jezerieten; van Helek het
geslacht der Helekieten. **31** En van Asriel het geslacht der
Asrielieten; en van Sechem het geslacht der Sechemieten;
32 En van Semida het geslacht der Semidaieten; en van
Hefer het geslacht der Heferieten. **33** Doch Zelafead, de
zoon van Hefer, had geen zonen, maar dochters; en de
namen der dochteren van Zelafead waren: Machla en Noa,
Hogla, Milka en Tirza.

34 Dat zijn de geslachten van Manasse: en hun getelden
waren twee en vijftig duizend en zevenhonderd. **35** Dit zijn
de zonen van Efraim, naar hun geslachten: van Sutelah het
geslacht der Sutelahieten; van Becher het geslacht der
Becherieten; van Tahan het geslacht der Tahanieten.

36 En dit zijn de zonen van Sutelah; van Eran het geslacht
der Eranieten. **37** Dat zijn de geslachten der zonen van
Efraim, naar hun getelden: twee en dertig duizend en
vijfhonderd. Dat zijn de zonen van Jozef, naar hun
geslachten. **38** De zonen van Benjamin, naar hun
geslachten: van Bela het geslacht der Belaieten; van Asbel
het geslacht der Asbelieten; van Ahiram het geslacht der
Ahiramieten;

39 Van Sefufam het geslacht der Sufamieten; van Hufam
het geslacht der Hufamieten. **40** En de zonen van Bela
waren Ard en Naaman; van Ard het geslacht der Ardieten;
van Naaman het geslacht der Naamieten. **41** Dat zijn de
zonen van Benjamin, naar hun geslachten; en hun getelden
waren vijf en veertig duizend en zeshonderd. **42** Dit zijn de
zonen van Dan, naar hun geslachten: van Suham het
geslacht der Suhamieten; dat zijn de geslachten van Dan,
naar hun geslachten.

43 Al de geslachten der Suhamieten, naar hun getelden,
waren vier en zestig duizend en vierhonderd. **44** De zonen
van Aser, naar hun geslachten, waren: van Imna het
geslacht der Imnaieten; van Isvi het geslacht der Isvieten;
van Beria het geslacht der Beriieten.

45 Van de zonen van Beria waren: van Heber het geslacht
der Heberieten; van Malchiel het geslacht der Malchielieten.
46 En de naam der dochter van Aser was Serah. **47** Dat zijn
de geslachten der zonen van Aser, naar hun getelden: drie
en vijftig duizend en vierhonderd. **48** De zonen van Nafthali,
naar hun geslachten: van Jahzeel het geslacht der
Jahzeelieten; van Guni het geslacht der Gunieten;

49 Van Jezer het geslacht der Jezerieten; van Sillem het
geslacht der Sillemieten. **50** Dat zijn de geslachten van
Nafthali, naar hun geslachten; en hun getelden waren vijf en
veertig duizend en vierhonderd. **51** Dat zijn de getelden van
de zonen Israels: zeshonderd een duizend zevenhonderd en
dertig. **52** En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

53 Aan dezen zal het land uitgedeeld worden ter erfenis,
naar het getal der namen. **54** Aan degenen, die veel zijn,
zult gij hun erfenis meerder maken, en aan hen, die weinig
zijn, zult gij hun erfenis minder maken; aan een iegelijk zal,
naar zijn getelden, zijn erfenis gegeven worden. **55** Het land
nochtans zal door het lot gedeeld worden; naar de namen
der stammen hunner vaderen zullen zij erven. **56** Naar het
lot zal elks erfenis gedeeld worden tussen de velen en de
weinigen. **57** Dit zijn nu de getelden van Levi, naar hun
geslachten: van Gerson het geslacht der Gersonieten; van
Kohath het geslacht der Kohathieten; van Merari het
geslacht der Merarieten.

58 Dit zijn de geslachten van Levi: het geslacht der
Libnieten, het geslacht der Hebronieten, het geslacht der

Machlieten, het geslacht der Muzieten, het geslacht der
Korachieten. En Kohath gewon Amram. **59** En de naam der
huisvrouw van Amram was Jochebed, de dochter van Levi,
welke de huisvrouw van Levi baarde in Egypte; en deze
baarde aan Amram, Aaron, en Mozes, en Mirjam, hun zuster.
60 En aan Aaron werden geboren Nadab en Abihu, Eleazar
en Ithamar. **61** Nadab nu en Abihu waren gestorven, toen zij
vreemd vuur brachten voor het aangezicht des HEEREN. **62**
En hun getelden waren drie en twintig duizend, al wat
mannelijk is, van een maand oud en daarboven; want dezen
werden niet geteld onder de kinderen Israels, omdat hun
geen erfenis gegeven werd onder de kinderen Israels. **63**
Dat zijn de getelden van Mozes en Eleazar, den priester, die
de kinderen Israels telden in de vlakke velden van Moab,
aan de Jordaan van Jericho.

64 En onder dezen was niemand uit de getelden van Mozes
en Aaron, den priester, als zij de kinderen Israels telden in
de woestijn van Sinai. **65** Want de HEERE had van die
gezegd, dat zij in de woestijn gewisselijk zouden sterven; en
er was niemand van hen overgebleven, dan Kaleb, de zoon
van Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun.

Numbers 27

1 Toen naderden de dochteren van Zelafead, den zoon van
Hefer, den zoon van Gilead, den zoon van Machir, den zoon
van Manasse, onder de geslachten van Manasse, den zoon
van Jozef (en dit zijn de namen zijner dochteren: Machla,
Noa, en Hogla, en Milka, en Tirza); **2** En zij stonden voor het
aangezicht van Mozes, en voor het aangezicht van Eleazar,
den priester, en voor het aangezicht van de oversten, en
van de ganse vergadering, aan de deur van de tent der
samenkomst, zeggende: **3** Onze vader is gestorven in de
woestijn, en hij is niet geweest in het midden der
vergadering dergenen, die zich tegen den HEERE vergaderd
hebben in de vergadering van Korach; maar hij is in zijn
zonde gestorven, en had geen zonen. **4** Waarom zou de
naam onzes vaders uit het midden van zijn geslacht
weggenomen worden, omdat hij geen zoon heeft? Geef ons
een bezitting in het midden der broederen van onzen vader.
5 En Mozes bracht haar rechtzaak voor het aangezicht des
HEEREN. **6** En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende:

7 De dochteren van Zelafead spreken recht; gij zult haar
ganselijk geven de bezitting ener erfenis, in het midden van
de broederen haars vaders; en gij zult de erfenis haars
vaders op haar doen komen. **8** En tot de kinderen Israels zult
gij spreken, zeggende: Wanneer iemand sterft, en geen zoon
heeft, zo zult gij zijn erfenis op zijn dochter doen komen. **9**
En indien hij geen dochter heeft, zo zult gij zijn erfenis aan
zijn broederen geven. **10** Indien hij nu geen broederen
heeft, zo zult gij zijn erfenis aan de broederen zijns vaders
geven. **11** Indien ook zijn vader geen broeders heeft, zo zult
gij zijn erfenis geven aan zijn naastbestaande, die hem de
naaste van zijn geslacht is, dat hij het erfelijk bezitte. Dit zal
den kinderen Israels tot een inzetting des rechts zijn, gelijk

als de HEERE Mozes geboden heeft. **12** Daarna zeide de
HEERE tot Mozes: Klim op dezen berg Abarim, en zie dat
land, hetwelk Ik den kinderen Israels gegeven heb.

13 Wanneer gij dat gezien zult hebben, dan zult gij tot uw
volken verzameld worden, gij ook, gelijk als uw broeder
Aaron verzameld geworden is; **14** Naardien gijlieden Mijn
mond wederspannig zijt geweest in de woestijn Zin, in de
twisting der vergadering, om Mij aan de wateren voor hun
ogen te heiligen. Dat zijn de wateren van Meriba, van Kades,
in de woestijn Zin. **15** Toen sprak Mozes tot den HEERE,
zeggende:

16 Dat de HEERE, de God der geesten van alle vlees, een
man stelle over deze vergadering. **17** Die voor hun
aangezicht uitga, en die voor hun aangezicht inga, en die
hen uitleide, en die hen inleide; opdat de vergadering des
HEEREN niet zij als schapen, die geen herder hebben. **18**
Toen zeide de HEERE tot Mozes: Neem tot u Jozua, den zoon
van Nun, een man, in wien de Geest is; en leg uw hand op
hem;

19 En stel hem voor het aangezicht van Eleazar, den
priester, en voor het aangezicht der ganse vergadering; en
geef hem bevel voor hun ogen; **20** En leg op hem van uw
heerlijkheid, opdat zij horen, te weten de ganse vergadering
der kinderen Israels. **21** En hij zal voor het aangezicht van
Eleazar, den priester, staan, die voor hem raad vragen zal,
naar de wijze van Urim, voor het aangezicht des HEEREN;
naar zijn mond zullen zij uitgaan, en naar zijn mond zullen
zij ingaan, hij, en al de kinderen Israels met hem, en de
ganse vergadering. **22** En Mozes deed, gelijk als de HEERE
hem geboden had; want hij nam Jozua, en stelde hem voor
het aangezicht van Eleazar, den priester, en voor het
aangezicht der ganse vergadering. **23** En hij leide zijn

handen op hem, en gaf hem bevel; gelijk als de HEERE door den dienst van Mozes gesproken had.

Numbers 28

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Gebied
den kinderen Israels, en zeg tot hen: Mijn offerande, Mijn
spijze voor Mijn vuurofferen, Mijn liefelijken reuk, zult gij
waarnemen, om Mij te offeren op zijn gezetten tijd. **3** En gij
zult tot hen zeggen: Dit is het vuuroffer, hetwelk gij den
HEERE offeren zult: twee volkomen eenjarige lammeren des
daags, tot een gedurig brandoffer. **4** Het ene lam zult gij
bereiden des morgens; en het andere lam zult gij bereiden
tussen de twee avonden. **5** En een tiende deel ener efa
meelbloem ten spijsoffer, gemengd met het vierendeel van
een hin van gestoten olie. **6** Het is het gedurig brandoffer,
hetwelk op den berg Sinai ingesteld was tot een liefelijken
reuk, een vuuroffer den HEERE. **7** En zijn drankoffer zal zijn
het vierendeel van een hin, voor het ene lam; in het
heiligdom zult gij het drankoffer des sterken dranks den
HEERE offeren. **8** En het andere lam zult gij bereiden tussen
de twee avonden; gelijk het spijsoffer des morgens, en gelijk
zijn drankoffer zult gij het bereiden, ten vuuroffer des
liefelijken reuks den HEERE. **9** Maar op den sabbatdag twee
volkomen eenjarige lammeren, en twee tienden meelbloem,
ten spijsoffer, met olie gemengd, mitsgaders zijn drankoffer.

10 Het is het brandoffer des sabbats op elken sabbat, boven
het gedurig brandoffer, en zijn drankoffer. **11** En in de
beginselen uwer maanden zult gij een brandoffer den
HEERE offeren: twee jonge varren, en een ram, zeven
volkomen eenjarige lammeren;

12 En drie tienden meelbloem ten spijsoffer, met olie
gemengd tot den enen var; en twee tienden meelbloem ten
spijsoffer, met olie gemengd, tot den enen ram; **13** En tot
elk tiende deel meelbloem ten spijsoffer, met olie gemengd,

tot het ene lam; het is een brandoffer tot een liefelijken
reuk, een vuuroffer, den HEERE. **14** En hun drankofferen
zullen zijn de helft van een hin tot een var, en een derde
deel van een hin tot een ram, en een vierendeel van een hin
van wijn tot een lam; dat is het brandoffer der nieuwe maan
in elke maand, naar de maanden des jaars. **15** Daartoe zal
een geitenbok ten zondoffer den HEERE, boven het
gedurige brandoffer, bereid worden, met zijn drankoffer. **16**
En in de eerste maand, op den veertienden dag der maand,
is het pascha den HEERE.

17 En op den vijftienden dag derzelve maand is het feest;
zeven dagen zullen ongezuurde broden gegeten worden. **18**
Op den eersten dag zal een heilige samenroeping zijn; geen
dienstwerk zult gijlieden doen; **19** Maar gij zult een
vuuroffer ten brandoffer den HEERE offeren: twee jonge
varren, en een ram, daartoe zeven eenjarige lammeren;
volkomen zullen zij u zijn. **20** En hun spijsoffer zal zijn
meelbloem, met olie gemengd; drie tienden tot een var, en
twee tienden tot een ram zult gij bereiden. **21** Tot elk zult gij
een tiende deel bereiden tot een lam, tot die zeven
lammeren toe. **22** Daarna een bok ten zondoffer, om over
ulieden verzoening te doen. **23** Behalve het
morgenbrandoffer, hetwelk tot een gedurig brandoffer is,
zult gij deze dingen bereiden. **24** Achtervolgens deze
dingen zult gij des daags, zeven dagen lang, de spijze des
vuuroffers bereiden tot een liefelijken reuk den HEERE;
boven dat gedurig brandoffer zal het bereid worden, met
zijn drankoffer. **25** En op den zevenden dag zult gij een
heilige samenroeping hebben; geen dienstwerk zult gij
doen. **26** Insgelijks op den dag der eerstelingen, als gij een
nieuw spijsoffer den HEERE zult offeren naar uw werken, zult
gij een heilige samenroeping hebben; geen dienstwerk zult
gij doen.

27 Dan zult gij den HEERE een brandoffer ten liefelijken
reuk offeren: twee jonge varren, een ram, zeven eenjarige
lammeren; **28** En hun spijsoffer van meelbloem, met olie
gemengd: drie tienden tot een var, twee tienden tot een
ram; **29** Tot elk een tiende tot een lam, tot die zeven
lammeren toe; **30** Een geitenbok, om voor u verzoening te
doen. **31** Behalve het gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer,
zult gij ze bereiden; zij zullen u volkomen zijn met hun
drankofferen.

Numbers 29

1 Desgelijks in de zevende maand, op den eersten der
maand, zult gij een heilige samenroeping hebben; geen
dienstwerk zult gij doen; het zal u een dag des geklanks
zijn. **2** Dan zult gij een brandoffer, ten liefelijken reuk, den
HEERE bereiden: een jongen var, een ram, zeven volkomen
eenjarige lammeren; **3** En hun spijsoffer van meelbloem,
met olie gemengd; drie tienden tot den var, twee tienden tot
den ram. **4** En een tiende tot een lam, tot die zeven
lammeren toe; **5** En een geitenbok ten zondoffer, om over
ulieden verzoening te doen; **6** Behalve het brandoffer der
maand, en zijn spijsoffer, en het gedurig brandoffer, en zijn
spijsoffer, met hun drankofferen, naar hun wijze, ten
liefelijken reuk, ten vuuroffer den HEERE. **7** En op den
tienden dezer zevende maand zult gij een heilige
samenroeping hebben, en gij zult uw zielen
verootmoedigen; geen werk zult gij doen;

8 Maar gij zult brandoffer, ten liefelijken reuk, den HEERE
offeren: een jongen var, een ram, zeven eenjarige
lammeren; volkomen zullen zij u zijn. **9** En hun spijsoffer
van meelbloem, met olie gemengd: drie tienden tot den var,
twee tienden tot den enen ram; **10** Tot elk een tiende tot
een lam, tot die zeven lammeren toe; **11** Een geitenbok ten
zondoffer, behalve het zondoffer der verzoeningen, en het
gedurig brandoffer; en zijn spijsoffer, met hun drankofferen.
12 Insgelijks op den vijftienden dag dezer zevende maand,
zult gij een heilige samenroeping hebben; geen dienstwerk
zult gij doen; maar zeven dagen zult gij den HEERE een
feest vieren.

13 En gij zult een brandoffer ten vuuroffer offeren, ten
liefelijken reuk den HEERE: dertien jonge varren, twee

rammen, veertien eenjarige lammeren; zij zullen volkomen
zijn; **14** En hun spijsoffer van meelbloem, met olie
gemengd: drie tienden tot een var, tot die dertien varren
toe; twee tienden tot een ram, onder die twee rammen; **15**
En tot elke een tiende tot een lam, tot die veertien
lammeren toe; **16** En een geitenbok ten zondoffer; behalve
het gedurig brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankoffer. **17**
Daarna op den tweeden dag: twaalf jonge varren, twee
rammen, veertien volkomen eenjarige lammeren;

18 En hun spijsoffer, en hun drankofferen tot de varren, tot
de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
19 En een geitenbok ten zondoffer; behalve het gedurig
brandoffer, en zijn spijsoffer, met hun drankofferen. **20** En
op den derden dag: elf varren, twee rammen, veertien
volkomen eenjarige lammeren;

21 En hun spijsofferen, en hun drankofferen tot de varren,
tot de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de
wijze; **22** En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig
brandoffer, en zijn spijsoffer, en zijn drankoffer. **23** Verder op
den vierden dag: tien varren, twee rammen, veertien
volkomen eenjarige lammeren;

24 Hun spijsoffer, en hun drankofferen tot de varren, tot de
rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze; **25**
En een geitenbok ten zondoffer; behalve het gedurig
brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankoffer. **26** En op den
vijfden dag: negen varren, twee rammen, en veertien
volkomen eenjarige lammeren;

27 En hun spijsoffer, en hun drankofferen tot de varren, tot
de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
28 En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig
brandoffer, en zijn spijsoffer, en zijn drankoffer. **29** Daarna

op den zesden dag: acht varren, twee rammen, veertien
volkomen eenjarige lammeren;

30 En hun spijsoffer, en hun drankofferen tot de varren, tot
de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
31 En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig
brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankofferen. **32** En op den
zevenden dag: zeven varren, twee rammen, veertien
volkomen eenjarige lammeren;

33 En hun spijsoffer, en hun drankofferen tot de varren, tot
de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar hun
wijze; **34** En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig
brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankoffer. **35** Op den
achtsten dag zult gij een verbodsdag hebben; geen
dienstwerk zult gij doen.

36 En gij zult een brandoffer ten vuuroffer offeren, ten
liefelijken reuk den HEERE; een var, een ram, zeven
volkomen eenjarige lammeren; **37** Hun spijsoffer, en hun
drankofferen tot den var, tot den ram, en tot de lammeren,
in hun getal, naar de wijze; **38** En een bok ten zondoffer;
behalve het gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer, en zijn
drankoffer. **39** Deze dingen zult gij den HEERE doen op uw
gezette hoogtijden; behalve uw geloften, en uw vrijwillige
offeren, met uw brandofferen, en met uw spijsofferen en met
uw drankofferen, en met uw dankofferen. **40** En Mozes sprak
tot de kinderen Israels naar al wat de HEERE Mozes geboden
had.

Numbers 30

1 En Mozes sprak tot de hoofden der stammen van de
kinderen Israels, zeggende: Dit is de zaak, die de HEERE
geboden heeft: **2** Wanneer een man den HEERE een gelofte
zal beloofd, of een eed zal gezworen hebben, zijn ziel met
een verbintenis verbindende, zijn woord zal hij niet
ontheiligen; naar alles, wat uit zijn mond gegaan is, zal hij
doen. **3** Maar als een vrouw den HEERE een gelofte zal
beloofd hebben, en zich met een verbintenis in het huis
haars vaders in haar jonkheid zal verbonden hebben;

4 En haar vader haar gelofte, en haar verbintenis, waarmede
zij haar ziel verbonden heeft, zal horen, en haar vader tegen
haar zal stilzwijgen, zo zullen al haar geloften bestaan, en
alle verbintenis, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zal
bestaan. **5** Maar indien haar vader dat zal breken, ten dage
als hij het hoort, al haar geloften, en haar verbintenissen,
waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zullen niet bestaan;
maar de HEERE zal het haar vergeven; want haar vader
heeft ze haar doen breken. **6** Doch indien zij immers een
man heeft, en haar geloften op haar zijn, of de uitspraak
harer lippen, waarmede zij haar ziel verbonden heeft; **7** En
haar man dat zal horen, en ten dage als hij het hoort, tegen
haar zal stilzwijgen, zo zullen haar geloften bestaan, en haar
verbintenissen, waarmede zij haar ziel verbonden heeft,
zullen bestaan. **8** Maar indien haar man ten dage, als hij het
hoorde, dat zal breken, en haar gelofte, die op haar was, zal
te niet maken, mitsgaders de uitspraak harer lippen,
waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zo zal het de HEERE
haar vergeven. **9** Aangaande de gelofte ener weduwe, of
ener verstotene: alles, waarmede zij haar ziel verbonden
heeft, zal over haar bestaan. **10** Maar indien zij ten huize
haars mans gelofte gedaan heeft, of met een eed door

verbintenis haar ziel verbonden heeft; **11** En haar man dat
gehoord, en tegen haar stil zal gezwegen hebben, dat niet
brekende; zo zullen al haar geloften bestaan, mitsgaders
alle verbintenis, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zal
bestaan. **12** Maar indien haar man die dingen ganselijk te
niet maakt, ten dage als hij het hoort, niets van al wat uit
haar lippen gegaan is, van haar gelofte, en van de
verbintenis harer ziel, zal bestaan; haar man heeft ze te niet
gemaakt, en de HEERE zal het haar vergeven. **13** Alle
gelofte, en allen eed der verbintenis, om de ziel te
verootmoedigen, die zal haar man bevestigen, of die zal
haar man te niet maken. **14** Maar zo haar man tegen haar
van dag tot dag ganselijk stilzwijgt, zo bevestigt hij al haar
geloften, of al haar verbintenissen, dewelke op haar zijn; hij
heeft ze bevestigd, omdat hij tegen haar stilgezwegen heeft,
ten dage als hij het hoorde. **15** Doch zo hij ze ganselijk te
niet maken zal, nadat hij het gehoord zal hebben, zo zal hij
haar ongerechtigheid dragen. **16** Dat zijn de inzettingen, die
de HEERE Mozes geboden heeft, tussen een man en zijn
huisvrouw, tussen een vader en zijn dochter, zijnde in haar
jonkheid, ten huize haars vaders.

Numbers 31

1 En de HEERE sprak tot Mozes, zeggende: **2** Neem de wraak der kinderen Israels van de Midianieten; daarna zult gij verzameld worden tot uw volken. **3** Mozes dan sprak tot het volk, zeggende: Dat zich mannen uit u ten strijde toerusten, en dat zij tegen de Midianieten zijn, om de wraak des HEEREN te doen aan de Midianieten. **4** Van elken stam onder alle stammen Israels zult gij een duizend ten strijde zenden. **5** Alzo werden geleverd uit de duizenden van Israel, duizend van elken stam, twaalf duizend toegerusten ten strijde. **6** En Mozes zond hen ten strijde, duizend van elken stam, hen en Pinehas, den zoon van Eleazar, den priester, ten strijde, met de heilige vaten, en de trompetten des geklanks in zijn hand. **7** En zij streden tegen de Midianieten, gelijk als de HEERE Mozes geboden had, en zij doodden al wat mannelijk was.

8 Daartoe doodden zij boven hun verslagenen, de koningen der Midianieten, Evi, en Rekem, en Zur, en Hur, en Reba, vijf koningen der Midianieten; ook doodden zij met het zwaard Bileam, den zoon van Beor. **9** Maar de kinderen Israels namen de vrouwen der Midianieten, en hun kinderkens gevangen; zij roofden ook al hun beesten, en al hun vee, en al hun vermogen. **10** Voorts al hun steden met hun woonplaatsen, en al hun burchten verbrandden zij met vuur. **11** En zij namen al den roof, en al den buit, van mensen en van beesten. **12** Daarna brachten zij de gevangenen, en den buit, en den roof, tot Mozes en tot Eleazar, den priester, en tot de vergadering der kinderen Israels, in het leger, in de vlakke velden van Moab, dewelke zijn aan de Jordaan van Jericho. **13** Maar Mozes en Eleazar, de priester, en alle oversten der vergadering, gingen uit hen tegemoet, tot buiten voor het leger.

14 En Mozes werd grotelijks vertoornd tegen de
bevelhebbers des heirs, de hoofdlieden der duizenden, en
de hoofdlieden der honderden, die uit den strijd van dien
oorlog kwamen. **15** En Mozes zeide tot hen: Hebt gij dan alle
vrouwen laten leven? **16** Ziet, deze waren, door den raad
van Bileam, den kinderen Israels, om oorzake der
overtreding tegen den HEERE te geven, in de zaak van Peor;
waardoor die plaag werd onder de vergadering des HEEREN.
17 Nu dan, doodt al wat mannelijk is onder de kinderkens;
en doodt alle vrouw, die door bijligging des mans een man
bekend heeft. **18** Doch al de kinderen van vrouwelijk
geslacht, die de bijligging des mans niet bekend hebben,
laat voor ulieden leven. **19** En gijlieden, legert u buiten het
leger zeven dagen; een ieder, die een mens gedood, en een
ieder, die een verslagene zult aangeroerd hebben, zult u op
den derden dag en op den zevenden dag ontzondigen, gij
en uw gevangenen. **20** Ook zult gij alle kleding, en alle
gereedschap van vellen, en alle geiten haren werk, en
gereedschap van hout, ontzondigen. **21** En Eleazar, de
priester, zeide tot de krijgslieden, die tot dien strijd getogen
waren: Dit is de inzetting der wet, die de HEERE Mozes
geboden heeft.

22 Alleen het goud en het zilver, en het koper, het ijzer, het
tin en het lood; **23** Alle ding, dat het vuur lijdt, zult gij door
het vuur laten doorgaan, dat het rein worde; evenwel zal het
door het water der afzondering ontzondigd worden; maar al
wat het vuur niet lijdt, zult gij door het water laten
doorgaan. **24** Gij zult ook uw klederen op den zevenden dag
wassen, dat gij rein wordt; en daarna zult gij in het leger
komen. **25** Verder sprak de HEERE tot Mozes, zeggende:

26 Neem op de som van den buit der gevangenen van
mensen en van beesten; gij en Eleazar, de priester, en de
hoofden van de vaderen der vergadering. **27** En deel den
buit in twee helften tussen degenen, die den strijd

aangegrepen hebben, die tot den strijd uitgegaan zijn, en
tussen de ganse vergadering. **28** Daarna zult gij een
schatting voor den HEERE heffen, van de oorlogsmannen,
die tot dezen krijg uitgetogen zijn, van vijfhonderd een ziel,
uit de mensen en uit de runderen, en uit de ezelen, en uit de
schapen. **29** Van hun helft zult gij het nemen, en den
priester Eleazar geven tot een heffing des HEEREN. **30** Maar
van de helft der kinderen Israels zult gij een gevangene van
vijftig nemen, uit de mensen, uit de runderen, uit de ezelen,
en uit de schapen, uit al de beesten; en gij zult ze aan de
Levieten geven, die de wacht van de tabernakel des HEEREN
waarnemen. **31** En Mozes en Eleazar, de priester, deden,
gelijk als de HEERE Mozes geboden had. **32** De buit nu, het
overschot van den roof, dat het krijgsvolk geroofd had, was
zeshonderd vijf en zeventig duizend schapen; **33** En twee
en zeventig duizend runderen; **34** En een en zestig duizend
ezelen; **35** En der mensen zielen, uit de vrouwen, die geen
bijligging des mans bekend hadden, alle zielen waren twee
en dertig duizend. **36** En de helft, te weten het deel
dergenen, die tot dezen krijg uitgetogen waren, was in getal
driehonderd zeven en dertig duizend en vijfhonderd
schapen. **37** En de schatting voor den HEERE van schapen
was zeshonderd vijf en zeventig. **38** En de runderen waren
zes en dertig duizend, en hun schatting voor den HEERE
twee en zeventig. **39** En de ezelen waren dertig duizend en
vijfhonderd, en hun schatting voor den HEERE was een en
zestig. **40** En der mensen zielen waren zestien duizend, en
hun schatting voor den HEERE twee en dertig zielen. **41** En
Mozes gaf Eleazar, den priester, de schatting van de heffing
des HEEREN, gelijk als de HEERE Mozes geboden had. **42** En
van de helft der kinderen Israels, welke Mozes afgedeeld
had, van de mannen, die gestreden hadden; **43** (Het halve
deel nu der vergadering was, uit de schapen, driehonderd
zeven en dertig duizend en vijfhonderd; **44** En de runderen
waren zes en dertig duizend; **45** En de ezelen dertig
duizend en vijfhonderd; **46** En der mensen zielen zestien

duizend;) **47** Van die helft der kinderen Israels nam Mozes
een gevangene uit vijftig, van mensen en van beesten; en
hij gaf ze aan de Levieten, die de wacht van den tabernakel
des HEEREN waarnamen, gelijk als de HEERE Mozes
geboden had. **48** Toen traden tot Mozes de bevelhebbers,
die over de duizenden des heirs waren, de hoofdlieden der
duizenden, en de hoofdlieden der honderden;

49 En zij zeiden tot Mozes: Uw knechten hebben
opgenomen de som der krijgslieden, die onder onze hand
geweest zijn; en uit ons ontbreekt niet een man. **50** Daarom
hebben wij een offerande des HEEREN gebracht, een ieder
wat hij gekregen heeft, een gouden vat, een keten, of een
armring, een vingerring, een oorring, of een afhangenden
gordel, om voor onze zielen verzoening te doen voor het
aangezicht des HEEREN. **51** Zo nam Mozes en Eleazar, de
priester, van hen het goud, alle welgewrochte vaten. **52** En
al het goud der heffing, dat zij den HEERE offerden, was
zestien duizend zevenhonderd en vijftig sikkelen, van de
hoofdlieden der duizenden, en van de hoofdlieden der
honderden. **53** Aangaande de krijgslieden, een iegelijk had
geroofd voor zichzelven. **54** Zo nam Mozes en Eleazar, de
priester, dat goud van de hoofdlieden der duizenden en der
honderden, en zij brachten het in de tent der samenkomst,
ter gedachtenis voor de kinderen Israels, voor het
aangezicht des HEEREN.

Numbers 32

1 De kinderen van Ruben nu hadden veel vee, en de
kinderen van Gad hadden machtig veel; en zij bezagen het
land Jaezer, en het land van Gilead, en ziet, deze plaats was
een plaats voor vee. **2** Zo kwamen de kinderen van Gad en
de kinderen van Ruben, en spraken tot Mozes, en tot
Eleazar, den priester, en tot de oversten der vergadering,
zeggende: **3** Ataroth, en Dibon, en Jaezer, en Nimra, en
Hesbon, en Eleale, en Schebam, en Nebo, en Behon; **4** Dit
land, hetwelk de HEERE voor het aangezicht der
vergadering van Israel geslagen heeft, is een land voor vee;
en uw knechten hebben vee. **5** Voorts zeiden zij: Indien wij
genade in uw ogen gevonden hebben, dat ditzelve land aan
uw knechten gegeven worde tot een bezitting; en doe ons
niet trekken over de Jordaan. **6** Maar Mozes zeide tot de
kinderen van Gad en tot de kinderen van Ruben: Zullen uw
broeders ten strijde gaan, en zult gijlieden hier blijven?

7 Waarom toch zult gij het hart der kinderen Israels breken,
dat zij niet overtrekken naar het land, dat de HEERE hun
gegeven heeft? **8** Zo deden uw vaders, als ik hen van Kades-
barnea zond, om dit land te bezien. **9** Als zij opgekomen
waren tot aan het dal Eskol, en dit land bezagen, zo braken
zij het hart der kinderen Israels, dat zij niet gingen naar het
land, dat de HEERE hun gegeven had. **10** Toen ontstak de
toorn des HEEREN te dien dage, en Hij zwoer, zeggende: **11**
Indien deze mannen, die uit Egypte opgetogen zijn, van
twintig jaren oud en daarboven, het land zullen zien, dat Ik
Abraham, Izak en Jakob gezworen heb! Want zij hebben niet
volhard Mij na te volgen; **12** Behalve Kaleb, de zoon van
Jefunne, den Keniziet, en Jozua, de zoon van Nun; want zij
hebben volhard den HEERE na te volgen. **13** Alzo ontstak
des HEEREN toorn tegen Israel, en Hij deed hen omzwerven

in de woestijn, veertig jaren, totdat verteerd was het ganse
geslacht, hetwelk gedaan had, wat kwaad was in de ogen
des HEEREN. **14** En ziet, gijlieden zijt opgestaan in stede
van uw vaderen, een menigte van zondige mensen, om de
hittigheid van des HEEREN toorn tegen Israel te
vermeerderen. **15** Wanneer gij van achter Hem u zult
afkeren, zo zal Hij wijders voortvaren het te laten in de
woestijn; en gij zult al dit volk verderven. **16** Toen traden zij
toe tot hem, en zeiden: Wij zullen hier schaapskooien
bouwen voor ons vee, en steden voor onze kinderen.

17 Maar wij zelven zullen ons toerusten, haastende voor het
aangezicht der kinderen Israels, totdat wij hen aan hun
plaats zullen gebracht hebben; en onze kinderen zullen
blijven in de vaste steden, vanwege de inwoners des lands.
18 Wij zullen niet wederkeren tot onze huizen, totdat zich
de kinderen Israels tot erfelijke bezitters zullen gesteld
hebben, een ieder van zijn erfenis. **19** Want wij zullen met
hen niet erven aan gene zijde van de Jordaan, en verder
heen, als onze erfenis ons toegekomen zal zijn aan deze
zijde van de Jordaan, tegen den opgang. **20** Toen zeide
Mozes tot hen: Indien gij deze zaak doen zult, indien gij u
voor het aangezicht des HEEREN zult toerusten ten strijde.

21 En een ieder van u, die toegerust is, over de Jordaan zal
trekken voor het aangezicht des HEEREN, totdat Hij Zijn
vijanden voor Zijn aangezicht uit de bezitting zal verdreven
hebben. **22** En het land voor het aangezicht des HEEREN
ten ondergebracht zij; zo zult gij daarna wederkeren, en
onschuldig zijn voor den HEERE en voor Israel, en dit land
zal u ter bezitting zijn voor het aangezicht des HEEREN. **23**
Indien gij daarentegen alzo niet zult doen, ziet, zo hebt gij
tegen den HEERE gezondigd; doch gij zult uw zonde gewaar
worden, als zij u vinden zal! **24** Bouwt u steden voor uw
kinderen, en kooien voor uw schapen; en doet, wat uit uw
mond uitgegaan is. **25** Toen spraken de kinderen van Gad en

de kinderen van Ruben tot Mozes, zeggende: Uw knechten
zullen doen, gelijk als mijn heer gebiedt. **26** Onze kinderen,
onze vrouwen, onze have en al onze beesten zullen aldaar
zijn in de steden van Gilead; **27** Maar uw knechten zullen
overtrekken, al wie ten heire toegerust is, voor het
aangezicht des HEEREN tot den strijd, gelijk als mijn heer
gesproken heeft. **28** Toen gebood Mozes, hunnenthalve, den
priester Eleazar, en Jozua, den zoon van Nun, en den
hoofden der vaderen van de stammen der kinderen Israels;

29 En Mozes zeide tot hen: Indien de kinderen van Gad, en
de kinderen van Ruben, met ulieden over de Jordaan zullen
trekken, een ieder, die toegerust is ten oorlog, voor het
aangezicht des HEEREN, als het land voor uw aangezicht zal
ten ondergebracht zijn; zo zult gij hun het land Gilead ter
bezitting geven. **30** Maar indien zij niet toegerust met u
zullen overtrekken, zo zullen zij tot bezitters gesteld worden
in het midden van ulieden in het land Kanaan. **31** En de
kinderen van Gad en de kinderen van Ruben antwoordden,
zeggende: Wat de HEERE tot uw knechten gesproken heeft,
zullen wij alzo doen. **32** Wij zullen toegerust overtrekken
voor het aangezicht des HEEREN naar het land Kanaan; en
de bezitting onzer erfenis zullen wij hebben aan deze zijde
van de Jordaan. **33** Alzo gaf Mozes hunlieden, den kinderen
van Gad, en de kinderen van Ruben, en den halven stam
van Manasse, den zoon van Jozef, het koninkrijk van Sihon,
koning der Amorieten, en het koninkrijk van Og, koning van
Bazan; het land met de steden van hetzelve in de
landpalen, de steden des lands rondom. **34** En de kinderen
van Gad bouwden Dibon, en Ataroth, en Aroer,

35 En Atroth-sofan, en Jaezer, en Jogbeha, **36** En Beth-
nimra, en Beth-haran, vaste steden en schaapskooien. **37** En
de kinderen van Ruben bouwden Hezbon, en Eleale, en
Kirjathaim, **38** En Nebo, en Baal-meon, veranderd zijnde van
naam, en Sibma; en zij noemden de namen der steden, die

zij bouwden, met andere namen. **39** En de kinderen van
Machir, den zoon van Manasse, gingen naar Gilead, en
namen dat in, en zij verdreven de Amorieten, die daarin
waren, uit de bezitting. **40** Zo gaf Mozes Gilead aan Machir,
den zoon van Manasse; en hij woonde daarin. **41** Jair nu, de
zoon van Manasse, ging heen en nam hunlieder dorpen in,
en hij noemde die Havvoth-jair. **42** En Nobah ging heen, en
nam Kenath in, met haar onderhorige plaatsen, en noemde
ze Nobah naar zijn naam.

Numbers 33

1 Dit zijn de reizen der kinderen Israels, die uit Egypteland
uitgetogen zijn, naar hun heiren, door de hand van Mozes en
Aaron. **2** En Mozes schreef hun uittochten, naar hun reizen,
naar den mond des HEEREN; en dit zijn hun reizen, naar hun
uittochten. **3** Zij reisden dan van Rameses; in de eerste
maand, op den vijftienden dag der eerste maand, des
anderen daags van het pascha, togen de kinderen Israels uit
door een hoge hand, voor de ogen van alle Egyptenaren; **4**
Als de Egyptenaars begroeven degenen, welke de HEERE
onder hen geslagen had, alle eerstgeborenen; ook had de
HEERE gerichten geoefend aan hun goden. **5** Als de
kinderen Israels van Rameses verreisd waren, zo legerden zij
zich te Sukkoth. **6** En zij verreisden van Sukkoth, en
legerden zich in Etham, hetwelk aan het einde der woestijn
is. **7** En zij verreisden van Etham, en keerden weder naar Pi-
hachiroth, dat tegenover Baal-sefon is, en zij legerden zich
voor Migdol. **8** En zij verreisden van Hachiroth, en gingen
over, door het midden van de zee, naar de woestijn, en zij
gingen drie dagreizen in de woestijn Etham, en legerden
zich in Mara. **9** En zij verreisden van Mara, en kwamen te
Elim; in Elim nu waren twaalf waterfonteinen en zeventig
palmbomen, en zij legerden zich aldaar. **10** En zij verreisden
van Elim, en legerden zich aan de Schelfzee. **11** En zij
verreisden van de Schelfzee, en legerden zich in de woestijn
Sin. **12** En zij verreisden uit de woestijn Sin, en zij legerden
zich in Dofka. **13** En zij verreisden van Dofka, en legerden
zich in Aluz. **14** En zij verreisden van Aluz, en legerden zich
in Rafidim; doch daar was geen water voor het volk, om te
drinken. **15** En zij verreisden van Rafidim, en legerden zich
in de woestijn van Sinai. **16** En zij verreisden uit de woestijn
van Sinai, en legerden zich in Kibroth-thaava. **17** En zij
verreisden van Kibroth-thaava, en legerden zich in Hazeroth.

18 En zij verreisden van Hazeroth, en legerden zich in
Rithma. **19** En zij verreisden van Rithma, en legerden zich in
Rimmon-perez. **20** En zij verreisden van Rimmon-perez, en
legerden zich in Libna. **21** En zij verreisden van Libna, en
legerden zich in Rissa. **22** En zij verreisden van Rissa, en
legerden zich in Kehelatha. **23** En zij verreisden van
Kehelatha, en legerden zich in het gebergte van Safer. **24** En
zij verreisden van het gebergte Safer, en legerden zich in
Harada. **25** En zij verreisden van Harada, en legerden zich in
Makheloth. **26** En zij verreisden van Makheloth, en legerden
zich in Tachath. **27** En zij verreisden van Tachath, en
legerden zich in Tharah. **28** En zij verreisden van Tharah, en
legerden zich in Mithka. **29** En zij verreisden van Mithka, en
legerden zich in Hasmona. **30** En zij verreisden van
Hasmona, en legerden zich in Moseroth. **31** En zij verreisden
van Moseroth, en legerden zich in Bene-jaakan. **32** En zij
verreisden van Bene-jaakan, en legerden zich in Hor-gidgad.
33 En zij verreisden van Hor-gidgad, en legerden zich in
Jotbatha. **34** En zij verreisden van Jotbatha, en legerden zich
in Abrona. **35** En zij verreisden van Abrona, en legerden zich
in Ezeon-geber. **36** En zij verreisden van Ezeon-geber, en
legerden zich in de woestijn Zin, dat is Kades. **37** En zij
verreisden van Kades, en legerden zich aan den berg Hor,
aan het einde des lands van Edom. **38** Toen ging de priester
Aaron op den berg Hor, naar den mond des HEEREN, en
stierf aldaar, in het veertigste jaar na den uittocht van de
kinderen Israels uit Egypteland, in de vijfde maand, op den
eersten der maand. **39** Aaron nu was honderd drie en
twintig jaren oud, als hij stierf op den berg Hor. **40** En de
Kanaaniet, de koning van Harad, die in het zuiden woonde
in het land Kanaan, hoorde, dat de kinderen Israels
aankwamen. **41** En zij verreisden van den berg Hor, en
legerden zich in Zalmona. **42** En zij verreisden van Zalmona,
en legerden zich in Funon. **43** En zij verreisden van Funon,
en legerden zich in Oboth. **44** En zij verreisden van Oboth,
en legerden zich aan de heuvelen van Abarim, in de

landpale van Moab. **45** En zij verreisden van de heuvelen
van Abarim, en legerden zich in Dibon-gad. **46** En zij
verreisden van Dibon-gad, en legerden zich in Almon-
diblathaim. **47** En zij verreisden van Almon-diblathaim, en
legerden zich in de bergen Abarim, tegen Nebo. **48** En zij
verreisden van de bergen Abarim, en legerden zich in de
vlakke velden der Moabieten, aan de Jordaan van Jericho. **49**
En zij legerden zich aan de Jordaan van Beth-jesimoth, tot
aan Abel-sittim, in de vlakke velden der Moabieten. **50** En
de HEERE sprak tot Mozes, in de vlakke velden der
Moabieten, aan de Jordaan van Jericho, zeggende:

51 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer
gijlieden over de Jordaan zult gegaan zijn in het land
Kanaan; **52** Zo zult gij alle inwoners des lands voor uw
aangezicht uit de bezitting verdrijven, en al hun
beeltenissen verderven; ook zult gij al hun gegotene
beelden verderven, en al hun hoogten verdelgen. **53** En gij
zult het land in erfelijke bezitting nemen, en daarin wonen;
want Ik heb u dat land gegeven, om hetzelve erfelijk te
bezitten. **54** En gij zult het land in erfelijke bezitting nemen
door het lot, naar uw geslachten; dengenen, die veel zijn,
zult gij hun erfenis meerder maken, en dien, die weinig zijn,
zult gij hun erfenis minder maken; waarheen voor iemand
het lot zal uitgaan, dat zal hij hebben; naar de stammen
uwer vaderen zult gij de erfenis nemen. **55** Maar indien gij
de inwoners des lands niet voor uw aangezicht uit de
bezitting zult verdrijven, zo zal het geschieden, dat, die gij
van hen zult laten overblijven, tot doornen zullen zijn in uw
ogen, en tot prikkelen in uw zijden, en u zullen benauwen
op het land, waarin gij woont. **56** En het zal geschieden, dat
Ik u zal doen, gelijk als Ik hun dacht te doen.

Numbers 34

1 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: **2** Gebied den
kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer gij in het land
Kanaan ingaat, zo zal dit land zijn, dat u ter erfenis vallen
zal, het land Kanaan, naar zijn landpalen. **3** De zuiderhoek
nu zal u zijn van de woestijn Zin, aan de zijden van Edom;
en de zuider landpale zal u zijn van het einde der Zoutzee
tegen het oosten; **4** En deze landpale zal u omgaan van het
zuiden naar den opgang van Akrabbim, en doorgaan naar
Zin; en haar uitgangen zullen zijn, van het zuiden naar
Kades-barnea; en zij zal uitgaan naar Hazar-addar, en
doorgaan naar Azmon. **5** Voorts zal deze landpale omgaan
van Azmon naar de rivier van Egypte, en haar uitgangen
zullen zijn naar de zee. **6** Aangaande de landpale van het
westen, daar zal u de grote zee de landpale zijn; dit zal uw
landpale van het westen zijn. **7** Voorts zal u de landpale van
het noorden deze zijn: van de grote zee af zult gij u den
berg Hor aftekenen. **8** Van den berg Hor zult gij aftekenen
tot daar men komt te Hamath; en de uitgangen dezer
landpale zullen zijn naar Zedad. **9** En deze landpale zal
uitgaan naar Zifron, en haar uitgangen zullen zijn te Hazar-
enan; dit zal u de noorder landpale zijn.

10 Voorts zult gij u tot een landpale tegen het oosten
aftekenen van Hazar-enan naar Sefam. **11** En deze landpale
zal afgaan van Sefam naar Ribla, tegen het oosten van Ain;
daarna zal deze landpale afgaan en strekken langs den
oever van de zee Cinnereth oostwaarts. **12** Voorts zal deze
landpale afgaan langs de Jordaan, en haar uitgangen zullen
zijn aan de Zoutzee. Dit zal u zijn het land naar zijn landpale
rondom. **13** En Mozes gebood den kinderen Israels,
zeggende: Dit is het land, dat gij door het lot ten erve
innemen zult, hetwelk de HEERE aan de negen stammen en

den halven stam van Manasse te geven geboden heeft. **14**
Want de stam van de kinderen der Rubenieten, naar het huis
hunner vaderen, en de stam van de kinderen der Gadieten,
naar het huis hunner vaderen, hebben ontvangen;
mitsgaders de halve stam van Manasse heeft zijn erfenis
ontvangen. **15** Twee stammen en een halve stam hebben
hun erfenis ontvangen aan deze zijde van de Jordaan, van
Jericho oostwaarts tegen den opgang. **16** Voorts sprak de
HEERE tot Mozes, zeggende:

17 Dit zijn de namen der mannen, die ulieden het land ten
erve zullen uitdelen: Eleazar, de priester, en Jozua, de zoon
van Nun. **18** Daartoe zult gij uit elken stam een overste
nemen, om het land ten erve uit te delen. **19** En dit zijn de
namen dezer mannen: van den stam van Juda, Kaleb, zoon
van Jefunne; **20** En van den stam der kinderen van Simeon,
Semuel, zoon van Ammihud; **21** Van den stam van
Benjamin, Elidad, zoon van Chislon; **22** En van den stam der
kinderen van Dan, de overste Bukki, zoon van Jogli; **23** Van
de kinderen van Jozef: van den stam der kinderen van
Manasse, de overste Hanniel, zoon van Efod; **24** En van den
stam der kinderen van Efraim, de overste Kemuel, zoon van
Siftan; **25** En van den stam der kinderen van Zebulon, de
overste Elizafan, zoon van Parnach; **26** En van den stam der
kinderen van Issaschar, de overste Paltiel, zoon van Azzan;
27 En van den stam der kinderen van Aser, de overste
Achihud, zoon van Selomi; **28** En van den stam der kinderen
van Nafthali, de overste Pedael, zoon van Ammihud. **29** Dit
zijn ze, dien de HEERE geboden heeft, den kinderen Israels
de erfenissen uit te delen, in het land Kanaan.

Numbers 35

1 En de HEERE sprak tot Mozes, in de vlakke velden der
Moabieten, aan de Jordaan van Jericho, zeggende: **2** Gebied
den kinderen Israels, dat zij van de erfenis hunner bezitting
aan de Levieten steden zullen geven om te bewonen;
daartoe zult gijlieden aan de Levieten voorsteden geven,
aan de steden rondom dezelve. **3** En die steden zullen zij
hebben om te bewonen; maar hun voorsteden zullen zijn
voor hun beesten, en voor hun have, en voor al hun
gedierte, **4** En de voorsteden der steden, die gij aan de
Levieten zult geven, zullen van den stadsmuur af, en naar
buiten, van duizend ellen zijn rondom. **5** En gij zult meten
van buiten de stad, aan den hoek tegen het oosten, twee
duizend ellen, en aan den hoek van het zuiden, twee
duizend ellen, en aan den hoek van het westen, twee
duizend ellen, en aan den hoek van het noorden, twee
duizend ellen; dat de stad in het midden zij. Dit zullen zij
hebben tot voorsteden van de steden. **6** De steden nu, die
gij aan de Levieten zult geven, zullen zijn zes vrijsteden, die
gij geven zult, opdat de doodslager daarheen vliede; en
boven dezelve zult gij hun twee en veertig steden geven. **7**
Al de steden, die gij aan de Levieten geven zult, zullen zijn
acht en veertig steden, deze met haar voorsteden. **8** De
steden, die gij van de bezitting der kinderen Israels geven
zult, zult gij van dien, die vele heeft, vele nemen, en van
dien, die weinig heeft, weinige nemen; een ieder zal naar
zijn erfenis, die zij zullen erven, van zijn steden aan de
Levieten geven. **9** Voorts sprak de HEERE tot Mozes,
zeggende:

10 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer
gij over de Jordaan gaat naar het land Kanaan. **11** Zo zult gij
maken, dat u steden tegemoet liggen, die u tot vrijsteden

zullen zijn; opdat de doodslager daarheen vliede, die een
ziel onwetend geslagen heeft. **12** En deze steden zullen u
tot een toevlucht zijn voor den bloed wreker; opdat de
doodslager niet sterve, totdat hij voor de vergadering aan
het gericht gestaan hebbe. **13** En deze steden, die gij geven
zult, zullen zes vrijsteden voor u zijn. **14** Drie dezer
vrijsteden zult gij geven op deze zijde van de Jordaan, en
drie dezer steden zult gij geven in het land Kanaan;
vrijsteden zullen het zijn. **15** Die zes steden zullen voor de
kinderen Israels, en voor den vreemdeling, en den bijwoner
in het midden van hen, tot een toevlucht zijn; opdat
daarheen vliede, wie een ziel onvoorziens slaat. **16** Maar
indien hij hem met een ijzeren instrument geslagen heeft,
dat hij gestorven zij, een doodslager is hij; deze doodslager
zal zekerlijk gedood worden. **17** Of indien hij hem met een
handsteen, waarvan met zoude kunnen sterven, geslagen
heeft, dat hij gestorven zij, een doodslager is hij; deze
doodslager zal zekerlijk gedood worden. **18** Of indien hij
hem met een houten handinstrument, waarvan men zoude
kunnen sterven, geslagen heeft, dat hij gestorven zij, een
doodslager is hij; deze doodslager zal zekerlijk gedood
worden. **19** De wreker des bloeds, die zal den doodslager
doden; als hij hem ontmoet, zal hij hem doden. **20** Indien hij
hem ook door haat zal gestoten hebben, of met opzet op
hem geworpen heeft, dat hij gestorven zij; **21** Of hem door
vijandschap met zijn hand geslagen heeft, dat hij gestorven
zij; de slager zal zekerlijk gedood worden, een doodslager is
hij; de bloedwreker zal dezen doodslager doden, als hij hem
ontmoet. **22** Maar indien hij hem met der haast zonder
vijandschap gestoten heeft, of enig instrument zonder opzet
op hem geworpen heeft; **23** Of onvoorziens met enigen
steen, waarvan men zoude kunnen sterven, en hij dien op
hem heeft doen vallen, dat hij gestorven zij, zo hij hem toch
geen vijand was, noch zijn kwaad zoekende; **24** Zo zal de
vergadering richten tussen den slager, en tussen den
bloedwreker, naar deze zelve rechten. **25** En de vergadering

zal den doodslager redden uit den hand des bloedwrekers,
en de vergadering zal hem doen wederkeren tot zijn vrijstad,
waarheen hij gevloden was; en hij zal daarin blijven tot den
dood des hogepriesters, dien men met de heilige olie
gezalfd heeft. **26** Doch indien de doodslager enigszins zal
gaan uit de palen zijner vrijstad, waarheen hij gevloden was,
27 En de bloedwreker hem zal vinden buiten de palen zijner
vrijstad; zo de bloedwreker den doodslager zal doden, het
zal hem geen bloedschuld zijn. **28** Want hij zou in zijn
vrijstad gebleven zijn tot den dood des hogepriesters; maar
na de dood des hogepriesters zal de doodslager wederkeren
tot het land zijner bezitting. **29** En deze dingen zullen
ulieden zijn tot een inzetting van recht, bij uw geslachten, in
al uw woningen. **30** Al wie de ziel slaat, naar den mond der
getuigen zal men den doodslager doden, maar een enig
getuige zal niet getuigen tegen een ziel, dat zij sterve. **31**
En gij zult geen verzoening nemen voor de ziel des
doodslagers, die schuldig is te sterven; want hij zal zekerlijk
gedood worden. **32** Ook zult gij geen verzoening nemen
voor dien, die gevlucht is naar zijn vrijstad, dat hij zou
wederkeren, om te wonen in het land, tot den dood des hoge
priesters. **33** Zo zult gij niet ontheiligen het land, waarin gij
zijt; want het bloed ontheiligt het land; en voor het land zal
geen verzoening gedaan worden over het bloed, dat daarin
vergoten is, dan door het bloed desgenen, die dat vergoten
heeft. **34** Verontreinigt dan het land niet, waarin gij gaat
wonen, in welks midden Ik wonen zal; want Ik ben de
HEERE, wonende in het midden der kinderen Israels.

Numbers 36

1 En de hoofden der vaderen van het geslacht de kinderen
van Gilead, den zoon van Machir, den zoon van Manasse, uit
de geslachten der kinderen van Jozef, traden toe, en spraken
voor het aangezicht van Mozes, en voor het aangezicht der
oversten, hoofden van de vaderen der kinderen Israels. **2** En
zeiden: De HEERE heeft mijn heer geboden, dat land door
het lot aan de kinderen Israels in erfenis te geven; en mijn
heer is door den HEERE geboden, de erfenis van onzen
broeder Zelafead te geven aan zijn dochteren. **3** Wanneer zij
een van de zonen der andere stammen van de kinderen
Israels tot vrouwen zouden worden, zo zou haar erfenis van
de erfenis onzer vaderen afgetrokken worden, en toegedaan
tot de erfenis van dien stam, aan welken zij geworden
zouden; alzo zou van het lot onzer erfenis worden
afgetrokken. **4** Als ook de kinderen Israels een jubeljaar
zullen hebben, zo zou haar erfenis toegedaan zijn tot de
erfenis van dien stam, aan welken zij zouden geworden zijn;
alzo zou haar erfenis van de erfenis van den stam onzer
vaderen afgetrokken worden. **5** Toen gebood Mozes den
kinderen Israels, naar des HEEREN mond, zeggende: De
stam der kinderen van Jozef spreekt recht.

6 Dit is het woord, dat de HEERE van de dochteren van
Zelafead geboden heeft, zeggende: Laat zij dien tot
vrouwen worden, die in haar ogen goed zal zijn; alleenlijk,
dat zij aan het geslacht van haars vaders stam tot vrouwen
worden. **7** Zo zal de erfenis van de kinderen Israels niet
omgewend worden van stam tot stam; want de kinderen
Israels zullen aanhangen, een ieder aan de erfenis van den
stam zijner vaderen. **8** Voorts zal elke dochter, die een
erfenis erft, van de stammen der kinderen Israels, ter vrouw
worden aan een van het geslacht van den stam haars

vaders; opdat de kinderen Israels erfelijk bezitten, een ieder
de erfenis zijner vaderen. **9** Zo zal de erfenis niet omgewend
worden van den enen stam tot den anderen; want de
stammen der kinderen Israels zullen aanhangen, een ieder
aan zijn erfenis. **10** Gelijk als de HEERE Mozes geboden had,
alzo deden de dochteren van Zelafead; **11** Want Machla,
Thirza, en Hogla, en Milka, en Noha, dochteren van Zelafead,
zijn den zonen harer ooms tot vrouwen geworden. **12** Onder
de geslachten van de kinderen van Manasse, den zoon van
Jozef, zijn zij tot vrouwen geworden; alzo bleef haar erfenis
aan den stam van het geslacht haars vaders. **13** Dat zijn de
geboden en de rechten, die de HEERE door de dienst van
Mozes aan de kinderen Israels geboden heeft, in de vlakke
velden der Moabieten, aan de Jordaan van Jericho.

Deuteronomy

Deuteronomy 1

1 Dit zijn de woorden, die Mozes tot gans Israel gesproken
heeft, aan deze zijde van de Jordaan, in de woestijn, op het
vlakke veld tegenover Suf, tussen Paran en tussen Tofel, en
Laban, en Hazeroth, en Dizahab. **2** Elf dag reizen zijn het
van Horeb, door den weg van het gebergte Seir, tot aan
Kades-barnea. **3** En het is geschied in het veertigste jaar, in
de elfde maand, op den eersten der maand, dat Mozes sprak
tot de kinderen Israels, naar alles wat hem de HEERE aan
hen bevolen had; **4** Nadat hij geslagen had Sihon, den
koning der Amorieten, die te Hesbon woonde, en Og, den
koning van Bazan, welke woonde in Astharoth, te Edrei. **5**
Aan deze zijde van de Jordaan, in het land van Moab, hief
Mozes aan, deze wet uit te leggen, zeggende: **6** De HEERE,
onze God, sprak tot ons aan Horeb, zeggende: Gij zijt lang
genoeg bij dezen berg gebleven. **7** Keert u, en vertrekt, en
gaat in het gebergte der Amorieten, en tot al hun geburen,
in het vlakke veld, op het gebergte, en in de laagte, en in
het zuiden, en aan de havens der zee; het land der
Kanaanieten, en den Libanon, tot aan die grote rivier, de
rivier Frath. **8** Ziet, Ik heb dat land gegeven voor uw
aangezicht; gaat daarin, en bezit erfelijk het land, dat de
HEERE aan uw vaderen, Abraham, Izak en Jakob gezworen
heeft, dat Hij het hun en hun zaad na hen geven zou. **9** En ik
sprak ter zelfder tijd tot u, zeggende: Ik alleen zal u niet
kunnen dragen.

10 De HEERE, uw God, heeft u vermenigvuldigd, en ziet, gij
zijt heden als de sterren des hemels in menigte. **11** De
HEERE, uwer vaderen God, doe tot u, zo als gij nu zijt,
duizendmaal meer, en Hij zegene u, gelijk als Hij tot u
gesproken heeft! **12** Hoe zoude ik alleen uw moeite, en uw
last, en uw twistzaken dragen? **13** Neemt u wijze, en

verstandige, en ervarene mannen, van uw stammen, dat ik
hen tot uw hoofden stelle. **14** Toen antwoorddet gij mij, en
zeidet: Dit woord is goed, dat gij gesproken hebt, om te
doen. **15** Zo nam ik de hoofden uwer stammen, wijze en
ervarene mannen, en stelde hen tot hoofden over u,
oversten van duizenden, en oversten van honderden, en
oversten van vijftigen, en oversten van tienen, en
ambtlieden voor uw stammen. **16** En ik gebood uw rechters
ter zelfder tijd, zeggende: Hoort de verschillen tussen uw
broederen, en richt recht tussen den man en tussen zijn
broeder, en tussen deszelfs vreemdeling. **17** Gij zult het
aangezicht in het gericht niet kennen; gij zult den kleine,
zowel als den grote, horen; gij zult niet vrezen voor iemands
aangezicht; want het gericht is Godes; doch de zaak, die
voor u te zwaar zal zijn, zult gij tot mij doen komen, en ik zal
ze horen. **18** Alzo gebood ik u te dier tijd alle zaken, die gij
zoudt doen. **19** Toen vertogen wij van Horeb, en
doorwandelden die gans grote en vreselijke woestijn, die gij
gezien hebt, op den weg van het gebergte der Amorieten,
gelijk de HEERE, onze God, ons geboden had; en wij
kwamen tot Kades-barnea.

20 Toen zeide ik tot ulieden: Gij zijt gekomen tot het
gebergte der Amorieten, dat de HEERE, onze God, ons
geven zal. **21** Ziet, de HEERE, uw God, heeft dat land
gegeven voor uw aangezicht; trekt op, bezit het erfelijk,
gelijk als de HEERE, uwer vaderen God, tot u gesproken
heeft; vreest niet, en ontzet u niet. **22** Toen naderdet gij
allen tot mij, en zeidet: Laat ons mannen voor ons
aangezicht heenzenden, die ons het land uitspeuren, en ons
bescheid wederbrengen, wat weg wij daarin optrekken
zullen, en tot wat steden wij komen zullen.

23 Deze zaak nu was goed in mijn ogen; zo nam ik uit u
twaalf mannen, van elken stam een man. **24** Die keerden
zich, en togen op naar het gebergte, en kwamen tot het dal

Eskol, en verspiedden datzelve. **25** En zij namen van de
vrucht des lands in hun hand, en brachten ze tot ons af, en
zeiden ons bescheid weder, en zeiden: Het land, dat de
HEERE, onze God, ons geven zal, is goed. **26** Doch gij wildet
niet optrekken; maar gij waart den mond des HEEREN uws
Gods, wederspannig. **27** En gij murmureerdet in uw tenten,
en zeidet: Omdat de HEERE ons haat, heeft Hij ons uit
Egypteland uitgevoerd, opdat Hij ons levere in de hand der
Amorieten, om ons te verdelgen. **28** Waarheen zouden wij
optrekken? Onze broeders hebben ons hart doen smelten,
zeggende: Het is een volk, groter en langer dan wij; de
steden zijn groot, en gesterkt tot in den hemel toe; ook
hebben wij daar kinderen der Enakieten gezien. **29** Toen
zeide ik tot u: Verschrikt niet, en vreest niet voor hen. **30** De
HEERE, uw God, Die voor uw aangezicht wandelt, Die zal
voor u strijden, naar alles, wat Hij bij u voor uw ogen gedaan
heeft in Egypte. **31** En in de woestijn, waar gij gezien hebt,
dat de HEERE uw God, u daarin gedragen heeft, als een man
zijn zoon draagt, op al den weg, dien gij gewandeld hebt,
totdat gij kwaamt aan deze plaats. **32** Maar door dit woord
geloofdet gij niet aan den HEERE, uw God. **33** Die voor uw
aangezicht op den weg wandelde, om u de plaats uit te zien,
waar gij zoudt legeren; des nachts in het vuur, opdat Hij u
den weg wees, waarin gij zoudt gaan, en des daags in de
wolk. **34** Als nu de HEERE de stem uwer woorden hoorde, zo
werd Hij zeer toornig, en zwoer, zeggende: **35** Zo iemand
van deze mannen, van dit kwade geslacht, zal zien dat
goede land, hetwelk Ik gezworen heb uw vaderen te zullen
geven! **36** Behalve Kaleb, de zoon van Jefunne; die zal het
zien, en aan hem zal Ik het land geven, waarop hij getreden
heeft, en aan zijn kinderen; omdat hij volhard heeft den
HEERE te volgen. **37** Ook vertoornde zich de HEERE op mij
om uwentwil, zeggende: Gij zult daar ook niet inkomen. **38**
Jozua, de zoon van Nun, die voor uw aangezicht staat, die
zal daarin komen; sterk denzelven, want hij zal het Israel
doen erven. **39** En uw kinderkens, waarvan gij zeidet: Zij

zullen tot een roof zijn; en uw kinderen, die heden noch goed noch kwaad weten, die zullen daarin komen, en dien zal Ik het geven, en die zullen het erfelijk bezitten. **40** Gij daarentegen, keert u, en reist naar de woestijn, den weg van de Schelfzee. **41** Toen antwoorddet gij, en zeidet tot mij: Wij hebben tegen den HEERE gezondigd; wij zullen optrekken, en strijden, naar alles, wat de HEERE, onze God, ons geboden heeft. Als gij nu een iegelijk zijn krijgsgereedschap aangorddet, en willens waart, om naar het gebergte henen op te trekken, **42** Zo zeide de HEERE tot mij: Zeg hun: Trekt niet op, en strijdt niet, want Ik ben niet in het midden van u; opdat gij niet voor het aangezicht uwer vijanden geslagen wordet. **43** Doch als ik tot u sprak, zo hoordet gij niet, maar waart den mond des HEEREN wederspannig, en handeldet trotselijk, en toogt op naar het gebergte. **44** Toen togen de Amorieten uit, die op dat gebergte woonden, u tegemoet, en vervolgden u, gelijk als de bijen doen; en zij verpletterden u in Seir tot Horma toe. **45** Als gij nu wederkwaamt en weendet voor het aangezicht des HEEREN, zo verhoorde de HEERE uw stem niet, en neigde Zijn oren niet tot u. **46** Alzo bleeft gij in Kades vele dagen, naar de dagen, dat gij er bleeft.

Deuteronomy 2

1 Daarna keerden wij ons, en reisden naar de woestijn, den
weg van de Schelfzee, gelijk de HEERE tot mij gesproken
had, en wij togen om het gebergte Seir, vele dagen. **2** Toen
sprak de HEERE tot mij, zeggende: **3** Gijlieden hebt dit
gebergte genoeg omgetogen; keert u naar het noorden; **4**
En gebied het volk, zeggende: Gij zult doortrekken aan de
landpale uwer broederen, de kinderen van Ezau, die in Seir
wonen; zij zullen wel voor u vrezen; maar gij zult u zeer
wachten. **5** Mengt u niet met hen; want Ik zal u van hun
land niet geven, ook niet tot de betreding van een voetzool;
want Ik heb Ezau het gebergte Seir ter erfenis gegeven. **6**
Spijze zult gij voor geld van hen kopen, dat gij etet; en ook
zult gij water voor geld van hen kopen, dat gij drinket. **7**
Want de HEERE, uw God, heeft u gezegend in al het werk
uwer hand; Hij kent uw wandelen door deze zo grote
woestijn; deze veertig jaren is de HEERE, uw God, met u
geweest; geen ding heeft u ontbroken. **8** Als wij nu
doorgetrokken waren van onze broederen, de kinderen van
Ezau, die in Seir woonden, van den weg des vlakken velds,
van Elath, en van Ezeon-geber, zo keerden wij ons, en
doortogen den weg der woestijn van Moab.

9 Toen sprak de HEERE tot mij: Beangstig Moab niet, en
meng u niet met hen in den strijd; want Ik zal u geen erfenis
van hun land geven, dewijl Ik aan Lots kinderen Ar ter
erfenis gegeven heb. **10** De Emieten woonden te voren
daarin, een groot, en menigvuldig, en lang volk, gelijk de
Enakieten. **11** Dezen werden ook voor reuzen gehouden, als
de Enakieten; en de Moabieten noemden hen Emieten. **12**
Ook woonden de Horieten te voren in Seir; maar de kinderen
van Ezau verdreven hen uit de bezitting en verdelgden hen
van hun aangezicht, en hebben in hunlieder plaats

gewoond; gelijk als Israel gedaan heeft aan het land zijner
erfenis, hetwelk de HEERE hun gegeven heeft. **13** Nu, maakt
u op, en trekt over de beek Zered. Alzo trokken wij over de
beek Zered. **14** De dagen nu, die wij gewandeld hebben van
Kades-barnea, totdat wij over de beek Zered getogen zijn,
waren acht en dertig jaren; totdat het ganse geslacht der
krijgslieden uit het midden der heirlegers verteerd was,
gelijk de HEERE hun gezworen had. **15** Zo was ook de hand
des HEEREN tegen hen, om hen uit het midden des
heirlegers te verslaan, totdat zij verteerd waren. **16** En het
geschiedde, als al de krijgslieden verteerd waren, uit het
midden des heirlegers wegstervende,

17 Dat de HEERE tot mij sprak, zeggende: **18** Gij zult heden
doortrekken aan Ar, de landpale van Moab; **19** En gij zult
naderen tegenover de kinderen Ammons; beangstig die niet,
en meng u met hen niet; want Ik zal u van het land der
kinderen Ammons geen erfenis geven, dewijl Ik het aan Lots
kinderen ter erfenis gegeven heb. **20** Dit werd ook voor een
land der reuzen gehouden; de reuzen woonden te voren
daarin, en de Ammonieten noemden hen Zamzummieten;
21 Een groot, en menigvuldig, en lang volk, als de
Enakieten; en de HEERE verdelgde hen voor hun
aangezicht, zodat zij hen uit de bezitting verdreven, en aan
hunlieder plaats woonden; **22** Gelijk als Hij aan de kinderen
van Ezau, die in Seir wonen, gedaan heeft, voor welker
aangezicht Hij de Horieten verdelgde; en zij verdreven hen
uit de bezitting, en hebben aan hun plaats gewoond tot op
dezen dag. **23** Ook hebben de Kafthorieten, die uit Kafthor
uittogen, de Avieten, die in Hazerim tot Gaza toe woonden,
verdelgd, en aan hun plaats gewoond. **24** Maakt u op, reist
heen, en gaat over de beek Arnon; ziet, Ik heb Sihon, den
koning van Hesbon, den Amoriet, en zijn land, in uw hand
gegeven; begint te erven, en mengt u met hen in den strijd.

25 Te dezen dage zal Ik beginnen uw schrik en uw vreze te
geven over het aangezicht der volken, onder den gansen
hemel; die uw gerucht zullen horen, die zullen sidderen, en
bang zijn van uw aangezicht. **26** Toen zond ik boden uit de
woestijn Kedemot tot Sihon, den koning van Hesbon, met
woorden van vrede, zeggende:

27 Laat mij door uw land doortrekken; ik zal alleenlijk langs
den weg voorttrekken; ik zal noch ter rechter hand noch ter
linkerhand uitwijken. **28** Verkoop mij spijze voor geld, dat ik
ete, en geef mij water voor geld, dat ik drinke; alleenlijk laat
mij op mijn voeten doortrekken; **29** Gelijk de kinderen van
Ezau, die in Seir wonen, en de Moabieten, die in Ar wonen,
mij gedaan hebben; totdat ik over de Jordaan kome in het
land, dat de HEERE, onze God, ons geven zal. **30** Maar
Sihon, de koning van Hesbon, wilde ons door hetzelve niet
laten doortrekken; want de HEERE, uw God, verhardde zijn
geest, en verstokte zijn hart, opdat Hij hem in uw hand
gave, gelijk het is te dezen dage. **31** En de HEERE zeide tot
mij: Zie, Ik heb begonnen Sihon en zijn land voor uw
aangezicht te geven; begin dan te erven, om zijn land
erfelijk te bezitten. **32** En Sihon toog uit ons tegemoet, hij
en al zijn volk, ten strijde, naar Jahaz. **33** En de HEERE, onze
God, gaf hem voor ons aangezicht; en wij sloegen hem, en
zijn zonen, en al zijn volk. **34** En wij namen te dier tijd al
zijn steden in, en wij verbanden alle steden, mannen, en
vrouwen, en kinderkens; wij lieten niemand overblijven. **35**
Het vee alleen roofden wij voor ons, en den roof der steden,
die wij innamen. **36** Van Aroer af, dat aan den oever der
beek Arnon is, en de stad, die aan de beek is, ook tot Gilead
toe, was er geen stad, die voor ons te hoog was; de HEERE,
onze God, gaf dat alles voor ons aangezicht. **37** Behalve tot
het land van de kinderen Ammons naderdet gij niet, noch
tot de ganse streek der beek Jabbok, noch tot de steden van
het gebergte, noch tot iets, dat de HEERE, onze God, ons
verboden had.

Deuteronomy 3

1 Daarna keerden wij ons en togen op, den weg van Bazan;
en Og, de koning van Bazan, trok uit ons tegemoet, hij en al
zijn volk, ten strijde bij Edrei. **2** Toen zeide de HEERE tot mij:
Vrees hem niet, want Ik heb hem, en al zijn volk, en zijn
land, in uw hand gegeven; en gij zult hem doen, gelijk als
gij Sihon, den koning der Amorieten, die te Hesbon woonde,
gedaan hebt. **3** En de HEERE, onze God, gaf ook Og, den
koning van Bazan, en al zijn volk, in onze hand, zodat wij
hem sloegen, totdat wij hem niemand lieten overblijven. **4**
En wij namen te dier tijd al zijn steden; er was geen stad, die
wij van hen niet namen: zestig steden, de ganse landstreek
van Argob, het koninkrijk van Og in Bazan. **5** Al die steden
waren met hoge muren, poorten en grendelen gesterkt,
behalve zeer vele onbemuurde steden. **6** En wij verbanden
dezelve, gelijk wij Sihon, den koning van Hesbon, gedaan
hadden, verbannende alle steden, mannen, vrouwen en
kinderkens. **7** Doch al het vee en den roof van die steden
roofden wij voor ons. **8** Zo namen wij te dier tijd het land uit
de hand van de twee koningen der Amorieten, die aan deze
zijde van de Jordaan waren, van de beek Arnon tot den berg
Hermon toe; **9** (De Zidoniers noemen Hermon Sirjon; maar
de Amorieten noemen hem Senir.) **10** Al de steden des
platten lands, en het ganse Gilead, en het ganse Bazan, tot
Salcha en Edrei toe; steden des koninkrijks van Og in Bazan.
11 Want Og, de koning van Bazan, was alleen van de
overigen der reuzen overgebleven; ziet, zijn bedstede,
zijnde een bedstede van ijzer, is zij niet te Rabba der
kinderen Ammons? Negen ellen is haar lengte, en vier ellen
haar breedte, naar eens mans elleboog. **12** Ditzelfde land nu
namen wij te dier tijd in bezit; van Aroer af, dat aan de beek
Arnon is, en de helft van het gebergte van Gilead, met de
steden van hetzelve, gaf ik aan de Rubenieten en Gadieten.

13 En het overige van Gilead, mitsgaders het ganse Bazan,
het koninkrijk van Og, gaf ik aan den halven stam van
Manasse, de ganse landstreek van Argob, door het ganse
Bazan; datzelve werd genoemd het land der reuzen. **14** Jair,
de zoon van Manasse, kreeg de ganse landstreek van Argob,
tot aan de landpale der Gezurieten en Maachathieten; en hij
noemde ze naar zijn naam, Bazan Havvoth-jair, tot op dezen
dag. **15** En aan Machir gaf ik Gilead. **16** Maar aan de
Rubenieten en Gadieten gaf ik van Gilead af tot aan de beek
Arnon, het midden van de beek en de landpale; en tot aan
de beek Jabbok, de landpale der kinderen Ammons; **17**
Daartoe het vlakke veld, en de Jordaan, mitsgaders de
landpale; van Cinnereth af tot aan de zee des vlakken velds,
de Zoutzee, onder Asdoth-pisga tegen het oosten. **18** Voorts
gebood ik ulieden ter zelfder tijd, zeggende: De HEERE, uw
God, heeft u dit land gegeven om het te erven; allen dan,
die strijdbare mannen zijt, trekt gewapend door voor het
aangezicht van uw broederen, de kinderen Israels.

19 Behalve uw vrouwen, en uw kinderkens, en uw vee (ik
weet, dat gij veel vee hebt), zij zullen blijven in uw steden,
die ik u gegeven heb; **20** Totdat de HEERE uw broederen
rust geve, gelijk ulieden, dat zij ook erven het land, dat de
HEERE, uw God, hun geven zal aan gene zijde van de
Jordaan; dan zult gij wederkeren, elk tot zijn erfenis, die ik u
gegeven heb. **21** Ook gebood ik Jozua ter zelfder tijd,
zeggende: Uw ogen zien alles, wat de HEERE, ulieder God,
aan deze twee koningen gedaan heeft; alzo zal de HEERE
aan alle koninkrijken doen, naar welke gij henen doortrekt.

22 Vreest ze niet; want de HEERE, uw God, strijdt voor
ulieden. **23** Ook bad ik den HEERE om genade, zeggende ter
zelfder tijd: **24** Heere HEERE! Gij hebt begonnen Uw knecht
te tonen Uw grootheid en Uw sterke hand; want wat God is
er in den hemel en op de aarde, die doen kan naar Uw
werken, en naar Uw mogendheden! **25** Laat mij toch

overtrekken, en dat goede land bezien, dat aan gene zijde
van de Jordaan is, dat goede gebergte, en den Libanon! **26**
Doch de HEERE verstoorde zich zeer om uwentwille over mij,
en hoorde niet naar mij; maar de HEERE zeide tot mij: Het zij
u genoeg; spreek niet meer tot Mij van deze zaak. **27** Klim
op de hoogte van Pisga, en hef uw ogen op naar het westen,
en naar het noorden, en naar het zuiden, en naar het oosten,
en zie toe met uw ogen; want gij zult over deze Jordaan niet
gaan. **28** Gebied dan Jozua, en versterk hem, en bekrachtig
hem; want hij zal voor het aangezicht van dit volk henen
overgaan, en zal hun dat land, dat gij zien zult, doen erven.
29 Alzo bleven wij in dit dal tegenover Beth-peor.

Deuteronomy 4

1 Nu dan, Israel! hoor naar de inzettingen en naar de
rechten, die ik ulieden lere te doen; opdat gij leeft, en henen
inkomt, en erft het land, dat de HEERE, uwer vaderen God, u
geeft. **2** Gij zult tot dit woord, dat ik u gebiede, niet toedoen,
ook daarvan niet afdoen; opdat gij bewaart de geboden van
den HEERE, uw God, die ik u gebiede. **3** Uw ogen hebben
gezien, wat God om Baal-peor gedaan heeft; want alle man,
die Baal-peor navolgde, dien heeft de HEERE, uw God, uit
het midden van u verdaan. **4** Gij daarentegen, die den
HEERE, uw God, aanhingt, gij zijt heden allen levende. **5**
Ziet, ik heb u geleerd de inzettingen en rechten, gelijk als
de HEERE, mijn God, mij geboden heeft; opdat gij alzo doet
in het midden des lands, waar gij naar toe gaat, om het te
erven. **6** Behoudt ze dan, en doet ze; want dat zal uw
wijsheid en uw verstand zijn voor de ogen der volken, die al
deze inzettingen horen zullen, en zeggen: Dit grote volk
alleen is een wijs en verstandig volk! **7** Want wat groot volk
is er, hetwelk de goden zo nabij zijn als de HEERE, onze
God, zo dikwijls als wij Hem aanroepen? **8** En wat groot volk
is er, dat zo rechtvaardige inzettingen en rechten heeft, als
deze ganse wet is, die ik heden voor uw aangezicht geef? **9**
Alleenlijk wacht u, en bewaart uw ziel wel, dat gij niet
vergeet de dingen, die uw ogen gezien hebben; en dat zij
niet van uw hart wijken, al de dagen uws levens; en gij zult
ze aan uw kinderen en uw kindskinderen bekend maken. **10**
Ten dage, als gij voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods,
aan Horeb stondt, als de HEERE tot mij zeide: Vergader Mij
dit volk, en Ik zal hun Mijn woorden doen horen, die zij
zullen leren, om Mij te vrezen al de dagen, die zij op den
aardbodem zullen leven, en zij zullen ze hun kinderen leren;
11 En gijlieden naderdet en stondt beneden dien berg; (die
berg nu brandde van vuur, tot aan het midden des hemels;

er was duisternis, wolken en donkerheid). **12** Zo sprak de
HEERE tot u uit het midden des vuurs; gij hoordet de stem
der woorden; maar gij zaagt geen gelijkenis, behalve de
stem. **13** Toen verkondigde Hij u Zijn verbond, dat Hij u
gebood te doen, de tien woorden, en schreef ze op twee
stenen tafelen. **14** Ook gebood mij de HEERE ter zelver tijd,
dat ik u inzettingen en rechten leren zou; opdat gij die
deedt in dat land, naar hetwelk gij doortrekt, om dat te
erven.

15 Wacht u dan wel voor uw zielen; want gij hebt geen
gelijkenis gezien, ten dage als de HEERE op Horeb uit het
midden des vuurs tot u sprak; **16** Opdat gij u niet verderft,
en maakt u iets gesnedens, de gelijkenis van enig beeld, de
gedaante van man of vrouw, **17** De gedaante van enig
beest, dat op de aarde is; de gedaante van enigen
gevleugelden vogel, die door den hemel vliegt; **18** De
gedaante van iets, dat op den aardbodem kruipt; de
gedaante van enigen vis, die in het water is onder de aarde;
19 Dat gij ook uw ogen niet opheft naar den hemel, en
aanziet de zon, en de maan, en de sterren, des hemels
ganse heir; en wordt aangedreven, dat gij u voor die buigt,
en hen dient; dewelke de HEERE, uw God, aan alle volken
onder den gansen hemel heeft uitgedeeld. **20** Maar ulieden
heeft de HEERE aangenomen, en uit den ijzeroven, uit
Egypte, uitgevoerd; opdat gij Hem tot een erfvolk zoudt zijn,
gelijk het te dezen dage is. **21** Ook vertoornde Zich de
HEERE over mij, om ulieder woorden; en Hij zwoer, dat ik
over de Jordaan niet zou gaan, en dat ik niet zou komen in
dat goede land, dat de HEERE, uw God, u ter erfenis geven
zal. **22** Want ik zal in dit land sterven; ik zal over de Jordaan
niet gaan; maar gij zult er overgaan, en datzelve goede land
erven. **23** Wacht u, dat gij het verbond des HEEREN, uws
Gods, hetwelk Hij met u gemaakt heeft, niet vergeet, dat gij
u een gesneden beeld zoudt maken, de gelijkenis van iets,
dat de HEERE, uw God, u verboden heeft. **24** Want de

HEERE, uw God, is een verterend vuur, een ijverig God. **25**
Wanneer gij nu kinderen en kindskinderen gewonnen zult
hebben, en in het land oud geworden zult zijn, en u zult
verderven, dat gij gesneden beelden maakt, de gelijkenis
van enig ding, en doet, wat kwaad is in de ogen des
HEEREN, uws Gods, om Hem tot toorn te verwekken;

26 Zo roep ik heden den hemel en de aarde tot getuige
tegen ulieden, dat gij voorzeker haast zult omkomen van dat
land, waar gij over de Jordaan naar toe trekt, om dat te
erven; gij zult uw dagen daarin niet verlengen, maar
ganselijk verdelgd worden. **27** En de HEERE zal u
verstrooien onder de volken; en gij zult een klein volksken in
getal overblijven onder de heidenen, waar de HEERE u
henen leiden zal. **28** En aldaar zult gij goden dienen, die des
mensen handenwerk zijn, hout en steen, die niet zien, noch
horen, noch eten, noch rieken. **29** Dan zult gij van daar den
HEERE, uw God, zoeken, en vinden; als gij Hem zoeken zult
met uw ganse hart en met uw ganse ziel. **30** Wanneer gij in
angst zult zijn, en u al deze dingen zullen treffen; in het
laatste der dagen, dan zult gij wederkeren tot den HEERE,
uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn. **31** Want de HEERE,
uw God, is een barmhartig God; Hij zal u niet verlaten, noch
u verderven; en Hij zal het verbond uwer vaderen, dat Hij
hun gezworen heeft, niet vergeten. **32** Want, vraag toch
naar de vorige dagen, die voor u geweest zijn, van dien dag
af, dat God den mens op de aarde geschapen heeft, van het
ene einde des hemels tot aan het andere einde des hemels,
of zulk een groot ding geschied of gehoord zij, als dit: **33** Of
een volk gehoord hebbe de stem van God, sprekende uit het
midden des vuurs, gelijk als gij gehoord hebt, en levend zij
gebleven? **34** Of: of God verzocht heeft te gaan, om Zich
een volk uit het midden eens volks aan te nemen, door
verzoekingen, door tekenen, en door wonderen, en door
strijd, en door een sterke hand, en door een uitgestrekten
arm, en met grote verschrikkingen; naar al hetgeen de

HEERE, uw God, ulieden voor uw ogen in Egypte gedaan
heeft? **35** U is het getoond, opdat gij wetet, dat de HEERE
die God is; er is niemand meer dan Hij alleen! **36** Van den
hemel heeft Hij u Zijn stem laten horen, om u te
onderwijzen; en op de aarde heeft Hij u Zijn groot vuur doen
zien; en gij hebt Zijn woorden uit het midden des vuurs
gehoord. **37** En omdat Hij uw vaderen liefhad, en hun zaad
na hen verkoren had, zo heeft Hij u voor Zijn aangezicht
door Zijn grote kracht uit Egypte uitgevoerd; **38** Om volken,
die groter en machtiger waren dan gij, voor uw aangezicht
uit de bezitting te verdrijven; om u in te brengen, dat Hij u
hunlieder land ter erfenis gave, als het te dezen dage is. **39**
Zo zult gij heden weten, en in uw hart hervatten, dat de
HEERE die God is, boven in den hemel, en onder op de
aarde, niemand meer! **40** En gij zult houden Zijn inzettingen
en Zijn geboden, die ik u heden gebiede, opdat het u en uw
kinderen na u welga, en opdat gij de dagen verlengt in het
land, dat de HEERE, uw God, u geeft, voor altoos. **41** Toen
scheidde Mozes drie steden uit, aan deze zijde van de
Jordaan, tegen den opgang der zon;

42 Opdat daarheen vlood de doodslager, die zijn naaste
onwetende doodslaat, dien hij van gisteren en eergisteren
niet haatte; dat hij in een van deze steden vlood en levend
bleef; **43** Bezer in de woestijn, in het effen land, voor de
Rubenieten; en Ramoth in Gilead, voor de Gadieten; en
Golan in Bazan, voor de Manassieten. **44** Dit is nu de wet,
die Mozes den kinderen Israels voorstelde:

45 Dit zijn de getuigenissen, en de inzettingen, en de
rechten, die Mozes sprak tot de kinderen Israels, als zij uit
Egypte waren uitgetogen; **46** Aan deze zijde van de Jordaan,
in het dal tegenover Beth-peor, in het land van Sihon, den
koning der Amorieten, die te Hesbon woonde; welken Mozes
sloeg, en de kinderen Israels, als zij uit Egypte waren
uitgetogen, **47** En zijn land in bezitting genomen hadden;

daartoe het land van Og, koning van Bazan; twee koningen
der Amorieten, die aan deze zijde van de Jordaan waren,
tegen den opgang der zon; **48** Van Aroer af, dat aan den
oever der beek Arnon is, tot aan den berg Sion, welke is
Hermon; **49** En al het vlakke veld, aan deze zijde van de
Jordaan, naar het oosten, tot aan de zee des vlakken velds,
onder Asdoth-pisga.

Deuteronomy 5

1 En Mozes riep het ganse Israel, en zeide tot hen: Hoor,
Israel! de inzettingen en rechten, die ik heden voor uw oren
spreek, dat gij ze leert en waarneemt, om dezelve te doen. **2**
De HEERE, onze God, heeft een verbond met ons gemaakt
aan Horeb. **3** Met onze vaderen heeft de HEERE dit verbond
niet gemaakt, maar met ons, wij die hier heden allen levend
zijn. **4** Van aangezicht tot aangezicht heeft de HEERE met u
op den berg gesproken uit het midden des vuurs, **5** (Ik stond
te dier tijd tussen den HEERE en tussen u, om u des HEEREN
woord aan te zeggen; want gij vreesdet voor het vuur en
klomt niet op den berg) zeggende: **6** Ik ben de HEERE, uw
God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis uitgeleid heb.

7 Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.
8 Gij zult u geen gesneden beeld maken, noch enige
gelijkenis, van hetgeen boven in den hemel, of onder op de
aarde is; of in het water onder de aarde is; **9** Gij zult u voor
die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de HEERE, uw
God, ben een ijverig God, Die de misdaad der vaderen
bezoek aan de kinderen, en aan het derde, en aan het
vierde lid dergenen, die Mij haten; **10** En doe
barmhartigheid aan duizenden dergenen, die Mij liefhebben,
en Mijn geboden onderhouden. **11** Gij zult den Naam des
HEEREN, uws Gods, niet ijdellijk gebruiken; want de HEERE
zal niet onschuldig houden dengene, die Zijn Naam ijdellijk
gebruikt. **12** Onderhoudt den sabbatdag, dat gij dien heiligt;
gelijk als de HEERE, uw God, u geboden heeft. **13** Zes dagen
zult gij arbeiden, en al uw werk doen; **14** Maar de zevende
dag is de sabbat des HEEREN, uws Gods; dan zult gij geen
werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw
dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw os, noch uw
ezel, noch enig van uw vee, noch de vreemdeling, die in uw

poorten is; opdat uw dienstknecht, en uw dienstmaagd
ruste, gelijk als gij. **15** Want gij zult gedenken, dat gij een
dienstknecht in Egypteland geweest zijt, en dat de HEERE,
uw God, u van daar heeft uitgeleid door een sterke hand en
een uitgestrekten arm; daarom heeft u de HEERE, uw God,
geboden, dat gij den sabbatdag houden zult. **16** Eert uw
vader, en uw moeder, gelijk als de HEERE, uw God, u
geboden heeft, opdat uw dagen verlengd worden, en opdat
het u welga in het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal.

17 Gij zult niet doodslaan. **18** En gij zult geen overspel
doen. **19** En gij zult niet stelen. **20** En gij zult geen valse
getuigenis spreken tegen uw naaste. **21** En gij zult niet
begeren uws naasten vrouw; en gij zult u niet laten gelusten
uws naasten huis, zijn akker, noch zijn dienstknecht, noch
zijn dienstmaagd, zijn os, noch zijn ezel, noch iets, dat uws
naasten is. **22** Deze woorden sprak de HEERE tot uw ganse
gemeente, op den berg, uit het midden des vuurs, der wolk
en der donkerheid, met een grote stem, en deed daar niets
toe; en Hij schreef ze op twee stenen tafelen, en gaf ze mij.

23 En het geschiedde, als gij die stem uit het midden der
duisternis hoordet, en de berg van vuur brandde, zo
naderdet gij tot mij, alle hoofden uwer stammen, en uw
oudsten,

24 En zeidet: Zie, de HEERE, onze God, heeft ons Zijn
heerlijkheid en Zijn grootheid laten zien, en wij hebben Zijn
stem gehoord uit het midden des vuurs; dezen dag hebben
wij gezien, dat God met den mens spreekt, en dat hij levend
blijft. **25** Maar nu, waarom zouden wij sterven? Want dit
grote vuur zou ons verteren; indien wij voortvoeren de stem
des HEEREN, onzes Gods, langer te horen, zo zouden wij
sterven. **26** Want wie is er van alle vlees, die de stem des
levenden Gods, sprekende uit het midden des vuurs,
gehoord heeft gelijk wij, en is levend gebleven? **27** Nader

gij, en hoor alles, wat de HEERE, onze God, zeggen zal; en
spreek gij tot ons al wat de HEERE, onze God, tot u spreken
zal, en wij zullen het horen en doen. **28** Als nu de HEERE de
stem uwer woorden hoorde, toen gij tot mij spraakt, zo zeide
de HEERE tot mij: Ik heb gehoord de stem der woorden van
dit volk, die zij tot u gesproken hebben; het is altemaal
goed, dat zij gesproken hebben. **29** Och, dat zij zulk een
hart hadden, om Mij te vrezen, en al Mijn geboden te allen
dage te onderhouden; opdat het hun en hun kinderen
welging in eeuwigheid! **30** Ga, zeg hun: Keert weder naar
uw tenten. **31** Maar gij, sta hier bij Mij, dat Ik tot u spreke al
de geboden, en inzettingen, en rechten, die gij hun leren
zult, dat zij ze doen in het land, hetwelk Ik hun geven zal,
om dat te erven. **32** Neemt dan waar, dat gij doet, gelijk als
de HEERE, uw God, u geboden heeft; en wijkt niet af ter
rechter hand, noch ter linkerhand. **33** In al den weg, dien de
HEERE, uw God, u gebiedt, zult gij gaan; opdat gij leeft, en
dat het u welga, en gij de dagen verlengt in het land, dat gij
erven zult.

Deuteronomy 6

1 Dit zijn dan de geboden, de inzettingen en de rechten, die
de HEERE, uw God, geboden heeft om u te leren; opdat gij
ze doet in het land, naar hetwelk gij heentrekt, om dat
erfelijk te bezitten; **2** Opdat gij den HEERE, uw God, vrezet,
om te houden al Zijn inzettingen, en Zijn geboden, die ik u
gebiede; gij, en uw kind, en kindskind, al de dagen uws
levens; en opdat uw dagen verlengd worden. **3** Hoor dan,
Israel! en neem waar, dat gij ze doet, opdat het u welga, en
opdat gij zeer vermenigvuldigdet (gelijk als u de HEERE,
uwer vaderen God, gesproken heeft) in het land, dat van
melk en honig is vloeiende.

4 Hoor, Israel! de HEERE, onze God, is een enig HEERE!

5 Zo zult gij den HEERE, uw God, liefhebben, met uw ganse
hart, en met uw ganse ziel, en met al uw vermogen. **6** En
deze woorden, die ik u heden gebiede, zullen in uw hart zijn.
7 En gij zult ze uw kinderen inscherpen, en daarvan
spreken, als gij in uw huis zit, en als gij op den weg gaat, en
als gij nederligt, en als gij opstaat. **8** Ook zult gij ze tot een
teken binden op uw hand, en zij zullen u tot
voorhoofdspanselen zijn tussen uw ogen. **9** En gij zult ze op
de posten van uw huis, en aan uw poorten schrijven. **10** Als
het dan zal geschied zijn, dat de HEERE, uw God, u zal
hebben ingebracht in dat land, dat Hij uw vaderen,
Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft, u te zullen geven;
grote en goede steden, die gij niet gebouwd hebt, **11** En
huizen, vol van alle goeds, die gij niet gevuld hebt, en
uitgehouwen bornputten, die gij niet uitgehouwen hebt,
wijngaarden en olijfgaarden, die gij niet geplant hebt, en gij
gegeten hebt en verzadigd zijt; **12** Zo wacht u, dat gij den
HEERE niet vergeet, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis

heeft uitgevoerd. **13** Gij zult den HEERE, uw God, vrezen, en
Hem dienen; en gij zult bij Zijn Naam zweren. **14** Gij zult
andere goden niet navolgen, van de goden der volken, die
rondom u zijn. **15** Want de HEERE, uw God is een ijverig God
in het midden van u; dat de toorn des HEEREN, uws Gods,
tegen u niet ontsteke, en Hij u van den aardbodem verdelge.
16 Gij zult den HEERE, uw God, niet verzoeken, gelijk als gij
Hem verzocht hebt te Massa.

17 Gij zult de geboden des HEEREN, uws Gods, vlijtig
houden, mitsgaders Zijn getuigenissen, en Zijn inzettingen,
die Hij u geboden heeft.

18 En gij zult doen, wat recht en goed is in de ogen des
HEEREN; opdat het u welga, en dat gij inkomt, en erft het
goede land, dat de HEERE uw vaderen gezworen heeft; **19**
Om al uw vijanden voor uw aangezicht te verdrijven, gelijk
als de HEERE gesproken heeft. **20** Wanneer uw zoon u
morgen zal vragen, zeggende: Wat zijn dat voor
getuigenissen, en inzettingen, en rechten, die de HEERE,
onze God, ulieden geboden heeft? **21** Zo zult gij tot uw zoon
zeggen: Wij waren dienstknechten van Farao in Egypte;
maar de HEERE heeft ons door een sterke hand uit Egypte
uitgevoerd. **22** En de HEERE gaf tekenen, en grote en kwade
wonderen, in Egypte, aan Farao en aan zijn ganse huis, voor
onze ogen; **23** En hij voerde ons van daar uit, opdat Hij ons
inbracht, om ons het land te geven, dat Hij onzen vaderen
gezworen had. **24** En de HEERE gebood ons te doen al deze
inzettingen, om te vrezen den HEERE, onzen God, ons voor
altoos ten goede, om ons in het leven te behouden, gelijk
het te dezen dage is. **25** En het zal ons gerechtigheid zijn,
als wij zullen waarnemen te doen al deze geboden, voor het
aangezicht des HEEREN, onzes Gods, gelijk Hij ons geboden
heeft.

Deuteronomy 7

1 Wanneer u de HEERE, uw God, zal gebracht hebben in het
land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven; en Hij vele
volken voor uw aangezicht zal hebben uitgeworpen, de
Hethieten, en de Girgasieten, en de Amorieten, en de
Kanaanieten, en de Ferezieten, en de Hevieten, en de
Jebusieten, zeven volken, die meerder en machtiger zijn dan
gij; **2** En de HEERE, uw God, hen zal gegeven hebben voor
uw aangezicht, dat gij ze slaat; zo zult gij hen ganselijk
verbannen; gij zult geen verbond met hen maken, noch hun
genadig zijn. **3** Gij zult u ook met hen niet
vermaagschappen; gij zult uw dochters niet geven aan hun
zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen. **4** Want
zij zouden uw zonen van Mij doen afwijken, dat zij andere
goden zouden dienen; en de toorn des HEEREN zou tegen
ulieden ontsteken, en u haast verdelgen. **5** Maar alzo zult gij
hun doen: hun altaren zult gij afwerpen, en hun opgerichte
beelden verbreken, en hun bossen zult gij afhouwen, en hun
gesnedene beelden met vuur verbranden. **6** Want gij zijt
een heilig volk den HEERE, uw God; u heeft de HEERE, uw
God, verkoren, dat gij Hem tot een volk des eigendoms
zoudt zijn uit alle volken, die op den aardbodem zijn. **7** De
HEERE heeft geen lust tot u gehad, noch u verkoren, om uw
veelheid boven alle andere volken; want gij waart het
weinigste van alle volken. **8** Maar omdat de HEERE ulieden
liefhad, en opdat Hij hield den eed, dien Hij uw vaderen
gezworen had, heeft u de HEERE met een sterke hand
uitgevoerd, en heeft u verlost uit het diensthuis, uit de hand
van Farao, koning van Egypte. **9** Gij zult dan weten, dat de
HEERE, uw God, die God is, die getrouwe God, welke het
verbond en de weldadigheid houdt dien, die Hem
liefhebben, en Zijn geboden houden tot in duizend
geslachten. **10** En Hij vergeldt een ieder van hen, die Hem

haten, in zijn aangezicht, om hem te verderven; Hij zal het
Zijn hater niet vertrekken, in zijn aangezicht zal Hij het hem
vergelden. **11** Houdt dan de geboden, en de inzettingen, en
de rechten, die ik u heden gebiede, om die te doen. **12** Zo
zal het geschieden, omdat gij deze rechten zult horen, en
houden, en dezelve doen, dat de HEERE, uw God, u het
verbond en de weldadigheid zal houden, die Hij uw vaderen
gezworen heeft;

13 En Hij zal u liefhebben, en zal u zegenen, en u doen
vermenigvuldigen; en Hij zal zegenen de vrucht uws buiks,
en de vrucht uws lands, uw koren, en uw most, en uw olie,
de voortzetting uwer koeien, en de kudden van uw klein
vee, in het land, dat Hij aan uw vaderen gezworen heeft u te
geven. **14** Gezegend zult gij zijn boven alle volken; er zal
onder u noch man noch vrouw onvruchtbaar zijn, ook niet
onder uw beesten; **15** En de HEERE zal alle krankheid van u
afweren, en Hij zal u geen van de kwade ziekten der
Egyptenaren, die gij kent, opleggen, maar zal ze leggen op
allen, die u haten. **16** Gij zult dan al die volken verteren, die
de HEERE, uw God, u geven zal; uw oog zal hen niet
verschonen, en gij zult hun goden niet dienen; want dat
zoude u een strik zijn. **17** Zo gij in uw hart zeidet: Deze
volken zijn meerder dan ik; hoe zou ik hen uit de bezitting
kunnen verdrijven? **18** Vreest niet voor hen; gedenkt steeds,
wat de HEERE, uw God, aan Farao en aan alle Egyptenaren
gedaan heeft; **19** De grote verzoekingen, die uw ogen
gezien hebben, en de tekenen, en de wonderen, en de
sterke hand, en den uitgestrekten arm, door welken u de
HEERE, uw God, heeft uitgevoerd; alzo zal de HEERE, uw
God, doen aan alle volken, voor welker aangezicht gij vreest.
20 Daartoe zal de HEERE, uw God, ook horzelen onder hen
zenden; totdat zij omkomen, die overgebleven, en voor uw
aangezicht verborgen zijn. **21** Ontzet u niet voor hunlieder
aangezicht; want de HEERE, uw God, is in het midden van u,
een groot en vreselijk God. **22** En de HEERE, uw God, zal

deze volken voor uw aangezicht allengskens uitwerpen;
haastelijk zult gij hen niet mogen te niet doen, opdat het
wild des velds niet tegen u vermenigvuldige. **23** En de
HEERE zal hen geven voor uw aangezicht, en Hij zal hen
verschrikken met grote verschrikking, totdat zij verdelgd
worden. **24** Ook zal Hij hun koningen in uw hand geven, dat
gij hun naam van onder den hemel te niet doet; geen man
zal voor uw aangezicht bestaan, totdat gij hen zult hebben
verdelgd. **25** De gesneden beelden van hun goden zult gij
met vuur verbranden; het zilver en goud, dat daaraan is,
zult gij niet begeren, noch voor u nemen, opdat gij daardoor
niet verstrikt wordt; want dat is den HEERE, uw God, een
gruwel. **26** Gij zult dan den gruwel in uw huis niet brengen,
dat gij een ban zoudt worden, gelijk datzelve is; gij zult het
ganselijk verfoeien, en ten enenmaal een gruwel daarvan
hebben, want het is een ban.

Deuteronomy 8

1 Alle geboden, die ik u heden gebiede, zult gij waarnemen
om te doen, opdat gij leeft, en vermenigvuldigt, en inkomt,
en het land erft, dat de HEERE aan uw vaderen gezworen
heeft. **2** En gij zult gedenken aan al den weg, dien u den
HEERE, uw God, deze veertig jaren in de woestijn geleid
heeft; opdat Hij u verootmoedige, om u te verzoeken, om te
weten, wat in uw hart was, of gij Zijn geboden zoudt
houden, of niet. **3** En Hij verootmoedigde u, en liet u
hongeren, en spijsde u met het Man, dat gij niet kendet,
noch uw vaderen gekend hadden; opdat Hij u bekend
maakte, dat de mens niet alleen van het brood leeft, maar
dat de mens leeft van alles, wat uit des HEEREN mond
uitgaat. **4** Uw kleding is aan u niet verouderd, en uw voet is
niet gezwollen, deze veertig jaren. **5** Bekent dan in uw hart,
dat de HEERE, uw God, u kastijdt, gelijk als een man zijn
zoon kastijdt. **6** En houdt de geboden des HEEREN, uws
Gods, om in Zijn wegen te wandelen, en om Hem te vrezen.
7 Want de HEERE, uw God, brengt u in een goed land, een
land van waterbeken, fonteinen en diepten, die in dalen en
in bergen uitvlieten; **8** Een land van tarwe en gerst, en
wijnstokken, en vijgebomen, en granaatappelen; een land
van olierijke olijfbomen, en van honig; **9** Een land, waarin gij
brood zonder schaarsheid eten zult, waarin u niets
ontbreken zal; een land, welks stenen ijzer zijn, en uit welks
bergen gij koper uithouwen zult. **10** Als gij dan zult gegeten
hebben, en verzadigd zijn, zo zult gij den HEERE, uw God,
loven over dat goede land, dat Hij u zal hebben gegeven.

11 Wacht u, dat gij den HEERE, uw God, niet vergeet, dat gij
niet zoudt houden Zijn geboden, en Zijn rechten, en Zijn
inzettingen, die ik u heden gebiede; **12** Opdat niet
misschien, als gij zult gegeten hebben, en verzadigd zijn, en

goede huizen gebouwd hebben, en die bewonen, **13** En uw
runderen en uw schapen zullen vermeerderd zijn, ook zilver
en goud u zal vermeerderd zijn, ja, al wat gij hebt
vermeerderd zal zijn; **14** Uw hart zich alsdan verheffe, dat
gij vergeet den HEERE, uw God, Die u uit Egypteland, uit het
diensthuis, uitgevoerd heeft; **15** Die u geleid heeft in die
grote en vreselijke woestijn, waar vurige slangen, en
schorpioenen, en dorheid, waar geen water was; Die u water
uit de keiachtige rots voortbracht; **16** Die u in de woestijn
spijsde met Man, dat uw vaderen niet gekend hadden; om u
te verootmoedigen, en om u te verzoeken, opdat Hij u ten
laatste weldeed; **17** En gij in uw hart zegt: Mijn kracht, en
de sterkte mijner hand heeft mij dit vermogen verkregen. **18**
Maar gij zult gedenken den HEERE, uw God, dat Hij het is,
die u kracht geeft om vermogen te verkrijgen; opdat Hij Zijn
verbond bevestige, dat Hij aan uw vaderen gezworen heeft,
gelijk het te dezen dage is. **19** Maar indien het geschiedt,
dat gij den HEERE, uw God, ganselijk vergeet, en andere
goden navolgt, en hen dient, en u voor dezelve buigt, zo
betuig ik heden tegen u, dat gij voorzeker zult vergaan. **20**
Gelijk de heidenen, die de HEERE voor uw aangezicht
verdaan heeft, alzo zult gij vergaan, omdat gij de stem des
HEEREN, uws Gods, niet gehoorzaam zult geweest zijn.

Deuteronomy 9

1 Hoor, Israel! gij zult heden over de Jordaan gaan, dat gij
inkomt, om volken te erven, die groter en sterker zijn dan
gij; steden, die groot en tot in den hemel gesterkt zijn; **2**
Een groot en lang volk, kinderen der Enakieten; die gij kent,
en van welke gij gehoord hebt: Wie zou bestaan voor het
aangezicht der kinderen van Enak? **3** Zo zult gij heden
weten, dat de HEERE, uw God, Degene is, die voor uw
aangezicht doorgaat, een verterend vuur: Die zal hen
verdelgen, en Die zal hen voor uw aangezicht nederwerpen;
en gij zult ze uit de bezitting verdrijven, en zult hen
haastelijk te niet doen, gelijk als de HEERE tot u gesproken
heeft. **4** Wanneer hen nu de HEERE, uw God, voor uw
aangezicht zal hebben uitgestoten, zo spreek niet in uw
hart, zeggende: De HEERE heeft mij om mijn gerechtigheid
ingebracht, om dit land te erven; want, om de
goddeloosheid dezer volken, verdrijft hen de HEERE voor uw
aangezicht uit de bezitting. **5** Niet om uw gerechtigheid,
noch om de oprechtheid uws harten, komt gij er henen in,
om hun land te erven; maar om de goddeloosheid dezer
volken, verdrijft hen de HEERE, uw God, voor uw aangezicht
uit de bezitting: en om het woord te bevestigen, dat de
HEERE, uw God, aan uw vaderen, Abraham, Izak en Jakob,
gezworen heeft. **6** Weet dan, dat u de HEERE, uw God, niet
om uw gerechtigheid, ditzelve goede land geeft, om dat te
erven; want gij zijt een hardnekkig volk. **7** Gedenk, vergeet
niet, dat gij den HEERE, uw God, in de woestijn, zeer
vertoornd hebt; van dien dag af, dat gij uit Egypteland
uitgegaan zijt, totdat gij kwaamt aan deze plaats, zijt
gijlieden wederspannig geweest tegen den HEERE.

8 Want aan Horeb vertoorndet gij den HEERE zeer, dat Hij
Zich tegen u vertoornde, om u te verdelgen. **9** Als ik op den

berg geklommen was, om te ontvangen de stenen tafelen,
de tafelen des verbonds, dat de HEERE met ulieden
gemaakt had, toen bleef ik veertig dagen en veertig
nachten op den berg, at geen brood, en dronk geen water.
10 En de HEERE gaf mij de twee stenen tafelen, met Gods
vinger beschreven; en op dezelve, naar al de woorden, die
de HEERE op den berg, uit het midden des vuurs, ten dage
der verzameling, met ulieden gesproken had. **11** Zo
geschiedde het, ten einde van veertig dagen en veertig
nachten, als mij de HEERE de twee stenen tafelen, de
tafelen des verbonds, gaf, **12** Dat de HEERE tot mij zeide:
Sta op, ga haastelijk af van hier; want uw volk, dat gij uit
Egypte hebt uitgevoerd, heeft het verdorven; zij zijn
haastelijk afgeweken van den weg, dien Ik hun geboden
had; zij hebben zich een gegoten beeld gemaakt. **13** Voorts
sprak de HEERE tot mij, zeggende: Ik heb dit volk
aangemerkt, en zie, het is een hardnekkig volk. **14** Laat van
Mij af, dat Ik hen verdelge, en hun naam van onder den
hemel uitdoe; en Ik zal u tot een machtiger en meerder volk
maken, dan dit is. **15** Toen keerde ik mij, en ging van den
berg af; de berg nu brandde van vuur, en de twee tafelen
des verbonds waren op beide mijn handen. **16** En ik zag toe,
en ziet, gij hadt tegen den HEERE, uw God, gezondigd; gij
hadt u een gegoten kalf gemaakt; gij waart haastelijk
afgeweken van den weg, dien u de HEERE geboden had. **17**
Toen vatte ik de twee tafelen, en wierp ze heen uit beide
mijn handen, en brak ze voor uw ogen. **18** En ik wierp mij
neder voor het aangezicht des HEEREN, als in het eerst,
veertig dagen en veertig nachten; ik at geen brood, en
dronk geen water; om al uw zonde, die gij hadt gezondigd,
doende dat kwaad is in des HEEREN ogen, om Hem tot toorn
te verwekken. **19** Want ik vreesde vanwege den toorn en de
grimmigheid waarmede de HEERE zeer op ulieden vertoornd
was, om u te verdelgen; doch de HEERE verhoorde mij ook
op dat maal. **20** Ook vertoornde Zich de HEERE zeer tegen
Aaron, om hem te verdelgen; doch ik bad ook ter zelver tijd

voor Aaron. **21** Maar uw zonde, het kalf, dat gij hadt
gemaakt, nam ik, en verbrandde het met vuur, en stampte
het, malende het wel, totdat het verdund werd tot stof; en
zijn stof wierp ik in de beek, die van den berg afvliet. **22**
Ook vertoorndet gij den HEERE zeer te Thab-era en te
Massa, en te Kibroth-thaava. **23** Voorts als de HEERE ulieden
zond uit Kades-barnea, zeggende: Gaat op en erft dat land,
dat Ik u gegeven heb; zo waart gij den mond des HEEREN,
uws Gods, wederspannig, en geloofdet Hem niet, en waart
Zijn stem niet gehoorzaam. **24** Wederspannig zijt gij
geweest tegen den HEERE, van den dag af, dat ik u gekend
heb. **25** En ik wierp mij neder voor des HEEREN aangezicht,
die veertig dagen en veertig nachten, in welke ik mij
nederwierp, dewijl de HEERE gezegd had, dat Hij u
verdelgen zou. **26** En ik bad tot den HEERE, en zeide: Heere,
HEERE, verderf Uw volk en Uw erfdeel niet, dat Gij door Uw
grootheid verlost hebt; dat Gij uit Egypte door een sterke
hand hebt uitgevoerd. **27** Gedenk aan Uw knechten,
Abraham, Izak en Jakob; zie niet op de hardigheid dezes
volks, noch op zijn goddeloosheid, noch op zijn zonde; **28**
Opdat het land, van waar Gij ons hebt uitgevoerd, niet
zegge: Omdat ze de HEERE niet kon brengen in het land,
waarvan Hij hun gesproken had, en omdat Hij hen haatte,
heeft Hij ze uitgevoerd, om hen te doden in de woestijn. **29**
Zij zijn toch Uw volk, en Uw erfdeel, dat Gij door Uw grote
kracht, en door Uw uitgestrekten arm hebt uitgevoerd!

Deuteronomy 10

1 Ter zelver tijd zeide de HEERE tot mij: Houw u twee stenen
tafelen, als de eerste, en klim tot Mij op dezen berg; daarna
zult gij u een kist van hout maken. **2** En Ik zal op die tafelen
schrijven de woorden, die geweest zijn op de eerste tafelen,
die gij gebroken hebt; en gij zult ze leggen in die kist. **3** Alzo
maakte ik een kist van sittimhout, en hieuw twee stenen
tafelen als de eerste; en ik klom op den berg, en de twee
tafelen waren in mijn hand. **4** Toen schreef Hij op de tafelen,
naar het eerste schrift, de tien woorden, die de HEERE, ten
dage der verzameling, op den berg, uit het midden des
vuurs, tot ulieden gesproken had; en de HEERE gaf ze mij. **5**
En ik keerde mij, en ging af van den berg, en leide de
tafelen in de kist, die ik gemaakt had; en aldaar zijn zij,
gelijk als de HEERE mij geboden heeft. **6** (En de kinderen
Israels reisden van Beeroth-bene-jaakan en Mosera. Aldaar
stierf Aaron, en werd aldaar begraven; en zijn zoon Eleazar
bediende het priesterambt in zijn plaats.

7 Van daar reisden zij naar Gudgod, en van Gudgod naar
Jotbath, een land van waterbeken.) **8** Ter zelver tijd scheidde
de HEERE den stam Levi uit, om de ark des verbonds des
HEEREN te dragen, om voor het aangezicht des HEEREN te
staan, om Hem te dienen, en om in Zijn Naam te zegenen,
tot op dezen dag.

9 Daarom heeft Levi geen deel noch erve met zijn
broederen; de HEERE is zijn Erfdeel, gelijk als de HEERE, uw
God, tot hem gesproken heeft. **10** En ik stond op den berg,
als de vorige dagen, veertig dagen en veertig nachten; en
de HEERE verhoorde mij ook op datzelve maal; de HEERE
heeft u niet willen verderven. **11** Maar de HEERE zeide tot
mij: Sta op, ga op de reize, voor het aangezicht des volks,

dat zij inkomen, en erven het land, dat Ik hun vaderen
gezworen heb, hun te geven. **12** Nu dan, Israel! wat eist de
HEERE, uw God van u dan den HEERE, uw God, te vrezen, in
al Zijn wegen te wandelen, en Hem lief te hebben, en den
HEERE, uw God, te dienen, met uw ganse hart en met uw
ganse ziel;

13 Om te houden de geboden des HEEREN, en Zijn
inzettingen, die ik u heden gebiede, u ten goede. **14** Ziet,
des HEEREN, uws Gods, is de hemel, en de hemel der
hemelen, de aarde, en al wat daarin is. **15** Alleenlijk heeft de
HEERE lust gehad aan uw vaderen, om die lief te hebben, en
heeft hun zaad na hen, ulieden, uit al de volken verkoren,
gelijk het te dezen dage is. **16** Besnijdt dan de voorhuid uws
harten, en verhardt uw nek niet meer. **17** Want de HEERE,
uw God, is een God der goden, en een Heere der heren; die
grote, die machtige, en die vreselijke God, Die geen
aangezicht aanneemt, noch geschenk ontvangt; **18** Die het
recht van den wees en van de weduwe doet; en den
vreemdeling liefheeft, dat Hij hem brood en kleding geve.
19 Daarom zult gijlieden den vreemdeling liefhebben, want
gij zijt vreemdelingen geweest in Egypteland. **20** Den
HEERE, uw God, zult gij vrezen; Hem zult gij dienen, en Hem
zult gij aanhangen, en bij Zijn Naam zweren. **21** Hij is uw
Lof, en Hij is uw God. Die bij u gedaan heeft deze grote en
vreselijke dingen, die uw ogen gezien hebben. **22** Uw
vaderen togen af naar Egypte met zeventig zielen; en nu
heeft u de HEERE, uw God, gesteld als de sterren des hemels
in menigte.

Deuteronomy 11

1 Daarom zult gij den HEERE, uw God, liefhebben, en gij zult
te allen dage onderhouden Zijn bevel, en Zijn inzettingen,
en Zijn rechten, en Zijn geboden. **2** En gijlieden zult heden
weten, dat ik niet spreek met uw kinderen, die het niet
weten, en de onderwijzing des HEEREN, uws Gods, niet
gezien hebben. Zijn grootheid, Zijn sterke hand en Zijn
uitgestrekten arm; **3** Daartoe Zijn tekenen en Zijn daden,
die Hij in het midden van Egypte gedaan heeft, aan Farao,
den koning van Egypte, en aan zijn ganse land; **4** En wat Hij
gedaan heeft aan het heir der Egyptenaren, aan deszelfs
paarden en aan deszelfs wagenen; dat Hij de wateren van
de Schelfzee boven hun aangezicht deed overzwemmen, als
zij ulieden van achteren vervolgden; en de HEERE verdeed
hen, tot op dezen dag. **5** En wat Hij ulieden gedaan heeft in
de woestijn, totdat gij gekomen zijt aan deze plaats. **6**
Daarboven, wat Hij gedaan heeft aan Dathan, en aan
Abiram, zonen van Eliab, den zoon van Ruben; hoe de aarde
haar mond opendeed, en hen verslond met hun
huisgezinnen, en hun tenten, ja, al wat bestond, dat hun
aanging, in het midden van gans Israel. **7** Want het zijn uw
ogen, die gezien hebben al dit grote werk des HEEREN, dat
Hij gedaan heeft. **8** Houdt dan alle geboden, die ik u heden
gebiede; opdat gij gesterkt wordt en inkomt, en erft het
land, waarheen gij overtrekt, om dat te erven;

9 En opdat gij de dagen verlengt in het land, dat de HEERE
uw vaderen gezworen heeft, aan hen en aan hun zaad te
geven; een land, vloeiende van melk en honig. **10** Want het
land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven, is niet als
Egypteland, van waar gij uitgegaan zijt, hetwelk gij
bezaaidet met uw zaad, en bewaterdet met uw gang, als een
kruidhof.

11 Maar het land, waarheen gij overtrekt, om dat te erven, is
een land van bergen en van dalen; het drinkt water bij den
regen des hemels; **12** Een land, dat de HEERE, uw God,
bezorgt; de ogen des HEEREN, uws Gods, zijn gedurig
daarop, van het begin des jaars tot het einde des jaars. **13**
En het zal geschieden, zo gij naarstiglijk zult horen naar
Mijn geboden, die Ik u heden gebiede, om den HEERE, uw
God, lief te hebben, en Hem te dienen, met uw ganse hart
en met uw ganse ziel;

14 Zo zal Ik den regen uws lands geven te zijner tijd,
vroegen regen en spaden regen, opdat gij uw koren, en uw
most, en uw olie inzamelt. **15** En Ik zal kruid geven op uw
veld voor uw beesten; en gij zult eten en verzadigd worden.
16 Wacht uzelven, dat ulieder hart niet verleid worde, dat
gij afwijkt, en andere goden dient, en u voor die buigt; **17**
Dat de toorn des HEEREN tegen ulieden ontsteke, en Hij den
hemel toesluite, dat er geen regen zij, en het aardrijk zijn
gewas niet geve; en gij haastelijk omkomt van het goede
land, dat u de HEERE geeft. **18** Legt dan deze mijn woorden
in uw hart, en in uw ziel, en bindt ze tot een teken op uw
hand, dat zij tot voorhoofdspanselen zijn tussen uw ogen;

19 En leert die uw kinderen, sprekende daarvan, als gij in
uw huis zit, en als gij op den weg gaat, en als gij nederligt,
en als gij opstaat; **20** En schrijft ze op de posten van uw
huis, en aan uw poorten; **21** Opdat uw dagen, en de dagen
uwer kinderen, in het land, dat de HEERE uw vaderen
gezworen heeft hun te geven, vermenigvuldigen, gelijk de
dagen des hemels op de aarde. **22** Want zo gij naarstiglijk
houdt al deze geboden, die ik u gebiede om die te doen, den
HEERE, uw God, liefhebbende, wandelende in al Zijn wegen,
en Hem aanhangende;

23 Zo zal de HEERE al deze volken voor uw aangezicht uit
de bezitting verdrijven, en gij zult erfelijk bezitten groter en

machtiger volken, dan gij zijt. **24** Alle plaats, waar uw
voetzool op treedt, zal de uwe zijn; van de woestijn en den
Libanon, van de rivier, de rivier Frath, tot aan de achterste
zee, zal uw landpale zijn. **25** Niemand zal voor uw
aangezicht bestaan; de HEERE, uw God, zal uw schrik en uw
vreze geven over al het land, waarop gij treden zult, gelijk
als Hij tot u gesproken heeft. **26** Ziet, ik stel ulieden heden
voor, zegen en vloek:

27 Den zegen, wanneer gij horen zult naar de geboden des
HEEREN, uws Gods, die ik u heden gebiede; **28** Maar den
vloek, zo gij niet horen zult naar de geboden des HEEREN,
uws Gods, en afwijkt van den weg, dien ik u heden gebiede,
om andere goden na te wandelen, die gij niet gekend hebt.
29 En het zal geschieden, als u de HEERE, uw God, zal
hebben ingebracht in het land, waar gij naar toe gaat, om
dat te erven; dan zult gij den zegen uitspreken op den berg
Gerizim, en den vloek op den berg Ebal. **30** Zijn zij niet aan
gene zijde van de Jordaan, achter den weg van den
ondergang der zon, in het land der Kanaanieten, die in het
vlakke veld wonen, tegenover Gilgal, bij de eikenbossen van
More? **31** Want gijlieden zult over de Jordaan gaan, dat gij
inkomet om te erven dat land, dat de HEERE, uw God, u
geven zal; en gij zult het erfelijk bezitten, en daarin wonen.
32 Neemt dan waar te doen al de inzettingen en de rechten,
die ik u heden voorstel.

Deuteronomy 12

1 Dit zijn de inzettingen en de rechten, die gijlieden zult
waarnemen om te doen, in dat land, hetwelk u de HEERE,
uwer vaderen God, gegeven heeft, om het te erven; al de
dagen, die gijlieden op den aardbodem leeft. **2** Gij zult
ganselijk vernielen al de plaatsen, alwaar de volken, die gij
zult erven, hun goden gediend hebben; op de hoge bergen,
en op de heuvelen, en onder allen groenen boom. **3** En gij
zult hun altaren afwerpen, en hun opgerichte beelden
verbreken, en hun bossen met vuur verbranden, en de
gesneden beelden hunner goden nederhouwen; en gij zult
hun naam te niet doen uit diezelve plaats. **4** Gij zult den
HEERE, uw God, alzo niet doen! **5** Maar naar de plaats, die
de HEERE, uw God, uit al uw stammen verkiezen zal, om
Zijn Naam aldaar te zetten, naar Zijn woning zult gijlieden
vragen, en daarheen zult gij komen;

6 En daarheen zult gijlieden brengen uw brandofferen, en
uw slachtofferen, en uw tienden, en het hefoffer uwer hand,
en uw geloften, en uw vrijwillige offeren, en de
eerstgeboorten uwer runderen en uwer schapen. **7** En aldaar
zult gijlieden voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods,
eten en vrolijk zijn, gijlieden en uw huizen, over alles,
waaraan gij uw hand geslagen hebt, waarin u de HEERE, uw
God, gezegend heeft. **8** Gij zult niet doen naar alles, wat wij
hier heden doen, een ieder al wat in zijn ogen recht is. **9**
Want gij zijt tot nu toe niet gekomen in de rust en in de
erfenis, die de HEERE, uw God, u geven zal. **10** Maar gij zult
over de Jordaan gaan, en wonen in het land, dat u de HEERE,
uw God, zal doen erven; en Hij zal u rust geven van al uw
vijanden rondom, en gij zult zeker wonen. **11** Dan zal er een
plaats zijn, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, om Zijn
Naam aldaar te doen wonen; daarheen zult gij brengen

alles, wat ik u gebiede: uw brandofferen, en uw
slachtofferen, uw tienden, en het hefoffer uwer hand, en alle
keur uwer geloften, die gij den HEERE beloven zult. **12** En
gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht des HEEREN, uws
Gods, gijlieden, en uw zonen, en uw dochteren, en uw
dienstknechten, en uw dienstmaagden, en de Leviet, die in
uw poorten is; want hij heeft geen deel noch erve met
ulieden. **13** Wacht u, dat gij uw brandofferen niet offert in
alle plaats, die gij zien zult. **14** Maar in de plaats, die de
HEERE in een uwer stammen zal verkiezen, daar zult gij uw
brandofferen offeren, en daar zult gij doen al wat ik u
gebiede. **15** Doch naar allen lust uwer ziel zult gij slachten
en vlees eten, naar den zegen des HEEREN, uws Gods, dien
Hij u geeft, in al uw poorten; de onreine en de reine zal
daarvan eten, als van een ree, en als van een hert. **16**
Alleenlijk het bloed zult gijlieden niet eten; gij zult het op de
aarde uitgieten als water. **17** Gij zult in uw poorten niet
mogen eten de tienden van uw koren, en van uw most, en
van uw olie, noch de eerstgeboorten van uw runderen en
van uw schapen, noch enige uwer geloften, die gij zult
hebben beloofd, noch uw vrijwillige offeren, noch het
hefoffer uwer hand.

18 Maar gij zult dat eten voor het aangezicht des HEEREN,
uws Gods, in de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen
zal, gij, en uw zoon, en uw dochter, en uw dienstknecht, en
uw dienstmaagd, en de Leviet, die in uw poorten is; en gij
zult vrolijk zijn voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods,
over alles, waaraan gij uw handen geslagen hebt. **19** Wacht
u, dat gij den Leviet niet verlaat, al uw dagen in uw land. **20**
Wanneer de HEERE, uw God, uw landpale zal verwijd
hebben, gelijk als Hij tot u gesproken heeft, en gij zeggen
zult: Ik zal vlees eten; dewijl uw ziel lust heeft vlees te eten,
zo zult gij vlees eten, naar allen lust uwer ziel.

21 Zo de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, om
Zijn Naam aldaar te zetten, verre van u zal zijn, zo zult gij
slachten van uw runderen en van uw schapen, die de HEERE
u gegeven heeft, gelijk als ik u geboden heb; en gij zult eten
in uw poorten, naar allen lust uwer ziel. **22** Doch gelijk als
een ree en een hert gegeten wordt, alzo zult gij dat eten; de
onreine en de reine zullen het te zamen eten. **23** Alleen
houdt vast, dat gij het bloed niet eet; want het bloed is de
ziel; daarom zult gij de ziel met het vlees niet eten; **24** Gij
zult dat niet eten; op de aarde zult gij het uitgieten als
water; **25** Gij zult dat niet eten; opdat het u, en uw kinderen
na u, welga, als gij zult gedaan hebben, wat recht is in de
ogen des HEEREN. **26** Doch uw heilige dingen, die gij
hebben zult, en uw geloften zult gij opnemen, en komen tot
de plaats, die de HEERE verkiezen zal; **27** En gij zult uw
brandofferen, het vlees en het bloed, bereiden op het altaar
des HEEREN, uws Gods; en het bloed uwer slachtofferen zal
op het altaar des HEEREN, uws Gods, worden uitgegoten;
maar het vlees zult gij eten. **28** Neemt waar, en hoort al
deze woorden, die ik u gebiede, opdat het u, en uw kinderen
na u, welga tot in eeuwigheid, als gij zult gedaan hebben
wat goed en recht is in de ogen des HEEREN, uws Gods. **29**
Wanneer de HEERE, uw God, voor uw aangezicht zal hebben
uitgeroeid de volken, naar dewelke gij heengaat, om die
erfelijk te bezitten; en gij die erfelijk zult bezitten, en in hun
land wonen;

30 Wacht u, dat gij niet verstrikt wordt achter hen, nadat zij
voor uw aangezicht zullen verdelgd zijn; en dat gij niet
vraagt naar hun goden, zeggende: Gelijk als deze volken
hun goden gediend hebben, alzo zal ik ook doen. **31** Gij zult
alzo niet doen den HEERE, uw God; want al wat den HEERE
een gruwel is, dat Hij haat, hebben zij hun goden gedaan;
want zij hebben ook hun zonen en hun dochteren met vuur
verbrand voor hun goden. **32** Al dit woord, hetwelk ik

ulieden gebiede, zult gij waarnemen om te doen; gij zult daar niet toedoen, en daarvan niet afdoen.

Deuteronomy 13

1 Wanneer een profeet, of dromen-dromer, in het midden
van u zal opstaan, en u geven een teken of wonder; **2** En dat
teken of dat wonder komt, dat hij tot u gesproken had,
zeggende: Laat ons andere goden, die gij niet gekend hebt,
navolgen en hen dienen; **3** Gij zult naar de woorden van
dien profeet, of naar dien dromen-dromer niet horen; want
de HEERE, uw God, verzoekt ulieden, om te weten, of gij den
HEERE, uw God, liefhebt met uw ganse hart en met uw
ganse ziel. **4** Den HEERE, uw God, zult gij navolgen, en Hem
vrezen, en Zijn geboden zult gij houden, en Zijn stem
gehoorzaam zijn, en Hem dienen, en Hem aanhangen. **5** En
diezelve profeet, of dromen-dromer, zal gedood worden;
want hij heeft tot een afval gesproken tegen den HEERE, uw
God, Die ulieden uit Egypteland heeft uitgevoerd, en u uit
het diensthuis verlost; om u af te drijven van den weg, dien
u de HEERE, uw God, geboden heeft, om daarin te
wandelen. Zo zult gij het boze uit het midden van u
wegdoen. **6** Wanneer uw broeder, de zoon uwer moeder, of
uw zoon, of uw dochter, of de vrouw van uw schoot, of uw
vriend, die als uw ziel is, u zal aanporren in het heimelijke,
zeggende: Laat ons gaan, en dienen andere goden, die gij
niet gekend hebt, gij noch uw vaderen;

7 Van de goden der volken, die rondom u zijn, nabij u, of
verre van u, van het ene einde der aarde tot aan het andere
einde der aarde; **8** Zo zult gij hem niet ter wille zijn, en naar
hem niet horen; ook zal uw oog hem niet verschonen, en gij
zult u niet ontfermen, noch hem verbergen; **9** Maar gij zult
hem zekerlijk doodslaan; uw hand zal eerst tegen hem zijn,
om hem te doden, en daarna de hand des gansen volks. **10**
En gij zult hem met stenen stenigen, dat hij sterve; want hij
heeft u gezocht af te drijven van den HEERE, uw God, Die u

uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgevoerd heeft. **11**
Opdat gans Israel het hore en vreze, en niet voortvare te
doen naar dit boze stuk in het midden van u. **12** Wanneer
gij van een uwer steden, die de HEERE, uw God, u geeft, om
aldaar te wonen, zult horen zeggen:

13 Er zijn mannen, Belials-kinderen, uit het midden van u
uitgegaan, en hebben de inwoners hunner stad
aangedreven, zeggende: Laat ons gaan, en dienen andere
goden, die gij niet gekend hebt; **14** Zo zult gij onderzoeken,
en naspeuren, en wel navragen; en ziet, het is de waarheid,
de zaak is zeker, zulk een gruwel is in het midden van u
gedaan; **15** Zo zult gij de inwoners derzelver stad ganselijk
slaan met de scherpte des zwaards, verbannende haar, en
alles, wat daarin is, ook haar beesten, met de scherpte des
zwaards. **16** En al haar roof zult gij verzamelen in het
midden van haar straat, en den HEERE, uw God, die stad en
al haar roof ganselijk met vuur verbranden; en zij zal een
hoop zijn eeuwiglijk, zij zal niet weder gebouwd worden. **17**
Ook zal er niets van het verbannene aan uw hand kleven,
opdat de HEERE Zich wende van de hitte Zijns toorns, en u
geve barmhartigheid, en Zich uwer erbarme, en u
vermenigvuldige, gelijk als Hij uw vaderen gezworen heeft;
18 Wanneer gij de stem des HEEREN, uws Gods, zult
gehoorzaam zijn, om te houden al Zijn geboden, die ik u
heden gebiede, om te doen wat recht is in de ogen des
HEEREN, uws Gods.

Deuteronomy 14

1 Gijlieden zijt kinderen des HEEREN, uws Gods; gij zult
uzelven niet snijden, noch kaalheid maken tussen uw ogen,
over een dode. **2** Want gij zijt een heilig volk den HEERE, uw
God; en u heeft de HEERE verkoren, om Hem tot een volk
des eigendoms te zijn, uit al de volken, die op den
aardbodem zijn. **3** Gij zult geen gruwel eten.

4 Dit zijn de beesten, die gijlieden eten zult; een os, klein
vee der schapen, en klein vee der geiten; **5** Een hert, en een
ree, en een buffel, en een steenbok, en een das, en een
wilde os, en een gems. **6** Alle beesten, die de klauwen
verdelen, en de kloof in twee klauwen klieven, en
herkauwen onder de beesten, die zult gij eten. **7** Maar deze
zult gij niet eten, van degenen, die alleen herkauwen, of van
degenen, die den gekloofden klauw alleen verdelen: den
kemel, en den haas, en het konijn; want deze herkauwen
wel, maar zij verdelen den klauw niet; onrein zullen zij
ulieden zijn. **8** Ook het varken; want dat verdeelt zijn klauw
wel, maar het herkauwt niet; onrein zal het ulieden zijn; van
hun vlees zult gij niet eten, en hun dood aas zult gij niet
aanroeren. **9** Dit zult gij eten van alles, wat in de wateren is;
al wat vinnen en schubben heeft, zult gij eten.

10 Maar al wat geen vinnen en schubben heeft, zult gij niet
eten; het zal ulieden onrein zijn. **11** Allen reinen vogel zult
gij eten.

12 Maar deze zijn het, van dewelke gij niet zult eten: de
arend, en de havik, en de zeearend; **13** En de wouw, en de
kraai, en de gier naar haar aard; **14** En alle rave naar zijn
aard; **15** En de struis, en de nachtuil, en de koekoek, en de
sperwer naar zijn aard; **16** En de steenuil, en de schuifuit, en
de kauw, **17** En de roerdomp, en de pelikaan, en het

duikertje; **18** En de ooievaar, en de reiger naar zijn aard; en
de hop, en de vledermuis; **19** Ook al het kruipend gevogelte
zal ulieden onrein zijn; zij zullen niet gegeten worden. **20** Al
het rein gevogelte zult gij eten. **21** Gij zult geen dood aas
eten; den vreemdeling, die in uw poorten is, zult gij het
geven, dat hij het ete, of verkoopt het den vreemde; want gij
zijt een heilig volk den HEERE, uw God. Gij zult het bokje
niet koken in de melk zijner moeder.

22 Gij zult getrouwelijk vertienen al het inkomen uws zaads,
dat elk jaar van het veld voortkomt.

23 En voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, ter
plaatse, die Hij verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te doen
wonen, zult gij eten de tienden van uw koren, van uw most,
en van uw olie, en de eerstgeboorten uwer runderen en uwer
schapen; opdat gij den HEERE, uw God, leert vrezen alle
dagen. **24** Wanneer dan nog de weg voor u te veel zal zijn,
dat gij zulks niet zoudt kunnen heendragen, omdat de
plaats te verre van u zal zijn, die de HEERE, uw God,
verkiezen zal, om Zijn Naam aldaar te stellen; wanneer de
HEERE, uw God, u zal gezegend hebben; **25** Zo maak het tot
geld, en bindt het geld in uw hand, en gaat naar de plaats,
die de HEERE, uw God, verkiezen zal; **26** En geeft dat geld
voor alles, wat uw ziel gelust, voor runderen en voor
schapen, en voor wijn, en voor sterken drank, en voor alles,
wat uw ziel van u begeren zal, en eet aldaar voor het
aangezicht des HEEREN, uws Gods, en weest vrolijk, gij en
uw huis. **27** Maar den Leviet, die in uw poorten is, zult gij
niet verlaten; want hij heeft geen deel noch erve met u. **28**
Ten einde van drie jaren zult gij voortbrengen alle tienden
van uw inkomen, in hetzelve jaar, en gij zult ze wegleggen
in uw poorten;

29 Zo zal komen de Leviet, dewijl hij geen deel noch erve
met u heeft, en de vreemdeling, en de wees en de weduwe,

die in uw poorten zijn, en zullen eten en verzadigd worden; opdat u de HEERE, uw God, zegene in al het werk uwer hand, dat gij doen zult.

Deuteronomy 15

1 Ten einde van zeven jaren zult gij een vrijlating maken. **2**
Dit nu is de zaak der vrijlating, dat ieder schuldheer, die zijn
naaste zal geleend hebben, vrijlate; hij zal zijn naaste of zijn
broeder niet manen, dewijl men den HEERE een vrijlating
heeft uitgeroepen. **3** Den vreemde zult gij manen; maar wat
gij bij uw broeder hebt, zal uw hand vrijlaten; **4** Alleenlijk,
omdat er geen bedelaar onder u zal zijn; want de HEERE zal
u overloediglijk zegenen in het land, dat u de HEERE, uw
God, ten erve zal geven, om hetzelve erfelijk te bezitten; **5**
Indien gij slechts de stem des HEEREN, uws Gods, vlijtiglijk
zult gehoorzamen, dat gij waarneemt te doen al deze
geboden, die ik u heden gebiede. **6** Want de HEERE, uw
God, zal u zegenen, gelijk als Hij tot u heeft gesproken, zo
zult gij aan vele volken lenen; maar gij zult niet ontlenen;
en gij zult over vele volken heersen; maar over u zullen zij
niet heersen. **7** Wanneer er onder u een arme zal zijn, een
uit uw broederen, in een uwer poorten, in uw land, dat de
HEERE, uw God, u geven zal, zo zult gij uw hart niet
verstijven, noch uw hand toesluiten voor uw broeder, die
arm is;

8 Maar gij zult hem uw hand mildelijk opendoen, en zult
hem rijkelijk lenen, genoeg voor zijn gebrek, dat hem
ontbreekt. **9** Wacht u, dat in uw hart geen Belialswoord zij,
om te zeggen: Het zevende jaar, het jaar der vrijlating,
naakt; dat uw oog boos zij tegen uw broeder, die arm is, en
dat gij hem niet gevet; en hij over u roepe tot den HEERE,
en zonde in u zij. **10** Gij zult hem mildelijk geven, en uw
hart zal niet boos zijn, als gij hem geeft; want om dezer zake
wil zal u de HEERE, uw God, zegenen in al uw werk, en in
alles, waaraan gij uw hand slaat. **11** Want de arme zal niet
ophouden uit het midden des lands; daarom gebiede ik u,

zeggende: Gij zult uw hand mildelijk opendoen aan uw
broeder, aan uw bedrukten en aan uw armen in uw land. **12**
Wanneer uw broeder, een Hebreer of een Hebreinne, aan u
verkocht zal zijn, zo zal hij u zes jaren dienen; maar in het
zevende jaar zult gij hem vrij van u laten gaan.

13 En als gij hem vrij van u gaan laat, zo zult gij hem niet
ledig laten gaan: **14** Gij zult hem rijkelijk opleggen van uw
kudde, en van uw dorsvloer, en van uw wijnpers; waarin u
de HEERE, uw God, gezegend heeft, daarvan zult gij hem
geven. **15** En gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht in
Egypteland geweest zijt, en dat u de HEERE, uw God, verlost
heeft; daarom gebiede ik u heden deze zake. **16** Maar het
zal geschieden, als hij tot u zeggen zal: Ik zal niet van u
uitgaan, omdat hij u en uw huis liefheeft, dewijl het hem wel
bij u is; **17** Zo zult gij een priem nemen, en steken in zijn oor
en in de deur, en hij zal eeuwiglijk uw dienstknecht zijn; en
aan uw dienstmaagd zult gij ook alzo doen. **18** Het zal niet
hard zijn in uw ogen, als gij hem vrij van u gaan laat; want
als een dubbel-loons-dagloner heeft hij u zes jaren gediend;
zo zal u de HEERE, uw God, zegenen in alles, wat gij doen
zult. **19** Al het eerstgeborene, dat onder uw runderen en
onder uw schapen zal geboren worden, zijnde een
manneken, zult gij den HEERE, uw God, heiligen; gij zult
niet arbeiden met den eerstgeborene van uw os, noch de
eerstgeborene uwer schapen scheren.

20 Voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, zult gij ze
jaar op jaar eten in de plaats, die de HEERE zal verkiezen,
gij en uw huis. **21** Doch als enig gebrek daaraan zal zijn,
hetzij mank of blind, of enig kwaad gebrek, zo zult gij het
den HEERE, uw God, niet offeren; **22** In uw poorten zult gij
het eten; de onreine en de reine te zamen, als een ree, en
als een hert, **23** Zijn bloed alleen zult gij niet eten; gij zult
het op de aarde uitgieten als water.

Deuteronomy 16

1 Neemt waar de maand Abib, dat gij den HEERE, uw God,
pascha houdt; want in de maand Abib heeft u de HEERE, uw
God, uit Egypteland uitgevoerd, bij nacht. **2** Dan zult gij den
HEERE, uw God, het pascha slachten, schapen en runderen,
in de plaats, die de HEERE verkiezen zal, om Zijn Naam
aldaar te doen wonen. **3** Gij zult niets gedesemds op
hetzelve eten; zeven dagen zult gij ongezuurde broden op
hetzelve eten, een brood der ellende, (want in der haastzijt
gij uit Egypteland uitgetogen); opdat gij gedenkt aan den
dag van uw uittrekken uit Egypteland, al de dagen uws
levens. **4** Er zal bij u in zeven dagen geen zuurdeeg gezien
worden in enige uwer landpalen; ook zal van het vlees, dat
gij aan den avond van den eersten dag geslacht zult
hebben, niets tot den morgen overnachten. **5** Gij zult het
pascha niet mogen slachten in een uwer poorten, die de
HEERE, uw God, u geeft. **6** Maar aan de plaats, die de
HEERE, uw God, verkiezen zal om daar Zijn Naam te doen
wonen, aldaar zult gij het pascha slachten aan den avond,
als de zon ondergaat, ter bestemder tijd van uw uittrekken
uit Egypte. **7** Dan zult gij het koken en eten in de plaats, die
de HEERE, uw God, verkiezen zal; daarna zult gij u des
morgens keren, en heengaan naar uw tenten. **8** Zes dagen
zult gij ongezuurde broden eten, en aan den zevenden dag
is een verbods dag den HEERE, uw God; dan zult gij geen
werk doen. **9** Zeven weken zult gij u tellen; van dat men met
de sikkel begint in het staande koren, zult gij de zeven
weken beginnen te tellen.

10 Daarna zult gij den HEERE, uw God, het feest der weken
houden; het zal een vrijwillige schatting uwer hand zijn, dat
gij geven zult, naardat u de HEERE, uw God, zal gezegend
hebben. **11** En gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht des

HEEREN, uws Gods, gij, en uw zoon, en uw dochter, en uw
dienstknecht, en uw dienstmaagd, en de Leviet, die in uw
poorten is, en de vreemdeling, en de wees, en de weduwe,
die in het midden van u zijn; in de plaats, die de HEERE, uw
God, zal verkiezen, om Zijnen Naam aldaar te doen wonen.
12 En gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht geweest
zijt in Egypte; en gij zult deze inzettingen houden en doen.
13 Het feest der loofhutten zult gij u zeven dagen houden,
als gij zult hebben ingezameld van uw dorsvloer en van uw
wijnpers.

14 En gij zult vrolijk zijn op uw feest, gij, en uw zoon, en uw
dochter, en uw dienstknecht, en uw dienstmaagd, en de
Leviet, en de vreemdeling, en de wees, en de weduwe, die in
uw poorten zijn. **15** Zeven dagen zult gij den HEERE, uw
God, feest houden, in de plaats, die de HEERE verkiezen zal;
want de HEERE, uw God, zal u zegenen in al uw inkomen, en
in al het werk uwer handen; daarom zult gij immers vrolijk
zijn. **16** Driemaal in het jaar zal alles, wat mannelijk onder u
is, voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, verschijnen,
in de plaats, die Hij verkiezen zal: op het feest der
ongezuurde broden, en op het feest der weken, en op het
feest der loofhutten; maar het zal niet ledig voor het
aangezicht des HEEREN verschijnen:

17 Een ieder, naar de gave zijner hand, naar den zegen des
HEEREN, uws Gods, dien Hij u gegeven heeft. **18** Rechters
en ambtlieden zult gij u stellen in al uw poorten, die de
HEERE, uw God, u geven zal, onder uw stammen; dat zij het
volk richten met een gericht der gerechtigheid.

19 Gij zult het gericht niet buigen; gij zult het aangezicht
niet kennen; ook zult gij geen geschenk nemen; want het
geschenk verblindt de ogen der wijzen, en verkeert de
woorden der rechtvaardigen. **20** Gerechtigheid,
gerechtigheid zult gij najagen; opdat gij leeft, en erfelijk

bezit het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal. **21** Gij
zult u geen bos planten van enig geboomte, bij het altaar
des HEEREN, uws Gods, dat gij u maken zult.

22 Ook zult gij u geen opgericht beeld stellen, hetwelk de
HEERE, uw God, haat.

Deuteronomy 17

1 Gij zult den HEERE, uw God, geen os of klein vee offeren,
waaraan een gebrek zij of enig kwaad; want dat is den
HEERE, uw God, een gruwel. **2** Wanneer in het midden van
u, in een uwer poorten, die de HEERE, uw God, u geeft, een
man of vrouw gevonden zal worden, die doen zal, dat kwaad
is in de ogen des HEEREN, uws Gods, overtredende Zijn
verbond;

3 Dat hij heengaat, en dient andere goden, en buigt zich
voor die, of voor de zon, of voor de maan, of voor het ganse
heir des hemels, hetwelk ik niet geboden heb; **4** En het
wordt u aangezegd, en gij hoort het; zo zult gij het wel
onderzoeken; en ziet, het is de waarheid, de zaak is zeker,
zulk een gruwel is in Israel gedaan; **5** Zo zult gij dien man of
die vrouw, die ditzelve boze stuk gedaan hebben, tot uw
poorten uitbrengen, dien man zeg ik, of die vrouw; en gij
zult hen met stenen stenigen, dat zij sterven. **6** Op den
mond van twee getuigen, of drie getuigen, zal hij gedood
worden, die sterven zal; op den mond van een enigen
getuige zal hij niet gedood worden. **7** De hand der getuigen
zal eerst tegen hem zijn, om hem te doden, en daarna de
hand des gansen volks; zo zult gij het boze uit het midden
van u wegdoen. **8** Wanneer een zaak aan het gericht voor u
te zwaar zal zijn, tussen bloed en bloed, tussen rechtshandel
en rechtshandel, tussen plage en plage, zijnde twistzaken in
uw poorten, zo zult gij u opmaken en opgaan naar de plaats,
die de HEERE, uw God, verkiezen zal;

9 En gij zult komen tot de Levietische priesters, en tot den
rechter, die in die dagen zijn zal; en gij zult ondervragen, en
zij zullen u de zaak des rechts aanzeggen. **10** En gij zult
doen naar het bevel des woords, dat zij u zullen aanzeggen,

van diezelve plaats, die de HEERE verkiezen zal, en gij zult
waarnemen te doen naar alles, wat zij u zullen leren. **11**
Naar het bevel der wet, die zij u zullen leren, en naar het
oordeel, dat zij u zullen zeggen, zult gij doen; gij zult niet
afwijken van het woord, dat zij u zullen aanzeggen, ter
rechter hand of ter linkerhand. **12** De man nu, die trotselijk
handelen zal, dat hij niet hore naar den priester, dewelke
staat, om aldaar den HEERE, uw God, te dienen, of naar den
rechter, dezelve man zal sterven; en gij zult het boze uit
Israel wegdoen. **13** Dat het al dat volk hore en vreze, en niet
meer trotselijk handele. **14** Wanneer gij zult gekomen zijn in
het land, dat u de HEERE, uw God, geeft, en gij dat erfelijk
zult bezitten en daarin wonen, en gij zeggen zult: Ik zal een
koning over mij stellen, als al de volken, die rondom mij zijn;

15 Zo zult gij ganselijk tot koning over u stellen, dien de
HEERE, uw God, verkiezen zal; uit het midden uwer
broederen zult gij een koning over u stellen; gij zult niet
vermogen over u te zetten een vreemden man, die uw
broeder niet zij. **16** Maar hij zal voor zich de paarden niet
vermenigvuldigen, en het volk niet doen wederkeren naar
Egypte, om paarden te vermenigvuldigen; terwijl de HEERE
ulieden gezegd heeft: Gij zult voortaan niet wederkeren
door dezen weg. **17** Ook zal hij voor zich de vrouwen niet
vermenigvuldigen, opdat zijn hart niet afwijke; hij zal ook
voor zich geen zilver en goud zeer vermenigvuldigen. **18**
Voorts zal het geschieden, als hij op den stoel zijns
koninkrijks zal zitten, zo zal hij zich een dubbel van deze
wet afschrijven in een boek, uit hetgeen voor het aangezicht
der Levietische priesteren is; **19** En het zal bij hem zijn, en
hij zal daarin lezen al de dagen zijns levens; opdat hij den
HEERE, zijn God, lere vrezen, om te bewaren al de woorden
dezer wet en deze inzettingen, om die te doen; **20** Dat zijn
hart zich niet verheffe boven zijn broederen, en dat hij niet
afwijke van het gebod, ter rechter hand of ter linkerhand;

opdat hij de dagen verlenge in zijn koninkrijk, hij en zijn
zonen, in het midden van Israel.

Deuteronomy 18

1 De Levietische priesteren, de ganse stam van Levi, zullen
geen deel noch erve hebben met Israel; de vuuroffers des
HEEREN en zijn erfdeel zullen zij eten. **2** Daarom zal hij geen
erfdeel hebben in het midden zijner broederen; de HEERE is
zijn Erfdeel, gelijk als Hij tot hem gesproken heeft. **3** Dit nu
zal het recht der priesters zijn van het volk, van hen, die een
offerande offeren, hetzij een os, of klein vee: dat hij den
priester zal geven den schouder, en beide kinnebakken, en
de pens.

4 De eerstelingen van uw koren, van uw most en van uw
olie, en de eerstelingen van de beschering uwer schapen
zult gij hem geven; **5** Want de HEERE, uw God, heeft hem
uit al uw stammen verkoren, dat hij sta, om te dienen in den
Naam des HEEREN, hij en zijn zonen, te allen dage. **6** Voorts
wanneer een Leviet zal komen uit een uwer poorten, uit
gans Israel, alwaar hij woont, en hij komt naar alle begeerte
zijner ziel, tot de plaats, die de HEERE zal hebben verkoren;

7 En hij dienen zal in den Naam des HEEREN, zijns Gods, als
al zijn broederen, de Levieten, die aldaar voor het
aangezicht des HEEREN staan; **8** Zo zullen zij een gelijk deel
eten, boven zijn verkoping bij de vaderen. **9** Wanneer gij
komt in het land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, zo zult
gij niet leren te doen naar de gruwelen van dezelve volken.

10 Onder u zal niet gevonden worden, die zijn zoon of zijn
dochter door het vuur doet doorgaan, die met
waarzeggerijen omgaat, een guichelaar, of die op
vogelgeschrei acht geeft, of tovenaar. **11** Of een
bezweerder, die met bezwering omgaat, of die een
waarzeggenden geest vraagt, of een duivelskunstenaar, of
die de doden vraagt. **12** Want al wie zulks doet, is den

HEERE een gruwel; en om dezer gruwelen wil verdrijft hen
de HEERE, uw God, voor uw aangezicht, uit de bezitting. **13**
Oprecht zult gij zijn met den HEERE, uw God. **14** Want deze
volken, die gij zult erven, horen naar guichelaars en
waarzeggers; maar u aangaande, de HEERE, uw God, heeft u
zulks niet toegelaten. **15** Een Profeet, uit het midden van u,
uit uw broederen, als mij, zal u de HEERE, uw God,
verwekken; naar Hem zult gij horen;

16 Naar alles, wat gij van den HEERE, uw God, aan Horeb,
ten dage der verzameling, geeist hebt, zeggende: Ik zal niet
voortvaren te horen de stem des HEEREN, mijns Gods, en
ditzelve grote vuur zal ik niet meer zien, dat ik niet sterve.
17 Toen zeide de HEERE tot mij: Het is goed, wat zij
gesproken hebben. **18** Een Profeet zal Ik hun verwekken uit
het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden
in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik
Hem gebieden zal. **19** En het zal geschieden, de man, die
niet zal horen naar Mijn woorden, die Hij in Mijn Naam zal
spreken, van dien zal Ik het zoeken. **20** Maar de profeet, die
hoogmoediglijk zal handelen, sprekende een woord in Mijn
Naam, hetwelk Ik hem niet geboden heb te spreken, of die
spreken zal in den naam van andere goden, dezelve profeet
zal sterven. **21** Zo gij dan in uw hart zoudt mogen zeggen:
Hoe zullen wij het woord kennen, dat de HEERE niet
gesproken heeft? **22** Wanneer die profeet in den Naam des
HEEREN zal hebben gesproken, en dat woord geschiedt niet,
en komt niet; dat is het woord, dat de HEERE niet gesproken
heeft; door trotsheid heeft die profeet dat gesproken; gij zult
voor hem niet vrezen.

Deuteronomy 19

1 Wanneer de HEERE, uw God, de volken zal hebben
uitgeroeid, welker land de HEERE, uw God, u geven zal, en
gij die erfelijk zult bezitten, en in hun steden en in hun
huizen wonen; **2** Zo zult gij u drie steden uitscheiden, in het
midden van uw land, hetwelk de HEERE, uw God, u geven
zal, om dat erfelijk te bezitten. **3** Gij zult u den weg
bereiden, en de pale uws lands, dat u de HEERE, uw God, zal
doen erven, in drieen delen; dit nu zal zijn, opdat ieder
doodslager daarhenen vliede. **4** En dit zij de zaak des
doodslagers, die daarhenen vlieden zal, dat hij leve; die zijn
naaste zal geslagen hebben door onwetendheid, dien hij
toch van gisteren en eergisteren niet haatte;

5 Als, dewelke met zijn naaste in het bos zal zijn gegaan, om
hout te houwen, en zijn hand met de bijl wordt
aangedreven, om hout af te houwen, en het ijzer schiet af
van den steel, en treft zijn naaste, dat hij sterve; die zal in
een dezer steden vluchten en leven; **6** Opdat de
bloedwreker den doodslager niet najage, als zijn hart verhit
is, en hem achterhale, omdat de weg te verre zou zijn, en
hem sla aan het leven; zo toch geen oordeel des doods aan
hem is; want hij haatte hem niet van gisteren en
eergisteren. **7** Daarom gebiede ik u, zeggende: Gij zult u
drie steden uitscheiden. **8** En indien de HEERE, uw God, uw
landpale zal verwijden, gelijk als Hij uw vaderen gezworen
heeft, en u al dat land geven zal, hetwelk Hij uw vaderen te
geven gesproken heeft; **9** (Wanneer gij al ditzelve gebod
zult waarnemen, om dat te doen, hetgeen ik u heden
gebiede, den HEERE, uw God, liefhebbende, en alle dagen in
Zijn wegen wandelende) zo zult gij u nog drie steden
toedoen tot deze drie; **10** Opdat het bloed des onschuldigen
niet vergoten worde in het midden van uw land, dat u de

HEERE, uw God, ten erve geeft, en bloedschulden op u
zouden zijn. **11** Maar wanneer er iemand zijn zal, die zijn
naaste haat, en hem lagen legt, en staat tegen hem op, en
slaat hem aan het leven, dat hij sterve; en vliedt tot een van
die steden;

12 Zo zullen de oudsten zijner stad zenden, en nemen hem
van daar, en zij zullen hem in de hand des bloedwrekers
geven, dat hij sterve. **13** Uw oog zal hem niet verschonen;
maar gij zult het bloed des onschuldigen uit Israel wegdoen,
dat het u welga. **14** Gij zult uws naasten landpale, die de
voorvaderen gepaald hebben, niet verrukken in uw erfdeel,
dat gij erven zult, in het land, hetwelk u de HEERE, uw God,
geeft, om dat erfelijk te bezitten.

15 Een enig getuige zal tegen niemand opstaan over enige
ongerechtigheid of over enige zonde, van alle zonde, die hij
zou mogen zondigen; op den mond van twee getuigen, of op
den mond van drie getuigen zal de zaak bestaan.

16 Wanneer een wrevelige getuige tegen iemand zal
opstaan, om een afwijking tegen hem te betuigen;

17 Zo zullen die twee mannen, welke den twist hebben,
staan voor het aangezicht des HEEREN, voor het aangezicht
der priesters, en der rechters, die in diezelve dagen zullen
zijn. **18** En de rechters zullen wel onderzoeken; en ziet, de
getuige is een vals getuige, hij heeft valsheid betuigd tegen
zijn broeder; **19** Zo zult gijlieden hem doen, gelijk als hij zijn
broeder dacht te doen; alzo zult gij het boze uit het midden
van u wegdoen; **20** Dat de overgeblevenen het horen en
vrezen, en niet voortvaren meer te doen naar dit boze stuk,
in het midden van u. **21** En uw oog zal niet verschonen; ziel
om ziel, oog om oog, tand om tand, hand om hand, voet om
voet.

Deuteronomy 20

1 Wanneer gij zult uittrekken tot den strijd tegen uw
vijanden, en zult zien paarden en wagenen, een volk,
meerder dan gij, zo zult gij voor hen niet vrezen; want de
HEERE, uw God, is met u, Die u uit Egypteland heeft
opgevoerd. **2** En het zal geschieden, als gijlieden tot den
strijd nadert, zo zal de priester toetreden, en tot het volk
spreken. **3** En tot hen zeggen: Hoort, Israel! gijlieden zijt
heden na aan den strijd tegen uw vijanden; uw hart worde
niet week, vreest niet, en beeft niet, en verschrikt niet voor
hun aangezicht. **4** Want het is de HEERE, uw God, Die met u
gaat, om voor u te strijden tegen uw vijanden, om u te
verlossen. **5** Dan zullen de ambtlieden tot het volk spreken,
zeggende: Wie is de man, die een nieuw huis heeft
gebouwd, en het niet heeft ingewijd? Die ga henen en kere
weder naar zijn huis; opdat hij niet misschien sterve in den
strijd, en iemand anders dat inwijde.

6 En wie is de man, die een wijngaard geplant heeft, en
deszelfs vrucht niet heeft genoten? Die ga henen en kere
weder naar zijn huis, opdat hij niet misschien in den strijd
sterve en iemand anders die geniete. **7** En wie is de man,
die een vrouw ondertrouwd heeft, en haar niet tot zich heeft
genomen? Die ga henen en kere weder naar zijn huis; opdat
hij niet misschien in dien strijd sterve, en een ander man
haar neme. **8** Daarna zullen de ambtlieden voortvaren te
spreken tot het volk, en zeggen: Wie is de man, die
vreesachtig en week van hart is? Die ga henen en kere
weder naar zijn huis; opdat het hart zijner broederen niet
smelte, gelijk zijn hart. **9** En het zal geschieden, als die
ambtlieden geeindigd zullen hebben te spreken tot het volk,
zo zullen zij oversten der heiren aan de spits des volks

bestellen. **10** Wanneer gij nadert tot een stad om tegen haar
te strijden, zo zult gij haar den vrede toeroepen.

11 En het zal geschieden, indien zij u vrede zal antwoorden,
en u opendoen, zo zal al het volk, dat daarin gevonden
wordt, u cijnsbaar zijn, en u dienen. **12** Doch zo zij geen
vrede met u zal maken, maar krijg tegen u voeren, zo zult gij
haar belegeren. **13** En de HEERE, uw God, zal haar in uw
hand geven; en gij zult alles, wat mannelijk daarin is, slaan
met de scherpte des zwaards; **14** Behalve de vrouwen, en de
kinderkens, en de beesten, en al wat in de stad zijn zal, al
haar buit zult gij voor u roven; en gij zult eten den buit uwer
vijanden, dien u de HEERE, uw God, gegeven heeft. **15** Alzo
zult gij aan alle steden doen, die zeer verre van u zijn, die
niet zijn van de steden dezer volken. **16** Maar van de steden
dezer volken, die u de HEERE, uw God, ten erve geeft, zult
gij niets laten leven, dat adem heeft. **17** Maar gij zult ze
ganselijk verbannen: de Hethieten, en de Amorieten, en de
Kanaanieten, en de Ferezieten, de Hevieten, en de
Jebusieten, gelijk als u de HEERE, uw God, geboden heeft;
18 Opdat zij ulieden niet leren te doen naar al hun
gruwelen, die zij hun goden gedaan hebben, en gij zondigt
tegen den HEERE, uw God. **19** Wanneer gij een stad vele
dagen zult belegeren, strijdende tegen haar, om die in te
nemen, zo zult gij haar geboomte niet verderven, de bijl
daaraan drijvende; want gij zult daarvan eten; daarom zult
gij dat niet afhouwen (want het geboomte van het veld is
des mensen spijze), opdat het voor uw aangezicht kome tot
een bolwerk.

20 Maar het geboomte, hetwelk gij kennen zult, dat het
geen geboomte ter spijze is, dat zult gij verderven en
afhouwen; en gij zult een bolwerk bouwen tegen deze stad,
dewelke tegen u krijg voert, totdat zij ten onderga.

Deuteronomy 21

1 Wanneer in het land, hetwelk de HEERE, uw God, u geven
zal, om dat te erven, een verslagene zal gevonden worden,
liggende in het veld, niet bekend zijnde, wie hem geslagen
heeft; **2** Zo zullen uw oudsten en uw rechters uitgaan, en zij
zullen meten naar de steden, die rondom den verslagene
zijn. **3** De stad nu, die de naaste zal zijn aan den verslagene,
daar zullen de oudsten derzelver stad een jonge koe van de
runderen nemen, met dewelke niet gearbeid is, die aan het
juk niet getrokken heeft. **4** En de oudsten derzelver stad
zullen de jonge koe afbrengen in een ruw dal, dat niet
bearbeid noch bezaaid zal zijn; en zij zullen deze jonge koe
aldaar in het dal den nek doorhouwen. **5** Dan zullen de
priesters, de kinderen van Levi, toetreden; want de HEERE,
uw God, heeft hen verkoren, om Hem te dienen, en om in
des HEEREN Naam te zegenen, en naar hun mond zal alle
twist en alle plaag afgedaan worden. **6** En alle oudsten
derzelver stad, die naast aan den verslagene zijn, zullen hun
handen wassen over deze jonge koe, die in dat dal de nek
doorgehouwen is; **7** En zij zullen betuigen en zeggen: Onze
handen hebben dit bloed niet vergoten, en onze ogen
hebben het niet gezien; **8** Wees genadig aan Uw volk Israel,
dat Gij, o HEERE! verlost hebt, en leg geen onschuldig bloed
in het midden van Uw volk Israel! En dat bloed zal voor hen
verzoend zijn. **9** Alzo zult gij het onschuldig bloed uit het
midden van u wegdoen; want gij zult doen, wat recht is in
de ogen des HEEREN. **10** Wanneer gij zult uitgetogen zijn
tot den strijd tegen uw vijanden; en de HEERE, uw God, hen
zal gegeven hebben in uw hand, dat gij hun gevangenen
gevankelijk wegvoert;

11 En gij onder de gevangenen zult zien een vrouw, schoon
van gedaante, en gij lust tot haar gekregen zult hebben, dat

gij ze u ter vrouwe neemt; **12** Zo zult gij haar binnen in uw huis brengen; en zij zal haar hoofd scheren, en haar nagelen besnijden. **13** En zij zal het kleed harer gevangenis van zich afleggen, en in uw huis zitten, en haar vader en haar moeder een maand lang bewenen; en daarna zult gij tot haar ingaan, en haar man zijn, en zij zal u ter vrouwe zijn. **14** En het zal geschieden, indien gij geen behagen in haar hebt, dat gij haar zult laten gaan naar haar begeerte; doch gij zult haar geenszins voor geld verkopen, gij zult met haar geen gewin drijven, daarom dat gij haar vernederd hebt. **15** Wanneer een man twee vrouwen heeft, een beminde, en een gehate; en de beminde en de gehate hem zonen zullen gebaard hebben, en de eerstgeboren zoon van de gehate zal zijn;

16 Zo zal het geschieden, ten dage als hij zijn zonen zal doen erven wat hij heeft, dat hij niet zal vermogen de eerstgeboorte te geven aan den zoon der beminde, voor het aangezicht van den zoon der gehate, die de eerstgeborene is. **17** Maar den eerstgeborene, den zoon der gehate, zal hij kennen, gevende hem het dubbele deel van alles, wat bij hem zal worden gevonden; want hij is het beginsel zijner kracht, het recht der eerstgeboorte is het zijne. **18** Wanneer iemand een moedwilligen en wederspannigen zoon heeft, die de stem zijns vaders en de stem zijner moeder niet gehoorzaam is; en zij hem gekastijd zullen hebben, en hij naar hen niet horen zal,

19 Zo zullen zijn vader en zijn moeder hem grijpen, en zij zullen hem uitbrengen tot de oudsten zijner stad, en tot de poorte zijner plaats. **20** En zij zullen zeggen tot de oudsten zijner stad: Deze onze zoon is afwijkende en wederspannig, hij is onze stem niet gehoorzaam; hij is een brasser en zuiper. **21** Dan zullen alle lieden zijner stad hem met stenen overwerpen, dat hij sterve; en gij zult het boze uit het midden van u wegdoen; dat het gans Israel hore, en vreze.

22 Voorts, wanneer in iemand een zonde zal zijn, die het
oordeel des doods waardig is, dat hij gedood zal worden, en
gij hem aan het hout zult opgehangen hebben;

23 Zo zal zijn dood lichaam aan het hout niet overnachten;
maar gij zult het zekerlijk ten zelven dage begraven; want
een opgehangene is Gode een vloek. Alzo zult gij uw land
niet verontreinigen, dat u de HEERE, uw God, ten erve geeft.

Deuteronomy 22

1 Gij zult uws broeders os of klein vee niet zien afgedreven,
en u van die verbergen; gij zult ze uw broeder ganselijk
weder toesturen. **2** En indien uw broeder niet nabij u is, of
gij hem niet kent, zo zult gij ze binnen in uw huis
vergaderen, dat zij bij u zijn, totdat uw broeder die zoeke, en
gij ze hem wedergeeft. **3** Alzo zult gij ook doen aan zijn ezel,
en alzo zult gij doen aan zijn kleding, ja, alzo zult gij doen
aan al het verlorene uws broeders, dat van hem verloren zal
zijn, en dat gij zult hebben gevonden; gij zult u niet mogen
verbergen. **4** Gij zult uws broeders ezel of zijn os niet zien,
vallende op den weg, en u van die verbergen; gij zult ze met
hem ganselijk oprichten.

5 Het kleed eens mans zal niet zijn aan een vrouw, en een
man zal geen vrouwenkleed aantrekken; want al wie zulks
doet, is den HEERE, uw God, een gruwel.

6 Wanneer voor uw aangezicht een vogelnest op den weg
voorkomt, in enigen boom, of op de aarde, met jongen of
eieren, en de moeder zittende op de jongen of op de eieren,
zo zult gij de moeder met de jongen niet nemen.

7 Gij zult de moeder ganselijk vrijlaten; maar de jongen zult
gij voor u nemen; opdat het u welga, en gij de dagen
verlengt. **8** Wanneer gij een nieuw huis zult bouwen, zo zult
gij op uw dak een leuning maken; opdat gij geen
bloedschuld op uw huis legt, wanneer iemand, vallende,
daarvan afviel.

9 Gij zult uw wijngaard niet met tweeerlei bezaaien; opdat
de volheid des zaads, dat gij zult gezaaid hebben, en de
inkomst des wijngaards niet ontheiligd worde.

10 Gij zult niet ploegen met een os en met een ezel te gelijk.

11 Gij zult geen kleed van gemengde stof aantrekken, wollen en linnen te gelijk.

12 Snoeren zult gij u maken aan de vier hoeken uws opperkleeds, waarmede gij u bedekt.

13 Wanneer een man een vrouw zal genomen hebben, en tot haar ingegaan zijnde, alsdan haar zal haten,

14 En haar oorzaak van naspraak zal opleggen, en een
kwaden naam over haar uitbrengen, en zeggen: Deze vrouw
heb ik genomen, en ben tot haar genaderd, maar heb den
maagdom aan haar niet gevonden; **15** Dan zullen de vader
van deze jonge dochter en haar moeder nemen, en tot de
oudsten der stad aan de poort uitbrengen, den maagdom
dezer jonge vrouw. **16** En de vader van de jonge dochter zal
tot de oudsten zeggen: Ik heb mijn dochter aan dezen man
gegeven tot een vrouw; maar hij heeft haar gehaat; **17** En
ziet, hij heeft oorzaak van opspraak gegeven, zeggende: Ik
heb den maagdom aan uw dochter niet gevonden; dit nu is
de maagdom mijner dochter. En zij zullen het kleed voor het
aangezicht van de oudsten der stad uitbreiden. **18** Dan
zullen de oudsten derzelver stad dien man nemen, en
kastijden hem; **19** En zij zullen hem een boete opleggen van
honderd zilverlingen, en ze geven aan den vader van de
jonge dochter, omdat hij een kwaden naam heeft
uitgebracht over een jonge dochter van Israel; voorts zal zij
hem ter vrouwe zijn, hij zal haar niet mogen laten gaan al
zijn dagen. **20** Maar indien ditzelve woord waarachtig is, dat
de maagdom aan de jonge dochter niet gevonden is; **21** Zo
zullen zij deze jonge dochter uitbrengen tot de deur van
haars vaders huis, en de lieden harer stad zullen haar met
stenen stenigen, dat zij sterve, omdat zij een dwaasheid in

Israel gedaan heeft, hoererende in haars vaders huis; zo zult
gij het boze uit het midden van u wegdoen. **22** Wanneer een
man gevonden zal worden, liggende bij eens mans
getrouwde vrouw, zo zullen zij ook beiden sterven, de man,
die bij de vrouw gelegen heeft, en de vrouw; zo zult gij het
boze uit Israel wegdoen.

23 Wanneer er een jonge dochter zal zijn, die een maagd is,
ondertrouwd aan een man, en een man haar in de stad zal
gevonden, en bij haar gelegen hebben;

24 Zo zult gij ze beiden uitbrengen tot de poort derzelver
stad, en gij zult hen met stenen stenigen, dat zij sterven; de
jonge dochter, ter oorzake, dat zij niet geroepen heeft in de
stad, en den man, ter oorzake dat hij zijns naasten vrouw
vernederd heeft; zo zult gij het boze uit het midden van u
wegdoen. **25** En indien een man een ondertrouwde jonge
dochter in het veld gevonden, en de man haar verkracht en
bij haar gelegen zal hebben, zo zal de man, die bij haar
gelegen heeft, alleen sterven;

26 Maar de jonge dochter zult gij niets doen; de jonge
dochter heeft geen zonde des doods; want gelijk of een man
tegen zijn naaste opstond, en sloeg hem dood aan het
leven, alzo is deze zaak. **27** Want hij heeft haar in het veld
gevonden; de ondertrouwde jonge dochter riep, en er was
niemand, die haar verloste. **28** Wanneer een man een jonge
dochter zal gevonden hebben, die een maagd is, dewelke
niet ondertrouwd is, en haar zal gegrepen en bij haar
gelegen hebben, en zij gevonden zullen zijn;

29 Zo zal de man, die bij haar gelegen heeft, den vader van
de jonge dochter vijftig zilverlingen geven, en zij zal hem ter
vrouwe zijn, omdat hij haar vernederd heeft; hij zal ze niet
mogen laten gaan al zijn dagen. **30** Een man zal zijns

vaders vrouw niet nemen, en hij zal zijns vaders slippe niet ontdekken.

Deuteronomy 23

1 Die door plettering verwond of uitgesneden is aan de
mannelijkheid, zal in de vergadering des HEEREN niet
komen. **2** Geen bastaard zal in de vergadering des HEEREN
komen; zelfs zijn tiende geslacht zal in de vergadering des
HEEREN niet komen. **3** Geen Ammoniet, noch Moabiet zal in
de vergadering des HEEREN komen; zelfs hun tiende
geslacht zal in de vergadering des HEEREN niet komen tot
in eeuwigheid. **4** Ter oorzake dat zij ulieden op den weg niet
tegengekomen zijn met brood en met water, als gij uit
Egypte uittoogt; en omdat hij tegen u gehuurd heeft Bileam,
den zoon van Beor, van Pethor uit Mesopotamie, om u te
vloeken. **5** Doch de HEERE, uw God, heeft naar Bileam niet
willen horen; maar de HEERE, uw God, heeft u den vloek in
een zegen veranderd, omdat de HEERE, uw God, u liefhad. **6**
Gij zult hun vrede en hun best niet zoeken, al uw dagen in
eeuwigheid. **7** Den Edomiet zult gij voor geen gruwel
houden, want hij is uw broeder; den Egyptenaar zult gij voor
geen gruwel houden want gij zijt een vreemdeling geweest
in zijn land.

8 Aangaande de kinderen, die hun zullen geboren worden in
het derde geslacht, elk van die zal in de vergadering des
HEEREN komen. **9** Wanneer het leger uittrekt tegen uw
vijanden, zo zult gij u wachten voor alle kwade zaak.

10 Wanneer iemand onder u is, die niet rein is, door enig
toeval des nachts, die zal tot buiten het leger uitgaan; hij
zal tot binnen het leger niet komen.

11 Maar het zal geschieden, dat hij zich tegen het naken
van den avond met water zal baden; en als de zon
ondergegaan is, zal hij tot binnen het leger komen. **12** Gij

zult ook een plaats hebben buiten het leger, en daarhenen
zult gij uitgaan naar buiten.

13 En gij zult een schopje hebben, benevens uw
gereedschap, en het zal geschieden, als gij buiten gezeten
hebt, dan zult gij daarmede graven, en u omkeren, en
bedekken wat van u uitgegaan is. **14** Want de HEERE, uw
God, wandelt in het midden van uw leger, om u te verlossen,
en om uw vijanden voor uw aangezicht te geven; daarom zal
uw leger heilig zijn, opdat Hij niets schandelijks onder u zie,
en achterwaarts van u afkere. **15** Gij zult een knecht aan
zijn heer niet overleveren, die van zijn heer tot u ontkomen
zal zijn.

16 Hij zal bij u blijven in het midden van u, in de plaats, die
hij zal verkiezen, in een van uw poorten, waar het goed voor
hem is; gij zult hem niet verdrukken. **17** Er zal geen hoer
zijn onder de dochteren van Israel; en er zal geen
schandjongen zijn onder de zonen van Israel.

18 Gij zult geen hoerenloon noch hondenprijs in het huis
des HEEREN, uws Gods, brengen, tot enige gelofte; want ook
die beiden zijn den HEERE, uw God, een gruwel. **19** Gij zult
aan uw broeder niet woekeren, met woeker van geld, met
woeker van spijze, met woeker van enig ding, waarmede
men woekert.

20 Aan den vreemde zult gij woekeren; maar aan uw
broeder zult gij niet woekeren; opdat u de HEERE, uw God,
zegene, in alles, waaraan gij uw hand slaat, in het land, waar
gij naar toe gaat, om dat te erven. **21** Wanneer gij den
HEERE, uw God, een gelofte zult beloofd hebben, gij zult
niet vertrekken die te betalen; want de HEERE, uw God, zal
ze zekerlijk van u eisen, en zonde zou in u zijn.

22 Maar als gij nalaat te beloven, zo zal het geen zonde in u
zijn. **23** Wat uit uw lippen gaat, zult gij houden en doen;
gelijk als gij den HEERE, uw God, een vrijwillig offer beloofd
hebt, dat gij met uw mond gesproken hebt. **24** Wanneer gij
gaan zult in uws naasten wijngaard, zo zult gij druiven eten
naar uw lust, tot uw verzadiging; maar in uw vat zult gij
niets doen.

25 Wanneer gij zult gaan in uws naasten staande koren, zo
zult gij de aren met uw hand afplukken; maar de sikkel zult
gij aan uws naasten staande koren niet bewegen.

Deuteronomy 24

1 Wanneer een man een vrouw zal genomen en die
getrouwd hebben, zo zal het geschieden, indien zij geen
genade zal vinden in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks
aan haar gevonden heeft, dat hij haar een scheidbrief zal
schrijven, en in haar hand geven, en ze laten gaan uit zijn
huis. **2** Zo zij dan, uit zijn huis uitgegaan zijnde, zal
henengaan en een anderen man ter vrouwe worden, **3** En
deze laatste man haar gehaat, en haar een scheidbrief
geschreven, en in haar hand gegeven, en haar uit zijn huis
zal hebben laten gaan; of als deze laatste man, die ze voor
zich tot een vrouw genomen heeft, zal gestorven zijn; **4** Zo
zal haar eerste man, die haar heeft laten gaan, haar niet
mogen wedernemen, dat zij hem ter vrouwe zij, nadat zij is
verontreinigd geworden; want dat is een gruwel voor het
aangezicht des HEEREN; alzo zult gij het land niet doen
zondigen, dat u de HEERE, uw God, ten erve geeft. **5**
Wanneer een man een nieuwe vrouw zal genomen hebben,
die zal in het heir niet uittrekken, en men zal hem geen last
opleggen; een jaar lang zal hij vrij zijn in zijn huis, en zijn
vrouw, die hij genomen heeft, verheugen.

6 Men zal beide molenstenen, immers den bovensten molensteen, niet te pand nemen; want hij neemt de ziel te pand.

7 Wanneer iemand gevonden zal worden, die een ziel steelt uit zijn broederen, uit de kinderen Israels, en drijft gewin met hem, en verkoopt hem; zo zal deze dief sterven, en gij zult het boze uit het midden van u wegdoen.

8 Wacht u in de plaag der melaatsheid, dat gij naarstiglijk waarneemt en doet naar alles, wat de Levietische priesteren

ulieden zullen leren; gelijk als ik hun geboden heb, zult gij
waarnemen te doen.

9 Gedenkt, wat de HEERE, uw God, gedaan heeft aan
Mirjam, op den weg, als gij uit Egypte waart uitgetogen. **10**
Wanneer gij aan uw naaste iets zult geleend hebben, zo zult
gij tot zijn huis niet ingaan, om zijn pand te pand te nemen;

11 Buiten zult gij staan, en de man, dien gij geleend hebt,
zal het pand naar buiten tot u uitbrengen. **12** Doch indien
hij een arm man is, zo zult gij met zijn pand niet
nederliggen. **13** Gij zult hem dat pand zekerlijk wedergeven,
als de zon ondergaat, dat hij in zijn kleed nederligge, en u
zegene; en het zal u gerechtigheid zijn voor het aangezicht
des HEEREN, uws Gods. **14** Gij zult den armen en
nooddruftigen dagloner niet verdrukken, die uit uw
broederen is, of uit uw vreemdelingen, die in uw land en in
uw poorten zijn.

15 Op zijn dag zult gij zijn loon geven, en de zon zal
daarover niet ondergaan; want hij is arm, en zijn ziel
verlangt daarnaar; dat hij tegen u niet roepe tot den HEERE,
en zonde in u zij. **16** De vaders zullen niet gedood worden
voor de kinderen, en de kinderen zullen niet gedood worden
voor de vaders; een ieder zal om zijn zonde gedood worden.
17 Gij zult het recht van den vreemdeling en van den wees
niet buigen, en gij zult het kleed der weduwe niet te pand
nemen.

18 Maar gij zult gedenken, dat gij een knecht in Egypte
geweest zijt, en de HEERE, uw God, heeft u van daar verlost;
daarom gebiede ik u deze zaak te doen. **19** Wanneer gij uw
oogst op uw akker afgeoogst, en een garf op den akker
vergeten zult hebben, zo zult gij niet wederkeren, om die op
te nemen; voor den vreemdeling, voor den wees en voor de

weduwe zal zij zijn; opdat u de HEERE, uw God, zegene, in
al het werk uwer handen.

20 Wanneer gij uw olijfboom zult geschud hebben, zo zult
gij de takken achter u niet nauw doorzoeken; voor den
vreemdeling, voor den wees en voor de weduwe zal het zijn.
21 Wanneer gij uw wijngaard zult afgelezen hebben, zo zult
gij de druiven achter u niet nalezen; voor den vreemdeling,
voor den wees en voor de weduwe zal het zijn. **22** En gij zult
gedenken, dat gij een knecht in Egypteland geweest zijt;
daarom gebiede ik u deze zaak te doen.

Deuteronomy 25

1 Wanneer er tussen lieden twist zal zijn, en zij tot het
gerecht zullen toetreden, dat zij hen richten, zo zullen zij
den rechtvaardige rechtvaardig spreken, en den
onrechtvaardige verdoemen. **2** En het zal geschieden,
indien de onrechtvaardige slagen verdiend heeft, dat de
rechter hem zal doen nedervallen, en hem doen slaan in zijn
tegenwoordigheid, naar dat het voor zijn
onrechtvaardigheid genoeg zal zijn, in getal. **3** Met veertig
slagen zal hij hem doen slaan, hij zal er niet toedoen; opdat
niet misschien zo hij voortvoere hem daarboven met meer
slagen te doen slaan, uw broeder dan voor uw ogen
verachtelijk gehouden worde. **4** Een os zult gij niet
muilbanden, als hij dorst.

5 Wanneer broeders samenwonen, en een van hen sterft, en
geen zoon heeft, zo zal de vrouw des verstorvenen aan geen
vreemden man daarbuiten geworden; haar mans broeder zal
tot haar ingaan, en nemen haar zich ter vrouwe, en doen
haar den plicht van eens mans broeder.

6 En het zal geschieden, dat de eerstgeborene, dien zij zal
baren, zal staan in den naam zijns broeders, des
verstorvenen; opdat zijn naam niet uitgedelgd worde uit
Israel. **7** Maar indien dezen man zijns broeders vrouw niet
bevallen zal te nemen, zo zal zijn broeders vrouw opgaan
naar de poort tot de oudsten, en zeggen: Mijns mans
broeder weigert zijn broeder een naam te verwekken in
Israel; hij wil mij den plicht van eens mans broeders niet
doen. **8** Dan zullen hem de oudsten zijner stad roepen, en
tot hem spreken; blijft hij dan daarbij staan, en zegt: Het
bevalt mij niet haar te nemen; **9** Zo zal zijns broeders vrouw
voor de ogen der oudsten tot hem toetreden, en zijn schoen

van zijn voet uittrekken, en spuwen in zijn aangezicht, en
zal betuigen en zeggen: Alzo zal dien man gedaan worden,
die zijns broeders huis niet zal bouwen. **10** En zijn naam zal
in Israel genoemd worden: Het huis desgenen, dien de
schoen uitgetogen is. **11** Wanneer mannen, de een met den
ander, twisten, en de vrouw des enen toetreedt, om haar
man uit de hand desgenen, die hem slaat, te redden, en
haar hand uitstrekt, en zijn schamelheid aangrijpt;

12 Zo zult gij haar hand afhouwen, uw oog zal niet
verschonen. **13** Gij zult geen tweeerlei weegstenen in uw
zak hebben; een groten en een kleinen.

14 Gij zult in uw huis geen tweeerlei efa hebben, een grote
en een kleine. **15** Gij zult een volkomen en gerechten
weegsteen hebben; gij zult een volkomene en gerechte efa
hebben; opdat uw dagen verlengd worden in het land, dat u
de HEERE, uw God, geven zal. **16** Want al wie zulks doet, is
den HEERE, uw God, een gruwel; ja, al wie onrecht doet. **17**
Gedenkt, wat u Amalek gedaan heeft op den weg, als gij uit
Egypte uittoogt;

18 Hoe hij u op den weg ontmoette, en sloeg onder u in den
staart al de zwakken achter u, als gij moede en mat waart;
en hij vreesde God niet. **19** Het zal dan geschieden, als u de
HEERE, uw God, rust zal gegeven hebben, van al uw
vijanden rondom, in het land, dat u de HEERE, uw God, ten
erve geven zal, om hetzelve erfelijk te bezitten, dat gij de
gedachtenis van Amalek van onder den hemel zult
uitdelgen; vergeet het niet!

Deuteronomy 26

1 Voorts zal het geschieden, wanneer gij zult gekomen zijn
in het land, dat u de HEERE, uw God, ten erve geven zal, en
gij dat erfelijk zult bezitten, en daarin wonen; **2** Zo zult gij
nemen van de eerstelingen van alle vrucht des lands, die gij
opbrengen zult van uw land, dat u de HEERE, uw God, geeft,
en zult ze in een korf leggen; en gij zult heengaan tot de
plaats, die de HEERE, uw God, verkoren zal hebben, om Zijn
Naam aldaar te doen wonen; **3** En gij zult komen tot den
priester, dewelke in die dagen zijn zal, en tot hem zeggen:
Ik verklaar heden voor den HEERE, uw God, dat ik gekomen
ben in het land, hetwelk de HEERE onzen vaderen gezworen
heeft ons te zullen geven. **4** En de priester zal den korf van
uw hand nemen, en hij zal dien voor het altaar des HEEREN,
uws Gods, nederzetten. **5** Dan zult gij voor het aangezicht
des HEEREN, uws Gods, betuigen en zeggen: Mijn vader was
een bedorven Syrier, en hij toog af naar Egypte, en
verkeerde aldaar als vreemdeling met weinig volks; maar hij
werd aldaar tot een groot, machtig en menigvuldig volk. **6**
Doch de Egyptenaars deden ons kwaad, en verdrukten ons,
en legden ons een harden dienst op. **7** Toen riepen wij tot
den HEERE, den God onzer vaderen; en de HEERE verhoorde
onze stem en zag onze ellende aan, en onzen arbeid, en
onze onderdrukking. **8** En de HEERE voerde ons uit Egypte,
door een sterke hand, en door een uitgestrekten arm, en
door groten schrik, en door tekenen, en door wonderen. **9** En
Hij heeft ons gebracht tot deze plaats; en Hij heeft ons dit
land gegeven, een land vloeiende van melk en honig. **10** En
nu, zie, ik heb gebracht de eerstelingen van de vrucht dezes
lands, dat Gij, HEERE, mij gegeven hebt! Dan zult gij ze
nederzetten voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, en
zult u buigen voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods;
11 En gij zult vrolijk zijn over al het goede, dat de HEERE,

uw God, aan u en uw huis gegeven heeft; gij, en de Leviet,
en de vreemdeling, die in het midden van u is. **12** Wanneer
gij zult geeindigd hebben alle tienden van uw inkomen te
vertienen, in het derde jaar, zijnde een jaar der tienden; dan
zult gij aan den Leviet, aan den vreemdeling, aan den wees
en aan de weduwe geven, dat zij in uw poorten eten en
verzadigd worden.

13 En gij zult voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods,
zeggen: Ik heb het heilige uit het huis weggenomen, en heb
het ook aan den Leviet en aan den vreemdeling, aan den
wees en aan de weduwe gegeven, naar al Uw geboden, die
Gij mij geboden hebt; ik heb niets van Uw geboden
overtreden, en niets vergeten. **14** Ik heb daarvan niets
gegeten in mijn leed, en heb daarvan niets weggenomen tot
iets onreins, noch daarvan gegeven tot een dode; ik ben der
stem des HEEREN, mijns Gods, gehoorzaam geweest, ik heb
gedaan naar alles, wat Gij mij geboden hebt. **15** Zie
nederwaarts van Uw heilige woning, van den hemel, en
zegen Uw volk Israel, en het land, dat Gij ons gegeven hebt,
gelijk als Gij onzen vaderen gezworen hebt, een land van
melk en honig vloeiende. **16** Te dezen dage gebiedt u de
HEERE, uw God, deze inzettingen en rechten te doen; houdt
dan en doet dezelve, met uw ganse hart en met uw ganse
ziel.

17 Heden hebt gij den HEERE doen zeggen, dat Hij u tot een
God zal zijn, en dat gij zult wandelen in Zijn wegen, en
houden Zijn inzettingen, en Zijn geboden, en Zijn rechten,
en dat gij Zijner stem zult gehoorzaam zijn. **18** En de HEERE
heeft u heden doen zeggen, dat gij Hem tot een volk des
eigendoms zult zijn, gelijk als Hij u gesproken heeft, en dat
gij al Zijn geboden zult houden; **19** Opdat Hij u alzo boven
al de volken, die Hij gemaakt heeft, hoog zette, tot lof, en tot
een naam, en tot heerlijkheid; en opdat gij een heilig volk
zijt den HEERE, uw God, gelijk als Hij gesproken heeft.

Deuteronomy 27

1 En Mozes, te zamen met de oudsten van Israel, gebood
het volk, zeggende: Behoudt al deze geboden, die ik ulieden
heden gebiede. **2** Het zal dan geschieden, ten dage als gij
over de Jordaan zult gegaan zijn in het land, dat u de
HEERE, uw God, geven zal, zo zult gij u grote stenen
oprichten, en bestrijken ze met kalk; **3** En gij zult daarop
schrijven alle woorden dezer wet, als gij overgegaan zult
zijn; opdat gij komt in het land, dat de HEERE, uw God, u
geven zal, een land vloeiende van melk en honig, gelijk als
de HEERE, uwer vaderen God, tot u gesproken heeft. **4** Het
zal dan geschieden, als gij over de Jordaan gegaan zult zijn,
dat gij dezelve stenen, van dewelke ik u heden gebiede, zult
oprichten op den berg Ebal, en gij zult ze met kalk
bestrijken; **5** En gij zult aldaar den HEERE, uw God, een
altaar bouwen, een altaar van stenen; gij zult geen ijzer over
hetzelve bewegen. **6** Van gehele stenen zult gij het altaar
des HEEREN, uws Gods, bouwen, en gij zult den HEERE, uw
God, brandofferen daarop offeren. **7** Ook zult gij dankofferen
offeren, en zult aldaar eten, en vrolijk zijn voor het
aangezicht des HEEREN, uws Gods. **8** En gij zult op deze
stenen schrijven alle woorden dezer wet, die wel
uitdrukkende. **9** Voorts sprak Mozes, te zamen met de
Levietische priesteren, tot gans Israel, zeggende: Luistert
toe en hoort o Israel! Op dezen dag zijt gij den HEERE, uw
God, tot een volk geworden.

10 Daarom zult gij der stem des HEEREN, uws Gods,
gehoorzaam zijn, en gij zult doen Zijn geboden en Zijn
inzettingen, die ik u heden gebiede. **11** En Mozes gebood
het volk te dien dage, zeggende:

12 Dezen zullen staan, om het volk te zegenen op den berg
Gerizim, als gij over de Jordaan gegaan zult zijn: Simeon, en
Levi, en Juda, en Issaschar, en Jozef, en Benjamin. **13** En
dezen zullen staan over den vloek op den berg Ebal: Ruben,
Gad en Aser, Zebulon, Dan en Nafthali. **14** En de Levieten
zullen betuigen en zeggen tot allen man van Israel, met
verhevene stem:

15 Vervloekt zij de man, die een gesneden of gegoten beeld,
een gruwel des HEEREN, een werk van 's werkmeesters
handen, zal maken, en zetten in het verborgene! En al het
volk zal antwoorden en zeggen: Amen. **16** Vervloekt zij, die
zijn vader of zijn moeder veracht! En al het volk zal zeggen:
Amen. **17** Vervloekt zij, die zijns naasten landpale verrukt!
En al het volk zal zeggen: Amen. **18** Vervloekt zij, die een
blinde op den weg doet dolen! En al het volk zal zeggen:
Amen. **19** Vervloekt zij, die het recht van den vreemdeling,
van den wees en van de weduwe buigt! En al het volk zal
zeggen: Amen. **20** Vervloekt zij, die bij de vrouw zijns
vaders ligt, omdat hij zijns vaders slippe ontdekt heeft! En al
het volk zal zeggen: Amen. **21** Vervloekt zij, die bij enig
beest ligt! En al het volk zal zeggen: Amen. **22** Vervloekt zij,
die bij zijn zuster ligt, de dochter zijns vaders of de dochter
zijner moeder! En al het volk zal zeggen: Amen. **23**
Vervloekt zij, die bij zijn schoonmoeder ligt! En al het volk
zal zeggen: Amen. **24** Vervloekt zij, die zijn naaste in het
verborgene verslaat! En al het volk zal zeggen: Amen. **25**
Vervloekt zij, die geschenk neemt, om een ziel, het bloed
eens onschuldigen, te verslaan! En al het volk zal zeggen:
Amen. **26** Vervloekt zij, die de woorden dezer wet niet zal
bevestigen, doende dezelve! En al het volk zal zeggen:
Amen.

Deuteronomy 28

1 En het zal geschieden, indien gij der stem des HEEREN,
uws Gods, vlijtiglijk zult gehoorzamen, waarnemende te
doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede, zo zal de
HEERE, uw God, u hoog zetten boven alle volken der aarde.
2 En al deze zegeningen zullen over u komen, en u
aantreffen, wanneer gij der stem des HEEREN uws Gods, zult
gehoorzaam zijn. **3** Gezegend zult gij zijn in de stad, en
gezegend zult gij zijn in het veld. **4** Gezegend zal zijn de
vrucht uws buiks, en de vrucht uws lands, en de vrucht uwer
beesten, de voortzetting uwer koeien, en de kudden van uw
klein vee. **5** Gezegend zal zijn uw korf, en uw baktrog. **6**
Gezegend zult gij zijn in uw ingaan, gezegend zult gij zijn in
uw uitgaan. **7** De HEERE zal geven uw vijanden, die tegen u
opstaan, geslagen voor uw aangezicht; door een weg zullen
zij tot u uittrekken, maar door zeven wegen zullen zij voor
uw aangezicht vlieden. **8** De HEERE zal den zegen
gebieden, dat Hij met u zij in uw schuren, en in alles,
waaraan gij uw hand slaat; en Hij zal u zegenen in het land,
dat u de HEERE, uw God, geven zal. **9** De HEERE zal u
Zichzelven tot een heilig volk bevestigen, gelijk als Hij u
gezworen heeft, wanneer gij de geboden des HEEREN, uws
Gods, zult houden, en in Zijn wegen wandelen. **10** En alle
volken der aarde zullen zien, dat de Naam des HEEREN over
u genoemd is, en zij zullen voor u vrezen. **11** En de HEERE
zal u doen overvloeien aan goed, in de vrucht uws buiks, en
in de vrucht uwer beesten, en in de vrucht uws lands; op het
land, dat de HEERE uw vaderen gezworen heeft u te zullen
geven. **12** De HEERE zal u opendoen Zijn goeden schat, den
hemel, om aan uw land regen te geven te zijner tijd, en om
te zegenen al het werk uwer hand; en gij zult aan vele
volken lenen, maar gij zult niet ontlenen. **13** En de HEERE
zal u tot een hoofd maken, en niet tot een staart, en gij zult

alleenlijk boven zijn, en niet onder zijn; wanneer gij horen
zult naar de geboden des HEEREN, uws Gods, die ik u heden
gebiede te houden en te doen; **14** En gij niet afwijken zult
van al de woorden, die ik ulieden heden gebiede, ter rechter
hand of ter linkerhand, dat gij andere goden nawandelt, om
hen te dienen. **15** Daarentegen zal het geschieden, indien
gij de stem des HEEREN, uws Gods, niet zult gehoorzaam
zijn, om waar te nemen, dat gij doet al Zijn geboden en Zijn
inzettingen, die ik u heden gebiede; zo zullen al deze
vloeken over u komen, en u treffen.

16 Vervloekt zult gij zijn in de stad, en vervloekt zult gij zijn
in het veld. **17** Vervloekt zal zijn uw korf, en uw baktrog. **18**
Vervloekt zal zijn de vrucht uws buiks, en de vrucht uws
lands, de voortzetting uwer koeien, en de kudden van uw
klein vee. **19** Vervloekt zult gij zijn in uw ingaan, en
vervloekt zult gij zijn in uw uitgaan. **20** De HEERE zal onder
u zenden den vloek, de verstoring en het verderf, in alles,
waaraan gij uw hand slaat, dat gij doen zult; totdat gij
verdelgd wordt, en totdat gij haastelijk omkomt, vanwege de
boosheid uwer werken, waarmede gij Mij verlaten hebt. **21**
De HEERE zal u de pestilentie doen aankleven, totdat Hij u
verdoe van het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven.
22 De HEERE zal u slaan met tering, en met koorts, en met
vurigheid, en met hitte, en met droogte, en met brandkoren,
en met honigdauw, die u vervolgen zullen, totdat gij
omkomt. **23** En uw hemel, die boven uw hoofd is, zal koper
zijn, en de aarde, die onder u is, zal ijzer zijn. **24** De HEERE,
uw God, zal pulver en stof tot regen uws lands geven; van
den hemel zal het op u nederdalen, totdat gij verdelgd
wordt. **25** De HEERE zal u geslagen geven voor het
aangezicht uwer vijanden; door een weg zult gij tot hem
uittrekken, en door zeven wegen zult gij voor zijn
aangezicht vlieden; en gij zult van alle koninkrijken der
aarde beroerd worden. **26** En uw dood lichaam zal aan alle
gevogelte des hemels, en aan de beesten der aarde tot

spijze zijn; en niemand zal ze afschrikken. **27** De HEERE zal
u slaan met zweren van Egypte, en met spenen, en met
droge schurft, en met krauwsel, waarvan gij niet zult kunnen
genezen worden. **28** De HEERE zal u slaan met
onzinnigheid, en met blindheid, en met verbaasdheid des
harten; **29** Dat gij op den middag zult omtasten, gelijk als
een blinde omtast in het donkere, en uw wegen niet zult
voorspoedig maken; maar gij zult alleenlijk verdrukt en
beroofd zijn alle dagen, en er zal geen verlosser zijn. **30** Gij
zult een vrouw ondertrouwen, maar een ander zal haar
beslapen; een huis zult gij bouwen, maar daarin niet wonen;
een wijngaard zult gij planten, maar dien niet gemeen
maken. **31** Uw os zal voor uw ogen geslacht worden, maar
gij zult daarvan niet eten; uw ezel zal van voor uw
aangezicht geroofd worden, en tot u niet wederkeren; uw
klein vee zal aan uw vijanden gegeven worden, en voor u zal
geen verlosser zijn. **32** Uw zonen en uw dochteren zullen
aan een ander volk gegeven worden, dat het uw ogen
aanzien, en naar hen bezwijken den gansen dag; maar het
zal in het vermogen uwer hand niet zijn. **33** De vrucht van
uw land en al uw arbeid zal een volk eten, dat gij niet
gekend hebt; en gij zult alle dagen alleenlijk verdrukt en
gepletterd zijn. **34** En gij zult onzinnig zijn, vanwege het
gezicht uwer ogen, dat gij zien zult. **35** De HEERE zal u
slaan met boze zweren, aan de knieen en aan de benen,
waarvan gij niet zult kunnen genezen worden, van uw
voetzool af tot aan uw schedel. **36** De HEERE zal u,
mitsgaders uw koning, dien gij over u zult gesteld hebben,
doen gaan tot een volk, dat gij niet gekend hebt, noch uw
vaderen; en aldaar zult gij dienen andere goden, hout en
steen. **37** En gij zult zijn tot een schrik, tot een spreekwoord
en tot een spotrede, onder al de volken, waarheen u de
HEERE leiden zal. **38** Gij zult veel zaads op den akker
uitbrengen, maar gij zult weinig inzamelen; want de
sprinkhaan zal het verteren. **39** Wijngaarden zult gij
planten, en bouwen, maar gij zult geen wijn drinken, noch

iets vergaderen; want de worm zal het afeten. **40** Olijfbomen
zult gij hebben in al uw landpalen, maar gij zult u met olie
niet zalven; want uw olijfboom zal zijn vrucht afwerpen. **41**
Zonen en dochteren zult gij gewinnen, maar zij zullen voor u
niet zijn; want zij zullen in gevangenis gaan. **42** Al uw
geboomte, en de vrucht uws lands zal het boos gewormte
erfelijk bezitten. **43** De vreemdeling, die in het midden van
u is, zal hoog, hoog boven u opklimmen; en gij zult laag,
laag nederdalen. **44** Hij zal u lenen, maar gij zult hem niet
lenen; hij zal tot een hoofd zijn, en gij zult tot een staart
zijn. **45** En al deze vloeken zullen over u komen, en u
vervolgen, en u treffen, totdat gij verdelgd wordt; omdat gij
der stem des HEEREN, uws Gods, niet gehoorzaam zult
geweest zijn, om te houden Zijn geboden en Zijn
inzettingen, die Hij u geboden heeft.

46 En zij zullen onder u tot een teken, en tot een wonder
zijn, ja, onder uw zaad tot in eeuwigheid. **47** Omdat gij den
HEERE, uw God, niet gediend zult hebben met vrolijkheid en
goedheid des harten, vanwege de veelheid van alles; **48** Zo
zult gij uw vijanden, die de HEERE onder u zenden zal,
dienen, in honger en in dorst, en in naaktheid, en in gebrek
van alles; en Hij zal een ijzeren juk op uw hals leggen, totdat
Hij u verdelge. **49** De HEERE zal tegen u een volk verheffen
van verre, van het einde der aarde, gelijk als een arend
vliegt; een volk, welks spraak gij niet zult verstaan; **50** Een
volk, stijf van aangezicht, dat het aangezicht des ouden niet
zal aannemen, noch den jonge genadig zijn. **51** En het zal
de vrucht uwer beesten, en de vrucht uws lands opeten,
totdat gij verdelgd zult zijn; hetwelk u geen koren, most
noch olie, voortzetting uwer koeien noch kudden van uw
klein vee zal overig laten, totdat Hij u verdoe. **52** En het zal
u beangstigen in al uw poorten, totdat uw hoge en vaste
muren nedervallen, op welke gij vertrouwdet in uw ganse
land; ja, het zal u beangstigen in al uw poorten, in uw ganse
land, dat u de HEERE, uw God, gegeven heeft. **53** En gij zult

eten de vrucht uws buiks, het vlees uwer zonen en uwer
dochteren, die u de HEERE, uw God, gegeven zal hebben; in
de belegering en in de benauwing, waarmede uw vijanden u
zullen benauwen **54** Aangaande den man, die teder onder u,
en die zeer wellustig geweest is, zijn oog zal kwaad zijn
tegen zijn broeder, en tegen de huisvrouw zijns schoots, en
tegen zijn overige zonen, die hij overgehouden zal hebben;
55 Dat hij niet aan een van die zal geven van het vlees
zijner zonen, die hij eten zal, omdat hij voor zich niets heeft
overgehouden; in de belegering en in de benauwing,
waarmede uw vijand u in al uw poorten zal benauwen. **56**
Aangaande de tedere en wellustige vrouw onder u, die niet
verzocht heeft haar voetzool op de aarde te zetten, omdat
zij zich wellustig en teder hield; haar oog zal kwaad zijn
tegen den man haars schoots, en tegen haar zoon, en tegen
haar dochter; **57** En dat om haar nageboorte, die van tussen
haar voeten uitgegaan zal zijn, en om haar zonen, die zij
gebaard zal hebben; want zij zal hen eten in het
verborgene, vermits gebrek van alles; in de belegering en in
de benauwing, waarmede uw vijand u zal benauwen in uw
poorten. **58** Indien gij niet zult waarnemen te doen al de
woorden dezer wet, die in dit boek geschreven zijn, om te
vrezen dezen heerlijken en vreselijken Naam, den HEERE,
uw God; **59** Zo zal de HEERE uw plagen wonderlijk maken,
mitsgaders de plagen van uw zaad; het zullen grote en
gewisse plagen, en boze en gewisse krankten zijn. **60** En Hij
zal op u doen keren alle kwalen van Egypte, voor dewelke
gij gevreesd hebt, en zij zullen u aanhangen. **61** Ook alle
krankte, en alle plage, die in het boek dezer wet niet
geschreven is, zal de HEERE over u doen komen, totdat gij
verdelgd wordt. **62** En gij zult met weinige mensen
overgelaten worden, in plaats dat gij geweest zijt als de
sterren des hemels in menigte; omdat gij der stem des
HEEREN, uws Gods, niet gehoorzaam geweest zijt. **63** En het
zal geschieden, gelijk als de HEERE Zich over ulieden
verblijdde, u goed doende en u vermenigvuldigende, alzo

zal Zich de HEERE over u verblijden, u verdoende en u verdelgende; en gij zult uitgerukt worden uit het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven. **64** En de HEERE zal u verstrooien onder alle volken, van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde; en aldaar zult gij andere goden dienen, die gij niet gekend hebt, noch uw vaders, hout en steen. **65** Daartoe zult gij onder dezelve volken niet stil zijn, en uw voetzool zal geen rust hebben; want de HEERE zal u aldaar een bevend hart geven, en bezwijking der ogen, en mattigheid der ziel. **66** En uw leven zal tegenover u hangen; en gij zult nacht en dag schrikken, en gij zult van uw leven niet zeker zijn. **67** Des morgens zult gij zeggen: Och, dat het avond ware; en des avonds zult gij zeggen: Och, dat het morgen ware; vermits den schrik uws harten, waarmede gij zult verschrikt zijn, en vermits het gezicht uwer ogen, dat gij zien zult. **68** En de HEERE zal u naar Egypte doen wederkeren in schepen, door een weg, waarvan ik u gezegd heb: Gij zult dien niet meer zien; en aldaar zult gij u aan uw vijanden willen verkopen tot dienstknechten en tot dienstmaagden; maar er zal geen koper zijn.

Deuteronomy 29

1 Dit zijn de woorden des verbonds, dat de HEERE Mozes
geboden heeft te maken met de kinderen Israels, in het land
van Moab, boven het verbond, dat Hij met hen gemaakt had
aan Horeb. **2** En Mozes riep gans Israel, en zeide tot hen: Gij
hebt gezien al wat de HEERE in Egypteland voor uw ogen
gedaan heeft, aan Farao, en aan al zijn knechten, en aan zijn
land;

3 De grote verzoekingen, die uw ogen gezien hebben,
diezelve tekenen en grote wonderen. **4** Maar de HEERE heeft
ulieden niet gegeven een hart om te verstaan, noch ogen
om te zien, noch oren om te horen, tot op dezen dag. **5** En Ik
heb ulieden veertig jaren doen wandelen in de woestijn; uw
klederen zijn aan u niet verouderd, en uw schoen is niet
verouderd aan uw voet. **6** Brood hebt gij niet gegeten, en
wijn en sterken drank hebt gij niet gedronken; opdat gij
wistet, dat Ik de HEERE, uw God, ben. **7** Toen gij nu kwaamt
aan deze plaats, toog Sihon, de koning van Hesbon, uit, en
Og, de koning van Bazan, ons tegemoet, ten strijde; en wij
sloegen hen. **8** En wij hebben hun land ingenomen, en dat
ten erve gegeven aan de Rubenieten en Gadieten,
mitsgaders aan den halven stam der Manassieten. **9** Houdt
dan de woorden dezes verbonds, en doet ze; opdat gij
verstandelijk handelt in alles, wat gij doen zult. **10** Gij staat
heden allen voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods: uw
hoofden uwer stammen, uw oudsten, en uw ambtlieden, alle
man van Israel;

11 Uw kinderkens, uw vrouwen, en uw vreemdeling, die in
het midden van uw leger is, van uw houthouwer tot uw
waterputter toe; **12** Om over te gaan in het verbond des
HEEREN, uws Gods, en in Zijn vloek, hetwelk de HEERE, uw

God, heden met u maakt; **13** Opdat Hij u heden Zichzelven
tot een volk bevestige, en Hij u tot een God zij, gelijk als Hij
tot u gesproken heeft, en gelijk als Hij uw vaderen,
Abraham, Izak en Jakob, gezworen heeft. **14** En niet met
ulieden alleen maak ik dit verbond en dezen vloek; **15** Maar
met dengene, die heden hier bij ons voor het aangezicht des
HEEREN, onzes Gods, staat; en met dengene, die hier heden
bij ons niet is. **16** Want gij weet, hoe wij in Egypteland
gewoond hebben, en hoe wij doorgetogen zijn door het
midden der volken, die gij doorgetogen zijt. **17** En gij hebt
gezien hun verfoeiselen, en hun drekgoden, hout en steen,
zilver en goud, die bij hen waren. **18** Dat onder ulieden niet
zij een man, of vrouw, of huisgezin, of stam, die zijn hart
heden wende van den HEERE, onzen God, om te gaan
dienen de goden dezer volken; dat onder ulieden niet zij
een wortel, die gal en alsem drage; **19** En het geschiede, als
hij de woorden dezes vloeks hoort, dat hij zichzelven zegene
in zijn hart, zeggende: Ik zal vrede hebben, wanneer ik
schoon naar mijns harten goeddunken zal wandelen, om den
dronkene te doen tot den dorstige. **20** De HEERE zal hem
niet willen vergeven; maar alsdan zal des HEEREN toorn en
ijver roken over denzelven man, en al de vloek, die in dit
boek geschreven is, zal op hem liggen; en de HEERE zal zijn
naam van onder den hemel uitdelgen. **21** En de HEERE zal
hem ten kwade afscheiden van al de stammen Israels, naar
alle vloeken des verbonds, dat in het boek dezer wet
geschreven is. **22** Dan zal zeggen het navolgend geslacht,
uw kinderen, die na ulieden opstaan zullen, en de vreemde,
die uit verren lande komen zal, als zij zullen zien de plagen
dezes lands en deszelfs krankheden, waarmede de HEERE
het gekrenkt heeft; **23** Dat zijn ganse aarde zij zwavel en
zout der verbranding; die niet bezaaid zal zijn, en geen
spruit zal voortgebracht hebben, noch enig kruid daarin zal
opgekomen zijn; gelijk de omkering van Sodom en Gomorra,
Adama en Zeboim, die de HEERE heeft omgekeerd in Zijn
toorn en in Zijn grimmigheid; **24** En alle volken zullen

zeggen: Waarom heeft de HEERE aan dit land alzo gedaan?
Wat is de ontsteking van dezen groten toorn? **25** Dan zal
men zeggen: Omdat zij het verbond des HEEREN, des Gods
hunner vaderen, hebben verlaten, dat Hij met hen gemaakt
had, als Hij hen uit Egypteland uitvoerde; **26** En zij
heengegaan zijn, en andere goden gediend en zich voor die
gebogen hebben; goden, die hen niet gekend hadden, en
geen van welke hun iets medegedeeld had; **27** Daarom is de
toorn des HEEREN ontstoken tegen dit land, om daarover te
brengen al dezen vloek, die in dit boek geschreven is. **28** En
de HEERE heeft hen uit hun land uitgetrokken, in toorn, en
in grimmigheid, en in grote verbolgenheid; en Hij heeft hen
verworpen in een ander land, gelijk het is te dezen dage. **29**
De verborgene dingen zijn voor den HEERE, onzen God;
maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen,
tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet.

Deuteronomy 30

1 Voorts zal het geschieden, wanneer al deze dingen over u
zullen gekomen zijn, deze zegen of deze vloek, die ik u
voorgesteld heb; zo zult gij het weder ter harte nemen,
onder alle volken, waarheen u de HEERE, uw God, gedreven
heeft; **2** En gij zult u bekeren tot den HEERE, uw God, en
Zijner stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden
gebiede, gij en uw kinderen, met uw ganse hart en met uw
ganse ziel. **3** En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis
wenden, en Zich uwer ontfermen; en Hij zal u weder
vergaderen uit al de volken, waarheen u de HEERE, uw God,
verstrooid had. **4** Al waren uw verdrevenen aan het einde
des hemels, van daar zal u de HEERE, uw God, vergaderen,
en van daar zal Hij u nemen. **5** En de HEERE, uw God, zal u
brengen in het land, dat uw vaderen erfelijk bezeten
hebben, en gij zult dat erfelijk bezitten; en Hij zal u
weldoen, en zal u vermenigvuldigen boven uw vaderen. **6**
En de HEERE, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart
van uw zaad, om den HEERE, uw God, lief te hebben met uw
ganse hart en met uw ganse ziel, opdat gij levet. **7** En de
HEERE, uw God, zal al die vloeken leggen op uw vijanden en
op uw haters, die u vervolgd hebben. **8** Gij dan zult u
bekeren, en der stemme des HEEREN gehoorzaam zijn, en
gij zult doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede. **9** En
de HEERE, uw God, zal u doen overvloeien in al het werk
uwer hand, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht uwer
beesten, en in de vrucht uws lands, ten goede; want de
HEERE zal wederkeren, om Zich over u te verblijden ten
goede, gelijk als Hij Zich over uw vaderen verblijd heeft; **10**
Wanneer gij der stemme des HEEREN, uws Gods, zult
gehoorzaam zijn, houdende Zijn geboden en Zijn
inzettingen, die in dit wetboek geschreven zijn; wanneer gij
u zult bekeren tot den HEERE, uw God, met uw ganse hart

en met uw ganse ziel. **11** Want ditzelve gebod, hetwelk ik u
heden gebiede, dat is van u niet verborgen, en dat is niet
verre.

12 Het is niet in den hemel, om te zeggen: Wie zal voor ons
ten hemel varen, dat hij het voor ons hale, en ons hetzelve
horen late, dat wij het doen? **13** Het is ook niet op gene
zijde der zee, om te zeggen: Wie zal voor ons overvaren aan
gene zijde der zee, dat hij het voor ons hale, en ons hetzelve
horen late, dat wij het doen? **14** Want dit woord is zeer nabij
u, in uw mond, en in uw hart, om dat te doen. **15** Ziet, ik heb
u heden voorgesteld het leven, en het goede, en den dood,
en het kwade.

16 Want ik gebiede u heden, den HEERE, uw God, lief te
hebben, in Zijn wegen te wandelen, en te houden Zijn
geboden, en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, opdat gij
levet en vermenigvuldiget, en de HEERE, uw God, u zegene
in het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven. **17** Maar
indien uw hart zich zal afwenden, en gij niet horen zult, en
gij gedreven zult worden, dat gij u voor andere goden buigt,
en dezelve dient; **18** Zo verkondig ik ulieden heden, dat gij
voorzeker zult omkomen; gij zult de dagen niet verlengen
op het land, naar hetwelk gij over de Jordaan zijt
heengaande, om daarin te komen, dat gij het erfelijk bezit.
19 Ik neem heden tegen ulieden tot getuigen den hemel en
de aarde; het leven en den dood heb ik u voorgesteld, den
zegen en den vloek! Kiest dan het leven, opdat gij levet, gij
en uw zaad; **20** Liefhebbende den HEERE, uw God, Zijner
stem gehoorzaam zijnde, en Hem aanhangende; want Hij is
uw leven en de lengte uwer dagen; opdat gij blijft in het
land, dat de HEERE uw vaderen, Abraham, Izak en Jakob,
gezworen heeft hun te zullen geven.

Deuteronomy 31

1 Daarna ging Mozes heen, en sprak deze woorden tot gans
Israel, **2** En zeide tot hen: Ik ben heden honderd en twintig
jaren oud; ik zal niet meer kunnen uitgaan en ingaan;
daartoe heeft de HEERE tot mij gezegd: Gij zult over deze
Jordaan niet gaan. **3** De HEERE, uw God, Die zal voor uw
aangezicht overgaan; Die zal deze volken van voor uw
aangezicht verdelgen, dat gij hen erfelijk bezit. Jozua zal
voor uw aangezicht overgaan, gelijk als de HEERE
gesproken heeft. **4** En de HEERE zal hun doen, gelijk als Hij
aan Sihon en Og, koningen der Amorieten, en aan hun land,
gedaan heeft, die Hij verdelgd heeft. **5** Wanneer hen nu de
HEERE voor uw aangezicht zal gegeven hebben, dan zult gij
hun doen naar alle gebod, dat ik ulieden geboden heb. **6**
Weest sterk en hebt goeden moed, en vreest niet, en
verschrikt niet voor hun aangezicht; want het is de HEERE,
uw God, Die met u gaat; Hij zal u niet begeven, noch u
verlaten. **7** En Mozes riep Jozua, en zeide tot hem voor de
ogen van gans Israel: Wees sterk en heb goeden moed, want
gij zult met dit volk ingaan in het land dat de HEERE hun
vaderen gezworen heeft, hun te zullen geven; en gij zult het
hun doen erven.

8 De HEERE nu is Degene, Die voor uw aangezicht gaat; Die
zal met u zijn; Hij zal u niet begeven, noch u verlaten; vrees
niet, en ontzet u niet. **9** En Mozes schreef deze wet, en gaf
ze aan de priesteren, de zonen van Levi, die de ark des
verbonds des HEEREN droegen, en aan alle oudsten van
Israel.

10 En Mozes gebood hun, zeggende: Ten einde van zeven
jaren, op den gezetten tijd van het jaar der vrijlating, op het
feest der loofhutten. **11** Als gans Israel zal komen, om te

verschijnen voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods, in
de plaats, die Hij zal verkoren hebben, zult gij deze wet voor
gans Israel uitroepen, voor hun oren; **12** Vergadert het volk,
de mannen, en de vrouwen, en de kinderen, en uw
vreemdelingen, die in uw poorten zijn; opdat zij horen, en
opdat zij leren, en vrezen den HEERE, uw God, en
waarnemen te doen alle woorden dezer wet. **13** En dat hun
kinderen, die het niet geweten hebben, horen en leren, om
te vrezen den HEERE, uw God, al de dagen, die gij leeft op
het land, naar hetwelk gij over de Jordaan zijt heengaande,
om dat te erven. **14** En de HEERE zeide tot Mozes: Zie, uw
dagen zijn genaderd, om te sterven; roep Jozua, en stelt
ulieden in de tent der samenkomst, dat Ik hem bevel geve.
Zo ging Mozes, en Jozua, en zij stelden zich in de tent der
samenkomst.

15 Toen verscheen de HEERE in de tent, in de wolkkolom; en
de wolkkolom stond boven de deur der tent. **16** En de
HEERE zeide tot Mozes: Zie, gij zult slapen met uw vaderen;
en dit volk zal opstaan, en nahoereren de goden der
vreemden van dat land, waar het naar toe gaat, in het
midden van hetzelve; en het zal Mij verlaten en vernietigen
Mijn verbond, dat Ik met hetzelve gemaakt heb.

17 Zo zal Mijn toorn te dien dage tegen hetzelve ontsteken,
en Ik zal hen verlaten, en Mijn aangezicht van hen
verbergen, dat zij ter spijze zijn, en vele kwaden en
benauwdheden zullen het treffen; dat het te dien dage zal
zeggen: Hebben mij deze kwaden niet getroffen, omdat mijn
God in het midden van mij niet is? **18** Ik dan zal Mijn
aangezicht te dien dage ganselijk verbergen, om al het
kwaad, dat het gedaan heeft; want het heeft zich gewend
tot andere goden. **19** En nu, schrijft ulieden dit lied, en leert
het den kinderen Israels; legt het in hun mond; opdat dit
lied Mij ten getuige zij tegen de kinderen Israels. **20** Want Ik
zal dit volk inbrengen in het land, dat Ik zijn vaderen

gezworen heb, vloeiende van melk en honig, en het zal eten,
en verzadigd, en vet worden; dan zal het zich wenden tot
andere goden, en hen dienen, en zij zullen Mij tergen, en
Mijn verbond vernietigen. **21** En het zal geschieden,
wanneer vele kwaden en benauwdheden hetzelve zullen
treffen, dan zal dit lied voor zijn aangezicht antwoorden tot
getuige; want het zal uit den mond zijns zaads niet vergeten
worden; dewijl Ik weet zijn gedichtsel dat het heden maakt,
aleer Ik het inbreng in het land, dat Ik gezworen heb. **22** Zo
schreef Mozes dit lied te dien dage, en hij leerde het den
kinderen Israels.

23 En Hij gebood Jozua, den zoon van Nun, en zeide: Zijt
sterk en heb goeden moed, want gij zult de kinderen Israels
inbrengen in het land, dat Ik hun gezworen heb; en Ik zal
met u zijn. **24** En het geschiedde, als Mozes voleind had de
woorden dezer wet te schrijven in een boek, totdat zij
voltrokken waren;

25 Zo gebood Mozes den Levieten, die de ark des verbonds
des HEEREN droegen, zeggende: **26** Neemt dit wetboek, en
legt het aan de zijde van de ark des verbonds des HEEREN,
uws Gods, dat het aldaar zij ten getuige tegen u. **27** Want ik
ken uw wederspannigheid, en uw harden nek. Ziet, terwijl ik
nog heden met ulieden leve, zijt gij wederspannig geweest
tegen den HEERE; hoe veel te meer na mijn dood! **28**
Vergadert tot mij al de oudsten uwer stammen, en uw
ambtlieden; dat ik voor hun oren deze woorden spreke, en
tegen hen den hemel en de aarde tot getuigen neme.

29 Want ik weet, dat gij het na mijn dood zekerlijk zult
verderven, en afwijken van den weg, dien ik u geboden heb;
dan zal u dit kwaad in het laatste der dagen ontmoeten,
wanneer gij zult gedaan hebben, dat kwaad is in de ogen
des HEEREN, om Hem door het werk uwer handen tot toorn
te verwekken. **30** Toen sprak Mozes, voor de oren der ganse

gemeente van Israel, de woorden dezes lieds, totdat zij voltrokken waren.

Deuteronomy 32

1 Neig de oren, gij hemel, en ik zal spreken; en de aarde
hore de redenen mijns monds. **2** Mijn leer druipe als een
regen, mijn rede vloeie als een dauw; als een stofregen op
de grasscheutjes, en als druppelen op het kruid. **3** Want ik
zal den Naam des HEEREN uitroepen; geeft onzen God
grootheid! **4** Hij is de Rotssteen, Wiens werk volkomen is;
want al Zijn wegen zijn gerichte. God is waarheid, en is geen
onrecht; rechtvaardig en recht is Hij. **5** Hij heeft het tegen
Hem verdorven; het zijn Zijn kinderen niet; de schandvlek is
hun; het is een verkeerd en verdraaid geslacht. **6** Zult gij dit
den HEERE vergelden, gij, dwaas en onwijs volk! Is Hij niet
uw Vader, Die u verkregen, Die u gemaakt en u bevestigd
heeft? **7** Gedenk aan de dagen van ouds; merk op de jaren
van elk geslacht; vraag uw vader, die zal het u bekend
maken, uw ouden, en zij zullen het u zeggen.

8 Toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde,
toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde, heeft Hij de
landpalen der volken gesteld naar het getal der kinderen
Israels. **9** Want des HEEREN deel is Zijn volk, Jakob is het
snoer Zijner erve. **10** Hij vond hem in een land der woestijn,
en in een woeste huilende wildernis; Hij voerde hem
rondom, Hij onderwees hem, Hij bewaarde hem als Zijn
oogappel. **11** Gelijk een arend zijn nest opwekt, over zijn
jongen zweeft, zijn vleugelen uitbreidt, ze neemt en ze
draagt op zijn vlerken; **12** Zo leidde hem de HEERE alleen,
en er was geen vreemd god met hem. **13** Hij deed hem
rijden op de hoogten der aarde, dat hij at de inkomsten des
velds; en Hij deed hem honig zuigen uit de steenrots, en olie
uit den kei der rots; **14** Boter van koeien, en melk van klein
vee, met het vet der lammeren en der rammen, die in Bazan
weiden, en der bokken, met het vette der nieren van tarwe;

en het druivenbloed, reinen wijn, hebt gij gedronken. **15** Als
nu Jeschurun vet werd, zo sloeg hij achteruit (gij zijt vet, gij
zijt dik, ja, met vet overdekt geworden!); en hij liet God
varen, Die hem gemaakt heeft, en versmaadde den
Rotssteen zijns heils.

16 Zij hebben Hem tot ijver verwekt door vreemde goden;
door gruwelen hebben zij Hem tot toorn verwekt. **17** Zij
hebben aan de duivelen geofferd, niet aan God; aan de
goden, die zij niet kenden; nieuwe, die van nabij gekomen
waren, voor dewelke uw vaders niet geschrikt hebben. **18**
Den Rotssteen, Die u gegenereerd heeft, hebt gij vergeten;
en gij hebt in vergetenis gesteld den God, Die u gebaard
heeft. **19** Als het de HEERE zag, zo versmaadde Hij hen, uit
toornigheid tegen zijn zonen en zijn dochteren.

20 En Hij zeide: Ik zal Mijn aangezicht van hen verbergen; Ik
zal zien, welk hunlieder einde zal wezen; want zij zijn een
gans verkeerd geslacht, kinderen, in welke geen trouw is. **21**
Zij hebben Mij tot ijver verwekt door hetgeen geen God is;
zij hebben Mij tot toorn verwekt door hun ijdelheden; Ik dan
zal hen tot ijver verwekken door diegenen, die geen volk
zijn; door een dwaas volk zal Ik hen tot toorn verwekken. **22**
Want een vuur is aangestoken in Mijn toorn, en zal bernen
tot in de onderste hel, en zal het land met zijn inkomst
verteren, en de gronden der bergen in vlam zetten. **23** Ik zal
kwaden over hen hopen; Mijn pijlen zal Ik op hen
verschieten. **24** Uitgeteerd zullen zij zijn van honger,
opgegeten van den karbonkel en bitter verderf; en Ik zal de
tanden der beesten onder hen schikken, met vurig venijn
van slangen des stofs. **25** Van buiten zal het zwaard
beroven, en uit de binnenkameren de verschrikking; ook
den jongeling, ook de jonge dochter, het zuigende kind met
den grijzen man. **26** Ik zeide: In alle hoeken zoude Ik hen
verstrooien; Ik zoude hun gedachtenis van onder de mensen
doen ophouden;

27 Ten ware, dat Ik de toornigheid des vijands schroomde,
dat niet hun tegenpartijen zich vreemd mochten houden;
dat zij niet mochten zeggen: Onze hand is hoog geweest; de
HEERE heeft dit alles niet gewrocht. **28** Want zij zijn een
volk, dat door raadslagen verloren gaat, en er is geen
verstand in hen. **29** O, dat zij wijs waren; zij zouden dit
vernemen, zij zouden op hun einde merken. **30** Hoe zoude
een enige duizend jagen, en twee tien duizend doen
vluchten, ten ware, dat hunlieder Rotssteen hen verkocht,
en de HEERE hen overgeleverd had? **31** Want hun rotssteen
is niet gelijk onze Rotssteen, zelfs onze vijanden rechters
zijnde. **32** Want hun wijnstok is uit den wijnstok van Sodom,
en uit de velden van Gomorra; hun wijndruiven zijn
vergiftige wijndruiven; zij hebben bittere bezien. **33** Hun
wijn is vurig drakenvenijn, en een wreed adderenvergift. **34**
Is dat niet bij Mij opgesloten, verzegeld in Mijn schatten? **35**
Mijn is de wraak en de vergelding, ten tijde als hunlieder
voet zal wankelen; want de dag huns ondergangs is nabij,
en de dingen, die hun zullen gebeuren, haasten. **36** Want de
HEERE zal aan Zijn volk recht doen, en het zal Hem over Zijn
knechten berouwen; want Hij zal zien, dat de hand is
weggegaan, en de beslotene en verlatene niets is. **37** Dan
zal Hij zeggen: Waar zijn hun goden; de rotssteen, op
welken zij betrouwden? **38** Welker slachtofferen vet zij aten,
welker drankofferen wijn zij dronken; dat zij opstaan en u
helpen, dat er verberging voor u zij. **39** Ziet nu, dat Ik, Ik DIE
ben, en geen God met Mij, Ik dood en maak levend; Ik versla
en Ik heel; en er is niemand, die uit Mijn hand redt!

40 Want Ik zal Mijn hand naar den hemel opheffen, en Ik zal
zeggen: Ik leef in eeuwigheid! **41** Indien Ik Mijn glinsterend
zwaard wette, en Mijn hand ten gerichte grijpt, zo zal Ik
wraak op Mijn tegenpartijen doen wederkeren, en Mijn
hateren vergelden. **42** Ik zal Mijn pijlen dronken maken van
bloed, en Mijn zwaard zal vlees eten; van het bloed des
verslagenen en des gevangenen, van het hoofd af zullen er

wraken des vijands zijn. **43** Juicht, gij heidenen, met Zijn
volk! want Hij zal het bloed Zijner knechten wreken; en Hij
zal de wraak op Zijn tegenpartijen doen wederkeren, en
verzoenen Zijn land en Zijn volk. **44** En Mozes kwam, en
sprak al de woorden dezes lieds voor de oren des volks, hij
en Hosea, de zoon van Nun.

45 Als nu Mozes geeindigd had al die woorden tot gans
Israel te spreken; **46** Zo zeide hij tot hen: Zet uw hart op al
de woorden, die ik heden onder ulieden betuige, dat gij ze
uw kinderen gebieden zult, dat zij waarnemen te doen al de
woorden dezer wet. **47** Want dat is geen vergeefs woord
voor ulieden; maar het is uw leven; en door ditzelve woord
zult gij de dagen verlengen op het land, waar gij over de
Jordaan naar toe gaat, om dat te erven. **48** Daarna sprak de
HEERE tot Mozes, op dienzelfden dag, zeggende: **49** Klim op
den berg Abarim (deze is de berg Nebo, die in het land van
Moab is, die tegenover Jericho is), en zie het land Kanaan,
dat Ik den kinderen Israels tot een bezitting geven zal; **50**
En sterf op dien berg, waarheen gij opklimmen zult, en word
vergaderd tot uw volken; gelijk als uw broeder Aaron stierf
op den berg Hor, en werd tot zijn volken vergaderd. **51**
Omdat gijlieden u tegen Mij vergrepen hebt, in het midden
der kinderen Israels, aan het twistwater te Kades, in de
woestijn Zin; omdat gij Mij niet geheiligd hebt in het midden
der kinderen Israels. **52** Want van tegenover zult gij dat land
zien, maar daarheen niet inkomen, in het land, dat Ik den
kinderen Israels geven zal.

Deuteronomy 33

1 Dit nu is de zegen, met welken Mozes, de man Gods, de
kinderen Israels gezegend heeft, voor zijn dood. **2** Hij zeide
dan: De HEERE is van Sinai gekomen, en is hunlieden
opgegaan van Seir; Hij is blinkende verschenen van het
gebergte Paran, en is aangekomen met tien duizenden der
heiligen; tot Zijn rechterhand was een vurige wet aan hen. **3**
Immers bemint Hij de volken! Al zijn heiligen zijn in Uw
hand; zij zullen in het midden tussen Uw voeten gezet
worden; een ieder zal ontvangen van Uw woorden. **4** Mozes
heeft ons de wet geboden, een erfenis van Jakobs gemeente;
5 En Hij was koning in Jeschurun, als de hoofden des volks
zich vergaderden, samen met de stammen Israels. **6** Dat
Ruben leve, en niet sterve, en dat zijn lieden van getal zijn!

7 En dit is van Juda, dat hij zeide: Hoor, HEERE! de stem van
Juda! en breng hem weder tot zijn volk; zijn handen moeten
hem genoegzaam zijn, en zijt Gij hem een Hulp tegen zijn
vijanden!

8 En van Levi zeide hij: Uw Thummim en Uw Urim zijn aan
den man, Uw gunstgenoot; dien Gij verzocht hebt in Massa,
met welken Gij getwist hebt aan de wateren van Meriba.

9 Die tot zijn vader en tot zijn moeder zeide: Ik zie hem niet;
en die zijn broederen niet kende, en zijn zonen niet achtte;
want zij onderhielden Uw woord, en bewaarden Uw verbond.
10 Zij zullen Jakob Uw rechten leren, en Israel Uw wet; zij
zullen reukwerk voor Uw neus leggen, en dat gans verteerd
zal worden, op Uw altaar. **11** Zegen, HEERE! zijn vermogen,
en laat U het werk zijner handen wel bevallen; versla de
lenden dergenen, die tegen hem opstaan en hem haten, dat
zij niet weder opstaan! **12** En van Benjamin zeide hij: De
beminde des HEEREN, hij zal zeker bij Hem wonen. Hij zal

hem den gansen dag overdekken, en tussen Zijn schouders
zal hij wonen!

13 En van Jozef zeide hij: Zijn land zij gezegend van den
HEERE, van het uitnemendste des hemels, van den dauw, en
van de diepte, die beneden is liggende;

14 En van de uitnemendste inkomsten der zon, en van de
uitnemendste voortzetting der maan; **15** En van het
voornaamste der oude bergen, en van het uitnemendste der
eeuwige heuvelen; **16** En van het uitnemendste der aarde
en haar volheid, en van de goedgunstigheid Desgenen, Die
in het braambos woonde, kome de zegening op het hoofd
van Jozef, en op den schedel des afgezonderden van zijn
broederen! **17** Hij heeft de heerlijkheid des eerstgeborenen
zijns osses, en zijn hoornen zijn hoornen des eenhoorns; met
dezelve zal hij de volken te zamen stoten tot aan de einden
des lands. Dezen nu zijn de tien duizenden van Efraim, en
dezen zijn de duizenden van Manasse! **18** En van Zebulon
zeide hij: Verheug u, Zebulon! over uw uittocht, en
Issaschar! over uw hutten.

19 Zij zullen de volken tot den berg roepen; daar zullen zij
offeranden der gerechtigheid offeren; want zij zullen den
overvloed der zeeen zuigen, en de bedekte verborgen
dingen des zands. **20** En van Gad zeide hij: Gezegend zij,
die aan Gad ruimte maakt! hij woont als een oude leeuw, en
verscheurt den arm, ja ook den schedel.

21 En hij heeft zich van het eerste voorzien, omdat hij
aldaar in het deel des wetgevers bedekt was; daarom kwam
hij met de hoofden des volks; hij verrichtte de gerechtigheid
des HEEREN, en zijn gerichten met Israel. **22** En van Dan
zeide hij: Dan is een jonge leeuw; hij zal als uit Bazan
voortspringen.

23 En van Nafthali zeide hij: O Nafthali! wees verzadigd van
de goedgunstigheid, en vol van den zegen des HEEREN;
bezit erfelijk het westen en het zuiden.

24 En van Aser zeide hij: Aser zij gezegend met zonen; hij
zij zijn broederen aangenaam, en dope zijn voet in olie.

25 Ijzer en koper zal onder uw schoen zijn; en uw sterkte
gelijk uw dagen! **26** Niemand is er gelijk God, o Jeschurun!
Die op den hemel vaart tot uw hulp, en met Zijn hoogheid
op de bovenste wolken.

27 De eeuwige God zij u een woning, en van onder eeuwige
armen; en Hij verdrijve den vijand voor uw aangezicht, en
zegge: Verdelg! **28** Israel dan zal zeker alleen wonen, en
Jakobs oog zal zijn op een land van koren en most; ja, zijn
hemel zal van dauw druipen. **29** Welgelukzalig zijt gij, o
Israel! wie is u gelijk? gij zijt een volk, verlost door den
HEERE, het Schild uwer hulp, en Die een Zwaard is uwer
hoogheid; daarom zullen zich uw vijanden geveinsdelijk aan
u onderwerpen, en gij zult op hun hoogten treden!

Deuteronomy 34

1 Toen ging Mozes op uit de vlakke velden van Moab, naar
den berg Nebo, op de hoogten van Pisga, welke recht
tegenover Jericho is; en de HEERE wees hem dat ganse land,
Gilead tot Dan toe; **2** En het ganse Nafthali, en het land van
Efraim en Manasse, en het ganse land van Juda, tot aan de
achterste zee; **3** En het Zuiden, en het effen veld der vallei
van Jericho, de palmstad, tot Zoar toe. **4** En de HEERE zeide
tot hem: Dit is het land, dat Ik Abraham, Izak en Jakob
gezworen heb, zeggende: Aan uw zaad zal Ik het geven! Ik
heb het u met uw ogen doen zien, maar gij zult daarheen
niet overgaan. **5** Alzo stierf Mozes, de knecht des HEEREN,
aldaar in het land van Moab, naar des HEEREN mond.

6 En Hij begroef hem in een dal, in het land van Moab,
tegenover Beth-peor; en niemand heeft zijn graf geweten,
tot op dezen dag. **7** Mozes nu was honderd en twintig jaren
oud, als hij stierf; zijn oog was niet donker geworden, en zijn
kracht was niet vergaan.

8 En de kinderen Israels beweenden Mozes, in de vlakke velden van Moab, dertig dagen; en de dagen des wenens, van den rouw over Mozes, werden voleindigd.

9 Jozua nu, de zoon van Nun, was vol van den Geest der wijsheid; want Mozes had zijn handen op hem gelegd; zo hoorden de kinderen Israels naar hem, en deden gelijk als de HEERE Mozes geboden had.

10 En er stond geen profeet meer op in Israel, gelijk Mozes, dien de HEERE gekend had, van aangezicht tot aangezicht,

11 In al de tekenen en de wonderen, waartoe hem de HEERE gezonden heeft, om die in Egypteland te doen aan Farao, en

aan al zijn knechten, en aan al zijn land; **12** En in al die
sterke hand, en in al die grote verschrikking, die Mozes
gedaan heeft voor de ogen van gans Israel.

Joshua

Joshua 1

1 Het geschiedde nu, na den dood van Mozes, den knecht
des HEEREN, dat de HEERE tot Jozua, den zoon van Nun,
den dienaar van Mozes, sprak, zeggende: **2** Mijn knecht
Mozes is gestorven; zo maak u nu op, trek over deze
Jordaan, gij en al dit volk, tot het land, dat Ik hun, den
kinderen Israels, geve. **3** Alle plaats, waarop ulieder voetzool
treden zal, heb Ik u gegeven, gelijk als Ik tot Mozes
gesproken heb. **4** Van de woestijn en dezen Libanon af tot
aan de grote rivier, de rivier Frath, het ganse land der
Hethieten, en tot aan de grote zee, tegen den ondergang
der zon, zal ulieder landpale zijn. **5** Niemand zal voor uw
aangezicht bestaan al de dagen uws levens; gelijk als Ik met
Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven,
en zal u niet verlaten. **6** Wees sterk en heb goeden moed!
want gij zult dit volk dat land erfelijk doen bezitten, dat Ik
hun vaderen heb gezworen hun te geven. **7** Alleenlijk wees
sterk en heb zeer goeden moed, dat gij waarneemt te doen
naar de ganse wet, welke Mozes, Mijn knecht, u geboden
heeft, en wijk daarvan niet, ter rechter hand noch ter
linkerhand, opdat gij verstandelijk handelt alom, waar gij
zult gaan; **8** Dat het boek dezer wet niet wijke van uw mond,
maar overleg het dag en nacht, opdat gij waarneemt te doen
naar alles, wat daarin geschreven is; want alsdan zult gij uw
wegen voorspoedig maken, en alsdan zult gij verstandelijk
handelen. **9** Heb Ik het u niet bevolen? wees sterk en heb
goeden moed, en verschrik niet, en ontzet u niet; want de
HEERE, uw God, is met u alom, waar gij heengaat. **10** Toen
gebood Jozua den ambtlieden des volks, zeggende:

11 Gaat door het midden des legers, en beveelt het volk,
zeggende: Bereidt teerkost voor ulieden; want binnen nog
drie dagen zult gijlieden over deze Jordaan gaan, dat gij

ingaat, om te erven het land, hetwelk de HEERE, uw God,
ulieden geeft om te beerven. **12** En Jozua sprak tot de
Rubenieten en Gadieten, en den halven stam van Manasse,
zeggende:

13 Gedenkt aan het woord, hetwelk Mozes, de knecht des
HEEREN, ulieden geboden heeft, zeggende: De HEERE, uw
God, geeft ulieden rust, en Hij geeft u dit land; **14** Laat uw
vrouwen, uw kleine kinderen, en uw vee blijven in het land,
dat Mozes ulieden aan deze zijde van de Jordaan gegeven
heeft; maar gijlieden zult gewapend trekken, voor het
aangezicht uwer broederen, alle strijdbare helden, en zult
hen helpen; **15** Totdat de HEERE uw broederen rust geve, als
ulieden, en dat zij ook erfelijk bezitten het land, dat de
HEERE, uw God, hun geeft; alsdan zult gijlieden wederkeren
tot het land uwer erfenis, en zult het erfelijk bezitten, dat
Mozes, de knecht des HEEREN, ulieden gegeven heeft, aan
deze zijde van de Jordaan, tegen den opgang der zon. **16**
Toen antwoordden zij Jozua, zeggende: Al wat gij ons
geboden hebt, zullen wij doen, en alom, waar gij ons zenden
zult, zullen wij gaan.

17 Gelijk wij in alles naar Mozes hebben gehoord, alzo
zullen wij naar u horen; alleenlijk dat de HEERE, uw God,
met u zij, gelijk als Hij met Mozes geweest is! **18** Alle man,
die uw mond wederspannig wezen zal, en uw woorden niet
horen zal in alles, wat gij hem gebieden zult, die zal gedood
worden, alleenlijk wees sterk en heb goeden moed!

Joshua 2

1 Jozua nu, de zoon van Nun, had twee mannen, die
heimelijk verspieden zouden, gezonden van Sittim,
zeggende: Gaat heen, bezichtigt het land en Jericho. Zij dan
gingen, en kwamen ten huize van een vrouw, een hoer, wier
naam was Rachab, en zij sliepen daar. **2** Toen werd den
koning te Jericho geboodschapt, zeggende: Zie, in dezen
nacht zijn hier mannen gekomen van de kinderen Israels,
om dit land te doorzoeken. **3** Daarom zond de koning van
Jericho tot Rachab, zeggende: Breng de mannen uit, die tot
u gekomen zijn, die te uwen huize gekomen zijn; want zij
zijn gekomen, om het ganse land te doorzoeken. **4** Maar die
vrouw had die beide mannen genomen, en zij had hen
verborgen; en zeide aldus: Er zijn mannen tot mij gekomen,
maar ik wist niet, van waar zij waren. **5** En het geschiedde,
als men de poort zou sluiten, als het duister was, dat die
mannen uitgingen; ik weet niet, waarheen die mannen
gegaan zijn; jaagt hen haastelijk na, want gij zult ze
achterhalen. **6** Maar zij had hen op het dak doen klimmen,
en zij had hen verstoken onder de vlasstoppelen, die van
haar op het dak beschikt waren. **7** Die mannen nu jaagden
hen na op den weg van de Jordaan, tot aan de veren; en
men sloot de poort toe, nadat zij uitgegaan waren, die hen
najaagden. **8** Eer zij nu sliepen, zo klom zij tot hen op, op
het dak.

9 En zij sprak tot die mannen: Ik weet, dat de HEERE u dit
land gegeven heeft, en dat ulieder verschrikking op ons
gevallen is, en dat al de inwoners dezes lands voor ulieder
aangezicht gesmolten zijn. **10** Want wij hebben gehoord,
dat de HEERE de wateren der Schelfzee uitgedroogd heeft
voor ulieder aangezicht, toen gij uit Egypte gingt; en wat
gijlieden aan de twee koningen der Amorieten, Sihon en Og,

gedaan hebt, die op gene zijde van de Jordaan waren,
dewelke gijlieden verbannen hebt. **11** Als wij het hoorden,
zo versmolt ons hart, en er bestaat geen moed meer in
iemand, vanwege ulieder tegenwoordigheid; want de
HEERE, ulieder God, is een God boven in den hemel, en
beneden op de aarde. **12** Nu dan, zweert mij toch bij den
HEERE, dewijl ik weldadigheid aan ulieden gedaan heb, dat
gij ook weldadigheid doen zult aan mijns vaders huis, en
geeft mij een waarteken, **13** Dat gij mijn vader en mijn
moeder in het leven zult behouden, als ook mijn broeders en
mijn zusters, met alles, wat zij hebben; en dat gij onze
zielen van den dood redden zult. **14** Toen spraken die
mannen tot haar: Onze ziel zij voor ulieden om te sterven,
indien gijlieden deze onze zaak niet te kennen geeft; het zal
dan geschieden, wanneer de HEERE ons dit land geeft, zo
zullen wij aan u weldadigheid en trouw bewijzen. **15** Zij liet
hen dan neder met een zeel door het venster; want haar
huis was op den stadsmuur; en zij woonde op den muur. **16**
En zij zeide tot hen: Gaat op het gebergte, opdat niet
misschien de vervolgers u ontmoeten, en verbergt u aldaar
drie dagen, totdat de vervolgers wedergekeerd zullen zijn;
en gaat daarna uw weg. **17** Ook zeiden die mannen tot haar:
Wij zullen onschuldig zijn van dezen uw eed, dien gij ons
hebt doen zweren; **18** Zie, wanneer wij in het land komen,
zo zult gij dit snoer van scharlakendraad aan het venster
binden, door hetwelk gij ons zult nedergelaten hebben; en
gij zult tot u in het huis vergaderen uw vader, en uw
moeder, en uw broeders, en het ganse huisgezin uws vaders.
19 Zo zal het geschieden, al wie uit de deuren van uw huis
naar buiten gaan zal, zijn bloed zij op zijn hoofd, en wij
zullen onschuldig zijn; maar al wie bij u in het huis zijn zal,
diens bloed zij op ons hoofd, indien een hand tegen hem
zijn zal! **20** Maar indien gij deze onze zaak te kennen zult
geven, zo zullen wij onschuldig zijn van uw eed, dien gij ons
hebt doen zweren. **21** Zij nu zeide: Het zij alzo naar uw
woorden. Toen liet zij hen gaan; en zij gingen heen; en zij

bond het scharlakensnoer aan het venster. **22** Zij dan
gingen heen, en kwamen op het gebergte, en bleven aldaar
drie dagen, totdat de vervolgers wedergekeerd waren; want
de vervolgers hadden hen op al den weg gezocht, maar niet
gevonden.

23 Alzo keerden die twee mannen weder, en gingen af van het gebergte, en voeren over, en kwamen tot Jozua, den zoon van Nun; en zij vertelden hem al wat hun wedervaren was.

24 En zij zeiden tot Jozua: Zekerlijk, de HEERE heeft dat ganse land in onze handen gegeven; want ook zijn al de inwoners des lands voor onze aangezichten gesmolten.

Joshua 3

1 Jozua dan maakte zich des morgens vroeg op, en zij
reisden van Sittim, en kwamen tot aan de Jordaan, hij en al
de kinderen Israels; en zij vernachtten aldaar, eer zij
overtrokken. **2** En het geschiedde, dat de ambtlieden, op het
einde van drie dagen, door het midden des legers gingen; **3**
En zij geboden het volk, zeggende: Wanneer gij de ark des
verbonds des HEEREN, uws Gods, ziet, en de Levietische
priesters dezelve dragende, verreist gijlieden ook van uw
plaats, en volgt haar na; **4** Dat er nochtans ruimte zij tussen
ulieden en tussen dezelve, bij de twee duizend ellen in de
maat; en nadert tot dezelve niet; opdat gij dien weg wetet,
dien gij gaan zult; want gijlieden zijt door dien weg niet
gegaan gisteren en eergisteren. **5** Jozua zeide ook tot het
volk: Heiligt u! want morgen zal de HEERE wonderheden in
het midden van ulieden doen. **6** Desgelijks sprak Jozua tot
de priesters, zeggende: Neemt de ark des verbonds op, en
gaat door voor het aangezicht van dit volk. Zij dan namen
de ark des verbonds op, en zij gingen voor het aangezicht
des volks. **7** Want de HEERE had tot Jozua gezegd: Dezen
dag zal Ik beginnen u groot te maken voor de ogen van gans
Israel, opdat zij weten, dat Ik met u zijn zal, gelijk als Ik met
Mozes geweest ben.

8 Gij dan zult den priesteren, die de ark des verbonds
dragen, gebieden, zeggende: Wanneer gijlieden komt tot
aan het uiterste van het water van de Jordaan, staat stil in
de Jordaan. **9** Toen zeide Jozua tot de kinderen Israels:
Nadert herwaarts, en hoort de woorden des HEEREN, uws
Gods.

10 Verder zeide Jozua: Hieraan zult gijlieden bekennen, dat
de levende God in het midden van u is, en dat Hij ganselijk

voor uw aangezicht uitdrijven zal de Kanaanieten, en de
Hethieten, en de Hevieten, en de Ferezieten, en de
Girgazieten, en de Amorieten en de Jebusieten. **11** Ziet, de
ark des verbonds van den Heere der ganse aarde gaat door
voor ulieder aangezicht in de Jordaan. **12** Nu dan, neemt
gijlieden u twaalf mannen uit de stammen Israels, uit
iederen stam een man; **13** Want het zal geschieden, met dat
de voetzolen der priesteren, die de ark van den HEERE, den
Heere der ganse aarde, dragen, in het water van de Jordaan
zullen rusten, zo zullen de wateren van de Jordaan
afgesneden worden, te weten de wateren, die van boven
afvlieten, en zij zullen op een hoop blijven staan. **14** En het
geschiedde, toen het volk vertrok uit zijn tenten, om over de
Jordaan te gaan, zo droegen de priesters de ark des
verbonds voor het aangezicht des volks.

15 En als zij, die de ark droegen, tot aan de Jordaan
gekomen waren, en de voeten der priesteren, dragende de
ark, ingedoopt waren in het uiterste van het water (de
Jordaan nu was vol al de dagen des oogstes aan al haar
oevers); **16** Zo stonden de wateren, die van boven
afkwamen; zij rezen op een hoop, zeer verre van de stad
Adam af, die ter zijde van Sarthan ligt; en die naar de zee
des vlakken velds, te weten de Zoutzee, afliepen, vergingen,
zij werden afgesneden. Toen trok het volk over, tegenover
Jericho. **17** Maar de priesters, die de ark des verbonds des
HEEREN droegen, stonden steevast op het droge, in het
midden van de Jordaan; en gans Israel ging over op het
droge, totdat al het volk geeindigd had door de Jordaan te
trekken.

Joshua 4

1 Het geschiedde nu, toen al het volk geeindigd had over de
Jordaan te trekken, dat de HEERE tot Jozua sprak, zeggende:
2 Neemt gijlieden u twaalf mannen uit het volk, uit elken
stam een man. **3** En gebiedt hun, zeggende: Neemt voor
ulieden op, van hier uit het midden van de Jordaan, uit de
standplaats van de voeten der priesteren, en bereidt twaalf
stenen, en brengt ze met ulieden over, en stelt ze in het
nachtleger, waar gij dezen nacht zult vernachten. **4** Jozua
dan riep die twaalf mannen, die hij had doen bestellen van
de kinderen Israels, uit elken stam een man. **5** En Jozua
zeide tot hen: Gaat over voor de ark des HEEREN, uws Gods,
midden in de Jordaan; en heft u een ieder een steen op zijn
schouder, naar het getal der stammen van de kinderen
Israels; **6** Opdat dit een teken zij onder ulieden; wanneer uw
kinderen morgen vragen zullen, zeggende: Wat zijn u deze
stenen? **7** Zo zult gij tot hen zeggen: Omdat de wateren van
de Jordaan zijn afgesneden geweest voor de ark des
verbonds des HEEREN; als zij toog door de Jordaan, werden
de wateren van de Jordaan afgesneden; zo zullen deze
stenen den kinderen Israels ter gedachtenis zijn tot in
eeuwigheid. **8** De kinderen Israels nu deden alzo, gelijk als
Jozua geboden had; en zij namen twaalf stenen op midden
uit de Jordaan, gelijk als de HEERE tot Jozua gesproken had,
naar het getal der stammen van de kinderen Israels en zij
brachten ze met zich over naar het nachtleger, en stelden
ze aldaar. **9** Jozua richtte ook twaalf stenen op, midden in de
Jordaan, ter standplaats van de voeten der priesteren, die de
ark des verbonds droegen; en zij zijn daar tot op dezen dag.
10 De priesters nu, die de ark droegen, stonden midden in
de Jordaan, totdat alle ding volbracht was, hetwelk de
HEERE Jozua geboden had het volk aan te zeggen, naar al

wat Mozes Jozua geboden had. En het volk haastte, en het
trok over.

11 En het geschiedde, als al het volk geeindigd had over te
gaan, toen ging de ark des HEEREN over, en de priesters
voor het aangezicht des volks. **12** En de kinderen van
Ruben, en de kinderen van Gad, mitsgaders de halve stam
van Manasse, trokken gewapend voor het aangezicht der
kinderen Israels, gelijk als Mozes tot hen gesproken had. **13**
Omtrent veertig duizend toegeruste krijgsmannen trokken
er voor het aangezicht des HEEREN ten strijde, naar de
vlakke velden van Jericho. **14** Te dienzelven dage maakte de
HEERE Jozua groot voor de ogen van het ganse Israel; en zij
vreesden hem, gelijk als zij Mozes gevreesd hadden, al de
dagen zijns levens.

15 De HEERE dan sprak tot Jozua, zeggende: **16** Gebied den
priesteren, die de ark der getuigenis dragen, dat zij uit de
Jordaan opklimmen. **17** Toen gebood Jozua den priesteren,
zeggende: Klimt op uit den Jordaan. **18** En het geschiedde,
toen de priesters, die de ark des verbonds des HEEREN
droegen, uit het midden van de Jordaan opgeklommen
waren, en de voetzolen der priesteren afgetrokken waren tot
op het droge; zo keerden de wateren van de Jordaan weder
in hun plaats, en gingen als gisteren en eergisteren aan al
haar oevers. **19** Het volk nu was den tienden der eerste
maand uit de Jordaan opgeklommen; en zij legerden zich te
Gilgal, aan het oosteinde van Jericho.

20 En Jozua richtte die twaalf stenen te Gilgal op, die zij uit
de Jordaan genomen hadden.

21 En hij sprak tot de kinderen Israels, zeggende: Wanneer
uw kinderen morgen hun vaderen vragen zullen, zeggende:
Wat zijn deze stenen? **22** Zo zult gij het uw kinderen te
kennen geven, zeggende: Op het droge is Israel door deze

Jordaan gegaan. **23** Want de HEERE, uw God, heeft de
wateren van de Jordaan voor uw aangezichten doen
uitdrogen, totdat gijlieden er waart doorgegaan; gelijk als de
HEERE, uw God, aan de Schelfzee gedaan heeft, die Hij voor
ons aangezicht heeft doen uitdrogen, totdat wij daardoor
gegaan waren; **24** Opdat alle volken der aarde de hand des
HEEREN kennen zouden, dat zij sterk is; opdat gijlieden den
HEERE, uw God, vrezet te allen dage.

Joshua 5

1 En het geschiedde, toen al de koningen der Amorieten, die
aan deze zijde van de Jordaan westwaarts, en al de koningen
der Kanaanieten, die aan de zee waren, hoorden, dat de
HEERE de wateren van de Jordaan had uitgedroogd, voor het
aangezicht der kinderen Israels, totdat wij daardoor gegaan
waren; zo versmolt hun hart, en er was geen moed meer in
hen, voor het aangezicht der kinderen Israels. **2** Te dier tijd
sprak de HEERE tot Jozua: Maak u stenen messen, en
besnijd wederom de kinderen Israels ten tweeden maal.

3 Toen maakte zich Jozua stenen messen, en besneed de
kinderen Israels op den heuvel der voorhuiden. **4** Dit nu was
de oorzaak, waarom hen Jozua besneed: al het volk, dat uit
Egypte getogen was, de manspersonen, alle krijgslieden,
waren gestorven in de woestijn, op den weg, nadat zij uit
Egypte getogen waren. **5** Want al het volk, dat er uittoog,
was besneden; maar al het volk, dat geboren was in de
woestijn op den weg, nadat zij uit Egypte getrokken waren,
hadden zij niet besneden. **6** Want de kinderen Israels
wandelden veertig jaren in de woestijn, totdat vergaan was
het ganse volk der krijgslieden, die uit Egypte gegaan
waren; die de stem des HEEREN niet gehoorzaam geweest
waren, denwelken de HEERE gezworen had, dat Hij hun niet
zoude laten zien het land, hetwelk de HEERE hun vaderen
gezworen had ons te zullen geven, een land vloeiende van
melk en honig. **7** Maar hun zonen heeft Hij aan hun plaats
gesteld; die heeft Jozua besneden, omdat zij de voorhuid
hadden; want zij hadden hen op den weg niet besneden. **8**
En het geschiedde, als men een einde gemaakt had van al
dat volk te besnijden, zo bleven zij in hun plaats in het
leger, totdat zij genezen waren. **9** Verder sprak de HEERE tot
Jozua: Heden heb Ik den smaad van Egypte van ulieden

afgewenteld; daarom noemde men den naam dier plaats Gilgal, tot op dezen dag. **10** Terwijl de kinderen Israels te Gilgal gelegerd lagen, zo hielden zij het pascha op den veertienden dag derzelver maand, in den avond, op de vlakke velden van Jericho.

11 En zij aten van het overjarige koren des lands, des anderen daags van het pascha, ongezuurde broden en verzengde aren, even op dienzelven dag. **12** En het Manna hield op des anderen daags, nadat zij van des lands overjarige koren gegeten hadden; en de kinderen Israels hadden geen Manna meer, maar zij aten in hetzelve jaar van de inkomst des lands Kanaan.

13 Voorts geschiedde het, als Jozua bij Jericho was, dat hij zijn ogen ophief, en zag toe, en ziet, er stond een Man tegenover hem, Die een uitgetogen zwaard in Zijn hand had. En Jozua ging tot Hem, en zeide tot Hem: Zijt Gij van ons, of van onze vijanden?

14 En Hij zeide: Neen, maar Ik ben de Vorst van het heir des HEEREN: Ik ben nu gekomen! Toen viel Jozua op zijn aangezicht ter aarde en aanbad, en zeide tot Hem: Wat spreekt mijn Heere tot Zijn knecht? **15** Toen zeide de Vorst van het heir des HEEREN tot Jozua: Trek uw schoenen af van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig. En Jozua deed alzo.

Joshua 6

1 (Jericho nu sloot de poorten toe, en was gesloten, voor het
aangezicht van de kinderen Israels; er ging niemand uit, en
er ging niemand in.) **2** Toen zeide de HEERE tot Jozua: Zie, Ik
heb Jericho met haar koning en strijdbare helden in uw hand
gegeven. **3** Gij dan allen, die krijgslieden zijt, zult rondom
de stad gaan, de stad omringende eenmaal; alzo zult gij
doen zes dagen lang. **4** En zeven priesters zullen zeven
ramsbazuinen dragen, voor de ark; en gijlieden zult op den
zevenden dag de stad zevenmaal omgaan; en de priesters
zullen met de bazuinen blazen. **5** En het zal geschieden, als
men langzaam met den ramshoorn blaast, als gijlieden het
geluid der bazuin hoort, zo zal al het volk juichen met een
groot gejuich; dan zal de stadsmuur onder zich vallen, en
het volk zal daarin klimmen, een iegelijk tegenover zich. **6**
Toen riep Jozua, de zoon van Nun, de priesters, en zeide tot
hen: Draagt de ark des verbonds, en dat zeven priesters
zeven ramsbazuinen dragen, voor de ark des HEEREN.

7 En tot het volk zeide hij: Trekt door en gaat rondom deze
stad; en wie toegerust is, die ga door voor de ark des
HEEREN. **8** En het geschiedde, gelijk Jozua tot het volk
gesproken had, zo gingen de zeven priesters, dragende
zeven ramsbazuinen, voor het aangezicht des HEEREN; zij
trokken door en bliezen met de bazuinen; en de ark des
verbonds des HEEREN volgde hen na;

9 En wie toegerust was, ging voor het aangezicht der
priesteren, die de bazuinen bliezen; en de achtertocht
volgde de ark na, terwijl men ging en blies met de bazuinen.

10 Jozua nu had het volk geboden, zeggende: Gij zult niet
juichen, ja, gij zult uw stem niet laten horen, en geen woord
zal er uit uw mond uitgaan, tot op den dag, wanneer ik tot

ulieden zeggen zal: Juicht! dan zult gij juichen. **11** En hij
deed de ark des HEEREN rondom de stad gaan, omringende
dezelve eenmaal; toen kwamen zij weder in het leger, en
vernachtten in het leger. **12** Daarna stond Jozua des
morgens vroeg op, en de priesters droegen de ark des
HEEREN.

13 En de zeven priesters, dragende de zeven ramsbazuinen
voor de ark des HEEREN, gingen voort, en bliezen met de
bazuinen; en de toegerusten gingen voor hun aangezichten,
en de achtertocht volgde de ark des HEEREN na, terwijl men
ging en blies met de bazuinen. **14** Alzo gingen zij eenmaal
rondom de stad op den tweeden dag; en zij keerden weder
in het leger. Alzo deden zij zes dagen lang. **15** En het
geschiedde op den zevenden dag, dat zij zich vroeg
opmaakten, met het opgaan des dageraads, en zij gingen
rondom de stad, naar dezelve wijze, zevenmaal; alleenlijk op
dien dag gingen zij zevenmaal rondom de stad. **16** En het
geschiedde ten zevenden male, als de priesters met de
bazuinen bliezen, dat Jozua tot het volk sprak: Juicht, want
de HEERE heeft ulieden de stad gegeven! **17** Doch deze
stad zal den HEERE verbannen zijn, zij en al wat daarin is;
alleenlijk zal de hoer Rachab levend blijven, zij en allen, die
met haar in het huis zijn, omdat zij de boden, die wij
uitgezonden hadden, verborgen heeft.

18 Alleenlijk dat gijlieden u wacht van het verbannene,
opdat gij u misschien niet verbant, mits nemende van het
verbannene, en het leger van Israel niet stelt tot een ban,
noch datzelve beroert. **19** Maar al het zilver en goud, en de
koperen en ijzeren vaten, zullen den HEERE heilig zijn; tot
den schat des HEEREN zullen zij komen. **20** Het volk dan
juichte, als zij met de bazuinen bliezen; en het geschiedde,
als het volk het geluid der bazuin hoorde, zo juichte het volk
met een groot gejuich; en de muur viel onder zich, en het
volk klom in de stad, een ieder tegenover zich, en zij namen

de stad in. **21** En zij verbanden alles, wat in de stad was, van den man tot de vrouw toe, van het kind tot den oude, en tot den os, en het klein vee, en den ezel, door de scherpte des zwaards. **22** Jozua nu zeide tot de twee mannen, de verspieders des lands: Gaat in het huis der vrouw, der hoer, en brengt die vrouw van daar uit, met al wat zij heeft, gelijk als gij haar gezworen hebt. **23** Toen gingen de jongelingen, de verspieders, daarin en brachten er Rachab uit, en haar vader, en haar moeder, en haar broeders, en al wat zij had; ook brachten zij uit al haar huisgezinnen, en zij stelden hen buiten het leger van Israel. **24** De stad nu verbrandden zij met vuur, en al wat daarin was; alleenlijk het zilver en goud, mitsgaders de koperen en ijzeren vaten, gaven zij tot den schat van het huis des HEEREN. **25** Dus liet Jozua de hoer Rachab leven, en het huisgezin haars vaders, en al wat zij had; en zij heeft gewoond in het midden van Israel tot op dezen dag, omdat zij de boden verborgen had, die Jozua gezonden had, om Jericho te verspieden. **26** En ter zelver tijd bezwoer hen Jozua, zeggende: Vervloekt zij die man voor het aangezicht des HEEREN, die zich opmaken en deze stad Jericho bouwen zal; dat hij ze grondveste op zijn eerstgeborenen zoon, en haar poorten stelle op zijn jongsten zoon!

27 Alzo was de HEERE met Jozua; en zijn gerucht liep door het ganse land.

Joshua 7

1 Maar de kinderen Israels overtraden door overtreding met
het verbannene; want Achan, de zoon van Charmi, den zoon
van Zabdi, den zoon van Zerah, uit den stam van Juda, nam
van het verbannene. Toen ontstak de toorn des HEEREN
tegen de kinderen Israels. **2** Als Jozua mannen zond van
Jericho naar Ai, dat bij Beth-aven ligt, aan het oosten van
Beth-el, zo sprak hij tot hen, zeggende: Trekt opwaarts en
bespiedt het land. Die mannen nu trokken op en bespiedden
Ai. **3** Daarna keerden zij weder naar Jozua, en zeiden tot
hem: Dat het ganse volk niet optrekke, dat er omtrent twee
duizend mannen, of omtrent drie duizend mannen
optrekken, om Ai te slaan; vermoei daarheen al het volk
niet; want zij zijn weinige. **4** Alzo trokken derwaarts op van
het volk omtrent drie duizend man; dewelke vloden voor het
aangezicht der mannen van Ai. **5** En de mannen van Ai
sloegen van dezelven omtrent zes en dertig man, en
vervolgden hen van voor de poort tot Schebarim toe, en
sloegen hen in een afgang. Toen versmolt het hart des volks,
en het werd tot water. **6** Toen verscheurde Jozua zijn
klederen, en viel op zijn aangezicht ter aarde, voor de ark
des HEEREN, tot den avond toe, hij en de oudsten van Israel;
en zij wierpen stof op hun hoofd.

7 En Jozua zeide: Ach, Heere HEERE! waarom hebt Gij dit
volk door de Jordaan ooit doen gaan, om ons te geven in de
hand der Amorieten, om ons te verderven? Och, dat wij toch
tevreden geweest en gebleven waren aan gene zijde van de
Jordaan! **8** Och, HEERE! wat zal ik zeggen, nademaal dat
Israel voor het aangezicht zijner vijanden den nek gekeerd
heeft? **9** Als het de Kanaanieten, en alle inwoners des lands
horen zullen, zo zullen zij ons omsingelen, en onzen naam
uitroeien van de aarde; wat zult Gij dan Uw groten Naam

doen? **10** Toen zeide de HEERE tot Jozua: Sta op; waarom
ligt gij dus neder op uw aangezicht?

11 Israel heeft gezondigd; en zij hebben ook Mijn verbond,
hetwelk Ik hun geboden had, overtreden; en ook hebben zij
van het verbannene genomen, en ook gestolen, en ook
gelogen, en hebben het ook onder hun gereedschap gelegd.
12 Daarom zullen de kinderen Israels niet kunnen bestaan
voor het aangezicht hunner vijanden; zij zullen den nek
voor het aangezicht hunner vijanden keren; want zij zijn in
den ban. Ik zal voortaan niet meer met ulieden zijn, tenzij
gij den ban uit het midden van ulieden verdelgt. **13** Sta op,
heilig het volk, en zeg: Heiligt u tegen morgen; want alzo
zegt de HEERE, de God van Israel: Er is een ban in het
midden van u, Israel! gij zult niet kunnen bestaan voor het
aangezicht uwer vijanden, totdat gij den ban wegdoet uit
het midden van u. **14** Gij zult dan in den morgenstond
aankomen naar uw stammen; en het zal geschieden, de
stam, welken de HEERE geraakt zal hebben, die zal
aankomen naar de geslachten, en welk geslacht de HEERE
geraakt zal hebben, dat zal aankomen bij huisgezinnen, en
welk huisgezin de HEERE geraakt zal hebben, dat zal
aankomen man voor man. **15** En het zal geschieden, die
geraakt zal worden met den ban, die zal met vuur verbrand
worden, hij en al wat hij heeft; omdat hij het verbond des
HEEREN overtreden heeft, en omdat hij dwaasheid in Israel
gedaan heeft. **16** Toen maakte zich Jozua des morgens vroeg
op, en deed Israel aankomen naar zijn stammen; en de stam
van Juda werd geraakt.

17 Als hij het geslacht van Juda deed aankomen, zo raakte
hij het geslacht van Zarchi. Toen hij het geslacht van Zarchi
deed aankomen, man voor man, zo werd Zabdi geraakt; **18**
Welks huisgezin als hij deed aankomen, man voor man, zo
werd Achan geraakt, de zoon van Charmi, den zoon van
Zabdi, den zoon van Zerah, uit den stam van Juda. **19** Toen

zeide Jozua tot Achan: Mijn zoon! Geef toch den HEERE, den
God van Israel, de eer, en doe voor Hem belijdenis; en geef
mij toch te kennen, wat gij gedaan hebt, verberg het voor
mij niet. **20** Achan nu antwoordde Jozua, en zeide: Voorwaar,
ik heb tegen den HEERE, den God Israels, gezondigd, en heb
alzo en alzo gedaan. **21** Want ik zag onder den roof een
schoon sierlijk Babylonisch overkleed, en tweehonderd
sikkelen zilvers, en een gouden tong, welker gewicht was
vijftig sikkelen; en ik kreeg lust daartoe, en ik nam ze; en
zie, zij zijn verborgen in de aarde, in het midden mijner tent,
en het zilver daaronder. **22** Toen zond Jozua boden henen,
die tot de tent liepen; en ziet, het lag verborgen in zijn tent,
en het zilver daaronder.

23 Zij dan namen die dingen uit het midden der tent, en zij
brachten ze tot Jozua en tot al de kinderen Israels; en zij
stortten ze uit voor het aangezicht des HEEREN. **24** Toen
nam Jozua, en gans Israel met hem, Achan, den zoon van
Zerah, en het zilver, en het sierlijk overkleed, en de gouden
tong, en zijn zonen, en zijn dochteren, en zijn ossen, en zijn
ezelen, en zijn vee, en zijn tent, en alles wat hij had; en zij
voerden ze naar het dal Achor. **25** En Jozua zeide: Hoe hebt
gij ons beroerd? De HEERE zal u beroeren te dezen dage! En
gans Israel stenigde hem met stenen, en zij verbrandden
hen met vuur, en zij overwierpen hen met stenen. **26** En zij
richtten over hem een groten steenhoop, zijnde tot op dezen
dag. Alzo keerde zich de HEERE van de hittigheid Zijns
toorns. Daarom noemde men den naam dier plaats het dal
van Achor, tot dezen dag toe.

Joshua 8

1 Toen zeide de HEERE tot Jozua: Vrees niet, en ontzet u
niet; neem met u al het krijgsvolk, en maak u op, trek op
naar Ai; zie, Ik heb den koning van Ai, en zijn volk, en zijn
stad, en zijn land in uw hand gegeven. **2** Gij nu zult aan Ai
en haar koning doen, gelijk als gij aan Jericho en haar
koning gedaan hebt; behalve dat gij haar roof en haar vee
voor ulieden roven zult; stel u een achterlage tegen de stad,
van achter dezelve. **3** Toen maakte zich Jozua op, en al het
krijgsvolk, om op te trekken naar Ai. En Jozua verkoos dertig
duizend mannen, strijdbare helden, en hij zond hen bij
nacht uit,

4 En gebood hun, zeggende: Ziet toe, gijlieden zult der stad
lagen leggen van achter de stad; houdt u niet zeer verre van
de stad, en weest gij allen bereid. **5** Ik nu, en al het volk, dat
bij mij is, zullen tot de stad naderen; en het zal geschieden,
wanneer zij ons tegemoet zullen uitgaan, gelijk als in het
eerst, zo zullen wij voor hun aangezicht vlieden. **6** Laat hen
dan uitkomen achter ons, totdat wij hen van de stad
aftrekken; want zij zullen zeggen: Zij vlieden voor onze
aangezichten, gelijk als in het eerst; zo zullen wij vlieden
voor hun aangezichten. **7** Dan zult gijlieden opstaan uit de
achterlage, en gij zult de stad innemen; want de HEERE, uw
God, zal ze in uw hand geven. **8** En het zal geschieden,
wanneer gij de stad ingenomen hebt, zo zult gij de stad met
vuur aansteken; naar het woord des HEEREN zult gijlieden
doen; ziet, ik heb het ulieden geboden. **9** Alzo zond Jozua
hen heen, en zij gingen naar de achterlage, en zij bleven
tussen Beth-el en tussen Ai, tegen het westen van Ai; maar
Jozua overnachtte dien nacht in het midden des volks.

10 En Jozua maakte zich des morgens vroeg op, en hij
monsterde het volk; en hij trok op, hij en de oudsten van
Israel, voor het aangezicht des volks, naar Ai. **11** Ook trok al
het krijgsvolk op, dat bij hem was; en zij naderden en
kwamen tegenover de stad, en zij legerden zich tegen het
noorden van Ai; en er was een dal tussen hem en tussen Ai.
12 Hij nam ook omtrent vijf duizend man, en hij stelde hen
tot een achterlage tussen Beth-el en tussen Ai, aan het
westen der stad. **13** En zij stelden het volk, het ganse leger,
dat aan het noorden der stad was, en zijn lage was aan het
westen der stad. En Jozua ging in denzelven nacht in het
midden des dals. **14** En het geschiedde, toen de koning van
Ai dat zag, zo haastten zij en maakten zich vroeg op, en de
mannen der stad kwamen uit, Israel tegemoet, ten strijde,
hij en al zijn volk, ter bestemder tijd, voor het vlakke veld;
want hij wist niet, dat hem iemand een achterlage leide van
achter de stad.

15 Jozua dan, en gans Israel, werd geslagen voor hun
aangezichten; en zij vloden door den weg der woestijn. **16**
Daarom werd samengeroepen al het volk, dat in de stad was,
om hen na te jagen; en zij joegen Jozua na, en werden van
de stad afgetrokken. **17** En er werd niet een man
overgelaten, in Ai, noch Beth-el, die niet uittrokken, Israel
na; en zij lieten de stad openstaan, en joegen Israel
achterna. **18** Toen sprak de HEERE tot Jozua: Strek de spies
uit, die in uw hand is, naar Ai, want Ik zal hen in uw hand
geven. Toen strekte Jozua de spies, die in zijn hand was,
naar de stad aan. **19** Toen rees de achterlage haastelijk op
van haar plaats, en zij liepen toe, met dat hij zijn hand
uitgestrekt had, en kwamen aan de stad, en zij namen ze in,
en zij haastten zich, en staken de stad aan met vuur. **20** Als
de mannen van Ai zich achterom keerden, zo zagen zij, en
ziet, de rook der stad ging op naar den hemel; en zij hadden
geen ruimte, om herwaarts of derwaarts te vlieden; want het
volk, dat naar de woestijn vluchtte, keerde zich tegen

degenen, die hen najoegen. **21** En Jozua en gans Israel,
ziende, dat de achterlage de stad ingenomen had, en dat de
rook der stad opging, zo keerden zij zich om, en sloegen de
mannen van Ai. **22** Ook kwamen die uit de stad hun
tegemoet, zodat zij in het midden der Israelieten waren,
deze van hier en gene van daar; en zij sloegen hen, totdat
geen overige onder hen overbleef, noch die ontkwam. **23**
Doch den koning van Ai grepen zij levend, en zij brachten
hem tot Jozua.

24 En het geschiedde, toen de Israelieten een einde
gemaakt hadden van al de inwoners van Ai te doden, op het
veld, in de woestijn, in dewelke zij hen nagejaagd hadden,
en dat zij allen door de scherpte des zwaards gevallen
waren, totdat zij allen vernield waren; zo keerde zich gans
Israel naar Ai, en zij sloegen ze met de scherpte des
zwaards. **25** En het geschiedde, dat allen, die te dien dage
vielen, zo mannen als vrouwen, waren twaalf duizend, al te
zamen lieden van Ai. **26** Jozua trok ook zijn hand niet terug,
die hij met de spies had uitgestrekt, totdat hij al de inwoners
van Ai verbannen had. **27** Alleenlijk roofden de Israelieten
voor zichzelven het vee en den buit derzelver stad, naar het
woord des HEEREN, dat Hij Jozua geboden had. **28** Jozua nu
verbrandde Ai, en hij stelde haar tot een eeuwigen hoop, ter
verwoesting, tot op dezen dag. **29** En den koning van Ai
hing hij aan een hout, tot aan den avondstond; en omtrent
den ondergang der zon gebood Jozua, dat men zijn dood
lichaam van het hout afname; en zij wierpen het aan de
deur der stadspoort, en richtten daarop een groten
steenhoop, zijnde tot op dezen dag. **30** Toen bouwde Jozua
een altaar den HEERE, den God van Israel, op den berg Ebal;

31 Gelijk als Mozes, de knecht des HEEREN, den kinderen
Israels geboden had, achtereenvolgens hetgeen geschreven
is in het wetboek van Mozes: een altaar van gehele stenen,
over dewelke men geen ijzer bewogen had; en daarop

offerden zij den HEERE brandofferen; ook offerden zij
dankofferen. **32** Aldaar schreef hij ook op stenen een dubbel
van de wet van Mozes, hetwelk hij geschreven heeft voor
het aangezicht der kinderen Israels.

33 En gans Israel met zijn oudsten, en ambtlieden, en zijn
rechters, stonden aan deze en aan gene zijde der ark, voor
de Levietische priesteren, die de ark des verbonds des
HEEREN droegen, zo vreemdelingen als inboorlingen, een
helft daarvan tegenover den berg Gerizim, en een helft
daarvan tegenover den berg Ebal, gelijk als Mozes, de
knecht des HEEREN, bevolen had; om het volk van Israel in
het eerst te zegenen. **34** En daarna las hij overluid al de
woorden der wet, de zegening en den vloek, naar alles, wat
in het wetboek geschreven staat. **35** Daar was niet een
woord van al hetgeen Mozes geboden had, dat Jozua niet
overluid las voor de gehele gemeente van Israel, en de
vrouwen, en de kleine kinderen, en de vreemdelingen, die in
het midden van hen wandelden.

Joshua 9

1 En het geschiedde, toen dit hoorden al de koningen, die
aan deze zijde van de Jordaan waren, op het gebergte, en in
de laagte, en aan alle havens der grote zee, tegenover den
Libanon: de Hethieten, en de Amorieten, de Kanaanieten, de
Ferezieten, de Hevieten, en de Jebusieten; **2** Zo vergaderden
zij zich samen, om tegen Jozua en tegen Israel te krijgen,
eenmoediglijk. **3** Als de inwoners te Gibeon hoorden, wat
Jozua met Jericho en met Ai gedaan had,

4 Zo handelden zij ook arglistiglijk, en gingen heen, en
veinsden zich gezanten te zijn, en zij namen oude zakken
op hun ezels, en oude en gescheurde, en samengebonden
lederen wijnzakken; **5** Ook oude en bevlekte schoenen aan
hun voeten, en zij hadden oude klederen aan, en al het
brood, dat zij op hun reize hadden, was droog en
beschimmeld. **6** En zij gingen tot Jozua in het leger te Gilgal,
en zij zeiden tot hem en tot de mannen van Israel: Wij zijn
gekomen uit een ver land, zo maakt nu een verbond met
ons. **7** Toen zeiden de mannen van Israel tot de Hevieten:
Misschien woont gijlieden in het midden van ons, hoe zullen
wij dan een verbond met u maken? **8** Zij dan zeiden tot
Jozua: Wij zijn uw knechten. Toen zeide Jozua tot hen: Wie
zijt gijlieden, en van waar komt gij? **9** Zij nu zeiden tot hem:
Uw knechten zijn uit een zeer ver land gekomen, om den
Naam des HEEREN, uws Gods; want wij hebben Zijn gerucht
gehoord, en alles wat Hij in Egypte gedaan heeft; **10** En
alles wat Hij gedaan heeft aan de twee koningen der
Amorieten die aan gene zijde van de Jordaan waren, Sihon,
den koning van Hesbon, en Og, den koning van Bazan, die
te Astharoth woonde. **11** Daarom spraken tot ons onze
oudsten, en al de inwoners onzes lands, zeggende: Neemt
reiskost met u in uw handen op de reize, en gaat hun

tegemoet, en zegt tot hen: Wij zijn ulieder knechten, zo
maakt nu een verbond met ons. **12** Dit ons brood hebben wij
warm tot onzen teerkost uit onze huizen genomen, ten
dage, toen wij uittogen om tot ulieden te reizen; maar ziet,
nu is het droog, en het is beschimmeld; **13** En deze lederen
wijnzakken, die wij gevuld hebben, waren nieuw, maar ziet,
zij zijn gescheurd; en deze onze klederen, en onze schoenen
zijn oud geworden, vanwege deze zeer lange reis. **14** Toen
namen de mannen van hun reiskost; en zij vraagden het den
mond des HEEREN niet. **15** En Jozua maakte vrede met hen,
en hij maakte een verbond met hen, dat hij hen bij het leven
behouden zoude; en de oversten der vergadering zwoeren
hun.

16 En het geschiedde ten einde van drie dagen, nadat zij
het verbond met hen gemaakt hadden, zo hoorden zij, dat
zij hun naburen waren, en dat zij in het midden van hen
waren wonende.

17 Want toen de kinderen Israels voorttogen, zo kwamen zij
ten derden dage aan hun steden; hun steden nu waren
Gibeon, en Chefira, en Beeroth, en Kirjath-jearim. **18** En de
kinderen Israels sloegen ze niet, omdat de oversten der
vergadering hun gezworen hadden bij den HEERE, den God
Israels; daarom murmureerde de ganse vergadering tegen
de oversten. **19** Toen zeiden al de oversten tot de ganse
vergadering: Wij hebben hun gezworen bij den HEERE, den
God Israels; daarom kunnen wij hen niet aantasten. **20** Dit
zullen wij hun doen, dat wij hen bij het leven behouden,
opdat geen grote toorn over ons zij, om des eeds wil, dien
wij hun gezworen hebben. **21** Verder zeiden de oversten tot
hen: Laat hen leven, en laat ze houthouwers en waterputters
zijn der ganse vergadering, gelijk de oversten tot hen
gezegd hebben. **22** En Jozua riep hen, en sprak tot hen,
zeggende: Waarom hebt gijlieden ons bedrogen, zeggende:

Wij zijn zeer verre van ulieden gezeten, daar gij in het midden van ons zijt wonende?

23 Nu dan, vervloekt zijt gijlieden! en onder ulieden zullen niet afgesneden worden knechten, noch houthouwers, noch waterputters ten huize mijns Gods. **24** Zij dan antwoordden Jozua, en zeiden: Dewijl het aan uw knechten zekerlijk was te kennen gegeven, dat de HEERE, uw God, Zijn knecht Mozes geboden heeft, dat Hij ulieden al dit land geven, en al de inwoners des lands voor ulieder aangezicht verdelgen zoude, zo vreesden wij onzes levens zeer voor ulieder aangezichten; daarom hebben wij deze zaak gedaan. **25** En nu, zie, wij zijn in uw hand; doe, gelijk het goed en gelijk het recht is in uw ogen ons te doen. **26** Zo deed hij hun alzo, en hij verloste hen van de hand der kinderen Israels, dat zij hen niet doodsloegen. **27** Alzo gaf Jozua hen over ten zelven dage tot houthouwers en waterputters der vergadering, en dat tot het altaar des HEEREN, tot dezen dag toe, aan de plaats, die Hij verkiezen zoude.

Joshua 10

1 Het geschiedde nu, toen Adoni-zedek, de koning van
Jeruzalem, gehoord had, dat Jozua Ai ingenomen, en haar
verbannen had, en aan Ai en haar koning alzo gedaan had,
gelijk als hij aan Jericho en haar koning gedaan had; en dat
de inwoners van Gibeon vrede met Israel gemaakt hadden,
en in derzelver midden waren; **2** Zo vreesden zij zeer; want
Gibeon was een grote stad, als een der koninklijke steden;
ja, zij was groter dan Ai, en al haar mannen waren sterk. **3**
Daarom zond Adoni-zedek, koning van Jeruzalem, tot
Hoham, den koning van Hebron, en tot Pir-am, den koning
van Jarmuth, en tot Jafia, den koning van Lachis, en tot
Debir, den koning van Eglon, zeggende: **4** Komt op tot mij,
en helpt mij, dat wij Gibeon slaan; omdat zij vrede gemaakt
heeft met Jozua en met de kinderen Israels. **5** Toen werden
verzameld en kwamen op, vijf koningen der Amorieten, de
koning van Jeruzalem, de koning van Hebron, de koning van
Jarmuth, de koning van Lachis, de koning van Eglon, zij en al
hun legers; en zij belegerden Gibeon, en krijgden tegen
haar. **6** De mannen nu van Gibeon zonden tot Jozua, in het
leger van Gilgal, zeggende: Trek uw handen niet af van uw
knechten, kom haastelijk tot ons op, en verlos ons, en help
ons; want al de koningen der Amorieten, die op het gebergte
wonen, hebben zich tegen ons vergaderd.

7 Toen toog Jozua op van Gilgal, hij en al het krijgsvolk met
hem, en alle strijdbare helden.

8 Want de HEERE had tot Jozua gezegd: Vrees u niet voor
hen, want Ik heb ze in uw hand gegeven; niemand van hen
zal voor uw aangezicht bestaan.

9 Alzo kwam Jozua snellijk tot hen; den gansen nacht over
was hij van Gilgal opgetrokken. **10** En de HEERE verschrikte

hen voor het aangezicht van Israel; en hij sloeg hen met een
groten slag te Gibeon, en vervolgde hen op den weg, waar
men naar Beth-horon opgaat, en sloeg hen tot Azeka en tot
Makkeda toe. **11** Het geschiedde nu, toen zij voor het
aangezicht van Israel vluchtten, zijnde in den afgang van
Beth-horon, zo wierp de HEERE grote stenen op hen van den
hemel, tot Azeka toe, dat zij stierven; daar waren er meer,
die van de hagelstenen stierven, dan die de kinderen Israels
met het zwaard doodden. **12** Toen sprak Jozua tot den
HEERE, ten dage als de HEERE de Amorieten voor het
aangezicht de kinderen Israels overgaf, en zeide voor de
ogen der Israelieten: Zon, sta stil te Gibeon, en gij, maan, in
het dal van Ajalon!

13 En de zon stond stil, en de maan bleef staan, totdat zich
het volk aan zijn vijanden gewroken had. Is dit niet
geschreven in het boek des oprechten? De zon nu stond stil
in het midden des hemels, en haastte niet onder te gaan
omtrent een volkomen dag. **14** En er was geen dag aan
dezen gelijk, voor hem noch na hem, dat de HEERE de stem
eens mans alzo verhoorde; want de HEERE streed voor
Israel. **15** Toen keerde Jozua weder, en gans Israel met hem,
naar het leger te Gilgal.

16 Maar die vijf koningen waren gevloden, en hadden zich
verborgen in de spelonk bij Makkeda. **17** En aan Jozua werd
geboodschapt, mits te zeggen: Die vijf koningen zijn
gevonden, verborgen in de spelonk bij Makkeda. **18** Zo
zeide Jozua: Wentelt grote stenen voor den mond der
spelonk, en stelt mannen daarvoor om hen te bewaren. **19**
Maar staat gijlieden niet stil, jaagt uw vijanden achterna, en
slaat hen in den staart; laat hen in hun steden niet komen;
want de HEERE, uw God, heeft ze in uw hand gegeven. **20**
En het geschiedde, toen Jozua en de kinderen Israels
geeindigd hadden hen met een zeer groten slag te slaan,
totdat zij vernield waren, en dat de overgeblevenen, die van

hen overgebleven waren, in de vaste steden gekomen
waren; **21** Zo keerde al het volk tot Jozua in het leger, bij
Makkeda, in vrede; niemand had zijn tong tegen de
kinderen Israels geroerd. **22** Daarna zeide Jozua: Opent den
mond der spelonk, en brengt tot mij uit die vijf koningen, uit
die spelonk. **23** Zij nu deden alzo, en brachten tot hem uit
die vijf koningen, uit de spelonk: den koning van Jeruzalem,
den koning van Hebron, den koning van Jarmuth, den koning
van Lachis, den koning van Eglon. **24** En het geschiedde, als
zij die koningen uitgebracht hadden tot Jozua, zo riep Jozua
al de mannen van Israel, en hij zeide tot de oversten des
krijgsvolks, die met hem getogen waren: Treedt toe, zet uw
voeten op de halzen dezer koningen. En zij traden toe, en
zetten hun voeten op hun halzen. **25** Toen zeide Jozua tot
hen: Vreest niet en ontzet u niet, zijt sterk en hebt goeden
moed; want alzo zal de HEERE aan al uw vijanden doen,
tegen dewelke gijlieden strijdt. **26** En Jozua sloeg hen
daarna, en doodde ze, en hing ze aan vijf houten; en zij
hingen aan de houten tot den avond. **27** En het geschiedde,
ten tijde als de zon onderging, beval Jozua, dat men hen van
de houten afname, en zij wierpen hen in de spelonk, alwaar
zij verborgen geweest waren; en zij leiden grote stenen voor
den mond der spelonk, die daar zijn tot op dezen zelven
dag. **28** Op denzelven dag nam ook Jozua Makkeda in, en
sloeg haar met de scherpte des zwaards; daartoe verbande
hij derzelver koning, henlieden en alle ziel die daarin was;
hij liet geen overigen overblijven; en hij deed den koning
van Makkeda, gelijk als hij den koning van Jericho gedaan
had.

29 Toen toog Jozua door, en gans Israel met hem, van
Makkeda naar Libna, en hij krijgde tegen Libna. **30** En de
HEERE gaf dezelve ook in de hand van Israel, met haar
koning; en hij sloeg haar met de scherpte des zwaards, en
alle ziel, die daarin was; hij liet daarin geen overigen
overblijven; en hij deed derzelver koning, gelijk als hij den

koning van Jericho gedaan had. **31** Toen toog Jozua voort, en
gans Israel met hem, van Libna naar Lachis; en hij belegerde
haar en krijgde tegen haar.

32 En de HEERE gaf Lachis in de hand van Israel; en hij nam
haar in op den tweeden dag, en hij sloeg haar met de
scherpte des zwaards, en alle ziel, die daarin was, naar alles,
wat hij Libna gedaan had. **33** Toen trok Horam, de koning
van Gezer, op, om Lachis te helpen; maar Jozua sloeg hem
en zijn volk, totdat hij hem geen overigen overliet.

34 En Jozua trok voort van Lachis naar Eglon, en gans Israel
met hem; en zij belegerden haar en krijgden tegen haar.

35 En zij namen haar in ten zelven dage, en sloegen haar
met de scherpte des zwaards, en alle ziel, die daarin was,
verbande hij op denzelven dag, naar alles, wat hij aan
Lachis gedaan had. **36** Daarna toog Jozua op, en gans Israel
met hem; van Eglon naar Hebron, en zij krijgden tegen haar.
37 En zij namen haar in, en sloegen haar met de scherpte
des zwaards, zo haar koning als al haar steden, en alle ziel,
die daarin was; hij liet niemand in het leven overblijven,
naar alles, wat hij Eglon gedaan had; en hij verbande haar,
en alle ziel, die daarin was. **38** Toen keerde Jozua, en gans
Israel met hem, naar Debir, en hij krijgde tegen haar.

39 En hij nam haar in, met haar koning, en al haar steden,
en zij sloegen haar met de scherpte des zwaards, en
verbanden alle ziel, die daarin was; hij liet geen overigen
overblijven; gelijk als hij aan Hebron gedaan had, alzo deed
hij aan Debir en haar koning, en gelijk als hij aan Libna en
haar koning gedaan had; **40** Alzo sloeg Jozua het ganse
land, het gebergte, en het zuiden, en de laagte, en de
aflopingen der wateren, en al hun koningen; hij liet geen
overigen overblijven; ja, hij verbande alles, wat adem had,
gelijk als de HEERE, de God Israels, geboden had.

41 En Jozua sloeg hen van Kades-barnea en tot Gaza toe;
ook het ganse land Gosen, en tot Gibeon toe. **42** En Jozua
nam al deze koningen en hun land op eenmaal; want de
HEERE, de God Israels, streed voor Israel. **43** Toen keerde
Jozua weder, en gans Israel met hem, naar het leger te
Gilgal.

Joshua 11

1 Het geschiedde daarna, als Jabin, de koning van Hazor, dit
hoorde, zo zond hij tot Jobab, den koning van Madon, en tot
den koning van Simron, en tot den koning van Achsaf, **2** En
tot de koningen, die tegen het noorden op het gebergte, en
op het vlakke, tegen het zuiden van Cinneroth, en in de
laagte, en in Nafoth-dor, aan de zee waren; **3** Tot de
Kanaanieten tegen het oosten en tegen het westen, en de
Amorieten, en de Hethieten, en de Ferezieten; en de
Jebusieten op het gebergte, en de Hevieten onder aan
Hermon, in het land van Mizpa. **4** Dezen nu togen uit, en al
hun heirlegers met hen; veel volks, als het zand, dat aan
den oever der zee is, in veelheid; en zeer vele paarden en
wagens. **5** Al deze koningen werden vergaderd, en kwamen
en legerden zich samen aan de wateren van Merom, om
tegen Israel te krijgen. **6** En de HEERE zeide tot Jozua: Vrees
niet voor hun aangezichten; want morgen omtrent dezen
tijd zal Ik hen altegader verslagen geven voor het
aangezicht van Israel; hun paarden zult gij verlammen, en
hun wagenen met vuur verbranden.

7 En Jozua, en al het krijgsvolk met hem, kwam snellijk over
hen aan de wateren van Merom, en zij overvielen hen. **8** En
de HEERE gaf hen in de hand van Israel, en zij sloegen hen,
en joegen hen na tot groot Sidon toe, en tot Misrefoth-maim,
en tot het dal Mizpa tegen het oosten; en zij sloegen hen,
totdat zij geen overigen onder hen overlieten. **9** Jozua nu
deed hun, gelijk hem de HEERE gezegd had; hun paarden
verlamde hij, en hun wagenen verbrandde hij met vuur. **10**
En Jozua keerde weder ter zelver tijd, en hij nam Hazor in,
en haar koning sloeg hij met het zwaard; want Hazor was te
voren het hoofd van al deze koninkrijken.

11 En zij sloegen alle ziel, die daarin was, met de scherpte
des zwaards, die verbannende; er bleef niets over, dat adem
had; en Hazor verbrandde hij met vuur. **12** En Jozua nam al
de steden dezer koningen in, en al haar koningen, en hij
sloeg hen met de scherpte des zwaards, hen verbannende,
gelijk als Mozes, de knecht des HEEREN geboden had. **13**
Alleenlijk verbrandden de Israelieten geen steden, die op
haar heuvelen stonden, behalve Hazor alleen; dat
verbrandde Jozua. **14** En al den roof dezer steden, en het
vee, roofden de kinderen Israels voor zich; alleenlijk sloegen
zij al de mensen met de scherpte des zwaards, totdat zij hen
verdelgden; zij lieten niet overblijven wat adem had. **15**
Gelijk als de HEERE Mozes, Zijn knecht, geboden had, alzo
gebood Mozes aan Jozua; en alzo deed Jozua; hij deed er
niet een woord af van alles, wat de HEERE Mozes geboden
had.

16 Alzo nam Jozua al dat land in, het gebergte, en al het
zuiden, en al het land van Gosen, en de laagte, en het
vlakke veld, en het gebergte Israels, en zijn laagte. **17** Van
den kalen berg, die opwaarts naar Seir gaat, tot Baal-gad
toe, in het dal van den Libanon, onder aan den berg
Hermon; al hun koningen nam hij ook, en sloeg hen, en
doodde hen. **18** Vele dagen voerde Jozua krijg tegen al deze
koningen. **19** Er was geen stad, die vrede maakte met de
kinderen Israels, behalve de Hevieten, inwoners van Gibeon;
zij namen ze allen in door krijg. **20** Want het was van den
HEERE, hun harten te verstokken, dat zij Israel met oorlog
tegemoet gingen, opdat hij hen verbannen zoude, dat hun
geen genade geschiedde, maar opdat hij hen verdelgen
zoude, gelijk als de HEERE Mozes geboden had. **21** Te dier
tijde nu kwam Jozua, en roeide de Enakieten uit, van het
gebergte, van Hebron, van Debir, van Anab, en van het
ganse gebergte van Juda, en van het ganse gebergte van
Israel; Jozua verbande hen met hun steden.

22 Er bleef niemand van de Enakieten over in het land der
kinderen Israels; alleenlijk bleven zij over te Gaza, te Gath,
en te Asdod. **23** Alzo nam Jozua al dat land in, naar alles,
wat de HEERE tot Mozes gesproken had; en Jozua gaf het
Israel ten erve, naar hun afdelingen, naar hun stammen. En
het land rustte van den krijg.

Joshua 12

1 Dit nu zijn de koningen des lands, die de kinderen Israels
geslagen hebben, en hun land erfelijk bezaten, aan gene
zijde van de Jordaan, tegen den opgang der zon; van de
beek Arnon af tot den berg Hermon, en het ganse vlakke
veld tegen het oosten: **2** Sihon, de koning der Amorieten,
die te Hesbon woonde; die van Aroer af heerste, welke aan
den oever der beek Arnon is, en over het midden der beek
en de helft van Gilead, en tot aan de beek Jabbok, de
landpale der kinderen Ammons; **3** En over het vlakke veld
tot aan de zee van Cinneroth tegen het oosten, en tot aan
de zee des vlakken velds, de Zoutzee, tegen het oosten, op
den weg naar Beth-jesimoth; en van het zuiden beneden
Asdoth-pisga. **4** Daartoe de landpale van Og, den koning
van Bazan, die van het overblijfsel der reuzen was, wonende
te Astharoth en te Edrei.

5 En heerste over den berg Hermon, en over Salcha, en over
geheel Bazan, tot aan de landpale der Gezurieten, en der
Maachathieten; en de helft van Gilead, de landpale van
Sihon, den koning van Hesbon. **6** Mozes, de knecht des
HEEREN, en de kinderen Israels sloegen hen, en Mozes, de
knecht des HEEREN, gaf aan de Rubenieten en aan de
Gadieten, en aan den halven stam van Manasse, dat land tot
een erfelijke bezitting. **7** Dit nu zijn de koningen des lands,
die Jozua sloeg, en de kinderen Israels, aan deze zijde van
de Jordaan tegen het westen, van Baal-gad aan, in het dal
van den Libanon, en tot aan den kalen berg, die naar Seir
opgaat; en Jozua gaf het aan de stammen Israels tot een
erfelijke bezitting, naar hun afdelingen.

8 Wat op het gebergte, en in de laagte, en in het vlakke
veld, en in de aflopingen der wateren, en in de woestijn, en

tegen het zuiden was: de Hethieten, de Amorieten, en
Kanaanieten, de Ferezieten, de Hevieten, en de Jebusieten.
9 De koning van Jericho, een; de koning van Ai, die ter zijde
van Beth-el is, een;

10 De koning van Jeruzalem, een; de koning van Hebron,
een; **11** De koning van Jarmuth, een; de koning van Lachis,
een; **12** De koning van Eglon, een; de koning van Gezer,
een; **13** De koning van Debir, een; de koning van Geder,
een; **14** De koning van Horma, een; de koning van Harad,
een; **15** De koning van Libna, een; de koning van Adullam,
een; **16** De koning van Makkeda, een; de koning van Beth-
el, een; **17** De koning van Tappuah, een; de koning van
Hefer, een; **18** De koning van Afek, een; de koning van
Lassaron, een; **19** De koning van Madon, een; de koning van
Hazor, een; **20** De koning van Simron-meron, een; de koning
van Achsaf, een; **21** De koning van Taanach, een; de koning
van Megiddo, een; **22** De koning van Kedes, een, de koning
van Jokneam, aan den Karmel, een; **23** De koning van Dor,
tot Nafath-dor, een; de koning der heidenen te Gilgal, een;
24 De koning van Thirza, een. Al deze koningen zijn een en
dertig.

Joshua 13

1 Jozua nu was oud, wel bedaagd; en de HEERE zeide tot
hem: Gij zijt oud geworden, welbedaagd, en er is zeer veel
lands overgebleven, om dat erfelijk te bezitten. **2** Dit is het
land, dat overgebleven is; al de grenzen der Filistijnen en
het ganse Gesuri. **3** Van de Sichor, die voor aan Egypte is,
tot aan de landpale van Ekron tegen het noorden, dat den
Kanaanieten toegerekend wordt; vijf vorsten der Filistijnen,
de Gazatiet en Asdodiet, de Askeloniet, de Gathiet en
Ekroniet, en de Avvieten. **4** Van het zuiden, het ganse land
der Kanaanieten, en Meara, die van de Sidoniers is, tot Afek
toe, tot aan de landpale der Amorieten. **5** Daartoe het land
der Giblieten, en de ganse Libanon tegen den opgang der
zon, van Baal-gad, onder aan den berg Hermon, tot aan den
ingang van Hamath. **6** Allen, die op het gebergte wonen van
den Libanon aan tot Misrefoth-maim toe, al de Sidoniers; Ik
zal hen verdrijven van het aangezicht der kinderen Israels;
alleenlijk maak, dat het Israel ten erfdeel valle, gelijk als Ik u
geboden heb. **7** En nu, deel dit land tot een erfdeel aan de
negen stammen, en aan den halven stam van Manasse,

8 Met denwelken de Rubenieten en Gadieten hun erfenis
ontvangen hebben; dewelke Mozes hunlieden gaf aan gene
zijde van de Jordaan tegen het oosten, gelijk als Mozes, de
knecht des HEEREN, hun gegeven had: **9** Van Aroer aan, die
aan den oever der beek Arnon is, en de stad, die in het
midden der beek is, en al het vlakke land van Medeba tot
Dibon toe; **10** En al de steden van Sihon, den koning der
Amorieten, die te Hesbon geregeerd heeft, tot aan de
landpale der kinderen Ammons; **11** En Gilead, en de
landpale der Gezurieten, en der Maachathieten, en den
gansen berg Hermon, en gans Bazan, tot Salcha toe; **12** Het
ganse koninkrijk van Og, in Bazan, die geregeerd heeft te

Astharoth, en te Edrei; deze is overig gebleven uit het
overblijfsel der reuzen, dewelke Mozes heeft verslagen, en
heeft ze verdreven. **13** Doch de kinderen Israels verdreven
de Gezurieten en de Maachathieten niet; maar Gezur en
Maachath woonden in het midden van Israel tot op dezen
dag. **14** Alleenlijk gaf hij den stam Levi geen erfenis. De
vuurofferen Gods, des HEEREN van Israel, zijn zijne erfenis,
gelijk als Hij tot hem gesproken had. **15** Alzo gaf Mozes aan
den stam der kinderen van Ruben, naar hun huisgezinnen,

16 Dat hun landpale was van Aroer af, dat aan den oever
der beek Arnon is, en de stad, die in het midden der beek is,
en al het vlakke land tot Medeba toe; **17** Hesbon en al haar
steden, die in het vlakke land zijn, Dibon, en Bamoth-baal,
en Beth-baal-meon, **18** En Jahza, en Kedemoth, en Mefaath,
19 En Kirjathaim, en Sibma, en Zeret-hassahar op den berg
des dals, **20** En Beth-peor, en Asdoth-pisga, en Beth-
jesimoth; **21** En alle steden des vlakken lands, en het ganse
koninkrijk van Sihon, den koning der Amorieten, die te
Hesbon regeerde, denwelke Mozes geslagen heeft,
mitsgaders de vorsten van Midian, Evi, en Rekem, en Zur, en
Hur, en Reba, geweldigen van Sihon, inwoners des lands. **22**
Daartoe hebben de kinderen Israels met het zwaard gedood
Bileam, den zoon van Beor, den voorzegger, nevens
degenen, die van hen verslagen zijn.

23 De landpale nu der kinderen van Ruben was de Jordaan,
en derzelver landpale; dat is het erfdeel der kinderen van
Ruben, naar hun huisgezinnen, de steden en haar dorpen.
24 En aan den stam van Gad, aan de kinderen van Gad,
naar hun huisgezinnen, gaf Mozes, **25** Dat hun landpale was
Jaezer, en al de steden van Gilead, en het halve land der
kinderen Ammons, tot Aroer toe, die voor aan Rabba is; **26**
En van Hesbon af tot Ramath-mizpa en Betonim; en van
Mahanaim tot aan de landpale van Debir; **27** En in het dal,
Beth-haram, en Beth-nimra, en Sukkoth, en Zefon, wat over

was van het koninkrijk van Sihon, den koning te Hesbon, de
Jordaan en haar landpale, tot aan het einde der zee van
Cinnereth, over de Jordaan, tegen het oosten. **28** Dit is het
erfdeel der kinderen van Gad, naar hun huisgezinnen: de
steden en haar dorpen. **29** Verder had Mozes aan den
halven stam van Manasse een erfenis gegeven, die aan den
halven stam der kinderen van Manasse bleef, naar hun
huisgezinnen;

30 Zodat hun landpale was van Mahanaim af, het ganse
Bazan, het ganse koninkrijk van Og, den koning van Bazan,
en al de vlekken van Jair, die in Bazan zijn, zestig steden. **31**
En het halve Gilead, en Astharoth, en Edrei, steden des
koninkrijks van Og in Bazan, waren van de kinderen van
Machir, den zoon van Manasse, namelijk de helft der
kinderen van Machir, naar hun huisgezinnen. **32** Dat is het,
wat Mozes ten erve uitgedeeld had in de velden van Moab,
op gene zijde der Jordaan van Jericho, tegen het oosten. **33**
Maar aan den stam van Levi gaf Mozes geen erfdeel; de
HEERE, de God Israels, is Zelf hunlieder Erfdeel, gelijk als Hij
tot hen gesproken heeft.

Joshua 14

1 Dit is nu hetgeen de kinderen Israels geerfd hebben in het
land Kanaan; hetwelk de priester Eleazar, en Jozua, de zoon
van Nun, en de hoofden der vaderen van de stammen der
kinderen Israels, hun hebben doen erven; **2** Door het lot
hunner erfenis, gelijk als de HEERE door den dienst van
Mozes geboden had, aangaande de negen stammen en den
halven stam. **3** Want aan de twee stammen en den halven
stam had Mozes een erfdeel gegeven op gene zijde van de
Jordaan; maar aan de Levieten had hij geen erfdeel onder
hen gegeven. **4** Want de kinderen van Jozef waren twee
stammen, Manasse en Efraim; en aan de Levieten gaven zij
geen deel in het land, maar steden om te bewonen, en
derzelver voorsteden voor hun vee en voor hun bezitting. **5**
Gelijk als de HEERE Mozes geboden had, alzo deden de
kinderen Israels, en zij deelden het land. **6** Toen naderden
de kinderen van Juda tot Jozua, te Gilgal, en Kaleb, de zoon
van Jefunne, de Keneziet, zeide tot hem: Gij weet het woord,
dat de HEERE tot Mozes, den man Gods, gesproken heeft te
Kades-barnea, ter oorzake van mij, en ter oorzake van u.

7 Ik was veertig jaren oud, toen Mozes, de knecht des
HEEREN, mij uitgezonden heeft van Kades-barnea, om het
land te verspieden, en ik hem antwoord bracht, gelijk als het
in mijn hart was. **8** Maar mijn broeders, die met mij
opgegaan waren, deden het hart des volks smelten; doch ik
volhardde den HEERE, mijn God, na te volgen. **9** Toen zwoer
Mozes te dien zelven dage, zeggende: Indien niet het land,
waarop uw voet getreden heeft, u en uw kinderen ten
erfdeel zal zijn in eeuwigheid, dewijl gij volhard hebt den
HEERE, mijn God, na te volgen. **10** En nu, zie, de HEERE
heeft mij in het leven behouden, gelijk als Hij gesproken
heeft; het zijn nu vijf en veertig jaren, sedert dat de HEERE

dit woord tot Mozes gesproken heeft, toen Israel in de
woestijn wandelde; en nu, zie, ik ben heden vijf en tachtig
jaren oud. **11** Ik ben nog heden zo sterk, gelijk als ik was ten
dage, toen Mozes mij uitzond; gelijk mijn kracht toen was,
alzo is nu mijn kracht, tot den oorlog, en om uit te gaan, en
om in te gaan. **12** En nu, geef mij dit gebergte, waarvan de
HEERE te dien dage gesproken heeft; want gij hebt het te
dienzelven dage gehoord, dat de Enakieten aldaar waren, en
dat er grote vaste steden waren; of de HEERE met mij ware,
dat ik hen verdreef, gelijk als de HEERE gesproken heeft. **13**
Toen zegende hem Jozua, en hij gaf Kaleb, den zoon van
Jefunne, Hebron ten erfdeel. **14** Daarom werd Hebron aan
Kaleb, den zoon van Jefunne, den Keneziet, ten erfdeel tot
op dezen dag; omdat hij volhard had den HEERE, den God
Israels, na te volgen. **15** De naam nu van Hebron was
eertijds Kirjath-arba, die een groot mens geweest is onder de
Enakieten. En het land rustte van den krijg.

Joshua 15

1 En het lot voor den stam der kinderen van Juda, naar hun
huisgezinnen, was: aan de landpale van Edom, de woestijn
Zin, zuidwaarts, was het uiterste tegen het zuiden; **2** Zodat
hun landpale, tegen het zuiden, het uiterste van de Zoutzee
was; van de tong af, die tegen het zuiden ziet; **3** En zij gaat
uit naar het zuiden tot den opgang van Akrabbim, en gaat
door naar Zin, en gaat op van het zuiden naar Kades-barnea,
en gaat door Hezron, en gaat op naar Adar, en gaat om
Karkaa; **4** En gaat door naar Azmon, en komt uit aan de beek
van Egypte; en de uitgangen dezer landpale zullen naar de
zee zijn. Dit zal uw landpale tegen het zuiden zijn. **5** De
landpale nu tegen het oosten zal de Zoutzee zijn, tot aan
het uiterste van de Jordaan; en de landpale, aan de zijde
tegen het noorden, zal zijn van de tong der zee, van het
uiterste van de Jordaan. **6** En deze landpale zal opgaan tot
Beth-hogla, en zal doorgaan van het noorden naar Beth-
araba; en deze landpale zal opgaan tot den steen van
Bohan, den zoon van Ruben. **7** Verder zal deze landpale
opgaan naar Debir, van het dal van Achor, en zal
noordwaarts zien naar Gilgal, hetwelk tegen den opgang
van Adummim is, die aan het zuiden der beek is. Daarna zal
deze landpale doorgaan tot het water van En-semes, en haar
uitgangen zullen wezen te En-rogel. **8** En deze landpale zal
opgaan door het dal van den zoon van Hinnom, aan de zijde
van den Jebusiet van het zuiden, dezelve is Jeruzalem; en
deze landpale zal opwaarts gaan tot de spits van den berg,
die voor aan het dal van Hinnom is, westwaarts, hetwelk in
het uiterste van het dal der Refaieten is, tegen het noorden.
9 Daarna zal deze landpale strekken van de hoogte des
bergs tot aan de waterfontein Nefthoah, en uitgaan tot de
steden van het gebergte Efron. Verder zal deze landpale
strekken naar Baala; deze is Kirjath-jearim. **10** Daarna zal

deze landpale zich omkeren van Baala tegen het westen,
naar het gebergte Seir, en zal doorgaan aan de zijde van
den berg Jearim van het noorden; deze is Chesalon; en zij
zal afkomen naar Beth-semes, en door Timna gaan. **11**
Verder zal deze landpale uitgaan aan de zijde van Ekron,
noordwaarts, en deze landpale zal strekken naar Sichron
aan, en over den berg Baala gaan, en uitgaan te Jabneel; en
de uitgangen dezer landpale zullen zijn naar de zee. **12** De
landpale nu tegen het westen zal zijn tot de grote zee en
derzelver landpale. Dit is de landpale der kinderen van Juda
rondom heen, naar hun huisgezinnen. **13** Doch Kaleb, den
zoon van Jefunne, had hij een deel gegeven in het midden
der kinderen van Juda, naar den mond des HEEREN tot
Jozua, de stad van Arba, vader van Enak, dat is Hebron.

14 En Kaleb verdreef van daar de drie zonen van Enak,
Sesai, en Ahiman, en Talmai, geboren van Enak. **15** En
vandaar toog hij opwaarts tot de inwoners van Debir (de
naam van Debir nu was te voren Kirjath-sefer). **16** En Kaleb
zeide: Wie Kirjath-sefer zal slaan, en nemen haar in, dien zal
ik ook mijn dochter Achsa tot een vrouw geven.

17 Othniel nu, de zoon van Kenaz, den broeder van Kaleb,
nam haar in; en hij gaf hem Achsa, zijn dochter, tot een
vrouw. **18** En het geschiedde, als zij tot hem kwam, zo porde
zij hem aan, om een veld van haar vader te begeren; en zij
sprong van den ezel af; toen sprak Kaleb tot haar: Wat is u?
19 En zij zeide: Geef mij een zegen; dewijl gij mij een dor
land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen. Toen gaf hij
haar hoge waterwellingen en lage waterwellingen. **20** Dit is
het erfdeel van den stam der kinderen van Juda, naar hun
huisgezinnen.

21 De steden nu, van het uiterste van den stam der
kinderen van Juda tot de landpale van Edom, tegen het
zuiden, zijn: Kabzeel, en Eder, en Jagur, **22** En Kina, en

Dimona, en Adada, **23** En Kedes, en Hazor, en Jithnan, **24**
Zif, en Telem, en Bealoth, **25** En Hazor-hadattha, en Kerioth-
hezron, (dat is Hazor). **26** Amam, en Sema, en Molada, **27**
En Hazar-gadda, en Hesmon, en Beth-palet, **28** En Hazar-
sual, en Beer-seba, en Biz-jotheja, **29** Baala, en Ijim, en
Azem, **30** En Eltholad, en Chesil, en Horma, **31** En Ziklag, en
Madmanna, en Sanzanna, **32** En Lebaoth, en Silhim, en Ain,
en Rimmon. Al deze steden zijn negen en twintig en haar
dorpen. **33** In de laagte zijn: Esthaol, en Zora, en Asna, **34**
En Zanoah, en En-gannim, Tappuah, en Enam, **35** Jarmuth,
en Adullam, Socho en Azeka, **36** En Saaraim, en Adithaim,
en Gedera, en Gederothaim; veertien steden en haar
dorpen. **37** Zenan, en Hadasa, en Migdal-gad, **38** En Dilan,
en Mizpa, en Jokteel, **39** Lachis, en Bozkath, en Eglon, **40** En
Chabbon, en Lahmas, en Chitlis, **41** En Gederoth, Beth-
dagon, en Naama, en Makkeda; zestien steden en haar
dorpen. **42** Libna, en Ether, en Asan, **43** En Jiftah, en Asna,
en Nezib, **44** En Kehila, en Achzib, en Mareza; negen steden
en haar dorpen; **45** Ekron, en haar onderhorige plaatsen, en
haar dorpen. **46** Van Ekron, en naar de zee toe; alle, die aan
de zijde van Asdod zijn, en haar dorpen; **47** Asdod, haar
onderhorige plaatsen en haar dorpen; Gaza, haar
onderhorige plaatsen en haar dorpen, tot aan de rivier van
Egypte; en de grote zee, en haar landpale. **48** Op het
gebergte nu: Samir, en Jatthir, en Socho,

49 En Danna, en Kirjath-sanna, die is Debir, **50** En Anab, en
Estemo, en Anim, **51** En Gosen, en Holon, en Gilo; elf steden
en haar dorpen. **52** Arab, en Duma, en Esan, **53** En Janum,
en Beth-tappuah, en Afeka, **54** En Humta, en Kirjath-arba,
die is Hebron, en Zior; negen steden en haar dorpen. **55**
Maon, Karmel, en Zif, en Juta, **56** En Jizreel, en Jokdeam, en
Zanoah, **57** Kain, Gibea, en Timna; tien steden en haar
dorpen. **58** Halhul, Beth-zur, en Gedor, **59** En Maarath, en
Beth-anoth, en Eltekon; zes steden en haar dorpen. **60**
Kirjath-baal, die is Kirjath-jearim, en Rabba; twee steden en

haar dorpen. **61** In de woestijn: Beth-araba, Middin en
Sechacha, **62** En Nibsan, en de Zoutstad, en Engedi; zes
steden en haar dorpen. **63** Maar de kinderen van Juda
konden de Jebusieten, inwoners van Jeruzalem, niet
verdrijven; alzo woonden de Jebusieten bij de kinderen van
Juda te Jeruzalem, tot dezen dag toe.

Joshua 16

1 Daarna kwam het lot der kinderen van Jozef uit: van de
Jordaan bij Jericho, aan het water van Jericho, oostwaarts, de
woestijn opgaande van Jericho, door het gebergte Beth-el; **2**
En het komt van Beth-el uit naar Luz; en het gaat door tot
de landpale des Archiets, tot Ataroth toe; **3** En het gaat af
tegen het westen naar de landpale Jafleti, tot aan de
landpale van het benedenste Beth-horon, en tot Gezer; en
haar uitgangen zijn aan de zee. **4** Alzo hebben hun erfdeel
bekomen de kinderen van Jozef, Manasse en Efraim. **5** De
landpale nu der kinderen van Efraim, naar hun
huisgezinnen, is deze: te weten, de landpale huns erfdeels
was oostwaarts Atroth-addar tot aan het bovenste Beth-
horon.

6 En deze landpale gaat uit tegen het westen bij
Michmetath, van het noorden, en deze landpale keert zich
om tegen het oosten naar Thaanath-silo, en gaat door
dezelve van het oosten naar Janoah; **7** En komt af van
Janoah naar Ataroth en Naharoth, en stoot aan Jericho, en
gaat uit aan de Jordaan. **8** Van Tappuah gaat deze landpale
westwaarts naar de beek Kana, en haar uitgangen zijn aan
de zee. Dit is het erfdeel van den stam der kinderen van
Efraim, naar hun huisgezinnen. **9** En de steden, die
afgezonderd waren voor de kinderen van Efraim, waren in
het midden van het erfdeel der kinderen van Manasse, al die
steden en haar dorpen. **10** En zij verdreven de Kanaanieten
niet, die te Gezer woonden; alzo woonden die Kanaanieten
in het midden der Efraimieten tot op dezen dag; maar zij
waren onder schatting dienende.

Joshua 17

1 De stam van Manasse had ook een lot, omdat hij de
eerstgeborene van Jozef was: te weten Machir, de
eerstgeborene van Manasse, de vader van Gilead; omdat hij
een krijgsman was, zo had hij Gilead en Bazan. **2** Ook
hadden de overgebleven kinderen van Manasse een lot,
naar hun huisgezinnen; te weten de kinderen van Abiezer,
en de kinderen van Helek, en de kinderen van Asriel, en de
kinderen van Sechem, en de kinderen van Hefer, en de
kinderen van Semida. Dit zijn de mannelijke kinderen van
Manasse, den zoon van Jozef, naar hun huisgezinnen. **3**
Zelafead nu, de zoon van Hefer, den zoon van Gilead, den
zoon van Machir, den zoon van Manasse, had geen zonen,
maar dochters; en dit zijn de namen zijner dochteren:
Machla en Noa, Hogla, Milka en Tirza.

4 Dezen dan traden toe voor het aangezicht van Eleazar,
den priester, en voor het aangezicht van Jozua, den zoon
van Nun, en voor het aangezicht der oversten, zeggende: De
HEERE heeft Mozes geboden, dat men ons een erfdeel geven
zou in het midden onzer broederen. Daarom gaf hij haar,
naar den mond des HEEREN, een erfdeel in het midden der
broederen van haar vader. **5** En aan Manasse vielen tien
snoeren toe, behalve het land Gilead en Bazan, dat op gene
zijde van de Jordaan is. **6** Want de dochteren van Manasse
erfden een erfdeel in het midden zijner zonen; en het land
Gilead hadden de overgebleven kinderen van Manasse. **7**
Zodat de landpale van Manasse was van Aser af tot
Michmetath, die voor aan Sichem is; en deze landpale gaat
ter rechterhand tot aan de inwoners van En-tappuah.

8 Manasse had wel het land van Tappuah, maar Tappuah
zelve, aan de landpale van Manasse, hadden de kinderen

van Efraim. **9** Daarna komt de landpale af naar de beek Kana
tegen het zuiden der beek. Deze steden zijn van Efraim in
het midden der steden van Manasse; en de landpale van
Manasse is aan het noorden der beek, en haar uitgangen
zijn aan de zee. **10** Het was van Efraim tegen het zuiden, en
tegen het noorden was het van Manasse, en de zee was zijn
landpale; en aan het noorden stieten zij aan Aser, en aan
het oosten aan Issaschar. **11** Want Manasse had, in Issaschar
en in Aser, Beth-sean en haar onderhorige plaatsen, en
Jibleam en haar onderhorige plaatsen, en de inwoners te Dor
en haar onderhorige plaatsen, en de inwoners te En-dor en
haar onderhorige plaatsen, en de inwoners te Thaanach en
haar onderhorige plaatsen, en de inwoners te Megiddo en
haar onderhorige plaatsen: drie landstreken. **12** En de
kinderen van Manasse konden de inwoners van die steden
niet verdrijven; want de Kanaanieten wilden in hetzelve land
wonen. **13** En het geschiedde, als de kinderen Israels sterk
werden, zo maakten zij de Kanaanieten cijnsbaar; maar zij
verdreven hen niet ganselijk. **14** Toen spraken de kinderen
van Jozef tot Jozua, zeggende: Waarom hebt gij mij ten
erfdeel maar een lot en een snoer gegeven, daar ik toch een
groot volk ben, voor zoveel de HEERE mij dus verre
gezegend heeft?

15 Jozua nu zeide tot henlieden: Dewijl gij een groot volk
zijt, zo ga op naar het woud, en houw daar voor u af in het
land der Ferezieten en der Refaieten, dewijl u het gebergte
van Efraim te eng is. **16** Toen zeiden de kinderen van Jozef:
Dat gebergte zou ons niet genoegzaam zijn; er zijn ook
ijzeren wagens bij alle Kanaanieten, die in het land des dals
wonen, bij die te Beth-sean en haar onderhorige plaatsen,
en die in het dal van Jizreel zijn. **17** Verder sprak Jozua tot
het huis van Jozef, tot Efraim en tot Manasse, zeggende: Gij
zijt een groot volk, en gij hebt grote kracht, gij zult geen een
lot hebben; **18** Maar het gebergte zal het uwe zijn; en dewijl
het een woud is, zo houw het af, zo zullen zijn uitgangen de

uwe zijn; want gij zult de Kanaanieten verdrijven, al hebben
zij ijzeren wagens, al zijn zij sterk.

Joshua 18

1 En de ganse vergadering van de kinderen Israels
verzamelde zich te Silo, en zij richtten aldaar op de tent der
samenkomst, nadat het land voor hen onderworpen was. **2**
En er bleven over onder de kinderen Israels, aan dewelken
zij hun erfdeel niet uitgedeeld hadden, zeven stammen.

3 En Jozua zeide tot de kinderen Israels: Hoe lang houdt gij
u zo slap, om voort te gaan, om het land te beerven, hetwelk
de HEERE, de God uwer vaderen, u gegeven heeft? **4** Geeft
voor ulieden drie mannen van elken stam, dat ik ze
heenzende, en zij zich opmaken, en het land doorwandelen,
en beschrijven hetzelve naar hun erven, en weder tot mij
komen. **5** Zij nu zullen het delen in zeven delen; Juda zal
blijven op zijn landpale van het zuiden, en het huis van
Jozef zal blijven op zijn landpale van het noorden. **6** En
gijlieden zult het land beschrijven in zeven delen, en tot mij
herwaarts brengen, dat ik voor ulieden het lot hier werpe
voor het aangezicht des HEEREN, onzes Gods. **7** Want de
Levieten hebben geen deel in het midden van ulieden; maar
het priesterdom des HEEREN is hun erfdeel. Gad nu, en
Ruben, en de halve stam van Manasse, hebben hun erfdeel
genomen op gene zijde van de Jordaan, oostwaarts, hetwelk
hun Mozes, de knecht des HEEREN, gegeven heeft. **8** Toen
maakten zich die mannen op, en gingen heen. En Jozua
gebood hun, die heengingen om het land te beschrijven,
zeggende: Gaat, en doorwandelt het land, en beschrijft het;
komt dan weder tot mij, zo zal ik ulieden hier het lot werpen,
voor het aangezicht des HEEREN, te Silo.

9 De mannen dan gingen heen, en togen het land door en
beschreven het, naar de steden, in zeven delen, in een
boek; en kwamen weder tot Jozua in het leger te Silo. **10**

Toen wierp Jozua het lot voor hen te Silo, voor het
aangezicht des HEEREN. En Jozua deelde aldaar den
kinderen Israels het land, naar hun afdelingen.

11 En het lot van den stam der kinderen van Benjamin
kwam op, naar hun huisgezinnen; en de landpale van hun
lot ging uit tussen de kinderen van Juda, en tussen de
kinderen van Jozef.

12 En hun landpale was naar den hoek noordwaarts van de
Jordaan; en deze landpale gaat opwaarts aan de zijde van
Jericho van het noorden, en gaat op door het gebergte
westwaarts, en haar uitgangen zijn aan de woestijn van
Beth-aven. **13** En van daar gaat de landpale door naar Luz,
aan de zijde van Luz (welke is Beth-el), zuidwaarts; en deze
landpale gaat af naar Atroth-addar, aan den berg, die aan de
zuidzijde van het benedenste Beth-horon is. **14** En die
landpale strekt en keert zich om, naar den westhoek
zuidwaarts van den berg, die tegenover Beth-horon
zuidwaarts is, en haar uitgangen zijn aan Kirjath-baal (welke
is Kirjath-jearim), een stad der kinderen van Juda. Dit is de
hoek ten westen. **15** De hoek nu ten zuiden is aan het
uiterste van Kirjath-jearim; en deze landpale gaat uit ten
westen, en zij komt uit aan de fontein der wateren van
Neftoah. **16** En deze landpale gaat af tot aan het uiterste
des bergs, die tegenover het dal van den zoon van Hinnom
is, die in het dal der Refaieten is tegen het noorden; en gaat
af door het dal van Hinnom, aan de zijde der Jebusieten
zuidwaarts, en gaat af aan de fontein van Rogel; **17** En
strekt zich van het noorden, en gaat uit te En-semes; van
daar gaat zij uit naar Geliloth, welke is tegenover den
opgang naar Adummim, en zij gaat af aan den steen van
Bohan, den zoon van Ruben; **18** En gaat door ter zijde
tegenover Araba naar het noorden, en gaat af te Araba. **19**
Verder gaat deze landpale door aan de zijde van Beth-hogla
noordwaarts, en de uitgangen van deze landpale zijn aan de

tong der Zoutzee noordwaarts, aan het uiterste van de
Jordaan zuidwaarts. Dit is de zuiderlandpale. **20** De Jordaan
nu bepaalt haar aan den hoek naar het oosten. Dit is het
erfdeel der kinderen van Benjamin, in hun landpalen
rondom, naar hun huisgezinnen. **21** De steden nu van den
stam der kinderen van Benjamin, naar hun huisgezinnen,
zijn: Jericho, en Beth-hogla, en Emek-keziz, **22** En Beth-
araba, en Zemaraim, en Beth-el, **23** En Haavvim, en Para, en
Ofra, **24** Chefar-haammonai, en Ofni, en Gaba; twaalf steden
en haar dorpen. **25** Gibeon, en Rama, en Beeroth, **26** En
Mizpe, en Chefira, en Moza, **27** En Rekem, en Jirpeel, en
Tharala, **28** En Zela, Elef en Jebusi (deze is Jeruzalem),
Gibath, Kirjath: veertien steden mitsgaders haar dorpen. Dit
is het erfdeel der kinderen van Benjamin, naar hun
huisgezinnen.

Joshua 19

1 Daarna ging het tweede lot uit voor Simeon, voor den
stam der kinderen van Simeon, naar hun huisgezinnen; en
hun erfdeel was in het midden van het erfdeel der kinderen
van Juda. **2** En zij hadden in hun erfdeel: Beer-seba, en
Seba, en Molada, **3** En Hazar-sual, en Bala, en Azem, **4** En
Eltholad, en Bethul, en Horma, **5** En Ziklag, en Beth-
hammerchaboth, en Hazar-suza, **6** En Beth-lebaoth, en
Saruhen; dertien steden en haar dorpen. **7** Ain, Rimmon, en
Ether, en Asan; vier steden en haar dorpen; **8** En al de
dorpen, die rondom deze steden waren, tot Baalath-beer,
dat is Ramath tegen het zuiden. Dit is het erfdeel van den
stam der kinderen van Simeon, naar hun huisgezinnen. **9**
Het erfdeel der kinderen van Simeon is onder het snoer der
kinderen van Juda; want het erfdeel der kinderen van Juda
was te groot voor hen; daarom erfden de kinderen van
Simeon in het midden van hun erfdeel. **10** Daarna kwam het
derde lot op voor de kinderen van Zebulon, naar hun
huisgezinnen; en de landpale van hun erfdeel was tot aan
Sarid.

11 En hun landpale gaat opwaarts naar het westen en Mar-
ala, en reikt tot Dabbaseth, en reikt tot aan de beek, die
voor aan Jokneam is. **12** En zij wendt zich van Sarid
oostwaarts tegen den opgang der zon, tot de landpale van
Chisloth-thabor, en zij komt uit te Dobrath, en gaat opwaarts
naar Jafia. **13** En vandaar gaat zij oostwaarts door naar den
opgang, naar Gath-hefer, te Eth-kazin, en zij komt uit te
Rimmon-methoar, hetwelk is Nea. **14** En deze landpale keert
zich om tegen het noorden naar Hannathon, en haar
uitgangen zijn het dal van Jiftah-el. **15** En Kattath, en
Nahalal, en Simron, en Jidala, en Bethlehem; twaalf steden
en haar dorpen. **16** Dit is het erfdeel der kinderen van

Zebulon, naar hun huisgezinnen; deze steden en haar
dorpen. **17** Het vierde lot ging uit voor Issaschar, voor de
kinderen van Issaschar, naar hun huisgezinnen.

18 En hun landpale was Jizreela, en Chesulloth, en Sunem,
19 En Hafaraim, en Sion, en Anacharath, **20** En Rabbith, en
Kisjon, en Ebez, **21** En Remeth, en En-gannim, en En-hadda,
en Beth-pazzez. **22** En deze landpale reikt aan Thabor, en
Sahazima, en Beth-semes; en de uitgangen van hun
landpale zijn aan de Jordaan; zestien steden en haar dorpen.
23 Dit is het erfdeel van den stam der kinderen van
Issaschar, naar hun huisgezinnen, de steden en haar
dorpen. **24** Toen ging het vijfde lot voor den stam der
kinderen van Aser uit, naar hun huisgezinnen.

25 En hun landpale was Helkath, en Hali, en Beten, en
Achsaf, **26** En Allammelech, en Am-ad, en Mis-al; en zij reikt
aan Karmel westwaarts, en aan Sichor-libnath; **27** En wendt
zich tegen den opgang der zon naar Beth-dagon, en reikt
aan Zebulon, en aan het dal Jiftha-el noordwaarts naar Beth-
emek, en Nehiel, en komt uit tot Kabul ter linkerhand; **28** En
Ebron, en Rehob, en Hammon, en Kana, tot aan groot Sidon.
29 En deze landpale wendt zich naar Rama, en tot aan de
vaste stad Tyrus; dan keert deze landpale naar Hosa, en haar
uitgangen zijn aan de zee, van het landsnoer strekkende
naar Achzib, **30** En Umma, en Afek, en Rehob; twee en
twintig steden en haar dorpen. **31** Dit is het erfdeel van den
stam der kinderen van Aser, naar hun huisgezinnen, deze
steden en haar dorpen. **32** Het zesde lot ging uit voor de
kinderen van Nafthali, voor de kinderen van Nafthali, naar
hun huisgezinnen.

33 En hun landpale is van Helef, van Allon tot Zaanannim,
en Adami-nekeb, en Jabneel, tot Lakkum; en haar uitgangen
zijn aan de Jordaan. **34** En deze landpale wendt zich
westwaarts naar Asnoth-thabor, en van daar gaat zij voort

naar Hukkok, en zij reikt aan Zebulon tegen het zuiden, en
aan Aser reikt zij tegen het westen, en aan Juda aan de
Jordaan tegen den opgang der zon. **35** De vaste steden nu
zijn: Ziddim, Zer en Hammath, Rakkath en Cinnereth, **36** En
Adama, en Rama, en Hazor, **37** En Kedes, en Edrei, en En-
hazor, **38** En Jiron, en Migdal-el, Horem en Beth-anath, en
Beth-semes; negentien steden en haar dorpen. **39** Dit is het
erfdeel van den stam der kinderen van Nafthali, naar hun
huisgezinnen, de steden en haar dorpen. **40** Het zevende lot
ging uit voor den stam der kinderen van Dan, naar hun
huisgezinnen.

41 En de landpale van hun erfdeel was: Zora, en Esthaol, en
Ir-semes, **42** En Saalabbin, en Ajalon, en Jithla, **43** En Elon,
en Timnatha, en Ekron, **44** En Elteke, en Gibbethon, en
Baalath, **45** En Jehud, en Bene-berak, en Gath-rimmon, **46**
En Me-jarkon, en Rakkon, met de landpale tegenover Jafo.
47 Doch de landpale der kinderen van Dan was hun te klein
uitgekomen; daarom togen de kinderen van Dan op, en
krijgden tegen Lesem, en namen haar in, en sloegen haar
met de scherpte des zwaards, en erfden haar, en woonden
daarin; en zij noemden Lesem Dan, naar den naam van hun
vader Dan. **48** Dit is het erfdeel van den stam der kinderen
van Dan, naar hun huisgezinnen, deze steden en haar
dorpen. **49** Toen zij nu geeindigd hadden het land erfelijk te
delen, naar zijn landpalen, zo gaven de kinderen Israels aan
Jozua, den zoon van Nun, een erfdeel in het midden van
hen.

50 Naar den mond des HEEREN gaven zij hem die stad,
welke hij begeerde, Thimnath-serah, op het gebergte van
Efraim; en hij bouwde die stad, en woonde in dezelve. **51** Dit
zijn de erfdelen, welke Eleazar, de priester, en Jozua, de
zoon van Nun, en de hoofden der vaderen van de stammen,
door het lot aan de kinderen Israels erfelijk uitdeelden te
Silo, voor het aangezicht des HEEREN, aan de deur van de

tent der samenkomst. Aldus maakten zij een einde van het uitdelen des lands.

Joshua 20

1 Verder sprak de HEERE tot Jozua, zeggende: **2** Spreek tot
de kinderen Israels, zeggende: Geeft voor ulieden de
vrijsteden, waarvan Ik met ulieden gesproken heb door den
dienst van Mozes. **3** Dat daarhenen vliede de doodslager,
die een ziel door dwaling, niet met wetenschap, verslaat;
opdat zij ulieden zijn tot een toevlucht voor den
bloedwreker. **4** Als hij vlucht tot een van die steden, zo zal
hij staan aan de deur der stadspoort, en hij zal zijn woorden
spreken voor de oren van de oudsten derzelver stad; dan
zullen zij hem tot zich in de stad nemen, en hem plaats
geven, dat hij bij hen wone. **5** En als de bloedwreker hem
najaagt, zo zullen zij den doodslager in zijn hand niet
overgeven, dewijl hij zijn naaste niet met wetenschap
verslagen heeft, en hem gisteren en eergisteren niet heeft
gehaat. **6** En hij zal in dezelve stad wonen, totdat hij sta
voor het aangezicht der vergadering voor het gericht, totdat
de hogepriester sterve, die in die dagen zijn zal; dan zal de
doodslager wederkeren, en komen tot zijn stad, en tot zijn
huis, tot de stad, van waar hij gevloden is. **7** Toen heiligden
zij Kedes in Galilea, op het gebergte van Nafthali, en Sichem
op het gebergte van Efraim, en Kirjath-arba, deze is Hebron,
op het gebergte van Juda.

8 En aan gene zijde van de Jordaan, van Jericho oostwaarts,
gaven zij Bezer in de woestijn, in het platte land, van den
stam van Ruben; en Ramoth in Gilead, van den stam van
Gad; en Golan in Bazan, van den stam van Manasse. **9** Dit
nu zijn de steden, die bestemd waren voor al de kinderen
Israels, en voor den vreemdeling, die in het midden van
henlieden verkeert, opdat derwaarts vluchte al wie een ziel
slaat door dwaling; opdat hij niet sterve door de hand des

bloedwrekers, totdat hij voor het aangezicht der vergadering gestaan zal hebben.

Joshua 21

1 Toen naderden de hoofden der vaderen van de Levieten
tot Eleazar, den priester, en tot Jozua, den zoon van Nun, en
tot de hoofden der vaderen van de stammen der kinderen
Israels; **2** En zij spraken tot hen, te Silo, in het land Kanaan,
zeggende: De HEERE heeft geboden door den dienst van
Mozes, dat men ons steden te bewonen geven zou, en haar
voorsteden voor onze beesten. **3** Daarom gaven de kinderen
Israels aan de Levieten van hun erfdeel, naar den mond des
HEEREN, deze steden en de voorsteden derzelve. **4** Toen
ging het lot uit voor de huisgezinnen der Kahathieten; en
voor de kinderen van Aaron, den priester, uit de Levieten,
waren van den stam van Juda, en van den stam van Simeon,
en van den stam van Benjamin, door het lot, dertien steden.
5 En aan de overgebleven kinderen van Kahath vielen, bij
het lot, van de huisgezinnen van den stam van Efraim, en
van den stam van Dan, en van den halven stam van
Manasse, tien steden. **6** En aan de kinderen van Gerson, van
de huisgezinnen van den stam van Issaschar, en van den
stam van Aser, en van den stam van Nafthali, en van den
halven stam van Manasse, in Bazan, bij het lot, dertien
steden. **7** Aan de kinderen van Merari, naar hun
huisgezinnen, van den stam van Ruben, en van den stam
van Gad, en van den stam van Zebulon, twaalf steden. **8**
Alzo gaven de kinderen Israels aan de Levieten deze steden
en haar voorsteden, bij het lot, gelijk de HEERE geboden
had door den dienst van Mozes. **9** Verder gaven zij van den
stam der kinderen van Juda, en van den stam der kinderen
van Simeon, deze steden, die men bij name noemde;

10 Dat zij waren van de kinderen van Aaron, van de
huisgezinnen der Kahathieten, uit de kinderen van Levi;
want het eerste lot was het hunne. **11** Zo gaven zij hun de

stad van Arba, den vader van Anok (zij is Hebron), op den
berg van Juda, en haar voorsteden rondom haar. **12** Maar het
veld der stad en haar dorpen, gaven zij aan Kaleb, den zoon
van Jefunne, tot zijn bezitting. **13** Alzo gaven zij aan de
kinderen van den priester Aaron de vrijstad des doodslagers,
Hebron en haar voorsteden, en Libna en haar voorsteden;

14 En Jatthir en haar voorsteden, en Esthemoa en haar
voorsteden; **15** En Holon en haar voorsteden, en Debir en
haar voorsteden; **16** En Ain en haar voorsteden, en Jutta en
haar voorsteden, en Beth-semes en haar voorsteden; negen
steden van deze twee stammen. **17** En van den stam van
Benjamin, Gibeon en haar voorsteden, Geba en haar
voorsteden; **18** Anathoth en haar voorsteden, en Almon en
haar voorsteden: vier steden. **19** Al de steden der kinderen
van Aaron, de priesteren, waren dertien steden en haar
voorsteden. **20** De huisgezinnen nu der kinderen van
Kahath, de Levieten, die overgebleven waren van de
kinderen van Kahath, die hadden de steden huns lots van
den stam van Efraim.

21 En zij gaven hun Sichem, een vrijstad des doodslagers,
en haar voorsteden, op den berg Efraim, en Gezer en haar
voorsteden; **22** En Kibzaim en haar voorsteden, en Beth-
horon en haar voorsteden: vier steden. **23** En van den stam
van Dan, Elteke en haar voorsteden, Gibbethon en haar
voorsteden; **24** Ajalon en haar voorsteden, Gath-rimmon en
haar voorsteden: vier steden. **25** En van den halven stam
van Manasse, Thaanach en haar voorsteden, en Gath-
rimmon en haar voorsteden: twee steden. **26** Al de steden
voor de huisgezinnen van de overige kinderen van Kahath
zijn tien, met haar voorsteden. **27** En aan de kinderen van
Gerson, van de huisgezinnen der Levieten, van den halven
stam van Manasse, de vrijstad des doodslagers, Golan in
Bazan, en haar voorsteden, en Beesthera en haar
voorsteden: twee steden.

28 En van den stam van Issaschar, Kisjon en haar
voorsteden, en Dobrath en haar voorsteden; **29** Jarmuth en
haar voorsteden, En-gannim en haar voorsteden: vier
steden. **30** En van den stam van Aser, Misal en haar
voorsteden, Abdon en haar voorsteden; **31** En Helkath en
haar voorsteden, en Rehob en haar voorsteden: vier steden.
32 En van den stam van Nafthali, de vrijstad des
doodslagers, Kedes in Galilea, en haar voorsteden, en
Hammoth-dor en haar voorsteden, en Karthan en haar
voorsteden: drie steden. **33** Al de steden der Gersonieten,
naar hun huisgezinnen, zijn dertien steden en haar
voorsteden. **34** Aan de huisgezinnen nu van de kinderen
van Merari, van de overige Levieten, werd gegeven van den
stam van Zebulon, Jokneam en haar voorsteden, Kartha en
haar voorsteden;

35 Dimna en haar voorsteden, Nahalal en haar voorsteden:
vier steden. **36** En van den stam van Ruben, Bezer en haar
voorsteden, en Jahza en haar voorsteden; **37** Kedemoth en
haar voorsteden, en Mefaath en haar voorsteden: vier
steden. **38** Van den stam van Gad nu, de vrijstad des
doodslagers, Ramoth in Gilead, en haar voorsteden, en
Mahanaim en haar voorsteden; **39** Hesbon en haar
voorsteden, Jaezer en haar voorsteden: al die steden zijn
vier. **40** Al die steden waren van de kinderen van Merari,
naar hun huisgezinnen, die nog overig waren van de
huisgezinnen der Levieten; en hun lot was twaalf steden. **41**
Al de steden der Levieten, in het midden van de erfenis der
kinderen Israels, waren acht en veertig steden en haar
voorsteden. **42** Deze steden waren elk met haar voorsteden
rondom haar; alzo was het met al die steden. **43** Alzo gaf de
HEERE aan Israel het ganse land, dat Hij gezworen had hun
vaderen te geven, en zij beerfden het, en woonden daarin.

44 En de HEERE gaf hun rust rondom, naar alles, wat Hij hun
vaderen gezworen had; en er bestond niet een man van al

hun vijanden voor hun aangezicht; al hun vijanden gaf de
HEERE in hun hand. **45** Er viel niet een woord van al de
goede woorden, die de HEERE gesproken had tot het huis
van Israel; het kwam altemaal.

Joshua 22

1 Toen riep Jozua de Rubenieten, en de Gadieten, en den
halven stam van Manasse, **2** En hij zeide tot hen: Gijlieden
hebt onderhouden alles, wat u Mozes, de knecht des
HEEREN, geboden heeft; en gij zijt mijner stem gehoorzaam
geweest in alles, wat ik u geboden heb. **3** Gij hebt uw
broederen niet verlaten nu langen tijd, tot op dezen dag toe;
maar gij hebt waargenomen de onderhouding der geboden
van den HEERE, uw God. **4** En nu, de HEERE, uw God, heeft
uw broederen rust gegeven, gelijk Hij hun toegezegd had;
keert dan nu wederom, en gaat gij naar uw tenten, naar het
land uwer bezitting, hetwelk u Mozes, de knecht des
HEEREN, gegeven heeft op gene zijde van de Jordaan. **5**
Alleenlijk neemt naarstiglijk waar te doen het gebod en de
wet, die u Mozes, de knecht des HEEREN, geboden heeft, dat
gij den HEERE, uw God, liefhebt, en dat gij wandelt in al Zijn
wegen, en Zijn geboden houdt, en Hem aanhangt, en dat gij
Hem dient met uw ganse hart en met uw ganse ziel. **6** Alzo
zegende hen Jozua, en hij liet hen gaan; en zij gingen naar
hun tenten. **7** Want aan de helft van den stam van Manasse
had Mozes een erfdeel gegeven in Bazan; maar aan de
andere helft van denzelven gaf Jozua een erfdeel bij hun
broederen, aan deze zijde van de Jordaan westwaarts. Verder
ook als Jozua hen liet trekken naar hun tenten, zo zegende
hij hen.

8 En hij sprak tot hen, zeggende: Keert weder tot uw tenten
met veel rijkdom, en met zeer veel vee, met zilver, en met
goud, en met koper, en met ijzer, en met zeer veel klederen;
deelt den roof uwer vijanden met uw broederen. **9** Alzo
keerden de kinderen van Ruben, en de kinderen van Gad, en
de halve stam van Manasse wederom, en togen van de
kinderen Israels, van Silo, dat in het land Kanaan is, om te

gaan naar het land van Gilead, naar het land hunner bezitting, in hetwelk zij bezitters gemaakt waren, naar den mond des HEEREN, door den dienst van Mozes.

10 Toen zij kwamen aan de grenzen van de Jordaan, die in het land Kanaan zijn, zo bouwden de kinderen van Ruben, en de kinderen van Gad, en de halve stam van Manasse aldaar een altaar aan de Jordaan, een altaar groot in het aanzien.

11 En de kinderen Israels hoorden zeggen: Ziet, de kinderen van Ruben, en de kinderen van Gad, en de halve stam van Manasse hebben een altaar gebouwd, tegenover het land Kanaan, aan de grenzen van de Jordaan, aan de zijde der kinderen Israels.

12 Als de kinderen Israels dit hoorden, zo verzamelde de
ganse vergadering der kinderen Israels te Silo, dat zij tegen
hen optogen met een heir. **13** En de kinderen Israels zonden
aan de kinderen van Ruben, en aan de kinderen van Gad, en
aan den halven stam van Manasse, in het land Gilead,
Pinehas, den zoon van Eleazar, den priester; **14** En tien
vorsten met hem, van ieder vaderlijk huis een vorst, uit al de
stammen van Israel; en zij waren een ieder een hoofd van
het huis hunner vaderen over de duizenden van Israel. **15**
Toen zij tot de kinderen van Ruben, en tot de kinderen van
Gad, en tot den halven stam van Manasse kwamen, in het
land Gilead, zo spraken zij met hen, zeggende:

16 Alzo spreekt de ganse gemeente des HEEREN: Wat
overtreding is dit, waarmede gijlieden overtreden hebt
tegen den God van Israel, heden afkerende van achter den
HEERE, mits dat gij een altaar voor u gebouwd hebt, om
heden tegen den HEERE wederspannig te zijn? **17** Is ons de
ongerechtigheid van Peor te weinig, van dewelke wij niet
gereinigd zijn tot op dezen dag, hoewel de plaag in de

vergadering des HEEREN geweest is? **18** Dewijl gij u heden
van achter den HEERE afkeert, het zal dan geschieden, als
gij heden wederspannig zijt tegen den HEERE, zo zal Hij
Zich morgen grotelijks vertoornen tegen de ganse gemeente
van Israel. **19** Maar toch, indien het land uwer bezitting
onrein is, komt over in het land van de bezitting des
HEEREN, waar de tabernakel des HEEREN woont, en neemt
bezitting in het midden van ons; maar zijt niet
wederspannig tegen den HEERE, en zijt ook niet
wederspannig tegen ons, een altaar voor u bouwende,
behalve het altaar van den HEERE, onzen God. **20** Heeft niet
Achan, de zoon van Zerah, overtreding begaan met het
verbannene, en kwam er niet een verbolgenheid over de
ganse vergadering van Israel? En die man stierf niet alleen
in zijn ongerechtigheid. **21** Toen antwoordden de kinderen
van Ruben, en de kinderen van Gad, en de halve stam van
Manasse, en zij spraken met de hoofden der duizenden van
Israel:

22 De God der goden, de HEERE, de God der goden, de
HEERE, Die weet het; Israel zelf zal het ook weten! Is het
door wederspannigheid, of is het door overtreding tegen den
HEERE, zo behoudt ons heden niet; **23** Dat wij ons een
altaar zouden gebouwd hebben, om ons van achter den
HEERE af te keren, of om brandoffer en spijsoffer daarop te
offeren, of om dankoffer daarop te doen, zo eise het de
HEERE. **24** En zo wij dit niet uit zorg vanwege deze zaak
gedaan hebben, zeggende: Morgen mochten uw kinderen
tot onze kinderen spreken, zeggende: Wat hebt gij met den
HEERE, den God van Israel, te doen? **25** De HEERE heeft
immers de Jordaan tot landpale gezet tussen ons en tussen
ulieden, gij, kinderen van Ruben, en gij, kinderen van Gad!
gij hebt geen deel aan den HEERE. Zo mochten uw kinderen
onze kinderen doen ophouden, dat zij den HEERE niet
vreesden. **26** Daarom zeiden wij: Laat ons toch voor ons
maken, bouwende een altaar, niet ten brandoffer, noch ten

offer. **27** Maar dat het een getuige zij tussen ons en tussen
ulieden, en tussen onze geslachten na ons, opdat wij den
dienst des HEEREN voor Zijn aangezicht dienen mochten
met onze brandofferen, en met onze slachtofferen, en met
onze dankofferen; en dat uw kinderen tot onze kinderen
morgen niet zeggen: Gijlieden hebt geen deel aan den
HEERE. **28** Daarom zeiden wij: Wanneer het geschiedt, dat
zij morgen alzo tot ons en tot onze geslachten zeggen
zullen; zo zullen wij zeggen: Ziet de gedaante van het altaar
des HEEREN, hetwelk onze vaderen gemaakt hebben, niet
ten brandoffer, noch ten offer; maar het is een getuige
tussen ons en tussen ulieden. **29** Het zij verre van ons, dat
wij zouden wederspannig zijn tegen den HEERE, of dat wij te
dezen dage ons van achter den HEERE afkeren zouden,
bouwende een altaar ten brandoffer, ten spijsoffer, of ten
slachtoffer, behalve het altaar van den HEERE, onzen God,
dat voor Zijn tabernakel is. **30** Toen de priester Pinehas, en
de oversten der vergadering, en de hoofden der duizenden
van Israel, die bij hem waren, de woorden hoorden, die de
kinderen van Ruben, en de kinderen van Gad, en de
kinderen van Manasse gesproken hadden, zo was het goed
in hun ogen.

31 En Pinehas, de zoon van den priester Eleazar, zeide tot
de kinderen van Ruben, en tot de kinderen van Gad, en tot
de kinderen van Manasse: Heden weten wij, dat de HEERE in
het midden van ons is, dewijl gij deze overtreding tegen den
HEERE niet begaan hebt; toen hebt gijlieden de kinderen
Israels verlost uit de hand des HEEREN. **32** En Pinehas, de
zoon van den priester Eleazar, keerde wederom met de
oversten van de kinderen van Ruben, en van de kinderen
van Gad, uit het land Gilead, naar het land Kanaan, tot de
kinderen Israels; en zij brachten hun antwoord weder;

33 Het antwoord nu was goed in de ogen van de kinderen
Israels, en de kinderen Israels loofden God, en zeiden niet

meer van tegen hen op te trekken met een heir, om het land
te verderven, waarin de kinderen van Ruben en de kinderen
van Gad woonden. **34** En de kinderen van Ruben en de
kinderen van Gad noemden dat altaar: Dat het een getuige
zij tussen ons, dat de HEERE God is.

Joshua 23

1 En het geschiedde na vele dagen, nadat de HEERE Israel
rust gegeven had van al zijn vijanden rondom heen, en
Jozua oud geworden en wel bedaagd was; **2** Zo riep Jozua
gans Israel, hun oudsten, en hun hoofden, en hun richters,
en hun ambtlieden, en hij zeide tot hen: Ik ben oud
geworden, en wel bedaagd; **3** En gijlieden hebt gezien alles,
wat de HEERE, uw God, gedaan heeft aan al deze volken
voor uw aangezicht; want de HEERE, uw God, Zelf, is het,
Die voor u gestreden heeft. **4** Ziet, ik heb u deze overige
volken door het lot doen toevallen, ten erfdeel voor uw
stammen, van de Jordaan af, met al de volken, die ik
uitgeroeid heb, en tot de grote zee, tegen den ondergang
der zon. **5** En de HEERE, uw God, Zelf zal hen uitstoten voor
ulieder aangezicht, en Hij zal hen van voor ulieder
aangezicht verdrijven; en gij zult hun land erfelijk bezitten,
gelijk als de HEERE, uw God, tot u gesproken heeft. **6** Zo
weest zeer sterk, om te bewaren en om te doen alles, wat
geschreven is in het wetboek van Mozes; opdat gij daarvan
niet afwijkt ter rechter hand noch ter linkerhand; **7** Dat gij
niet ingaat tot deze volken: deze, die overgebleven zijn bij
ulieden; gedenkt ook niet aan den naam hunner goden, en
doet er niet bij zweren, en dient hen niet, en buigt u voor die
niet; **8** Maar den HEERE, uw God, zult gij aanhangen, gelijk
als gij tot op dezen dag gedaan hebt. **9** Want de HEERE
heeft van uw aangezicht verdreven grote en machtige
volken; en u aangaande, niemand heeft voor uw aangezicht
bestaan, tot op dezen dag toe. **10** Een enig man onder u zal
er duizend jagen; want het is de HEERE, uw God, Zelf, Die
voor u strijdt, gelijk als Hij tot u gesproken heeft. **11** Daarom
bewaart uw zielen naarstiglijk, dat gij den HEERE, uw God,
liefhebt.

12 Want zo gij enigszins afkeert, en het overige van deze
volken aanhangt, van deze, die bij u overgebleven zijn, en u
met hen verzwagert, en gij tot hen zult ingaan, en zij tot u;
13 Weet voorzeker, dat de HEERE, uw God, niet voortvaren
zal deze volken van voor uw aangezicht te verdrijven; maar
zij zullen ulieden zijn tot een strik, en tot een net, en tot een
gesel aan uw zijden, en tot doornen in uw ogen, totdat gij
omkomt van dit goede land, hetwelk u de HEERE, uw God,
gegeven heeft. **14** En ziet, ik ga heden in den weg der ganse
aarde; en gij weet in uw ganse hart en in uw ganse ziel, dat
er niet een enig woord gevallen is van al die goede woorden,
welke de HEERE, uw God, over u gesproken heeft; zij zijn u
alle overkomen; er is van dezelve niet een enig woord
gevallen. **15** En het zal geschieden, gelijk als al die goede
dingen over u gekomen zijn, die de HEERE, uw God, tot u
gesproken heeft, alzo zal de HEERE over u komen laten al
die kwade dingen, totdat Hij u verdelge van dit goede land,
hetwelk u de HEERE, uw God gegeven heeft. **16** Wanneer gij
het verbond des HEEREN, uws Gods, overtreedt, dat Hij u
geboden heeft, en gij heengaat en dient andere goden, en u
voor dezelve nederbuigt, zo zal de toorn des HEEREN over u
ontsteken, en gij zult haastiglijk omkomen van het goede
land, hetwelk Hij u gegeven heeft.

Joshua 24

1 Daarna verzamelde Jozua al de stammen van Israel te
Sichem, en hij riep de oudsten van Israel, en deszelfs
hoofden, en deszelfs richters, en deszelfs ambtlieden; en zij
stelden zich voor het aangezicht van God. **2** Toen zeide
Jozua tot het ganse volk: Alzo zegt de HEERE, de God
Israels: Over gene zijde der rivier hebben uw vaders van
ouds gewoond, namelijk Terah, de vader van Abraham, en de
vader van Nahor; en zij hebben andere goden gediend. **3**
Toen nam Ik uw vader Abraham van gene zijde der rivier, en
deed hem wandelen door het ganse land Kanaan; Ik
vermeerderde ook zijn zaad en gaf hem Izak. **4** En aan Izak
gaf Ik Jakob en Ezau; en Ik gaf aan Ezau het gebergte Seir,
om dat erfelijk te bezitten; maar Jakob en zijn kinderen
togen af in Egypte. **5** Toen zond Ik Mozes en Aaron, en Ik
plaagde Egypte, gelijk als Ik in deszelfs midden gedaan heb;
en daarna leidde Ik u daaruit. **6** Als Ik uw vaders uit Egypte
gevoerd had, zo kwaamt gij aan de zee, en de Egyptenaars
jaagden uw vaderen na met wagens en met ruiters, tot de
Schelfzee. **7** Zij nu riepen tot den HEERE, en Hij stelde een
duisternis tussen u en tussen de Egyptenaars, en Hij bracht
de zee over hen, en bedekte hen; en uw ogen hebben
gezien, wat Ik in Egypte gedaan heb. Daarna hebt gij vele
dagen in de woestijn gewoond. **8** Toen bracht Ik u in het land
der Amorieten, die over gene zijde van de Jordaan woonden,
die streden tegen u; maar Ik gaf hen in uw hand, en gij
bezat hun land erfelijk, en Ik verdelgde hen voor ulieder
aangezicht. **9** Ook maakte zich Balak op, de zoon van
Zippor, de koning der Moabieten, en hij streed tegen Israel;
en hij zond heen, en deed Bileam, den zoon van Beor,
roepen, opdat hij u vervloeken zou. **10** Maar Ik wilde Bileam
niet horen; dies zegende hij u gestadig, en Ik verloste u uit
zijn hand. **11** Toen gij over de Jordaan getrokken waart, en te

Jericho kwaamt, zo krijgden de burgers van Jericho tegen u,
de Amorieten, en de Ferezieten, en de Kanaanieten, en de
Hethieten, en de Girgazieten, de Hevieten en de Jebusieten;
doch Ik gaf hen in ulieder hand. **12** En Ik zond horzelen voor
u heen; die dreven hen weg van ulieder aangezicht, gelijk
de beide koningen der Amorieten, niet door uw zwaard,
noch door uw boog. **13** Dus heb Ik u een land gegeven,
waaraan gij niet gearbeid hebt, en steden, die gij niet
gebouwd hebt, en gij woont in dezelve; gij eet van de
wijngaarden en olijfbomen, die gij niet geplant hebt. **14** En
nu, vreest den HEERE, en dient Hem in oprechtheid en in
waarheid; en doet weg de goden, die uw vaders gediend
hebben, aan gene zijde der rivier, en in Egypte; en dient
den HEERE.

15 Doch zo het kwaad is in uw ogen den HEERE te dienen,
kiest u heden, wien gij dienen zult; hetzij de goden, welke
uw vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend
hebben, of de goden der Amorieten, in welker land gij
woont; maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den
HEERE dienen!

16 Toen antwoordde het volk en zeide: Het zij verre van ons,
dat wij den HEERE verlaten zouden, om andere goden te
dienen. **17** Want de HEERE is onze God; Hij is het, Die ons
en onze vaderen uit het land van Egypte, uit het diensthuis
heeft opgebracht, en Die deze grote tekenen voor onze ogen
gedaan heeft, en ons bewaard heeft op al den weg, door
welken wij getogen zijn, en onder alle volken, door welker
midden wij getrokken zijn. **18** En de HEERE heeft voor ons
aangezicht uitgestoten al die volken, zelfs den Amoriet,
inwoner des lands. Wij zullen ook den HEERE dienen, want
Hij is onze God. **19** Toen zeide Jozua tot het volk: Gij zult
den HEERE niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God;
Hij is een ijverig God; Hij zal uw overtredingen en uw
zonden niet vergeven. **20** Indien gij den HEERE verlaten en

vreemde goden dienen zult, zo zal Hij Zich omkeren, en Hij
zal u kwaad doen, en Hij zal u verdoen, naar dat Hij u goed
gedaan zal hebben. **21** Toen zeide het volk tot Jozua: Neen,
maar wij zullen den HEERE dienen. **22** Jozua nu zeide tot het
volk: Gij zijt getuigen over uzelven, dat gij u den HEERE
verkoren hebt, om Hem te dienen. En zij zeiden: Wij zijn
getuigen. **23** En nu, doet de vreemde goden weg, die in het
midden van u zijn, en neigt uw harten tot den HEERE, den
God van Israel. **24** En het volk zeide tot Jozua: Wij zullen
den HEERE, onzen God, dienen, en wij zullen Zijner stem
gehoorzamen. **25** Alzo maakte Jozua op dienzelven dag een
verbond met het volk; en hij stelde het hun tot een inzetting
en recht te Sichem. **26** En Jozua schreef deze woorden in het
wetboek Gods; en hij nam een groten steen, en hij richtte
dien daar op onder den eik, die bij het heiligdom des
HEEREN was.

27 En Jozua zeide tot het ganse volk: Ziet, deze steen zal
ons tot een getuigenis zijn; want hij heeft gehoord al de
redenen des HEEREN, die Hij tot ons gesproken heeft; ja, hij
zal tot een getuigenis tegen ulieden zijn, opdat gij uw God
niet liegt. **28** Toen zond Jozua het volk weg, een ieder naar
zijn erfdeel. **29** En het geschiedde na deze dingen, dat
Jozua, de zoon van Nun, de knecht des HEEREN, stierf, oud
zijnde honderd en tien jaren.

30 En zij begroeven hem in de landpale zijns erfdeels, te
Timnath-serah, welke is op een berg van Efraim, aan het
noorden van den berg Gaas. **31** Israel nu diende den HEERE
al de dagen van Jozua, en al de dagen van de oudsten, die
lang na Jozua leefden, en die al het werk des HEEREN
wisten, hetwelk Hij aan Israel gedaan had. **32** Zij begroeven
ook de beenderen van Jozef, die de kinderen Israels uit
Egypte opgebracht hadden, te Sichem, in dat stuk velds,
hetwelk Jakob gekocht had van de kinderen van Hemor, den

vader van Sichem, voor honderd stukken gelds, want zij waren aan de kinderen van Jozef ter erfenis geworden.

33 Ook stierf Eleazar, de zoon van Aaron; en zij begroeven hem op den heuvel van Pinehas, zijn zoon, die hem gegeven was geweest op het gebergte van Efraim.

Judges

Judges 1

1 En het geschiedde na den dood van Jozua, dat de kinderen
Israels den HEERE vraagden, zeggende: Wie zal onder ons
het eerst optrekken naar de Kanaanieten, om tegen hen te
krijgen? **2** En de HEERE zeide: Juda zal optrekken; ziet, Ik
heb dat land in zijn hand gegeven. **3** Toen zeide Juda tot zijn
broeder Simeon: Trek met mij op in mijn lot, en laat ons
tegen de Kanaanieten krijgen, zo zal ik ook met u optrekken
in uw lot. Alzo toog Simeon op met hem. **4** En Juda toog op,
en de HEERE gaf de Kanaanieten en de Ferezieten in hun
hand; en zij sloegen hen bij Bezek, tien duizend man. **5** En
zij vonden Adoni-bezek te Bezek, en streden tegen hem; en
zij sloegen de Kanaanieten en de Ferezieten. **6** Doch Adoni-
bezek vluchtte; en zij jaagden hem na, en zij grepen hem,
en hieuwen de duimen zijner handen en zijner voeten af. **7**
Toen zeide Adoni-bezek: Zeventig koningen, met
afgehouwen duimen van hun handen en van hun voeten,
waren onder mijn tafel, de kruimen oplezende; gelijk als ik
gedaan heb, alzo heeft mij God vergolden! En zij brachten
hem te Jeruzalem, en hij stierf aldaar. **8** Want de kinderen
van Juda hadden tegen Jeruzalem gestreden, en hadden
haar ingenomen, en met de scherpte des zwaards geslagen;
en zij hadden de stad in het vuur gezet. **9** En daarna waren
de kinderen van Juda afgetogen, om te krijgen tegen de
Kanaanieten, wonende in het gebergte, en in het zuiden, en
in de laagte.

10 En Juda was heengetogen tegen de Kanaanieten, die te
Hebron woonden (de naam nu van Hebron was te voren
Kirjath-arba), en zij sloegen Sesai, en Ahiman, en Thalmai.
11 En van daar was hij heengetogen tegen de inwoners van
Debir; de naam nu van Debir was te voren Kirjath-sefer. **12**
En Kaleb zeide: Wie Kirjath-sefer zal slaan, en haar innemen,

dien zal ik ook mijn dochter Achsa tot een vrouw geven. **13**
Toen nam Othniel haar in, de zoon van Kenaz, broeder van
Kaleb, die jonger was dan hij; en Kaleb gaf hem Achsa, zijn
dochter, tot een vrouw. **14** En het geschiedde, als zij tot hem
kwam, dat zij hem aanporde, om van haar vader een veld te
begeren; en zij sprong van den ezel af; toen zeide Kaleb tot
haar: Wat is u? **15** En zij zeide tot hem: Geef mij een zegen;
dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook
waterwellingen. Toen gaf Kaleb haar hoge wellingen en lage
wellingen. **16** De kinderen van den Keniet, den schoonvader
van Mozes, togen ook uit de Palmstad op, met de kinderen
van Juda, naar de woestijn van Juda, die tegen het zuiden
van Harad is; en zij gingen heen en woonden met het volk.

17 Juda dan toog met zijn broeder Simeon, en zij sloegen de
Kanaanieten, wonende te Zefat, en zij verbanden hen; en
men noemde den naam dezer stad Horma. **18** Daartoe nam
Juda Gaza in, met haar landpale, en Askelon met haar
landpale, en Ekron met haar landpale. **19** En de HEERE was
met Juda, dat hij de inwoners van het gebergte verdreef;
maar hij ging niet voort om de inwoners des dals te
verdrijven, omdat zij ijzeren wagenen hadden. **20** En zij
gaven Hebron aan Kaleb, gelijk als Mozes gesproken had; en
hij verdreef van daar de drie zonen van Enak. **21** Doch de
kinderen van Benjamin hebben de Jebusieten, te Jeruzalem
wonende, niet verdreven; maar de Jebusieten woonden met
de kinderen van Benjamin te Jeruzalem, tot op dezen dag.

22 En het huis van Jozef toog ook op naar Beth-el. En de
HEERE was met hen.

23 En het huis van Jozef bestelde verspieders bij Beth-el; de
naam nu dezer stad was te voren Luz. **24** En de wachters
zagen een man, uitgaande uit de stad; en zij zeiden tot
hem: Wijs ons toch den ingang der stad, en wij zullen
weldadigheid bij u doen. **25** En als hij hun den ingang der

stad gewezen had, zo sloegen zij de stad met de scherpte
des zwaards; maar dien man en zijn ganse huis lieten zij
gaan. **26** Toen toog deze man in het land der Hethieten, en
hij bouwde een stad, en noemde haar naam Luz; dit is haar
naam tot op dezen dag. **27** En Manasse verdreef Beth-sean
niet, noch haar onderhorige plaatsen, noch Thaanach met
haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Dor met
haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Jibleam
met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van
Megiddo met haar onderhorige plaatsen; en de Kanaanieten
wilden wonen in hetzelve land.

28 En het geschiedde, als Israel sterk werd, dat hij de
Kanaanieten op cijns stelde; maar hij verdreef hen niet
ganselijk. **29** Ook verdreef Efraim de Kanaanieten niet, die
te Gezer woonden; maar de Kanaanieten woonden in het
midden van hem te Gezer.

30 Zebulon verdreef de inwoners van Kitron niet, noch de inwoners van Nahalol; maar de Kanaanieten woonden in het midden van hem, en waren cijnsbaar.

31 Aser verdreef de inwoners van Acco niet, noch de inwoners van Sidon, noch Achlab, noch Achsib, noch Chelba, noch Afik, noch Rechob;

32 Maar de Aserieten woonden in het midden der
Kanaanieten, die in het land woonden; want zij verdreven
hen niet. **33** Nafthali verdreef de inwoners van Beth-semes
niet, noch de inwoners van Beth-anath, maar woonde in het
midden der Kanaanieten, die in het land woonden; doch de
inwoners van Beth-semes en Beth-anath werden hun
cijnsbaar.

34 En de Amorieten drongen de kinderen van Dan in het gebergte; want zij lieten hun niet toe, af te komen in het dal.

35 Ook wilden de Amorieten wonen op het gebergte van
Heres, te Ajalon, en te Saalbim; maar de hand van het huis
van Jozef werd zwaar, zodat zij cijnsbaar werden. **36** En de
landpale der Amorieten was van den opgang van Akrabbim,
van den rotssteen, en opwaarts heen.

Judges 2

1 En een Engel des HEEREN kwam opwaarts van Gilgal tot
Bochim, en Hij zeide: Ik heb ulieden uit Egypte opgevoerd,
en u gebracht in het land, dat Ik uw vaderen gezworen heb,
en gezegd: Ik zal Mijn verbond met ulieden niet verbreken
in eeuwigheid. **2** En ulieden aangaande, gij zult geen
verbond maken met de inwoners dezes lands; hun altaren
zult gij afbreken. Maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam
geweest; waarom hebt gij dit gedaan? **3** Daarom heb Ik ook
gezegd: Ik zal hen voor uw aangezicht niet uitdrijven; maar
zij zullen u aan de zijden zijn, en hun goden zullen u tot een
strik zijn. **4** En het geschiedde, als de Engel des HEEREN
deze woorden tot alle kinderen Israels gesproken had, zo
hief het volk zijn stem op en weende. **5** Daarom noemden zij
den naam dier plaats Bochim; en zij offerden aldaar den
HEERE. **6** Als Jozua het volk had laten gaan, zo waren de
kinderen Israels heengegaan, een ieder tot zijn erfdeel, om
het land erfelijk te bezitten.

7 En het volk diende den HEERE, al de dagen van Jozua, en
al de dagen der oudsten, die lang geleefd hadden na Jozua;
die gezien hadden al dat grote werk des HEEREN, dat Hij
aan Israel gedaan had. **8** Maar als Jozua, de zoon van Nun,
de knecht des HEEREN, gestorven was, honderd en tien
jaren oud zijnde; **9** En zij hem begraven hadden in de
landpale zijns erfdeels, te Timnath-heres, op een berg van
Efraim, tegen het noorden van den berg Gaas; **10** En al
datzelve geslacht ook tot zijn vaderen vergaderd was; zo
stond er een ander geslacht na hen op, dat den HEERE niet
kende, noch ook het werk, dat Hij aan Israel gedaan had. **11**
Toen deden de kinderen Israels, dat kwaad was in de ogen
des HEEREN, en zij dienden de Baals.

12 En zij verlieten den HEERE, hunner vaderen God, Die hen
uit Egypteland had uitgevoerd, en volgden andere goden
na, van de goden der volken, die rondom hen waren, en
bogen zich voor die, en zij verwekten den HEERE tot toorn.
13 Want zij verlieten den HEERE, en dienden den Baal en
Astharoth. **14** Zo ontstak des HEEREN toorn tegen Israel, en
Hij gaf hen in de hand der rovers, die hen beroofden; en Hij
verkocht hen in de hand hunner vijanden rondom; en zij
konden niet meer bestaan voor het aangezicht hunner
vijanden.

15 Overal, waarheen zij uittogen, was de hand des HEEREN
tegen hen, ten kwade, gelijk als de HEERE gesproken, en
gelijk als de HEERE gezworen had; en hun was zeer bang.
16 En de HEERE verwekte richteren, die hen verlosten uit de
hand dergenen, die hen beroofden;

17 Doch zij hoorden ook niet naar hun richteren, maar
hoereerden andere goden na, en bogen zich voor die; haast
weken zij af van den weg, dien hun vaders gewandeld
hadden, horende de geboden des HEEREN; alzo deden zij
niet. **18** En wanneer de HEERE hun richteren verwekte, zo
was de HEERE met den richter, en verloste hen uit de hand
hunner vijanden, al de dagen des richters; want het
berouwde den HEERE, huns zuchtens halve vanwege
degenen, die hen drongen en die hen drukten. **19** Maar het
geschiedde met het versterven des richters, dat zij
omkeerden, en verdierven het meer dan hun vaderen,
navolgende andere goden, dezelve dienende, en zich voor
die buigende; zij lieten niets vallen van hun werken, noch
van dezen hun harden weg. **20** Daarom ontstak de toorn des
HEEREN tegen Israel, dat Hij zeide: Omdat dit volk Mijn
verbond heeft overtreden, dat Ik hun vaderen geboden heb,
en zij naar Mijn stem niet gehoord hebben;

21 Zo zal Ik ook niet voortvaren voor hun aangezicht
iemand uit de bezitting te verdrijven, van de heidenen, die
Jozua heeft achtergelaten, als hij stierf; **22** Opdat Ik Israel
door hen verzoeke, of zij den weg des HEEREN zullen
houden, om daarin te wandelen, gelijk als hun vaderen
gehouden hebben, of niet. **23** Alzo liet de HEERE deze
heidenen blijven, dat Hij hen niet haastelijk uit de bezitting
verdreef; die Hij in de hand van Jozua niet had overgegeven.

Judges 3

1 Dit nu zijn de heidenen, die de HEERE liet blijven, om door
hen Israel te verzoeken, allen, die niet wisten van al de
krijgen van Kanaan; **2** Alleenlijk, opdat de geslachten der
kinderen Israels die wisten, opdat Hij hun den krijg leerde,
tenminste dengenen, die daar te voren niet van wisten. **3**
Vijf vorsten der Filistijnen, en al de Kanaanieten, en de
Sidoniers, en de Hevieten, wonende in het gebergte van den
Libanon, van den berg Baal-hermon, tot daar men komt te
Hamath. **4** Dezen dan waren, om Israel door hen te
verzoeken, opdat men wiste, of zij de geboden des HEEREN
zouden horen, die Hij hun vaderen door de hand van Mozes
geboden had. **5** Als nu de kinderen Israels woonden in het
midden der Kanaanieten, der Hethieten, en der Amorieten,
en der Ferezieten, en der Hevieten, en der Jebusieten;

6 Zo namen zij zich derzelver dochters tot vrouwen, en
gaven hun dochters aan derzelver zonen; en zij dienden
derzelver goden. **7** En de kinderen Israels deden, dat kwaad
was in de ogen des HEEREN, en vergaten den HEERE, hun
God, en zij dienden de Baals en de bossen. **8** Toen ontstak
de toorn des HEEREN tegen Israel; en Hij verkocht hen in de
hand van Cuschan Rischataim, koning van Mesopotamie; en
de kinderen Israels dienden Cuschan Rischataim acht jaren.

9 Zo riepen de kinderen Israels tot den HEERE; en de HEERE
verwekte den kinderen Israels een verlosser, die hen
verloste, Othniel, zoon van Kenaz, broeder van Kaleb, die
jonger was dan hij. **10** En de Geest des HEEREN was over
hem, en hij richtte Israel, en toog uit ten strijde; en de
HEERE gaf Cuschan Rischataim, den koning van Syrie, in
zijn hand, dat zijn hand sterk werd over Cuschan
Rischataim. **11** Toen was het land veertig jaren stil, en

Othniel, de zoon van Kenaz, stierf. **12** Maar de kinderen
Israels voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen des
HEEREN; toen sterkte de HEERE Eglon, den koning der
Moabieten, tegen Israel, omdat zij deden, wat kwaad was in
de ogen des HEEREN.

13 En hij vergaderde tot zich de kinderen Ammons en de
Amalekieten en hij toog heen, en sloeg Israel, en zij namen
de Palmstad in bezit. **14** En de kinderen Israels dienden
Eglon, koning der Moabieten, achttien jaren. **15** Toen riepen
de kinderen Israels tot den HEERE, en de HEERE verwekte
hun een verlosser, Ehud, den zoon van Gera, een zoon van
Jemini, een man, die links was. En de kinderen Israels
zonden door zijn hand een geschenk aan Eglon, den koning
der Moabieten. **16** En Ehud maakte zich een zwaard, dat
twee scherpten had, welks lengte een el was; en hij gordde
dat onder zijn klederen, aan zijn rechterheup. **17** En hij
bracht aan Eglon, den koning der Moabieten, dat geschenk;
Eglon nu was een zeer vet man. **18** En het geschiedde, als
hij geeindigd had het geschenk te leveren, zo geleidde hij
het volk, die het geschenk gedragen hadden; **19** Maar hij
zelf keerde wederom van de gesneden beelden, die bij
Gilgal waren, en zeide: Ik heb een heimelijke zaak aan u, o
koning! dewelke zeide: Zwijg! En allen, die om hem stonden,
gingen van hem uit. **20** En Ehud kwam tot hem in, daar hij
was zittende in een koele opperzaal, die hij voor zich alleen
had; zo zeide Ehud: Ik heb een woord Gods aan u. Toen
stond hij op van den stoel. **21** Ehud dan reikte zijn
linkerhand uit, en nam het zwaard van zijn rechterheup, en
stak het in zijn buik; **22** Dat ook het hecht achter het
lemmer inging, en het vet om het lemmer toesloot (want hij
trok het zwaard niet uit zijn buik), en de drek uitging. **23**
Toen ging Ehud uit van de voorzaal, en sloot de deuren der
opperzaal voor zich toe, en deed ze in het slot. **24** Als hij
uitgegaan was, zo kwamen zijn knechten, en zagen toe, en
ziet, de deuren der opperzaal waren in het slot gedaan; zo

zeiden zij: Zeker, hij bedekt zijn voeten in de verkoelkamer.
25 Als zij nu tot schamens toe gebeid hadden, ziet, zo
opende hij de deuren der opperzaal niet. Toen namen zij den
sleutel en deden open; en ziet, hunlieder heer lag ter aarde
dood. **26** En Ehud ontkwam, terwijl zij vertoefden; want hij
ging voorbij de gesneden beelden, en ontkwam naar
Sehirath. **27** En het geschiedde, als hij aankwam, zo blies hij
met de bazuin op het gebergte van Efraim; en de kinderen
Israels togen met hem af van het gebergte, en hij zelf voor
hun aangezicht heen. **28** En hij zeide tot hen: Volgt mij na;
want de HEERE heeft uw vijanden, de Moabieten, in ulieder
hand gegeven. En zij togen af, hem na, en namen de veren
van de Jordaan in naar Moab, en lieten niemand overgaan.
29 En zij sloegen de Moabieten te dier tijd, omtrent tien
duizend man, allen vette en allen strijdbare mannen, dat er
niet een man ontkwam. **30** Alzo werd Moab te dien dage
onder Israels hand te ondergebracht; en het land was stil
tachtig jaren. **31** Na hem nu was Samgar, een zoon van
Anath, die sloeg de Filistijnen, zeshonderd man, met een
ossenstok; alzo verloste hij ook Israel.

Judges 4

1 Maar de kinderen Israels voeren voort te doen, dat kwaad
was in de ogen des HEEREN, als Ehud gestorven was. **2** Zo
verkocht hen de HEERE in de hand van Jabin, koning der
Kanaanieten, die te Hazor regeerde; en zijn krijgsoverste
was Sisera; dezelve nu woonde in Haroseth der heidenen. **3**
Toen riepen de kinderen Israels tot den HEERE; want hij had
negenhonderd ijzeren wagenen, en hij had de kinderen
Israels met geweld onderdrukt, twintig jaren. **4** Debora nu,
een vrouw, die een profetesse was, de huisvrouw van
Lappidoth, deze richtte te dier tijd Israel.

5 En zij woonde onder den palmboom van Debora, tussen
Rama en tussen Beth-el, op het gebergte van Efraim; en de
kinderen Israels gingen op tot haar ten gerichte. **6** En zij
zond heen en riep Barak, den zoon van Abinoam, van Kedes-
nafthali; en zij zeide tot hem: Heeft de HEERE, de God
Israels, niet geboden: Ga heen en trek op den berg Thabor,
en neem met u tien duizend man, van de kinderen van
Nafthali, en van de kinderen van Zebulon? **7** En Ik zal aan
de beek Kison tot u trekken Sisera, den krijgsoverste van
Jabin, met zijn wagenen en zijn menigte; en Ik zal hem in uw
hand geven? **8** Toen zeide Barak tot haar: Indien gij met mij
trekken zult, zo zal ik heen trekken; maar indien gij niet met
mij zult trekken, zo zal ik niet trekken. **9** En zij zeide: Ik zal
zekerlijk met u trekken, behalve dat de eer de uwe niet zal
zijn op dezen weg, dien gij wandelt; want de HEERE zal
Sisera verkopen in de hand ener vrouw. Alzo maakte Debora
zich op, en toog met Barak naar Kedes. **10** Toen riep Barak
Zebulon en Nafthali bijeen te Kedes, en hij toog op, op zijn
voeten, met tien duizend man; ook toog Debora met hem
op.

11 Heber nu, de Keniet, had zich afgezonderd van Kain, uit
de kinderen van Hobab, Mozes' schoonvader; en hij had zijn
tenten opgeslagen tot aan den eik in Zaanaim, die bij Kedes
is. **12** Toen boodschapten zij Sisera, dat Barak, de zoon van
Abinoam, op den berg Thabor getogen was. **13** Zo riep
Sisera al zijn wagenen bijeen, negenhonderd ijzeren
wagenen, en al het volk, dat met hem was, van Haroseth der
heidenen tot de beek Kison. **14** Debora dan zeide tot Barak:
Maak u op; want dit is de dag, in welken de HEERE Sisera in
uw hand gegeven heeft; is de HEERE niet voor uw
aangezicht henen uitgetogen? Zo trok Barak van den berg
Thabor af, en tien duizend man achter hem. **15** En de
HEERE versloeg Sisera, met al zijn wagenen, en het ganse
heirleger, door de scherpte des zwaards, voor het
aangezicht van Barak; dat Sisera van den wagen afklom, en
vluchtte op zijn voeten. **16** En Barak jaagde ze na, achter de
wagenen en achter het heirleger, tot aan Haroseth der
heidenen. En het ganse heirleger van Sisera viel door de
scherpte des zwaards, dat er niet overbleef tot een toe. **17**
Maar Sisera vluchtte op zijn voeten naar de tent van Jael, de
huisvrouw van Heber, den Keniet; want er was vrede tussen
Jabin, den koning van Hazor, en tussen het huis van Heber,
den Keniet.

18 Jael nu ging uit, Sisera tegemoet, en zeide tot hem: Wijk
in, mijn heer, wijk in tot mij, vrees niet! En hij week tot haar
in de tent, en zij bedekte hem met een deken.

19 Daarna zeide hij tot haar: Geef mij toch een weinig
waters te drinken, want mij dorst. Toen opende zij een
melkfles, en gaf hem te drinken, en dekte hem toe. **20** Ook
zeide hij tot haar: Sta in de deur der tent; en het zij, zo
iemand zal komen, en u vragen, en zeggen: Is hier iemand?
dat gij zegt: Niemand. **21** Daarna nam Jael, de huisvrouw
van Heber, een nagel der tent, en greep een hamer in haar
hand, en ging stilletjes tot hem in, en dreef den nagel in den

slaap zijns hoofds, dat hij in de aarde vast werd; hij nu was
met een diepen slaap bevangen en vermoeid, en stierf. **22**
En ziet, Barak vervolgde Sisera; en Jael ging uit hem
tegemoet, en zeide tot hem: Kom, en ik zal u den man
wijzen, dien gij zoekt. Zo kwam hij tot haar in, en ziet, Sisera
lag dood, en de nagel was in den slaap zijns hoofds. **23** Alzo
heeft God te dien dage Jabin, den koning van Kanaan, te
ondergebracht, voor het aangezicht der kinderen Israels. **24**
En de hand der kinderen Israels ging steeds voort, en werd
hard over Jabin, den koning van Kanaan, totdat zij Jabin, den
koning van Kanaan, hadden uitgeroeid.

Judges 5

1 Voorts zong Debora, en Barak, de zoon van Abinoam, ten
zelven dage, zeggende: **2** Looft den HEERE, van het wreken
der wraken in Israel, van dat het volk zich gewillig heeft
aangeboden. **3** Hoort, gij koningen, neemt ter oren, gij
vorsten! Ik, den HEERE zal ik zingen, ik zal den HEERE, den
God Israels, psalmzingen. **4** HEERE! toen Gij voorttoogt van
Seir, toen Gij daarheen traadt van het veld van Edom,
beefde de aarde, ook droop de hemel, ook dropen de wolken
van water. **5** De bergen vervloten van het aangezicht des
HEEREN; zelfs Sinai van het aangezicht des HEEREN, des
Gods van Israel. **6** In de dagen van Samgar, den zoon van
Anath, in de dagen van Jael, hielden de wegen op, en die op
paden wandelden, gingen kromme wegen.

7 De dorpen hielden op in Israel, zij hielden op; totdat ik,
Debora, opstond, dat ik opstond, een moeder in Israel. **8**
Verkoos hij nieuwe goden, dan was er krijg in de poorten;
werd er ook een schild gezien, of een spies, onder veertig
duizend in Israel? **9** Mijn hart is tot wetgevers van Israel, die
zich gewillig aangeboden hebben onder het volk; looft den
HEERE! **10** Gij, die op witte ezelinnen rijdt, gij, die aan het
gerichte zit, en gij, die over weg wandelt, spreekt er van! **11**
Van het gedruis der schutters, tussen de plaatsen, waar men
water schept, spreekt aldaar te zamen van de gerechtigheid
des HEEREN, van de gerechtigheden, bewezen aan zijn
dorpen in Israel; toen ging des HEEREN volk af tot de
poorten. **12** Waak op, waak op, Debora, waak op, waak op,
spreek een lied! maak u op, Barak! en leid uw gevangenen
gevangen, gij zoon van Abinoam.

13 Toen deed Hij de overgeblevenen heersen over de
heerlijken onder het volk; de HEERE doet mij heersen over

de geweldigen. **14** Uit Efraim was hun wortel tegen Amalek.
Achter u was Benjamin onder uw volken. Uit Machir zijn de
wetgevers afgetogen, en uit Zebulon, trekkende door den
staf des schrijvers. **15** Ook waren de vorsten in Issaschar
met Debora; en gelijk Issaschar, alzo was Barak; op zijn
voeten werd hij gezonden in het dal. In Rubens gedeelten
waren de inbeeldingen des harten groot. **16** Waarom bleeft
gij zitten tussen de stallingen, om te horen het geblaat der
kudden? De gedeelten van Ruben hadden grote
onderzoekingen des harten. **17** Gilead bleef aan gene zijde
van de Jordaan; en Dan, waarom onthield hij zich in
schepen! Aser zat aan de zeehaven, en bleef in zijn
gescheurde plaatsen. **18** Zebulon, het is een volk, dat zijn
ziel versmaad heeft ter dood, insgelijks Nafthali, op de
hoogten des velds. **19** De koningen kwamen, zij streden;
toen streden de koningen van Kanaan, te Thaanach aan de
wateren van Megiddo; zij brachten geen gewin des zilvers
daarvan. **20** Van den hemel streden zij, de sterren uit haar
loopplaatsen streden tegen Sisera. **21** De beek Kison
wentelde hen weg, de beek Kedumin, de beek Kison;
vertreed, o mijn ziel! de sterken. **22** Toen werden de
paardenhoeven verpletterd, van het rennen, het rennen
zijner machtigen. **23** Vloekt Meroz, zegt de Engel des
HEEREN, vloekt haar inwoners geduriglijk; omdat zij niet
gekomen zijn tot de hulp des HEEREN, tot de hulp des
HEEREN, met de helden. **24** Gezegend zij boven de vrouwen
Jael, de huisvrouw van Heber, den Keniet; gezegend zij ze
boven de vrouwen in de tent!

25 Water eiste hij, melk gaf zij; in een herenschaal bracht zij
boter. **26** Haar hand sloeg zij aan den nagel, en haar
rechterhand aan den hamer der arbeidslieden; en zij klopte
Sisera; zij streek zijn hoofd af, als zij zijn slaap had
doorgenageld en doorgedrongen. **27** Tussen haar voeten
kromde hij zich, viel henen, lag daar neder; tussen haar
voeten kromde hij zich; hij viel; alwaar hij zich kromde, daar

lag hij geheel geschonden! **28** De moeder van Sisera keek
uit door het venster, en schreeuwde door de tralien: Waarom
vertoeft zijn wagen te komen! Waarom blijven de gangen
zijner wagenen achter? **29** De wijsten harer staatsvrouwen
antwoordden; ook beantwoordde zij haar redenen aan
zichzelve: **30** Zouden zij dan den buit niet vinden en delen?
een liefje, of twee liefjes, voor iegelijken man? Voor Sisera
een buit van verscheidene verven, een buit van
verscheidene verven, gestikt; van verscheiden verf aan
beide zijden gestikt, voor de buithalzen? **31** Alzo moeten
omkomen al Uw vijanden, o HEERE! die Hem daarentegen
liefhebben, moeten zijn, als wanneer de zon opgaat in haar
kracht. En het land was stil, veertig jaren.

Judges 6

1 Maar de kinderen Israels deden, dat kwaad was in de ogen
des HEEREN; zo gaf hen de HEERE in de hand der
Midianieten, zeven jaren. **2** Als nu de hand der Midianieten
sterk werd over Israel, maakten zich de kinderen Israels,
vanwege de Midianieten, de holen, die in de bergen zijn, en
de spelonken, en de vestingen. **3** Want het geschiedde, als
Israel gezaaid had, zo kwamen de Midianieten op, en de
Amalekieten, en die van het oosten kwamen ook op tegen
hen. **4** En zij legerden zich tegen hen, en verdierven de
opkomst des lands, tot daar gij komt te Gaza; en zij lieten
geen leeftocht overig in Israel, noch klein vee, noch os, noch
ezel. **5** Want zij kwamen op met hun vee en hun tenten; zij
kwamen gelijk de sprinkhanen in menigte, dat men hen en
hun kemelen niet tellen kon; en zij kwamen in het land, om
dat te verderven. **6** Alzo werd Israel zeer verarmd, vanwege
de Midianieten. Toen riepen de kinderen Israels tot den
HEERE. **7** En het geschiedde, als de kinderen Israels tot den
HEERE riepen, ter oorzake van de Midianieten;

8 Zo zond de HEERE een man, die een profeet was, tot de
kinderen Israels; die zeide tot hen: Alzo zegt de HEERE, de
God Israels: Ik heb u uit Egypte doen opkomen, en u uit het
diensthuis uitgevoerd; **9** En Ik heb u verlost van de hand der
Egyptenaren, en van de hand van allen, die u drukten; en Ik
heb hen voor uw aangezicht uitgedreven, en u hun land
gegeven; **10** En Ik zeide tot ulieden: Ik ben de HEERE, uw
God; vreest de goden der Amorieten niet, in welker land gij
woont; maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest.
11 Toen kwam een Engel des HEEREN, en zette Zich onder
den eik, die te Ofra is, welke aan Joas, den Abi-ezriet,
toekwam; en zijn zoon Gideon dorste tarwe bij de pers, om
die te vluchten voor het aangezicht der Midianieten.

12 Toen verscheen hem de Engel des HEEREN, en zeide tot
hem: De HEERE is met u, gij, strijdbare held! **13** Maar
Gideon zeide tot Hem: Och, mijn Heer! zo de HEERE met ons
is, waarom is ons dan dit alles wedervaren? en waar zijn al
Zijn wonderen, die onze vaders ons verteld hebben,
zeggende: Heeft ons de HEERE niet uit Egypte opgevoerd?
Doch nu heeft ons de HEERE verlaten, en heeft ons in der
Midianieten hand gegeven. **14** Toen keerde zich de HEERE
tot hem, en zeide: Ga heen in deze uw kracht, en gij zult
Israel uit der Midianieten hand verlossen; heb Ik u niet
gezonden? **15** En hij zeide tot Hem: Och, mijn Heer!
waarmede zal ik Israel verlossen? Zie, mijn duizend is het
armste in Manasse, en ik ben de kleinste in mijns vaders
huis. **16** En de HEERE zeide tot hem: Omdat Ik met u zal
zijn, zo zult gij de Midianieten slaan, als een enigen man. **17**
En hij zeide tot Hem: Indien ik nu genade gevonden heb in
Uw ogen, zo doe mij een teken, dat Gij het zijt, Die met mij
spreekt. **18** Wijk toch niet van hier, totdat ik tot U kome, en
mijn geschenk uitbrenge, en U voorzette. En Hij zeide: Ik zal
blijven, totdat gij wederkomt. **19** En Gideon ging in, en
bereidde een geitenbokje, en ongezuurde koeken van een
efa meels; het vlees leide hij in een korf, en het sop deed hij
in een pot; en hij bracht het tot Hem uit, tot onder den eik,
en zette het neder.

20 Doch de Engel Gods zeide tot hem: Neem het vlees en de
ongezuurde koeken, en leg ze op dien rotssteen, en giet het
sop uit; en hij deed alzo. **21** En de Engel des HEEREN stak
het uiterste van den staf uit, die in Zijn hand was, en roerde
het vlees en de ongezuurde koeken aan; toen ging er vuur
op uit de rots, en verteerde het vlees en de ongezuurde
koeken. En de Engel des HEEREN bekwam uit zijn ogen.

22 Toen zag Gideon, dat het een Engel des HEEREN was; en
Gideon zeide: Ach, Heere, HEERE! daarom, omdat ik een
Engel des HEEREN gezien heb van aangezicht tot

aangezicht. **23** Doch de HEERE zeide tot hem: Vrede zij u,
vrees niet, gij zult niet sterven. **24** Toen bouwde Gideon
aldaar den HEERE een altaar, en noemde het: De HEERE is
vrede! het is nog tot op dezen dag in Ofra der Abi-ezrieten.
25 En het geschiedde in dienzelven nacht, dat de HEERE tot
hem zeide: Neem een var van de ossen, die van uw vader
zijn, te weten, den tweeden var, van zeven jaren; en breek
af het altaar van Baal, dat van uw vader is, en houw af het
bos, dat daarbij is.

26 En bouw den HEERE, uw God, een altaar, op de hoogte
dezer sterkte, in een bekwame plaats; en neem den
tweeden var, en offer een brandoffer met het hout der hage,
die gij zult hebben afgehouwen. **27** Toen nam Gideon tien
mannen uit zijn knechten, en deed, gelijk als de HEERE tot
hem gesproken had. Doch het geschiedde, dewijl hij zijns
vaders huis en de mannen van die stad vreesde, van het te
doen bij dag, dat hij het deed bij nacht. **28** Als nu de
mannen van die stad des morgens vroeg opstonden, ziet, zo
was het altaar van Baal omgeworpen, en de haag, die
daarbij was, afgehouwen, en die tweede var was op het
gebouwde altaar geofferd.

29 Zo zeiden zij, de een tot den ander: Wie heeft dit stuk
gedaan? En als zij onderzochten en navraagden, zo zeide
men: Gideon, de zoon van Joas, heeft dit stuk gedaan. **30**
Toen zeiden de mannen van die stad tot Joas: Breng uw zoon
uit, dat hij sterve, omdat hij het altaar van Baal heeft
omgeworpen, en omdat hij de haag, die daarbij was,
afgehouwen heeft. **31** Joas daarentegen zeide tot allen, die
bij hem stonden: Zult gij voor den Baal twisten; zult gij hem
verlossen? Die voor hem zal twisten, zal nog dezen morgen
gedood worden! Indien hij een god is, hij twiste voor
zichzelven, omdat men zijn altaar heeft omgeworpen. **32**
Daarom noemde hij hem te dien dage Jerubbaal, zeggende:
Baal twiste tegen hem, omdat hij zijn altaar heeft

omgeworpen. **33** Alle Midianieten nu, en Amalekieten, en de
kinderen van het oosten, waren samenvergaderd, en zij
trokken over, en legerden zich in het dal van Jizreel.

34 Toen toog de Geest des HEEREN Gideon aan, en hij blies
met de bazuin, en de Abi-ezrieten werden achter hem
bijeengeroepen. **35** Ook zond hij boden in gans Manasse, en
die werden ook achter hem bijeengeroepen; desgelijks zond
hij boden in Aser, en in Zebulon, en in Nafthali; en zij
kwamen op, hun tegemoet. **36** En Gideon zeide tot God:
Indien Gij Israel door mijn hand zult verlossen, gelijk als Gij
gesproken hebt;

37 Zie, ik zal een wollen vlies op den vloer leggen; indien er
dauw op het vlies alleen zal zijn, en droogte op de ganse
aarde, zo zal ik weten, dat Gij Israel door mijn hand zult
verlossen, gelijk als Gij gesproken hebt. **38** En het
geschiedde alzo; want hij stond des anderen daags vroeg
op, en drukte het vlies uit, en hij wrong den dauw uit het
vlies, een schaal vol waters. **39** En Gideon zeide tot God: Uw
toorn ontsteke niet tegen mij, dat ik alleenlijk ditmaal
spreke; laat mij toch alleenlijk ditmaal met het vlies
verzoeken; er zij toch droogte op het vlies alleen, en op de
ganse aarde zij dauw. **40** En God deed alzo in denzelven
nacht; want de droogte was op het vlies alleen, en op de
ganse aarde was dauw.

Judges 7

1 Toen stond Jerubbaal (dewelke is Gideon) vroeg op, en al
het volk, dat met hem was; en zij legerden zich aan de
fontein van Harod; dat hij het heirleger der Midianieten had
tegen het noorden, achter den heuvel More, in het dal. **2** En
de HEERE zeide tot Gideon: Des volks is te veel, dat met u
is, dan dat Ik de Midianieten in hun hand zou geven; opdat
zich Israel niet tegen Mij beroeme, zeggende: Mijn hand
heeft mij verlost. **3** Nu dan, roep nu uit voor de oren des
volks, zeggende: Wie blode en versaagd is, die kere weder,
en spoede zich naar het gebergte van Gilead! Toen keerden
uit het volk weder twee en twintig duizend, dat er tien
duizend overbleven. **4** En de HEERE zeide tot Gideon: Nog is
des volks te veel; doe hen afgaan naar het water, en Ik zal
ze u aldaar beproeven; en het zal geschieden, van welken Ik
tot u zeggen zal: Deze zal met u trekken, die zal met u
trekken; maar al degene, van welken Ik zeggen zal: Deze zal
niet met u trekken, die zal niet trekken. **5** En hij deed het
volk afgaan naar het water. Toen zeide de HEERE tot Gideon:
Al wie met zijn tong uit het water zal lekken, gelijk als een
hond zou lekken, dien zult gij alleen stellen; desgelijks al
wie op zijn knieen zal bukken om te drinken. **6** Toen was het
getal dergenen, die met hun hand tot hun mond gelekt
hadden, driehonderd man; maar alle overigen des volks
hadden op hun knieen gebukt, om water te drinken. **7** En de
HEERE zeide tot Gideon: Door deze driehonderd mannen,
die gelekt hebben, zal Ik ulieden verlossen, en de
Midianieten in uw hand geven; daarom laat al dat volk
weggaan, een ieder naar zijn plaats. **8** En het volk nam den
teerkost in hun hand, en hun bazuinen; en hij liet al die
mannen van Israel gaan, een iegelijk naar zijn tent; maar die
driehonderd man behield hij. En hij had het heirleger der
Midianieten beneden in het dal. **9** En het geschiedde in

denzelven nacht, dat de HEERE tot hem zeide: Sta op, ga
henen af in het leger, want Ik heb het in uw hand gegeven.

10 Vreest gij dan nog af te gaan, zo ga af, gij, en Pura, uw
jongen, naar het leger. **11** En gij zult horen, wat zij zullen
spreken, en daarna zullen uw handen gesterkt worden, dat
gij aftrekken zult in het leger. Toen ging hij af, met Pura, zijn
jongen, tot het uiterste der schildwachten, die in het leger
waren. **12** En de Midianieten, en Amalekieten, en al de
kinderen van het oosten, lagen in het dal, gelijk sprinkhanen
in menigte, en hun kemelen waren ontelbaar, gelijk het
zand, dat aan den oever der zee is, in menigte. **13** Toen nu
Gideon aankwam, ziet, zo was er een man, die zijn metgezel
een droom vertelde, en zeide: Zie, ik heb een droom
gedroomd, en zie, een geroost gerstebrood wentelde zich in
het leger der Midianieten, en het kwam tot aan de tent, en
sloeg haar, dat zij viel, en keerde haar om, het onderste
boven, dat de tent er lag. **14** En zijn metgezel antwoordde,
en zeide: Dit is niet anders, dan het zwaard van Gideon, den
zoon van Joas, den Israelietischen man; God heeft de
Midianieten en dit ganse leger in zijn hand gegeven. **15** En
het geschiedde, als Gideon de vertelling dezes drooms, en
zijn uitlegging hoorde, zo aanbad hij; en hij keerde weder
tot het leger van Israel, en zeide: Maakt u op, want de
HEERE heeft het leger der Midianieten in ulieder hand
gegeven.

16 En hij deelde de driehonderd man in drie hopen; en hij
gaf een iegelijk een bazuin in zijn hand, en ledige kruiken,
en fakkelen in het midden der kruiken.

17 En hij zeide tot hen: Ziet naar mij en doet alzo; en ziet,
als ik zal komen aan het uiterste des legers, zo zal het
geschieden, gelijk als ik zal doen, alzo zult gij doen. **18** Als
ik met de bazuin zal blazen, ik en allen, die met mij zijn, dan
zult gijlieden ook met de bazuin blazen, rondom het ganse

leger, en gij zult zeggen: Voor den HEERE en voor Gideon!
19 Alzo kwam Gideon, en honderd mannen, die met hem
waren, in het uiterste des legers, in het begin van de
middelste nachtwaak, als zij maar even de wachters gesteld
hadden; en zij bliezen met de bazuinen, ook sloegen zij de
kruiken, die in hun hand waren, in stukken.

20 Alzo bliezen de drie hopen met de bazuinen, en braken
de kruiken; en zij hielden met de linkerhand de fakkelen, en
met hun rechterhand de bazuinen om te blazen; en zij
riepen: Het zwaard van den HEERE, en van Gideon! **21** En
zij stonden, een iegelijk in zijn plaats, rondom het leger.
Toen verliep het ganse leger, en zij schreeuwden en vloden.
22 Als de driehonderd met de bazuinen bliezen, zo zette de
HEERE het zwaard des een tegen den anderen, en dat in het
ganse leger; en het leger vluchtte tot Beth-sitta toe naar
Tseredath, tot aan de grens van Abel-mehola, boven
Tabbath. **23** Toen werden de mannen van Israel
bijeengeroepen, uit Nafthali, en uit Aser, en uit gans
Manasse; en zij jaagden de Midianieten achterna.

24 Ook zond Gideon boden in het ganse gebergte van
Efraim, zeggende: Komt af den Midianieten tegemoet, en
beneemt hunlieden de wateren, tot aan Beth-bara, te weten
de Jordaan; alzo werd alle man van Efraim bijeengeroepen,
en zij benamen hun de wateren tot aan Beth-bara, en de
Jordaan.

25 En zij vingen twee vorsten der Midianieten, Oreb en
Zeeb, en doodden Oreb op den rotssteen Oreb, en Zeeb
doodden zij in de perskuip van Zeeb, en vervolgden de
Midianieten; en zij brachten de hoofden van Oreb en Zeeb
tot Gideon, over de Jordaan.

Judges 8

1 Toen zeiden de mannen van Efraim tot hem: Wat stuk is
dit, dat gij ons gedaan hebt, dat gij ons niet riept, toen gij
heentoogt om te strijden tegen de Midianieten? En zij
twistten sterk met hem. **2** Hij daarentegen zeide tot hen:
Wat heb ik nu gedaan, gelijk gijlieden; zijn niet de
nalezingen van Efraim beter dan de wijnoogst van Abi-ezer?
3 God heeft de vorsten der Midianieten, Oreb en Zeeb, in uw
hand gegeven; wat heb ik dan kunnen doen, gelijk
gijlieden? Toen liet hun toorn van hem af, als hij dit woord
sprak. **4** Als nu Gideon gekomen was aan de Jordaan, ging
hij over, met de driehonderd mannen, die bij hem waren,
zijnde moede, nochtans vervolgende.

5 En hij zeide tot de lieden van Sukkoth: Geeft toch enige
bollen broods aan het volk, dat mijn voetstappen volgt, want
zij zijn moede; en ik jaag Zebah en Tsalmuna, de koningen
der Midianieten, achterna. **6** Maar de oversten van Sukkoth
zeiden: Is dan de handpalm van Zebah en Tsalmuna alrede
in uw hand, dat wij aan uw heir brood zouden geven?

7 Toen zeide Gideon: Daarom, als de HEERE Zebah en
Tsalmuna in mijn hand geeft, zo zal ik uw vlees dorsen met
doornen der woestijn, en met distelen. **8** En hij toog van
daar op naar Pnuel, en sprak tot hen desgelijks. En de lieden
van Pnuel antwoordden hem, gelijk als de lieden van
Sukkoth geantwoord hadden.

9 Daarom sprak hij ook tot de lieden van Pnuel, zeggende:
Als ik met vrede wederkome, zal ik deze toren afwerpen. **10**
Zebah nu en Tsalmuna waren te Karkor, en hun legers met
hen, omtrent vijftien duizend, al de overgeblevenen van het
ganse leger der kinderen van het oosten; en de gevallenen

waren honderd en twintig duizend mannen, die het zwaard
uittrokken.

11 En Gideon toog opwaarts, den weg dergenen, die in
tenten wonen, tegen het oosten van Nobah en Jogbeha; en
hij sloeg dat leger, want het leger was zorgeloos.

12 En Zebah en Tsalmuna vloden; doch hij jaagde hen na;
en hij ving de beide koningen der Midianieten, Zebah en
Tsalmuna, en verschrikte het ganse leger. **13** Toen nu
Gideon, de zoon van Joas, van den strijd wederkwam, voor
den opgang der zon,

14 Zo ving hij een jongen van de lieden te Sukkoth, en
ondervraagde hem; die schreef hem op de oversten van
Sukkoth, en hun oudsten, zeven en zeventig mannen. **15**
Toen kwam hij tot de lieden van Sukkoth, en zeide: Ziet daar
Zebah en Tsalmuna, van dewelke gij mij smadelijk verweten
hebt, zeggende: Is de handpalm van Zebah en Tsalmuna
alrede in uw hand, dat wij aan uw mannen, die moede zijn,
brood zouden geven? **16** En hij nam de oudsten dier stad,
en doornen der woestijn, en distelen, en deed het den lieden
van Sukkoth door dezelve verstaan. **17** En den toren van
Pnuel wierp hij af, en doodde de lieden der stad. **18** Daarna
zeide hij tot Zebah en Tsalmuna: Wat waren het voor
mannen, die gij te Thabor doodsloegt? En zij zeiden: Gelijk
gij, alzo waren zij, enerlei, van gedaante als koningszonen.

19 Toen zeide hij: Het waren mijn broeders, zonen mijner
moeder; zo waarlijk als de HEERE leeft, zo gij hen hadt laten
leven, ik zou ulieden niet doden! **20** En hij zeide tot Jether,
zijn eerstgeborene: Sta op, dood hen; maar de jongeling trok
zijn zwaard niet uit, want hij vreesde, dewijl hij nog een
jongeling was. **21** Toen zeiden Zebah en Tsalmuna: Sta gij
op, en val op ons aan, want naar dat de man is, zo is zijn
macht. Zo stond Gideon op, en doodde Zebah en Tsalmuna,

en nam de maantjes, die aan de halzen hunner kemelen
waren. **22** Toen zeiden de mannen van Israel tot Gideon:
Heers over ons, zo gij als uw zoon en uws zoons zoon, dewijl
gij ons van der Midianieten hand verlost hebt.

23 Maar Gideon zeide tot hen: Ik zal over u niet heersen;
ook zal mijn zoon over u niet heersen; de HEERE zal over u
heersen. **24** Voorts zeide Gideon tot hen: Een begeerte zal ik
van u begeren: geeft mij maar een iegelijk een
voorhoofdsiersel van zijn roof; want zij hadden gouden
voorhoofdsierselen gehad, dewijl zij Ismaelieten waren.

25 En zij zeiden: Wij zullen ze gaarne geven; en zij
spreidden een kleed uit, en wierpen daarop een iegelijk een
voorhoofdsiersel van zijn roof. **26** En het gewicht der gouden
voorhoofdsierselen, die hij begeerd had, was duizend en
zevenhonderd sikkelen gouds, zonder de maantjes, en
ketenen, en purperen klederen, die de koningen der
Midianieten aangehad hadden, en zonder de halsbanden,
die aan de halzen hunner kemelen geweest waren. **27** En
Gideon maakte daarvan een efod, en stelde die in zijn stad,
te Ofra; en gans Israel hoereerde aldaar denzelven na; en
het werd Gideon en zijn huis tot een valstrik. **28** Alzo
werden de Midianieten te ondergebracht voor het
aangezicht der kinderen Israels, en hieven hun hoofd niet
meer op. En het land was stil veertig jaren, in de dagen van
Gideon.

29 En Jerubbaal, de zoon van Joas, ging henen en woonde in
zijn huis.

30 Gideon nu had zeventig zonen, die uit zijn heupe
voortgekomen waren; want hij had vele vrouwen. **31** En zijn
bijwijf, hetwelk te Sichem was, baarde hem ook een zoon; en
hij noemde zijn naam Abimelech. **32** En Gideon, de zoon

van Joas, stierf in goeden ouderdom; en hij werd begraven in het graf van zijn vader Joas, te Ofra, des Abi-ezriets.

33 En het geschiedde, als Gideon gestorven was, dat de
kinderen Israels zich omkeerden, en de Baals nahoereerden;
en zij stelden zich Baal-berith tot een God. **34** En de
kinderen Israels dachten niet aan den HEERE, hun God, Die
hen gered had van de hand van al hun vijanden van
rondom. **35** En zij deden geen weldadigheid bij het huis van
Jerubbaal, dat is Gideon, naar al het goede, dat hij bij Israel
gedaan had.

Judges 9

1 Abimelech nu, de zoon van Jerubbaal, ging henen naar
Sichem, tot de broeders zijner moeder; en hij sprak tot hen,
en tot het ganse geslacht van het huis van den vader zijner
moeder, zeggende: **2** Spreekt toch voor de oren van alle
burgers van Sichem: Wat is u beter, dat zeventig mannen,
alle zonen van Jerubbaal, over u heersen, of dat een man
over u heerse? Gedenkt ook, dat ik uw been en uw vlees
ben. **3** Toen spraken de broeders zijner moeder van hem,
voor de oren van alle burgers van Sichem, al dezelve
woorden; en hun hart neigde zich naar Abimelech; want zij
zeiden: Hij is onze broeder. **4** En zij gaven hem zeventig
zilverlingen, uit het huis van Baal-berith; en Abimelech
huurde daarmede ijdele en lichtvaardige mannen, die hem
navolgden. **5** En hij kwam in zijns vaders huis te Ofra, en
doodde zijn broederen, de zonen van Jerubbaal, zeventig
mannen, op een steen; doch Jotham, de jongste zoon van
Jerubbaal werd overgelaten, want hij had zich verstoken. **6**
Toen vergaderden zich alle burgeren van Sichem, en het
ganse huis van Millo, en gingen heen en maakten Abimelech
ten koning, bij den hogen eik, die bij Sichem is. **7** Als zij dit
Jotham aanzeiden, zo ging hij heen, en stond op de hoogte
des bergs Gerizim, en verhief zijn stem, en riep, en hij zeide
tot hen: Hoort naar mij, gij, burgers van Sichem! en God zal
naar ulieden horen.

8 De bomen gingen eens heen, om een koning over zich te
zalven, en zij zeiden tot den olijfboom: Wees gij koning over
ons. **9** Maar de olijfboom zeide tot hen: Zoude ik mijn
vettigheid verlaten, die God en de mensen in mij prijzen? En
zoude ik heengaan om te zweven over de bomen? **10** Toen
zeiden de bomen tot den vijgeboom: Kom gij, wees koning
over ons. **11** Maar de vijgeboom zeide tot hen: Zou ik mijn

zoetigheid en mijn goede vrucht verlaten? En zou ik
heengaan om te zweven over de bomen? **12** Toen zeiden de
bomen tot den wijnstok: Kom gij, wees koning over ons. **13**
Maar de wijnstok zeide tot hen: Zou ik mijn most verlaten,
die God en mensen vrolijk maakt? En zou ik heengaan om te
zweven over de bomen? **14** Toen zeiden al de bomen tot den
doornenbos: Kom gij, wees koning over ons. **15** En de
doornenbos zeide tot de bomen: Indien gij mij in waarheid
tot een koning over u zalft, zo komt, vertrouwt u onder mijn
schaduw; maar indien niet, zo ga vuur uit den doornenbos,
en vertere de cederen van den Libanon. **16** Alzo nu, indien
gij het in waarheid en oprechtheid gedaan hebt, dat gij
Abimelech koning gemaakt hebt, en indien gij welgedaan
hebt bij Jerubbaal en bij zijn huis, en indien gij hem naar de
verdienste zijner handen gedaan hebt. **17** (Want mijn vader
heeft voor ulieden gestreden, en hij heeft zijn ziel verre
weggeworpen, en u uit der Midianieten hand gered; **18** Maar
gij zijt heden opgestaan tegen het huis mijns vaders, en
hebt zijn zonen, zeventig mannen, op een steen gedood; en
gij hebt Abimelech, een zoon zijner dienstmaagd, koning
gemaakt over de burgers van Sichem, omdat hij uw broeder
is); **19** Indien gij dan in waarheid en in oprechtheid bij
Jerubbaal en bij zijn huis te dezen dage gehandeld hebt, zo
weest vrolijk over Abimelech, en hij zij ook vrolijk over
ulieden. **20** Maar indien niet, zo ga vuur uit van Abimelech,
en vertere de burgers van Sichem, en het huis van Millo; en
vuur ga uit van de burgers van Sichem, en van het huis van
Millo, en vertere Abimelech! **21** Toen vlood Jotham, en
vluchtte, en ging naar Beer; en hij woonde aldaar vanwege
zijn broeder Abimelech. **22** Als nu Abimelech drie jaren over
Israel geheerst had,

23 Zo zond God een bozen geest tussen Abimelech en
tussen de burgers van Sichem; en de burgers van Sichem
handelden trouweloos tegen Abimelech; **24** Opdat het
geweld, gedaan aan de zeventig zonen van Jerubbaal,

kwame, en opdat hun bloed gelegd wierd op Abimelech, hun
broeder, die hen gedood had, en op de burgers van Sichem,
die zijn handen gesterkt hadden om zijn broeders te doden.
25 En de burgers van Sichem bestelden tegen hem, die op
de hoogten der bergen lagen leiden, en al wie voorbij hen op
den weg doorging, beroofden zij; en het werd Abimelech
aangezegd. **26** Gaal, de zoon van Ebed, kwam ook met zijn
broederen, en zij gingen over in Sichem; en de burgeren van
Sichem verlieten zich op hem. **27** En zij togen uit in het
veld, en lazen hun wijnbergen af, en traden de druiven, en
maakten lofliederen; en zij gingen in het huis huns gods, en
aten en dronken, en vloekten Abimelech. **28** En Gaal, de
zoon van Ebed, zeide: Wie is Abimelech, en wat is Sichem,
dat wij hem dienen zouden? is hij niet een zoon van
Jerubbaal? en Zebul zijn bevelhebber? dient liever de
mannen van Hemor, den vader van Sichem; want waarom
zouden wij hem dienen? **29** Och, dat dit volk in mijn hand
ware! ik zoude Abimelech wel verdrijven. En tot Abimelech
zeide hij: Vermeerder uw heir, en trek uit. **30** Als Zebul, de
overste der stad, de woorden van Gaal, den zoon van Ebed,
hoorde, zo ontstak zijn toorn.

31 En hij zond listiglijk boden tot Abimelech, zeggende: Zie,
Gaal, de zoon van Ebed, en zijn broeders zijn te Sichem
gekomen, en zie, zij, met deze stad, handelen vijandiglijk
tegen u. **32** Zo maak u nu op bij nacht, gij en het volk, dat
met u is, en leg lagen in het veld. **33** En het geschiede in
den morgen, als de zon opgaat, zo maak u vroeg op, en
overval deze stad; en zie, zo hij en het volk, dat met hem is,
tot u uittrekken, zo doe hem, gelijk als uw hand vinden zal.
34 Abimelech dan maakte zich op, en al het volk, dat met
hem was, bij nacht; en zij leiden lagen op Sichem, met vier
hopen.

35 En Gaal, de zoon van Ebed, ging uit, en stond aan de
deur van de stadspoort; en Abimelech rees op, en al het

volk, dat met hem was, uit de achterlage. **36** Als Gaal dat
volk zag, zo zeide hij tot Zebul: Zie, er komt volk af van de
hoogten der bergen. Zebul daarentegen zeide tot hem: Gij
ziet de schaduw der bergen voor mensen aan. **37** Maar Gaal
voer wijders voort te spreken en zeide: Zie daar volk,
afkomende uit het midden des lands, en een hoop komt van
den weg van den eik Meonenim. **38** Toen zeide Zebul tot
hem: Waar is nu uw mond, waarmede gij zeidet: Wie is
Abimelech, dat wij hem zouden dienen? is niet dit het volk,
dat gij veracht hebt? trek toch nu uit en strijd tegen hem!
39 En Gaal trok uit voor het aangezicht der burgeren van
Sichem, en hij streed tegen Abimelech. **40** En Abimelech
jaagde hem na, want hij vlood voor zijn aangezicht; en er
vielen vele verslagenen tot aan de deur der stads poort. **41**
Abimelech nu bleef te Aruma; en Zebul verdreef Gaal en zijn
broederen, dat zij te Sichem niet mochten wonen. **42** En het
geschiedde des anderen daags dat het volk uittrok in het
veld, en zij zeiden het Abimelech aan. **43** Toen nam hij het
volk, en deelde hen in drie hopen, en hij leide lagen in het
veld; en hij zag toe, en ziet, het volk trok uit de stad, zo
maakte hij zich tegen hen op, en sloeg hen. **44** Want
Abimelech en de hopen, die bij hem waren, overvielen hen,
en bleven staan aan de deur der stadspoort; en de twee
andere hopen overvielen allen, die in het veld waren, en
sloegen hen. **45** Voorts streed Abimelech tegen de stad
dienzelven gansen dag, en nam de stad in, en doodde het
volk, dat daarin was; en hij brak de stad af, en bezaaide
haar met zout. **46** Als alle burgers des torens van Sichem
dat hoorden, zo gingen zij in de sterkte, in het huis van den
god Berith.

47 En het werd Abimelech aangezegd, dat alle burgeren des
torens van Sichem zich verzameld hadden. **48** Zo ging
Abimelech op den berg Zalmon, hij en al het volk, dat met
hem was; en Abimelech nam een bijl in zijn hand, en hieuw
een tak van de bomen, en nam hem op, en leide hem op zijn

schouder; en hij zeide tot het volk, dat bij hem was: Wat gij
mij hebt zien doen, haast u, doet als ik. **49** Zo hieuw ook al
het volk een iegelijk zijn tak af, en zij volgden Abimelech na,
en leiden ze aan de sterkte, en verbrandden daardoor de
sterkte met vuur; dat ook alle lieden des torens van Sichem
stierven, omtrent duizend mannen en vrouwen. **50** Voorts
toog Abimelech naar Thebez, en hij legerde zich tegen
Thebez, en nam haar in.

51 Doch er was een sterke toren in het midden der stad; zo
vloden daarheen al de mannen en de vrouwen, en alle
burgers van de stad, en sloten voor zich toe; en zij klommen
op het dak des torens. **52** Toen kwam Abimelech tot aan den
toren, en bestormde dien; en hij genaakte tot aan de deur
des torens, om dien met vuur te verbranden. **53** Maar een
vrouw wierp een stuk van een molensteen op Abimelechs
hoofd; en zij verpletterde zijn hersenpan. **54** Toen riep hij
haastelijk den jongen, die zijn wapenen droeg, en zeide tot
hem: Trek uw zwaard uit, en dood mij, opdat zij niet van mij
zeggen: Een vrouw heeft hem gedood. En zijn jongen
doorstak hem, dat hij stierf. **55** Als nu de mannen van Israel
zagen, dat Abimelech dood was, zo gingen zij een iegelijk
naar zijn plaats. **56** Alzo deed God wederkeren het kwaad
van Abimelech, dat hij aan zijn vader gedaan had, dodende
zijn zeventig broederen.

57 Desgelijks al het kwaad der lieden van Sichem deed God
wederkeren op hun hoofd; en de vloek van Jotham, den zoon
van Jerubbaal, kwam over hen.

Judges 10

1 Na Abimelech nu stond op, om Israel te behouden, Thola,
een zoon van Pua, zoon van Dodo, een man van Issaschar;
en hij woonde te Samir, op het gebergte van Efraim. **2** En hij
richtte Israel drie en twintig jaren; en hij stierf, en werd
begraven te Samir. **3** En na hem stond op Jair, de Gileadiet;
en hij richtte Israel twee en twintig jaren.

4 En hij had dertig zonen, rijdende op dertig ezelveulens, en
die hadden dertig steden, die zij noemden Havvoth-jair, tot
op dezen dag, dewelke in het land van Gilead zijn. **5** En Jair
stierf, en werd begraven te Kamon. **6** Toen voeren de
kinderen Israels voort te doen, dat kwaad was in de ogen
des HEEREN, en dienden de Baals, en Astharoth, en de
goden van Syrie, en de goden van Sidon, en de goden van
Moab, en de goden der kinderen Ammons, mitsgaders de
goden der Filistijnen; en zij verlieten den HEERE, en dienden
Hem niet.

7 Zo ontstak de toorn des HEEREN tegen Israel; en Hij
verkocht hen in de hand der Filistijnen, en in de hand der
kinderen Ammons. **8** En zij onderdrukten en vertraden de
kinderen Israels in datzelve jaar; achttien jaren,
onderdrukten zij al de kinderen Israels, die aan gene zijde
van de Jordaan waren, in het land der Amorieten, dat in
Gilead is. **9** Daartoe togen de kinderen Ammons over de
Jordaan, om te krijgen, zelfs tegen Juda, en tegen Benjamin,
en tegen het huis van Efraim; zodat het Israel zeer bang
werd. **10** Toen riepen de kinderen Israels tot den HEERE,
zeggende: Wij hebben tegen U gezondigd, zo omdat wij
onzen God hebben verlaten, als dat wij de Baals gediend
hebben.

11 Maar de HEERE zeide tot de kinderen Israels: Heb Ik u
niet van de Egyptenaren, en van de Amorieten, en van de
kinderen Ammons, en van de Filistijnen, **12** En de Sidoniers,
en Amalekieten, en Maonieten, die u onderdrukten, toen gij
tot Mij riept, alsdan uit hun hand verlost? **13** Nochtans hebt
gij Mij verlaten, en andere goden gediend; daarom zal Ik u
niet meer verlossen. **14** Gaat henen, roept tot de goden, die
gij verkoren hebt; laten die u verlossen, ter tijd uwer
benauwdheid. **15** Maar de kinderen Israels zeiden tot den
HEERE: Wij hebben gezondigd; doe Gij ons, naar alles, wat
goed is in Uw ogen; alleenlijk verlos ons toch te dezen dage!

16 En zij deden de vreemde goden uit hun midden weg, en
dienden den HEERE. Toen werd Zijn ziel verdrietig over den
arbeid van Israel. **17** En de kinderen Ammons werden
bijeengeroepen, en legerden zich in Gilead; daarentegen
werden de kinderen Israels vergaderd, en legerden zich te
Mizpa. **18** Toen zeide het volk, de oversten van Gilead, de
een tot den ander: Wie is de man, die beginnen zal te
strijden tegen de kinderen Ammons? die zal tot een hoofd
zijn over alle inwoners van Gilead.

Judges 11

1 Jeftha nu, de Gileadiet, was een strijdbaar held, maar hij
was een hoerekind; doch Gilead had Jeftha gegenereerd. **2**
Gileads huisvrouw baarde hem ook zonen; en de zonen
dezer vrouw, groot geworden zijnde, stieten Jeftha uit, en
zeiden tot hem: Gij zult in het huis onzes vaders niet erven,
want gij zijt een zoon van een andere vrouw. **3** Toen vlood
Jeftha voor het aangezicht zijner broederen, en woonde in
het land Tob; en ijdele mannen vergaderden zich tot Jeftha,
en togen met hem uit. **4** En het geschiedde, na enige dagen,
dat de kinderen Ammons tegen Israel krijgden.

5 Zo geschiedde het, als de kinderen Ammons tegen Israel
krijgden, dat de oudsten van Gilead heengingen, om Jeftha
te halen uit het land van Tob. **6** En zij zeiden tot Jeftha: Kom,
en wees ons tot een overste, opdat wij strijden tegen de
kinderen Ammons. **7** Maar Jeftha zeide tot de oudsten van
Gilead: Hebt gijlieden mij niet gehaat, en mij uit mijn vaders
huis verstoten? waarom zijt gij dan nu tot mij gekomen,
terwijl gij in benauwdheid zijt? **8** En de oudsten van Gilead
zeiden tot Jeftha: Daarom zijn wij nu tot u wedergekomen,
dat gij met ons trekt, en tegen de kinderen Ammons strijdt;
en gij zult ons tot een hoofd zijn, over alle inwoners van
Gilead. **9** Toen zeide Jeftha tot de oudsten van Gilead: Zo
gijlieden mij wederhaalt, om te strijden tegen de kinderen
Ammons, en de HEERE hen voor mijn aangezicht geven zal,
zal ik u dan tot een hoofd zijn? **10** En de oudsten van Gilead
zeiden tot Jeftha: De HEERE zij toehoorder tussen ons,
indien wij niet alzo naar uw woord doen. **11** Alzo ging Jeftha
met de oudsten van Gilead, en het volk stelde hem tot een
hoofd en overste over zich. En Jeftha sprak al zijn woorden
voor het aangezicht des HEEREN te Mizpa. **12** Voorts zond
Jeftha boden tot den koning der kinderen Ammons,

zeggende: Wat hebben ik en gij met elkander te doen, dat
gij tot mij gekomen zijt, om tegen mijn land te krijgen?

13 En de koning der kinderen Ammons zeide tot de boden
van Jeftha: Omdat Israel, als hij uit Egypte optoog, mijn land
genomen heeft, van de Arnon af tot aan de Jabbok, en tot
aan de Jordaan; zo geef mij dat nu weder met vrede. **14**
Maar Jeftha voer wijders voort, en zond boden tot den
koning der kinderen Ammons. **15** En hij zeide tot hem: Zo
zegt Jeftha: Israel heeft het land der Moabieten, en het land
der kinderen Ammons niet genomen; **16** Want als zij uit
Egypte optogen, zo wandelde Israel door de woestijn tot aan
de Schelfzee, en kwam te Kades. **17** En Israel zond boden
tot den koning der Edomieten, zeggende: Laat mij toch door
uw land doortrekken; maar de koning der Edomieten gaf
geen gehoor. En hij zond ook tot den koning der Moabieten,
die ook niet wilde. Alzo bleef Israel in Kades. **18** Daarna
wandelde hij in de woestijn, en toog om het land der
Edomieten en het land der Moabieten, en kwam van den
opgang der zon aan het land der Moabieten, en zij legerden
zich op gene zijde van de Arnon; maar zij kwamen niet
binnen de landpale der Moabieten; want de Arnon is de
landpale der Moabieten. **19** Maar Israel zond boden tot
Sihon, den koning der Amorieten, koning van Hesbon, en
Israel zeide tot hem: Laat ons toch door uw land doortrekken
tot aan mijn plaats. **20** Doch Sihon betrouwde Israel niet
door zijn landpale door te trekken; maar Sihon verzamelde
al zijn volk, en zij legerden zich te Jaza; en hij streed tegen
Israel. **21** En de HEERE, de God Israels, gaf Sihon met al zijn
volk in de hand van Israel, dat zij hen sloegen; alzo nam
Israel erfelijk in het ganse land der Amorieten, die in
datzelve land woonden. **22** En zij namen erfelijk in de ganse
landpale der Amorieten, van de Arnon af tot aan de Jabbok,
en van de woestijn tot aan de Jordaan. **23** Zo heeft nu de
HEERE, de God Israels, de Amorieten voor het aangezicht
van Zijn volk Israel uit de bezitting verdreven; en zoudt gij

hunlieder erfgenaam zijn? **24** Zoudt gij niet dengene erven,
dien uw god Kamos voor u uit de bezitting verdreef? Alzo
zullen wij al dengene erven, dien de HEERE, onze God, voor
ons aangezicht uit de bezitting verdrijft. **25** Nu voorts, zijt
gij veel beter dan Balak, de zoon van Zippor, de koning der
Moabieten? heeft hij ooit met Israel getwist? heeft hij ook
ooit tegen hem gekrijgd? **26** Terwijl Israel driehonderd jaren
gewoond heeft in Hesbon, en in haar stedekens, en in Aroer
en in de stedekens, en in al de steden, die aan de zijde van
de Arnon zijn; waarom hebt gij het dan in dien tijd niet
gered? **27** Ook heb ik tegen u niet gezondigd, maar gij doet
kwalijk bij mij, dat gij tegen mij krijgt; de HEERE, Die
Rechter is, richte heden tussen de kinderen Israels en tussen
de kinderen Ammons! **28** Maar de koning der kinderen
Ammons hoorde niet naar de woorden van Jeftha, die hij tot
hem gezonden had. **29** Toen kwam de Geest des HEEREN op
Jeftha, dat hij Gilead en Manasse doortrok; want hij trok door
tot Mizpa in Gilead, en van Mizpa in Gilead trok hij door tot
de kinderen Ammons.

30 En Jeftha beloofde den HEERE een gelofte, en zeide:
Indien Gij de kinderen Ammons ganselijk in mijn hand zult
geven; **31** Zo zal het uitgaande, dat uit de deur van mijn
huis mij tegemoet zal uitgaan, als ik met vrede van de
kinderen Ammons wederkom, dat zal des HEEREN zijn, en ik
zal het offeren ten brandoffer. **32** Alzo trok Jeftha door naar
de kinderen Ammons, om tegen hen te strijden; en de
HEERE gaf hen in zijn hand.

33 En hij sloeg hen van Aroer af tot daar gij komt te Minnith,
twintig steden, en tot aan Abel-keramim, met een zeer
groten slag. Alzo werden de kinderen Ammons te
ondergebracht voor het aangezicht der kinderen Israels. **34**
Toen nu Jeftha te Mizpa bij zijn huis kwam, ziet, zo ging zijn
dochter uit hem tegemoet, met trommelen en met reien. Zij

nu was alleen, een enig kind; hij had uit zich anders geen
zoon of dochter.

35 En het geschiedde, als hij haar zag, zo verscheurde hij
zijn klederen, en zeide: Ach, mijn dochter! gij hebt mij
ganselijk nedergebogen, en gij zijt onder degenen, die mij
beroeren; want ik heb mijn mond opengedaan tot den
HEERE, en ik zal niet kunnen teruggaan. **36** En zij zeide tot
hem: Mijn vader! hebt gij uw mond opengedaan tot den
HEERE, doe mij, gelijk als uit uw mond gegaan is; naardien u
de HEERE volkomene wraak gegeven heeft van uw vijanden,
van de kinderen Ammons. **37** Voorts zeide zij tot haar vader:
Laat deze zaak aan mij geschieden: Laat twee maanden van
mij af, dat ik heenga, en ga tot de bergen, en bewene mijn
maagdom, ik en mijn gezellinnen. **38** En hij zeide: Ga heen;
en hij liet haar twee maanden gaan. Toen ging zij heen met
haar gezellinnen, en beweende haar maagdom op de
bergen. **39** En het geschiedde ten einde van twee maanden
dat zij tot haar vader wederkwam, die aan haar volbracht
zijn gelofte, die hij beloofd had; en zij heeft geen man
bekend. Voorts werd het een gewoonheid in Israel, **40** Dat de
dochteren Israels van jaar tot jaar heengingen, om de
dochter van Jeftha, den Gileadiet, aan te spreken, vier dagen
in het jaar.

Judges 12

1 Toen werden de mannen van Efraim bijeengeroepen, en
trokken over naar het noorden; en zij zeiden tot Jeftha:
Waarom zijt gij doorgetogen om te strijden tegen de
kinderen Ammons, en hebt ons niet geroepen, om met u te
gaan? wij zullen uw huis met u met vuur verbranden. **2** En
Jeftha zeide tot hen: Ik en mijn volk waren zeer twistig met
de kinderen Ammons; en ik heb ulieden geroepen, maar gij
hebt mij uit hun hand niet verlost. **3** Als ik nu zag, dat gij
niet verlostet, zo stelde ik mijn ziel in mijn hand, en toog
door tot de kinderen Ammons, en de HEERE gaf hen in mijn
hand; waarom zijt gij dan te dezen dage tot mij opgekomen,
om tegen mij te strijden? **4** En Jeftha vergaderde alle
mannen van Gilead, en streed met Efraim; en de mannen
van Gilead sloegen Efraim, want de Gileadieten, zijnde
tussen Efraim en tussen Manasse, zeiden: Gijlieden zijt
vluchtelingen van Efraim. **5** Want de Gileadieten namen den
Efraimieten de veren van de Jordaan af; en het geschiedde,
als de vluchtelingen van Efraim zeiden: Laat mij overgaan;
zo zeiden de mannen van Gilead tot hem: Zijt gij een
Efraimiet? wanneer hij zeide: Neen; **6** Zo zeiden zij tot hem:
Zeg nu Schibboleth; maar hij zeide: Sibbolet, en kon het
alzo niet recht spreken; zo grepen zij hem, en versloegen
hem aan de veren van de Jordaan, dat te dier tijd van Efraim
vielen twee en veertig duizend. **7** Jeftha nu richtte Israel zes
jaren; en Jeftha, de Gileadiet, stierf, en werd begraven in de
steden van Gilead. **8** En na hem richtte Israel Ebzan, van
Bethlehem.

9 En hij had dertig zonen; en hij zond dertig dochteren naar
buiten, en bracht dertig dochteren van buiten in voor zijn
zonen; en hij richtte Israel zeven jaren. **10** Toen stierf Ebzan,

en werd begraven te Bethlehem. **11** En na hem richtte Israel
Elon, de Zebuloniet, en hij richtte Israel tien jaren.

12 En Elon, de Zebuloniet, stierf, en werd begraven te
Ajalon, in het land van Zebulon. **13** En na hem richtte Israel
Abdon, een zoon van Hillel, de Pirhathoniet.

14 En hij had veertig zonen, en dertig zoons zonen, rijdende
op zeventig ezelveulens; en hij richtte Israel acht jaren. **15**
Toen stierf Abdon, een zoon van Hillel, de Pirhathoniet; en
hij werd begraven te Pirhathon, in het land van Efraim, op
den berg van den Amalekiet.

Judges 13

1 En de kinderen Israels voeren voort te doen, dat kwaad
was in de ogen des HEEREN; zo gaf de HEERE hen in de
hand der Filistijnen veertig jaren. **2** En er was een man van
Zora, uit het geslacht van een Daniet, wiens naam was
Manoach; en zijn huisvrouw was onvruchtbaar en baarde
niet.

3 En een Engel des HEEREN verscheen aan deze vrouw, en
Hij zeide tot haar: Zie nu, gij zijt onvruchtbaar, en hebt niet
gebaard; maar gij zult zwanger worden, en een zoon baren.
4 Zo wacht u toch nu, en drink geen wijn noch sterken
drank, en eet niets onreins. **5** Want zie, gij zult zwanger
worden, en een zoon baren, op wiens hoofd geen scheermes
zal komen; want dat knechtje zal een Nazireer Gods zijn,
van moeders buik af; en hij zal beginnen Israel te verlossen
uit der Filistijnen hand. **6** Toen kwam deze vrouw in, en
sprak tot haar man, zeggende: Er kwam een Man Gods tot
mij, Wiens aangezicht was als het aangezicht van een Engel
Gods, zeer vreselijk; en ik vraagde Hem niet, van waar Hij
was, en Zijn naam gaf Hij mij niet te kennen.

7 Maar Hij zeide tot mij: Zie, gij zult zwanger worden, en een
zoon baren; zo drink nu geen wijn noch sterken drank, en
eet niets onreins; want dat knechtje zal een Nazireer Gods
zijn, van moeders buik af tot op den dag zijns doods. **8** Toen
aanbad Manoach den HEERE vuriglijk, en zeide: Och,
HEERE! dat toch de Man Gods, Dien Gij gezonden hebt,
weder tot ons kome, en ons lere, wat we dat knechtje doen
zullen, dat geboren zal worden.

9 En God verhoorde de stem van Manoach; en de Engel
Gods kwam wederom tot de vrouw. Zij nu zat in het veld,
doch haar man Manoach was niet bij haar. **10** Zo haastte de

vrouw, en liep, en gaf het haar man te kennen; en zij zeide
tot hem: Zie, die Man is mij verschenen, Welke op dien dag
tot mij kwam. **11** Toen stond Manoach op, en ging zijn
huisvrouw na; en hij kwam tot dien Man, en zeide tot Hem:
Zijt gij die Man, Dewelke tot deze vrouw gesproken hebt? En
Hij zeide: Ik ben het. **12** Toen zeide Manoach: Nu, dat Uw
woorden komen; maar wat zal des knechtjes wijze en zijn
werk zijn? **13** En de Engel des HEEREN zeide tot Manoach:
Van alles, wat Ik tot de vrouw gezegd heb, zal zij zich
wachten. **14** Zij zal niet eten van iets, dat van den wijnstok
des wijns voortkomt; en wijn en sterken drank zal zij niet
drinken, noch iets onreins eten; al wat Ik haar geboden heb,
zal zij onderhouden. **15** Toen zeide Manoach tot den Engel
des HEEREN: Laat ons U toch ophouden, en een geitenbokje
voor Uw aangezicht bereiden.

16 Maar de Engel des HEEREN zeide tot Manoach: Indien gij
Mij zult ophouden, Ik zal van uw brood niet eten; en indien
gij een brandoffer zult doen, dat zult gij den HEERE offeren.
Want Manoach wist niet, dat het een Engel des HEEREN was.
17 En Manoach zeide tot den Engel des HEEREN: Wat is Uw
naam, opdat wij U vereren, wanneer Uw woord zal komen.
18 En de Engel des HEEREN zeide tot hem: Waarom vraagt
gij dus naar Mijn naam? Die is toch Wonderlijk. **19** Toen nam
Manoach een geitenbokje, en het spijsoffer, en offerde het
op den rotssteen, den HEERE. En Hij handelde wonderlijk in
Zijn doen; en Manoach en zijn huisvrouw zagen toe. **20** En
het geschiedde, als de vlam van het altaar opvoer naar den
hemel, zo voer de Engel des HEEREN op in de vlam des
altaars. Als Manoach en zijn huisvrouw dat zagen, zo vielen
zij op hun aangezichten ter aarde. **21** En de Engel des
HEEREN verscheen niet meer aan Manoach, en aan zijn
huisvrouw. Toen bekende Manoach, dat het een Engel des
HEEREN was. **22** En Manoach zeide tot zijn huisvrouw: Wij
zullen zekerlijk sterven, omdat wij God gezien hebben. **23**
Maar zijn huisvrouw zeide tot hem: Zo de HEERE lust had

ons te doden, Hij had het brandoffer en spijsoffer van onze
hand niet aangenomen, noch ons dit alles getoond, noch
ons om dezen tijd laten horen, zulks als dit is. **24** Daarna
baarde deze vrouw een zoon, en zij noemde zijn naam
Simson; en dat knechtje werd groot, en de HEERE zegende
het.

25 En de Geest des HEEREN begon hem bij wijlen te drijven
in het leger van Dan, tussen Zora en tussen Esthaol.

Judges 14

1 En Simson ging af naar Thimnath, en gezien hebbende
een vrouw te Thimnath, van de dochteren der Filistijnen, **2**
Zo ging hij opwaarts, en gaf het zijn vader en zijn moeder te
kennen, en zeide: Ik heb een vrouw gezien te Thimnath, van
de dochteren der Filistijnen; nu dan, neem mij die tot een
vrouw. **3** Maar zijn vader zeide tot hem, mitsgaders zijn
moeder: Is er geen vrouw onder de dochteren uwer broeders,
en onder al mijn volk, dat gij heengaat, om een vrouw te
nemen van de Filistijnen, die onbesnedenen? En Simson
zeide tot zijn vader: Neem mij die, want zij is bevallig in mijn
ogen. **4** Zijn vader nu en zijn moeder wisten niet, dat dit van
den HEERE was, dat hij gelegenheid zocht van de Filistijnen;
want de Filistijnen heersten te dier tijd over Israel. **5** Alzo
ging Simson, met zijn vader en zijn moeder, henen af naar
Thimnath. Als zij nu kwamen tot aan de wijngaarden van
Thimnath, ziet daar, een jonge leeuw, brullende hem
tegemoet.

6 Toen werd de Geest des HEEREN vaardig over hem, dat hij
hem van een scheurde, gelijk men een bokje van een
scheurt, en er was niets in zijn hand; doch hij gaf zijn vader
en zijn moeder niet te kennen, wat hij gedaan had. **7** En hij
kwam af, en sprak tot de vrouw; en zij beviel in Simsons
ogen. **8** En na sommige dagen kwam hij weder, om haar te
nemen; toen week hij af, om het aas van den leeuw te
bezien, en ziet, een bijenzwerm was in het lichaam van den
leeuw, met honig.

9 En hij nam dien in zijn handen, en ging voort, al gaande
en etende; en hij ging tot zijn vader en tot zijn moeder, en
gaf hun daarvan, en zij aten; doch hij gaf hun niet te
kennen, dat hij den honig uit het lichaam van den leeuw

genomen had. **10** Als nu zijn vader afgekomen was tot die
vrouw, zo maakte Simson aldaar een bruiloft, want alzo
plachten de jongelingen te doen.

11 En het geschiedde, als zij hem zagen, zo namen zij
dertig metgezellen, die bij hem zouden zijn. **12** Simson dan
zeide tot hen: Ik zal nu ulieden een raadsel te raden geven;
indien gij mij dat in de zeven dagen dezer bruiloft wel zult
verklaren en uitvinden, zo zal ik ulieden geven dertig fijne
lijnwaadsklederen, en dertig wisselklederen.

13 En indien gij het mij niet zult kunnen verklaren, zo zult
gijlieden mij geven dertig fijne lijnwaadsklederen, en dertig
wisselklederen. En zij zeiden tot hem: Geef uw raadsel te
raden, en laat het ons horen. **14** En hij zeide tot hen: Spijze
ging uit van den eter, en zoetigheid ging uit van den sterke.
En zij konden dat raadsel in drie dagen niet verklaren. **15**
Daarna geschiedde het op den zevenden dag, dat zij tot de
huisvrouw van Simson zeiden: Overreed uw man, dat hij ons
dat raadsel verklare, opdat wij niet misschien u, en het huis
uws vaders, met vuur verbranden. Hebt gijlieden ons
genodigd, om het onze te bezitten; is het zo niet? **16** En
Simsons huisvrouw weende voor hem en zeide: Gij haat mij
maar, en hebt mij niet lief; gij hebt den kinderen mijns volks
een raadsel te raden gegeven, en hebt het mij niet
verklaard. En hij zeide tot haar: Zie, ik heb het mijn vader en
mijn moeder niet verklaard, zou ik het u dan verklaren? **17**
En zij weende voor hem, op den zevenden der dagen in
dewelke zij deze bruiloft hadden; zo geschiedde het op den
zevenden dag, dat hij het haar verklaarde, want zij perste
hem; en zij verklaarde dat raadsel den kinderen haars volks.
18 Toen zeiden de mannen der stad tot hem, op den
zevenden dag, eer de zon onderging: Wat is zoeter dan
honig? en wat is sterker dan een leeuw? En hij zeide tot hen:
Zo gij met mijn kalf niet hadt geploegd, gij zoudt mijn
raadsel niet hebben uitgevonden. **19** Toen werd de Geest

des HEEREN vaardig over hem, en hij ging af naar de Askelonieten, en sloeg van hen dertig man; en hij nam hun gewaad, en gaf de wisselklederen aan degenen, die dat raadsel verklaard hadden. Doch zijn toorn ontstak, en hij ging op in zijns vaders huis.

20 En de huisvrouw van Simson werd zijns metgezels, die hem vergezelschapt had.

Judges 15

1 En het geschiedde na sommige dagen, in de dagen van
den tarweoogst, dat Simson zijn huisvrouw bezocht met een
geitenbokje, en hij zeide: Laat mij tot mijn huisvrouw ingaan
in de kamer; maar haar vader liet hem niet toe in te gaan. **2**
Want haar vader zeide: Ik sprak zeker, dat gij haar ganselijk
haattet, zo heb ik haar aan uw metgezel gegeven. Is niet
haar kleinste zuster schoner dan zij? Laat ze u toch zijn in
de plaats van haar. **3** Toen zeide Simson tot henlieden: Ik
ben ditmaal onschuldig van de Filistijnen, wanneer ik aan
hen kwaad doe.

4 En Simson ging heen, en ving driehonderd vossen; en hij
nam fakkelen, en keerde staart aan staart, en deed een
fakkel tussen twee staarten in het midden. **5** En hij stak de
fakkelen aan met vuur, en liet ze lopen in het staande koren
der Filistijnen; en hij stak in brand zowel de korenhopen als
het staande koren, zelfs tot de wijngaarden en olijfbomen
toe. **6** Toen zeiden de Filistijnen: Wie heeft dit gedaan? En
men zeide: Simson, de schoonzoon van den Thimniet, omdat
hij zijn huisvrouw heeft genomen, en heeft haar aan zijn
metgezel gegeven. Toen kwamen de Filistijnen op, en
verbrandden haar en haar vader met vuur.

7 Toen zeide Simson tot hen: Zoudt gij alzo doen? Zeker, als
ik mij aan u gewroken heb, zo zal ik daarna ophouden.

8 En hij sloeg hen, den schenkel en de heup, met een groten
slag; en hij ging af, en woonde op de hoogte van de rots
Etam. **9** Toen togen de Filistijnen op, en legerden zich tegen
Juda, en breidden zich uit in Lechi.

10 En de mannen van Juda zeiden: Waarom zijt gijlieden
tegen ons opgetogen? En zij zeiden: Wij zijn opgetogen om

Simson te binden, om hem te doen, gelijk als hij ons gedaan
heeft. **11** Toen kwamen drie duizend mannen af uit Juda tot
het hol der rots Etam, en zeiden tot Simson: Wist gij niet,
dat de Filistijnen over ons heersen? Waarom hebt gij ons dan
dit gedaan? En hij zeide tot hen: Gelijk als zij mij gedaan
hebben, alzo heb ik hunlieden gedaan. **12** En zij zeiden tot
hem: Wij zijn afgekomen om u te binden, om u over te
geven in de hand der Filistijnen. Toen zeide Simson tot hen:
Zweert mij, dat gijlieden op mij niet zult aanvallen. **13** En zij
spraken tot hem, zeggende: Neen, maar wij zullen u wel
binden, en u in hunlieder hand overgeven; doch wij zullen u
geenszins doden. En zij bonden hem met twee nieuwe
touwen, en voerden hem op van de rots. **14** Als hij kwam tot
Lechi, zo juichten de Filistijnen hem tegemoet; maar de
Geest des HEEREN werd vaardig over hem; en de touwen,
die aan zijn armen waren, werden als linnen draden, die van
het vuur gebrand zijn, en zijn banden versmolten van zijn
handen.

15 En hij vond een vochtig ezelskinnebakken, en hij strekte
zijn hand uit, en nam het, en sloeg daarmede duizend man.
16 Toen zeide Simson: Met een ezelskinnebakken, een hoop,
twee hopen, met een ezelskinnebakken heb ik duizend man
geslagen. **17** En het geschiedde, als hij geeindigd had te
spreken, zo wierp hij het kinnebakken uit zijn hand, en hij
noemde dezelve plaats Ramath-lechi. **18** Als hem nu zeer
dorstte, zo riep hij tot den HEERE, en zeide: Gij hebt door de
hand van Uw knecht dit grote heil gegeven; zou ik dan nu
van dorst sterven, en vallen in de hand dezer
onbesnedenen?

19 Toen kloofde God de holle plaats, die in Lechi is, en er
ging water uit van dezelve, en hij dronk. Toen kwam zijn
geest weder, en hij werd levend. Daarom noemde hij haar
naam: De fontein des aanroepers, die in Lechi is, tot op

dezen dag. **20** En hij richtte Israel, in de dagen der
Filistijnen, twintig jaren.

Judges 16

1 Simson nu ging heen naar Gaza; en hij zag aldaar een
vrouw, die een hoer was; en hij ging tot haar in. **2** Toen werd
den Gazieten gezegd: Simson is hier ingekomen; zo gingen
zij rondom, en leiden hem den gansen nacht lagen in de
stadspoort; doch zij hielden zich den gansen nacht stil,
zeggende: Tot aan het morgenlicht, dan zullen wij hem
doden. **3** Maar Simson lag tot middernacht toe; toen stond
hij op ter middernacht, en hij greep de deuren der
stadspoort met de beide posten, en nam ze weg met den
grendelboom, en leide ze op zijn schouderen, en droeg ze
opwaarts op de hoogte des bergs, die in het gezicht van
Hebron is. **4** En het geschiedde daarna, dat hij een vrouw
lief kreeg, aan de beek Sorek, welker naam was Delila.

5 Toen kwamen de vorsten der Filistijnen tot haar op, en
zeiden tot haar: Overreed hem, en zie, waarin zijn grote
kracht zij, en waarmede wij hem zouden machtig worden, en
hem binden, om hem te plagen; zo zullen wij u geven, een
iegelijk, duizend en honderd zilverlingen. **6** Delila dan zeide
tot Simson: Verklaar mij toch, waarin uw grote kracht zij, en
waarmede gij zoudt kunnen gebonden worden, dat men u
plage.

7 En Simson zeide tot haar: Indien zij mij bonden met zeven
verse zelen, die niet verdroogd zijn, zo zou ik zwak worden,
en wezen als een ander mens. **8** Toen brachten de vorsten
der Filistijnen tot haar op zeven verse zelen, die niet
verdroogd waren; en zij bond hem daarmede. **9** De
achterlage nu zat bij haar in een kamer. Zo zeide zij tot
hem: De Filistijnen over u, Simson! Toen verbrak hij de
zelen, gelijk als een snoertje van grof vlas verbroken wordt,
als het vuur riekt. Alzo werd zijn kracht niet bekend. **10** Toen

zeide Delila tot Simson: Zie, gij hebt met mij gespot, en
leugenen tot mij gesproken; verklaar mij toch nu, waarmede
gij zoudt kunnen gebonden worden? **11** En hij zeide tot
haar: Indien zij mij vastbonden met nieuwe touwen, met
dewelke geen werk gedaan is, zo zou ik zwak worden, en
wezen als een ander mens. **12** Toen nam Delila nieuwe
touwen, en bond hem daarmede, en zeide tot hem: De
Filistijnen over u, Simson! (De achterlage nu was zittende in
een kamer.) Toen verbrak hij ze van zijn armen als een
draad. **13** En Delila zeide tot Simson: Tot hiertoe hebt gij
met mij gespot, en leugenen tot mij gesproken; verklaar mij
toch nu, waarmede gij zoudt kunnen gebonden worden. En
hij zeide tot haar: Indien gij de zeven haarlokken mijns
hoofds vlochtet aan een weversboom. **14** En zij maakte ze
vast met een pin, en zeide tot hem: De Filistijnen over u,
Simson! Toen waakte hij op uit zijn slaap, en nam weg de pin
der gevlochten haarlokken, en den weversboom. **15** Toen
zeide zij tot hem: Hoe zult gij zeggen: Ik heb u lief, daar uw
hart niet met mij is? Gij hebt nu driemaal met mij gespot, en
mij niet verklaard, waarin uw grote kracht zij.

16 En het geschiedde, als zij hem alle dagen met haar
woorden perste, en hem moeilijk viel, dat zijn ziel verdrietig
werd tot stervens toe; **17** Zo verklaarde hij haar zijn ganse
hart, en zeide tot haar: Er is nooit een scheermes op mijn
hoofd gekomen, want ik ben een Nazireer Gods van mijn
moeders buik af; indien ik geschoren wierd, zo zou mijn
kracht van mij wijken, en ik zou zwak worden, en wezen als
alle de mensen. **18** Als nu Delila zag, dat hij haar zijn ganse
hart verklaard had, zo zond zij heen, en riep de vorsten der
Filistijnen, zeggende: Komt ditmaal op, want hij heeft mij
zijn ganse hart verklaard. En de vorsten der Filistijnen
kwamen tot haar op, en brachten dat geld in hun hand.

19 Toen deed zij hem slapen op haar knieen, en riep een
man en liet hem de zeven haarlokken zijns hoofds

afscheren, en zij begon hem te plagen; en zijn kracht week
van hem. **20** En zij zeide: De Filistijnen over u, Simson! En
hij ontwaakte uit zijn slaap, en zeide: Ik zal ditmaal uitgaan,
als op andere malen, en mij uitschudden; want hij wist niet,
dat de HEERE van hem geweken was. **21** Toen grepen hem
de Filistijnen, en groeven zijn ogen uit; en zij voerden hem
af naar Gaza, en bonden hem met twee koperen ketenen, en
hij was malende in het gevangenhuis.

22 En het haar zijns hoofds begon weder te wassen, gelijk
toen hij geschoren werd.

23 Toen verzamelden zich de vorsten der Filistijnen, om hun
god Dagon een groot offer te offeren, en tot vrolijkheid; en
zij zeiden: Onze god heeft onze vijand Simson in onze hand
gegeven. **24** Desgelijks als hem het volk zag, loofden zij hun
god, want zij zeiden: Onze god heeft in onze hand gegeven
onzen vijand, en die ons land verwoestte, en die onzer
verslagenen velen maakte! **25** En het geschiedde, als hun
hart vrolijk was, dat zij zeiden: Roept Simson, dat hij voor
ons spele. En zij riepen Simson uit het gevangenhuis; en hij
speelde voor hun aangezichten, en zij deden hem staan
tussen de pilaren. **26** Toen zeide Simson tot den jongen, die
hem bij de hand hield: Laat mij gaan, dat ik de pilaren
betaste, op dewelke het huis gevestigd is, dat ik daaraan
leune. **27** Het huis nu was vol mannen en vrouwen; ook
waren daar alle vorsten der Filistijnen; en op het dak waren
omtrent drie duizend mannen en vrouwen, die toezagen, als
Simson speelde. **28** Toen riep Simson tot den HEERE, en
zeide: Heere, HEERE! gedenk toch mijner, en sterk mij toch
alleenlijk ditmaal, o God! dat ik mij met een wrake voor mijn
twee ogen aan de Filistijnen wreke. **29** En Simson vatte de
twee middelste pilaren, op dewelke het huis was gevestigd,
en waarop het steunde, den enen met zijn rechterhand, en
den anderen met zijn linkerhand; **30** En Simson zeide: Mijn
ziel sterve met de Filistijnen; en hij boog zich met kracht, en

het huis viel op de vorsten, en op al het volk, dat daarin was.
En de doden, die hij in zijn sterven gedood heeft, waren
meer, dan die hij in zijn leven gedood had. **31** Toen kwamen
zijn broeders af, en het ganse huis zijns vaders, en namen
hem op, en brachten hem opwaarts, en begroeven hem
tussen Zora en tussen Esthaol, in het graf van zijn vader
Manoach; hij nu had Israel gericht twintig jaren.

Judges 17

1 En er was een man van het gebergte van Efraim, wiens
naam was Micha. **2** Die zeide tot zijn moeder: De duizend en
honderd zilverlingen, die u ontnomen zijn, om dewelke gij
gevloekt hebt, en ook voor mijn oren gesproken hebt, zie,
dat geld is bij mij, ik heb dat genomen. Toen zeide zijn
moeder: Gezegend zij mijn zoon den HEERE! **3** Alzo gaf hij
aan zijn moeder de duizend en honderd zilverlingen weder.
Doch zijn moeder zeide: Ik heb dat geld den HEERE
ganselijk geheiligd van mijn hand, voor mijn zoon, om een
gesneden beeld en een gegoten beeld te maken; zo zal ik
het u nu wedergeven. **4** Maar hij gaf dat geld aan zijn
moeder weder. En zijn moeder nam tweehonderd
zilverlingen, en gaf ze den goudsmid, die maakte daarvan
een gesneden beeld en een gegoten beeld; dat was in het
huis van Micha. **5** En de man Micha had een godshuis; en hij
maakte een efod, en terafim, en vulde de hand van een uit
zijn zonen, dat hij hem tot een priester ware. **6** In diezelve
dagen was er geen koning in Israel; een iegelijk deed, wat
recht was in zijn ogen. **7** Nu was er een jongeling van
Bethlehem-juda, van het geslacht van Juda; deze was een
Leviet, en verkeerde aldaar als vreemdeling.

8 En deze man was uit die stad, uit Bethlehem-juda
getogen, om te verkeren, waar hij gelegenheid zou vinden.
Als hij nu kwam aan het gebergte van Efraim tot aan het
huis van Micha, om zijn weg te gaan, **9** Zo zeide Micha tot
hem: Van waar komt gij? En hij zeide tot hem: Ik ben een
Leviet, van Bethlehem-juda, en ik wandel, om te verkeren,
waar ik gelegenheid zal vinden. **10** Toen zeide Micha tot
hem: Blijf bij mij, en wees mij tot een vader en tot een
priester; en ik zal u jaarlijks geven tien zilverlingen, en orde
van klederen, en uw leeftocht; alzo ging de Leviet met hem.

11 En de Leviet bewilligde bij dien man te blijven; en de
jongeling was hem als een van zijn zonen. **12** En Micha
vulde de hand van den Leviet, dat hij hem tot een priester
wierd; alzo was hij in het huis van Micha. **13** Toen zeide
Micha: Nu weet ik, dat de HEERE mij weldoen zal, omdat ik
dezen Leviet tot een priester heb.

Judges 18

1 In die dagen was er geen koning in Israel; en in dezelve
dagen zocht de stam der Danieten voor zich een erfenis om
te wonen; want hun was tot op dien dag onder de stammen
van Israel niet genoegzaam ter erfenis toegevallen. **2** Zo
zonden de kinderen van Dan uit hun geslacht vijf mannen
uit hun einden, mannen, die strijdbaar waren, van Zora en
van Esthaol, om het land te verspieden, en dat te
doorzoeken; en zij zeiden tot hen: Gaat, doorzoekt het land.
En zij kwamen aan het gebergte van Efraim, tot aan het huis
van Micha, en vernachtten aldaar. **3** Zijnde bij het huis van
Micha, zo kenden zij de stem van den jongeling, den Leviet;
en zij weken daarheen, en zeiden tot hem: Wie heeft u hier
gebracht, en wat doet gij alhier, en wat hebt gij hier? **4** En
hij zeide tot hen: Zo en zo heeft Micha mij gedaan; en hij
heeft mij gehuurd, en ik ben hem tot een priester. **5** Toen
zeiden zij tot hem: Vraag toch God, dat wij mogen weten, of
onze weg, op welken wij wandelen, voorspoedig zal zijn. **6**
En de priester zeide tot hen: Gaat in vrede; uw weg, welken
gij zult heentrekken, is voor den HEERE. **7** Toen gingen die
vijf mannen heen, en kwamen te Lais; en zij zagen het volk,
hetwelk in derzelver midden was, zijnde gelegen in
zekerheid, naar de wijze der Sidoniers, stil en zeker zijnde;
en daar was geen erfheer, die iemand om enige zaak
schande aandeed in dat land; ook waren zij verre van de
Sidoniers, en hadden niets te doen met enigen mens.

8 En zij kwamen tot hun broederen te Zora en te Esthaol, en
hun broeders zeiden tot hen: Wat zegt gijlieden? **9** En zij
zeiden: Maakt u op, en laat ons tot hen optrekken; want wij
hebben dat land bezien, en ziet, het is zeer goed; zoudt gij
dan stil zijn? Weest niet lui om te trekken, dat gij henen
inkomt, om dat land in erfelijke bezitting te nemen; **10** (Als

gij daarhenen komt, zo zult gij komen tot een zorgeloos
volk, en dat land is wijd van ruimte) want God heeft het in
uw hand gegeven; een plaats, alwaar geen gebrek is van
enig ding, dat op de aarde is. **11** Toen reisden van daar uit
het geslacht der Danieten, van Zora en van Esthaol,
zeshonderd man, aangegord met krijgswapenen.

12 En zij togen op, en legerden zich bij Kirjath-jearim, in
Juda; daarom noemden zij deze plaats, Machane-dan, tot op
dezen dag; ziet, het is achter Kirjath-jearim. **13** En van daar
togen zij door naar het gebergte van Efraim, en zij kwamen
tot aan het huis van Micha. **14** Toen antwoordden de vijf
mannen, die gegaan waren om het land van Lais te
verspieden, en zeiden tot hun broederen: Weet gijlieden
ook, dat in die huizen een efod is, en terafim, en een
gesneden en een gegoten beeld? Zo weet nu, wat u te doen
zij.

15 Toen weken zij daarheen, en kwamen aan het huis van
den jongeling, den Leviet, ten huize van Micha; en zij
vraagden hem naar vrede. **16** En de zeshonderd mannen,
die van de kinderen van Dan waren, met hun krijgswapenen
aangegord, bleven staan aan de deur van de poort. **17** Maar
de vijf mannen, die gegaan waren om het land te
verspieden, gingen op, kwamen daarhenen in, en namen
weg het gesneden beeld, en den efod, en de terafim, en het
gegoten beeld; de priester nu bleef staan aan de deur van
de poort, met de zeshonderd mannen, die met
krijgswapenen aangegord waren. **18** Als die nu ten huize
van Micha waren ingegaan, en het gesneden beeld, den
efod, en de terafim, en het gegoten beeld weggenomen
hadden, zo zeide de priester tot hen: Wat doet gijlieden? **19**
En zij zeiden tot hem: Zwijg, leg uw hand op uw mond, en
ga met ons, en wees ons tot een vader en tot een priester! Is
het beter, dat gij een priester zijt voor het huis van een man,
of dat gij een priester zijt voor een stam, en een geslacht in

Israel? **20** Toen werd het hart van den priester vrolijk, en hij
nam den efod, en de terafim, en het gesneden beeld, en hij
kwam in het midden des volks. **21** Alzo keerden zij zich, en
togen voort; en zij stelden de kinderkens, en het vee, en de
bagage voor zich. **22** Als zij nu verre van Micha's huis
gekomen waren, zo werden de mannen, zijnde in de huizen,
die bij het huis van Micha waren, bijeengeroepen, en zij
achterhaalden de kinderen van Dan.

23 En zij riepen de kinderen van Dan na; dewelke hun
aangezichten omkeerden, en zeiden tot Micha: Wat is u, dat
gij bijeengeroepen zijt? **24** Toen zeide hij: Gijlieden hebt
mijn goden, die ik gemaakt had, weggenomen, mitsgaders
den priester, en zijt weggegaan; wat heb ik nu meer? Wat is
het dan, dat gij tot mij zegt: Wat is u? **25** Maar de kinderen
van Dan zeiden tot hem: Laat uw stem bij ons niet horen,
opdat niet misschien mannen, van bitteren gemoede, op u
aanvallen, en gij uw leven verliest, en het leven van uw
huis. **26** Alzo gingen de kinderen van Dan huns weegs; en
Micha, ziende, dat zij sterker waren dan hij, zo keerde hij
om, en kwam weder tot zijn huis. **27** Zij dan namen wat
Micha gemaakt had, en den priester, die hij gehad had, en
kwamen te Lais, tot een stil en zeker volk, en sloegen hen
met de scherpte des zwaards, en de stad verbrandden zij
met vuur.

28 En er was niemand, die hen verloste; want zij was verre
van Sidon, en zij hadden niets met enigen mens te doen; en
zij lag in het dal, dat bij Beth-rechob is. Daarna herbouwden
zij de stad, en woonden daarin. **29** En zij noemden den
naam der stad Dan, naar den naam huns vaders Dan, die
aan Israel geboren was; hoewel de naam dezer stad te voren
Lais was. **30** En de kinderen van Dan richtten voor zich dat
gesneden beeld op; en Jonathan, de zoon van Gersom, den
zoon van Manasse, hij en zijn zonen waren priesters voor

den stam der Danieten, tot den dag toe, dat het land gevankelijk is weggevoerd.

31 Alzo stelden zij onder zich het gesneden beeld van Micha, dat hij gemaakt had, al de dagen, dat het huis Gods te Silo was.

Judges 19

1 Het geschiedde ook in die dagen, als er geen koning was
in Israel, dat er een Levietisch man was, verkerende als
vreemdeling aan de zijden van het gebergte van Efraim, die
zich een vrouw, een bijwijf, nam van Bethlehem-juda. **2**
Maar zijn bijwijf hoereerde, bij hem zijnde, en toog van hem
weg naar haars vaders huis, tot Bethlehem-juda; en zij was
aldaar enige dagen, te weten vier maanden. **3** En haar man
maakte zich op, en toog haar na, om naar haar hart te
spreken, om haar weder te halen; en zijn jongen was bij
hem, en een paar ezels. En zij bracht hem in het huis haars
vaders. En als de vader van de jonge vrouw hem zag, werd
hij vrolijk over zijn ontmoeting. **4** En zijn schoonvader, de
vader van de jonge vrouw, behield hem, dat hij drie dagen
bij hem bleef; en zij aten en dronken, en vernachtten aldaar.
5 Op den vierden dag nu geschiedde het, dat zij des
morgens vroeg op waren, en hij opstond om weg te trekken;
toen zeide de vader van de jonge dochter tot zijn
schoonzoon: Sterk uw hart met een bete broods, en daarna
zult gijlieden wegtrekken.

6 Zo zaten zij neder, en zij beiden aten te zamen, en
dronken. Toen zeide de vader van de jonge vrouw tot den
man: Bewillig toch en vernacht, en laat uw hart vrolijk zijn. **7**
Maar de man stond op, om weg te trekken. Toen drong hem
zijn schoonvader, dat hij aldaar wederom vernachtte. **8** Als
hij op den vijfden dag des morgens vroeg op was, om weg te
trekken, zo zeide de vader van de jonge vrouw: Sterk toch
uw hart. En zij vertoefden, totdat de dag zich neigde; en zij
beiden aten te zamen. **9** Toen maakte zich de man op, om
weg te trekken, hij, en zijn bijwijf, en zijn jongen; en zijn
schoonvader, de vader van de jonge vrouw, zeide: Zie toch,
de dag heeft afgenomen, dat het avond zal worden,

vernacht toch; zie, de dag legert zich, vernacht hier, en laat
uw hart vrolijk zijn, en maak u morgen vroeg op uws weegs,
en ga naar uw tent. **10** Doch de man wilde niet vernachten,
maar stond op, en trok weg, en kwam tot tegenover Jebus
(dewelke is Jeruzalem), en met hem het paar gezadelde
ezelen; ook was zijn bijwijf met hem. **11** Als zij nu bij Jebus
waren, zo was de dag zeer gedaald; en de jongen zeide tot
zijn heer: Trek toch voort, en laat ons in deze stad der
Jebusieten wijken, en daarin vernachten. **12** Maar zijn heer
zeide tot hem: Wij zullen herwaarts niet wijken tot een
vreemde stad, die niet is van de kinderen Israels; maar wij
zullen voorttrekken tot Gibea toe. **13** Voorts zeide hij tot zijn
jongen: Ga voort, dat wij tot een van die plaatsen naderen,
en te Gibea of te Rama vernachten. **14** Alzo togen zij voort,
en wandelden; en de zon ging hun onder bij Gibea, dewelke
Benjamins is; **15** En zij weken daarheen, dat zij inkwamen,
om in Gibea te vernachten. Toen hij nu inkwam, zat hij neder
in een straat der stad, want er was niemand, die hen in huis
nam, om te vernachten. **16** En ziet, een oud man kwam van
zijn werk van het veld in den avond, welke man ook was van
het gebergte van Efraim, doch als vreemdeling verkeerde te
Gibea; maar de lieden dezer plaats waren kinderen van
Jemini.

17 Als hij nu zijn ogen ophief, zo zag hij dien reizenden man
op de straat der stad; en de oude man zeide: Waar trekt gij
henen, en van waar komt gij? **18** En hij zeide tot hem: Wij
trekken door van Bethlehem-juda tot aan de zijden van het
gebergte van Efraim, van waar ik ben; en ik was naar
Bethlehem-juda getogen, maar ik trek nu naar het huis des
HEEREN; en er is niemand, die mij in huis neemt. **19** Daar
toch onze ezelen zowel stro als voeder hebben, en ook brood
en wijn is voor mij, en voor uw dienstmaagd, en voor den
jongen, die bij uw knechten is; er is aan geen ding gebrek.
20 Toen zeide de oude man: Vrede zij u! al wat u ontbreekt,
is toch bij mij; alleenlijk vernacht niet op de straat. **21** En hij

bracht hem in zijn huis, en gaf aan de ezelen voeder; en hun
voeten gewassen hebbende, zo aten en dronken zij. **22** Toen
zij nu hun hart vrolijk maakten, ziet, zo omringden de
mannen van die stad (mannen, die Belials kinderen waren)
het huis, kloppende op de deur; en zij spraken tot den
ouden man, den heer des huizes, zeggende: Breng den man,
die in uw huis gekomen is, uit, opdat wij hem bekennen.

23 En de man, de heer des huizes, ging tot hen uit, en zeide
tot hen: Niet, mijn broeders, doet toch zo kwalijk niet;
naardien deze man in mijn huis gekomen is, zo doet zulke
dwaasheid niet. **24** Ziet, mijn dochter die maagd is, en zijn
bijwijf, die zal ik nu uitbrengen, dat gij die schendt, en haar
doet, wat goed is in uw ogen; maar doet aan dezen man zulk
een dwaas ding niet. **25** Maar de mannen wilden naar hem
niet horen. Toen greep de man zijn bijwijf, en bracht haar uit
tot hen daarbuiten; en zij bekenden haar, en waren met
haar bezig den gansen nacht tot aan den morgen, en lieten
haar gaan, als de dageraad oprees. **26** En deze vrouw kwam
tegen het aanbreken van den morgenstond, en viel neder
voor de deur van het huis des mans, waarin haar heer was,
totdat het licht werd. **27** Als nu haar heer des morgens
opstond en de deuren van het huis opendeed, en uitging om
zijns weegs te gaan, ziet, zo lag de vrouw, zijn bijwijf, aan de
deur van het huis, en haar handen op den dorpel. **28** En hij
zeide tot haar: Sta op, en laat ons trekken; maar niemand
antwoordde. Toen nam hij haar op den ezel, en de man
maakte zich op, en toog naar zijn plaats. **29** Als hij nu in zijn
huis kwam, zo nam hij een mes, en greep zijn bijwijf, en
deelde haar met haar beenderen in twaalf stukken; en hij
zond ze in alle landpalen van Israel.

30 En het geschiedde, dat al wie het zag, zeide: Zulks is
niet geschied noch gezien, van dien dag af, dat de kinderen
Israels uit Egypteland zijn opgetogen, tot op dezen dag; legt
uw hart daarop, geeft raad en spreekt!

Judges 20

1 Toen togen alle kinderen Israels uit, en de vergadering
verzamelde zich, als een enig man, van Dan af tot Ber-seba
toe, ook het land van Gilead, tot den HEERE te Mizpa. **2** En
uit de hoeken des gansen volks stelden zich al de stammen
van Israel in de vergadering van het volk Gods, vierhonderd
duizend man te voet, die het zwaard uittrokken. **3** (De
kinderen Benjamins nu hoorden, dat de kinderen Israels
opgetogen naar Mizpa.) En de kinderen Israels zeiden:
Spreekt, hoe is dit kwaad geschied? **4** Toen antwoordde de
Levietische man, de man van de vrouw, die gedood was, en
zeide: Ik kwam met mijn bijwijf te Gibea, dewelke Benjamins
is, om te vernachten. **5** En de burgers van Gibea maakten
zich tegen mij op, en omringden tegen mij het huis bij
nacht; zij dachten mij te doden, en mijn bijwijf hebben zij
geschonden, dat zij gestorven is. **6** Toen greep ik mijn
bijwijf, en deelde haar, en zond haar in het ganse land der
erfenis van Israel, omdat zij een schandelijke daad en
dwaasheid in Israel gedaan hadden. **7** Ziet, gij allen zijt
kinderen Israels, geeft hier voor ulieden woord en raad! **8**
Toen maakte zich al het volk op, als een enig man,
zeggende: Wij zullen niet gaan, een ieder naar zijn tent,
noch wijken, een ieder naar zijn huis.

9 Maar nu, dit is de zaak, die wij aan Gibea zullen doen:
tegen haar bij het lot! **10** En wij zullen tien mannen nemen
van honderd, van alle stammen Israels, en honderd van
duizend, en duizend van tienduizend, om teerkost te nemen
voor het volk, opdat zij, komende te Gibea-benjamins, haar
doen naar al de dwaasheid, die zij in Israel gedaan heeft. **11**
Alzo werden alle mannen van Israel verzameld tot deze stad,
verbonden als een enig man. **12** En de stammen van Israel
zonden mannen door den gansen stam van Benjamin,

zeggende: Wat voor een kwaad is dit, dat onder ulieden
geschied is?

13 Zo geeft nu die mannen, die kinderen Belials, die te
Gibea zijn, dat wij hen doden, en het kwaad uit Israel
wegdoen. Doch de kinderen van Benjamin wilden niet horen
naar de stem van hun broederen, de kinderen Israels. **14**
Maar de kinderen van Benjamin verzamelden zich uit de
steden naar Gibea, om uit te trekken ten strijde tegen de
kinderen Israels. **15** En de kinderen van Benjamin werden te
dien dage geteld uit de steden, zes en twintig duizend
mannen, die het zwaard uittrokken, behalve dat de inwoners
van Gibea geteld werden, zevenhonderd uitgelezene
mannen. **16** Onder al dit volk waren zevenhonderd
uitgelezene mannen, welke links waren; deze allen
slingerden met een steen op een haar, dat het hun niet
miste. **17** En de mannen van Israel werden geteld, behalve
Benjamin, vierhonderd duizend mannen, die het zwaard
uittrokken; deze allen waren mannen van oorlog. **18** En de
kinderen Israels maakten zich op, en togen opwaarts ten
huize Gods, en vraagden God, en zeiden: Wie zal onder ons
vooreerst optrekken ten strijde tegen de kinderen van
Benjamin? En de HEERE zeide: Juda vooreerst.

19 Alzo maakten zich de kinderen Israels in den
morgenstond op, en legerden zich tegen Gibea. **20** En de
mannen van Israel togen uit ten strijde tegen Benjamin;
voorts schikten de mannen Israels den strijd tegen hen bij
Gibea. **21** Toen togen de kinderen van Benjamin uit van
Gibea, en zij vernielden ter aarde op dien dag van Israel
twee en twintig duizend man. **22** Doch het volk versterkte
zich, te weten de mannen van Israel, en zij beschikten den
strijd wederom ter plaatse, waar zij dien des vorigen daags
geschikt hadden. **23** En de kinderen Israels togen op, en
weenden voor het aangezicht des HEEREN tot op den avond,
en vraagden den HEERE zeggende: Zal ik weder genaken

ten strijde tegen de kinderen van Benjamin, mijn broeder?
En de HEERE zeide: Trekt tegen hem op. **24** Zo naderden de
kinderen Israels tot de kinderen van Benjamin, des anderen
daags. **25** En die van Benjamin trokken uit hun tegemoet,
uit Gibea, op den tweeden dag, en velden van de kinderen
Israels nog achttien duizend man neder ter aarde; die allen
trokken het zwaard uit. **26** Toen togen alle kinderen Israels
en al het volk op, en kwamen ten huize Gods, en weenden,
en bleven aldaar voor het aangezicht des HEEREN, en
vastten dien dag tot op den avond; en zij offerden
brandofferen en dankofferen voor het aangezicht des
HEEREN.

27 En de kinderen Israels vraagden den HEERE, want aldaar
was de ark des verbonds van God in die dagen. **28** En
Pinehas, de zoon van Eleazar, den zoon van Aaron, stond
voor Zijn aangezicht, in die dagen, zeggende: Zal ik nog
meer uittrekken ten strijde tegen de kinderen van Benjamin,
mijn broeder, of zal ik ophouden? en de HEERE zeide: Trekt
op, want morgen zal Ik hem in uw hand geven. **29** Toen
bestelde Israel achterlagen op Gibea rondom. **30** En de
kinderen Israels togen op, aan den derden dag, tegen de
kinderen van Benjamin; en zij schikten den strijd op Gibea,
als op de andere malen. **31** Toen togen de kinderen van
Benjamin uit, het volk tegemoet, en werden van de stad
afgetrokken; en zij begonnen te slaan van het volk, en te
doorsteken, gelijk de andere malen, op de straten, waarvan
de een opgaat naar het huis Gods, en de ander naar Gibea,
in het veld, omtrent dertig man van Israel. **32** Toen zeiden
de kinderen van Benjamin: Zij zijn voor ons aangezicht
geslagen, als te voren; maar de kinderen Israels zeiden: Laat
ons vlieden, en hen van de stad aftrekken naar de straten.
33 Toen maakten zich alle mannen van Israel op uit hun
plaatsen, en schikten den strijd te Baal-thamar; ook brak
Israels achterlage op uit haar plaats, na de ontbloting van
Gibea. **34** En tien duizend uitgelezen mannen van gans

Israel kwamen van tegenover Gibea, en de strijd werd
zwaar; doch zij wisten niet, dat het kwaad hen treffen zou.
35 Toen sloeg de HEERE Benjamin voor Israels aangezicht;
dat de kinderen Israels op dien dag van Benjamin vernielden
vijf en twintig duizend en honderd mannen; die allen
trokken het zwaard uit. **36** En de kinderen van Benjamin
zagen, dat zij geslagen waren; want de mannen van Israel
gaven den Benjaminieten plaats, omdat zij vertrouwden op
de achterlage, die zij tegen Gibea gesteld hadden. **37** En de
achterlage haastte, en brak voorwaarts naar Gibea toe; ja,
de achterlage trok recht door, en sloeg de ganse stad met de
scherpte des zwaards. **38** En de mannen van Israel hadden
een bestemden tijd met de achterlage, wanneer zij een
grote verheffing van rook van de stad zouden doen opgaan.
39 Zo keerden zich de mannen van Israel om in den strijd;
en Benjamin had begonnen te slaan en te doorsteken van de
mannen van Israel omtrent dertig man; want zij zeiden:
Immers is hij zekerlijk voor ons aangezicht geslagen, als in
den vorigen strijd. **40** Toen begon de verheffing op te gaan
van de stad, als een pilaar van rook; als nu Benjamin achter
zich omzag, ziet, zo ging de brand der stad op naar den
hemel. **41** En de mannen van Israel keerden zich om; en de
mannen van Benjamin werden verbaasd, want zij zagen, dat
het kwaad hen treffen zou. **42** Zo wendden zij zich voor het
aangezicht der mannen van Israel naar den weg der
woestijn; maar de strijd kleefde hen aan, en die uit de
steden vernielden ze in het midden van hen. **43** Zij
omringden Benjamin, zij vervolgden hem, zij vertraden hem
gemakkelijk, tot voor Gibea, tegen den opgang der zon. **44**
En er vielen van Benjamin achttien duizend mannen; deze
allen waren strijdbare mannen. **45** Toen keerden zij zich, en
vloden naar de woestijn, tot den rotssteen van Rimmon;
maar zij deden een nalezing onder hen op de straten, van
vijf duizend man; voorts kleefden zij hen achteraan tot aan
Gideom, en sloegen van hen twee duizend man. **46** Alzo
waren allen, die op dien dag van Benjamin vielen, vijf en

twintig duizend mannen, die het zwaard uittrokken; die
allen waren strijdbare mannen. **47** Doch zeshonderd
mannen keerden zich, en vloden naar de woestijn, tot den
rotssteen van Rimmon, en bleven in den rotssteen van
Rimmon, vier maanden. **48** En de mannen van Israel
keerden weder tot de kinderen van Benjamin, en sloegen
hen met de scherpte des zwaards, die van de gehele stad tot
de beesten toe, ja, al wat gevonden werd; ook zetten zij alle
steden, die gevonden werden, in het vuur.

Judges 21

1 De mannen van Israel nu hadden te Mizpa gezworen,
zeggende: Niemand van ons zal zijn dochter aan de
Benjaminieten ter vrouwe geven. **2** Zo kwam het volk tot het
huis Gods, en zij bleven daar tot op den avond, voor Gods
aangezicht; en zij hieven hun stem op en weenden met
groot geween. **3** En zeiden: O HEERE, God van Israel!
Waarom is dit geschied in Israel, dat er heden een stam van
Israel gemist wordt? **4** En het geschiedde des anderen
daags, dat zich het volk vroeg opmaakte, en bouwde aldaar
een altaar; en zij offerden brandofferen en dankofferen. **5** En
de kinderen Israels zeiden: Wie is er, die niet is opgekomen
in de vergadering uit al de stammen van Israel tot den
HEERE? Want er was een grote eed geschied aangaande
dengene, die niet opkwam tot den HEERE te Mizpa,
zeggende: Hij zal zekerlijk gedood worden. **6** En het
berouwde den kinderen Israels over Benjamin, hun broeder;
en zij zeiden: Heden is een stam van Israel afgesneden. **7**
Wat zullen wij, belangende de vrouwen, doen aan degenen,
die overgebleven zijn? Want wij hebben bij den HEERE
gezworen, dat wij hun van onze dochteren geen tot vrouwen
zullen geven. **8** En zij zeiden: Is er iemand van de stammen
van Israel, die niet opgekomen is tot den HEERE te Mizpa?
En ziet, van Jabes in Gilead was niemand opgekomen in het
leger, tot de gemeente.

9 Want het volk werd geteld, en ziet, er was niemand van de
inwoners van Jabes in Gilead. **10** Toen zond de vergadering
daarheen twaalf duizend mannen, van de strijdbaarste; en
zij geboden hun, zeggende: Trekt heen, en slaat met de
scherpte des zwaards de inwoners van Jabes in Gilead, met
de vrouwen en de kinderkens. **11** Doch dit is de zaak, die ge
doen zult; al wat mannelijk is, en alle vrouwen, die de

bijligging eens mans bekend hebben, zult gij verbannen. **12**
En zij vonden onder de inwoners van Jabes in Gilead
vierhonderd jonge dochters, die maagden waren, die geen
man bekend hadden in bijligging des mans; en zij brachten
die in het leger te Silo, dewelke is in het land Kanaan. **13**
Toen zond de ganse vergadering heen, en sprak tot de
kinderen van Benjamin, die in den rotssteen van Rimmon
waren, en zij riepen hun vrede toe. **14** Alzo kwamen de
Benjaminieten ter zelfder tijd weder; en zij gaven hun de
vrouwen, die zij in het leven behouden hadden van de
vrouwen van Jabes in Gilead; maar alzo waren er nog niet
genoeg voor hen. **15** Toen berouwde het den volke over
Benjamin, omdat de HEERE een scheur gemaakt had in de
stammen van Israel. **16** En de oudsten der vergadering
zeiden: Wat zullen wij, belangende de vrouwen, doen aan
degenen, die overgebleven zijn? Want de vrouwen zijn uit
Benjamin verdelgd.

17 Wijders zeiden zij: De erfenis dergenen, die ontkomen
zijn, is van Benjamin, en er moet geen stam uitgedelgd
worden uit Israel. **18** Maar wij zullen hun geen vrouwen van
onze dochteren kunnen geven; want de kinderen Israels
hebben gezworen, zeggende: Vervloekt zij, die den
Benjaminieten een vrouw geeft! **19** Toen zeiden zij: Ziet, er
is een feest des HEEREN te Silo, van jaar tot jaar, dat
gehouden wordt tegen het noorden van het huis Gods,
tegen den opgang der zon, aan den hogen weg, die opgaat
van het huis Gods naar Sichem, en tegen het zuiden van
Lebona. **20** En zij geboden den kinderen van Benjamin,
zeggende: Gaat heen, en loert in de wijngaarden. **21** En let
er op, en zie, als de dochters van Silo zullen uitgegaan zijn
om met reien te dansen, zo komt gij voort uit de
wijngaarden, en schaakt u, een ieder zijn huisvrouw, uit de
dochteren van Silo; en gaat heen in het land van Benjamin.
22 En het zal geschieden, wanneer haar vaders of haar
broeders zullen komen, om voor ons te rechten, dat wij tot

hen zullen zeggen: Zijt hun om onzentwil genadig, omdat
wij geen huisvrouw voor een ieder van hen in dezen krijg
genomen hebben; want gijlieden hebt ze hun niet gegeven,
dat gij te dezer tijd schuldig zoudt zijn. **23** En de kinderen
van Benjamin deden alzo, en voerden naar hun getal
vrouwen weg, van de reiende dochters, die zij roofden, en zij
togen heen, en keerden weder tot hun erfenis, en
herbouwden de steden, en woonden daarin. **24** Ook togen
de kinderen Israels te dier tijd van daar, een iegelijk naar
zijn stam en naar zijn geslacht; alzo togen zij uit van daar,
een iegelijk naar zijn erfenis. **25** In die dagen was er geen
koning in Israel; een iegelijk deed, wat recht was in zijn
ogen.

Ruth

Ruth 1

1 In de dagen, als de richters richtten, zo geschiedde het,
dat er honger in het land was; daarom toog een man van
Bethlehem-juda, om als vreemdeling te verkeren in de
velden Moabs, hij, en zijn huisvrouw, en zijn twee zonen. **2**
De naam nu dezes mans was Elimelech, en de naam zijner
huisvrouw Naomi, en de naam zijner twee zonen Machlon en
Chiljon, Efrathers, van Bethlehem-juda; en zij kwamen in de
velden Moabs, en bleven aldaar. **3** En Elimelech, de man van
Naomi, stierf; maar zij werd overgelaten met haar twee
zonen. **4** Die namen zich Moabietische vrouwen; de naam
der ene was Orpa, en de naam der andere Ruth; en zij
bleven aldaar omtrent tien jaren. **5** En die twee, Machlon en
Chiljon, stierven ook; alzo werd deze vrouw overgelaten na
haar twee zonen en na haar man. **6** Toen maakte zij zich op
met haar schoondochters, en keerde weder uit de velden
van Moab; want zij had gehoord in het land van Moab, dat
de HEERE Zijn volk bezocht had, gevende hun brood.

7 Daarom ging zij uit van de plaats, waar zij geweest was en
haar twee schoondochters met haar. Als zij nu gingen op
den weg, om weder te keren naar het land van Juda, **8** Zo
zeide Naomi tot haar twee schoondochters: Gaat heen, keert
weder, een iegelijk tot het huis van haar moeder; de HEERE
doe bij u weldadigheid, gelijk als gij gedaan hebt bij de
doden, en bij mij. **9** De HEERE geve u, dat gij ruste vindt,
een iegelijk in het huis van haar man! En als zij haar kuste,
hieven zij haar stem op en weenden; **10** En zij zeiden tot
haar: Wij zullen zekerlijk met u wederkeren tot uw volk. **11**
Maar Naomi zeide: Keert weder, mijn dochters! Waarom
zoudt gij met mij gaan? Heb ik nog zonen in mijn lichaam,
dat zij u tot mannen zouden zijn? **12** Keert weder, mijn
dochters! Gaat heen; want ik ben te oud om een man te

hebben. Wanneer ik al zeide: Ik heb hoop, of ik ook in dezen
nacht een man had, ja, ook zonen baarde; **13** Zoudt gij
daarnaar wachten, totdat zij zouden groot geworden zijn;
zoudt gij daarnaar opgehouden worden, om geen man te
nemen? Niet, mijn dochters! Want het is mij veel bitterder
dan u; maar de hand des HEEREN is tegen mij uitgegaan. **14**
Toen hieven zij haar stem op, en weenden wederom; en Orpa
kuste haar schoonmoeder, maar Ruth kleefde haar aan. **15**
Daarom zeide zij: Zie, uw zwagerin is wedergekeerd tot haar
volk en tot haar goden; keer gij ook weder, uw zwagerin na.
16 Maar Ruth zeide: Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten,
om van achter u weder te keren; want waar gij zult
heengaan, zal ik ook heengaan, en waar gij zult vernachten,
zal ik vernachten; uw volk is mijn volk, en uw God mijn God.
17 Waar gij zult sterven, zal ik sterven, en aldaar zal ik
begraven worden; alzo doe mij de HEERE en alzo doe Hij
daartoe, zo niet de dood alleen zal scheiding maken tussen
mij en tussen u! **18** Als zij nu zag, dat zij vastelijk
voorgenomen had met haar te gaan, zo hield zij op tot haar
te spreken. **19** Alzo gingen die beiden, totdat zij te
Bethlehem inkwamen; en het geschiedde, als zij te
Bethlehem inkwamen, dat de ganse stad over haar beroerd
werd, en zij zeiden: Is dit Naomi?

20 Maar zij zeide tot henlieden: Noemt mij niet Naomi,
noemt mij Mara; want de Almachtige heeft mij grote
bitterheid aangedaan. **21** Vol toog ik weg, maar ledig heeft
mij de HEERE doen wederkeren; waarom zoudt gij mij Naomi
noemen, daar de HEERE tegen mij getuigt, en de
Almachtige mij kwaad aangedaan heeft? **22** Alzo kwam
Naomi weder, en Ruth, de Moabietische, haar
schoondochter, met haar, die uit de velden Moabs
wederkwam; en zij kwamen te Bethlehem in het begin van
den gersteoogst.

Ruth 2

1 Naomi nu had een bloedvriend van haar man, een man,
geweldig van vermogen, van het geslacht van Elimelech; en
zijn naam was Boaz. **2** En Ruth, de Moabietische, zeide tot
Naomi: Laat mij toch in het veld gaan, en van de aren
oplezen, achter dien, in wiens ogen ik genade zal vinden. En
zij zeide tot haar: Ga heen, mijn dochter! **3** Zo ging zij heen,
en kwam en las op in het veld, achter de maaiers; en haar
viel bij geval voor, een deel van het veld van Boaz, die van
het geslacht van Elimelech was. **4** En ziet, Boaz kwam van
Bethlehem, en zeide tot de maaiers: De HEERE zij met
ulieden! En zij zeiden tot hem: De HEERE zegene u!

5 Daarna zeide Boaz tot zijn jongen, die over de maaiers
gezet was: Wiens is deze jonge vrouw? **6** En de jongen, die
over de maaiers gezet was, antwoordde en zeide: Deze is de
Moabietische jonge vrouw, die met Naomi wedergekomen is
uit de velden Moabs; **7** En zij heeft gezegd: Laat mij toch
oplezen en aren bij de garven verzamelen, achter de
maaiers; zo is zij gekomen en heeft gestaan van des
morgens af tot nu toe; nu is haar te huis blijven weinig. **8**
Toen zeide Boaz tot Ruth: Hoort gij niet, mijn dochter? Ga
niet, om in een ander veld op te lezen; ook zult gij van hier
niet weggaan, maar hier zult gij u houden bij mijn maagden.
9 Uw ogen zullen zijn op dit veld, dat zij maaien zullen, en
gij zult achter haarlieden gaan; heb ik den jongens niet
geboden, dat men u niet aanroere? Als u dorst, zo ga tot de
vaten, en drink van hetgeen de jongens zullen geschept
hebben. **10** Toen viel zij op haar aangezicht, en boog zich
ter aarde, en zij zeide tot hem: Waarom heb ik genade
gevonden in uw ogen, dat gij mij kent, daar ik een vreemde
ben? **11** En Boaz antwoordde en zeide tot haar: Het is mij
wel aangezegd alles, wat gij bij uw schoonmoeder gedaan

hebt, na den dood uws mans, en hebt uw vader en uw
moeder, en het land uwer geboorte verlaten, en zijt
heengegaan tot een volk, dat gij van te voren niet kendet.
12 De HEERE vergelde u uw daad en uw loon zij volkomen,
van den HEERE, den God Israels, onder Wiens vleugelen gij
gekomen zijt om toevlucht te nemen! **13** En zij zeide: Laat
mij genade vinden in uw ogen, mijn heer, dewijl gij mij
getroost hebt, en dewijl gij naar het hart uwer dienstmaagd
gesproken hebt, hoewel ik niet ben, gelijk een uwer
dienstmaagden. **14** Als het nu etenstijd was, zeide Boaz tot
haar: Kom hier bij, en eet van het brood, en doop uw bete in
den azijn. Zo zat zij neder aan de zijde van de maaiers, en
hij langde haar geroost koren, en zij at, en werd verzadigd,
en hield over. **15** Als zij nu opstond, om op te lezen, zo
gebood Boaz zijn jongens, zeggende: Laat haar ook tussen
de garven oplezen, en beschaamt haar niet. **16** Ja, laat ook
allengskens van de handvollen voor haar wat vallen, en laat
het liggen, dat zij het opleze, en bestraft haar niet. **17** Alzo
las zij op in dat veld, tot aan den avond; en zij sloeg uit, wat
zij opgelezen had, en het was omtrent een efa gerst.

18 En zij nam het op, en kwam in de stad; en haar
schoonmoeder zag, wat zij opgelezen had; ook bracht zij
voort, en gaf haar, wat zij van haar verzadiging
overgehouden had.

19 Toen zeide haar schoonmoeder tot haar: Waar hebt gij
heden opgelezen, en waar hebt gij gewrocht? Gezegend zij,
die u gekend heeft! En zij verhaalde haar schoonmoeder, bij
wien zij gewrocht had, en zeide: De naam des mans, bij
welken ik heden gewrocht heb, is Boaz. **20** Toen zeide Naomi
tot haar schoondochter: Gezegend zij hij den HEERE, Die
Zijn weldadigheid niet heeft nagelaten aan de levenden en
aan de doden! Voorts zeide Naomi tot haar: Die man is ons
nabestaande; hij is een van onze lossers. **21** En Ruth, de
Moabietische, zeide: Ook, omdat hij tot mij gezegd heeft: Gij

zult u houden bij de jongens, die ik heb, totdat zij den
gansen oogst, die ik heb, zullen hebben voleindigd. **22** En
Naomi zeide tot haar schoondochter Ruth: Het is goed, mijn
dochter, dat gij met zijn maagden uitgaat, opdat zij u niet
tegenvallen in een ander veld. **23** Alzo hield zij zich bij de
maagden van Boaz, om op te lezen, totdat de gersteoogst
en tarweoogst voleindigd waren; en zij bleef bij haar
schoonmoeder.

Ruth 3

1 En Naomi, haar schoonmoeder, zeide tot haar: Mijn
dochter! zoude ik u geen rust zoeken, dat het u welga? **2** Nu
dan, is niet Boaz, met wiens maagden gij geweest zijt, van
onze bloedvriendschap? Zie, hij zal dezen nacht gerst op
den dorsvloer wannen. **3** Zo baad u, en zalf u, en doe uw
klederen aan, en ga af naar den dorsvloer; maar maak u den
man niet bekend, totdat hij geeindigd zal hebben te eten en
te drinken. **4** En het zal geschieden, als hij nederligt, dat gij
de plaats zult merken, waar hij zal nedergelegen zijn; ga
dan in, en sla zijn voetdeksel op, en leg u; zo zal hij u te
kennen geven, wat gij doen zult. **5** En zij zeide tot haar: Al
wat gij tot mij zegt, zal ik doen. **6** Alzo ging zij af naar den
dorsvloer, en deed naar alles, wat haar schoonmoeder haar
geboden had.

7 Als nu Boaz gegeten en gedronken had, en zijn hart vrolijk
was, zo kwam hij om neder te liggen aan het uiterste van
een koren hoop. Daarna kwam zij stilletjes in, en sloeg zijn
voetdeksel op, en leide zich. **8** En het geschiedde te
middernacht, dat die man verschrikte, en om zich greep; en
ziet, een vrouw lag aan zijn voetdeksel.

9 En hij zeide: Wie zijt gij? En zij zeide: Ik ben Ruth, uw
dienstmaagd, breid dan uw vleugel uit over uw
dienstmaagd, want gij zijt de losser. **10** En hij zeide:
Gezegend zijt gij den HEERE, mijn dochter! Gij hebt deze uw
laatste weldadigheid beter gemaakt dan de eerste, dewijl gij
geen jonge gezellen zijt nagegaan, hetzij arm of rijk. **11** En
nu, mijn dochter, vrees niet; al wat gij gezegd hebt, zal ik u
doen; want de ganse stad mijns volks weet, dat gij een
deugdelijke vrouw zijt. **12** Nu dan, wel is waar, dat ik een
losser ben; maar er is nog een losser, nader dan ik. **13** Blijf

dezen nacht over; voorts in den morgen zal het geschieden,
indien hij u lost, goed, laat hem lossen; maar indien het hem
niet lust u te lossen, zo zal ik u lossen, zo waarachtig als de
HEERE leeft; leg u neder tot den morgen toe. **14** Alzo lag zij
neder aan zijn voetdeksel tot den morgen toe; en zij stond
op, eer dat de een den ander kennen kon; want hij zeide:
Het worde niet bekend, dat een vrouw op den dorsvloer
gekomen is.

15 Voorts zeide hij: Lang den sluier, die op u is, en houd
dien; en zij hield hem; en hij mat zes maten gerst, en leide
ze op haar; daarna ging hij in de stad. **16** Zij nu kwam tot
haar schoonmoeder, dewelke zeide: Wie zijt gij, mijn
dochter? En zij verhaalde haar alles, wat die man haar
gedaan had. **17** Ook zeide zij: Deze zes maten gerst heeft
hij mij gegeven; want hij zeide tot mij: Kom niet ledig tot uw
schoonmoeder. **18** Toen zeide zij: Zit stil, mijn dochter,
totdat gij weet, hoe de zaak zal vallen; want die man zal niet
rusten, tenzij dat hij heden deze zaak voleind hebbe.

Ruth 4

1 En Boaz ging op in de poort, en zette zich aldaar en ziet,
de losser, van welken Boaz gesproken had, ging voorbij; zo
zeide hij: Wijk herwaarts, zet u hier, gij, zulk een! En hij
week derwaarts, en zette zich. **2** En hij nam tien mannen
van de oudsten der stad, en zeide: Zet u hier; en zij zetten
zich. **3** Toen zeide hij tot dien losser: Het stuk lands, dat van
onzen broeder Elimelech was, heeft Naomi, die uit der
Moabieten land wedergekomen is, verkocht; **4** En ik heb
gezegd: Ik zal het voor uw oor openbaren, zeggende:
Aanvaard het in tegenwoordigheid der inwoners, en in
tegenwoordigheid der oudsten mijns volks; zo gij het zult
lossen, los het; en zo men het ook niet zou lossen, verklaar
het mij, dat ik het wete; want er is niemand, behalve gij, die
het losse, en ik na u. Toen zeide hij: Ik zal het lossen. **5** Maar
Boaz zeide: Ten dage, als gij het land aanvaardt van de hand
van Naomi, zo zult gij het ook aanvaarden van Ruth, de
Moabietische, de huisvrouw des verstorvenen, om den naam
des verstorvenen te verwekken over zijn erfdeel. **6** Toen
zeide die losser: Ik zal het voor mij niet kunnen lossen,
opdat ik mijn erfdeel niet misschien verderve; los gij mijn
lossing voor u; want ik zal niet kunnen lossen.

7 Nu was dit van ouds een gewoonheid in Israel, bij de
lossing en bij de verwisseling, om de ganse zaak te
bevestigen, zo trok de man zijn schoen uit en gaf die aan
zijn naaste; en dit was tot een getuigenis in Israel. **8** Zo
zeide de losser tot Boaz: Aanvaard gij het voor u; en hij trok
zijn schoen uit. **9** Toen zeide Boaz tot de oudsten en al het
volk: Gijlieden zijt heden getuigen, dat ik aanvaard heb
alles, wat van Elimelech geweest is, en alles, wat van Chiljon
en Machlon geweest is, van de hand van Naomi.

10 Daartoe aanvaard ik mij ook Ruth, de Moabietische, de
huisvrouw van Machlon, tot een vrouw, om den naam des
verstorvenen over zijn erfdeel te verwekken, opdat de naam
des verstorvenen niet worde uitgeroeid van zijn broederen,
en van de poort zijner plaats; gijlieden zijt heden getuigen.
11 En al het volk, dat in de poort was, mitsgaders de
oudsten zeiden: Wij zijn getuigen; de HEERE make deze
vrouw, die in uw huis komt, als Rachel en als Lea, die beiden
het huis van Israel gebouwd hebben; en handel kloekelijk in
Efratha, en maak uw naam vermaard in Bethlehem! **12** En
uw huis zij, als het huis van Perez (die Thamar aan Juda
baarde), van het zaad, dat de HEERE u geven zal uit deze
jonge vrouw. **13** Alzo nam Boaz Ruth, en zij werd hem ter
vrouwe, en hij ging tot haar in; en de HEERE gaf haar, dat zij
zwanger werd en een zoon baarde.

14 Toen zeiden de vrouwen tot Naomi: Geloofd zij de HEERE,
Die niet heeft nagelaten u heden een losser te geven; en
zijn naam worde vermaard in Israel! **15** Die zal u zijn tot een
verkwikker der ziel, en om uw ouderdom te onderhouden;
want uw schoondochter, die u liefheeft, heeft hem gebaard,
dewelke u beter is dan zeven zonen. **16** En Naomi nam dat
kind, en zette het op haar schoot, en werd zijn voedster. **17**
En de naburinnen gaven hem een naam, zeggende: Aan
Naomi is een zoon geboren; en zij noemden zijn naam Obed;
deze is de vader van Isai, Davids vader. **18** Dit nu zijn de
geboorten van Perez: Perez gewon Hezron;

19 En Hezron gewon Ram; en Ram gewon Amminadab; **20**
En Amminadab gewon Nahesson; en Nahesson gewon
Salma; **21** En Salmon gewon Boaz, en Boaz gewon Obed; **22**
En Obed gewon Isai; en Isai gewon David.

1 Samuel

1 Samuel 1

1 Daar was een man van Ramathaim-zofim, van het
gebergte van Efraim, wiens naam was Elkana, een zoon van
Jerocham, den zoon van Elihu, den zoon van Tochu, den
zoon van Zuf, een Efrathiet. **2** En hij had twee vrouwen; de
naam van de ene was Hanna, en de naam van de andere
was Peninna. Peninna nu had kinderen, maar Hanna had
geen kinderen. **3** Deze man nu ging opwaarts uit zijn stad
van jaar tot jaar om te aanbidden, en om te offeren den
HEERE der heirscharen te Silo; en aldaar waren priesters des
HEEREN, Hofni, en Pinehas, de twee zonen van Eli. **4** En het
geschiedde op dien dag, als Elkana offerde, zo gaf hij aan
Peninna, zijn huisvrouw, en aan al haar zonen en haar
dochteren, delen.

5 Maar aan Hanna gaf hij een aanzienlijk deel, want hij had
Hanna lief; doch de HEERE had haar baarmoeder
toegesloten. **6** En haar tegenpartijdige tergde haar ook met
terging, om haar te vergrimmen, omdat de HEERE haar
baarmoeder toegesloten had. **7** En alzo deed hij jaar op jaar;
van dat zij opging tot het huis des HEEREN, zo tergde zij
haar alzo; daarom weende zij en at niet. **8** Toen zeide
Elkana, haar man: Hanna, waarom weent gij, en waarom eet
gij niet, en waarom is uw hart kwalijk gesteld? Ben ik u niet
beter dan tien zonen? **9** Toen stond Hanna op, nadat hij
gegeten, en nadat hij gedronken had te Silo. En Eli, de
priester, zat op een stoel bij een post van den tempel des
HEEREN.

10 Zij dan viel bitterlijk bedroefd zijnde, zo bad zij tot den
HEERE, en zij weende zeer. **11** En zij beloofde een gelofte,
en zeide: HEERE der heirscharen, zo Gij eenmaal de ellende
Uwer dienstmaagd aanziet, en mijner gedenkt, en Uw

dienstmaagd niet vergeet, maar geeft aan Uw dienstmaagd
een mannelijk zaad, zo zal ik dat den HEERE geven al de
dagen zijns levens, en er zal geen scheermes op zijn hoofd
komen. **12** Het geschiedde nu, als zij evenzeer bleef
biddende voor het aangezicht des HEEREN, zo gaf Eli acht
op haar mond. **13** Want Hanna sprak in haar hart; alleenlijk
roerden zich haar lippen, maar haar stem werd niet gehoord;
daarom hield Eli haar voor dronken. **14** En Eli zeide tot haar:
Hoe lang zult gij u dronken aanstellen? Doe uw wijn van u.
15 Doch Hanna antwoordde en zeide: Neen, mijn heer! ik
ben een vrouw, bezwaard van geest; ik heb noch wijn, noch
sterken drank gedronken; maar ik heb mijn ziel uitgegoten
voor het aangezicht des HEEREN. **16** Acht toch uw
dienstmaagd niet voor een dochter Belials; want ik heb tot
nu toe gesproken uit de veelheid van mijn gedachten en van
mijn verdriet. **17** Toen antwoordde Eli en zeide: Ga heen in
vrede, en de God Israels zal uw bede geven, die gij van Hem
gebeden hebt. **18** En zij zeide: Laat uw dienstmaagd genade
vinden in uw ogen! Alzo ging die vrouw haars weegs; en zij
at, en haar aangezicht was haar zodanig niet meer. **19** En zij
stonden des morgens vroeg op, en zij aanbaden voor het
aangezicht des HEEREN, en zij keerden weder, en kwamen
tot hun huis te Rama. En Elkana bekende zijn huisvrouw
Hanna, en de HEERE gedacht aan haar.

20 En het geschiedde, na verloop van dagen, dat Hanna
bevrucht werd, en baarde een zoon, en zij noemde zijn
naam Samuel: Want, zeide zij, ik heb hem van den HEERE
gebeden. **21** En die man, Elkana toog op met zijn ganse
huis, om den HEERE te offeren het jaarlijkse offer, en zijn
gelofte. **22** Doch Hanna toog niet op; maar zij zeide tot haar
man: Als de jongen gespeend is, dan zal ik hem brengen,
dat hij voor het aangezicht des HEEREN verschijne, en blijve
daar tot in eeuwigheid. **23** En Elkana, haar man, zeide tot
haar: Doe, wat goed is in uw ogen; blijf, totdat gij hem zult
gespeend hebben; de HEERE bevestige naar Zijn woord!

Alzo bleef de vrouw, en zoogde haar zoon, totdat zij hem
speende. **24** Daarna, als zij hem gespeend had, bracht zij
hem met zich opwaarts, met drie varren, en een efa meels,
en een fles met wijn; en zij bracht hem in het huis des
HEEREN te Silo; en het jongsken was zeer jong.

25 En zij slachtten een var; alzo brachten zij het kind tot Eli.
26 En zij zeide: Och, mijn heer! zo waarachtig als uw ziel
leeft, mijn heer! Ik ben die vrouw, die hier bij u stond, om
den HEERE te bidden. **27** Ik bad om dit kind, en de HEERE
heeft mij mijn bede gegeven, die ik van Hem gebeden heb.
28 Daarom heb ik hem ook den HEERE overgegeven al de
dagen, die hij wezen zal; hij is van den HEERE gebeden. En
hij bad aldaar den HEERE aan.

1 Samuel 2

1 Toen bad Hanna en zeide: Mijn hart springt van vreugde
op in den HEERE; mijn hoorn is verhoogd in den HEERE;
mijn mond is wijd opengedaan over mijn vijanden; want ik
verheug mij in Uw heil. **2** Er is niemand heilig, gelijk de
HEERE; want er is niemand dan Gij, en er is geen rotssteen,
gelijk onze God! **3** Maakt het niet te veel, dat gij hoog, hoog
zoudt spreken, dat iets hards uit uw mond zou gaan; want
de HEERE is een God der wetenschappen, en Zijn daden zijn
recht gedaan. **4** De boog der sterken is gebroken; en die
struikelden, zijn met sterkte omgord. **5** Die verzadigd waren,
hebben zich verhuurd om brood, en die hongerig waren, zijn
het niet meer; totdat de onvruchtbare zeven heeft gebaard,
en die vele kinderen had, krachteloos is geworden. **6** De
HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle
nederdalen, en Hij doet weder opkomen. **7** De HEERE maakt
arm en maakt rijk; Hij vernedert, ook verhoogt Hij. **8** Hij
verheft den geringe uit het stof, en den nooddruftige
verhoogt Hij uit den drek, om te doen zitten bij de vorsten,
dat Hij hen den stoel der ere doe beerven; want de
grondvesten des aardrijks zijn des HEEREN, en Hij heeft de
wereld daarop gezet. **9** Hij zal de voeten Zijner
gunstgenoten bewaren; maar de goddelozen zullen zwijgen
in duisternis; want een man vermag niet door kracht. **10** Die
met den HEERE twisten, zullen verpletterd worden; Hij zal in
den hemel over hen donderen; de HEERE zal de einden der
aarde richten, en zal Zijn Koning sterkte geven, en den
hoorn Zijns Gezalfden verhogen. **11** Daarna ging Elkana
naar Rama in zijn huis; maar de jongeling was den HEERE
dienende voor het aangezicht van den priester Eli.

12 Doch de zonen van Eli waren kinderen Belials; zij kenden
den HEERE niet.

13 Want de wijze dier priesters met het volk was, dat,
wanneer iemand een offerande offerde, des priesters jongen
kwam, terwijl het vlees kookte, met een drietandigen
krauwel in zijn hand; **14** En sloeg in de teile, of in den ketel,
of in de pan, of in den pot; al wat de krauwel optrok, dat
nam de priester voor zich. Alzo deden zij aan al de
Israelieten, die te Silo kwamen. **15** Ook eer zij het vet
aanstaken, kwam des priesters jongen, en zeide tot den
man, die offerde: Geef dat vlees om te braden voor den
priester; want hij zal geen gekookt vlees van u nemen, maar
rauw. **16** Wanneer nu die man tot hem zeide: Zij zullen dat
vet als heden ganselijk aansteken, zo neem dan voor u,
gelijk als het uw ziel lusten zal; zo zeide hij tot hem: Nu zult
gij het immers geven, en zo niet, ik zal het met geweld
nemen. **17** Alzo was de zonde dezer jongelingen zeer groot
voor het aangezicht des HEEREN; want de lieden verachtten
het spijsoffer des HEEREN. **18** Doch Samuel diende voor het
aangezicht des HEEREN, zijnde een jongeling, omgord met
den linnen lijfrok.

19 En zijn moeder maakte hem een kleinen rok, en bracht
hem dien van jaar tot jaar, als zij opkwam met haar man, om
het jaarlijkse offer te offeren. **20** En Eli zegende Elkana, en
zijn huisvrouw, en zeide: De HEERE geve u zaad uit deze
vrouw voor de bede, die zij den HEERE afgebeden heeft. En
zij gingen naar zijn plaats.

21 Want de HEERE bezocht Hanna, en zij werd bevrucht, en
baarde drie zonen en twee dochters; en de jongeling Samuel
werd groot bij den HEERE. **22** Doch Eli was zeer oud, en
hoorde al, wat zijn zonen aan gans Israel deden, en dat zij
sliepen bij de vrouwen, die met hopen samenkwamen aan
de deur van de tent der samenkomst.

23 En hij zeide tot hen: Waarom doet gij al zulke dingen, dat
ik deze uw boze stukken hore van dit ganse volk? **24** Niet,

mijn zonen; want dit is geen goed gerucht, dat ik hoor; gij
maakt, dat het volk des HEEREN overtreedt. **25** Wanneer
een mens tegen een mens zondigt, zo zullen de goden hem
oordelen; maar wanneer een mens tegen den HEERE
zondigt, wie zal voor hem bidden? Doch zij hoorden de stem
huns vaders niet, want de HEERE wilde hen doden. **26** En de
jongeling Samuel nam toe, en werd groot en aangenaam
beide bij den HEERE en ook bij de mensen. **27** En er kwam
een man Gods tot Eli, en zeide tot hem: Zo zegt de HEERE:
Heb Ik Mij klaarlijk geopenbaard aan het huis uws vaders,
toen zij in Egypte waren, in het huis van Farao?

28 En Ik heb hem uit alle stammen van Israel Mij ten
priester verkoren, om te offeren op Mijn altaar, om het
reukwerk aan te steken, om den efod voor Mijn aangezicht
te dragen; en heb aan het huis uws vaders gegeven al de
vuurofferen van de kinderen Israels. **29** Waarom slaat
gijlieden achteruit tegen Mijn slachtoffer, en tegen Mijn
spijsoffer, hetwelk Ik geboden heb in de woning; en eert uw
zonen meer dan Mij, dat gijlieden u mest van het
voornaamste van alle spijsoffers van Mijn volk Israel? **30**
Daarom spreekt de HEERE, de God Israels: Ik had wel
klaarlijk gezegd: Uw huis en uws vaders huis zouden voor
Mijn aangezicht wandelen tot in eeuwigheid; maar nu
spreekt de HEERE: Dat zij verre van Mij; want die Mij eren,
zal Ik eren, maar die Mij versmaden, zullen licht geacht
worden. **31** Zie, de dagen komen, dat Ik uw arm zal
afhouwen, en den arm van uws vaders huis, dat er geen oud
man in uw huis wezen zal. **32** En gij zult aanschouwen de
benauwdheid der woning Gods, in plaats van al het goede,
dat Hij Israel zou gedaan hebben; en er zal te genen dage
een oud man in uw huis zijn. **33** Doch de man, dien Ik u niet
zal uitroeien van Mijn altaar, zou zijn om uw ogen te
verteren, en om uw ziel te bedroeven; en al de menigte uws
huizes zal sterven, mannen geworden zijnde. **34** Dit nu zal u
een teken zijn, hetwelk over uw beide zonen, over Hofni en

Pinehas, komen zal: op een dag zullen zij beiden sterven. **35**
En Ik zal Mij een getrouwen priester verwekken; die zal
doen, gelijk als in Mijn hart en in Mijn ziel zijn zal; dien zal Ik
een bestendig huis bouwen, en hij zal altijd voor het
aangezicht Mijns Gezalfden wandelen. **36** En het zal
geschieden, dat al wie van uw huis zal overig zijn, zal
komen, om zich voor hem neder te buigen voor een stukje
gelds, en een bolle broods, en zal zeggen: Neem mij toch
aan tot enige priesterlijke bediening, dat ik een bete broods
moge eten.

1 Samuel 3

1 En de jongeling Samuel diende den HEERE voor het
aangezicht van Eli; en het woord des HEEREN was dierbaar
in die dagen; er was geen openbaar gezicht. **2** En het
geschiedde te dien dage, als Eli op zijn plaats nederlag (en
zijn ogen begonnen donker te worden, dat hij niet zien kon),
3 En Samuel zich ook nedergelegd had, eer de lampe Gods
uitgedaan werd, in den tempel des HEEREN, waar de ark
Gods was, **4** Dat de HEERE Samuel riep; en hij zeide: Zie,
hier ben ik. **5** En hij liep tot Eli en zeide: Zie, hier ben ik,
want gij hebt mij geroepen. Doch hij zeide: Ik heb niet
geroepen, keer weder, leide u neder. En hij ging heen en
legde zich neder. **6** Toen riep de HEERE Samuel wederom; en
Samuel stond op; en ging tot Eli, en zeide: Zie, hier ben ik,
want gij hebt mij geroepen. Hij dan zeide: Ik heb u niet
geroepen, mijn zoon; keer weder, leg u neder. **7** Doch
Samuel kende den HEERE nog niet; en het woord des
HEEREN was aan hem nog niet geopenbaard. **8** Toen riep de
HEERE Samuel wederom, ten derden maal; en hij stond op,
en ging tot Eli, en zeide: Zie, hier ben ik, want gij hebt mij
geroepen. Toen verstond Eli, dat de HEERE den jongeling
riep. **9** Daarom zeide Eli tot Samuel: Ga heen, leg u neder,
en het zal geschieden, zo Hij u roept, zo zult gij zeggen:
Spreek, HEERE, want Uw knecht hoort. Toen ging Samuel
heen en leide zich aan zijn plaats. **10** Toen kwam de HEERE,
en stelde Zich daar, en riep gelijk de andere malen: Samuel,
Samuel! En Samuel zeide: Spreek, want Uw knecht hoort. **11**
En de HEERE zeide tot Samuel: Zie, Ik doe een ding in Israel,
dat al wie het horen zal, dien zullen zijn beide oren klinken.

12 Te dienzelven dage zal Ik verwekken over Eli alles, wat Ik
tegen zijn huis gesproken heb; Ik zal het beginnen en
voleinden. **13** Want Ik heb hem te kennen gegeven, dat Ik

zijn huis rechten zal tot in eeuwigheid, om der ongerechtigheids wil, die hij geweten heeft; want als zijn zonen zich hebben vervloekt gemaakt, zo heeft hij hen niet eens zuur aangezien. **14** Daarom dan heb Ik het huis van Eli gezworen: Zo de ongerechtigheid van het huis van Eli tot in eeuwigheid zal verzoend worden door slachtoffer of door spijsoffer! **15** Samuel nu lag tot aan den morgen; toen deed hij de deuren van het huis des HEEREN open; doch Samuel vreesde dit gezicht aan Eli te kennen te geven.

16 Toen riep Eli Samuel, en zeide: Mijn zoon Samuel! Hij dan zeide: Zie, hier ben ik. **17** En hij zeide: Wat is het woord, dat Hij tot u gesproken heeft? Verberg het toch niet voor mij; God doe u zo, en zo doe Hij daartoe, indien gij een woord voor mij verbergt van al de woorden, die Hij tot u gesproken heeft! **18** Toen gaf hem Samuel te kennen al die woorden, en verborg ze voor hem niet. En hij zeide: Hij is de HEERE; Hij doe, wat goed is in Zijn ogen! **19** Samuel nu werd groot; en de HEERE was met hem, en liet niet een van al Zijn woorden op de aarde vallen.

20 En gans Israel, van Dan tot Ber-seba toe, bekende, dat Samuel bevestigd was tot een profeet des HEEREN. **21** En de HEERE voer voort te verschijnen te Silo; want de HEERE openbaarde Zich aan Samuel te Silo, door het woord des HEEREN.

1 Samuel 4

1 En het woord van Samuel geschiedde aan gans Israel. En
Israel toog uit, den Filistijnen tegemoet, ten strijde, en
legerde zich bij Eben-haezer, maar de Filistijnen legerden
zich bij Afek. **2** En de Filistijnen stelden zich in slagorden,
om Israel te ontmoeten; en als zich de strijd uitspreidde, zo
werd Israel voor der Filistijnen aangezicht geslagen; want zij
sloegen in de slagorden in het veld omtrent vier duizend
man. **3** Als het volk wederom in het leger gekomen was, zo
zeiden de oudsten van Israel: Waarom heeft ons de HEERE
heden geslagen voor het aangezicht der Filistijnen? Laat ons
van Silo tot ons nemen de ark des verbonds des HEEREN, en
laat die in het midden van ons komen, opdat zij ons verlosse
van de hand onzer vijanden.

4 Het volk dan zond naar Silo, en men bracht van daar de
ark des verbonds des HEEREN der heirscharen, die tussen de
cherubim woont; en de twee zonen van Eli, Hofni en
Pinehas, waren daar met de ark des verbonds van God. **5** En
het geschiedde, als de ark des verbonds des HEEREN in het
leger kwam, zo juichte gans Israel met een groot gejuich,
alzo dat de aarde dreunde. **6** Als nu de Filistijnen de stem
van het juichen hoorden, zo zeiden zij: Wat is de stem van
dit grote juichen in het leger der Hebreen? Toen vernamen
zij, dat de ark des HEEREN in het leger gekomen was. **7**
Daarom vreesden de Filistijnen, want zij zeiden: God is in
het leger gekomen. En zij zeiden: Wee ons, want diergelijke
is gisteren en eergisteren niet geschied! **8** Wee ons, wie zal
ons redden uit de hand van deze heerlijke goden? Dit zijn
dezelfde goden, die de Egyptenaars met alle plagen
geplaagd hebben, bij de woestijn. **9** Zijt sterk, en weest
mannen, gij Filistijnen, opdat gij de Hebreen niet misschien
dient, gelijk als zij ulieden gediend hebben; zo zijt mannen,

en strijdt. **10** Toen streden de Filistijnen, en Israel werd
geslagen, en zij vloden een iegelijk in zijn tenten; en er
geschiedde een zeer grote nederlaag, zodat er van Israel
vielen dertig duizend voetvolks.

11 En de ark Gods werd genomen, en de twee zonen van Eli,
Hofni en Pinehas, stierven. **12** Toen liep er een Benjaminiet
uit de slagorden, en kwam te Silo denzelfden dag; en zijn
klederen waren gescheurd, en er was aarde op zijn hoofd.

13 En als hij kwam, ziet, zo zat Eli op een stoel aan de zijde
van den weg, uitziende; want zijn hart was sidderende
vanwege de ark Gods. Als die man kwam, om zulks te
verkondigen in de stad, toen schreeuwde de ganse stad. **14**
En als Eli de stem des geroeps hoorde, zo zeide hij: Wat is de
stem dezer beroerte? Toen haastte zich die man, en hij
kwam en boodschapte het aan Eli. **15** (Eli nu was een man
van acht en negentig jaren, en zijn ogen stonden stijf, dat
hij niet zien kon.) **16** En die man zeide tot Eli: Ik ben het, die
uit de slagorden kom, en ik ben heden uit de slagorden
gevloden. Hij dan zeide: Wat is er geschied, mijn zoon? **17**
Toen antwoordde hij, die de boodschap bracht, en zeide:
Israel is gevloden voor het aangezicht der Filistijnen, en er is
ook een grote nederlaag onder het volk geschied;
daarenboven zijn uw twee zonen, Hofni en Pinehas,
gestorven, en de ark Gods is genomen. **18** En het
geschiedde, als hij van de ark Gods vermeldde, zo viel hij
achterwaarts van den stoel af, aan de zijde der poort, en
brak den nek, en stierf; want de man was oud en zwaar; en
hij richtte Israel veertig jaren. **19** En zijn schoondochter, de
huisvrouw van Pinehas, was bevrucht, zij zou baren; als deze
de tijding hoorde, dat de ark Gods genomen was, en haar
schoonvader gestorven was, en haar man, zo kromde zij
zich, en baarde; want haar weeen overvielen haar.

20 En omtrent den tijd van haar sterven, zo spraken de
vrouwen, die bij haar stonden: Vrees niet, want gij hebt een
zoon gebaard. Doch zij antwoordde niet, en nam het niet ter
harte. **21** En zij noemde het jongsken Ikabod, zeggende: De
eer is weggevoerd uit Israel! Omdat de ark Gods gevankelijk
weggevoerd was, en om haars schoonvaders en haars mans
wil. **22** En zij zeide: De eer is gevankelijk weggevoerd uit
Israel, want de ark Gods is genomen.

1 Samuel 5

1 De Filistijnen nu namen de ark Gods, en zij brachten ze
van Eben-haezer tot Asdod. **2** En de Filistijnen namen de ark
Gods, en zij brachten ze in het huis van Dagon, en stelden
ze bij Dagon. **3** Maar als die van Asdod des anderen daags
vroeg opstonden, ziet, zo was Dagon op zijn aangezicht ter
aarde gevallen voor de ark des HEEREN. En zij namen Dagon
en zetten hem weder op zijn plaats.

4 Toen zij nu des anderen daags des morgens vroeg
opstonden, ziet, Dagon lag op zijn aangezicht ter aarde
gevallen voor de ark des HEEREN; maar het hoofd van
Dagon, en de beide palmen zijner handen afgehouwen, aan
den dorpel; alleenlijk was Dagon daarop overgebleven. **5**
Daarom treden de priesters van Dagon, en allen, die in het
huis van Dagon komen, niet op den dorpel van Dagon te
Asdod, tot op dezen dag. **6** Doch de hand des HEEREN was
zwaar over die van Asdod, en verwoestte hen; en Hij sloeg
ze met spenen, Asdod en haar landpalen.

7 Toen nu de mannen te Asdod zagen, dat het alzo toeging,
zo zeiden zij: Dat de ark des Gods van Israel bij ons niet
blijve; want Zijn hand is hard over ons, en over Dagon,
onzen god. **8** Daarom zonden zij heen, en verzamelden tot
zich al de vorsten der Filistijnen, en zij zeiden: Wat zullen wij
met de ark des Gods van Israel doen? En die zeiden: Dat de
ark des Gods van Israel rondom Gath ga. Alzo droegen zij de
ark des Gods van Israel rondom. **9** En het geschiedde, nadat
zij die hadden rondom gedragen, zo was de hand des
HEEREN tegen die stad met een zeer grote kwelling; want
Hij sloeg de lieden dier stad van den kleine tot den grote, en
zij hadden spenen in de verborgene plaatsen. **10** Toen
zonden zij de ark Gods naar Ekron; maar het geschiedde, als

de ark Gods te Ekron kwam, zo riepen die van Ekron, zeggende: Zij hebben de ark des Gods van Israel tot mij rondom gebracht, om mij en mijn volk te doden.

11 En zij zonden heen, en vergaderden al de vorsten der Filistijnen, en zeiden: Zendt de ark des Gods van Israel heen, dat zij wederkere tot haar plaats, opdat zij mij en mijn volk niet dode; want er was een dodelijke kwelling in de ganse stad, en de hand Gods was er zeer zwaar.
12 En de mensen, die niet stierven, werden geslagen met spenen, zodat het geschrei der stad opklom naar den hemel.

1 Samuel 6

1 Als nu de ark des HEEREN zeven maanden in het land der
Filistijnen geweest was, **2** Zo riepen de Filistijnen de
priesters en de waarzeggers, zeggende: Wat zullen wij met
de ark des HEEREN doen? Laat ons weten, waarmede wij ze
aan haar plaats zenden zullen. **3** Zij dan zeiden: Indien gij
de ark des Gods van Israel wegzendt, zendt haar niet ledig
weg, maar vergeldt Hem ganselijk een schuldoffer; dan zult
gij genezen worden, en ulieden zal bekend worden, waarom
Zijn hand van u niet afwijkt. **4** Toen zeiden zij: Welk is dat
schuldoffer, dat wij Hem vergelden zullen? En zij zeiden: Vijf
gouden spenen, en vijf gouden muizen, naar het getal van
de vorsten der Filistijnen; want het is enerlei plaag over u
allen, en over uw vorsten. **5** Zo maakt dan beelden uwer
spenen, en beelden uwer muizen, die het land verderven, en
geeft den God van Israel de eer; misschien zal Hij Zijn hand
verlichten van over ulieden, en van over uw god, en van
over uw land. **6** Waarom toch zoudt gijlieden uw hart
verzwaren, gelijk de Egyptenaars en Farao hun hart
verzwaard hebben? Hebben zij niet, toen Hij wonderlijk met
hen gehandeld had, hen laten trekken, dat zij heengingen?
7 Nu dan, neemt en maakt een nieuwen wagen, en twee
zogende koeien, op dewelke geen juk gekomen is; spant de
koeien aan den wagen, en brengt haar kalveren van achter
haar weder naar huis. **8** Neemt dan de ark des HEEREN, en
zet ze op den wagen, en legt de gouden kleinoden, die gij
Hem ten schuloffer vergelden zult, in een koffertje aan haar
zijde; en zendt ze weg, dat zij heenga. **9** Ziet dan toe, indien
zij den weg van haar landpale opgaat naar Beth-semes, zo
heeft Hij ons dit groot kwaad gedaan; maar zo niet, zo zullen
wij weten, dat Zijn hand ons niet geraakt heeft; het is ons
een toeval geweest. **10** En die lieden deden alzo, en namen

twee zogende koeien, en spanden ze aan den wagen, en
haar kalveren sloten zij in huis.

11 En zij zetten de ark des HEEREN op den wagen, en het
koffertje met de gouden muizen, en de beelden hunner
spenen. **12** De koeien nu gingen recht in dien weg, op den
weg naar Beth-semes op een straat; zij gingen steeds voort,
al loeiende, en weken noch ter rechter hand noch ter
linkerhand; en de vorsten der Filistijnen gingen achter
dezelve tot aan de landpale van Beth-semes. **13** En die van
Beth-semes maaiden den tarweoogst in het dal, en als zij
hun ogen ophieven, zagen zij de ark en verblijdden zich, als
zij die zagen. **14** En de wagen kwam op den akker van
Jozua, den Beth-semiet, en bleef daar staande; en daar was
een grote steen, en zij kloofden het hout van den wagen, en
offerden de koeien den HEERE ten brandoffer. **15** En de
Levieten namen de ark des HEEREN af en het koffertje, dat
daarbij was, waarin de gouden kleinoden waren, en zetten
ze op dien groten steen; en die lieden van Beth-semes
offerden brandofferen, en slachtten slachtofferen den
HEERE, op denzelven dag. **16** En als de vijf vorsten der
Filistijnen zulks gezien hadden, zo keerden zij weder op
denzelven dag naar Ekron. **17** Dit nu zijn de gouden spenen,
die de Filistijnen aan den HEERE ten schuldoffer vergolden
hebben: Voor Asdod een voor Gaza een, voor Askelon een,
voor Gath een, voor Ekron een. **18** Ook gouden muizen, naar
het getal van alle steden der Filistijnen, onder de vijf
vorsten, van de vaste steden af tot aan de landvlekken; en
tot aan Abel, den groten steen, op denwelken zij de ark des
HEEREN nedergesteld hadden, die tot op dezen dag is op
den akker van Jozua, den Beth-semiet. **19** En de Heere sloeg
onder die lieden van Beth-semes, omdat zij in de ark des
HEEREN gezien hadden; ja, Hij sloeg van het volk zeventig
mannen, en vijftig duizend mannen. Toen bedreef het volk
rouw, omdat de HEERE een groten slag onder het volk
geslagen had.

20 Toen zeiden de lieden van Beth-semes: Wie zou kunnen
bestaan voor het aangezicht van den HEERE, dezen heiligen
God? En tot wien van ons zal Hij optrekken? **21** Zo zonden
zij boden tot de inwoners van Kirjath-jearim, zeggende: De
Filistijnen hebben de ark des HEEREN wedergebracht; komt
af, haalt ze opwaarts tot u.

1 Samuel 7

1 Toen kwamen de mannen van Kirjath-jearim, en haalden
de ark des HEEREN op, en zij brachten ze in het huis van
Abinadab, op den heuvel; en zij heiligden zijn zoon Eleazar,
dat hij de ark des HEEREN bewaarde. **2** En het geschiedde,
van dien dag af, dat de ark des Heeren te Kirjath-jearim
bleef, en de dagen werden twintig jaren; en het ganse huis
van Israel klaagde den HEERE achterna. **3** Toen sprak
Samuel tot het ganse huis van Israel, zeggende: Indien
gijlieden u met uw ganse hart tot den HEERE bekeert, zo
doet de vreemde goden uit het midden van u weg, ook de
Astharoths; en richt uw hart tot den HEERE, en dient Hem
alleen, zo zal Hij u uit de hand der Filistijnen rukken.

4 De kinderen Israels nu deden de Baals en de Astharoths
weg, en zij dienden den HEERE alleen. **5** Verder zeide
Samuel: Vergadert het ganse Israel naar Mizpa, en ik zal den
HEERE voor u bidden. **6** En zij werden vergaderd te Mizpa,
en zij schepten water, en goten het uit voor het aangezicht
des HEEREN; en zij vastten te dien dage, en zeiden aldaar:
Wij hebben tegen den HEERE gezondigd. Alzo richtte
Samuel de kinderen Israels te Mizpa. **7** Toen de Filistijnen
hoorden, dat de kinderen Israels zich vergaderd hadden te
Mizpa, zo kwamen de oversten der Filistijnen op tegen Israel.
Als de kinderen Israels dat hoorden, zo vreesden zij voor het
aangezicht der Filistijnen.

8 En de kinderen Israels zeiden tot Samuel: Zwijg niet van
onzentwege, dat gij niet zoudt roepen tot den HEERE, onzen
God, opdat Hij ons verlosse uit de hand der Filistijnen. **9**
Toen nam Samuel een melklam, en hij offerde het geheel
den HEERE ten brandoffer; en Samuel riep tot den HEERE
voor Israel; en de HEERE verhoorde hem.

10 En het geschiedde, toen Samuel dat brandoffer offerde,
zo kwamen de Filistijnen aan ten strijde tegen Israel; en de
HEERE donderde te dien dage met een groten donder over
de Filistijnen, en Hij verschrikte hen, zodat zij verslagen
werden voor het aangezicht van Israel. **11** En de mannen
van Israel togen uit van Mizpa, en vervolgden de Filistijnen,
en zij sloegen hen tot onder Beth-kar. **12** Samuel nu nam
een steen, en stelde dien tussen Mizpa en tussen Sen, en hij
noemde diens naam Eben-haezer; en hij zeide: Tot hiertoe
heeft de HEERE ons geholpen. **13** Alzo werden de Filistijnen
vernederd, en kwamen niet meer in de landpalen van Israel;
want de hand des HEEREN was tegen de Filistijnen al de
dagen van Samuel.

14 En de steden, welke de Filistijnen van Israel genomen
hadden kwamen weder aan Israel, van Ekron tot Gath toe;
ook rukte Israel derzelver landpale uit de hand der
Filistijnen; en er was vrede tussen Israel en tussen de
Amorieten. **15** Samuel nu richtte Israel al de dagen zijns
levens. **16** En hij toog van jaar tot jaar, en ging rondom naar
Beth-el, en Gilgal, en Mizpa; en hij richtte Israel in al die
plaatsen. **17** Doch hij keerde weder naar Rama; want daar
was zijn huis, en daar richtte hij Israel; en hij bouwde aldaar
den HEERE een altaar.

1 Samuel 8

1 Het geschiedde nu, toen Samuel oud geworden was, zo
stelde hij zijn zonen tot richters over Israel. **2** De naam van
zijn eerstgeborenen zoon nu was Joel, en de naam van zijn
tweeden was Abia; zij waren richters te Ber-seba. **3** Doch zijn
zonen wandelden niet in zijn wegen; maar zij neigden zich
tot de gierigheid, en namen geschenken, en bogen het
recht. **4** Toen vergaderden zich alle oudsten van Israel, en zij
kwamen tot Samuel te Rama;

5 En zij zeiden tot hem: Zie, gij zijt oud geworden, en uw
zonen wandelen niet in uw wegen; zo zet nu een koning
over ons, om ons te richten, gelijk al de volken hebben. **6**
Maar dit woord was kwaad in de ogen van Samuel, als zij
zeiden: Geef ons een koning, om ons te richten. En Samuel
bad den HEERE aan.

7 Doch de HEERE zeide tot Samuel: Hoor naar de stem des
volks in alles, wat zij tot u zeggen zullen; want zij hebben u
niet verworpen, maar zij hebben Mij verworpen, dat Ik geen
Koning over hen zal zijn. **8** Naar de werken, die zij gedaan
hebben, van dien dag af, toen Ik hen uit Egypte geleid heb,
tot op dezen dag toe, en hebben Mij verlaten en andere
goden gediend; alzo doen zij u ook. **9** Hoor dan nu naar hun
stem; doch als gij hen op het hoogste zult betuigd hebben,
zo zult gij hen te kennen geven de wijze des konings, die
over hen regeren zal. **10** Samuel nu zeide al de woorden des
HEEREN het volk aan, hetwelk een koning van hem
begeerde.

11 En zeide: Dit zal des konings wijze zijn, die over u
regeren zal: hij zal uw zonen nemen, dat hij hen zich stelle
tot zijn wagen, en tot zijn ruiteren, dat zij voor zijn wagen
henen lopen; **12** En dat hij hen zich stelle tot oversten der

duizenden, en tot oversten der vijftigen; en dat zij zijn akker
ploegen, en dat zij zijn oogst oogsten, en dat zij zijn
krijgswapenen maken, mitsgaders zijn wapentuig. **13** En uw
dochteren zal hij nemen tot apothekeressen, en tot
keukenmaagden, en tot baksters. **14** En uw akkers, en uw
wijngaarden, en uw olijfgaarden, die de beste zijn, zal hij
nemen, en zal ze aan zijn knechten geven. **15** En uw zaad,
en uw wijngaarden zal hij vertienen, en hij zal ze aan zijn
hovelingen, en aan zijn knechten geven. **16** En hij zal uw
knechten, en uw dienstmaagden, en uw beste jongelingen,
en uw ezelen nemen, en hij zal zijn werk daarmede doen. **17**
Hij zal uw kudden vertienen; en gij zult hem tot knechten
zijn. **18** Gij zult wel te dien dage roepen, vanwege uw
koning, dien gij u zult verkoren hebben, maar de HEERE zal
u te dien dage niet verhoren. **19** Doch het volk weigerde
Samuels stem te horen; en zij zeiden: Neen, maar er zal een
koning over ons zijn.

20 En wij zullen ook zijn gelijk al de volken; en onze koning
zal ons richten, en hij zal voor onze aangezichten uitgaan,
en hij zal onze krijgen voeren. **21** Als Samuel al de woorden
des volks gehoord had, zo sprak hij dezelve voor de oren des
HEEREN. **22** De HEERE nu zeide tot Samuel: Hoor naar hun
stem, en stel hun een koning. Toen zeide Samuel tot de
mannen van Israel: Gaat heen, een iegelijk naar zijn stad.

1 Samuel 9

1 Er was nu een man van Benjamin, wiens naam was Kis,
een zoon van Abiel, den zoon van Zeror, den zoon van
Bechorath, den zoon van Afiah, den zoon eens mans van
Jemini, een dapper held. **2** Die had een zoon, wiens naam
was Saul, een jongeling, en schoon, ja, er was geen schoner
man dan hij onder de kinderen Israels; van zijn schouderen
en opwaarts was hij hoger dan al het volk. **3** De ezelinnen
nu van Kis, den vader van Saul, waren verloren; daarom
zeide Kis tot zijn zoon Saul: Neem nu een van de jongens
met u, en maak u op, ga heen, zoek de ezelinnen.

4 Hij dan ging door het gebergte van Efraim, en hij ging
door het land van Salisa, maar zij vonden ze niet; daarna
gingen zij door het land van Sahalim, maar zij waren er niet;
verder ging hij door het land van Jemini, doch zij vonden ze
niet. **5** Toen zij in het land van Zuf kwamen, zeide Saul tot
zijn jongen, die bij hem was: Kom en laat ons wederkeren;
dat niet misschien mijn vader van de ezelinnen aflate, en
voor ons bekommerd zij. **6** Hij daarentegen zeide tot hem:
Zie toch, er is een man Gods in deze stad, en hij is een
geeerd man; al wat hij spreekt, dat komt zekerlijk; laat ons
nu derwaarts gaan, misschien zal hij ons onzen weg
aanwijzen, op denwelken wij gaan zullen. **7** Toen zeide Saul
tot zijn jongen: Maar zie, zo wij gaan, wat zullen wij toch
dien man brengen? Want het brood is weg uit onze vaten,
en wij hebben geen gaven, om den man Gods te brengen;
wat hebben wij? **8** En de jongen antwoordde Saul verder en
zeide: Zie, er vindt zich in mijn hand het vierendeel eens
zilveren sikkels; dat zal ik den man Gods geven, opdat hij
ons onzen weg wijze. **9** (Eertijds zeide een ieder aldus in
Israel, als hij ging om God te vragen: Komt en laat ons gaan
tot den ziener; want die heden een profeet genoemd wordt,

die werd eertijds een ziener genoemd.) **10** Toen zeide Saul
tot zijn jongen: Uw woord is goed, kom, laat ons gaan. En zij
gingen naar de stad, waar de man Gods was. **11** Als zij
opklommen door den opgang der stad, zo vonden zij
maagden, die uitgingen om water te putten; en zij zeiden
tot haar: Is de ziener hier?

12 Toen antwoordden zij hun, en zeiden: Ziet, hij is voor uw
aangezicht; haast u nu, want hij is heden in de stad
gekomen, dewijl het volk heden een offerande heeft op de
hoogte. **13** Wanneer gijlieden in de stad komt, zo zult gij
hem vinden, eer hij opgaat op de hoogte om te eten; want
het volk zal niet eten, totdat hij komt, want hij zegent het
offer, daarna eten de genodigden; daarom gaat nu op, want
hem, als heden zult gij hem vinden. **14** Alzo gingen zij op in
de stad. Toen zij in het midden der stad kwamen, ziet, zo
ging Samuel uit hun tegemoet, om op te gaan naar de
hoogte. **15** Want de HEERE had het voor Samuels oor
geopenbaard, een dag eer Saul kwam, zeggende:

16 Morgen omtrent dezen tijd zal Ik tot u zenden een man
uit het land van Benjamin, dien zult gij ten voorganger
zalven over Mijn volk Israel; en hij zal Mijn volk verlossen uit
der Filistijnen hand, want Ik heb Mijn volk aangezien, dewijl
deszelfs geroep tot Mij gekomen is. **17** Toen Samuel Saul
aanzag, zo antwoordde hem de HEERE: Zie, dit is de man,
van welken Ik u gezegd heb: Deze zal over Mijn volk
heersen. **18** En Saul naderde tot Samuel in het midden der
poort, en zeide: Wijs mij toch, waar is hier het huis des
zieners?

19 En Samuel antwoordde Saul en zeide: Ik ben de ziener;
ga op voor mijn aangezicht op de hoogte, dat gijlieden
heden met mij eet; zo zal ik u morgen vroeg laten gaan, en
alles, wat in uw hart is, zal ik u te kennen geven. **20** Want de
ezelinnen aangaande, die gij heden den derden dag

verloren hebt, zet uw hart daarop niet, want zij zijn
gevonden; en wiens zal zijn al het gewenste, dat in Israel is?
Is het niet van u, en van het ganse huis uws vaders? **21** Toen
antwoordde Saul, en zeide: Ben ik niet een zoon van Jemini,
van den kleinsten der stammen van Israel? en mijn geslacht
is het niet het kleinste van al de geslachten van den stam
van Benjamin? Waarom spreekt gij mij dan aan met zulke
woorden? **22** Samuel dan nam Saul en zijn jongen, en hij
bracht ze in de kamer; en hij gaf hun plaats aan het
opperste der genodigden; die nu waren omtrent dertig man.
23 Toen zeide Samuel tot den kok: Lang dat stuk, hetwelk Ik
u gegeven heb, waarvan ik tot u zeide: Zet het bij u weg. **24**
De kok nu bracht een schouder op, met wat daaraan was, en
zette het voor Saul; en hij zeide: Zie, dit is het
overgeblevene; zet het voor u, eet, want het is ter
bestemder tijd voor u bewaard, als ik zeide: Ik heb het volk
genodigd. Alzo at Saul met Samuel op dien dag. **25** Daarna
gingen zij af van de hoogte in de stad; en hij sprak met Saul
op het dak.

26 En zij stonden vroeg op; en het geschiedde, omtrent den
opgang des dageraads, zo riep Samuel Saul op het dak,
zeggende: Sta op, dat ik u gaan late. Toen stond Saul op, en
zij beiden gingen uit, hij en Samuel, naar buiten. **27** Toen zij
afgegaan waren aan het einde der stad, zo zeide Samuel tot
Saul: Zeg den jongen, dat hij voor onze aangezichten
heenga; toen ging hij heen; maar sta gij als nu stil, en ik zal
u Gods woord doen horen.

1 Samuel 10

1 Toen nam Samuel een oliekruik, en goot ze uit op zijn
hoofd, en kuste hem, en zeide: Is het niet alzo, dat de
HEERE u tot een voorganger over Zijn erfdeel gezalfd heeft?
2 Als gij heden van mij gaat, zo zult gij twee mannen vinden
bij het graf van Rachel, aan de landpale van Benjamin, te
Zelzah; die zullen tot u zeggen: De ezelinnen zijn gevonden,
die gij zijt gaan zoeken, en zie, uw vader heeft de zaken der
ezelinnen verlaten, en hij is bekommerd voor ulieden,
zeggende: Wat zal ik om mijn zoon doen? **3** Als gij u van
daar en verder aan begeeft, en zult komen tot aan Elon-
thabor, daar zullen u drie mannen vinden, opgaande tot God
naar Beth-el; een, dragende drie bokjes, en een, dragende
drie bollen broods, en een, dragende een fles wijn. **4** En zij
zullen u naar uw welstand vragen, en zij zullen u twee
broden geven; die zult gij van hun hand nemen. **5** Daarna
zult gij komen op den heuvel Gods, waar der Filistijnen
bezettingen zijn; en het zal geschieden, als gij aldaar in de
stad komt, zo zult gij ontmoeten een hoop profeten, van de
hoogte afkomende, en voor hun aangezichten luiten, en
trommelen, en pijpen, en harpen, en zij zullen profeteren. **6**
En de Geest des HEEREN zal vaardig worden over u, en gij
zult met hen profeteren; en gij zult in een anderen man
veranderd worden. **7** En het zal geschieden, als u deze
tekenen zullen komen, doe gij, wat uw hand vinden zal,
want God zal met u zijn. **8** Gij nu zult voor mijn aangezicht
afgaan naar Gilgal, en zie, ik zal tot u afkomen, om
brandofferen te offeren, om te offeren offeranden der
dankzegging; zeven dagen zult gij daar beiden, totdat ik tot
u kome, en u bekend make, wat gij doen zult. **9** Het
geschiedde nu, toen hij zijn schouder keerde, om van
Samuel te gaan, veranderde God hem het hart in een ander;
en al die tekenen kwamen ten zelven dage.

10 Toen zij daar aan den heuvel kwamen, zie, zo kwam hem
een hoop profeten tegemoet; en de Geest des HEEREN werd
vaardig over hem, en hij profeteerde in het midden van hen.
11 En het geschiedde, als een iegelijk, die hem van te voren
gekend had, zag, dat hij, ziet, profeteerde met de profeten,
zo zeide het volk, een ieder tot zijn metgezel: Wat is dit, dat
den zoon van Kis geschied is? Is Saul ook onder de profeten?
12 Toen antwoordde een man van daar, en zeide: Wie is
toch hun vader? Daarom is het tot een spreekwoord
geworden: Is Saul ook onder de profeten? **13** Toen hij nu
voleind had te profeteren, zo kwam hij op de hoogte. **14** En
Sauls oom zeide tot hem en tot zijn jongen: Waar zijt
gijlieden heengegaan? Hij nu zeide: Om de ezelinnen te
zoeken; toen wij zagen, dat zij er niet waren, zo kwamen wij
tot Samuel.

15 Toen zeide Sauls oom: Geef mij toch te kennen, wat heeft
Samuel ulieden gezegd? **16** Saul nu zeide tot zijn oom: Hij
heeft ons voorzeker te kennen gegeven, dat de ezelinnen
gevonden waren; maar de zaak des koninkrijks, waarvan
Samuel gezegd had, gaf hij hem niet te kennen. **17** Doch
Samuel riep het volk te zamen tot den HEERE, te Mizpa.

18 En hij zeide tot de kinderen Israels: Alzo heeft de HEERE,
de God Israel, gesproken: Ik heb Israel uit Egypte
opgebracht, en Ik heb ulieden van de hand der Egyptenaren
gered, en van de hand van alle koninkrijken, die u
onderdrukten. **19** Maar gijlieden hebt heden uw God
verworpen, Die u uit al uw ellenden en uw noden verlost
heeft, en hebt tot Hem gezegd: Zet een koning over ons; nu
dan, stelt u voor het aangezicht des HEEREN, naar uw
stammen en naar uw duizenden. **20** Toen nu Samuel al de
stammen van Israel had doen naderen, zo is de stam van
Benjamin geraakt. **21** Toen hij den stam van Benjamin deed
aankomen naar zijn geslachten, zo werd het geslacht van
Matri geraakt; en Saul, de zoon van Kis, werd geraakt. En zij

zochten hem, maar hij werd niet gevonden. **22** Toen
vraagden zij verder den HEERE, of die man nog derwaarts
komen zou? De HEERE dan zeide: Ziet, hij heeft zich tussen
de vaten verstoken. **23** Zij nu liepen, en namen hem van
daar, en hij stelde zich in het midden des volks; en hij was
hoger dan al het volk, van zijn schouder en opwaarts. **24**
Toen zeide Samuel tot het ganse volk: Ziet gij, dien de
HEERE verkoren heeft? Want gelijk hij, is er niemand onder
het ganse volk. Toen juichte het ganse volk, en zij zeiden: de
koning leve! **25** Samuel nu sprak tot het volk het recht des
koninkrijks, en schreef het in een boek, en leide het voor het
aangezicht des HEEREN. Toen liet Samuel het ganse volk
gaan, elk naar zijn huis. **26** En Saul ging ook naar zijn huis
te Gibea, en van het heir gingen met hem, welker hart God
geroerd had.

27 Doch de kinderen Belials zeiden: Wat zou ons deze
verlossen? en zij verachtten hem, en brachten hem geen
geschenk. Doch hij was als doof.

1 Samuel 11

1 Toen toog Nahas, de Ammoniet, op, en belegerde Jabes in
Gilead. En al de mannen van Jabes zeiden tot Nahas: Maak
een verbond met ons, zo zullen wij u dienen. **2** Doch Nahas,
de Ammoniet, zeide tot hen: Mits dezen zal ik een verbond
met ulieden maken, dat ik u allen het rechteroog uitsteke;
en dat ik deze schande op gans Israel legge. **3** Toen zeiden
tot hem de oudsten Jabes: Laat zeven dagen van ons af, dat
wij boden zenden in al de landpalen van Israel; is er dan
niemand, die ons verlost, zo zullen wij tot u uitgaan. **4** Als
de boden te Gibea-sauls kwamen, zo spraken zij deze
woorden voor de oren van het volk. Toen hief al het volk zijn
stem op, en weende.

5 En ziet, Saul kwam achter de runderen uit het veld, en
Saul zeide: Wat is den volke, dat zij wenen? Toen vertelden
zij hem de woorden der mannen van Jabes.

6 Toen werd de Geest Gods vaardig over Saul, als hij deze
woorden hoorde; en zijn toorn ontstak zeer. **7** En hij nam een
paar runderen, en hieuw ze in stukken, en hij zond ze in alle
landpalen van Israel door de hand der boden, zeggende: Die
niet zelf uittrekt achter Saul en achter Samuel, alzo zal men
zijn runderen doen. Toen viel de vreze des HEEREN op het
volk, en zij gingen uit als een enig man. **8** En hij telde hen te
Bezek; en van de kinderen Israels waren driehonderd
duizend, en van de mannen van Juda dertig duizend. **9** Toen
zeiden zij tot de boden, die gekomen waren: Aldus zult
gijlieden den mannen te Jabes in Gilead zeggen: Morgen zal
u verlossing geschieden, als de zon heet worden zal. Als de
boden kwamen, en verkondigden dat aan de mannen te
Jabes, zo werden zij verblijd. **10** En de mannen van Jabes
zeiden: Morgen zullen wij tot ulieden uitgaan, en gij zult ons

doen naar alles, wat goed is in uw ogen. **11** Het geschiedde
nu des anderen daags, dat Saul het volk stelde in drie
hopen, en zij kwamen in het midden des legers, in de
morgenwake, en zij sloegen Ammon, totdat de dag heet
werd; en het geschiedde, dat de overigen alzo verstrooid
werden, dat er onder hen geen twee te zamen bleven. **12**
Toen zeide het volk tot Samuel: Wie is hij, die zeide: Zou
Saul over ons regeren? Geeft hier die mannen, dat wij hen
doden.

13 Maar Saul zeide: Er zal te dezen dage geen man gedood
worden, want de HEERE heeft heden een verlossing in Israel
gedaan. **14** Verder zeide Samuel tot het volk: Komt en laat
ons naar Gilgal gaan, en het koninkrijk aldaar vernieuwen.
15 Toen ging al het volk naar Gilgal, en maakte Saul aldaar
koning voor het aangezicht des HEEREN te Gilgal; en zij
offerden aldaar dankofferen voor het aangezicht des
HEEREN; en Saul verheugde zich aldaar gans zeer, met al de
mannen van Israel.

1 Samuel 12

1 Toen zeide Samuel tot gans Israel: Ziet, ik heb naar ulieder
stem gehoord in alles, wat gij mij gezegd hebt, en ik heb een
koning over u gezet. **2** En nu, ziet, daar trekt de koning voor
uw aangezicht heen, en ik ben oud en grijs geworden, en
ziet, mijn zonen zijn bij ulieden; en ik heb voor uw
aangezichten gewandeld van mijn jeugd af tot dezen dag
toe. **3** Ziet, hier ben ik, betuigt tegen mij voor den HEERE,
en voor Zijn gezalfde, wiens os ik genomen heb, en wiens
ezel ik genomen heb, en wien ik verongelijkt heb, wien ik
onderdrukt heb, en van wiens hand ik een geschenk
genomen heb, dat ik mijn ogen van hem zou verborgen
hebben; zo zal ik het ulieden wedergeven. **4** Toen zeiden zij:
Gij hebt ons niet verongelijkt, en gij hebt ons niet
onderdrukt, en gij hebt van niemands hand iets genomen. **5**
Toen zeide hij tot hen: De HEERE zij een Getuige tegen
ulieden, en Zijn gezalfde zij te dezen dage getuige, dat gij
in mijn hand niets gevonden hebt! En het volk zeide: Hij zij
Getuige! **6** Verder zeide Samuel tot het volk: Het is de
HEERE, Die Mozes en Aaron gemaakt heeft, en Die uw
vaders uit Egypteland opgebracht heeft.

7 En nu, stelt u hier, dat ik met ulieden rechte, voor het
aangezicht des HEEREN, over al de gerechtigheden des
HEEREN, die Hij aan u en aan uw vaderen gedaan heeft. **8**
Nadat Jakob in Egypte gekomen was, zo riepen uw vaders
tot den HEERE; en de HEERE zond Mozes en Aaron, en zij
leidden uw vaders uit Egypte, en deden hen aan deze plaats
wonen. **9** Maar zij vergaten den HEERE, hun God; zo
verkocht Hij hen in de hand van Sisera, den krijgsoverste, te
Hazor, en in de hand der Filistijnen, en in de hand van den
koning der Moabieten, die tegen hen streden. **10** En zij
riepen tot den HEERE, en zeiden: Wij hebben gezondigd,

dewijl wij den HEERE verlaten, en de Baals en Astharoths
gediend hebben; en nu, ruk ons uit de hand onzer vijanden,
en wij zullen U dienen. **11** En de HEERE zond Jerubbaal, en
Bedan, en Jeftha, en Samuel, en Hij rukte u uit de hand uwer
vijanden rondom, alzo dat gij zeker woondet. **12** Als gij nu
zaagt, dat Nahas, de koning van de kinderen Ammons,
tegen u kwam, zo zeidet gij tot mij: Neen, maar een koning
zal over ons regeren; zo toch de HEERE, uw God, uw Koning
was. **13** En nu, ziet daar den koning, dien gij verkoren hebt,
dien gij begeerd hebt; en ziet, de HEERE heeft een koning
over ulieden gezet. **14** Zo gij den HEERE zult vrezen, en
Hem dienen, en naar Zijn stem horen, en den mond des
HEEREN niet wederspannig zijt, zo zult gijlieden, zowel gij
als de koning, die over u regeren zal, achter den HEERE, uw
God, zijn. **15** Doch zo gij naar de stem des HEEREN niet zult
horen, maar den mond des HEEREN wederspannig zijn, zo
zal de hand des HEEREN, tegen u zijn, als tegen uw vaders.
16 Ook stelt u nu hier, en ziet die grote zaak, die de HEERE
voor uw ogen doen zal.

17 Is het niet vandaag de tarweoogst? Ik zal tot den HEERE
roepen, en Hij zal donder en regen geven; zo weet dan, en
ziet, dat uw kwaad groot is, dat gij voor de ogen des
HEEREN gedaan hebt, dat gij een koning voor u begeerd
hebt. **18** Toen Samuel den HEERE aanriep, zo gaf de HEERE
donder en regen te dien dage; daarom vreesde al het volk
zeer den HEERE en Samuel. **19** En al het volk zeide tot
Samuel: Bid voor uw knechten den HEERE, uw God, dat wij
niet sterven; want boven al onze zonden hebben wij dit
kwaad daartoe gedaan, dat wij voor ons een koning begeerd
hebben. **20** Toen zeide Samuel tot het volk: Vreest niet, gij
hebt al dit kwaad gedaan; doch wijkt niet van achter den
HEERE af, maar dient den HEERE met uw ganse hart.

21 En wijkt niet af; want gij zoudt de ijdelheden na volgen,
die niet bevorderlijk zijn, noch verlossen, want zij zijn

ijdelheden. **22** Want de HEERE zal Zijn volk niet verlaten,
om Zijns groten Naams wil, dewijl het den HEERE beliefd
heeft, ulieden Zich tot een volk te maken. **23** Wat ook mij
aangaat, het zij verre van mij, dat ik tegen den HEERE zou
zondigen, dat ik zou aflaten voor ulieden te bidden; maar ik
zal u den goeden en rechten weg leren. **24** Vreest slechts
den HEERE, en dient Hem trouwelijk met uw ganse hart;
want ziet, hoe grote dingen Hij bij ulieden gedaan heeft! **25**
Maar indien gij voortaan kwaad doet, zo zult gijlieden, als
ook uw koning, omkomen.

1 Samuel 13

1 Saul was een jaar in zijn regering geweest, en het tweede
jaar regeerde hij over Israel. **2** Toen verkoos zich Saul drie
duizend mannen uit Israel; en er waren bij Saul twee
duizend te Michmas en op het gebergte van Beth-el, en
duizend waren er bij Jonathan te Gibea-benjamins; en het
overige des volks liet hij gaan, een iegelijk naar zijn tent. **3**
Doch Jonathan sloeg de bezetting der Filistijnen, die te Geba
was, hetwelk de Filistijnen hoorden. Daarom blies Saul met
de bazuin in het ganse land, zeggende: Laat het de Hebreen
horen. **4** Toen hoorde het ganse Israel zeggen: Saul heeft de
bezetting der Filistijnen geslagen, en ook is Israel stinkende
geworden bij de Filistijnen. Toen werd het volk
samengeroepen achter Saul, naar Gilgal. **5** En de Filistijnen
werden verzameld om te strijden tegen Israel, dertig
duizend wagens, en zes duizend ruiters, en volk in menigte
als het zand, dat aan den oever der zee is; en zij togen op,
en legerden zich te Michmas, tegen het oosten van Beth-
aven.

6 Toen de mannen van Israel zagen, dat zij in nood waren
(want het volk was benauwd), zo verborg zich het volk in de
spelonken, en in de doornbossen, en in de steenklippen, en
in de vestingen, en in de putten. **7** De Hebreen nu gingen
over de Jordaan in het land van Gad en Gilead. Toen Saul
nog zelf te Gilgal was, zo kwam al het volk bevende achter
hem. **8** En hij vertoefde zeven dagen, tot den tijd, dien
Samuel bestemd had. Als Samuel te Gilgal niet opkwam, zo
verstrooide het volk van hem.

9 Toen zeide Saul: Brengt tot mij herwaarts een brandoffer,
en dankofferen; en hij offerde brandoffer. **10** En het
geschiedde, toen hij geeindigd had het brandoffer te

offeren, ziet, zo kwam Samuel; en Saul ging uit hem
tegemoet, om hem te zegenen. **11** Toen zeide Samuel: Wat
hebt gij gedaan? Saul nu zeide: Omdat ik zag, dat zich het
volk van mij verstrooide, en gij op den bestemden tijd der
dagen niet kwaamt, en de Filistijnen te Michmas vergaderd
waren,

12 Zo zeide ik: Nu zullen de Filistijnen tot mij afkomen te
Gilgal, en ik heb het aangezicht des HEEREN niet ernstelijk
aangebeden, zo dwong ik mijzelven, en heb brandoffer
geofferd. **13** Toen zeide Samuel tot Saul: Gij hebt zottelijk
gedaan; gij hebt het gebod van den HEERE, uw God, niet
gehouden, dat Hij u geboden heeft; want de HEERE zou nu
uw rijk over Israel bevestigd hebben tot in eeuwigheid. **14**
Maar nu zal uw rijk niet bestaan. De HEERE heeft Zich een
man gezocht naar Zijn hart, en de HEERE heeft hem
geboden een voorganger te zijn over Zijn volk, omdat gij
niet gehouden hebt, wat u de HEERE geboden had. **15** Toen
maakte zich Samuel op, en hij ging op van Gilgal naar
Gibea-benjamins; en Saul telde het volk, dat bij hem
gevonden werd, omtrent zeshonderd man.

16 En Saul en zijn zoon Jonathan, en het volk, dat bij hen
gevonden was, bleven te Gibea-benjamins; maar de
Filistijnen waren te Michmas gelegerd. **17** En de verdervers
gingen uit het leger der Filistijnen, in drie hopen; de ene
hoop keerde zich op den weg naar Ofra, naar het land Sual;

18 En een hoop keerde zich naar den weg van Beth-horon;
en een hoop keerde zich naar den weg der landpale, die
naar het dal Zeboim naar de woestijn uitziet. **19** En er werd
geen smid gevonden in het ganse land van Israel; want de
Filistijnen hadden gezegd: Opdat de Hebreen geen zwaard
noch spies maken.

20 Daarom moest gans Israel tot de Filistijnen aftrekken,
opdat een iegelijk zijn ploegijzer, of zijn spade, of zijn bijl, of
zijn houweel scherpen liet. **21** Maar zij hadden tandige
vijlen tot hun houwelen, en tot hun spaden, en tot de
drietandige vorken, en tot de bijlen, en tot het stellen der
prikkelen. **22** En het geschiedde ten dage des strijds, dat er
geen zwaard noch spies gevonden werd in de hand van het
ganse volk, dat bij Saul en bij Jonathan was; doch bij Saul en
bij Jonathan, zijn zoon, werden zij gevonden. **23** En der
Filistijnen leger toog naar den doortocht van Michmas.

1 Samuel 14

1 Het geschiedde nu op een dag, dat Jonathan, de zoon van
Saul, tot den jongen, die zijn wapenen droeg, zeide: Kom, en
laat ons tot de bezetting der Filistijnen overgaan, welke aan
gene zijde is; doch hij gaf het zijn vader niet te kennen. **2**
Saul nu zat aan het uiterste van Gibea onder den
granatenboom, die te Migron was; en het volk, dat bij hem
was, was omtrent zeshonderd man. **3** En Ahia, de zoon van
Ahitub, den broeder van Ikabod, den zoon van Pinehas, den
zoon van Eli, was priester des HEEREN, te Silo, dragende
den efod; doch het volk wist niet, dat Jonathan heengegaan
was. **4** Er was nu tussen de doortochten, waar Jonathan
zocht door te gaan tot der Filistijnen bezetting, een scherpte
van een steenklip aan deze zijde, en een scherpte van een
steenklip aan gene zijde; en de naam der ene was Bozes, en
de naam der andere Sene.

5 De ene tand was gelegen tegen het noorden, tegenover
Michmas, en de andere tegen het zuiden, tegenover Geba. **6**
Jonathan nu zeide tot den jongen, die zijn wapenen droeg:
Kom, en laat ons tot de bezetting dezer onbesnedenen
overgaan; misschien zal de HEERE voor ons werken; want bij
den HEERE is geen verhindering, om te verlossen door velen
of door weinigen. **7** Toen zeide zijn wapendrager tot hem:
Doe al, wat in uw hart is; wend u, zie ik ben met u, naar uw
hart. **8** Jonathan nu zeide: Zie, wij zullen overgaan tot die
mannen, en wij zullen ons aan hen ontdekken. **9** Indien zij
aldus tot ons zeggen: Staat stil, totdat wij aan ulieden
komen; zo zullen wij blijven staan aan onze plaats, en tot
hen niet opklimmen. **10** Maar zeggen zij aldus: Klimt tot ons
op; zo zullen wij opklimmen, want de HEERE heeft hen in
onze hand gegeven; en dit zal ons een teken zijn. **11** Toen
zij beiden zich aan der Filistijnen bezetting ontdekten, zo

zeiden de Filistijnen: Ziet, de Hebreen zijn uit de holen
uitgegaan, waarin zij zich verstoken hadden. **12** Verder
antwoordden de mannen der bezetting aan Jonathan en zijn
wapendrager, en zeiden: Klimt op tot ons, en wij zullen het u
wijs maken. En Jonathan zeide tot zijn wapendrager: Klim op
achter mij, want de HEERE heeft hen gegeven in de hand
van Israel. **13** Toen klom Jonathan op zijn handen en op zijn
voeten, en zijn wapendrager hem na; en zij vielen voor
Jonathans aangezicht, en zijn wapendrager doodde ze
achter hem. **14** Deze eerste slag nu, waarmede Jonathan en
zijn wapendrager omtrent twintig mannen versloegen,
geschiedde omtrent in de helft eens bunders, zijnde een juk
ossen lands. **15** En er was een beving in het leger, op het
veld en onder het ganse volk; de bezetting en de verdervers
beefden ook zelven; ja, het land werd beroerd, want het was
een beving Gods. **16** Als nu de wachters van Saul te Gibea-
benjamins zagen, dat, ziet, de menigte versmolt, en
doorging, en geklopt werd;

17 Toen zeide Saul tot het volk, dat bij hem was: Telt toch,
en beziet, wie van ons weggegaan zijn. En zij telden, en ziet,
Jonathan en zijn wapendrager waren daar niet. **18** Toen
zeide Saul tot Ahia: Breng de ark Gods herwaarts. Want de
ark Gods was te dien dage bij de kinderen Israels. **19** En het
geschiedde, toen Saul nog tot den priester sprak, dat het
rumoer, hetwelk in der Filistijnen leger was, zeer toenam en
vermenigvuldigde; zo zeide Saul tot den priester: Haal uw
hand in.

20 Saul nu, en al het volk, dat bij hem was, werd
samengeroepen, en zij kwamen ten strijde; en ziet, het
zwaard des enen was tegen den anderen, er was een zeer
groot gedruis. **21** Er waren ook Hebreen bij de Filistijnen, als
eertijds, die met hen in het leger opgetogen waren rondom;
dezen nu vervoegden zich ook met de Israelieten, die bij
Saul en Jonathan waren. **22** Als alle mannen van Israel, die

zich verstoken hadden in het gebergte van Efraim, hoorden,
dat de Filistijnen vluchtten, zo kleefden zij ook hen
achteraan in den strijd. **23** Alzo verloste de HEERE Israel te
dien dage; en het leger trok over naar Beth-aven. **24** En de
mannen van Israel werden mat te dien dage; want Saul had
het volk bezworen, zeggende: Vervloekt zij de man, die
spijze eet tot aan den avond, opdat ik mij aan mijn vijanden
wreke! Daarom proefde dat ganse volk geen spijs.

25 En het ganse volk kwam in een woud; en daar was honig
op het veld. **26** Toen het volk in het woud kwam, ziet, zo was
er een honigvloed; maar niemand raakte met zijn hand aan
zijn mond, want het volk vreesde de bezwering. **27** Maar
Jonathan had het niet gehoord, toen zijn vader het volk
bezworen had, en hij reikte het einde van den staf uit, die in
zijn hand was, en hij doopte denzelven in een honigraat; als
hij nu zijn hand tot zijn mond wendde, zo werden zijn ogen
verlicht. **28** Toen antwoordde een man uit het volk, en zeide:
Uw vader heeft het volk zwaarlijk bezworen, zeggende:
Vervloekt zij de man, die heden brood eet! Daarom bezwijkt
het volk. **29** Toen zeide Jonathan: Mijn vader heeft het land
beroerd; zie toch, hoe mijn ogen verlicht zijn, omdat ik een
weinig van dezen honig gesmaakt heb; **30** Hoe veel meer,
indien het volk heden had mogen vrijelijk eten van den buit
zijner vijanden, dien het gevonden heeft! Maar nu is die slag
niet groot geweest over de Filistijnen. **31** Doch zij sloegen te
dien dage de Filistijnen van Michmas tot Ajalon; en het volk
was zeer moede. **32** Toen maakte zich het volk aan den buit,
en zij namen schapen, en runderen, en kalveren, en zij
slachtten ze tegen de aarde; en het volk at ze met het
bloed. **33** En men boodschapte het Saul, zeggende: Zie, het
volk verzondigt zich aan den HEERE, etende met het bloed.
En hij zeide: Gij hebt trouwelooslijk gehandeld; wentelt
heden een groten steen tot mij.

34 Verder sprak Saul: Verstrooit u onder het volk, en zegt tot
hen: Brengt tot mij een iegelijk zijn os, en een iegelijk zijn
schaap, en slacht het hier, en eet, en bezondigt u niet aan
den HEERE, die etende met het bloed. Toen bracht al het
volk een iegelijk zijn os met zijn hand, des nachts, en
slachtte ze aldaar. **35** Toen bouwde Saul den HEERE een
altaar; dit was het eerste altaar, dat hij den HEERE bouwde.
36 Daarna zeide Saul: Laat ons aftrekken de Filistijnen na,
bij nacht, en laat ons dezelve beroven, totdat het morgen
licht worde, en laat ons niet een man onder hen overig laten.
Zij nu zeiden: Doe al wat goed is in uw ogen; maar de
priester zeide: Laat ons herwaarts tot God naderen.

37 Toen vraagde Saul God: Zal ik aftrekken de Filistijnen na?
Zult Gij ze in de hand van Israel overgeven? Doch Hij
antwoordde hem niet te dien dage. **38** Toen zeide Saul:
Komt herwaarts uit alle hoeken des volks, en verneemt, en
ziet, waarin deze zonde heden geschied zij. **39** Want zo
waarachtig als de HEERE leeft, Die Israel verlost, al ware het
in mijn zoon Jonathan, zo zal hij den dood sterven; en
niemand uit het ganse volk antwoordde hem. **40** Verder
zeide hij tot het ganse Israel: Gijlieden zult aan de ene zijde
zijn, en ik en mijn zoon Jonathan zullen aan de andere zijde
zijn. Toen zeide het volk tot Saul: Doe, wat goed is in uw
ogen. **41** Saul nu sprak tot den HEERE, den God Israels: Toon
den onschuldige. Toen werd Jonathan en Saul geraakt, en
het volk ging vrij uit. **42** Toen zeide Saul: Werpt het lot
tussen mij en tussen mijn zoon Jonathan. Toen werd
Jonathan geraakt. **43** Saul dan zeide tot Jonathan: Geef mij
te kennen, wat gij gedaan hebt. Toen gaf het Jonathan hem
te kennen, en zeide: Ik heb maar een weinig honigs
geproefd, met het uiterste des stafs, dien ik in mijn hand
had; zie hier ben ik, moet ik sterven? **44** Toen zeide Saul: Zo
doe mij God, en zo doe Hij daartoe, Jonathan! gij moet den
dood sterven. **45** Maar het volk zeide tot Saul: Zou Jonathan
sterven, die deze grote verlossing in Israel gedaan heeft?

Dat zij verre! zo waarachtig als de HEERE leeft, als er een
haar van zijn hoofd op de aarde vallen zal; want hij heeft dit
heden met God gedaan. Alzo verloste het volk Jonathan, dat
hij niet stierf. **46** Saul nu toog op van achter de Filistijnen,
en de Filistijnen trokken aan hun plaats. **47** Toen nam Saul
het koninkrijk over Israel in; en hij streed rondom tegen al
zijn vijanden, tegen Moab, en tegen de kinderen Ammons,
en tegen Edom, en tegen de koningen van Zoba, en tegen
de Filistijnen; en overal, waar hij zich wendde, oefende hij
straf.

48 En hij handelde dapper, en hij sloeg de Amalekieten, en
hij redde Israel uit de hand desgenen, die hem beroofde. **49**
De zonen van Saul nu waren: Jonathan, en Isvi, en Malchi-
sua; en de namen zijner twee dochteren waren deze: de
naam der eerstgeborene was Merab, en de naam der
kleinste Michal. **50** En de naam van Sauls huisvrouw was
Ahinoam, een dochter van Ahimaaz; en de naam van zijn
krijgsoverste was Abi-ner, een zoon van Ner, Sauls oom. **51**
En Kis was Sauls vader, en Ner, Abners vader, was een zoon
van Abiel. **52** En er was een sterke krijg tegen de Filistijnen
al de dagen van Saul; daarom alle helden en alle kloeke
mannen, die Saul zag, die vergaderde hij tot zich.

1 Samuel 15

1 Toen zeide Samuel tot Saul: de HEERE heeft mij gezonden,
dat ik u ten koning zalfde over Zijn volk, over Israel; hoor
dan nu de stem van de woorden des HEEREN. **2** Alzo zegt de
HEERE der heirscharen: Ik heb bezocht, hetgeen Amalek aan
Israel gedaan heeft, hoe hij zich tegen hem gesteld heeft op
den weg, toen hij uit Egypte opkwam. **3** Ga nu heen, en sla
Amalek, en verban alles, wat hij heeft, en verschoon hem
niet; maar dood van den man af tot de vrouw toe, van de
kinderen tot de zuigelingen, van de ossen tot de schapen,
van de kemelen tot de ezelen toe. **4** Dit verkondigde Saul
het volk, en hij telde hen te Telaim, tweehonderd duizend
voetvolks, en tien duizend mannen van Juda. **5** Als Saul tot
aan de stad Amalek kwam, zo leide hij een achterlage in het
dal. **6** En Saul liet den Kenieten zeggen: Gaat weg, wijkt,
trekt af uit het midden der Amalekieten, opdat ik u met hen
niet wegruime; want gij hebt barmhartigheid gedaan aan al
de kinderen Israels, toen zij uit Egypte opkwamen. Alzo
weken de Kenieten uit het midden der Amalekieten.

7 Toen sloeg Saul de Amalekieten van Havila af, tot daar gij
komt te Sur, dat voor aan Egypte is. **8** En hij ving Agag, den
koning der Amalekieten, levend; maar al het volk verbande
hij door de scherpte des zwaards. **9** Doch Saul en het ganse
volk verschoonde Agag, en de beste schapen, en runderen,
en de naast beste, en de lammeren, en al wat best was, en
zij wilden ze niet verbannen; maar alle ding, dat
verachtzaam, en dat verdwijnende was, verbanden zij. **10**
Toen geschiedde het woord des HEEREN tot Samuel,
zeggende:

11 Het berouwt Mij, dat Ik Saul tot koning gemaakt heb,
dewijl hij zich van achter Mij afgekeerd heeft, en Mijn

woorden niet bevestigd heeft. Toen ontstak Samuel, en hij
riep tot den HEERE den gansen nacht. **12** Daarna maakte
zich Samuel des morgens vroeg op, Saul tegemoet; en het
werd Samuel geboodschapt, zeggende: Saul is te Karmel
gekomen, en zie, hij heeft zich een pilaar gesteld; daarna is
hij omgetogen, en doorgetrokken, en naar Gilgal afgekomen.
13 Samuel nu kwam tot Saul, en Saul zeide tot hem:
Gezegend zijt gij den HEERE! Ik heb des HEEREN woord
bevestigd. **14** Toen zeide Samuel: Wat is dan dit voor een
stem der schapen in mijn oren, en een stem der runderen,
die ik hoor? **15** Saul nu zeide: Zij hebben ze van de
Amalekieten gebracht, want het volk heeft de beste schapen
en runderen verschoond, om den HEERE, uw God, te offeren;
maar het overige hebben wij verbannen. **16** Toen zeide
Samuel tot Saul: Houd op, zo zal ik u te kennen geven, wat
de HEERE vannacht tot mij gesproken heeft. Hij dan zeide
tot hem: Spreek. **17** En Samuel zeide: Is het niet alzo, toen
ge klein waart in uw ogen, dat gij het hoofd der stammen
van Israel geworden zijt, en dat u de HEERE tot koning over
Israel gezalfd heeft? **18** En de HEERE heeft u op den weg
gezonden, en gezegd: Ga heen en verban de zondaars, de
Amalekieten, en strijd tegen hen, totdat gij dezelve te niet
doet. **19** Waarom toch hebt gij naar de stem des HEEREN
niet gehoord, maar zijt tot den roof gevlogen, en hebt
gedaan dat kwaad was in de ogen des HEEREN? **20** Toen
zeide Saul tot Samuel: Ik heb immers naar de stem des
HEEREN gehoord, en heb gewandeld op den weg, op
denwelken mij de HEERE gezonden heeft; en ik heb Agag,
den koning der Amalekieten, mede gebracht, maar de
Amalekieten heb ik verbannen. **21** Het volk nu heeft
genomen van den roof, schapen en runderen, het
voornaamste van het verbannene, om den HEERE, uw God,
op te offeren te Gilgal. **22** Doch Samuel zeide: Heeft de
HEERE lust aan brandofferen, en slachtofferen, als aan het
gehoorzamen van de stem des HEEREN? Zie, gehoorzamen
is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der

rammen. **23** Want wederspannigheid is een zonde der
toverij, en wederstreven is afgoderij en beeldendienst.
Omdat gij des HEEREN woord verworpen hebt, zo heeft Hij u
verworpen, dat gij geen koning zult zijn. **24** Toen zeide Saul
tot Samuel: Ik heb gezondigd, omdat ik des HEEREN bevel
en uw woorden overtreden heb; want ik heb het volk
gevreesd en naar hun stem gehoord.

25 Nu dan, vergeef mij toch mijn zonde, en keer met mij
wederom, dat ik den HEERE aanbidde. **26** Doch Samuel
zeide tot Saul: Ik zal met u niet wederkeren; omdat gij het
woord des HEEREN verworpen hebt, zo heeft u de HEERE
verworpen, dat gij geen koning over Israel zult zijn. **27** Als
zich Samuel omkeerde om weg te gaan, zo greep hij een slip
van zijn mantel en zij scheurde. **28** Toen zeide Samuel tot
hem: De HEERE heeft heden het koninkrijk van Israel van u
afgescheurd, en heeft het aan uw naaste gegeven, die beter
is dan gij. **29** En ook liegt Hij, Die de Overwinning van Israel
is, niet, en het berouwt Hem niet; want Hij is geen mens, dat
Hem iets berouwen zou. **30** Hij dan zeide: Ik heb gezondigd;
eer mij toch nu voor de oudsten mijns volks, en voor Israel;
en keer wederom met mij, dat ik den HEERE, uw God,
aanbidde. **31** Toen keerde Samuel wederom Saul na; en Saul
aanbad den HEERE. **32** Toen zeide Samuel: Breng Agag, den
koning der Amalekieten, hier tot mij; Agag nu ging tot hem
weeldelijk; en Agag zeide: Voorwaar, de bitterheid des
doods is geweken!

33 Maar Samuel zeide: Gelijk als uw zwaard de vrouwen van
haar kinderen beroofd heeft, alzo zal uw moeder van haar
kinderen beroofd worden onder de vrouwen. Toen hieuw
Samuel Agag in stukken, voor het aangezicht des HEEREN
te Gilgal. **34** Daarna ging Samuel naar Rama; en Saul ging
op naar zijn huis te Gibea-sauls.

35 En Samuel zag Saul niet meer tot den dag zijns doods
toe; evenwel droeg Samuel leed om Saul; en het berouwde
den HEERE, dat Hij Saul tot koning over Israel gemaakt had.

1 Samuel 16

1 Toen zeide de HEERE tot Samuel: Hoe lang draagt gij leed
om Saul, dien Ik toch verworpen heb, dat hij geen koning zij
over Israel? Vul uw hoorn met olie, en ga heen; Ik zal u
zenden tot Isai, den Bethlehemiet; want Ik heb Mij een
koning onder zijn zonen uitgezien. **2** Maar Samuel zeide:
Hoe zou ik heengaan? Saul zal het toch horen en mij doden.
Toen zeide de HEERE: Neem een kalf van de runderen met u,
en zeg: Ik ben gekomen, om den HEERE offerande te doen.
3 En gij zult Isai ten offer nodigen, en Ik zal u te kennen
geven, wat gij doen zult, en gij zult Mij zalven, dien Ik u
zeggen zal. **4** Samuel nu deed, hetgeen de HEERE
gesproken had, en hij kwam te Bethlehem. Toen kwamen de
oudsten der stad bevende hem tegemoet, en zeiden: Is uw
komst met vrede? **5** Hij dan zeide: Met vrede; ik ben
gekomen om den HEERE offerande te doen; heiligt u, en
komt met mij ten offer; en hij heiligde Isai en zijn zonen, en
hij nodigde hen ten offer. **6** En het geschiedde, toen zij
inkwamen, zo zag hij Eliab aan, en dacht: Zekerlijk, is deze
voor den HEERE, Zijn gezalfde.

7 Doch de HEERE zeide tot Samuel: Zie zijn gestalte niet
aan, noch de hoogte zijner statuur, want Ik heb hem
verworpen; want het is niet gelijk de mens ziet; want de
mens ziet aan, wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het
hart aan. **8** Toen riep Isai Abinadab, en hij deed hem voorbij
het aangezicht van Samuel gaan; doch hij zeide: Dezen
heeft de HEERE ook niet verkoren. **9** Daarna liet Isai Samma
voorbijgaan; doch hij zeide: Dezen heeft de HEERE ook niet
verkoren. **10** Alzo liet Isai zijn zeven zonen voorbij het
aangezicht van Samuel gaan; doch Samuel zeide tot Isai: De
HEERE heeft dezen niet verkoren. **11** Voorts zeide Samuel
tot Isai: Zijn dit al de jongelingen? En hij zeide: De kleinste

is nog overig, en zie, hij weidt de schapen. Samuel nu zeide
tot Isai: Zend heen en laat hem halen; want wij zullen niet
rondom aanzitten, totdat hij hier zal gekomen zijn. **12** Toen
zond hij heen, en bracht hem in; hij nu was roodachtig,
mitsgaders schoon van ogen en schoon van aanzien; en de
HEERE zeide: Sta op, zalf hem, want deze is het. **13** Toen
nam Samuel den oliehoorn, en hij zalfde hem in het midden
zijner broederen. En de Geest des HEEREN werd vaardig
over David van dien dag af en voortaan. Daarna stond
Samuel op, en hij ging naar Rama. **14** En de Geest des
HEEREN week van Saul; en een boze geest van den HEERE
verschrikte hem.

15 Toen zeiden Sauls knechten tot hem: Zie toch, een boze
geest Gods verschrikt u. **16** Onze heer zegge toch tot uw
knechten, die voor uw aangezicht staan, dat zij een man
zoeken, die op de harp spelen kan; en het zal geschieden,
als de boze geest Gods op u is, dat hij met zijn hand spele,
dat het beter met u worde. **17** Toen zeide Saul tot zijn
knechten: Ziet mij toch naar een man uit, die wel spelen
kan, en brengt hem tot mij. **18** Toen antwoordde een van de
jongelingen, en zeide: Zie, ik heb gezien een zoon van Isai,
den Bethlehemiet, die spelen kan en hij is een dapper held,
en een krijgsman, en verstandig in zaken, en een schoon
man, en de HEERE is met hem. **19** Saul nu zond boden tot
Isai, en zeide: Zend uw zoon David tot mij, die bij de
schapen is.

20 Toen nam Isai een ezel met brood, en een lederen zak
met wijn, en een geitenbokje; en hij zond ze door de hand
van zijn zoon David aan Saul. **21** Alzo kwam David tot Saul,
en hij stond voor zijn aangezicht; en hij beminde hem zeer,
en hij werd zijn wapendrager. **22** Daarna zond Saul tot Isai,
om te zeggen: Laat toch David voor mijn aangezicht staan,
want hij heeft genade in mijn ogen gevonden. **23** En het
geschiedde, als de geest Gods over Saul was, zo nam David

de harp, en hij speelde met zijn hand; dat was voor Saul een verademing, en het werd beter met hem, en de boze geest week van hem.

1 Samuel 17

1 En de Filistijnen verzamelden hun heir ten strijde, en
verzamelden zich te Socho, dat in Juda is; en zij legerden
zich tussen Socho en tussen Azeka, aan het einde van
Dammim. **2** Doch Saul en de mannen van Israel
verzamelden zich, en legerden zich in het eikendal; en
stelden de slagorde tegen de Filistijnen aan. **3** De Filistijnen
nu stonden aan een berg aan gene, en de Israelieten
stonden aan een berg aan deze zijde; en de vallei was
tussen hen. **4** Toen ging er een kampvechter uit, uit het
leger der Filistijnen; zijn naam was Goliath, van Gath; zijn
hoogte was zes ellen en een span.

5 En hij had een koperen helm op zijn hoofd, en hij had een
schubachtig pantsier aan; en het gewicht van het pantsier
was vijf duizend sikkelen kopers; **6** En een koperen
scheenharnas boven zijn voeten, en een koperen schild
tussen zijn schouders; **7** En de schacht zijner spies was als
een weversboom, en het lemmer zijner spies was van
zeshonderd sikkelen ijzers; en de schilddrager ging voor zijn
aangezicht. **8** Deze nu stond, en riep tot de slagorden van
Israel, en zeide tot hen: Waarom zoudt gijlieden uittrekken,
om de slagorde te stellen? Ben ik niet een Filistijn, en
gijlieden knechten van Saul? Kiest een man onder u, die tot
mij afkome. **9** Indien hij tegen mij strijden en mij verslaan
kan, zo zullen wij ulieden tot knechten zijn; maar indien ik
hem overwin en hem sla, zo zult gij ons tot knechten zijn, en
ons dienen. **10** Verder zeide de Filistijn: Ik heb heden de
slagorden van Israel gehoond, zeggende: Geeft mij een man,
dat wij te zamen strijden! **11** Toen Saul en het ganse Israel
deze woorden van den Filistijn hoorden, zo ontzetten zij
zich, en vreesden zeer. **12** David nu was de zoon van den
Efrathischen man van Bethlehem-juda, wiens naam was Isai,

en die acht zonen had, en in de dagen van Saul was hij een man, oud, afgaande onder de mannen.

13 En de drie grootste zonen van Isai gingen heen; zij
volgden Saul na in den krijg. De namen nu zijner drie zonen,
die in den krijg gingen, waren: Eliab, de eerstgeborene, en
zijn tweede Abinadab, en de derde Samma. **14** En David was
de kleinste; en de drie grootsten waren Saul nagevolgd. **15**
Doch David ging henen, en kwam weder van Saul, om zijns
vaders schapen te weiden te Bethlehem. **16** De Filistijn nu
trad toe, des morgens vroeg en des avonds. Alzo stelde hij
zich daar veertig dagen lang. **17** En Isai zeide tot zijn zoon
David: Neem toch voor uw broeders een efa van dit geroost
koren, en deze tien broden, en breng ze terloops in het leger
tot uw broederen. **18** Maar breng deze tien melkkazen aan
de oversten over duizend; en gij zult uw broederen
bezoeken, of het hun welga, en gij zult van hen pand
medenemen. **19** Saul nu, en zij, en alle mannen van Israel
waren bij het eikendal met de Filistijnen strijdende. **20** Toen
maakte zich David des morgens vroeg op, en hij liet de
schapen bij den hoeder, en hij nam het op, en ging henen,
gelijk als Isai hem bevolen had; en hij kwam aan den
wagenburg, als het heir in slagorde uittoog, en men ten
strijde riep.

21 En de Israelieten en Filistijnen stelden slagorde tegen
slagorde. **22** David nu liet de vaten van zich, onder de hand
van den bewaarder der vaten, en hij liep ter slagorde; en hij
kwam en vraagde zijn broederen naar hun welstand. **23**
Toen hij met hen sprak, ziet, zo kwam de kampvechter op;
zijn naam was Goliath, de Filistijn van Gath, uit het heir der
Filistijnen, en hij sprak achtereenvolgens die woorden; en
David hoorde ze. **24** Doch alle mannen in Israel, als zij dien
man zagen, zo vluchtten zij voor zijn aangezicht, en zij
vreesden zeer. **25** En de mannen Israels zeiden: Hebt
gijlieden dien man wel gezien, die opgekomen is? Want hij is

opgekomen, om Israel te honen; en het zal geschieden, dat
de koning dien man, die hem slaat, met groten rijkdom
verrijken zal, en hij zal hem zijn dochter geven, en hij zal
zijns vaders huis vrijmaken in Israel. **26** Toen zeide David tot
de mannen, die bij hem stonden, zeggende: Wat zal men
dien man doen, die dezen Filistijn slaat, en den smaad van
Israel wendt? Want wie is deze onbesneden Filistijn, dat hij
de slagorden van den levenden God zou honen? **27**
Wederom zeide hem het volk achtervolgens dat woord,
zeggende: Alzo zal men den man doen, die hem slaat. **28**
Als Eliab, zijn grootste broeder, hem tot die mannen hoorde
spreken, zo ontstak de toorn van Eliab tegen David, en hij
zeide: Waarom zijt gij nu afgekomen, en onder wien hebt gij
de weinige schapen in de woestijn gelaten? Ik ken uw
vermetelheid, en de boosheid uws harten wel; want gij zijt
afgekomen, opdat gij den strijd zaagt.

29 Toen zeide David: Wat heb ik nu gedaan? Is er geen
oorzaak? **30** En hij wendde zich af van dien naar een
anderen toe, en hij zeide achtereenvolgens dat woord; en
het volk gaf hem weder antwoord, achtervolgens de eerste
woorden.

31 Toen die woorden gehoord werden, die David gesproken
had, en in de tegenwoordigheid van Saul verkondigd
werden, zo liet hij hem halen.

32 En David zeide tot Saul: Aan geen mens ontvalle het
hart, om zijnentwil. Uw knecht zal heengaan en hij zal met
dezen Filistijn strijden.

33 Maar Saul zeide tot David: Gij zult niet kunnen heengaan
tot dezen Filistijn, om met hem te strijden; want gij zijt een
jongeling, en hij is een krijgsman van zijn jeugd af. **34** Toen
zeide David tot Saul: Uw knecht weidde de schapen zijns
vaders, en er kwam een leeuw en een beer, en nam een

schaap van de kudde weg. **35** En ik ging uit hem na, en ik
sloeg hem, en redde het uit zijn mond; toen hij tegen mij
opstond, zo vatte ik hem bij zijn baard, en sloeg hem, en
doodde hem. **36** Uw knecht heeft zo den leeuw als den beer
geslagen; alzo zal deze onbesneden Filistijn zijn, gelijk een
van die, omdat hij de slagorden van den levenden God
gehoond heeft. **37** Verder zeide David: De HEERE, Die mij
van de hand des leeuws gered heeft, en uit de hand des
beers, Die zal mij redden uit de hand van dezen Filistijn.
Toen zeide Saul tot David: Ga heen, en de HEERE zij met u!
38 En Saul kleedde David met zijn klederen, en zette een
koperen helm op zijn hoofd, en kleedde hem met een
pantsier.

39 En David gordde zijn zwaard aan over zijn klederen, en
wilde gaan; want hij had het nooit verzocht. Toen zeide
David tot Saul: Ik kan in deze niet gaan, want ik heb het
nooit verzocht; en David leide ze van zich. **40** En hij nam
zijn staf in zijn hand, en hij koos zich vijf gladde stenen uit
de beek, en leide ze in de herderstas, die hij had, te weten in
den zak, en zijn slinger was in zijn hand; alzo naderde hij tot
den Filistijn.

41 De Filistijn ging ook heen, gaande en naderende tot
David, en zijn schilddrager ging voor zijn aangezicht. **42**
Toen de Filistijn opzag, en David zag, zo verachtte hij hem;
want hij was een jongeling, roodachtig, mitsgaders schoon
van aanzien. **43** De Filistijn nu zeide tot David: Ben ik een
hond, dat gij tot mij komt met stokken? En de Filistijn
vloekte David bij zijn goden. **44** Daarna zeide de Filistijn tot
David: Kom tot mij, zo zal ik uw vlees aan de vogelen des
hemels geven, en aan de dieren des velds. **45** David
daarentegen zeide tot den Filistijn: Gij komt tot mij met een
zwaard, en met een spies, en met een schild; maar ik kom
tot u in den Naam van den HEERE der heirscharen, den God
der slagorden van Israel, Dien gij gehoond hebt. **46** Te dezen

dage zal de HEERE u besluiten in mijn hand, en ik zal u
slaan, en ik zal uw hoofd van u wegnemen, en ik zal de dode
lichamen van der Filistijnen leger dezen dag aan de vogelen
des hemels, en aan de beesten des velds geven; en de
ganse aarde zal weten, dat Israel een God heeft. **47** En deze
ganse vergadering zal weten, dat de HEERE niet door het
zwaard, noch door de spies verlost; want de krijg is des
HEEREN, Die zal ulieden in onze hand geven. **48** En het
geschiedde, toen de Filistijn zich opmaakte, en heenging, en
David tegemoet naderde, zo haastte David, en liep naar de
slagorde toe, den Filistijn tegemoet.

49 En David stak zijn hand in de tas, en hij nam een steen
daaruit, en hij slingerde, en trof den Filistijn in zijn
voorhoofd; zodat de steen zonk in zijn voorhoofd, en hij viel
op zijn aangezicht ter aarde. **50** Alzo overweldigde David
den Filistijn met een slinger en met een steen; en hij
versloeg den Filistijn, en doodde hem; doch David had geen
zwaard in de hand. **51** Daarom liep David, en stond op den
Filistijn, en nam zijn zwaard, en hij trok het uit zijn schede,
en hij doodde hem, en hij hieuw hem het hoofd daarmede af.
Toen de Filistijnen zagen, dat hun geweldigste dood was, zo
vluchtten zij. **52** Toen maakten zich de mannen van Israel en
van Juda op, en juichten, en vervolgden de Filistijnen, tot
daar men komt aan de vallei, en tot aan de poorten van
Ekron; en de verwonden der Filistijnen vielen op den weg
van Saaraim, en tot aan Gath, en tot aan Ekron. **53** Daarna
keerden de kinderen Israels om, van het hittig najagen der
Filistijnen, en zij beroofden hun legers. **54** Daarna nam
David het hoofd van den Filistijn, en bracht het naar
Jeruzalem; maar zijn wapenen leide hij in zijn tent. **55** Toen
Saul David zag uitgaan den Filistijn tegemoet, zeide hij tot
Abner, den krijgsoverste: Wiens zoon is deze jongeling,
Abner? En Abner zeide: Zo waarachtig als uw ziel leeft, o
koning! ik weet het niet.

56 De koning nu zeide: Vraag gij het, wiens zoon deze
jongeling is. **57** Als David wederkeerde van het slaan des
Filistijns, zo nam hem Abner, en hij bracht hem voor het
aangezicht van Saul, en het hoofd van den Filistijn was in
zijn hand. **58** En Saul zeide tot hem: Wiens zoon zijt gij,
jongeling? En David zeide: Ik ben een zoon van uw knecht
Isai, den Bethlehemiet.

1 Samuel 18

1 Het geschiedde nu, als hij geeindigd had tot Saul te
spreken, dat de ziel van Jonathan verbonden werd aan de
ziel van David; en Jonathan beminde hem als zijn ziel. **2** En
Saul nam hem te dien dage, en liet hem niet werderkeren tot
zijns vaders huis. **3** Jonathan nu en David maakten een
verbond, dewijl hij hem liefhad als zijn ziel. **4** En Jonathan
deed zijn mantel af, dien hij aan had, en gaf hem aan David,
ook zijn klederen, ja, tot zijn zwaard toe, en tot zijn boog
toe, en tot zijn gordel toe. **5** En David toog uit, overal, waar
Saul hem zond; hij gedroeg zich voorzichtiglijk, en Saul
zette hem over de krijgslieden; en hij was aangenaam in de
ogen des gansen volks, en ook in de ogen der knechten van
Saul.

6 Het geschiedde nu, toen zij kwamen, en David
wederkeerde van het slaan der Filistijnen, dat de vrouwen
uitgingen uit al de steden van Israel, met gezang en reien,
den koning Saul tegemoet, met trommelen, met vreugde en
met muziekinstrumenten.

7 En de vrouwen, spelende, antwoordden elkander en
zeiden: Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn
tienduizenden! **8** Toen ontstak Saul zeer, en dat woord was
kwaad in zijn ogen, en hij zeide: Zij hebben David tien
duizend gegeven, doch mij hebben zij maar duizend
gegeven; en voorzeker zal het koninkrijk nog voor hem zijn.
9 En Saul had het oog op David, van dien dag af en
voortaan. **10** En het geschiedde des anderen daags, dat de
boze geest Gods over Saul vaardig werd, en hij profeteerde
midden in het huis, en David speelde op snarenspel met zijn
hand, als van dag tot dag; Saul nu had een spies in zijn
hand.

11 En Saul schoot de spies, en zeide: Ik zal David aan den
wand spitten; maar David wendde zich tweemaal van zijn
aangezicht af. **12** En Saul vreesde voor David, want de
HEERE was met hem, en Hij was van Saul geweken.

13 Daarom deed hem Saul van zich weg, en hij zette hem
zich tot een overste van duizend; en hij ging uit en hij ging
in voor het aangezicht des volks. **14** En David gedroeg zich
voorzichtiglijk op al zijn wegen; en de HEERE was met hem.
15 Toen nu Saul zag, dat hij zich zeer voorzichtiglijk
gedroeg, vreesde hij voor zijn aangezicht. **16** Doch gans
Israel en Juda had David lief; want hij ging uit en hij ging in
voor hun aangezicht. **17** Derhalve zeide Saul tot David: Zie,
mijn grootste dochter Merab zal ik u tot een vrouw geven;
alleenlijk, wees mij een dapper zoon, en voer den krijg des
HEEREN. Want Saul zeide: Dat mijn hand niet tegen hem zij,
maar dat de hand der Filistijnen tegen hem zij.

18 Doch David zeide tot Saul: Wie ben ik, en wat is mijn
leven, en mijns vaders huisgezin in Israel, dat ik des konings
schoonzoon zou worden? **19** Het geschiedde nu ten tijde als
men Merab, de dochter van Saul, aan David geven zou, zo is
zij aan Adriel, den Meholathiet, ter vrouw gegeven. **20** Doch
Michal, de dochter van Saul, had David lief. Toen dat Saul te
kennen werd gegeven, zo was die zaak recht in zijn ogen.
21 En Saul zeide: Ik zal haar hem geven, dat zij hem tot een
valstrik zij, en dat de hand der Filistijnen tegen hem zij.
Daarom zeide Saul tot David: Met de andere zult gij heden
mijn schoonzoon worden. **22** En Saul gebood zijn knechten:
Spreekt met David in het heimelijke, zeggende: Zie, de
koning heeft lust aan u, en al zijn knechten hebben u lief;
word dan nu des konings schoonzoon.

23 En de knechten van Saul spraken deze woorden voor de
oren van David. Toen zeide David: Is dat licht in ulieder
ogen, des konings schoonzoon te worden, daar ik een arm

en verachtzaam man ben? **24** En de knechten van Saul
boodschapten het hem, zeggende: Zulke woorden heeft
David gesproken. **25** Toen zeide Saul: Aldus zult gijlieden tot
David zeggen: De koning heeft geen lust aan den
bruidschat, maar aan honderd voorhuiden der Filistijnen,
opdat men zich wreke aan des konings vijanden. Want Saul
dacht David te vellen door de hand der Filistijnen. **26** Zijn
knechten nu boodschapten David deze woorden. En die
zaak was recht in de ogen van David, dat hij des konings
schoonzoon zou worden; maar de dagen waren nog niet
vervuld. **27** Toen maakte zich David op, en hij en zijn
mannen gingen heen, en zij sloegen onder de Filistijnen
tweehonderd mannen, en David bracht hun voorhuiden, en
men leverde ze den koning volkomenlijk, opdat hij
schoonzoon des konings worden zou. Toen gaf Saul hem zijn
dochter Michal ter vrouw. **28** En Saul zag en merkte, dat de
HEERE met David was; en Michal, de dochter van Saul, had
hem lief.

29 Toen vreesde zich Saul nog meer voor David; en Saul was
David een vijand al zijn dagen. **30** Als de vorsten der
Filistijnen uittogen, zo geschiedde het, als zij uittogen, dat
David kloeker was, dan al de knechten van Saul; zodat zijn
naam zeer geacht was.

1 Samuel 19

1 Derhalve sprak Saul tot zijn zoon Jonathan en tot al zijn
knechten, om David te doden. Doch Jonathan, Sauls zoon,
had groot welgevallen aan David. **2** En Jonathan
verkondigde het David, zeggende: Mijn vader Saul zoekt u
te doden; nu dan, wacht u toch des morgens, en blijf in het
verborgene, en versteek u. **3** Doch ik zal uitgaan, en aan de
hand mijns vaders staan op het veld, waar gij zult zijn; en ik
zal van u tot mijn vader spreken, en zal zien wat het zij; dat
zal ik u verkondigen. **4** Zo sprak dan Jonathan goed van
David tot zijn vader Saul; en hij zeide tot hem: De koning
zondige niet tegen zijn knecht David, omdat hij tegen u niet
gezondigd heeft, en omdat zijn daden voor u zeer goed zijn.

5 Want hij heeft zijn ziel in zijn hand gezet, en hij heeft den
Filistijn geslagen, en de HEERE heeft een groot heil aan het
ganse Israel gedaan; gij hebt het gezien, en gij zijt verblijd
geweest; waarom zoudt gij dan tegen onschuldig bloed
zondigen, David zonder oorzaak dodende? **6** Saul nu hoorde
naar de stem van Jonathan; en Saul zwoer: zo waarachtig als
de HEERE leeft, hij zal niet gedood worden! **7** En Jonathan
riep David, en Jonathan gaf hem al deze woorden te kennen;
en Jonathan bracht David tot Saul, en hij was voor zijn
aangezicht als gisteren en eergisteren. **8** En er werd
wederom krijg; en David toog uit, en streed tegen de
Filistijnen, en hij sloeg hen met een groten slag, en zij
vloden voor zijn aangezicht.

9 Doch de boze geest des HEEREN was over Saul, en hij zat
in zijn huis, en zijn spies was in zijn hand; en David speelde
op snarenspel met de hand; **10** Saul nu zocht met de spies
David aan den wand te spitten, doch hij ontweek van het
aangezicht van Saul, die met de spies in den wand sloeg.

Toen vlood David, en ontkwam in dienzelfden nacht. **11**
Maar Saul zond boden heen tot Davids huis, dat zij hem
bewaarden, en dat zij hem des morgens doodden. Dit gaf
Michal, zijn huisvrouw, David te kennen, zeggende: Indien
gij uw ziel dezen nacht niet behoedt, zo zult gij morgen
gedood worden.

12 En Michal liet David door een venster neder, en hij ging
heen, en vluchtte, en ontkwam.

13 En Michal nam een beeld, en zij leide het in het bed, en
zij leide een geitenvel aan zijn hoofdpeluw, en dekte het
met een kleed toe. **14** Saul nu zond boden, om David te
halen. Zij dan zeide: Hij is ziek. **15** Toen zond Saul boden,
om David te bezien, zeggende: Breng hem op het bed tot
mij op, dat men hem dode. **16** Als de boden kwamen, zo
ziet, er was een beeld in het bed, en er was een geitenvel
aan zijn hoofdpeluw. **17** Toen zeide Saul tot Michal: Waarom
hebt gij mij alzo bedrogen en hebt mijn vijand laten gaan,
dat hij ontkomen is? Michal nu zeide tot Saul: Hij zeide tot
mij: Laat mij gaan, waarom zou ik u doden? **18** Alzo vluchtte
David en ontkwam, en hij kwam tot Samuel te Rama, en hij
gaf hem te kennen al wat Saul hem gedaan had; en hij en
Samuel gingen heen, en zij bleven te Najoth.

19 En men boodschapte Saul, zeggende: Zie, David is te
Najoth, bij Rama. **20** Toen zond Saul boden heen, om David
te halen; die zagen een vergadering van profeten,
profeterende, en Samuel staande, over hen gesteld; en de
Geest Gods was over Sauls boden, en die profeteerden ook.
21 Toen men het Saul boodschapte, zo zond hij andere
boden, en die profeteerden ook; toen voer Saul voort en
zond de derde boden, en die profeteerden ook. **22** Daarna
ging hij ook zelf naar Rama, en hij kwam tot den groten
waterput, die te Sechu was, en hij vraagde en zeide: Waar is
Samuel, en David? Toen werd hem gezegd: Zie, zij zijn te

Najoth bij Rama. **23** Toen ging hij derwaarts naar Najoth bij Rama; en dezelfde Geest Gods was ook op hem, en hij, al voortgaande, profeteerde, totdat hij te Najoth in Rama kwam. **24** En hij toog zelf ook zijn klederen uit, en hij profeteerde zelf ook, voor het aangezicht van Samuel; en hij viel bloot neder dienzelfden gansen dag, en den gansen nacht. Daarom zegt men: Is Saul ook onder de profeten?

1 Samuel 20

1 Toen vluchtte David van Najoth bij Rama, en hij kwam, en
zeide voor het aangezicht van Jonathan: Wat heb ik gedaan,
wat is mijn misdaad, en wat is mijn zonde voor het
aangezicht uws vaders, dat hij mijn ziel zoekt? **2** Hij
daarentegen zeide tot hem: Dat zij verre, gij zult niet
sterven. Zie, mijn vader doet geen grote zaak, en geen
kleine zaak, die hij voor mijn oor niet openbaart; waarom
zou dan mijn vader deze zaak van mij verbergen? Dat is
niet. **3** Toen zwoer David verder, en zeide: Uw vader weet
zeer wel, dat ik genade in uw ogen gevonden heb; daarom
heeft hij gezegd: Dat Jonathan dit niet wete, opdat hij zich
niet bekommere; en zekerlijk, zo waarachtig als de HEERE
leeft, en uw ziel leeft, er is maar als een schrede tussen mij
en tussen den dood! **4** Jonathan nu zeide tot David: Wat uw
ziel zegt, dat zal ik u doen. **5** En David zeide tot Jonathan:
Zie, morgen is de nieuwe maan, dat ik zekerlijk met den
koning zou aanzitten om te eten; zo laat mij gaan, dat ik mij
op het veld verberge tot aan den derden avond. **6** Indien uw
vader mij gewisselijk mist, zo zult gij zeggen: David heeft
van mij zeer begeerd, dat hij tot zijn stad Bethlehem mocht
lopen; want aldaar is een jaarlijks offer voor het ganse
geslacht. **7** Indien hij aldus zegt: Het is goed, zo heeft uw
knecht vrede; maar indien hij gans ontstoken is, zo weet,
dat het kwaad bij hem ten volle besloten is. **8** Doe dan
barmhartigheid aan uw knecht, want gij hebt uw knecht in
een verbond des HEEREN met u gebracht; maar is er een
misdaad in mij, zo dood gij mij; waarom zoudt gij mij toch
tot uw vader brengen? **9** Toen zeide Jonathan: Dat zij verre
van u! Maar indien ik zekerlijk merkte, dat dit kwaad bij mijn
vader ten volle besloten ware, dat het u zou overkomen, zou
ik dat u dan niet te kennen geven?

10 David nu zeide tot Jonathan: Wie zal het mij te kennen
geven, indien uw vader u wat hards antwoordt? **11** Toen
zeide Jonathan tot David: Kom, laat ons toch uitgaan in het
veld; en die beiden gingen uit in het veld.

12 En Jonathan zeide tot David: De HEERE, de God Israels,
indien ik mijn vader onderzocht zal hebben omtrent dezen
tijd, morgen of overmorgen, en zie, het is goed voor David,
en ik dan tot u niet zende, en voor uw oor openbare; **13** Alzo
doe de HEERE aan Jonathan, en alzo doe Hij daartoe! Als
mijn vader het kwaad over u behaagt, zo zal ik het voor uw
oor ontdekken, en ik zal u trekken laten, dat gij in vrede
heengaat; en de HEERE zij met u, gelijk als Hij met mijn
vader geweest is. **14** En zult gij niet, indien ik dan nog leve,
ja, zult gij niet de weldadigheid des HEEREN aan mij doen,
dat ik niet sterve? **15** Ook zult gij uw weldadigheid niet
afsnijden van mijn huis tot in eeuwigheid; ook niet wanneer
de HEERE een iegelijk der vijanden van David van den
aardbodem zal afgesneden hebben. **16** Alzo maakte
Jonathan een verbond met het huis van David, zeggende:
Dat het de HEERE eise van de hand der vijanden Davids! **17**
En Jonathan voer voort, met David te doen zweren, omdat hij
hem liefhad; want hij had hem lief met de liefde zijner ziel.
18 Daarna zeide Jonathan tot hem: Morgen is de nieuwe
maan; dan zal men u missen, want uw zitplaats zal ledig
gevonden worden. **19** En als gij de drie dagen zult
uitgebleven zijn, kom haastig af, en ga tot die plaats, waar
gij u verborgen hadt ten dage dezer handeling; en blijf bij
den steen Ezel. **20** Zo zal ik drie pijlen ter zijde schieten, als
of ik naar een teken schoot. **21** En zie, ik zal den jongen
zenden, zeggende: Ga heen, zoek de pijlen, indien ik
uitdrukkelijk tot den jongen zeg: Zie, de pijlen zijn van u af
en herwaarts, neem hem; en kom gij, want er is vrede voor
u, en er is geen ding, zo waarlijk de HEERE leeft! **22** Maar
indien ik tot den jongen alzo zeg: Zie, de pijlen zijn van u af
en verder; ga heen, want de HEERE heeft u laten gaan. **23**

En aangaande de zaak, waarvan ik en gij gesproken hebben,
zie, de HEERE zij tussen mij en tussen u, tot in eeuwigheid!
24 David nu verborg zich in het veld; en als het nieuwe
maan was, zat de koning bij de spijze, om te eten.

25 Toen zich de koning gezet had op zijn zitplaats, op dit
maal gelijk de andere maal, aan de stede bij den wand, zo
stond Jonathan op, en Abner zat aan Sauls zijde, en Davids
plaats werd ledig gevonden. **26** En Saul sprak te dien dage
niets, want hij zeide: Hem is wat voorgevallen, dat hij niet
rein is; voorzeker, hij is niet rein. **27** Het geschiedde nu des
anderen daags, den tweeden der nieuwe maan, als Davids
plaats ledig gevonden werd, zo zeide Saul tot zijn zoon
Jonathan: Waarom is de zoon van Isai noch gisteren noch
heden tot de spijze gekomen? **28** En Jonathan antwoordde
Saul: David begeerde van mij ernstelijk naar Bethlehem te
mogen gaan. **29** En hij zeide: Laat mij toch gaan; want ons
geslacht heeft een offer in de stad, en mijn broeder heeft het
mij zelfs geboden; heb ik nu genade in uw ogen gevonden,
laat mij toch ontslagen zijn, dat ik mijn broeders zie; hierom
is hij aan des konings tafel niet gekomen. **30** Toen ontstak
de toorn van Saul tegen Jonathan, en hij zeide tot hem: Gij,
zoon der verkeerde in wederspannigheid, weet ik het niet,
dat gij den zoon van Isai verkoren hebt tot uw schande, en
tot schande van de naaktheid uwer moeder? **31** Want al de
dagen, die de zoon van Isai op den aardbodem leven zal, zo
zult gij noch uw koninkrijk bevestigd worden; nu dan, schik
heen, en haal hem tot mij, want hij is een kind des doods.
32 Toen antwoordde Jonathan Saul, zijn vader, en zeide tot
hem: Waarom zal hij gedood worden? Wat heeft hij gedaan?
33 Toen schoot Saul de spies op hem, om hem te slaan. Alzo
merkte Jonathan, dat dit ten volle bij zijn vader besloten
was, David te doden. **34** Daarom stond Jonathan van de tafel
op in hittigheid des toorns; en hij at op den tweeden dag der
nieuwe maan geen brood, want hij was bekommerd om
David, omdat zijn vader hem gesmaad had. **35** En het

geschiedde des morgens, dat Jonathan in het veld ging, op
den tijd, die David bestemd was; en er was een kleine
jongen bij hem.

36 En hij zeide tot zijn jongen: Loop, zoek nu de pijlen, die
ik schieten zal. De jongen liep heen, en hij schoot een pijl,
dien hij deed over hem vliegen. **37** Toen de jongen tot aan
de plaats des pijls, dien Jonathan geschoten had, gekomen
was, zo riep Jonathan den jongen na, en zeide: Is niet de pijl
van u af en verder? **38** Wederom riep Jonathan den jongen
na: Haast u, spoed u, sta niet stil! De jongen van Jonathan
nu raapte den pijl op, en hij kwam tot zijn heer. **39** Doch de
jongen wist er niets van; Jonathan en David alleen wisten
van de zaak. **40** Toen gaf Jonathan zijn gereedschap aan den
jongen, dien hij had; en hij zeide tot hem: Ga heen, breng
het in de stad. **41** Als de jongen heenging, zo stond David
op van de zuidzijde, en hij viel op zijn aangezicht ter aarde,
en hij boog zich driemaal; en zij kusten elkander, en
weenden met elkander, totdat het David gans veel maakte.

42 Toen zeide Jonathan tot David: Ga in vrede; hetgeen wij
beiden in den Naam des HEEREN gezworen hebben,
zeggende: De HEERE zij tussen mij en tussen u, en tussen
mijn zaad en tussen uw zaad, zij tot in eeuwigheid! Daarna
stond hij op, en ging heen; en Jonathan kwam in de stad.

1 Samuel 21

1 Toen kwam David te Nob, tot den priester Achimelech; en
Achimelech kwam bevende David tegemoet, en hij zeide tot
hem: Waarom zijt gij alleen, en geen man met u? **2** En David
zeide tot den priester Achimelech: De koning heeft mij een
zaak bevolen, en zeide tot mij: Laat niemand iets van de
zaak weten, om dewelke ik u gezonden heb, en die ik u
geboden heb; den jongelingen nu heb ik de plaats van zulk
een te kennen te kennen gegeven. **3** En nu wat is er onder
uw hand? Geef mij vijf broden in mijn hand, of wat er
gevonden wordt. **4** En de priester antwoordde David, en
zeide: Er is geen gemeen brood onder mijn hand; maar er is
heilig brood, wanneer zich de jongelingen slechts van de
vrouwen onthouden hebben. **5** David nu antwoordde den
priester, en zeide tot hem: Ja trouwens, de vrouwen zijn ons
onthouden geweest gisteren en eergisteren, toen ik uitging,
en de vaten der jongelingen zijn heilig; en het is enigerwijze
gemeen brood, te meer dewijl heden ander in de vaten zal
geheiligd worden. **6** Toen gaf de priester hem dat heilige
brood, dewijl er geen brood was dan de toonbroden, die van
voor het aangezicht des HEEREN weggenomen waren, dat
men er warm brood leide, ten dage als dat weggenomen
werd. **7** Daar was nu een man van de knechten van Saul, te
dienzelven dage opgehouden voor het aangezicht des
HEEREN, en zijn naam was Doeg, een Edomiet, de
machtigste onder de herderen, die Saul had. **8** En David
zeide tot Achimelech: Is hier onder uw hand geen spies of
zwaard? Want ik heb noch mijn zwaard noch ook mijn
wapenen in mijn hand genomen, dewijl de zaak des konings
haastig was.

9 Toen zeide de priester: Het zwaard van Goliath, den
Filistijn, denwelken gij sloegt in het eikendal, zie, dat is hier,

gewonden in een kleed, achter den efod; indien gij u dat
nemen wilt, zo neem het, want hier is geen ander dan dit.
David nu zeide: Er is zijns gelijke niet; geef het mij. **10** En
David maakte zich op, en vluchtte te dien dage van het
aangezicht van Saul; en hij kwam tot Achis, den koning van
Gath.

11 Doch de knechten van Achis zeiden tot hem: Is deze niet
David, de koning des lands? Zong men niet van dezen in de
reien, zeggende: Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar
David zijn tienduizenden? **12** En David leide deze woorden
in zijn hart; en hij was zeer bevreesd voor het aangezicht
van Achis, den koning van Gath. **13** Daarom veranderde hij
zijn gelaat voor hun ogen, en hij maakte zichzelven gek
onder hun handen; en hij bekrabbelde de deuren der poort,
en hij liet zijn zever in zijn baard aflopen. **14** Toen zeide
Achis tot zijn knechten: Ziet, gij ziet, dat de man razende is,
waarom hebt gij hem tot mij gebracht? **15** Heb ik razenden
gebrek, dat gij dezen gebracht hebt, om voor mij te razen?
Zal deze in mijn huis komen?

1 Samuel 22

1 Toen ging David van daar, en ontkwam in de spelonk van
Adullam. En zijn broeders hoorden het, en het ganse huis
zijns vaders, en kwamen derwaarts tot hem af. **2** En tot hem
vergaderde alle man, die benauwd was, en alle man, die een
schuldeiser had, en alle man, wiens ziel bitterlijk bedroefd
was, en hij werd tot overste over hen; zodat bij hem waren
omtrent vierhonderd mannen. **3** En David ging van daar
naar Mizpa der Moabieten; en hij zeide tot den koning der
Moabieten: Laat toch mijn vader en mijn moeder bij ulieden
uitgaan, totdat ik weet, wat God mij doen zal.

4 En hij bracht hen voor het aangezicht van den koning der
Moabieten; en zij bleven bij hem al de dagen, die David in
de vesting was. **5** Doch de profeet Gad zeide tot David: Blijf
in de vesting niet, ga heen, en ga in het land van Juda. Toen
ging David heen, en hij kwam in het woud Chereth.

6 En Saul hoorde, dat David bekend geworden was, en de
mannen, die bij hem waren. Saul nu zat op een heuvel onder
het geboomte te Rama, en hij had zijn spies in zijn hand, en
al zijn knechten stonden bij hem.

7 Toen zeide Saul tot zijn knechten, die bij hem stonden:
Hoort toch, gij, zonen van Jemini, zal ook de zoon van Isai u
altegader akkers en wijnbergen geven? Zal hij u allen tot
oversten van duizenden, en oversten van honderden
stellen? **8** Dat gij u allen tegen mij verbonden hebt, en
niemand voor mijn oor openbaart, dat mijn zoon een
verbond gemaakt heeft met den zoon van Isai; en niemand
is onder ulieden, dien het wee doet van mijnentwege, en die
het voor mijn oor openbaart; want mijn zoon heeft mijn
knecht tegen mij opgewekt, tot een lagenlegger, gelijk het
te dezen dage is. **9** Toen antwoordde Doeg, de Edomiet, die

bij de knechten van Saul stond, en zeide: Ik zag den zoon
van Isai, komende te Nob, tot Achimelech, den zoon van
Ahitub;

10 Die den HEERE voor hem vraagde, en gaf hem teerkost;
hij gaf hem ook het zwaard van Goliath, den Filistijn. **11**
Toen zond de koning heen, om den priester Achimelech, den
zoon van Ahitub, te roepen, en zijns vaders ganse huis, de
priesters, die te Nob waren; en zij kwamen allen tot den
koning. **12** En Saul zeide: Hoor nu, gij, zoon van Ahitub! En
hij zeide: Zie, hier ben ik, mijn heer! **13** Toen zeide Saul tot
hem: Waarom hebt gijlieden samen u tegen mij verbonden,
gij en de zoon van Isai, mits dat gij hem gegeven hebt brood
en het zwaard, en God voor hem gevraagd, dat hij zou
opstaan tegen mij tot een lagenlegger, gelijk het te dezen
dage is? **14** En Achimelech antwoordde den koning en
zeide: Wie is toch onder al uw knechten getrouw als David,
en des konings schoonzoon, en voortgaande in uw
gehoorzaamheid, en is eerlijk in uw huis? **15** Heb ik heden
begonnen God voor hem te vragen? Dat zij verre van mij, de
koning legge op zijn knecht geen ding, noch op het ganse
huis mijns vader; want uw knecht heeft van al deze dingen
niet geweten, klein noch groot. **16** Doch de koning zeide:
Achimelech, gij moet den dood sterven, gij en het ganse
huis uws vaders. **17** En de koning zeide tot de trawanten,
die bij hem stonden: Wendt u, en doodt de priesters des
HEEREN, omdat hun hand ook met David is, en omdat zij
geweten hebben, dat hij vluchtte, en hebben het voor mijn
oren niet geopenbaard. Doch de knechten des konings
wilden hun hand niet uitsteken, om op de priesters des
HEEREN aan te vallen.

18 Toen zeide de koning tot Doeg: Wend gij u, en val aan op
de priesters. Toen wendde zich Doeg, de Edomiet, en hij viel
aan op de priesters, en doodde te dien dage vijf en tachtig
mannen, die den linnen lijfrok droegen. **19** Hij sloeg ook

Nob, de stad dezer priesters, met de scherpte des zwaards,
van den man tot de vrouw, van de kinderen tot de
zuigelingen, zelfs de ossen en ezels, en de schapen, sloeg
hij met de scherpte des zwaards. **20** Doch een der zonen
van Achimelech, den zoon van Ahitub, ontkwam, wiens
naam was Abjathar; die vluchtte David na.

21 En Abjathar boodschapte het David, dat Saul de
priesteren des HEEREN gedood had. **22** Toen zeide David tot
Abjathar: Ik wist wel te dien dage, toen Doeg, de Edomiet,
daar was, dat hij het voorzeker Saul zou te kennen geven; ik
heb oorzaak gegeven tegen al de zielen van uws vaders
huis. **23** Blijf bij mij; vrees niet; want wie mijn ziel zoeken
zal, die zal uw ziel zoeken; maar gij zult met mij in bewaring
zijn.

1 Samuel 23

1 En men boodschapte David, zeggende: Zie, de Filistijnen
strijden tegen Kehila, en zij beroven de schuren. **2** En David
vraagde den HEERE, zeggende: Zal ik heengaan en deze
Filistijnen slaan? En de HEERE zeide tot David: Ga heen, en
gij zult de Filistijnen slaan en Kehila verlossen. **3** Doch de
mannen Davids zeiden tot hem: Zie, wij vrezen hier in Juda;
hoeveel te meer, als wij naar Kehila tegen der Filistijnen
slagorden gaan zullen. **4** Toen vraagde David den HEERE
nog verder; en de HEERE antwoordde hem en zeide: Maak u
op, trek af naar Kehila; want Ik geef de Filistijnen in uw
hand. **5** Alzo toog David en zijn mannen naar Kehila, en hij
streed tegen de Filistijnen, en dreef hun vee weg, en hij
sloeg onder hen een groten slag; alzo verloste David de
inwoners van Kehila. **6** En het geschiedde, toen Abjathar, de
zoon van Achimelech, tot David vluchtte naar Kehila, dat hij
afkwam met den efod in zijn hand. **7** Als aan Saul te kennen
gegeven werd, dat David te Kehila gekomen was, zo zeide
Saul: God heeft hem in mijn hand overgegeven, want hij is
besloten, komende in een stad met poorten en grendelen.

8 Toen liet Saul al het volk ten strijde roepen, dat zij aftogen
naar Kehila, om David en zijn mannen te belegeren. **9** Als nu
David verstond, dat Saul dit kwaad tegen hem heimelijk
voorhad, zeide hij tot den priester Abjathar: Breng den efod
herwaarts.

10 En David zeide: HEERE, God van Israel! Uw knecht heeft
zekerlijk gehoord, dat Saul zoekt naar Kehila te komen, en
de stad te verderven om mijnentwil. **11** Zullen mij ook de
burgers van Kehila in zijn hand overgeven? Zal Saul
afkomen, gelijk als Uw knecht gehoord heeft? O HEERE, God
van Israel, geef het toch Uw knecht te kennen! De HEERE nu

zeide: Hij zal afkomen. **12** Daarna zeide David: Zouden de
burgers van Kehila mij en mijn mannen overgeven in de
hand van Saul? En de HEERE zeide: Zij zouden u overgeven.
13 Toen maakte zich David en zijn mannen op, omtrent
zeshonderd man, en zij gingen uit Kehila, en zij gingen
heen, waar zij konden gaan. Toen aan Saul geboodschapt
werd, dat David uit Kehila ontkomen was, zo hield hij op uit
te trekken.

14 David nu bleef in de woestijn in de vestingen, en hij bleef
op den berg in de woestijn Zif; en Saul zocht hem alle
dagen, doch God gaf hem niet over in zijn hand.

15 Als David zag, dat Saul uitgetogen was, om zijn ziel te
zoeken, zo was David in de woestijn Zif in een woud. **16**
Toen maakte zich Jonathan, de zoon van Saul, op, en hij ging
tot David in het woud; en hij versterkte zijn hand in God.

17 En hij zeide tot hem: Vrees niet, want de hand van Saul,
mijn vader, zal u niet vinden, maar gij zult koning worden
over Israel, en ik zal de tweede bij u zijn; ook weet mijn
vader Saul zulks wel. **18** En die beiden maakten een
verbond voor het aangezicht des HEEREN; en David bleef in
het woud, maar Jonathan ging naar zijn huis. **19** Toen togen
de Zifieten op tot Saul naar Gibea, zeggende: Heeft zich niet
David bij ons verborgen in de vestingen in het woud, op den
heuvel van Hachila, die aan de rechterhand der wildernis is?

20 Nu dan, o koning, kom spoedig af naar al de begeerte
uwer ziel; en het komt ons toe hem over te geven in de hand
des konings. **21** Toen zeide Saul: Gezegend zijt gijlieden den
HEERE, dat gij u over mij ontfermd hebt! **22** Gaat toch heen,
en bereidt de zaak nog meer, dat gij weet en beziet zijn
plaats, waar zijn gang is, wie hem daar gezien heeft; want
hij heeft tot mij gezegd, dat hij zeer listiglijk pleegt te
handelen. **23** Daarom ziet toe, en verneemt naar alle

schuilplaatsen, in dewelke hij schuilt; komt dan weder tot
mij met vast bescheid, zo zal ik met ulieden gaan; en het zal
geschieden, zo hij in het land is, zo zal ik hem naspeuren
onder alle duizenden van Juda. **24** Toen maakten zij zich op,
en zij gingen naar Zif voor het aangezicht van Saul. David
nu en zijn mannen waren in de woestijn van Maon, in het
vlakke veld, aan de rechterhand der wildernis. **25** Saul en
zijn mannen gingen ook om te zoeken. Dat werd David
geboodschapt, die van dien rotssteen afgegaan was, en
bleef in de woestijn van Maon. Toen Saul dat hoorde, jaagde
hij David na in de woestijn van Maon. **26** En Saul ging aan
deze zijde des bergs, en David en zijn mannen aan gene
zijde des bergs. Het geschiedde nu, dat zich David haastte,
om te ontgaan van het aangezicht van Saul; en Saul en zijn
mannen omsingelden David en zijn mannen, om die te
grijpen. **27** Doch daar kwam een bode tot Saul, zeggende:
Haast u, en kom, want de Filistijnen zijn in het land gevallen.

28 Toen keerde zich Saul van David na te jagen, en hij toog
den Filistijnen tegemoet; daarom noemde men die plaats
Sela-machlekoth. **29** (24:1) En David toog van daar op, en
hij bleef in de vestingen van En-gedi.

1 Samuel 24

1 (24:2) En het geschiedde, nadat Saul wedergekeerd was
van achter de Filistijnen, zo gaf men hem te kennen,
zeggende: Zie, David is in de woestijn van En-gedi. **2** (24:3)
Toen nam Saul drie duizend uitgelezen mannen uit gans
Israel, en hij toog heen, om David en zijn mannen te zoeken
boven op de rotsstenen der steenbokken. **3** (24:4) En hij
kwam tot de schaapskooien aan den weg, waar een spelonk
was; en Saul ging daarin, om zijn voeten te dekken. David
nu en zijn mannen zaten aan de zijden der spelonk. **4** (24:5)
Toen zeiden de mannen van David tot hem: Zie den dag, in
welken de HEERE tot u zegt: Zie, Ik geef uw vijand in uw
hand, en gij zult hem doen, gelijk als het goed zal zijn in uw
ogen. En David stond op, en sneed stilletjes een slip van
Sauls mantel. **5** (24:6) Doch het geschiedde daarna, dat
Davids hart hem sloeg, omdat hij de slip van Saul
afgesneden had. **6** (24:7) En hij zeide tot zijn mannen: Dat
late de HEERE ver van mij zijn, dat ik die zaak doen zou aan
mijn heer, den gezalfde des HEEREN, dat ik mijn hand tegen
hem uitsteken zou; want hij is de gezalfde des HEEREN! **7**
(24:8) En David scheidde zijn mannen met woorden, en liet
hun niet toe, dat zij opstonden tegen Saul. En Saul maakte
zich op uit de spelonk, en ging op den weg. **8** (24:9) Daarna
maakte zich David ook op, en ging uit de spelonk, en hij riep
Saul achterna, zeggende: Mijn heer koning! Toen zag Saul
achter zich om, en David boog zich met het aangezicht ter
aarde en neigde zich. **9** (24:10) En David zeide tot Saul:
Waarom hoort gij de woorden der mensen, zeggende: Zie,
David zoekt uw kwaad?

10 (24:11) Zie, te dezen dage hebben uw ogen gezien, dat
de HEERE u heden in mijn hand gegeven heeft in deze
spelonk, en men zeide, dat ik u doden zou; doch mijn hand

verschoonde u, want ik zeide: Ik zal mijn hand niet uitsteken tegen mijn heer, want hij is de gezalfde des HEEREN. **11** (24:12) Zie toch, mijn vader, ja, zie de slip uws mantels in mijn hand; want als ik de slip uws mantels afgesneden heb, zo heb ik u niet gedood; beken en zie, dat er in mijn hand geen kwaad, noch overtreding is, en ik tegen u niet gezondigd heb; nochtans jaagt gij mijn ziel, dat gij ze wegneemt. **12** (24:13) De HEERE zal richten tussen mij en tussen u, en de HEERE zal mij wreken aan u; maar mijn hand zal niet tegen u zijn. **13** (24:14) Gelijk als het spreekwoord der ouden zegt: Van de goddelozen komt goddeloosheid voort; maar mijn hand zal niet tegen u zijn. **14** (24:15) Naar wien is de koning van Israel uitgegaan? Wien jaagt gij na? Naar een doden hond, naar een enige vlo! **15** (24:16) Doch de HEERE zal zijn tot Rechter, en richten tussen mij en tussen u, en zien daarin, en twisten mijn twist, en richten mij van uw hand. **16** (24:17) En het geschiedde, toen David geeindigd had al deze woorden tot Saul te spreken, zo zeide Saul: Is dit uw stem, mijn zoon David? Toen hief Saul zijn stem op en weende.

17 (24:18) En hij zeide tot David: Gij zijt rechtvaardiger dan ik; want gij hebt mij goed vergolden, en ik heb u kwaad vergolden. **18** (24:19) En gij hebt mij heden aangewezen, dat gij mij goed gedaan hebt; want de HEERE had mij in uw hand besloten, en gij hebt mij niet gedood. **19** (24:20) Zo wanneer iemand zijn vijand gevonden heeft, zal hij hem op een goeden weg laten gaan? De HEERE nu vergelde u het goede, voor dezen dag, dien gij mij heden gemaakt hebt. **20** (24:21) En nu, zie, ik weet, dat gij voorzeker koning worden zult, en dat het koninkrijk van Israel in uw hand bestaan zal. **21** (24:22) Zo zweer mij dan nu bij den HEERE, zo gij mijn zaad na mij zult uitroeien, en mijn naam zult uitdelgen van mijns vaders huis! **22** (24:23) Toen zwoer David aan Saul; en Saul ging in zijn huis, maar David en zijn mannen gingen op in de vesting.

1 Samuel 25

1 En Samuel stierf; en gans Israel vergaderde zich, en zij
bedreven rouw over hem, en begroeven hem in zijn huis te
Rama. En David maakte zich op, en toog af naar de woestijn
Paran. **2** En er was een man te Maon, en zijn bedrijf was te
Karmel; en die man was zeer groot, en hij had drie duizend
schapen, en duizend geiten; en hij was in het scheren zijner
schapen te Karmel.

3 En de naam des mans was Nabal, en de naam zijner
huisvrouw was Abigail; en de vrouw was goed van verstand,
en schoon van gedaante; maar de man was hard en boos
van daden, en hij was een Kalebiet. **4** Als David hoorde in de
woestijn, dat Nabal zijn schapen schoor,

5 Zo zond David tien jongelingen; en David zeide tot de
jongelingen: Gaat op naar Karmel, en als gij tot Nabal komt,
zo zult gij hem in mijn naam naar den welstand vragen; **6**
En zult alzo zeggen tot dien welvarende: Vrede zij u, en uw
huize zij vrede, en alles, wat gij hebt, zij vrede! **7** En nu, ik
heb gehoord, dat gij scheerders hebt; nu, de herders, die gij
hebt, zijn bij ons geweest; wij hebben hun geen smaadheid
aangedaan, en zij hebben ook niets gemist al de dagen, die
zij te Karmel geweest zijn. **8** Vraag het uw jongelingen, en
zij zullen het u te kennen geven. Laat dan deze jongelingen
genade vinden in uw ogen, want wij zijn op een goeden dag
gekomen; geef toch uw knechten, en uw zoon David,
hetgeen uw hand vinden zal. **9** Toen de jongelingen van
David gekomen waren, en in Davids naam naar al die
woorden tot Nabal gesproken hadden, zo hielden zij stil. **10**
En Nabal antwoordde den knechten van David, en zeide:
Wie is David, en wie is de zoon van Isai? Er zijn heden vele
knechten, die zich afscheuren, elk van zijn heer.

11 Zou ik dan mijn brood, en mijn water, en mijn geslacht
vlees nemen, dat ik voor mijn scheerders geslacht heb, en
zou ik het den mannen geven, die ik niet weet, van waar zij
zijn? **12** Toen keerden zich de jongelingen van David naar
hun weg; en zij keerden weder, en kwamen, en
boodschapten hem achtervolgens al deze woorden.

13 David dan zeide tot zijn mannen: Een iegelijk gorde zijn
zwaard aan. Toen gordde een iegelijk zijn zwaard aan, en
David gordde ook zijn zwaard aan; en zij togen op achter
David, omtrent vierhonderd man, en daar bleven er
tweehonderd bij het gereedschap. **14** Doch een jongeling uit
de jongelingen boodschapte het aan Abigail, de huisvrouw
van Nabal, zeggende: Zie, David heeft boden gezonden uit
de woestijn, om onzen heer te zegenen; maar hij is tegen
hen uitgevaren.

15 Nochtans zijn zij ons zeer goede mannen geweest; en wij
hebben geen smaadheid geleden, en wij hebben niets
gemist al de dagen, die wij met hen verkeerd hebben, toen
wij op het veld waren. **16** Zij zijn een muur om ons geweest,
zo bij nacht als bij dag, al de dagen, die wij bij hen geweest
zijn, weidende de schapen. **17** Weet dan nu, en zie, wat gij
doen zult; want het kwaad is ten volle over onzen heer
besloten, en over zijn ganse huis; en hij is een zoon Belials,
dat men hem niet mag aanspreken. **18** Toen haastte zich
Abigail, en nam tweehonderd broden, en twee lederzakken
wijns, en vijf toebereide schapen, en vijf maten geroost
koren, en honderd stukken rozijnen, en tweehonderd
klompen vijgen, en leide die op ezelen.

19 En zij zeide tot haar jongelingen: Trekt heen voor mijn
aangezicht; ziet, ik kom achter ulieden; doch haar man
Nabal gaf zij het niet te kennen. **20** Het geschiedde nu, toen
zij op den ezel reed, en dat zij afkwam in het verborgene des
bergs, en ziet, David en zijn mannen kwamen af haar

tegemoet, en zij ontmoette hen. **21** David nu had gezegd:
Trouwens ik heb te vergeefs bewaard al wat deze in de
woestijn heeft, alzo dat er niets van alles, wat hij heeft,
gemist is; en hij heeft mij kwaad voor goed vergolden. **22** Zo
doe God aan de vijanden van David, en zo doe Hij daartoe,
indien ik van allen, die hij heeft, iets tot morgen overlaat,
dat mannelijk is! **23** Toen nu Abigail David zag, zo haastte
zij zich, en kwam van den ezel af, en zij viel voor het
aangezicht van David op haar aangezicht, en zij boog zich
ter aarde. **24** En zij viel aan zijn voeten en zeide: Och, mijn
heer, mijn zij de misdaad, en laat toch uw dienstmaagd voor
uw oren spreken, en hoor de woorden uwer dienstmaagd. **25**
Mijn heer stelle toch zijn hart niet aan dezen Belials man,
aan Nabal; want gelijk zijn naam is, alzo is hij; zijn naam is
Nabal, en dwaasheid is bij hem; en ik, uw dienstmaagd, heb
de jongelingen van mijn heer niet gezien, die gij gezonden
hebt. **26** En nu, mijn heer! zo waarachtig als de HEERE leeft,
en uw ziel leeft, het is de HEERE, Die u verhinderd heeft van
te komen met bloedstorting, dat uw hand u zou verlossen;
en nu, dat als Nabal worden uw vijanden, en die tegen mijn
heer kwaad zoeken! **27** En nu, dit is de zegen, dien uw
dienstmaagd mijn heer toegebracht heeft, dat hij gegeven
worde den jongelingen, die mijns heren voetstappen
nawandelen. **28** Vergeef toch aan uw dienstmaagd de
overtreding, want de HEERE zal zekerlijk mijn heer een
bestendig huis maken, dewijl mijn heer de oorlogen des
HEEREN oorloogt, en geen kwaad bij u gevonden is van uw
dagen af. **29** Wanneer een mens opstaan zal om u te
vervolgen, en om uw ziel te zoeken, zo zal de ziel mijns
heren ingebonden zijn in het bundeltje der levenden bij den
HEERE, uw God; maar de ziel uwer vijanden zal Hij slingeren
uit het midden van de holligheid des slingers. **30** En het zal
geschieden, als de HEERE mijn heer naar al het goede doen
zal, dat Hij over u gesproken heeft, en Hij u gebieden zal een
voorganger te zijn over Israel; **31** Zo zal dit u, mijn heer, niet
zijn tot wankeling, noch aanstoot des harten, te weten, dat

gij bloed zonder oorzaak zoudt vergoten hebben, en dat
mijn heer zichzelven zou verlost hebben; en als de HEERE
mijn heer weldoen zal, zo zult gij uwer dienstmaagd
gedenken. **32** Toen zeide David tot Abigail: Gezegend zij de
HEERE, de God Israels, Die u te dezen dage mij tegemoet
gezonden heeft!

33 En gezegend zij uw raad en gezegend zijt gij, dat gij mij
te dezen dage geweerd hebt, van te komen met
bloedstorting, dat mijn hand mij verlost zou hebben! **34**
Want voorzeker, het is zo waarachtig als de HEERE, de God
Israels, leeft, Die mij verhinderd heeft, van u kwaad te doen,
dat, ten ware dat gij u gehaast hadt, en mij tegemoet
gekomen waart, zo ware van Nabal niemand, die mannelijk
is, overgebleven tot het morgenlicht! **35** Toen nam David uit
haar hand, wat zij hem gebracht had; en hij zeide tot haar:
Trek met vrede op naar uw huis; zie, ik heb naar uw stem
gehoord, en heb uw aangezicht aangenomen. **36** Toen nu
Abigail tot Nabal kwam, ziet, zo had hij een maaltijd in zijn
huis, als eens konings maaltijd; en het hart van Nabal was
vrolijk op denzelven, en hij was zeer dronken; daarom gaf zij
hem niet een woord, klein noch groot, te kennen, tot aan het
morgenlicht.

37 Het geschiedde nu in den morgen, toen de wijn van
Nabal gegaan was, zo gaf hem zijn huisvrouw die woorden
te kennen. Toen bestierf zijn hart in het binnenste van hem,
en hij werd als een steen. **38** En het geschiedde omtrent na
tien dagen, zo sloeg de HEERE Nabal, dat hij stierf. **39** Toen
David hoorde, dat Nabal dood was, zo zeide hij: Gezegend
zij de HEERE, Die den twist mijner smaadheid getwist heeft
van de hand van Nabal, en heeft zijn knecht onthouden van
het kwade, en dat de HEERE het kwaad van Nabal op zijn
hoofd heeft doen wederkeren! En David zond heen, en liet
met Abigail spreken, dat hij ze zich ter vrouwe nam.

40 Als nu de knechten van David tot Abigail gekomen waren
te Karmel, zo spraken zij tot haar, zeggende: David heeft ons
tot u gezonden, dat hij zich u ter vrouwe neme. **41** Toen
stond zij op, en neigde zich met het aangezicht ter aarde, en
zij zeide: Ziet, uw dienstmaagd zij tot een dienares, om de
voeten der knechten mijns heren te wassen. **42** Abigail nu
haastte, en maakte zich op, en zij reed op een ezel, met haar
vijf jonge maagden, die haar voetstappen nawandelden; zij
dan volgde de boden van David na, en zij werd hem ter
huisvrouw. **43** Ook nam David Ahinoam van Jizreel; alzo
waren ook die beiden hem tot vrouwen. **44** Want Saul had
zijn dochter Michal, de huisvrouw van David, gegeven aan
Palti, den zoon van Lais, die van Gallim was.

1 Samuel 26

1 De Zifieten nu kwamen tot Saul te Gibea, zeggende:
Houdt zich David niet verborgen op den heuvel van Hachila,
voor aan de wildernis? **2** Toen maakte zich Saul op, en toog
af naar de woestijn Zif, en met hem drie duizend man,
uitgelezenen van Israel, om David te zoeken in de woestijn
Zif. **3** En Saul legerde zich op den heuvel van Hachila, die
voor aan de wildernis is aan den weg, maar David bleef in de
woestijn, en zag, dat Saul achter hem kwam naar de
woestijn. **4** Want David had verspieders gezonden, en hij
vernam, dat Saul voorzeker kwam. **5** En David maakte zich
op, en kwam aan de plaats, waar Saul zich gelegerd had, en
David bezag de plaats, waar Saul lag, met Abner, den zoon
van Ner, zijn krijgsoverste. En Saul lag in den wagenburg, en
het volk was rondom hem gelegerd.

6 Toen antwoordde David, en sprak tot Achimelech, den
Hethiet, en tot Abisai, den zoon van Zeruja, den broeder van
Joab, zeggende: Wie zal met mij tot Saul in het leger
afgaan? Toen zeide Abisai: Ik zal met u afgaan.

7 Alzo kwamen David en Abisai tot het volk des nachts; en
ziet, Saul lag te slapen in den wagenburg, en zijn spies stak
in de aarde aan zijn hoofdeinde, en Abner, en het volk lag
rondom hem. **8** Toen zeide Abisai tot David: God heeft heden
uw vijand in uw hand besloten; laat mij toch hem nu met de
spies op eenmaal ter aarde slaan, en ik zal het hem niet ten
tweeden male doen. **9** David daarentegen zeide tot Abisai:
Verderf hem niet; want wie heeft zijn hand aan den gezalfde
des HEEREN gelegd, en is onschuldig gebleven? **10** Verder
zeide David: Zo waarachtig als de HEERE leeft, maar de
HEERE zal hem slaan, of zijn dag zal komen, dat hij zal
sterven, of hij zal in een strijd trekken, dat hij omkome. **11**

De HEERE late het verre van mij zijn, dat ik mijn hand legge
aan den gezalfde des HEEREN! zo neem toch nu de spies,
die aan zijn hoofdeinde is, en de waterfles, en laat ons gaan.
12 Zo nam David de spies en de waterfles van Sauls
hoofdeinde, en zij gingen heen; en er was niemand, die het
zag, en niemand, die het merkte, ook niemand, die
ontwaakte; want zij sliepen allen; want er was een diepe
slaap des HEEREN op hen gevallen. **13** Toen David over aan
gene zijde gekomen was, zo stond hij op de hoogte des
bergs van verre, dat er een grote plaats tussen hen was.

14 En David riep tot het volk, en tot Abner, den zoon van
Ner, zeggende: Zult gij niet antwoorden, Abner? Toen
antwoordde Abner en zeide: Wie zijt gij, die tot den koning
roept? **15** Toen zeide David tot Abner: Zijt gij niet een man,
en wie is u gelijk in Israel? Waarom dan hebt gij over uw
heer, den koning, geen wacht gehouden? Want daar is een
van het volk gekomen, om den koning, uw heer, te
verderven. **16** Deze zaak, die gij gedaan hebt, is niet goed;
zo waarachtig als de HEERE leeft, gijlieden zijt kinderen des
doods, die over uw heer, den gezalfde des HEEREN, geen
wacht gehouden hebt! En nu, zie, waar de spies des konings
is, en de waterfles, die aan zijn hoofdeinde was. **17** Saul nu
kende de stem van David, en zeide: Is dit uw stem, mijn
zoon David? David zeide: Het is mijn stem, mijn heer
koning! **18** Hij zeide verder: Waarom vervolgt mijn heer zijn
knecht alzo achterna, want wat heb ik gedaan, en wat
kwaad is er in mijn hand? **19** En nu, mijn heer de koning
hore toch naar de woorden zijns knechts. Indien de HEERE u
tegen mij aanport, laat Hem het spijsoffer rieken; maar
indien het mensenkinderen zijn, zo zijn zij vervloekt voor
het aangezicht des HEEREN, dewijl zij mij heden verstoten,
dat ik niet mag vastgehecht blijven in het erfdeel des
HEEREN, zeggende: Ga heen, dien andere goden. **20** En nu,
mijn bloed valle niet op de aarde van voor het aangezicht
des HEEREN; want de koning van Israel is uitgegaan om een

enige vlo te zoeken, gelijk als men een veldhoen op de bergen najaagt. **21** Toen zeide Saul: Ik heb gezondigd; keer weder, mijn zoon David, want ik zal u geen kwaad meer doen, voor dat mijn ziel dezen dag dierbaar in uw ogen geweest is; zie, ik heb dwaselijk gedaan, en ik heb zeer grotelijks gedwaald.

22 Toen antwoordde David, en zeide: Zie, de spies des konings; zo laat een van de jongelingen overkomen, en halen ze. **23** De HEERE dan vergelde aan een iegelijk zijn gerechtigheid en zijn getrouwheid; want de HEERE had u heden in mijn hand gegeven; maar ik heb mijn hand niet willen uitsteken, aan den gezalfde des HEEREN. **24** En zie, gelijk als te dezen dage uw ziel in mijn ogen is groot geacht geweest, alzo zij mijn ziel in de ogen des HEEREN groot geacht, en Hij verlosse mij uit allen nood. **25** Toen zeide Saul tot David: Gezegend zijt gij, mijn zoon David; gij zult het ja gewisselijk doen, en gij zult ook gewisselijk de overhand hebben. Toen ging David op zijn weg, en Saul keerde weder naar zijn plaats.

1 Samuel 27

1 David nu zeide in zijn hart: Nu zal ik een der dagen door
Sauls hand omkomen; mij is niet beter, dan dat ik haastelijk
ontkome in het land der Filistijnen, opdat Saul van mij de
hoop verlieze, om mij meer te zoeken in de ganse landpale
van Israel; zo zal ik ontkomen uit zijn hand. **2** Toen maakte
zich David op, en hij ging door, hij en de zeshonderd
mannen, die bij hem waren, tot Achis, den zoon van Maoch,
den koning van Gath. **3** En David bleef bij Achis te Gath, hij
en zijn mannen, een iegelijk met zijn huis; David met zijn
beide vrouwen, Ahinoam, en Jizreelietische, en Abigail, de
huisvrouw van Nabal, de Karmelietische. **4** Toen aan Saul
geboodschapt werd, dat David gevlucht was naar Gath, zo
voer hij niet meer voort hem te zoeken. **5** En David zeide tot
Achis: Indien ik nu genade in uw ogen gevonden heb, men
geve mij een plaats in een van de steden des lands, dat ik
daar wone; want waarom zou uw knecht in de koninklijke
stad bij u wonen?

6 Toen gaf Achis te dien dage Ziklag; daarom is Ziklag van
de koningen van Juda geweest tot op dezen dag. **7** Het getal
nu der dagen, die David in het land der Filistijnen woonde,
was een jaar en vier maanden. **8** David nu toog op met zijn
mannen, en zij overvielen de Gesurieten, en de Girzieten, en
de Amalekieten (want deze zijn vanouds geweest de
inwoners des lands), dat gij gaat naar Sur, en tot aan
Egypteland.

9 En David sloeg dat land, en liet noch man noch vrouw
leven; ook nam hij de schapen en runderen, en de ezelen,
en kemels, en klederen, en keerde weder en kwam tot Achis.
10 Als Achis zeide: Waar zijt gijlieden heden ingevallen? zo
zeide David: Tegen het zuiden van Juda, en tegen het zuiden

der Jerahmeelieten, en tegen het zuiden der Kenieten. **11** En
David liet noch man noch vrouw leven, om te Gath te
brengen, zeggende: Dat zij misschien van ons niet
boodschappen, zeggende: Alzo heeft David gedaan! En alzo
was zijn wijze al de dagen, die hij in der Filistijnen land
gewoond heeft. **12** En Achis geloofde David, zeggende: Hij
heeft zich ten enenmaal stinkende gemaakt bij zijn volk, in
Israel; daarom zal hij eeuwiglijk mij tot een knecht zijn.

1 Samuel 28

1 En het geschiedde in die dagen, als de Filistijnen hun
legers vergaderden tot den strijd, om tegen Israel te strijden,
zo zeide Achis tot David: Gij zult zekerlijk weten, dat gij met
mij in het leger zult uittrekken, gij en uw mannen. **2** Toen
zeide David tot Achis: Aldus zult gij weten, wat uw knecht
doen zal. En Achis zeide tot David: Daarom zal ik u ten
bewaarder mijns hoofds zetten, te allen dage. **3** Samuel nu
was gestorven, en gans Israel had rouw over hem bedreven;
en zij hadden hem begraven te Rama, te weten in zijn stad.
En Saul had uit het land weggedaan de waarzeggers en
duivelskunstenaars.

4 En de Filistijnen kwamen en vergaderden zich, en zij
legerden zich te Sunem; en Saul vergaderde gans Israel, en
zij legerden zich op Gilboa. **5** Toen Saul het leger der
Filistijnen zag, zo vreesde hij, en zijn hart beefde zeer. **6** En
Saul vraagde den HEERE; maar de HEERE antwoordde hem
niet; noch door dromen, noch door de urim, noch door de
profeten. **7** Toen zeide Saul tot zijn knechten: Zoekt mij een
vrouw, die een waarzeggenden geest heeft, dat ik tot haar
ga, en door haar onderzoeke. Zijn knechten nu zeiden tot
hem: Zie, te Endor is een vrouw, die een waarzeggenden
geest heeft.

8 En Saul verstelde zich, en trok andere klederen aan, en
ging heen, en twee mannen met hem, en zij kwamen des
nachts tot de vrouw, en hij zeide: Voorzeg mij toch door den
waarzeggenden geest, en doe mij opkomen, dien ik tot u
zeggen zal. **9** Toen zeide de vrouw tot hem: Zie, gij weet,
wat Saul gedaan heeft, hoe hij de waarzegsters en de
duivelskunstenaars uit dit land heeft uitgeroeid; waarom
stelt gij dan mijn ziel een strik, om mij te doden? **10** Saul nu

zwoer haar bij den HEERE, zeggende: Zo waarachtig als de
HEERE leeft, indien u een straf om deze zaak zal
overkomen! **11** Toen zeide de vrouw: Wien zal ik u doen
opkomen? En hij zeide: Doe mij Samuel opkomen. **12** Toen
nu de vrouw Samuel zag, zo riep zij met luider stem, en de
vrouw sprak tot Saul, zeggende: Waarom hebt gij mij
bedrogen? Want gij zijt Saul. **13** En de koning zeide tot
haar: Vrees niet; maar wat ziet gij? Toen zeide de vrouw tot
Saul: Ik zie goden, uit de aarde opkomende. **14** Hij dan
zeide tot haar: Hoe is zijn gedaante? En zij zeide: Er komt
een oud man op, en hij is met een mantel bekleed. Toen Saul
vernam, dat het Samuel was, zo neigde hij zich met het
aangezicht ter aarde, en hij boog zich. **15** En Samuel zeide
tot Saul: Waarom hebt gij mij onrustig gemaakt, mij doende
opkomen? Toen zeide Saul: Ik ben zeer beangstigd, want de
Filistijnen krijgen tegen mij, en God is van mij geweken, en
antwoordt mij niet meer, noch door den dienst der profeten,
noch door dromen; daarom heb ik u geroepen, dat gij mij te
kennen geeft, wat ik doen zal.

16 Toen zeide Samuel: Waarom vraagt gij mij toch, dewijl de
HEERE van u geweken en uw vijand geworden is? **17** Want
de HEERE heeft voor Zich gedaan, gelijk als Hij door mijn
dienst gesproken heeft; en heeft het koninkrijk van uw hand
gescheurd, en Hij heeft dat gegeven aan uw naaste, aan
David. **18** Gelijk als gij naar de stem des HEEREN niet
gehoord hebt, en de hittigheid Zijns toorns niet uitgericht
hebt tegen Amalek; daarom heeft de HEERE u deze zaak
gedaan te dezen dage. **19** En de HEERE zal ook Israel met u
in de hand der Filistijnen geven, en morgen zult gij en uw
zonen bij mij zijn; ook zal de HEERE het leger van Israel in
de hand der Filistijnen geven. **20** Toen viel Saul haastelijk
ter aarde, zo lang als hij was, en hij vreesde zeer vanwege
de woorden van Samuel; ook was er geen kracht in hem;
want hij had den gehelen dag en den gehelen nacht geen
brood gegeten.

21 De vrouw nu kwam tot Saul, en zag, dat hij zeer verbaasd
was; en zij zeide tot hem: Zie, uw dienstmaagd heeft naar
uw stem gehoord, en ik heb mijn ziel in mijn hand gesteld,
en ik heb uw woorden gehoord, die gij tot mij gesproken
hebt.

22 Zo hoor toch gij nu ook naar de stem uwer dienstmaagd,
en laat mij een bete broods voor u zetten, en eet; zo zal er
kracht in u zijn, dat gij over weg gaat. **23** Doch hij weigerde
het, en zeide: Ik zal niet eten. Maar zijn knechten, en ook de
vrouw, hielden bij hem aan. Toen hoorde hij naar hun stem,
en hij stond op van de aarde, en zette zich op het bed. **24**
En de vrouw had een gemest kalf in het huis; en zij haastte
zich en slachtte het; en zij nam meel, en kneedde het, en
bakte daar ongezuurde koeken van. **25** En zij bracht ze voor
Saul en voor zijn knechten, en zij aten; daarna stonden zij
op, en gingen weg in dienzelfden nacht.

1 Samuel 29

1 De Filistijnen nu hadden al hun legers vergaderd te Afek;
en de Israelieten legerden zich bij de fontein, die bij Jizreel
is. **2** En de vorsten der Filistijnen togen daarheen met
honderden, en met duizenden; doch David met zijn mannen
togen met Achis in den achtertocht. **3** Toen zeiden de
oversten der Filistijnen: Wat zullen deze Hebreen? Zo zeide
Achis tot de oversten der Filistijnen: Is deze niet David, de
knecht van Saul, den koning van Israel, die deze dagen of
deze jaren bij mij geweest is? En ik heb in hem niets
gevonden van dien dag af, dat hij afgevallen is tot dezen
dag toe. **4** Doch de oversten der Filistijnen werden zeer
toornig op hem, en de oversten der Filistijnen zeiden tot
hem: Doe den man wederkeren, dat hij tot zijn plaats
wederkere, waar gij hem besteld hebt, en dat hij niet met
ons aftrekke in den strijd, opdat hij ons niet tot een
tegenpartijder worde in den strijd; want waarmede zou deze
zich bij zijn heer aangenaam maken? Is het niet met de
hoofden dezer mannen? **5** Is dit niet die David, van
denwelken zij in den rei elkander antwoordden, zeggende:
Saul heeft zijn duizenden geslagen, maar David zijn
tienduizenden? **6** Toen riep Achis David, en zeide tot hem:
Het is zo waarachtig als de HEERE leeft, dat gij oprecht zijt,
en uw uitgang en uw ingang met mij in het leger is goed in
mijn ogen; want ik heb geen kwaad bij u gevonden, van
dien dag af, dat gij tot mij zijt gekomen, tot dezen dag toe;
maar gij zijt niet aangenaam in de ogen der vorsten.

7 Zo keer nu om, en ga in vrede, opdat gij geen kwaad doet
in de ogen van de vorsten der Filistijnen. **8** Toen zeide David
tot Achis: Maar wat heb ik gedaan? Of wat hebt gij in uw
knecht gevonden, van dien dag af, dat ik voor uw
aangezicht geweest ben, tot dezen dag toe, dat ik niet zal

gaan en strijden tegen de vijanden van mijn heer, den koning?

9 Achis nu antwoordde en zeide tot David: Ik weet het; voorwaar, gij zijt aangenaam in mijn ogen, als een engel Gods; maar de oversten der Filistijnen hebben gezegd: Laat hem met ons in dezen strijd niet optrekken. **10** Nu dan, maak u morgen vroeg op met de knechten uws heren, die met u gekomen zijn; en als gijlieden u morgen vroeg zult opgemaakt hebben, en het ulieden licht geworden is, zo gaat heen. **11** Toen maakte zich David vroeg op, hij en zijn mannen, dat zij des morgens weggingen, om weder te keren in het land der Filistijnen; de Filistijnen daarentegen togen op naar Jizreel.

1 Samuel 30

1 Het geschiedde nu, als David en zijn mannen den derden
dag te Ziklag kwamen, dat de Amalekieten in het zuiden en
te Ziklag ingevallen waren, en Ziklag geslagen, en dezelve
met vuur verbrand hadden; **2** En dat zij de vrouwen, die
daarin waren, gevankelijk weggevoerd hadden; doch zij
hadden niemand doodgeslagen, van den kleinste tot den
grootste, maar hadden ze weggevoerd en waren huns weegs
gegaan. **3** En David en zijn mannen kwamen aan de stad, en
ziet, zij was met vuur verbrand; en hun vrouwen, en hun
zonen en hun dochteren waren gevankelijk weggevoerd.

4 Toen hief David en het volk, dat bij hem was, hun stem op,
en weenden, tot dat er geen kracht meer in hen was om te
wenen. **5** Davids beide vrouwen waren ook gevankelijk
weggevoerd, Ahinoam, de Jizreelietische, en Abigail, de
huisvrouw van Nabal, den Karmeliet. **6** En David werd zeer
bang, want het volk sprak van hem te stenigen; want de
zielen van het ganse volk waren verbitterd, een iegelijk over
zijn zonen en over zijn dochteren; doch David sterkte zich in
den HEERE, zijn God. **7** En David zeide tot den priester
Abjathar, den zoon van Achimelech: Breng mij toch den efod
hier. En Abjathar bracht den efod tot David.

8 Toen vraagde David den HEERE, zeggende: Zal ik deze
bende achternajagen? Zal ik ze achterhalen? En Hij zeide
tot hem: Jaag na, want gij zult gewisselijk achterhalen, en gij
zult gewisselijk verlossen. **9** David dan ging heen, hij en de
zes honderd mannen, die bij hem waren; en als zij kwamen
aan de beek Besor, zo bleven de overigen staan. **10** En
David vervolgde hen, hij en die vierhonderd mannen; en
tweehonderd mannen bleven staan, die zo moede waren,
dat zij over de beek Besor niet konden gaan. **11** En zij

vonden een Egyptischen man op het veld, en zij brachten
hem tot David; en zij gaven hem brood, en hij at, en zij
gaven hem water te drinken.

12 Zij gaven hem ook een stuk van een klomp vijgen, en
twee stukken rozijnen; en hij at, en zijn geest kwam weder
in hem; want hij had in drie dagen en drie nachten geen
brood gegeten, noch water gedronken. **13** Daarna zeide
David tot hem: Wiens zijt gij? En van waar zijt gij? Toen
zeide de Egyptische jongen: Ik ben de knecht van een
Amalekietischen man, en mijn heer heeft mij verlaten,
omdat ik voor drie dagen krank geworden ben. **14** Wij waren
ingevallen tegen het zuiden van de Cherethieten, en op
hetgeen van Juda is, en tegen het zuiden van Kaleb; en wij
hebben Ziklag met vuur verbrand. **15** Toen zeide David tot
hem: Zoudt gij mij wel henen afleiden tot deze bende? Hij
dan zeide: Zweer mij bij God, dat gij mij niet zult doden, en
dat gij mij niet zult overleveren in de hand mijns heren! Zo
zal ik u tot deze bende afleiden. **16** En hij leidde hem af, en
ziet, zij lagen verstrooid over de ganse aarde, etende, en
drinkende, en dansende, om al den groten buit, dien zij
genomen hadden uit het land der Filistijnen, en uit het land
van Juda.

17 En David sloeg hen van de schemering tot aan den
avond van hunlieder anderen dag; en er ontkwam niet een
man van hen, behalve vierhonderd jonge mannen, die op
kemelen reden en vloden. **18** Alzo redde David al wat de
Amalekieten genomen hadden; ook redde David zijn twee
vrouwen. **19** En onder hen werd niet gemist van den
kleinste tot aan den grootste, en tot aan de zonen en
dochteren; en van den buit, ook tot alles, wat zij van hen
genomen hadden; David bracht het altemaal weder. **20**
David nam ook al de schapen en de runderen; zij dreven ze
voor datzelve vee heen, en zeiden: Dit is Davids buit. **21** Als
David tot de tweehonderd mannen kwam, die zo moede

waren geweest, dat zij David niet hadden kunnen navolgen, en die zij aan de beek Besor hadden laten blijven, die gingen David tegemoet, en het volk, dat bij hem was, tegemoet; en David trad tot het volk, en hij vraagde hen naar den welstand.

22 Toen antwoordde een ieder boos en Belials man onder de mannen, die met David getogen waren, en zij zeiden: Omdat zij met ons niet getogen zijn, zullen wij hun van den buit, dien wij gered hebben, niet geven, maar aan een iegelijk zijn vrouw en zijn kinderen; laat hen die heenleiden, en
weggaan. **23** Maar David zeide: Alzo zult gij niet doen, mijn broeders, met hetgeen ons de HEERE gegeven heeft, en Hij heeft ons bewaard, en heeft de bende, die tegen ons kwam,
in onze hand gegeven. **24** Wie zou toch ulieden in deze zaak horen? Want gelijk het deel dergenen is, die in den strijd mede afgetogen zijn, alzo zal ook het deel dergenen zijn, die bij het gereedschap gebleven zijn; zij zullen
gelijkelijk delen. **25** En dit is van dien dag af en voortaan alzo geweest; want hij heeft het tot een inzetting en tot een
recht gesteld in Israel, tot op dezen dag. **26** Als nu David te Ziklag kwam, zo zond hij tot de oudsten van Juda, zijn vrienden, van den buit, zeggende: Ziet, daar is een zegen voor ulieden, van den buit der vijanden des HEEREN.

27 Namelijk tot die te Beth-el, en tot die te Ramoth tegen
het zuiden, en tot die te Jather, **28** En tot die te Aroer, en tot
die te Sifmoth, en tot die te Esthemoa, **29** En tot die te Rachel, en tot die, welke in de steden der Jerahmeelieten
waren, en tot die, welke in de steden der Kenieten waren, **30**
En tot die te Horma, en tot die te Chor-asan, en tot die te
Atach, **31** En tot die te Hebron, en tot al de plaatsen, waar David gewandeld had, hij en zijn mannen.

1 Samuel 31

1 De Filistijnen dan steden tegen Israel; en de mannen
Israels vloden voor het aangezicht der Filistijnen, en vielen
verslagen op het gebergte Gilboa. **2** En de Filistijnen hielden
dicht op Saul en zijn zonen; en de Filistijnen sloegen
Jonathan, en Abinadab, en Malchisua, de zonen van Saul. **3**
En de strijd werd zwaar tegen Saul; en de mannen, die met
den boog schieten, troffen hem aan, en hij vreesde zeer voor
de schutters. **4** Toen zeide Saul tot zijn wapendrager: Trek
uw zwaard uit, en doorsteek mij daarmede, dat misschien
deze onbesnedenen niet komen, en mij doorsteken, en met
mij den spot drijven. Maar zijn wapendrager wilde niet, want
hij vreesde zeer. Toen nam Saul het zwaard, en viel daarin. **5**
Toen zijn wapendrager zag, dat Saul dood was, zo viel hij
ook in zijn zwaard en stierf met hem. **6** Alzo stierf Saul, en
zijn drie zonen, en zijn wapendrager, ook al zijn mannen, te
dienzelven dage te gelijk. **7** Als de mannen van Israel, die
aan deze zijde van het dal waren, en die aan deze zijde der
Jordaan waren, zagen, dat de mannen van Israel gevloden
waren, en dat Saul en zijn zonen dood waren, zo verlieten zij
de steden, en zij vloden. Toen kwamen de Filistijnen en
woonden daarin.

8 Het geschiedde nu des anderen daags, als de Filistijnen
kwamen, om de verslagenen te plunderen, zo vonden zij
Saul en zijn drie zonen, liggende op het gebergte Gilboa.

9 En zij hieuwen zijn hoofd af, en zij togen zijn wapenen uit,
en zij zonden ze in der Filistijnen land rondom, om te
boodschappen in het huis hunner afgoden, en onder het
volk. **10** En zij leiden zijn wapenen in het huis van
Astharoth; en zijn lichaam hechtten zij aan den muur te

Beth-san. **11** Als de inwoners van Jabes in Gilead daarvan
hoorden, wat de Filistijnen Saul gedaan hadden;

12 Zo maakten zich op alle strijdbare mannen, en gingen
den gehelen nacht, en zij namen het lichaam van Saul, en
de lichamen zijner zonen, van den muur te Beth-san; en zij
kwamen te Jabes, en brandden ze aldaar. **13** En zij namen
hun beenderen, en begroeven ze onder het geboomte te
Jabes; en zij vastten zeven dagen.

2 Samuel

2 Samuel 1

1 Voorts geschiedde het na Sauls dood, als David van den
slag der Amalekieten was wedergekomen, en David twee
dagen te Ziklag gebleven was; **2** Zo geschiedde het op den
derden dag, dat, ziet, uit het heirleger van Saul, een man
kwam, wiens klederen gescheurd waren, en aarde was op
zijn hoofd; en het geschiedde, als hij tot David kwam, zo viel
hij ter aarde en boog zich neder. **3** En David zeide tot hem:
Van waar komt gij? En hij zeide tot hem: Ik ben ontkomen
uit het heirleger van Israel. **4** Voorts zeide David tot hem:
Wat is de zaak? Verhaal het mij toch. En hij zeide, dat het
volk uit den strijd gevloden was, en dat er ook velen van het
volk gevallen en gestorven waren, dat ook Saul en zijn zoon
Jonathan dood waren. **5** En David zeide tot den jongen, die
hem de boodschap bracht: Hoe weet gij, dat Saul dood is, en
zijn zoon Jonathan? **6** Toen zeide de jongen, die hem de
boodschap bracht: Ik kwam bij geval op het gebergte van
Gilboa; en ziet, Saul leunde op zijn spies; en ziet, de wagens
en ritmeesters hielden dicht op hem. **7** Zo zag hij achter
zich om, en zag mij, en hij riep mij, en ik zeide: Zie, hier ben
ik. **8** En hij zeide tot mij: Wie zijt gij? En ik zeide tot hem: Ik
ben een Amalekiet. **9** Toen zeide hij tot mij: Sta toch bij mij,
en dood mij; want deze malienkolder heeft mij opgehouden;
want mijn leven is nog gans in mij. **10** Zo stond ik bij hem,
en doodde hem; want ik wist, dat hij na zijn val niet leven
zou; en ik nam de kroon, die op zijn hoofd was, en het
armgesmijde, dat aan zijn arm was, en heb ze hier tot mijn
heer gebracht. **11** Toen vatte David zijn klederen en
scheurde ze; desgelijks ook al de mannen, die met hem
waren.

12 En zij weeklaagden, en weenden, en vastten tot op den
avond, over Saul en over Jonathan, zijn zoon, en over het

volk des HEEREN, en over het huis Israels, omdat zij door
het zwaard gevallen waren. **13** Voorts zeide David tot den
jongen, die hem de boodschap gebracht had: Van waar zijt
gij? En hij zeide: Ik ben de zoon van een vreemden man, van
een Amalekiet.

14 En David zeide tot hem: Hoe, hebt gij niet gevreesd uw
hand uit te strekken, om den gezalfde des HEEREN te
verderven? **15** En David riep een van de jongens, en zeide:
Treed toe, val op hem aan. En hij sloeg hem, dat hij stierf. **16**
En David zeide tot hem: Uw bloed zij op uw hoofd; want uw
mond heeft tegen u getuigd, zeggende: ik heb den gezalfde
des HEEREN gedood. **17** David nu klaagde deze klage over
Saul en over Jonathan, zijn zoon;

18 Als hij gezegd had, dat men den kinderen van Juda den
boog zou leren; ziet, het is geschreven in het boek des
Oprechten. **19** O Sieraad van Israel, op uw hoogten is hij
verslagen; hoe zijn de helden gevallen! **20** Verkondigt het
niet te Gath, boodschapt het niet op de straten van Askelon;
opdat de dochters der Filistijnen zich niet verblijden, opdat
de dochters der onbesnedenen niet opspringen van
vreugde. **21** Gij, bergen van Gilboa, noch dauw noch regen
moet zijn op u, noch velden der hefofferen; want aldaar is
der helden schild smadelijk weggeworpen, het schild van
Saul, alsof hij niet gezalfd ware geweest met olie. **22** Van
het bloed der verslagenen, van het vette der helden, werd
Jonathans boog niet achterwaarts gedreven; en Sauls
zwaard keerde niet ledig weder. **23** Saul en Jonathan, die
beminden, en die liefelijken in hun leven, zijn ook in hun
dood niet gescheiden; zij waren lichter dan arenden, zij
waren sterker dan leeuwen. **24** Gij, dochteren Israels, weent
over Saul; die u kleedde met scharlaken, met weelde; die u
sieraad van goud deed dragen over uw kleding. **25** Hoe zijn
de helden gevallen in het midden van den strijd! Jonathan is
verslagen op uw hoogten! **26** Ik ben benauwd om uwentwil,

mijn broeder Jonathan! Gij waart mij zeer liefelijk; uw liefde
was mij wonderlijker dan liefde der vrouwen. **27** Hoe zijn de
helden gevallen, en de krijgswapenen verloren!

2 Samuel 2

1 En het geschiedde daarna, dat David den HEERE vraagde,
zeggende: Zal ik optrekken in een der steden van Juda? En
de HEERE zeide tot hem: Trek op. En David zeide: Waarheen
zal ik optrekken? En Hij zeide: Naar Hebron. **2** Alzo toog
David derwaarts op, als ook zijn twee vrouwen, Ahinoam, de
Jizreelietische, en Abigail, de huisvrouw van Nabal, de
Karmeliet. **3** Ook deed David zijn mannen optrekken, die bij
hem waren, een iegelijk met zijn huisgezin; en zij woonden
in de steden van Hebron. **4** Daarna kwamen de mannen van
Juda, en zalfden aldaar David tot een koning over het huis
van Juda. Toen boodschapten zij David, zeggende: Het zijn
de mannen van Jabes in Gilead, die Saul begraven hebben.
5 Toen zond David boden tot de mannen van Jabes in Gilead,
en hij zeide tot hen: Gezegend zijt gij den HEERE, dat gij
deze weldadigheid gedaan hebt aan uw heer, aan Saul, en
hebt hem begraven.

6 Zo doe nu de HEERE aan u weldadigheid en trouw! En ik
ook, ik zal aan u dit goede doen, dewijl gij deze zaak gedaan
hebt. **7** En nu, laat uw handen sterk zijn, en zijt dapper,
dewijl uw heer Saul gestorven is; en ook hebben mij die van
het huis van Juda tot koning over zich gezalfd. **8** Abner nu,
de zoon van Ner, de krijgsoverste, dien Saul gehad had, nam
Isboseth, Sauls zoon, en voerde hem over naar Mahanaim,

9 En maakte hem ten koning over Gilead, en over de
Aschurieten, en over Jizreel, en over Efraim, en over
Benjamin, en over gans Israel. **10** Veertig jaren was Isboseth,
Sauls zoon, oud, als hij koning werd over Israel; en hij
regeerde het tweede jaar; alleenlijk die van het huis van
Juda volgden David na. **11** Het getal nu der dagen, die
David koning geweest is te Hebron, over het huis van Juda,

is zeven jaren en zes maanden. **12** Toen toog Abner, de zoon
van Ner, uit, met de knechten van Isboseth, den zoon van
Saul, van Mahanaim naar Gibeon.

13 Joab, de zoon van Zeruja, en de knechten van David,
togen ook uit; en zij ontmoetten elkander bij den vijver van
Gibeon; en zij bleven, deze aan deze zijde des vijvers, en
die aan gene zijde des vijvers. **14** En Abner zeide tot Joab:
Laat zich nu de jongens opmaken, en voor ons aangezicht
spelen. En Joab zeide: Laat hen zich opmaken. **15** Toen
maakten zich op, en gingen over in getal, twaalf van
Benjamin, te weten voor Isboseth, Sauls zoon, en twaalf van
Davids knechten. **16** En de een greep den ander bij het
hoofd, en stiet zijn zwaard in de zijde des anderen, en zij
vielen te zamen; daarvan noemde men dezelve plaats
Chelkath-hazurim, die bij Gibeon is. **17** En er was op
dienzelfden dag een gans zeer harde strijd. Doch Abner en
de mannen van Israel werden voor het aangezicht der
knechten van David geslagen. **18** Nu waren aldaar drie
zonen van Zeruja, Joab, en Abisai en Asahel; en Asahel was
licht op zijn voeten, als een der reeen, die in het veld zijn.

19 En Asahel jaagde Abner achterna; en hij week niet, om
van achter Abner ter rechter hand of ter linkerhand af te
gaan. **20** Toen zag Abner achter zich om, en zeide: Zijt gij
dit, Asahel? En hij zeide: Ik ben het. **21** En Abner zeide tot
hem: Wijk tot uw rechterhand of tot uw linkerhand, en grijp
u een van die jongens, en neem voor u hun gewaad; maar
Asahel wilde niet afwijken van achter hem. **22** Toen voer
Abner wijders voort, zeggende tot Asahel: Wijkt af van
achter mij; waarom zal ik u ter aarde slaan? Hoe zou ik dan
mijn aangezicht opheffen voor uw broeder Joab? **23** Maar hij
weigerde af te wijken. Zo sloeg hem Abner met het achterste
van de spies aan de vijfde rib, dat de spies van achter hem
uitging; en hij viel aldaar, en stierf op zijn plaats. En het
geschiedde, dat allen, die tot de plaats kwamen, alwaar

Asahel gevallen en gestorven was, staan bleven. **24** Maar
Joab en Abisai jaagden Abner achterna; en de zon ging
onder, als zij gekomen waren tot den heuvel van Amma,
dewelke is voor Giach, op den weg der woestijn van Gibeon.
25 En de kinderen van Benjamin verzamelden zich achter
Abner, en werden tot een hoop; en zij stonden op de spits
van een heuvel.

26 Toen riep Abner tot Joab, en zeide: Zal dan het zwaard
eeuwiglijk verteren? Weet gij niet, dat het in het laatste
bitterheid zal zijn? En hoe lang zult gij het volk niet zeggen,
dat zij wederkeren van hun broederen te vervolgen? **27** En
Joab zeide: Zo waarachtig als God leeft, ten ware dat gij
gesproken hadt, zekerlijk het volk zou al toen van den
morgen af weggevoerd zijn geweest, een iegelijk van zijn
broeder te vervolgen! **28** Toen blies Joab met de bazuin; en
al het volk stond stil, en zij jaagden Israel niet meer
achterna, en voeren niet wijders voort te strijden. **29** Abner
dan en zijn mannen gingen dienzelfden gansen nacht over
het vlakke veld; en zij gingen over de Jordaan en wandelden
het ganse Bithron door, en kwamen tot Mahanaim. **30** Joab
keerde ook weder van achter Abner, en verzamelde het
ganse volk. En er werden van Davids knechten gemist
negentien mannen, en Asahel. **31** Maar Davids knechten
hadden van Benjamin en onder Abners mannen geslagen:
driehonderd en zestig mannen waren er dood gebleven. **32**
En zij namen Asahel op, en begroeven hem in zijns vaders
graf, dat te Bethlehem was. Joab nu en zijn mannen gingen
den gansen nacht, dat hun het licht aanbrak te Hebron.

2 Samuel 3

1 En er was een lange krijg tussen het huis van Saul, en
tussen het huis van David. Doch David ging en werd sterker;
maar die van het huis van Saul gingen en werden zwakker. **2**
En David werden zonen geboren te Hebron. Zijn
eerstgeborene nu was Amnon, van Ahinoam, de
Jizreelietische;

3 En zijn tweede was Chileab, van Abigail, de huisvrouw van
Nabal, den Karmeliet; en de derde, Absalom, de zoon van
Maacha, de dochter van Thalmai, koning van Gesur; **4** En de
vierde, Adonia, de zoon van Haggith; en de vijfde Sefatja, de
zoon van Abital; **5** En de zesde, Jithream, van Egla, Davids
huisvrouw. Dezen zijn David geboren te Hebron. **6** Terwijl die
krijg was tussen het huis van Saul, en tussen het huis van
David, zo geschiedde het, dat Abner zich sterkte in het huis
van Saul.

7 Saul nu had een bijwijf gehad, welker naam was Rizpa,
dochter van Aja; en Isboseth zeide tot Abner: Waarom zijt gij
ingegaan tot mijns vaders bijwijf?

8 Toen ontstak Abner zeer over Isboseths woorden, en zeide:
Ben ik dan een hondskop, ik, die tegen Juda, aan het huis
van Saul, uw vader, aan zijn broederen en aan zijn vrienden,
heden weldadigheid doe, en u niet overgeleverd heb in
Davids hand, dat gij heden aan mij onderzoekt de
ongerechtigheid ener vrouw? **9** God doe Abner zo, en doe
hem zo daartoe! Voorzeker, gelijk als de HEERE aan David
gezworen heeft, dat ik even alzo aan hem zal doen. **10**
Overbrengende het koninkrijk van het huis van Saul, en
oprichtende den stoel van David over Israel en over Juda,
van Dan tot Ber-seba toe. **11** En hij kon Abner verder niet
een woord antwoorden, omdat hij hem vreesde. **12** Toen

zond Abner boden voor zich tot David, zeggende: Wiens is
het land? zeggende wijders: Maak uw verbond met mij, en
zie, mijn hand zal met u zijn, om gans Israel tot u om te
keren.

13 En hij zeide: Wel, ik zal een verbond met u maken; doch
een ding begeer ik van u, zeggende: Gij zult mijn
aangezicht niet zien, tenzij dat gij Michal, Sauls dochter, te
voren inbrengt, als gij komt om mijn aangezicht te zien.

14 Ook zond David boden tot Isboseth, den zoon van Saul,
zeggende: Geef mij mijn huisvrouw Michal, die ik mij met
honderd voorhuiden der Filistijnen ondertrouwd heb. **15**
Isboseth dan zond heen, en nam haar van den man, van
Paltiel, den zoon van Lais. **16** En haar man ging met haar, al
gaande en wenende achter haar, tot Bahurim toe. Toen zeide
Abner tot hem: Ga weg, keer weder. En hij keerde weder. **17**
Abner nu had woorden met de oudsten van Israel,
zeggende: Gij hebt David te voren lang tot een koning over
u begeerd.

18 Zo doet het nu; want de HEERE heeft tot David
gesproken, zeggende: Door de hand van David, Mijn knecht,
zal Ik Mijn volk Israel verlossen van de hand der Filistijnen,
en van de hand van al hun vijanden. **19** En Abner sprak ook
voor de oren van Benjamin. Voorts ging Abner ook heen, om
te Hebron voor Davids oren te spreken alles, wat goed was in
de ogen van Israel, en in de ogen van het ganse huis van
Benjamin. **20** En Abner kwam tot David te Hebron, en
twintig mannen met hem. En David maakte Abner, en den
mannen, die met hem waren, een maaltijd. **21** Toen zeide
Abner tot David: Ik zal mij opmaken, en heengaan, en
vergaderen gans Israel tot mijn heer, den koning, dat zij een
verbond met u maken, en gij regeert over alles, wat uw ziel
begeert. Alzo liet David Abner gaan, en hij ging in vrede. **22**
En ziet, Davids knechten en Joab kwamen van een bende,

en brachten met zich een groten roof. Abner nu was niet bij
David te Hebron; want hij had hem laten gaan, en hij was
gegaan in vrede.

23 Als nu Joab en het ganse heir, dat met hem was,
aankwamen, zo gaven zij Joab te kennen, zeggende: Abner,
de zoon van Ner, is gekomen tot den koning, en hij heeft
hem laten gaan, en hij is gegaan in vrede. **24** Toen ging Joab
tot den koning in, en zeide: Wat hebt gij gedaan? Zie, Abner
is tot u gekomen; waarom nu hebt gij hem laten gaan, dat
hij zo vrij is weggegaan? **25** Gij kent Abner, den zoon van
Ner; dat hij gekomen is om u te overreden, en om te weten
uw uitgang en uw ingang, ja, om te weten alles, wat gij doet.
26 En Joab ging uit van David, en zond Abner boden na, die
hem wederom haalden van den bornput van Sira; maar
David wist het niet. **27** Als nu Abner weder te Hebron kwam,
zo leidde Joab hem ter zijde af in het midden der poort, om
in de stilte met hem te spreken; en hij sloeg hem aldaar aan
de vijfde rib, dat hij stierf, om des bloeds wil van zijn
broeder Asahel. **28** Als David dat daarna hoorde, zo zeide
hij: Ik ben onschuldig, en mijn koninkrijk, bij den HEERE, tot
in eeuwigheid, van het bloed van Abner, den zoon van Ner.

29 Het blijve op het hoofd van Joab, en op het ganse huis
zijns vaders; en er worde van het huis van Joab niet
afgesneden, die een vloed hebbe, en melaats zij, en zich
aan den stok houde, en door het zwaard valle, en
broodsgebrek hebbe! **30** Alzo hebben Joab en zijn broeder
Abisai Abner doodgeslagen, omdat hij hun broeder Asahel te
Gibeon in den strijd gedood had. **31** David dan zeide tot
Joab en tot al het volk, dat bij hem was: Scheurt uw
klederen, en gordt zakken aan, en weeklaagt voor Abner
henen; en de koning David ging achter de baar.

32 Als zij nu Abner te Hebron begroeven, zo hief de koning
zijn stem op, en weende bij Abners graf; ook weende al het

volk. **33** En de koning maakte een klage over Abner, en
zeide: Is dan Abner gestorven, als een dwaas sterft? **34** Uw
handen waren niet gebonden, noch uw voeten in koperen
boeien gedaan, maar gij zijt gevallen, gelijk men valt voor
het aangezicht van kinderen der verkeerdheid. Toen weende
het ganse volk nog meer over hem. **35** Daarna kwam al het
volk, om David brood te doen eten, als het nog dag was;
maar David zwoer, zeggende: God doe mij zo, en doe er zo
toe, indien ik voor het ondergaan der zon brood of iets
smake! **36** Als al het volk dit vernam, zo was het goed in
hun ogen, alles, zoals de koning gedaan had, was goed in de
ogen van het ganse volk. **37** En al het volk en gans Israel
merkten te dienzelven dage, dat het van den koning niet
was, dat men Abner, den zoon van Ner, gedood had. **38**
Voorts zeide de koning tot zijn knechten: Weet gij niet, dat
te dezen dage een vorst, ja, een grote in Israel gevallen is?
39 Maar ik ben heden teder, en gezalfd ten koning, en deze
mannen, de zonen van Zeruja, zijn harder dan ik; de HEERE
zal den boosdoener vergelden naar zijn boosheid.

2 Samuel 4

1 Als nu Sauls zoon hoorde, dat Abner te Hebron gestorven
was, werden zijn handen slap, en gans Israel werd
verschrikt. **2** En Sauls zoon had twee mannen, oversten van
benden; de naam des enen was Baena, en de naam des
anderen Rechab, zonen van Rimmon, den Beerothiet, van de
kinderen van Benjamin; want ook Beeroth werd aan
Benjamin gerekend. **3** En de Beerothieten waren gevloden
naar Gitthaim, en waren aldaar vreemdelingen tot op dezen
dag. **4** En Jonathan, Sauls zoon, had een zoon, die geslagen
was aan beide voeten; vijf jaren was hij oud als het gerucht
van Saul en Jonathan uit Jizreel kwam; en zijn voedster hem
opnam, en vluchtte; en het geschiedde, als zij haastte, om
te vluchten, dat hij viel en kreupel werd; en zijn naam was
Mefiboseth. **5** En de zonen van Rimmon: den Beerothiet,
Rechab en Baena, gingen heen, en kwamen ten huize van
Isboseth, als de dag heet geworden was; en hij lag op de
slaapstede, in den middag. **6** En zij kwamen daarin tot het
midden des huizes, als zullende tarwe halen; en zij sloegen
hem aan de vijfde rib; en Rechab en zijn broeder Baena
ontkwamen. **7** Want zij kwamen in huis, als hij op zijn bed
lag, in zijn slaapkamer, en sloegen hem, en doodden hem,
en hieuwen zijn hoofd af; en zij namen zijn hoofd, en gingen
henen, den weg op het vlakke veld, den gansen nacht. **8** En
zij brachten het hoofd van Isboseth tot David te Hebron, en
zeiden tot den koning: Zie, daar is het hoofd van Isboseth,
den zoon van Saul, uw vijand, die uw ziel zocht, alzo heeft
de HEERE mijn heer den koning te dezen dage wrake
gegeven van Saul en van zijn zaad. **9** Maar David
antwoordde Rechab en zijn broeder Baena, den zonen van
Rimmon, den Beerothiet, en zeide tot hen: Zo waarachtig als
de HEERE leeft, Die mijn ziel uit alle benauwdheid verlost
heeft!

10 Dewijl ik hem, die mij boodschapte, zeggende: Zie, Saul
is dood; daar hij in zijn ogen was als een, die goede
boodschap bracht, nochtans gegrepen en te Ziklag gedood
heb, hoewel hij meende, dat ik hem bodenloon zou geven;
11 Hoeveel te meer, wanneer goddeloze mannen een
rechtvaardigen man in zijn huis op zijn slaapstede hebben
gedood? Nu dan, zou ik zijn bloed van uw handen niet eisen,
en u van de aarde wegdoen? **12** En David gebood zijn
jongens, en zij doodden hen, en hieuwen hun handen en
hun voeten af, en hingen ze op bij den vijver te Hebron,
maar het hoofd van Isboseth namen zij, en begroeven het in
Abners graf te Hebron.

2 Samuel 5

1 Toen kwamen alle stammen van Israel tot David te Hebron;
en zij spraken, zeggende: Zie, wij, uw gebeente en uw vlees
zijn wij. **2** Daartoe ook te voren, toen Saul koning over ons
was, waart gij Israel uitvoerende en inbrengende; ook heeft
de HEERE tot u gezegd: Gij zult Mijn volk Israel weiden, en
gij zult tot een voorganger zijn over Israel. **3** Alzo kwamen
alle oudsten van Israel tot den koning te Hebron; en de
koning David maakte een verbond met hen te Hebron, voor
het aangezicht des HEEREN; en zij zalfden David tot koning
over Israel. **4** Dertig jaar was David oud, als hij koning werd;
veertig jaren heeft hij geregeerd.

5 Te Hebron regeerde hij over Juda zeven jaren en zes
maanden; en te Jeruzalem regeerde hij drie en dertig jaren
over gans Israel en Juda. **6** En de koning toog met zijn
mannen naar Jeruzalem, tegen de Jebusieten, die in dat land
woonden. En zij spraken tot David, zeggende: Gij zult hier
niet inkomen, maar de blinden en kreupelen zullen u
afdrijven; dat is te zeggen: David zal hier niet inkomen.

7 Maar David nam den burg Sion in; dezelve is de stad
Davids. **8** Want David zeide ten zelfden dage: Al wie de
Jebusieten slaat, en geraakt aan die watergoot, en die
kreupelen, en die blinden, die van Davids ziel gehaat zijn,
die zal tot een hoofd en tot een overste zijn; daarom zegt
men: Een blinde en kreupele zal in het huis niet komen. **9**
Alzo woonde David in den burg en noemde dien Davids stad.
En David bouwde rondom van Millo af en binnenwaarts. **10**
David nu ging geduriglijk voort, en werd groot; want de
HEERE, de God der heirscharen, was met hem. **11** En Hiram,
de koning van Tyrus, zond boden tot David, en cederenhout,

en timmerlieden, en metselaars; en zij bouwden David een
huis.

12 En David merkte, dat de HEERE hem tot een koning over
Israel bevestigd had, en dat Hij zijn koninkrijk verheven had,
om Zijns volks Israels wil. **13** En David nam meer bijwijven,
en vrouwen van Jeruzalem, nadat hij van Hebron gekomen
was; en David werden meer zonen en dochteren geboren.

14 En dit zijn de namen dergenen, die hem te Jeruzalem
geboren zijn: Schammua, en Schobab, en Nathan, en
Salomo. **15** En Ibchar, en Elischua en Nefeg, en Jafia, **16** En
Elischama, en Eljada, en Elifeleth. **17** Als nu de Filistijnen
hoorden, dat zij David ten koning over Israel gezalfd
hadden, zo togen alle Filistijnen op om David te zoeken; en
David, dat horende, toog af, naar den burg.

18 En de Filistijnen kwamen en verspreidden zich in het dal
Refaim. **19** Zo vraagde David den HEERE, zeggende: Zal ik
optrekken tegen de Filistijnen? Zult Gij ze in mijn hand
geven? En de HEERE zeide tot David: Trek op, want Ik zal de
Filistijnen zekerlijk in uw hand geven. **20** Toen kwam David
te Baal-perazim; en David sloeg hen aldaar, en zeide: De
HEERE heeft mijn vijanden voor mijn aangezicht gescheurd,
als een scheur der wateren; daarom noemde hij den naam
derzelve plaats, Baal-perazim. **21** En zij lieten hun afgoden
aldaar; en David en zijn mannen namen ze op. **22** Daarna
togen de Filistijnen weder op; en zij verspreidden zich in het
dal Refaim.

23 En David vraagde den HEERE, Dewelke zeide: Gij zult
niet optrekken; maar trek om tot achter hen, dat gij aan hen
komt van tegenover de moerbezienbomen; **24** En het
geschiede, als gij hoort het geruis van een gang in de
toppen der moerbezienbomen, dan rep u; want alsdan is de
HEERE voor uw aangezicht uitgegaan, om het heirleger der

Filistijnen te slaan. **25** En David deed alzo, gelijk als de
HEERE hem geboden had; en hij sloeg de Filistijnen van
Geba af, totdat gij komt te Gezer.

2 Samuel 6

1 Daarna verzamelde David wederom alle uitgelezenen in
Israel, dertig duizend. **2** En David maakte zich op, en ging
heen met al het volk, dat bij hem was, van Baalim-juda, om
van daar op te brengen de ark Gods, bij dewelke de Naam
wordt aangeroepen, de Naam van den HEERE der
heirscharen, Die daarop woont tussen de cherubim. **3** En zij
voerden de ark Gods op een nieuwen wagen, en haalden ze
uit het huis van Abinadab, dat op een heuvel is; en Uza en
Ahio, zonen van Abinadab, leidden den nieuwen wagen. **4**
Toen zij hem nu uit het huis van Abinadab, dat op den
heuvel is, met de ark Gods, wegvoerden, zo ging Ahio voor
de ark henen. **5** En David en het ganse huis Israels speelden
voor het aangezicht des HEEREN, met allerlei snarenspel
van dennenhout, als met harpen, en met luiten, en met
trommelen, ook met schellen, en met cimbalen. **6** Als zij nu
kwamen tot aan Nachons dorsvloer, zo strekte Uza zijn hand
uit aan de ark Gods, en hield ze, want de runderen
struikelden.

7 Toen ontstak de toorn des HEEREN tegen Uza, en God
sloeg hem aldaar, om deze onbedachtzaamheid; en hij stierf
aldaar bij de ark Gods. **8** En David ontstak, omdat de HEERE
een scheur gescheurd had aan Uza; en hij noemde dezelve
plaats Perez-uza, tot op dezen dag. **9** En David vreesde den
HEERE ten zelven dage; en hij zeide: Hoe zal de ark des
HEEREN tot mij komen? **10** David dan wilde de ark des
HEEREN niet tot zich laten overbrengen in de stad Davids;
maar David deed ze afwijken in het huis van Obed-edom,
den Gethiet. **11** En de ark des HEEREN bleef in het huis van
Obed-edom, den Gethiet, drie maanden; en de HEERE
zegende Obed-edom en zijn ganse huis. **12** Toen
boodschapte men den koning David, zeggende: De HEERE

heeft het huis van Obed-edom, en al wat hij heeft, gezegend
om der ark Gods wil; zo ging David heen en haalde de ark
Gods uit het huis van Obed-edom opwaarts in de stad
Davids, met vreugde.

13 En het geschiedde, als zij, die de ark des HEEREN
droegen, zes treden voortgetreden waren, dat hij ossen en
gemest vee offerde. **14** En David huppelde met alle macht
voor het aangezicht des HEEREN; en David was omgord met
een linnen lijfrok. **15** Alzo brachten David en het ganse huis
Israels de ark des HEEREN op, met gejuich en met geluid der
bazuinen. **16** En het geschiedde, als de ark des HEEREN in
de stad Davids kwam, dat Michal, Sauls dochter, door het
venster uitzag. Als zij nu den koning David zag, springende
en huppelende voor het aangezicht des HEEREN, verachtte
zij hem in haar hart. **17** Toen zij nu de ark des HEEREN
inbrachten, stelden zij die in haar plaats, in het midden der
tent, die David voor haar gespannen had; en David offerde
brandofferen voor des HEEREN aangezicht, en dankofferen.

18 Als David geeindigd had het brandoffer en de
dankofferen te offeren, zo zegende hij het volk in den Naam
des HEEREN der heirscharen. **19** En hij deelde uit aan het
ganse volk, aan de ganse menigte van Israel, van de
mannen tot de vrouwen toe, aan een iegelijk een broodkoek,
en een schoon stuk vlees, en een fles wijn. Toen ging al dat
volk heen, een iegelijk naar zijn huis. **20** Als nu David
wederkwam, om zijn huis te zegenen, ging Michal, Sauls
dochter, uit, David tegemoet, en zeide: Hoe is heden de
koning van Israel verheerlijkt, die zich heden voor de ogen
van de dienstmaagden zijner dienstknechten heeft ontbloot,
gelijk een van de ijdele lieden zich onbeschaamdelijk
ontbloot?

21 Maar David zeide tot Michal: Voor het aangezicht des
HEEREN, Die mij verkoren heeft voor uw vader en voor zijn

ganse huis, mij instellende tot een voorganger over het volk
des HEEREN, over Israel; ja, ik zal spelen voor het
aangezicht des HEEREN. **22** Ook zal ik mij nog geringer
houden dan alzo, en zal nederig zijn in mijn ogen, en met de
dienstmaagden, waarvan gij gezegd hebt, met dezelve zal ik
verheerlijkt worden. **23** Michal nu, Sauls dochter, had geen
kind, tot den dag van haar dood toe.

2 Samuel 7

1 En het geschiedde, als de koning in zijn huis zat, en de
HEERE hem rust gegeven had van al zijn vijanden rondom, **2**
Zo zeide de koning tot den profeet Nathan: Zie toch, ik woon
in een cederen huis, en de ark Gods woont in het midden
der gordijnen. **3** En Nathan zeide tot den koning: Ga heen,
doe al wat in uw hart is, want de HEERE is met u. **4** Maar het
gebeurde in denzelfden nacht, dat het woord des HEEREN
tot Nathan geschiedde, zeggende:

5 Ga, en zeg tot Mijn knecht, tot David: Zo zegt de HEERE:
Zoudt gij Mij een huis bouwen tot Mijn woning? **6** Want Ik
heb in geen huis gewoond, van dien dag af, dat Ik de
kinderen Israels uit Egypte opvoerde, tot op dezen dag;
maar Ik heb gewandeld in een tent en in een tabernakel. **7**
Overal, waar Ik met al de kinderen Israels heb gewandeld,
heb Ik wel een woord gesproken met een der stammen
Israels, dien Ik bevolen heb Mijn volk Israel te weiden,
zeggende: Waarom bouwt gij Mij niet een cederen huis? **8**
Nu dan, alzo zult gij tot Mijn knecht, tot David, zeggen: Zo
zegt de HEERE der heirscharen: Ik heb u genomen van de
schaapskooi, van achter de schapen, dat gij een voorganger
zoudt zijn over Mijn volk, over Israel. **9** En Ik ben met u
geweest, overal, waar gij gegaan zijt, en heb al uw vijanden
voor uw aangezicht uitgeroeid; en Ik heb u een groten naam
gemaakt, als den naam der groten, die op de aarde zijn. **10**
En Ik heb voor Mijn volk, voor Israel, een plaats besteld, en
hem geplant, dat hij aan zijn plaats wone, en niet meer heen
en weder gedreven worde; en de kinderen der verkeerdheid
zullen hem niet meer verdrukken, gelijk als in het eerst. **11**
En van dien dag af, dat Ik geboden heb richters te wezen
over Mijn volk Israel. Doch u heb Ik rust gegeven van al uw
vijanden. Ook geeft u de HEERE te kennen, dat de HEERE u

een huis maken zal. **12** Wanneer uw dagen zullen vervuld
zijn, en gij met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw
zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik
zal zijn koninkrijk bevestigen.

13 Die zal Mijn Naam een huis bouwen; en Ik zal den stoel
zijns koninkrijks bevestigen tot in eeuwigheid. **14** Ik zal hem
zijn tot een Vader, en hij zal Mij zijn tot een zoon; dewelke
als hij misdoet, zo zal Ik hem met een mensenroede en met
plagen der mensenkinderen straffen. **15** Maar Mijn
goedertierenheid zal van hem niet wijken, gelijk als Ik die
weggenomen heb van Saul, dien Ik van voor uw aangezicht
heb weggenomen. **16** Doch uw huis zal bestendig zijn, en
uw koninkrijk tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw
stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid. **17** Naar al deze
woorden, en naar dit ganse gezicht, alzo sprak Nathan tot
David. **18** Toen ging de koning David in, en bleef voor het
aangezicht des HEEREN, en hij zeide: Wie ben ik, Heere
HEERE, en wat is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe gebracht
hebt?

19 Daartoe is dit in Uw ogen nog klein geweest, Heere
HEERE, maar Gij hebt ook over het huis Uws knechts
gesproken tot van verre heen; en dit naar de wet der
mensen, Heere HEERE! **20** En wat zal David nog meer tot U
spreken? Want Gij kent Uw knecht, Heere HEERE! **21** Om
Uws woords wil, en naar Uw hart hebt Gij al deze grote
dingen gedaan, om aan Uw knecht bekend te maken. **22**
Daarom zijt Gij groot, HEERE God! Want er is niemand gelijk
Gij, en er is geen God dan alleen Gij, naar alles, wat wij met
onze oren gehoord hebben. **23** En wie is, gelijk Uw volk,
gelijk Israel, een enig volk op aarde, hetwelk God is
heengegaan Zich tot een volk te verlossen, en om Zich een
Naam te zetten, en om voor ulieden deze grote en
verschrikkelijke dingen te doen aan Uw land, voor het
aangezicht Uws volks, dat Gij U uit Egypte verlost hebt, de

heidenen en hun goden verdrijvende. **24** En Gij hebt Uw volk Israel U bevestigd, U tot een volk, tot in eeuwigheid; en Gij, HEERE, zijt hun tot een God geworden. **25** Nu dan, HEERE God, doe dit woord, dat Gij over Uw knecht en over zijn huis gesproken hebt, bestaan tot in eeuwigheid, en doe, gelijk als Gij gesproken hebt. **26** En Uw Naam worde groot gemaakt tot in eeuwigheid, dat men zegge: De HEERE der heirscharen is God over Israel; en het huis van Uw knecht David zal bestendig zijn voor Uw aangezicht. **27** Want Gij, HEERE der heirscharen, Gij, God Israels! Gij hebt voor het oor Uws knechts geopenbaard, zeggende: Ik zal u een huis bouwen; daarom heeft Uw knecht in zijn hart gevonden, dit gebed tot U te bidden. **28** Nu dan, Heere HEERE! Gij zijt die God, en Uw woorden zullen waarheid zijn, en Gij hebt dit goede tot Uw knecht gesproken. **29** Zo believe het U nu, en zegen het huis van Uw knecht, dat het in eeuwigheid voor uw aangezicht zij; want Gij, Heere HEERE, hebt het gesproken, en met Uw zegen zal het huis van Uw knecht gezegend worden in eeuwigheid.

2 Samuel 8

1 En het geschiedde daarna, dat David de Filistijnen sloeg,
en bracht hen ten onder; en David nam Meteg-amma uit der
Filistijnen hand. **2** Ook sloeg hij de Moabieten, en mat hen
met een snoer, doende hen ter aarde nederliggen; en hij
mat met twee snoeren om te doden, en met een vol snoer
om in het leven te laten. Alzo werden de Moabieten David
tot knechten, brengende geschenken. **3** David sloeg ook
Hadad-ezer, den zoon van Rechob, den koning van Zoba,
toen hij heen toog, om zijn hand te wenden naar de rivier
Frath.

4 En David nam hem duizend wagens af, en zevenhonderd
ruiteren, en twintig duizend man te voet; en David
ontzenuwde alle wagenpaarden, en hield daarvan honderd
wagenen over. **5** En de Syriers van Damaskus kwamen om
Hadad-ezer, den koning van Zoba, te helpen; maar David
sloeg van de Syriers twee en twintig duizend man. **6** En
David leide bezettingen in Syrie van Damaskus, en de
Syriers werden David tot knechten, brengende geschenken;
en de HEERE behoedde David overal, waar hij heentoog. **7**
En David nam de gouden schilden die bij Hadad-ezers
knechten geweest waren, en bracht ze te Jeruzalem. **8**
Daartoe nam de koning David zeer veel kopers uit Betach,
en uit Berothai, steden van Hadad-ezer. **9** Als nu Thoi, de
koning van Hamath, hoorde, dat David het ganse heir van
Hadad-ezer geslagen had;

10 Zo zond Thoi zijn zoon Joram tot den koning David, om
hem te vragen naar zijn welstand, en om hem te zegenen,
vanwege dat hij tegen Hadad-ezer gekrijgd en hem
geslagen had, (want Hadad-ezer voerde steeds krijg tegen
Thoi); en in zijn hand waren zilveren vaten, en gouden

vaten, en koperen vaten; **11** Welke de koning David ook den
HEERE heiligde, met het zilver en het goud, dat hij geheiligd
had van alle heidenen, die hij zich onderworpen had; **12** Van
Syrie, en van Moab, en van de kinderen Ammons, en van de
Filistijnen, en van Amalek, en van den roof van Hadad-ezer,
den zoon van Rechob, den koning van Zoba. **13** Ook maakte
zich David een naam, als hij wederkwam, nadat hij de
Syriers geslagen had, in het Zoutdal, achttien duizend. **14**
En hij leide bezettingen in Edom; in gans Edom leide hij
bezettingen; en alle Edomieten werden David tot knechten;
en de HEERE behoedde David overal, waar hij heentoog.

15 Alzo regeerde David over gans Israel, en David deed aan
zijn ganse volk recht en gerechtigheid.

16 Joab nu, de zoon van Zeruja, was over het heir; en
Josafat, zoon van Achilud, was kanselier. **17** En Zadok, zoon
van Ahitub, en Achimelech, zoon van Abjathar, waren
priesters; en Seraja was schrijver. **18** Er was ook Benaja,
zoon van Jojada, met de Krethi en de Plethi; maar Davids
zonen waren prinsen.

2 Samuel 9

1 En David zeide: Is er nog iemand die overgebleven is van
het huis van Saul, dat ik weldadigheid aan hem doe, om
Jonathans wil? **2** Het huis van Saul nu had een knecht, wiens
naam was Ziba; en zij riepen hem tot David. En de koning
zeide tot hem: Zijt gij Ziba? En hij zeide: Uw knecht. **3** En de
koning zeide: Is er nog iemand van het huis van Saul, dat ik
Gods weldadigheid bij hem doe? Toen zeide Ziba tot den
koning: Er is nog een zoon van Jonathan, die geslagen is aan
beide voeten. **4** En de koning zeide tot hem: Waar is hij? En
Ziba zeide tot den koning: Zie, hij is in het huis van Machir,
den zoon van Ammiel, te Lodebar. **5** Toen zond de koning
David heen, en hij nam hem uit het huis van Machir, den
zoon van Ammiel, van Lodebar.

6 Als nu Mefiboseth, de zoon van Jonathan, den zoon van
Saul, tot David inkwam, zo viel hij op zijn aangezicht, en
boog zich neder. En David zeide: Mefiboseth! En hij zeide:
Zie, hier is uw knecht. **7** En David zeide tot hem: Vrees niet,
want ik zal zekerlijk weldadigheid bij u doen, om uws vaders
Jonathans wil; en ik zal u alle akkers van uw vader Saul
wedergeven; en gij zult geduriglijk brood eten aan mijn
tafel.

8 Toen boog hij zich, en zeide: Wat is uw knecht, dat gij
omgezien hebt naar een doden hond, als ik ben? **9** Toen riep
de koning Ziba, Sauls jongen, en zeide tot hem: Al wat Saul
gehad heeft, en zijn ganse huis, heb ik den zoon uws heren
gegeven.

10 Daarom zult gij voor hem het land bearbeiden, gij, en uw
zonen, en uw knechten, en zult de vruchten inbrengen,
opdat de zoon uws heren brood hebbe, dat hij ete; en
Mefiboseth, de zoon uws heren, zal geduriglijk brood eten

aan mijn tafel. Ziba nu had vijftien zonen en twintig
knechten. **11** En Ziba zeide tot den koning: Naar alles, wat
mijn heer de koning zijn knecht gebiedt, alzo zal uw knecht
doen. Ook zou Mefiboseth, etende aan mijn tafel, als een
van des konings zonen zijn. **12** Mefiboseth nu had een
kleinen zoon, wiens naam was Micha; en allen, die in het
huis van Ziba woonden, waren knechten van Mefiboseth. **13**
Alzo woonde Mefiboseth te Jeruzalem, omdat hij geduriglijk
at aan des konings tafel; en hij was kreupel aan beide zijn
voeten.

2 Samuel 10

1 En het geschiedde daarna, dat de koning der kinderen
Ammons stierf, en zijn zoon Hanun werd koning in zijn
plaats. **2** Toen zeide David: Ik zal weldadigheid doen aan
Hanun, den zoon van Nahas, gelijk als zijn vader
weldadigheid aan mij gedaan heeft. Zo zond David heen, om
hem door den dienst zijner knechten te troosten over zijn
vader. En de knechten van David kwamen in het land van de
kinderen Ammons. **3** Toen zeiden de vorsten der kinderen
Ammons tot hun heer Hanun: Eert David uw vader in uw
ogen, omdat hij troosters tot u gezonden heeft? Heeft David
zijn knechten niet daarom tot u gezonden, dat hij deze stad
doorzoeke, en die verspiede, en die omkere? **4** Toen nam
Hanun Davids knechten, en schoor hun baard half af, en
sneed hun klederen half af, tot aan hun billen; en hij liet hen
gaan. **5** Als zij dit David lieten weten, zo zond hij hun
tegemoet; want deze mannen waren zeer beschaamd. En de
koning zeide: Blijft te Jericho, totdat uw baard weder
gewassen zal zijn, komt dan weder. **6** Toen nu de kinderen
Ammons zagen, dat zij zich bij David stinkende gemaakt
hadden, zonden de kinderen Ammons heen, en huurden van
de Syriers van Beth-rechob, en van de Syriers van Zoba,
twintig duizend voetvolks, en van den koning van Maacha
duizend man, en van de mannen van Tob twaalf duizend
man.

7 Als David dit hoorde, zond hij Joab heen, en het ganse heir
met de helden. **8** En de kinderen Ammons togen uit, en
stelden de slagorde voor de deur der poort; maar de Syriers
van Zoba, en Rechob, en de mannen van Tob en Maacha
waren bijzonder in het veld. **9** Als nu Joab zag, dat de spits
der slagorde tegen hem was, van voren en van achteren, zo
verkoos hij uit alle uitgelezenen van Israel, en stelde hen in

orde tegen de Syriers aan; **10** En het overige des volks gaf hij onder de hand van zijn broeder Abisai, die het in orde stelde tegen de kinderen Ammons aan. **11** En hij zeide: Zo de Syriers mij te sterk zullen zijn, zo zult gij mij komen verlossen; en zo de kinderen Ammons u te sterk zullen zijn, zo zal ik komen om u te verlossen. **12** Wees sterk, en laat ons sterk zijn voor ons volk, en voor de steden onzes Gods; de HEERE nu doe, wat goed is in Zijn ogen. **13** Toen naderde Joab, en het volk, dat bij hem was, tot den strijd tegen de Syriers; en zij vloden voor zijn aangezicht. **14** Als de kinderen Ammons zagen, dat de Syriers vloden, vloden zij ook voor het aangezicht van Abisai, en kwamen in de stad. En Joab keerde weder van de kinderen Ammons, en kwam te Jeruzalem. **15** Toen nu de Syriers zagen, dat zij voor Israels aangezicht geslagen waren, zo vergaderden zij zich weder te zamen.

16 En Hadad-ezer zond heen, en deed de Syriers uitkomen, die op gene zijde der rivier zijn, en zij kwamen te Helam; en Sobach, Hadad-ezers krijgsoverste, toog voor hun aangezicht heen. **17** Als dat David werd aangezegd, verzamelde hij gans Israel, en toog over de Jordaan, en kwam te Helam, en de Syriers stelden de slagorde tegen David aan, en streden met hem. **18** Maar de Syriers vloden voor Israels aangezicht, en David versloeg van de Syriers zevenhonderd wagenen, en veertig duizend ruiteren; daartoe sloeg hij Sobach, hun krijgsoverste, dat hij aldaar stierf. **19** Toen nu al de koningen, die Hadad-ezers knechten waren, zagen, dat zij voor Israels aangezicht geslagen waren, maakten zij vrede met Israel, en dienden hen; en de Syriers vreesden de kinderen Ammons meer te verlossen.

2 Samuel 11

1 En het geschiedde met de wederkomst van het jaar, ter
tijde als de koningen uittrekken, dat David Joab, en zijn
knechten met hem, en gans Israel henenzond, dat zij de
kinderen Ammons verderven, en Rabba belegeren zouden.
Doch David bleef te Jeruzalem. **2** Zo geschiedde het tegen
den avondtijd, dat David van zijn leger opstond, en
wandelde op het dak van het koningshuis, en zag van het
dak een vrouw, zich wassende; deze vrouw nu was zeer
schoon van aanzien.

3 En David zond henen, en ondervraagde naar deze vrouw;
en men zeide: Is dat niet Bathseba, de dochter van Eliam, de
huisvrouw van Uria, den Hethiet? **4** Toen zond David boden
henen, en liet haar halen. En als zij tot hem ingekomen was,
lag hij bij haar, (zij nu had zich van haar onreinigheid
gezuiverd), daarna keerde zij weder naar haar huis. **5** En die
vrouw werd zwanger; zo zond zij henen, en liet David weten,
en zeide: Ik ben zwanger geworden. **6** Toen zond David tot
Joab, zeggende: Zend Uria, den Hethiet, tot mij. En Joab
zond Uria tot David.

7 Als nu Uria tot hem kwam, zo vraagde David naar den
welstand van Joab, en naar den welstand des volks, en naar
den welstand des krijgs. **8** Daarna zeide David tot Uria: Ga af
naar uw huis, en was uw voeten. En toen Uria uit des
konings huis uitging, volgde hem een gerecht des konings
achterna. **9** Maar Uria leide zich neder voor de deur van des
konings huis, met al de knechten zijns heren; en hij ging
niet af in zijn huis. **10** En zij gaven het David te kennen,
zeggende: Uria is niet afgegaan in zijn huis. Toen zeide
David tot Uria: Komt gij niet van de reis? Waarom zijt gij niet
afgegaan in uw huis? **11** En Uria zeide tot David: De ark, en

Israel, en Juda blijven in de tenten; en mijn heer Joab, en de
knechten mijns heren zijn gelegerd op het open veld, en zou
ik in mijn huis gaan, om te eten en te drinken, en bij mijn
huisvrouw te liggen? Zo waarachtig als gij leeft en uw ziel
leeft, indien ik deze zaak doen zal! **12** Toen zeide David tot
Uria: Blijf ook heden hier, zo zal ik u morgen afzenden. Alzo
bleef Uria te Jeruzalem, dien dag en den anderen dag. **13** En
David nodigde hem, zodat hij voor zijn aangezicht at en
dronk, en hij maakte hem dronken. Daarna ging hij in den
avond uit, om zich neder te leggen op zijn leger, met zijns
heren knechten, maar ging niet af in zijn huis. **14** Des
morgens nu geschiedde het, dat David een brief schreef aan
Joab; en hij zond dien door de hand van Uria.

15 En hij schreef in dien brief, zeggende: Stel Uria vooraan
tegenover den sterksten strijd, en keer van achter hem af,
opdat hij geslagen worde en sterve. **16** Zo geschiedde het,
als Joab op de stad gelet had, dat hij Uria stelde aan de
plaats, waarvan hij wist, dat aldaar strijdbare mannen
waren. **17** Als nu de mannen der stad uittogen en met Joab
streden, vielen er van het volk, van Davids knechten, en
Uria, de Hethiet, stierf ook. **18** Toen zond Joab heen, en liet
David den gansen handel van dezen strijd weten.

19 En hij beval den bode, zeggende: Als gij zult geeindigd
hebben den gansen handel van dezen strijd tot den koning
uit te spreken; **20** En het zal geschieden, indien de
grimmigheid des konings opkomt, en hij tot u zegt: Waarom
zijt gij zo na aan de stad gekomen om te strijden? Wist gij
niet, dat zij van den muur zouden schieten? **21** Wie sloeg
Abimelech, den zoon van Jerubbeseth? Wierp niet een vrouw
een stuk van een molensteen op hem van den muur, dat hij
te Thebez stierf? Waarom zijt gij tot den muur genaderd?
Dan zult gij zeggen: Uw knecht, Uria, de Hethiet, is ook
dood. **22** En de bode ging heen, en kwam in, en gaf David te
kennen alles, waar hem Joab om uitgezonden had.

23 En de bode zeide tot David: Die mannen zijn ons zeker te
machtig geweest, en zijn tot ons uitgetogen in het veld;
maar wij zijn tegen hen aan geweest tot aan de deur der
poort. **24** Toen schoten de schutters van den muur af op uw
knechten, dat er van des konings knechten dood gebleven
zijn; en uw knecht, Uria, de Hethiet, is ook dood. **25** Toen
zeide David tot den bode: Zo zult gij tot Joab zeggen: Laat
deze zaak niet kwaad zijn in uw ogen, want het zwaard
verteert zowel dezen als genen; versterk uw strijd tegen de
stad, en verstoor ze; versterk hem alzo. **26** Als nu de
huisvrouw van Uria hoorde, dat haar man Uria dood was, zo
droeg zij leed over haar heer.

27 En als de rouw was overgegaan, zond David heen, en
nam haar in zijn huis; en zij werd hem ter vrouwe, en baarde
hem een zoon. Doch deze zaak, die David gedaan had, was
kwaad in de ogen des HEEREN.

2 Samuel 12

1 En de HEERE zond Nathan tot David. Als die tot hem
inkwam, zeide hij tot hem: Er waren twee mannen in een
stad, de een rijk en de ander arm. **2** De rijke had zeer veel
schapen en runderen. **3** Maar de arme had gans niet dan
een enig klein ooilam, dat hij gekocht had, en had het
gevoed, dat het groot geworden was bij hem, en bij zijn
kinderen tegelijk; het at van zijn bete, en dronk van zijn
beker, en sliep in zijn schoot, en het was hem als een
dochter. **4** Toen nu den rijken man een wandelaar overkwam,
verschoonde hij te nemen van zijn schapen en van zijn
runderen, om voor den reizenden man, die tot hem gekomen
was, wat te bereiden; en hij nam des armen mans ooilam, en
bereidde dat voor den man, die tot hem gekomen was. **5**
Toen ontstak Davids toorn zeer tegen dien man; en hij zeide
tot Nathan: Zo waarachtig als de HEERE leeft, de man, die
dat gedaan heeft, is een kind des doods! **6** En dat ooilam zal
hij viervoudig wedergeven, daarom dat hij deze zaak
gedaan, en omdat hij niet verschoond heeft. **7** Toen zeide
Nathan tot David: Gij zijt die man! Zo zegt de HEERE, de
God Israels: Ik heb u ten koning gezalfd over Israel, en Ik
heb u uit Sauls hand gered;

8 En Ik heb u uws heren huis gegeven, daartoe uws heren
vrouwen in uw schoot, ja, Ik heb u het huis van Israel en
Juda gegeven; en indien het weinig is, Ik zou u alzulks en
alzulks daartoe doen. **9** Waarom hebt gij dan het woord des
HEEREN veracht, doende wat kwaad is in Zijn ogen? Gij hebt
Uria, den Hethiet, met het zwaard verslagen, en zijn
huisvrouw hebt gij u ter vrouwe genomen; en hem hebt gij
met het zwaard van de kinderen Ammons doodgeslagen. **10**
Nu dan, het zwaard zal van uw huis niet afwijken tot in
eeuwigheid; daarom dat gij Mij veracht hebt, en de

huisvrouw van Uria, den Hethiet, genomen hebt, dat zij u ter
vrouwe zij. **11** Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal kwaad over u
verwekken uit uw huis, en zal uw vrouwen nemen voor uw
ogen, en zal haar aan uw naaste geven; die zal bij uw
vrouwen liggen, voor de ogen dezer zon. **12** Want gij hebt
het in het verborgen gedaan; maar Ik zal deze zaak doen
voor gans Israel, en voor de zon. **13** Toen zeide David tot
Nathan: Ik heb gezondigd tegen den HEERE! En Nathan
zeide tot David: De HEERE heeft ook uw zonde
weggenomen, gij zult niet sterven. **14** Nochtans, dewijl gij
door deze zaak de vijanden des HEEREN grotelijks hebt
doen lasteren, zal ook de zoon, die u geboren is, den dood
sterven. **15** Toen ging Nathan naar zijn huis. En de HEERE
sloeg het kind, dat de huisvrouw van Uria David gebaard
had, dat het zeer krank werd.

16 En David zocht God voor dat jongsken; en David vastte
een vasten, en ging in, en lag den nacht over op de aarde.
17 Toen maakten zich de oudsten van zijn huis op tot hem,
om hem te doen opstaan van de aarde; maar hij wilde niet,
en at geen brood met hen. **18** En het geschiedde op den
zevenden dag, dat het kind stierf; en Davids knechten
vreesden hem aan te zeggen, dat het kind dood was, want
zij zeiden: Ziet, als het kind nog levend was, spraken wij tot
hem, maar hij hoorde naar onze stem niet, hoe zullen wij
dan tot hem zeggen: Het kind is dood? Want het mocht
kwaad doen. **19** Maar David zag, dat zijn knechten
mompelden; zo merkte David, dat het kind dood was. Dies
zeide David tot zijn knechten: Is het kind dood? En zij
zeiden: Het is dood. **20** Toen stond David op van de aarde,
en wies en zalfde zich, en veranderde zijn kleding, en ging
in het huis des HEEREN, en bad aan; daarna kwam hij in zijn
huis, en eiste brood; en zij zetten hem brood voor, en hij at.
21 Zo zeiden zijn knechten tot hem: Wat is dit voor een
ding, dat gij gedaan hebt? Om des levenden kinds wil hebt
gij gevast en geweend; maar nadat het kind gestorven is,

zijt gij opgestaan en hebt brood gegeten. **22** En hij zeide:
Als het kind nog leefde, heb ik gevast en geweend; want ik
zeide: Wie weet, de HEERE zou mij mogen genadig zijn, dat
het kind levend bleve. **23** Maar nu is het dood, waarom zou
ik nu vasten? Zal ik hem nog kunnen wederhalen? Ik zal wel
tot hem gaan, maar hij zal tot mij niet wederkomen. **24**
Daarna troostte David zijn huisvrouw Bathseba, en ging tot
haar in, en lag bij haar; en zij baarde een zoon, wiens naam
zij noemde Salomo; en de HEERE had hem lief.

25 En zond heen door de hand van den profeet Nathan, en
noemde zijn naam Jedid-jah, om des HEEREN wil. **26** Joab nu
krijgde tegen Rabba der kinderen Ammons; en hij nam de
koninklijke stad in.

27 Toen zond Joab boden tot David, en zeide: Ik heb
gekrijgd tegen Rabba, ook heb ik de waterstad ingenomen.
28 Zo verzamel gij nu het overige des volks, en beleger de
stad, en neem ze in; opdat niet, zo ik de stad zou innemen,
mijn naam over haar uitgeroepen worde. **29** Toen
verzamelde David al dat volk, en toog naar Rabba; en hij
krijgde tegen haar, en nam ze in. **30** En hij nam de kroon
haars konings van zijn hoofd af, welker gewicht was een
talent gouds, met edelgesteente, en zij werd op Davids
hoofd gezet; ook voerde hij uit een zeer groten roof der stad.
31 Het volk nu, dat daarin was, voerde hij uit, en leide het
onder zagen, en onder ijzeren dorswagens, en onder ijzeren
bijlen, en deed hen door den ticheloven doorgaan; en alzo
deed hij aan alle steden der kinderen Ammons. Daarna
keerde David, en al het volk, weder naar Jeruzalem.

2 Samuel 13

1 En het geschiedde daarna, alzo Absalom, Davids zoon, een
schone zuster had, welker naam was Thamar, dat Amnon,
Davids zoon, haar lief kreeg. **2** En Amnon was benauwd tot
krank wordens toe, om zijner zuster Thamars wil; want zij
was een maagd, zodat het in Amnons ogen zwaar was, haar
iets te doen. **3** Doch Amnon had een vriend, wiens naam was
Jonadab, een zoon van Simea, Davids broeder; en Jonadab
was een zeer wijs man. **4** Die zeide tot hem: Waarom zijt gij
van morgen tot morgen zo mager, gij koningszoon, zult gij
het mij niet te kennen geven? Toen zeide Amnon tot hem: Ik
heb Thamar, de zuster van mijn broeder Absalom, lief. **5** En
Jonadab zeide tot hem: Leg u op uw leger, en maak u krank;
als dan uw vader zal komen om u te zien, zo zult gij tot hem
zeggen: Dat toch mijn zuster Thamar kome, dat zij mij met
brood spijzige, en de spijze voor mijn ogen toemake, opdat
ik het aanzie, en van haar hand ete. **6** Amnon dan leide zich,
en maakte zich krank. Toen nu de koning kwam om hem te
zien, zeide Amnon tot den koning: Dat toch mijn zuster
Thamar kome, dat zij twee koekjes voor mijn ogen toemake,
en ik van haar hand ete.

7 Toen zond David heen tot Thamar in het huis, zeggende:
Ga toch heen in het huis van uw broeder Amnon, en maak
hem een spijze. **8** En Thamar ging heen in het huis van haar
broeder Amnon, (hij nu was nederliggende), en zij nam
deeg, en kneedde het, en maakte koekjes toe voor zijn ogen,
en bakte de koekjes. **9** En zij nam een pan, en goot ze uit
voor zijn aangezicht; maar hij weigerde te eten. En Amnon
zeide: Doet alle man van mij uitgaan. En alle man ging van
hem uit. **10** Toen zeide Amnon tot Thamar: Breng de spijze
in de kamer, dat ik van uw hand ete; zo nam Thamar de
koekjes, die zij gemaakt had, en bracht ze haar broeder

Amnon in de kamer. **11** Als zij ze nu tot hem nabij bracht,
dat hij ate, zo greep hij haar, en zeide tot haar: Kom, lig bij
mij, mijn zuster! **12** Maar zij zeide tot hem: Niet, mijn
broeder, verkracht mij niet, want alzo doet men niet in
Israel; doe deze dwaasheid niet. **13** Want ik, waarhenen zou
ik mijn schande brengen? En gij, gij zoudt zijn als een der
dwazen in Israel; zo spreek toch nu tot den koning, want hij
zal mij van u niet onthouden. **14** Doch hij wilde naar haar
stem niet horen; maar sterker zijnde dan zij, zo verkrachtte
hij haar, en lag bij haar. **15** Daarna haatte haar Amnon met
een zeer groten haat; want de haat, waarmede hij haar
haatte, was groter dan de liefde, waarmede hij haar had
liefgehad; en Amnon zeide tot haar: Maak u op, ga weg.

16 Toen zeide zij tot hem: Er zijn geen oorzaken om mij uit
te drijven; dit kwaad zou groter zijn dan het andere, dat gij
bij mij gedaan hebt; maar hij wilde naar haar niet horen. **17**
En hij riep zijn jongen, die hem diende, en zeide: Drijf nu
deze van mij uit naar buiten, en grendel de deur achter haar
toe. **18** Zij nu had een veelvervigen rok aan; want alzo
werden des konings dochteren, die maagden waren, met
mantels gekleed; en zijn dienaar bracht haar uit tot buiten,
en grendelde de deur achter haar toe. **19** Toen nam Thamar
as op haar hoofd, en scheurde den veelvervigen rok, dien zij
aanhad; en zij leide haar hand op haar hoofd, en ging vast
henen en kreet.

20 En haar broeder Absalom zeide tot haar: Is uw broeder
Amnon bij u geweest? Nu dan, mijn zuster, zwijg stil, hij is
uw broeder; zet uw hart niet op deze zaak. Alzo bleef
Thamar en was eenzaam in het huis van haar broeder
Absalom. **21** Als de koning David al deze dingen hoorde, zo
ontstak hij zeer.

22 Doch Absalom sprak niet met Amnon, noch kwaad noch
goed; maar Absalom haatte Amnon, ter oorzake dat hij zijn

zuster Thamar verkracht had. **23** En het geschiedde, na
twee volle jaren, dat Absalom, schaaps scheerders had te
Baal-hazor, dat bij Efraim is; zo nodigde Absalom al des
konings zonen.

24 En Absalom kwam tot den koning, en zeide: Zie, nu heeft
uw knecht schaaps scheerders; dat toch de koning en zijn
knechten met uw knecht gaan. **25** Maar de koning zeide tot
Absalom: Niet, mijn zoon, laat ons toch niet al te zamen
gaan, opdat wij u niet bezwaarlijk zijn; en hij hield bij hem
aan, doch hij wilde niet gaan, maar zegende hem. **26** Toen
zeide Absalom: Zo niet, laat toch mijn broeder Amnon met
ons gaan. Maar de koning zeide tot hem: Waarom zou hij
met u gaan? **27** Als Absalom bij hem aanhield, zo liet hij
Amnon en al des konings zonen met hem gaan. **28** Absalom
nu gebood zijn jongens, zeggende: Let er nu op, als Amnons
hart vrolijk is van den wijn, en ik tot ulieden zal zeggen:
Slaat Amnon, dan zult gij hem doden; vreest niet; is het niet,
omdat ik het u geboden heb? Zijt sterk en weest dapper.

29 En Absaloms jongens deden aan Amnon, gelijk als
Absalom geboden had. Toen stonden alle zonen des konings
op, en reden een iegelijk op zijn muildier, en vloden. **30** En
het geschiedde, als zij op den weg waren, dat het gerucht
tot David kwam, dat men zeide: Absalom heeft al de zonen
des konings geslagen, en er is niet een van hen overgelaten.

31 Toen stond de koning op, en scheurde zijn klederen, en
leide zich neder ter aarde; desgelijks stonden al zijn
knechten met gescheurde klederen. **32** Maar Jonadab, de
zoon van Simea, Davids broeder, antwoordde en zeide: Mijn
heer zegge niet, dat zij al de jongelingen, des konings
zonen, gedood hebben; maar Amnon alleen is dood; want bij
Absalom is er op toegeleid, van den dag af, dat hij zijn
zuster Thamar verkracht heeft. **33** Zo neme nu mijn heer de
koning de zaak niet in zijn hart, denkende: al des konings

zonen zijn dood; want Amnon alleen is dood. **34** Absalom nu
vluchtte; en de jongen, die de wacht hield, hief zijn ogen op,
en zag toe, en ziet, er kwam veel volks van den weg achter
hem, aan de zijde van het gebergte. **35** Toen zeide Jonadab
tot den koning: Zie, de zonen des konings komen; naar het
woord uws knechts, alzo is het geschied. **36** En het
geschiedde, als hij geeindigd had te spreken, ziet, zo
kwamen de zonen des konings, en hieven hun stemmen op
en weenden; en de koning ook en al zijn knechten weenden
met een zeer groot geween. **37** (Absalom dan vluchtte, en
toog tot Thalmai, den zoon van Ammihur, koning van Gesur.)
En hij droeg rouw over zijn zoon, al die dagen.

38 Alzo vluchtte Absalom, en toog naar Gesur; en hij was
aldaar drie jaren. **39** Toen verlangde de ziel van den koning
David zeer om naar Absalom uit te trekken; want hij had
zich getroost over Amnon, dat hij dood was.

2 Samuel 14

1 Als nu Joab, de zoon van Zeruja, merkte, dat des konings
hart over Absalom was; **2** Zo zond Joab heen naar Thekoa,
en nam van daar een wijze vrouw; en hij zeide tot haar: Stel
u toch, alsof gij rouw droegt, en trek nu rouwklederen aan,
en zalf u niet met olie, en wees als een vrouw, die nu vele
dagen rouw gedragen heeft over een dode; **3** En ga in tot
den koning, en spreek tot hem naar dit woord. En Joab leide
de woorden in haar mond. **4** En de Thekoietische vrouw
zeide tot den koning, als zij op haar aangezicht ter aarde
was gevallen, en zich nedergebogen had, zo zeide zij:
Behoud, o koning!

5 En de koning zeide tot haar: Wat is u? En zij zeide:
Zekerlijk, ik ben een weduwvrouw, en mijn man is
gestorven. **6** Nu had uw dienstmaagd twee zonen, en deze
beiden twistten in het veld, en er was geen scheider tussen
hen; zo sloeg de een den ander, en doodde hem. **7** En zie,
het ganse geslacht is opgestaan tegen uw dienstmaagd, en
hebben gezegd: Geef dien hier, die zijn broeder geslagen
heeft, dat wij hem voor de ziel zijns broeders, dien hij
doodgeslagen heeft, doden, en ook den erfgenaam
verdelgen; alzo zullen zij mijn kool, die overgebleven is,
uitblussen, opdat zij mijn man geen naam noch overblijfsel
laten op den aardbodem. **8** Toen zeide de koning tot deze
vrouw: Ga naar uw huis, en ik zal voor u gebieden. **9** En de
Thekoietische vrouw zeide tot den koning: Mijn heer koning,
de ongerechtigheid zij op mij en op mijns vaders huis; de
koning daarentegen, en zijn stoel, zij onschuldig. **10** En de
koning zeide: Spreekt iemand tegen u, zo breng hem tot mij;
en hij zal u voortaan niet meer aantasten. **11** En zij zeide:
De koning gedenke toch aan den HEERE, uw God, dat de
bloedwrekers niet te vele worden om te verderven, dat zij

mijn zoon niet verdelgen. Toen zeide hij: Zo waarachtig als
de HEERE leeft, indien er een van de haren uws zoons op de
aarde zal vallen! **12** Toen zeide deze vrouw: Laat toch uw
dienstmaagd een woord tot mijn heer den koning spreken.
En hij zeide: Spreek. **13** En de vrouw zeide: Waarom hebt gij
dan alzulks tegen Gods volk gedaan? Want daaruit, dat de
koning dit woord gesproken heeft, is hij als een schuldige,
dewijl de koning zijn verstotene niet wederhaalt. **14** Want
wij zullen den dood sterven, en wezen als water, dat, ter
aarde uitgestort zijnde, niet verzameld wordt. God dan zal
de ziel niet wegnemen, maar Hij zal gedachten denken, dat
Hij den verstotene niet van Zich verstote. **15** Nu dan, dat ik
gekomen ben, om ditzelve woord tot den koning, mijn heer,
te spreken, is omdat het volk mij vreesachtig gemaakt heeft;
zo zeide uw dienstmaagd: Ik zal nu tot den koning spreken;
misschien zal de koning het woord zijner dienstmaagd doen.
16 Want de koning zal horen, om zijn dienstmaagd te
redden van de hand des mans, die voorheeft mij en mijn
zoon te zamen van Gods erve te verdelgen. **17** Wijders zeide
uw dienstmaagd: Het woord mijns heren, des konings, zij
toch tot rust; want gelijk een Engel Gods, alzo is mijn heer
de koning, om te horen het goede en het kwade; en de
HEERE, uw God, zal met u zijn. **18** Toen antwoordde de
koning, en zeide tot de vrouw: Verberg nu niet voor mij de
zaak, die ik u vragen zal. En de vrouw zeide: Mijn heer de
koning spreke toch. **19** En de koning zeide: Is Joabs hand
met u in dit alles? En de vrouw antwoordde en zeide: Zo
waarachtig als uw ziel leeft, mijn heer koning, indien iemand
ter rechter-of ter linkerhand zou kunnen afwijken van alles,
wat mijn heer de koning gesproken heeft; want uw knecht
Joab heeft het mij geboden, en die heeft al deze woorden in
den mond uwer dienstmaagd gelegd; **20** Dat ik de gestalte
dezer zaak alzo omwenden zou, zulks heeft uw knecht Joab
gedaan; doch mijn heer is wijs, naar de wijsheid van een
Engel Gods, om te merken alles, wat op de aarde is. **21** Toen

zeide de koning tot Joab: Zie nu, ik heb deze zaak gedaan;
zo ga henen, haal den jongeling Absalom weder.

22 Toen viel Joab op zijn aangezicht ter aarde, en boog zich,
en dankte den koning; en Joab zeide: Heden heeft uw
knecht gemerkt, dat ik genade gevonden heb in uw ogen,
mijn heer koning! Omdat de koning het woord van zijn
knecht gedaan heeft. **23** Alzo maakte zich Joab op, en toog
naar Gesur; en hij bracht Absalom te Jeruzalem. **24** En de
koning zeide: Dat hij in zijn huis kere, en mijn aangezicht
niet zie. Alzo keerde Absalom in zijn huis, en zag des
konings aangezicht niet. **25** Nu was er in gans Israel geen
man zo schoon als Absalom, zeer te prijzen; van zijn
voetzool af tot zijn hoofdschedel toe was er geen gebrek in
hem.

26 En als hij zijn hoofd beschoor, (nu geschiedde het ten
einde van elk jaar, dat hij het beschoor, omdat het hem te
zwaar was, zo beschoor hij het), zo woog het haar zijns
hoofds tweehonderd sikkelen, naar des konings gewicht. **27**
Ook werden Absalom drie zonen geboren, en een dochter,
welker naam was Thamar; deze was een vrouw, schoon van
aanzien. **28** Alzo bleef Absalom twee volle jaren te
Jeruzalem, dat hij des konings aangezicht niet zag.

29 Daarom zond Absalom tot Joab, dat hij hem tot den
koning zond; maar hij wilde niet tot hem komen. Zo zond hij
nog ten anderen male; evenwel wilde hij niet komen. **30** Zo
zeide hij tot zijn knechten: Ziet, het stuk akkers van Joab is
aan de zijde van het mijne, en hij heeft gerst daarop; gaat
heen, en steekt het aan met vuur, en Absaloms knechten
staken dat stuk akkers aan met vuur. **31** Toen maakte zich
Joab op en kwam tot Absalom in het huis, en zeide tot hem:
Waarom hebben uw knechten het stuk akkers, dat mijn is,
met vuur aangestoken? **32** En Absalom zeide tot Joab: Zie,
ik heb tot u gezonden, zeggende: Kom herwaarts, dat ik u

tot den koning zende, om te zeggen: Waarom ben ik van
Gesur gekomen? Het ware mij goed, dat ik nog daar ware;
nu dan, laat mij het aangezicht des konings zien; is er dan
nog een misdaad in mij, zo dode hij mij. **33** Toen ging Joab in
tot den koning, en zeide het hem aan. Toen riep hij Absalom,
en hij kwam tot den koning in, en boog zich voor hem op
zijn aangezicht ter aarde, voor des konings aangezicht; en
de koning kuste Absalom.

2 Samuel 15

1 En het geschiedde daarna, dat Absalom zich liet bereiden
wagenen en paarden, en vijftig mannen, lopende voor zijn
aangezicht henen. **2** Ook maakte zich Absalom des morgens
vroeg op, en stond aan de zijde van den weg der poort. En
het geschiedde, dat Absalom allen man, die een geschil had,
om tot den koning ten gerichte te komen, tot zich riep, en
zeide: Uit welke stad zijt gij? Als hij dan zeide: Uw knecht is
uit een der stammen Israels; **3** Zo zeide Absalom tot hem:
Zie, uw zaken zijn goed en recht; maar gij hebt geen
verhoorder van des konings wege. **4** Voorts zeide Absalom:
Och, dat men mij ten rechter stelde in het land! Dat alle man
tot mij kwame, die een geschil of rechtzaak heeft, dat ik
hem recht sprake. **5** Het geschiedde ook, als iemand
naderde, om zich voor hem te buigen, zo reikte hij zijn hand
uit, en greep hem, en kuste hem. **6** En naar die wijze deed
Absalom aan gans Israel, die tot den koning ten gerichte
kwamen. Alzo stal Absalom het hart der mannen van Israel.
7 Ten einde nu van veertig jaren is het geschied, dat
Absalom tot den koning zeide: Laat mij toch heengaan, en
mijn gelofte, die ik den HEERE beloofd heb, te Hebron
betalen.

8 Want uw knecht heeft een gelofte beloofd, als ik te Gesur
in Syrie woonde, zeggende: Indien de HEERE mij zekerlijk
weder te Jeruzalem zal brengen, zo zal ik den HEERE dienen.
9 Toen zeide de koning tot hem: Ga in vrede. Alzo maakte hij
zich op, en ging naar Hebron. **10** Absalom nu had
verspieders uitgezonden in alle stammen van Israel, om te
zeggen: Als gij het geluid der bazuin zult horen, zo zult gij
zeggen: Absalom is koning te Hebron.

11 En er gingen met Absalom van Jeruzalem tweehonderd
mannen, genodigd zijnde, doch gaande in hun
eenvoudigheid, want zij wisten van geen zaak. **12** Absalom
zond ook om Achitofel, den Giloniet, Davids raad, uit zijn
stad, uit Gilo te halen, als hij offeranden offerde. En de
verbintenis werd sterk, en het volk kwam toe en
vermeerderde bij Absalom. **13** Toen kwam er een
boodschapper tot David, zeggende: Het hart van een
iegelijk in Israel volgt Absalom na.

14 Zo zeide David tot al zijn knechten, die met hem te
Jeruzalem waren: Maakt u op, en laat ons vlieden, want er
zou voor ons geen ontkomen zijn voor Absaloms aangezicht;
haast u, om weg te gaan, opdat hij niet misschien haaste, en
ons achterhale, en een kwaad over ons drijve, en deze stad
sla met de scherpte des zwaards. **15** Toen zeiden de
knechten des konings tot den koning: Naar alles, wat mijn
heer de koning verkiezen zal, ziet, hier zijn uw knechten. **16**
En de koning ging uit met zijn ganse huis te voet; doch de
koning liet tien bijwijven, om het huis te bewaren. **17** Als nu
de koning met al het volk te voet was uitgegaan, zo bleven
zij staan in een verre plaats. **18** En al zijn knechten gingen
aan zijn zijde heen, ook al de Krethi en al de Plethi, en al de
Gethieten, zeshonderd man, die van Gath te voet gekomen
waren, gingen voor des konings aangezicht heen. **19** Zo
zeide de koning tot Ithai, den Gethiet: Waarom zoudt gij ook
met ons gaan? Keer weder, en blijf bij den koning; want gij
zijt vreemd, en ook zult gij weder vertrekken naar uw plaats.

20 Gisteren zijt gij gekomen, en heden zou ik u met ons
omvoeren om te gaan? Zo ik toch gaan moet, waarheen ik
gaan kan, keer weder; en breng uw broederen wederom;
weldadigheid en trouw zij met u. **21** Maar Ithai antwoordde
den koning, en zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft, en
mijn heer de koning leeft, in de plaats, waar mijn heer de
koning zal zijn, hetzij ten dode, hetzij ten leven, daar zal uw

knecht voorzeker ook zijn! **22** Toen zeide David tot Ithai: Zo
kom, en ga over. Alzo ging Ithai, de Gethiet, over, en al zijn
mannen, en al de kinderen die met hem waren. **23** En het
ganse land weende met luider stem, als al het volk overging;
ook ging de koning over de beek Kidron, en al het volk ging
over, recht naar den weg der woestijn. **24** En ziet, Zadok
was ook daar, en al de Levieten met hem, dragende de ark
des verbonds van God, en zij zetten de ark Gods neder; en
Abjathar klom op, totdat al het volk uit de stad geeindigd
had over te gaan.

25 Toen zeide de koning tot Zadok: Breng de ark Gods
weder in de stad; indien ik genade zal vinden in des
HEEREN ogen, zo zal Hij mij wederhalen, en zal ze mij laten
zien, mitsgaders Zijn woning. **26** Maar indien Hij alzo zal
zeggen: Ik heb geen lust tot u; zie, hier ben ik, Hij doe mij,
zo als het in Zijn ogen goed is. **27** Voorts zeide de koning tot
den priester Zadok: Zijt gij niet een ziener? Keer weder in de
stad met vrede; ook ulieder beide zonen, Ahimaaz, uw zoon,
en Jonathan, Abjathars zoon, met u. **28** Zie, ik zal vertoeven
in de vlakke velden der woestijn, totdat er een woord van
ulieden kome, dat men mij aanzegge. **29** Alzo bracht Zadok,
en Abjathar, de ark Gods weder te Jeruzalem, en zij bleven
aldaar. **30** En David ging op door den opgang der olijven,
opgaande en wenende, en het hoofd was hem bewonden; en
hij zelf ging barrevoets; ook had al het volk, dat met hem
was, een iegelijk zijn hoofd bedekt, en zij gingen op,
opgaande en wenende.

31 Toen gaf men David te kennen, zeggende: Achitofel is
onder degenen, die zich met Absalom hebben verbonden.
Dies zeide David: O, HEERE! maak toch Achitofels raad tot
zotheid.

32 En het geschiedde, als David tot op de hoogte kwam, dat
hij aldaar God aanbad; ziet, toen ontmoette hem Husai, de

Archiet, hebbende zijn rok gescheurd, en aarde op zijn
hoofd.

33 En David zeide tot hem: Zo gij met mij voortgaat, zo zult
gij mij tot een last zijn; **34** Maar zo gij weder in de stad gaat,
en tot Absalom zegt: Uw knecht, ik zal des konings zijn; ik
ben wel uws vaders knecht van te voren geweest, maar nu
zal ik uw knecht zijn; zo zoudt gij mij den raad van Achitofel
te niet maken. **35** En zijn niet Zadok en Abjathar, de
priesters, aldaar met u? Zo zal het geschieden, dat gij alle
ding, dat gij uit des konings huis zult horen, den priesteren,
Zadok en Abjathar, zult te kennen geven. **36** Ziet, hun beide
zonen zijn aldaar bij hen, Ahimaaz, Zadoks, en Jonathan,
Abjathars zoon; zo zult gijlieden door hun hand tot mij
zenden alle ding, dat gij zult horen. **37** Alzo kwam Husai,
Davids vriend, in de stad; en Absalom kwam te Jeruzalem.

2 Samuel 16

1 Als nu David een weinig van de hoogte was voortgegaan,
ziet, toen ontmoette hem Ziba, Mefiboseths jongen, met een
paar gezadelde ezelen, en daarop tweehonderd broden, met
honderd stukken rozijnen, en honderd stukken
zomervruchten, en een lederen zak wijns. **2** En de koning
zeide tot Ziba: Wat zult gij daarmede? En Ziba zeide: De
ezels zijn voor het huis des konings, om op te rijden en het
brood en de zomervruchten, om te eten voor de jongens; en
de wijn, opdat de moeden in de woestijn drinken. **3** Toen
zeide de koning: Waar is dan de zoon uws heren? En Ziba
zeide tot den koning: Zie, hij blijft te Jeruzalem, want hij
zeide: Heden zal mij het huis Israels mijns vaders koninkrijk
wedergeven. **4** Zo zeide de koning tot Ziba: Zie, het zal het
uwe zijn alles wat Mefiboseth heeft. En Ziba zeide: Ik buig
mij neder, laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer
koning! **5** Als nu de koning David tot aan Bahurim kwam,
ziet, toen kwam van daar een man uit, van het geslacht van
het huis van Saul, wiens naam was Simei, de zoon van Gera;
hij ging steeds voort, en vloekte.

6 En hij wierp David met stenen, mitsgaders alle knechten
van den koning David, hoewel al het volk en al de helden
aan zijn rechter-en aan zijn linkerhand waren. **7** Aldus nu
zeide Simei in zijn vloeken: Ga uit, ga uit, gij, man des
bloeds, en gij, Belials man! **8** De HEERE heeft op u doen
wederkomen al het bloed van Sauls huis, in wiens plaats gij
geregeerd hebt; nu heeft de HEERE het koninkrijk gegeven
in de hand van Absalom, uw zoon; zie nu, gij zijt in uw
ongeluk, omdat gij een man des bloeds zijt. **9** Toen zeide
Abisai, de zoon van Zeruja, tot den koning: Waarom zou
deze dode hond mijn heer den koning vloeken? Laat mij
toch overgaan en zijn kop wegnemen.

10 Maar de koning zeide: Wat heb ik met u te doen, gij
zonen van Zeruja? Ja, laat hem vloeken; want de HEERE
toch heeft tot hem gezegd: Vloek David; wie zou dan
zeggen: Waarom hebt gij alzo gedaan? **11** Voorts zeide
David tot Abisai en tot al zijn knechten: Ziet, mijn zoon, die
van mijn lijf is voortgekomen, zoekt mijn ziel; hoeveel te
meer dan nu deze zoon van Jemini? Laat hem geworden, dat
hij vloeke, want de HEERE heeft het hem gezegd. **12**
Misschien zal de HEERE mijn ellende aanzien; en de HEERE
zal mij goed vergelden voor zijn vloek, te dezen dage. **13**
Alzo ging David met zijn lieden op den weg; en Simei ging al
voort langs de zijde des bergs tegen hem over, en vloekte,
en wierp met stenen van tegenover hem, en stoof met stof.
14 En de koning kwam in, en al het volk, dat met hem was,
moede zijnde; en hij verkwikte zich aldaar. **15** Absalom nu
en al het volk, de mannen van Israel, kwamen te Jeruzalem,
en Achitofel met hem.

16 En het geschiedde, als Husai, de Archiet, Davids vriend,
tot Absalom kwam, dat Husai tot Absalom zeide: De koning
leve, de koning leve! **17** Maar Absalom zeide tot Husai: Is dit
uw weldadigheid aan uw vriend? Waarom zijt gij niet met uw
vriend getogen? **18** En Husai zeide tot Absalom: Neen, maar
welken de HEERE verkiest, en al dit volk, en alle mannen
van Israel, diens zal ik zijn, en bij hem zal ik blijven. **19** En
ten andere, wien zou ik dienen? Zou het niet zijn voor het
aangezicht zijns zoons? Gelijk als ik voor het aangezicht
uws vaders gediend heb, alzo zal ik voor uw aangezicht zijn.
20 Toen zeide Absalom tot Achitofel: Geeft onder ulieden
raad, wat zullen wij doen?

21 En Achitofel zeide tot Absalom: Ga in tot de bijwijven
uws vaders, die hij gelaten heeft om het huis te bewaren; zo
zal gans Israel horen, dat gij bij uw vader stinkende zijt
geworden, en de handen van allen, die met u zijn, zullen
gesterkt worden. **22** Zo spanden zij Absalom een tent op het

dak; en Absalom ging in tot de bijwijven zijns vaders, voor de ogen van het ganse Israel. **23** En in die dagen was Achitofels raad, dien hij raadde, als of men naar Gods woord gevraagd had; alzo was alle raad van Achitofel, zo bij David als bij Absalom.

2 Samuel 17

1 Voorts zeide Achitofel tot Absalom: Laat mij nu twaalf
duizend mannen uitlezen, dat ik mij opmake en David dezen
nacht achterna jage. **2** Zo zal ik over hem komen, daar hij
moede en slap van handen is, en zal hem verschrikken, en al
het volk, dat met hem is, zal vluchten; dan zal ik den koning
alleen slaan. **3** En ik zal al het volk tot u doen wederkeren;
de man, dien gij zoekt, is gelijk het wederkeren van allen; zo
zal al het volk in vrede zijn. **4** Dit woord nu was recht in
Absaloms ogen, en in de ogen van alle oudsten Israels. **5**
Doch Absalom zeide: Roep toch ook Husai, den Archiet, en
laat ons horen, wat hij ook zegt. **6** En als Husai tot Absalom
inkwam, zo sprak Absalom tot hem, zeggende: Aldus heeft
Achitofel gesproken; zullen wij zijn woord doen? Zo niet,
spreek gij. **7** Toen zeide Husai tot Absalom: De raad, dien
Achitofel op ditmaal geraden heeft, is niet goed. **8** Wijders
zeide Husai: Gij kent uw vader en zijn mannen, dat zij
helden zijn, dat zij bitter van gemoed zijn, als een beer, die
van de jongen beroofd is in het veld; daartoe is uw vader
een krijgsman, en zal niet vernachten met het volk. **9** Zie,
nu heeft hij zich verstoken in een der holen, of in een der
plaatsen. En het zal geschieden, als er in het eerst
sommigen onder hen vallen, dat een ieder, die het zal horen,
alsdan zal zeggen: Er is een slag geschied onder het volk,
dat Absalom navolgt. **10** Zo zou hij, die ook een dapper man
is, wiens hart is als een leeuwenhart, te enen male smelten;
want gans Israel weet, dat uw vader een held is, en het
dappere mannen zijn, die met hem zijn. **11** Maar ik rade, dat
in alle haast tot u verzameld worde gans Israel, van Dan tot
Ber-seba toe, als zand, dat aan de zee is, in menigte; en dat
uw persoon medega in den strijd. **12** Dan zullen wij tot hem
komen, in een der plaatsen, waar hij gevonden wordt, en
hem gemakkelijk overvallen, gelijk als de dauw op den

aardbodem valt; en er zal van hem, en van al de mannen,
die met hem zijn, ook niet een worden overgelaten. **13** En
indien hij zich in een stad zal begeven, zo zal gans Israel
koorden tot dezelve stad aandragen, en wij zullen ze tot in
de beek nedertrekken, totdat ook niet een steentje aldaar
gevonden worde. **14** Toen zeide Absalom, en alle man van
Israel: De raad van Husai, den Archiet, is beter dan
Achitofels raad. Doch de HEERE had het geboden, om den
goeden raad van Achitofel te vernietigen, opdat de HEERE
het kwaad over Absalom bracht. **15** En Husai zeide tot
Zadok en tot Abjathar, de priesters: Alzo en alzo heeft
Achitofel Absalom en den oudsten van Israel geraden, maar
alzo en alzo heb ik geraden.

16 Nu dan, zendt haastelijk henen, en boodschapt David,
zeggende: Vernacht dezen nacht niet in de vlakke velden
der woestijn, en ook ga spoedig over; opdat de koning niet
verslonden worde, en al het volk, dat met hem is. **17**
Jonathan nu en Ahimaaz stonden bij de fontein Rogel; en
een dienstmaagd ging henen en zeide het hun aan; en zij
gingen henen en zeiden het den koning David aan; want zij
mochten zich niet zien laten, dat zij in de stad kwamen. **18**
Een jongen dan nog zag hen, en zeide het Absalom aan;
doch die beiden gingen haastelijk, en kwamen in eens mans
huis te Bahurim, dewelke een put had in zijn voorhof, en zij
daalden daarin. **19** En de vrouw nam en spreidde een deksel
over het opene van den put, en strooide gort daarop. Alzo
werd de zaak niet bekend. **20** Toen nu Absaloms knechten
tot de vrouw in het huis kwamen, zeiden zij: Waar zijn
Ahimaaz en Jonathan? En de vrouw zeide tot hen: Zij zijn
over dat waterriviertje gegaan. En toen zij hen gezocht en
niet gevonden hadden, keerden zij weder naar Jeruzalem.
21 En het geschiedde, nadat zij weggegaan waren, zo
klommen zij uit den put, en gingen henen en boodschapten
het den koning David; en zij zeiden tot David: Maakt ulieden
op, en gaat haastelijk over het water, want alzo heeft

Achitofel tegen ulieden geraden. **22** Toen maakte zich David
op, en al het volk, dat met hem was; en zij gingen over de
Jordaan. Aan het morgenlicht ontbrak er niet tot een toe, die
niet over de Jordaan gegaan was.

23 Als nu Achitofel zag, dat zijn raad niet gedaan was,
zadelde hij den ezel, en maakte zich op, en toog naar zijn
huis in zijn stad, en gaf bevel aan zijn huis, en verhing zich.
Alzo stierf hij, en werd begraven in zijns vaders graf.

24 David nu kwam te Mahanaim, en Absalom toog over de
Jordaan, hij en alle mannen van Israel met hem. **25** En
Absalom had Amasa in Joabs plaats gesteld over het heir.
Amasa nu was eens mans zoon, wiens naam was Jethra, de
Israeliet, die ingegaan was tot Abigail, dochter van Nahas,
zuster van Zeruja, Joabs moeder.

26 Israel nu en Absalom legerden zich in het land van
Gilead. **27** En het geschiedde, als David te Mahanaim
gekomen was, dat Sobi, de zoon van Nahas, van Rabba der
kinderen Ammons, en Machir, de zoon van Ammiel, van
Lodebar, en Barzillai, de Gileadiet, van Rogelim,

28 Beddewerk, en schalen, en aarden vaten, en tarwe, en
gerst, en meel, en geroost koren, en bonen, en linzen, ook
geroost, **29** En honig, en boter, en schapen, en koeienkazen,
brachten tot David, en tot het volk, dat met hem was, om te
eten, want zij zeiden: Dit volk is hongerig, en moede, en
dorstig in de woestijn.

2 Samuel 18

1 En David monsterde het volk, dat met hem was; en hij
stelde over hen oversten van duizenden, en oversten van
honderden. **2** Voorts zond David het volk uit, een derde deel
onder de hand van Joab, en een derde deel onder de hand
van Abisai, den zoon van Zeruja, Joabs broeder, en een
derde deel onder de hand van Ithai, den Gethiet. En de
koning zeide tot het volk: Ik zal ook zelf zekerlijk met
ulieden uittrekken. **3** Maar het volk zeide: Gij zult niet
uittrekken; want of wij te enen male vloden, zij zullen het
hart op ons niet stellen; ja, of de helft van ons stierf, zij
zullen het hart op ons niet stellen; maar gij zijt nu als tien
duizend onzer. Zo zal het nu beter zijn, dat gij ons uit de
stad ter hulpe zijt. **4** Toen zeide de koning tot hen: Ik zal
doen, wat goed is in uw ogen. De koning nu stond aan de
zijde van de poort, en al het volk trok uit bij honderden en
bij duizenden. **5** En de koning gebood Joab, en Abisai, en
Ithai, zeggende: Handelt mij zachtkens met den jongeling,
met Absalom. En al het volk hoorde het, als de koning aan al
de oversten van Absaloms zaak gebood. **6** Alzo toog het volk
uit in het veld, Israel tegemoet, en de strijd geschiedde bij
Efraims woud.

7 En het volk van Israel werd aldaar voor het aangezicht van
Davids knechten geslagen; en aldaar geschiedde te
dienzelven dage een grote slag, van twintig duizend. **8** Want
de strijd werd aldaar verspreid over al dat land. En het woud
verteerde meer van het volk, dan die het zwaard verteerde,
te dienzelven dage. **9** Absalom nu ontmoette voor het
aangezicht der knechten Davids; en Absalom reed op een
muildier; en als het muildier kwam onder de dichte takken
van een groten eik, zo werd zijn hoofd vast aan den eik, dat

hij hangen bleef tussen den hemel en tussen de aarde, en
het muildier, dat onder hem was, ging door.

10 Als dat een man zag, zo gaf hij het Joab te kennen, en
zeide: Zie, ik heb Absalom zien hangen aan een eik. **11** Toen
zeide Joab tot den man, die het hem te kennen gaf: Zie toch,
gij hebt het gezien, waarom dan hebt gij hem niet aldaar ter
aarde geslagen, alzo het aan mij stond om u tien
zilverlingen en een gordel te geven? **12** Maar die man zeide
tot Joab: En of ik al duizend zilverlingen op mijn handen
mocht wegen, zo zou ik mijn hand aan des konings zoon niet
slaan; want de koning heeft u, en Abisai, en Ithai, voor onze
oren geboden, zeggende: Hoedt u, wie gij zijt, van den
jongeling, van Absalom. **13** Of ik al valselijk tegen mijn ziel
handelde, zo zou toch geen ding voor den koning verborgen
worden; ook gij zelf zoudt er u van tegenover stellen. **14**
Toen zeide Joab: Ik zal hier bij u alzo niet vertoeven; en hij
nam drie pijlen, en stak ze in Absaloms hart, daar hij nog
levend was in het midden van den eik. **15** En tien jongens,
wapendragers van Joab, omringden hem, en zij sloegen
Absalom, en doodden hem. **16** Toen blies Joab met de
bazuin, en al het volk keerde af van Israel achterna te jagen,
want Joab hield het volk terug. **17** En zij namen Absalom, en
wierpen hem in het woud, in een groten kuil, en stelden op
hem een zeer groten steenhoop; en gans Israel vluchtte, een
iegelijk naar zijn tent. **18** Absalom nu had genomen, en in
zijn leven voor zich opgericht een pilaar, die in het
koningsdal is; want hij zeide: Ik heb geen zoon, om aan mijn
naam te doen gedenken; en hij had dien pilaar genoemd
naar zijn naam; daarom wordt hij tot op dezen dag
genoemd: Absaloms hand.

19 Toen zeide Ahimaaz, Zadoks zoon: Laat mij toch
heenlopen, en den koning boodschappen, dat de HEERE
hem recht gedaan heeft van de hand zijner vijanden.

20 Maar Joab zeide tot hem: Gij zult dezen dag geen
boodschapper zijn, maar op een anderen dag zult gij
boodschappen; dezen dag nu zult gij niet boodschappen,
daarom dat des konings zoon dood is. **21** En Joab zeide tot
Cuschi: Ga heen, en zeg den koning aan, wat gij gezien
hebt; en Cuschi boog zich voor Joab, en liep heen. **22** Doch
Ahimaaz, Zadoks zoon, voer nog voort en zeide tot Joab: Wat
het ook zij, laat mij toch ook Cuschi achterna lopen. En Joab
zeide: Waarom zoudt gij nu heenlopen, mijn zoon! Zo gij
toch geen bekwame boodschap hebt? **23** Wat het ook zij,
zeide hij, laat mij heenlopen; zo zeide hij tot hem: Loop
heen. En Ahimaaz liep den weg van het effen veld, en kwam
Cuschi voorbij. **24** David nu zat tussen de twee poorten; en
de wachter ging op het dak der poort aan den muur, en hief
zijn ogen op, en zag, en ziet, er liep een man alleen. **25** Zo
riep de wachter, en zeide het den koning aan; en de koning
zeide: Indien hij alleen is, zo is er een boodschap in zijn
mond; en hij ging al voort en naderde. **26** Toen zag de
wachter een anderen man lopende, en de wachter riep tot
den poortier en zeide: Zie, er loopt nog een man alleen. Toen
zeide de koning: Die is ook een boodschapper. **27** Voorts
zeide de wachter: Ik zie den loop des eersten aan, als den
loop van Ahimaaz, Zadoks zoon. Toen zeide de koning: Dat
is een goed man, en hij zal met een goede boodschap
komen. **28** Ahimaaz dan riep en zeide tot den koning Vrede!
En hij boog zich voor den koning met het aangezicht ter
aarde, en hij zeide: Geloofd zij de HEERE, uw God, Die de
mannen, dewelke hun hand tegen mijn heer den koning
ophieven, heeft overgegeven. **29** Toen zeide de koning: Is
het wel met den jongeling, met Absalom? En Ahimaaz zeide:
Ik zag een groot rumoer, als Joab, den knecht des konings,
en mij uw knecht afzond, maar ik weet niet wat. **30** En de
koning zeide: Ga om, stel u hier; zo ging hij om, en bleef
staan. **31** En ziet, Cuschi kwam aan; en Cuschi zeide: Mijn
heer den koning wordt geboodschapt, dat u de HEERE
heden heeft recht gedaan van de hand van al degenen, die

tegen u opstonden. **32** Toen zeide de koning tot Cuschi: Is
het wel met den jongeling, met Absalom? En Cuschi zeide:
De vijanden van mijn heer den koning, en allen, die tegen u
ten kwade opstaan, moeten worden als die jongeling. **33**
Toen werd de koning zeer beroerd, en ging op naar de
opperzaal der poort, en weende; en in zijn gaan zeide hij
alzo: Mijn zoon Absalom, mijn zoon, mijn zoon Absalom!
Och, dat ik, ik voor u gestorven ware, Absalom, mijn zoon,
mijn zoon!

2 Samuel 19

1 En Joab werd aangezegd: Zie, de koning weent, en bedrijft
rouw over Absalom. **2** Toen werd de verlossing te dienzelven
dage het ganse volk tot rouw; want het volk had te
dienzelven dage horen zeggen: Het smart den koning over
zijn zoon. **3** En het volk kwam te dienzelven dage
steelsgewijze in de stad, gelijk als het volk zich wegsteelt,
dat beschaamd is, wanneer zij in den strijd gevloden zijn. **4**
De koning nu had zijn aangezicht toegewonden, en de
koning riep met luider stem: Mijn zoon Absalom, Absalom,
mijn zoon, mijn zoon! **5** Toen kwam Joab tot den koning in
het huis, en zeide: Gij hebt heden beschaamd het
aangezicht van al uw knechten, die uw ziel, en de ziel uwer
zonen en uwer dochteren, en de ziel uwer vrouwen, en de
ziel uwer bijwijven heden hebben bevrijd; **6** Liefhebbende
die u haten, en hatende die u liefhebben; want gij geeft
heden te kennen, dat oversten en knechten bij u niets zijn;
want ik merk heden, dat zo Absalom leefde, en wij heden
allen dood waren, dat het alsdan recht zou zijn in uw ogen.
7 Zo sta nu op, ga uit, en spreek naar het hart uwer
knechten; want ik zweer bij den HEERE, als gij niet uitgaat,
zo er een man dezen nacht bij u zal vernachten! En dit zal u
kwader zijn, dan al het kwaad, dat over u gekomen is van
uw jeugd af tot nu toe. **8** Toen stond de koning op, en zette
zich in de poort. En zij lieten al het volk weten, zeggende:
Ziet, de koning zit in de poort. Toen kwam al het volk voor
des konings aangezicht, maar Israel was gevloden, een
iegelijk naar zijn tenten. **9** En al het volk, in alle stammen
van Israel, was onder zich twistende, zeggende: De koning
heeft ons gered van de hand onzer vijanden en hij heeft ons
bevrijd van de hand der Filistijnen, en nu is hij uit het land
gevlucht voor Absalom;

10 En Absalom, die wij over ons gezalfd hadden, is in den
strijd gestorven; nu dan, waarom zwijgt gijlieden van den
koning weder te halen? **11** Toen zond de koning David tot
Zadok en tot Abjathar, de priesteren, zeggende: Spreekt tot
de oudsten van Juda, zeggende: Waarom zoudt gijlieden de
laatsten zijn, om den koning weder te halen in zijn huis?
(Want de rede van het ganse Israel was tot den koning
gekomen in zijn huis.)

12 Gij zijt mijn broederen; mijn been en mijn vlees zijt gij;
waarom zoudt gij dan de laatsten zijn, om den koning weder
te halen? **13** En tot Amasa zult gijlieden zeggen: Zijt gij niet
mijn been en mijn vlees? God doe mij zo, en doe er zo toe,
zo gij niet krijgsoverste zult zijn voor mijn aangezicht, te
allen dage, in Joabs plaats. **14** Alzo neigde hij het hart aller
mannen van Juda, als van een enigen man; en zij zonden
henen tot den koning, zeggende: Keer weder, gij en al uw
knechten. **15** Toen keerde de koning weder, en kwam tot
aan de Jordaan; en Juda kwam te Gilgal, om den koning
tegemoet te gaan, dat zij den koning over de Jordaan
voerden. **16** En Simei, de zoon van Gera, een zoon van
Jemini, die van Bahurim was, haastte zich, en kwam af met
de mannen van Juda, den koning David tegemoet;

17 En duizend man van Benjamin met hem; ook Ziba, de
knecht van Sauls huis, en zijn vijftien zonen en zijn twintig
knechten met hem; en zij togen vaardiglijk over de Jordaan,
voor den koning. **18** Als nu de pont overvoer, om het huis
des konings over te halen, en te doen, wat goed was in zijn
ogen, zo viel Simei, de zoon van Gera, neder voor het
aangezicht des konings, als hij over de Jordaan voer; **19** En
hij zeide tot den koning: Mijn heer rekene mij niet toe de
misdaad, en gedenke niet, wat uw knecht verkeerdelijk
gedaan heeft, te dien dage, als mijn heer de koning uit
Jeruzalem uitging, dat het de koning zich ter harte zoude
nemen. **20** Want uw knecht weet het zekerlijk, ik heb

gezondigd; doch zie, ik ben heden gekomen, de eerste van
het ganse huis van Jozef, om mijn heer den koning tegemoet
af te komen. **21** Toen antwoordde Abisai, de zoon van
Zeruja, en zeide: Zou dan Simei hiervoor niet gedood
worden? Zo hij toch den gezalfde des HEEREN gevloekt
heeft. **22** Maar David zeide: Wat heb ik met ulieden te doen,
gij zonen van Zeruja! Dat gij mij heden ten satan zoudt zijn?
Zou heden iemand gedood worden in Israel? Want weet ik
niet, dat ik heden koning geworden ben over Israel? **23** En
de koning zeide tot Simei: Gij zult niet sterven. En de koning
zwoer hem. **24** Mefiboseth, Sauls zoon, kwam ook af den
koning tegemoet; en hij had zijn voeten niet schoon
gemaakt, noch zijn knevelbaard beschoren, noch zijn
klederen gewassen, van dien dag af, dat de koning was
weggegaan, tot dien dag toe, dat hij met vrede wederkwam.

25 En het geschiedde, als hij te Jeruzalem den koning
tegemoet kwam, dat de koning tot hem zeide: Waarom zijt
gij niet met mij getogen, Mefiboseth? **26** En hij zeide: Mijn
heer koning, mijn knecht heeft mij bedrogen; want uw
knecht zeide: Ik zal mij een ezel zadelen, en daarop rijden,
en tot den koning trekken, want uw knecht is kreupel. **27**
Daartoe heeft hij uw knecht bij mijn heer den koning
valselijk aangedragen; doch mijn heer de koning is als een
engel Gods; doe dan, wat goed is in uw ogen. **28** Want al
mijns vaders huis is niet geweest, dan maar lieden des
doods voor mijn heer den koning; nochtans hebt gij uw
knecht gezet onder degenen, die aan uw tafel eten; wat heb
ik dan meer voor gerechtigheid, en meer te roepen aan den
koning? **29** Toen zeide de koning tot hem: Waarom spreekt
gij meer van uw zaken? Ik heb gezegd: Gij en Ziba, deelt het
land. **30** En Mefiboseth zeide tot den koning: Hij neme het
ook gans weg, naardien mijn heer de koning met vrede in
zijn huis is gekomen. **31** Barzillai, de Gileadiet, kwam ook af
van Rogelim; en hij toog met den koning over de Jordaan,
om hem over de Jordaan te geleiden.

32 Barzillai nu was zeer oud, een man van tachtig jaren; en
hij had den koning onderhouden, toen hij te Mahanaim zijn
verblijf had; want hij was een zeer groot man. **33** En de
koning zeide tot Barzillai: Trekt gij met mij over, en ik zal u
bij mij te Jeruzalem onderhouden. **34** Maar Barzillai zeide tot
den koning: Hoe veel zullen de dagen der jaren mijns levens
zijn, dat ik met den koning zou optrekken naar Jeruzalem?
35 Ik ben heden tachtig jaren oud; zou ik kunnen
onderscheiden tussen goed en kwaad? Zou uw knecht
kunnen smaken, wat ik eet en wat ik drink? Zoude ik meer
kunnen horen naar de stem der zangers en zangeressen? En
waarom zou uw knecht mijn heer den koning verder tot een
last zijn? **36** Uw knecht zal maar een weinig met den koning
over de Jordaan gaan; waarom toch zou mij de koning zulk
een vergelding doen? **37** Laat toch uw knecht wederkeren,
dat ik sterve in mijn stad, bij het graf mijns vaders en mijner
moeder; maar zie, daar is uw knecht Chimham, laat dien
met mijn heer den koning overtrekken, en doe hem, wat
goed is in uw ogen. **38** Toen zeide de koning: Chimham zal
met mij overtrekken, en ik zal hem doen, wat goed is in uw
ogen; ja, alles, wat gij op mij begeren zult, zal ik u doen. **39**
Toen nu al het volk over de Jordaan gegaan was, en de
koning ook was overgegaan, kuste de koning Barzillai, en
zegende hem; alzo keerde hij weder naar zijn plaats. **40** En
de koning toog voort naar Gilgal, en Chimham toog met hem
voort; en al het volk van Juda had den koning overgevoerd,
als ook een gedeelte van het volk Israels.

41 En ziet, alle mannen van Israel kwamen tot den koning;
en zij zeiden tot den koning: Waarom hebben u onze
broeders, de mannen van Juda, gestolen, en hebben den
koning en zijn huis over de Jordaan gevoerd, en alle mannen
Davids met hem?

42 Toen antwoordden alle mannen van Juda tegen de
mannen van Israel: Omdat de koning ons na verwant is; en

waarom zijt gij nu toornig over deze zaak? Hebben wij dan enigszins gegeten van des konings kost, of heeft hij ons een geschenk geschonken? **43** En de mannen van Israel antwoordden den mannen van Juda, en zeiden: Wij hebben tien delen aan den koning, en ook aan David, wij, meer dan gij; waarom hebt gij ons dan gering geacht, dat ons woord niet het eerste geweest is, om onzen koning weder te halen? Maar het woord der mannen van Juda was harder dan het woord der mannen van Israel.

2 Samuel 20

1 Toen was daar bij geval een Belials man, wiens naam was
Seba, een zoon van Bichri, een man van Jemini; die blies
met de bazuin, en zeide: Wij hebben geen deel aan David,
en wij hebben geen erfenis aan den zoon van Isai, een
iegelijk naar zijn tenten, o Israel! **2** Toen toog alle man van
Israel op van achter David, Seba, den zoon van Bichri,
achterna; maar de mannen van Juda kleefden hun koning
aan, van de Jordaan af tot aan Jeruzalem. **3** Toen nu David in
zijn huis te Jeruzalem kwam, nam de koning de tien
vrouwen, zijn bijwijven, die hij gelaten had, om het huis te
bewaren, en deed ze in een huis van bewaring, en
onderhield ze, maar ging tot haar niet in. En zij waren
opgesloten tot op den dag van haarlieder dood, levende als
weduwen.

4 Voorts zeide de koning tot Amasa: Roep mij de mannen
van Juda te zamen, tegen den derden dag; en gij, stel u dan
hier.

5 En Amasa ging heen, om Juda bijeen te roepen; maar hij
bleef achter, boven den gezetten tijd, dien hij hem gezet
had. **6** Toen zeide David tot Abisai: Nu zal ons Seba, de zoon
van Bichri, meer kwaads doen, dan Absalom; neem gij de
knechten uws heren, en jaag hem achterna, opdat hij niet
misschien vaste steden voor zich vinde, en zich aan onze
ogen onttrekke. **7** Toen togen uit, hem achterna, de mannen
van Joab, en de Krethi, en de Plethi, en al de helden. Dezen
togen uit van Jeruzalem, om Seba, den zoon van Bichri,
achterna te jagen. **8** Als zij nu waren bij den groten steen,
die bij Gibeon is, zo kwam Amasa voor hun aangezicht. En
Joab was omgord over zijn kleed, dat hij aan had, en daarop
was een gordel, daar het zwaard aan vastgemaakt was op

zijn lenden in zijn schede; en als hij voortging, zo viel het
uit. **9** En Joab zeide tot Amasa: Is het wel met u, mijn
broeder? En Joab vatte met de rechterhand den baard van
Amasa, om hem te kussen. **10** En Amasa hoedde zich niet
voor het zwaard, dat in Joabs hand was; zo sloeg hij hem
daarmede aan de vijfde rib, en hij stortte zijn ingewand ter
aarde uit, en hij sloeg hem niet ten tweeden male, en hij
stierf. Toen jaagden Joab en zijn broeder Abisai, Seba, den
zoon van Bichri, achterna. **11** Maar een man, van Joabs
jongens, bleef bij hem staan, en hij zeide: Wie is er, die lust
heeft aan Joab, en wie is er, die voor David is, die volge Joab
na! **12** Amasa nu lag in het bloed gewenteld, midden op de
straat. Als die man zag, dat al het volk staan bleef, zo deed
hij Amasa weg van de straat in het veld, en wierp een kleed
op hem, dewijl hij zag, dat al wie bij hem kwam, bleef staan.
13 Toen hij nu van de straat weggenomen was, toog alle
man voort, Joab na, om Seba, den zoon van Bichri, achterna
te jagen. **14** En hij toog heen door alle stammen van Israel,
naar Abel, te weten, Beth-maacha, en het ganse Berim; en
zij verzamelden zich, en kwamen hem ook na.

15 En zij kwamen en belegerden hem in Abel Beth-maacha,
en zij wierpen een wal op tegen de stad, dat hij aan den
buitenmuur stond; en al het volk, dat met Joab was,
verdorven den muur, om dien neder te vellen. **16** Toen riep
een wijze vrouw uit de stad: Hoort, hoort, zegt toch tot Joab:
Nader tot hiertoe, dat ik tot u spreke.

17 Toen hij nu tot haar naderde, zeide de vrouw: Zijt gij
Joab? En hij zeide: Ik ben het; en zij zeide tot hem: Hoor de
woorden uwer dienstmaagd; en hij zeide: Ik hoor. **18** Toen
sprak zij, zeggende: In voortijden spraken zij gemeenlijk,
zeggende: Zij zullen zonder twijfel te Abel vragen; en alzo
volbrachten zij het. **19** Ik ben een van de vreedzamen, van
de getrouwen in Israel, en gij zoekt te doden een stad, die
een moeder is in Israel; waarom zoudt gij het erfdeel des

HEEREN verslinden? **20** Toen antwoordde Joab, en zeide: Het
zij verre, het zij verre van mij, dat ik zou verslinden, en dat
ik zou verderven! **21** De zaak is niet alzo; maar een man van
het gebergte van Efraim, wiens naam is Seba, de zoon van
Bichri, heeft zijn hand opgeheven tegen den koning, tegen
David; lever hem alleen, zo zal ik van deze stad aftrekken.
Toen zeide de vrouw tot Joab: Zie, zijn hoofd zal tot u over
den muur geworpen worden. **22** En de vrouw kwam in tot al
het volk, met haar wijsheid; en zij hieuwen Seba, den zoon
van Bichri, het hoofd af, en wierpen het tot Joab. Toen blies
hij met de bazuin, en zij verstrooiden zich van de stad, een
iegelijk naar zijn tenten; en Joab keerde weder naar
Jeruzalem tot den koning. **23** Joab nu was over het ganse
heir van Israel; en Benaja, de zoon van Jojada, over de Krethi
en over de Plethi;

24 En Adoram was over de schatting; en Josafat, de zoon
van Ahilud, was kanselier; **25** En Seja was schrijver; en
Zadok en Abjathar waren priesters. **26** En ook was Ira, de
Jairiet, Davids opperofficier.

2 Samuel 21

1 En er was in Davids dagen een honger, drie jaren, jaar
achter jaar; en David zocht het aangezicht des HEEREN. En
de HEERE zeide: Het is om Saul en om des bloedhuizes wil,
omdat hij de Gibeonieten gedood heeft. **2** Toen riep de
koning de Gibeonieten, en zeide tot hen: (De Gibeonieten
nu waren niet van de kinderen Israels, maar van het
overblijfsel der Amorieten; en de kinderen Israels hadden
hun gezworen, maar Saul zocht hen te slaan in zijn ijver
voor de kinderen van Israel en Juda.) **3** David dan zeide tot
de Gibeonieten: Wat zal ik ulieden doen, en waarmede zal ik
verzoenen, dat gij het erfdeel des HEEREN zegent? **4** Toen
zeiden de Gibeonieten tot hem: Het is ons niet te doen om
zilver en goud met Saul en met zijn huis; ook is het ons niet
om iemand te doden in Israel. En hij zeide: Wat zegt gij dan,
dat ik u doen zal? **5** En zij zeiden tot den koning: De man
die ons te niet gemaakt, en tegen ons gedacht heeft, dat wij
zouden verdelgd worden, zonder te kunnen bestaan in enige
landpale van Israel; **6** Laat ons zeven mannen van zijn
zonen gegeven worden, dat wij hen den HEERE ophangen te
Gibea Sauls, o, gij verkorene des HEEREN! En de koning
zeide: Ik zal hen geven. **7** Doch de koning verschoonde
Mefiboseth, den zoon van Jonathan, den zoon van Saul, om
den eed des HEEREN, die tussen hen was, tussen David en
tussen Jonathan, Sauls zoon. **8** Maar de koning nam de twee
zonen van Rizpa, dochter van Aja, die zij Saul gebaard had,
Armoni en Mefiboseth; daartoe de vijf zonen van Michals
zuster, Sauls dochter, die zij Adriel, den zoon van Barzillai,
den Meholathiet, gebaard had; **9** En hij gaf hen in de hand
der Gibeonieten, die ze ophingen op den berg voor het
aangezicht des HEEREN; en die zeven vielen tegelijk; en zij
werden gedood in de dagen van den oogst, in de eerste
dagen, in het begin van den gersteoogst. **10** Toen nam

Rizpa, de dochter van Aja, een zak, en spande dien voor zich
uit op een rotssteen, van het begin van den oogst, totdat er
water op hen drupte van den hemel; en zij liet het gevogelte
des hemels op hen niet rusten des daags, noch het gedierte
van het veld des nachts.

11 En het werd David aangezegd, wat Rizpa, de dochter van
Aja, Sauls bijwijf, gedaan had. **12** Zo ging David henen, en
nam de beenderen van Saul, en de beenderen van Jonathan,
zijn zoon, van de burgeren van Jabes in Gilead, die dezelve
gestolen hadden van de straat Beth-san, alwaar de
Filistijnen ze hadden opgehangen, ten dage als de Filistijnen
Saul sloegen op Gilboa.

13 En hij bracht van daar op de beenderen van Saul, en de
beenderen van Jonathan, zijn zoon; ook verzamelden zij de
beenderen der gehangenen. **14** En zij begroeven de
beenderen van Saul en zijn zoon Jonathan in het land van
Benjamin te Zela, in het graf van zijn vader Kis, en deden
alles, wat de koning geboden had. Alzo werd God na dezen
den lande verbeden. **15** Voorts hadden de Filistijnen nog
een krijg tegen Israel. En David toog af, en zijn knechten
met hem, en streden tegen de Filistijnen, dat David moede
werd.

16 En Isbi Benob, die van de kinderen van Rafa was, en het
gewicht zijner spies driehonderd gewicht kopers, en hij was
aangegord met een nieuw zwaard; deze dacht David te
slaan. **17** Maar Abisai, de zoon van Zeruja, hielp hem, en
sloeg den Filistijn, en doodde hem. Toen zwoeren hem de
mannen van David, zeggende: Gij zult niet meer met ons
uittrekken ten strijde, opdat gij de lamp van Israel niet
uitblust. **18** En het geschiedde daarna, dat er wederom een
krijg was te Gob tegen de Filistijnen. Toen sloeg Sibbechai,
de Husathiet, Saf, die van de kinderen van Rafa was. **19**
Voorts was er nog een krijg te Gob tegen de Filistijnen; en

Elhanan, de zoon van Jaare-oregim, sloeg Beth-halachmi, dewelke was met Goliath, den Gethiet, wiens spiesenhout was als een weversboom. **20** Nog was er ook een krijg te Gath; en er was een zeer lang man, die zes vingeren had aan zijn handen, en zes tenen aan zijn voeten, vier en twintig in getal, en deze was ook aan Rafa geboren. **21** En hij hoonde Israel; maar Jonathan, de zoon van Simea, Davids broeder, sloeg hem. **22** Deze vier waren aan Rafa geboren te Gath; en zij vielen door de hand van David, en door de hand zijner knechten.

2 Samuel 22

1 En David sprak de woorden dezes lieds tot den HEERE, ten
dage als de HEERE hem verlost had uit de hand van al zijn
vijanden, en uit de hand van Saul. **2** Hij zeide dan: De
HEERE is mij mijn Steenrots, en mijn Burg, en mijn Uithelper.

3 God is mijn Rots, ik zal op Hem betrouwen; mijn Schild en
de Hoorn mijns heils, mijn Hoog Vertrek en mijn Toevlucht,
mijn Verlosser! Van geweld hebt Gij mij verlost! **4** Ik riep den
HEERE aan, Die te prijzen is, en ik werd verlost van mijn
vijanden. **5** Want baren des doods hadden mij omvangen;
beken Belials verschrikten mij. **6** Banden der hel omringden
mij; strikken des doods bejegenden mij. **7** Als mij bange
was, riep ik den HEERE aan, en riep tot mijn God; en Hij
hoorde mijn stem uit Zijn paleis, en mijn geroep kwam in
Zijn oren. **8** Toen daverde en beefde de aarde; de
fondamenten des hemels beroerden zich, en daverden,
omdat Hij ontstoken was. **9** Rook ging op van Zijn neus, en
een vuur uit Zijn mond verteerde; kolen werden daarvan
aangestoken. **10** En Hij boog den hemel, en daalde neder;
en donkerheid was onder Zijn voeten. **11** En Hij voer op een
cherub, en vloog, en werd gezien op de vleugelen des winds.
12 En Hij zette duisternis rondom Zich tot tenten, een
samenbinding der wateren, wolken des hemels. **13** Van den
glans voor Hem henen werden kolen des vuurs aangestoken.
14 De HEERE donderde van den hemel, en de Allerhoogste
gaf Zijn stem. **15** En Hij zond pijlen uit en verstrooide ze;
bliksemen en verschrikte ze. **16** En de diepe kolken der zee
werden gezien, de gronden der wereld werden ontdekt, door
het schelden des HEEREN, van het geblaas des winds van
Zijn neus. **17** Hij zond van de hoogte, Hij nam mij, Hij trok
mij op uit grote wateren. **18** Hij verloste mij van mijn sterken
vijand, van mijn haters, omdat zij machtiger waren dan ik.

19 Zij hadden mij bejegend ten dage mijns ongevals; maar
de HEERE was mij een Steunsel. **20** En Hij voerde mij uit in
de ruimte, en rukte mij uit, want Hij had lust aan mij. **21** De
HEERE vergold mij naar mijn gerechtigheid; Hij gaf mij
weder naar de reinigheid mijner handen. **22** Want ik heb des
HEEREN wegen gehouden, en ben van mijn God niet
goddelooslijk afgegaan. **23** Want al Zijn rechten waren voor
mij, en Zijn inzettingen, daarvan week ik niet af. **24** Maar ik
was oprecht voor Hem; en ik wachtte mij voor mijn
ongerechtigheid. **25** Zo gaf mij de HEERE weder naar mijn
gerechtigheid, naar mijn reinigheid, voor Zijn ogen. **26** Bij
den goedertierene houdt Gij U goedertieren; bij den
oprechten held houdt Gij U oprecht. **27** Bij den reine houdt
Gij U rein; maar bij den verkeerde houdt Gij U verdraaid. **28**
En Gij verlost het bedrukte volk; maar Uw ogen zijn tegen
de hogen, Gij zult hen vernederen. **29** Want Gij zijt mijn
Lamp, o HEERE, en de HEERE doet mijn duisternis opklaren.
30 Want met U loop ik door een bende; met mijn God spring
ik over een muur. **31** Gods weg is volmaakt; de rede des
HEEREN is doorlouterd; Hij is een Schild allen, die op Hem
betrouwen. **32** Want wie is God, behalve de HEERE, en wie is
een rotssteen, behalve onze God? **33** God is mijn Sterkte en
Kracht; en Hij heeft mijn weg volkomen geopend. **34** Hij
maakt mijn voeten gelijk als der hinden, en stelt mij op mijn
hoogten. **35** Hij leert mijn handen ten strijde, zodat een
stalen boog met mijn armen verbroken is. **36** Ook hebt Gij
mij gegeven het schild Uws heils, en door Uw
verootmoedigen hebt Gij mij groot gemaakt. **37** Gij hebt
mijn voetstap ruim gemaakt onder mij; en mijn enkelen
hebben niet gewankeld. **38** Ik vervolgde mijn vijanden, en
verdelgde hen, en keerde niet weder, totdat ik ze verdaan
had. **39** En ik verteerde hen, en doorstak ze, dat zij niet
weder opstonden; maar zij vielen onder mijn voeten. **40**
Want Gij omgorddet mij met kracht ten strijde; Gij deedt
onder mij nederbukken, die tegen mij opstonden. **41** En Gij
gaaft mij den nek mijner vijanden, mijner haters, en ik

vernielde hen. **42** Zij zagen uit, maar er was geen verlosser;
naar den HEERE, maar Hij antwoordde hun niet. **43** Toen
vergruisde ik hen als stof der aarde; ik stampte ze, ik
breidde hen uit als slijk der straten. **44** Ook hebt Gij mij
uitgeholpen van de twisten mijns volks, Gij hebt mij
bewaard tot een hoofd der heidenen; het volk, dat ik niet
kende, heeft mij gediend. **45** Vreemden hebben zich mij
geveinsdelijk onderworpen; zo haast als hun oor van mij
hoorde, hebben zij mij gehoorzaamd. **46** Vreemden zijn
vervallen, en hebben zich aangegord uit hun sloten. **47** De
HEERE leeft, en geloofd zij mijn Rotssteen; en verhoogd zij
God, de Rotssteen mijns heils! **48** De God, Die mij
volkomene wraak geeft, en de volken onder mij nederwerpt;
49 En Die mij uitvoert van mijn vijanden; en Gij verhoogt
mij boven degenen, die tegen mij opstaan; Gij redt mij van
den man alles gewelds. **50** Daarom zal ik U, o HEERE, loven
onder de heidenen, en Uw Naam zal ik psalmzingen. **51** Hij
is een Toren der verlossingen Zijns konings, en Hij doet
goedertierenheid aan Zijn gezalfde, aan David en aan zijn
zaad, tot in eeuwigheid.

2 Samuel 23

1 Voorts zijn dit de laatste woorden van David. David, de
zoon van Isai zegt, en de man, die hoog is opgericht, de
gezalfde van Jakobs God, en liefelijk in psalmen van Israel,
zegt: **2** De Geest des HEEREN heeft door mij gesproken, en
Zijn rede is op mijn tong geweest. **3** De God Israels heeft
gezegd, de Rotssteen Israels heeft tot mij gesproken: Er zal
zijn een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een
Heerser in de vreze Gods. **4** En Hij zal zijn gelijk het licht des
morgens, wanneer de zon opgaat, des morgens zonder
wolken, wanneer van den glans na den regen de
grasscheutjes uit de aarde voortkomen. **5** Hoewel mijn huis
alzo niet is bij God, nochtans heeft Hij mij een eeuwig
verbond gesteld, dat in alles wel geordineerd en bewaard is;
voorzeker is daarin al mijn heil, en alle lust, hoewel Hij het
nog niet doet uitspruiten. **6** Maar de mannen Belials zullen
altemaal zijn als doornen, die weggeworpen worden, omdat
men ze met de hand niet kan vatten;

7 Maar een iegelijk, die ze zal aantasten, voorziet zich met
ijzer en het hout ener spies; en zij zullen ganselijk met vuur
verbrand worden ter zelver plaats. **8** Dit zijn de namen der
helden, die David gehad heeft: Joscheb Baschebeth, de zoon
van Tachkemoni, de voornaamste der hoofdlieden. Deze was
Adino, de Ezniet, die zich stelde tegen achthonderd, die van
hem verslagen werden op eenmaal.

9 En na hem was Eleazar, de zoon van Dodo, zoon van
Ahohi, deze was onder de drie helden met David, toen zij de
Filistijnen beschimpten, die aldaar ten strijde verzameld
waren, en de mannen van Israel waren opgetogen. **10** Deze
stond op, en sloeg onder de Filistijnen, totdat zijn hand
moede werd, ja, zijn hand aan het zwaard kleefde; en de

HEERE wrocht een groot heil ten zelven dage; en het volk
keerde wederom hem na, alleenlijk om te plunderen. **11** Na
hem nu was Samma, de zoon van Age, de Harariet. Toen de
Filistijnen verzameld waren in een dorp, en aldaar een stuk
akkers was vol linzen, en het volk voor het aangezicht der
Filistijnen vluchtte; **12** Zo stelde hij zich in het midden van
dat stuk, en verloste dat, en sloeg de Filistijnen; en de
HEERE wrocht een groot heil. **13** Ook gingen af drie van de
dertig hoofden, en kwamen in den oogst tot David, in de
spelonk van Adullam; en de hoop der Filistijnen had zich
gelegerd in het dal Rafaim. **14** En David was toen in een
vesting; en de bezetting der Filistijnen was toen te
Bethlehem. **15** En David kreeg lust, en zeide: Wie zal mij
water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de
poort is? **16** Toen braken die drie helden door het leger der
Filistijnen, en putten water uit Bethlehems bornput, die in
de poort is, en droegen het, en kwamen tot David; doch hij
wilde dat niet drinken, maar goot het uit voor den HEERE.
17 En zeide: Het zij verre van mij, o HEERE, dat ik dit zou
doen; zou ik drinken het bloed der mannen, die heengegaan
zijn met gevaar van hun leven? En hij wilde het niet drinken.
Dit deden die drie helden. **18** Abisai, Joabs broeder, de zoon
van Zeruja, die was ook een hoofd van drieen; en die hief
zijn spies op tegen driehonderd, die van hem verslagen
werden; en hij had een naam onder die drie. **19** Was hij niet
de heerlijkste van die drie? Daarom was hij hun tot een
overste. Maar hij kwam niet tot aan die eerste drie. **20**
Voorts Benaja, de zoon van Jojada, de zoon van een
dapperen man, groot van daden, van Kabzeel; die sloeg
twee sterke leeuwen van Moab; ook ging hij af, en sloeg een
leeuw in het midden van een kuil in den sneeuwtijd. **21**
Daartoe sloeg hij een Egyptischen man, een man van
aanzien; en in de hand des Egyptenaars was een spies, maar
hij ging tot hem af met een staf; en hij rukte de spies uit de
hand des Egyptenaars, en doodde hem met zijn eigen spies.
22 Die dingen deed Benaja, de zoon van Jojada; dies had hij

een naam onder de drie helden. **23** Hij was de heerlijkste
van de dertig, maar tot die drie eersten kwam hij niet; en
David stelde hem over zijn trawanten. **24** Asahel, Joabs
broeder, was onder de dertig; Elhanan, de zoon van Dodo,
van Bethlehem; **25** Samma, de Harodiet; Elika, de Harodiet;
26 Helez, de Paltiet; Ira, de zoon van Ikes, de Thekoiet; **27**
Abi-ezer, de Anetothiet; Mebunnai, de Husathiet; **28**
Zalmon, de Ahohiet; Maharai, de Netofathiet; **29** Heleb, de
zoon van Baena, de Netofathiet; Ithai, de zoon van Ribai,
van Gibea der kinderen Benjamins; **30** Benaja, de
Pirhathoniet; Hiddai, van de beken van Gaas; **31** Abi-albon,
de Arbathiet; Azmaveth, de Barhumiet; **32** Eljachba, de
Saalboniet; van de zonen van Jazen, Jonathan; **33** Samma,
de Harariet; Ahiam, de zoon van Sarar, de Harariet; **34**
Elifelet, de zoon van Ahasbai, de zoon van een Maachathiet;
Eliam, de zoon van Achitofel, de Giloniet; **35** Hezrai, de
Karmeliet; Paerai, de Arbiet; **36** Jig-al, de zoon van Nathan,
van Zoba; Bani, de Gadiet; **37** Zelek, de Ammoniet; Naharai,
de Beerothiet, de wapendrager van Joab, den zoon van
Zeruja; **38** Ira, de Jethriet; Gareb, de Jethriet; **39** Uria, de
Hethiet, zeven en dertig in alles.

2 Samuel 24

1 En de toorn des HEEREN voer voort te ontsteken tegen
Israel; en Hij porde David aan tegen henlieden, zeggende:
Ga, tel Israel en Juda. **2** De koning dan zeide tot Joab, den
krijgsoverste, die bij hem was: Trek nu om, door alle
stammen van Israel, van Dan tot Ber-seba toe, en tel het
volk, opdat ik het getal des volks wete. **3** Toen zeide Joab tot
den koning: Nu doe de HEERE, uw God, tot dit volk, zoals
deze en die nu zijn, honderdmaal meer, dat de ogen van
mijn heer den koning het aanzien; maar waarom heeft mijn
heer de koning lust tot deze zaak? **4** Doch des konings
woord nam de overhand tegen Joab, en tegen de oversten
des heirs. Alzo toog Joab uit, met de oversten des heirs, van
des konings aangezicht, om het volk Israel te tellen. **5** En zij
gingen over de Jordaan, en legerden zich bij Aroer, ter
rechterhand der stad, die in het midden is van de beek van
Gad, en aan Jaezer.

6 Voorts kwamen zij in Gilead, en in het lage land Hodsi; ook
kwamen zij tot Dan-jaan, en rondom bij Sidon. **7** En zij
kwamen tot de vesting van Tyrus, en alle steden der
Hevieten en der Kanaanieten; en zij kwamen uit aan het
zuiden van Juda te Ber-seba. **8** Alzo togen zij om door het
ganse land; en ten einde van negen maanden en twintig
dagen kwamen zij te Jeruzalem. **9** En Joab gaf de som van
het getelde volk aan den koning; en in Israel waren
achthonderd duizend strijdbare mannen, die het zwaard
uittrokken, en de mannen van Juda waren vijfhonderd
duizend man. **10** En Davids hart sloeg hem, nadat hij het
volk geteld had; en David zeide tot den HEERE: Ik heb zeer
gezondigd in hetgeen ik gedaan heb; maar nu, o HEERE,
neem toch de misdaad Uws knechts weg, want ik heb zeer
zottelijk gedaan.

11 Als nu David des morgens opstond, zo geschiedde het
woord des HEEREN tot den profeet Gad, Davids ziener,
zeggende: **12** Ga heen, en spreek tot David: Alzo zegt de
HEERE: Drie dingen draag Ik u voor; verkies u een uit die,
dat Ik u doe. **13** Zo kwam Gad tot David, en maakte het hem
bekend, en zeide tot hem: Zal u een honger van zeven jaren
in uw land komen? Of wilt gij drie maanden vlieden voor het
aangezicht uwer vijanden, dat die u vervolgen? Of dat er
drie dagen pestilentie in uw land zij? Merk nu, en zie toe,
wat antwoord ik Dien zal wederbrengen, Die mij gezonden
heeft. **14** Toen zeide David tot Gad: Mij is zeer bange; laat
ons toch in de hand des HEEREN vallen, want Zijn
barmhartigheden zijn vele, maar laat mij in de hand van
mensen niet vallen. **15** Toen gaf de HEERE een pestilentie in
Israel, van den morgen af tot den gezetten tijd toe; en er
stierven van het volk, van Dan tot Ber-seba toe, zeventig
duizend mannen.

16 Toen nu de engel zijn hand uitstrekte over Jeruzalem, om
haar te verderven, berouwde het den HEERE over dat
kwaad, en Hij zeide tot den engel, die het verderf onder het
volk maakte: Het is genoeg, trek uw hand nu af. De engel
des HEEREN nu was bij den dorsvloer van Arauna, den
Jebusiet. **17** En David, als hij den engel zag, die het volk
sloeg, sprak tot den HEERE, en zeide: Zie ik, ik heb
gezondigd, en ik, ik heb onrecht gehandeld, maar wat
hebben deze schapen gedaan? Uw hand zij toch tegen mij
en tegen mijns vaders huis. **18** En Gad kwam tot David op
dienzelfden dag, en zeide tot hem: Ga op, richt den HEERE
een altaar op, op den dorsvloer van Arauna, den Jebusiet.

19 Alzo ging David op naar het woord van Gad, gelijk als de
HEERE geboden had. **20** En Arauna zag toe, en zag den
koning en zijn knechten tot zich overkomen; zo ging Arauna
uit, en boog zich voor den koning met zijn aangezicht ter
aarde. **21** En Arauna zeide: Waarom komt mijn heer de

koning tot zijn knecht? En David zeide: Om dezen dorsvloer van u te kopen, om den HEERE een altaar te bouwen, opdat deze plage opgehouden worde van over het volk. **22** Toen zeide Arauna tot David: Mijn heer de koning neme en offere, wat goed is in zijn ogen; zie, daar de runderen ten brandoffer, en de sleden en het rundertuig tot hout. **23** Dit alles gaf Arauna, de koning, aan den koning. Voorts zeide Arauna tot den koning: De HEERE uw God neme een welgevallen in u! **24** Doch de koning zeide tot Arauna: Neen, maar ik zal het zekerlijk van u kopen voor den prijs; want ik zal den HEERE, mijn God, niet offeren brandofferen om niet. Alzo kocht David den dorsvloer en de runderen voor vijftig zilveren sikkelen. **25** En David bouwde aldaar den HEERE een altaar, en offerde brandofferen en dankofferen. Alzo werd de HEERE den lande verbeden, en deze plage van over Israel opgehouden.

1 Kings

1 Kings 1

1 De koning David nu was oud, wel bedaagd; en zij dekten
hem met klederen, doch hij kreeg gene warmte. **2** Toen
zeiden zijn knechten tot hem: Laat ze mijn heer den koning
een jonge dochter, een maagd zoeken, die voor het
aangezicht des konings sta, en hem koestere; en zij slape in
uw schoot, dat mijn heer de koning warm worde. **3** Zo
zochten zij een schone jonge dochter in alle landpalen van
Israel; en zij vonden Abisag, een Sunamietische, en
brachten ze tot den koning. **4** En de jonge dochter was
bovenmate schoon, en koesterde den koning, en diende
hem; doch den koning bekende ze niet. **5** Adonia nu, de
zoon van Haggith, verhief zich, zeggende: Ik zal koning zijn;
en hij bereidde zich wagenen en ruiteren, en vijftig mannen,
lopende voor zijn aangezicht.

6 En zijn vader had hem niet bedroefd van zijn dagen,
zeggende: Waarom hebt gij alzo gedaan? En ook was hij
zeer schoon van gedaante, en Haggith had hem gebaard na
Absalom. **7** En zijn raadslagen waren met Joab, den zoon van
Zeruja, en met Abjathar, den priester; die hielpen, volgende
Adonia. **8** Maar Zadok, de priester, en Benaja, de zoon van
Jojada, en Nathan, de profeet, en Simei, en Rei, en de
helden, die David had, waren met Adonia niet. **9** En Adonia
slachtte schapen en runderen, en gemest vee bij den steen
Zoheleth, die bij de fontein Rogel is; en noodde al zijn
broederen, de zonen des konings, en alle mannen van Juda,
des konings knechten. **10** Maar Nathan, den profeet, en
Benaja, en de helden, en Salomo, zijn broeder, noodde hij
niet. **11** Toen sprak Nathan tot Bathseba, de moeder van
Salomo, zeggende: Hebt gij niet gehoord, dat Adonia, de
zoon van Haggith, koning is? En onze heer David weet dat
niet.

12 Nu dan, kom, laat mij u toch een raad geven, dat gij uw
ziel en de ziel van uw zoon Salomo redt. **13** Ga heen, en
treed in tot den koning David, en zeg tot hem: Hebt gij niet,
mijn heer koning, uw dienstmaagd gezworen, zeggende:
Voorzeker, uw zoon Salomo zal na mij koning zijn, en hij zal
op mijn troon zitten! Waarom dan is Adonia koning? **14** Zie,
als gij daar nog met den koning spreken zult, zo zal ik na u
inkomen, en zal uw woorden vervullen. **15** En Bathseba ging
in tot den koning in de binnenkamer; doch de koning was
zeer oud, en Abisag, de Sunamietische, diende den koning.

16 En Bathseba neigde het hoofd en boog zich neder voor
den koning; en de koning zeide: Wat is u? **17** En zij zeide tot
hem: Mijn heer! gij hebt uw dienstmaagd bij den HEERE, uw
God, gezworen: Voorzeker Salomo, uw zoon, zal na mij
koning zijn, en hij zal op mijn troon zitten! **18** En nu zie,
Adonia is koning; en nu, mijn heer koning, gij weet het niet.
19 En hij heeft ossen, en gemest vee, en schapen in
menigte geslacht, en genood al de zonen des konings, en
Abjathar, den priester, en Joab, den krijgsoverste, maar uw
knecht Salomo heeft hij niet genood. **20** Maar gij, mijn heer
koning, de ogen van het ganse Israel zijn op u, dat gij hun
zoudt te kennen geven, wie op den troon van mijn heer den
koning na hem zitten zal. **21** Anders zal het geschieden, als
mijn heer de koning met zijn vaderen zal ontslapen zijn, dat
ik en mijn zoon Salomo als zondaars zullen zijn. **22** En ziet,
zij sprak nog met den koning, als de profeet Nathan inkwam.

23 En zij gaven den koning te kennen, zeggende: Zie, de
profeet Nathan is daar; en hij kwam voor het aangezicht des
konings, en boog zich voor den koning op zijn aangezicht ter
aarde. **24** En Nathan zeide: Mijn heer koning! hebt gij
gezegd: Adonia zal na mij koning zijn, en hij zal op mijn
troon zitten? **25** Want hij is heden afgegaan, en heeft
geslacht ossen, en gemest vee, en schapen in menigte, en
heeft genood al de zonen des konings, en de oversten des

heirs, en Abjathar, den priester; en zie, zij eten, en drinken
voor zijn aangezicht, en zeggen: De koning Adonia leve! **26**
Maar mij, die uw knecht ben, en Zadok, den priester, en
Benaja, den zoon van Jojada, en Salomo, uw knecht, heeft hij
niet genood. **27** Is deze zaak van mijn heer den koning
geschied? En hebt gij uw knecht niet bekend gemaakt, wie
op den troon van mijn heer den koning na hem zitten zou?
28 En de koning David antwoordde en zeide: Roept mij
Bathseba; en zij kwam voor het aangezicht des konings, en
stond voor het aangezicht des konings.

29 Toen zwoer de koning, en zeide: Zo waarachtig als de
HEERE leeft, die mijn ziel uit allen nood verlost heeft; **30**
Voorzeker, gelijk als ik u gezworen heb bij den HEERE, den
God Israels, zeggende: Voorzeker zal uw zoon Salomo na mij
koning zijn, en zal op mijn troon in mijn plaats zitten;
voorzeker, alzo zal ik te dezen zelfden dage doen. **31** Toen
neigde zich Bathseba met het aangezicht ter aarde, en boog
zich neder voor den koning, en zeide: Mijn heer de koning
David leve in eeuwigheid! **32** En de koning David zeide:
Roep mij Zadok, den priester, en Nathan, den profeet, en
Benaja, den zoon van Jojada; en zij kwamen voor het
aangezicht des konings.

33 En de koning zeide tot hen: Neemt met u de knechten
uws heren, en doet mijn zoon Salomo rijden op de
muilezelin, die voor mij is; en voert hem af naar Gihon. **34**
En dat Zadok, de priester, met Nathan, den profeet, hem
aldaar tot koning over Israel zalven. Daarna zult gij met de
bazuin blazen, en zeggen: De koning Salomo leve! **35** Dan
zult gij achter hem optrekken, en hij zal komen, en zal op
mijn troon zitten, en hij zal koning zijn in mijn plaats; want
ik heb geboden, dat hij een voorganger zou zijn over Israel
en over Juda. **36** Toen antwoordde Benaja, de zoon van
Jojada, den koning, en zeide: Amen; alzo zegge de HEERE,
de God van mijn heer den koning! **37** Gelijk als de HEERE

met mijn heer den koning geweest is, alzo zij Hij met
Salomo; en Hij make zijn troon groter dan den troon van
mijn heer den koning David! **38** Toen ging Zadok, de
priester, af, met Nathan, den profeet, en Benaja, den zoon
van Jojada, en de Krethi en de Plethi, en zij deden Salomo
rijden op de muilezelin van den koning David, en geleidden
hem naar Gihon. **39** En Zadok, de priester, nam den
oliehoorn uit de tent, en zalfde Salomo; en zij bliezen met de
bazuin, en al het volk zeide: De koning Salomo leve! **40** En
al het volk kwam op achter hem, en het volk pijpte met
pijpen, en verblijdde zich met grote blijdschap, zodat de
aarde van hun geluid spleet. **41** En Adonia hoorde het, en al
de genoden, die met hem waren, die nu geeindigd hadden
te eten; ook hoorde Joab het geluid der bazuinen, en zeide:
Waarom is het geroep dier stad, die in roer is?

42 Als hij nog sprak, ziet, zo kwam Jonathan, de zoon van
Abjathar, den priester; en Adonia zeide: Kom in, want gij zijt
een kloek man, en zult het goede boodschappen. **43** En
Jonathan antwoordde en zeide tot Adonia: Ja, maar onze
heer, de koning David, heeft Salomo tot koning gemaakt. **44**
En de koning heeft met hem gezonden Zadok, den priester,
en Nathan, den profeet, en Benaja, den zoon van Jojada, en
de Krethi en de Plethi; en zij hebben hem doen rijden op de
muilezelin des konings. **45** Daartoe hebben hem Zadok, de
priester, en Nathan, de profeet, in Gihon tot koning gezalfd,
en zijn van daar blijde opgetogen, zodat de stad in roer is;
dat is het geroep, dat gij gehoord hebt. **46** En ook zit
Salomo op den troon des koninkrijks. **47** Zo zijn ook de
knechten des konings gekomen, om onzen heer, den koning
David, te zegenen, zeggende: Uw God make den naam van
Salomo beter dan uw naam, en make zijn troon groter dan
uw troon; en de koning heeft aangebeden op de slaapstede.
48 Ja, ook heeft de koning aldus gezegd: Geloofd zij de
HEERE, de God Israels, Die heden gegeven heeft een,
zittende op mijn troon, dat het mijn ogen gezien hebben! **49**

Toen verschrikten en stonden op al de genoden, die bij
Adonia waren, en gingen een iegelijk zijns weegs. **50** Doch
Adonia vreesde voor Salomo, en hij stond op, en ging heen,
en vatte de hoornen des altaars.

51 En men maakte Salomo bekend, zeggende: Zie, Adonia
vreest den koning Salomo, want zie, hij heeft de hoornen
des altaars gevat, zeggende: Dat de koning Salomo mij als
heden zwere, dat hij zijn knecht met het zwaard niet doden
zal! **52** En Salomo zeide: Indien hij een vroom man zal zijn,
daar zal niet van zijn haar op de aarde vallen; maar indien in
hem kwaad bevonden zal worden, zo zal hij sterven. **53** En
de koning Salomo zond heen, en zij deden hem afgaan van
het altaar; en hij kwam, en boog zich neder voor den koning
Salomo. En Salomo zeide tot hem: Ga heen naar uw huis.

1 Kings 2

1 Als nu de dagen van David nabij waren, dat hij sterven
zou, zo gebood hij zijn zoon Salomo, zeggende: **2** Ik ga heen
in den weg der ganse aarde, zo wees sterk, en wees een
man. **3** En neem waar de wacht des HEEREN, uws Gods, om
te wandelen in Zijn wegen, om te onderhouden Zijn
inzettingen, en Zijn geboden, en Zijn rechten, en Zijn
getuigenissen, gelijk geschreven is in de wet van Mozes;
opdat gij verstandelijk handelt in al wat gij doen zult, en al
waarheen gij u wenden zult; **4** Opdat de HEERE bevestige
Zijn woord, dat Hij over mij gesproken heeft, zeggende:
Indien uw zonen hun weg bewaren, om voor Mijn aangezicht
trouwelijk, met hun ganse hart en met hun ganse ziel te
wandelen, zo zal geen man, zeide Hij, u afgesneden worden
van den troon Israels. **5** Zo weet gij ook, wat Joab, de zoon
van Zeruja, mij gedaan heeft, en wat hij gedaan heeft aan
de twee krijgsoversten van Israel, Abner, den zoon van Ner,
en Amasa, den zoon van Jether, dien hij gedood heeft, en
heeft krijgsbloed vergoten in vrede; en hij heeft krijgsbloed
gedaan aan zijn gordel, die aan zijn lendenen was, en aan
zijn schoenen, die aan zijn voeten waren. **6** Doe dan naar uw
wijsheid, dat gij zijn grauwe haar niet met vrede in het graf
laat dalen. **7** Maar aan de zonen van Barzillai, den Gileadiet,
zult gij weldadigheid bewijzen, en zij zullen zijn onder
degenen, die aan uw tafel eten; want alzo naderden zij tot
mij, als ik vluchtte voor het aangezicht van uw broeder
Absalom. **8** En zie, bij u is Simei, de zoon van Gera, de zoon
van Jemini, uit Bahurim, die mij vloekte met een geweldige
vloek, ten dage als ik ging naar Mahanaim; doch hij kwam af
mij tegemoet aan de Jordaan, en ik zwoer hem bij den
HEERE, zeggende: Zo ik hem met het zwaard dode! **9** Maar
nu, houd hem niet onschuldig, dewijl gij een wijs man zijt;
en gij zult weten, wat gij hem doen zult, opdat gij zijn

grauwe haar met bloed in het graf doet dalen. **10** En David
ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven in de stad
Davids. **11** De dagen nu, die David geregeerd heeft over
Israel, zijn veertig jaren; zeven jaren heeft hij geregeerd in
Hebron, en in Jeruzalem heeft hij drie en dertig jaren
geregeerd. **12** En Salomo zat op den troon van zijn vader
David; en zijn koninkrijk werd zeer bevestigd.

13 Toen kwam Adonia, de zoon van Haggith, tot Bathseba,
de moeder van Salomo; en zij zeide: Is uw komst vrede? En
hij zeide: Vrede.

14 Daarna zeide hij: Ik heb een woord aan u. En zij zeide:
Spreek. **15** Hij zeide dan: Gij weet, dat het koninkrijk mijn
was, en het ganse Israel zijn aangezicht op mij gezet had,
dat ik koning zijn zou; hoewel het koninkrijk omgewend en
mijns broeders geworden is; want het is van den HEERE hem
geworden. **16** En nu begeer ik van u een enige begeerte;
wijs mijn aangezicht niet af. En zij zeide tot hem: Spreek. **17**
En hij zeide: Spreek toch tot den koning Salomo, want hij zal
uw aangezicht niet afwijzen, dat hij mij Abisag, de
Sunamietische, ter vrouwe geve. **18** En Bathseba zeide: Het
is goed, ik zal den koning voor u aanspreken. **19** Zo kwam
Bathseba tot den koning Salomo, om hem voor Adonia aan
te spreken. En de koning stond op, haar tegemoet, en boog
zich voor haar; daarna zat hij op zijn troon, en deed een
stoel voor de moeder des konings zetten; en zij zat aan zijn
rechterhand.

20 Toen zeide zij: Ik begeer van u een enige kleine
begeerte, wijs mijn aangezicht niet af. En de koning zeide
tot haar: Begeer, mijn moeder, want ik zal uw aangezicht
niet afwijzen. **21** En zij zeide: Laat Abisag, de
Sunamietische, aan Adonia, uw broeder, ter vrouwe gegeven
worden. **22** Toen antwoordde de koning Salomo, en zeide tot
zijn moeder: En waarom begeert gij Abisag, de

Sunamietische, voor Adonia? Begeer ook voor hem het
koninkrijk (want hij is mijn broeder, die ouder is dan ik ben),
ja, voor hem, en voor Abjathar, den priester, en voor Joab,
den zoon van Zeruja. **23** En de koning Salomo zwoer bij den
HEERE, zeggende: Zo doe mij God, en zo doe Hij daartoe,
voorzeker Adonia zal dat woord tegen zijn leven gesproken
hebben! **24** En nu, zo waarachtig als de HEERE leeft, Die mij
bevestigd heeft, en mij heeft doen zitten op den troon van
mijn vader David, en Die mij een huis gemaakt heeft, gelijk
als Hij gesproken had; voorzeker, Adonia zal heden gedood
worden! **25** En de koning Salomo zond door de hand van
Benaja, den zoon van Jojada; die viel op hem aan, dat hij
stierf. **26** En tot Abjathar, den priester, zeide de koning: Ga
naar Anathoth, op uw akkers; want gij zijt een man des
doods; maar op dezen dag zal ik u niet doden, omdat gij de
ark des Heeren HEEREN voor het aangezicht van mijn vader
David gedragen hebt, en omdat gij verdrukt zijt geweest, in
alles, waarin mijn vader verdrukt was.

27 Salomo dan verdreef Abjathar, dat hij des HEEREN
priester niet ware, om te vervullen het woord des HEEREN,
hetwelk Hij over het huis van Eli te Silo gesproken had. **28**
Als het gerucht tot Joab kwam (want Joab had zich gewend
achter Adonia, hoewel hij zich niet had gewend achter
Absalom), zo vluchtte Joab tot de tent des HEEREN, en vatte
de hoornen des altaars.

29 En het werd den koning Salomo aangezegd, dat Joab tot
de tent des HEEREN gevloden was, en zie, hij is bij het
altaar. Toen zond Salomo Benaja, den zoon van Jojada,
zeggende: Ga heen, val op hem aan. **30** En Benaja kwam tot
de tent des HEEREN, en zeide tot hem: Zo zegt de koning:
Kom uit. En hij zeide: Neen, maar hier zal ik sterven! En
Benaja bracht het antwoord weder aan den koning,
zeggende: Zo heeft Joab gesproken, en zo heeft hij mij
geantwoord. **31** En de koning zeide tot hem: Doe gelijk als

hij gesproken heeft, en val op hem aan, en begraaf hem,
opdat gij wegdoet, van mij en van mijns vaders huis, dat
bloed, dat Joab zonder oorzaak vergoten heeft. **32** Zo zal de
HEERE zijn bloed op zijn hoofd doen wederkeren, omdat hij
op twee mannen, rechtvaardiger en beter dan hij,
aangevallen is, en die met het zwaard gedood heeft, daar
het mijn vader David niet wist, Abner, den zoon van Ner,
den krijgsoverste van Israel, en Amasa, den zoon van Jether,
den krijgsoverste van Juda. **33** Alzo zal hun bloed
wederkeren op het hoofd van Joab, en op het hoofd van zijn
zaad in eeuwigheid; maar David, en zijn zaad, en zijn huis,
en zijn troon zal vrede hebben van den HEERE tot in
eeuwigheid. **34** En Benaja, de zoon van Jojada, ging op, en
viel op hem aan, en doodde hem; en hij werd begraven in
zijn huis, in de woestijn. **35** En de koning zette Benaja, den
zoon van Jojada, in zijn plaats over het heir; en Zadok, den
priester, zette de koning in de plaats van Abjathar.

36 Daarna zond de koning, en riep Simei, en zeide tot hem:
Bouw u een huis in Jeruzalem, en woon aldaar; en ga van
daar niet uit herwaarts of derwaarts.

37 Want het zal geschieden ten dage van uw uitgaan, als gij
over de beek Kidron zult gaan, weet voorzeker, dat gij den
dood sterven zult; uw bloed zal op uw hoofd zijn. **38** En
Simei zeide tot den koning: Dat woord is goed; gelijk als
mijn heer de koning gesproken heeft, alzo zal uw knecht
doen. En Simei woonde te Jeruzalem vele dagen. **39** Doch
het geschiedde met het einde van drie jaren, dat twee
knechten van Simei wegliepen tot Achis, den zoon van
Maacha, den koning van Gath; en men gaf het Simei te
kennen, zeggende: Zie, uw knechten zijn in Gath. **40** Toen
maakte zich Simei op, en zadelde zijn ezel, en toog heen
naar Gath tot Achis, om zijn knechten te zoeken; zo toog
Simei heen, en bracht zijn knechten van Gath. **41** En het
werd Salomo aangezegd, dat Simei uit Jeruzalem naar Gath

getogen, en wedergekomen was. **42** Toen zond de koning,
en riep Simei, en zeide tot hem: Heb ik u niet beedigd bij
den HEERE, en tegen u betuigd, zeggende: Ten dage van uw
uitgaan, als gij zult herwaarts of derwaarts gaan, weet
voorzeker, dat gij den dood zult sterven? En gij zeidet tot
mij: Dat woord is goed, dat ik gehoord heb. **43** Waarom dan
hebt gij den eed des HEEREN niet gehouden, en het gebod,
dat ik over u geboden had? **44** Verder zeide de koning tot
Simei: Gij weet al de boosheid, die uw hart weet, die gij aan
mijn vader David gedaan hebt; daarom heeft de HEERE uw
boosheid op uw hoofd doen wederkeren. **45** Maar de koning
Salomo is gezegend; en de troon van David zal bevestigd
zijn voor het aangezicht des HEEREN tot in eeuwigheid. **46**
En de koning gebood Benaja, den zoon van Jojada; die ging
uit, en viel op hem aan, dat hij stierf. Alzo is het koninkrijk
bevestigd in de hand van Salomo.

1 Kings 3

1 En Salomo verzwagerde zich met Farao, den koning van
Egypte; en nam de dochter van Farao, en bracht ze in de
stad Davids totdat hij voleind zou hebben het bouwen van
zijn huis en het huis des HEEREN, en den muur van
Jeruzalem rondom. **2** Alleenlijk offerde het volk op de
hoogten, want geen huis was den Naam des HEEREN
gebouwd, tot die dagen toe. **3** En Salomo had den HEERE
lief, wandelende in de inzettingen van zijn vader David;
alleenlijk offerde hij en rookte op de hoogten. **4** En de
koning ging naar Gibeon, om aldaar te offeren, omdat die
hoogte groot was; duizend brandofferen offerde Salomo op
dat altaar. **5** Te Gibeon verscheen de HEERE aan Salomo in
een droom des nachts en God zeide: Begeer wat Ik u geven
zal.

6 En Salomo zeide: Gij hebt aan Uw knecht David, mijn
vader, grote weldadigheid gedaan, gelijk als hij voor Uw
aangezicht gewandeld heeft, in waarheid, en in
gerechtigheid, en in oprechtheid des harten met U; en Gij
hebt hem deze grote weldadigheid gehouden, dat Gij hem
gegeven hebt een zoon, zittende op zijn troon, als te dezen
dage. **7** Nu dan, HEERE, mijn God! Gij hebt Uw knecht
koning gemaakt in de plaats van mijn vader David; en ik
ben een klein jongeling, ik weet niet uit te gaan noch in te
gaan. **8** En Uw knecht is in het midden van Uw volk, dat Gij
verkoren hebt, een groot volk, hetwelk niet kan geteld noch
gerekend worden, vanwege de menigte. **9** Geef dan Uw
knecht een verstandig hart, om Uw volk te richten,
verstandelijk onderscheidende tussen goed en kwaad; want
wie zou dit Uw zwaar volk kunnen richten? **10** Die zaak nu
was goed in de ogen des HEEREN, dat Salomo deze zaak
begeerd had. **11** En God zeide tot hem: Daarom dat gij deze

zaak begeerd hebt, en niet begeerd hebt, voor u vele dagen,
noch voor u begeerd hebt rijkdom, noch begeerd hebt de
ziel uwer vijanden; maar hebt begeerd verstand voor u, om
gerichtszaken te horen; **12** Zie, Ik heb gedaan naar uw
woorden; zie, Ik heb u een wijs en verstandig hart gegeven,
dat uws gelijke voor u niet geweest is, en uws gelijke na u
niet opstaan zal. **13** Zelfs ook wat gij niet begeerd hebt, heb
Ik u gegeven, beide rijkdom en eer; dat uws gelijke niemand
onder de koningen al uw dagen zijn zal. **14** En zo gij in Mijn
wegen wandelen zult, onderhoudende Mijn inzettingen en
Mijn geboden, gelijk als uw vader David gewandeld heeft, zo
zal Ik ook uw dagen verlengen. **15** En Salomo waakte op, en
ziet, het was een droom. En hij kwam te Jeruzalem, en stond
voor de ark des verbonds des HEEREN, en offerde
brandofferen, en bereidde dankofferen, en maakte een
maaltijd voor al zijn knechten. **16** Toen kwamen er twee
vrouwen, die hoeren waren, tot den koning; en zij stonden
voor zijn aangezicht.

17 En de ene vrouw zeide: Och, mijn heer. Ik en deze vrouw
wonen in een huis; en ik heb bij haar in dat huis gebaard. **18**
Het is nu geschied op den derden dag na mijn baren dat
deze vrouw ook gebaard heeft; en wij waren te zamen, geen
vreemde was met ons in dat huis, behalve ons tweeen in het
huis. **19** En de zoon dezer vrouw is des nachts gestorven,
omdat zij op hem gelegen had. **20** En zij stond ter
middernacht op, en nam mijn zoon van bij mij, als uw
dienstmaagd sliep, en leide hem in haar schoot, en haar
doden zoon leide zij in mijn schoot. **21** En ik stond in de
morgen op, om mijn zoon te zogen, en zie, hij was dood;
maar ik lette in den morgen op hem, en zie, het was mijn
zoon niet, dien ik gebaard had. **22** Toen zeide de andere
vrouw: Neen, maar die levende is mijn zoon, en de dode is
uw zoon; gene daarentegen zeide: Neen, maar de dode is
uw zoon, en de levende is mijn zoon! Alzo spraken zij voor
het aangezicht des konings. **23** Toen zeide de koning: Deze

zegt: Dit is mijn zoon, die leeft, maar uw zoon is het, die
dood is; en die zegt: Neen, maar de dode is uw zoon, en de
levende mijn zoon. **24** Verder zeide de koning: Haalt mij een
zwaard; en zij brachten een zwaard voor het aangezicht des
konings. **25** En de koning zeide: Doorsnijdt dat levende kind
in tweeen, en geeft de ene een helft, en de andere een helft.
26 Maar de vrouw, welker zoon de levende was, sprak tot
den koning (want haar ingewand ontstak over haar zoon),
en zeide: Och, mijn heer! Geef haar dat levende kind, en
dood het geenszins; deze daarentegen zeide: Het zij noch
het uwe noch het mijne, doorsnijdt het. **27** Toen antwoordde
de koning, en zeide: Geeft aan die het levende kind, en
doodt het geenszins; die is zijn moeder. **28** En geheel Israel
hoorde dat oordeel, dat de koning geoordeeld had, en
vreesde voor het aangezicht des konings; want zij zagen,
dat de wijsheid Gods in hem was, om recht te doen.

1 Kings 4

1 Alzo was de koning Salomo koning over gans Israel. **2** En
deze waren de vorsten, die hij had: Azaria, de zoon van
Zadok, was opperambtman. **3** Elihoref, en Ahia, de zoon van
Sisa, waren schrijvers; Josafat, de zoon van Ahilud, was
kanselier. **4** En Benaja, de zoon van Jojada, was over het
heir; en Zadok en Abjathar waren priesters. **5** En Azaria, de
zoon van Nathan, was over de bestelmeesters; en Zabud, de
zoon van Nathan, was overambtman, des konings vriend. **6**
En Ahisar was hofmeester; en Adoniram, de zoon van Abda,
was over de schatting. **7** En Salomo had twaalf
bestelmeesters over gans Israel, die den koning en zijn huis
verzorgden; voor elk was een maand in het jaar om te
verzorgen.

8 En dit zijn hun namen: de zoon van Hur was in het
gebergte van Efraim. **9** De zoon van Deker in Makaz, en in
Saalbim, en Beth-semes, en Elon-beth-hanan. **10** De zoon
van Hesed in Arubboth; hij had daartoe Socho en het ganse
land Hefer. **11** De zoon van Abinadab had de ganse
landstreek van Dor; deze had Tafath, de dochter van Salomo,
tot een vrouw. **12** Baana, de zoon van Ahilud, had Taanach,
en Megiddo, en het ganse Beth-sean, hetwelk is bij Zartana,
beneden van Jizreel, van Beth-sean aan tot Abel-mehola, tot
op gene zijde van Jokmeam. **13** De zoon van Geber was te
Ramoth in Gilead; hij had de dorpen van Jair, den zoon van
Manasse, die in Gilead zijn; ook had hij de streek van Argob,
welke is in Basan, zestig grote steden, met muren en
koperen grendelen. **14** Abinadab, de zoon van Iddo, was te
Mahanaim. **15** Ahimaaz was in Nafthali; deze nam ook
Salomo's dochter, Basmath, ter vrouwe. **16** Baana, de zoon
van Husai, was in Aser en in Aloth. **17** Josafath, de zoon van
Paruah, in Issaschar. **18** Simei, de zoon van Ela, in Benjamin.

19 Geber, de zoon van Uri, was in het land Gilead, het land
van Sihon, den koning der Amorieten, en van Og, den
koning van Basan, en hij was de enige bestelmeester, die in
dat land was. **20** Juda nu en Israel waren velen, als zand, dat
aan de zee is in menigte, etende, en drinkende, en blijde
zijnde.

21 En Salomo was heersende over al de koninkrijken, van de
rivier tot het land der Filistijnen, en tot aan de landpale van
Egypte; die brachten geschenken, en dienden Salomo al de
dagen zijns levens. **22** De spijze nu van Salomo was voor
een dag, dertig kor meelbloem, en zestig kor meel;

23 Tien vette runderen, en twintig weiderunderen, en
honderd schapen; uitgenomen de herten, en reeen, en
buffelen en gemeste vogelen. **24** Want hij had heerschappij
over al wat op deze zijde der rivier was van Thifsah tot aan
Gaza, over alle koningen op deze zijde der rivier; en hij had
vrede van al zijn zijden rondom. **25** En Juda en Israel
woonden zeker, een iegelijk onder zijn wijnstok en onder
zijn vijgeboom, van Dan tot Ber-seba, al de dagen van
Salomo. **26** Salomo had ook veertig duizend paardenstallen
tot zijn wagenen, en twaalf duizend ruiteren.

27 Die bestelmeesters nu, een ieder op zijn maand,
verzorgden den koning Salomo, en al degenen, die tot de
tafel van den koning Salomo naderden; zij lieten geen ding
ontbreken. **28** De gerst nu en het stro voor de paarden, en
voor de snelle kemelen, brachten zij aan de plaats, waar hij
was, een iegelijk naar zijn last. **29** En God gaf Salomo
wijsheid en zeer veel verstand, en een wijd begrip des
harten, gelijk zand, dat aan den oever der zee is.

30 En de wijsheid van Salomo was groter dan de wijsheid
van al die van het oosten, en dan alle wijsheid der
Egyptenaren; **31** Ja, hij was wijzer dan alle mensen; dan

Ethan, de Ezrahiet, en Heman, en Chalcol, en Darda, de
zonen van Mahol; en zijn naam was onder alle heidenen
rondom. **32** En hij sprak drie duizend spreuken; daartoe
waren zijn liederen duizend en vijf. **33** Hij sprak ook van de
bomen, van den cederboom af, die op den Libanon is, tot op
den hysop, die aan den wand uitwast; hij sprak ook van het
vee, en van het gevogelte, en van de kruipende dieren, en
van de vissen. **34** En van alle volken kwamen er, om de
wijsheid van Salomo te horen, van alle koningen der aarde,
die van zijn wijsheid gehoord hadden.

1 Kings 5

1 En Hiram, de koning van Tyrus, zond zijn knechten tot
Salomo (want hij had gehoord, dat zij Salomo tot koning
gezalfd hadden in zijns vaders plaats), dewijl Hiram David
altijd bemind had. **2** Daarna zond Salomo tot Hiram,
zeggende: **3** Gij weet, dat mijn vader David den Naam des
HEEREN, zijns Gods, geen huis kon bouwen, vanwege de
oorlogen, waarmede zij hem omsingelden, totdat de HEERE
hen onder zijn voetzolen gaf. **4** Maar nu heeft de HEERE,
mijn God, mij van rondom rust gegeven; er is geen
tegenpartijder, en geen bejegening van kwaad. **5** En zie, ik
denk voor den Naam van den HEERE, mijn God, een huis te
bouwen; gelijk als de HEERE gesproken heeft tot mijn vader
David, zeggende: Uw zoon, dien Ik in uw plaats op uw troon
zetten zal, die zal Mijn Naam dat huis bouwen. **6** Zo gebied
nu, dat men mij cederen uit den Libanon houwe, en mijn
knechten zullen met uw knechten zijn, en het loon uwer
knechten zal ik u geven, naar al wat gij zeggen zult; want
gij weet, dat onder ons niemand is, die weet hout te
houwen, gelijk de Sidoniers. **7** En het geschiedde, als Hiram
de woorden van Salomo gehoord had, dat hij zich zeer
verblijdde, en zeide: Gezegend zij de HEERE heden, Die
David een wijzen zoon gegeven heeft over dit grote volk!

8 En Hiram zond tot Salomo, zeggende: Ik heb gehoord,
waarom gij tot mij gezonden hebt; ik zal al uw wil doen met
het cederenhout, en met het dennenhout. **9** Mijn knechten
zullen het afbrengen van den Libanon aan de zee; en ik zal
het op vlotten over de zee doen voeren, tot die plaats, die
gij aan mij ontbieden zult, en zal het aldaar los maken, en
gij zult het wegnemen; gij zult ook mijn wil doen, dat gij
mijn huis spijze geeft. **10** Alzo gaf Hiram aan Salomo
cederenhout en dennenhout, naar al zijn wil.

11 En Salomo gaf Hiram twintig duizend kor tarwe, tot spijze
van zijn huis, en twintig kor gestoten olie; zulks gaf Salomo
aan Hiram jaar op jaar. **12** De HEERE dan gaf Salomo
wijsheid, gelijk als Hij tot hem gesproken had; en er was
vrede tussen Hiram en tussen Salomo, en zij beiden
maakten een verbond. **13** En de koning Salomo deed een
uitschot opkomen uit gans Israel; en het uitschot was dertig
duizend man.

14 En hij zond hen naar den Libanon, tien duizend des
maands bij beurten; een maand waren zij op den Libanon;
twee maanden elk in zijn huis; en Adoniram was over dit
uitschot. **15** Daartoe had Salomo zeventig duizend, die last
droegen, en tachtig duizend houwers op het gebergte. **16**
Behalve de oversten van Salomo's bestelden, die over dat
werk waren, drie duizend en driehonderd, die heerschappij
hadden over het volk, hetwelk dat werk deed. **17** Als de
koning het nu gebood, zo voerden zij grote stenen toe,
kostelijke stenen, gehouwen stenen, om den grond van dat
huis te leggen. **18** En de bouwlieden van Salomo, en de
bouwlieden van Hiram, en de Giblieten behieuwen ze, en
bereidden het hout toe, en de stenen, om dat huis te
bouwen.

1 Kings 6

1 Het geschiedde nu in het vierhonderd en tachtigste jaar,
na den uitgang der kinderen Israels uit Egypte, in het vierde
jaar van het koninkrijk van Salomo over Israel, in de maand
Ziv (deze is de tweede maand), dat hij het huis des HEEREN
bouwde. **2** En dat huis, hetwelk de koning Salomo den
HEERE bouwde, was van zestig ellen in zijn lengte, en van
twintig in zijn breedte, en van dertig ellen in zijn hoogte. **3**
En het voorhuis, vooraan den tempel van dat huis, was in
zijn lengte van twintig ellen, naar de breedte van het huis,
tien ellen in zijn breedte, vooraan het huis. **4** En hij maakte
vensteren aan het huis van gesloten uitzichten. **5** En
rondom aan den wand van het huis bouwde hij kameren,
aan de wanden van het huis rondom, beide van den tempel
en van de aanspraakplaats. Alzo maakte hij zijkameren
rondom.

6 De onderste kamer was van vijf ellen in haar breedte, en
de middelste van zes ellen in haar breedte, en de derde van
zeven ellen in haar breedte; want hij had aan het huis
rondom buitenwaarts inkortingen gemaakt, opdat zij zich
niet hielden in de wanden van het huis. **7** Het huis nu, als
het gebouwd werd, werd met volmaakten steen, zoals
dezelve toegevoerd was, gebouwd; zodat geen hameren,
noch bijl of enig ijzeren gereedschap gehoord werd in het
huis, als het gebouwd werd. **8** De deur der middelste
zijkamer was aan de rechterzijde van het huis; en door
wenteltrappen ging men tot de middelste zijkamer, en van
de middelste tot de derde. **9** Alzo bouwde hij het huis, en
volmaakte het; en bedekte dat huis met gewelven en rijen
van cederen. **10** Hij bouwde ook de kameren aan het ganse
huis, van vijf ellen in haar hoogte; en hij voegde ze vast aan

dat huis met cederenhout. **11** Toen geschiedde het woord
des HEEREN tot Salomo, zeggende:

12 Aangaande dit huis, dat gij bouwt, zo gij wandelt in Mijn
inzettingen, en doet Mijn rechten, en onderhoudt al Mijn
geboden, wandelende in dezelve; zo zal Ik Mijn woord met u
bevestigen, dat Ik tot uw vader David gesproken heb; **13** En
Ik zal in het midden der kinderen Israels wonen; en Ik zal
Mijn volk Israel niet verlaten. **14** Alzo bouwde Salomo dat
huis en volmaakte hetzelve. **15** Ook bouwde hij de wanden
van het huis van binnen met cederen planken; van den
vloer des huizes tot aan het dak der wanden, beschoot hij ze
van binnen met hout; en overdekte den vloer van het huis
met dennen planken.

16 Daartoe bouwde hij twintig ellen met cederen planken
aan de zijden van het huis, van den vloer af tot de wanden;
dit bouwde hij Hem van binnen tot een aanspraakplaats, tot
het heilige der heiligen. **17** Dat huis nu was van veertig
ellen, namelijk de tempel, die vooraan was. **18** En het ceder
aan het huis inwendig was gesneden met knoppen en open
bloemen; het was al ceder, geen steen werd gezien. **19** En
de aanspraakplaats bereidde hij inwaarts in het huis, om de
ark des verbonds des HEEREN daar te zetten. **20** En de
aanspraakplaats vooraan was van twintig ellen in lengte, en
van twintig ellen in breedte, en van twintig ellen in haar
hoogte, en hij overtoog ze met gesloten goud; ook overtoog
hij het cederen altaar. **21** En Salomo overtoog het huis van
binnen met gesloten goud; en hij toog voor de
aanspraakplaats een voorhang henen door met gouden
ketenen, en overtoog dien met goud. **22** Alzo overtoog hij
het ganse huis met goud, totdat het ganse huis volmaakt
was; daartoe overtoog hij met goud het gehele altaar, dat
voor de aanspraakplaats was. **23** In de aanspraakplaats nu
maakte hij twee cherubs van olieachtig hout; elks hoogte
was tien ellen.

24 En van vijf ellen was de ene vleugel des cherubs, en van
vijf ellen de andere vleugel des cherubs; van het einde van
zijn enen vleugel, tot aan het einde van zijn anderen
vleugel, waren tien ellen. **25** Alzo was de andere cherub van
tien ellen; beide cherubs hadden enerlei maat, en enerlei
snede. **26** De hoogte van den enen cherub was van tien
ellen, en alzo van den anderen cherub. **27** En hij zette deze
cherubs in het midden van het binnenste huis; en de
cherubs spreidden de vleugelen uit, zodat de vleugel des
enen raakte aan dezen wand, en de vleugel des anderen
cherubs raakte aan den anderen wand; en hun vleugelen
naar het midden van het huis raakten vleugel aan vleugel.
28 En hij overtoog deze cherubs met goud. **29** En al de
wanden van het huis, in het ronde, graveerde hij met
uitgesneden graveringen van cherubs, en van palmbomen,
en open bloemen, van binnen en van buiten. **30** Daartoe
overtoog hij den vloer van het huis met goud van binnen en
van buiten. **31** En aan den ingang der aanspraakplaats
maakte hij deuren van olieachtig hout; de bovendorpel met
de posten was het vijfde deel des wands.

32 De twee deuren ook waren van olieachtige bomen; en hij
graveerde daarop graveringen van cherubs, en van
palmbomen, en van open bloemen, dewelke hij met goud
overtoog; ook trok hij goud over de cherubs en over de
palmbomen. **33** En alzo maakte hij aan de deuren des
tempels posten van olieachtige bomen, uit het vierde deel
van de wand. **34** En de twee deuren waren van dennenhout;
de twee zijden der ene deur waren omdraaiende; alzo waren
de twee gegraveerde zijden der andere deur omdraaiende.
35 En hij graveerde ze met cherubs, en palmbomen, en
open bloemen, dewelke hij met goud overtoog, gericht naar
het uitgesnedene. **36** Daarna bouwde hij het binnenste
voorhof van drie rijen gehouwen stenen, en een rij cederen
balken.

37 In het vierde jaar werd de grond van het huis des
HEEREN gelegd, in de maand Ziv;

38 En in het elfde jaar, in de maand Bul, welke is de achtste
maand, was dit huis volmaakt, naar al zijn stukken en naar
al zijn behoren; alzo heeft hij zeven jaren daaraan gebouwd.

1 Kings 7

1 Maar aan zijn huis bouwde Salomo dertien jaren, en hij
volmaakte zijn ganse huis. **2** Hij bouwde ook het huis des
wouds van Libanon, van honderd ellen in zijn lengte, en
vijftig ellen in zijn breedte, en dertig ellen in zijn hoogte, op
vier rijen van cederen pilaren, en cederen balken op de
pilaren.

3 En het was bedekt met ceder van boven op de ribben, die
op vijf en veertig pilaren waren, vijftien in een rij. **4** Er waren
drie rijen van uitzichten, dat het ene venster was over het
andere venster, in drie orden. **5** Ook waren al de deuren en
de posten vierkantig van enerlei uitzicht; en venster was
tegenover venster, in drie orden. **6** Daarna maakte hij een
voorhuis van pilaren; vijftig ellen was zijn lengte, en dertig
ellen zijn breedte; en het voorhuis was tegenover die, en de
pilaren met de dikke balken tegenover dezelve.

7 Ook maakte hij een voorhuis voor den troon, alwaar hij
richtte, tot een voorhuis des gerichts, dat met ceder bedekt
was, van vloer tot vloer.

8 En aan zijn huis, alwaar hij woonde, was een ander
voorhof, meer inwaarts dan dat voorhuis, hetwelk aan
hetzelve werk gelijk was; ook maakte hij voor de dochter
van Farao, die Salomo tot vrouw genomen had, een huis,
aan dat voorhuis gelijk.

9 Al deze dingen waren van kostelijke stenen, naar de
maten gehouwen, van binnen en van buiten met de zaag
gezaagd; en dat van den grondslag tot aan de neutstenen
een palm breed, en van buiten tot het grote voorhof. **10** Het
was ook gegrondvest met kostelijke stenen, grote stenen;
met stenen van tien ellen, en stenen van acht ellen. **11** En

bovenop kostelijke stenen, naar de winkelmaten gehouwen,
en cederen. **12** En het grote voorhof was rondom van drie
rijen gehouwen stenen, met een rij van cederen balken. Zo
was het met het binnenste voorhof, van het huis des
HEEREN, en met het voorhuis van dat huis. **13** En de koning
Salomo zond heen, en liet Hiram van Tyrus halen.

14 Hij was de zoon ener weduwvrouw, uit den stam van
Nafthali, en zijn vader was een man van Tyrus geweest, een
koperwerker, die vervuld was met wijsheid, en met verstand,
en met wetenschap, om alle werk in het koper te maken;
deze kwam tot den koning Salomo, en maakte al zijn werk.
15 Want hij vormde twee koperen pilaren; de hoogte van
den enen pilaar was achttien ellen, en een draad van twaalf
ellen omving den anderen pilaar. **16** Hij maakte ook twee
kapitelen, van gegoten koper, om op de hoofden der pilaren
te zetten; vijf ellen was de hoogte van het ene kapiteel, en
vijf ellen de hoogte van het andere kapiteel. **17** De netten
waren van nettenwerk, de banden van ketenwerk voor de
kapitelen, die op het hoofd der pilaren waren; zeven waren
voor het ene kapiteel, en zeven voor het andere kapiteel. **18**
Zo maakte hij de pilaren, mitsgaders twee rijen rondom over
het ene net, om de kapitelen, die boven het hoofd der
granaatappelen waren, te bedekken; alzo deed hij ook aan
het andere kapiteel. **19** En de kapitelen, dewelke waren op
het hoofd der pilaren, waren van leliewerk in het voorhuis,
van vier ellen. **20** De kapitelen nu waren op de twee pilaren,
ja, daarboven tegenover den buik, dewelke was nevens het
net; en tweehonderd granaatappelen waren in rijen rondom,
ook over het andere kapiteel. **21** Daarna richtte hij de
pilaren op in het voorhuis des tempels; en den rechter pilaar
opgericht hebbende, zo noemde hij zijn naam Jachin, en den
linker pilaar opgericht hebbende, zo noemde hij zijn naam
Boaz. **22** En op het hoofd der pilaren was het leliewerk; alzo
werd het werk der pilaren volmaakt. **23** Verder maakte hij de
gegotene zee; van tien ellen was zij van haar enen rand tot

haar anderen rand, rondom rond, en van vijf ellen in haar
hoogte, en een meetsnoer van dertig ellen omving ze
rondom.

24 En onder haar rand waren knoppen, dezelve rondom
omsingelende, tien in een el, omringende die zee rondom;
twee rijen dezer knoppen waren in haar gieting gegoten. **25**
Zij stond op twaalf runderen; drie ziende naar het noorden,
en drie ziende naar het westen, en drie ziende naar het
zuiden, en drie ziende naar het oosten; en de zee was boven
op dezelve; en al hun achterdelen waren inwaarts. **26** Haar
dikte nu was een hand breed, en haar rand als het werk van
den rand eens bekers of ener leliebloem; zij hield twee
duizend bath. **27** Hij maakte ook tien koperen stellingen;
van vier ellen was de lengte ener stelling, en van vier ellen
haar breedte, en van drie ellen haar hoogte.

28 En dit was het werk der stelling; zij hadden lijsten, en de
lijsten waren tussen kransen. **29** En op de lijsten, die tussen
de kransen waren, waren leeuwen, runderen en cherubs; en
op de kransen was een voet boven henen; en onder de
leeuwen en runderen bijvoegselen van uitgerekt werk. **30**
En een stelling had vier koperen raderen, en koperen platen;
en haar vier hoeken hadden schouderen; onder het wasvat
waren deze gegoten schouderen ter zijde van ieders
bijvoegselen. **31** En de mond daarvan was van binnen den
krans, en daarboven van een el, en de mond hiervan was
rond van voetwerk van een el en een halve el; en op de
mond daarvan waren ook graveringen, en de lijsten daarvan
waren vierkantig, niet rond. **32** De vier raderen nu waren
onder de lijsten, en de assen der raderen aan de stelling; en
de hoogte van een rad was een el en een halve el. **33** En het
werk van die raderen was als het werk van een wagenrad;
hun assen, en hun naven, en hun randen, en hun spaken
waren alle gegoten. **34** En er waren vier schouderen op de
vier hoeken ener stelling; haar schouderen waren uit de

stelling. **35** En op het hoofd ener stelling was een ronde
hoogte van een halve el rondom; ook waren op het hoofd
der stelling haar handhaven, en haar lijsten uit denzelve. **36**
Hij sneed nu op de platen van haar handhaven, en op haar
lijsten, cherubs, leeuwen, en palmbomen, naar elks ledige
plaats, en bijvoegselen rondom. **37** Dezen gelijk maakte hij
de tien stellingen; enerlei gieting, enerlei maat, enerlei
snede hadden zij allen. **38** Hij maakte ook tien koperen
wasvaten; een wasvat hield veertig bath; een wasvat was
van vier ellen; op elke stelling van die tien stellingen was
een wasvat.

39 En hij zette vijf dier stellingen aan de rechterzijde van
het huis, en vijf aan de linkerzijde van het huis; maar de zee
zette hij aan de rechterzijde van het huis, oostwaarts tegen
het zuiden. **40** Daartoe maakte Hiram de wasvaten, en de
schoffelen, en de besprengbekkens; en Hiram voleindde al
het werk te maken, dat hij voor den koning Salomo maakte
voor het huis des HEEREN;

41 Te weten de twee pilaren, en bollen der kapitelen, die op
het hoofd der twee pilaren waren, en de twee netten, om de
twee bollen der kapitelen te bedekken, die op het hoofd der
pilaren waren; **42** En de vierhonderd granaatappelen tot de
twee netten, namelijk twee rijen van granaatappelen tot het
ene net, om de twee bollen der kapitelen te bedekken, die
boven op de pilaren waren; **43** Mitsgaders de tien stellingen,
en de tien wasvaten op de stellingen; **44** Daartoe de enige
zee; en de twaalf runderen onder die zee. **45** De potten ook,
en de schoffelen, en de besprengbekkens, en al deze vaten,
die Hiram voor den koning Salomo tot het huis des HEEREN
maakte, alle van gepolijst koper. **46** In de vlakte van de
Jordaan goot ze de koning, in dichte aarde, tussen Sukkoth
en tussen Zarthan. **47** En Salomo liet al deze vaten
ongewogen vanwege de zeer grote menigte; het gewicht
des kopers werd niet onderzocht. **48** Ook maakte Salomo al

de vaten, die voor het huis des HEEREN waren; het gouden altaar, en de gouden tafel, op dewelke de toonbroden waren;

49 En de kandelaren, vijf aan de rechterhand, en vijf aan de
linkerhand, voor de aanspraakplaats, van gesloten goud; en
de bloemen, en de lampen, en de snuiters van goud; **50**
Mitsgaders de schalen, en de gaffelen, en de
sprengbekkens, en de rookschalen, en de wierookvaten, van
gesloten goud; daartoe de herren der deuren van het
binnenste huis, van het heilige der heiligen, en der deuren
van het huis des tempels, van goud. **51** Alzo werd al het
werk volbracht, dat de koning Salomo aan het huis des
HEEREN maakte. Daarna bracht Salomo de geheiligde
dingen van zijn vader David; het zilver en het goud, en de
vaten leide hij onder de schatten van het huis des HEEREN.

1 Kings 8

1 Toen vergaderde Salomo de oudsten van Israel, en al de
hoofden der stammen, de oversten der vaderen, onder de
kinderen Israels, tot den koning Salomo te Jeruzalem, om de
ark des verbonds des HEEREN op te brengen uit de stad
Davids, dewelke is Sion. **2** En alle mannen van Israel
verzamelden zich tot den koning Salomo, in de maand
Ethanim op het feest; die is de zevende maand. **3** En al de
oudsten van Israel kwamen; en de priesters namen de ark
op. **4** En zij brachten de ark des HEEREN en de tent der
samenkomst opwaarts mitsgaders al de heilige vaten, die in
de tent waren; en de priesters en de Levieten brachten
dezelve opwaarts. **5** De koning Salomo nu en de ganse
vergadering van Israel, die bij hem vergaderd waren, waren
met hem voor de ark, offerende schapen en runderen, die
vanwege de menigte niet konden geteld, noch gerekend
worden. **6** Alzo brachten de priesteren de ark des verbonds
des HEEREN tot haar plaats, tot de aanspraakplaats van het
huis, tot het heilige der heiligen, tot onder de vleugelen der
cherubim. **7** Want de cherubim spreidden beide vleugelen
over de plaats der ark; en de cherubim overdekten de ark en
haar handbomen van boven. **8** Daarna schoven zij de
handbomen verder uit, dat de hoofden der handbomen
gezien werden uit het heiligdom voor aan de
aanspraakplaats, maar buiten niet gezien werden; en zij zijn
aldaar tot op dezen dag. **9** Er was niets in de ark, dan alleen
de twee stenen tafelen, die Mozes bij Horeb daarin gelegd
had, als de HEERE een verbond maakte met de kinderen
Israels, toen zij uit Egypteland uitgetogen waren. **10** En het
geschiedde, als de priesters uit het heilige uitgingen, dat
een wolk het huis des HEEREN vervulde. **11** En de priesters
konden niet staan om te dienen, vanwege de wolk; want de
heerlijkheid des HEEREN had het huis des HEEREN vervuld.

12 Toen zeide Salomo: De HEERE heeft gezegd, dat Hij in
donkerheid zou wonen.

13 Ik heb immers een huis gebouwd, U ter woonstede, een
vaste plaats tot Uw eeuwige woning. **14** Daarna wendde de
koning zijn aangezicht om, en zegende de ganse gemeente
van Israel; en de ganse gemeente van Israel stond. **15** En hij
zeide: Geloofd zij de HEERE, de God Israels, Die met Zijn
mond tot mijn vader David gesproken heeft, en heeft het
met Zijn hand vervuld, zeggende: **16** Van dien dag af, dat Ik
Mijn volk Israel uit Egypteland uitgevoerd heb, heb Ik geen
stad verkoren uit alle stammen van Israel, om een huis te
bouwen, dat Mijn Naam daar zou wezen; maar Ik heb David
verkoren, dat hij over Mijn volk Israel wezen zou. **17** Het was
ook in het hart van mijn vader David, een huis den Naam
van den HEERE, den God Israels, te bouwen. **18** Maar de
HEERE zeide tot David, mijn vader: Dewijl dat in uw hart
geweest is Mijn Naam een huis te bouwen, gij hebt
welgedaan, dat het in uw hart geweest is. **19** Evenwel gij
zult dat huis niet bouwen; maar uw zoon, die uit uw
lendenen voortkomen zal, die zal Mijn Naam dat huis
bouwen. **20** Zo heeft de HEERE bevestigd Zijn woord, dat Hij
gesproken had; want ik ben opgestaan in de plaats van mijn
vader David, en ik zit op den troon van Israel, gelijk als de
HEERE gesproken heeft; en ik heb een huis gebouwd den
Naam des HEEREN, des Gods van Israel. **21** En ik heb daar
een plaats beschikt voor de ark, waarin het verbond des
HEEREN is, hetwelk Hij met onze vaderen maakte, als Hij
hen uit Egypteland uitvoerde. **22** En Salomo stond voor het
altaar des HEEREN, tegenover de ganse gemeente van
Israel, en breidde zijn handen uit naar den hemel;

23 En hij zeide: HEERE, God van Israel, er is geen God,
gelijk Gij, boven in den hemel, noch beneden op de aarde,
houdende het verbond en de weldadigheid aan Uw
knechten, die voor Uw aangezicht met hun ganse hart

wandelen; **24** Die Uw knecht, mijn vader David, gehouden
hebt, wat Gij tot hem gesproken hadt; want met Uw mond
hebt Gij gesproken, en met Uw hand vervuld, gelijk het te
dezen dage is. **25** En nu HEERE, God van Israel, houd Uw
knecht, mijn vader David, wat Gij tot hem gesproken hebt,
zeggende: Geen man zal u van voor Mijn aangezicht
afgesneden worden, die op den troon van Israel zitte;
alleenlijk zo uw zonen hun weg bewaren, om te wandelen
voor Mijn aangezicht, gelijk als gij gewandeld hebt voor Mijn
aangezicht. **26** Nu dan, o God van Israel, laat toch Uw woord
waar worden, hetwelk Gij gesproken hebt tot Uw knecht,
mijn vader David. **27** Maar waarlijk, zou God op de aarde
wonen? Zie, de hemelen, ja, de hemel der hemelen zouden
U niet begrijpen, hoeveel te min dit huis, dat ik gebouwd
heb! **28** Wend U dan nog tot het gebed van Uw knecht, en
tot zijn smeking, o HEERE, mijn God, om te horen naar het
geroep en naar het gebed, dat Uw knecht heden voor Uw
aangezicht bidt. **29** Dat Uw ogen open zijn, nacht en dag,
over dit huis, over deze plaats, van dewelke Gij gezegd
hebt: Mijn Naam zal daar zijn; om te horen naar het gebed,
hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats. **30** Hoor dan
naar de smeking van Uw knecht, en van Uw volk Israel, die
in deze plaats zullen bidden; en Gij, hoor in de plaats Uwer
woning, in den hemel, ja, hoor, en vergeef. **31** Wanneer
iemand tegen zijn naaste zal gezondigd hebben, en hij hem
een eed des vloeks opgelegd zal hebben, om zichzelven te
vervloeken; en de eed des vloeks voor Uw altaar in dit huis
komen zal;

32 Hoor Gij dan in den hemel, en doe, en richt Uw knechten,
veroordelende den ongerechtige, gevende zijn weg op zijn
hoofd, en rechtvaardigende den gerechtige, gevende hem
naar zijn gerechtigheid. **33** Wanneer Uw volk Israel zal
geslagen worden voor het aangezicht des vijands, omdat zij
tegen U gezondigd zullen hebben, en zich tot U bekeren, en

Uw Naam belijden, en tot U in dit huis bidden en smeken zullen;

34 Hoor Gij dan in den hemel, en vergeef de zonde van Uw volk Israel, en breng hen weder in het land, dat Gij hun vaderen gegeven hebt. **35** Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben; en zij in deze plaats bidden, en Uw Naam belijden, en van hun zonden zich bekeren zullen, als Gij hen geplaagd zult hebben;

36 Hoor Gij dan in den hemel, en vergeef de zonde van Uw knechten en van Uw volk Israel, als Gij hun zult geleerd hebben den goeden weg in denwelken zij wandelen zullen; en geef regen op Uw land, dat Gij Uw volk tot een erfenis gegeven hebt. **37** Als er honger in het land wezen zal, als er pest wezen zal, als er brandkoren, honigdauw, sprinkhanen, kevers wezen zullen, als zijn vijand in het land zijner poorten hem belegeren zal, of enige plage, of enige krankheid wezen zal;

38 Alle gebed, alle smeking, die van enig mens, van al Uw volk Israel, geschieden zal; als zij erkennen, een ieder de plage zijns harten, en een ieder zijn handen in dit huis uitbreiden zal; **39** Hoor Gij dan in den hemel, de vaste plaats Uwer woning, en vergeef, en doe, en geef een iegelijk naar al zijn wegen, gelijk Gij zijn hart kent; want Gij alleen kent het hart van alle kinderen der mensen; **40** Opdat zij U vrezen al de dagen, die zij leven zullen in het land, dat Gij onzen vaderen gegeven hebt. **41** Zelfs ook aangaande den vreemde, die van Uw volk Israel niet zal zijn, maar uit verren lande om Uws Naams wil komen zal; **42** (Want zij zullen horen van Uw groten Naam, en van Uw sterke hand, en van Uw uitgestrekten arm) als hij komen en bidden zal in dit huis; **43** Hoor Gij in den hemel, de vaste plaats Uwer woning, en doe naar alles, waarom die vreemde tot U roepen

zal; opdat alle volken der aarde Uw Naam kennen, om U te
vrezen, gelijk Uw volk Israel, en om te weten, dat Uw Naam
genoemd wordt over dit huis, hetwelk ik gebouwd heb. **44**
Wanneer Uw volk in den krijg tegen zijn vijand uittrekken
zal door den weg, dien Gij hen henen zenden zult, en zullen
tot den HEERE bidden naar den weg dezer stad, die Gij
verkoren hebt, en naar dit huis, hetwelk ik Uw Naam
gebouwd heb;

45 Hoor dan in den hemel hun gebed en hun smeking, en
voer hun recht uit. **46** Wanneer zij gezondigd zullen hebben
tegen U (want geen mens is er, die niet zondigt), en Gij
tegen hen vertoornd zult zijn, en hen leveren zult voor het
aangezicht des vijands, dat degenen, die hen gevangen
hebben, hen gevankelijk wegvoeren in des vijands land, dat
verre of nabij is. **47** En zij in het land, waar zij gevankelijk
weggevoerd zijn, weder aan hun hart brengen zullen, dat zij
zich bekeren, en tot U smeken in het land dergenen, die ze
gevankelijk weggevoerd hebben, zeggende: Wij hebben
gezondigd, en verkeerdelijk gedaan, wij hebben
goddelooslijk gehandeld; **48** En zij zich tot U bekeren, met
hun ganse hart, en met hun ganse ziel, in het land hunner
vijanden, die hen gevankelijk weggevoerd zullen hebben;
en tot U bidden zullen naar den weg van hun land (hetwelk
Gij hun vaderen gegeven hebt), naar deze stad, die Gij
verkoren hebt, en naar dit huis, dat ik Uw Naam gebouwd
heb; **49** Hoor dan in den hemel, de vaste plaats Uwer
woning, hun gebed en hun smeking en voer hun recht uit;
50 En vergeef aan Uw volk, dat zij tegen U gezondigd zullen
hebben, en al hun overtredingen, waarmede zij tegen U
zullen overtreden hebben; en geef hun barmhartigheid voor
het aangezicht dergenen, die ze gevangen houden, opdat zij
zich hunner ontfermen; **51** Want zij zijn Uw volk en Uw
erfdeel, die Gij uitgevoerd hebt uit Egypteland, uit het
midden des ijzeren ovens; **52** Opdat Uw ogen open zijn tot
de smeking van Uw knecht, en tot de smeking van Uw volk

Israel, om naar hen te horen, in al hun roepen tot U. **53** Want
Gij hebt hen U tot een erfdeel afgezonderd, uit alle volken
der aarde; gelijk als Gij gesproken hebt door den dienst van
Mozes, Uw knecht, als Gij onze vaderen uit Egypte
uitvoerdet, Heere HEERE! **54** Het geschiedde nu, als Salomo
voleind had dit ganse gebed, en deze smeking tot den
HEERE te bidden, dat hij van voor het altaar des HEEREN
opstond, van het knielen op zijn knieen, met zijn handen
uitgebreid naar den hemel;

55 Zo stond hij, en zegende de ganse gemeente van Israel,
zeggende met luider stem: **56** Geloofd zij de HEERE, Die aan
Zijn volk Israel rust gegeven heeft, naar alles, wat Hij
gesproken heeft! Niet een enig woord is er gevallen van al
Zijn goede woorden, die Hij gesproken heeft door den dienst
van Mozes, Zijn knecht. **57** De HEERE, onze God, zij met
ons, gelijk als Hij geweest is met onze vaderen; Hij verlate
ons niet, en begeve ons niet; **58** Neigende tot Zich ons hart,
om in al Zijn wegen te wandelen, en om te houden Zijn
geboden, en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, dewelke Hij
onzen vaderen geboden heeft. **59** En dat deze mijn
woorden, waarmede ik voor den HEERE gesmeekt heb,
mogen nabij zijn voor den HEERE, onzen God, dag en nacht;
opdat Hij het recht van Zijn knecht uitvoere, en het recht
van Zijn volk Israel, elkeen dagelijks op zijn dag. **60** Opdat
alle volken der aarde weten, dat de HEERE die God is,
niemand meer; **61** En ulieder hart volkomen zij met den
HEERE, onzen God, om te wandelen in Zijn inzettingen, en
Zijn geboden te houden, gelijk te dezen dage. **62** En de
koning, en gans Israel met hem, offerden slachtofferen voor
het aangezicht des HEEREN.

63 En Salomo offerde ten dankoffer, dat hij den HEERE
offerde, twee en twintig duizend runderen, en honderd en
twintig duizend schapen. Alzo hebben zij het huis des
HEEREN ingewijd, de koning en al de kinderen Israels. **64**

Ten zelfden dage heiligde de koning het middelste des voorhofs, dat voor het huis des HEEREN was, omdat hij aldaar het brandoffer en het spijsoffer bereid had, mitsgaders het vet der dankofferen; want het koperen altaar, dat voor het aangezicht des HEEREN was, was te klein, om de brandofferen, en de spijsofferen, en het vet der dankofferen te vatten. **65** Terzelfder tijd ook hield Salomo het feest, en gans Israel met hem, een grote gemeente, van den ingang af van Hamath tot de rivier van Egypte, voor het aangezicht des HEEREN, onzes Gods, zeven dagen en zeven dagen, zijnde veertien dagen. **66** Op den achtsten dag liet hij het volk gaan, en zij zegenden den koning; daarna gingen zij naar hun tenten, blijde en goedsmoeds over al het goede, dat de HEERE aan David, Zijn knecht, en aan Israel, Zijn volk, gedaan had.

1 Kings 9

1 Het geschiedde nu, als Salomo voleind had te bouwen het
huis des HEEREN en het huis des konings, en al de begeerte
van Salomo, die hem gelust had te maken; **2** Dat de HEERE
ten anderen male aan Salomo verscheen, gelijk als Hij hem
in Gibeon verschenen was. **3** En de HEERE zeide tot hem: Ik
heb uw gebed en uw smeking gehoord, die gij voor Mijn
aangezicht smekende gedaan hebt; Ik heb dat huis
geheiligd, hetwelk gij gebouwd hebt, opdat Ik Mijn Naam
aldaar tot in eeuwigheid zette; en Mijn ogen en Mijn hart
zullen daar zijn te allen dage. **4** En zo gij voor Mijn
aangezicht wandelen zult, gelijk als uw vader David
gewandeld heeft, met volkomenheid des harten, en met
oprechtheid, om te doen naar al wat Ik u geboden heb, en
Mijn inzettingen en Mijn rechten houden zult; **5** Zo zal Ik
den troon uws koninkrijks over Israel bevestigen in
eeuwigheid; gelijk als Ik gesproken heb over uw vader
David, zeggende: Geen man zal u afgesneden worden van
den troon van Israel. **6** Maar zo gijlieden u te enen male
afkeren zult, gij en uw kinderen, van Mij na te volgen, en
niet houden zult Mijn geboden en Mijn inzettingen, die Ik
voor uw aangezicht gegeven heb; maar heengaan, en
andere goden dienen, en u voor dezelve nederbuigen zult; **7**
Zo zal Ik Israel uitroeien van het land, dat Ik hun gegeven
heb, en dit huis, hetwelk Ik Mijn Naam geheiligd heb, zal Ik
van Mijn aangezicht wegwerpen; en Israel zal tot een
spreekwoord en spotrede zijn onder alle volken. **8** En
aangaande dit huis, dat verheven zal geweest zijn, al wie
voor hetzelve zal voorbijgaan, zal zich ontzetten en fluiten;
men zal zeggen: Waarom heeft de HEERE alzo gedaan aan
dit land en aan dit huis? **9** En men zal zeggen: Omdat zij
den HEERE, hun God, verlaten hebben, Die hun vaderen uit
Egypteland uitgevoerd had, en hebben zich aan andere

goden gehouden, en zich voor dezelve nedergebogen, en
hen gediend; daarom heeft de HEERE al dit kwaad over hen
gebracht. **10** En het geschiedde ten einde van twintig jaren,
in dewelke Salomo die twee huizen gebouwd had, het huis
des HEEREN en het huis des konings;

11 (Waartoe Hiram, de koning van Tyrus, Salomo van
cederbomen, en van dennenbomen, en van goud, naar al
zijn lust opgebracht had), dat alstoen de koning Salomo aan
Hiram twintig steden gaf in het land van Galilea. **12** En
Hiram toog uit van Tyrus, om de steden te bezien, die
Salomo hem gegeven had, maar zij waren niet recht in zijn
ogen. **13** Daarom zeide hij: Wat zijn dat voor steden, mijn
broeder, die gij mij gegeven hebt? En hij noemde ze het
land Kabul, tot op dezen dag. **14** En Hiram had den koning
gezonden honderd en twintig talenten gouds. **15** Dit is nu
de oorzaak van het uitschot, dat de koning Salomo deed
opkomen, om het huis des HEEREN te bouwen, en zijn huis,
en Millo, en den muur van Jeruzalem, mitsgaders Hazor, en
Megiddo, en Gezer.

16 Want Farao, de koning van Egypte, was opgekomen, en
had Gezer ingenomen, en haar met vuur verbrand, en de
Kanaanieten, die in de stad woonden, gedood, en had haar
aan zijn dochter, de huisvrouw van Salomo, tot een
geschenk gegeven. **17** Alzo bouwde Salomo Gezer, en het
lage Beth-horon. **18** En Baalath, en Tamor in de woestijn, in
dat land; **19** En al de schatsteden, die Salomo had, en de
wagensteden, en de steden der ruiteren, en wat de begeerte
van Salomo begeerde te bouwen, in Jeruzalem, en op den
Libanon, en in het ganse land zijner heerschappij. **20**
Aangaande al het volk, dat overgebleven was van de
Amorieten, Hethieten, Ferezieten, Hevieten, en Jebusieten,
die niet waren van de kinderen Israels; **21** Hun kinderen, die
na hen in het land overgebleven waren, die de kinderen
Israels niet hadden kunnen verbannen, die heeft Salomo

gebracht op slaafsen uitschot tot op dezen dag. **22** Doch
van de kinderen Israels maakte Salomo geen slaaf; maar zij
waren krijgslieden, en zijn knechten, en zijn vorsten, en zijn
hoofdlieden, en de oversten zijner wagenen, en zijner
ruiteren. **23** Dezen waren de oversten der bestelden, die
over het werk van Salomo waren, vijfhonderd en vijftig, die
heerschappij hadden over het volk, dat in het werk doende
was. **24** Doch de dochter van Farao toog van de stad Davids
op tot haar huis, hetwelk hij voor haar gebouwd had; toen
bouwde hij Millo.

25 En Salomo offerde driemaal des jaars brandofferen en dankofferen, op het altaar, dat hij den HEERE gebouwd had, en rookte op dat, hetwelk voor het aangezicht des HEEREN was, als hij het huis volmaakt had.

26 De koning Salomo maakte ook schepen te Ezeon-geber, dat bij Eloth is, aan den oever der Schelfzee, in het land van Edom.

27 En Hiram zond met die schepen zijn knechten,
scheepslieden, kenners van de zee, met de knechten van
Salomo. **28** En zij kwamen te Ofir, en haalden van daar aan
goud, vierhonderd en twintig talenten, en brachten het tot
den koning Salomo.

1 Kings 10

1 En toen de koningin van Scheba het gerucht van Salomo
hoorde, aangaande den Naam des HEEREN, kwam zij, om
hem met raadselen te verzoeken. **2** En zij kwam te
Jeruzalem, met een zeer zwaar heir, met kemelen, dragende
specerijen, en zeer veel gouds, en kostelijk gesteente; en zij
kwam tot Salomo, en sprak tot hem al wat in haar hart was.
3 En Salomo verklaarde haar al haar woorden; geen ding
was er verborgen voor den koning, dat hij haar niet
verklaarde. **4** Als nu de koningin van Scheba zag al de
wijsheid van Salomo, en het huis, hetwelk hij gebouwd had,
5 En de spijze zijner tafel, en het zitten zijner knechten, en
het staan zijner dienaren, en hun kledingen, en zijn
schenkers, en zijn opgang, waardoor hij henen opging in het
huis des HEEREN, zo was in haar geen geest meer. **6** En zij
zeide tot den koning: Het woord is waarheid geweest, dat ik
in mijn land gehoord heb, van uw zaken en van uw wijsheid.
7 Ik heb die woorden niet geloofd, totdat ik gekomen ben,
en mijn ogen dat gezien hebben; en zie, de helft is mij niet
aangezegd; gij hebt met wijsheid en goed overtroffen het
gerucht, dat ik gehoord heb. **8** Welgelukzalig zijn uw
mannen, welgelukzalig deze uw knechten, die gedurig voor
uw aangezicht staan, die uw wijsheid horen! **9** Geloofd zij de
HEERE, uw God, Die behagen in u heeft gehad, om u op den
troon van Israel te zetten! Omdat de HEERE Israel in
eeuwigheid bemint, daarom heeft Hij u tot koning gesteld,
om recht en gerechtigheid te doen. **10** En zij gaf den koning
honderd en twintig talenten gouds, en zeer veel specerijen,
en kostelijk gesteente; als deze specerij, die de koningin van
Scheba den koning Salomo gaf, is er nooit meer in menigte
gekomen. **11** Verder ook de schepen van Hiram, die goud uit
Ofir voerden, brachten uit Ofir zeer veel almuggimhout en
kostelijk gesteente. **12** En de koning maakte van dit

almuggimhout steunselen voor het huis des HEEREN, en
voor het huis des konings, mitsgaders harpen en luiten voor
de zangers. Het almuggimhout was zo niet gekomen noch
gezien geweest, tot op dezen dag. **13** En de koning Salomo
gaf de koningin van Scheba al haar behagen, wat zij
begeerde; behalve dat hij haar gaf naar het vermogen van
den koning Salomo; zo keerde zij en toog in haar land, zij en
haar knechten. **14** Het gewicht nu van het goud, dat voor
Salomo op een jaar inkwam was zeshonderd zes en zestig
talenten gouds;

15 Behalve dat van de kramers was, en van den handel der
kruideniers, en van alle koningen van Arabie, en van de
geweldigen van dat land. **16** Ook maakte de koning Salomo
tweehonderd rondassen van geslagen goud; zeshonderd
sikkelen gouds liet hij opwegen tot elke rondas.

17 Insgelijks driehonderd schilden van geslagen goud; drie
pond gouds liet hij opwegen tot elk schild; en de koning
leide ze in het huis des wouds van Libanon. **18** Nog maakte
de koning een groten elpenbenen troon, en hij overtoog
denzelven met dicht goud.

19 Deze troon had zes trappen, en het hoofd van den troon
was van achteren rond, en aan beide zijden waren leuningen
tot de zitplaats toe, en twee leeuwen stonden bij die
leuningen. **20** En twaalf leeuwen stonden daar op de zes
trappen aan beide zijden, desgelijks is in geen koninkrijken
gemaakt geweest. **21** Ook waren alle drinkvaten van den
koning Salomo van goud, en alle vaten van het huis des
wouds van Libanon waren van gesloten goud; geen zilver
was er aan; want het werd in de dagen van Salomo niet voor
enig ding geacht.

22 Want de koning had in zee schepen van Tharsis, met de
schepen van Hiram; deze schepen van Tharsis kwamen in,

eenmaal in drie jaren, brengende goud, en zilver,
elpenbeen, en apen, en pauwen. **23** Alzo werd de koning
Salomo groter dan alle koningen der aarde, in rijkdom en in
wijsheid. **24** En de ganse aarde zocht het aangezicht van
Salomo, om zijn wijsheid te horen, die God in zijn hart
gegeven had.

25 En zij brachten een ieder zijn geschenk, zilveren vaten,
en gouden vaten, en klederen, en harnas, en specerijen,
paarden en muilezelen, elk ding van jaar tot jaar. **26**
Daartoe vergaderde Salomo wagenen en ruiteren, en hij had
duizend en vierhonderd wagenen, en twaalf duizend
ruiteren, en leide ze in de wagensteden en bij den koning in
Jeruzalem.

27 En de koning maakte het zilver in Jeruzalem te zijn als
stenen, en de cederen maakte hij te zijn als de wilde
vijgebomen, die in de laagte zijn, in menigte. **28** En het
uitbrengen der paarden was hetgeen Salomo uit Egypte
had; en aangaande het linnen garen, de kooplieden des
konings namen het linnen garen voor den prijs.

29 En een wagen kwam op, en ging uit van Egypte, voor
zeshonderd sikkelen zilvers, en een paard voor honderd en
vijftig; en alzo voerden ze die uit door hun hand voor alle
koningen der Hethieten, en voor de koningen van Syrie.

1 Kings 11

1 En de koning Salomo had veel vreemde vrouwen lief, en
dat benevens de dochter van Farao: Moabietische,
Ammonietische, Edomietische, Sidonische, Hethietische; **2**
Van die volken, waarvan de HEERE gezegd had tot de
kinderen Israels: Gijlieden zult tot hen niet ingaan, en zij
zullen tot u niet inkomen; zij zouden zekerlijk uw hart achter
hun goden neigen; aan deze hing Salomo met liefde. **3** En
hij had zevenhonderd vrouwen, vorstinnen, en driehonderd
bijwijven en zijn vrouwen neigden zijn hart. **4** Want het
geschiedde in den tijd van Salomo's ouderdom, dat zijn
vrouwen zijn hart achter andere goden neigden; dat zijn
hart niet volkomen was met den HEERE, zijn God, gelijk het
hart van zijn vader David. **5** Want Salomo wandelde
Astoreth, den god der Sidoniers, na, en Milchom, het
verfoeisel der Ammonieten. **6** Alzo deed Salomo, dat kwaad
was in de ogen des HEEREN; en volhardde niet den HEERE
te volgen, gelijk zijn vader David. **7** Toen bouwde Salomo
een hoogte voor Kamos, het verfoeisel der Moabieten, op
den berg, die voor Jeruzalem is, en voor Molech, het
verfoeisel der kinderen Ammons. **8** En alzo deed hij voor al
zijn vreemde vrouwen, die haar goden rookten en offerden.
9 Daarom vertoornde Zich de HEERE tegen Salomo, omdat
hij zijn hart geneigd had van den HEERE, den God Israels,
Die hem tweemaal verschenen was.

10 En hem van deze zaak geboden had, dat hij andere
goden niet zou nawandelen; doch hij hield niet, wat de
HEERE geboden had. **11** Daarom zeide de HEERE tot
Salomo: Dewijl dit bij u geschied is, dat gij niet hebt
gehouden Mijn verbond en Mijn inzettingen, die Ik u
geboden heb; Ik zal gewisselijk dit koninkrijk van u
scheuren, en datzelve uw knecht geven. **12** In uw dagen

nochtans zal Ik dat niet doen, om uws vaders Davids wil, van
de hand uws zoons zal Ik het scheuren. **13** Doch Ik zal het
gehele koninkrijk niet afscheuren; een stam zal Ik uw zoon
geven, om Mijns knechts Davids wil, en om Jeruzalems wil,
dat Ik verkoren heb. **14** Zo verwekte de HEERE Salomo een
tegenpartijder, Hadad, den Edomiet; hij was van des konings
zaad in Edom.

15 Want het was geschied, als David in Edom was, toen
Joab, de krijgsoverste, optoog, om de verslagenen te
begraven, dat hij al wat mannelijk was in Edom sloeg; **16**
Want Joab bleef aldaar zes maanden, met het ganse Israel,
totdat hij al wat mannelijk was in Edom uitgeroeid had. **17**
Doch Hadad was ontvloden, hij en enige Edomietische
mannen uit zijns vaders knechten met hem, om in Egypte te
komen; Hadad nu was een klein jongsken. **18** En zij maakten
zich op van Midian, en kwamen tot Paran; en namen met
zich mannen van Paran, en kwamen in Egypte tot Farao, den
koning van Egypte, die hem een huis gaf, en hem voeding
toezeide, en hem een land gaf. **19** En Hadad vond grote
genade in de ogen van Farao, zodat hij hem tot een vrouw
gaf de zuster zijner huisvrouw, de zuster van Tachpenes, de
koningin. **20** En de zuster van Tachpenes baarde hem zijn
zoon Genubath, denwelken Tachpenes optoog in het huis
van Farao; zodat Genubath in het huis van Farao was, onder
de zonen van Farao. **21** Toen nu Hadad in Egypte hoorde,
dat David met zijn vaderen ontslapen, en dat Joab, de
krijgsoverste, dood was, zeide Hadad tot Farao: Laat mij
gaan, dat ik in mijn land trekke. **22** Doch Farao zeide: Maar
wat ontbreekt u bij mij, dat, zie, gij in uw land zoekt te
trekken? En hij zeide: Niets, maar laat mij evenwel gaan. **23**
Ook verwekte God hem een wederpartijder, Rezon, den zoon
van Eljada, die gevloden was van zijn heer Hadad-ezer, den
koning van Zoba,

24 Tegen welken hij ook mannen vergaderd had, en werd
overste ener bende, als David die doodde; en getrokken
zijnde naar Damaskus, woonden zij aldaar, en regeerden in
Damaskus. **25** En hij was Israels tegenpartijder al de dagen
van Salomo, en dat benevens het kwaad, dat Hadad deed;
want hij had een afkeer van Israel, en hij regeerde over
Syrie. **26** Daartoe Jerobeam, de zoon van Nebat, een
Efrathiet van Zereda, Salomo's knecht (wiens moeders naam
was Zerua, een weduwvrouw), hief ook de hand op tegen
den koning.

27 Dit is nu de zaak, waarom hij de hand tegen den koning
ophief. Salomo bouwde Millo, en sloot de breuk der stad van
zijn vader David toe. **28** En de man Jerobeam was een
dapper held. Toen Salomo dezen jongeling zag, dat hij
arbeidzaam was, zo stelde hij hem over al den last van het
huis van Jozef. **29** Het geschiedde nu te dier tijd, als
Jerobeam uit Jeruzalem uitging, dat de profeet Ahia, de
Siloniet, hem op den weg vond, en hij zich een nieuw kleed
aangedaan had, en zij beiden alleen op het veld waren; **30**
Zo vatte Ahia het nieuwe kleed, dat aan hem was, en
scheurde het, in twaalf stukken. **31** En hij zeide tot
Jerobeam: Neem u tien stukken; want alzo zegt de HEERE,
de God Israels: Zie, Ik zal het koninkrijk van de hand van
Salomo scheuren, en u tien stammen geven. **32** Maar een
stam zal hij hebben, om Mijns knechts Davids wil, en om
Jeruzalems wil, de stad, die Ik verkoren heb uit alle stammen
van Israel. **33** Daarom dat zij Mij verlaten, en zich
nedergebogen hebben voor Astoreth, den god der Sidoniers,
Kamos, den god der Moabieten, en Milchom, den god der
kinderen Ammons; en niet gewandeld hebben in Mijn
wegen, om te doen wat recht is in Mijn ogen, te weten Mijn
inzettingen en Mijn rechten; gelijk zijn vader David. **34** Doch
niets van dit koninkrijk zal Ik uit zijn hand nemen; maar Ik
stel hem tot een vorst al de dagen zijns levens, om Mijns
knechts Davids wil, dien Ik verkoren heb, die Mijn geboden

en Mijn inzettingen gehouden heeft. **35** Maar uit de hand
zijns zoons zal Ik het koninkrijk nemen; en Ik zal u daarvan
tien stammen geven. **36** En zijn zoon zal Ik een stam geven;
opdat Mijn knecht David altijd een lamp voor Mijn
aangezicht hebbe in Jeruzalem, de stad, die Ik Mij verkoren
heb, om Mijn Naam daar te stellen. **37** Zo zal Ik u nemen, en
gij zult regeren over al wat uw ziel zal begeren; en gij zult
koning zijn over Israel. **38** En het zal geschieden, zo gij
horen zult al wat Ik u zal gebieden, en in Mijn wegen zult
wandelen, en doen wat recht in Mijn ogen is, houdende Mijn
inzettingen en Mijn geboden, gelijk als Mijn knecht David
gedaan heeft; dat Ik met u zal zijn, en u een bestendig huis
bouwen, gelijk als Ik David gebouwd heb, en zal u Israel
geven. **39** En Ik zal om diens wil het zaad van David
verootmoedigen; nochtans niet altijd. **40** Daarom zocht
Salomo Jerobeam te doden; maar Jerobeam maakte zich op,
en vlood in Egypte, tot Sisak, den koning van Egypte, en
was in Egypte, totdat Salomo stierf. **41** Het overige nu der
geschiedenissen van Salomo, en al wat hij gedaan heeft, en
zijn wijsheid, is dat niet geschreven in het boek der
geschiedenissen van Salomo?

42 De tijd nu, dien Salomo te Jeruzalem over het ganse
Israel regeerde, was veertig jaar. **43** Daarna ontsliep Salomo
met zijn vaderen, en werd begraven in de stad van zijn
vader David; en Rehabeam, zijn zoon, werd koning in zijn
plaats.

1 Kings 12

1 En Rehabeam toog naar Sichem, want het ganse Israel was
te Sichem gekomen, om hem koning te maken. **2** Het
geschiedde nu, als Jerobeam, de zoon van Nebat, dit hoorde,
daar hij nog in Egypte was (want hij was van het aangezicht
van den koning Salomo gevloden; en Jerobeam woonde in
Egypte), **3** Dat zij henen zonden, en lieten hem roepen; en
Jerobeam en de ganse gemeente van Israel kwamen en
spraken tot Rehabeam, zeggende: **4** Uw vader heeft ons juk
hard gemaakt; gij dan nu, maak uws vaders harden dienst,
en zijn zwaar juk, dat hij ons opgelegd heeft, lichter, en wij
zullen u dienen. **5** En hij zeide tot hen: Gaat heen tot aan
den derden dag, komt dan weder tot mij. En het volk ging
heen. **6** En de koning Rehabeam hield raad met de oudsten,
die gestaan hadden voor het aangezicht van zijn vader
Salomo, als hij leefde, zeggende: Hoe raadt gijlieden, dat
men dit volk antwoorden zal?

7 En zij spraken tot hem, zeggende: Indien gij heden knecht
van dit volk wezen zult, en hen dienen, en hun antwoorden,
en tot hen goede woorden spreken zult, zo zullen zij te allen
dage uw knechten zijn. **8** Maar hij verliet den raad der
oudsten, dien zij hem geraden hadden; en hij hield raad met
de jongelingen, die met hem opgewassen waren, die voor
zijn aangezicht stonden. **9** En hij zeide tot hen: Wat raadt
gijlieden, dat wij dit volk antwoorden zullen, die tot mij
gesproken hebben, zeggende: Maak het juk, dat uw vader
ons opgelegd heeft, lichter. **10** En de jongelingen, die met
hem opgewassen waren, spraken tot hem, zeggende: Alzo
zult gij zeggen tot dat volk, die tot u gesproken hebben,
zeggende: Uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt, maar
maak gij het over ons lichter; alzo zult gij tot hen spreken:
Mijn kleinste vinger zal dikker zijn dan mijns vaders lenden.

11 Indien nu mijn vader een zwaar juk op u heeft doen
laden, zo zal ik boven uw juk nog daartoe doen; mijn vader
heeft u met geselen gekastijd, maar ik zal u met
schorpioenen kastijden. **12** Zo kwam Jerobeam en het ganse
volk tot Rehabeam op den derden dag, gelijk als de koning
gesproken had, zeggende: Komt weder tot mij op den
derden dag.

13 En de koning antwoordde het volk hardelijk; want hij
verliet den raad der oudsten, dien zij hem geraden hadden.
14 En hij sprak tot hen naar den raad der jongelingen,
zeggende: Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik
zal boven uw juk nog daartoe doen; mijn vader heeft u met
geselen gekastijd, maar ik zal u met schorpioenen kastijden.
15 Alzo hoorde de koning naar het volk niet; want deze
omwending was van den HEERE, opdat Hij Zijn woord
bevestigde, hetwelk de HEERE door den dienst van Ahia,
den Siloniet, gesproken had tot Jerobeam, den zoon van
Nebat. **16** Toen gans Israel zag, dat de koning naar hen niet
hoorde, zo gaf het volk den koning weder antwoord,
zeggende: Wat deel hebben wij aan David? Ja, geen erve
hebben wij aan den zoon van Isai; naar uw tenten, o Israel!
Voorzie nu uw huis, o David! Zo ging Israel naar zijn tenten.

17 Doch aangaande de kinderen van Israel, die in de steden
van Juda woonden, over die regeerde Rehabeam ook. **18**
Toen zond de koning Rehabeam Adoram, die over de
schatting was; en het ganse Israel stenigde hem met stenen,
dat hij stierf; maar de koning Rehabeam verkloekte zich om
op een wagen te klimmen, dat hij naar Jeruzalem vluchtte.
19 Alzo vielen de Israelieten van het huis Davids af, tot op
dezen dag. **20** En het geschiedde, als gans Israel hoorde,
dat Jerobeam wedergekomen was, dat zij henen zonden, en
hem in de vergadering riepen, en hem over gans Israel
koning maakten; niemand volgde het huis Davids, dan de
stam van Juda alleen. **21** Toen nu Rehabeam te Jeruzalem

gekomen was, vergaderde hij het ganse huis van Juda en
den stam van Benjamin, honderd en tachtig duizend
uitgelezenen, geoefend ten oorlog, om tegen het huis Israels
te strijden, opdat hij het koninkrijk weder aan Rehabeam,
den zoon van Salomo, bracht.

22 Doch het woord van God geschiedde tot Semaja, den
man Gods, zeggende: **23** Zeg tot Rehabeam, den zoon van
Salomo, den koning van Juda, en tot het ganse huis van Juda
en Benjamin, en overige des volks, zeggende: **24** Zo zegt de
HEERE: Gij zult niet optrekken, noch strijden tegen uw
broederen, de kinderen Israels; een ieder kere weder tot zijn
huis, want deze zaak is van Mij geschied. En zij hoorden het
woord des HEEREN, en keerden weder, om weg te trekken
naar het woord des HEEREN. **25** Jerobeam nu bouwde
Sichem op het gebergte van Efraim, en woonde daarin, en
toog van daar uit, en bouwde Penuel.

26 En Jerobeam zeide in zijn hart: Nu zal het koninkrijk
weder tot het huis van David keren. **27** Zo dit volk opgaan
zal om offeranden te doen in het huis des HEEREN te
Jeruzalem, zo zal het hart dezes volks tot hun heer, tot
Rehabeam, den koning van Juda, wederkeren; ja, zij zullen
mij doden, en tot Rehabeam, den koning van Juda,
wederkeren. **28** Daarom hield de koning een raad, en
maakte twee gouden kalveren; en hij zeide tot hen: Het is
ulieden te veel om op te gaan naar Jeruzalem; zie uw goden,
o Israel, die u uit Egypteland opgebracht hebben. **29** En hij
zette het ene te Beth-el, en het andere stelde hij te Dan. **30**
En deze zaak werd tot zonde; want het volk ging heen voor
het ene, tot Dan toe. **31** Hij maakte ook een huis der
hoogten; en maakte priesteren van de geringsten des volks,
die niet waren uit de zonen van Levi. **32** En Jerobeam
maakte een feest in de achtste maand, op den vijftienden
dag der maand, gelijk het feest, dat in Juda was, en offerde
op het altaar; van gelijken deed hij te Beth-el, offerende den

kalveren, die hij gemaakt had; hij stelde ook te Beth-el
priesteren der hoogten, die hij gemaakt had. **33** En hij
offerde op het altaar, dat hij te Beth-el gemaakt had, op den
vijftienden dag der achtste maand, der maand, dewelke hij
uit zijn hart verdacht had; zo maakte hij den kinderen
Israels een feest, en offerde op dat altaar, rokende.

1 Kings 13

1 En ziet, een man Gods kwam uit Juda, door het woord des
HEEREN tot Beth-el; en Jerobeam stond bij het altaar, om te
roken. **2** En hij riep tegen het altaar, door het woord des
HEEREN, en zeide: Altaar, altaar, zo zegt de HEERE: Zie, een
zoon zal aan het huis Davids geboren worden, wiens naam
zal zijn Josia; die zal op u offeren de priesters der hoogten,
die op u roken, en men zal mensenbeenderen op u
verbranden. **3** En hij gaf ten zelfden dage een wonderteken,
zeggende: Dit is dat wonderteken, waarvan de HEERE
gesproken heeft; ziet, het altaar zal vaneen gescheurd, en
de as, die daarop is, afgestort worden. **4** Het geschiedde nu,
als de koning het woord van den man Gods hoorde, hetwelk
hij tegen het altaar te Beth-el geroepen had, dat Jerobeam
zijn hand van op het altaar uitstrekte, zeggende: Grijpt
hem! Maar zijn hand, die hij tegen hem uitgestrekt had,
verdorde, dat hij ze niet weder tot zich trekken kon. **5** En het
altaar werd vaneen gescheurd, en de as van het altaar
afgestort, naar dat wonderteken, dat de man Gods gegeven
had, door het woord des HEEREN. **6** Toen antwoordde de
koning, en zeide tot den man Gods: Aanbid toch het
aangezicht des HEEREN, uws Gods, ernstelijk, en bid voor
mij, dat mijn hand weder tot mij kome! Toen bad de man
Gods het aangezicht des HEEREN ernstelijk; en de hand des
konings kwam weder tot hem, en werd gelijk te voren. **7** En
de koning sprak tot den man Gods: Kom met mij naar huis,
en sterk u, en ik zal u een geschenk geven. **8** Maar de man
Gods zeide tot den koning: Al gaaft gij mij de helft van uw
huis, zo zou ik niet met u gaan, en ik zou in deze plaats
geen brood eten, noch water drinken. **9** Want zo heeft mij de
HEERE geboden door Zijn woord, zeggende: Gij zult geen
brood eten, noch water drinken; en gij zult niet wederkeren
door den weg, dien gij gegaan zijt. **10** En hij ging door een

anderen weg, en keerde niet weder door den weg, door
welken hij te Beth-el gekomen was. **11** Een oud profeet nu
woonde te Beth-el; en zijn zoon kwam, en vertelde hem al
het werk, dat de man Gods te dien dage in Beth-el gedaan
had, met de woorden, die hij tot den koning gesproken had;
deze vertelden zij ook hun vader.

12 En hun vader sprak tot hen: Wat weg is hij getogen? En
zijn zonen hadden den weg gezien, welken de man Gods
was getogen, die uit Juda gekomen was. **13** Toen zeide hij
tot zijn zonen: Zadelt mij den ezel. En zij zadelden hem den
ezel, en hij reed daarop. **14** En hij toog den man Gods na, en
vond hem zittende onder een eik; en hij zeide tot hem: Zijt
gij de man Gods, die uit Juda gekomen zijt? En hij zeide: Ik
ben het. **15** Toen zeide hij tot hem: Kom met mij naar huis,
en eet brood. **16** Doch hij zeide: Ik kan niet met u
wederkeren, noch met u inkomen; ik zal ook geen brood
eten, noch met u water drinken, in deze plaats. **17** Want een
woord is tot mij geschied door het woord des HEEREN: Gij
zult aldaar noch brood eten, noch water drinken; gij zult niet
wederkeren, gaande door den weg, door denwelken gij
gegaan zijt. **18** En hij zeide tot hem: Ik ben ook een profeet,
gelijk gij, en een engel heeft tot mij gesproken door het
woord des HEEREN, zeggende: Breng hem weder met u in
uw huis, dat hij brood ete en water drinke. Doch hij loog
hem. **19** En hij keerde met hem wederom, en at brood in zijn
huis, en dronk water. **20** En het geschiedde, als zij aan de
tafel zaten, dat het woord des HEEREN geschiedde tot den
profeet, die hem had doen wederkeren;

21 En hij riep tot den man Gods, die uit Juda gekomen was,
zeggende: Zo zegt de HEERE: Daarom dat gij den mond des
HEEREN zijt wederspannig geweest, en niet gehouden hebt
het gebod, dat u de HEERE, uw God, geboden had, **22** Maar
zijt wedergekeerd, en hebt brood gegeten en water
gedronken ter plaatse, waarvan Hij tot u gesproken had: Gij

zult geen brood eten noch water drinken; zo zal uw dood
lichaam in uw vaderen graf niet komen. **23** En het
geschiedde, nadat hij brood gegeten, en nadat hij
gedronken had, dat hij hem den ezel zadelde, te weten voor
den profeet, dien hij had doen wederkeren.

24 Zo toog hij heen, en een leeuw vond hem op den weg, en
doodde hem; en zijn dood lichaam lag geworpen op den
weg, en de ezel stond daarbij; ook stond de leeuw bij het
dode lichaam. **25** En ziet, er gingen lieden voorbij, en zagen
het dode lichaam geworpen op den weg, en den leeuw,
staande bij het dode lichaam; en zij kwamen en zeiden het
in de stad, waarin de oude profeet woonde. **26** Als de
profeet, die hem van den weg had doen wederkeren, dit
hoorde, zo zeide hij: Het is de man Gods, die den mond des
HEEREN wederspannig is geweest; daarom heeft de HEERE
hem den leeuw overgegeven, die hem gebroken, en hem
gedood heeft, naar het woord des HEEREN, dat Hij tot hem
gesproken had. **27** Verder sprak hij tot zijn zonen,
zeggende: Zadelt mij den ezel. En zij zadelden hem. **28**
Toen toog hij heen, en vond zijn dood lichaam geworpen op
den weg, en den ezel, en den leeuw, staande bij het dode
lichaam; de leeuw had het dode lichaam niet gegeten, en
den ezel niet gebroken. **29** Toen nam de profeet het dode
lichaam van den man Gods op, en leide dat op den ezel, en
voerde het wederom; zo kwam de oude profeet in de stad
om rouw te bedrijven en hem te begraven. **30** En hij leide
zijn dood lichaam in zijn graf; en zij maakten over hem een
weeklage: Ach, mijn broeder! **31** Het geschiedde nu, nadat
hij hem begraven had, dat hij sprak tot zijn zonen,
zeggende: Als ik zal gestorven zijn, zo begraaft mij in dat
graf, waarin de man Gods begraven is, en legt mijn
beenderen bij zijn beenderen. **32** Want de zaak zal
gewisselijk geschieden, die hij door het woord des HEEREN
uitgeroepen heeft tegen het altaar, dat te Beth-el is, en
tegen al de huizen der hoogten, die in de steden van

Samaria zijn. **33** Na deze geschiedenis keerde zich Jerobeam niet van zijn bozen weg; maar maakte wederom priesters der hoogten van de geringsten des volks; wie wilde, diens hand vulde hij, en werd een van de priesters der hoogten.

34 En hij werd in deze zaak het huis van Jerobeam tot zonde, om hetzelve te doen afsnijden en te verdelgen van den aardbodem.

1 Kings 14

1 Te dierzelfder tijd was Abia, de zoon van Jerobeam, krank.
2 En Jerobeam zeide tot zijn huisvrouw: Maak u nu op, en
verstel u, dat men niet merkte, dat gij Jerobeams huisvrouw
zijt, en ga heen naar Silo, zie, daar is de profeet Ahia, die
van mij gesproken heeft, dat ik koning zou zijn over dit volk.
3 En neem in uw hand tien broden, en koeken, en een kruik
honig, en ga tot hem; hij zal u te kennen geven, wat dezen
jongen geschieden zal. **4** En Jerobeams huisvrouw deed alzo,
en maakte zich op, en ging naar Silo, en kwam in het huis
van Ahia. Ahia nu kon niet zien, want zijn ogen stonden stijf
vanwege zijn ouderdom. **5** Maar de HEERE zeide tot Ahia:
Zie, Jerobeams huisvrouw komt, om een zaak van u te
vragen, aangaande haar zoon, want hij is krank; zo en zo
zult gij tot haar spreken, en het zal zijn, als zij inkomt, dat zij
zich vreemd aanstellen zal.

6 En het geschiedde, als Ahia het geruis harer voeten
hoorde, toen zij ter deure inkwam, dat hij zeide: Kom in, gij
huisvrouw van Jerobeam! Waarom stelt gij u dus vreemd
aan? Want ik ben tot u gezonden met een harde boodschap.
7 Ga heen, zeg Jerobeam: Zo zegt de HEERE, de God Israels:
Daarom, dat Ik u verheven heb uit het midden des volks, en
u tot een voorganger over Mijn volk Israel gesteld heb;

8 En het koninkrijk van het huis van David gescheurd, en
dat u gegeven heb, en gij niet geweest zijt, gelijk Mijn
knecht David, die Mijn geboden hield, en die Mij met zijn
ganse hart navolgde, om te doen alleen wat recht is in Mijn
ogen; **9** Maar kwaad gedaan hebt, doende des meer dan
allen, die voor u geweest zijn, en henengegaan zijt, en hebt
u andere goden en gegotene beelden gemaakt, om Mij tot
toorn te verwekken, en hebt Mij achter uw rug geworpen; **10**

Daarom, zie, Ik zal kwaad over het huis van Jerobeam
brengen, en van Jerobeam uitroeien wat mannelijk is, den
beslotene en verlatene in Israel; en Ik zal de nakomelingen
van het huis van Jerobeam wegdoen, gelijk de drek
weggedaan wordt, totdat het ganselijk vergaan zij. **11** Die
van Jerobeam in de stad sterft, zullen de honden eten; en
die in het veld sterft, zullen de vogelen des hemels eten;
want de HEERE heeft het gesproken. **12** Gij dan maak u op,
ga naar uw huis; als uw voeten in de stad zullen gekomen
zijn, zo zal het kind sterven. **13** En gans Israel zal hem
beklagen, en hem begraven; want deze alleen van Jerobeam
zal in het graf komen, omdat in hem wat goeds voor den
HEERE, den God Israels, in het huis van Jerobeam gevonden
is. **14** Doch de HEERE zal Zich een koning verwekken over
Israel, die het huis van Jerobeam ten zelfden dage uitroeien
zal; maar wat zal het ook nu zijn? **15** De HEERE zal ook
Israel slaan, gelijk een riet in het water omgedreven wordt,
en zal Israel uitrukken uit dit goede land, dat Hij hun
vaderen gegeven heeft, en zal hen verstrooien op gene zijde
der rivier; daarom dat zij hun bossen gemaakt hebben, den
HEERE tot toorn verwekkende. **16** En Hij zal Israel
overgeven, om Jerobeams zonden wil, die gezondigd heeft,
en die Israel heeft doen zondigen. **17** Toen maakte zich
Jerobeams vrouw op, en ging heen, en kwam te Thirza; als
zij nu op den dorpel van het huis kwam, zo stierf de
jongeling.

18 En zij begroeven hem, en gans Israel beklaagde hem;
naar het woord des HEEREN, dat Hij gesproken had door den
dienst van Zijn knecht Ahia, den profeet. **19** Het overige nu
der geschiedenissen van Jerobeam, hoe hij gekrijgd, en hoe
hij geregeerd heeft, ziet, die zijn geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Israel. **20** De dagen nu, die
Jerobeam heeft geregeerd, zijn twee en twintig jaren; en hij
ontsliep met zijn vaderen, en Nadab, zijn zoon, regeerde in
zijn plaats. **21** Rehabeam nu, de zoon van Salomo, regeerde

in Juda; een en veertig jaren was Rehabeam oud, als hij koning werd, en regeerde zeventien jaren te Jeruzalem, in de stad, die de HEERE verkoren had uit al de stammen van Israel, om Zijn Naam daar te zetten; en de naam zijner moeder was Naama, de Ammonietische.

22 En Juda deed, wat kwaad was in de ogen des HEEREN, en
zij verwekten Hem tot ijver, meer dan al hun vaderen
gedaan hadden, met hun zonden, die zij zondigden. **23**
Want ook zij bouwden zich hoogten, en opgerichte beelden,
en bossen, op allen hogen heuvel, en onder allen groenen
boom. **24** Er waren ook schandjongens in het land; zij deden
naar al de gruwelen der heidenen, die de HEERE van het
aangezicht der kinderen Israels uit de bezitting verdreven
had. **25** Het geschiedde nu in het vijfde jaar van den koning
Rehabeam, dat Sisak, de koning van Egypte, optoog tegen
Jeruzalem.

26 En hij nam de schatten van het huis des HEEREN, en de
schatten van het huis des konings weg, ja, hij nam alles
weg; hij nam ook al de gouden schilden weg, die Salomo
gemaakt had. **27** En de koning Rehabeam maakte, in plaats
van die, koperen schilden; en hij beval die onder de hand
van de oversten der trawanten, die de deur van het huis des
konings bewaarden. **28** En het geschiedde, zo wanneer de
koning in het huis des HEEREN ging, dat de trawanten
dezelve droegen, en die wederbrachten in der trawanten
wachtkamer. **29** Het overige nu der geschiedenissen van
Rehabeam, en al wat hij gedaan heeft, zijn die niet
geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Juda?

30 En er was krijg tussen Rehabeam en tussen Jerobeam, al
hun dagen. **31** En Rehabeam ontsliep met zijn vaderen, en
werd begraven bij zijn vaderen in de stad Davids; en de

naam zijner moeder was Naama, de Ammonietische; en zijn zoon Abiam regeerde in zijn plaats.

1 Kings 15

1 In het achttiende jaar nu van den koning Jerobeam, den
zoon van Nebat, werd Abiam koning over Juda. **2** Hij
regeerde drie jaren te Jeruzalem; en de naam zijner moeder
was Maacha, een dochter van Abisalom. **3** En hij wandelde
in al de zonden zijns vaders, die hij voor hem gedaan had;
en zijn hart was niet volkomen met den HEERE, zijn God,
gelijk het hart van zijn vader David. **4** Maar om Davids wil,
gaf de HEERE, zijn God, hem een lamp in Jeruzalem,
verwekkende zijn zoon na hem, en bevestigende Jeruzalem.
5 Omdat David gedaan had wat recht was in de ogen des
HEEREN, en niet geweken was van alles, wat Hij hem
geboden had, al de dagen zijns levens, dan alleen in de
zaak van Uria, den Hethiet. **6** En er was krijg geweest tussen
Rehabeam en tussen Jerobeam, al de dagen zijns levens. **7**
Het overige nu der geschiedenissen van Abiam, en alles, wat
hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Juda? Er was ook krijg tussen
Abiam en tussen Jerobeam. **8** En Abiam ontsliep met zijn
vaderen, en zij begroeven hem in de stad Davids; en Asa,
zijn zoon, regeerde in zijn plaats. **9** In het twintigste jaar van
Jerobeam, den koning van Israel, werd Asa koning over Juda.

10 En hij regeerde een en veertig jaren te Jeruzalem, en de
naam zijner moeder was Maacha, een dochter van Abisalom.
11 En Asa deed wat recht was in de ogen des HEEREN, gelijk
zijn vader David. **12** Want hij nam weg de schandjongens uit
het land, en deed weg al de drekgoden, die zijn vaders
gemaakt hadden. **13** Ja, zelfs zijn moeder Maacha zette hij
ook af, dat zij geen koningin ware, omdat zij een
afgrijselijken afgod in een bos gemaakt had; ook roeide Asa
uit haar afgrijselijken afgod, en verbrandde hem aan de
beek Kidron. **14** De hoogten werden wel niet weggenomen;

nochtans was het hart van Asa volkomen met den HEERE, al
zijn dagen. **15** En hij bracht in het huis des HEEREN de
geheiligde dingen zijns vaders, en zijn geheiligde dingen,
zilver, en goud, en vaten. **16** En er was krijg tussen Asa en
tussen Baesa, den koning van Israel, al hun dagen.

17 Want Baesa, de koning van Israel, toog op tegen Juda, en
bouwde Rama; opdat hij niemand toeliet uit te gaan en in te
komen tot Asa, den koning van Juda. **18** Toen nam Asa al het
zilver en goud, dat overgebleven was in de schatten van het
huis des HEEREN, en de schatten van het huis des konings,
en gaf ze in de hand zijner knechten; en de koning Asa zond
ze tot Benhadad, den zoon van Tabrimmon, den zoon van
Hezion, den koning van Syrie, die te Damaskus woonde,
zeggende: **19** Er is een verbond tussen mij en tussen u,
tussen mijn vader en tussen uw vader; zie, ik zend u een
geschenk, zilver en goud; ga heen, maak uw verbond te niet
met Baesa, den koning van Israel, dat hij aftrekke van tegen
mij. **20** En Benhadad hoorde naar den koning Asa, en zond
de oversten der heiren, die hij had, tegen de steden van
Israel; en sloeg Ijon, en Dan, en Abel Beth-maacha, en het
ganse Cinneroth, met het ganse land Nafthali. **21** En het
geschiedde, als Baesa zulks hoorde, dat hij afliet van Rama
te bouwen, en hij bleef te Thirza. **22** Toen liet de koning Asa
door gans Juda uitroepen (niemand was vrij), dat zij de
stenen van Rama, en het hout daarvan, zouden wegdragen,
waarmede Baesa gebouwd had; en de koning Asa bouwde
daarmede Geba-benjamins, en Mizpa. **23** Het overige nu van
alle geschiedenissen van Asa, en al zijn macht, en al wat hij
gedaan heeft, en de steden, die hij gebouwd heeft, zijn die
niet geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Juda? Doch in den tijd zijns ouderdoms werd hij krank aan
zijn voeten. **24** En Asa ontsliep met zijn vaderen, en werd
begraven met zijn vaderen, in de stad van zijn vader David;
en zijn zoon Josafat werd koning in zijn plaats. **25** Nadab nu,
de zoon van Jerobeam, werd koning over Israel, in het

tweede jaar van Asa, den koning van Juda; en hij regeerde
twee jaren over Israel.

26 En hij deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN, en
wandelde in den weg zijns vaders, en in zijn zonde,
waarmede hij Israel had doen zondigen. **27** En Baesa, de
zoon van Ahia, van het huis van Issaschar, maakte een
verbintenis tegen hem, en Baesa sloeg hem te Gibbethon,
hetwelk der Filistijnen is, als Nadab en gans Israel Gibbethon
belegerden.

28 En Baesa doodde hem, in het derde jaar van Asa, den
koning van Juda, en werd koning in zijn plaats. **29** Het
geschiedde nu, als hij regeerde, dat hij het ganse huis van
Jerobeam sloeg; hij liet niets over van Jerobeam, wat adem
had, totdat hij hem verdelgd had, naar het woord des
HEEREN, dat Hij gesproken had door den dienst van Zijn
knecht Ahia, den Siloniet; **30** Om de zonden van Jerobeam,
die zondigde, en die Israel zondigen deed, en om zijn
terging, waarmede hij den HEERE, den God Israels, getergd
had. **31** Het overige nu der geschiedenissen van Nadab, en
al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek
der kronieken der koningen van Israel?

32 En er was oorlog tussen Asa en tussen Baesa, den koning
van Israel, al hun dagen. **33** In het derde jaar van Asa,
koning van Juda, werd Baesa, de zoon van Ahia, koning over
gans Israel, te Thirza, en regeerde vier en twintig jaren. **34**
En hij deed wat kwaad was in de ogen des HEEREN, en
wandelde in den weg van Jerobeam, en in zijn zonde,
waarmede hij Israel had doen zondigen.

1 Kings 16

1 Toen geschiedde het woord des HEEREN tot Jehu, den zoon
van Hanani, tegen Baesa, zeggende: **2** Daarom, dat Ik u uit
het stof verheven, en u tot een voorganger over Mijn volk
Israel gesteld heb, en gij gewandeld hebt in den weg van
Jerobeam, en Mijn volk Israel hebt doen zondigen, Mij tot
toorn verwekkende door hun zonden; **3** Zie, zo zal Ik de
nakomelingen van Baesa, en de nakomelingen van zijn huis
wegdoen; en Ik zal uw huis maken, gelijk het huis van
Jerobeam, den zoon van Nebat. **4** Die van Baesa in de stad
sterft, zullen de honden eten, en die van hem in het veld
sterft, zullen de vogelen des hemels eten. **5** Het overige nu
der geschiedenissen van Baesa, en wat hij gedaan heeft, en
zijn macht, zijn die niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Israel? **6** En Baesa ontsliep met
zijn vaderen, en werd begraven te Thirza; en zijn zoon Ela
regeerde in zijn plaats. **7** Alzo geschiedde ook het woord des
HEEREN, door den dienst van den profeet Jehu, den zoon
van Hanani, tegen Baesa en tegen zijn huis; en dat om al
het kwaad, dat hij gedaan had in de ogen des HEEREN, Hem
tot toorn verwekkende door het werk zijner handen, omdat
hij was gelijk het huis van Jerobeam, en omdat hij hetzelve
verslagen had. **8** In het zes en twintigste jaar van Asa, den
koning van Juda, werd Ela, de zoon van Baesa, koning over
Israel, te Thirza, en regeerde twee jaren.

9 En Zimri, zijn knecht, overste van de helft der wagenen,
maakte een verbintenis tegen hem, als hij te Thirza was,
zich dronken drinkende in het huis van Arza, den
hofmeester te Thirza; **10** Zo kwam Zimri in, en sloeg hem,
en doodde hem, in het zeven en twintigste jaar van Asa, den
koning van Juda; en hij werd koning in zijn plaats. **11** En het
geschiedde, als hij regeerde, als hij op zijn troon zat, dat hij

het ganse huis van Baesa sloeg; hij liet hem niet over die
mannelijk was, noch zijn bloedverwanten, noch zijn
vrienden.

12 Alzo verdelgde Zimri het ganse huis van Baesa, naar het
woord des HEEREN, dat Hij over Baesa gesproken had, door
den dienst van den profeet Jehu; **13** Om al de zonden van
Baesa, en de zonden van Ela, zijn zoon, waarmede zij
gezondigd hadden, en waarmede zij Israel hadden doen
zondigen, tot toorn verwekkende den HEERE, den God
Israels, door hun ijdelheden. **14** Het overige nu der
geschiedenissen van Ela, en al wat hij gedaan heeft, is dat
niet geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Israel? **15** In het zeven en twintigste jaar van Asa, den
koning van Juda, regeerde Zimri zeven dagen te Thirza; en
het volk had zich gelegerd tegen Gibbethon, dat der
Filistijnen is.

16 Het volk nu, dat zich gelegerd had, hoorde zeggen: Zimri
heeft een verbintenis gemaakt, ja, heeft ook den koning
verslagen; daarom maakte het ganse Israel ten zelfden dage
Omri, den krijgsoverste, koning over Israel, in het leger. **17**
En Omri toog op, en gans Israel met hem van Gibbethon, en
belegerde Thirza. **18** En het geschiedde, als Zimri zag, dat
de stad ingenomen was, dat hij ging in het paleis van het
huis des konings, en verbrandde boven zich het huis des
konings met vuur, en stierf; **19** Om zijn zonden, die hij
gezondigd had, doende wat kwaad was in de ogen des
HEEREN, wandelende in den weg van Jerobeam, en in zijn
zonde, die hij gedaan had, doende Israel zondigen. **20** Het
overige nu der geschiedenissen van Zimri, en zijn
verbintenis, die hij gemaakt heeft, zijn die niet geschreven
in het boek der kronieken der koningen van Israel? **21** Toen
werd het volk van Israel verdeeld in twee helften; de helft
des volks volgde Tibni, den zoon van Ginath, om hem koning
te maken; en de helft volgde Omri.

22 Maar het volk, dat Omri volgde, was sterker dan het volk,
dat Tibni, den zoon van Ginath, volgde; en Tibni stierf, en
Omri regeerde. **23** In het een en dertigste jaar van Asa, den
koning van Juda, werd Omri koning over Israel, en regeerde
twaalf jaren; te Thirza regeerde hij zes jaren.

24 En hij kocht den berg Samaria van Semer, voor twee
talenten zilvers, en bebouwde den berg; en noemde den
naam der stad, die hij bouwde, naar den naam van Semer,
den heer des bergs, Samaria. **25** En Omri deed wat kwaad
was in de ogen des HEEREN; ja, hij deed erger dan allen, die
voor hem geweest waren.

26 En hij wandelde in alle wegen van Jerobeam, den zoon
van Nebat, en in zijn zonden, waarmede hij Israel had doen
zondigen, verwekkende den HEERE, den God Israels, tot
toorn, door hun ijdelheden. **27** Het overige nu der
geschiedenissen van Omri, wat hij gedaan heeft, en zijn
macht die hij gepleegd heeft, zijn die niet geschreven in het
boek der kronieken der koningen van Israel? **28** En Omri
ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven te Samaria; en
zijn zoon Achab regeerde in zijn plaats. **29** En Achab, de
zoon van Omri, werd koning over Israel, in het acht en
dertigste jaar van Asa, den koning van Juda; en Achab, de
zoon van Omri, regeerde over Israel, te Samaria, twee en
twintig jaren.

30 En Achab, den zoon van Omri, deed wat kwaad was in de
ogen des HEEREN, meer dan allen, die voor hem geweest
waren. **31** En het geschiedde (was het een lichte zaak, dat
hij wandelde in de zonden van Jerobeam, den zoon van
Nebat?), dat hij nog ter vrouwe nam Izebel, de dochter van
Eth-baal, den koning der Sidoniers, en heenging, en diende
Baal, en boog zich voor hem. **32** En hij richtte voor Baal een
altaar op, in het huis van Baal, hetwelk hij te Samaria
gebouwd had. **33** Ook maakte Achab een bos, zodat Achab

nog meer deed, om den HEERE, den God Israels, tot toorn te
verwekken, dan alle koningen van Israel, die voor hem
geweest waren. **34** In zijn dagen bouwde Hiel, de Betheliet,
Jericho; op Abiram, zijn eerstgeborenen zoon, heeft hij haar
gegrondvest, en op Segub, zijn jongsten zoon, heeft hij haar
poorten gesteld; naar het woord des HEEREN, dat Hij door
den dienst van Jozua, den zoon van Nun, gesproken had.

1 Kings 17

1 En Elia, de Thisbiet, van de inwoneren van Gilead, zeide
tot Achab: Zo waarachtig als de HEERE, de God Israels, leeft,
voor Wiens aangezicht ik sta, indien deze jaren dauw of
regen zijn zal, tenzij dan naar mijn woord! **2** Daarna
geschiedde het woord des HEEREN tot hem, zeggende: **3** Ga
weg van hier, en wend u naar het oosten, en verberg u aan
de beek Krith, die voor aan de Jordaan is. **4** En het zal
geschieden, dat gij uit de beek drinken zult; en Ik heb de
raven geboden, dat zij u daar onderhouden zullen. **5** Hij
ging dan heen, en deed naar het woord des HEEREN; want
hij ging en woonde bij de beek Krith, die voor aan de Jordaan
is. **6** En de raven brachten hem des morgens brood en vlees,
desgelijks brood en vlees des avonds; en hij dronk uit de
beek. **7** En het geschiedde ten einde van vele dagen, dat de
beek uitdroogde; want geen regen was in het land geweest.
8 Toen geschiedde het woord des HEEREN tot hem,
zeggende:

9 Maak u op, ga heen naar Zarfath, dat bij Sidon is, en woon
aldaar; zie, Ik heb daar een weduwvrouw geboden, dat zij u
onderhoude. **10** Toen maakte hij zich op, en ging naar
Zarfath. Als hij nu aan de poort der stad kwam, ziet, zo was
daar een weduwvrouw, hout lezende; en hij riep tot haar, en
zeide: Haal mij toch een weinig waters in dit vat, dat ik
drinke. **11** Toen zij nu heenging om te halen, zo riep hij tot
haar, en zeide: Haal mij toch ook een bete broods in uw
hand. **12** Maar zij zeide: Zo waarachtig als de HEERE, uw
God, leeft, indien ik een koek heb, dan alleen een hand vol
meels in de kruik, en een weinig olie in de fles! En zie ik heb
een paar houten gelezen, en ik ga heen, en zal het voor mij
en voor mijn zoon bereiden, dat wij het eten, en sterven. **13**
En Elia zeide tot haar: Vrees niet, ga heen, doe naar uw

woord; maar maak mij vooreerst een kleinen koek daarvan,
en breng mij dien hier uit; doch voor u en uw zoon zult gij
daarna wat maken. **14** Want zo zegt de HEERE, de God
Israels: Het meel van de kruik zal niet verteerd worden, en
de olie der fles zal niet ontbreken, tot op den dag, dat de
HEERE regen op den aardbodem geven zal. **15** En zij ging
heen, en deed naar het woord van Elia; zo at zij, en hij, en
haar huis, vele dagen. **16** Het meel van de kruik werd niet
verteerd, en de olie van de fles ontbrak niet, naar het woord
des HEEREN, dat Hij gesproken had door den dienst van
Elia. **17** En het geschiedde na deze dingen, dat de zoon
dezer vrouw, der waardin van het huis, krank werd; en zijn
krankheid werd zeer sterk, totdat geen adem in hem
overgebleven was.

18 En zij zeide tot Elia: Wat heb ik met u te doen, gij man
Gods? Zijt gij bij mij ingekomen, om mijn ongerechtigheid in
gedachtenis te brengen, en om mijn zoon te doden? **19** En
hij zeide tot haar: Geef mij uw zoon. En hij nam hem van
haar schoot, en droeg hem boven in de opperzaal, waar hij
zelf woonde, en hij leide hem neder op zijn bed. **20** En hij
riep den HEERE aan, en zeide: HEERE, mijn God, hebt Gij
dan ook deze weduwe, bij dewelke ik herberge, zo kwalijk
gedaan, dat Gij haar zoon gedood hebt? **21** En hij mat zich
driemaal uit over dat kind, en riep den HEERE aan, en zeide:
HEERE, mijn God, laat toch de ziel van dit kind in hem
wederkomen. **22** En de HEERE verhoorde de stem van Elia;
en de ziel van het kind kwam weder in hem, dat het weder
levend werd. **23** En Elia nam het kind, en bracht het af van
de opperzaal in het huis, en gaf het aan zijn moeder; en Elia
zeide: Zie, uw zoon leeft. **24** Toen zeide die vrouw tot Elia:
Nu weet ik, dat gij een man Gods zijt, en dat het woord des
HEEREN in uw mond waarheid is.

1 Kings 18

1 En het gebeurde na vele dagen, dat het woord des
HEEREN geschiedde tot Elia, in het derde jaar, zeggende: Ga
heen, vertoon u aan Achab; want Ik zal regen geven op den
aardbodem. **2** En Elia ging heen, om zich aan Achab te
vertonen. En de honger was sterk in Samaria. **3** En Achab
had Obadja, den hofmeester, geroepen; en Obadja was den
HEERE zeer vrezende. **4** Want het geschiedde, als Izebel de
profeten des HEEREN uitroeide, dat Obadja honderd
profeten nam, en verborg ze bij vijftig man in een spelonk,
en onderhield hen met brood en water. **5** En Achab had
gezegd tot Obadja: Trek door het land, tot alle
waterfonteinen en tot alle rivieren; misschien zullen wij gras
vinden, opdat wij de paarden en de muilezelen in het leven
behouden, en niets uitroeien van de beesten. **6** En zij
deelden het land onder zich, dat zij het doortogen; Achab
ging bijzonder op een weg, en Obadja ging ook bijzonder op
een weg. **7** Als nu Obadja op den weg was, ziet, zo was hem
Elia tegemoet; en hem kennende, zo viel hij op zijn
aangezicht, en zeide: Zijt gij mijn heer Elia?

8 Hij zeide: Ik ben het; ga heen, zeg uw heer: Zie, Elia is
hier. **9** Maar hij zeide: Wat heb ik gezondigd, dat gij uw
knecht geeft in de hand van Achab, dat hij mij dode? **10** Zo
waarachtig als de HEERE, uw God, leeft, zo er een volk of
koninkrijk is, waar mijn heer niet gezonden heeft, om u te
zoeken; en als zij zeiden: Hij is hier niet; zo nam hij dat
koninkrijk en dat volk een eed af; dat zij u niet hadden
gevonden. **11** En nu zegt gij: Ga heen, zeg uw heer: Zie, Elia
is hier. **12** En het mocht geschieden, wanneer ik van u zou
weggegaan zijn, dat de Geest des HEEREN u wegnam, ik
weet niet waarheen; en ik kwam, om dat Achab aan te
zeggen, en hij vond u niet, zo zou hij mij doden; ik, uw

knecht, nu vrees den HEERE van mijn jonkheid af. **13** Is mijn
heer niet aangezegd, wat ik gedaan heb, als Izebel de
profeten des HEEREN doodde? Dat ik van de profeten des
HEEREN honderd man heb verborgen, elk vijftig man in een
spelonk, en die met brood en water onderhouden heb? **14**
En nu zegt gij: Ga heen, zeg uw heer: Zie, Elia is hier, en hij
zou mij doodslaan. **15** En Elia zeide: Zo waarachtig als de
HEERE der heirscharen leeft, voor Wiens aangezicht ik sta,
ik zal voorzeker mij heden aan hem vertonen! **16** Toen ging
Obadja Achab tegemoet, en zeide het hem aan; en Achab
ging Elia tegemoet. **17** En het geschiedde, als Achab Elia
zag, dat Achab tot hem zeide: Zijt gij die beroerder van
Israel?

18 Toen zeide hij: Ik heb Israel niet beroerd, maar gij en uws
vaders huis, daarmede, dat gijlieden de geboden des
HEEREN verlaten hebt en de Baals nagevolgd zijt. **19** Nu
dan, zend heen, verzamel tot mij het ganse Israel op den
berg Karmel, en de vierhonderd en vijftig profeten van Baal,
en de vierhonderd profeten van het bos, die van de tafel van
Izebel eten. **20** Zo zond Achab onder alle kinderen Israels,
en verzamelde de profeten op den berg Karmel. **21** Toen
naderde Elia tot het ganse volk, en zeide: Hoe lang hinkt gij
op twee gedachten? Zo de HEERE God is, volgt Hem na, en
zo het Baal is, volgt hem na! Maar het volk antwoordde hem
niet een woord.

22 Toen zeide Elia tot het volk: Ik ben alleen een profeet des
HEEREN overgebleven, en de profeten van Baal zijn
vierhonderd en vijftig mannen. **23** Dat men ons dan twee
varren geve, en dat zij voor zich den enen var kiezen, en
denzelven in stukken delen, en op het hout leggen, maar
geen vuur daaraan leggen; en ik zal den anderen var
bereiden, en op het hout leggen, en geen vuur daaraan
leggen. **24** Roept gij daarna den naam van uw god aan, en
ik zal den Naam des HEEREN aanroepen; en de God, Die

door vuur antwoorden zal, Die zal God zijn. En het ganse
volk antwoordde en zeide: Dat woord is goed. **25** En Elia
zeide tot de profeten van Baal: Kiest gijlieden voor u den
enen var, en bereidt gij hem eerst, want gij zijt velen; en
roept den naam uws gods aan, en legt geen vuur daaraan.
26 En zij namen den var, dien hij hun gegeven had, en
bereidden hem, en riepen den naam van Baal aan, van den
morgen tot op den middag, zeggende: O Baal, antwoord
ons! Maar er was geen stem en geen antwoorder. En zij
sprongen tegen het altaar, dat men gemaakt had. **27** En het
geschiedde op den middag, dat Elia met hen spotte, en
zeide: Roept met luider stem, want hij is een god; omdat hij
in gepeins is, of omdat hij wat te doen heeft, of omdat hij
een reize heeft; misschien slaapt hij en zal wakker worden.
28 En zij riepen met luider stem, en zij sneden zichzelven
met messen en met priemen, naar hun wijze, totdat zij bloed
over zich uitstortten. **29** Het geschiedde nu, als de middag
voorbij was, dat zij profeteerden totdat men het spijsoffer
zou offeren; maar er was geen stem, en geen antwoorder, en
geen opmerking. **30** Toen zeide Elia tot het ganse volk:
Nadert tot mij. En al het volk naderde tot hem; en hij heelde
het altaar des HEEREN, dat verbroken was. **31** En Elia nam
twaalf stenen, naar het getal der stammen van de kinderen
Jakobs, tot welke het woord des HEEREN geschied was,
zeggende: Israel zal uw naam zijn. **32** En hij bouwde met die
stenen het altaar in den Naam des HEEREN; daarna maakte
hij een groeve rondom het altaar, naar de wijdte van twee
maten zaads. **33** En hij schikte het hout, en deelde den var
in stukken, en leide hem op het hout. **34** En hij zeide: Vult
vier kruiken met water, en giet het op het brandoffer en op
het hout. En hij zeide: Doet het ten tweeden male. En zij
deden het ten tweeden male. Voorts zeide hij: Doet het ten
derden male. En zij deden het ten derden male; **35** Dat het
water rondom het altaar liep; daartoe vulde hij ook de
groeve met water. **36** Het geschiedde nu, als men het
spijsoffer offerde, dat de profeet Elia naderde, en zeide:

HEERE, God van Abraham, Izak en Israel, dat het heden
bekend worde, dat Gij God in Israel zijt, en ik Uw knecht; en
dat ik al deze dingen naar Uw woord gedaan heb. **37**
Antwoord mij, HEERE, antwoord mij; opdat dit volk erkenne,
dat Gij, o HEERE, die God zijt, en dat Gij hun hart
achterwaarts omgewend hebt. **38** Toen viel het vuur de
HEEREN, en verteerde dat brandoffer, en dat hout, en die
stenen, en dat stof, ja, lekte dat water op, hetwelk in de
groeve was. **39** Als nu het ganse volk dat zag, zo vielen zij
op hun aangezichten, en zeiden: De HEERE is God, de
HEERE is God! **40** En Elia zeide tot hen: Grijpt de profeten
van Baal, dat niemand van hen ontkome. En zij grepen ze;
en Elia voerde hen af naar de beek Kison, en slachtte hen
aldaar. **41** Daarna zeide Elia tot Achab: Trek op, eet en drink;
want er is een geruis van een overvloedigen regen.

42 Alzo toog Achab op, om te eten en te drinken; maar Elia
ging op naar de hoogte van Karmel, en breidde zich uit
voorwaarts ter aarde; daarna leide hij zijn aangezicht tussen
zijn knieen. **43** En hij zeide tot zijn jongen: Ga nu op, en zie
uit naar de zee. Toen ging hij op, en zag uit, en zeide: Er is
niets. Toen zeide hij: Ga weder henen, zevenmaal. **44** En het
geschiedde op de zevende maal, dat hij zeide: Zie, een
kleine wolk, als eens mans hand, gaat op van de zee. En hij
zeide: Ga op, zeg tot Achab: Span aan, en kom af, dat u de
regen niet ophoude. **45** En het geschiedde ondertussen, dat
de hemel van wolken en wind zwart werd; en er kwam een
grote regen; en Achab reed weg, en toog naar Jizreel. **46** En
de hand des HEEREN was over Elia, en hij gordde zijn
lenden, en liep voor het aangezicht van Achab henen, tot
daar men te Jizreel komt.

1 Kings 19

1 En Achab zeide Izebel aan al wat Elia gedaan had, en
allen, die hij gedood had, te weten al de profeten, met het
zwaard. **2** Toen zond Izebel een bode tot Elia, om te zeggen:
Zo doen mij de goden, en doen zo daartoe, voorzeker, ik zal
morgen omtrent dezen tijd uw ziel stellen, als de ziel van
een hunner. **3** Toen hij dat zag, maakte hij zich op, en ging
heen, om zijns levens wil, en kwam te Ber-seba, dat in Juda
is, en liet zijn jongen aldaar. **4** Maar hij zelf ging henen in de
woestijn een dagreis, en kwam, en zat onder een
jeneverboom; en bad, dat zijn ziel stierve, en zeide: Het is
genoeg; neem nu, HEERE, mijn ziel, want ik ben niet beter
dan mijn vaderen.

5 En hij leide zich neder, en sliep onder een jeneverboom;
en ziet, toen roerde hem een engel aan, en zeide tot hem:
Sta op, eet; **6** En hij zag om, en ziet, aan zijn hoofdeinde
was een koek op de kolen gebakken, en een fles met water;
alzo at hij, en dronk, en leide zich wederom neder. **7** En de
engel des HEEREN kwam ten anderen male weder, en roerde
hem aan, en zeide: Sta op, eet, want de weg zou te veel voor
u zijn. **8** Zo stond hij op, en at, en dronk; en hij ging, door de
kracht derzelver spijs, veertig dagen en veertig nachten, tot
aan den berg Gods, Horeb. **9** En hij kwam aldaar in een
spelonk, en vernachtte aldaar; en ziet, het woord des
HEEREN geschiedde tot hem, en zeide tot hem: Wat maakt
gij hier, Elia?

10 En hij zeide: Ik heb zeer geijverd voor den HEERE, den
God der heirscharen; want de kinderen Israels hebben Uw
verbond verlaten, Uw altaren afgebroken en Uw profeten
met het zwaard gedood; en ik alleen ben overgebleven, en
zij zoeken mijn ziel, om die weg te nemen. **11** En Hij zeide:

Ga uit, en sta op dezen berg, voor het aangezicht des
HEEREN. En ziet, de HEERE ging voorbij, en een grote en
sterke wind, scheurende de bergen, en brekende de
steenrotsen, voor den HEERE henen; doch de HEERE was in
den wind niet; en na dezen wind een aardbeving; de HEERE
was ook in de aardbeving niet; **12** En na de aardbeving een
vuur; de HEERE was ook in het vuur niet; en na het vuur het
suizen van een zachte stilte. **13** En het geschiedde, als Elia
dat hoorde, dat hij zijn aangezicht bewond met zijn mantel,
en uitging, en stond in den ingang der spelonk. En ziet, een
stem kwam tot hem, die zeide: Wat maakt gij hier, Elia? **14**
En hij zeide: Ik heb zeer geijverd voor den HEERE, den God
der heirscharen; want de kinderen Israels hebben Uw
verbond verlaten, Uw altaren afgebroken en Uw profeten
met het zwaard gedood; en ik alleen ben overgebleven, en
zij zoeken mijn ziel, om die weg te nemen. **15** En de HEERE
zeide tot hem: Ga, keer weder op uwe weg, naar de woestijn
van Damaskus; en ga daar in, en zalf Hazael ten koning over
Syrie. **16** Daartoe zult gij Jehu, den zoon van Nimsi, zalven
ten koning over Israel; en Elisa, den zoon van Safat, van
Abel-mehola, zult gij tot profeet zalven in uw plaats. **17** En
het zal geschieden, dat Jehu hem, die van het zwaard van
Hazael ontkomt, doden zal; en die van het zwaard van Jehu
ontkomt, dien zal Elisa doden. **18** Ook heb Ik in Israel doen
overblijven zeven duizend, alle knieen, die zich niet
gebogen hebben voor Baal, en allen mond, die hem niet
gekust heeft. **19** Zo ging hij van daar, en vond Elisa, den
zoon van Safat; dezelve ploegde met twaalf juk runderen
voor zich henen, en hij was bij het twaalfde; en Elia ging
over tot hem, en wierp zijn mantel op hem.

20 En hij verliet de runderen, en liep Elia na, en zeide: Dat
ik toch mijn vader en mijn moeder kusse, daarna zal ik u
navolgen. En hij zeide tot hem: Ga, keer weder; want wat
heb ik u gedaan? **21** Zo keerde hij weder van achter hem af,
en nam een juk runderen, en slachtte het, en met het

gereedschap der runderen zood hij hun vlees, hetwelk hij aan het volk gaf; en zij aten. Daarna stond hij op, en volgde Elia na, en diende hem.

1 Kings 20

1 En Benhadad, de koning van Syrie, vergaderde al zijn
macht; en twee en dertig koningen waren met hem, en
paarden en wagenen; en hij toog op, en belegerde Samaria
en krijgde tegen haar. **2** En hij zond boden tot Achab, den
koning van Israel, in de stad. **3** En hij zeide hem aan: Zo
zegt Benhadad: Uw zilver en uw goud, dat is mijn, daartoe
uw vrouwen en uw beste kinderen, die zijn mijn. **4** En de
koning van Israel antwoordde en zeide: Naar uw woord, mijn
heer de koning, ik ben uwe, en al wat ik heb. **5** Daarna
kwamen de boden weder, en zeiden: Alzo spreekt
Benhadad, zeggende: Ik heb wel tot u gezonden, zeggende:
Uw zilver, en uw goud, en uw vrouwen, en uw kinderen zult
gij mij geven; **6** Maar morgen om dezen tijd zal ik mijn
knechten tot u zenden, dat zij uw huis en de huizen uwer
knechten bezoeken; en het zal geschieden, dat zij al het
begeerlijke uwer ogen in hun handen leggen en wegnemen
zullen. **7** Toen riep de koning van Israel alle oudsten des
lands, en zeide: Merkt toch en ziet, dat deze het kwade
zoekt; want hij had tot mij gezonden, om mijn vrouwen, en
om mijn kinderen, en om mijn zilver, en om mijn goud, en ik
heb het hem niet geweigerd. **8** Doch al de oudsten, en het
ganse volk, zeiden tot hem: Hoor niet, en bewillig niet. **9**
Daarom zeide hij tot de boden van Benhadad: Zegt mijn
heer den koning: Alles, waarom gij in het eerst tot uw knecht
gezonden hebt, zal ik doen; maar deze zaak kan ik niet
doen. Zo gingen de boden heen en brachten hem bescheid
weder. **10** En Benhadad zond tot hem en zeide: De goden
doen mij zo, en doen zo daartoe, indien het stof van Samaria
genoeg zal zijn tot handvollen voor al het volk, dat mijn
voetstappen volgt! **11** Maar de koning van Israel
antwoordde en zeide: Spreekt tot hem: Die zich aangordt,
beroeme zich niet, als die zich los maakt. **12** En het

geschiedde, als hij dit woord hoorde, daar hij was drinkende, hij en de koningen in de tenten, dat hij zeide tot zijn knechten: Legt aan! En zij leiden aan tegen de stad.

13 En ziet, een profeet trad tot Achab, den koning van Israel, en zeide: Zo zegt de HEERE: Hebt gij gezien al deze grote menigte? Zie, Ik zal ze heden in uw hand geven, opdat gij weet, dat Ik de HEERE ben.

14 En Achab zeide: Door wie? En hij zeide: Zo zegt de
HEERE: Door de jongens van de oversten der landschappen.
En hij zeide: Wie zal den strijd aanbinden? En hij zeide: Gij.
15 Toen telde hij de jongens van de oversten der
landschappen, en zij waren tweehonderd twee en dertig; en
na hen telde hij al het volk, al de kinderen Israels, zeven
duizend. **16** En zij togen uit op den middag. Benhadad nu
dronk zich dronken in de tenten, hij en de koningen, de twee
en dertig koningen, die hem hielpen. **17** En de jongens van
de oversten der landschappen togen eerst uit. Doch
Benhadad zond enigen uit, en zij boodschapten hem,
zeggende: Uit Samaria zijn mannen uitgetogen. **18** En hij
zeide: Hetzij dat zij tot vrede uitgetogen zijn, grijpt hen
levend; hetzij ook, dat zij ten strijde uitgetogen zijn, grijpt
hen levend. **19** Zo togen deze jongens van de oversten der
landschappen uit de stad, en het heir, dat hen navolgde. **20**
En een ieder sloeg zijn man, zodat de Syriers vloden, en
Israel jaagde hen na. Doch Benhadad, de koning van Syrie,
ontkwam op een paard, met enige ruiteren. **21** En de koning
van Israel toog uit, en sloeg paarden en wagenen, dat hij
een groten slag aan de Syriers sloeg. **22** Toen trad die
profeet tot den koning van Israel, en zeide tot hem: Ga
heen, sterk u; en bemerk, en zie, wat gij doen zult; want met
de wederkomst des jaars zal de koning van Syrie tegen u
optrekken.

23 Want de knechten van den koning van Syrie hadden tot
hem gezegd: Hun goden zijn berggoden, daarom zijn zij
sterker geweest dan wij; maar zeker, laat ons tegen hen op
het effen veld strijden, zo wij niet sterker zijn dan zij! **24**
Daarom doe deze zaak: Doe de koningen weg, elkeen uit zijn
plaats, en stel landvoogden in hun plaats. **25** En gij, tel u
een heir, als dat heir, dat van de uwen gevallen is, en
paarden, als die paarden, en wagenen, als die wagenen; en
laat ons tegen hen op het effen veld strijden, zo wij niet
sterker zijn dan zij! En hij hoorde naar hun stem, en deed
alzo. **26** Het geschiedde nu met de wederkomst des jaars,
dat Benhadad de Syriers monsterde; en hij toog op naar
Afek, ten krijge tegen Israel. **27** De kinderen Israels werden
ook gemonsterd, en waren verzorgd van leeftocht, en
trokken hun tegemoet; en de kinderen Israels legerden zich
tegenover hen, als twee blote geitenkudden, maar de
Syriers vervulden het land. **28** En de man Gods trad toe, en
sprak tot den koning van Israel, en zeide: Zo zegt de HEERE:
Daarom dat de Syriers gezegd hebben: De HEERE is een God
der bergen, en Hij is niet een God der laagten; zo zal Ik al
deze grote menigte in uw hand geven, opdat gijlieden weet,
dat Ik de HEERE ben.

29 En dezen waren gelegerd tegenover die, zeven dagen;
het geschiedde nu op den zevenden dag, dat de strijd
aanging; en de kinderen Israels sloegen van de Syriers
honderd duizend voetvolks op een dag. **30** En de
overgeblevenen vloden naar Afek in de stad, en de muur
viel op zeven en twintig duizend mannen, die overgebleven
waren; ook vlood Benhadad, en kwam in de stad van kamer
in kamer. **31** Toen zeiden de knechten tot hem: Zie toch, wij
hebben gehoord, dat de koningen van het huis Israels
goedertierene koningen zijn; laat ons toch zakken om onze
lenden leggen, en koorden om onze hoofden, en uitgaan tot
den koning van Israel; mogelijk zal hij uw ziel in het leven
behouden.

32 Toen gordden zij zakken om hun lenden, en koorden om
hun hoofden, en kwamen tot den koning van Israel, en
zeiden: Uw knecht Benhadad zegt: Laat toch mijn ziel leven.
En hij zeide: Leeft hij dan nog? Hij is mijn broeder. **33** De
mannen nu namen naarstiglijk waar, en vatten het
haastelijk, of het van hem ware, en zeiden: Uw broeder
Benhadad leeft. En hij zeide: Komt, brengt hem. Toen kwam
Benhadad tot hem uit, en hij deed hem op den wagen
klimmen. **34** En hij zeide tot hem: De steden, die mijn vader
van uw vader genomen heeft, zal ik wedergeven, en maak u
straten in Damaskus, gelijk mijn vader in Samaria gemaakt
heeft. En ik, antwoordde Achab, zal u met dit verbond dan
laten gaan. Zo maakte hij een verbond met hem, en liet hem
gaan. **35** Toen zeide een man uit de zonen der profeten tot
zijn naaste, door het woord des HEEREN: Sla mij toch. En de
man weigerde hem te slaan.

36 En hij zeide tot hem: Daarom dat gij de stem des
HEEREN niet gehoorzaam zijt geweest, zie, als gij van mij
weggegaan zijt, zo zal u een leeuw slaan. En als hij van bij
hem weggegaan was, zo vond hem een leeuw, die hem
sloeg. **37** Daarna vond hij een anderen man, en zeide: Sla
mij toch. En die man sloeg hem, slaande en wondende. **38**
Toen ging de profeet heen, en stond voor den koning op den
weg; en hij verstelde zich met as boven zijn ogen. **39** En het
geschiedde, als de koning voorbijging, dat hij tot den koning
riep, en zeide: Uw knecht was uitgegaan in het midden des
strijds; en zie, een man was afgeweken, en bracht tot mij
een man, en zeide: Bewaar dezen man, indien hij enigszins
gemist wordt, zo zal uw ziel in de plaats zijner ziel zijn, of gij
zult een talent zilvers opwegen. **40** Het geschiedde nu, als
uw knecht hier en daar doende was, dat hij er niet was. Toen
zeide de koning van Israel tot hem: Zo is uw oordeel; gij
hebt zelf het geveld. **41** Toen haastte hij zich, en deed de as
af van zijn ogen; en de koning van Israel kende hem, dat hij
een der profeten was. **42** En hij zeide tot hem: Zo zegt de

HEERE: Omdat gij den man, dien Ik verbannen heb, uit de
hand hebt laten gaan, zo zal uw ziel in de plaats van zijn
ziel zijn, en uw volk in de plaats van zijn volk. **43** En de
koning van Israel toog henen, gemelijk en toornig, naar zijn
huis, en kwam te Samaria.

1 Kings 21

1 Het geschiedde nu na deze dingen, alzo Naboth, een
Jizreeliet, een wijngaard had, die te Jizreel was, bij het paleis
van Achab, den koning van Samaria. **2** Dat Achab sprak tot
Naboth, zeggende: Geef mij uw wijngaard, opdat hij mij zij
tot een kruidhof, dewijl hij nabij mijn huis is; en ik zal u
daarvoor geven een wijngaard, die beter is dan die; of, zo
het goed in uw ogen is, zal ik u in geld deszelfs waarde
geven. **3** Maar Naboth zeide tot Achab: Dat late de HEERE
verre van mij zijn, dat ik u de erve mijner vaderen geven
zou! **4** Toen kwam Achab in zijn huis, gemelijk en toornig
over het woord, dat Naboth, de Jizreeliet, tot hem gesproken
had, en gezegd: Ik zal de erve mijner vaderen niet geven. En
hij leide zich neder op zijn bed, en keerde zijn aangezicht
om, en at geen brood. **5** Maar Izebel, zijn huisvrouw, kwam
tot hem, en sprak tot hem: Wat is dit, dat uw geest dus
gemelijk is, en dat gij geen brood eet?

6 En hij sprak tot haar: Omdat ik tot Naboth, den Jizreeliet,
gesproken en hem gezegd heb: Geef mij uw wijngaard om
geld, of, zo het u behaagt, zal ik u een wijngaard in zijn
plaats geven; maar hij heeft gezegd: Ik zal u mijn wijngaard
niet geven. **7** Toen zeide Izebel, zijn huisvrouw, tot hem:
Zoudt gij nu het koninkrijk over Israel regeren? Sta op, eet
brood, en uw hart zij vrolijk; ik zal u den wijngaard van
Naboth, den Jizreeliet, geven. **8** Zij dan schreef brieven in
den naam van Achab, en verzegelde ze met zijn signet; en
zond de brieven tot de oudsten en tot de edelen, die in zijn
stad waren, wonende met Naboth. **9** En zij schreef in die
brieven, zeggende: Roept een vasten uit, en zet Naboth in
de hoogste plaats des volks; **10** En zet tegenover hem twee
mannen, zonen Belials, die tegen hem getuigen, zeggende:
Gij hebt God en den koning gezegend; en voert hem uit, en

stenigt hem, dat hij sterve. **11** En de mannen zijner stad, die
oudsten en die edelen, die in zijn stad woonden, deden
gelijk als Izebel tot hen gezonden had; gelijk als geschreven
was in de brieven, die zij tot hen gezonden had. **12** Zij
riepen een vasten uit; en zij zetten Naboth in de hoogste
plaats des volks. **13** Toen kwamen de twee mannen, zonen
Belials, en zetten zich tegenover hem; en de mannen Belials
getuigden tegen hem, tegen Naboth, voor het volk,
zeggende: Naboth heeft God en den koning gezegend. En
zij voerden hem buiten de stad, en stenigden hem met
stenen, dat hij stierf. **14** Daarna zonden zij tot Izebel,
zeggende: Naboth is gestenigd en is dood. **15** Het
geschiedde nu, toen Izebel hoorde, dat Naboth gestenigd en
dood was, dat Izebel tot Achab zeide: Sta op, bezit den
wijngaard van Naboth, den Jizreeliet, erfelijk, dien hij u
weigerde om geld te geven; want Naboth leeft niet, maar is
dood.

16 En het geschiedde, als Achab hoorde, dat Naboth dood
was, dat Achab opstond, om naar den wijngaard van Naboth,
den Jizreeliet, af te gaan, om dien erfelijk te bezitten. **17**
Doch het woord des HEEREN geschiedde tot Elia, den
Thisbiet, zeggende:

18 Maak u op, ga henen af, Achab, den koning van Israel,
tegemoet, die in Samaria is; zie hij is in den wijngaard van
Naboth, waarhenen hij afgegaan is, om dien erfelijk te
bezitten. **19** En gij zult tot hem spreken, zeggende: Alzo
zegt de HEERE: Hebt gij doodgeslagen, en ook een erfelijke
bezitting ingenomen? Daartoe zult gij tot hem spreken,
zeggende: Alzo zegt de HEERE: In plaats dat de honden het
bloed van Naboth gelekt hebben, zullen de honden uw
bloed lekken, ja het uwe! **20** En Achab zeide tot Elia: Hebt
gij mij gevonden, o, mijn vijand? En hij zeide: Ik heb u
gevonden, overmits gij uzelven verkocht hebt, om te doen
dat kwaad is in de ogen des HEEREN. **21** Zie, Ik zal kwaad

over u brengen, en uw nakomelingen wegdoen; en Ik zal van
Achab uitroeien wat mannelijk is, mitsgaders den beslotene
en verlatene in Israel. **22** En Ik zal uw huis maken gelijk het
huis van Jerobeam, den zoon van Nebat, en gelijk het huis
van Baesa, den zoon van Ahia; om de terging, waarmede gij
Mij getergd hebt, en dat gij Israel hebt doen zondigen. **23**
Verder ook over Izebel sprak de HEERE, zeggende: De
honden zullen Izebel eten, aan den voorwal van Jizreel. **24**
Die van Achab sterft in de stad, zullen de honden eten; en
die in het veld sterft, zullen de vogelen des hemels eten. **25**
Doch er was niemand geweest gelijk Achab, die zichzelven
verkocht had, om te doen dat kwaad is in de ogen des
HEEREN, dewijl Izebel, zijn huisvrouw, hem ophitste.

26 En hij deed zeer gruwelijk, wandelende achter de
drekgoden; naar alles, wat de Amorieten gedaan hadden,
die God voor het aangezicht van de kinderen Israels uit de
bezitting verdreven had. **27** Het geschiedde nu, als Achab
deze woorden hoorde, dat hij zijn klederen scheurde, en een
zak om zijn vlees leide, en vastte; hij lag ook neder in den
zak, en ging langzaam. **28** En het woord des HEEREN
geschiedde tot Elia, den Thisbiet, zeggende: **29** Hebt gij
gezien, dat Achab zich vernedert voor Mijn aangezicht?
Daarom dewijl hij zich vernedert voor Mijn aangezicht, zo zal
Ik dat kwaad in zijn dagen niet brengen; in de dagen zijns
zoons zal Ik dat kwaad over zijn huis brengen.

1 Kings 22

1 En zij zaten drie jaren stil, dat er geen krijg was tussen
Syrie en tussen Israel. **2** Maar het geschiedde in het derde
jaar, als Josafat, de koning van Juda, tot den koning van
Israel afgekomen was, **3** Dat de koning van Israel tot zijn
knechten zeide: Weet gij, dat Ramoth in Gilead onze is? En
wij zijn stil, zonder dat te nemen uit de hand van den koning
van Syrie. **4** Daarna zeide hij tot Josafat: Zult gij met mij
trekken in den strijd naar Ramoth in Gilead? En Josafat zeide
tot den koning van Israel: Zo zal ik zijn gelijk gij zijt, zo mijn
volk als uw volk, zo mijn paarden als uw paarden. **5** Verder
zeide Josafat tot den koning van Israel: Vraag toch als heden
naar het woord des HEEREN. **6** Toen vergaderde de koning
van Israel de profeten, omtrent vierhonderd man, en hij
zeide tot hen: Zal ik tegen Ramoth in Gilead ten strijde
trekken, of zal ik het nalaten? En zij zeiden: Trek op, want de
HEERE zal ze in de hand des konings geven. **7** Maar Josafat
zeide: Is hier niet nog een profeet des HEEREN, dat wij het
van hem vragen mochten? **8** Toen zeide de koning van Israel
tot Josafat: Er is nog een man, om door hem den HEERE te
vragen; maar ik haat hem, omdat hij over mij niets goeds
profeteert, maar kwaad: Micha, de zoon van Jimla. En Josafat
zeide: De koning zegge niet alzo! **9** Toen riep de koning van
Israel een kamerling, en hij zeide: Haal haastelijk Micha, den
zoon van Jimla. **10** De koning van Israel nu, en Josafat, de
koning van Juda, zaten elk op zijn troon, bekleed met hun
klederen, op het plein, aan de deur der poort van Samaria;
en al de profeten profeteerden in hun tegenwoordigheid. **11**
En Zedekia, de zoon van Kenaana, had zich ijzeren horens
gemaakt; en hij zeide: Zo zegt de HEERE: Met deze zult gij
de Syriers stoten, totdat gij hen gans verdaan zult hebben.
12 En al de profeten profeteerden alzo, zeggende: Trek op
naar Ramoth in Gilead, en gij zult voorspoedig zijn; want de

HEERE zal hen in de hand des konings geven. **13** De bode
nu, die henengegaan was, om Micha te roepen, sprak tot
hem, zeggende: Zie toch, de woorden der profeten zijn uit
een mond goed tot den koning; dat toch uw woord zij, gelijk
als het woord van een uit hen, en spreek het goede. **14** Doch
Micha zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft, hetgeen de
HEERE tot mij zeggen zal, dat zal ik spreken. **15** Als hij tot
den koning gekomen was, zo zeide de koning tot hem:
Micha, zullen wij naar Ramoth in Gilead ten strijde trekken,
of zullen wij het nalaten? En hij zeide tot hem: Trek op, en
gij zult voorspoedig zijn, want de HEERE zal ze in de hand
des konings geven.

16 En de koning zeide tot hem: Tot hoe vele reizen zal ik u
bezweren, opdat gij tot mij niet spreekt, dan alleen de
waarheid, in den Naam des HEEREN? **17** En hij zeide: Ik zag
het ganse Israel verstrooid op de bergen, gelijk schapen, die
geen herder hebben; en de HEERE zeide: Dezen hebben
geen heer; een iegelijk kere weder naar zijn huis in vrede.
18 Toen zeide de koning van Israel tot Josafat: Heb ik tot u
niet gezegd: Hij zal over mij niets goed, maar kwaads
profeteren? **19** Verder zeide hij: Daarom hoort het woord des
HEEREN: Ik zag den HEERE, zittende op Zijn troon, en al het
hemelse heir staande nevens Hem, aan Zijn rechter hand en
aan Zijn linkerhand. **20** En de HEERE zeide: Wie zal Achab
overreden, dat hij optrekke en valle te Ramoth in Gilead? De
een nu zeide aldus, en de andere zeide alzo. **21** Toen ging
een geest uit, en stond voor het aangezicht des HEEREN, en
zeide: Ik zal hem overreden. **22** En de HEERE zeide tot hem:
Waarmede? En hij zeide: Ik zal uitgaan, en een leugengeest
zijn in den mond van al zijn profeten. En Hij zeide: Gij zult
overreden, en zult het ook vermogen; ga uit en doe alzo. **23**
Nu dan, zie, de HEERE heeft een leugengeest in den mond
van al deze uw profeten gegeven; en de HEERE heeft kwaad
over u gesproken. **24** Toen trad Zedekia, de zoon van
Kenaana, toe, en sloeg Micha op het kinnebakken; en hij

zeide: Door wat weg is de geest des HEEREN van mij
doorgegaan, om u aan te spreken? **25** En Micha zeide: Zie,
gij zult het zien, op dienzelfden dag, als gij zult gaan van
kamer in kamer, om u te versteken. **26** De koning van Israel
nu zeide: Neem Micha, en breng hem weder tot Amon, den
overste der stad, en tot Joas, den zoon des konings; **27** En
gij zult zeggen: Zo zegt de koning: Zet dezen in het
gevangenhuis, en spijst hem met brood der bedruktheid, en
met water der bedruktheid, totdat ik met vrede weder kom.
28 En Micha zeide: Indien gij enigszins met vrede
wederkomt, zo heeft de HEERE door mij niet gesproken!
Verder zeide hij: Hoort, gij volken altegaar! **29** Alzo toog de
koning van Israel en Josafat, de koning van Juda, op naar
Ramoth in Gilead.

30 En de koning van Israel zeide tot Josafat: Als ik mij
versteld heb, zal ik in den strijd komen; maar gij, trek uw
klederen aan. Alzo verstelde zich de koning van Israel, en
kwam in den strijd. **31** De koning nu van Syrie had geboden
aan de oversten der wagenen, van welke hij twee en dertig
had, zeggende: Gij zult noch kleinen noch groten bestrijden,
maar den koning van Israel alleen. **32** Het geschiedde dan,
als de oversten der wagenen Josafat zagen, dat zij zeiden:
Gewisselijk, die is de koning van Israel, en zij keerden zich
naar hem, om te strijden; maar Josafat riep uit. **33** En het
geschiedde, als de oversten der wagenen zagen, dat hij de
koning van Israel niet was, dat zij zich van achter hem
afkeerden. **34** Toen spande een man den boog in zijn
eenvoudigheid, en schoot den koning van Israel tussen de
gespen en tussen het pantsier. Toen zeide hij tot zijn
voerman: Keer uw hand, en voer mij uit het leger, want ik
ben zeer verwond. **35** En de strijd nam op denzelven dag
toe, en de koning werd met den wagen staande gehouden
tegenover de Syriers; maar hij stierf des avonds, en het
bloed der wonde vloeide in den bak des wagens. **36** En er
ging een uitroeping door het heirleger, als de zon

onderging, zeggende: Een ieder kere naar zijn stad, en een
ieder naar zijn land! **37** Alzo stierf de koning, en werd naar
Samaria gebracht; en zij begroeven den koning te Samaria.

38 Als men nu den wagen in den vijver van Samaria
spoelde, lekten de honden zijn bloed, waar de hoeren
wiesen, naar het woord des HEEREN, dat Hij gesproken had.
39 Het overige nu der geschiedenissen van Achab, en al wat
hij gedaan heeft, en het elpenbenen huis, dat hij gebouwd
heeft, en al de steden, die hij gebouwd heeft, zijn die niet
geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Israel? **40** Alzo ontsliep Achab met zijn vaderen; en zijn
zoon Ahazia werd koning in zijn plaats. **41** Josafat nu, de
zoon van Asa, werd koning over Juda, in het vierde jaar van
Achab, den koning van Israel.

42 Josafat was vijf en dertig jaren oud, als hij koning werd,
en regeerde vijf en twintig jaren te Jeruzalem; en de naam
zijner moeder was Azuba, de dochter van Silchi. **43** En hij
wandelde in al den weg van zijn vader Asa; hij week niet
daarvan, doende dat recht was in de ogen des HEEREN.
(22:44) Evenwel werden de hoogten niet weggenomen; het
volk offerde en rookte nog op de hoogten. **44** (22:45) En
Josafat maakte vrede met den koning van Israel. **45** (22:46)
Het overige nu der geschiedenissen van Josafat, en zijn
macht, die hij bewezen heeft, en hoe hij geoorloogd heeft,
zijn die niet geschreven in het boek der kronieken der
koningen van Juda? **46** (22:47) Ook deed hij uit het land
weg de overige schandjongens, die in de dagen van zijn
vader Asa overgebleven waren. **47** (22:48) Toen was er geen
koning in Edom, maar een stadhouder des konings. **48**
(22:49) En Josafat maakte schepen van Tharsis, om naar Ofir
te gaan om goud; maar zij gingen niet, want de schepen
werden gebroken te Ezeon-geber. **49** (22:50) Toen zeide
Ahazia, de zoon van Achab, tot Josafat: Laat mijn knechten
met uw knechten op de schepen varen; maar Josafat wilde

niet. **50** (22:51) En Josafat ontsliep met zijn vaderen, en
werd bij zijn vaderen begraven in de stad van zijn vader
David; en zijn zoon Joram werd koning in zijn plaats.

51 (22:52) Ahazia, de zoon van Achab, werd koning over
Israel te Samaria, in het zeventiende jaar van Josafat, den
koning van Juda, en regeerde twee jaren over Israel.

52 (22:53) En hij deed dat kwaad was in de ogen des
HEEREN; want hij wandelde in den weg van zijn vader, en in
den weg van zijn moeder, en in den weg van Jerobeam, den
zoon van Nebat, die Israel zondigen deed. **53** (22:54) En hij
diende Baal, en boog zich voor hem, en vertoornde den
HEERE, den God Israels, naar alles, wat zijn vader gedaan
had.

2 Kings

2 Kings 1

1 En Moab viel van Israel af, na Achabs dood. **2** En Ahazia
viel door een tralie in zijn opperzaal, die te Samaria was, en
werd krank. En hij zond boden, en zeide tot hen: Gaat heen,
vraagt Baal-zebub, den god van Ekron, of ik van deze
krankheid genezen zal. **3** Maar de Engel des HEEREN sprak
tot Elia, den Thisbiet: Maak u op, ga op, den boden des
konings van Samaria tegemoet, en spreek tot hen: Is het,
omdat er geen God in Israel is, dat gijlieden heengaat, om
Baal-zebub, den god van Ekron, te vragen? **4** Daarom nu
zegt de HEERE alzo: Gij zult niet afkomen van dat bed,
waarop gij geklommen zijt, maar gij zult den dood sterven.
En Elia ging weg. **5** Zo kwamen de boden weder tot hem; en
hij zeide tot hen: Wat is dit, dat gij wederkomt?

6 En zij zeiden tot hem: Een man kwam op, ons tegemoet,
en zeide tot ons: Gaat heen, keert weder tot den koning die
u gezonden heeft, en spreekt tot hem: Zo zegt de HEERE: Is
het, omdat er geen God in Israel is, dat gij zendt, om Baal-
zebub, den god van Ekron, te vragen? Daarom zult gij van
dat bed, waarop gij geklommen zijt, niet afkomen, maar gij
zult den dood sterven. **7** En hij sprak tot hen: Hoedanig was
de gestalte des mans, die u tegemoet opgekomen is, en
deze woorden tot u gesproken heeft? **8** En zij zeiden tot
hem: Hij was een man met een harig kleed, en met een
lederen gordel gegord om zijn lenden. Toen zeide hij: Het is
Elia, de Thisbiet. **9** En hij zond tot hem een hoofdman van
vijftig met zijn vijftigen. En als hij tot hem opkwam (want
ziet, hij zat op de hoogte eens bergs), zo sprak hij tot hem:
Gij, man Gods! de koning zegt: Kom af.

10 Maar Elia antwoordde en sprak tot den hoofdman van
vijftigen: Indien ik dan een man Gods ben, zo dale vuur van

den hemel, en vertere u en uw vijftigen. Toen daalde vuur
van den hemel, en verteerde hem en zijn vijftigen. **11** En hij
zond wederom tot hem een anderen hoofdman van vijftig
met zijn vijftigen. Deze antwoordde en sprak tot hem: Gij,
man Gods! zo zegt de koning: Kom haastelijk af. **12** En Elia
antwoordde en sprak tot hem: Ben ik een man Gods, zo dale
vuur van den hemel, en vertere u en uw vijftigen. Toen
daalde vuur Gods van den hemel en verteerde hem en zijn
vijftigen. **13** En wederom zond hij een hoofdman van de
derde vijftigen met zijn vijftigen. Zo ging de derde
hoofdman van vijftigen op, en kwam en boog zich op zijn
knieen, voor Elia, en smeekte hem, en sprak tot hem: Gij,
man Gods, laat toch mijn ziel en de ziel van uw knechten,
van deze vijftigen, dierbaar zijn in uw ogen!

14 Zie, het vuur is van den hemel gedaald, en heeft die
twee eerste hoofdmannen van vijftigen met hun vijftigen
verteerd; maar nu, laat mijn ziel dierbaar zijn in uw ogen!
15 Toen sprak de Engel des HEEREN tot Elia: Ga af met hem;
vrees niet voor zijn aangezicht. En hij stond op, en ging met
hem af tot den koning. **16** En hij sprak tot hem: Zo zegt de
HEERE: Daarom, dat gij boden gezonden hebt, om Baal-
zebub, den god van Ekron, te vragen (is het, omdat er geen
God in Israel is, om Zijn woord te vragen?); daarom, van dat
bed, waarop gij geklommen zijt, zult gij niet afkomen, maar
gij zult den dood sterven. **17** Alzo stierf hij, naar het woord
des HEEREN, dat Elia gesproken had; en Joram werd koning
in zijn plaats, in het tweede jaar van Joram, den zoon van
Josafat, den koning van Juda; want hij had geen zoon.

18 Het overige nu der zaken van Ahazia, die hij gedaan
heeft, is dat niet geschreven in het boek der kronieken der
koningen van Israel?

2 Kings 2

1 Het geschiedde nu, als de HEERE Elia met een onweder
ten hemel opnemen zou, dat Elia met Elisa ging van Gilgal.
2 En Elia zeide tot Elisa: Blijf toch hier, want de HEERE heeft
mij naar Beth-el gezonden. Maar Elisa zeide: Zo waarachtig
als de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten!
Alzo gingen zij af naar Beth-el. **3** Toen gingen de zonen der
profeten, die te Beth-el waren, tot Elisa uit, en zeiden tot
hem: Weet gij, dat de HEERE heden uw heer van uw hoofd
wegnemen zal? En hij zeide: Ik weet het ook wel, zwijgt gij
stil. **4** En Elia zeide tot hem: Elisa, blijf toch hier, want de
HEERE heeft mij naar Jericho gezonden. Maar hij zeide: Zo
waarachtig als de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet
verlaten! Alzo kwamen zij te Jericho. **5** Toen traden de zonen
der profeten, die te Jericho waren, naar Elisa toe, en zeiden
tot hem: Weet gij, dat de HEERE heden uw heer van uw
hoofd wegnemen zal? En hij zeide: Ik weet het ook wel,
zwijgt gij stil. **6** En Elia zeide tot hem: Blijf toch hier, want
de HEERE heeft mij naar de Jordaan gezonden. Maar hij
zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik
zal u niet verlaten! En zij beiden gingen henen. **7** En vijftig
mannen van de zonen der profeten gingen henen, en
stonden tegenover van verre; en die beiden stonden aan de
Jordaan. **8** Toen nam Elia zijn mantel, en wond hem samen,
en sloeg het water, en het werd herwaarts en derwaarts
verdeeld; en zij beiden gingen er door op het droge. **9** Het
geschiedde nu, als zij overgekomen waren, dat Elia zeide tot
Elisa: Begeer wat ik u doen zal, eer ik van bij u weggenomen
worde. En Elisa zeide: Dat toch twee delen van uw geest op
mij zijn!

10 En hij zeide: Gij hebt een harde zaak begeerd; indien gij
mij zult zien, als ik van bij u weggenomen worde, het zal u

alzo geschieden; doch zo niet, het zal niet geschieden. **11**
En het gebeurde, als zij voortgingen, gaande en sprekende,
ziet, zo was er een vurige wagen met vurige paarden, die
tussen hen beiden scheiding maakten. Alzo voer Elia met
een onweder ten hemel. **12** En Elisa zag het, en hij riep: Mijn
vader, mijn vader, wagen Israels en zijn ruiteren! En hij zag
hem niet meer; en hij vatte zijn klederen en scheurde ze in
twee stukken.

13 Hij hief ook Elia's mantel op, die van hem afgevallen was,
en keerde weder, en stond aan den oever van de Jordaan.

14 En hij nam den mantel van Elia, die van hem afgevallen
was, en sloeg het water, en zeide: Waar is de HEERE, de God
van Elia? Ja, Dezelve? En hij sloeg het water, en het werd
herwaarts en derwaarts verdeeld, en Elisa ging er door. **15**
Als nu de kinderen der profeten, die tegenover te Jericho
waren, hem zagen, zo zeiden zij: De geest van Elia rust op
Elisa; en zij kwamen hem tegemoet, en bogen zich voor hem
neder ter aarde. **16** En zij zeiden tot hem: Zie nu, er zijn bij
uw knechten vijftig dappere mannen; laat hen toch
heengaan, en uw heer zoeken, of niet misschien de Geest
des HEEREN hem opgenomen, en op een der bergen, of in
een der dalen hem geworpen heeft. Doch hij zeide: Zendt
niet.

17 Maar zij hielden bij hem aan tot schamens toe; en hij
zeide: Zendt. En zij zonden vijftig mannen, die drie dagen
zochten, doch hem niet vonden. **18** Toen kwamen zij weder
tot hem, daar hij te Jericho gebleven was; en hij zeide tot
hen: Heb ik tot ulieden niet gezegd: Gaat niet? **19** En de
mannen der stad zeiden tot Elisa: Zie toch, de woning dezer
stad is goed, gelijk als mijn heer ziet; maar het water is
kwaad, en het land onvruchtbaar.

20 En hij zeide: Brengt mij een nieuwe schaal, en legt er
zout in. En zij brachten ze tot hem. **21** Toen ging hij uit tot
de waterwel, en wierp het zout daarin, en zeide: Zo zegt de
HEERE: Ik heb dit water gezond gemaakt, er zal geen dood
noch onvruchtbaarheid meer van worden. **22** Alzo werd dat
water gezond, tot op dezen dag, naar het woord van Elisa,
dat hij gesproken had. **23** En hij ging van daar op naar Beth-
el. Als hij nu den weg opging, zo kwamen kleine jongens uit
de stad; die bespotten hem, en zeiden tot hem: Kaalkop, ga
op, kaalkop, ga op!

24 En hij keerde zich achterom, en hij zag ze, en vloekte
hen, in den Naam des HEEREN. Toen kwamen twee beren uit
het woud, en verscheurden van dezelve twee en veertig
kinderen. **25** En hij ging van daar naar den berg Karmel; en
van daar keerde hij weder naar Samaria.

2 Kings 3

1 Joram nu, de zoon van Achab, werd koning over Israel te
Samaria, in het achttiende jaar van Josafat, den koning van
Juda, en hij regeerde twaalf jaren. **2** En hij deed dat kwaad
was in de ogen des HEEREN, doch niet gelijk zijn vader en
gelijk zijn moeder; want hij deed dat opgerichte beeld van
Baal weg, hetwelk zijn vader gemaakt had. **3** Evenwel hing
hij de zonden van Jerobeam, den zoon van Nebat, aan, die
Israel deed zondigen; hij week daarvan niet af. **4** Mesa nu,
de koning der Moabieten, was een veehandelaar, en bracht
op aan den koning van Israel honderd duizend lammeren, en
honderd duizend rammen met de wol.

5 Maar het geschiedde, als Achab gestorven was, dat de
koning der Moabieten van den koning van Israel afviel. **6** Zo
toog de koning Joram ter zelfder tijd uit Samaria, en
monsterde gans Israel.

7 En hij ging heen, en zond tot Josafat, den koning van Juda,
zeggende: De koning der Moabieten is van mij afgevallen,
zult gij met mij trekken in den oorlog tegen de Moabieten?
En hij zeide: Ik zal opkomen; zo zal ik zijn, gelijk gij zijt, zo
mijn volk als uw volk, zo mijn paarden als uw paarden. **8** En
hij zeide: Door welken weg zullen wij optrekken? Hij dan
zeide: Door den weg der woestijn van Edom. **9** Alzo toog de
koning van Israel heen, en de koning van Juda, en de koning
van Edom; en als zij zeven dagreizen omgetogen waren, zo
had het leger en het vee, dat hen navolgde, geen water. **10**
Toen zeide de koning van Israel: Ach, dat de HEERE deze
drie koningen geroepen heeft, om die in der Moabieten hand
te geven! **11** En Josafat zeide: Is hier geen profeet des
HEEREN, dat wij door hem den HEERE mochten vragen?
Toen antwoordde een van de knechten des konings van

Israel, en zeide: Hier is Elisa, de zoon van Safat, die water op
Elia's handen goot. **12** En Josafat zeide: Des HEEREN woord
is bij hem. Zo togen tot hem af de koning van Israel, en
Josafat, en de koning van Edom. **13** Maar Elisa zeide tot den
koning van Israel: Wat heb ik met u te doen? Ga heen tot de
profeten uws vaders, en tot de profeten uwer moeder. Doch
de koning van Israel zeide tot hem: Neen, want de HEERE
heeft deze drie koningen geroepen, om die in der Moabieten
hand te geven. **14** En Elisa zeide: Zo waarachtig als de
HEERE der heirscharen leeft, voor Wiens aangezicht ik sta,
zo ik niet het aangezicht van Josafat, den koning van Juda,
opnam, ik zou u niet aanschouwen, noch u aanzien! **15** Nu
dan, brengt mij een speelman. En het geschiedde, als de
speelman op de snaren speelde, dat de hand des HEEREN op
hem kwam. **16** En hij zeide: Zo zegt de HEERE: Maakt in dit
dal vele grachten. **17** Want zo zegt de HEERE: Gijlieden zult
geen wind zien, en gij zult geen regen zien; nochtans zal dit
dal met water vervuld worden, zodat gij zult drinken, gij en
uw vee, en uw beesten. **18** Daartoe is dat slecht in de ogen
des HEEREN, Hij zal ook de Moabieten in ulieder hand
geven. **19** En gij zult alle vaste steden, en alle uitgelezene
steden slaan, en zult alle goede bomen vellen, en zult alle
waterfonteinen stoppen; en alle goede stukken lands zult gij
met stenen verderven. **20** En het geschiedde des morgens,
als men het spijsoffer offert, dat er, ziet, water door den weg
van Edom kwam, en het land met water vervuld werd.

21 Toen nu al de Moabieten hoorden, dat koningen
opgetogen waren, om tegen hen te strijden, zo werden zij
samen geroepen, van al degenen af, die den gordel
aangordden en daarboven, en zij stonden aan de landpale.

22 En toen zij zich des morgens vroeg opmaakten, en de
zon over dat water oprees, zagen de Moabieten dat water
tegenover rood, gelijk bloed. **23** En zij zeiden: Dit is bloed;
de koningen hebben voorzeker zich met het zwaard

verdorven, en hebben de een den ander verslagen; nu dan aan den buit, gij Moabieten! **24** Maar als zij aan het leger van Israel kwamen, maakten zich de Israelieten op, en sloegen de Moabieten; en zij vloden van hun aangezicht; ja, zij kwamen in het land, slaande ook de Moabieten. **25** De steden nu braken zij af, en een iegelijk wierp zijn steen op alle goede stukken lands, en zij vulden ze, en stopten alle waterfonteinen, en velden alle goede bomen, totdat zij in Kir-hareseth alleen de stenen daarvan lieten overblijven; en de slingeraars omsingelden en sloegen hen. **26** Doch als de koning der Moabieten zag, dat hem de strijd te sterk was, nam hij tot zich zevenhonderd mannen, die het zwaard uittogen, om door te breken tegen den koning van Edom; maar zij konden niet.

27 Toen nam hij zijn eerstgeboren zoon, die in zijn plaats koning zou worden, en offerde hem ten brandoffer op den muur. Daaruit werd een zeer grote toorn in Israel; daarom trokken zij van hem af, en keerden weder in hun land.

2 Kings 4

1 Een vrouw nu uit de vrouwen van de zonen der profeten
riep tot Elisa, zeggende: Uw knecht, mijn man, is gestorven,
en gij weet, dat uw knecht den HEERE was vrezende; nu is
de schuldheer gekomen, om mijn beide kinderen voor zich
tot knechten te nemen. **2** En Elisa zeide tot haar: Wat zal ik
u doen? Geef mij te kennen, wat gij in het huis hebt. En zij
zeide: Uw dienstmaagd heeft niet met al in het huis, dan
een kruik met olie. **3** Toen zeide hij: Ga, eis voor u vaten van
buiten, van al uw naburen ledige vaten; maak er niet weinig
te hebben. **4** Kom dan in, en sluit de deur voor u en voor uw
zonen toe; daarna giet in al die vaten, en zet weg, dat vol is.
5 Zo ging zij van hem, en sloot de deur voor zich en voor
haar zonen toe; die brachten haar de vaten toe, en zij goot
in. **6** En het geschiedde, als die vaten vol waren, dat zij tot
haar zoon zeide: Breng mij nog een vat aan; maar hij zeide
tot haar: Er is geen vat meer. En de olie stond stil. **7** Toen
kwam zij, en gaf het den man Gods te kennen; en hij zeide:
Ga heen, verkoop de olie, en betaal uw schuldheer; gij dan
met uw zonen, leef bij het overige. **8** Het geschiedde ook op
een dag, als Elisa naar Sunem doortrok, dat aldaar een grote
vrouw was, dewelke hem aanhield om brood te eten. Voorts
geschiedde het, zo dikwijls hij doortrok, week hij daarin, om
brood te eten.

9 En zij zeide tot haar man: Zie nu, ik heb gemerkt, dat deze
man Gods heilig is, die bij ons altoos doortrekt. **10** Laat ons
toch een kleine opperkamer van een wand maken, en laat
ons daar voor hem zetten een bed, en tafel, en stoel, en
kandelaar; zo zal het geschieden, wanneer hij tot ons komt,
dat hij daar inwijke. **11** En het geschiedde op een dag, dat
hij daar kwam; en hij week in die opperkamer, en leide zich
daar neder. **12** Toen zeide hij tot zijn jongen Gehazi: Roep

deze Sunamietische. En als hij ze geroepen had, stond zij
voor zijn aangezicht. **13** (Want hij had hem gezegd: Zeg nu
tot haar: Zie, gij zijt zorgvuldig voor ons geweest, met al
deze zorgvuldigheid; wat is er voor u te doen? Is er iets om
voor u te spreken tot den koning, of tot den krijgsoverste?
En zij had gezegd: Ik woon in het midden mijns volks. **14**
Toen had hij gezegd: Wat is er dan voor haar te doen? En
Gehazi had gezegd: Zij heeft toch geen zoon, en haar man is
oud. **15** Daarom had hij gezegd: Roep haar. En als hij ze
geroepen had, stond zij in de deur.) **16** En hij zeide: Op
dezen gezetten tijd, omtrent dezen tijd des levens zult gij
een zoon omhelzen. En zij zeide: Neen, mijn heer, gij, man
Gods, lieg tegen uw dienstmaagd niet. **17** En de vrouw werd
zwanger, en baarde een zoon op dien gezette tijd, omtrent
den tijd des levens, dien Elisa tot haar gesproken had. **18**
Toen nu het kind groot werd, geschiedde het op een dag, dat
het uitging tot zijn vader, tot de maaiers.

19 En het zeide tot zijn vader: Mijn hoofd, mijn hoofd! Hij
dan zeide tot een jongen: Draag hem tot zijn moeder. **20** En
hij droeg hem, en bracht hem tot zijn moeder. En hij zat op
haar knieen tot aan den middag toe; toen stierf hij. **21** En zij
ging op, en leide hem op het bed van den man Gods; daarna
sloot zij voor hem toe, en ging uit. **22** En zij riep om haar
man, en zeide: Zend mij toch een van de jongens, en een
van de ezelinnen, dat ik tot den man Gods lope, en
wederkome. **23** En hij zeide: Waarom gaat gij heden tot
hem? Het is geen nieuwe maan, noch sabbat. En zij zeide:
Het zal wel zijn. **24** Toen zadelde zij de ezelin, en zeide tot
haar jongen: Drijf, en ga voort; houd mij niet op voort te
rijden, tenzij dan dat ik het u zegge. **25** Alzo toog zij heen,
en kwam tot den man Gods, tot den berg Karmel. En het
geschiedde, als de man Gods haar van tegenover zag, dat
hij tot Gehazi, zijn jongen, zeide: Zie, daar is de
Sunamietische. **26** Nu loop toch haar tegemoet, en zeg tot
haar: Is het wel met u? Is het wel met uw man? Is het wel

met uw kind? En zij zeide: Het is wel. **27** Toen zij nu tot den
man Gods op den berg kwam, vatte zij zijn voeten. Maar
Gehazi trad toe, om haar af te stoten. Doch de man Gods
zeide: Laat ze geworden; want haar ziel is in haar bitterlijk
bedroefd, en de HEERE heeft het voor mij verborgen, en mij
niet verkondigd. **28** En zij zeide: Heb ik een zoon van mijn
heer begeerd? Zeide ik niet: Bedrieg mij niet? **29** En hij
zeide tot Gehazi: Gord uw lenden, en neem mijn staf in uw
hand, en ga henen; zo gij iemand vindt, groet hem niet; en
zo u iemand groet, antwoord hem niet; en leg mijn staf op
het aangezicht van den jongen. **30** Doch de moeder van den
jongen zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft en uw ziel
leeft, ik zal u niet verlaten! Hij stond dan op, en volgde haar
na. **31** Gehazi nu was voor hun aangezicht doorgegaan; en
hij leide den staf op het aangezicht van den jongen; doch er
was geen stem, noch opmerking. Zo keerde hij weder hem
tegemoet, en bracht hem boodschap, zeggende: De jongen
is niet ontwaakt. **32** En toen Elisa in het huis kwam, ziet, zo
was de jongen dood, zijnde gelegd op zijn bed. **33** Zo ging
hij in, en sloot de deur voor hen beiden toe, en bad tot den
HEERE. **34** En hij klom op, en leide zich neder op het kind,
en leggende zijn mond op deszelfs mond, en zijn ogen op
zijn ogen, en zijn handen op zijn handen, breidde zich over
hem uit. En het vlees des kinds werd warm. **35** Daarna
kwam hij weder, en wandelde in het huis eens herwaarts, en
eens derwaarts, en klom weder op, en breidde zich over hem
uit; en de jongen niesde tot zevenmaal toe; daarna deed de
jongen zijn ogen open. **36** En hij riep Gehazi, en zeide: Roep
deze Sunamietische. En hij riep ze, en zij kwam tot hem; en
hij zeide: Neem uw zoon op. **37** Zo kwam zij, en viel voor
zijn voeten, en boog zich ter aarde, en zij nam haar zoon op,
en ging uit. **38** Als nu Elisa weder te Gilgal kwam, zo was er
honger in dat land, en de zonen der profeten zaten voor zijn
aangezicht; en hij zeide tot zijn jongen: Zet den groten pot
aan, en zied moes voor de zonen der profeten.

39 Toen ging er een uit in het veld, om moeskruiden te
lezen, en hij vond een wilden wijnstok, en las daarvan, zijn
kleed vol wilde kolokwinten, en kwam, en sneed ze in den
moespot; want zij kenden ze niet. **40** Daarna schepten zij
voor de mannen op om te eten; en het geschiedde, als zij
aten van dat moes, dat zij riepen en zeiden: Man Gods, de
dood is in den pot! En zij konden het niet eten. **41** Maar hij
zeide: Brengt dan meel; en hij wierp het in den pot; en hij
zeide: Schep voor het volk op, dat zij eten. Toen was er niets
kwaads in den pot. **42** En er kwam een man van Baal-salisa,
en bracht den man Gods broden der eerstelingen, twintig
gerstebroden, en groene aren in haar hulzen; en hij zeide:
Geef aan het volk, dat zij eten.

43 Doch zijn dienaar zeide: Wat zou ik dat aan honderd
mannen voorzetten? En hij zeide: Geef aan het volk, dat zij
eten; want alzo zegt de HEERE: Men zal eten en
overhouden. **44** Zo zette hij het hun voor, en zij aten, en zij
hielden over, naar het woord des HEEREN.

2 Kings 5

1 Naaman nu, de krijgsoverste van den koning van Syrie,
was een groot man voor het aangezicht zijns heren, en van
hoog aanzien; want door hem had de HEERE den Syriers
verlossing gegeven; zo was deze man een strijdbaar held,
doch melaats. **2** En er waren benden uit Syrie getogen, en
hadden een kleine jonge dochter uit het land van Israel
gevankelijk gebracht, die in den dienst der huisvrouw van
Naaman was. **3** Deze zeide tot haar vrouw: Och, of mijn heer
ware voor het aangezicht van den profeet, die te Samaria is,
dan zou hij hem van zijn melaatsheid ontledigen. **4** Toen
ging hij in en gaf het zijn heer te kennen, zeggende: Zo en
zo heeft de jonge dochter gesproken, die uit het land van
Israel is. **5** Toen zeide de koning van Syrie: Ga heen, kom, en
ik zal een brief aan den koning van Israel zenden. En hij
ging heen, en nam in zijn hand tien talenten zilvers, en zes
duizend sikkelen gouds, en tien wisselklederen. **6** En hij
bracht den brief tot den koning van Israel, zeggende: Zo
wanneer nu deze brief tot u zal gekomen zijn, zie, ik heb
mijn knecht Naaman tot u gezonden, dat gij hem ontledigt
van zijn melaatsheid. **7** En het geschiedde, als de koning
van Israel den brief gelezen had, dat hij zijn klederen
scheurde, en zeide: Ben ik dan God, om te doden en levend
te maken, dat deze tot mij zendt, om een man van zijn
melaatsheid te ontledigen? Want voorwaar, merkt toch, en
ziet, dat hij oorzaak tegen mij zoekt. **8** Maar het geschiedde,
als Elisa, de man Gods, gehoord had, dat de koning van
Israel zijn klederen gescheurd had, dat hij tot den koning
zond, om te zeggen: Waarom hebt gij uw klederen
gescheurd? Laat hem nu tot mij komen, zo zal hij weten, dat
er een profeet in Israel is.

9 Alzo kwam Naaman met zijn paarden en met zijn wagen,
en stond voor de deur van het huis van Elisa.

10 Toen zond Elisa tot hem een bode, zeggende: Ga heen en
was u zevenmaal in de Jordaan, en uw vlees zal u
wederkomen, en gij zult rein zijn. **11** Maar Naaman werd
zeer toornig, en toog weg, en zeide: Zie, ik zeide bij mij
zelven: Hij zal zekerlijk uitkomen, en staan, en den Naam
des HEEREN, Zijns Gods, aanroepen, en zijn hand over de
plaats strijken, en den melaatse ontledigen. **12** Zijn niet
Abana en Farpar, de rivieren van Damaskus, beter dan alle
wateren van Israel; zou ik mij in die niet kunnen wassen en
rein worden? Zo wendde hij zich, en toog weg met
grimmigheid. **13** Toen traden zijn knechten toe, en spraken
tot hem, en zeiden: Mijn vader, zo die profeet tot u een grote
zaak gesproken had, zoudt gij ze niet gedaan hebben?
Hoeveel te meer, naardien hij tot u gezegd heeft: Was u, en
gij zult rein zijn? **14** Zo klom hij af, en doopte zich in de
Jordaan zevenmaal, naar het woord van den man Gods; en
zijn vlees kwam weder, gelijk het vlees van een kleinen
jongen; en hij werd rein. **15** Toen keerde hij weder tot den
man Gods, hij en zijn ganse heir, en kwam, en stond voor
zijn aangezicht en zeide: Zie, nu weet ik, dat er geen God is
op de ganse aarde, dan in Israel! Nu dan, neem toch een
zegen van uw knecht.

16 Maar hij zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft, voor
Wiens aangezicht ik sta, indien ik het neme! En hij hield bij
hem aan, opdat hij het nam, doch hij weigerde het. **17** En
Naaman zeide: Zo niet; laat toch uw knecht gegeven worden
een last aarde van een juk muildieren; want uw knecht zal
niet meer brandoffer of slachtoffer aan andere goden doen,
maar den HEERE. **18** In deze zaak vergeve de HEERE uw
knecht: wanneer mijn heer in het huis van Rimmon zal gaan,
om zich daar neder te buigen, en hij op mijn hand leunen
zal en ik mij in het huis van Rimmon nederbuigen zal; als ik

mij alzo nederbuigen zal in het huis van Rimmon, de HEERE
vergeve toch uw knecht in deze zaak. **19** En hij zeide tot
hem: Ga in vrede. En hij ging van hem een kleine streek
lands. **20** Gehazi nu, de jongen van Elisa, den man Gods,
zeide: Zie, mijn heer heeft Naaman, dien Syrier belet, dat
men uit zijn hand niet genomen heeft, wat hij gebracht had;
maar zo waarachtig als de HEERE leeft, ik zal hem nalopen,
en zal wat van hem nemen!

21 Zo volgde Gehazi Naaman achterna. En toen Naaman
zag, dat hij hem naliep, viel hij van den wagen af, hem
tegemoet, en hij zeide: Is het wel? **22** En hij zeide: Het is
wel; mijn heer heeft mij gezonden, om te zeggen: Zie, nu
straks zijn tot mij twee jongelingen uit de zonen der
profeten, van het gebergte van Efraim gekomen; geef hun
toch een talent zilvers en twee wisselklederen. **23** En
Naaman zeide: Belieft het u, neem twee talenten. En hij
hield aan bij hem, en bond twee talenten zilvers in twee
buidels, met twee wisselklederen, en hij leide ze op twee
van zijn jongens, die ze voor zijn aangezicht droegen. **24** Als
hij nu op de hoogte kwam, nam hij ze van hun hand, en
bestelde ze in een huis; en hij liet de mannen gaan, en zij
togen heen. **25** Daarna kwam hij in, en stond voor zijn heer.
En Elisa zeide tot hem: Van waar, Gehazi? En hij zeide: Uw
knecht is noch herwaarts noch derwaarts gegaan. **26** Maar
hij zeide tot hem: Ging niet mijn hart mede, als die man zich
omkeerde van op zijn wagen u tegemoet? Was het tijd, om
dat zilver te nemen, en om klederen te nemen, en
olijfbomen, en wijngaarden, en schapen, en runderen, en
knechten, en dienstmaagden? **27** Daarom zal u de
melaatsheid van Naaman aankleven, en uw zaad in
eeuwigheid! Toen ging hij uit van voor zijn aangezicht,
melaats, wit als de sneeuw.

2 Kings 6

1 En de kinderen der profeten zeiden tot Elisa: Zie nu, de
plaats, waar wij wonen voor uw aangezicht, is voor ons te
eng. **2** Laat ons toch tot aan de Jordaan gaan, en elk van
daar een timmerhout halen, dat wij ons daar een plaats
maken, om er te wonen. En hij zeide: Gaat heen. **3** En er
zeide een: Het believe u toch te gaan met uw knechten. En
hij zeide: Ik zal gaan. **4** Zo ging hij met hen. Als zij nu aan
de Jordaan gekomen waren, hieuwen zij hout af. **5** En het
geschiedde, als een het timmerhout velde, dat het ijzer in
het water viel; en hij riep, en zeide: Ach, mijn heer, want het
was geleend. **6** En de man Gods zeide: Waar is het gevallen?
En toen hij hem de plaats gewezen had, sneed hij een hout
af, en wierp het daarhenen, en deed het ijzer boven
zwemmen. **7** En hij zeide: Neem het tot u op. Toen stak hij
zijn hand uit, en nam het, **8** En de koning van Syrie voerde
krijg tegen Israel, en beraadslaagde zich met zijn knechten,
zeggende: Mijn legering zal zijn in de plaats van zulk een.

9 Maar de man Gods zond henen tot den koning van Israel,
zeggende: Wacht u, dat gij door die plaats niet trekt, want
de Syriers zijn daarhenen afgekomen. **10** Daarom zond de
koning van Israel henen aan die plaats, waarvan hem de
man Gods gezegd en hem gewaarschuwd had, en wachtte
zich aldaar, niet eenmaal, noch tweemaal. **11** Toen werd het
hart des konings van Syrie onstuimig over dezen handel; en
hij riep zijn knechten, en zeide tot hen: Zult gij mij dan niet
te kennen geven, wie van de onzen zij voor den koning van
Israel? **12** En een van zijn knechten zeide: Neen, mijn heer
koning! Maar Elisa, de profeet, die in Israel is, geeft den
koning van Israel te kennen de woorden, die gij in uw
binnenste slaapkamer spreekt. **13** En hij zeide: Gaat heen,

en ziet, waar hij is, dat ik zende en hem halen late. En hem
werd te kennen gegeven, zeggende: Zie, hij is te Dothan.

14 Toen zond hij daarhenen paarden, en wagenen, en een
zwaar heir; welke des nachts kwamen, en omsingelden de
stad. **15** En de dienaar van den man Gods stond zeer vroeg
op, en ging uit; en ziet, een heir omringde de stad met
paarden en wagenen. Toen zeide zijn jongen tot hem: Ach,
mijn heer, hoe zullen wij doen. **16** En hij zeide: Vrees niet;
want die bij ons zijn, zijn meer, dan die bij hen zijn. **17** En
Elisa bad, en zeide: HEERE, open toch zijn ogen, dat hij zie!
En de HEERE opende de ogen van den jongen, dat hij zag;
en ziet, de berg was vol vurige paarden en wagenen rondom
Elisa. **18** Als zij nu tot hem afkwamen, bad Elisa tot den
HEERE, en zeide: Sla toch dit volk met verblindheden. En Hij
sloeg hen met verblindheden, naar het woord van Elisa. **19**
Toen zeide Elisa tot hen: Dit is de weg niet, en dit is de stad
niet; volgt mij na, en ik zal u leiden tot den man, dien gij
zoekt; en hij leidde hen naar Samaria.

20 En het geschiedde, als zij te Samaria gekomen waren,
dat Elisa zeide: HEERE, open de ogen van dezen, dat zij
zien! En de HEERE opende hun ogen, dat zij zagen; en ziet,
zij waren in het midden van Samaria. **21** En de koning van
Israel zeide tot Elisa, als hij hen zag: Zal ik hen slaan? Zal ik
hen slaan, mijn vader? **22** Doch hij zeide: Gij zult hen niet
slaan; zoudt gij ook slaan, die gij met uw zwaard en met uw
boog gevangen hadt? Zet hun brood en water voor, dat zij
eten en drinken, en tot hun heer trekken. **23** En hij bereidde
hun een grote maaltijd, dat zij aten en dronken; daarna liet
hij hen gaan, en zij trokken tot hun heer. Zo kwamen de
benden der Syriers niet meer in het land van Israel. **24** En
het geschiedde daarna, dat Benhadad, de koning van Syrie,
zijn gehele leger verzamelde, en optoog, en Samaria
belegerde.

25 En er werd grote honger in Samaria; want ziet, zij
belegerden ze, totdat een ezelskop voor tachtig zilverlingen
was verkocht, en een vierendeel van een kab duivenmest
voor vijf zilverlingen. **26** En het geschiedde, als de koning
op den muur voorbijging, dat een vrouw tot hem riep,
zeggende: Help mij, heer koning! **27** En hij zeide: De HEERE
helpt u niet; waarvan zou ik u helpen? Van den dorsvloer of
van de wijnpers? **28** Verder zeide de koning tot haar: Wat is
u? En zij zeide: Deze vrouw heeft tot mij gezegd: Geef uw
zoon, dat wij hem heden eten, en morgen zullen wij mijn
zoon eten. **29** Zo hebben wij mijn zoon gezoden, en hebben
hem gegeten; maar als ik des anderen daags tot haar zeide:
Geef uw zoon, dat wij hem eten, zo heeft zij haar zoon
verstoken. **30** En het geschiedde, als de koning de woorden
dezer vrouw gehoord had, dat hij zijn klederen scheurde,
alzo hij op den muur voortging; en het volk zag, dat, ziet,
een zak van binnen over zijn vlees was.

31 En hij zeide: Zo doe mij God, en doe zo daartoe, indien
het hoofd van Elisa den zoon van Safat, heden op hem zal
blijven staan! **32** (Elisa nu zat in zijn huis, en de oudsten
zaten bij hem.) En hij zond een man van voor zijn
aangezicht; maar eer de bode tot hem gekomen was, had hij
gezegd tot de oudsten: Hebt gijlieden gezien, hoe die zoon
des moordenaars gezonden heeft, om mijn hoofd af te
nemen? Ziet toe, als die bode komt, sluit de deur toe, en
dringt hem uit met de deur; is niet het geruis der voeten van
zijn heer achter hem? **33** Als hij nog met hen sprak, ziet, zo
kwam de bode tot hem af; en hij zeide: Zie, dat kwaad is van
den HEERE; wat zou ik verder op den HEERE wachten?

2 Kings 7

1 Toen zeide Elisa: Hoort het woord des HEEREN; zo zegt de
HEERE: Morgen omtrent dezen tijd zal een maat meelbloem
verkocht worden voor een sikkel, en twee maten gerst voor
een sikkel, in de poort van Samaria. **2** Maar een hoofdman,
op wiens hand de koning leunde, antwoordde den man
Gods, en zeide: Zie, zo de HEERE vensteren in den hemel
maakte, zou die zaak kunnen geschieden? En hij zeide: Zie,
gij zult het met uw ogen zien, doch daarvan niet eten. **3** Er
waren nu vier melaatse mannen voor de deur der poort; die
zeiden, de een tot den ander: Wat blijven wij hier, totdat wij
sterven?

4 Indien wij zeggen: Laat ons in de stad komen, zo is de
honger in de stad, en wij zullen daar sterven, en indien wij
hier blijven, wij zullen ook sterven; nu dan, komt, en laat ons
in het leger der Syriers vallen; indien zij ons laten leven, wij
zullen leven; en indien zij ons doden, wij zullen maar
sterven. **5** En zij stonden op in de schemering, om in het
leger der Syriers te komen. Toen zij aan het uiterste van het
leger der Syriers kwamen, ziet, toen was er niemand. **6** Want
de HEERE had het heir der Syriers doen horen een geluid
van wagenen, en een geluid van paarden, het geluid ener
grote heirkracht; zodat zij zeiden de een tot den ander: Zie,
de koning van Israel heeft tegen ons gehuurd de koningen
der Hethieten, en de koningen der Egyptenaren, om tegen
ons te komen. **7** Derhalve hadden zij zich opgemaakt, en
waren in de schemering gevloden, en hadden hun tenten
gelaten, en hun paarden, en hun ezelen, het leger gelijk als
het was; en waren gevloden om huns levens wil. **8** Als nu
deze melaatsen aan het uiterste des legers kwamen, zo
gingen zij in een tent, en aten en dronken, en namen van
daar zilver, en goud, en klederen, en gingen henen, en

verborgen het; daarna keerden zij weder, en kwamen in een
andere tent, namen van daar ook, en gingen henen, en
verborgen het. **9** Toen zeiden zij, de een tot den ander: Wij
doen niet recht; deze dag is een dag van goede boodschap,
en wij zwijgen stil. Indien wij vertoeven tot den lichten
morgen, zo zal ons de ongerechtigheid vinden; daarom nu,
komt, laat ons gaan, en dit aan het huis des konings
boodschappen. **10** Zo kwamen zij, en riepen tot den poortier
der stad, en boodschapten hun, zeggende: Wij zijn gekomen
tot het leger der Syriers, en ziet, niemand was daar, noch
eens mensen stem; maar paarden aangebonden, en ezels
aangebonden, en tenten, gelijk als zij waren. **11** En hij riep
de poortiers; en zij deden de boodschap binnen in het huis
des konings. **12** En de koning stond op in den nacht, en
zeide tot zijn knechten: Ik zal u nu te kennen geven, wat de
Syriers ons gedaan hebben; zij weten, dat wij hongerig zijn;
daarom zijn zij uit het leger gegaan, om zich in het veld te
versteken, zeggende: Als zij uit de stad gegaan zullen zijn,
dan zullen wij hen levend grijpen, en wij zullen in de stad
komen.

13 Toen antwoordde een van zijn knechten, en zeide: Dat
men toch neme vijf van de overige paarden, die hierbinnen
overgebleven zijn (zie, zij zijn als de gehele menigte der
Israelieten, die hierbinnen overgebleven zijn; zie, zij zijn als
de gehele menigte der Israelieten, die vergaan zijn), laat ons
die zenden, en zien. **14** Zij namen dan twee wagenpaarden.
En de koning zond het leger der Syriers achterna, zeggende:
Gaat henen, en ziet. **15** En zij volgden hen na tot de Jordaan
toe; en ziet, de ganse weg was vol van klederen en
gereedschap, die de Syriers in hun verhaasten
weggeworpen hadden. De boden nu keerden weder, en
boodschapten het den koning. **16** Toen ging het volk uit, en
beroofde het leger der Syriers; en een maat meelbloem werd
verkocht voor een sikkel, en twee maten gerst voor een
sikkel, naar het woord des HEEREN. **17** De koning nu had

den hoofdman, op wiens hand hij leunde, over die poort
gesteld; en het volk vertrad hem in de poort, dat hij stierf,
gelijk de man Gods gesproken had, die het sprak, als de
koning tot hem afgekomen was.

18 Want het was geschied, gelijk de man Gods gesproken
had tot den koning, zeggende: Morgen omtrent dezen tijd
zullen twee maten gerst voor een sikkel, en een maat
meelbloem voor een sikkel verkocht worden, in de poort van
Samaria. **19** En die hoofdman had den man Gods
geantwoord en gezegd: Zie, zo de HEERE vensteren in den
hemel maakte, zou het ook naar dit woord geschieden
kunnen? En hij had gezegd: Zie, gij zult het met uw ogen
zien, doch daarvan niet eten. **20** Even alzo geschiedde hem,
want het volk vertrad hem in de poort, dat hij stierf.

2 Kings 8

1 Elisa nu had gesproken tot die vrouw, welker zoon hij
levend gemaakt had, zeggende: Maak u op, en ga heen, gij
en uw huisgezin, en verkeer als vreemdeling, waar gij
verkeren kunt; want de HEERE heeft een honger geroepen,
die ook in het land zeven jaren komen zal. **2** En de vrouw
had zich opgemaakt, en had gedaan naar het woord van den
man Gods; want zij was gegaan met haar huisgezin, en had
als vreemdeling verkeerd in het land der Filistijnen, zeven
jaren. **3** En het geschiedde met het einde der zeven jaren,
dat de vrouw uit het land der Filistijnen wederkeerde; en zij
ging uit, dat zij tot den koning riep, om haar huis en om haar
akker. **4** De koning nu sprak tot Gehazi, den jongen van den
man Gods, zeggende: Vertel mij toch al de grote dingen, die
Elisa gedaan heeft. **5** En het geschiedde, als hij den koning
vertelde, hoe hij een dode had levend gemaakt, ziet, zo riep
de vrouw, welker zoon hij levend gemaakt had, tot den
koning, om haar huis en om haar akker. Toen zeide Gehazi:
Mijn heer koning! Dit is de vrouw, en dit is haar zoon, dien
Elisa heeft levend gemaakt. **6** En de koning ondervraagde
de vrouw, en zij vertelde het hem. Toen gaf de koning haar
een kamerling, zeggende: Doe haar wederhebben alles, wat
het hare was, daartoe alle inkomsten des akkers, van den
dag af, dat zij het land verlaten heeft, tot nu toe. **7** Daarna
kwam Elisa te Damaskus, als Benhadad, de koning van
Syrie, krank was; en men boodschapte hem, zeggende: De
man Gods is herwaarts gekomen.

8 Toen zeide de koning tot Hazael: Neem een geschenk in
uw hand, en ga den man Gods tegemoet; en vraag door hem
den HEERE, zeggende: Zal ik van deze krankheid genezen?
9 Zo ging Hazael hem tegemoet, en nam een geschenk in
zijn hand, te weten, alle goed van Damaskus, een last van

veertig kemelen; en hij kwam, en stond voor zijn aangezicht,
en zeide: Uw zoon Benhadad, de koning van Syrie, heeft mij
tot u gezonden, om te zeggen: Zal ik van deze krankheid
genezen? **10** En Elisa zeide tot hem: Ga, zeg, gij zult
ganselijk niet genezen; want de HEERE heeft mij getoond,
dat hij den dood sterven zal. **11** En hij hield zijn gezicht
staande, en zette het vast tot schamens toe; en de man
Gods weende. **12** Toen zeide Hazael: Waarom weent mijn
heer? En hij zeide: omdat ik weet, wat kwaad gij den
kinderen Israels doen zult; gij zult hun sterkten in het vuur
zetten, en hun jonge manschap met het zwaard doden, en
hun jonge kinderen verpletteren, en hun zwangere vrouwen
opensnijden. **13** En Hazael zeide: Maar wat is uw knecht, die
een hond is, dat hij deze grote zaak doen zou? En Elisa
zeide: De HEERE heeft mij getoond, dat gij koning zijn zult
over Syrie. **14** Zo ging hij weg van Elisa, en kwam tot zijn
heer, die tot hem zeide: Wat heeft Elisa tot u gezegd? En hij
zeide: Hij heeft tot mij gezegd: Gij zult zekerlijk genezen. **15**
En het geschiedde des anderen daags, dat hij een deken
nam, en in het water doopte, en over zijn aangezicht
uitspreidde, dat hij stierf; en Hazael werd koning in zijn
plaats. **16** In het vijfde jaar nu van Joram, den zoon van
Achab, den koning van Israel, toen Josafat koning was van
Juda, begon Jehoram, de zoon van Josafat, den koning van
Juda, te regeren.

17 Hij was twee en dertig jaren oud, toen hij koning werd, en
hij regeerde acht jaren te Jeruzalem. **18** En hij wandelde op
den weg der koningen van Israel, gelijk als het huis van
Achab deed; want de dochter van Achab was hem ter vrouw
geworden; en hij deed dat kwaad was in de ogen des
HEEREN. **19** Doch de HEERE wilde Juda niet verderven, om
Davids Zijns knechts wil; gelijk als Hij hem gezegd had, dat
Hij hem te allen tijde voor zijn zonen een lamp zou geven.
20 In zijn dagen vielen de Edomieten van onder het gebied
van Juda af, en maakten een koning over zich.

21 Daarom toog Joram over naar Zair, en al de wagenen met
hem; en hij maakte zich des nachts op, en sloeg de
Edomieten, die rondom hem waren, daartoe de oversten der
wagenen; en het volk vlood in zijn hutten. **22** De Edomieten
evenwel vielen van onder het gebied van Juda af, tot op
dezen dag; toen viel Libna af in denzelfden tijd. **23** Het
overige nu der geschiedenissen van Joram, en alles wat hij
gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Juda? **24** En Joram ontsliep met
zijn vaderen, en werd begraven bij zijn vaderen, in de stad
Davids; en Ahazia, zijn zoon, werd koning in zijn plaats. **25**
In het twaalfde jaar van Joram, den zoon van Achab, den
koning van Israel, begon Ahazia, de zoon van Jeroham, den
koning van Juda, te regeren.

26 Twee en twintig jaren was Ahazia oud, als hij koning
werd, en regeerde een jaar te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Athalia, de dochter van Omri, den koning van
Israel. **27** En hij wandelde in den weg van het huis van
Achab, en deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN,
gelijk het huis van Achab; want hij was een schoonzoon van
het huis van Achab. **28** En hij toog met Joram, den zoon van
Achab, naar den strijd, te Ramoth in Gilead, tegen Hazael,
den koning van Syrie; en de Syriers sloegen Joram.

29 Toen keerde Joram, de koning, wederom, opdat hij zich te
Jizreel helen liet van de slagen, die hem de Syriers te Rama
geslagen hadden, als hij streed tegen Hazael, den koning
van Syrie; en Ahazia, de zoon van Jehoram, de koning van
Juda, kwam af, om Joram, den zoon van Achab, te Jizreel te
bezien, want hij was krank.

2 Kings 9

1 Toen riep de profeet Elisa een van de zonen der profeten,
en hij zeide tot hem: Gord uw lenden, en neem deze
oliekruik in uw hand, en ga heen naar Ramoth in Gilead. **2**
Als gij daar zult gekomen zijn, zo zie, waar Jehu, de zoon van
Josafat, den zoon van Nimsi, is; en ga in, en doe hem
opstaan uit het midden zijner broederen, en breng hem in
een binnenste kamer. **3** En neem de oliekruik, en giet ze uit
op zijn hoofd, en zeg: Zo zegt de HEERE: Ik heb u tot koning
gezalfd over Israel. Doe daarna de deur open, en vlied, en
vertoef niet. **4** Zo ging de jongeling, die jongeling van den
profeet, naar Ramoth in Gilead.

5 En toen hij inkwam, ziet, daar zaten de hoofdmannen van
het heir, en hij zeide: Ik heb een woord aan u, o hoofdman!
En Jehu zeide: Tot wien van ons allen? En hij zeide: Tot u, o
hoofdman! **6** Toen stond hij op, en ging in huis; hij dan goot
de olie op zijn hoofd, en hij zeide tot hem: Zo zegt de
HEERE, de God Israels: Ik heb u gezalfd tot koning over het
volk des HEEREN, over Israel. **7** En gij zult het huis van
Achab, uw heer, slaan, opdat Ik het bloed van Mijn
knechten, de profeten, en het bloed van alle knechten des
HEEREN, wreke van de hand van Izebel. **8** En het ganse huis
van Achab zal omkomen; en Ik zal van Achab uitroeien, wat
mannelijk is, ook den beslotene en verlatene in Israel. **9**
Want Ik zal het huis van Achab maken als het huis van
Jerobeam, den zoon van Nebat, en als het huis van Baesa,
den zoon van Ahia. **10** Ook zullen de honden Izebel eten op
het stuk lands van Jizreel, en er zal niemand zijn, die haar
begrave. Toen deed hij de deur open en vlood. **11** En als
Jehu uitging tot de knechten zijns heren, zeide men tot hem:
Is het al wel? Waarom is deze onzinnige tot u gekomen? En
hij zeide tot hen: Gij kent den man en zijn spraak.

12 Maar zij zeiden: Het is leugen; geef het ons nu te
kennen. En hij zeide: Zo en zo heeft hij tot mij gesproken,
zeggende: Zo zegt de HEERE: Ik heb u gezalfd tot koning
over Israel. **13** Toen haastten zij zich, en een iegelijk nam
zijn kleed, en leide het onder hem, op den hoogsten trap; en
zij bliezen met de bazuin, en zeiden: Jehu is koning
geworden! **14** Alzo maakte Jehu, de zoon van Josafat, den
zoon van Nimsi, een verbintenis tegen Joram. (Joram nu had
Ramoth in Gilead bewaard, hij en gans Israel, uit oorzake
van Hazael, den koning van Syrie; **15** Maar de koning Joram
was wedergekeerd, opdat hij zich te Jizreel helen liet van de
slagen, die hem de Syriers geslagen hadden, als hij streed
tegen Hazael, den koning van Syrie.) En Jehu zeide: Zo het
ulieder wil is, laat niemand van de stad uittrekken, die
ontkome, om dit in Jizreel te gaan verkondigen. **16** Toen reed
Jehu, en toog naar Jizreel; want Joram lag aldaar; en Ahazia,
de koning van Juda, was afgekomen, om Joram te bezien.

17 De wachter nu stond op den toren te Jizreel, en zag den
hoop van Jehu, als hij aankwam, en zeide: Ik zie een hoop.
Toen zeide Joram: Neem een ruiter, en zend dien hunlieden
tegemoet, en dat hij zegge: Is het vrede? **18** En de ruiter te
paard toog heen hem tegemoet, en zeide: Zo zegt de
koning: Is het vrede? En Jehu zeide: Wat hebt gij met den
vrede te doen? Keer om naar achter mij. En de wachter gaf
het te kennen, zeggende: De bode is tot hen gekomen, maar
hij komt niet weder. **19** Toen zond hij een anderen ruiter te
paard; en als deze tot hen gekomen was, zeide hij: Zo zegt
de koning: Is het vrede? En Jehu zeide: Wat hebt gij met den
vrede te doen? Keer om naar achter mij. **20** En de wachter
gaf dit te kennen, zeggende: Hij is tot aan hen gekomen,
maar hij komt niet weder; en het drijven is als het drijven
van Jehu, den zoon van Nimsi, want hij drijft onzinniglijk. **21**
Toen zeide Joram: Span aan. En men spande zijn wagen aan.
Zo toog Joram, de koning van Israel, uit, en Ahazia, de
koning van Juda, een ieder op zijn wagen; en zij togen uit

Jehu tegemoet, en vonden hem op het stuk lands van
Naboth, den Jizreeliet. **22** Het geschiedde nu, als Joram Jehu
zag, dat hij zeide: Is het ook vrede, Jehu? Maar hij zeide: Wat
vrede, zo lang als de hoererijen van uw moeder Izebel, en
haar toverijen zo vele zijn? **23** Toen keerde Joram zijn hand,
en vlood, en zeide tot Ahazia: Het is bedrog, Ahazia! **24**
Maar Jehu spande den boog met volle kracht, en schoot
Joram tussen zijn armen, dat de pijl door zijn hart uitging; en
hij kromde zich in zijn wagen. **25** Toen zeide Jehu tot Bidkar,
zijn hoofdman: Neem, werp hem op dat stuk lands van
Naboth, den Jizreeliet; want gedenk, als ik en gij nevens
elkander achter zijn vader Achab reden, dat hem de HEERE
dezen last opleide, zeggende: **26** Zo Ik gisteravond niet
gezien heb het bloed van Naboth, en het bloed zijner zonen,
zegt de HEERE, en Ik u dat niet vergelde op dit stuk lands,
zegt de HEERE. Nu dan, neem, werp hem op dat stuk lands,
naar het woord des HEEREN. **27** Als Ahazia, de koning van
Juda, dat zag, zo vlood hij door den weg van het huis des
hofs; doch Jehu vervolgde hem achterna, en zeide: Slaat
hem ook op den wagen, aan den opgang naar Gur, die bij
Jibleam is; en hij vlood naar Megiddo, en stierf aldaar.

28 En zijn knechten voerden hem naar Jeruzalem, en zij
begroeven hem in zijn graf, bij zijn vaderen in de stad
Davids. **29** In het elfde jaar nu van Joram, den zoon van
Achab, was Ahazia koning geworden over Juda. **30** En Jehu
kwam te Jizreel. Als Izebel dat hoorde, zo blankette zij haar
aangezicht, en versierde haar hoofd, en keek ten venster uit.

31 Toen nu Jehu ter poorte inkwam, zeide zij: Is het wel, o
Zimri, doodslager van zijn heer? **32** En hij hief zijn
aangezicht op naar het venster, en zeide: Wie is met mij?
Wie? Toen zagen op hem twee, drie kamerlingen. **33** En hij
zeide: Stoot ze van boven neder. En zij stieten haar van
boven neder, zodat van haar bloed aan den wand en aan de
paarden gesprengd werd; en hij vertrad haar. **34** Als hij nu

ingekomen was, en gegeten en gedronken had, zeide hij:
Ziet nu naar die vervloekte, en begraaf ze; want zij is eens
konings dochter. **35** En zij gingen heen om haar te
begraven; doch zij vonden niet van haar, dan het bekkeneel,
en de voeten, en de palmen harer handen. **36** Toen kwamen
zij weder, en gaven het hem te kennen, en hij zeide: Dit is
het woord des HEEREN, dat Hij gesproken heeft door den
dienst van Zijn knecht Elia, den Thisbiet, zeggende: Op het
stuk lands van Jizreel zullen de honden het vlees van Izebel
eten. **37** En het dode lichaam van Izebel zal zijn gelijk mest
op het veld, in het stuk lands van Jizreel, dat men niet zal
kunnen zeggen: Dit is Izebel.

2 Kings 10

1 Achab nu had zeventig zonen te Samaria; en Jehu schreef brieven, dewelke hij zond naar Samaria, tot de oversten van Jizreel, de oudsten, en tot de voedsterheren van Achab, zeggende: **2** Zo wanneer nu deze brief tot u zal gekomen zijn, dewijl de zonen van uw heer bij u zijn, ook de wagenen en de paarden bij u zijn, mitsgaders een vaste stad, en wapenen; **3** Zo ziet naar den beste en gerechtigste van de zonen uws heren, zet dien op zijns vaders troon; en strijdt voor het huis uws heren. **4** Doch zij vreesden gans zeer, en zeiden: Ziet, twee koningen bestonden niet voor zijn aangezicht, hoe zouden wij dan bestaan? **5** Die dan over het huis was, en die over de stad was, en de oudsten, en de voedsterheren zonden tot Jehu, zeggende: Wij zijn uw knechten, en al wat gij tot ons zeggen zult, zullen wij doen; wij zullen niemand koning maken; doe wat goed is in uw ogen. **6** Toen schreef hij ten tweeden male tot hen een brief, zeggende: Zo gij mijn zijt, en gij naar mijn stem hoort, neemt de hoofden van de mannen, de zonen uws heren, en komt tot mij morgen omtrent dezen tijd naar Jizreel. (De zonen nu de konings, zeventig mannen, waren bij de groten stad, die hen opvoedden.) **7** Het geschiedde dan, als die brief tot hen kwam, dat zij de zonen des konings namen, en zeventig mannen sloegen; en zij leiden hun hoofden in korven, die zij tot hem zonden naar Jizreel. **8** En er kwam een bode, en boodschapte hem, zeggende: Zij hebben de hoofden van de zonen des konings gebracht. En hij zeide: Legt ze in twee hopen, aan de deur der poort, tot morgen.

9 En het geschiedde des morgens, toen hij uitging, dat hij stil stond, en tot al het volk zeide: Gij zijt rechtvaardig. Ziet, ik heb een verbintenis gemaakt tegen mijn heer, en heb hem doodgeslagen; en wie heeft alle deze geslagen? **10**

Weet nu, dat niets van het woord des HEEREN, hetwelk de
HEERE tegen het huis van Achab gesproken heeft, zal op de
aarde vallen; want de HEERE heeft gedaan, wat Hij door den
dienst van Zijn knecht Elia gesproken heeft. **11** Daartoe
sloeg Jehu al de overgeblevenen van het huis van Achab te
Jizreel, en al zijn groten, en zijn bekenden, en zijn
priesteren; totdat hij hem geen overigen liet overblijven. **12**
En hij maakte zich op, en toog heen en ging naar Samaria;
en zijnde te Beth-heked der herderen, op den weg,

13 Vond Jehu de broederen van Ahazia, den koning van
Juda, en hij zeide: Wie zijt gijlieden? En zij zeiden: Wij zijn
de broederen van Ahazia, en zijn afgekomen, om de zonen
des konings en de zonen der koningin te groeten. **14** Toen
zeide hij: Grijpt hen levend. En zij grepen hen levend; en zij
sloegen hen bij den bornput van Beth-heked, twee en
veertig mannen, en hij liet niet een van hen over. **15** En van
daar gegaan zijnde, zo vond hij Jonadab, den zoon van
Rechab, hem tegemoet; die hem groette; en hij zeide tot
hem: Is uw hart recht, gelijk als mijn hart met uw hart is? En
Jonadab zeide: Het is, ja, het is; geef uw hand. En hij gaf zijn
hand, en hij deed hem tot zich op den wagen klimmen.

16 En hij zeide: Ga met mij, en zie mijn ijver aan voor den
HEERE. Zo deden zij hem rijden op zijn wagen. **17** En toen
hij te Samaria kwam, sloeg hij allen, die aan Achab te
Samaria overgebleven waren, totdat hij hem verdelgd had,
naar het woord des HEEREN, dat Hij tot Elia gesproken had.
18 En Jehu verzamelde al het volk, en zeide tot hen: Achab
heeft Baal een weinig gediend; Jehu zal hem veel dienen.

19 Nu daarom roept alle profeten van Baal, al zijn dienaren,
en al zijn priesteren tot mij, dat niemand gemist worde;
want ik heb een grote offerande aan Baal; al wie gemist
wordt, zal niet leven. Doch Jehu deed dat door listigheid,
opdat hij de dienaren van Baal ombracht. **20** Verder zeide

Jehu: Heiligt Baal een verbods dag. en zij riepen dien uit. **21**
Ook zond Jehu in het ganse Israel; en alle Baalsdienaren
kwamen, dat niet een man overbleef, die niet kwam; en zij
kwamen in het huis van Baal, dat het huis van Baal vervuld
werd van het ene einde tot het andere einde. **22** Toen zeide
hij tot dengene, die over het klederhuis was: Breng voor alle
dienaren van Baal de kleding uit. En hij bracht voor hen de
kleding uit. **23** En Jehu kwam met Jonadab, den zoon van
Rechab, in het huis van Baal; en hij zeide tot de dienaren
van Baal: Onderzoekt, en ziet toe, dat hier misschien bij u
niemand zij van de dienaren des HEEREN, maar van de
dienaren van Baal alleen. **24** Toen zij nu inkwamen, om
slachtofferen en brandofferen te doen, bestelde zich Jehu
daarbuiten tachtig mannen, en hij zeide: Zo iemand van de
mannen, die ik in uw handen gebracht heb, ontkomt, zijn
ziel zal voor deszelfs ziel zijn. **25** En het geschiedde, als hij
voleind had het brandoffer te doen, dat Jehu zeide tot de
trawanten en tot de hoofdmannen: Komt in, slaat hen, dat
niemand uitkome. En zij sloegen hen met de scherpte des
zwaard; en de trawanten en hoofdmannen wierpen hen weg;
daarna kwamen zij tot de stad in het huis van Baal; **26** En zij
brachten de opgerichte beelden uit het huis van Baal, en
verbrandden ze. **27** Zij braken ook het opgerichte beeld van
Baal af; daartoe braken zij het huis van Baal af, en maakten
dat tot heimelijke gemakken, tot op dezen dag. **28** Alzo
verdelgde Jehu Baal uit Israel. **29** Maar van de zonden van
Jerobeam, den zoon van Nebat, die Israel zondigen deed, na
te volgen, week Jehu niet af, te weten, van de gouden
kalveren, die te Beth-el en die te Dan waren.

30 De HEERE dan zeide tot Jehu: Daarom dat gij welgedaan
hebt, doende wat recht is in Mijn ogen, en hebt aan het huis
van Achab gedaan, naar alles, wat in Mijn hart was, zullen u
zonen tot het vierde gelid op den troon van Israel zitten. **31**
Maar Jehu nam niet waar te wandelen in de wet des
HEEREN, des Gods van Israel, met zijn ganse hart; hij week

niet van de zonden van Jerobeam, die Israel zondigen deed.
32 In die dagen begon de HEERE Israel af te korten, want
Hazael sloeg ze in alle landpalen van Israel:

33 Van de Jordaan af, tegen den opgang der zon, het ganse
land van Gilead, der Gadieten, en der Rubenieten, en der
Manassieten; van Aroer, dat aan de beek van Arnon is, en
Gilead, en Basan. **34** Het overige nu der geschiedenissen
van Jehu, en al wat hij gedaan heeft, en al zijn macht, zijn
die niet geschreven in het boek der kronieken der koningen
van Israel? **35** En Jehu ontsliep met zijn vaderen, en zij
begroeven hem te Samaria, en zijn zoon Joahaz werd koning
in zijn plaats. **36** En de dagen, die Jehu over Israel
geregeerd heeft in Samaria, zijn acht en twintig jaren.

2 Kings 11

1 Toen nu Athalia, de moeder van Ahazia, zag, dat haar zoon
dood was, zo maakte zij zich op, en bracht al het koninklijke
zaad om. **2** Maar Joseba, de dochter van den koning Joram,
de zuster van Ahazia, nam Joas, den zoon van Ahazia, en
stal hem uit het midden van des konings zonen, die gedood
werden, zettende hem en zijn voedster in een slaapkamer;
en zij verborgen hem voor Athalia, dat hij niet gedood werd.
3 En hij was met haar verstoken in het huis des HEEREN zes
jaren; en Athalia regeerde over het land. **4** In het zevende
jaar nu zond Jojada, en nam de oversten van honderd met
de hoofdmannen, en met de trawanten, en hij bracht hen tot
zich, in het huis des HEEREN; en hij maakte een verbond
met hen, en hij beedigde hen in het huis des HEEREN, en hij
toonde hun den zoon des konings.

5 En hij gebood hun, zeggende: Dit is de zaak, die gij doen
zult: een derde deel van u, die op den sabbat ingaan, zullen
de wacht waarnemen van het huis des konings; **6** En een
derde deel zal zijn aan de poort Sur; en een derde deel aan
de poort achter de trawanten; zo zult gij waarnemen de
wacht van dit huis, tegen inbreking. **7** En de twee delen van
ulieden, allen, die op den sabbat uitgaan, zullen de wacht
van het huis des HEEREN waarnemen bij den koning. **8** En
gij zult den koning rondom omsingelen, een ieder met zijn
wapenen in zijn hand, en hij, die tussen de ordeningen
intreedt, zal gedood worden; en zijt gij bij den koning, als hij
uitgaat, en als hij inkomt. **9** De oversten dan van honderd
deden naar al wat de priester Jojada geboden had, en
namen ieder zijn mannen, die op den sabbat ingingen, met
degenen, die op den sabbat uitgingen; en zij kwamen tot
den priester Jojada. **10** En de priester gaf aan de oversten
van honderd de spiesen en de schilden, die van den koning

David geweest waren, die in het huis des HEEREN geweest
waren. **11** En de trawanten stonden, ieder met zijn wapenen
in zijn hand, van de rechterzijde van het huis, tot de
linkerzijde van het huis, naar het altaar en naar het huis toe,
bij den koning rondom. **12** Daarna bracht hij des konings
zoon voor, en zette hem de kroon op, en gaf hem de
getuigenis; en zij maakten hem koning, en zalfden hem;
daartoe klapten zij met de handen, en zeiden: De koning
leve! **13** Toen Athalia hoorde de stem der trawanten en des
volks, zo kwam zij tot het volk in het huis des HEEREN.

14 En zij zag toe, en ziet, de koning stond bij den pilaar,
naar de wijze, en de oversten en de trompetten bij den
koning; en al het volk des lands was blijde, en blies met
trompetten. Toen verscheurde Athalia haar klederen, en zij
riep: Verraad, verraad! **15** Maar de priester Jojada gebood
aan de oversten van honderd, die over het heir gesteld
waren, en zeide tot hen: Brengt haar uit tot buiten de
ordeningen, en doodt, wie haar volgt, met het zwaard; want
de priester had gezegd: Laat ze in het huis des HEEREN niet
gedood worden. **16** En zij leiden de handen aan haar; en zij
ging den weg van den ingang der paarden naar het huis des
konings, en zij werd daar gedood. **17** En Jojada maakte een
verbond tussen den HEERE en tussen den koning, en tussen
het volk, dat het den HEERE tot een volk zou zijn;
mitsgaders tussen den koning en tussen het volk.

18 Daarna ging al het volk des lands in het huis van Baal, en
braken dat af; zijn altaren en zijn beelden verbraken zij
recht wel; en Mattan, den priester van Baal, sloegen zij dood
voor de altaren. De priester nu bestelde de ambten in het
huis des HEEREN. **19** En hij nam de oversten van honderd,
en de hoofdmannen, en de trawanten, en al het volk des
lands; en zij brachten den koning af uit het huis des
HEEREN, en kwamen door den weg van de poort der
trawanten tot het huis des konings, en hij zat op den troon

der koningen. **20** En al het volk des lands was blijde, en de
stad werd stil, nadat zij Athalia met het zwaard gedood
hadden bij des konings huis. **21** Joas was zeven jaren oud,
toen hij koning werd.

2 Kings 12

1 In het zevende jaar van Jehu werd Joas koning, en
regeerde veertig jaren te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Zibja van Ber-seba. **2** En Joas deed dat recht
was in de ogen des HEEREN, al zijn dagen, in dewelke de
priester Jojada hem onderwees. **3** Alleenlijk werden de
hoogten niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog
op de hoogten. **4** En Joas zeide tot de priesteren: Al het geld
der geheiligde dingen, dat gebracht zal worden in het huis
des HEEREN, te weten het geld desgenen, die overgaat tot
de getelden, het geld van een ieder der personen naar zijn
schatting, en al het geld, dat in ieders hart komt, om dat te
brengen in het huis des HEEREN,

5 Zullen de priesters tot zich nemen, een ieder van zijn
bekende; en zij zullen de breuken van het huis verbeteren,
naar alles wat er voor breuk bevonden zal worden. **6** Maar
het geschiedde in het drie en twintigste jaar van den koning
Joas, dat de priesters de breuken van het huis niet gebeterd
hadden. **7** Toen riep de koning Joas den priester Jojada en de
andere priesteren, en zeide tot hen: Waarom betert gijlieden
niet de breuken van het huis? Nu dan, neemt geen geld van
uw bekenden, dat gij het zoudt geven voor de breuken van
het huis. **8** En de priesters bewilligden van het volk geen
geld te nemen, noch de breuken van het huis te verbeteren.
9 Maar de priester Jojada nam een kist, en boorde een gat in
haar deksel, en zette die bij het altaar ter rechterhand, als
iemand inkwam in het huis des HEEREN; en de priesters, die
den dorpel bewaarden, staken daarin al het geld, dat ten
huize des HEEREN gebracht werd. **10** Het geschiedde nu, als
zij zagen, dat veel gelds in de kist was, dat des konings
schrijver met den hogepriester opkwam, en zij bonden het
samen, en telden het geld, dat in het huis des HEEREN

gevonden werd. **11** En zij gaven het geld wel gewogen in
handen der verzorgers van dat werk, die gesteld waren over
het huis des HEEREN; en zij besteedden het uit aan de
timmerlieden en aan de bouwlieden, die het huis des
HEEREN vermaakten; **12** En aan de metselaren, en aan de
steenhouwers, en om hout en gehouwen stenen te kopen,
om de breuken van het huis des HEEREN te verbeteren, en
voor al wat uitgegeven werd voor het huis, om dat te
beteren. **13** Evenwel werden niet gemaakt voor het huis des
HEEREN zilveren schalen, gaffelen, sprengbekkens,
trompetten, noch enig gouden vat, of zilveren vat, van het
geld, dat ten huize des HEEREN gebracht werd. **14** Maar zij
gaven dat aan degenen, die het werk deden; en zij
verbeterden daarmede het huis des HEEREN. **15** Daartoe
eisten zij geen rekening van de mannen, wien zij dat geld in
hun handen gaven, om aan degenen, die het werk deden, te
geven; want zij handelden trouwelijk. **16** Het geld van
schuldoffer, en het geld van zondofferen werd ten huize des
HEEREN niet gebracht; het was voor de priesteren. **17** Toen
trok Hazael, de koning van Syrie op, en krijgde tegen Gath,
en nam haar in; daarna stelde Hazael zijn aangezicht, om
tegen Jeruzalem op te trekken.

18 Maar Joas, de koning van Juda, nam al de geheiligde
dingen, die Josafat, en Joram, en Ahazia, zijn vaderen, de
koningen van Juda, geheiligd hadden, en zijn geheiligde
dingen, en al het goud, dat gevonden werd in de schatten
van het huis des HEEREN, en van het huis des konings, en
zond het tot Hazael, den koning van Syrie; toen trok hij op
van Jeruzalem. **19** Het overige nu der geschiedenissen van
Joas, en al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het
boek der kronieken der koningen van Juda?

20 En zijn knechten stonden op, en maakten een
verbintenis, en sloegen Joas, in het huis van Millo, dat afgaat
naar Silla; **21** Want Jozacar, de zoon van Simeath, en

Jozabad, de zoon van Somer, zijn knechten, sloegen hem, dat hij stierf; en zij begroeven hem met zijn vaderen in de stad Davids; en Amazia, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

2 Kings 13

1 In het drie en twintigste jaar van Joas, den zoon van
Ahazia, den koning van Juda, werd Joahaz, de zoon van Jehu,
koning over Israel, te Samaria, en regeerde zeventien jaren.
2 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN; want
hij wandelde na de zonden van Jerobeam, den zoon van
Nebat, die Israel zondigen deed; hij week daarvan niet af. **3**
Daarom ontstak des HEEREN toorn tegen Israel; en Hij gaf
hen in de hand van Hazael, den koning van Syrie, en in de
hand van Benhadad, den zoon van Hazael, al die dagen.

4 Doch Joahaz bad des HEEREN aangezicht ernstelijk aan;
en de HEERE verhoorde hem; want Hij zag de verdrukking
van Israel, dat de koning van Syrie hen verdrukte. **5** (Zo gaf
de HEERE Israel een verlosser, dat zij van onder de hand der
Syriers uitkwamen; en de kinderen Israels woonden in hun
tenten, als te voren. **6** Nochtans weken zij niet af van de
zonden van het huis van Jerobeam, die Israel zondigen
deed; maar hij wandelde daarin; en het bos bleef ook staan
te Samaria.) **7** Want hij had Joahaz geen volk laten
overblijven dan vijftig ruiteren en tien wagenen, en tien
duizend voetvolks; want de koning van Syrie had hen
omgebracht, en had hen dorsende gemaakt als stof. **8** Het
overige nu der geschiedenissen van Joahaz, en al wat hij
gedaan heeft, en zijn macht, zijn die niet geschreven in het
boek der kronieken der koningen van Israel?

9 En Joahaz ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem
te Samaria; en Joas, zijn zoon, regeerde in zijn plaats. **10** In
het zeven en dertigste jaar van Joas, den koning van Juda,
werd Joas, de zoon van Joahaz, koning over Israel, te
Samaria, en regeerde zestien jaren.

11 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN; hij
week niet af van al de zonden van Jerobeam, den zoon van
Nebat, die Israel zondigen deed, maar hij wandelde daarin.
12 Het overige nu der geschiedenissen van Joas, en al wat
hij gedaan heeft, en zijn macht, waarmede hij gestreden
heeft tegen Amazia, den koning van Juda, zijn die niet
geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Israel? **13** En Joas ontsliep met zijn vaderen, en Jerobeam
zat op zijn troon. En Joas werd begraven te Samaria, bij de
koningen van Israel. **14** Elisa nu was krank geweest van zijn
krankheid, van dewelke hij stierf; en Joas, de koning van
Israel, was tot hem afgekomen, en had geweend over zijn
aangezicht, en gezegd: Mijn vader, mijn vader, wagen
Israels en zijn ruiteren!

15 En Elisa zeide tot hem: Neem een boog en pijlen. En hij
nam tot zich een boog en pijlen. **16** En hij zeide tot den
koning van Israel: Leg uw hand aan den boog, en hij leide
zijn hand daaraan; en Elisa leide zijn handen op des konings
handen. **17** En hij zeide: Doe het venster open tegen het
oosten. En hij deed het open. Toen zeide Elisa: Schiet. En hij
schoot. En hij zeide: Het is een pijl der verlossing des
HEEREN, en een pijl der verlossing tegen de Syriers; want gij
zult de Syriers slaan in Afek, tot verdoens toe. **18** Daarna
zeide hij: Neem de pijlen. En hij nam ze. Toen zeide hij tot
den koning van Israel: Sla tegen de aarde. En hij sloeg
driemaal; daarna stond hij stil. **19** Toen werd de man Gods
zeer toornig op hem, en zeide: Gij zoudt vijf maal of zesmaal
geslagen hebben; dan zoudt gij de Syriers tot verdoens toe
geslagen hebben; doch nu zult gij de Syriers driemaal slaan.
20 Daarna stierf Elisa, en zij begroeven hem. De benden nu
der Moabieten kwamen in het land met het ingaan des jaars.

21 En het geschiedde, als zij een man begroeven, dat zij,
ziet, een bende zagen; zo wierpen zij den man in het graf
van Elisa; en toen de man daarin kwam, en het gebeente

van Elisa aanroerde, werd hij levend, en rees op zijn voeten.
22 Hazael nu, de koning van Syrie, verdrukte Israel, al de
dagen van Joahaz.

23 Doch de HEERE was hun genadig, en ontfermde Zich
hunner, en wendde Zich tot hen, om Zijns verbonds wil met
Abraham, Izak en Jakob; en Hij wilde hen niet verderven, en
heeft hen niet verworpen van Zijn aangezicht, tot nu toe. **24**
En Hazael, de koning van Syrie, stierf, en zijn zoon
Benhadad werd koning in zijn plaats. **25** Joas nu, de zoon
van Joahaz, nam de steden weder in, uit de hand van
Benhadad, den zoon van Hazael, die hij uit de hand van
Joahaz, zijn vader, met krijg genomen had; Joas sloeg hem
driemaal, en bracht de steden aan Israel weder.

2 Kings 14

1 In het tweede jaar van Joas, den zoon van Joahaz, den
koning van Israel, werd Amazia koning, de zoon van Joas,
den koning van Juda. **2** Vijf en twintig jaren was hij oud, toen
hij koning werd, en regeerde negen en twintig jaren te
Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Joaddan van
Jeruzalem. **3** En hij deed dat recht was in de ogen des
HEEREN, nochtans niet als zijn vader David; hij deed naar
alles, wat zijn vader Joas gedaan had. **4** Alleenlijk werden de
hoogten niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog
op de hoogten. **5** Het geschiedde nu, als het koninkrijk in
zijn hand versterkt was, dat hij zijn knechten sloeg, die den
koning, zijn vader, geslagen hadden,

6 Doch de kinderen der doodslagers doodde hij niet; gelijk
geschreven is in het wetboek van Mozes, waar de HEERE
geboden heeft, zeggende: De vaders zullen voor de
kinderen niet gedood worden, en de kinderen zullen voor de
vaders niet gedood worden; maar een ieder zal om zijn
zonde gedood worden. **7** Hij sloeg de Edomieten in het
Zoutdal tien duizend, en nam Sela in met krijg, en noemde
haar naam Jokteel, tot op dezen dag. **8** Toen zond Amazia
boden tot Joas, den zoon van Joahaz, den zoon van Jehu, den
koning van Israel, zeggende: Kom, laat ons elkanders
aangezicht zien.

9 Maar Joas, de koning van Israel, zond tot Amazia, den
koning van Juda, zeggende: De distel, die op den Libanon is,
zond tot den ceder, die op den Libanon is, zeggende: Geef
uw dochter mijn zoon ter vrouw; maar het gedierte des
velds, dat op den Libanon is, ging voorbij, en vertrad den
distel. **10** Gij hebt de Edomieten dapper geslagen, daarom
heeft uw hart u verheven; heb de eer, en blijf in uw huis;

want waarom zoudt gij u in het kwade mengen, dat gij
vallen zoudt, gij en Juda met u? **11** Doch Amazia hoorde
niet; daarom toog Joas, de koning van Israel, op, zodat hij en
Amazia, de koning van Juda, elkanders aangezicht zagen te
Beth-semes, dat in Juda is. **12** En Juda werd geslagen voor
het aangezicht van Israel, en zij vloden, een iegelijk in zijn
tenten. **13** En Joas, de koning van Israel, greep Amazia, den
koning van Juda, den zoon van Joas, den zoon van Ahazia, te
Beth-semes, en kwam te Jeruzalem; en hij brak aan den
muur van Jeruzalem, van de poort van Efraim tot aan de
Hoekpoort, vierhonderd ellen. **14** En hij nam al het goud, en
het zilver, en al de vaten, die gevonden werden in het huis
des HEEREN, en in de schatten van des konings huis,
mitsgaders gijzelaars; en hij keerde weder naar Samaria. **15**
Het overige nu der geschiedenissen van Joas, wat hij gedaan
heeft, en zijn macht, en hoe hij gestreden heeft tegen
Amazia, den koning van Juda, zijn die niet geschreven in het
boek der kronieken der koningen van Israel?

16 En Joas ontsliep met zijn vaderen, en werd te Samaria
begraven bij de koningen van Israel; en zijn zoon Jerobeam
werd koning in zijn plaats. **17** Amazia nu, de zoon van Joas,
koning van Juda, leefde na den dood van Joas, den zoon van
Joahaz, den koning van Israel, vijftien jaren.

18 Het overige nu der geschiedenissen van Amazia, is dat
niet geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Juda? **19** En zij maakten een verbintenis tegen hem te
Jeruzalem, dat hij vluchtte naar Lachis; maar zij zonden hem
na tot Lachis, en doodden hem aldaar. **20** En zij brachten
hem op paarden; en hij werd te Jeruzalem begraven, bij zijn
vaderen, in de stad Davids. **21** En het ganse volk van Juda
nam Azaria (die nu zestien jaren oud was), en maakten hem
koning in plaats van zijn vader Amazia.

22 Die bouwde Elath, en bracht haar weder aan Juda, nadat
de koning met zijn vaderen ontslapen was. **23** In het
vijftiende jaar van Amazia, den zoon van Joas, den koning
van Juda, werd te Samaria koning, Jerobeam, de zoon van
Joas, koning van Israel, en regeerde een en veertig jaren.

24 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN; hij
week niet van alle zonden van Jerobeam, den zoon van
Nebat, die Israel zondigen deed. **25** Hij bracht ook weder de
landpale van Israel van den ingang van Hamath, tot aan de
zee van het vlakke veld; naar het woord des HEEREN, des
Gods van Israel, dat Hij gesproken had door den dienst van
Zijn knecht Jona, den zoon van Amitthai, den profeet, die
van Gath-hefer was. **26** Want de HEERE zag, dat de ellende
van Israel zeer bitter was, en dat er geen opgeslotenen noch
verlatenen waren, en dat Israel geen helper had. **27** En de
HEERE had niet gesproken, dat Hij den naam van Israel van
onder den hemel verdelgen zou; maar Hij verloste hen door
de hand van Jerobeam, den zoon van Joas. **28** Het overige
nu der geschiedenissen van Jerobeam, en al wat hij gedaan
heeft, en zijn macht, hoe hij gekrijgd heeft, en hoe hij
Damaskus en Hamath, tot Juda behorende, aan Israel
wedergebracht heeft, zijn die niet geschreven in het boek
der kronieken der koningen van Israel?

29 En Jerobeam ontsliep met zijn vaderen, met de koningen
van Israel; en zijn zoon Zacharia werd koning in zijn plaats.

2 Kings 15

1 In het zeven en twintigste jaar van Jerobeam, den koning
van Israel, werd koning Azaria, de zoon van Amazia, den
koning van Juda. **2** Hij was zestien jaren oud, toen hij koning
werd, en hij regeerde twee en vijftig jaren te Jeruzalem; en
de naam zijner moeder was Jecholia van Jeruzalem. **3** En hij
deed dat recht was in de ogen des HEEREN, naar al wat zijn
vader Amazia gedaan had. **4** Alleenlijk werden de hoogten
niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog op de
hoogten. **5** En de HEERE plaagde den koning, dat hij
melaats werd tot den dag zijns doods; en hij woonde in een
afgezonderd huis; doch Jotham, de zoon des konings, was
over het huis, richtende het volk des lands.

6 Het overige nu der geschiedenissen van Azaria, en al wat
hij gedaan heeft, zijn die niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Juda? **7** En Azaria ontsliep met
zijn vaderen, en zij begroeven hem bij zijn vaderen, in de
stad Davids; en zijn zoon Jotham werd koning in zijn plaats.
8 In het acht en dertigste jaar van Azaria, den koning van
Juda, regeerde Zacharia, de zoon van Jerobeam, over Israel
te Samaria, zes maanden.

9 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, gelijk
als zijn vaderen gedaan hadden; hij week niet af van de
zonden van Jerobeam, den zoon van Nebat, die Israel
zondigen deed. **10** En Sallum, de zoon van Jabes, maakte
een verbintenis tegen hem, en sloeg hem voor het volk, en
doodde hem; en hij werd koning in zijn plaats. **11** Het
overige nu der geschiedenissen van Zacharia, ziet, dat is
geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Israel. **12** Dit was het woord des HEEREN, dat Hij gesproken
had tot Jehu, zeggende: U zullen zonen van het vierde gelid

op den troon van Israel zitten; en het is alzo geschied. **13**
Sallum, de zoon van Jabes, werd koning, in het negen en
dertigste jaar van Uzzia, den koning van Juda; en hij
regeerde een volle maand te Samaria.

14 Want Menahem, de zoon van Gadi, toog op van Thirza,
en kwam te Samaria, en sloeg Sallum, den zoon van Jabes,
te Samaria, en doodde hem, en werd koning in zijn plaats.
15 Het overige nu der geschiedenissen van Sallum, en zijn
verbintenis, die hij maakte, ziet, die zijn geschreven in het
boek der kronieken der koningen van Israel. **16** Toen sloeg
Menahem Tifsah, met allen, die daarin waren, ook haar
landpalen van Thirza af; omdat men niet voor hem had
opengedaan, zo sloeg hij hen; al haar bevruchte vrouwen
hieuw hij in stukken.

17 In het negen en dertigste jaar van Azaria, den koning
van Juda, werd Menahem, de zoon van Gadi, koning over
Israel, en regeerde tien jaren te Samaria. **18** En hij deed dat
kwaad was in de ogen des HEEREN; hij week al zijn dagen
niet af van de zonden van Jerobeam, den zoon van Nebat,
die Israel zondigen deed. **19** Toen kwam Pul, de koning van
Assyrie, tegen het land; en Menahem gaf aan Pul duizend
talenten zilvers, opdat zijn hand met hem zoude zijn, om het
koninkrijk in zijn hand te sterken. **20** Menahem nu bracht dit
geld op van Israel, van alle geweldigen van vermogen, om
den koning van Assyrie te geven, voor elk man vijftig
zilveren sikkels; alzo keerde de koning van Assyrie weder,
en bleef daar niet in het land. **21** Het overige nu der
geschiedenissen van Menahem, en al wat hij gedaan heeft,
is dat niet geschreven in het boek der kronieken der
koningen van Israel?

22 Daarna ontsliep Menahem met zijn vaderen; en zijn zoon
Pekahia werd koning in zijn plaats. **23** In het vijftigste jaar
van Azaria, den koning van Juda, werd Pekahia, de zoon van

Menahem, koning over Israel, en regeerde twee jaren te Samaria.

24 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN; hij week niet af van de zonden van Jerobeam, den zoon van Nebat, die Israel zondigen deed. **25** En Pekah, de zoon van Remalia, zijn hoofdman, maakte een verbintenis tegen hem, en sloeg hem te Samaria, in het paleis van het huis des konings, met Argob en met Arje, en met hem vijftig mannen van de kinderen der Gileadieten; alzo doodde hij hem, en werd koning in zijn plaats. **26** Het overige nu der geschiedenissen van Pekahia, en al wat hij gedaan heeft, ziet, dat is geschreven in het boek der kronieken der koningen van Israel. **27** In het twee en vijftigste jaar van Azaria, den koning van Juda, werd Pekah, de zoon van Remalia, koning over Israel, en regeerde twintig jaren te Samaria.

28 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN; hij week niet af van de zonden van Jerobeam, den zoon van Nebat, die Israel zondigen deed. **29** In de dagen Pekah, den koning van Israel, kwam Tiglath-pilezer, de koning van Assyrie, en nam Ijon in, en Abel-beth-maacha, en Janoah, en Kedes, en Hazor, en Gilead, en Galilea, het ganse land van Nafthali; en hij voerde hen weg naar Assyrie. **30** En Hosea, de zoon van Ela, maakte een verbintenis tegen Pekah, den zoon van Remalia, en sloeg hem, en doodde hem, en werd koning in zijn plaats; in het twintigste jaar van Jotham, den zoon van Uzzia. **31** Het overige nu der geschiedenissen van Pekah, en al wat hij gedaan heeft, ziet, dat is geschreven in het boek der kronieken der koningen van Israel. **32** In het tweede jaar van Pekah, den zoon van Remalia, den koning van Israel, werd Jotham koning, de zoon van Uzzia, den koning van Juda.

33 Vijf en twintig jaren was hij oud, als hij koning werd, en
regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Jerusa, de dochter van Zadok. **34** En hij deed
dat recht was in de ogen des HEEREN; naar alles, wat zijn
vader Uzzia gedaan had, deed hij. **35** Alleenlijk werden de
hoogten niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog
op de hoogten; dezelve bouwde de hoge poort aan het huis
des HEEREN.

36 Het overige nu der geschiedenissen van Jotham, en al
wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Juda?

37 In die dagen begon de HEERE in Juda te zenden Rezin,
den koning van Syrie, en Pekah, den zoon van Remalia. **38**
En Jotham ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven bij
zijn vaderen in de stad van zijn vader David; en zijn zoon
Achaz werd koning in zijn plaats.

2 Kings 16

1 In het zeventiende jaar van Pekah, den zoon van Remalia,
werd Achaz koning, de zoon van Jotham, den koning van
Juda. **2** Twintig jaren was Achaz oud, toen hij koning werd,
en hij regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en hij deed niet
dat recht was in de ogen des HEEREN zijns Gods, als zijn
vader David. **3** Want hij wandelde in den weg der koningen
van Israel; ja, hij deed ook zijn zoon door het vuur gaan,
naar de gruwelen der heidenen, die de HEERE voor de
kinderen Israels verdreven had. **4** Hij offerde ook en rookte
op de hoogten en op de heuvelen, ook onder alle groen
geboomte. **5** Toen toog Rezin, de koning van Syrie, op, met
Pekah, den zoon van Remalia, den koning van Israel, naar
Jeruzalem ten strijde; en zij belegerden Achaz, maar zij
vermochten niet met strijden.

6 Te dierzelfder tijd bracht Rezin, de koning van Syrie, Elath
weder aan Syrie, en wierp de Joden uit Elath; en de Syriers
kwamen te Elath, en hebben daar gewoond tot op dezen
dag. **7** Achaz nu zond boden tot Tiglath-pilezer, den koning
van Assyrie, zeggende: Ik ben uw knecht en uw zoon; kom
op, en verlos mij uit de hand van den koning van Syrie, en
uit de hand van den koning van Israel, die zich tegen mij
opmaken. **8** En Achaz nam het zilver en het goud, dat in het
huis des HEEREN, en in de schatten van het huis des
konings gevonden werd, en hij zond den koning van Assyrie
een geschenk. **9** Zo hoorde de koning van Assyrie naar hem;
want de koning van Assyrie toog op tegen Damaskus, en
nam haar in, en voerde hen gevankelijk naar Kir, en hij
doodde Rezin. **10** Toen toog de koning Achaz Tiglath-pilezer,
den koning van Assyrie, tegemoet, naar Damaskus; en
gezien hebbende een altaar, dat te Damaskus was, zo zond

de koning Achaz aan den priester Uria de gelijkenis van het altaar, en zijn afbeelding, naar zijn ganse maaksel.

11 En Uria, de priester, bouwde een altaar, naar alles, wat
de koning Achaz van Damaskus ontboden had; alzo deed de
priester Uria, tegen dat de koning Achaz van Damaskus
kwam. **12** Als nu de koning van Damaskus gekomen was,
zag de koning het altaar en de koning naderde tot het
altaar, en offerde daarop. **13** En hij stak zijn brandoffer aan,
en zijn spijsoffer, en goot zijn drankoffer en sprengde het
bloed zijner dankofferen op dat altaar. **14** Maar het koperen
altaar, dat voor het aangezicht des HEEREN was, dat bracht
hij van het voorste deel van het huis, van tussen zijn altaar,
en van tussen het huis des HEEREN, en hij zette het aan de
zijde zijns altaars noordwaarts. **15** En de koning Achaz
gebood Uria, den priester, zeggende: Steek op het grote
altaar aan het morgenbrandoffer, en het avondspijsoffer, en
des konings brandoffer, en zijn spijsoffer, en het brandoffer
van al het volk des lands, en hun spijsoffer, en hun
drankofferen; en spreng daarop al het bloed des brandoffers,
en al het bloed des slachtoffers; maar het koperen altaar zal
mij zijn, om te onderzoeken. **16** En Uria, de priester, deed
naar alles, wat de koning Achaz geboden had. **17** En de
koning Achaz sneed de lijsten der stellingen af, en nam die
van boven het wasvat weg, en deed de zee af van de
koperen runderen, die daaronder waren; en hij zette die op
een stenen vloer.

18 Daartoe het deksel des sabbats, dat zij in het huis
gebouwd hadden, en den buitensten ingang des konings
nam hij weg van het huis des HEEREN, vanwege den koning
van Assyrie. **19** Het overige nu der geschiedenissen van
Achaz, wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het
boek der kronieken der koningen van Juda?

20 En Achaz ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven bij zijn vaderen, in de stad Davids; en Hizkia, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

2 Kings 17

1 In het twaalfde jaar van Achaz, den koning van Juda, werd
Hosea, de zoon van Ela, koning over Israel te Samaria, en
regeerde negen jaren. **2** En hij deed dat kwaad was in de
ogen des HEEREN; evenwel niet, als de koningen van Israel,
die voor hem geweest waren. **3** Tegen hem toog op
Salmaneser, koning van Assyrie; en Hosea werd zijn knecht,
dat hij hem een geschenk gaf.

4 Maar de koning van Assyrie bevond een verbintenis in
Hosea, dat hij tot So, den koning van Egypte, boden
gezonden had, en het geschenk aan den koning van Assyrie
niet als te voren van jaar tot jaar opbracht; zo besloot hem
de koning van Assyrie, en bond hem in het gevangenhuis. **5**
Want de koning van Assyrie toog op in het ganse land; ja, hij
kwam op naar Samaria, en hij belegerde haar drie jaren.

6 In het negende jaar van Hosea, nam de koning van Assyrie
Samaria in, en voerde Israel weg in Assyrie, en deed ze
wonen in Halah, en in Habor, aan de rivier Gozan, en in de
steden der Meden.

7 Want het was geschied, dat de kinderen Israels gezondigd
hadden tegen den HEERE, hun God, Die hen uit Egypteland
opgebracht had, van onder de hand van Farao, den koning
van Egypte; en hadden andere goden gevreesd;

8 En hadden gewandeld in de inzettingen der heidenen, die
de HEERE voor het aangezicht der kinderen Israels
verdreven had, en der koningen van Israel, die ze gemaakt
hadden. **9** En de kinderen Israels hadden de zaken, die niet
recht zijn, tegen den HEERE, hun God, bemanteld; en
hadden zich hoogten gebouwd in al hun steden, van den
wachttoren af tot de vaste steden toe. **10** En zij hadden zich

staande beelden opgericht en bossen, op allen hogen
heuvel en onder alle groen geboomte. **11** En zij hadden daar
gerookt op alle hoogten, gelijk de heidenen, die de HEERE
van hun aangezichten weggevoerd had; en zij hadden
kwade dingen gedaan, om den HEERE tot toorn te
verwekken. **12** En zij hadden de drekgoden gediend,
waarvan de HEERE tot hen gezegd had: Gij zult deze zaak
niet doen. **13** Als nu de HEERE tegen Israel en tegen Juda,
door den dienst van alle profeten, van alle zieners, betuigd
had, zeggende: Bekeert u van uw boze wegen en houdt Mijn
geboden, en Mijn inzettingen, naar al de wet, die Ik uw
vaderen geboden heb, en die Ik tot u door de hand van Mijn
knechten, de profeten, gezonden heb; **14** Zo hoorden zij
niet, maar zij verhardden hun nek, gelijk de nek hunner
vaderen geweest was, die aan den HEERE, hun God, niet
geloofd hadden. **15** Daartoe verwierpen zij Zijn inzettingen,
en Zijn verbond, dat Hij met hun vaderen gemaakt had, en
Zijn getuigenissen, die Hij tegen hen betuigd had, en
wandelden de ijdelheid na, dat zij ijdel werden, en achter de
heidenen, die rondom hen waren, van dewelke de HEERE
hun geboden had, dat zij niet zouden doen gelijk die. **16** Ja,
zij verlieten al de geboden des HEEREN, huns Gods, en
maakten zich gegoten beelden, twee kalveren; en maakten
bossen, en bogen zich voor alle heir des hemels, en dienden
Baal. **17** Ook deden zij hun zonen en hun dochteren door
het vuur gaan, en gebruikten waarzeggerijen, en gaven op
vogelgeschrei acht, en verkochten zich, om te doen dat
kwaad was in de ogen des HEEREN, om Hem tot toorn te
verwekken. **18** Daarom vertoornde zich de HEERE zeer over
Israel, dat Hij hen wegdeed van Zijn aangezicht; er bleef
niets over, behalve de stam van Juda alleen. **19** Zelfs hield
Juda de geboden des HEEREN, huns Gods, niet; maar zij
wandelden in de inzettingen van Israel, die zij gemaakt
hadden. **20** Zo verwierp de HEERE het ganse zaad van
Israel, en bedrukte hen, en gaf ze in de hand der rovers,
totdat Hij hen van Zijn aangezicht weggeworpen had. **21**

Want Hij scheurde Israel van het huis van David af, en zij
maakten Jerobeam, den zoon van Nebat, koning; en
Jerobeam dreef Israel af van achter den HEERE, en hij deed
ze een grote zonde zondigen. **22** Alzo wandelden de
kinderen Israels in alle zonden van Jerobeam die hij gedaan
had; zij weken daarvan niet af; **23** Totdat de HEERE Israel
van Zijn aangezicht wegdeed, gelijk als Hij gesproken had
door den dienst van al Zijn knechten, de profeten; alzo werd
Israel weggevoerd uit zijn land naar Assyrie, tot op dezen
dag. **24** De koning nu van Assyrie bracht volk van Babel, en
van Chuta, en van Avva, en van Hamath, en Sefarvaim, en
deed hen wonen in de steden van Samaria, in de plaats der
kinderen Israels; en zij namen Samaria erfelijk in, en
woonden in haar steden.

25 En het geschiedde in het begin hunner woning aldaar,
dat zij den HEERE niet vreesden; zo zond de HEERE leeuwen
onder hen, die enigen van hen doodden. **26** Daarom spraken
zij tot den koning van Assyrie, zeggende: De volken, die gij
vervoerd hebt, en hebt doen wonen in de steden van
Samaria, weten de wijze des Gods van het land niet; daarom
heeft Hij leeuwen onder hen gezonden, en ziet, zij doden
hen, dewijl zij niet weten de wijze des Gods van het land. **27**
Toen gebood de koning van Assyrie, zeggende: Brengt een
der priesteren daarheen, die gijlieden van daar weggevoerd
hebt, dat zij henentrekken, en wonen aldaar; en dat hij hun
lere de wijze des Gods van het land. **28** Zo kwam een uit de
priesteren, die zij van Samaria weggevoerd hadden, en
woonde te Beth-el; en hij leerde hun, hoe zij den HEERE
vrezen zouden. **29** Maar elk volk maakte zijn goden; en zij
stelden ze in de huizen der hoogten, die de Samaritanen
gemaakt hadden, elk volk in hun steden, waarin zij
woonachtig waren. **30** Want de lieden van Babel maakten
Sukkoth Benoth, en de lieden van Chut maakten Nergal, en
de lieden van Hamath maakten Asima, **31** En de Avieten
maakten Nibhaz en Tartak, en de Sefarvieten verbrandden

hun zonen voor Adramelech en Anamelech, de goden van
Sefarvaim, met vuur. **32** Ook vreesden zij den HEERE, en
maakten zich van hun geringsten priesteren der hoogten,
dewelke voor hen dienst deden in de huizen der hoogten.
33 Zij vreesden den HEERE, en dienden ook hun goden,
naar de wijze der volken, van dewelke zij die weggevoerd
hadden. **34** Tot op dezen dag toe doen die naar de eerste
wijzen; zij vrezen den HEERE niet, en zij doen niet naar hun
inzettingen, en naar hun rechten, en naar de wet, en naar
het gebod, dat de HEERE geboden heeft aan de kinderen
van Jakob, dien Hij den naam Israel gaf. **35** Nochtans had de
HEERE een verbond met hen gemaakt, en had hun geboden,
zeggende: Gij zult geen andere goden vrezen, noch u voor
hen nederbuigen, noch hen dienen, noch hun offerande
doen. **36** Maar den HEERE, Die u uit Egypteland met grote
kracht en met een uitgestrekten arm opgevoerd heeft, Dien
zult gij vrezen, en voor Hem zult gij u buigen, en Hem zult
gij offerande doen; **37** En de inzettingen, en de rechten, en
de wet, en het gebod, die Hij u geschreven heeft, zult gij
waarnemen te doen te allen dag; en gij zult andere goden
niet vrezen. **38** En het verbond, dat Ik met u gemaakt heb,
zult gij niet vergeten; en gij zult andere goden niet vrezen.
39 Maar den HEERE, uw God, zult gij vrezen; en Hij zal u
redden uit de hand van al uw vijanden. **40** Doch zij hoorden
niet, maar zij deden naar hun eerste wijze. **41** Maar deze
volken vreesden den HEERE, en dienden hun gesneden
beelden; ook doen hun kinderen en hun kindskinderen,
gelijk als hun vaders gedaan hebben, tot op dezen dag.

2 Kings 18

1 Het geschiedde nu in het derde jaar van Hosea, den zoon
van Ela, den koning van Israel, dat Hizkia koning werd, de
zoon van Achaz, koning van Juda. **2** Vijf en twintig jaren was
hij oud, toen hij koning werd, en hij regeerde negen en
twintig jaren te Jeruzalem, en de naam zijner moeder was
Abi, een dochter van Zacharia. **3** En hij deed dat recht was
in de ogen des HEEREN, naar alles, wat zijn vader David
gedaan had. **4** Hij nam de hoogten weg, en brak de
opgerichte beelden, en roeide de bossen uit; en hij
verbrijzelde de koperen slang, die Mozes gemaakt had,
omdat de kinderen Israels tot die dagen toe haar gerookt
hadden; en hij noemde haar Nehustan.

5 Hij betrouwde op den HEERE, den God Israels, zodat na
hem zijns gelijke niet was onder alle koningen van Juda,
noch die voor hem geweest waren. **6** Want hij kleefde den
HEERE aan; hij week niet van Hem na te volgen, en hij hield
Zijn geboden, die de HEERE aan Mozes geboden had. **7** Zo
was de HEERE met hem; overal, waar hij henen uittrok,
handelde hij kloekelijk; daartoe viel hij af van den koning
van Assyrie, dat hij hem niet diende. **8** Hij sloeg de
Filistijnen tot Gaza toe, en haar landpalen, van den
wachttoren af tot de vaste steden toe. **9** Het geschiedde nu
in het vierde jaar van den koning Hizkia (hetwelk was het
zevende jaar van Hosea, den zoon van Ela, den koning van
Israel) dat Salmaneser, de koning van Assyrie, opkwam
tegen Samaria, en haar belegerde.

10 En zij namen haar in ten einde van drie jaren, in het
zesde jaar van Hizkia; het was het negende jaar van Hosea,
den koning van Israel, als Samaria ingenomen werd. **11** En
de koning van Assyrie voerde Israel weg naar Assyrie, en

deed hen leiden in Halah, en in Habor, bij de rivier Gozan,
en in de steden der Meden. **12** Daarom dat zij de stem des
HEEREN, huns Gods, niet waren gehoorzaam geweest, maar
Zijn verbond overtreden hadden; en al wat Mozes, de knecht
des HEEREN, geboden had, dat hadden zij niet gehoord,
noch gedaan. **13** Maar in het veertiende jaar van den koning
Hizkia kwam Sanherib, de koning van Assyrie, op tegen alle
vaste steden van Juda, en nam ze in.

14 Toen zond Hizkia, de koning van Juda, tot den koning van
Assyrie, naar Lachis, zeggende: Ik heb gezondigd, keer af
van mij, wat gij mij opleggen zult, zal ik dragen. Toen leide
de koning van Assyrie Hizkia, den koning van Juda,
driehonderd talenten zilvers, en dertig talenten gouds op.
15 Alzo gaf Hizkia al het zilver, dat gevonden werd in het
huis des HEEREN, en in de schatten van het huis des
konings. **16** Te dier tijd sneed Hizkia het goud af van de
deuren van den tempel des HEEREN, en van de posten, die
Hizkia, de koning van Juda, had laten overtrekken, en gaf
dat aan de koning van Assyrie. **17** Evenwel zond de koning
van Assyrie Tartan, en Rabsaris, en Rabsake, van Lachis tot
den koning Hizkia, met een zwaar heir naar Jeruzalem; en zij
togen op, en kwamen naar Jeruzalem. En als zij optogen en
gekomen waren, bleven zij staan bij den watergang des
oppersten vijvers, welke is bij den hogen weg van het veld
des vollers.

18 En zij riepen tot den koning; zo ging tot hen uit Eljakim,
de zoon van Hilkia, de hofmeester, en Sebna, de schrijver,
en Joah, de zoon van Asaf, de kanselier. **19** En Rabsake zeide
tot hen: Zegt nu tot Hizkia: Zo zegt de grote koning, de
koning van Assyrie: Wat vertrouwen is dit, waarmede gij
vertrouwt? **20** Gij zegt (doch het is een woord der lippen): Er
is raad en macht tot den oorlog; op wien vertrouwt gij nu,
dat gij tegen mij rebelleert? **21** Zie nu, vertrouwt gij u op
dien gebroken rietstaf, op Egypte, op denwelken zo iemand

leunt, zo zal hij in zijn hand gaan, en die doorboren; alzo is
Farao, de koning van Egypte, al dengenen, die op hem
vertrouwen. **22** Maar zo gij tot mij zegt: Wij vertrouwen op
den HEERE, onzen God; is Hij die niet, Wiens hoogten en
Wiens altaren Hizkia weggenomen heeft, en tot Juda en tot
Jeruzalem gezegd heeft: Voor dit altaar zult gij u buigen te
Jeruzalem? **23** Nu dan, wed toch met mijn heer, den koning
van Assyrie; en ik zal u twee duizend paarden geven, zo gij
voor u de ruiters daarop zult kunnen geven. **24** Hoe zoudt
gij dan het aangezicht van een enigen vorst van de
geringste knechten mijns heren afkeren? Maar gij vertrouwt
op Egypte, om de wagenen en om de ruiteren. **25** Nu, ben ik
zonder den HEERE opgetogen tegen deze plaats, om die te
verderven? De HEERE heeft tot mij gezegd: Trek op tegen
dat land, en verderf het. **26** Toen zeide Eljakim, de zoon van
Hilkia, en Sebna, en Joah tot Rabsake: Spreek toch tot uw
knechten in het Syrisch, want wij verstaan het wel; en
spreek met ons niet in het Joods, voor de oren des volks, dat
op den muur is. **27** Maar Rabsake zeide tot hen: Heeft mijn
heer mij tot uw heer en tot u gezonden, om deze woorden te
spreken? Is het niet tot de mannen, die op den muur zitten,
dat zij met ulieden hun drek eten, en hun water drinken
zullen? **28** Alzo stond Rabsake, en riep met luider stem in
het Joods; en hij sprak en zeide: Hoort het woord des groten
konings, des konings van Assyrie! **29** Zo zegt de koning: Dat
Hizkia u niet bedriege: want hij zal u niet kunnen redden uit
zijn hand. **30** Daartoe dat Hizkia u niet doe vertrouwen op
den HEERE, zeggende: De HEERE zal ons zekerlijk redden,
en deze stad zal niet in de hand van den koning van Assyrie
gegeven worden. **31** Hoort naar Hizkia niet; want zo zegt de
koning van Assyrie: Handelt met mij door een geschenk, en
komt tot mij uit, en eet, een ieder van zijn wijnstok, en een
ieder van zijn vijgeboom; en drinkt een ieder het water zijns
bornputs; **32** Totdat ik kom, en u haal in een land, als ulieder
land, een land van koren en van most, een land van brood
en van wijngaarden, een land van olijven, van olie en van

honig; zo zult gij leven en niet sterven; en hoort niet naar
Hizkia, want hij hitst u op, zeggende: De HEERE zal ons
redden. **33** Hebben de goden der volken, ieder zijn land,
enigszins gered uit de hand van den koning van Assyrie? **34**
Waar zijn de goden van Hamath, en van Arpad? Waar zijn de
goden van Sefarvaim, Hena en Ivva? Ja, hebben zij Samaria
uit mijn hand gered? **35** Welke zijn ze onder alle goden der
landen, die hun land uit mijn hand gered hebben, dat de
HEERE Jeruzalem uit mijn hand redden zou? **36** Doch het
volk zweeg stil en antwoordde hem niet een woord; want het
gebod des konings was, zeggende: Gij zult hem niet
antwoorden. **37** Toen kwam Eljakim, de zoon van Hilkia, de
hofmeester, en Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon van
Asaf, de kanselier, tot Hizkia, met gescheurde klederen; en
zij gaven hem de woorden van Rabsake te kennen.

2 Kings 19

1 En het geschiedde, als de koning Hizkia dat hoorde, zo
scheurde hij zijn klederen, en bedekte zich met een zak, en
ging in het huis des HEEREN. **2** Daarna zond hij Eljakim, den
hofmeester, en Sebna, den schrijver, en de oudsten der
priesteren, met zakken bedekt, tot Jesaja, den profeet, den
zoon van Amoz; **3** En zij zeiden tot hem: Alzo zegt Hizkia:
Deze dag is een dag der benauwdheid, en der schelding, en
der lastering; want de kinderen zijn gekomen tot aan de
geboorte, en er is geen kracht om te baren. **4** Misschien zal
de HEERE, uw God, horen al de woorden van Rabsake,
denwelken zijn heer, de koning van Assyrie, gezonden heeft,
om den levenden God te honen, en te schelden, met
woorden, die de HEERE, uw God, gehoord heeft; hef dan een
gebed op voor het overblijfsel, dat gevonden wordt. **5** En de
knechten van den koning Hizkia kwamen tot Jesaja. **6** En
Jesaja zeide tot hen: Zo zult gij tot uw heer zeggen: Zo zegt
de HEERE: Vrees niet voor de woorden, die gij gehoord hebt,
waarmede Mij de dienaars van den koning van Assyrie
gelasterd hebben.

7 Zie, Ik zal een geest in hem geven, dat hij een gerucht
horen zal, en weder in zijn land keren; en Ik zal hem door
het zwaard in zijn land vellen. **8** Zo kwam Rabsake weder,
en vond den koning van Assyrie, strijdende tegen Libna;
want hij had gehoord, dat hij van Lachis vertrokken was.

9 Als hij nu hoorde van Tirhaka, den koning van Cusch,
zeggen: Ziet, hij is uitgetogen om tegen u te strijden, zond
hij weder boden tot Hizkia, zeggende: **10** Zo zult gij spreken
tot Hizkia, den koning van Juda, zeggende: Laat u uw God
niet bedriegen, op welken gij vertrouwt, zeggende:
Jeruzalem zal in de hand des konings van Assyrie niet

gegeven worden. **11** Zie, gij hebt gehoord, wat de koningen
van Assyrie aan alle landen gedaan hebben, die
verbannende; en zoudt gij gered worden? **12** Hebben de
goden der volken, die mijn vaders verdorven hebben,
dezelve gered, als Gozan, en Haran, en Rezef, en de
kinderen van Eden, die in Telasser waren? **13** Waar is de
koning van Hamath, en de koning van Arpad, en de koning
der stad Sefarvaim, Hena en Ivva? **14** Als nu Hizkia de
brieven uit der boden hand ontvangen, en die gelezen had,
ging hij op in het huis des HEEREN, en Hizkia breidde die uit
voor het aangezicht des HEEREN.

15 En Hizkia bad voor het aangezicht des HEEREN, en
zeide: O HEERE, God Israels, Die tussen de cherubim woont!
Gij zelf, Gij alleen zijt de God van alle koninkrijken der
aarde, Gij hebt den hemel en de aarde gemaakt. **16** O,
HEERE! neig Uw oor en hoor, doe, HEERE! Uw ogen open en
zie, en hoor de woorden van Sanherib, die dezen gezonden
heeft, om den levenden God te honen. **17** Waarlijk, HEERE,
hebben de koningen van Assyrie die heidenen en hun land
verwoest; **18** En hebben hun goden in het vuur geworpen;
want zij waren geen goden, maar het werk van
mensenhanden, hout en steen; daarom hebben zij die
verdorven. **19** Nu dan, HEERE, onze God, verlos ons toch uit
zijn hand; zo zullen alle koninkrijken der aarde weten, dat
Gij, HEERE, alleen God zijt. **20** Toen zond Jesaja, de zoon van
Amoz, tot Hizkia, zeggende: Zo spreekt de HEERE, de God
Israels: Dat gij tot Mij gebeden hebt tegen Sanherib, den
koning van Assyrie, heb Ik gehoord.

21 Dit is het woord, dat de HEERE over hem gesproken
heeft: De jonkvrouw, de dochter van Sion, veracht u, zij
bespot u, de dochter van Jeruzalem schudt het hoofd achter
u. **22** Wien hebt gij gehoond en gelasterd? en tegen Wien
hebt gij de stem verheven, en uw ogen omhoog opgeheven?
Tegen den Heilige Israels! **23** Door middel uwer boden hebt

gij den HEERE gehoond, en gezegd: Ik heb met de menigte
mijner wagenen beklommen de hoogten der bergen, de
zijden van den Libanon; en ik zal zijn hoge cederbomen, en
zijn uitgelezen dennebomen afhouwen; en zal komen in zijn
uiterste herberg, in het woud zijns schonen velds. **24** Ik heb
gegraven en heb gedronken vreemde wateren; en ik heb
met mijn voetzolen alle rivieren der belegerde plaatsen
verdroogd. **25** Hebt gij niet gehoord, dat Ik zulks lang te
voren gedaan heb en dat van oude dagen af geformeerd
heb? Nu heb Ik dat doen komen, dat gij zoudt zijn, om de
vaste steden te verstoren tot woeste hopen. **26** Daarom
waren haar inwoners handeloos; zij waren verslagen en
beschaamd; zij waren als het gras des velds, en de groene
grasscheutjes, het hooi der daken, en het brandkoren, eer
het over einde staat. **27** Maar Ik weet uw zitten, en uw
uitgaan, en uw inkomen, en uw woeden tegen Mij. **28** Om
uw woeden tegen Mij, en dat uw woeling voor Mijn oren
opgekomen is, zo zal Ik Mijn haak in uw neus leggen, en Mijn
gebit in uw lippen, en Ik zal u doen wederkeren door dien
weg, door denwelken gij gekomen zijt. **29** En dat zij u een
teken, dat men in dit jaar eten zal, wat van zelf gewassen is;
en in het tweede jaar, wat daarvan weder uitspruit; maar
zaait in het derde jaar, en maait, en plant wijngaarden, en
eet hun vruchten. **30** Want het ontkomene, dat
overgebleven is van het huis van Juda, zal wederom
nederwaarts wortelen, en zal opwaarts vrucht dragen. **31**
Want van Jeruzalem zal het overblijfsel uitgaan, en het
ontkomene van den berg Sion; de ijver van den HEERE der
heirscharen zal dit doen. **32** Daarom zo zegt de HEERE van
den koning van Assyrie: Hij zal in deze stad niet komen,
noch daar een pijl inschieten; ook zal hij met geen schild
daarvoor komen, en zal geen wal daartegen opwerpen. **33**
Door den weg, dien hij gekomen is, door dien zal hij
wederkeren; maar in deze stad zal hij niet komen, zegt de
HEERE. **34** Want Ik zal deze stad beschermen, om die te
verlossen, om Mijnentwil, en om Davids, Mijns knechts wil.

35 Het geschiedde dan in dienzelven nacht, dat de Engel
des HEEREN uitvoer, en sloeg in het leger van Assyrie
honderd vijf en tachtig duizend. En toen zij zich des
morgens vroeg opmaakten, ziet, die allen waren dode
lichamen.

36 Zo vertrok Sanherib, de koning van Assyrie, en toog
henen, en keerde weder; en hij bleef te Nineve. **37** Het
geschiedde nu, als hij in het huis van Nisroch, zijn god, zich
nederboog, dat Adramelech en Sarezer, zijn zonen, hem met
het zwaard versloegen; doch zij ontkwamen in het land van
Ararat; en Esar-haddon, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

2 Kings 20

1 In die dagen werd Hizkia krank tot stervens toe; en de
profeet Jesaja, de zoon van Amoz, kwam tot hem, en zeide
tot hem: Zo zegt de HEERE: Geef bevel aan uw huis, want
gij zult sterven, en niet leven. **2** Toen keerde hij zijn
aangezicht om naar den wand, en hij bad tot den HEERE,
zeggende: **3** Och, HEERE, gedenk toch, dat ik voor Uw
aangezicht in waarheid en met een volkomen hart
gewandeld, en wat goed in Uw ogen is, gedaan heb. En
Hizkia weende gans zeer. **4** Het gebeurde nu, als Jesaja uit
het middelvoorhof nog niet gegaan was, dat het woord des
HEEREN tot hem geschiedde, zeggende: **5** Keer weder en
zeg tot Hizkia, den voorganger Mijns volks: Zo zegt de
HEERE, de God van uw vader David: Ik heb uw gebed
gehoord, Ik heb uw tranen gezien; zie, Ik zal u gezond
maken; aan den derden dag zult gij opgaan in het huis des
HEEREN; **6** En Ik zal vijftien jaren tot uw dagen toedoen, en
zal u uit de hand des konings van Assyrie verlossen,
mitsgaders deze stad; en Ik zal deze stad beschermen om
Mijnentwil, en om Mijns knechts Davids wil. **7** Daarna zeide
Jesaja: Neemt een klomp vijgen; en zij namen ze, en leiden
ze op de zweer, en hij werd genezen. **8** Hizkia nu had
gezegd tot Jesaja: Welk is het teken, dat de HEERE mij
gezond maken zal, en dat ik den derden dag in des HEEREN
huis zal opgaan?

9 En Jesaja zeide: Dit zal u een teken van den HEERE zijn,
dat de HEERE het woord, dat Hij gesproken heeft, doen zal:
Zal de schaduw tien graden voorwaarts gaan, of tien graden
achterwaarts keren? **10** Toen zeide Hizkia: Het is der
schaduwe licht, tien graden nederwaarts te gaan; neen,
maar dat de schaduw tien graden achterwaarts kere. **11** En
Jesaja, de profeet, riep den HEERE aan; en Hij deed de

schaduw tien graden achterwaarts keren in de graden,
dewelke zij nederwaarts gegaan was, in de graden van
Achaz' zonnewijzer. **12** Te dier tijd zond Berodach Baladan
de zoon van Baladan, de koning van Babel, brieven en een
geschenk aan Hizkia; want hij had gehoord, dat Hizkia krank
geweest was.

13 En Hizkia hoorde naar hen, en hij toonde hun zijn ganse
schathuis, het zilver, en het goud, en de specerijen, en de
beste olie, en zijn wapenhuis, en al wat gevonden werd in
zijn schatten; er was geen ding in zijn huis, noch in zijn
ganse heerschappij, dat hij hun niet toonde. **14** Toen kwam
de profeet Jesaja tot den koning Hizkia, en zeide tot hem:
Wat hebben die mannen gezegd, en van waar zijn zij tot u
gekomen? En Hizkia zeide: Zij zijn uit verren lande
gekomen, uit Babel.

15 En hij zeide: Wat hebben zij gezien in uw huis? En Hizkia
zeide: Zij hebben alles gezien, wat in mijn huis is; geen ding
is er in mijn schatten, dat ik hun niet getoond heb. **16** Toen
zeide Jesaja tot Hizkia: Hoor des HEEREN woord. **17** Zie, de
dagen komen, dat al wat in uw huis is, en wat uw vaderen
tot dezen dage toe opgelegd hebben, naar Babel
weggevoerd zal worden; er zal niets overgelaten worden,
zegt de HEERE. **18** Daartoe zullen zij van uw zonen, die uit u
zullen voortkomen, die gij gewinnen zult, nemen, dat zij
hovelingen zijn in het paleis des konings van Babel. **19** Maar
Hizkia zeide tot Jesaja: Het woord des HEEREN, dat gij
gesproken hebt, is goed. Ook zeide hij: Zou het niet,
naardien vrede en waarheid in mijn dagen wezen zal? **20**
Het overige nu der geschiedenissen van Hizkia, en al zijn
macht, en hoe hij den vijver en den watergang gemaakt
heeft, en water in de stad gebracht heeft, zijn die niet
geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Juda?

21 En Hizkia ontsliep met zijn vaderen; en zijn zoon
Manasse werd koning in zijn plaats.

2 Kings 21

1 Manasse was twaalf jaren oud, toen hij koning werd, en hij
regeerde vijf en vijftig jaren te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Hefzi-bah. **2** En hij deed dat kwaad was in de
ogen des HEEREN, naar de gruwelen der heidenen, die de
HEERE voor het aangezicht der kinderen Israels uit de
bezitting verdreven had. **3** Want hij bouwde de hoogten
weder op, die Hizkia, zijn vader, verdorven had; en hij
richtte Baal altaren op, en maakte een bos, gelijk als Achab,
de koning van Israel, gemaakt had, en boog zich neder voor
het heir des hemels, en diende ze. **4** En hij bouwde altaren
in het huis des HEEREN, waarvan de HEERE gezegd had: Te
Jeruzalem zal Ik Mijn Naam zetten. **5** Daartoe bouwde hij
altaren voor al het heir des hemels, in beide de voorhoven
van het huis des HEEREN. **6** Ja, hij deed zijn zoon door het
vuur gaan, en pleegde guichelarij en gaf op vogelgeschrei
acht; en hij stelde waarzeggers en duivelskunstenaren; hij
deed zeer veel kwaads in de ogen des HEEREN, om Hem tot
toorn te verwekken. **7** Hij stelde ook een gesneden beeld
van het bos, dat hij gemaakt had, in het huis, waarvan de
HEERE gezegd had tot David, en tot zijn zoon Salomo: In dit
huis, en in Jeruzalem, die Ik uit alle stammen van Israel
verkoren heb, zal Ik Mijn Naam zetten in eeuwigheid. **8** En Ik
zal niet voortvaren den voet van Israel te bewegen uit dit
land, dat Ik hun vaderen gegeven heb; alleenlijk, zo zij
waarnemen te doen, naar alles, wat Ik hun geboden heb, en
naar de ganse wet, die Mijn knecht Mozes hun geboden
heeft. **9** Maar zij hoorden niet; want Manasse deed hen
dwalen, dat zij erger deden dan de heidenen, die de HEERE
voor het aangezicht der kinderen Israels verdelgd had. **10**
Toen sprak de HEERE door den dienst van Zijn knechten, de
profeten, zeggende:

11 Dewijl dat Manasse, de koning van Juda, deze gruwelen
gedaan heeft, erger doende dan al wat de Amorieten gedaan
hebben, die voor hem geweest zijn, ja, ook Juda door zijn
drekgoden heeft doen zondigen; **12** Daarom, alzo zegt de
HEERE, de God Israels: Ziet, Ik zal een kwaad over Jeruzalem
en Juda brengen, dat een ieder, die het hoort, beide zijn
oren klinken zullen. **13** En Ik zal over Jeruzalem het
meetsnoer van Samaria trekken, mitsgaders het paslood van
het huis van Achab; en Ik zal Jeruzalem uitwissen, gelijk als
men een schotel uitwist; men wist dien uit, en men keert
hem om op zijn holligheid. **14** En Ik zal het overblijfsel Mijns
erfdeels verlaten, en zal ze in de hand hunner vijanden
geven; en zij zullen tot een roof en plundering worden al
hun vijanden. **15** Daarom, dat zij gedaan hebben dat kwaad
was in Mijn ogen, en Mij tot toorn verwekt hebben, van dien
dag, dat hun vaderen van Egypte uitgegaan zijn, ook tot op
dezen dag toe. **16** Daartoe vergoot Manasse ook zeer veel
onschuldig bloed, totdat hij Jeruzalem van het ene einde tot
het andere vervuld had; behalve zijn zonde, die hij Juda
zondigen deed, doende wat kwaad was in de ogen des
HEEREN. **17** Het overige der geschiedenissen van Manasse,
en al wat hij gedaan heeft, en zijn zonde, die hij gezondigd
heeft, zijn die niet geschreven in het boek der kronieken der
koningen van Juda?

18 En Manasse ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven
in den hof van zijn huis, in den hof van Uzza; en zijn zoon
Amon werd koning in zijn plaats. **19** Amon was twee en
twintig jaren oud, toen hij koning werd, en hij regeerde twee
jaren te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was
Mesullemet, een dochter van Haruz van Jotba.

20 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN;
gelijk als zijn vader Manasse gedaan had. **21** Want hij
wandelde in al den weg, dien zijn vader gewandeld had, en
hij diende de drekgoden, die zijn vader gediend had, en hij

boog zich voor die neder. **22** Zo verliet hij den HEERE, den
God zijner vaderen, en hij wandelde niet in den weg des
HEEREN. **23** En de knechten van Amon maakten een
verbintenis tegen hem, en zij doodden den koning in zijn
huis.

24 Maar het volk des lands versloeg allen, die tegen den
koning Amon een verbintenis gemaakt hadden; en het volk
des lands maakte zijn zoon Josia koning in zijn plaats. **25**
Het overige nu der geschiedenissen van Amon, wat hij
gedaan heeft, zijn die niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Juda? **26** En men begroef hem
in zijn graf, in den hof van Uzza; en zijn zoon Josia werd
koning in zijn plaats.

2 Kings 22

1 Josia was acht jaren oud, toen hij koning werd, en regeerde
een en dertig jaren te Jeruzalem; en de naam zijner moeder
was Jedida, een dochter van Adaja, van Bozkath. **2** En hij
deed dat recht was in de ogen des HEEREN; en hij wandelde
in al den weg van zijn vader David, en week niet af ter
rechter hand noch ter linkerhand. **3** Het geschiedde nu in
het achttiende jaar van den koning Josia, dat de koning den
schrijver Safan, den zoon van Azalia, den zoon van
Mesullam, zond in het huis des HEEREN, zeggende:

4 Ga op tot Hilkia, den hogepriester, opdat hij het geld
opsomme, dat in het huis des HEEREN gebracht is, hetwelk
de wachters des dorpels van het volk verzameld hebben; **5**
En dat zij dat geven in de hand der verzorgers van het werk,
die besteld zijn over het huis des HEEREN; opdat zij het
geven aan degenen, die het werk doen, dat in het huis des
HEEREN is, om de breuken van het huis te beteren; **6** Aan de
timmerlieden en de bouwlieden, en de metselaars, en om
hout en gehouwene stenen te kopen, om het huis te
beteren. **7** Doch er werd met hen geen rekening gehouden
van het geld, dat in hun hand geleverd was, want zij
handelden trouwelijk. **8** Toen zeide de hogepriester Hilkia tot
Safan, den schrijver: Ik heb het wetboek in het huis des
HEEREN gevonden; en Hilkia gaf dat boek aan Safan, die las
het.

9 Daarna kwam Safan, de schrijver, tot den koning, en
bracht den koning bescheid weder, en hij zeide: Uw
knechten hebben het geld, dat in het huis gevonden was,
samengebracht, en hebben het gegeven in de hand der
verzorgers van het werk, die besteld waren over het huis des
HEEREN. **10** Ook gaf Safan, de schrijver, den koning te

kennen, zeggende: De priester Hilkia heeft mij een boek
gegeven. En Safan las dat voor het aangezicht des konings.
11 Het geschiedde nu, als de koning de woorden des
wetboeks hoorde, dat hij zijn klederen scheurde.

12 En de koning gebood Hilkia, den priester, en Ahikam,
den zoon van Safan, en Achbor, den zoon van Michaja, en
Safan, den schrijver, en Asaja, den knecht des konings,
zeggende: **13** Gaat henen, vraagt den HEERE voor mij, en
voor het volk, en voor het ganse Juda, over de woorden
dezes boeks, dat gevonden is; want de grimmigheid des
HEEREN is groot, dewelke tegen ons aangestoken is, omdat
onze vaderen niet gehoord hebben naar de woorden dezes
boeks, om te doen naar al wat voor ons geschreven is. **14**
Toen ging de priester Hilkia, en Ahikam, en Achbor, en
Safan, en Asaja henen tot de profetes Hulda, de huisvrouw
van Sallum, den zoon van Tikva, den zoon van Harhas, den
klederbewaarder (zij nu woonde te Jeruzalem, in het tweede
deel), en zij spraken tot haar. **15** En zij zeide tot hen: Zo
zegt de HEERE, de God Israels: Zegt tot den man, die u tot
mij gezonden heeft:

16 Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal kwaad over deze plaats
brengen, en over haar inwoners, namelijk al de woorden des
boeks, dat de koning van Juda gelezen heeft. **17** Daarom dat
zij Mij verlaten, en anderen goden gerookt hebben, opdat zij
Mij tot toorn verwekten met al het werk hunner handen, zo
zal Mijn grimmigheid aangestoken worden, tegen deze
plaats, en niet uitgeblust worden. **18** Maar tot den koning
van Juda, die u gezonden heeft, om den HEERE te vragen,
alzo zult gij tot hem zeggen: Zo zegt de HEERE, de God
Israels: Aangaande de woorden, die gij gehoord hebt; **19**
Omdat uw hart week geworden is, en gij u voor het
aangezicht des HEEREN vernederd hebt, als gij hoordet, wat
Ik gesproken heb tegen deze plaats en derzelver inwoners,
dat zij tot een verwoesting en vloek zullen worden, en dat

gij uw klederen gescheurd en voor Mijn aangezicht geweend
hebt; zo heb Ik u ook verhoord, spreekt de HEERE. **20**
Daarom zie, Ik zal u verzamelen tot uw vaderen, en gij zult
met vrede in uw graf verzameld worden, en uw ogen zullen
al het kwaad niet zien, dat Ik over deze plaats brengen zal.
En zij brachten den koning het antwoord weder.

2 Kings 23

1 Toen zond de koning henen, en tot hem verzamelden al
die oudsten van Juda en Jeruzalem. **2** En de koning ging op
in het huis des HEEREN, en met hem alle man van Juda, en
alle inwoners van Jeruzalem, en de priesters en de profeten,
en al het volk, van den minste tot den meeste; en hij las
voor hun oren al de woorden van het boek des verbonds, dat
in het huis des HEEREN gevonden was. **3** De koning nu
stond aan den pilaar, en maakte een verbond voor des
HEEREN aangezicht, om den HEERE na te wandelen, en Zijn
geboden, en Zijn getuigenissen, en Zijn inzettingen met
ganser harte en met ganser ziele te houden, bevestigende
de woorden dezes verbonds, die in dit boek geschreven zijn.
En het ganse volk stond in dit verbond.

4 En de koning gebood den hogepriester Hilkia, en den priesteren der tweede ordening, en den dorpelbewaarders, dat zij uit den tempel des HEEREN alle gereedschap, dat voor Baal, en voor het beeld van het bos, en voor al het heir des hemels gemaakt was, uitbrengen zouden; en hij verbrandde dat buiten Jeruzalem in de velden van Kidron, en liet het stof daarvan naar Beth-el dragen.

5 Daartoe schafte hij de Chemarim af, die de koningen van
Juda gesteld hadden, opdat men roken zou op de hoogten,
in de steden van Juda, en rondom Jeruzalem, mitsgaders, die
voor Baal, de zon, en de maan, en de andere planeten, en al
het heir des hemels rookten. **6** Hij bracht ook het beeld van
het bos uit het huis des HEEREN weg, buiten Jeruzalem, tot
de beek Kidron, en verbrandde het aan de beek Kidron, en
vergruisde het tot stof; en hij wierp het stof daarvan op de
graven der kinderen des volks. **7** Daartoe brak hij de huizen
der schandjongens af, die aan het huis des HEEREN waren,

alwaar de vrouwen huisjes voor het beeld van het bos
weefden. **8** En hij bracht al de priesters uit de steden van
Juda, en verontreinigde de hoogten, alwaar die priesters
gerookt hadden, van Geba af tot Ber-seba toe; en hij brak de
hoogten der poorten af, ook die aan de deur der poort van
Jozua, den overste der stad, was, welke aan iemands
linkerhand was, in de stadspoort gaande. **9** Doch de
priesters der hoogten offerden niet op het altaar des
HEEREN te Jeruzalem; maar zij aten ongezuurde broden in
het midden van hun broederen. **10** Hij verontreinigde ook
Thofeth, dat in het dal der kinderen van Hinnom is, opdat
niemand zijn zoon of zijn dochter voor den Molech door het
vuur deed gaan. **11** En hij schafte de paarden af, die de
koningen van Juda voor de zon gesteld hadden, van den
ingang van het huis des HEEREN, tot de kamer van Nathan-
melech, den hoveling, die in Parvarim was; en de wagenen
der zon verbrandde hij met vuur. **12** Verder de altaren die op
het dak der opperzaal van Achaz waren, die de koningen
van Juda gemaakt hadden, mitsgaders de altaren, die
Manasse in de twee voorhoven van het huis des HEEREN
gemaakt had, brak de koning af; en hij verbrijzelde ze van
daar, en wierp het stof daarvan in de beek Kidron. **13** De
hoogten ook, die vooraan Jeruzalem waren, dewelke waren
ter rechterhand van den berg Mashith, die Salomo, de
koning van Israel, voor Astoreth, het verfoeisel der Sidoniers,
en voor Kamos, het verfoeisel der Moabieten, en voor
Milchom, den gruwel der kinderen Ammons, gebouwd had,
verontreinigde de koning. **14** Insgelijks brak hij de
opgerichte beelden, en roeide de bossen uit; en hij vervulde
hun plaats met mensenbeenderen. **15** Daartoe ook het
altaar, dat te Beth-el was, en de hoogte, die Jerobeam, de
zoon van Nebat, dewelke Israel zondigen deed, gemaakt
had; te zamen dat altaar en die hoogte brak hij af; ja, hij
verbrandde de hoogte, hij vergruisde ze tot stof, en hij
verbrandde het bos.

16 En als Josia zich omkeerde, zag hij de graven, die daar op
den berg waren, en zond henen, en nam de beenderen uit
de graven, en verbrandde ze op dat altaar, en
verontreinigde dat; naar het woord des HEEREN, dat de man
Gods uitgeroepen had, die deze woorden uitriep. **17** Verder
zeide hij: Wat is dat voor een grafteken, dat ik zie? En de
lieden der stad zeiden tot hem: Het is het graf van den man
Gods, die uit Juda kwam, en deze dingen, die gij tegen dit
altaar van Beth-el gedaan hebt, uitgeroepen heeft. **18** En hij
zeide: Laat hem liggen, dat niemand zijn beenderen
verroere. Zo bevrijdden zij zijn beenderen, met de
beenderen van den profeet, die uit Samaria gekomen was.
19 Daartoe nam Josia ook weg al de huizen der hoogten, die
in de steden van Samaria waren, die de koningen van Israel
gemaakt hadden, om den HEERE tot toorn te verwekken; en
hij deed dezelve naar al de daden, die hij te Beth-el gedaan
had. **20** En hij slachtte al de priesteren der hoogten, die
daar waren, op de altaren, en verbrandde mensenbeenderen
op dezelve. Daarna keerde hij weder naar Jeruzalem. **21** En
de koning gebood het ganse volk, zeggende: Houdt den
HEERE, uw God, pascha, gelijk in dit boek des verbonds
geschreven is.

22 Want gelijk dit pascha was er geen gehouden, van de
dagen der richteren af, die Israel gericht hadden, noch in al
de dagen der koningen van Israel, noch der koningen van
Juda. **23** Maar in het achttiende jaar van den koning Josia,
werd dit pascha den HEERE te Jeruzalem gehouden. **24** En
ook deed Josia weg de waarzeggers, en de
duivelskunstenaars, en de terafim, en de drekgoden, en alle
verfoeiselen, die in het land van Juda en in Jeruzalem gezien
werden; opdat hij bevestigde de woorden der wet, die
geschreven waren in het boek, dat de priester Hilkia in het
huis des HEEREN gevonden had.

25 En voor hem was geen koning zijns gelijke, die zich tot den HEERE, met zijn ganse hart, en met zijn ganse ziel, en met zijn ganse kracht, naar al de wet van Mozes, bekeerd had; en na hem stond zijns gelijke niet op.

26 Nochtans keerde zich de HEERE van den brand Zijns groten toorns niet af, waarmede Zijn toorn brandde tegen Juda, om al de tergingen, waarmede Manasse Hem getergd had.

27 En de HEERE zeide: Ik zal Juda ook van Mijn aangezicht
wegdoen, gelijk als Ik Israel weggedaan heb; en Ik zal deze
stad Jeruzalem verwerpen, die Ik verkoren heb, en het huis,
waarvan Ik gezegd heb: Mijn Naam zal daar wezen. **28** Het
overige nu der geschiedenissen van Josia, en al wat hij
gedaan heeft, zijn die niet geschreven in het boek der
kronieken der koningen van Juda? **29** In zijn dagen toog
Farao Necho, de koning van Egypte, op tegen den koning
van Assyrie, naar de rivier Frath; en de koning Josia toog
hem tegemoet, en hij doodde hem te Megiddo, als hij hem
gezien had.

30 En zijn knechten voerden hem dood op een wagen van
Megiddo, en brachten hem te Jeruzalem, en begroeven hem
in zijn graf; en het volk des lands nam Joahaz, den zoon
Josia, en zalfden hem, en maakten hem koning in zijns
vaders plaats. **31** Drie en twintig jaren was Joahaz oud, toen
hij koning werd, en hij regeerde drie maanden te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Hamutal, de dochter van
Jeremia, van Libna.

32 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, naar
alles, wat zijn vaderen gedaan hadden. **33** Doch Farao
Necho liet hem binden te Ribla in het land van Hamath,
opdat hij te Jeruzalem niet regeren zou; en hij leide het land
een boete op van honderd talenten zilvers en een talent

gouds. **34** Ook maakte Farao Necho Eljakim, den zoon van
Josia, koning, in de plaats van zijn vader Josia, en
veranderde zijn naam in Jojakim; maar Joahaz nam hij mede,
en hij kwam in Egypte, en stierf aldaar. **35** En Jojakim gaf
dat zilver en dat goud aan Farao; doch hij schatte het land,
om dat geld naar het bevel van Farao te geven; een ieder
naar zijn schatting eiste hij het zilver en goud af van het
volk des lands, om aan Farao Necho te geven. **36** Vijf en
twintig jaren was Jojakim oud, toen hij koning werd, en
regeerde elf jaren te Jeruzalem; en de naam zijner moeder
was Zebudda, een dochter van Pedaja, van Ruma.

37 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, naar
alles, wat zijn vaders gedaan hadden.

2 Kings 24

1 In zijn dagen toog Nebukadnezar, de koning van Babel,
op, en Jojakim werd zijn knecht drie jaren; daarna keerde hij
zich om, en rebelleerde tegen hem. **2** En de HEERE zond
tegen hem de benden der Chaldeen, en de benden der
Syriers, en de benden der Moabieten, en de benden der
kinderen Ammons, en zond hen tegen Juda, om dat te
verderven, naar het woord des HEEREN, dat Hij gesproken
had door den dienst Zijner knechten, de profeten. **3**
Zekerlijk geschiedde dit naar het bevel des HEEREN tegen
Juda, dat Hij hen van Zijn aangezicht wegdeed, om de
zonden van Manasse, naar alles, wat hij gedaan had; **4** Als
ook om het onschuldig bloed, dat hij vergoten had, zodat hij
Jeruzalem met onschuldig bloed vervuld had; daarom wilde
de HEERE niet vergeven. **5** Het overige nu der
geschiedenissen van Jojakim, en al wat hij gedaan heeft, is
dat niet geschreven in het boek der kronieken der koningen
van Juda?

6 En Jojakim ontsliep met zijn vaderen; en zijn zoon Jojachin
werd koning in zijn plaats. **7** De koning nu van Egypte toog
voortaan niet meer uit zijn land; want de koning van Babel
had, van de rivier van Egypte af tot aan de rivier Frath,
ingenomen al wat van den koning van Egypte was. **8**
Jojachin was achttien jaren oud, toen hij koning werd, en
regeerde drie maanden te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Nehusta, een dochter van Elnathan, van
Jeruzalem.

9 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, naar
alles, wat zijn vader gedaan had. **10** Te dier tijd togen de
knechten van Nebukadnezar, den koning van Babel, naar
Jeruzalem; en de stad werd belegerd.

11 Zelfs kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, tegen
de stad, als zijn knechten die belegerden. **12** Toen ging
Jojachin, de koning van Juda, uit tot den koning van Babel,
hij, en zijn moeder, en zijn knechten, en zijn vorsten, en zijn
hovelingen; en de koning van Babel nam hem gevangen in
het achtste jaar zijner regering. **13** En hij bracht van daar uit
al de schatten van het huis des HEEREN, en de schatten van
het huis des konings; en hij hieuw alle gouden vaten af, die
Salomo, de koning van Israel, in den tempel des HEEREN
gemaakt had, gelijk als de HEERE gesproken had. **14** En hij
voerde gans Jeruzalem weg, mitsgaders al de vorsten, en
alle strijdbare helden, tien duizend gevangen, en alle
timmerlieden en smeden; niemand werd overgelaten, dan
het arme volk des lands. **15** Zo voerde hij Jojachin weg naar
Babel, mitsgaders des konings moeder, en des konings
vrouwen, en zijn hovelingen; daartoe de machtigen des
lands bracht hij gevankelijk van Jeruzalem naar Babel; **16**
En alle kloeke mannen tot zeven duizend, en timmerlieden
en smeden tot een duizend, en alle helden, die ten oorlog
geoefend waren; dezen bracht de koning van Babel
gevankelijk naar Babel. **17** En de koning van Babel maakte
Mattanja, deszelfs oom, koning in plaats van hem, en
veranderde zijn naam in Zedekia.

18 Zedekia was een en twintig jaren oud, als hij koning
werd, en hij regeerde elf jaren te Jeruzalem; en de naam
zijner moeder was Hamutal, een dochter van Jeremia, van
Libna. **19** En hij deed dat kwaad was in de ogen des
HEEREN, naar alles, wat Jojakim gedaan had. **20** Want het
geschiedde, om den toorn des HEEREN tegen Jeruzalem en
tegen Juda, totdat Hij hen van Zijn aangezicht weggeworpen
had. En Zedekia rebelleerde tegen den koning van Babel.

2 Kings 25

1 En het geschiedde in het negende jaar zijner regering, in
de tiende maand, op den tienden der maand, dat
Nebukadnezar, de koning van Babel, kwam tegen Jeruzalem,
hij en zijn ganse heir, en legerde zich tegen haar; en zij
bouwden tegen haar sterkten rondom. **2** Zo kwam de stad in
belegering, tot in het elfde jaar van den koning Zedekia. **3**
Op den negenden der vierde maand, als de honger in de
stad sterk werd, en het volk des lands geen brood had, **4**
Toen werd de stad doorgebroken, en al de krijgslieden
vloden des nachts door den weg der poort, tussen de twee
muren, die aan des konings hof waren (de Chaldeen nu
waren tegen de stad rondom), en de koning trok door den
weg des vlakken velds.

5 Doch het heir der Chaldeen jaagde den koning na, en zij
achterhaalden hem in de vlakke velden van Jericho, en al
zijn heir werd van bij hem verstrooid. **6** Zij dan grepen den
koning, en voerden hem opwaarts tot den koning van Babel,
naar Ribla; en zij spraken een oordeel tegen hem. **7** En zij
slachtten de zonen van Zedekia voor zijn ogen, en men
verblindde Zedekia's ogen, en zij bonden hem met twee
koperen ketenen, en voerden hem naar Babel. **8** Daarna in
de vijfde maand, op den zevenden der maand (dit was het
negentiende jaar van Nebukadnezar, den koning van Babel)
kwam Nebuzaradan, de overste der trawanten, de knecht
des konings van Babel, te Jeruzalem.

9 En hij verbrandde het huis des HEEREN, en het huis des
konings, mitsgaders alle huizen van Jeruzalem; en alle
huizen der groten verbrandde hij met vuur. **10** En het ganse
heir de Chaldeen, dat met den overste der trawanten was,
brak de muren van Jeruzalem rondom af. **11** Het overige nu

des volks, die in de stad overgelaten waren, en de afvalligen, die tot den koning van Babel gevallen waren, en het overige der menigte, voerde Nebuzaradan, de overste der trawanten, gevankelijk weg. **12** Maar van de armsten des lands liet de overste der trawanten enigen overig tot wijngaardeniers en tot akkerlieden. **13** Verder braken de Chaldeen de koperen pilaren, die in het huis des HEEREN waren, en de stellingen, en de koperen zee, die in het huis des HEEREN was; en zij voerden het koper daarvan naar Babel. **14** Zij namen ook de potten, en de schoffelen, en de gaffelen, en de rookschalen, en al de koperen vaten, daar men den dienst mede deed. **15** En de overste der trawanten nam weg de wierookvaten en de sprengbekkens, wat geheel goud en wat geheel zilver was. **16** De twee pilaren, de ene zee, en de stellingen, die Salomo voor het huis des HEEREN gemaakt had; het koper van al deze vaten was zonder gewicht. **17** De hoogte van een pilaar was achttien ellen, en het kapiteel daarop was koper; en de hoogte des kapiteels was drie ellen; en het net, en de granaatappelen op het kapiteel rondom, waren alle van koper; en dezen gelijk had de andere pilaar, met het net. **18** Ook nam de overste der trawanten Seraja, den hoofdpriester, en Zefanja, den tweeden priester, en de drie dorpelbewaarders.

19 En uit de stad nam hij een hoveling, die over de krijgslieden gesteld was, en vijf mannen uit degenen, die des konings aangezicht zagen, die in de stad gevonden werden, mitsgaders den oversten schrijver des heirs, die het volk des lands ten oorlog opschreef, en zestig mannen van het volk des lands, die in de stad gevonden werden. **20** Als Nebuzaradan, de overste der trawanten, dezen genomen had, zo bracht hij hen tot den koning van Babel, naar Ribla. **21** En de koning van Babel sloeg hen, en doodde hen te Ribla, in het land van Hamath. Alzo werd Juda uit zijn land gevankelijk weggevoerd. **22** Maar aangaande het volk, dat in het land van Juda overgebleven was, dat Nebukadnezar,

de koning van Babel, had laten overblijven, daarover stelde hij Gedalia, den zoon van Ahikam, den zoon van Safan.

23 Toen nu al de oversten der heiren, zij en hun mannen,
hoorden, dat de koning van Babel Gedalia tot overste
gesteld had, kwamen zij tot Gedalia naar Mizpa; namelijk,
Ismael, de zoon van Nethanja, en Johanan, de zoon van
Kareah, en Seraja, de zoon van Tanhumeth, de Netofathiet,
en Jaazanja, de zoon van den Maachathiet, zij en hun
mannen. **24** En Gedalia zwoer hun en hun mannen, en zeide
tot hen: Vreest niet van te zijn knechten der Chaldeen, blijft
in het land, en dient den koning van Babel, zo zal het u wel
gaan. **25** Maar het geschiedde in de zevende maand, dat
Ismael, de zoon van Nethanja, den zoon van Elisama, van
koninklijk zaad, kwam, en tien mannen met hem; en zij
sloegen Gedalia, dat hij stierf; mitsgaders de Joden en de
Chaldeen, die met hem te Mizpa waren. **26** Toen maakte zich
al het volk op, van de minste tot den meeste, en de oversten
der heiren, en kwamen in Egypte; want zij vreesden voor de
Chaldeen. **27** Het geschiedde daarna in het zeven en
dertigste jaar der wegvoering van Jojachin, den koning van
Juda, in de twaalfde maand, op den zeven en twintigsten der
maand, dat Evilmerodach, de koning van Babel, in het jaar,
als hij koning werd, het hoofd van Jojachin, den koning van
Juda, uit het gevangenhuis, verhief.

28 En hij sprak vriendelijk met hem, en stelde zijn stoel
boven den stoel der koningen, die bij hem te Babel waren.
29 En hij veranderde de klederen zijner gevangenis, en hij
at geduriglijk brood voor zijn aangezicht, al de dagen zijns
levens. **30** En aangaande zijn tering, een gedurige tering
werd hem van den koning gegeven, elk dagelijks bestemde
deel op zijn dag, al de dagen zijns levens.

1 Chronicles

1 Chronicles 1

1 Adam, Seth, Enos, **2** Kenan, Mahalal-el, Jered, **3** Henoch,
Methusalah, Lamech, **4** Noach, Sem, Cham en Jafeth. **5** De
kinderen van Jafeth waren Gomer, en Magog, en Madai, en
Javan, en Tubal, en Mesech, en Tiras.

6 En de kinderen van Gomer waren Askenaz, en Difath, en
Thogarma. **7** En de kinderen van Javan waren Elisa en
Tharsisa, de Chittieten en Dodanieten. **8** De kinderen van
Cham waren Cusch en Mitsraim, Put, en Kanaan.

9 En de kinderen van Cusch waren Seba, en Havila, en
Sabta, en Raema, en Sabtecha; en de kinderen van Raema
waren Scheba en Dedan. **10** Cusch nu gewon Nimrod; die
begon geweldig te zijn op aarde. **11** En Mitsraim gewon de
Ludieten, en de Anamieten, en de Lehabieten, en de
Naftuchieten, **12** En de Pathrusieten, en de Casluchieten,
(van welke de Filistijnen zijn voortgekomen) en de
Cafthorieten. **13** Kanaan nu gewon Sidon, zijn
eerstgeborene, en Heth, **14** En den Jebusiet, en den Amoriet,
en den Girgasiet, **15** En den Heviet, en den Arkiet, en den
Siniet, **16** En den Arvadiet, en den Zemariet, en den
Hamathiet. **17** De kinderen van Sem waren Elam, en Assur,
en Arfachsad, en Lud, en Aram, en Uz, en Hul, en Gether, en
Mesech.

18 Arfachsad nu gewon Selah, en Selah gewon Heber. **19**
Aan Heber nu zijn twee zonen geboren; de naam des enen
was Peleg, omdat in zijn dagen het aardrijk verdeeld is, en
de naam zijns broeders was Joktan. **20** En Joktan gewon
Almodad, en Selef, en Hazarmaveth, en Jerah, **21** En
Hadoram, en Uzal, en Dikla, **22** En Ebal, en Abimael, en
Scheba, **23** En Ofir, en Havila, en Jobab. Alle dezen waren
zonen van Joktan. **24** Sem, Arfachsad, Selah,

25 Heber, Peleg, Rehu, **26** Serug, Nahor, Terah, **27** Abram;
die is Abraham. **28** De kinderen van Abraham waren Izak en
Ismael.

29 Dit zijn hun geboorten: de eerstgeborene van Ismael was
Nebajoth, en Kedar, en Adbeel, en Mibsam,

30 Misma en Duma, Massa, Hadad en Thema, **31** Jetur, Nafis,
en Kedma; deze zijn de kinderen van Ismael. **32** De kinderen
nu van Ketura, Abrahams bijwijf: die baarde Zimram, en
Joksan, en Medan, en Midian, en Isbak, en Suah. En de
kinderen van Joksan waren Scheba en Dedan.

33 De kinderen van Midian nu waren Efa, en Efer, en
Henoch, en Abida, en Eldaa. Die allen waren zonen van
Ketura. **34** Abraham nu gewon Izak. De zonen van Izak
waren Ezau en Israel. **35** En de kinderen van Ezau: Elifaz,
Rehuel, en Jehus, en Jaelam, en Korah.

36 De kinderen van Elifaz waren Theman, en Omar, Zefi, en
Gaetham, Kenaz, en Timna, en Amalek. **37** De kinderen van
Rehuel waren Nahath, Zerah, Samma en Mizza. **38** De
kinderen van Seir nu waren Lotan, en Sobal, en Zibeon, en
Ana, en Dison, en Ezer, en Disan. **39** De kinderen van Lotan
nu waren Hori en Homam; en de zuster van Lotan was
Timna. **40** De kinderen van Sobal waren Aljan, en Manahath,
en Ebal, Sefi en Onam; en de kinderen van Zibeon waren Aja
en Ana. **41** De kinderen van Ana waren Dison; en de zonen
van Dison waren Hamram, en Esban, en Jithran, en Cheran.
42 De kinderen van Ezer waren Bilhan, en Zaavan, en
Jaakan. De kinderen van Disan waren Uz en Aran. **43** Dit nu
zijn de koningen, die geregeerd hebben in het land van
Edom, eer er een koning regeerde over de kinderen Israels:
Bela, de zoon van Beor; en de naam zijner stad was
Dinhaba.

44 En Bela stierf, en Jobab regeerde in zijn plaats, een zoon
van Zerah, van Bozra. **45** En Jobab stierf, en Husam, uit het
land der Themanieten, regeerde in zijn plaats. **46** En Husam
stierf, en Hadad, de zoon van Bedad, regeerde in zijn plaats,
die de Midianieten in het veld van Moab versloeg; en de
naam zijner stad was Avith. **47** En Hadad stierf, en Samla,
van Masreka, regeerde in zijn plaats. **48** En Samla stierf, en
Saul, van Rehoboth aan de rivier, regeerde in zijn plaats. **49**
En Saul stierf, en Baal-hanan, de zoon van Achbor, regeerde
in zijn plaats. **50** Als Baal-hanan stierf, zo regeerde Hadad in
zijn plaats, en de naam zijner stad was Pahi, en de naam
zijner huisvrouw was Mehetabeel, de dochter van Matred,
dochter van Mee-sahab. **51** Toen Hadad stierf, zo werden
vorsten in Edom: de vorst Timna, de vorst Alja, de vorst
Jetheth,

52 De vorst Aholi-bama, de vorst Ela, de vorst Pinon, **53** De
vorst Kenaz, de vorst Theman, de vorst Mibzar, **54** De vorst
Magdiel, de vorst Iram. Dezen waren de vorsten van Edom.

1 Chronicles 2

1 Dezen zijn de kinderen van Israel: Ruben, Simeon, Levi en
Juda, Issaschar en Zebulon, **2** Dan, Jozef en Benjamin,
Nafthali, Gad en Aser. **3** De kinderen van Juda zijn: Er, en
Onan, en Sela; drie zijn er hem geboren van de dochter van
Sua, de Kanaanietische; en Er, de eerstgeborene van Juda,
was kwaad in de ogen des HEEREN; daarom doodde Hij hem.

4 Maar Thamar, zijn schoondochter, baarde hem Perez en
Zerah. Al de zonen van Juda waren vijf. **5** De kinderen van
Perez waren Hezron en Hamul. **6** En de kinderen van Zerah
waren Zimri, en Ethan, en Heman, en Chalcol, en Dara. Deze
allen zijn vijf. **7** En de kinderen van Charmi waren Achan, de
beroerder van Israel, die zich aan het verbannene vergreep.
8 De kinderen van Ethan nu waren Azaria. **9** En de kinderen
van Hezron, die hem geboren zijn, waren Jerahmeel, en Ram,
en Chelubai. **10** Ram nu gewon Amminadab, en Amminadab
gewon Nahesson, den vorst der kinderen van Juda; **11** En
Nahesson gewon Salma, en Salma gewon Boaz, **12** En Boaz
gewon Obed, en Obed gewon Isai, **13** En Isai gewon Eliab,
zijn eerstgeborene, en Abinadab, den tweede, en Simea, den
derde,

14 Nethaneel, den vierde, Raddai, den vijfde, **15** Ozem, den
zesde, David, den zevende. **16** En hun zusters waren Zeruja
en Abigail. De kinderen nu van Zeruja waren Abisai, en Joab,
en Asa-el; drie. **17** En Abigail baarde Amasa; en de vader
van Amasa was Jether, een Ismaeliet. **18** Kaleb nu, de zoon
van Hezron, gewon kinderen uit Azuba, zijn vrouw, en uit
Jerioth. En de zonen van deze zijn: Jeser, en Sobab, en
Ardon.

19 Als nu Azuba gestorven was, zo nam zich Kaleb Efrath,
die baarde hem Hur. **20** En Hur gewon Uri, en Uri gewon

Bezaleel. **21** Daarna ging Hezron in tot de dochter van
Machir, den vader van Gilead, en hij nam ze, toen hij zestig
jaren oud was; en zij baarde hem Segub.

22 Segub nu gewon Jair; en hij had drie en twintig steden in
het land van Gilead. **23** En hij nam Gesur en Aram, met de
vlekken van Jair, van dezelve, met Kenath en haar
onderhorige plaatsen, zestig steden. Deze allen zijn zonen
van Machir, den vader van Gilead. **24** En na den dood van
Hezron, in Kaleb-efratha, heeft Abia, Hezrons huisvrouw,
hem ook gebaard Asschur, de vader van Thekoa. **25** De
kinderen van Jerahmeel nu, den eerstgeborene van Hezron,
waren deze: de eerstgeborene was Ram, daartoe Buna, en
Oren, en Ozem en Ahia.

26 Jerahmeel had nog een andere vrouw, welker naam was
Atara; zij was de moeder van Onam. **27** En de kinderen van
Ram, den eerstgeborene van Jerahmeel waren Maaz, en
Jamin, en Eker. **28** En de kinderen van Onam waren Sammai
en Jada. En de kinderen van Sammai: Nadab en Abisur. **29**
De naam nu der huisvrouw van Abisur was Abihail: die
baarde hem Achban en Molid. **30** En de kinderen van Nadab
waren Seled en Appaim; en Seled stierf zonder kinderen. **31**
En de kinderen van Appaim waren Jisei; en de kinderen van
Jisei waren Sesan; en de kinderen van Sesan, Achlai. **32** En
de kinderen van Jada, den broeder van Sammai, waren
Jether en Jonathan; en Jether is gestorven zonder kinderen.
33 De kinderen van Jonathan nu waren Peleth en Zaza. Dit
waren de kinderen van Jerahmeel. **34** En Sesan had geen
zonen, maar dochteren. En Sesan had een Egyptischen
knecht, wiens naam was Jarha.

35 Sesan nu gaf zijn dochter aan zijn knecht Jarha tot een
vrouw; en zij baarde hem Attai. **36** Attai nu gewon Nathan,
en Nathan gewon Zabad, **37** En Zabad gewon Eflal, en Eflal
gewon Obed, **38** En Obed gewon Jehu, en Jehu gewon

Azaria, **39** En Azaria gewon Helez, en Helez gewon Elasa, **40**
En Elasa gewon Sismai, en Sismai gewon Sallum, **41** En
Sallum gewon Jekamja, en Jekamja gewon Elisama. **42** De
kinderen van Kaleb nu, den broeder van Jerahmeel, zijn
Mesa, zijn eerstgeborene (die is de vader van Zif), en de
kinderen van Maresa, den vader van Hebron.

43 De kinderen van Hebron nu waren Korah, en Tappuah, en
Rekem, en Sema. **44** Sema nu gewon Raham, den vader van
Jorkeam, en Rekem gewon Sammai. **45** De kinderen van
Sammai nu waren Maon; en Maon was de vader van Beth-
zur. **46** En Efa, het bijwijf van Kaleb, baarde Haran, en Moza,
en Gazez; en Haran gewon Gazez. **47** De kinderen van
Jochdai nu waren Regem, en Jotham, en Gesan, en Pelet, en
Efa, en Saaf. **48** Uit het bijwijf Maacha gewon Kaleb: Seber
en Tirhana. **49** En de huisvrouw van Saaf, den vader van
Madmanna, baarde Seva, den vader van Machbena, en den
vader van Gibea; en de dochter van Kaleb was Achsa. **50** Dit
waren de kinderen van Kaleb, den zoon van Hur, den
eerstgeborene van Efratha: Sobal, de vader van Kirjath-
jearim;

51 Salma, de vader der Bethlehemieten; Haref, de vader van
Beth-gader. **52** De kinderen van Sobal, den vader van
Kirjath-jearim, waren Haroe en Hazihammenuchoth. **53** En
de geslachten van Kirjath-jearim waren de Jithrieten, en de
Futhieten, en de Sumathieten, en de Misraieten; van dezen
zijn uitgegaan de Zoraieten en de Esthaolieten. **54** De
kinderen van Salma waren de Bethlehemieten, en de
Netofathieten, Atroth, Beth-joab, en de helft der
Manathieten, en de Zorieten. **55** En de huisgezinnen der
schrijvers, die te Jabes woonden, de Tirathieten, de
Simeathieten, de Suchathieten; dezen zijn de Kenieten, die
gekomen zijn van Hammath, den vader van het huis van
Rechab.

1 Chronicles 3

1 Dezen nu waren de kinderen van David, die hem te
Hebron geboren zijn: de eerstgeborene Amnon, van
Ahinoam, de Jizreelietische; de tweede Daniel, van Abigail,
de Karmelietische; **2** De derde Absalom, de zoon van
Maacha, de dochter van Thalmai, de koning te Gesur; de
vierde Adonia, de zoon van Haggith; **3** De vijfde Sefatja, van
Abital; de zesde Jithream, van zijn huisvrouw Egla. **4** Zes zijn
hem te Hebron geboren; want hij regeerde daar zeven jaren
en zes maanden; en drie en dertig jaren regeerde hij te
Jeruzalem. **5** Dezen nu zijn hem te Jeruzalem geboren:
Simea, en Sobab, en Nathan, en Salomo; deze vier zijn van
Bath-sua, de dochter van Ammiel; **6** Daartoe Jibchar, en
Elisama, en Elifelet, **7** En Nogah, en Nefeg, en Jafia, **8** En
Elisama, en Eljada, en Elifelet, negen. **9** Deze allen zijn
zonen van David, behalve de kinderen der bijwijven, en
Thamar hun zuster. **10** Salomo's zoon nu was Rehabeam;
zijn zoon was Abia; zijn zoon was Asa; zijn zoon was Josafat;

11 Zijn zoon was Joram; zijn zoon was Ahazia; zijn zoon was
Joas; **12** Zijn zoon was Amazia; zijn zoon was Azaria; zijn
zoon was Jotham; **13** Zijn zoon was Achaz; zijn zoon was
Hizkia; zijn zoon was Manasse; **14** Zijn zoon was Amon; zijn
zoon was Josia. **15** De zonen van Josia nu waren dezen: de
eerstgeborene Johanan, de tweede Jojakim, de derde
Zedekia, de vierde Sallum. **16** De kinderen van Jojakim nu
waren: Jechonia zijn zoon, Zedekia zijn zoon. **17** En de
kinderen van Jechonia waren Assir; zijn zoon was Sealthiel;

18 Dezes zonen waren Malchiram, en Pedaja, en Senazar,
Jekamja, Hosama en Nedabja. **19** De kinderen van Pedaja nu
waren Zerubbabel en Simei; en de kinderen van Zerubbabel
waren Mesullam en Hananja; en Selomith was hunlieder

zuster; **20** En Hasuba, en Ohel, en Berechja, en Hasadja,
Jusabhesed; vijf. **21** De kinderen van Hananja nu waren
Pelatja en Jesaja. De kinderen van Refaja, de kinderen van
Arnan, de kinderen van Obadja, de kinderen van Sechanja.
22 De kinderen nu van Sechanja waren Semaja; en de
kinderen van Semaja waren Hattus, en Jigeal, en Bariah, en
Nearja, en Safat; zes. **23** En de kinderen van Nearja waren
Eljoenai, en Hizkia, en Azrikam; drie. **24** En de kinderen van
Eljoenai waren Hodajeva, en Eljasib, en Pelaja, en Akkub, en
Johanan, en Delaja, en Anani; zeven.

1 Chronicles 4

1 De kinderen van Juda waren Perez, Hezron en Charmi, en
Hur, en Sobal. **2** En Reaja, de zoon van Sobal, gewon Jahath,
en Jahath gewon Ahumai en Lahad; dit zijn de huisgezinnen
der Zorathieten; **3** En dezen zijn van den vader Etam:
Jizreel, en Isma, en Idbas; en de naam hunner zuster was
Hazelelponi. **4** En Pnuel was de vader van Gedor, en Ezer de
vader van Husah. Dit zijn de kinderen van Hur, den
eerstgeborene van Efratha, den vader van Bethlehem. **5**
Asschur nu, de vader van Thekoa, had twee vrouwen, Hela
en Naara.

6 En Naara baarde hem Ahuzzam, en Hefer, en Temeni, en
Haahastari. Dit zijn de kinderen van Naara. **7** En de kinderen
van Hela waren Zereth, Jezohar, en Ethnan. **8** En Koz gewon
Anub en Hazobeba, en de huisgezinnen van Aharlel, den
zoon van Harum. **9** Jabez nu was heerlijker dan zijn
broeders; en zijn moeder had zijn naam Jabez genoemd,
zeggende: Want ik heb hem met smarten gebaard.

10 Want Jabez riep den God Israels aan, zeggende: Indien
Gij mij rijkelijk zegenen, en mijn landpale vermeerderen
zult, en Uw hand met mij zijn zal, en met het kwade alzo
maakt, dat het mij niet smarte! En God liet komen, wat hij
begeerde. **11** En Chelub, de broeder van Suha, gewon
Mechir; hij is de vader van Eston.

12 Eston nu gewon Beth-rafa, en Pasea, en Tehinna, den
vader van Ir-nahas; dit zijn de mannen van Recha. **13** En de
kinderen van Kenaz waren Othniel en Seraja; en de kinderen
van Othniel, Hathath. **14** En Meonothai gewon Ofra; en
Seraja gewon Joab, den vader des dals der werkmeesters;
want zij waren werkmeesters. **15** De kinderen van Kaleb nu,
den zoon van Jefunne, waren Iru, Ela en Naam; en de

kinderen van Ela, te weten Kenaz. **16** En de kinderen van
Jehalelel waren Zif en Zifa, Thirea en Asareel. **17** En de
kinderen van Ezra waren Jether, en Mered, en Efer, en Jalon;
en zij baarde Mirjam, en Sammai, en Isbah, den vader van
Esthemoa. **18** En zijn Joodse huisvrouw baarde Jered, den
vader van Gedor, en Heber, den vader van Socho, en
Jekuthiel, den vader van Zanoah; en die zijn kinderen van
Bitja, de dochter van Farao, die Mered genomen had. **19** En
de kinderen van de huisvrouw Hodija, de zuster van Naham,
waren Abi-kehila, de Garmiet, en Esthemoa, de Maachathiet.
20 En de kinderen van Simon nu waren Amnon en Rinna,
Ben-hanan en Tilon; en de kinderen van Isei waren Zoheth
en Ben-zoheth. **21** De kinderen van Sela, den zoon van Juda,
waren Er, de vader van Lecha, en Lada, de vader van
Maresa; en de huisgezinnen van het huis der linnenwerkers
in het huis Asbea.

22 Daartoe Jokim, en de mannen van Chozeba, en Joas, en
Saraf (die over de Moabieten geheerst hebben) en de
Jasubilehem; doch deze dingen zijn oud. **23** Dezen waren
pottenbakkers, wonende bij plantages en tuinen; zij zijn
daar gebleven bij den koning in zijn werk. **24** De kinderen
van Simeon waren Nemuel en Jamin, Jarib, Zerah, Saul.

25 Sallum was zijn zoon; Mibsam was zijn zoon; Misma was
zijn zoon. **26** De kinderen van Misma waren dezen:
Hammuel zijn zoon, Zaccur zijn zoon, Simei zijn zoon. **27**
Simei nu had zestien zonen en zes dochteren; maar zijn
broeders hadden niet veel kinderen; en hun ganse huisgezin
werd zo zeer niet vermenigvuldigd, als van de kinderen van
Juda. **28** En zij woonden te Ber-seba, en te Molada, en te
Hazar-sual, **29** En te Bilha, en te Ezem, en te Tholad, **30** En
te Bethuel, en te Horma, en te Ziklag, **31** En te Beth-
markaboth, en te Hazar-susim, en te Beth-biri, en te
Saaraim. Dit waren hun steden, totdat David koning werd.
32 En hun dorpen waren Etam en Ain, Rimmon en Tochen,

en Asan; vijf steden. **33** En al haar dorpen, die in den
omloop dezer steden waren, tot Baal toe. Dit zijn hun
woningen en hun geslachtsrekening voor hen. **34** Doch
Mesobab, en Jamlech, en Josa, de zoon van Amazia, **35** En
Joel, en Jehu, de zoon van Jesibja, den zoon van Seraja, den
zoon van Asiel, **36** En Eljoenai, en Jaakoba, en Jesohaja, en
Asaja, en Adiel, en Jesimeel, en Benaja, **37** En Ziza, de zoon
van Sifei, den zoon van Allon, den zoon van Jedaja, den zoon
van Simri, den zoon van Semaja; **38** Dezen kwamen tot
namen, zijnde vorsten in hun huisgezinnen, en de
huisgezinnen hunner vaderen braken uit in menigte. **39** En
zij gingen tot aan den ingang van Gedor tot het oosten des
dals, om weide te zoeken voor hun schapen.

40 En zij vonden vette en goede weide, en een land, wijd
van begrip, en stil, en gerust; want die van Cham woonden
daar te voren. **41** Dezen nu, die met namen beschreven zijn,
kwamen in de dagen van Hizkia, den koning van Juda, en zij
sloegen de tenten en woningen dergenen, die daar
gevonden werden; en zij verbanden hen, tot op dezen dag;
en zij woonden aan hun plaats, want daar was weide voor
hun schapen. **42** Ook gingen uit hen, te weten uit de
kinderen van Simeon, vijfhonderd mannen, tot het gebergte
van Seir; en Pelatja, en Nearja, en Refaja, en Uzziel, de
zonen van Isei, waren hun tot hoofden. **43** En zij sloegen de
overigen der ontkomenen onder de Amalekieten, en zij
woonden aldaar tot op dezen dag.

1 Chronicles 5

1 De kinderen van Ruben nu, den eerstgeborene van Israel;
(want hij was de eerstgeborene; maar dewijl hij zijns vaders
bed ontheiligd had, werd zijn eerstgeboorte gegeven aan de
kinderen van Jozef, den zoon van Israel; doch niet alzo, dat
hij zich in het geslachtsregister naar de eerstgeboorte
rekenen mocht; **2** Want Juda werd machtig onder zijn
broederen, en die tot een voorganger was, was uit hem;
doch de eerstgeboorte was van Jozef.) **3** De kinderen van
Ruben, den eerstgeborene van Israel, zijn Hanoch en Pallu,
Hezron en Charmi. **4** De kinderen van Joel: zijn zoon Semaja;
zijn zoon Gog; zijn zoon Simei; **5** Zijn zoon Micha; zijn zoon
Reaja; zijn zoon Baal; **6** Zijn zoon Beera, welken Tiglath-
pilneser, de koning van Assyrie, gevankelijk wegvoerde; hij
was de vorst der Rubenieten. **7** Aangaande zijn broederen in
hun huisgezinnen, als zij naar hun geboorten in de
geslachtsregisters gesteld werden; de hoofden zijn geweest
Jehiel en Zecharja, **8** En Bela, de zoon van Azaz, den zoon
van Sema, den zoon van Joel, die woonde te Aroer, en tot
aan Nebo, en Baal-meon, **9** En hij woonde tegen het oosten,
tot den ingang der woestijn, van de rivier Frath af; want hun
vee was veel geworden in het land van Gilead. **10** En in de
dagen van Saul voerden zij krijg tegen de Hagarenen, die
vielen door hun hand; en zij woonden in hun tenten tegen
de gehele oostzijde van Gilead. **11** De kinderen van Gad nu
woonden tegen hen over, in het land van Basan, tot Salcha
toe.

12 Joel was het hoofd; en Safam de tweede; maar Jaenai en
Safat bleven in Basan. **13** Hun broeders nu, naar hun
vaderlijke huizen, waren Michael, en Mesullam, en Seba, en
Jorai, en Jachan, en Zia, en Heber: zeven. **14** Dezen zijn de
kinderen van Abihail, den zoon van Huri, den zoon van

Jaroah, den zoon van Gilead, den zoon van Michael, den
zoon van Jesisai, den zoon van Jahdo, den zoon van Buz. **15**
Ahi, de zoon van Abdiel, den zoon van Guni, was het hoofd
van het huis hunner vaderen. **16** En zij woonden in Gilead,
in Basan, en in haar onderhorige plaatsen, en in al de
voorsteden van Saron, tot aan hun uitgangen. **17** Deze allen
zijn naar hun geslachtsregisters geteld, in de dagen van
Jotham, den koning van Juda, en in de dagen van Jerobeam,
den koning van Israel. **18** Van de kinderen van Ruben, en
van de Gadieten, en van den halven stam van Manasse, van
de strijdbaarste mannen, schild en zwaard dragende, en den
boog spannende, en ervaren in den krijg, waren vier en
veertig duizend zevenhonderd en zestig, uitgaande in het
heir.

19 En zij voerden krijg tegen de Hagarenen, en tegen
Jethur, en Nafis, en Nodab. **20** Doch zij werden geholpen
tegen hen, en de Hagarenen werden in hun hand gegeven,
en allen, die met hen waren; omdat zij tot God riepen in den
krijg, zo liet Hij Zich van hen verbidden, dewijl zij op Hem
vertrouwden. **21** En zij voerden hun vee gevankelijk weg;
van hun kemelen vijftig duizend, en tweehonderd en vijftig
duizend schapen, en twee duizend ezelen, en honderd
duizend zielen der mensen. **22** Want er vielen vele
verwonden, dewijl de strijd van God was; en zij woonden in
hun plaats, totdat zij gevankelijk weggevoerd werden. **23** De
kinderen nu van den halven stam van Manasse woonden in
dat land. Zij werden vermenigvuldigd van Basan tot aan
Baal-hermon, en Senir, en den berg Hermon.

24 Dezen nu waren de hoofden hunner vaderlijke huizen, te
weten: Hefer, en Jisei, en Eliel, en Azriel, en Jeremia, en
Hodavja, en Jahdiel; mannen sterk van kracht, mannen van
naam, hoofden der huizen hunner vaderen. **25** Maar zij
hebben tegen den God hunner vaderen overtreden, en de

goden der volken des lands nagehoereerd, welke God voor hun aangezichten had verdelgd.

26 Zo verwekte de God Israels den geest van Pul, den koning van Assyrie, en den geest van Tiglath-pilneser, den koning van Assyrie, die voerde hen gevankelijk weg, te weten de Rubenieten, en de Gadieten, en den halven stam van Manasse; en hij bracht hen te Halah, en Habor, en Hara, en aan de rivier Gozan, tot op dezen dag.

1 Chronicles 6

1 De kinderen van Levi waren Gerson, Kahath en Merari. **2**
De kinderen van Kahath nu waren Amram, Jizhar, en Hebron,
en Uzziel. **3** En de kinderen van Amram waren Aaron, en
Mozes en Mirjam; en de kinderen van Aaron waren Nadab en
Abihu, Eleazar en Ithamar. **4** En Eleazar gewon Pinehas,
Pinehas gewon Abisua;

5 En Abisua gewon Bukki, en Bukki gewon Uzzi; **6** En Uzzi
gewon Zerahja, en Zerahja gewon Merajoth; **7** En Merajoth
gewon Amarja, en Amarja gewon Ahitub; **8** En Ahitub gewon
Zadok, en Zadok gewon Ahimaaz; **9** En Ahimaaz gewon
Azarja, en Azarja gewon Johanan; **10** En Johanan gewon
Azarja. Hij is het, die het priesterambt bediende in het huis,
dat Salomo te Jeruzalem gebouwd had. **11** En Azarja gewon
Amarja, en Amarja gewon Ahitub; **12** En Ahitub gewon
Zadok, en Zadok gewon Sallum; **13** En Sallum gewon Hilkia,
en Hilkia gewon Azarja; **14** En Azarja gewon Seraja, en
Seraja gewon Jozadak; **15** En Jozadak ging mede, als de
HEERE Juda en Jeruzalem gevankelijk wegvoerde door de
hand van Nebukadnezar. **16** Zo zijn dan de kinderen van
Levi: Gerson, Kahath en Merari.

17 En dit zijn de namen der zonen van Gerson: Libni en
Simei. **18** En de kinderen van Kahath waren Amram, en
Jizhar, en Hebron, en Uzziel. **19** De kinderen van Merari
waren Maheli en Musi. En dit zijn de huisgezinnen der
Levieten, naar hun vaderen. **20** Van Gerson: zijn zoon was
Libni; zijn zoon Jahath; zijn zoon Zimma; **21** Zijn zoon Joah;
zijn zoon Iddo; zijn zoon Zerah; zijn zoon Jeathrai. **22** De
kinderen van Kahath waren: zijn zoon Amminadab; zijn zoon
Korah; zijn zoon Assir; **23** Zijn zoon Elkana; en zijn zoon
Ebjasaf; en zijn zoon Assir; **24** Zijn zoon Tahath; zijn zoon

Uriel; zijn zoon Uzzia, en zijn zoon Saul. **25** De kinderen van
Elkana nu waren Amasia en Ahimoth. **26** Elkana; dezes zoon
was Elkana; zijn zoon was Zofai; en zijn zoon was Nahath;
27 Zijn zoon Eliab; zijn zoon Jeroham; zijn zoon Elkana. **28**
De zonen van Samuel nu waren dezen: zijn eerstgeborene
was Vasni, daarna Abia. **29** De kinderen van Merari waren
Maheli; zijn zoon Libni; zijn zoon Simei; zijn zoon Uzza; **30**
Zijn zoon Simea; zijn zoon Haggija; zijn zoon Asaja. **31**
Dezen nu zijn het, die David gesteld heeft tot het ambt des
gezangs in het huis des HEEREN, nadat de ark tot rust
gekomen was.

32 En zij dienden voor den tabernakel van de tent der
samenkomst met gezangen, totdat Salomo het huis des
HEEREN te Jeruzalem bouwde; en zij stonden naar hun wijze
in hun ambt. **33** Dezen nu zijn ze, die daar stonden met hun
zonen; van de zonen der Kahathieten, Heman de zanger, de
zoon van Joel, den zoon van Samuel, **34** Den zoon van
Elkana, den zoon van Jeroham, den zoon van Eliel, den zoon
van Toah, **35** Den zoon van Zuf, den zoon van Elkana, den
zoon van Mahath, den zoon van Amasai, **36** Den zoon van
Elkana, den zoon van Joel, den zoon van Azarja, den zoon
van Zefanja, **37** Den zoon van Tahath, den zoon van Assir,
den zoon van Ebjasaf, den zoon van Korah, **38** Den zoon van
Jizhar, den zoon van Kahath, den zoon van Levi, den zoon
van Israel. **39** En zijn broeder Asaf stond aan zijn rechter
zijde; Asaf was de zoon van Berechja, den zoon van Simea,
40 Den zoon van Michael, den zoon van Baeseja, den zoon
van Malchija, **41** Den zoon van Ethni, den zoon van Zerah,
den zoon van Adaja, **42** Den zoon van Ethan, den zoon van
Zimma, den zoon van Simei, **43** Den zoon van Jahath, den
zoon van Gerson, den zoon van Levi. **44** Hunne broeders nu,
de kinderen van Merari, stonden aan de linker zijde,
namelijk Ethan, de zoon van Kisi, den zoon van Abdi, den
zoon van Malluch, **45** Den zoon van Hasabja, den zoon van
Amazia, den zoon van Hilkia, **46** Den zoon van Amzi, den

zoon van Bani, den zoon van Semer, **47** Den zoon van
Maheli, den zoon van Musi, den zoon van Merari, den zoon
van Levi. **48** Hun broeders nu, de Levieten, waren gegeven
tot allerlei dienst des tabernakels van het huis Gods. **49**
Aaron nu en zijn zonen rookten op het altaar des
brandoffers, en op het reukaltaar, zijnde besteld tot al het
werk van het heilige der heiligen, en om over Israel
verzoening te doen, naar alles wat Mozes, de knecht Gods,
geboden had.

50 Dit nu zijn de kinderen van Aaron: Eleazar, was zijn zoon;
Pinehas zijn zoon; Abisua zijn zoon; **51** Bukki zijn zoon; Uzzi
zijn zoon; Serahja zijn zoon; **52** Merajoth zijn zoon; Amarja
zijn zoon; Ahitub zijn zoon; **53** Zadok zijn zoon; Ahimaaz
zijn zoon. **54** En dit waren hun woningen, naar hun kastelen,
in hun landpalen, namelijk van de zonen van Aaron, van het
huisgezin der Kahathieten, want dat lot was voor hen.

55 En zij gaven hun Hebron, in het land van Juda, en haar
voorsteden rondom dezelve. **56** Maar het veld der stad, en
haar dorpen, gaven zij Kaleb, den zoon van Jefunne. **57** En
den kinderen van Aaron gaven zij steden van Juda, de
vrijstad Hebron, en Libna en haar voorsteden, en Jattir en
Esthemoa, en haar voorsteden, **58** En Hilen en haar
voorsteden, en Debir en haar voorsteden, **59** En Asan en
haar voorsteden, en Beth-semes en haar voorsteden. **60** Van
den stam van Benjamin nu: Geba en haar voorsteden, en
Allemeth en haar voorsteden, en Anathoth en haar
voorsteden. Al hun steden, in hun huisgezinnen, waren
dertien steden. **61** Maar de kinderen van Kahath, die
overgebleven waren, hadden van het huisgezin van den
stam, uit den halven stam van half Manasse, bij het lot, tien
steden. **62** En de kinderen van Gerson, naar hun
huisgezinnen, hadden van den stam van Issaschar, en van
den stam van Aser, en van den stam van Nafthali, en van
den stam van Manasse in Basan, dertien steden. **63** De

kinderen van Merari, naar hun huisgezinnen, hadden van
den stam van Ruben, en van den stam van Gad, en van den
stam van Zebulon, bij het lot, twaalf steden. **64** Alzo gaven
de kinderen Israels aan de Levieten deze steden en haar
voorsteden. **65** En zij gaven ze bij het lot, van den stam der
kinderen van Juda, en van den stam der kinderen van
Simeon, en van den stam der kinderen van Benjamin, deze
steden, dewelke zij bij namen noemden. **66** Aan de overigen
nu, uit de huisgezinnen der kinderen van Kahath, dien
gewerden steden hunner landpale, van den stam van
Efraim. **67** Want zij gaven hun van de vrijsteden, Sichem en
haar voorsteden op het gebergte van Efraim, en Gezer en
haar voorsteden, **68** En Jokmeam en haar voorsteden, en
Beth-horon en haar voorsteden, **69** En Ajalon en haar
voorsteden, en Gath-rimmon en haar voorsteden. **70** En uit
den halven stam van Manasse: Aner en haar voorsteden, en
Bileam en haar voorsteden. De huisgezinnen der overige
kinderen van Kahath hadden deze steden: **71** De kinderen
van Gerson hadden van de huisgezinnen van den halven
stam van Manasse: Golan in Basan en haar voorsteden, en
Astharoth, en haar voorsteden. **72** En van den stam van
Issaschar: Kedes en haar voorsteden, Dobrath en haar
voorsteden, **73** En Ramoth en haar voorsteden, en Anem en
haar voorsteden. **74** En van den stam van Aser: Masal en
haar voorsteden, en Abdon en haar voorsteden, **75** En
Hukok en haar voorsteden, en Rehob en haar voorsteden. **76**
En van den stam van Nafthali: Kedes in Galilea, en haar
voorsteden, en Hammon en haar voorsteden, en Kirjathaim
en haar voorsteden. **77** De overige kinderen van Merari
hadden van den stam van Zebulon: Rimmono en haar
voorsteden, Thabor en haar voorsteden; **78** En aan gene
zijde van de Jordaan tegen Jericho, tegen het oosten aan de
Jordaan, van den stam van Ruben: Bezer in de woestijn, en
haar voorsteden, en Jahza en haar voorsteden, **79** En
Kedemoth en haar voorsteden, en Mefaath en haar
voorsteden; **80** En van den stam van Gad: Ramoth in Gilead,

en haar voorsteden, en Mahanaim en haar voorsteden, **81**
En Hesbon en haar voorsteden, en Jaezer en haar
voorsteden.

1 Chronicles 7

1 De kinderen van Issaschar waren Thola en Pua, Jasib en
Simron; vier. **2** De kinderen van Thola nu waren Uzzi, en
Refaja, en Jeriel, en Jachmai, en Jibsam, en Samuel; hoofden
van de huizen hunner vaderen, van Thola, kloeke helden in
hun geslachten; hun getal was in de dagen van David twee
en twintig duizend en zeshonderd. **3** En de kinderen van
Uzzi waren Jizrahja; en de kinderen van Jizrahja waren
Michael, en Obadja, en Joel, en Jisia; deze vijf waren al te
zamen hoofden. **4** En met hen naar hun geslachten, naar
hun vaderlijke huizen, waren de hopen des krijgsheirs zes
en dertig duizend; want zij hadden vele vrouwen en
kinderen. **5** En hun broeders, in alle huisgezinnen van
Issaschar, kloeke helden, waren zeven en tachtig duizend, al
dezelve in geslachtsregisters gesteld zijnde. **6** De kinderen
van Benjamin waren Bela, en Becher, en Jediael; drie.

7 En de kinderen van Bela waren Ezbon, en Uzzi, en Uzziel,
en Jerimoth, en Iri; vijf hoofden in de huizen der vaderen,
kloeke helden; die, in geslachtsregisters gesteld zijnde,
waren twee en twintig duizend en vier en dertig. **8** De
kinderen van Becher nu waren Zemira, en Joas, en Eliezer,
en Eljoenai, en Omri, en Jeremoth, en Abija, en Anathoth, en
Alemeth; deze allen waren kinderen van Becher. **9** Dezen nu
in geslachtsregisters gesteld zijnde, naar hun geslachten,
hoofden der huizen hunner vaderen, kloeke helden, waren
twintig duizend en tweehonderd. **10** De kinderen van Jediael
nu waren Bilhan; en de kinderen van Bilhan waren Jeus en
Benjamin, en Ehud, en Chenaana, en Zethan, en Tharsis, en
Ahi-sahar. **11** Alle dezen waren kinderen van Jediael, tot
hoofden der vaderen, kloeke helden, zeventien duizend en
tweehonderd, uitgaande in het heir ten strijde. **12** Daartoe
Suppim en Huppim waren kinderen van Ir, en Husim,

kinderen van Aher. **13** De kinderen van Nafthali waren
Jahziel, en Guni, en Jezer, en Sallum, kinderen van Bilha.

14 De kinderen van Manasse waren Asriel, welken de vrouw
van Gilead baarde; doch zijn bijwijf, de Syrische, baarde
Machir, den vader van Gilead.

15 Machir nu nam tot een vrouw de zuster van Huppim en
Suppim, en haar naam was Maacha; en de naam des
tweeden was Zelafead. Zelafead nu had dochters. **16** En
Maacha, de huisvrouw van Machir, baarde een zoon, en zij
noemde zijn naam Peres, en de naams zijns broeders was
Seres, en zijn zonen waren Ulam en Rekem. **17** De kinderen
van Ulam nu waren Bedan; deze zijn de kinderen van
Gilead, den zoon van Machir, den zoon van Manasse. **18**
Belangende nu zijn zuster Molecheth, zij baarde Ishod, en
Abiezer, en Mahela. **19** De kinderen van Semida nu waren
Ahjan, en Sechem, en Likhi, en Aniam. **20** En de kinderen
van Efraim waren Suthelah; en zijn zoon was Bered; en zijn
zoon Tahath; en zijn zoon Elada; en zijn zoon Tahath;

21 En zijn zoon was Zabad; en zijn zoon Suthelah, en Ezer,
en Elad. En de mannen van Gath, die in het land geboren
waren, doodden hen, omdat zij afgekomen waren om hun
vee te nemen.

22 Daarom droeg Efraim, hun vader, vele dagen leed; en
zijn broeders kwamen om hem te troosten. **23** Daarna ging
hij in tot zijn huisvrouw, en zij werd zwanger, en baarde een
zoon; en hij noemde zijn naam Beria, omdat zij in ellende
was in zijn huis.

24 Zijn dochter nu was Seera, die bouwde het lage en het
hoge Beth-horon, en Uzzen-seera. **25** En Refah was zijn
zoon, en Resef; en zijn zoon was Telah; en zijn zoon Tahan;
26 Zijn zoon was Ladan; zijn zoon Ammihud; zijn zoon

Elisama; **27** Zijn zoon was Non; zijn zoon Jozua. **28** En hun
bezitting en hun woning was Beth-el, en haar onderhorige
plaatsen; en tegen het oosten Naaran, en tegen het westen
Gezer en haar onderhorige plaatsen; en Sichem en haar
onderhorige plaatsen, tot Gaza toe, en haar onderhorige
plaatsen.

29 En aan de zijden der kinderen van Manasse was Beth-
sean en haar onderhorige plaatsen, Thaanach en haar
onderhorige plaatsen, Megiddo en haar onderhorige
plaatsen, Dor en haar onderhorige plaatsen. In deze hebben
de kinderen van Jozef, den zoon van Israel, gewoond. **30** De
kinderen van Aser waren Jimna, en Jisva, en Jisvi, en Beria,
en Sera, hunlieder zuster.

31 De kinderen van Beria nu waren Heber en Malchiel; hij is
de vader van Birzavith. **32** En Heber gewon Jaflet, en Somer,
en Hotham, en Sua, hunlieder zuster. **33** De kinderen van
Jaflet nu waren Pasach, en Bimhal, en Asvath; dit waren de
kinderen van Jaflet. **34** En de zonen van Semer waren Ahi en
Rohega, Jehubba en Aram. **35** En de kinderen van zijn
broeder Helem waren Zofah, en Jimna, en Seles, en Amal. **36**
De kinderen van Zofah waren Suah, en Harnefer, en Sual, en
Beri, en Jimra, **37** Bezer, en Hod, en Samma, en Silsa, en
Jithran, en Beera. **38** De kinderen van Jether nu waren
Jefunne, en Pispa, en Ara. **39** En de kinderen van Ulla waren
Arah, en Hanniel, en Rizja. **40** Deze allen waren kinderen
van Aser, hoofden der vaderlijke huizen, uitgelezene kloeke
helden, hoofden der vorsten; en zij werden in
geslachtsregisters geteld ten heire in den krijg; hun getal
was zes en twintig duizend mannen.

1 Chronicles 8

1 Benjamin nu gewon Bela, zijn eerstgeborene, Asbel, den
tweede, en Ahrah, den derde, **2** Naho, den vierde, en Rafa,
den vijfde, **3** Bela nu had deze kinderen: Addar, en Gera, en
Abihud, **4** En Abisua, en Naaman, en Ahoah, **5** En Gera, en
Sefufan, en Huram. **6** Dezen nu zijn de kinderen van Ehud;
dezen waren hoofden der vaderen van de inwoners te Geba,
en hij voerde hen over naar Manahath; **7** En Naaman, en
Ahia, en Gera; dezen voerde hij weg; en hij gewon Uzza en
Ahihud. **8** En Saharaim gewon kinderen in het land van
Moab (nadat hij dezelve weggezonden had) uit Husim en
Baara, zijn vrouwen; **9** En uit Hodes, zijn huisvrouw, gewon
hij Jobab, en Zibja, en Mesa, en Malcham, **10** En Jeuz, en
Sochja, en Mirma; dezen zijn zijne zonen, hoofden der
vaderen. **11** En uit Husim gewon hij Abitub en Elpaal. **12** De
kinderen van Elpaal nu waren Eber, en Misam, en Semed;
deze heeft Ono gebouwd, en Lod en haar onderhorige
plaatsen; **13** En Beria, en Sema; dezen waren hoofden der
vaderen van de inwoners te Ajalon; dezen hebben de
inwoners van Gath verdreven. **14** En Ahjo, Sasak en
Jeremoth, **15** En Zebadja, en Arad, en Eder, **16** En Michael,
en Jispa, en Joha waren kinderen van Beria. **17** En Zebadja,
en Mesullam, en Hizki, en Heber, **18** En Jismerai, en Jizlia en
Jobab, de kinderen van Elpaal. **19** En Jakim, en Zichri, en
Zabdi, **20** En Eljoenai, en Zillethai, en Eliel, **21** En Adaja, en
Beraja, en Simrath waren kinderen van Simei. **22** En Jispan,
en Eber, en Eliel, **23** En Abdon, en Zichri, en Hanan, **24** En
Hananja, en Elam, en Antothija, **25** En Jifdeja, en Pnuel
waren zonen van Sasak. **26** En Samserai, en Seharja, en
Athalja, **27** En Jaaresja, en Elia, en Zichri waren zonen van
Jeroham. **28** Dezen waren de hoofden der vaderen, hoofden
naar hun geslachten; dezen woonden te Jeruzalem. **29** En te
Gibeon woonde de vader van Gibeon; en de naam zijner

huisvrouw was Maacha. **30** En zijn eerstgeboren zoon was
Abdon, daarna Zur, en Kis, en Baal, en Nadab, **31** En Gedor,
en Ahio, en Zecher. **32** En Mikloth gewon Simea; en dezen
woonden ook tegenover hun broederen te Jeruzalem, met
hun broederen. **33** Ner nu gewon Kis, en Kis gewon Saul, en
Saul gewon Jonathan, en Malchi-sua, Abinadab, en Esbaal.

34 En Jonathans zoon was Merib-baal, en Merib-baal gewon
Micha. **35** De kinderen van Micha nu waren Pithon, en
Melech, en Thaarea, en Achaz. **36** En Achaz gewon
Jehoadda, en Jehoadda gewon Alemeth, en Azmaveth, en
Zimri; Zimri nu gewon Moza; **37** En Moza gewon Bina; zijn
zoon was Rafa; zijn zoon was Elasa; zijn zoon was Azel. **38**
Azel nu had zes zonen, en dit zijn hun namen; Azrikam,
Bochru, en Ismael, en Searja, en Obadja, en Hanan. Al dezen
waren zonen van Azel. **39** En de zonen van Esek, zijn
broeder, waren Ulam, zijn eerstgeborene, Jeus, de tweede,
en Elifelet, de derde. **40** En de zonen van Ulam waren
mannen, kloeke helden, den boog spannende, en zij hadden
vele zonen, en zoons zonen, honderd en vijftig. Al dezen
waren van de kinderen van Benjamin.

1 Chronicles 9

1 En gans Israel werd in geslachtsregisters geteld, en ziet,
zij zijn geschreven in het boek der koningen van Israel. En
die van Juda waren weggevoerd naar Babel, om hunner
overtredingen wil. **2** De eerste inwoners nu, die in hun
bezitting, in hun steden kwamen, waren de Israelieten, de
priesters, de Levieten, en de Nethinim.

3 Maar te Jeruzalem woonden van de kinderen van Juda, en
van de kinderen van Benjamin, en van de kinderen van
Efraim en Manasse; **4** Uthai, de zoon van Ammihud, den
zoon van Omri, den zoon van Imri, den zoon van Bani, van
de kinderen van Perez, den zoon van Juda. **5** En van de
Silonieten was Asaja, de eerstgeborene, en zijn kinderen. **6**
En van de kinderen van Zerah was Jeuel, en van hun
broederen waren zeshonderd en negentig. **7** En van de
kinderen van Benjamin waren Sallu, de zoon van Mesullam,
den zoon van Hodavia, den zoon van Hassenua; **8** En Jibnea,
de zoon van Jeroham, en Ela, de zoon van Uzzi, den zoon
van Michri; en Mesullam, de zoon van Sefatja, den zoon van
Reuel, den zoon van Jibnija; **9** En hun broederen naar hun
geslachten, negenhonderd zes en vijftig; al deze mannen
waren hoofden der vaderen in de huizen hunner vaderen. **10**
Van de priesteren nu, Jedaja, en Jojarib, en Jachin,

11 En Azarja, de zoon van Hilkija, den zoon van Mesullam,
den zoon van Zadok, den zoon van Merajoth, den zoon van
Ahitub, overste van het huis Gods; **12** En Adaja, de zoon van
Jeroham, den zoon van Pashur, den zoon van Malchija; en
Massi, de zoon van Adiel, den zoon van Jahzera, den zoon
van Mesullam, den zoon van Mesillemith, den zoon van
Immer. **13** Daartoe hun broeders, hoofden in de huizen
hunner vaderen, duizend zevenhonderd en zestig, kloeke

helden aan het werk van den dienst van het huis Gods. **14**
Van de Levieten nu waren Semaja, de zoon van Hasub, den
zoon van Azrikam, den zoon van Hasabja, van de kinderen
van Merari;

15 En Bakbakkar, Heres, en Galal, en Mattanja, de zoon van
Micha, den zoon van Zichri, den zoon van Asaf; **16** En
Obadja, de zoon van Semaja, den zoon van Galal, den zoon
van Jeduthun; en Berechja, de zoon van Asa, den zoon van
Elkana, woonachtig in de dorpen der Netofathieten. **17** De
poortiers nu waren: Sallum, en Akkub, en Talmon, en
Ahiman, en hun broeders; Sallum was het hoofd. **18** Ook tot
nog toe, aan de poort des konings oostwaarts, waren dezen
de poortiers onder de legers der kinderen van Levi. **19** En
Sallum, de zoon van Kore, den zoon van Ebjasaf, den zoon
van Korah, en zijn broeders van het huis zijns vaders, de
Korahieten, waren over het werk van den dienst, wachters
der dorpelen des tabernakels; gelijk hun vaders in het leger
des HEEREN geweest waren bewaarders van den ingang; **20**
Als Pinehas, de zoon van Eleazar, te voren voorganger bij
hen was, met welken de HEERE was. **21** Zacharja, de zoon
van Meselemja, was poortier aan de deur van de tent der
samenkomst. **22** Allen, die uitgelezen waren tot poortiers
aan de dorpelen, waren tweehonderd en twaalf. Dezen
waren in het geslachtsregister gesteld naar hun dorpen.
David en Samuel, de ziener, hadden hen in hun ambt
bevestigd. **23** Zij dan en hun zonen waren aan de poorten
van het huis des HEEREN, in het huis der tent, aan de
wachten. **24** Die poortiers waren aan de vier winden, tegen
het oosten, tegen het westen, tegen het noorden, en tegen
het zuiden. **25** En hun broeders waren op hun dorpen,
inkomende ten zevenden dage van tijd tot tijd, om met hen
te dienen; **26** Want in dat ambt waren vier overste poortiers,
die Levieten waren; en zij waren over de kameren en over de
schatten van het huis Gods. **27** En zij bleven over nacht

rondom het huis Gods; want op hen was de wacht, en zij
waren over de opening, en dat allen morgen.

28 En enigen van hen waren over de vaten van den dienst;
want bij getal droegen zij ze in, en bij getal droegen zij ze
uit. **29** Want uit dezelve zijn er besteld over de vaten, en
over al de heilige vaten, en over de meelbloem, en wijn, en
olie, en wierook, en specerij. **30** En uit de zonen der
priesteren waren de bereiders van het reukwerk der
specerijen. **31** En Mattithja uit de Levieten, dewelke was de
eerstgeborene van Sallum, den Korahiet, was in het ambt
over het werk, dat in pannen gekookt wordt. **32** En uit de
kinderen der Kahathieten, uit hun broederen, waren enigen
over de broden der toerichting, om die alle sabbatten te
bereiden. **33** Uit dezen zijn ook de zangers, hoofden der
vaderen onder de Levieten in de kameren, dienstvrij; want
dag en nacht was het op hen, in dat werk te zijn. **34** Dit zijn
de hoofden der vaderen onder de Levieten, hoofden in hun
geslachten; dezen woonden te Jeruzalem. **35** Maar te
Gibeon hadden gewoond Jeiel, de vader van Gibeon; de
naam zijner zuster nu was Maacha.

36 En Abdon was zijn eerstgeboren zoon, daarna Zur, en Kis,
en Baal, en Ner, en Nadab. **37** En Gedor, en Ahio, en
Zacharja, en Mikloth. **38** Mikloth nu gewon Simeam; dezen
woonden ook te Jeruzalem, tegenover hun broederen, met
hun broederen. **39** En Ner gewon Kis, en Kis gewon Saul, en
Saul gewon Jonathan, en Malchi-sua, en Abinadab, en
Esbaal. **40** En Jonathans zoon van Merib-baal, en Merib-baal
gewon Micha. **41** De kinderen van Micha nu waren Pithon,
en Melech, en Thaerea. **42** En Achaz gewon Jaera, en Jaera
gewon Alemeth, en Azmaveth, en Zimri; en Zimri gewon
Moza; **43** En Moza gewon Bina; wiens zoon was Refaja;
wiens zoon was Elasa; wiens zoon was Azel. **44** Azel nu had
zes zonen, en dit zijn hun namen: Azrikam, Bochru, en

Ismael, en Searja, en Obadja, en Hanan; dezen zijn Azels zonen.

1 Chronicles 10

1 En de Filistijnen streden tegen Israel, en de mannen van
Israel vloden voor het aangezicht der Filistijnen, en zij vielen
verslagen op het gebergte Gilboa. **2** En de Filistijnen hielden
dicht achter Saul aan en achter zijn zonen; en de Filistijnen
sloegen Jonathan, en Abinadab, en Malchi-sua, de zonen van
Saul. **3** En de strijd werd zwaar tegen Saul, en de schutters
met de bogen troffen hem aan; en hij vreesde zeer voor de
schutters. **4** Toen zeide Saul tot zijn wapendrager: Trek uw
zwaard uit en doorsteek mij daarmede, dat misschien deze
onbesnedenen niet komen, en met mij den spot drijven.
Maar zijn wapendrager wilde niet, want hij vreesde zeer.
Toen nam Saul het zwaard, en viel daarin. **5** Toen zijn
wapendrager zag, dat Saul dood was, zo viel hij ook in het
zwaard en stierf. **6** Alzo stierf Saul en zijn drie zonen; ook
zijn ganse huis is tegelijk gestorven. **7** Als al de mannen van
Israel, die in het dal waren, zagen, dat zij gevloden waren,
en dat Saul en zijn zonen dood waren, zo verlieten zij hun
steden, en zij vloden. Toen kwamen de Filistijnen en
woonden daarin. **8** Het geschiedde nu des anderen daags,
als de Filistijnen kwamen om de verslagenen te plunderen,
zo vonden zij Saul en zijn zonen, liggende op het gebergte
Gilboa.

9 En zij plunderden hem, en zij namen zijn hoofd en zijn
wapenen, en zij zonden ze in der Filistijnen land rondom, om
dit te boodschappen aan hun afgoden, en aan het volk. **10**
En zij leiden zijn wapenen in het huis huns gods; en zijn
hoofd hechtten zij in het huis van Dagon. **11** Als geheel
Jabes in Gilead hoorde alles, wat de Filistijnen Saul gedaan
hadden,

12 Zo maakten zich alle strijdbare mannen op, en zij namen
het lichaam van Saul, en de lichamen zijner zonen, en zij
brachten ze te Jabes; en zij begroeven hun beenderen onder
een eikenboom te Jabes, en zij vastten zeven dagen. **13** Alzo
stierf Saul, in zijn overtreding, waarmede hij overtreden had
tegen den HEERE, tegen het woord des HEEREN hetwelk hij
niet gehouden had; en ook omdat hij de waarzegster
gevraagd had, haar zoekende,

14 En den HEERE niet gezocht had; daarom doodde Hij
hem, en keerde het koninkrijk tot David, den zoon van Isai.

1 Chronicles 11

1 Toen vergaderde zich gans Israel tot David naar Hebron,
zeggende: Zie, wij zijn uw gebeente en uw vlees. **2** Zelfs ook
te voren, toen Saul nog koning was, hebt gij Israel uitgeleid
en ingeleid; ook heeft de HEERE, uw God, tot u gezegd: Gij
zult Mijn volk Israel weiden, en gij zult voorganger zijn van
Mijn volk Israel. **3** Ook kwamen alle oudsten in Israel tot den
koning naar Hebron, en David maakte een verbond met hen
te Hebron, voor het aangezicht des HEEREN; en zij zalfden
David ten koning over Israel, naar het woord des HEEREN,
door den dienst van Samuel. **4** En David toog henen, en
gans Israel, naar Jeruzalem, welke is Jebus; want daar waren
de Jebusieten, de inwoners des lands.

5 En de inwoners van Jebus zeiden tot David: Gij zult hier
niet inkomen. David dan nog won den burg Sion, welke is de
stad Davids. **6** Want David zeide: Al wie de Jebusieten het
eerst slaat, zal tot een hoofd, en tot een overste worden.
Toen beklom Joab, de zoon van Zeruja, dien het eerst;
daarom werd hij tot een hoofd. **7** David nu woonde op den
burg; daarom heet men dien de stad Davids. **8** En hij
bouwde de stad rondom, van Millo af, en rondom henen; en
Joab vernieuwde het overige der stad. **9** En David ging
geduriglijk voort, en werd groot, want de HEERE der
heirscharen was met hem. **10** Dezen nu waren de hoofden
der helden, die David had, die zich dapper bij hem gedragen
hebben in zijn koninkrijk bij geheel Israel, om hem koning te
maken, naar het woord des HEEREN over Israel.

11 Dezen nu zijn van het getal der helden, die David had:
Jasobam, de zoon van Hachmoni, was het hoofd der
dertigen, die zijn spies tegen driehonderd opheffende, hen
op eenmaal versloeg. **12** En na hem was Eleazar, de zoon

van Dodo, de Ahohiet; hij was onder die drie helden. **13** Hij
was met David te Pas-dammim, als de Filistijnen daar ten
strijde vergaderd waren, en het stuk des akkers vol gerst
was, en het volk voor het aangezicht der Filistijnen vlood;
14 En zij stelden zich in het midden van dat stuk, en
beschermden het, en zij sloegen de Filistijnen; en de HEERE
verloste hen door een grote verlossing. **15** En drie uit de
dertig hoofden togen af naar den rotssteen tot David in de
spelonk van Adullam; en het leger der Filistijnen had zich
gelegerd in het dal Refaim.

16 En David was toen in de vesting en de bezetting der
Filistijnen was toen te Bethlehem. **17** En David kreeg lust,
en zeide: Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems
bornput, die onder de poort is? **18** Toen braken die drie door
het leger der Filistijnen, en putten water uit Bethlehems
bornput, die onder de poort is, en zij droegen het en
brachten het tot David. Doch David wilde het niet drinken,
maar hij goot het uit voor den HEERE; **19** En hij zeide: Dat
late mijn God verre van mij zijn, van zulks te doen! Zou ik
het bloed dezer mannen drinken? Met gevaar huns levens,
ja, met gevaar huns levens hebben zij dat gebracht. En hij
wilde het niet drinken. Dit deden de drie helden. **20** Abisai
nu, de broeder van Joab, was ook het hoofd van drie; en hij,
verheffende zijn spies tegen driehonderd, versloeg hen; alzo
had hij een naam onder die drie.

21 Uit die drie was hij geeerd boven de twee; daarom werd
hij hun tot een overste; maar hij kwam tot aan de eerste drie
niet. **22** Benaja, de zoon van Jojada, de zoon eens dapperen
mans van Kabzeel, was groot van daden; hij versloeg twee
sterke leeuwen van Moab; ook ging hij af, en versloeg een
leeuw in het midden des kuils, in den sneeuwtijd. **23** Hij
versloeg ook een Egyptischen man, een man van grote
lengte, van vijf ellen; en die Egyptenaar had een spies in de
hand, als een weversboom; maar hij ging tot hem af met een

staf, en rukte de spies uit de hand des Egyptenaars, en hij
doodde hem met zijn eigen spies. **24** Deze dingen deed
Benaja, de zoon van Jojada; dies had hij een naam onder die
drie helden. **25** Ziet, hij was de heerlijkste van die dertig;
nochtans kwam hij tot aan de drie niet. En David stelde hem
over zijn trawanten. **26** De helden nu der heiren waren:
Asahel, de broeder van Joab; Elhanan, de zoon van Dodo,
van Bethlehem;

27 Sammoth, de Harodiet; Helez, de Peloniet; **28** Ira, de
zoon van Ikkes, de Thekoiet; Abiezer, de Anathothiet; **29**
Sibbechai, de Husathiet; Ilai, de Ahohiet; **30** Maharai, de
Netofathiet; Heled, de zoon van Baana, de Netofathiet; **31**
Ithai, de zoon van Ribai, van Gibea der kinderen Benjamins;
Benaja, de Pirhathoniet; **32** Hurai, van de beken van Gaas;
Abiel; de Arbathiet; **33** Azmaveth, de Baharumiet; Eljahba,
de Saalboniet; **34** Van de kinderen van Hasem, den
Gizoniet, was Jonathan, de zoon van Sage, de Harariet; **35**
Ahiam, de zoon van Sachar, de Harariet; Elifal, de zoon van
Ur; **36** Hefer, de Mecherathiet; Ahia, de Peloniet; **37** Hezro,
de Karmeliet; Naari, de zoon van Ezbai; **38** Joel, de broeder
van Nathan; Mibhar, de zoon van Geri; **39** Zelek, de
Ammoniet; Nahrai, de Berothiet, wapendrager van Joab, den
zoon van Zeruja; **40** Ira, de Jithriet; Gareb, de Jithriet; **41**
Uria, de Hethiet; Zabad, de zoon van Ahlai; **42** Adina, de
zoon van Siza, de Rubeniet, was het hoofd der Rubenieten;
nochtans waren er dertig boven hem; **43** Hanan, de zoon
van Maacha, en Josafat, de Mithniet; **44** Uzzia, de
Asterathiet; Sama, en Jeiel, de zoon van Hotham, den
Aroeriet; **45** Jediael, de zoon van Simri, en Joha, zijn broeder,
de Tiziet; **46** Eliel, Hammahavim en Jeribai, en Josavia, de
zonen van Elnaam; en Jithma, de Moabiet; **47** Eliel en Obed,
en Jaaziel van Mezobaja.

1 Chronicles 12

1 Dezen nu zijn het, die tot David kwamen naar Ziklag, toen
hij nog besloten was voor het aangezicht van Saul, den zoon
van Kis; zij waren ook onder de helden, die tot dien krijg
hielpen. **2** Gewapend met bogen, rechts en links met stenen
werpende, en met pijlen schietende uit den boog; zij waren
van de broederen van Saul, uit Benjamin. **3** Het hoofd was
Ahiezer, en Joas, zonen van Semaa, den Gibeathiet; daarna
Jeziel en Pelet, zonen van Azmaveth, en Beracha, en Jehu,
de Anathothiet. **4** En Jismaja, de Gibeoniet, was een held
onder de dertig, en over dertig gesteld; en Jirmeja, en
Jahaziel, en Johanan, en Jozabad, de Gederathiet; **5** Eluzai,
en Jerimoth, en Bealja, en Semarja, en Sefatja, de Harufiet; **6**
Elkana, en Jissia, en Azareel, en Joezer, en Jasobam, de
Korahieten; **7** En Joela en Zebadja, de zonen van Jeroham,
van Gedor. **8** Ook scheidden zich van de Gadieten af tot
David, in die vesting naar de woestijn, kloeke helden,
krijgslieden ten oorlog, toegerust met rondas en schild; en
hun aangezichten waren aangezichten der leeuwen; en zij
waren als de reeen op de bergen in snelheid. **9** Ezer was het
hoofd; Obadja de tweede; Eliab de derde; **10** Mismanna de
vierde; Jirmeja de vijfde; **11** Attai de zesde; Eliel de
zevende; **12** Johanan de achtste; Elzabad de negende; **13**
Jormeja de tiende; Machbannai de elfde. **14** Dezen waren
van de kinderen van Gad, hoofden des heirs; een van de
kleinsten was over honderd, en de grootste over duizend. **15**
Deze zelfden zijn het, die over de Jordaan gingen in de
eerste maand, toen dezelve vol was aan al haar oevers; en
zij verdreven al de inwoners der laagten, tegen het oosten
en tegen het westen. **16** Er kwamen ook van de kinderen
van Benjamin en Juda op de vesting tot David. **17** En David
ging uit hun tegemoet, en antwoordde, en zeide tot hen:
Indien gijlieden ten vrede tot mij gekomen zijt, om mij te

helpen, zo zal mijn hart tegelijk over ulieden zijn; maar
indien het is, om mij aan mijn vijanden bedriegelijk over te
leveren, daar toch geen wrevel in mijn handen is, de God
onzer vaderen zie het, en straffe het! **18** En de Geest toog
Amasai aan, den overste der hoofdlieden, en hij zeide: Wij
zijn uw, o David, en met u zijn wij, gij, zoon van Isai. Vrede,
vrede zij u, en vrede uw helperen; want uw God helpt u.
Toen nam David hen aan, en stelde hen tot hoofden der
benden. **19** Er vielen ook van Manasse tot David, toen hij
met de Filistijnen kwam, om tegen Saul te strijden, alhoewel
zij hen niet hielpen; want de vorsten der Filistijnen verlieten
hem met raad, zeggende: Met gevaar van onze hoofden zou
hij tot Saul, zijn heer, vallen. **20** Toen hij naar Ziklag toog,
vielen tot hem uit Manasse: Adnah, en Jozabad, en Jediael,
en Michael, en Jozabad, en Elihu, en Zillethai; hoofden der
duizenden, die in Manasse waren. **21** En dezen hielpen
David mede tegen die benden; want alle dezen waren
kloeke helden; en zij waren oversten in het heir. **22** Want er
kwamen er te dier tijd dag bij dag tot David, om hem te
helpen, tot een groot leger toe, als een leger Gods. **23** En dit
zijn de getallen der hoofden dergenen, die toegerust waren
ten heire, die tot David te Hebron kwamen, om het
koninkrijk van Saul tot hem te wenden, naar den mond des
HEEREN:

24 Van de kinderen van Juda, die rondassen en spiesen
droegen, waren zes duizend en achthonderd toegerust ten
heire; **25** Van de kinderen van Simeon, kloeke helden ten
heire, zeven duizend en honderd; **26** Van de kinderen van
Levi, vier duizend en zeshonderd; **27** En Jehojada was
overste der Aaronieten; en met hem waren er drie duizend
en zevenhonderd. **28** En Zadok was een jongeling, een
kloek held; en uit zijns vaders huis waren twee en twintig
oversten; **29** En van de kinderen van Benjamin, de
broederen van Saul, drie duizend; want tot nog toe waren er
velen van hen, die het met het huis van Saul hielden; **30** En

van de kinderen van Efraim, twintig duizend en
achthonderd, kloeke helden, mannen van naam in het huis
hunner vaderen; **31** En van den halven stam van Manasse
achttien duizend, die met namen uitgedrukt zijn, dat zij
kwamen, om David koning te maken; **32** En van de kinderen
van Issaschar, die ervaren waren in het verstand van de
tijden, om te weten wat Israel doen moest; hun hoofden
waren tweehonderd, en alle hun broeders pasten op hun
woord; **33** Uit Zebulon, uitgaande in het heir, toegerust ten
strijde met alle krijgswapenen, vijftig duizend; en om een
slagorde te houden met een onwankelbaar hart; **34** En uit
Nafthali, duizend oversten, en bij hen met rondas en spies,
zeven en dertig duizend. **35** En uit de Danieten, ten strijde
toegerust, acht en twintig duizend en zeshonderd; **36** En uit
Aser, uitgaande in het heir, om krijgsorde te houden, waren
veertig duizend; **37** En van gene zijde van de Jordaan, van
de Rubenieten, en Gadieten, en den halven stam van
Manasse, met allerlei krijgsgereedschap ten oorlog, honderd
en twintigduizend. **38** Al deze krijgslieden, die zich in
slagorde konden houden, kwamen met een volkomen hart te
Hebron, om David koning te maken over gans Israel. En ook
was al het overige van Israel een hart, om David tot koning
te maken. **39** En zij waren daar bij David drie dagen lang,
etende en drinkende; want hun broeders hadden voor hen
wat toebereid. **40** En ook de naasten aan hen, tot aan
Issaschar, en Zebulon, en Nafthali, brachten brood op
ezelen, en op kemelen, en op muildieren, en op runderen,
meelspijs, stukken vijgen, en stukken rozijnen, en wijn, en
olie, en runderen, en klein vee in menigte; want er was
blijdschap in Israel.

1 Chronicles 13

1 En David hield raad met de oversten der duizenden en der
honderden, en met alle vorsten. **2** En David zeide tot de
ganse gemeente van Israel: Indien het ulieden goeddunkt,
en van den HEERE, onzen God, te zijn, laat ons ons
uitbreiden, laat ons zenden aan onze overige broeders, in
alle landen van Israel, en de priesters en Levieten, die met
hen zijn in de steden, met haar voorsteden, opdat zij tot ons
vergaderd worden. **3** En laat ons de ark onzes Gods tot ons
wederhalen, want wij hebben ze in de dagen van Saul niet
gezocht. **4** Toen zeide de ganse gemeente, dat men alzo
doen zou; want die zaak was recht in de ogen des gansen
volks. **5** David dan vergaderde gans Israel van het
Egyptische Sichor af, tot daar men komt te Hamath, om de
ark Gods te brengen van Kirjath-jearim. **6** Toen toog David
op met het ganse Israel naar Baala, dat is, Kirjath-jearim,
hetwelk in Juda is, dat hij van daar ophaalde de ark Gods,
des HEEREN, Die tussen de cherubim woont, waar de Naam
wordt aangeroepen. **7** En zij voerden de ark Gods op een
nieuwen wagen uit het huis van Abinadab. Uza nu en Ahio
leidden den wagen. **8** En David en gans Israel speelden voor
het aangezicht Gods met alle macht, zo met liederen, als
met harpen, en met luiten, en met trommelen, en met
cimbalen, en met trompetten. **9** Toen zij aan den dorsvloer
van Chidon gekomen waren, zo strekte Uza zijn hand uit, om
de ark te houden, want de runderen struikelden.

10 Toen ontstak de toorn des HEEREN over Uza, en Hij sloeg
hem, omdat hij zijn hand had uitgestrekt aan de ark; en hij
stierf aldaar voor het aangezicht Gods. **11** En David ontstak,
dat de HEERE een scheur gescheurd had aan Uza; daarom
noemde hij diezelve plaats Perez-uza, tot op dezen dag. **12**
En David vreesde den HEERE te dien dage, zeggende: Hoe

zal ik de ark Gods tot mij brengen? **13** Daarom liet David de
ark niet tot zich brengen in de stad Davids, maar deed ze
afwijken in het huis van Obed-edom, den Gethiet. **14** Alzo
bleef de ark Gods bij het huisgezin van Obed-edom, in zijn
huis, drie maanden; en de HEERE zegende het huis van
Obed-edom, en alles, wat hij had.

1 Chronicles 14

1 Toen zond Hiram, de koning van Tyrus, boden tot David, en
cederenhout, en metselaars, en timmerlieden, dat zij hem
een huis bouwden. **2** En David merkte, dat hem de HEERE
tot koning bevestigd had over Israel; want zijn koninkrijk
werd ten hoogste verheven, om Zijns volks Israels wil. **3** En
David nam meer vrouwen te Jeruzalem, en David gewon
meer zonen en dochteren.

4 Dit nu zijn de namen der kinderen, die hij te Jeruzalem
had: Sammua, en Sobab, Nathan en Salomo, **5** En Jibchar,
en Elisua, en Elpelet, **6** En Nogah, en Nefeg, en Jafia, **7** En
Elisama, en Beeljada, en Elifelet. **8** Toen de Filistijnen
hoorden, dat David tot koning gezalfd was over het ganse
Israel, zo togen al de Filistijnen op om David te zoeken. Toen
David dat hoorde zo toog hij uit tegen hen.

9 Toen de Filistijnen kwamen, zo spreidden zij zich uit in de
laagte van Refaim. **10** Toen vraagde David God, zeggende:
Zal ik optrekken tegen de Filistijnen, en zult Gij hen in mijn
hand geven? En de HEERE zeide tot hem: Trek op, want Ik
zal hen in uw hand geven. **11** Toen zij nu optogen naar Baal-
perazim, zo sloeg hen David daar; en David zeide: God heeft
mijn vijanden door mijn hand gescheurd, als een scheur der
wateren; daarom noemden zij den naam derzelver plaats
Baal-perazim. **12** En daar lieten zij hun goden; en David
gebood, en zij werden met vuur verbrand. **13** Doch de
Filistijnen voeren nog voort, en zij verspreidden zich in dat
dal. **14** En David vraagde God nog eens; en God zeide tot
hem: Gij zult niet optrekken achter hen heen; maar
omsingel hen van boven, en kom tot hen tegenover de
moerbezienbomen. **15** En het zal geschieden, als gij hoort
het geruis van een gang in de toppen der

moerbezienbomen, kom dan uit ten strijde; want God zal
voor uw aangezicht uitgegaan zijn, om het leger der
Filistijnen te slaan. **16** David nu deed, gelijk als hem God
geboden had; en zij sloegen het heir der Filistijnen van
Gibeon af tot aan Gezer. **17** Alzo ging Davids naam uit in al
die landen; en de HEERE gaf Zijn verschrikking over al die
heidenen.

1 Chronicles 15

1 En David maakte zich huizen in zijn stad; en hij bereidde
der ark Gods een plaats, en spande een tent voor haar. **2**
Toen zeide David: Niemand mag de ark Gods dragen, dan de
Levieten; want die heeft de HEERE verkoren, om de ark Gods
te dragen, en om Hem te dienen tot in der eeuwigheid. **3**
Ook vergaderde David gans Israel te Jeruzalem, om de ark
des HEEREN op te halen aan haar plaats, die hij haar bereid
had. **4** En David verzamelde de kinderen van Aaron en de
Levieten. **5** Van de kinderen van Kehath was Uriel overste,
en van zijn broederen waren honderd en twintig. **6** Van de
kinderen van Merari was Asaja overste, en van zijn
broederen waren tweehonderd en twintig. **7** Van de kinderen
van Gersom was Joel overste, en van zijn broederen waren
honderd en dertig. **8** Uit de kinderen van Elizafan was
overste Semaja, en van zijn broederen waren tweehonderd.
9 Uit de kinderen van Hebron was Eliel overste, en zijn
broederen waren tachtig. **10** Uit de kinderen van Uzziel was
Amminadab overste, en zijn broederen waren honderd en
twaalf. **11** En David riep de priesters Zadok en Abjathar, en
de Levieten Uriel, Asaja en Joel, Semaja, en Eliel, en
Amminadab. **12** En hij zeide tot hen: Gijlieden zijt hoofden
der vaderen onder de Levieten; heiligt u, gij en uw broeders,
dat gij de ark des HEEREN, des Gods van Israel, opbrengt,
ter plaatse, die ik voor haar bereid heb. **13** Want omdat
gijlieden ten eerste dit niet deedt, heeft de HEERE, onze
God, onder ons een scheur gedaan, omdat wij Hem niet
gezocht hebben naar het recht. **14** Zo heiligden zich dan de
priesters en Levieten, om de ark des HEEREN, des Gods van
Israel, op te brengen. **15** En de kinderen der Levieten
droegen de ark Gods op hun schouderen, met de
draagbomen, die op hen waren, gelijk als Mozes geboden
had naar het woord des HEEREN. **16** En David zeide tot de

oversten der Levieten, dat zij hun broeders, de zangers, stellen zouden met muziekinstrumenten, met luiten, en harpen, en cimbalen, dat zij zich zouden doen horen, verheffende de stem met blijdschap. **17** Zo stelden dan de Levieten Heman, den zoon van Joel, en uit zijn broederen Asaf, den zoon van Berechja; en uit de zonen van Merari, hun broederen, Ethan, den zoon van Kusaja; **18** En met hen hun broeders van de tweede orde: Zecharja, Ben en Jaaziel, en Semiramoth, en Jehiel, en Unni, Eliab, en Benaja, en Maaseja, en Mattithja, en Elifele, en Mikneja, en Obed-edom, en Jeiel, de poortiers. **19** De zangers nu, Heman, Asaf en Ethan, lieten zich horen met koperen cimbalen; **20** En Zecharja, en Aziel, en Semiramoth, en Jehiel, en Unni, en Eliab, en Maaseja, en Benaja, met luiten op Alamoth. **21** En Mattithja, en Elifele, en Mikneja, en Obed-edom, en Jeiel, en Azazja, met harpen op de Scheminith, om den toon te versterken. **22** En Chenanja, de overste der Levieten, was over het opheffen; hij onderwees hen in het opheffen; want hij was verstandig. **23** En Berechja en Elkana waren poortiers der ark. **24** En Sebanja, en Josafat, en Nethaneel, en Amasai, en Zecharja, en Benaja, en Eliezer, de priesters, trompetten met trompetten voor de ark Gods; en Obed-edom en Jehia waren poortiers der ark. **25** Het geschiedde nu, dat David en de oudsten van Israel, en de oversten der duizenden, henengingen, om de ark des verbonds des HEEREN op te halen, uit het huis van Obed-edom, met vreugde;

26 Zo geschiedde het, doordien dat God de Levieten hielp, die de ark des verbonds des HEEREN droegen, dat zij zeven varren en zeven rammen offerden. **27** David nu was gekleed met een mantel van fijn linnen; ook al de Levieten, die de ark droegen, en de zangers, en Chenanja, de overste van het opheffen der zangers; ook had David een lijfrok aan van linnen. **28** Alzo bracht gans Israel de ark des verbonds des HEEREN op, met gejuich, en met geluid der bazuin, en met

trompetten, en met cimbalen, makende geluid met luiten en
met harpen. **29** Het geschiedde nu, toen de ark des
verbonds des HEEREN tot aan de stad Davids gekomen was,
dat Michal, de dochter van Saul, door een venster keek, en
den koning David zag, springende en spelende; zo verachtte
zij hem in haar hart.

1 Chronicles 16

1 Toen zij de ark Gods inbrachten, zo stelden zij ze in het
midden der tent, welke David voor haar gespannen had; en
zij offerden brandofferen en dankofferen voor het
aangezicht Gods. **2** Als David het brandoffer en de
dankofferen geeindigd had te offeren, zo zegende hij het
volk in den Naam des HEEREN. **3** En hij deelde een iegelijk
in Israel, van den man tot de vrouw, een iegelijk een bol
broods, en een schoon stuk vlees, en een fles wijn. **4** En hij
stelde voor de ark des HEEREN sommigen uit de Levieten tot
dienaars, en dat, om den HEERE, den God Israels, te
vermelden, en te loven, en te prijzen.

5 Asaf was het hoofd, en Zecharja de tweede na hem; Jeiel,
en Semiramoth, en Jehiel, en Mattithja, en Eliab, en Benaja,
en Obed-edom, en Jeiel, met instrumenten der luiten en met
harpen; en Asaf liet zich horen met cimbalen; **6** Maar Benaja
en Jahaziel, de priesters, steeds met trompetten voor de ark
des verbonds van God. **7** Te dienzelven dage gaf David ten
eerste dezen psalm, om den HEERE te loven, door den
dienst van Asaf, en zijn broederen.

8 Looft den HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden
bekend onder de volken. **9** Zingt Hem, psalmzingt Hem,
spreekt aandachtelijk van al Zijn wonderwerken. **10** Roemt u
in den Naam Zijner heiligheid; dat zich het hart dergenen,
die den HEERE zoeken, verblijde. **11** Vraagt naar den HEERE
en Zijn sterkte, zoekt Zijn aangezicht geduriglijk. **12**
Gedenkt Zijner wonderwerken, die Hij gedaan heeft, Zijner
wondertekenen, en de oordelen Zijns monds; **13** Gij, zaad
van Israel, Zijn dienaar, gij, kinderen van Jakob, Zijn
uitverkorenen! **14** Hij is de HEERE, onze God; Zijn oordelen
zijn over de gehele aarde. **15** Gedenkt tot in der eeuwigheid

Zijns verbonds, des woords, dat Hij ingesteld heeft tot in het duizendste geslacht; **16** Des verbonds, dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijns eeds aan Izak; **17** Welken Hij ook aan Jakob heeft gesteld tot een inzetting, aan Israel tot een eeuwig verbond; **18** Zeggende: Ik zal u het land Kanaan geven, een snoer van ulieder erfdeel; **19** Als gij weinige mensen in getal waart; ja, weinigen en vreemdelingen daarin. **20** En zij wandelden van volk tot volk, en van het ene koninkrijk tot een ander volk. **21** Hij liet niemand toe hen te onderdrukken; ook bestrafte Hij koningen om hunnentwil, zeggende: **22** Tast Mijn gezalfden niet aan, en doet Mijn profeten geen kwaad. **23** Zingt den HEERE, gij, ganse aarde, boodschapt Zijn heil van dag tot dag. **24** Vertelt Zijn eer onder de heidenen, Zijn wonderwerken onder alle volken. **25** Want de HEERE is groot, en zeer te prijzen, en Hij is vreselijk boven alle goden. **26** Want al de goden der volken zijn afgoden; maar de HEERE heeft de hemelen gemaakt. **27** Majesteit en heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht, sterkte en vrolijkheid zijn in Zijn plaats. **28** Geeft den HEERE, gij, geslachten der volken, geeft den HEERE eer en sterkte. **29** Geeft den HEERE de eer Zijns Naams, brengt offer, en komt voor Zijn aangezicht; aanbidt den HEERE in de heerlijkheid des heiligdoms. **30** Schrikt voor Zijn aangezicht, gij, gehele aarde! Ook zal de wereld bevestigd worden, dat zij niet bewogen worde. **31** Dat de hemelen zich verblijden, en de aarde verheuge zich, en dat men onder de heidenen zegge: De HEERE regeert. **32** Dat de zee bruise met haar volheid, dat het veld huppele van vreugde, met al wat daarin is. **33** Dan zullen de bomen des wouds juichen voor het aangezicht des HEEREN, omdat Hij komt, om de aarde te richten. **34** Looft den HEERE, want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid. **35** En zegt: Verlos ons, o God onzes heils, en verzamel ons, en red ons van de heidenen, dat wij Uw heiligen Naam loven, en dat wij ons Uws lofs roemen. **36** Geloofd zij de HEERE, de God Israels, van eeuwigheid tot eeuwigheid! En al het volk

zeide: Amen! en het loofde den HEERE. **37** Alzo liet hij daar,
voor de ark des verbonds des HEEREN, Asaf en zijn
broederen, om geduriglijk te dienen voor de ark, naardat op
elken dag besteld was.

38 Obed-edom nu, met hunlieder broederen, waren acht en
zestig; en hij stelde Obed-edom, den zoon van Jeduthun, en
Hosa, tot poortiers; **39** En den priester Zadok, en zijn
broederen, de priesters, voor den tabernakel des HEEREN op
de hoogte, welke te Gibeon is; **40** Om den HEERE de
brandofferen geduriglijk te offeren op het brandofferaltaar,
des morgens en des avonds; en zulks naar alles, wat er
geschreven staat in de wet des HEEREN, die Hij Israel
geboden had. **41** En met hen Heman en Jeduthun, en de
overige uitgelezenen, die met namen uitgedrukt zijn om den
HEERE te loven; want Zijn goedertierenheid is tot in der
eeuwigheid. **42** Met hen dan waren Heman en Jeduthun, met
trompetten en cimbalen voor degenen, die zich lieten horen,
en met instrumenten der muziek Gods; maar de zonen van
Jeduthun waren aan de poort. **43** Alzo toog het ganse volk
henen, een iegelijk in zijn huis; en David keerde zich, om
zijn huis te gaan zegenen.

1 Chronicles 17

1 Het geschiedde nu, als David in zijn huis woonde, dat
David tot Nathan, den profeet, zeide: Zie, ik woon in een
cederen huis, maar de ark des verbonds des HEEREN onder
gordijnen. **2** Toen zeide Nathan tot David: Doe alles, wat in
uw hart is, want God is met u. **3** Maar het geschiedde in
denzelven nacht, dat het woord Gods tot Nathan kwam,
zeggende:

4 Ga heen en zeg tot David, Mijn knecht: Alzo zegt de
HEERE: Gij zult Mij geen huis bouwen, om in te wonen. **5**
Want Ik heb in geen huis gewoond van dien dag af, dat Ik
Israel heb opgevoerd tot dezen dag toe; maar Ik ben gegaan
van tent tot tent, en van tabernakel tot tabernakel. **6** Overal,
waar Ik gewandeld heb met geheel Israel, heb Ik wel een
woord gesproken tot een van de richters van Israel,
denwelken Ik gebood Mijn volk te weiden, zeggende:
Waarom bouwt gijlieden Mij geen cederen huis? **7** Nu dan,
alzo zult gij zeggen tot Mijn knecht, tot David: Zo zegt de
HEERE der heirscharen: Ik heb u van de schaapskooi
genomen, van achter de schapen, opdat gij een voorganger
over Mijn volk Israel zoudt zijn; **8** En Ik ben met u geweest
overal, waar gij heengegaan zijt, en Ik heb al uw vijanden
uitgeroeid van voor uw aangezicht; en Ik heb u een naam
gemaakt, gelijk de naam is der groten, die op de aarde zijn.
9 En Ik heb voor Mijn volk Israel een plaats besteld, en hem
geplant, dat hij aan zijn plaats wone, en niet meer heen en
weder gedreven worde; en de kinderen der verkeerdheid
zullen hem niet meer krenken, gelijk als in het eerst. **10** En
van die dagen af, dat Ik geboden heb richters te wezen over
Mijn volk Israel; en heb al uw vijanden vernederd; ook heb Ik
u te kennen gegeven, dat u de HEERE een huis bouwen zal.
11 En het zal geschieden, als uw dagen zullen vervuld zijn,

dat gij heengaat tot uw vaderen, zo zal Ik uw zaad na u doen
opstaan, hetwelk uit uw zonen zijn zal, en Ik zal zijn
koninkrijk bevestigen.

12 Die zal Mij een huis bouwen, en Ik zal zijn stoel
bevestigen tot in der eeuwigheid. **13** Ik zal hem tot een
Vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn; en Mijn
goedertierenheid zal Ik van hem niet wenden, gelijk als Ik
die weggenomen heb van dien, die voor u geweest is; **14**
Maar Ik zal hem in Mijn huis bestendig maken, en in Mijn
Koninkrijk tot in eeuwigheid; en zijn stoel zal vast zijn tot in
eeuwigheid. **15** Naar al deze woorden, en naar dit ganse
gezicht, alzo sprak Nathan tot David. **16** Toen kwam de
koning David in, en bleef voor het aangezicht des HEEREN,
en hij zeide: Wie ben ik, HEERE God, en wat is mijn huis, dat
Gij mij tot hiertoe gebracht hebt?

17 En dit is klein in Uw ogen geweest, o God! daarom hebt
Gij van het huis Uws knechts tot van verre heen gesproken,
en Gij hebt mij naar menselijke wijze voorzien met deze
verhoging, o HEERE God! **18** Wat zal David meer bij U
daartoe voegen, vanwege de eer aan Uw knecht? Doch Gij
kent Uw knecht wel. **19** HEERE, om Uws knechts wil, en naar
Uw hart, hebt Gij al deze grote dingen gedaan, om al deze
grote dingen bekend te maken. **20** HEERE, er is niemand
gelijk Gij, en er is geen God behalve Gij, naar alles, wat wij
met onze oren gehoord hebben. **21** En wie is als Uw volk
Israel, een enig volk op de aarde, hetwelk God heengegaan
is Zich tot een volk te verlossen, dat Gij U een Naam
maaktet van grote en verschrikkelijke dingen, met de
heidenen uit te stoten van het aangezicht Uws volks,
hetwelk Gij uit Egypte verlost hebt? **22** En Gij hebt Uw volk
Israel U ten volk gemaakt tot in der eeuwigheid; en Gij,
HEERE, zijt hun tot een God geworden. **23** Nu dan, HEERE,
het woord, dat Gij over Uw knecht gesproken hebt, en over
zijn huis, dat worde waar tot in eeuwigheid; en doe, gelijk

als Gij gesproken hebt. **24** Ja, het worde waar, en Uw Naam
worde groot gemaakt tot in eeuwigheid, dat men zegge: De
HEERE der heirscharen, de God van Israel, is Israels God; en
het huis van David, Uw knecht, zij bestendig voor Uw
aangezicht. **25** Want Gij, mijn God, hebt voor het oor Uws
knechts geopenbaard, dat Gij hem een huis bouwen zoudt;
daarom heeft Uw knecht in zijn hart gevonden, om voor Uw
aangezicht te bidden. **26** Nu dan, HEERE, Gij zijt die God; en
Gij hebt dit goede over Uw knecht gesproken. **27** Nu dan,
het heeft U beliefd te zegenen het huis Uws knechts, dat het
in eeuwigheid voor Uw aangezicht zij; want Gij, HEERE, hebt
het gezegend, en het zal gezegend zijn in eeuwigheid.

1 Chronicles 18

1 Het geschiedde nu na dezen, dat David de Filistijnen
sloeg, en hen ten onder bracht; en hij nam Gath, en haar
onderhorige plaatsen, uit der Filistijnen hand. **2** Hij sloeg
ook de Moabieten, alzo dat de Moabieten Davids knechten
werden, brengende geschenken. **3** David sloeg ook Hadar-
ezer, den koning van Zoba, naar Hamath toe, toen hij
heentoog, om zijn hand te stellen aan de rivier Frath.

4 En David nam hem duizend wagens af, en zeven duizend
ruiters, en twintig duizend man te voet; en David
ontzenuwde al de wagen paarden; doch hij behield honderd
wagens daarvan over. **5** En de Syriers van Damaskus
kwamen, om Hadar-ezer, den koning van Zoba, te helpen;
maar David sloeg van de Syriers twee en twintig duizend
man. **6** En David leide bezetting in Syrie van Damaskus, alzo
dat de Syriers Davids knechten werden, geschenken
brengende. En de HEERE behoedde David overal, waar hij
heenging. **7** En David nam de gouden schilden, die bij
Hadar-ezers knechten waren, en hij bracht ze te Jeruzalem. **8**
Ook nam David zeer veel kopers uit Tibchath, en uit Chun,
steden van Hadar-ezer; daarvan heeft Salomo de koperen
zee, en de pilaren, en de koperen vaten gemaakt. **9** Toen
Thou, de koning van Hamath, hoorde, dat David de ganse
heirkracht van Hadar-ezer, den koning van Zoba, geslagen
had;

10 Zo zond hij zijn zoon Hadoram tot den koning David, om
hem naar zijn welstand te vragen, en om hem te zegenen,
vanwege dat hij met Hadar-ezer gestreden, en hem
verslagen had (want Hadar-ezer voerde oorlog tegen Thou),
en alle gouden, en zilveren, en koperen vaten; **11** Deze
heiligde de koning David ook den HEERE, met het zilver en

het goud, hetwelk hij medegebracht had van al de heidenen: van de Edomieten, en van de Moabieten, en van de kinderen Ammons, en van de Filistijnen, en van de Amalekieten.

12 Ook sloeg Abisai, de zoon van Zeruja, de Edomieten in
het Zoutdal, achttien duizend. **13** En hij leide bezetting in
Edom, zodat al de Edomieten Davids knechten werden; en
de HEERE behoedde David overal, waar hij heenging.

14 Alzo regeerde David over gans Israel, en hij deed zijn gansen volke recht en gerechtigheid.

15 Joab nu, de zoon van Zeruja, was over het heir; en
Josafat, de zoon van Ahilud, was kanselier; **16** En Zadok, de
zoon van Ahitub, en Abimelech, de zoon van Abjathar,
waren priesters, en Sausa schrijver; **17** En Benaja, de zoon
van Jojada, was over de Krethi en Plethi; maar de zonen van
David waren de eersten aan de hand des konings.

1 Chronicles 19

1 En het geschiedde na dezen, dat Nahas, de koning der
kinderen Ammons, stierf, en zijn zoon werd koning in zijn
plaats. **2** Toen zeide David: Ik zal weldadigheid doen aan
Hanun, den zoon van Nahas; want zijn vader heeft
weldadigheid aan mij gedaan. Daarom zond David boden,
om hem te troosten over zijn vader. Toen de knechten van
David in het land der kinderen Ammons tot Hanun kwamen,
om hem te troosten, **3** Zo zeiden de vorsten der kinderen
Ammons tot Hanun: Eert David uw vader in uw ogen, omdat
hij troosters tot u gezonden heeft? Zijn niet zijn knechten
tot u gekomen, om te doorzoeken, en om om te keren, en om
het land te verspieden? **4** Daarom nam Hanun de knechten
van David, en hij beschoor hen, en sneed hun klederen half
af tot aan de heupen, en liet hen henengaan. **5** Zij nu
gingen henen, en men boodschapte David van deze
mannen; en hij zond hun tegemoet; want die mannen waren
zeer beschaamd. De koning dan zeide: Blijft te Jericho,
totdat ulieder baard weder gewassen zij; komt dan
wederom. **6** Toen de kinderen Ammons zagen, dat zij zich
stinkende gemaakt hadden bij David, zo zond Hanun en de
kinderen Ammons duizend talenten zilvers, om zich
wagenen en ruiters te huren uit Mesopotamie, en uit Syrie-
maacha, en uit Zoba;

7 Zodat zij zich huurden twee en dertig duizend wagenen;
en de koning van Maacha en zijn volk kwamen en legerden
zich voor Medeba; ook vergaderden de kinderen Ammons uit
hun steden, en zij kwamen ten strijde. **8** Toen het David
hoorde, zo zond hij Joab en het ganse heir met de helden. **9**
Als de kinderen Ammons uitgetogen waren, zo stelden zij de
slagorde voor de poort der stad; maar de koningen, die
gekomen waren, die waren bijzonder in het veld. **10** Toen

Joab zag, dat de spits der slagorde van voren en van achteren tegen hem was, zo verkoos hij enigen uit alle uitgelezenen in Israel, en hij stelde hen in orde tegen de Syriers aan. **11** En het overige des volks gaf hij in de hand van zijn broeder Abisai, en zij stelden hen in orde tegen de kinderen Ammons aan. **12** En hij zeide: Indien mij de Syriers te sterk worden, zo zult gij mij komen verlossen; en indien de kinderen Ammons u te sterk worden, zo zal ik u verlossen. **13** Wees sterk, en laat ons sterk zijn voor ons volk, en voor de steden onzes Gods; de HEERE nu doe, wat goed is in Zijn ogen. **14** Toen naderde Joab en het volk, dat bij hem was, ten strijde voor het aangezicht der Syriers; en zij vloden voor zijn aangezicht. **15** Toen de kinderen Ammons zagen, dat de Syriers vloden, zo vloden zij ook voor het aangezicht van Abisai, zijn broeder, en zij kwamen in de stad; en Joab kwam te Jeruzalem. **16** Als de Syriers zagen, dat zij voor het aangezicht van Israel geslagen waren, zo zonden zij boden, en brachten de Syriers uit, die aan gene zijde der rivier woonden; en Sofach, de krijgsoverste van Hadar-ezer, toog voor hun aangezicht heen.

17 Toen het David werd aangezegd, zo vergaderde hij gans Israel, en hij toog over de Jordaan, en hij kwam tot hen, en hij stelde de slagorde tegen hen. Als David de slagorde tegen de Syriers gesteld had, zo streden zij met hem. **18** Doch de Syriers vloden voor het aangezicht van Israel, en David versloeg van de Syriers zeven duizend wagenen, en veertig duizend mannen te voet; daartoe doodde hij Sofach, den krijgsoverste. **19** Toen de knechten van Hadar-ezer zagen, dat zij geslagen waren, voor het aangezicht van Israel, zo maakten zij vrede met David, en dienden hem; en de Syriers wilden de kinderen Ammons niet meer verlossen.

1 Chronicles 20

1 Het geschiedde nu ten tijde van de wederkomst des jaars,
ten tijde als de koningen uittrokken, zo voerde Joab de
heirkracht, en hij verdierf het land der kinderen Ammons; en
hij kwam, en belegerde Rabba; maar David bleef te
Jeruzalem. En Joab sloeg Rabba, en verwoestte ze. **2** En
David nam de kroon huns konings van zijn hoofd, en hij
bevond haar in gewicht een talent gouds, en daar was
edelgesteente aan; en zij werd op Davids hoofd gezet, en hij
voerde zeer veel roofs uit de stad. **3** Hij voerde ook al het
volk uit, dat daarin was, en hij zaagde ze met de zaag, en
met ijzeren dorswagens, en met bijlen; en alzo deed David
aan al de steden der kinderen Ammons. Toen keerde David
wederom met al het volk naar Jeruzalem. **4** En het
geschiedde daarna, als de krijg met de Filistijnen te Gezer
opstond, toen sloeg Sibchai, de Husathiet, Sippai, die van de
kinderen van Rafa was; en zij werden ten ondergebracht.

5 Daarna was er nog een krijg tegen de Filistijnen, en
Elhanan, de zoon van Jair, versloeg Lachmi, den broeder van
Goliath, den Gethiet, wiens spieshout was als een
weversboom. **6** Daarna was er nog een krijg te Gath; en daar
was een zeer lang man, en zijn vingeren waren zes en zes,
vier en twintig, en hij was ook van Rafa geboren; **7** En hij
hoonde Israel, maar Jonathan, de zoon van Simea, den
broeder van David, versloeg hem. **8** Dezen waren van Rafa
geboren te Gath; en zij vielen door de hand van David, en
door de hand zijner knechten.

1 Chronicles 21

1 Toen stond de satan op tegen Israel, en hij porde David
aan, dat hij Israel telde. **2** En David zeide tot Joab en tot de
oversten des volks: Gaat heen, telt Israel van Ber-seba tot
Dan toe, en brengt hen tot mij, dat ik hun getal wete. **3** Toen
zeide Joab: De HEERE doe tot Zijn volk, gelijk zij nu zijn,
honderdmaal meer; zijn zij niet allen, o mijn heer koning,
mijn heer tot knechten? Waarom verzoekt mijn heer dit?
Waarom zou het Israel tot schuld worden? **4** Doch het woord
des konings nam de overhand tegen Joab; derhalve toog
Joab uit, en hij doorwandelde gans Israel; daarna kwam hij
weder te Jeruzalem. **5** En Joab gaf David de som van het
getelde volk; en gans Israel was elfhonderd duizend man,
die het zwaard uittrokken, en Juda vierhonderd duizend, en
zeventig duizend man, die het zwaard uittrokken.

6 Doch Levi en Benjamin telde hij onder dezelve niet; want
des konings woord was Joab een gruwel. **7** En deze zaak was
kwaad in de ogen Gods; daarom sloeg Hij Israel.

8 Toen zeide David tot God: Ik heb zeer gezondigd, dat ik
deze zaak gedaan heb; maar neem toch nu de misdaad Uws
knechts weg, want ik heb zeer zottelijk gehandeld. **9** De
HEERE nu sprak tot Gad, den ziener van David, zeggende:

10 Ga heen, en spreek tot David, zeggende: Aldus zegt de
HEERE: Drie dingen leg Ik u voor; kies u een uit die, dat Ik u
doe. **11** En Gad kwam tot David, en zeide tot hem: Zo zegt
de HEERE: Neem u uit: **12** Of drie jaren honger, of drie
maanden verteerd te worden voor het aangezicht uwer
wederpartij, en dat het zwaard uwer vijanden u achterhale;
of drie dagen het zwaard des HEEREN, dat is, de pestilentie
in het land, en een verdervenden engel des HEEREN in al de
landpalen van Israel? Zo zie nu toe, wat antwoord ik Dien zal

wedergeven, Die mij gezonden heeft. **13** Toen zeide David
tot Gad: Mij is zeer bange; laat mij toch in de hand des
HEEREN vallen; want Zijn barmhartigheden zijn zeer vele,
maar laat mij in de hand der mensen niet vallen. **14** De
HEERE dan gaf pestilentie in Israel; en er vielen van Israel
zeventig duizend man.

15 En God zond een engel naar Jeruzalem, om die te
verderven; en als hij haar verdierf, zag het de HEERE, en het
berouwde Hem over dat kwaad; en Hij zeide tot den
verdervenden engel: Het is genoeg, trek nu uw hand af. De
engel des HEEREN nu stond bij den dorsvloer van Ornan,
den Jebusiet. **16** Als David zijn ogen ophief, zo zag hij den
engel des HEEREN, staande tussen de aarde en tussen den
hemel, met zijn uitgetrokken zwaard in zijn hand,
uitgestrekt over Jeruzalem; toen viel David, en de oudsten,
bedekt met zakken, op hun aangezichten. **17** En David
zeide tot God: Ben ik het niet, die gezegd heb, dat men het
volk tellen zou? Ja, ik zelf ben het, die gezondigd en zeer
kwalijk gehandeld heb; maar deze schapen, wat hebben die
gedaan? O HEERE, mijn God, dat toch Uw hand tegen mij,
en tegen het huis mijns vaders zij, maar niet tegen Uw volk
ter plage. **18** Toen zeide de engel des HEEREN tot Gad, dat
hij David zeggen zou, dat David zou opgaan, om den HEERE
een altaar op te richten op den dorsvloer van Ornan, den
Jebusiet.

19 Zo ging dan David op naar het woord van Gad, dat hij in
den Naam des HEEREN gesproken had. **20** Toen zich Ornan
wendde, zo zag hij den engel; en zijn vier zonen, die bij hem
waren, verstaken zich; en Ornan dorste tarwe. **21** En David
kwam tot Ornan; en Ornan zag toe, en zag David; zo ging hij
uit den dorsvloer, en boog zich neder voor David, met het
aangezicht ter aarde. **22** En David zeide tot Ornan: Geef mij
de plaats des dorsvloers, dat ik op dezelve den HEERE een
altaar bouwe; geef ze mij voor het volle geld, opdat deze

plage opgehouden worde van over het volk. **23** Toen zeide
Ornan tot David: Neem ze maar henen, en mijn heer de
koning doe wat goed is in zijn ogen; zie, ik geef deze
runderen tot brandofferen, en deze sleden tot hout, en de
tarwe tot spijsoffer; ik geef het al. **24** En de koning David
zeide tot Ornan: Neen, maar ik zal het zekerlijk kopen voor
het volle geld; want ik zal voor den HEERE niet nemen wat
uw is, dat ik een brandoffer om niet offere. **25** En David gaf
aan Ornan voor die plaats zeshonderd gouden sikkelen van
gewicht. **26** Toen bouwde David aldaar den HEERE een
altaar, en hij offerde brandofferen en dankofferen. Als hij
den HEERE aanriep, zo antwoordde Hij hem door vuur uit
den hemel, op het brandofferaltaar. **27** En de HEERE zeide
tot den engel, dat hij zijn zwaard weder in zijn schede
steken zou. **28** Ter zelfder tijd, toen David zag, dat de HEERE
hem geantwoord had op den dorsvloer van Ornan, den
Jebusiet, zo offerde hij aldaar;

29 Want de tabernakel des HEEREN, dien Mozes in de
woestijn gemaakt had, en het altaar des brandoffers, was te
dier tijd op de hoogte te Gibeon. **30** David nu kon niet
heengaan voor hetzelve, om God te zoeken; want hij was
verschrikt voor het zwaard van den engel des HEEREN.

1 Chronicles 22

1 En David zeide: Hier zal het huis Gods des HEEREN zijn,
en hier zal het altaar des brandoffers voor Israel zijn. **2** En
David zeide, dat men vergaderen zou de vreemdelingen, die
in het land Israels waren; en hij bestelde steenhouwers, om
uit te houwen stenen, welke men behouwen zou, om het
huis Gods te bouwen. **3** En David bereidde ijzer in menigte,
tot nagelen aan de deuren der poorten, en tot de
samenvoegingen; ook koper in menigte, zonder gewicht; **4**
En cederenhout zonder getal; want de Sidoniers en de
Tyriers brachten tot David cederenhout in menigte. **5** Want
David zeide: Mijn zoon Salomo is een jongeling en teder; en
het huis, dat men den HEERE bouwen zal, zal men ten
hoogste groot maken, tot een Naam en tot heerlijkheid in
alle landen; ik zal hem nu voorraad bereiden. Alzo bereidde
David voorraad in menigte voor zijn dood. **6** Toen riep hij zijn
zoon Salomo, en gebood hem den HEERE, den God Israels,
een huis te bouwen.

7 En David zeide tot Salomo: Mijn zoon, wat mij aangaat,
het was in mijn hart den Naam des HEEREN, mijns Gods, een
huis te bouwen; **8** Doch het woord des HEEREN geschiedde
tot mij, zeggende: Gij hebt bloed in menigte vergoten, want
gij hebt grote krijgen gevoerd; gij zult Mijn Naam geen huis
bouwen, dewijl gij veel bloeds op de aarde voor Mijn
aangezicht vergoten hebt. **9** Zie, de zoon, die u geboren zal
worden, die zal een man der rust zijn, want Ik zal hem rust
geven van al zijn vijanden rondom henen; want zijn naam
zal Salomo zijn, en Ik zal vrede en stilte over Israel geven in
zijn dagen. **10** Die zal Mijn Naam een huis bouwen, en die
zal Mij tot een zoon zijn, en Ik hem tot een Vader; en Ik zal
den troon zijns rijks over Israel bevestigen tot in eeuwigheid.
11 Nu, mijn zoon, de HEERE zal met u zijn, en gij zult

voorspoedig zijn, en zult het huis des HEEREN, uws Gods,
bouwen, gelijk als Hij van u gesproken heeft. **12** Alleenlijk
de HEERE geve u kloekheid en verstand, en geve u bevel
over Israel, en dat om te onderhouden de wet des HEEREN,
uws Gods. **13** Dan zult gij voorspoedig zijn, als gij
waarnemen zult te doen de inzettingen en de rechten, die
de HEERE aan Mozes geboden heeft over Israel. Wees sterk
en heb goeden moed, vrees niet, en wees niet verslagen! **14**
Zie daar, ik heb in mijn verdrukking voor het huis des
HEEREN bereid honderd duizend talenten gouds, en duizend
maal duizend talenten zilvers; en des kopers en des ijzers is
geen gewicht, want het is er in menigte; ik heb ook hout en
stenen bereid; doe gij er nog meer bij. **15** Ook zijn er bij u in
menigte, die het werk kunnen doen, houwers, en
werkmeesters in steen en hout, en allerlei wijze lieden in
allerlei werk. **16** Des gouds, des zilvers, en des kopers, en
des ijzers is geen getal; maak u op, en doe het, en de HEERE
zal met u zijn. **17** Ook gebood David aan alle vorsten van
Israel, dat zij zijn zoon Salomo helpen zouden, zeggende:

18 Is niet de HEERE, uw God, met ulieden, en heeft u rust
gegeven rondom henen? Want Hij heeft de inwoners des
lands in mijn hand gegeven, en dit land is onderworpen
geworden voor het aangezicht des HEEREN, en voor het
aangezicht Zijns volks. **19** Zo begeeft dan nu uw hart en uw
ziel, om te zoeken den HEERE, uw God, en maakt u op, en
bouwt het heiligdom Gods des HEEREN; dat men de ark des
verbonds des HEEREN en de heilige vaten Gods in dit huis
brenge, dat den Naam des HEEREN zal gebouwd worden.

1 Chronicles 23

1 Toen nu David oud was en zat van dagen, maakte hij zijn
zoon Salomo tot koning over Israel. **2** En hij vergaderde al de
vorsten van Israel, ook de priesters en de Levieten.

3 En de Levieten werden geteld, van dertig jaren af en
daarboven; en hun getal was, naar hun hoofden, aan
mannen, acht en dertig duizend. **4** Uit dezen waren er vier
en twintig duizend om het werk van het huis des HEEREN
aan te drijven; en zes duizend ambtlieden en rechters; **5** En
vier duizend poortiers, en vier duizend lofzangers des
HEEREN, met instrumenten, die ik gemaakt heb, zeide
David, om lof te zingen. **6** En David verdeelde hen in
verdelingen, naar de kinderen van Levi, Gerson, Kehath en
Merari. **7** Uit de Gersonieten waren Ladan en Simei.

8 De kinderen van Ladan waren dezen: Jehiel, het hoofd, en
Zetham, en Joel; drie. **9** De kinderen van Simei waren
Selomith, en Haziel, en Haran, drie; dezen waren de hoofden
der vaderen van Ladan. **10** De kinderen van Simei nu waren
Jahath, Zina, en Jeus, en Beria; dezen waren de kinderen van
Simei; vier. **11** En Jahath was het hoofd, en Zizza de tweede;
maar Jeus en Beria hadden niet vele kinderen; daarom
waren zij in het vaderlijke huis maar van een telling. **12** De
kinderen van Kehath waren Amram, Jizhar, Hebron en Uzziel;
vier.

13 De kinderen van Amram waren Aaron en Mozes. Aaron nu
werd afgezonderd, dat hij heiligde de allerheiligste dingen,
hij en zijn zonen, tot in eeuwigheid, om te roken voor het
aangezicht des HEEREN, om Hem te dienen en om in Zijn
Naam tot in eeuwigheid te zegenen. **14** Aangaande nu
Mozes, den man Gods, zijn kinderen werden genoemd onder
den stam van Levi. **15** De kinderen van Mozes waren

Gersom en Eliezer. **16** Van de kinderen van Gersom was
Sebuel het hoofd. **17** De kinderen van Eliezer nu waren
dezen: Rehabja het hoofd; en Eliezer had geen andere
kinderen, maar de kinderen van Rehabja vermeerderden ten
hoogste. **18** Van de kinderen van Jizhar was Selomith het
hoofd. **19** Aangaande de kinderen van Hebron: Jeria was het
hoofd, Amarja de tweede, Jahaziel de derde, en Jekameam
de vierde. **20** Aangaande de kinderen van Uzziel: Micha was
het hoofd, en Jissia de tweede. **21** De kinderen van Merari
waren Maheli en Musi; de kinderen van Maheli waren Eleazar
en Kis.

22 En Eleazar stierf, en hij had geen zonen, maar dochters;
en de kinderen van Kis, haar broeders, namen ze. **23** De
kinderen van Musi waren Maheli, en Eder, en Jeremoth; drie.
24 Dit zijn de kinderen van Levi, naar het huis hunner
vaderen, de hoofden der vaderen, naar hun gerekenden in
het getal der namen naar hun hoofden, doende het werk
van den dienst van het huis des HEEREN van twintig jaren
oud en daarboven.

25 Want David had gezegd: De HEERE, de God Israels, heeft
Zijn volk rust gegeven, en Hij zal te Jeruzalem wonen tot in
eeuwigheid. **26** En ook aangaande de Levieten, dat zij den
tabernakel, noch enig van deszelfs gereedschap, tot deszelfs
dienst behorende, niet meer zouden dragen. **27** Want naar
de laatste woorden van David werden de kinderen van Levi
geteld, van twintig jaren oud en daarboven; **28** Omdat hun
standplaats was aan de hand der zonen van Aaron in den
dienst van het huis des HEEREN, over de voorhoven, en over
de kameren, en over de reiniging van alle heilige dingen, en
het werk van den dienst van het huis Gods; **29** Te weten tot
het brood der toerichting, en tot de meelbloem ten
spijsoffer, en tot ongezuurde vladen, en tot de pannen, en
tot het gerooste, en tot alle mate en afmeting; **30** En om alle
morgens te staan, om den HEERE te loven en te prijzen; en

desgelijks des avonds; **31** En tot al het offeren der
brandofferen des HEEREN, op de sabbatten, op de nieuwe
maanden, en op de gezette hoogtijden in getal, naar de
wijze onder hen, geduriglijk, voor het aangezicht des
HEEREN; **32** En dat zij de wacht van de tent der
samenkomst zouden waarnemen, en de wacht des
heiligdoms, en de wacht der zonen van Aaron, hun
broederen, in den dienst van het huis des HEEREN.

1 Chronicles 24

1 Aangaande nu de kinderen van Aaron, dit waren hun
verdelingen. De zonen van Aaron waren Nadab, en Abihu,
Eleazar en Ithamar. **2** Maar Nadab stierf, en Abihu, voor het
aangezicht huns vaders, en zij hadden geen kinderen. En
Eleazar en Ithamar bedienden het priesterambt. **3** David nu
verdeelde hen, en Zadok uit de kinderen van Eleazar, en
Abimelech uit de kinderen van Ithamar, naar hun ambt in
hun dienst. **4** En van de kinderen van Eleazar werden meer
gevonden tot hoofden der mannen, dan van de kinderen van
Ithamar, als zij hen afdeelden; van de kinderen van Eleazar
waren zestien hoofden der vaderlijke huizen, maar van de
kinderen van Ithamar, naar hun vaderlijke huizen, acht. **5** En
zij deelden hen door loten af, dezen met genen; want de
oversten des heiligdoms en de oversten Gods waren uit de
kinderen van Eleazar en van de kinderen van Ithamar. **6** En
Semaja, de zoon van Nethaneel, de schrijver, uit de
Levieten, schreef hen op, voor het aangezicht des konings,
en van de vorsten, en van den priester Zadok, en van
Achimelech, den zoon van Abjathar, en van de hoofden der
vaderen onder de priesters en onder de Levieten; een
vaderlijk huis werd genomen voor Eleazar, en desgelijks
werd genomen voor Ithamar. **7** Het eerste lot nu ging uit
voor Jojarib, het tweede voor Jedaja, **8** Het derde voor Harim,
het vierde voor Seorim, **9** Het vijfde voor Malchia, het zesde
voor Mijamin, **10** Het zevende voor Hakkoz, het achtste voor
Abia, **11** Het negende voor Jesua, het tiende voor Sechanja,
12 Het elfde voor Eljasib, het twaalfde voor Jakim, **13** Het
dertiende voor Huppa, het veertiende voor Jesebeab, **14** Het
vijftiende voor Bilga, het zestiende voor Immer, **15** Het
zeventiende voor Hezir, het achttiende voor Happizzes, **16**
Het negentiende voor Petahja, het twintigste voor Jehezkel,
17 Het een en twintigste voor Jachin, het twee en twintigste

voor Gamul, **18** Het drie en twintigste voor Delaja, het vier
en twintigste voor Maazja. **19** Het ambt van dezen in hun
dienst was te gaan in het huis des HEEREN, naar hun
ordening door de hand van Aaron, huns vaders; gelijk als
hem de HEERE, de God Israels, geboden had. **20** Van de
overige kinderen van Levi nu, was van de kinderen van
Amram Subael, van de kinderen van Subael was Jechdeja.

21 Aangaande Rehabja: van de kinderen van Rehabja was
Jissia het hoofd. **22** Van de Jizharieten was Selomoth; van de
kinderen van Selomoth was Jahath. **23** En van de kinderen
van Hebron was Jeria de eerste, Amarja de tweede, Jahaziel
de derde, Jekameam de vierde. **24** Van de kinderen van
Uzziel was Micha; van de kinderen van Micha was Samir; **25**
De broeder van Micha was Jissia; van de kinderen van Jissia
was Zecharja. **26** De kinderen van Merari waren Maheli en
Musi. De kinderen van Jaazia waren Beno. **27** De kinderen
van Merari van Jaazia waren Beno, en Soham, en Zakkur, en
Hibri.

28 Van Maheli was Eleazar; en die had geen kinderen. **29**
Aangaande Kis: de kinderen van Kis waren Jerahmeel. **30** En
de kinderen van Musi waren Maheli, en Eder, en Jeremoth.
Dezen zijn de kinderen der Levieten, naar hun vaderlijke
huizen. **31** En zij wierpen ook loten, nevens hun broederen,
de zonen van Aaron, voor het aangezicht van den koning
David, en Zadok, en Achimelech, en van de hoofden der
vaderen onder de priesteren en onder de Levieten; het
hoofd der vaderen tegen zijn kleinsten broeder.

1 Chronicles 25

1 En David, mitsgaders de oversten des heirs, scheidde af
tot den dienst, van de kinderen van Asaf, en van Heman, en
van Jeduthun, die met harpen, met luiten en met cimbalen
profeteren zouden; en die onder hen geteld werden, waren
mannen, bekwaam tot het werk van hun dienst. **2** Van de
kinderen van Asaf waren Zakkur, en Jozef, en Nethanja, en
Asarela, kinderen van Asaf; aan de hand van Asaf, die aan
des konings handen profeteerde. **3** Aangaande Jeduthun: de
kinderen van Jeduthun waren Gedalja, en Zeri, en Jesaja,
Hasabja en Mattithja, zes; aan de handen van hun vader
Jeduthun, op harpen profeterende met den HEERE te danken
en te loven. **4** Aangaande Heman: de kinderen van Heman
waren Bukkia, Mattanja, Uzziel, Sebuel, en Jerimoth,
Hananja, Hanani, Eliatha, Giddalti, en Romamthi-ezer,
Josbekasa, Mallothi, Hothir, Mahazioth. **5** Deze allen waren
kinderen van Heman, den ziener des konings, in de woorden
Gods, om den hoorn te verheffen; want God had Heman
veertien zonen gegeven, en drie dochters. **6** Dezen waren
altemaal aan de handen huns vaders gesteld tot het gezang
van het huis des HEEREN, op cimbalen, luiten, en harpen,
tot den dienst van het huis Gods, aan de handen van den
koning, van Asaf, Jeduthun, en van Heman. **7** En hun getal
met hun broederen, die geleerd waren in het gezang des
HEEREN, allen meesters, was tweehonderd acht en tachtig.
8 En zij wierpen de loten over de wacht, tegen elkander, zo
de kleinen, als de groten, den meester met den leerling.

9 Het eerste lot nu ging uit voor Asaf, namelijk voor Jozef.
Het tweede voor Gedalja; hij en zijn broederen, en zijn
zonen, waren twaalf. **10** Het derde voor Zakkur; zijn zonen
en zijn broederen, twaalf. **11** Het vierde voor Jizri; zijn zonen
en zijn broederen, twaalf. **12** Het vijfde voor Nethanja; zijn

zonen en zijn broederen, twaalf. **13** Het zesde voor Bukkia;
zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **14** Het zevende voor
Jesarela; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **15** Het achtste
voor Jesaja; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **16** Het
negende voor Mattanja; zijn zonen en zijn broederen, twaalf.
17 Het tiende voor Simei; zijn zonen en zijn broederen,
twaalf. **18** Het elfde voor Azareel; zijn zonen en zijn
broederen, twaalf. **19** Het twaalfde voor Hasabja; zijn zonen
en zijn broederen, twaalf. **20** Het dertiende voor Subael; zijn
zonen en zijn broederen, twaalf. **21** Het veertiende voor
Mattithja; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **22** Het
vijftiende voor Jeremoth; zijn zonen en zijn broederen,
twaalf. **23** Het zestiende voor Hananja; zijn zonen en zijn
broederen, twaalf. **24** Het zeventiende voor Josbekasa; zijn
zonen en zijn broederen, twaalf. **25** Het achttiende voor
Hanani; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **26** Het
negentiende voor Mallothi; zijn zonen en zijn broederen;
twaalf. **27** Het twintigste voor Eliatha; zijn zonen en zijn
broederen; twaalf. **28** Het een en twintigste voor Hothir; zijn
zonen en zijn broederen, twaalf. **29** Het twee en twintigste
voor Giddalti; zijn zonen en zijn broederen, twaalf. **30** Het
drie en twintigste voor Mahazioth; zijn zonen en zijn
broederen, twaalf. **31** Het vier en twintigste voor Romamthi-
ezer; zijn zonen en zijn broederen, twaalf.

1 Chronicles 26

1 Aangaande de verdelingen der poortiers: van de
Korahieten was Meselemja, de zoon van Kore, van de
kinderen van Asaf. **2** Meselemja nu had kinderen; Zecharja
was de eerstgeborene, Jediael de tweede, Zebadja de derde,
Jathniel de vierde, **3** Elam de vijfde, Johanan de zesde,
Eljeoenai de zevende. **4** Obed-edom had ook kinderen:
Semaja was de eerstgeborene, Jozabad de tweede, Joah de
derde, en Sachar de vierde, en Nethaneel de vijfde. **5**
Ammiel de zesde, Issaschar de zevende, Peullethai de
achtste; want God had hem gezegend. **6** Ook werden zijn
zoon Semaja kinderen geboren, heersende over het huis
huns vaders; want zij waren kloeke helden. **7** De kinderen
van Semaja waren Othni, en Refael, en Obed, en Elzabad,
zijn broeders, kloeke lieden; Elihu, en Semachja. **8** Deze
allen waren uit de kinderen van Obed-edom; zij, en hun
kinderen, en hun broeders, kloeke mannen in kracht tot den
dienst; daar waren er twee en zestig van Obed-edom. **9**
Meselemja nu had kinderen en broeders, kloeke lieden,
achttien. **10** En Hosa, uit de kinderen van Merari, had zonen;
Simri was het hoofd; (alhoewel hij de eerstgeborene niet
was, nochtans stelde hem zijn vader tot een hoofd). **11**
Hilkia was de tweede, Tebalja de derde, Zecharja de vierde;
al de kinderen en broederen van Hosa waren dertien. **12** Uit
dezen waren de verdelingen der poortiers onder de hoofden
der mannen, tot de wachten tegen hun broederen, om te
dienen in het huis des HEEREN. **13** En zij wierpen de loten,
zo de kleinen als de groten, naar hun vaderlijke huizen, tot
elke poort.

14 Het lot nu tegen het oosten viel op Salemja; maar voor
zijn zoon Zecharja, die een verstandig raadsman was, wierp
men de loten, en zijn lot is uitgekomen tegen het noorden;

15 Obed-edom tegen het zuiden; en voor zijn kinderen het
huis der schatkameren. **16** Suppim en Hosa tegen het
westen, met de poort Schallechet, bij den opgaanden hogen
weg, wacht tegenover wacht. **17** Tegen het oosten waren zes
Levieten; tegen het noorden des daags vier; tegen het
zuiden des daags vier; maar bij de schatkameren twee en
twee. **18** Aan Parbar tegen het westen waren er vier bij den
hogen weg, twee bij Parbar. **19** Dit zijn de verdelingen der
poortiers van de kinderen der Korahieten, en der kinderen
van Merari. **20** Ook was, van de Levieten, Ahia over de
schatten van het huis Gods, en over de schatten der
geheiligde dingen.

21 Van de kinderen van Ladan, kinderen van den Gersoniet
Ladan; van Ladan, den Gersoniet, waren hoofden der
vaderen Jehieli. **22** De kinderen van Jehieli waren Zetham en
Joel, zijn broeder; dezen waren over de schatten van het
huis des HEEREN. **23** Voor de Amramieten, van de
Jizharieten, van de Hebronieten, van de Uzzielieten, **24** En
Sebuel, de zoon van Gersom, den zoon van Mozes, was
overste over de schatten. **25** Maar zijn broeders van Eliezer
waren dezen: Rehabja was zijn zoon, en Jesaja zijn zoon, en
Joram zijn zoon, en Zichri zijn zoon, en Selomith zijn zoon.
26 Deze Selomith en zijn broeders waren over al de schatten
der heilige dingen, die de koning David geheiligd had,
mitsgaders de hoofden der vaderen, de oversten over
duizenden en honderden, en de oversten des heirs; **27** Van
de krijgen en van den buit hadden zij het geheiligd, om het
huis des HEEREN te onderhouden. **28** Ook alles, wat Samuel,
de ziener, geheiligd had, en Saul, de zoon van Kis, en Abner,
de zoon van Ner, en Joab, de zoon van Zeruja; al wat iemand
geheiligd had, was onder de hand van Selomith en zijn
broederen. **29** Van de Jizharieten waren Chenanja en zijn
zonen tot het buitenwerk in Israel, tot ambtlieden en tot
rechters.

30 Van de Hebronieten was Hasabja, en zijn broeders,
kloeke mannen, duizend en zevenhonderd, over de ambten
van Israel op deze zijde van de Jordaan tegen het westen,
over al het werk des HEEREN, en tot den dienst des konings.
31 Van de Hebronieten was Jeria het hoofd, van de
Hebronieten zijner geslachten onder de vaderen; in het
veertigste jaar des koninkrijks van David zijn er gezocht en
onder hen gevonden kloeke helden in Jaezer in Gilead. **32**
En zijn broeders waren kloeke lieden, twee duizend en
zevenhonderd hoofden der vaderen; en de koning David
stelde hen over de Rubenieten, en Gadieten, en den halven
stam der Manassieten, tot alle zaken Gods en de zaken des
konings.

1 Chronicles 27

1 Dit nu zijn de kinderen Israels naar hun getal, de hoofden
der vaderen, en de oversten der duizenden en der
honderden, met hun ambtlieden, den koning dienende in
alle zaken der verdelingen, aangaande en afgaande van
maand tot maand in al de maanden des jaars; elke verdeling
was vier en twintig duizend. **2** Over de eerste verdeling in
de eerste maand was Jasobam, de zoon van Zabdiel; en in
zijn verdeling waren er vier en twintig duizend. **3** Hij was uit
de kinderen van Perez, het hoofd van al de oversten der
heiren in de eerste maand. **4** En over de verdeling in de
tweede maand was Dodai, de Ahohiet, en over zijn verdeling
was Mikloth ook voorganger; in zijn verdeling waren er ook
vier en twintig duizend. **5** De derde overste des heirs in de
derde maand was Benaja, de zoon van Jojada, den
opperambtman; die was het hoofd; in zijn verdeling waren
er ook vier en twintig duizend. **6** Deze Benaja was een held
van de dertig, en over de dertig; en over zijn verdeling was
Ammizabad, zijn zoon. **7** De vierde, in de vierde maand, was
Asahel, de broeder van Joab, en na hem Zebadja, zijn zoon;
in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend. **8** De
vijfde, in de vijfde maand, was Samhuth, de Jizrahiet, de
overste; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig
duizend. **9** De zesde, in de zesde maand, was Ira, de zoon
van Ikkes, de Thekoiet; in zijn verdeling waren er ook vier en
twintig duizend. **10** De zevende, in de zevende maand, was
Helez, de Peloniet, uit de kinderen van Efraim; in zijn
verdeling waren er ook vier en twintig duizend. **11** De
achtste, in de achtste maand, was Sibbechai, de Husathiet,
van de Zerahieten; in zijn verdeling waren er ook vier en
twintig duizend. **12** De negende, in de negende maand, was
Abiezer, de Anathothiet; van de Benjaminieten; in zijn
verdeling waren er ook vier en twintig duizend. **13** De

tiende, in de tiende maand, was Maharai, de Nethofathiet,
van de Zerahieten; in zijn verdeling waren er ook vier en
twintig duizend. **14** De elfde, in de elfde maand, was Benaja,
de Pirhathoniet, van de kinderen van Efraim; in zijn
verdeling waren er ook vier en twintig duizend. **15** De
twaalfde, in de twaalfde maand, was Heldai, de Nethofathiet,
van Othniel; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig
duizend. **16** Doch over de stammen van Israel waren dezen:
over de Rubenieten was Eliezer, de zoon van Zichri,
voorganger; over de Simeonieten was Sefatja, de zoon van
Maacha;

17 Over de Levieten was Hasabja, de zoon van Kemuel; over
de Aaronieten was Zadok; **18** Over Juda was Elihu, uit de
broederen van David; over Issaschar was Omri, de zoon van
Michael; **19** Over Zebulon was Jismaja, de zoon van Obadja;
over Nafthali was Jerimoth, de zoon van Azriel; **20** Over de
kinderen van Efraim was Hosea, de zoon van Azazja; over
den halven stam van Manasse was Joel, de zoon van Pedaja;
21 Over half Manasse, in Gilead, was Jiddo, de zoon van
Zecharja; over Benjamin was Jaasiel, de zoon van Abner; **22**
Over Dan was Azarel, de zoon van Jeroham. Dezen waren de
oversten der stammen van Israel. **23** Maar David nam het
getal van die niet op, die twintig jaren oud en daar beneden
waren; omdat de HEERE gezegd had, dat Hij Israel
vermenigvuldigen zou als de sterren des hemels.

24 Joab, de zoon van Zeruja, had begonnen te tellen, maar
hij voleindde het niet, omdat er deshalve een grote toorn
over Israel gekomen was; daarom is het getal niet
opgebracht in de rekening der kronieken van den koning
David. **25** En over de schatten des konings was Azmaveth,
de zoon van Adiel; en over de schatten op het land, in de
steden, en in de dorpen, en in de torens, was Jonathan, de
zoon van Uzzia.

26 En over die, die het akkerwerk deden, in de
landbouwing, was Ezri, de zoon van Chelub. **27** En over de
wijngaarden was Simei, de Ramathiet; maar over hetgeen
dat van de wijnstokken kwam tot de schatten des wijns, was
Zabdi, de Sifmiet. **28** En over de olijfgaarden en de wilde
vijgebomen, die in de laagte waren, was Baal-hanan, de
Gederiet; maar Joas was over de schatten der olie. **29** En
over de runderen, die in Saron weidden, was Sitrai, de
Saroniet; maar over de runderen in de laagten, was Safat, de
zoon van Adlai. **30** En over de kemelen was Obil, de
Ismaeliet; en over de ezelinnen was Jechdeja, de
Meronothiet. **31** En over het kleine vee was Jaziz, de
Hageriet. Alle dezen waren oversten over de have, die de
koning David had. **32** En Jonathan, Davids oom, was raad,
een verstandig man; hij was ook schrijver; Jehiel nu, de zoon
van Hachmoni, was bij de zonen des konings. **33** En
Achitofel was raad des konings; en Husai, de Archiet, was
des konings vriend. **34** En na Achitofel was Jojada, de zoon
van Benaja, en Abjathar; maar Joab was des konings
krijgsoverste.

1 Chronicles 28

1 Toen vergaderde David te Jeruzalem alle oversten van
Israel, de oversten der stammen, en de oversten der
verdelingen, den koning dienende, en de oversten der
duizenden, en de oversten der honderden, en de oversten
van alle have en vee des konings en zijner zonen, met de
kamerlingen, en de helden, ja, allen kloeken held. **2** En de
koning David stond op zijn voeten, en hij zeide: Hoort mij,
mijn broeders, en mijn volk! Ik had in mijn hart een huis der
rust voor de ark des verbonds des HEEREN te bouwen, en
voor de voetbank der voeten onzes Gods, en ik heb
gereedschap gemaakt om te bouwen. **3** Maar God heeft tot
mij gezegd: Gij zult Mijn Naam geen huis bouwen, want gij
zijt een krijgsman, en gij hebt veel bloeds vergoten. **4** Nu
heeft mij de HEERE, de God Israels, verkoren uit mijns
vaders ganse huis, dat ik tot koning over Israel wezen zou in
eeuwigheid; want Hij heeft Juda tot een voorganger
verkoren, en mijns vaders huis in het huis van Juda; en
onder de zonen mijns vaders heeft Hij een welgevallen aan
mij gehad, dat Hij mij ten koning maakte over gans Israel. **5**
En uit al mijn zonen (want de HEERE heeft mij vele zonen
gegeven) zo heeft Hij mijn zoon Salomo verkoren, dat hij
zitten zou op den stoel des koninkrijks des HEEREN over
Israel. **6** En Hij heeft tot mij gezegd: Uw zoon Salomo, die zal
Mijn huis en Mijn voorhoven bouwen; want Ik heb hem Mij
uitverkoren tot een zoon, en Ik zal hem tot een Vader zijn. **7**
En Ik zal zijn koninkrijk bevestigen tot in eeuwigheid, indien
hij sterk wezen zal, om Mijn geboden en Mijn rechten te
doen, gelijk te dezen dage. **8** Nu dan, voor de ogen van het
ganse Israel, de gemeente des HEEREN, en voor de oren
onzes Gods, houdt en zoekt al de geboden des HEEREN, uws
Gods; opdat gijlieden dit goede land erfelijk bezit, en uw
kinderen na u tot in eeuwigheid doet erven. **9** En gij, mijn

zoon Salomo, ken den God uws vaders, en dien Hem met
een volkomen hart en met een willige ziel; want de HEERE
doorzoekt alle harten, en Hij verstaat al het gedichtsel der
gedachten; indien gij Hem zoekt, Hij zal van u gevonden
worden; maar indien gij Hem verlaat, Hij zal u tot in
eeuwigheid verstoten.

10 Zie nu toe, want de HEERE heeft u verkoren, dat gij een
huis ten heiligdom bouwt; wees sterk, en doe het. **11** En
David gaf zijn zoon Salomo een voorbeeld van het voorhuis,
met zijn behuizingen, en zijn schatkameren, en zijn
opperzalen, en zijn binnenkameren, en van het huis des
verzoendeksels;

12 En een voorbeeld van alles, wat bij hem door den Geest
was, namelijk van de voorhoven van het huis des HEEREN,
en van alle kameren rondom; tot de schatten van het huis
Gods, en tot de schatten der heilige dingen; **13** En van de
verdelingen der priesteren en der Levieten, en van alle werk
van den dienst van het huis des HEEREN, en van alle vaten
van den dienst van het huis des HEEREN. **14** Het goud gaf
hij naar het goudgewicht, tot alle vaten van elken dienst;
ook zilver tot alle zilveren vaten bij gewicht, tot al de vaten
van elken dienst; **15** En het gewicht tot de gouden
kandelaars, en hun gouden lampen, naar het gewicht van
elken kandelaar en zijn lampen; ook tot de zilveren
kandelaars, naar het gewicht van een kandelaar en zijn
lampen, naar den dienst van elken kandelaar. **16** Ook gaf hij
het goud naar het gewicht tot de tafelen der toerichting, tot
elke tafel, en het zilver tot de zilveren tafelen; **17** En louter
goud tot de krauwelen, en tot de sprengbekkens, en tot de
schotelen, en tot gouden bekers, het gewicht tot elken
beker, desgelijks tot zilveren bekers, tot elken beker het
gewicht; **18** En tot het reukaltaar gelouterd goud in gewicht;
en goud tot het voorbeeld des wagens, te weten der
cherubim, die de vleugels zouden uitbreiden, en de ark des

verbonds des HEEREN overdekken. **19** Dit alles heeft men
mij, zeide David, bij geschrift te verstaan gegeven van de
hand des HEEREN, te weten al de werken dezes voorbeelds.
20 En David zeide tot zijn zoon Salomo: Wees sterk, en heb
goeden moed, en doe het, vrees niet, en wees niet
verslagen; want de HEERE God, mijn God, zal met u zijn; Hij
zal u niet begeven, en Hij zal u niet verlaten, totdat gij al
het werk tot den dienst van het huis des HEEREN zult
volbracht hebben. **21** En zie, daar zijn de verdelingen der
priesteren en der Levieten, tot allen dienst van het huis
Gods; en bij u zijn tot alle werk allerlei vrijwilligen, met
wijsheid tot allen dienst, ook de vorsten, en het ganse volk,
bereid tot al uw bevelen.

1 Chronicles 29

1 Verder zeide de koning David tot de ganse gemeente: God
heeft mijn zoon Salomo alleen verkoren, een jongeling en
teder; dit werk daarentegen is groot, want het is geen paleis
voor een mens, maar voor God, den HEERE. **2** Ik heb nu uit
al mijn kracht bereid tot het huis mijns Gods, goud tot
gouden, en zilver tot zilveren, en koper tot koperen, ijzer tot
ijzeren, en hout tot houten werken; sardonixstenen en
vervullende stenen, versierstenen en borduursel, en allerlei
kostelijke stenen, en marmerstenen in menigte. **3** En
daartoe, uit mijn welgevallen tot het huis mijns Gods, geef ik
het bijzonder goud en zilver, dat ik heb, tot het huis mijns
Gods daarenboven, behalve al wat ik ten huize des
heiligdoms bereid heb; **4** Drie duizend talenten gouds, van
het goud van Ofir, en zeven duizend talenten gelouterd
zilver, om de wanden der huizen te overtrekken; **5** Goud tot
de gouden, en zilver tot de zilveren vaten, en tot alle werk,
door de hand der werkmeesteren te maken. En wie is er
willig, heden zijn hand den HEERE te vullen? **6** Toen gaven
vrijwillig de oversten der vaderen, en de oversten der
stammen van Israel, en de oversten der duizenden en der
honderden, en de oversten van het werk des konings;

7 En zij gaven, tot den dienst van het huis Gods, vijf
duizend talenten gouds, en tien duizend drachmen, en tien
duizend talenten zilvers, en achttien duizend talenten
kopers, en honderd duizend talenten ijzers. **8** En bij wien
stenen gevonden werden, die gaven zij in den schat van het
huis des HEEREN, onder de hand van Jehiel, den Gersoniet.
9 En het volk was verblijd over hun vrijwillig geven; want zij
gaven met een volkomen hart den HEERE vrijwillig; en de
koning David verblijdde zich ook met grote blijdschap. **10**
Daarom loofde David den HEERE voor de ogen der ganse

gemeente; en David zeide: Geloofd zijt Gij, HEERE, God van
onzen vader Israel, van eeuwigheid tot in eeuwigheid!

11 Uw, o HEERE, is de grootheid, en de macht, en de
heerlijkheid, en de overwinning, en de majesteit; want alles,
wat in den hemel en op aarde is, is Uw: Uw, o HEERE, is het
Koninkrijk, en Gij hebt U verhoogd tot een Hoofd boven
alles. **12** En rijkdom en eer zijn voor Uw aangezicht, en Gij
heerst over alles; en in Uw hand is kracht en macht; ook
staat het in Uw hand alles groot te maken en sterk te maken.
13 Nu dan, onze God, wij danken U, en loven den Naam
Uwer heerlijkheid. **14** Want wie ben ik, en wat is mijn volk,
dat wij de macht zouden verkregen hebben, om vrijwillig te
geven als dit is? Want het is alles van U, en wij geven het U
uit Uw hand. **15** Want wij zijn vreemdelingen en bijwoners
voor Uw aangezicht, gelijk al onze vaders; onze dagen op
aarde zijn als een schaduw, en er is geen verwachting. **16**
HEERE, onze God, al deze menigte, die wij bereid hebben
om U een huis te bouwen, den Naam Uwer heiligheid, dat is
van Uw hand, en het is alles Uw. **17** En ik weet, mijn God,
dat Gij het hart proeft, en dat Gij een welgevallen hebt aan
oprechtigheden. Ik heb in oprechtigheid mijns harten al
deze dingen vrijwillig gegeven, en ik heb nu met vreugde
Uw volk, dat hier bevonden wordt, gezien, dat het zich
jegens U vrijwillig gedragen heeft. **18** O HEERE, Gij, God
onzer vaderen, Abraham, Izak en Israel, bewaar dit in der
eeuwigheid in den zin der gedachten van het hart Uws
volks, en richt hun hart tot U. **19** En geef mijn zoon Salomo
een volkomen hart, om te houden Uw geboden, Uw
getuigenissen en Uw inzettingen; en om alles te doen, en
om dit paleis te bouwen, hetwelk ik bereid heb. **20** Daarna
zeide David tot de ganse gemeente: Looft nu den HEERE, uw
God! Toen loofde de ganse gemeente den HEERE, den God
hunner vaderen; en zij neigden het hoofd, en zij bogen zich
neder voor den HEERE, en voor den koning.

21 En zij offerden den HEERE slachtofferen; ook offerden zij
den HEERE brandofferen, des anderen morgens van dien
dag, duizend varren, duizend rammen, duizend lammeren,
met hun drankofferen; en slachtofferen in menigte, voor
gans Israel. **22** En zij aten en dronken deszelven daags voor
het aangezicht des HEEREN met grote vreugde; en zij
maakten Salomo, den zoon van David, ten andere male
koning, en zij zalfden hem den HEERE tot voorganger, en
Zadok tot priester. **23** Alzo zat Salomo op den troon des
HEEREN, als koning in zijns vaders Davids plaats, en hij was
voorspoedig; en gans Israel hoorde naar hem.

24 En al de vorsten, en helden, ja, ook al de zonen van den
koning David, gaven de hand, dat zij onder den koning
Salomo zijn zouden. **25** En de HEERE maakte Salomo groot
ten hoogste voor de ogen van gans Israel; en Hij gaf aan
hem een koninklijke majesteit, zodanige aan geen koning
van Israel voor hem geweest is. **26** Zo heeft dan David, de
zoon van Isai, geregeerd over gans Israel.

27 De dagen nu, die hij geregeerd heeft over Israel, zijn
veertig jaren; te Hebron regeerde hij zeven jaren, en te
Jeruzalem regeerde hij drie en dertig. **28** En hij stierf in
goeden ouderdom, zat van dagen, rijkdom en eer; en zijn
zoon Salomo regeerde in zijn plaats. **29** De geschiedenissen
nu van den koning David, de eerste en de laatste, ziet, die
zijn geschreven in de geschiedenissen van Samuel, den
ziener, en in de geschiedenissen van den profeet Nathan, en
in de geschiedenissen van Gad, den ziener; **30** Met al zijn
koninkrijk, en zijn macht, en de tijden, die over hem
verlopen zijn, en over Israel, en over al de koninkrijken der
landen.

2 Chronicles

2 Chronicles 1

1 En Salomo, de zoon van David, werd versterkt in zijn koninkrijk, want de HEERE, zijn God, was met hem, en maakte hem ten hoogste groot. **2** En Salomo sprak tot het ganse Israel, tot de oversten der duizenden en der honderden, en tot de richteren, en tot alle oversten in gans Israel, de hoofden der vaderen; **3** En zij gingen henen, Salomo en de ganse gemeente met hem, naar de hoogte, die te Gibeon was; want daar was de tent der samenkomst Gods, die Mozes, de knecht des HEEREN, in de woestijn gemaakt had. **4** (Maar de ark Gods had David van Kirjath-jearim opgebracht, ter plaatse, die David voor haar bereid had; want hij had voor haar een tent te Jeruzalem gespannen.) **5** Ook was het koperen altaar, dat Bezaleel, de zoon van Uri, den zoon van Hur, gemaakt had, aldaar voor den tabernakel des HEEREN; Salomo nu en de gemeente bezochten hetzelve. **6** En Salomo offerde daar, voor het aangezicht des HEEREN, op het koperen altaar, dat aan de tent der samenkomst was; en hij offerde daarop duizend brandofferen. **7** In dienzelfden nacht verscheen God aan Salomo; en Hij zeide tot hem: Begeer, wat Ik u geven zal.

8 En Salomo zeide tot God: Gij hebt aan mijn vader David grote weldadigheid gedaan; en Gij hebt mij koning gemaakt in zijn plaats; **9** Nu, HEERE God, laat Uw woord waar worden, gedaan aan mijn vader David; want Gij hebt mij koning gemaakt over een volk, menigvuldig als het stof der aarde; **10** Geef mij nu wijsheid en wetenschap, dat ik voor het aangezicht van dit volk uitga en inga; want wie zou dit Uw groot volk kunnen richten? **11** Toen zeide God tot Salomo: Daarom, dat dit in uw hart geweest is, en gij niet begeerd hebt rijkdom, goederen, noch eer, noch de ziel uwer haters, noch ook vele dagen begeerd hebt; maar wijsheid en

wetenschap voor u begeerd hebt, opdat gij Mijn volk mocht
richten, waarover Ik u koning gemaakt heb; **12** De wijsheid,
en de wetenschap is u gegeven; daartoe zal Ik u rijkdom, en
goederen, en eer geven, dergelijke geen koningen, die voor
u geweest zijn, gehad hebben, en na u zal dergelijke niet
zijn. **13** Alzo kwam Salomo te Jeruzalem, van de hoogte, die
te Gibeon is, van voor de tent der samenkomst; en hij
regeerde over Israel.

14 En Salomo vergaderde wagenen en ruiteren, zodat hij
duizend en vierhonderd wagenen, en twaalf duizend
ruiteren had; en hij leide ze in de wagensteden, en bij den
koning te Jeruzalem. **15** En de koning maakte het zilver en
het goud in Jeruzalem te zijn als stenen, en de cederen
maakte hij te zijn als wilde vijgebomen, die in de laagten
zijn, in menigte. **16** En het uitbrengen der paarden was
hetgeen Salomo uit Egypte had; en aangaande het
linnengaren, de kooplieden des konings namen het
linnengaren voor den prijs. **17** En zij brachten op, en
voerden een wagen uit van Egypte voor zeshonderd sikkelen
zilvers, en een paard voor eenhonderd en vijftig; en alzo
voerden zij die door hun hand uit, voor alle koningen der
Hethieten, en voor de koningen van Syrie.

2 Chronicles 2

1 Salomo nu dacht voor den Naam des HEEREN een huis te bouwen, en een huis voor zijn koninkrijk. **2** En Salomo telde zeventig duizend lastdragende mannen, en tachtig duizend mannen, die houwen zouden in het gebergte; mitsgaders drie duizend en zeshonderd opzieners over dezelve. **3** En Salomo zond tot Huram, den koning van Tyrus, zeggende: Gelijk als gij met mijn vader David gedaan hebt, en hebt hem cederen gezonden, om voor hem een huis te bouwen, om daarin te wonen, zo doe ook met mij.

4 Zie, ik zal een huis voor den Naam des HEEREN, mijns Gods, bouwen, om Hem te heiligen, om reukwerk der welriekende specerijen voor Zijn aangezicht aan te steken, en voor de toerichting des gedurigen broods, en voor de brandofferen des morgens en des avonds, op de sabbatten, en op de nieuwe maanden, en op de gezette hoogtijden des HEEREN, onzes Gods; hetwelk voor eeuwig is in Israel. **5** En het huis, dat ik zal bouwen, zal groot zijn; want onze God is groter dan alle goden. **6** Doch wie zou de kracht hebben, om voor Hem een huis te bouwen, dewijl de hemelen, ja, de hemel der hemelen, Hem niet bevatten zouden? En wie ben ik, dat ik voor Hem een huis zou bouwen, ten ware om reukwerk voor Zijn aangezicht aan te steken? **7** Zo zend mij nu een wijzen man, om te werken in goud, en in zilver, en in koper, en in ijzer, en in purper, en karmozijn, en hemelsblauw, en die weet graveerselen te graveren, met de wijzen, die bij mij zijn in Juda en in Jeruzalem, die mijn vader David beschikt heeft. **8** Zend mij ook cederen, dennen, en algummimhout uit Libanon; want ik weet, dat uw knechten het hout van Libanon weten te houwen; en zie, mijn knechten zullen met uw knechten zijn. **9** En dat om mij hout in menigte te bereiden; want het huis, dat ik zal bouwen, zal

groot en wonderlijk zijn. **10** En zie, ik zal uw knechten, den
houwers, die het hout houwen, twintig duizend kor
uitgeslagen tarwe, en twintig duizend kor gerst geven;
daartoe twintig duizend bath wijn, en twintig duizend bath
olie. **11** Huram nu, de koning van Tyrus, antwoordde door
schrift, en zond tot Salomo: Daarom dat de HEERE Zijn volk
lief heeft, heeft Hij u over hen tot koning gesteld.

12 Verder zeide Huram: Geloofd zij de HEERE, de God
Israels, Die den hemel en de aarde gemaakt heeft, dat Hij
den koning David een wijzen zoon, kloek in voorzichtigheid
en verstand, gegeven heeft, die een huis voor den HEERE,
en een huis voor zijn koninkrijk bouwe! **13** Zo zend ik nu
een wijzen man, kloek van verstand, Huram Abi; **14** Den
zoon ener vrouw uit de dochteren van Dan, en wiens vader
een man geweest is van Tyrus, die weet te werken in goud,
en in zilver, in koper, in ijzer, in stenen, en in hout, in
purper, in hemelsblauw, en in fijn linnen, en in karmozijn, en
om alle graveersels te graveren, en om te bedenken allen
vernuftigen vond, die hem zal voorgesteld worden, met uw
wijzen, en de wijzen van mijn heer, uw vader David. **15** Zo
zende nu mijn heer zijn knechten de tarwe en de gerst, de
olie en den wijn, die hij gezegd heeft. **16** En wij zullen hout
houwen uit den Libanon, naar al uw nooddruft, en zullen het
tot u met vlotten, over de zee, naar Jafo brengen; en gij zult
het laten ophalen naar Jeruzalem. **17** En Salomo telde al de
vreemde mannen, die in het land van Israel waren,
achtervolgens de telling, met dewelke zijn vader David die
geteld had; en er werden gevonden honderd drie en vijftig
duizend en zeshonderd.

18 En hij maakte uit dezelve zeventig duizend lastdragers,
en tachtig duizend houwers in het gebergte, mitsgaders drie
duizend en zeshonderd opzieners, om het volk te doen
arbeiden.

2 Chronicles 3

1 En Salomo begon het huis des HEEREN te bouwen te
Jeruzalem, op den berg Moria, die zijn vader David gewezen
was, in de plaats, die David toebereid had, op den dorsvloer
van Ornan, den Jebusiet. **2** Hij begon nu te bouwen in de
tweede maand, op den tweeden dag, in het vierde jaar van
zijn koninkrijk. **3** En deze zijn de grondleggingen van
Salomo, om het huis Gods te bouwen: de lengte in ellen,
naar de eerste mate, was zestig ellen, en de breedte twintig
ellen.

4 En het voorhuis, hetwelk vooraan was, was in de lengte,
naar de breedte van het huis, twintig ellen, en de hoogte
honderd en twintig; hetwelk hij van binnen overtrok met
louter goud. **5** Het grote huis nu overdekte hij met
dennenhout; daarna overtoog hij dat met goed goud; en hij
maakte daarop palmen en ketenwerk. **6** Hij overtoog ook het
huis met kostelijke stenen tot versiering; het goud nu was
goud van Parvaim. **7** Daartoe overdekte hij aan het huis de
balken, de posten en de wanden daarvan, en de deuren
daarvan met goud; en hij graveerde cherubs aan de
wanden. **8** Verder maakte hij het huis van het heilige der
heiligen, welks lengte, naar de breedte van het huis, was
twintig ellen, en de breedte daarvan twintig ellen; en hij
overtoog dat met goed goud, tot zeshonderd talenten. **9** En
het gewicht der nagelen was tot vijftig sikkelen gouds; en hij
overtoog de opperzalen met goud. **10** Ook maakte hij, in het
huis van het heilige der heiligen, twee cherubim van
uittrekkend werk, en hij overtoog die met goud.

11 Aangaande de vleugelen der cherubim, hun lengte was
twintig ellen; des enen vleugel was van vijf ellen, rakende

aan den wand van het huis, en de andere vleugel van vijf ellen, rakende aan den vleugel des anderen cherubs.

12 Insgelijks was de vleugel des anderen cherubs van vijf
ellen, rakende aan den wand van het huis; en de andere
vleugel was van vijf ellen, klevende aan den vleugel des
anderen cherubs. **13** De vleugelen dezer cherubim
spreidden zich uit twintig ellen; en zij stonden op hun
voeten, en hun aangezichten waren huiswaarts. **14** Hij
maakte ook den voorhang van hemelsblauw, en purper, en
karmozijn, en fijn linnen; en hij maakte cherubs daarop.

15 Nog maakte hij voor het huis twee pilaren, van vijf en
dertig ellen in lengte; en het kapiteel, dat op derzelver
hoofd was, was van vijf ellen. **16** Ook maakte hij ketenen,
als in de aanspraakplaats, en hij zette ze op de hoofden der
pilaren; daartoe maakte hij honderd granaatappelen, en
zette ze tussen de ketenen. **17** En hij richtte de pilaren op
voor aan den tempel, een ter rechterhand, en een ter
linkerhand; en hij noemde den naam van den rechter Jachin,
en den naam van den linker Boaz.

2 Chronicles 4

1 Hij maakte ook een koperen altaar, van twintig ellen in
zijn lengte, en twintig ellen in zijn breedte, en tien ellen in
zijn hoogte. **2** Daartoe maakte hij de gegoten zee; van tien
ellen was zij, van haar enen rand tot haar anderen rand,
rondom rond, en van vijf ellen in haar hoogte, en een
meetsnoer van dertig ellen omving ze rondom.

3 Onder dezelve nu was de gelijkenis van runderen, rondom
henen, die omsingelende, tien in een el, omringende de zee
rondom; twee rijen dezer runderen waren in haar gieting
gegoten. **4** Zij stond op twaalf runderen, drie ziende naar
het noorden, en drie ziende naar het westen, en drie ziende
naar het zuiden, en drie ziende naar het oosten; en de zee
was boven op dezelve; en al hun achterdelen waren
inwaarts. **5** Haar dikte nu was een hand breed, en haar rand
als het werk van den rand eens bekers of ener leliebloem,
bevattende vele bathen; zij hield drie duizend. **6** En hij
maakte tien wasvaten, en stelde vijf ter rechter hand en vijf
ter linkerhand, om daarin te wassen; wat ten brandoffer
behoort, staken zij daarin; maar de zee was, opdat de
priesters zich daarin zouden wassen.

7 Hij maakte ook tien gouden kandelaren, naar hun wijze,
en hij stelde ze in den tempel, vijf aan de rechterhand, en
vijf aan de linkerhand. **8** Ook maakte hij tien tafelen, en hij
zette ze in den tempel, vijf aan de rechterhand, en vijf aan
de linkerhand; en hij maakte honderd gouden
sprengbekkens. **9** Verder maakte hij het voorhof der
priesteren, en het grote voorhof, mitsgaders de deuren voor
het voorhof, en overtoog hun deuren met koper.

10 De zee nu zette hij aan de rechterzijde, naar het oosten,
tegenover het zuiden. **11** Daartoe maakte Huram de potten,

en de schoffelen, en de sprengbekkens; alzo voleindde
Huram het werk te maken, dat hij voor den koning Salomo
aan het huis Gods maakte.

12 De twee pilaren, en de bollen, en de twee kapitelen, op
het hoofd der pilaren; en de twee netten, om de twee bollen
der kapitelen te bedekken, die op der pilaren hoofd waren;
13 En de vierhonderd granaatappelen tot de twee netten:
twee rijen van granaatappelen tot elk net, om de twee
bollen der kapitelen te bedekken, die boven op de pilaren
waren. **14** Hij maakte ook de stellingen; en wasvaten
maakte hij op de stellingen; **15** Een zee, en de twaalf
runderen daaronder. **16** Insgelijks de potten, en de
schoffelen, en de krauwelen, en al hun vaten maakte Huram
Abi voor den koning Salomo, voor het huis des HEEREN, van
gepolijst koper. **17** In de vlakte van de Jordaan goot ze de
koning, in dichte aarde, tussen Sukkoth, en tussen
Zeredatha. **18** En Salomo maakte al deze vaten, in grote
menigte; want het gewicht des kopers werd niet onderzocht.
19 Ook maakte Salomo alle vaten, die voor het huis Gods
waren, en het gouden altaar, en de tafelen, waarop de
toonbroden zijn;

20 En de kandelaren met hun lampen, van gesloten goud,
om die naar de wijze aan te steken, voor de
aanspraakplaats; **21** En de bloemen, en de lampen, en de
snuiters, van goud; het was het volmaaktste goud; **22**
Mitsgaders de gaffelen, en de sprengbekkens, en de
rookschalen, en de wierookvaten, van gesloten goud;
aangaande den ingang van het huis, zijn binnenste deuren,
van het heilige der heiligen, en de deuren van het huis des
tempels waren van goud.

2 Chronicles 5

1 Alzo werd al het werk volbracht, dat Salomo aan het huis
des HEEREN maakte. Daarna bracht Salomo de geheiligde
dingen van zijn vader David; en het zilver, en het goud, en
al de vaten leide hij onder de schatten van het huis Gods. **2**
Toen vergaderde Salomo de oudsten van Israel, en al de
hoofden der stammen, de oversten der vaderen onder de
kinderen Israels, te Jeruzalem, om de ark des verbonds des
HEEREN op te brengen uit de stad Davids, dewelke is Sion.

3 En alle mannen van Israel verzamelden zich tot den
koning op het feest, hetwelk was in de zevende maand. **4** En
al de oudsten van Israel kwamen, en de Levieten namen de
ark op. **5** En zij brachten de ark, en de tent der samenkomst
opwaarts, mitsgaders al de heilige vaten, die in de tent
waren; deze brachten de priesters en Levieten opwaarts. **6**
De koning Salomo nu, en de ganse vergadering van Israel,
die bij hem vergaderd waren voor de ark, offerden schapen
en runderen, die vanwege de menigte niet konden geteld
noch gerekend worden. **7** Alzo brachten de priesters de ark
des verbonds des HEEREN tot haar plaats, tot de
aanspraakplaats van het huis, tot het heilige der heiligen,
tot onder de vleugelen der cherubim. **8** Want de cherubim
spreidden de beide vleugelen over de plaats der ark; en de
cherubim overdekten de ark en haar handbomen van boven.
9 Daarna schoven zij de handbomen verder uit, dat de
hoofden der handbomen gezien werden uit de ark, voor aan
de aanspraakplaats, maar buiten niet gezien werden; en zij
was daar tot op dezen dag. **10** Er was niets in de ark, dan
alleen de twee tafelen, die Mozes bij Horeb daarin gedaan
had als de HEERE een verbond maakte met de kinderen
Israels, toen zij uit Egypte uitgetogen waren. **11** En het
geschiedde, als de priesters uit het heilige uitgingen; (want

al de priesters, die gevonden werden, hadden zich
geheiligd, zonder de verdelingen te houden;

12 En de Levieten, die zangers waren van hen allen, van
Asaf, van Heman, van Jeduthun, en van hun zonen, en van
hun broederen, in fijn linnen gekleed, met cimbalen, en met
luiten, en harpen, stonden tegen het oosten des altaars, en
met hen tot honderd en twintig priesteren toe, trompettende
met trompetten.) **13** Het geschiedde dan, als zij eenpariglijk
trompetten en zongen, om een eenparige stem te laten
horen, prijzende en lovende den HEERE; en als zij de stem
verhieven met trompetten, en met cimbalen, en andere
muzikale instrumenten, en als zij den HEERE prezen, dat Hij
goed is, dat Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid; dat het
huis met een wolk vervuld werd, namelijk het huis des
HEEREN. **14** En de priesters konden, vanwege die wolk, niet
staan, om te dienen; want de heerlijkheid des HEEREN had
het huis Gods vervuld.

2 Chronicles 6

1 Toen zeide Salomo: De HEERE heeft gezegd, dat Hij in de
donkerheid zou wonen. **2** En ik heb U een huis ter
woonstede gebouwd, en een vaste plaats tot Uw eeuwige
woning. **3** Daarna wendde de koning zijn aangezicht om, en
zegende de ganse gemeente van Israel; en de ganse
gemeente van Israel stond. **4** En hij zeide: Geloofd zij de
HEERE, de God van Israel, Die met Zijn mond tot mijn vader
David gesproken heeft, en heeft het met Zijn handen
vervuld, zeggende: **5** Van dien dag af, dat Ik Mijn volk uit
Egypteland uitgevoerd heb, heb Ik geen stad verkoren uit
alle stammen van Israel, om een huis te bouwen, dat Mijn
Naam daar zou wezen; en geen man verkoren om een
voorganger te zijn over Mijn volk Israel. **6** Maar Ik heb
Jeruzalem verkoren, dat Mijn Naam daar zou wezen; en Ik
heb David verkoren, dat hij over Mijn volk Israel wezen zou.
7 Het was ook in het hart van mijn vader David, een huis te
bouwen den Naam des HEEREN, des Gods van Israel. **8** Maar
de HEERE zeide tot mijn vader David: Dewijl dat in uw hart
geweest is, Mijn Naam een huis te bouwen, gij hebt
welgedaan, dat het in uw hart geweest is. **9** Evenwel, gij zult
dat huis niet bouwen, maar uw zoon, die uit uw lenden
voortkomen zal, die zal Mijn Naam dat huis bouwen. **10** Zo
heeft de HEERE Zijn woord bevestigd, dat Hij gesproken
had; want ik ben opgestaan in de plaats van mijn vader
David, en ik zit op den troon van Israel, gelijk als de HEERE
gesproken heeft; en ik heb een huis gebouwd den Naam des
HEEREN, des Gods van Israel. **11** En ik heb daar de ark
gesteld, waarin het verbond des HEEREN is, hetwelk Hij
maakte met de kinderen Israels. **12** En hij stond voor het
altaar des HEEREN, tegenover de ganse gemeente van
Israel; en hij breidde zijn handen uit;

13 (Want Salomo had een koperen gestoelte gemaakt, en
had het gesteld in het midden des voorhofs; zijnde vijf ellen
in zijn lengte en vijf ellen in zijn breedte, en drie ellen in zijn
hoogte; en hij stond daarop, en knielde op zijn knieen voor
de ganse gemeente van Israel, en breidde zijn handen uit
naar den hemel). **14** En hij zeide: HEERE, God van Israel, er
is geen God gelijk Gij, in den hemel noch op de aarde,
houdende het verbond en de weldadigheid aan Uw
knechten, die voor Uw aangezicht met hun ganse hart
wandelen; **15** Die Uw knecht, mijn vader David, gehouden
hebt, wat Gij tot hem gesproken hadt; want met Uw mond
hebt Gij gesproken, en met Uw hand vervuld, gelijk het te
dezen dage is. **16** En nu, HEERE, God van Israel, houd Uw
knecht, mijn vader David, wat Gij tot hem gesproken hebt,
zeggende: Geen man zal u van voor Mijn aangezicht
afgesneden worden, die zitte op den troon van Israel;
alleenlijk zo uw zonen hun weg bewaren, om te wandelen in
Mijn wet, gelijk als gij gewandeld hebt voor Mijn aangezicht.
17 Nu dan, o HEERE, God van Israel! Laat Uw woord waar
worden, hetwelk Gij gesproken hebt tot Uw knecht, tot
David. **18** Maar waarlijk, zou God bij de mensen op de aarde
wonen? Ziet de hemelen, ja, de hemel der hemelen, zouden
U niet begrijpen, hoeveel te min dit huis, dat ik gebouwd
heb? **19** Wend U dan nog tot het gebed Uws knechts, en tot
zijn smeking, o HEERE, mijn God, om te horen naar het
geroep en naar het gebed, dat Uw knecht voor Uw
aangezicht bidt. **20** Dat Uw ogen open zijn, dag en nacht,
over dit huis, over de plaats, van dewelke Gij gezegd hebt,
Uw Naam daar te zullen zetten; om te horen naar het gebed,
hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats. **21** Hoor dan
naar de smekingen van Uw knecht, en van Uw volk Israel,
die in deze plaats zullen bidden; en hoor Gij uit de plaats
Uwer woning, uit den hemel, ja, hoor, en vergeef. **22**
Wanneer iemand tegen zijn naaste zal gezondigd hebben,
en die hem een eed des vloeks opgelegd zal hebben, om

zichzelven te vervloeken, en de eed des vloeks voor Uw
altaar in dit huis komen zal;

23 Hoor Gij dan uit den hemel, en doe, en richt Uw
knechten, vergeldende den goddeloze, gevende zijn weg op
zijn hoofd, en rechtvaardigende den rechtvaardige, gevende
hem naar zijn gerechtigheid. **24** Wanneer ook Uw volk Israel
voor het aangezicht des vijands zal geslagen worden, omdat
zij tegen U gezondigd zullen hebben, en zich bekeren, en
Uw Naam belijden, en voor Uw aangezicht in dit huis bidden
en smeken zullen,

25 Hoor Gij dan uit den hemel, en vergeef de zonden van
Uw volk Israel, en breng hen weder in het land, dat Gij hun
en hun vaderen gegeven hebt. **26** Als de hemel zal gesloten
zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd
zullen hebben; en zij in deze plaats bidden, en Uw Naam
belijden, en van hun zonden zich bekeren zullen, als Gij hen
geplaagd zult hebben;

27 Hoor Gij dan in den hemel, en vergeef de zonden Uwer
knechten en van Uw volk Israel, als Gij hun zult geleerd
hebben den goeden weg, in denwelken zij wandelen zullen;
en geef regen op Uw land, dat Gij Uw volk tot een erfenis
gegeven hebt. **28** Als er honger in het land wezen zal, als er
pest wezen zal, als er brandkoren of honigdauw,
sprinkhanen en kevers wezen zullen, als iemand van zijn
vijanden in het land zijner poorten hem belegeren zal, of
enige plage, of enige krankheid wezen zal;

29 Alle gebed, alle smeking, die van enig mens, of van al
Uw volk Israel geschieden zal, als zij erkennen, een ieder
zijn plage en zijn smarte, en een ieder zijn handen in dit
huis uitbreiden zal; **30** Hoor Gij dan uit den hemel, de vaste
plaats Uwer woning, en vergeef, en geef een iegelijk naar al
zijn wegen, gelijk Gij zijn hart kent; want Gij alleen kent het

hart van de kinderen der mensen. **31** Opdat zij U vrezen, om
te wandelen in Uw wegen, al de dagen, die zij leven zullen
op het land, dat Gij onzen vaderen gegeven hebt. **32** Zelfs
ook aangaande den vreemde, die van Uw volk Israel niet zijn
zal, maar uit verren lande, om Uws groten Naams, en Uwer
sterke hand, en Uws uitgestrekten arms wil, komen zal; als
zij komen, en bidden zullen in dit huis;

33 Hoor Gij dan uit den hemel, uit de vaste plaats Uwer
woning, en doe naar alles, waarom die vreemde tot U roepen
zal; opdat alle volken der aarde Uw Naam kennen, zo om U
te vrezen, gelijk Uw volk Israel, als om te weten, dat Uw
Naam genoemd wordt over dit huis, hetwelk ik gebouwd
heb. **34** Wanneer Uw volk in den krijg tegen zijn vijanden
uittrekken zal door den weg, dien Gij hen heenzenden zult,
en zullen tot U bidden naar den weg dezer stad, die Gij
verkoren hebt, en naar dit huis, hetwelk ik Uw Naam
gebouwd heb; **35** Hoor dan uit den hemel hun gebed en hun
smeking, en voer hun recht uit. **36** Wanneer zij gezondigd
zullen hebben tegen U (want geen mens is er, die niet
zondigt), en Gij tegen hen vertoornd zult zijn, en hen
leveren zult voor het aangezicht des vijands, dat degenen,
die hen gevangen hebben, hen gevankelijk wegvoeren in
een land, dat verre of nabij is; **37** En zij in het land, waar zij
gevankelijk weggevoerd zijn, weder aan hun hart brengen
zullen, dat zij zich bekeren, en tot U smeken in het land
hunner gevangenis, zeggende: Wij hebben gezondigd,
verkeerdelijk gedaan, en goddelooslijk gehandeld; **38** En zij
zich tot U bekeren, met hun ganse hart en met hun ganse
ziel, in het land hunner gevangenis, waar zij hen gevankelijk
weggevoerd hebben, en bidden zullen naar den weg huns
lands, dat Gij hun vaderen gegeven hebt, en naar deze stad,
die Gij verkoren hebt, en naar dit huis, dat ik Uw Naam
gebouwd heb; **39** Hoor dan uit den hemel, uit de vaste
plaats Uwer woning, hun gebed en hun smekingen, en voer
hun recht uit, en vergeef Uw volk, wat zij tegen U gezondigd

zullen hebben. **40** Nu, mijn God, laat toch Uw ogen open en
Uw oren opmerkende zijn tot het gebed dezer plaats. **41** En
nu, HEERE God, maak U op tot Uw rust, Gij en de ark Uwer
kracht; laat Uw priesters, HEERE God, met heil bekleed
worden, en laat Uw gunstgenoten over het goede blijde zijn.
42 O HEERE God! wend het aangezicht Uws gezalfden niet
af; gedenk der weldadigheden van David, Uw knecht.

2 Chronicles 7

1 Als nu Salomo voleind had te bidden, zo daalde het vuur
van den hemel, en verteerde het brandoffer en de
slachtofferen; en de heerlijkheid des HEEREN vervulde het
huis. **2** En de priesters konden niet ingaan in het huis des
HEEREN; want de heerlijkheid des HEEREN had het huis des
HEEREN vervuld. **3** En als al de kinderen Israels dat vuur
zagen afdalen, en de heerlijkheid des HEEREN over het huis,
zo bukten zij met hun aangezichten ter aarde op den vloer,
en aanbaden en loofden den HEERE, dat Hij goedig is, dat
Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid. **4** De koning nu en al
het volk offerden slachtofferen voor het aangezicht des
HEEREN.

5 En de koning Salomo offerde slachtofferen van runderen,
twee en twintig duizend, en van schapen, honderd en
twintig duizend. Alzo hebben de koning en het ganse volk
het huis Gods ingewijd. **6** Ook stonden de priesters in hun
wachten, en de Levieten met de muzikale instrumenten des
HEEREN, die de koning David gemaakt had, om den HEERE
te loven, dat Zijn weldadigheid is in eeuwigheid, als David
door hun dienst Hem prees; en de priesters trompetten
tegen hen over, en gans Israel stond. **7** En Salomo heiligde
het middelste des voorhofs, hetwelk voor het huis des
HEEREN was, dewijl hij daar de brandofferen en het vette
der dankofferen bereid had; want het koperen altaar, dat
Salomo gemaakt had, kon het brandoffer, en het spijsoffer,
en het vette niet vatten. **8** Salomo hield ook ter zelfder tijd
het feest zeven dagen, en gans Israel met hem, een zeer
grote gemeente, van den ingang af van Hamath, tot de rivier
van Egypte.

9 En ten achtsten dage hielden zij een verbodsdag; want zij
hielden de inwijding des altaars zeven dagen, en het feest
zeven dagen. **10** Doch op den drie en twintigsten dag der
zevende maand liet hij het volk gaan tot hun hutten, blijde
en goedsmoeds over het goede, dat de HEERE aan David en
Salomo, en Zijn volk Israel gedaan had. **11** Alzo volbracht
Salomo het huis des HEEREN, en het huis des konings; en al
wat in Salomo's hart gekomen was, om in het huis des
HEEREN en in zijn huis te maken, richtte hij voorspoedig uit.
12 En de HEERE verscheen Salomo des nachts, en Hij zeide
tot hem: Ik heb uw gebed verhoord, en heb Mij deze plaats
verkoren tot een offerhuis.

13 Zo Ik den hemel toesluite, dat er geen regen zij, of zo Ik
den sprinkhaan gebiede, het land te verteren, of zo Ik pest
onder Mijn volk zende; **14** En Mijn volk, over dewelken Mijn
Naam genoemd wordt, zich verootmoedigt en bidt, en zij
Mijn aangezicht zoeken, en zich bekeren van hun boze
wegen; zo zal Ik uit den hemel horen, en hun zonden
vergeven, en hun land genezen. **15** Nu zullen Mijn ogen
open zijn, en Mijn oren opmerkende op het gebed dezer
plaats. **16** Want Ik heb nu dit huis verkoren en geheiligd,
opdat Mijn Naam daar zij tot in eeuwigheid en Mijn ogen en
Mijn hart zullen daar te allen dage zijn. **17** En u aangaande,
zo gij voor Mijn aangezicht wandelen zult, gelijk als uw
vader David gewandeld heeft, en doen naar alles, wat Ik u
geboden heb, en Mijn inzettingen en Mijn rechten houden
zult; **18** Zo zal Ik den troon uws koninkrijks bevestigen,
gelijk als Ik een verbond met uw vader David gemaakt heb,
zeggende: Geen man zal u afgesneden worden, die in Israel
heerse. **19** Maar zo gijlieden u afkeren zult, en Mijn
inzettingen en Mijn geboden, die Ik voor uw aangezicht
gegeven heb, verlaten, en henengaan, en andere goden
dienen, en u voor die nederbuigen zult; **20** Zo zal Ik hen
uitrukken uit Mijn land, dat Ik hun gegeven heb, en dit huis,
dat Ik Mijn Naam geheiligd heb, zal Ik van Mijn aangezicht

wegwerpen, en zal het tot een spreekwoord en spotrede
onder alle volken maken. **21** En dit huis, dat verheven zal
geweest zijn, daarover zal zich een ieder, die voorbijgaat,
ontzetten, dat hij zal zeggen: Waarom heeft de HEERE aan
dit land en aan dit huis alzo gedaan? **22** En men zal zeggen:
Omdat zij den HEERE, hunner vaderen God, verlaten
hebben, Die hen uit Egypteland uitgevoerd had, en hebben
zich aan andere goden gehouden, en zich voor dezelve
nedergebogen, en hen gediend; daarom heeft Hij al dat
kwaad over hen gebracht.

2 Chronicles 8

1 Het geschiedde nu ten einde van twintig jaren, in dewelke
Salomo het huis des HEEREN en zijn huis gebouwd had, **2**
Dat Salomo de steden, welke Huram hem gegeven had,
bouwde, en de kinderen Israels aldaar deed wonen. **3**
Daarna toog Salomo naar Hamath-zoba, en hij overweldigde
het. **4** Hij bouwde ook Thadmor in de woestijn, en al de
schatsteden, die hij bouwde in Hamath. **5** Ook bouwde hij
het hoge Beth-horon en het neder Beth-horon, vaste steden
met muren, deuren en grendelen; **6** Mitsgaders Baalath, en
al de schatsteden, die Salomo had, en alle wagensteden, en
de steden der ruiteren, en wat de begeerte van Salomo
begeerd had te bouwen, in Jeruzalem, en in den Libanon, en
in het ganse land zijner heerschappij. **7** Aangaande al het
volk, dat overgebleven was van de Hethieten, en de
Amorieten, en de Ferezieten, en de Hevieten, en de
Jebusieten, die niet uit Israel waren;

8 Uit hun kinderen, die na hen in het land overgebleven
waren, welke de kinderen Israels niet verdaan hadden, die
bracht Salomo op uitschot tot op dezen dag. **9** Doch uit de
kinderen Israels, die Salomo niet maakte tot slaven in zijn
werk; (want zij waren krijgslieden, en oversten zijner
hoofdlieden, en oversten zijner wagenen en zijner ruiteren;)
10 Uit dezen dan waren oversten der bestelden, die de
koning Salomo had, tweehonderd en vijftig, die over het volk
heerschappij hadden. **11** Salomo nu deed de dochter van
Farao opkomen uit de stad Davids, tot het huis, dat hij voor
haar gebouwd had; want hij zeide: Mijn vrouw zal in het huis
van David, den koning van Israel, niet wonen, omdat de
plaatsen heilig zijn, tot dewelke de ark des HEEREN
gekomen is.

12 Toen offerde Salomo den HEERE brandofferen op het
altaar des HEEREN, hetwelk hij voor het voorhuis gebouwd
had;

13 Zelfs naar den eis van elken dag, offerende, naar het
gebod van Mozes, op de sabbatten, en op de nieuwe
maanden, en op de gezette hoogtijden, drie malen in het
jaar; op het feest van de ongezuurde broden, en op het feest
der weken, en op het feest der loofhutten. **14** Hij stelde ook,
naar de wijze zijns vaders Davids, de verdelingen der
priesteren over hun dienst, en der Levieten over hun
wachten, om God te prijzen, en voor de priesteren te dienen,
naar den eis van elken dag; en de poortiers in hun
verdelingen, aan elke poort; want alzo was het gebod van
David, den man Gods.

15 En men week niet van des konings gebod aan de
priesteren en de Levieten, aangaande alle zaken, en
aangaande de schatten. **16** Alzo werd al het werk van
Salomo bereid tot den dag der grondlegging van het huis
des HEEREN, en tot het volbrengen van hetzelve, dat het
huis des HEEREN volmaakt werd. **17** Toen toog Salomo naar
Ezeon-geber, en naar Eloth, aan den oever der zee, in het
land Edom.

18 En Huram zond hem, door de hand zijner knechten,
schepen, mitsgaders knechten, kenners van de zee; en zij
gingen met Salomo's knechten naar Ofir, en zij haalden van
daar vierhonderd en vijftig talenten gouds, dewelke zij
brachten tot den koning Salomo.

2 Chronicles 9

1 En toen de koningin van Scheba het gerucht van Salomo
hoorde, kwam zij, om Salomo met raadselen te verzoeken, te
Jeruzalem, met een zeer zwaar heir, en kemelen, dragende
specerijen en goud in menigte, en kostelijk gesteente; en zij
kwam tot Salomo, en sprak met hem al wat in haar hart was.
2 En Salomo verklaarde haar al haar woorden; en geen ding
was er verborgen voor Salomo, dat hij haar niet verklaarde.
3 Als nu de koningin van Scheba zag de wijsheid van
Salomo, en het huis, dat hij gebouwd had, **4** En de spijze
zijner tafel, en het zitten zijner knechten, en het staan zijner
dienaren, en hun kledingen, en zijn schenkers, en hun
kledingen, en zijn opgang, waardoor hij opging in het huis
des HEEREN, zo was in haar geen geest meer. **5** En zij zeide
tot den koning: Het is een waarachtig woord geweest, dat ik
in mijn land gehoord heb, van uw zaken en van uw wijsheid.
6 En ik heb hun woorden niet geloofd, totdat ik gekomen
ben, en mijn ogen dat gezien hebben; en zie, de helft van de
grootheid uwer wijsheid is mij niet aangezegd; gij hebt
overtroffen het gerucht, dat ik gehoord heb. **7** Welgelukzalig
zijn uw mannen, en welgelukzalig deze uw knechten, die
geduriglijk voor uw aangezicht staan, en uw wijsheid horen.
8 Geloofd zij de HEERE, uw God, Die behagen in u gehad
heeft, om u op Zijn troon, den HEERE, uw God, tot een
koning te zetten; overmits uw God Israel bemint, om
hetzelve tot in eeuwigheid op te richten, zo heeft Hij u tot
een koning over hen gesteld, om recht en gerechtigheid te
doen. **9** En zij gaf den koning honderd en twintig talenten
gouds, en specerijen in grote menigte, en kostelijk
gesteente; en er was gelijk deze specerij, die de koningin
van Scheba den koning Salomo gaf, geen geweest. **10**
Verder ook Hurams knechten, en Salomo's knechten, die
goud brachten uit Ofir, brachten algummimhout en

edelgesteente. **11** En de koning maakte van dat algummimhout hoge gangen tot het huis des HEEREN en tot het huis des konings, mitsgaders harpen en luiten voor de zangers; desgelijks ook was te voren in het land van Juda niet geweest. **12** En de koning Salomo gaf de koningin van Scheba al haar behagen, wat zij begeerde, behalve hetgeen zij tot den koning gebracht had; zo keerde zij, en toog naar haar land, zij en haar knechten. **13** Het gewicht nu van het goud, dat voor Salomo op een jaar inkwam, was zeshonderd zes en zestig talenten gouds;

14 Behalve dat zij van de kramers en de kooplieden inbrachten; ook brachten alle koningen van Arabie, en de vorsten deszelven lands, goud en zilver aan Salomo. **15** Daartoe maakte de koning Salomo tweehonderd rondassen van geslagen goud; zeshonderd sikkelen van geslagen goud liet hij opwegen tot elke rondas.

16 Insgelijks driehonderd schilden van geslagen goud; driehonderd sikkelen gouds liet hij opwegen tot elk schild; en de koning leide ze in het huis des wouds van den Libanon. **17** Nog maakte de koning een groten elpenbenen troon, en hij overtoog denzelven met louter goud. **18** En de troon had zes trappen en een voetbank van goud, aan den troon vast zijnde, en leuningen aan beide zijden, tot de zitplaats toe; en twee leeuwen stonden bij de leuningen. **19** En twaalf leeuwen stonden daar aan beide zijden, op de zes trappen; desgelijks is in geen koninkrijk gemaakt geweest. **20** Ook waren alle drinkvaten van den koning Salomo van goud, en alle vaten van het huis des wouds van den Libanon waren van gesloten goud; het zilver was in de dagen van Salomo niet voor iets geacht.

21 Want des konings schepen voeren naar Tharsis, met de knechten van Huram; eens in drie jaren kwamen de schepen van Tharsis in, brengende goud, en zilver, elpenbeen, en

apen, en pauwen. **22** Alzo werd de koning Salomo groter
dan alle koningen der aarde in rijkdom en wijsheid. **23** En
alle koningen der aarde zochten Salomo's aangezicht, om
zijn wijsheid te horen, die God in zijn hart gegeven had.

24 En zij brachten een ieder zijn geschenk, zilveren vaten,
en gouden vaten, en klederen, harnas, en specerijen,
paarden, en muilezelen, van elk van jaar tot jaar. **25** Ook
had Salomo vier duizend paardenstallen, en wagenen, en
twaalf duizend ruiteren; en hij leide ze in de wagensteden,
en bij den koning te Jeruzalem.

26 En hij heerste over alle koningen, van de rivier tot aan
het land der Filistijnen, en tot aan de landpale van Egypte.

27 Ook maakte de koning het zilver in Jeruzalem te zijn als
stenen, en de cederen maakte hij te zijn als de wilde
vijgebomen, die in de laagte zijn, in menigte. **28** En zij
brachten voor Salomo paarden uit Egypte, en uit al die
landen. **29** Het overige nu der geschiedenissen van Salomo,
der eerste en der laatste, zijn die niet geschreven in de
woorden van Nathan, den profeet, en in de profetie van
Ahia, den Siloniet, en in de gezichten van Jedi, den ziener,
aangaande Jerobeam, den zoon van Nebat?

30 En Salomo regeerde te Jeruzalem over gans Israel,
veertig jaren. **31** En Salomo ontsliep met zijn vaderen, en zij
begroeven hem in de stad zijns vaders Davids; en zijn zoon
Rehabeam werd koning in zijn plaats.

2 Chronicles 10

1 En Rehabeam toog naar Sichem; want het ganse Israel was te Sichem gekomen, om hem koning te maken. **2** Het geschiedde nu, als Jerobeam, de zoon van Nebat, dat hoorde (dezelve nu was in Egypte, alwaar hij van het aangezicht van den koning Salomo gevloden was), dat Jerobeam uit Egypte wederkeerde; **3** Want zij zonden henen, en lieten hem roepen; zo kwam Jerobeam met het ganse Israel, en zij spraken tot Rehabeam, zeggende: **4** Uw vader heeft ons juk hard gemaakt, nu dan, maak gij uws vaders harden dienst, en zijn zwaar juk, dat hij ons opgelegd heeft, lichter, en wij zullen u dienen. **5** En hij zeide tot hen: Komt over drie dagen weder tot mij. En het volk ging heen. **6** En de koning Rehabeam hield raad met de oudsten, die gestaan hadden voor het aangezicht van zijn vader Salomo, als hij leefde, zeggende: Hoe raadt gijlieden, dat men dit volk antwoorden zal?

7 En zij spraken tot hem, zeggende: Indien gij dit volk goedertieren en jegens hen goedwillig wezen zult, en tot hen goede woorden spreken, zo zullen zij te allen dage uw knechten zijn. **8** Maar hij verliet den raad der oudsten, dien zij hem geraden hadden; en hij hield raad met de jongelingen, die met hem opgewassen waren, die voor zijn aangezicht stonden. **9** En hij zeide tot hen: Wat raadt gijlieden, dat wij dit volk antwoorden zullen, die tot mij gesproken hebben, zeggende: Maak het juk, dat uw vader ons opgelegd heeft, lichter? **10** En de jongelingen die met hem opgewassen waren, spraken tot hem, zeggende: Alzo zult gij zeggen tot dat volk, dat tot u gesproken heeft, zeggende: Uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt, maar maak gij het over ons lichter; alzo zult gij tot hen spreken: Mijn kleinste vinger zal dikker zijn dan mijns vaders lenden.

11 Indien nu mijn vader een zwaar juk op u heeft doen
laden, zo zal ik boven uw juk nog daartoe doen; mijn vader
heeft u met geselen gekastijd, maar ik zal u met
schorpioenen kastijden. **12** Zo kwam Jerobeam en al het
volk tot Rehabeam, op den derden dag, gelijk als de koning
gesproken had, zeggende: Komt weder tot mij op den
derden dag.

13 En de koning antwoordde hun hardelijk; want de koning
Rehabeam verliet den raad der oudsten. **14** En hij sprak tot
hen naar den raad der jongelingen, zeggende: Mijn vader
heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal nog daarboven
toedoen; mijn vader heeft u met geselen gekastijd, maar ik
zal u met schorpioenen kastijden. **15** Alzo hoorde de koning
naar het volk niet; want deze omwending was van God,
opdat de HEERE Zijn woord bevestigde, hetwelk Hij door den
dienst van Ahia, den Siloniet, gesproken had tot Jerobeam,
den zoon van Nebat. **16** Toen het ganse volk Israel zag, dat
de koning naar hen niet hoorde, zo antwoordde het volk den
koning, zeggende: Wat deel hebben wij aan David? Ja, geen
erve hebben wij aan den zoon van Isai; een ieder naar uw
tenten, o Israel! Voorzie nu uw huis, o David! Zo ging het
ganse Israel naar zijn tenten.

17 Doch aangaande de kinderen van Israel, die in de steden
van Juda woonden, over die regeerde Rehabeam ook. **18**
Toen zond de koning Rehabeam Hadoram, die over de
schatting was; en de kinderen Israels stenigden hem met
stenen, dat hij stierf; maar de koning Rehabeam verkloekte
zich, om op een wagen te klimmen, dat hij naar Jeruzalem
vluchtte. **19** Alzo vielen de Israelieten van het huis van
David af, tot op dezen dag.

2 Chronicles 11

1 Toen nu Rehabeam te Jeruzalem gekomen was, vergaderde
hij het huis van Juda en Benjamin, eenhonderd en tachtig
duizend uitgelezenen, geoefend ten oorlog, om tegen Israel
te strijden, opdat hij het koninkrijk weder aan Rehabeam
bracht. **2** Doch het woord des HEEREN geschiedde tot
Semaja, den man Gods, zeggende: **3** Zeg tot Rehabeam, den
zoon van Salomo, den koning van Juda, en tot het ganse
Israel in Juda en Benjamin, zeggende: **4** Zo zegt de HEERE:
Gij zult niet optrekken, noch strijden tegen uw broederen;
een ieder kere weder tot zijn huis, want deze zaak is van Mij
geschied. En zij hoorden de woorden des HEEREN, en zij
keerden weder van tegen Jerobeam te trekken. **5** Rehabeam
nu woonde te Jeruzalem; en hij bouwde steden tot
vastigheden in Juda.

6 Hij bouwde nu Bethlehem, en Etham, en Thekoa, **7** En
Beth-zur, en Socho, en Adullam, **8** En Gath, en Maresa, en
Zif, **9** En Adoraim, en Lachis, en Azeka, **10** En Zora, en
Ajalon, en Hebron; dewelke in Juda en in Benjamin de vaste
steden waren. **11** En hij sterkte deze vastigheden, en leide
oversten daarin, en schatten van spijs, en olie, en wijn; **12**
En in elke stad rondassen en spiesen, en sterkte ze gans
zeer; zo was Juda, en Benjamin zijne. **13** Daartoe de
priesteren en de Levieten, die in het ganse Israel waren,
stelden zich bij hem uit al hun landpalen.

14 Want de Levieten verlieten hun voorsteden en hun
bezitting, en kwamen in Juda en in Jeruzalem; want
Jerobeam en zijn zonen hadden hen verstoten, van het
priesterdom des HEEREN te mogen bedienen. **15** En hij had
zich priesteren gesteld voor de hoogte, en voor de duivelen,
en voor de kalveren, die hij gemaakt had. **16** Na die kwamen

ook uit alle stammen van Israel te Jeruzalem, die hun hart
begaven, om den HEERE, den God Israels, te zoeken, dat zij
den HEERE, den God hunner vaderen, offerande deden. **17**
Alzo sterkten zij het koninkrijk van Juda, en bekrachtigden
Rehabeam, den zoon van Salomo, drie jaren; want drie jaren
wandelden zij in den weg van David, en Salomo. **18** En
Rehabeam nam zich, benevens Mahalath, de dochter van
Jerimoth, den zoon van David, ter vrouwe Abihail, de dochter
van Eliab, den zoon van Isai,

19 Dewelke hem zonen baarde, Jeus, en Semaria, en Zaham.
20 En na haar nam hij Maacha, de dochter van Absalom;
deze baarde hem Abia, en Attai, en Ziza, en Selomith. **21** En
Rehabeam had Maacha, Absaloms dochter, liever dan al zijn
vrouwen en zijn bijwijven; want hij had achttien vrouwen
genomen, en zestig bijwijven; en hij gewon acht en twintig
zonen en zestig dochteren. **22** En Rehabeam stelde Abia,
den zoon van Maacha, tot een hoofd, om een overste te zijn
onder zijn broederen; want het was om hem koning te
maken. **23** En hij handelde verstandelijk, dat hij van al zijn
zonen, door alle landen van Juda en Benjamin, in alle vaste
steden verspreidde, denwelken hij spijze gaf in overvloed;
en hij begeerde de veelheid van vrouwen.

2 Chronicles 12

1 Het geschiedde nu, als Rehabeam het koninkrijk bevestigd
had, en hij sterk geworden was, dat hij de wet des HEEREN
verliet, en gans Israel met hem. **2** Daarom geschiedde het, in
het vijfde jaar van den koning Rehabeam, dat Sisak, de
koning van Egypte, tegen Jeruzalem optoog (want zij
hadden overtreden tegen den HEERE), **3** Met duizend en
tweehonderd wagenen, en met zestig duizend ruiteren; en
des volks was geen getal, dat met hem kwam uit Egypte,
Libyers, Suchieten en Moren; **4** En hij nam de vaste steden
in, die Juda had, en hij kwam tot Jeruzalem toe. **5** Toen kwam
Semaja, de profeet, tot Rehabeam en de oversten van Juda,
die te Jeruzalem verzameld waren, uit oorzaak van Sisak, en
hij zeide tot hen: Alzo zegt de HEERE: Gij hebt Mij verlaten,
daarom heb Ik u ook verlaten in de hand van Sisak.

6 Toen verootmoedigden zich de oversten van Israel en de
koning, en zij zeiden: De HEERE is rechtvaardig. **7** Als nu de
HEERE zag, dat zij zich verootmoedigden, geschiedde het
woord des HEEREN tot Semaja, zeggende: Zij hebben zich
verootmoedigd, Ik zal hen niet verderven; maar Ik zal hun in
kort ontkoming geven, dat Mijn grimmigheid over Jeruzalem
door de hand van Sisak niet zal uitgegoten worden. **8** Doch
zij zullen hem tot knechten zijn, opdat zij onderkennen Mijn
dienst, en den dienst van de koninkrijken der landen. **9** Zo
toog Sisak, de koning van Egypte, op tegen Jeruzalem; en hij
nam de schatten van het huis des HEEREN en de schatten
van het huis des konings weg; hij nam alles weg; hij nam
ook al de gouden schilden weg, die Salomo gemaakt had.
10 En de koning Rehabeam maakte, in plaats van die,
koperen schilden; en hij beval die onder de hand van de
oversten der trawanten, die de deur van het huis des
konings bewaarden. **11** En het geschiedde, zo wanneer de

koning in het huis des HEEREN ging, dat de trawanten kwamen, en die droegen, en die wederbrachten in der trawanten wachtkamer. **12** En als hij zich verootmoedigde, keerde de toorn des HEEREN van hem af, opdat Hij hem niet ten uiterste toe verdierf; ook waren in Juda nog goede dingen. **13** Zo versterkte zich de koning Rehabeam in Jeruzalem, en regeerde; want Rehabeam was een en veertig jaren oud, als hij koning werd, en hij regeerde zeventien jaren in Jeruzalem, de stad, die de HEERE uit alle stammen van Israel verkoren had, om Zijn Naam daar te zetten; en de naam zijner moeder was Naama, een Ammonietische.

14 En hij deed dat kwaad was, dewijl hij zijn hart niet richtte, om den HEERE te zoeken. **15** De geschiedenissen nu van Rehabeam, de eerste en de laatste, zijn die niet geschreven in de woorden van Semaja, den profeet, en Iddo, den ziener, verhalende de geslachtsregisteren; daartoe de krijgen van Rehabeam en Jerobeam in al hun dagen? **16** En Rehabeam ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven in de stad Davids; en zijn zoon Abia werd koning in zijn plaats.

2 Chronicles 13

1 In het achttiende jaar van den koning Jerobeam, zo werd
Abia koning over Juda. **2** Hij regeerde drie jaren te
Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Michaja, de
dochter van Uriel, van Gibea; en er was krijg tussen Abia en
tussen Jerobeam. **3** En Abia bond den strijd aan met een heir
van strijdbare helden, vierhonderd duizend uitgelezen
mannen; en Jerobeam stelde tegen hem de slagorde, met
achthonderd duizend uitgelezen mannen, kloeke helden. **4**
En Abia maakte zich op van boven den berg Zemaraim,
dewelke is in het gebergte van Efraim; en hij zeide: Hoort
mij toe, Jerobeam, en gans Israel!

5 Staat het u niet toe te weten, dat de HEERE, de God
Israels, het koninkrijk over Israel aan David gegeven heeft,
tot in eeuwigheid, hem en zijn zonen, met een zoutverbond?
6 Evenwel is Jerobeam, de zoon van Nebat, de knecht van
Salomo, den zoon van David, opgestaan, en heeft
gerebelleerd tegen zijn heer. **7** Daartoe hebben zich ijdele
mannen, kinderen Belials, tot hem vergaderd, en hebben
zich sterk gemaakt tegen Rehabeam, den zoon van Salomo,
als Rehabeam jong was en teder van hart, dat hij zich tegen
hen niet kon versterken. **8** En nu, gij denkt u te versterken
tegen het koninkrijk des HEEREN, hetwelk in de hand is der
zonen van David; gij zijt wel een grote menigte, maar gij
hebt gouden kalveren bij u, die u Jerobeam tot goden
gemaakt heeft. **9** Hebt gij niet de priesteren des HEEREN, de
zonen van Aaron, en de Levieten uitgedreven, en hebt u
priesteren gemaakt, gelijk de volken der landen? Een
iegelijk, die komt om zijn hand te vullen met een jong rund
en zeven rammen, die wordt priester dergenen, die geen
goden zijn. **10** Maar ons aangaande, de HEERE is onze God,
en wij hebben Hem niet verlaten; en de priesters, die den

HEERE dienen, zijn de zonen van Aaron, en de Levieten zijn
in het werk. **11** En zij steken aan voor den HEERE
brandofferen, op elken morgen en op elken avond, ook
reukwerk van welriekende specerijen, nevens de toerichting
des broods op de reine tafel, en den gouden kandelaar en
zijn lampen, om die op elken avond te doen branden; want
wij nemen waar de wacht des HEEREN, onzes Gods; maar gij
hebt Hem verlaten. **12** Daarom ziet, God is met ons aan de
spitse, en Zijn priesteren met de trompetten des geklanks,
om tegen u alarmgeklank te maken; o kinderen Israels,
strijdt niet tegen den HEERE, den God uwer vaderen, want
gij zult geen voorspoed hebben. **13** Maar Jerobeam deed een
achterlage omwenden, om van achter hen te komen; zo
waren zij voor het aangezicht van Juda, en de achterlage
was achter hen.

14 Toen nu Juda omzag, ziet, zo hadden zij den strijd voor
en achter; en zij riepen tot den HEERE, en de priesters
trompetten met de trompetten. **15** En de mannen van Juda
maakten een alarmgeschrei; en het geschiedde, als de
mannen van Juda een alarmgeschrei maakten, dat God
Jerobeam en het ganse Israel sloeg voor Abia en Juda. **16** En
de kinderen Israels vloden voor het aangezicht van Juda; en
God gaf hen in hun hand. **17** Abia dan, en zijn volk, sloeg
hen met een groten slag; want uit Israel vielen verslagen
vijfhonderd duizend uitgelezen mannen. **18** Alzo werden de
kinderen Israels vernederd te dier tijd; maar de kinderen van
Juda werden machtig, dewijl zij op den HEERE, hunner
vaderen God, gesteund hadden. **19** En Abia jaagde
Jerobeam achterna, en nam van hem de steden, Beth-el met
haar onderhorige plaatsen, en Jesana met haar onderhorige
plaatsen, en Efron met haar onderhorige plaatsen. **20** En
Jerobeam behield geen kracht meer in de dagen van Abia;
maar de HEERE sloeg hem, dat hij stierf. **21** Zo versterkte
zich Abia; en hij nam zich veertien vrouwen, en gewon twee
en twintig zonen en zestien dochteren.

22 Het overige nu der geschiedenissen van Abia, zo zijn wegen als zijn woorden, zijn beschreven in de historie van den profeet Iddo.

2 Chronicles 14

1 Zo ontsliep Abia met zijn vaderen, en zij begroeven hem
in de stad Davids, en zijn zoon Asa werd koning in zijn
plaats. In zijn dagen was het land tien jaren stil. **2** En Asa
deed dat goed en dat recht was in de ogen des HEEREN,
zijns Gods. **3** Want hij nam de altaren der vreemden, en de
hoogten weg, en brak de opgerichte beelden, en hieuw de
bossen af. **4** En hij zeide tot Juda, dat zij den HEERE, den
God hunner vaderen, zoeken, en dat zij de wet en het gebod
doen zouden. **5** Hij nam ook weg uit alle steden van Juda de
hoogten en de zonnebeelden; en het koninkrijk was voor
hem stil. **6** Daartoe bouwde hij vaste steden in Juda; want
het land was stil, en er was geen oorlog in die jaren tegen
hem, dewijl de HEERE hem rust gaf.

7 Want hij zeide tot Juda: Laat ons deze steden bouwen, en
muren daarom trekken, en torens, deuren en grendelen,
terwijl het land nog is voor ons aangezicht; want wij hebben
den HEERE, onzen God, gezocht, wij hebben Hem gezocht,
en Hij heeft ons rondom henen rust gegeven. Zo bouwden
zij en hadden voorspoed. **8** Asa nu had een heir van
driehonderd duizend uit Juda, rondas en spies dragende, en
tweehonderd en tachtig duizend uit Benjamin, het schild
dragende en den boog spannende; al dezen waren kloeke
helden. **9** En Zerah, de Moor, kwam tegen hen uit, met een
heir van duizend maal duizend, en driehonderd wagenen;
en hij kwam tot Maresa toe.

10 Toen toog Asa tegen hem uit; en zij stelden de slagorde
in het dal Zefatha bij Maresa. **11** En Asa riep tot den HEERE,
zijn God, en zeide: HEERE, het is niets bij U, te helpen hetzij
den machtige, hetzij den krachteloze; help ons, o HEERE,
onze God! Want wij steunen op U, en in Uw Naam zijn wij

gekomen tegen deze menigte; o HEERE! Gij zijt onze God;
laat den sterfelijken mens tegen U niets vermogen. **12** En de
HEERE plaagde de Moren voor Asa en voor Juda; en de
Moren vloden. **13** Asa nu en het volk, dat met hem was,
jaagden hen na tot Gerar toe; en zo velen vielen er van de
Moren, dat er voor hen geen hervatting was; want zij waren
verbroken voor den HEERE en voor Zijn leger; en zij droegen
zeer veel roofs daarvan. **14** En zij sloegen alle steden
rondom Gerar; want de verschrikking des HEEREN was over
hen; en zij beroofden al de steden, omdat veel roofs in
dezelve was. **15** En zij sloegen ook de tenten van het vee,
en voerden weg schapen in menigte, en kemelen; en
kwamen weder te Jeruzalem.

2 Chronicles 15

1 Toen kwam de Geest Gods op Azaria, den zoon van Oded.
2 En hij ging uit, Asa tegen, en hij zeide tot hem: Hoort mij,
Asa, en gans Juda, en Benjamin! De HEERE is met ulieden,
terwijl gij met Hem zijt; en zo gij Hem zoekt, Hij zal van u
gevonden worden; maar zo gij Hem verlaat, Hij zal u
verlaten. **3** Israel nu is vele dagen geweest zonder den
waren God, en zonder een lerenden priester, en zonder de
wet. **4** Maar als zij zich in hun nood bekeerden tot den
HEERE, den God Israels, en Hem zochten, zo werd Hij van
hen gevonden. **5** En in die tijden was er geen vrede voor
dengene, die uitging, en dengene, die inkwam; maar vele
beroerten waren over al de inwoners van die landen; **6** Dat
volk tegen volk, en stad tegen stad in stukken gestoten
werden; want God had hen met allen angst verschrikt. **7**
Daarom weest gij sterk, en laat uw handen niet verslappen;
want er is loon naar uw werk. **8** Als nu Asa deze woorden
hoorde, en de profetie van den profeet Oded, sterkte hij
zich, en hij deed weg de verfoeiselen uit het ganse land van
Juda en Benjamin, en uit de steden, die hij van het gebergte
van Efraim genomen had, en vernieuwde het altaar des
HEEREN, dat voor het voorhuis des HEEREN was.

9 En hij vergaderde het ganse Juda en Benjamin, en de
vreemdelingen met hen uit Efraim, en Manasse, en uit
Simeon; want uit Israel vielen zij tot hem in menigte, als zij
zagen, dat de HEERE, zijn God, met hem was. **10** En zij
vergaderden zich te Jeruzalem, in de derde maand, in het
vijftiende jaar van het koninkrijk van Asa. **11** En zij offerden
den HEERE ten zelfden dage van den roof, dien zij gebracht
hadden, zevenhonderd runderen en zeven duizend schapen.
12 En zij traden in een verbond, dat zij den HEERE, den God
hunner vaderen, zoeken zouden met hun ganse hart en met

hun ganse ziel. **13** En al wie den HEERE, den God Israels,
niet zou zoeken, zou gedood worden, van den kleine tot den
grote, en van den man tot de vrouw toe. **14** En zij zwoeren
den HEERE met luider stem en met gejuich, desgelijks met
trompetten en met bazuinen. **15** En gans Juda was verblijd
over dezen eed; want zij hadden met hun ganse hart
gezworen, en met hun gansen wil Hem gezocht; en Hij werd
van hen gevonden, en de HEERE gaf hun rust rondom
henen. **16** Aangaande ook Maacha, de moeder van den
koning Asa, hij zette haar af, dat zij geen koningin ware,
omdat zij een afgrijselijken afgod in een bos gemaakt had;
ook roeide Asa haar afgrijselijken afgod uit, en verbrijzelde
en verbrandde hem aan de beek Kidron.

17 De hoogten werden wel niet weggenomen uit Israel, het
hart van Asa nochtans was volkomen al zijn dagen. **18** En hij
bracht in het huis Gods de geheiligde dingen zijns vaders,
en zijn geheiligde dingen, zilver en goud, en vaten.

19 En er was geen oorlog tot in het vijf en dertigste jaar van
het koninkrijk van Asa.

2 Chronicles 16

1 In het zes en dertigste jaar van het koninkrijk van Asa,
toog Baesa, de koning van Israel, op tegen Juda, en bouwde
Rama, opdat hij niemand toeliet uit te gaan en in te komen
tot Asa, den koning van Juda. **2** Toen bracht Asa het zilver en
het goud voort, uit de schatten van het huis des HEEREN en
van het huis des konings, en zond tot Benhadad, den koning
van Syrie, die te Damaskus woonde, zeggende: **3** Er is een
verbond tussen mij en tussen u, en tussen mijn vader en
tussen uw vader; zie, ik zend u zilver en goud, ga heen,
maak uw verbond te niet met Baesa, den koning van Israel,
dat hij van tegen mij aftrekke. **4** En Benhadad hoorde naar
den koning Asa, en zond de oversten der heiren, die hij had,
tegen de steden van Israel, en zij sloegen Ijon, en Dan, en
Abel-maim, en alle schatsteden van Nafthali. **5** En het
geschiedde, als Baesa zulks hoorde, dat hij afliet van Rama
te bouwen, en zijn werk staakte. **6** Toen nam de koning Asa
gans Juda, en zij droegen weg de stenen van Rama, en het
hout daarvan, waarmede Baesa gebouwd had; en hij
bouwde daarmede Geba en Mizpa. **7** En in denzelfden tijd
kwam de ziener Hanani tot Asa, den koning van Juda, en hij
zeide tot hem: Omdat gij gesteund hebt op den koning van
Syrie, en niet gesteund hebt op den HEERE, uw God, daarom
is het heir des konings van Syrie uit uw hand ontkomen.

8 Waren niet de Moren en de Libyers een groot heir met zeer
veel wagenen en ruiteren? Toen gij nochtans op den HEERE
steundet, heeft Hij hen in uw hand gegeven. **9** Want den
HEERE aangaande, Zijn ogen doorlopen de ganse aarde, om
Zich sterk te bewijzen aan degenen, welker hart volkomen is
tot Hem; gij hebt hierin zottelijk gedaan; want van nu af
zullen oorlogen tegen u zijn. **10** Doch Asa werd toornig
tegen den ziener, en leidde hem in het gevangenhuis; want

hij was hierover tegen hem ontsteld; daartoe onderdrukte
Asa enigen uit het volk ter zelfder tijd. **11** En ziet, de
geschiedenissen van Asa, de eerste met de laatste, ziet, zij
zijn beschreven in het boek der koningen van Juda en Israël.

12 Asa nu werd, in het negen en dertigste jaar van zijn
koninkrijk, krank aan zijn voeten; tot op het hoogste toe was
zijn krankheid; daartoe ook zocht hij den HEERE niet in zijn
krankheid, maar de medicijnmeesters. **13** Alzo ontsliep Asa
met zijn vaderen; en hij stierf in het een en veertigste jaar
zijner regering.

14 En zij begroeven hem in zijn graf, dat hij voor zich
gegraven had in de stad Davids, en leiden hem op het bed,
hetwelk hij gevuld had met specerijen, en dat van
verscheidene soorten, naar apothekerskunst toebereid; en
zij brandden over hem een gans grote branding.

2 Chronicles 17

1 En zijn zoon Josafat werd koning in zijn plaats, en hij
sterkte zich tegen Israel. **2** En hij leide krijgsvolk in alle
vaste steden van Juda, en leide bezettingen in het land van
Juda, en in de steden van Efraim, die zijn vader Asa
ingenomen had. **3** En de HEERE was met Josafat; want hij
wandelde in de vorige wegen zijns vaders Davids, en zocht
de Baals niet. **4** Maar hij zocht den God zijns vaders, en
wandelde in Zijn geboden, en niet naar het doen van Israel.
5 En de HEERE bevestigde het koninkrijk in zijn hand, en
gans Juda gaf Josafat geschenken; en hij had rijkdom en eer
in menigte. **6** En zijn hart verhief zich in de wegen des
HEEREN; en hij nam verder de hoogten en de bossen uit
Juda weg. **7** In het derde jaar nu zijner regering zond hij tot
zijn vorsten, tot Ben-chail, en tot Obadja, en tot Zecharja, en
tot Nathaneel, en tot Michaja, opdat men zou leren in de
steden van Juda.

8 En met hen de Levieten, Semaja en Nethanja, en Zebadja,
en Asael, en Semiramoth, en Jonathan, en Adonia, en Tobia,
en Tob-adonia, de Levieten, en met hen de priesters Elisama
en Joram. **9** En zij leerden in Juda, en het wetboek des
HEEREN was bij hen; en zij gingen rondom in alle steden
van Juda, en leerden onder het volk. **10** En een
verschrikking des HEEREN werd over alle koninkrijken der
landen, die rondom Juda waren, dat zij niet krijgden tegen
Josafat.

11 En van de Filistijnen brachten zij Josafat geschenken met
het opgelegde geld; ook brachten hem de Arabieren klein
vee, zeven duizend en zevenhonderd rammen, en zeven
duizend en zevenhonderd bokken. **12** Alzo nam Josafat toe,

en werd ten hoogste groot; daartoe bouwde hij in Juda
burchten en schatsteden.

13 En hij had veel werks in de steden van Juda, en
krijgslieden, kloeke helden in Jeruzalem. **14** Dit nu is hun
telling, naar de huizen hunner vaderen. In Juda waren
oversten der duizenden: Adna de overste, en met hem
waren driehonderd duizend kloeke helden. **15** Naast hem nu
was de overste Johanan; en met hem waren tweehonderd en
tachtig duizend; **16** Naast hem was Amasia, de zoon van
Zichri, die zich vrijwillig den HEERE overgegeven had; en
met hem waren tweehonderd duizend kloeke helden. **17** En
uit Benjamin was Eljada, een kloek held; en met hem
tweehonderd duizend, die met boog en schild gewapend
waren. **18** En naast hem was Jozabad; en met hem waren
honderd en tachtig duizend, ten krijge toegerust. **19** Dezen
waren in den dienst des konings; behalve degenen, die de
koning in de vaste steden door gans Juda gezet had.

2 Chronicles 18

1 Josafat nu had rijkdom en eer in overvloed; en hij
verzwagerde zich aan Achab. **2** En ten einde van enige jaren
toog hij af tot Achab naar Samaria; en Achab slachtte
schapen en runderen voor hem in menigte, en voor het volk,
dat met hem was; en hij porde hem aan, om op te trekken
naar Ramoth in Gilead. **3** Want Achab, de koning van Israel,
zeide tot Josafat, den koning van Juda: Zult gij met mij gaan
naar Ramoth in Gilead? En hij zeide tot hem: Zo zal ik zijn,
gelijk gij zijt, en gelijk uw volk is, zal mijn volk zijn, en wij
zullen met u zijn in dezen krijg. **4** Verder zeide Josafat tot
den koning van Israel: Vraag toch als heden naar het woord
des HEEREN.

5 Toen vergaderde de koning van Israel de profeten,
vierhonderd mannen, en hij zeide tot hen: Zullen wij tegen
Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het nalaten?
En zij zeiden: Trek op, want God zal hen in de hand des
konings geven. **6** Maar Josafat zeide: Is hier niet nog een
profeet des HEEREN, dat wij van hem vragen mochten? **7**
Toen zeide de koning van Israel tot Josafat: Er is nog een
man, om door hem den HEERE te vragen; maar ik haat hem,
want hij profeteert over mij niets goeds, maar altijd kwaad;
deze is Micha, de zoon van Jimla. En Josafat zeide: de koning
zegge niet alzo. **8** Toen riep de koning van Israel een
kamerling, en hij zeide: Haal haastelijk Micha, den zoon van
Jimla. **9** De koning van Israel nu en Josafat, de koning van
Juda, zaten elk op zijn troon, bekleed met hun klederen, en
zij zaten op het plein, aan de deur der poort van Samaria; en
al de profeten profeteerden in hun tegenwoordigheid. **10** En
Zedekia, de zoon van Kenaana, had zich ijzeren hoornen
gemaakt, en hij zeide: Zo zegt de HEERE: Met deze zult gij
de Syriers stoten, totdat gij hen gans verdaan zult hebben.

11 En al de profeten profeteerden alzo, zeggende: Trek op
naar Ramoth in Gilead, en gij zult voorspoedig zijn, want de
HEERE zal hen in de hand des konings geven. **12** De bode
nu, die heengegaan was, om Micha te roepen, sprak tot hem,
zeggende: Zie, de woorden der profeten zijn, uit een mond,
goed tot den koning; dat nu toch uw woord zij, gelijk als van
een uit hen, en spreek het goede. **13** Doch Micha zeide: Zo
waarachtig als de HEERE leeft, hetgeen mijn God zeggen
zal, dat zal ik spreken! **14** Als hij tot den koning gekomen
was, zo zeide de koning tot hem: Micha, zullen wij naar
Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het nalaten?
En hij zeide: Trekt op, en gijlieden zult voorspoedig zijn,
want zij zullen in uw hand gegeven worden. **15** En de
koning zeide tot hem: Tot hoevele reizen zal ik u bezweren,
opdat gij tot mij niet spreekt, dan de waarheid, in den Naam
des HEEREN? **16** En hij zeide: Ik zag het ganse Israel
verstrooid op de bergen, gelijk schapen, die geen herder
hebben; en de HEERE zeide: Dezen hebben geen heer; een
iegelijk kere weder naar zijn huis in vrede. **17** Toen zeide de
koning van Israel tot Josafat: Heb ik tot u niet gezegd: Hij zal
over mij niets goeds, maar kwaad profeteren? **18** Verder
zeide hij: Daarom hoort het woord des HEEREN: Ik zag den
HEERE, zittende op Zijn troon, en al het hemelse heir,
staande aan Zijn rechter hand en Zijn linkerhand. **19** En de
HEERE zeide: Wie zal Achab, den koning van Israel,
overreden, dat hij optrekke, en valle te Ramoth in Gilead?
Daarna zeide Hij: Deze zegt aldus, en die zegt alzo. **20** Toen
kwam een geest voort, en stond voor het aangezicht des
HEEREN, en zeide: Ik zal hem overreden. En de HEERE zeide
tot hem: Waarmede? **21** En Hij zeide: Ik zal uitgaan, en een
leugengeest zijn in den mond van al zijn profeten. En Hij
zeide: Gij zult overreden, en zult ook vermogen; ga uit, en
doe alzo. **22** Nu dan, zie, de HEERE heeft een leugengeest in
den mond van deze uw profeten gegeven, en de HEERE
heeft kwaad over u gesproken. **23** Toen trad Zedekia, de
zoon van Kenaana, toe, en sloeg Micha op het kinnebakken,

en hij zeide: Door wat weg is de Geest des HEEREN van mij
doorgegaan, om u aan te spreken? **24** En Micha zeide: Zie,
gij zult het zien aan dienzelfden dag, als gij zult gaan van
kamer in kamer, om u te versteken. **25** De koning van Israel
nu zeide: Neemt Micha, en brengt hem weder tot Amon, den
overste der stad, en tot Joas, den zoon des konings; **26** En
gijlieden zult zeggen: Zo zegt de koning: Zet dezen in het
gevangenhuis, en spijst hem met brood der bedruktheid, en
met water der bedruktheid, totdat ik met vrede wederkom.
27 En Micha zeide: Indien gij enigszins met vrede
wederkomt, zo heeft de HEERE door mij niet gesproken.
Verder zeide hij: Hoort, gij volken altegaar! **28** Alzo toog de
koning van Israel, en Josafat, de koning van Juda, op naar
Ramoth in Gilead.

29 En de koning van Israel zeide tot Josafat: Als ik mij
versteld heb, zal ik in den strijd komen; maar gij, trek uw
klederen aan. Alzo verstelde zich de koning van Israel, en zij
kwamen in den strijd. **30** De koning nu van Syrie had
geboden aan de oversten der wagenen, die hij had,
zeggende: Gijlieden zult niet strijden tegen kleinen noch
groten, maar tegen den koning van Israel alleen. **31** Het
geschiedde dan, als de oversten der wagenen Josafat zagen,
dat zij zeiden: Die is de koning van Israel; en zij togen
rondom hem, om te strijden; maar Josafat riep, en de HEERE
hielp hem, en God wendde hen van hem af. **32** Want het
geschiedde, als de oversten der wagenen zagen, dat het de
koning van Israel niet was, dat zij van achter hem afkeerden.
33 Toen spande een man den boog in zijn eenvoudigheid,
en schoot den koning van Israel tussen de gespen en tussen
het pantsier. Toen zeide hij tot den voerman: Keer uw hand
en voer mij uit het leger, want ik ben verwond. **34** En de
strijd nam op dien dag toe, en de koning van Israel deed
zich met den wagen staande houden tegenover de Syriers,
tot den avond toe; en hij stierf ter tijd, als de zon onderging.

2 Chronicles 19

1 En Josafat, de koning van Juda, keerde met vrede weder
naar zijn huis te Jeruzalem. **2** En Jehu, de zoon van Hanani,
de ziener, ging uit, hem tegen, en zeide tot den koning
Josafat: Zoudt gij den goddeloze helpen, en die den HEERE
haten, liefhebben? Nu is daarom over u van het aangezicht
des HEEREN grote toornigheid. **3** Evenwel goede dingen zijn
bij u gevonden; want gij hebt de bossen uit het land
weggedaan, en uw hart gericht om God te zoeken. **4** Josafat
nu woonde in Jeruzalem; en hij toog wederom uit door het
volk, van Ber-seba af tot het gebergte van Efraim toe, en
deed hen wederkeren tot den HEERE, hunner vaderen God.
5 En hij stelde richters in het land, in alle vaste steden van
Juda, van stad tot stad.

6 En hij zeide tot de richters: Ziet wat gij doet, want gij
houdt het gericht niet den mens, maar den HEERE; en Hij is
bij u in de zaak van het gericht. **7** Nu dan, de verschrikking
des HEEREN zij op ulieden; neemt waar, en doet het; want
bij den HEERE, onzen God, is geen onrecht, noch aanneming
van personen, noch ontvanging van geschenken. **8** Daartoe
stelde Josafat ook te Jeruzalem enige van de Levieten, en
van de priesteren, en van de hoofden der vaderen van Israel,
over het gericht des HEEREN, en over rechtsgeschillen, als
zij weder te Jeruzalem gekomen waren.

9 En hij gebood hun, zeggende: Doet alzo in de vreze des
HEEREN, met getrouwheid en met een volkomen hart. **10** En
in alle geschil, hetwelk van uw broederen, die in hun steden
wonen, tot u zal komen, tussen bloed en bloed, tussen wet
en gebod, en inzettingen en rechten, zo vermaant hen, dat
zij niet schuldig worden aan den HEERE, en een grote
toornigheid over u en over uw broederen zij; doet alzo, en

gij zult niet schuldig worden. **11** En ziet, Amarja, de
hoofdpriester, is over u in alle zaak des HEEREN; en
Zebadja, de zoon van Ismael, de vorst van het huis van Juda,
in alle zaak des konings; ook zijn de ambtlieden, de
Levieten, voor uw aangezicht; weest sterk en doet het, en de
HEERE zal met den goede zijn.

2 Chronicles 20

1 Het geschiedde nu na dezen, dat de kinderen Moabs, en
de kinderen Ammons, en het hen anderen benevens de
Ammonieten, kwamen tegen Josafat ten strijde. **2** Toen
kwamen er, die Josafat boodschapten, zeggende: Daar komt
een grote menigte tegen u van gene zijde der zee, uit Syrie;
en zie, zij zijn te Hazezon-thamar, hetwelk is Engedi. **3**
Josafat nu vreesde, en stelde zijn aangezicht, om den HEERE
te zoeken; en hij riep een vasten uit in gans Juda. **4** En Juda
werd vergaderd, om van den HEERE hulp te zoeken; ook
kwamen zij uit alle steden van Juda, om den HEERE te
zoeken. **5** En Josafat stond in de gemeente van Juda en
Jeruzalem, in het huis des HEEREN, voor het nieuwe voorhof.

6 En hij zeide: O, HEERE, God onzer vaderen, zijt Gij niet de
God in den hemel? Ja, Gij zijt de Heerser over alle
koninkrijken der heidenen; en in Uw hand is kracht en
sterkte, zodat niemand zich tegen U stellen kan. **7** Hebt Gij
niet, onze God, de inwoners dezes lands van voor het
aangezicht van Uw volk Israel verdreven, en dat aan het
zaad van Abraham, Uw liefhebber, tot in eeuwigheid
gegeven? **8** Zij nu hebben daarin gewoond, en zij hebben U
daarin een heiligdom gebouwd voor Uw Naam, zeggende: **9**
Indien over ons enig kwaad komt, het zwaard des oordeels,
of pestilentie, of honger, wij zullen voor dit huis, en voor Uw
aangezicht staan, dewijl Uw Naam in dit huis is; en wij
zullen uit onze benauwdheid tot U roepen, en Gij zult
verhoren en verlossen. **10** En nu, zie de kinderen Ammons,
en Moab, en die van het gebergte Seir, door dewelken Gij
Israel niet toeliet te trekken, als zij uit Egypteland togen,
maar zij weken van hen, en verdelgden hen niet; **11** Zie
dan, zij vergelden het ons, komende om ons uit Uw erve, die
Gij ons te erven gegeven hebt, te verdrijven. **12** O, onze

God, zult Gij geen recht tegen hen oefenen? want in ons is
geen kracht tegen deze grote menigte, die tegen ons komt,
en wij weten niet, wat wij doen zullen; maar onze ogen zijn
op U. **13** En gans Juda stond voor het aangezicht des
HEEREN, ook hun kinderkens, hun vrouwen en hun zonen.
14 Toen kwam de Geest des HEEREN in het midden der
gemeente, op Jahaziel, den zoon van Zecharja, den zoon van
Benaja, den zoon van Jehiel, den zoon van Matthanja, den
Leviet, uit de zonen van Asaf;

15 En hij zeide: Merkt op, geheel Juda, en gij, inwoners van
Jeruzalem, en gij, koning Josafat! Alzo zegt de HEERE tot
ulieden: Vreest gijlieden niet, en wordt niet ontzet vanwege
deze grote menigte; want de strijd is niet uwe, maar Gods.
16 Trekt morgen tot hen af; ziet, zij komen op bij den
opgang van Ziz; en gij zult hen vinden in het einde des dals,
voor aan de woestijn van Jeruel. **17** Gij zult in dezen strijd
niet te strijden hebben; stelt uzelven, staat en ziet het heil
des HEEREN met u, o Juda en Jeruzalem! Vreest niet, en
ontzet u niet, gaat morgen uit, hun tegen, want de HEERE
zal met u wezen. **18** Toen neigde zich Josafat met het
aangezicht ter aarde; en gans Juda en de inwoners van
Jeruzalem vielen neder voor het aangezicht des HEEREN,
aanbiddende den HEERE. **19** En de Levieten uit de kinderen
der Kahathieten, en uit de kinderen der Korahieten, stonden
op, om den HEERE, den God Israels, met luider stem ten
hoogste te prijzen. **20** En zij maakten zich des morgens
vroeg op, en togen uit naar de woestijn van Thekoa; en als
zij uittogen, stond Josafat en zeide: Hoort mij, o Juda, en gij,
inwoners van Jeruzalem! Gelooft in den HEERE, uw God, zo
zult gij bevestigd worden; gelooft aan Zijn profeten, en gij
zult voorspoedig zijn.

21 Hij nu beraadslaagde zich met het volk, en hij stelde den
HEERE zangers, die de heilige Majesteit prijzen zouden, voor
de toegerusten uitgaande en zeggende: Looft den HEERE,

want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid! **22** Ter tijd
nu, als zij aanhieven met een vreugdegeroep en lofzang,
stelde de HEERE achterlagen tegen de kinderen Ammons,
Moab, en die van het gebergte Seir, die tegen Juda gekomen
waren; en zij werden geslagen.

23 Want de kinderen Ammons en Moab stonden op tegen de
inwoners van het gebergte Seir, om te verbannen en te
verdelgen; en als zij met de inwoners van Seir een einde
gemaakt hadden, hielpen zij de een den ander ten verderve.
24 Als nu Juda tot den wachttoren in de woestijn gekomen
was, wendden zij zich naar de menigte; en ziet, het waren
dode lichamen, liggende op de aarde, en niemand was
ontkomen. **25** Josafat nu en zijn volk kwamen, om hun buit
te roven, en zij vonden bij hen in menigte, zowel have en
dode lichamen, als kostelijk gereedschap, en namen voor
zich weg, totdat zij niet meer dragen konden; en zij roofden
den buit drie dagen, want dies was veel. **26** En op den
vierden dag vergaderden zij zich in het dal van Beracha,
want daar loofden zij den HEERE; daarom noemden zij den
naam dierzelver plaats het dal van Beracha, tot op dezen
dag.

27 Daarna keerden alle mannen van Juda en Jeruzalem
weder, en Josafat in de voorspitse van hen, om wederom met
blijdschap tot Jeruzalem te komen; want de HEERE had hen
verblijd over hun vijanden. **28** En zij kwamen te Jeruzalem,
met luiten, en met harpen, en met trompetten, tot het huis
des HEEREN. **29** En er werd een verschrikking Gods over alle
koninkrijken dier landen, als zij hoorden, dat de HEERE
tegen de vijanden van Israel gestreden had. **30** Alzo was het
koninkrijk van Josafat stil; en zijn God gaf hem rust rondom
henen. **31** Zo regeerde Josafat over Juda; hij was vijf en
dertig jaren oud, als hij koning werd, en hij regeerde vijf en
twintig jaren te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was
Azuba, een dochter van Silhi.

32 En hij wandelde in den weg van zijn vader Asa, en hij
week daarvan niet af, doende dat recht was in de ogen des
HEEREN. **33** Evenwel werden de hoogten niet weggenomen;
want het volk had nog zijn hart niet geschikt tot den God
zijner vaderen. **34** Het overige nu der geschiedenissen van
Josafat, de eerste en de laatste, ziet, die zijn geschreven in
de geschiedenissen van Jehu, den zoon van Hanani, die men
hem optekenen deed in het boek der koningen van Israel.
35 Doch na dezen vergezelschapte zich Josafat, de koning
van Juda, met Ahazia, den koning van Israel; die handelde
goddelooslijk in zijn doen.

36 En hij vergezelschapte zich met hem, om schepen te
maken, om naar Tharsis te gaan; en zij maakten de schepen
te Ezeon-geber. **37** Maar Eliezer, de zoon van Dodava, van
Maresa, profeteerde tegen Josafat, zeggende: Omdat gij u
met Ahazia vergezelschapt hebt, heeft de HEERE uw werken
verscheurd. Alzo werden de schepen verbroken, dat zij niet
konden naar Tharsis gaan.

2 Chronicles 21

1 Daarna ontsliep Josafat met zijn vaderen, en werd
begraven bij zijn vaderen in de stad Davids; en zijn zoon
Joram werd koning in zijn plaats. **2** En hij had broederen,
Josafats zonen, Azarja, en Jehiel, en Zecharja, en Azarjahu,
en Michael, en Sefatja; deze allen waren zonen van Josafat,
den koning van Israel. **3** En hun vader had hun vele gaven
gegeven van zilver, en van goud, en van kostelijkheden,
met vaste steden in Juda; maar het koninkrijk gaf hij Joram,
omdat hij de eerstgeborene was. **4** Als Joram tot het
koninkrijk zijns vaders opgekomen was, en zich versterkt
had, zo doodde hij al zijn broederen met het zwaard,
mitsgaders ook enige van de vorsten van Israel. **5** Twee en
dertig jaar was Joram oud, toen hij koning werd, en hij
regeerde acht jaren te Jeruzalem.

6 En hij wandelde in den weg der koningen van Israel, gelijk
als het huis van Achab deed; want hij had de dochter van
Achab tot een vrouw; en hij deed dat kwaad was in de ogen
des HEEREN. **7** Doch de HEERE wilde het huis Davids niet
verderven, om des verbonds wil, dat Hij met David gemaakt
had; en gelijk als Hij gezegd had, hem en zijn zonen te allen
dage een lamp te zullen geven. **8** In zijn dagen vielen de
Edomieten af van onder het gebied van Juda, en zij maakten
over zich een koning.

9 Daarom toog Joram voort met zijn oversten, en al de
wagenen met hem; en hij maakte zich des nachts op, en
sloeg de Edomieten, die rondom hem waren, en de oversten
der wagenen. **10** Evenwel vielen de Edomieten af van onder
het gebied van Juda, tot op dezen dag; toen ter zelfder tijd
viel Libna af, van onder zijn gebied, want hij had den
HEERE, den God zijner vaderen, verlaten. **11** Ook maakte hij

hoogten op de bergen van Juda; en hij deed de inwoners van
Jeruzalem hoereren, ja, hij dreef Juda daartoe. **12** Zo kwam
een schrift tot hem van den profeet Elia, zeggende: Alzo
zegt de HEERE, de God van uw vader David: Omdat gij in de
wegen van uw vader Josafat, en in de wegen van Asa, den
koning van Juda, niet gewandeld hebt;

13 Maar hebt gewandeld in den weg der koningen van
Israel, en hebt Juda en de inwoners van Jeruzalem doen
hoereren, achtervolgens het hoereren van het huis van
Achab; en ook uw broederen, van uws vaders huis, gedood
hebt, die beter waren dan gij; **14** Zie, de HEERE zal u plagen
met een grote plage aan uw volk, en aan uw kinderen, en
aan uw vrouwen, en aan al uw have. **15** Gij zult ook in grote
krankheden zijn, door de krankheid uwer ingewanden,
totdat uw ingewanden uitgaan vanwege de krankheid, jaar
op jaar. **16** Zo verwekte de HEERE tegen Joram den geest
der Filistijnen en der Arabieren, die aan de zijde der Moren
zijn.

17 Die togen op in Juda, en braken daarin, en voerden alle
have weg, die in het huis des konings gevonden werd, zelfs
ook zijn kinderen, en zijn vrouwen; zodat hem geen zoon
overgelaten werd, dan Joahaz, de kleinste zijner zonen. **18**
En na dit alles plaagde hem de HEERE in zijn ingewand met
een krankheid, daar geen genezen aan was.

19 Dit geschiedde van jaar tot jaar, zodat, wanneer de tijd
van het einde der twee jaren uitging, zijn ingewanden met
de krankheid uitgingen, dat hij stierf van boze krankheden;
en zijn volk maakte hem gene branding, als de branding
zijner vaderen. **20** Hij was twee en dertig jaren oud, als hij
koning werd, en regeerde acht jaren te Jeruzalem; en hij
ging henen zonder begeerd te zijn; en zij begroeven hem in
de stad Davids, maar niet in de graven der koningen.

2 Chronicles 22

1 En de inwoners van Jeruzalem maakten Ahazia, zijn
kleinsten zoon, koning in zijn plaats; want een bende, die
met de Arabieren in het leger gekomen was, had al de
eersten gedood. Ahazia dan, de zoon van Joram, de koning
van Juda, regeerde. **2** Twee en veertig jaar was Ahazia oud,
toen hij koning werd, en hij regeerde een jaar te Jeruzalem;
en de naam zijner moeder was Athalia, een dochter van
Omri. **3** Hij wandelde ook in de wegen van het huis van
Achab; want zijn moeder was zijn raadgeefster, om
goddelooslijk te handelen. **4** En hij deed dat kwaad was in
de ogen des HEEREN, gelijk het huis van Achab; want zij
waren zijn raadgevers, na den dood zijns vaders, hem ten
verderve. **5** Hij wandelde ook in hun raad, en toog henen
met Joram, den zoon van Achab, den koning van Israel, tot
den strijd tegen Hazael, den koning van Syrie, bij Ramoth in
Gilead; en de Syriers sloegen Joram.

6 En hij keerde weder om zich te laten genezen te Jizreel;
want hij had wonden, die men hem bij Rama geslagen had,
als hij streed tegen Hazael, den koning van Syrie; en Azarja,
de zoon van Joram, den koning van Juda, kwam af, om Joram,
den zoon van Achab, te Jizreel te bezien, want hij was krank.
7 De vertreding nu van Ahazia was van God, dat hij tot
Joram kwam; want als hij gekomen was, toog hij met Joram
uit tot Jehu, den zoon van Nimsi, denwelken de HEERE
gezalfd had, om het huis van Achab uit te roeien. **8** Zo
geschiedde het, als Jehu het oordeel uitvoerde tegen het
huis van Achab, dat hij de vorsten van Juda en de zonen der
broederen van Ahazia, die Ahazia dienden, vond, en die
doodde. **9** Daarna zocht hij Ahazia, en zij kregen hem (want
hij was verstoken in Samaria), en zij brachten hem tot Jehu,
en zij doodden hem, en begroeven hem; want zij zeiden: Hij

is de zoon van Josafat, die den HEERE met zijn ganse hart gezocht heeft. Zo had het huis van Ahazia niemand, die kracht behield tot het koninkrijk. **10** Toen Athalia, de moeder van Ahazia, zag, dat haar zoon dood was, zo maakte zij zich op, en bracht al het koninklijke zaad van het huis van Juda om.

11 Maar Jozabath, de dochter des konings, nam Joas, den zoon van Ahazia, en stal hem uit het midden van des konings zonen, die gedood werden, en zette hem en zijn voedster in een slaapkamer; zo verborg hem Jozabath, de dochter van den koning Joram, de huisvrouw van den priester Jojada (want zij was de zuster van Ahazia), voor Athalia, dat zij hem niet doodde. **12** En hij was bij hen verstoken in het huis Gods zes jaren; en Athalia regeerde over het land.

2 Chronicles 23

1 Doch in het zevende jaar versterkte zich Jojada, en nam de
oversten der honderden, Azarja, den zoon van Jeroham en
Ismael, den zoon van Johanan, en Azarja, den zoon van
Obed, en Maaseja, den zoon van Adaja, en Elisafat, den zoon
van Zichri, met zich in een verbond. **2** Die togen om in Juda,
en vergaderden de Levieten uit alle steden van Juda, en de
hoofden der vaderen van Israel, en zij kwamen naar
Jeruzalem. **3** En die ganse gemeente maakte een verbond in
het huis Gods, met den koning; en hij zeide tot hen: Ziet, de
zoon des konings zal koning zijn, gelijk als de HEERE van de
zonen van David gesproken heeft. **4** Dit is de zaak, die gij
doen zult: een derde deel van u, die op den sabbat ingaan,
van de priesteren en van de Levieten, zullen tot poortiers
der dorpelen zijn; **5** En een derde deel zal zijn aan het huis
des konings; en een derde deel aan de Fondamentpoort; en
al het volk zal in de voorhoven zijn van het huis des
HEEREN. **6** Maar dat niemand kome in het huis des HEEREN,
dan de priesteren en de Levieten, die dienen; die zullen
ingaan, want zij zijn heilig; maar al het volk zal de wacht
des HEEREN waarnemen. **7** De Levieten nu zullen de koning
rondom omsingelen, een ieder met zijn wapenen in zijn
hand; en die tot het huis inkomt, zal gedood worden; doch
weest gijlieden bij den koning, als hij inkomt en uitgaat. **8**
En de Levieten en gans Juda deden naar alles, wat de
priester Jojada geboden had; en zij namen een ieder zijn
mannen, die op den sabbat inkwamen, met degenen, die op
den sabbat uitgingen; want de priester Jojada had aan de
verdelingen geen verlof gegeven. **9** Verder gaf de priester
Jojada aan de oversten der honderden de spiesen, en de
rondassen, en de schilden, die van den koning David
geweest waren, die in het huis Gods waren. **10** En hij stelde
al het volk, en een ieder met zijn geweer in zijn hand, van

de rechterzijde van het huis tot de linkerzijde van het huis,
naar het altaar, en naar het huis, bij den koning rondom. **11**
Toen brachten zij des konings zoon voor, en zetten hem de
kroon op, en gaven hem de getuigenis, en zij maakten hem
koning; en Jojada en zijn zonen zalfden hem, en zeiden: De
koning leve! **12** Toen nu Athalia hoorde de stem des volks,
dat toeliep en den koning roemde, kwam zij tot het volk in
het huis des HEEREN.

13 En zij zag toe; en ziet, de koning stond bij zijn pilaar, aan
den ingang; en de oversten en de trompetten waren bij den
koning; en al het volk des lands was blijde, en blies met de
trompetten; en de zangers waren er met muzikale
instrumenten, en gaven te kennen, dat men lofzingen zou;
toen verscheurde Athalia haar klederen, en zij riep: Verraad,
verraad! **14** Maar de priester Jojada bracht de oversten der
honderden, die over het heir gesteld waren, uit, en zeide tot
hen: Brengt ze uit tot buiten de ordeningen, en die haar
volgt, zal met het zwaard gedood worden; want de priester
had gezegd: Gij zult ze in het huis des HEEREN niet doden.
15 En zij leiden de handen aan haar, en zij ging naar den
ingang van de Paardenpoort, naar het huis des konings; en
zij doodden ze daar. **16** En Jojada maakte een verbond
tussen zich, en tussen al het volk, en tussen den koning, dat
zij den HEERE tot een volk zouden zijn.

17 Daarna ging al het volk in het huis van Baal, en braken
dat af; en zijn altaren en zijn beelden verbraken zij, en
Matthan, den priester van Baal, sloegen zij dood voor de
altaren. **18** Jojada nu bestelde de ambten in het huis des
HEEREN, onder de hand der Levietische priesteren, die
David in het huis des HEEREN afgedeeld had, om de
brandofferen des HEEREN te offeren, gelijk in de wet van
Mozes geschreven is, met blijdschap en met gezang, naar de
instelling van David. **19** En hij stelde de poortiers aan de
poorten van het huis des HEEREN, opdat niemand, in enig

ding onrein zijnde, inkwame. **20** En hij nam de oversten der
honderden, en de machtigen, en die heerschappij hadden
onder het volk, en al het volk des lands, en bracht den
koning van het huis des HEEREN af, en zij kwamen door het
midden der hoge poort in het huis des konings; en zij zetten
den koning op den troon des koninkrijks. **21** En al het volk
des lands was blijde, en de stad werd stil, nadat zij Athalia
met het zwaard gedood hadden.

2 Chronicles 24

1 Joas was zeven jaren oud, toen hij koning werd, en hij
regeerde veertig jaren te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Zibja, van Ber-seba. **2** En Joas deed dat recht
was in de ogen des HEEREN, al de dagen van den priester
Jojada. **3** En Jojada nam voor hem twee vrouwen; en hij
gewon zonen en dochteren. **4** Het geschiedde nu na dezen,
dat het in het hart van Joas was, het huis des HEEREN te
vernieuwen.

5 Zo vergaderde hij de priesteren en de Levieten, en zeide
tot hen: Trekt uit tot de steden van Juda, en vergadert geld
van het ganse Israel, om het huis uws Gods te beteren van
jaar tot jaar; en gijlieden, haast tot deze zaak; maar de
Levieten haastten niet. **6** En de koning riep Jojada, het
hoofd, en zeide tot hem: Waarom hebt gij geen onderzoek
gedaan bij de Levieten, dat zij uit Juda en uit Jeruzalem
inbrengen zouden de schatting van Mozes, den knecht des
HEEREN, en van de gemeente van Israel, voor de tent der
getuigenis? **7** Want als Athalia goddelooslijk handelde,
hadden haar zonen het huis Gods opengebroken, ja, zelfs
alle geheiligde dingen van het huis des HEEREN besteed
aan de Baals. **8** En de koning gebood, en zij maakten een
kist, en stelden die buiten aan de poort van het huis des
HEEREN. **9** En men deed uitroeping in Juda en in Jeruzalem,
dat men den HEERE inbrengen zou de schatting van Mozes,
den knecht Gods, over Israel in de woestijn. **10** Toen
verblijdden zich alle oversten en al het volk, en zij brachten
in, en wierpen in de kist, totdat men voleind had. **11** Het
geschiedde nu ter tijd, als hij de kist, naar des konings
bevel, door de hand der Levieten, inbracht, en als zij zagen,
dat er veel gelds was, dat de schrijver des konings kwam, en
de bestelde van den hoofdpriester, en de kist ledig maakten,

en die opnamen, en die wederbrachten aan haar plaats; alzo
deden zij van dag tot dag, en verzamelden geld in menigte;
12 Hetwelk de koning en Jojada gaven aan degenen, die het
werk van den dienst van het huis des HEEREN verzorgden;
en zij huurden houwers en timmerlieden, om het huis des
HEEREN te vernieuwen, mitsgaders ook werkmeesters in
ijzer en koper, om het huis des HEEREN te beteren. **13** Zo
deden de verzorgers van het werk, dat de betering des
werks door hun hand toenam; en zij herstelden het huis
Gods in zijn gestaltenis, en maakten het vast. **14** Als zij nu
voleind hadden, brachten zij voor den koning en Jojada het
overige des gelds, waarvan hij vaten maakte voor het huis
des HEEREN, vaten om te dienen en te offeren, en
rookschalen, en gouden en zilveren vaten; en zij offerden
geduriglijk brandofferen in het huis des HEEREN al de dagen
van Jojada. **15** En Jojada werd oud en zat van dagen, en
stierf; hij was honderd en dertig jaren oud, toen hij stierf.

16 En zij begroeven hem in de stad Davids, bij de koningen;
want hij had goed gedaan in Israel, beide aan God en zijn
huize. **17** Maar na den dood van Jojada kwamen de vorsten
van Juda, en bogen zich neder voor den koning; toen hoorde
de koning naar hen. **18** Zo verlieten zij het huis des
HEEREN, des Gods hunner vaderen, en dienden de bossen
en de afgoden; toen was een grote toornigheid over Juda en
Jeruzalem, om deze hun schuld. **19** Doch Hij zond profeten
onder hen, om hen tot den HEERE te doen wederkeren; die
betuigden tegen hen, maar zij neigden de oren niet. **20** En
de Geest Gods toog Zacharia aan, den zoon van Jojada, den
priester, die boven het volk stond, en hij zeide tot hen: Zo
zegt God: Waarom overtreedt gij de geboden des HEEREN?
Daarom zult gij niet voorspoedig zijn; dewijl gij den HEERE
verlaten hebt, zo zal Hij u verlaten. **21** En zij maakten een
verbintenis tegen hem, en stenigden hem met stenen door
het gebod des konings, in het voorhof van het huis des
HEEREN. **22** Zo gedacht de koning Joas niet der

weldadigheid, die zijn vader Jojada aan hem gedaan had, maar doodde zijn zoon; dewelke, als hij stierf, zeide: De HEERE zal het zien en zoeken! **23** Daarom geschiedde het met den omgang des jaars, dat de heirkracht van Syrie tegen hem optoog, en zij kwamen tot Juda en Jeruzalem, en verdierven uit het volk al de vorsten des volks; en zij zonden al hun roof tot den koning van Damaskus.

24 Hoewel de heirkracht van Syrie met weinig mannen kwam, evenwel gaf de HEERE in hun hand een heirkracht van grote menigte, dewijl zij den HEERE, den God hunner vaderen, verlaten hadden; alzo voerden zij de oordelen uit tegen Joas. **25** En toen zij van hem getogen waren (want zij lieten hem in grote krankheden), maakten zijn knechten, om het bloed der zonen van den priester Jojada, een verbintenis tegen hem, en zij sloegen hem dood op zijn bed, dat hij stierf; en zij begroeven hem in de stad Davids, maar zij begroeven hem niet in de graven der koningen. **26** Dezen nu zijn, die een verbintenis tegen hem maakten: Zabad, de zoon van Simeath, de Ammonietische, en Jozabad, de zoon van Simrith, de Moabietische. **27** Aangaande nu zijn zonen, en de grootheid van den last, hem opgelegd, en het gebouw van het huis Gods, ziet, zij zijn geschreven in de historie van het boek der koningen; en zijn zoon Amazia werd koning in zijn plaats.

2 Chronicles 25

1 Amazia, vijf en twintig jaren oud zijnde, werd koning, en
regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem; en de naam
zijner moeder was Joaddan, van Jeruzalem. **2** En hij deed dat
recht was in de ogen des HEEREN, doch niet met een
volkomen hart. **3** Het geschiedde nu, als het koninkrijk aan
hem gesterkt was, dat hij zijn knechten, die den koning, zijn
vader, geslagen hadden, doodde.

4 Doch hun kinderen doodde hij niet, maar hij deed, gelijk in
de wet, in het boek van Mozes, geschreven is, waar de
HEERE geboden heeft, zeggende: De vaders zullen niet
sterven om de kinderen, en de kinderen zullen niet sterven
om de vaders; maar een ieder zal om zijn zonde sterven. **5**
En Amazia vergaderde Juda, en stelde hen, naar de huizen
der vaderen, tot oversten van duizenden en tot oversten van
honderden, door gans Juda en Benjamin; en hij monsterde
hen, van twintig jaren oud en daarboven, en vond hen
driehonderd duizend uitgelezenen, uittrekkende ten heire,
handelende spies en rondas.

6 Daartoe huurde hij uit Israel honderd duizend kloeke
helden, voor honderd talenten zilvers. **7** Maar er kwam een
man Gods tot hem, zeggende: O, koning! laat het heir van
Israel met u niet gaan; want de HEERE is niet met Israel, met
alle kinderen van Efraim. **8** Maar zo gij gaat, doe het, wees
sterk ten strijde; God zal u doen vallen voor den vijand;
want in God is kracht, om te helpen en om te doen vallen. **9**
En Amazia zeide tot den man Gods: Maar wat zal men doen
met de honderd talenten, die ik aan de benden van Israel
gegeven heb? En de man Gods zeide: De HEERE heeft meer
dan dit, om u te geven. **10** Toen scheidde Amazia die af, te
weten de benden, die uit Efraim tot hem gekomen waren,

dat zij naar hun plaats gingen; daarom ontstak hun toorn
zeer tegen Juda, en zij keerden weder tot hun plaats in
hittigheid des toorns. **11** Amazia nu sterkte zich, en leidde
zijn volk uit, en toog in het Zoutdal, en sloeg van de
kinderen van Seir tien duizend.

12 Daartoe vingen de kinderen van Juda tien duizend
levend, en brachten ze op de hoogte der steenrots, en
stieten hen van de spits der steenrots af, dat zij allen
barstten. **13** Maar de mannen der benden, die Amazia had
doen wederkeren, dat zij met hem in den strijd niet zouden
trekken, die deden een inval in de steden van Juda, van
Samaria af tot Beth-horon toe, en sloegen van hen drie
duizend, en roofden veel roofs.

14 Het geschiedde nu, nadat Amazia van het slaan der
Edomieten gekomen was, en dat hij de goden der kinderen
van Seir medegebracht had, dat hij die zich tot goden
stelde, en zich voor dezelve neder boog en dien rookte.

15 Toen ontstak de toorn des HEEREN tegen Amazia; en Hij
zond tot hem een profeet, die zeide tot hem: Waarom hebt
gij de goden van dat volk gezocht, die hun volk niet gered
hebben uit uw hand? **16** En het geschiedde, als hij tot hem
sprak, dat hij hem zeide: Heeft men u tot des konings
raadgever gesteld? Houd gij op; waarom zouden zij u slaan?
Toen hield de profeet op, en zeide: Ik merk, dat God besloten
heeft u te verderven, dewijl gij dit gedaan, en naar mijn raad
niet gehoord hebt. **17** En Amazia, de koning van Juda, werd
te rade, dat hij zond tot Joas, den zoon van Joahaz, den zoon
van Jehu, den koning van Israel, om te zeggen: Kom, laat ons
elkanders aangezicht zien.

18 Maar Joas, de koning van Israel, zond tot Amazia, den
koning van Juda, om te zeggen: De distel, die op den
Libanon is, zond tot den ceder, die op den Libanon is, om te

zeggen: Geef uw dochter mijn zoon ter vrouw; maar het
gedierte des velds, dat op den Libanon is, ging voorbij, en
vertrad de distel. **19** Gij zegt: Zie, gij hebt de Edomieten
geslagen; daarom heeft uw hart u verheven, om te roemen;
nu, blijf in uw huis; waarom zoudt gij u in het kwaad
mengen, dat gij vallen zoudt; gij en Juda met u? **20** Doch
Amazia hoorde niet, want het was van God, opdat Hij hen in
hun hand gave, overmits zij de goden der Edomieten
gezocht hadden. **21** Zo toog Joas, de koning van Israel, op,
en hij en Amazia, de koning van Juda, zagen elkanders
aangezichten te Beth-semes, dat in Juda is. **22** En Juda werd
geslagen voor het aangezicht van Israel; en zij vloden een
iegelijk in zijn tenten. **23** En Joas, de koning van Israel,
greep Amazia, den koning van Juda, den zoon van Joas, den
zoon van Joahaz, te Beth-semes; en hij bracht hem te
Jeruzalem, en hij brak aan den muur van Jeruzalem, van de
poort van Efraim tot aan de Hoekpoort, vierhonderd ellen.
24 Daartoe nam hij al het goud, en het zilver, en al de
vaten, die in het huis Gods gevonden werden, bij Obed-
edom, en de schatten van het huis des konings, mitsgaders
gijzelaars, en hij keerde weder naar Samaria. **25** Amazia nu,
de zoon van Joas, de koning van Juda, leefde na den dood
van Joas, den zoon van Joahaz, den koning van Israel,
vijftien jaren.

26 Het overige nu der geschiedenissen van Amazia, de
eerste en de laatste, ziet, zijn die niet geschreven in het
boek der koningen van Juda en Israel? **27** Van den tijd nu af,
dat Amazia afgeweken was van achter den HEERE, zo
maakten zij in Jeruzalem een verbintenis tegen hem; doch
hij vluchtte naar Lachis. Toen zonden zij hem na tot Lachis,
en doodden hem aldaar.

28 En zij brachten hem op paarden, en begroeven hem bij
zijn vaderen in de stad van Juda.

2 Chronicles 26

1 Toen nam het ganse volk van Juda Uzzia (die nu zestien
jaren oud was), en maakte hem koning in de plaats van zijn
vader Amazia. **2** Dezelve bouwde Eloth, en bracht ze weder
aan Juda, nadat de koning met zijn vaderen ontslapen was.
3 Zestien jaren was Uzzia oud, toen hij koning werd, en hij
regeerde twee en vijftig jaren te Jeruzalem; en de naam
zijner moeder was Jecholia, van Jeruzalem. **4** En hij deed dat
recht was in de ogen des HEEREN, naar alles, wat zijn vader
Amazia gedaan had. **5** Want hij begaf zich om God te
zoeken, in de dagen van Zacharia, die verstandig was in de
gezichten Gods; in de dagen nu, dat hij den HEERE zocht,
maakte hem God voorspoedig. **6** Want hij toog uit, en
krijgde tegen de Filistijnen, en brak den muur van Gath, en
den muur van Jabne, en den muur van Asdod; daartoe
bouwde hij steden in Asdod, en onder de Filistijnen. **7** En
God hielp hem tegen de Filistijnen, en tegen de Arabieren,
die te Gur-baal woonden, en tegen de Meunieten. **8** En de
Ammonieten gaven Uzzia geschenken; en zijn naam ging tot
den ingang van Egypte, want hij sterkte zich ten hoogste. **9**
Daartoe bouwde Uzzia torens te Jeruzalem, aan de
Hoekpoort en aan de Dalpoort, en aan de hoeken; en hij
sterkte ze. **10** Hij bouwde ook torens in de woestijn, en
hieuw vele putten uit, overmits hij veel vee had, beide in de
laagten en in de effene velden; akkerlieden en
wijngaardeniers op de bergen en op de vruchtbare velden;
want hij was een liefhebber van den land bouw. **11** Verder
had Uzzia een heirkracht van geoefenden ten oorlog,
uittrekkende ten heire bij benden, naar het getal hunner
monstering, daar de hand van Jeiel, den schrijver, en
Mahaseja, den ambtman; onder de hand van Hananja, een
van de vorsten des konings. **12** Het gehele getal van de
hoofden der vaderen, der strijdbare helden, was twee

duizend en zeshonderd. **13** En onder hun hand was een
krijgsheir van driehonderd zeven duizend en vijfhonderd,
die met strijdbare kracht zich ten oorlog oefenden, om den
koning tegen den vijand te helpen. **14** En Uzzia bereidde
voor hen, voor het ganse heir, schilden, en spiesen, en
helmen, en pantsieren, en bogen, zelfs tot de slingerstenen
toe. **15** Hij maakte ook te Jeruzalem kunstige werken,
bedenking van kunstige werkmeesters, dat zij op de torens
en op de hoeken zijn zouden, om met pijlen en met grote
stenen, te schieten; zo ging zijn naam tot verre toe uit, want
hij werd wonderlijk geholpen, totdat hij sterk was. **16** Maar
als hij sterk geworden was, verhief zich zijn hart tot
verdervens toe, en hij overtrad tegen den HEERE, zijn God;
want hij ging in den tempel des HEEREN, om te roken op het
reukaltaar.

17 Doch Azaria, de priester, ging hem na, en met hem des
HEEREN priesters, tachtig kloeke mannen. **18** En zij
wederstonden den koning Uzzia, en zeiden tot hem: Het
komt u niet toe, Uzzia, den HEERE te roken, maar den
priesteren, Aarons zonen, die geheiligd zijn, om te roken; ga
uit het heiligdom, want gij hebt overtreden, en het zal u niet
tot eer zijn van den HEERE God. **19** Toen werd Uzzia toornig,
en het reukwerk was in zijn hand, om te roken; als hij nu
toornig werd tegen de priesteren, rees de melaatsheid op
aan zijn voorhoofd, voor het aangezicht der priesteren in het
huis des HEEREN, van boven het reukaltaar. **20** Alstoen zag
de hoofdpriester Azaria op hem, en al de priesteren en ziet,
hij was melaats aan zijn voorhoofd, en zij stieten hem met
der haast van daar, ja hij zelf werd ook gedreven uit te gaan,
omdat de HEERE hem geplaagd had. **21** Alzo was de koning
Uzzia melaats tot aan den dag zijns doods; en melaats
zijnde, woonde hij in een afgezonderd huis, want hij was van
het huis des HEEREN afgesneden; Jotham nu, zijn zoon, was
over het huis des konings, richtende het volk des lands. **22**
Het overige nu der geschiedenissen van Uzzia, de eerste en

de laatste, heeft de profeet Jesaja, de zoon van Amos, beschreven.

23 En Uzzia ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem bij zijn vaderen, in het veld van de begrafenis, die van de koningen was; want zij zeiden: hij is melaats; en zijn zoon Jotham werd koning in zijn plaats.

2 Chronicles 27

1 Jotham was vijf en twintig jaren oud, toen hij koning werd,
en hij regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Jerusa, een dochter van Zadok. **2** En hij deed
dat recht was in de ogen des HEEREN, naar alles, wat zijn
vader Uzzia gedaan had, behalve dat hij in den tempel des
HEEREN niet ging; en het volk verdierf zich nog. **3** Dezelve
bouwde de hoge poorten aan het huis des HEEREN; hij
bouwde ook veel aan den muur van Ofel. **4** Daartoe bouwde
hij steden op het gebergte van Juda; en in de wouden
bouwde hij burchten en torens. **5** Hij krijgde ook tegen den
koning der kinderen Ammons, en had de overhand over hen,
zodat de kinderen Ammons in datzelfde jaar hem gaven
honderd talenten zilvers, en tien duizend kor tarwe, en tien
duizend gerst; dit brachten hem de kinderen Ammons
wederom, ook in het tweede en in het derde jaar.

6 Alzo versterkte zich Jotham; want hij richtte zijn wegen
voor het aangezicht des HEEREN, zijns Gods. **7** Het overige
nu der geschiedenissen van Jotham, en al zijn krijgen, en
zijn wegen, ziet, zij zijn geschreven in het boek der
koningen van Israel en Juda.

8 Hij was vijf en twintig jaren oud, toen hij koning werd; en
hij regeerde zestien jaren te Jeruzalem. **9** En Jotham ontsliep
met zijn vaderen, en zij begroeven hem in de stad Davids;
en zijn zoon Achaz werd koning in zijn plaats.

2 Chronicles 28

1 Achaz was twintig jaren oud, toen hij koning werd, en
regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en hij deed niet dat
recht was in de ogen des HEEREN, gelijk zijn vader David; **2**
Maar hij wandelde in de wegen der koningen van Israel;
daartoe maakte hij ook gegotene beelden voor de Baals. **3**
Dezelve rookte ook in het dal des zoons van Hinnom; en hij
brandde zijn zonen in het vuur, naar de gruwelen der
heidenen, die de HEERE voor het aangezicht der kinderen
Israels uit de bezitting verdreven had. **4** Ook offerde hij en
rookte op de hoogten en op de heuvelen, mitsgaders onder
alle groen geboomte. **5** Daarom gaf hem de HEERE, zijn God,
in de hand des konings van Syrie, dat zij hem sloegen, en
van hem gevankelijk wegvoerden een grote menigte van
gevangenen, die zij te Damaskus brachten. En hij werd ook
gegeven in de hand des konings van Israel, die hem sloeg
met een groten slag. **6** Want Pekah, de zoon van Remalia,
sloeg in Juda honderd en twintig duizend dood op een dag,
allen strijdbare mannen, omdat zij den HEERE, den God
hunner vaderen, verlaten hadden.

7 En Zichri, een geweldig man van Efraim, sloeg Maaseja,
den zoon des konings, dood, en Azrikam, den huisoverste,
mitsgaders Elkana, den tweede na den koning. **8** En de
kinderen Israels voerden van hun broederen gevankelijk weg
tweehonderd duizend, vrouwen, zonen en dochteren, en
plunderden ook veel roofs van hen; en zij brachten den roof
te Samaria. **9** Aldaar nu was een profeet des HEEREN, wiens
naam was Oded; die ging uit, het heir tegen, dat naar
Samaria kwam, en zeide tot hen: Ziet, door de grimmigheid
des HEEREN, des Gods uwer vaderen, over Juda, heeft Hij
hen in uw hand gegeven, en gij hebt hen doodgeslagen in
toornigheid, die tot aan den hemel raakt. **10** Daartoe denkt

gij nu de kinderen van Juda en Jeruzalem u tot slaven en slavinnen te onderwerpen; zijt gij het niet alleenlijk? Bij ulieden zijn schulden tegen den HEERE, uw God. **11** Nu dan, hoort mij, en brengt de gevangenen weder, die gij van uw broederen gevankelijk weggevoerd hebt; want de hitte van des HEEREN toorn is over u. **12** Toen maakten zich mannen op van de hoofden der kinderen van Efraim, Azaria, de zoon van Johanan, Berechja, de zoon van Mesillemoth en Jehizkia, de zoon van Sallum, en Amasa, de zoon van Hadlai, tegen degenen, die uit het heir kwamen. **13** En zij zeiden tot hen: Gij zult deze gevangenen hier niet inbrengen, tot een schuld over ons tegen den HEERE; denkt gijlieden toe te doen tot onze zonden en tot onze schulden, hoewel wij vele schulden hebben, en de hitte des toorns over Israel is? **14** Toen lieten de toegerusten de gevangenen en den roof voor het aangezicht der oversten en der ganse gemeente. **15** De mannen nu, die met namen uitgedrukt zijn, maakten zich op, en grepen de gevangenen, en kleedden van den roof al hun naakten; en zij kleedden hen, en schoeiden hen, en spijsden hen, en drenkten hen, en zalfden hen, en voerden ze op ezelen, allen die zwak waren, en brachten hen te Jericho, de Palmstad, bij hun broederen; daarna keerden zij weder naar Samaria. **16** Ter zelfder tijd zond de koning Achaz tot de koningen van Assyrie, dat zij hem helpen zouden.

17 Daarenboven waren ook de Edomieten gekomen, en hadden Juda geslagen en gevangenen gevankelijk weggevoerd. **18** Daartoe waren de Filistijnen in de steden der laagte en het zuiden van Juda ingevallen, en hadden ingenomen Beth-semes, en Ajalon, en Gederoth, en Socho en haar onderhorige plaatsen, en Timna en haar onderhorige plaatsen, en Gimzo en haar onderhorige plaatsen; en zij woonden aldaar. **19** Want de HEERE vernederde Juda, om der wille van Achaz, den koning Israels; want hij had Juda afgetrokken, dat het gans zeer overtrad tegen den HEERE.

20 En Tiglath-pilneser, de koning van Assyrie, kwam tot
hem; doch hij benauwde hem, en sterkte hem niet. **21** Want
Achaz nam een deel van het huis des HEEREN, en van het
huis des konings en der vorsten, hetwelk hij den koning van
Assyrie gaf; maar hij hielp hem niet. **22** Ja, ter tijd, als men
hem benauwde, zo maakte hij des overtredens tegen den
HEERE nog meer; dit was de koning Achaz.

23 Want hij offerde den goden van Damaskus, die hem
geslagen hadden, en zeide: Omdat de goden der koningen
van Syrie hen helpen, zal ik hun offeren, opdat zij mij ook
helpen; maar zij waren hem tot zijn val, mitsgaders aan gans
Israel. **24** En Achaz verzamelde de vaten van het huis Gods,
en hieuw de vaten van het huis Gods in stukken, en sloot de
deuren van het huis des HEEREN toe; daartoe maakte hij
zich altaren in alle hoeken te Jeruzalem. **25** Ook maakte hij
in elke stad van Juda hoogten, om anderen goden te roken;
alzo verwekte hij den HEERE, zijner vaderen God, tot toorn.
26 Het overige nu der geschiedenissen, en al zijn wegen, de
eerste en de laatste, ziet, zij zijn geschreven in het boek der
koningen van Juda en Israel.

27 En Achaz ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven
hem in de stad te Jeruzalem; maar zij brachten hem niet in
de graven der koningen van Israel; en zijn zoon Jehizkia
werd koning in zijn plaats.

2 Chronicles 29

1 Jehizkia werd koning, vijf en twintig jaren oud zijnde, en
regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem; en de naam
zijner moeder was Abia, een dochter van Zacharia. **2** En hij
deed dat recht was in de ogen des HEEREN, naar alles, wat
zijn vader David gedaan had. **3** Dezelve deed in het eerste
jaar zijner regering, in de eerste maand, de deuren van het
huis des HEEREN open, en beterde ze.

4 En hij bracht de priesteren en de Levieten in, en hij
verzamelde ze in de Ooststraat. **5** En hij zeide tot hen: Hoort
mij, o Levieten; heiligt nu uzelven, en heiligt het huis des
HEEREN, des Gods uwer vaderen, en brengt de onreinigheid
uit van het heiligdom. **6** Want onze vaders hebben
overtreden, en gedaan dat kwaad was in de ogen des
HEEREN, onzes Gods, en hebben Hem verlaten, en zij
hebben hun aangezichten van den tabernakel des HEEREN
omgewend, en hebben den nek toegekeerd. **7** Ook hebben
zij de deuren van het voorhuis toegesloten, en de lampen
uitgeblust en het reukwerk niet gerookt; en het brandoffer
hebben zij in het heiligdom aan den God Israels niet
geofferd. **8** Daarom is een grote toorn des HEEREN over Juda
en Jeruzalem geweest; en Hij heeft hen overgegeven ter
beroering, ter verwoesting en ter aanfluiting, gelijk als gij
ziet met uw ogen. **9** Want ziet, onze vaders zijn door het
zwaard gevallen; daartoe onze zonen, en onze dochteren, en
onze vrouwen zijn daarom in gevangenis geweest. **10** Nu is
het in mijn hart een verbond te maken met den HEERE, den
God Israels, opdat de hitte Zijns toorns van ons afkere. **11**
Mijn zonen, weest nu niet traag; want de HEERE heeft u
verkoren, dat gij voor Zijn aangezicht staan zoudt, om Hem
te dienen; en opdat gij Hem dienaars en wierokers zoudt
wezen. **12** Toen maakten zich de Levieten op, Mahath, de

zoon van Amasai, en Joel, de zoon van Azarja, van de kinderen der Kahathieten; en van de kinderen van Merari, Kis, de zoon van Abdi, en Azarja, de zoon van Jehaleel; en van de Gersonieten, Joah, de zoon van Zimma, en Eden, de zoon van Joah;

13 En van de kinderen van Elizafan, Simri en Jeiel; en van
de kinderen van Asaf, Zecharja en Mattanja; **14** En van de
kinderen van Heman, Jehiel en Simei; en van de kinderen
van Jeduthun, Semaja en Uzziel. **15** En zij verzamelden hun
broederen, en heiligden zich, en kwamen, naar het gebod
des konings, door de woorden des HEEREN, om het huis des
HEEREN te reinigen. **16** Maar de priesteren gingen binnen in
het huis des HEEREN, om dat te reinigen, en zij brachten uit
in het voorhof van het huis des HEEREN al de onreinigheid,
die zij in den tempel des HEEREN vonden; en de Levieten
namen ze op, om naar buiten uit te brengen, in de beek
Kidron. **17** Zij begonnen nu te heiligen op den eersten der
eerste maand, en op den achtsten dag der maand kwamen
zij in het voorhuis des HEEREN, en heiligden het huis des
HEEREN in acht dagen; en op den zestienden dag der eerste
maand maakten zij een einde. **18** Daarna kwamen zij binnen
tot den koning Hizkia, en zeiden: Wij hebben het gehele
huis des HEEREN gereinigd, mitsgaders het brandofferaltaar
met al zijn gereedschap, en de tafel der toerichting met al
haar gereedschap. **19** Alle gereedschap ook, dat de koning
Achaz, onder zijn koninkrijk, door zijn overtreding
weggeworpen had, hebben wij bereid en geheiligd; en zie,
zij zijn voor het altaar des HEEREN. **20** Toen maakte zich de
koning Jehizkia vroeg op, en verzamelde de oversten der
stad, en hij ging op in het huis des HEEREN.

21 En zij brachten zeven varren, en zeven rammen, en zeven lammeren, en zeven geitenbokken ten zondoffer voor het koninkrijk, en voor het heiligdom, en voor Juda; en hij zeide tot de zonen van Aaron, de priesteren, dat zij die op

het altaar des HEEREN zouden offeren. **22** Zo slachtten zij
de runderen, en de priesters ontvingen het bloed, en
sprengden het op het altaar; zij slachtten ook de rammen,
en sprengden het bloed op het altaar; insgelijks slachtten zij
de lammeren, en sprengden het bloed op het altaar. **23**
Daarna brachten zij de bokken bij, ten zondoffer, voor het
aangezicht des konings en der gemeente, en zij leiden hun
handen op dezelve. **24** En de priesteren slachtten ze, en
ontzondigden met derzelver bloed op het altaar, om
verzoening te doen voor het ganse Israel; want de koning
had dat brandoffer en dat zondoffer voor gans Israel
bevolen. **25** En hij stelde de Levieten in het huis des
HEEREN, met cimbalen, met luiten en harpen, naar het
gebod van David, en van Gad, den ziener des konings, en
van Nathan, den profeet; want dit gebod was van de hand
des HEEREN, door de hand Zijner profeten. **26** De Levieten
nu stonden met de instrumenten van David, en de priesters
met de trompetten. **27** En Hizkia beval, dat men het
brandoffer op het altaar zou offeren; ten tijde nu, als dat
brandoffer begon, begon het gezang des HEEREN met de
trompetten en met de instrumenten van David, den koning
van Israel. **28** De ganse gemeente nu boog zich neder, als
men het gezang zong, en met trompetten trompette; dit
alles totdat het brandoffer voleind was. **29** Als men nu
geeindigd had te offeren, bukten de koning en allen, die bij
hem gevonden waren, en bogen zich neder. **30** Daarna zeide
de koning Jehizkia, en de oversten, tot de Levieten, dat zij
den HEERE loven zouden, met de woorden van David en van
Asaf, den ziener; en zij loofden tot blijdschap toe; en
neigden hun hoofden, en bogen zich neder. **31** En Jehizkia
antwoordde en zeide: Nu hebt gij uw handen den HEERE
gevuld, treedt toe, en brengt slachtofferen en lofofferen tot
het huis des HEEREN; en de gemeente bracht slachtofferen
en lofofferen en alle vrijwilligen van harte brandofferen. **32**
En het getal der brandofferen, die de gemeente bracht, was
zeventig runderen, honderd rammen, tweehonderd

lammeren; deze alle den HEERE ten brandoffer. **33** Nog
waren der geheiligde dingen zeshonderd runderen en drie
duizend schapen. **34** Doch van de priesteren waren er te
weinig, en zij konden al den brandofferen de huid niet
aftrekken; daarom hielpen hen hun broederen, de Levieten,
totdat het werk geeindigd was, en totdat de andere priesters
zich geheiligd hadden; want de Levieten waren rechter van
hart, om zich te heiligen, dan de priesteren. **35** En ook
waren de brandofferen in menigte, met het vet der
dankofferen, en met de drankofferen, voor de brandofferen;
alzo werd de dienst van het huis des HEEREN besteld. **36**
Jehizkia nu en al het volk verblijdden zich over hetgeen God
het volk voorbereid had; want deze zaak geschiedde
haastelijk.

2 Chronicles 30

1 Daarna zond Jehizkia tot het ganse Israel en Juda, en
schreef ook brieven tot Efraim en Manasse, dat zij zouden
komen tot het huis des HEEREN te Jeruzalem, om den
HEERE, den God Israels, pascha te houden. **2** Want de
koning had raad gehouden met zijn oversten en de ganse
gemeente te Jeruzalem, om het pascha te houden, in de
tweede maand. **3** Want zij hadden het niet kunnen houden
te dierzelfder tijd, omdat de priesteren zich niet genoeg
geheiligd hadden, en het volk zich niet verzameld had te
Jeruzalem. **4** En deze zaak was recht in de ogen des konings,
en in de ogen der ganse gemeente. **5** Zo stelden zij zulks,
dat men een stem door gans Israel, van Ber-seba tot Dan,
zou laten doorgaan, opdat zij zouden komen om het pascha
den HEERE, den God Israels, te houden in Jeruzalem; want
zij hadden het in lang niet gehouden, gelijk het geschreven
was. **6** De lopers dan gingen henen met de brieven van de
hand des konings en zijner vorsten, door gans Israel en Juda,
en naar het gebod des konings, zeggende: Gij, kinderen
Israels, bekeert u tot den HEERE, den God van Abraham,
Izak en Israel, zo zal Hij Zich keren tot de ontkomenen, die
ulieden overgebleven zijn uit de hand der koningen van
Assyrie. **7** En zijt niet als uw vaders en als uw broeders, die
tegen den HEERE, den God hunner vaderen, overtreden
hebben; waarom Hij hen tot verwoesting overgegeven heeft,
gelijk als gij ziet. **8** Verhardt nu ulieder nek niet, gelijk uw
vaderen; geeft den HEERE de hand, en komt tot Zijn
heiligdom, hetwelk Hij geheiligd heeft tot in eeuwigheid, en
dient den HEERE, uw God; zo zal de hitte Zijns toorns van u
afkeren. **9** Want als gij u bekeert tot den HEERE, zullen uw
broederen en uw kinderen barmhartigheid vinden voor het
aangezicht dergenen, die hen gevangen hebben, zodat zij in
dit land zullen wederkomen; want de HEERE, uw God, is

genadig en barmhartig, en zal het aangezicht van u niet
afwenden, zo gij u tot Hem bekeert. **10** Zo gingen de lopers
door, van stad tot stad, door het land van Efraim en
Manasse, tot Zebulon toe; doch zij belachten hen, en
bespotten hen. **11** Evenwel verootmoedigden zich
sommigen van Aser, en Manasse, en van Zebulon, en
kwamen te Jeruzalem. **12** Ook was de hand Gods in Juda,
hun enerlei hart gevende, dat zij het gebod des konings en
der vorsten deden, naar het woord des HEEREN. **13** En te
Jeruzalem verzamelde zich veel volks, om het feest der
ongezuurde broden te houden, in de tweede maand, een
zeer grote gemeente.

14 En zij maakten zich op, en namen de altaren weg, die te
Jeruzalem waren; daartoe namen zij alle rooktuig weg,
hetwelk zij in de beek Kidron wierpen. **15** Toen slachtten zij
het pascha, op den veertienden der tweede maand; en de
priesters en de Levieten waren beschaamd geworden, en
hadden zich geheiligd, en hadden brandofferen gebracht in
het huis des HEEREN. **16** En zij stonden in hun stand, naar
hun wijze, naar de wet van Mozes, den man Gods; de
priesters sprengden het bloed, dat nemende uit de hand der
Levieten. **17** Want een menigte was in die gemeente, die
zich niet geheiligd hadden; daarom waren de Levieten over
de slachting der paaslammeren, voor iedereen, die niet rein
was, om die den HEERE te heiligen. **18** Want een menigte
des volks, velen van Efraim en Manasse, Issaschar en
Zebulon, hadden zich niet gereinigd, maar aten het pascha,
niet gelijk geschreven is. Doch Jehizkia bad voor hen,
zeggende: De HEERE, die goed is, make verzoening voor
dien. **19** Die zijn ganse hart gericht heeft, om God den
HEERE, den God zijner vaderen, te zoeken, hoewel niet naar
de reinigheid des heiligdoms. **20** En de HEERE verhoorde
Jehizkia, en heelde het volk. **21** Zo hielden de kinderen
Israels, die te Jeruzalem gevonden werden, het feest der
ongezuurde broden, zeven dagen, met grote blijdschap. De

Levieten nu en de priesteren prezen den HEERE, dag op
dag, met sterk luidende instrumenten des HEEREN.

22 En Jehizkia sprak naar het hart van alle Levieten, die
verstand hadden in de goede kennis des HEEREN; en zij
aten de offeranden des gezetten hoogtijds zeven dagen,
offerende dankofferen, en lovende den HEERE, den God
hunner vaderen. **23** Als nu de ganse gemeente raad
gehouden had, om andere zeven dagen te houden, hielden
zij nog zeven dagen met blijdschap. **24** Want Jehizkia, de
koning van Juda, gaf de gemeente duizend varren en zeven
duizend schapen; en de vorsten gaven de gemeente
duizend varren en tien duizend schapen; de priesteren nu
hadden zich in menigte geheiligd. **25** En de ganse
gemeente van Juda verblijdde zich, mitsgaders de priesteren
en de Levieten, en de gehele gemeente dergenen, die uit
Israel gekomen waren; ook de vreemdelingen, die uit het
land van Israel gekomen waren, en die in Juda woonden. **26**
Zo was er grote blijdschap te Jeruzalem; want van de dagen
van Salomo, den zoon van David, den koning van Israel, was
desgelijks in Jeruzalem niet geweest. **27** Toen stonden de
Levietische priesteren op, en zegenden het volk; en hun
stem werd gehoord; want hun gebed kwam tot Zijn heilige
woning in den hemel.

2 Chronicles 31

1 Als zij nu dit alles voleind hadden, togen alle Israelieten,
die er gevonden werden, uit, tot de steden van Juda, en
braken de opgerichte beelden, en hieuwen de bossen af, en
wierpen de hoogten en de altaren af, uit gans Juda en
Benjamin, ook in Efraim en Manasse, totdat zij alles te niet
gemaakt hadden; daarna keerden al de kinderen Israels
weder, een ieder tot zijn bezitting in hun steden. **2** En Hizkia
bestelde de verdelingen der priesteren en der Levieten, naar
hun verdelingen, een ieder naar zijn dienst, de priesteren en
de Levieten tot het brandoffer en tot de dankofferen, om te
dienen, en om te loven, en om te prijzen in de poort van de
legers des HEEREN;

3 Ook het deel des konings van zijn have tot de
brandofferen, tot de brandofferen des morgens en des
avonds, en de brandofferen der sabbatten, en der nieuwe
maanden, en der gezette hoogtijden; gelijk geschreven is in
de wet des HEEREN. **4** En hij zeide tot het volk, tot de
inwoners van Jeruzalem, dat zij het deel der priesteren en
Levieten geven zouden, opdat zij versterkt mochten worden
in de wet des HEEREN. **5** Toen nu dat woord uitbrak,
brachten de kinderen Israels vele eerstelingen van koren,
most, en olie, en honig, en van al de inkomsten des velds;
ook brachten zij de tienden van alles in met menigte.

6 En de kinderen van Israel en Juda, die in de steden van
Juda woonden, brachten ook tienden der runderen en der
schapen, en tienden der heilige dingen, die den HEERE, hun
God, geheiligd waren, en maakten vele hopen. **7** In de derde
maand begonnen zij den grond van die hopen te leggen, en
in de zevende maand voleindden zij. **8** Toen nu Jehizkia en
de vorsten kwamen en die hopen zagen, zegenden zij den

HEERE en Zijn volk Israel. **9** En Jehizkia ondervraagde de
priesteren en de Levieten aangaande die hopen. **10** En
Azaria, de hoofdpriester, van het huis van Zadok, sprak tot
hem en zeide: Van dat men deze heffing begonnen heeft tot
het huis des HEEREN te brengen, is er te eten geweest en
verzadigd te worden, ja, over te houden tot overvloed toe;
want de HEERE heeft Zijn volk gezegend, zodat deze
veelheid overgebleven is. **11** Toen zeide Jehizkia, dat men
kameren aan het huis des HEEREN bereiden zou; en zij
bereidden ze.

12 Daarin brachten zij die heffing, en de tienden, en de
geheiligde dingen, in getrouwigheid; en daarover was
Chonanja, de Leviet, overste, en Simei, zijn broeder, de
tweede. **13** Maar Jehiel, en Azazja, en Nahath, en Asahel, en
Jerimoth, en Jozabad, en Eliel, en Jismachja, en Mahath, en
Benaja, waren opzieners, onder de hand van Chonanja en
Simei, zijn broeder; door het bevel van den koning Jehizkia
en van Azaria, den overste van het huis Gods. **14** En Kore,
de zoon van Jimna, de Leviet, de poortier tegen het oosten,
was over de vrijwillige gaven Gods, om het hefoffer des
HEEREN en het allerheiligste uit te delen. **15** En aan zijn
hand waren Eden, en Minjamin, en Jesua, en Semaja, Amarja
en Sechanja, in de steden der priesteren, met
getrouwigheid, om aan hun broederen in de verdelingen,
zowel aan de kleinen als de groten, uit te delen: **16**
(Benevens die gesteld waren in het geslachtsregister der
manspersonen, drie jaren oud en daarboven) allen, die in
het huis des HEEREN gingen, tot het dagelijkse werk op
elken dag, voor hun dienst, in hun wachten, naar hun
verdelingen. **17** En met die gesteld waren in het
geslachtsregister der priesteren naar het huis hunner
vaderen, ook de Levieten van twintig jaren oud en
daarboven, in hun wachten, naar hun verdelingen; **18** Ook
tot de geslachtsrekening met al hun kinderkens, hun
vrouwen, en hun zonen, en hun dochteren, door de ganse

gemeente; want zij hadden zich in hun ambt in heiligheid
geheiligd. **19** Ook waren onder de kinderen van Aaron, de
priesteren, op de velden der voorsteden hunner steden, in
elke stad, mannen, die met namen uitgedrukt waren, om
aan alle manspersonen onder de priesteren en aan allen, die
in het geslachtsregister onder de Levieten gesteld waren,
delen te geven. **20** En alzo deed Jehizkia in geheel Juda; en
hij deed dat goed, en recht, en waarachtig was, voor het
aangezicht des HEEREN, zijns Gods.

21 En in alle werk, dat hij begon in den dienst van het huis
Gods, en in de wet en in het gebod, om zijn God te zoeken,
deed hij met zijn ganse hart, en had voorspoed.

2 Chronicles 32

1 Na deze geschiedenissen en derzelver bevestiging, kwam
Sanherib, de koning van Assyrie, en toog in Juda, en legerde
zich tegen de vaste steden, en dacht ze tot zich af te
scheuren. **2** Jehizkia nu ziende, dat Sanherib kwam, en zijn
aangezicht was tot den krijg tegen Jeruzalem; **3** Zo hield hij
raad met zijn vorsten en zijn helden, om de fonteinwateren
te stoppen, die buiten de stad waren; en zij hielpen hem. **4**
Want veel volks werd vergaderd, dat al de fonteinen stopte,
mitsgaders de beek, die door het midden des lands
henenvloeide, zeggende: Waarom zouden de koningen van
Assyrie komen, en veel waters vinden? **5** Zo versterkte hij
zich, en bouwde den gehelen muur op, die gebroken was,
dien hij optrok tot aan de torens, met een anderen muur
daarbuiten, en hij versterkte Millo in de stad Davids; en hij
maakte geweer en schilden in menigte. **6** En hij stelde
krijgsoversten over het volk, en hij vergaderde hen tot zich
in de straat der stadspoort, en sprak naar hun hart,
zeggende: **7** Zijt sterk, en hebt een goeden moed, vreest
niet, en ontzet u niet, voor het aangezicht des konings van
Assyrie, noch voor het aangezicht der ganse menigte, die
met hem is; want met ons is er meer, dan met hem. **8** Met
hem is een vleselijke arm, maar met ons is de HEERE, onze
God, om ons te helpen, en om onze krijgen te krijgen. En het
volk steunde op de woorden van Jehizkia, den koning van
Juda. **9** Na dezen zond Sanherib, de koning van Assyrie, zijn
knechten naar Jeruzalem, (doch hij zelf was voor Lachis, en
al zijn heerschappij met hem) tot Jehizkia, den koning van
Juda, en tot het ganse Juda, dat te Jeruzalem was, zeggende:

10 Zo zegt Sanherib, de koning van Assyrie: Waarom
vertrouwt gij, dat gij te Jeruzalem blijft in de vesting? **11**
Ruit u Jehizkia niet op, dat hij u overgeve, om door honger

en door dorst te sterven, zeggende: De HEERE, onze God,
zal ons uit de hand des konings van Assyrie redden? **12**
Heeft niet dezelfde Jehizkia Zijn hoogten en Zijn altaren
weggenomen, en tot Juda en tot Jeruzalem gesproken,
zeggende: Voor het enige altaar zult gij u nederbuigen, en
daarop roken? **13** Weet gij niet, wat ik gedaan heb, en mijn
vaderen aan alle volken der landen? Hebben de goden van
de natien dier landen hun land enigszins kunnen redden uit
mijn hand? **14** Wie is er onder alle goden derzelver natien,
dewelke mijn vaders verbannen hebben, die zijn volk heeft
kunnen redden uit mijn hand, dat uw God u uit mijn hand
zou kunnen redden? **15** Nu dan, dat Jehizkia ulieden niet
bedriege, en dat hij u op zulk een wijze niet opruie, en
gelooft hem niet; want geen god van enige natie en
koninkrijk heeft zijn volk uit mijn hand en mijner vaderen
hand kunnen redden; hoeveel te min zal uw God u uit mijn
hand kunnen redden? **16** Daartoe spraken zijn knechten nog
meer tegen God, den HEERE, en tegen Zijn knecht Jehizkia.
17 Ook schreef hij brieven, om den HEERE den God Israels,
te honen en om tegen Hem te spreken, zeggende: Gelijk de
goden van de natien der landen, die hun volk uit mijn hand
niet gered hebben, alzo zal de God van Jehizkia Zijn volk uit
mijn hand niet redden. **18** En zij riepen met luider stem, in
het Joods, tegen het volk van Jeruzalem, dat op den muur
was, om die bevreesd te maken en die te beroeren, opdat zij
de stad mochten innemen. **19** En zij spraken van den God
van Jeruzalem, als van de goden der volkeren der aarde, een
werk van mensenhanden. **20** Maar de koning Jehizkia en de
profeet Jesaja, de zoon van Amoz, baden daartegen, en zij
riepen naar den hemel. **21** En de HEERE zond een engel, die
alle strijdbare helden, en vorsten, en oversten in het leger
des konings van Assyrie verdelgde. Zo is hij met schaamte
des aangezichts in zijn land wedergekeerd; en als hij in het
huis zijns gods ingegaan was, zo velden hem daar met het
zwaard, die uit zijn lijf voortgekomen waren.

22 Alzo verloste de HEERE Jehizkia en de inwoners van
Jeruzalem, uit de hand van Sanherib, den koning van
Assyrie, en uit de hand van allen; en Hij geleidde hen
rondom heen. **23** En velen brachten geschenken tot den
HEERE te Jeruzalem, en kostelijkheden tot Jehizkia, den
koning van Juda, zodat hij daarna voor de ogen van alle
heidenen verheven werd. **24** In die dagen werd Jehizkia
krank tot stervens toe, en hij bad tot den HEERE, Die sprak
tot hem, en Hij gaf hem een wonderteken.

25 Maar Jehizkia deed gene vergelding, naar de weldaad
aan hem geschied, dewijl zijn hart verheven werd; daarom
werd over hem, en over Juda en Jeruzalem, een grote
toornigheid. **26** Doch Jehizkia verootmoedigde zich om de
verheffing zijns harten, hij en de inwoners van Jeruzalem,
zodat de grote toornigheid des HEEREN over hen niet kwam
in de dagen van Jehizkia. **27** Jehizkia nu had zeer veel
rijkdom en eer; en hij maakte zich schatkameren voor zilver
en voor goud, en voor kostelijk gesteente, en voor
specerijen, en voor schilden, en voor alle begeerlijk
gereedschap;

28 Ook schathuizen voor de inkomsten van koren, en most,
en olie; en stallen voor allerlei beesten, en kooien voor de
kudden. **29** Daartoe had hij zich steden gemaakt,
mitsgaders bezitting van schapen en runderen in menigte;
want God gaf hem zeer grote have. **30** Doch Jehizkia stopte
ook den opperuitgang der wateren van Gihon, en leidde ze
recht af beneden naar het westen der stad Davids; want
Jehizkia had voorspoed in al zijn werk. **31** Maar het is alzo,
als de gezanten der vorsten van Babel, die tot hem
gezonden hadden, om te vragen naar dat wonderteken, dat
in het land geschied was, bij hem waren, verliet hem God,
om hem te verzoeken, om te weten al wat in zijn hart was.

32 Het overige nu der geschiedenissen van Jehizkia, en zijn goeddadigheden, ziet, die zijn geschreven in het gezicht van den profeet Jesaja, den zoon van Amoz, en in het boek der koningen van Juda en Israel.

33 En Jehizkia ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem in het hoogste van de graven der zonen van David; daartoe deden gans Juda en de inwoners van Jeruzalem hem eer aan in zijn dood; en zijn zoon Manasse werd koning in zijn plaats.

2 Chronicles 33

1 Manasse was twaalf jaren oud, als hij koning werd, en
regeerde vijf en vijftig jaren te Jeruzalem. **2** En hij deed dat
kwaad was in de ogen des HEEREN, naar de gruwelen der
heidenen, die de HEERE voor het aangezicht der kinderen
Israels uit de bezitting verdreven had. **3** Want hij bouwde de
hoogten weder op, die zijn vader Jehizkia afgebroken had,
en richtte den Baals altaren op, en maakte bossen, en boog
zich neder voor al het heir des hemels, en diende ze;

4 En bouwde altaren in het huis des HEEREN, van hetwelk
de HEERE gezegd had: Te Jeruzalem zal Mijn Naam zijn tot in
eeuwigheid. **5** Daartoe bouwde hij altaren voor al het heir
des hemels, in beide de voorhoven van het huis des
HEEREN. **6** En hij deed zijn zonen door het vuur gaan, in het
dal des zoons van Hinnom, en pleegde guichelarij, en gaf op
vogelgeschrei acht, en toverde, en hij stelde waarzeggers en
duivelskunstenaren; en hij deed zeer veel kwaads in de
ogen des HEEREN, om Hem tot toorn te verwekken. **7** Hij
stelde ook de gelijkenis van een gesneden beeld, die hij
gemaakt had, in het huis Gods, van hetwelk God gezegd
had tot David en tot zijn zoon Salomo: In dit huis, en te
Jeruzalem, dat Ik uit alle stammen van Israel verkoren heb,
zal Ik Mijn Naam zetten tot in eeuwigheid. **8** En Ik zal den
voet van Israel niet meer doen wijken van het land, dat Ik
uw vaderen besteld heb; alleenlijk zo zij waarnemen te
doen, al hetgeen Ik hun geboden heb, naar de ganse wet, en
inzettingen, en rechten, door de hand van Mozes. **9** Zo deed
Manasse Juda en de inwoners te Jeruzalem dwalen, dat zij
erger deden dan de heidenen, die de HEERE voor het
aangezicht der kinderen Israels verdelgd had. **10** De HEERE
sprak wel tot Manasse en tot zijn volk; maar zij merkten daar
niet op. **11** Daarom bracht de HEERE over hen de

krijgsoversten, die de koning van Assyrie had, dewelke
Manasse gevangen namen onder de doornen; en zij bonden
hem met twee koperen ketenen, en voerden hem naar
Babel.

12 En als hij hem benauwde, bad hij het aangezicht des
HEEREN, zijns Gods, ernstelijk aan, en vernederde zich zeer
voor het aangezicht van den God zijner vaderen, **13** En bad
Hem; en Hij liet Zich van hem verbidden, en hoorde zijn
smeking, en Hij bracht hem weder te Jeruzalem, in zijn
koninkrijk. Toen erkende Manasse, dat de HEERE God is. **14**
En na dezen bouwde hij den buitenmuur aan de stad
Davids, aan de westzijde van Gihon in het dal, en tot den
ingang van de Vispoort, en omsingelde Ofel, en verhief dien
zeer; hij leide ook krijgsoversten in alle vaste steden in Juda.
15 En hij nam de vreemde goden en die gelijkenis uit het
huis des HEEREN weg, mitsgaders al de altaren, die hij
gebouwd had op den berg van het huis des HEEREN, en te
Jeruzalem; en hij wierp ze buiten de stad. **16** En hij richtte
het altaar des HEEREN toe, en offerde daarop dankofferen
en lofofferen, en zeide tot Juda, dat zij den HEERE, den God
Israels, dienen zouden. **17** Maar het volk offerde nog op de
hoogten, hoewel aan den HEERE, hun God. **18** Het overige
nu der geschiedenissen van Manasse, en zijn gebed tot zijn
God, ook de woorden der zieners, die tot hem gesproken
hebben in den Naam van den HEERE, den God Israels, ziet,
die zijn in de geschiedenissen der koningen van Israel;

19 En zijn gebed, en hoe God Zich van hem heeft laten
verbidden, ook al zijn zonde, en zijn overtreding, en de
plaatsen, waarop hij hoogten gebouwd, en bossen en
gesneden beelden gesteld heeft, eer hij vernederd werd,
ziet, dat is beschreven in de woorden der zieners. **20** En
Manasse ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem in
zijn huis; en zijn zoon Amon werd koning in zijn plaats.

21 Amon was twee en twintig jaren oud, als hij koning werd,
en regeerde twee jaren te Jeruzalem.

22 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, gelijk
als zijn vader Manasse gedaan had; want Amon offerde al
den gesneden beelden, die zijn vader Manasse gemaakt
had, en diende ze. **23** Maar hij vernederde zich niet voor het
aangezicht des HEEREN, gelijk Manasse, zijn vader, zich
vernederd had; maar deze Amon vermenigvuldigde de
schuld. **24** En zijn knechten maakten een verbintenis tegen
hem, en doodden hem in zijn huis. **25** Maar het volk des
lands sloeg hen allen, die de verbintenis tegen den koning
Amon gemaakt hadden; en het volk des lands maakte zijn
zoon Josia koning in zijn plaats.

2 Chronicles 34

1 Josia was acht jaren oud, toen hij koning werd, en regeerde
een en dertig jaren te Jeruzalem. **2** En hij deed dat recht was
in de ogen des HEEREN, en wandelde in de wegen van zijn
vader David, en week niet af ter rechter hand, noch ter
linkerhand. **3** Want in het achtste jaar zijner regering, toen
hij nog een jongeling was, begon hij den God zijns vaders
Davids te zoeken; en in het twaalfde jaar begon hij Juda en
Jeruzalem van de hoogten en de bossen, en de gesneden en
de gegoten beelden te reinigen.

4 En men brak voor zijn aangezicht af de altaren der Baals;
en de zonnebeelden, die omhoog boven dezelve waren,
hieuw hij af; de bossen ook, en de gesneden en gegoten
beelden verbrak, en vergruisde, en strooide hij op de graven
dergenen, die hun geofferd hadden. **5** En de beenderen der
priesteren verbrandde hij op hun altaren; en hij reinigde
Juda en Jeruzalem. **6** Daartoe in de steden van Manasse, en
Efraim, en Simeon, ja, tot Nafthali toe, in haar woeste
plaatsen rondom, **7** Brak hij ook de altaren af en de bossen,
en de gesneden beelden stampte hij, die vergruizende, en al
de zonnebeelden hieuw hij af in het ganse land van Israel;
daarna keerde hij weder naar Jeruzalem. **8** In het achttiende
jaar nu zijner regering, als hij het land en het huis gereinigd
had, zond hij Safan, den zoon van Azalia, en Maaseja, den
overste der stad, en Joha, den zoon van Joahaz, den
kanselier, om het huis des HEEREN, zijns Gods, te
verbeteren.

9 En zij kwamen tot Hilkia, den hogepriester, en zij gaven
het geld, dat ten huize Gods gebracht was, hetwelk de
Levieten, die den dorpel bewaarden, vergaderd hadden uit
de hand van Manasse en Efraim, en uit het ganse overblijfsel

van Israel, en uit gans Juda en Benjamin, en te Jeruzalem
wedergekomen waren; **10** Zij nu gaven het in de hand der
verzorgers van het werk, die besteld waren over het huis des
HEEREN, en deze gaven dat dengenen, die het werk deden,
die arbeidden aan het huis des HEEREN, om het huis te
vermaken en te verbeteren. **11** Want zij gaven het den
werkmeesters en den bouwlieden, om gehouwen stenen te
kopen, en hout tot de samenvoegingen, en om de huizen te
zolderen, die de koningen van Juda verdorven hadden. **12**
En die mannen handelden trouwelijk in dit werk; en de
bestelden over dezelve waren Jahath en Obadja, Levieten
van de kinderen van Merari, mitsgaders Zacharia en
Mesullam, van de kinderen der Kahathieten, om het werk
voort te drijven; en die Levieten waren allen verstandig op
instrumenten van muziek. **13** Zij waren ook over de
lastdragers, en de voortdrijvers van allen, die in enig werk
arbeidden; want uit de Levieten waren schrijvers, en
ambtlieden, en poortiers. **14** En als zij het geld uitnamen,
dat in het huis des HEEREN gebracht was, vond de priester
Hilkia het wetboek des HEEREN, gegeven door de hand van
Mozes.

15 En Hilkia antwoordde en zeide tot Safan, den schrijver: Ik
heb het wetboek gevonden in het huis des HEEREN. En
Hilkia gaf Safan dat boek. **16** En Safan droeg dat boek tot
den koning; daarbenevens bracht hij nog den koning
bescheid weder, zeggende: Al wat in de hand uwer
knechten gegeven is, dat doen zij; **17** En zij hebben het
geld samengestort, dat in het huis des HEEREN gevonden is,
en hebben het gegeven in de hand der bestelden, en in de
hand dergenen, die het werk maakten. **18** Voorts gaf Safan,
de schrijver, den koning te kennen, zeggende: Hilkia, de
priester, heeft mij een boek gegeven. En Safan las daarin
voor het aangezicht des konings. **19** Het geschiedde nu, als
de koning de woorden der wet hoorde, dat hij zijn klederen
scheurde. **20** En de koning gebood Hilkia, en Ahikam, den

zoon van Safan, en Abdon, den zoon van Micha, en Safan,
den schrijver, en Asaja, den knecht des konings, zeggende:
21 Gaat heen, vraagt den HEERE voor mij, en voor het
overgeblevene in Israel en in Juda, over de woorden dezes
boeks, dat gevonden is; want de grimmigheid des HEEREN
is groot, die over ons uitgegoten is, omdat onze vaders niet
hebben gehouden het woord des HEEREN, om te doen naar
al hetgeen in dat boek geschreven is. **22** Toen ging Hilkia
henen, en die des konings waren, tot de profetes Hulda, de
huisvrouw van Sallum, den zoon van Tokhath, den zoon van
Hasra, den klederbewaarder. Zij nu woonde te Jeruzalem in
het tweede deel; en zij spraken zulks tot haar. **23** En zij
zeide tot hen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Zegt den
man, die ulieden tot mij gezonden heeft:

24 Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal kwaad over deze plaats en
over haar inwoners brengen; al de vloeken, die geschreven
zijn in het boek, dat men voor het aangezicht des konings
van Juda gelezen heeft. **25** Daarom dat zij Mij verlaten, en
anderen goden gerookt hebben, opdat zij Mij tot toorn
verwekten met alle werken hunner handen; zo zal Mijn
grimmigheid uitgegoten worden tegen deze plaats, en niet
uitgeblust worden. **26** Maar tot den koning van Juda, die
ulieden gezonden heeft, om den HEERE te vragen, tot hem
zult gij alzo zeggen: Zo zegt de HEERE, de God Israels:
Aangaande de woorden, die gij hebt gehoord; **27** Omdat uw
hart week geworden is, en gij u voor het aangezicht Gods
vernederd hebt, als gij Zijn woorden hoordet tegen deze
plaats en tegen haar inwoners, en hebt u vernederd voor
Mijn aangezicht, en uw klederen gescheurd, en geweend
voor Mijn aangezicht, zo heb Ik u ook verhoord, spreekt de
HEERE. **28** Zie, Ik zal u verzamelen tot uw vaderen, en gij
zult met vrede in uw graf verzameld worden, en uw ogen
zullen al dat kwaad niet zien, dat Ik over deze plaats en over
haar inwoners brengen zal. En zij brachten den koning dit

antwoord weder. **29** Toen zond de koning henen, en
verzamelde alle oudsten van Juda en Jeruzalem.

30 En de koning ging op in het huis des HEEREN, en al de
mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem, mitsgaders
de priesters en de Levieten, en al het volk, van den grote tot
den kleine toe; en men las voor hun oren al de woorden van
het boek des verbonds, dat in het huis des HEEREN
gevonden was. **31** En de koning stond in zijn standplaats, en
maakte een verbond voor des HEEREN aangezicht, om den
HEERE na te wandelen, en om Zijn geboden, en Zijn
getuigenissen, en Zijn inzettingen, met zijn ganse hart en
met zijn ganse ziel, te onderhouden, doende de woorden des
verbonds, die in datzelve boek geschreven zijn. **32** En hij
deed allen, die te Jeruzalem en in Benjamin gevonden
werden, staan; en de inwoners van Jeruzalem deden naar
het verbond van God, den God hunner vaderen. **33** Josia dan
deed alle gruwelen weg uit alle landen, die der kinderen
Israels waren, en maakte allen, die in Israel gevonden
werden, te dienen; te dienen den HEERE, hun God; al zijn
dagen weken zij niet af van den HEERE, den God hunner
vaderen, na te volgen.

2 Chronicles 35

1 Daarna hield Josia het pascha den HEERE te Jeruzalem; en
zij slachtten het pascha op den veertienden der eerste
maand. **2** En hij stelde de priesters op hun wachten; en hij
sterkte hen tot den dienst van het huis des HEEREN. **3** En hij
zeide tot de Levieten, die gans Israel onderwezen, die den
HEERE heilig waren: Zet de heilige ark in het huis, hetwelk
Salomo, de zoon van David, de koning van Israel, gebouwd
heeft; gij hebt geen last op de schouderen; dient nu den
HEERE, uw God, en Zijn volk Israel; **4** En bereidt u naar de
huizen uwer vaderen, naar uw verdelingen, naar het
voorschrift van David, den koning van Israel, en naar de
beschrijving van zijn zoon Salomo; **5** En staat in het
heiligdom, naar de onderscheiding der vaderlijke huizen,
voor uw broederen, het volk, en naar de afdeling van de
vaderlijke huizen der Levieten; **6** En slacht het pascha, en
heiligt u, en bereidt dat voor uw broederen, doende naar het
woord des HEEREN, door de hand van Mozes. **7** En Josia gaf
voor het volk, van klein vee, lammeren en jonge
geitenbokken, die alle tot paasofferen, naar al hetgeen er
gevonden werd, in getal dertig duizend; maar van runderen
drie duizend; dit was van des konings have. **8** Ook gaven
zijn vorsten tot een vrijwillig offer voor het volk, voor de
priesteren, en voor de Levieten; Hilkia, en Zacharia, en
Jehiel, de oversten van het huis Gods, gaven den priesteren
tot paasofferen, twee duizend en zeshonderd klein vee, en
driehonderd runderen. **9** Daartoe Chonanja, en Semaja, en
Nethaneel, zijn broeders, mitsgaders Hasabja, en Jeiel, en
Jozabad, de oversten der Levieten, gaven den Levieten tot
paasofferen, vijf duizend klein vee en vijfhonderd runderen.
10 Alzo werd de dienst toebereid; en de priesteren stonden
in hun standplaats, en de Levieten in hun verdelingen, naar
het gebod des konings. **11** Daarna slachtte men het pascha,

en de priesters sprengden het bloed uit hun handen, en de Levieten trokken de huiden af. **12** En zij namen het brandoffer daar af, opdat zij die naar de verdelingen der vaderlijke huizen, aan het volk geven mochten, om den HEERE te offeren, gelijk geschreven is in het boek van Mozes; en alzo met de runderen. **13** En zij kookten het pascha bij het vuur, naar het recht; maar de andere heilige dingen kookten zij in potten, en in ketels, en in pannen; en zij deelden het haastelijk onder al het volk. **14** Daarna bereidden zij ook voor zichzelven en voor de priesteren; want de priesters, de zonen van Aaron, waren tot aan den nacht in het offeren der brandofferen en des vets; daarom bereidden de Levieten voor zichzelven, en voor de priesteren, de zonen van Aaron. **15** En de zangers, de zonen van Asaf, waren in hun standplaats, naar het gebod van David, en Asaf, en Heman, en Jeduthun, den ziener des konings, mitsgaders de poortiers aan elke poort; zij behoefden niet te wijken van hun dienst, overmits hun broeders, de Levieten, voor hen bereidden. **16** Alzo werd de ganse dienst des HEEREN op denzelfden dag beschikt, om pascha te houden, en brandofferen op het altaar des HEEREN te offeren, naar het gebod van den koning Josia. **17** En de kinderen Israels, die er gevonden werden, hielden het pascha ter zelfder tijd, en het feest der ongezuurde broden, zeven dagen. **18** Daar was ook geen pascha als dat in Israel gehouden, van de dagen van Samuel, den profeet, af; en geen koningen van Israel hadden zulk een pascha gehouden, gelijk dat Josia hield met de priesters en de Levieten, en gans Juda en Israel, dat er gevonden werd, en de inwoners van Jeruzalem. **19** In het achttiende jaar van het koninkrijk van Josia, werd dit pascha gehouden. **20** Na dit alles, toen Josia het huis toebereid had, toog Necho, de koning van Egypte, op, om te krijgen tegen Karchemis, aan den Frath; en Josia toog uit hem tegemoet.

21 Toen zond hij boden tot hem, zeggende: Wat heb ik met
u te doen, gij, koning van Juda? Wat u aangaat, ik ben
heden tegen u niet, maar tegen een huis, dat oorlog voert
tegen mij; en God heeft gezegd, dat ik mij haasten zou;
houd u af van God, Die met mij is, opdat Hij u niet verderve.
22 Doch Josia keerde zijn aangezicht niet van hem; maar hij
verstelde zich, om tegen hem te strijden, en hoorde niet
naar de woorden van Necho uit den mond van God; maar hij
kwam om te strijden in het dal Megiddo. **23** En de schutters
schoten den koning Josia. Toen zeide de koning tot zijn
knechten: Voert mij weg, want ik ben zeer gewond. **24** En
zijn knechten namen hem weg van den wagen, en voerden
hem op den tweeden wagen, dien hij had, en brachten hem
te Jeruzalem; en hij stierf, en werd begraven in de graven
zijner vaderen; en gans Juda en Jeruzalem bedreven rouw
over Josia. **25** En Jeremia maakte een klaaglied over Josia;
desgelijks alle zangers en zangeressen spraken in hun
klaagliederen van Josia, tot op dezen dag; want zij gaven ze
tot een inzetting in Israel; en ziet, zij zijn geschreven in de
klaagliederen.

26 Het overige nu der geschiedenissen van Josia, en zijn
goeddadigheden, naar dat geschreven is in de wet des
HEEREN; **27** Zijn geschiedenissen dan, de eerste en de
laatste, ziet, die zijn geschreven in het boek der koningen
van Israel en van Juda.

2 Chronicles 36

1 Toen nam het volk des lands Joahaz, den zoon van Josia,
en zij maakten hem koning, in zijns vaders plaats, te
Jeruzalem. **2** Drie en twintig jaren was Joahaz oud, als hij
koning werd, en hij regeerde drie maanden te Jeruzalem. **3**
Want de koning van Egypte zette hem af te Jeruzalem; en hij
leide het land een boete op van honderd talenten zilvers en
een talent gouds. **4** En de koning van Egypte maakte zijn
broeder Eljakim koning over Juda en Jeruzalem, en
veranderde zijn naam in Jojakim; maar zijn broeder Joahaz
nam Necho, en bracht hem in Egypte. **5** Vijf en twintig jaren
was Jojakim oud, als hij koning werd, en regeerde elf jaren te
Jeruzalem; en hij deed dat kwaad was in de ogen des
HEEREN, zijns Gods.

6 Nebukadnezar, de koning van Babel, toog tegen hem op,
en bond hem met twee koperen ketenen, om hem te voeren
naar Babel. **7** Nebukadnezar bracht ook van de vaten van
het huis des HEEREN naar Babel, en stelde ze in zijn tempel
te Babel. **8** Het overige nu van de geschiedenissen van
Jojakim, en zijn gruwelen, die hij deed, en wat aan hem
gevonden werd, ziet, dat is geschreven in het boek der
koningen van Israel en Juda; en Jojachin, zijn zoon, werd
koning in zijn plaats. **9** Acht jaren was Jojachin oud, als hij
koning werd, en regeerde drie maanden en tien dagen te
Jeruzalem, en deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN.

10 En met de wederkomst des jaars zond de koning
Nebukadnezar henen, en liet hem naar Babel halen, met de
kostelijke vaten van het huis des HEEREN; en hij maakte zijn
broeder Zedekia koning over Juda en Jeruzalem. **11** Een en
twintig jaren was Zedekia oud, als hij koning werd, en
regeerde elf jaren te Jeruzalem.

12 En hij deed dat kwaad was in de ogen des HEEREN, zijns
Gods; hij verootmoedigde zich niet voor het aangezicht van
den profeet Jeremia, sprekende uit den mond des HEEREN.
13 Daartoe werd hij ook afvallig tegen den koning
Nebukadnezar, die hem beedigd had bij God; en verhardde
zijn nek, en verstokte zijn hart, dat hij zich niet bekeerde tot
den HEERE, den God Israels. **14** Ook maakten alle oversten
der priesteren, en het volk, der overtredingen zeer veel,
naar alle gruwelen der heidenen; en zij verontreinigden het
huis des HEEREN, dat Hij geheiligd had te Jeruzalem.

15 En de HEERE, de God hunner vaderen, zond tot hen, door
de hand Zijner boden, vroeg op zijnde, om die te zenden;
want Hij verschoonde Zijn volk en Zijn woning. **16** Maar zij
spotten met de boden Gods, en verachtten Zijn woorden; zij
verleidden zichzelven tegen Zijn profeten; totdat de
grimmigheid des HEEREN tegen Zijn volk opging, dat er
geen helen aan was. **17** Want Hij deed tegen hen opkomen
den koning der Chaldeen, die hun jongelingen met het
zwaard in het huis huns heiligdoms doodde, en hij
verschoonde de jongelingen niet, noch de maagden, de
ouden noch de stokouden; Hij gaf hen allen in zijn hand. **18**
En alle vaten van het huis Gods, de grote en de kleine, en de
schatten van het huis des HEEREN, en de schatten des
konings en zijner vorsten, dit alles voerde hij naar Babel. **19**
En zij verbrandden het huis Gods, en zij braken den muur
van Jeruzalem af, en al de paleizen daarvan verbrandden zij
met vuur, verdervende ook alle kostelijke vaten derzelve. **20**
En wie overgebleven was van het zwaard, voerde hij weg
naar Babel, en zij werden hem en zijn zonen tot knechten,
tot het regeren des koninkrijks van Perzie; **21** Opdat het
woord des HEEREN vervuld wierd, door den mond van
Jeremia, totdat het land aan zijn sabbatten een welgevallen
had; het rustte al de dagen der verwoesting, totdat de
zeventig jaren vervuld waren. **22** Maar in het eerste jaar van
Kores, koning van Perzie, opdat volbracht wierd het woord

des HEEREN, door den mond van Jeremia, verwekte de HEERE den geest van Kores, koning van Perzie, dat hij een stem liet doorgaan door zijn ganse koninkrijk, zelfs ook in geschrift, zeggende:

23 Zo zegt Kores, koning van Perzie: De HEERE, de God des hemels, heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven; en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, hetwelk in Juda is; wie is onder ulieden van al Zijn volk? De HEERE, zijn God, zij met hem, en hij trekke op.

Ezra

Ezra 1

1 In het eerste jaar nu van Kores, koning van Perzie, opdat
volbracht wierd het woord des HEEREN, uit den mond van
Jeremia, verwekte de HEERE den geest van Kores, koning
van Perzie, dat hij een stem liet doorgaan door zijn ganse
koninkrijk, zelfs ook in geschrift, zeggende: **2** Zo zegt Kores,
koning van Perzie: De HEERE, de God des hemels, heeft mij
alle koninkrijken der aarde gegeven; en Hij heeft mij
bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, hetwelk in
Juda is. **3** Wie is onder ulieden van al Zijn volk? Zijn God zij
met hem, en hij trekke op naar Jeruzalem, dat in Juda is, en
hij bouwe het huis des HEEREN, des Gods van Israel; Hij is
de God, Die te Jeruzalem woont. **4** En al wie achterblijven
zou in enige plaatsen, waar hij als vreemdeling verkeert,
dien zullen de lieden zijner plaats bevorderlijk zijn met
zilver, en met goud, en met have, en met beesten; benevens
een vrijwillige gave, voor het huis Gods, Die te Jeruzalem
woont. **5** Toen maakten zich op de hoofden der vaderen van
Juda en Benjamin, en de priesteren en de Levieten,
benevens een iegelijk, wiens geest God verwekte, dat zij
optrokken om te bouwen het huis des HEEREN, die te
Jeruzalem woont.

6 Allen nu, die rondom hen waren, sterkten hunlieder
handen met zilveren vaten, met goud, met have, en met
beesten, en met kostelijkheden; behalve alles, wat vrijwillig
gegeven werd. **7** Ook bracht de koning Kores uit, de vaten
van het huis des HEEREN, die Nebukadnezar uit Jeruzalem
had uitgevoerd, en had gesteld in het huis zijns gods.

8 En Kores, de koning van Perzie, bracht ze uit door de hand
van Mithredath, den schatmeester, die ze aan Sesbazar, den
vorst van Juda, toetelde. **9** En dit is hun getal: dertig gouden

bekkens, duizend zilveren bekkens, negen en twintig
messen; **10** Dertig gouden bekers, vierhonderd en tien
andere zilveren bekers; andere vaten, duizend. **11** Alle
vaten van goud en van zilver waren vijf duizend en
vierhonderd; deze alle voerde Sesbazar op, met degenen,
die van de gevangenis opgevoerd werden, van Babel naar
Jeruzalem.

Ezra 2

1 Dit zijn de kinderen van dat landschap, die optogen uit de
gevangenis, van de weggevoerden, die Nebukadnezar,
koning van Babel, weggevoerd had naar Babel, die naar
Jeruzalem en Juda zijn wedergekeerd, een iegelijk naar zijn
stad; **2** Dewelken kwamen met Zerubbabel, Jesua, Nehemia,
Seraja, Reelaja, Mordechai, Bilsan, Mizpar, Bigvai, Rehum en
Baena. Dit is het getal der mannen des volks van Israel. **3** De
kinderen van Paros, twee duizend honderd twee en
zeventig. **4** De kinderen van Sefatja, driehonderd twee en
zeventig. **5** De kinderen van Arach, zevenhonderd vijf en
zeventig. **6** De kinderen van Pahath-moab, van de kinderen
van Jesua-joab, twee duizend achthonderd en twaalf. **7** De
kinderen van Elam, duizend tweehonderd vier en vijftig. **8**
De kinderen van Zatthu, negenhonderd vijf en zestig. **9** De
kinderen van Zakkai, zevenhonderd zestig. **10** De kinderen
van Bani, zeshonderd twee en veertig. **11** De kinderen van
Bebai, zeshonderd drie en twintig. **12** De kinderen van
Azgad, duizend tweehonderd twee en twintig. **13** De
kinderen van Adonikam, zeshonderd zes en zestig. **14** De
kinderen van Bigvai, twee duizend zes en vijftig. **15** De
kinderen van Adin, vierhonderd vier en vijftig. **16** De
kinderen van Ater, van Hizkia, acht en negentig. **17** De
kinderen van Bezai, driehonderd drie en twintig. **18** De
kinderen van Jora, honderd en twaalf. **19** De kinderen van
Hasum, tweehonderd drie en twintig. **20** De kinderen van
Gibbar, vijf en negentig. **21** De kinderen van Bethlehem,
honderd drie en twintig. **22** De mannen van Netofa, zes en
vijftig. **23** De mannen van Anathoth, honderd acht en
twintig. **24** De kinderen van Azmaveth, twee en veertig. **25**
De kinderen van Kirjath-arim, Cefira en Beeroth,
zevenhonderd drie en veertig. **26** De kinderen van Rama en
Gaba, zeshonderd een en twintig. **27** De mannen van

Michmas, honderd twee en twintig. **28** De mannen van Beth-
el en Ai, tweehonderd drie en twintig. **29** De kinderen van
Nebo, twee en vijftig. **30** De kinderen van Magbis, honderd
zes en vijftig. **31** De kinderen van den anderen Elam,
duizend tweehonderd vier en vijftig. **32** De kinderen van
Harim, driehonderd en twintig. **33** De kinderen van Lod,
Hadid en Ono, zevenhonderd vijf en twintig. **34** De kinderen
van Jericho, driehonderd vijf en veertig. **35** De kinderen van
Senaa, drie duizend zeshonderd en dertig. **36** De priesters.
De kinderen van Jedaja, van het huis van Jesua,
negenhonderd drie en zeventig.

37 De kinderen van Immer, duizend twee en vijftig. **38** De
kinderen van Pashur, duizend tweehonderd zeven en
veertig. **39** De kinderen van Harim, duizend en zeventien.
40 De Levieten. De kinderen van Jesua en Kadmiel, van de
kinderen van Hodavja, vier en zeventig.

41 De zangers. De kinderen van Asaf honderd acht en
twintig.

42 De kinderen der poortiers. De kinderen van Sallum, de
kinderen van Ater, de kinderen van Talmon, de kinderen van
Akkub, de kinderen van Hatita, de kinderen van Sobai; deze
allen waren honderd negen en dertig.

43 De Nethinim. De kinderen van Ziha, de kinderen van
Hasufa, de kinderen van Tabbaoth;

44 De kinderen van Keros, de kinderen van Siaha, de
kinderen van Padon; **45** De kinderen van Lebana, de
kinderen van Hagaba, de kinderen van Akkub; **46** De
kinderen van Hagab, de kinderen van Samlai, de kinderen
van Hanan; **47** De kinderen van Giddel, de kinderen van
Gahar, de kinderen van Reaja; **48** De kinderen van Rezin, de
kinderen van Nekoda, de kinderen van Gazzam; **49** De

kinderen van Uza, de zonen van Paseah, de kinderen van
Bezai; **50** De kinderen van Asna, de kinderen der Mehunim,
de kinderen der Nefusim; **51** De kinderen van Bakbuk, de
kinderen van Hakufa, de kinderen van Harhur; **52** De
kinderen van Bazluth, de kinderen van Mehida, de kinderen
van Harsa; **53** De kinderen van Barkos, de kinderen van
Sisera, de kinderen van Thamah; **54** De kinderen van
Neziah, de kinderen van Hatifa. **55** De kinderen der
knechten van Salomo. De kinderen van Sotai, de kinderen
van Sofereth, de kinderen van Peruda;

56 De kinderen van Jaala, de kinderen van Darkon, de
kinderen van Giddel; **57** De kinderen van Sefatja, de
kinderen van Hattil, de kinderen van Pocheret-hazebaim, de
kinderen van Ami. **58** Al de Nethinim, en de kinderen der
knechten van Salomo, waren driehonderd twee en negentig.
59 Dezen togen ook op van Tel-melah, Tel-harsa, Cherub,
Addan en Immer; doch zij konden hunner vaderen huis en
hun zaad niet bewijzen, of zij uit Israel waren. **60** De
kinderen van Delaja, de kinderen van Tobia, de kinderen van
Nekoda, zeshonderd twee en vijftig. **61** En van de kinderen
der priesteren, de kinderen van Habaja, de kinderen van
Koz, de kinderen van Barzillai, die van de dochteren van
Barzillai, den Gileadiet, een vrouw genomen had, en naar
hun naam genoemd was.

62 Dezen zochten hun register, onder degenen, die in het
geslachtsregister gesteld waren, maar zij werden niet
gevonden; daarom werden zij als onreinen van het
priesterdom geweerd. **63** En Hattirsatha zeide tot hen, dat
zij van de heiligste dingen niet zouden eten, totdat er een
priester stond met urim en met thummim. **64** Deze ganse
gemeente te zamen was twee en veertig duizend
driehonderd en zestig.

65 Behalve hun knechten en hun maagden, die waren
zeven duizend driehonderd zeven en dertig; en zij hadden
tweehonderd zangers en zangeressen. **66** Hun paarden
waren zevenhonderd zes en dertig; hun muildieren,
tweehonderd vijf en veertig; **67** Hun kemelen, vierhonderd
vijf en dertig; de ezelen, zes duizend zevenhonderd en
twintig. **68** En sommigen van de hoofden der vaderen, als zij
kwamen ten huize des HEEREN, die te Jeruzalem woont,
gaven vrijwilliglijk ten huize Gods, om dat te zetten op zijn
vaste plaats.

69 Zij gaven naar hun vermogen tot den schat des werks,
aan goud, een en zestig duizend drachmen, en aan zilver,
vijf duizend ponden, en honderd priesterrokken. **70** En de
priesters en de Levieten, en sommigen uit het volk, zo de
zangers als de poortiers, en de Nethinim woonden in hun
steden, en gans Israel in zijn steden.

Ezra 3

1 Toen nu de zevende maand aankwam, en de kinderen Israels in de steden waren, verzamelde zich het volk, als een enig man, te Jeruzalem. **2** En Jesua, de zoon van Jozadak, maakte zich op, en zijn broederen, de priesters en Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en zijn broederen, en zij bouwden het altaar des Gods van Israel, om daarop brandofferen te offeren, gelijk geschreven is in de wet van Mozes, den man Gods. **3** En zij vestigden het altaar op zijn stelling, maar met verschrikking, die over hen was, vanwege de volken der landen; en zij offerden daarop brandofferen den HEERE, brandofferen des morgens en des avonds. **4** En zij hielden het feest der loofhutten, gelijk geschreven is; en zij offerden brandofferen dag bij dag in getal, naar het recht, van elk dagelijks op zijn dag. **5** Daarna ook het gedurig brandoffer, en van de nieuwe maanden, en van alle gezette hoogtijden des HEEREN, die geheiligd waren; ook van een ieder, die een vrijwillige offerande den HEERE vrijwilliglijk offerde. **6** Van den eersten dag af der zevende maand begonnen zij den HEERE brandofferen te offeren; doch de grond van den tempel des HEEREN was niet gelegd. **7** Zo gaven zij geld aan de houwers en werkmeesters, ook spijs en drank, en olie aan de Sidoniers en aan de Tyriers, om cederenhout van den Libanon te brengen aan de zee naar Jafo, naar de vergunning van Kores, koning van Perzie, aan hen. **8** In het tweede jaar nu hunner aankomst ten huize Gods te Jeruzalem, in de tweede maand, begonnen Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en Jesua, de zoon van Jozadak, en de overige hunner broederen, de priesters en de Levieten, en allen, die uit de gevangenis te Jeruzalem gekomen waren; en zij stelden de Levieten, van twintig jaren oud en daarboven, om opzicht te nemen over het werk van des HEEREN huis.

9 Toen stond Jesua, zijn zonen en zijn broederen, en Kadmiel
met zijn zonen, kinderen van Juda, als een man, om opzicht
te hebben over degenen, die het werk deden aan het huis
Gods, met de zonen van Henadad, hun zonen en hun
broederen, de Levieten. **10** Als nu de bouwlieden den grond
van des HEEREN tempel leiden, zo stelden zij de priesteren,
aangekleed zijnde, met trompetten, en de Levieten, Asafs
zonen, met cimbalen, om den HEERE te loven, naar de
instelling van David, den koning van Israel. **11** En zij zongen
bij beurten, met den HEERE te loven en te danken, dat Hij
goed is, dat Zijn weldadigheid tot in eeuwigheid is over
Israel. En al het volk juichte met groot gejuich, als men den
HEERE loofde over de grondlegging van het huis des
HEEREN. **12** Maar velen van de priesteren, en de Levieten,
en hoofden der vaderen, die oud waren, die het eerste huis
gezien hadden, dit huis in zijn grondlegging voor hun ogen
zijnde, weenden met luider stem; maar velen verhieven de
stem met gejuich en met vreugde. **13** Zodat het volk niet
onderkende de stem van het gejuich der vreugde, van de
stem des geweens van het volk; want het volk juichte met
groot gejuich, dat de stem tot van verre gehoord werd.

Ezra 4

1 Toen nu de wederpartijders van Juda en Benjamin
hoorden, dat de kinderen der gevangenis den HEERE, den
God Israels, den tempel bouwden; **2** Zo kwamen zij aan tot
Zerubbabel, en tot de hoofden der vaderen, en zeiden tot
hen: Laat ons met ulieden bouwen, want wij zullen uw God
zoeken, gelijk gijlieden; ook hebben wij Hem geofferd sinds
de dagen van Esar-haddon, den koning van Assur, die ons
herwaarts heeft doen optrekken. **3** Maar Zerubbabel, en
Jesua, en de overige hoofden der vaderen van Israel zeiden
tot hen: Het betaamt niet, dat gijlieden en wij onzen God
een huis bouwen; maar wij alleen zullen het den HEERE, den
God Israels, bouwen, gelijk als de koning Kores, koning van
Perzie, ons geboden heeft. **4** Evenwel maakte het volk des
lands de handen des volks van Juda slap, en verstoorde hen
in het bouwen; **5** En zij huurden tegen hen raadslieden, om
hun raad te vernietigen, al de dagen van Kores, koning van
Perzie, tot aan het koninkrijk van Darius, den koning van
Perzie. **6** En onder het koninkrijk van Ahasveros, in het
begin zijns koninkrijks, schreven zij een aanklacht tegen de
inwoners van Juda en Jeruzalem.

7 En in de dagen van Arthahsasta schreef Bislam,
Mithredath, Tabeel, en de overigen van zijn gezelschap, aan
Arthahsasta, koning van Perzie; en de schrift des briefs was
in het Syrisch geschreven, en in het Syrisch uitgelegd.

8 Rehum, de kanselier, en Simsai, de schrijver, schreven een
brief tegen Jeruzalem, aan den koning Arthahsasta, op deze
manier: **9** Toen Rehum, de kanselier, en Simsai, de schrijver,
en de overigen van hun gezelschap, de Dinaieten, de
Afarsathchieten, de Tarpelieten, de Afarsieten, de
Archevieten, de Babyloniers, de Susanchieten, de

Dehavieten, de Elamieten, **10** En de overige volkeren, die de
grote en vermaarde Asnappar heeft vervoerd, en doen
wonen in de stad van Samaria, ook de overigen, aan deze
zijde der rivier, en op zulken tijd. **11** Dit is een afschrift des
briefs, dien zij aan hem, aan den koning Arthahsasta,
zonden: Uw knechten, de mannen aan deze zijde der rivier,
en op zulken tijd.

12 Den koning zij bekend, dat de Joden, die van u zijn
opgetogen, tot ons gekomen zijn te Jeruzalem, bouwende
die rebelle en die boze stad, waarvan zij de muren
voltrekken, en de fondamenten samenvoegen. **13** Zo zij nu
den koning bekend, indien dezelve stad zal worden
opgebouwd, en de muren voltrokken, dat zij den cijns,
ouden impost, en tol niet zullen geven, en gij zult aan de
inkomsten der koningen schade aanbrengen. **14** Nu, omdat
wij salaris uit het paleis trekken, en het ons niet betaamt des
konings oneer te zien, daarom hebben wij gezonden, en dit
den koning bekend gemaakt; **15** Opdat men zoeke in het
boek der kronieken uwer vaderen, zo zult gij vinden in het
boek der kronieken, en weten, dat dezelve stad een rebelle
stad geweest is, en den koningen en landschappen schade
aanbrengende, en dat zij daarbinnen afval gesticht hebben,
van oude tijden af; daarom is dezelve stad verwoest. **16** Wij
maken dan de koning bekend, dat, zo dezelve stad zal
worden opgebouwd, en haar muren voltrokken, gij daardoor
geen deel zult hebben aan deze zijde der rivier. **17** De
koning zond antwoord aan Rehum, den kanselier, en Simsai,
den schrijver, en de overigen van hun gezelschappen, die te
Samaria woonden; mitsgaders aan de overigen van deze
zijde der rivier aldus: Vrede, en op zulken tijd.

18 De brief, dien gij aan ons geschikt hebt, is duidelijk voor
mij gelezen. **19** En als van mij bevel gegeven was, hebben
zij gezocht en gevonden, dat dezelve stad zich van oude
tijden af tegen de koningen heeft verheven, en rebellie en

afval daarin gesticht is. **20** Ook zijn er machtige koningen
geweest over Jeruzalem, die geheerst hebben overal aan
gene zijde der rivier; en hun is cijns, oude impost en tol
gegeven. **21** Geeft dan nu bevel, om diezelve mannen te
beletten, dat diezelve stad niet opgebouwd worde, totdat
van mij bevel zal worden gegeven. **22** Weest gewaarschuwd,
van feil in dezen te begaan; waarom zou het verderf tot
schade der koningen aanwassen? **23** Toen, van dat het
afschrift des briefs van den koning Arthahsasta voor Rehum,
en Simsai, den schrijver, en hun gezelschappen gelezen
was, togen zij in haast naar Jeruzalem tot de Joden, en
beletten hen met arm en geweld.

24 Toen hield het werk op van het huis Gods, Die te
Jeruzalem woont, ja, het hield op tot in het tweede jaar van
het koninkrijk van Darius, den koning van Perzie.

Ezra 5

1 Haggai nu, de profeet, en Zacharia, de zoon van Iddo,
profeteerden tot de Joden, die in Juda en te Jeruzalem waren;
in den naam Gods van Israel profeteerden zij tot hen. **2** Toen
maakten zich op Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en
Jesua, de zoon van Jozadak, en begonnen te bouwen het
huis Gods, Die te Jeruzalem woont; en met hen de profeten
Gods, die hen ondersteunden. **3** Te dier tijd kwam tot hen
Thathnai, de landvoogd aan deze zijde der rivier, en Sthar-
boznai, en hun gezelschap, en zeiden aldus tot hen: Wie
heeft ulieden bevel gegeven dit huis te bouwen, en dezen
muur te voltrekken?

4 Toen zeiden wij aldus tot hen, en welke de namen waren
der mannen, die dit gebouw bouwden. **5** Doch het oog huns
Gods was over de oudsten der Joden, dat zij hun niet
beletten, totdat de zaak aan Darius kwam, en zij alsdan
daarover een brief wederbrachten. **6** Afschrift des briefs,
dien Thathnai, de landvoogd aan deze zijde der rivier, met
Sthar-boznai, en zijn gezelschap, de Afarsechaieten, die aan
deze zijde der rivier waren, aan den koning Darius zond.

7 Zij zonden een verhaal aan hem; en daarin was aldus
geschreven: Den koning Darius zij alle vrede. **8** Den koning
zij bekend, dat wij getogen zijn naar het landschap Juda, ten
huize des groten Gods, hetwelk gebouwd wordt met grote
stenen, en het hout wordt geleid in de wanden; en datzelve
werk wordt ras gedaan, en gaat voorspoediglijk door hun
handen voort. **9** Toen hebben wij denzelven oudsten
gevraagd, en aldus tot hen gezegd: Wie heeft ulieden bevel
gegeven dit huis te bouwen, en dezen muur te voltrekken?
10 Wijders hebben wij hun ook hun namen afgevraagd, dat
wij ze u bekend maakten; dat wij mochten overschrijven de

namen der mannen, die hoofden onder hen zijn. **11** En zij
hebben ons dusdanig antwoord wedergegeven, zeggende:
Wij zijn knechten van den God des hemels en der aarde, en
bouwen het huis, dat vele jaren voor dezen is gebouwd
geweest; want een groot koning van Israel had het gebouwd
en voltrokken. **12** Maar nadat onze vaders den God des
hemels hadden vertoornd, heeft Hij hen gegeven in de hand
van Nebukadnezar, den koning van Babel, den Chaldeer;
dewelke dat huis heeft vernield, en het volk naar Babel
weggevoerd. **13** Doch in het eerste jaar van Kores, koning
van Babel, heeft de koning Kores bevel gegeven dit huis
Gods te bouwen. **14** Ja, de vaten van Gods huis, welke van
goud en zilver waren, die Nebukadnezar uit den tempel, die
te Jeruzalem was, had weggenomen en dezelve gebracht in
den tempel van Babel, die heeft de koning Kores uitgehaald
uit den tempel van Babel, en zij zijn gegeven aan een, wiens
naam was Sesbazar, dien hij tot een landvoogd had gesteld.
15 En hij zeide tot hem: Neem deze vaten, ga ze afvoeren in
den tempel, die te Jeruzalem is, en laat het huis Gods
gebouwd worden op zijn plaats. **16** Toen kwam dezelve
Sesbazar; hij leide de fondamenten van het huis Gods, Die
te Jeruzalem woont; en er is van toen af tot nu toe gebouwd,
doch niet volbracht. **17** Zo het dan nu den koning
goeddunkt, laat er gezocht worden in het schathuis des
konings aldaar, dat te Babel is, of het zij, dat een bevel van
den koning Kores gegeven zij, om dit huis Gods te Jeruzalem
te bouwen; en dat men des konings believen hiervan tot ons
zende.

Ezra 6

1 Toen gaf de koning Darius bevel; en zij zochten in de
kanselarij, waar de schatten waren weggelegd, in Babel. **2**
En te Achmetha, in de burcht, die in het landschap Medie is,
werd een rol gevonden; en daarin was aldus geschreven:
GEDACHTENIS; **3** In het eerste jaar van den koning Kores,
gaf de koning Kores dit bevel: Het huis Gods te Jeruzalem,
dat huis zal gebouwd worden, ter plaatse, waar zij
offeranden offeren, en de fondamenten daarvan zullen
zwaar zijn; zijn hoogte van zestig ellen, en zijn breedte van
zestig ellen; **4** Met drie rijen van groten steen, en een rij van
nieuw hout; en de onkosten zullen uit des konings huis
gegeven worden. **5** Daartoe zal men ook de gouden en
zilveren vaten van het huis Gods, die Nebukadnezar uit den
tempel, die te Jeruzalem was, heeft weggevoerd, en naar
Babel gebracht, wedergeven, dat zij gaan naar den tempel,
die te Jeruzalem is, aan zijn plaats, en men zal ze afvoeren
ten huize Gods. **6** Nu, gij Thathnai, landvoogd aan gene
zijde der rivier, gij Sthar-boznai, met ulieder gezelschap, gij
Afarsechaieten, die aan gene zijde der rivier zijt, weest verre
van daar! **7** Laat hen aan den arbeid van dit huis Gods; dat
de landvoogd der Joden en de oudsten der Joden dit huis
Gods bouwen aan zijn plaats. **8** Ook wordt van mij bevel
gegeven, wat gijlieden doen zult aan de oudsten dezer
Joden, om dit huis Gods te bouwen; te weten, dat uit des
konings goederen, van den cijns aan gene zijde der rivier,
de onkosten dezen mannen spoediglijk gegeven worden,
opdat men hen niet belette. **9** En wat nodig is, als jonge
runderen, en rammen, en lammeren, tot brandofferen aan
den God des hemels, tarwe, zout, wijn en olie, naar het
zeggen der priesteren, die te Jeruzalem zijn, dat het hun dag
bij dag gegeven worde, dat er geen feil zij; **10** Opdat zij
offeranden van liefelijken reuk aan den God des hemels

offeren, en bidden voor het leven des konings en zijner
kinderen. **11** Voorts wordt bevel van mij gegeven, dat al
dengene, die dit woord zal veranderen, een hout uit zijn huis
zal gerukt en opgericht worden, waaraan hij zal worden
opgehangen; en zijn huis zal om diens wille tot een
drekhoop gemaakt worden. **12** De God nu, die Zijn Naam
aldaar heeft doen wonen, werpe ter neder alle koningen en
volken, die hun hand zullen uitstrekken, om te veranderen
en te verderven dit huis Gods, dat te Jeruzalem is. Ik, Darius,
heb het bevel gegeven, dat het spoediglijk gedaan worde.
13 Toen deden Thathnai, de landvoogd aan gene zijde der
rivier, Sthar-boznai, en hun gezelschap, spoediglijk alzo,
naar hetgeen de koning Darius gezonden had.

14 En de oudsten der Joden bouwden en gingen
voorspoediglijk voort, door de profetie van den profeet
Haggai en Zacharia, den zoon van Iddo; en zij bouwden en
voltrokken het, naar het bevel van den God Israels, en naar
het bevel van Kores, en Darius, en Arthahsasta, koning van
Perzie. **15** En dit huis werd volbracht op den derden dag der
maand Adar; datzelve was het zesde jaar van het koninkrijk
van den koning Darius. **16** En de kinderen Israels, de
priesteren en Levieten, en de overige kinderen der
gevangenis deden de inwijding van dit huis Gods met
vreugde.

17 En zij offerden, ter inwijding van dit huis Gods, honderd
runderen, tweehonderd rammen, vierhonderd lammeren en
twaalf geitenbokken, ten zondoffer voor gans Israel, naar het
getal der stammen Israels. **18** En zij stelden de priesteren in
hun onderscheidingen, en de Levieten in hun verdelingen,
tot den dienst Gods, Die te Jeruzalem is, naar het voorschrift
des boeks van Mozes. **19** Ook hielden de kinderen der
gevangenis het pascha, op den veertienden der eerste
maand. **20** Want de priesters en de Levieten hadden zich
gereinigd als een enig man; zij waren allen rein; en zij

slachtten het pascha voor alle kinderen der gevangenis, en
voor hun broederen, de priesteren, en voor zichzelven. **21**
Alzo aten de kinderen Israels, die uit de gevangenis
wedergekomen waren, mitsgaders al wie zich van de
onreinigheid der heidenen des lands tot hen afgezonderd
had, om den HEERE, den God Israels, te zoeken. **22** En zij
hielden het feest der ongezuurde broden zeven dagen, met
blijdschap; want de HEERE had hen verblijd, en het hart des
konings van Assur tot hen gewend, om hun handen te
sterken in het werk van het huis Gods, des Gods van Israel.

Ezra 7

1 Na deze geschiedenissen nu, in het koninkrijk van
Arthahsasta, koning van Perzie: Ezra, de zoon van Seraja,
den zoon van Azarja, den zoon van Hilkia, **2** Den zoon van
Sallum, den zoon van Zadok, den zoon van Ahitub, **3** Den
zoon van Amarja, den zoon van Azarja, den zoon van
Merajoth, **4** Den zoon van Zerahja, den zoon van Uzzi, den
zoon van Bukki, **5** Den zoon van Abisua, den zoon van
Pinehas, den zoon van Eleazar, den zoon van Aaron, den
hoofdpriester. **6** Deze Ezra toog op uit Babel; en hij was een
vaardig schriftgeleerde in de wet van Mozes, die de HEERE,
de God Israels, gegeven heeft; en de koning gaf hem, naar
de hand des HEEREN, zijns Gods, over hem, al zijn verzoek.
7 Ook sommigen van de kinderen Israels, en van de
priesteren en de Levieten, en de zangers, en de poortiers, en
de Nethinim, togen op naar Jeruzalem, in het zevende jaar
van den koning Arthahsasta. **8** En hij kwam te Jeruzalem in
de vijfde maand; dat was het zevende jaar dezes konings. **9**
Want op den eersten der eerste maand was het begin des
optochts uit Babel, en op den eersten der vijfde maand
kwam hij te Jeruzalem, naar de goede hand zijns Gods over
hem. **10** Want Ezra had zijn hart gericht, om de wet des
HEEREN te zoeken en te doen, en om in Israel te leren de
inzettingen en de rechten. **11** Dit is nu het afschrift des
briefs, dien de koning Arthahsasta gaf aan Ezra, den
priester, den schriftgeleerde; den schriftgeleerde van de
woorden der geboden des HEEREN, en Zijn inzettingen over
Israel:

12 Arthahsasta koning der koningen, aan Ezra, den priester,
den schriftgeleerde der wet van den God des hemels,
volkomen vrede en op zulken tijd. **13** Van mij wordt bevel
gegeven, dat al wie vrijwillig is in mijn koninkrijk, van het

volk van Israel, en van deszelfs priesteren en Levieten, om
te gaan naar Jeruzalem, dat hij met u ga. **14** Dewijl gij van
voor den koning en zijn zeven raadsheren gezonden zijt, om
onderzoek te doen in Judea, en te Jeruzalem, naar de wet
uws Gods, die in uw hand is; **15** En om henen te brengen
het zilver en goud, dat de koning en zijn raadsheren
vrijwilliglijk gegeven hebben aan den God Israels, Wiens
woning te Jeruzalem is; **16** Mitsgaders al het zilver en goud,
dat gij vinden zult in het ganse landschap van Babel, met de
vrijwillige gave des volks en der priesteren, die vrijwilliglijk
geven, ten huize huns Gods, dat te Jeruzalem is; **17** Opdat
gij spoediglijk voor dat geld koopt runderen, rammen,
lammeren, met hun spijsofferen, en hun drankofferen, en die
offert op het altaar van het huis van ulieder God, dat te
Jeruzalem is. **18** Daartoe, wat u en uw broederen goed
dunken zal, met het overige zilver en goud te doen, zult
gijlieden doen naar het welgevallen uws Gods. **19** En geef
de vaten, die u gegeven zijn tot den dienst van het huis uws
Gods, weder voor den God van Jeruzalem. **20** Het overige
nu, dat van node zal zijn voor het huis uws Gods, dat u
voorvallen zal uit te geven, zult gij geven uit het schathuis
des konings. **21** En van mij, mij, koning Arthahsasta, wordt
bevel gegeven aan alle schatmeesters, die aan gene zijde
der rivier zijt, dat alles, wat Ezra, de priester, de
schriftgeleerde der wet van den God des hemels, van u zal
begeren, spoediglijk gedaan worde; **22** Tot honderd talenten
zilvers toe, en tot honderd kor tarwe, en tot honderd bath
wijn, en tot honderd bath olie, en zout zonder voorschrift. **23**
Al wat naar het bevel van den God des hemels is, dat het
vlijtiglijk gedaan worde, voor het huis van den God des
hemels; want waartoe zou er grote toorn zijn over het
koninkrijk des konings en zijner kinderen? **24** Ook laten wij
ulieden weten, aangaande alle priesteren en Levieten,
zangers, poortiers, Nethinim en dienaars van het huis dezes
Gods, dat men den cijns, ouden impost en tol hun niet zal
vermogen op te leggen. **25** En gij, Ezra, naar de wijsheid

uws Gods, die in uw hand is, stel regeerders en richters, die
al het volk richten, dat aan gene zijde der rivier is, allen, die
de wetten Gods weten, en die ze niet weet, zult gijlieden die
bekend maken. **26** En al wie de wet uws Gods en de wet des
konings niet zal doen, over dien laat spoediglijk recht
worden gedaan, hetzij ter dood, of tot uitbanning, of tot
boete van goederen, of tot de banden. **27** Geloofd zij de
HEERE, de God onzer vaderen, Die alzulks in het hart des
konings gegeven heeft, om te versieren het huis des
HEEREN, dat te Jeruzalem is.

28 En heeft tot mij weldadigheid geneigd, voor het
aangezicht des konings en zijner raadsheren, en aller
geweldige vorsten des konings! Zo heb ik mij gesterkt, naar
de hand des HEEREN, mijns Gods, over mij, en de hoofden
uit Israel vergaderd, om met mij op te trekken.

Ezra 8

1 Dit nu zijn de hoofden hunner vaderen, met hun
geslachtsrekening, die met mij uit Babel optogen, onder het
koninkrijk van den koning Arthahsasta. **2** Van de kinderen
van Pinehas, Gersom; van de kinderen van Ithamar, Daniel;
van de kinderen van David, Hattus. **3** Van de kinderen van
Sechanja, van de kinderen van Paros, Zacharja; en met hem
werden bij geslachtsregisters gerekend, aan manspersonen,
honderd en vijftig. **4** Van de kinderen van Pahath-moab,
Eljehoenai, de zoon van Zerahja; en met hem tweehonderd
manspersonen. **5** Van de kinderen van Sechanja, de zoon
van Jahaziel; en met hem driehonderd manspersonen. **6** En
van de kinderen van Adin, Ebed, de zoon van Jonathan; en
met hem vijftig manspersonen. **7** En van de kinderen van
Elam, Jesaja, de zoon van Athalja; en met hem zeventig
manspersonen. **8** En van de kinderen van Sefatja, Zebadja,
de zoon van Michael; en met hem tachtig manspersonen. **9**
En van de kinderen van Joab, Obadja, de zoon van Jehiel; en
met hem tweehonderd en achttien manspersonen. **10** En
van de kinderen van Selomith, de zoon van Josifja; en met
hem honderd en zestig manspersonen. **11** En van de
kinderen van Babai, Zacharja, de zoon van Bebai; en met
hem acht en twintig manspersonen. **12** En van de kinderen
van Azgad, Johanan, de zoon van Katan; en met hem
honderd en tien manspersonen. **13** En van de laatste
kinderen van Adonikam, welker namen deze waren: Elifelet,
Jehiel, en Semaja; en met hen zestig manspersonen. **14** En
van de kinderen van Bigvai, Uthai en Zabbud; en met hen
zeventig manspersonen. **15** En ik vergaderde hen aan de
rivier, gaande naar Ahava, en wij legerden ons aldaar drie
dagen; toen lette ik op het volk en de priesteren, en vond
aldaar geen van de kinderen van Levi.

16 Zo zond ik tot Eliezer, tot Ariel, tot Semaja, en tot
Elnathan, en tot Jarib, en tot Elnathan, en tot Nathan, en tot
Zacharja, en tot Mesullam, de hoofden; en tot Jojarib en tot
Elnathan, de leraars; **17** En ik gaf hun bevel aan Iddo, het
hoofd in de plaats Chasifja; en ik leide de woorden in hun
mond, om te zeggen tot Iddo, zijn broeder, en de Nethinim,
in de plaats Chasifja, dat zij ons brachten dienaars voor het
huis onzes Gods. **18** En zij brachten ons, naar de goede
hand onzes Gods over ons, een man van verstand, van de
kinderen van Mahli, den zoon van Levi, den zoon van Israel;
namelijk Serebja, met zijn zonen en broederen, achttien; **19**
En Hasabja, en met hem Jesaja, van de kinderen van Merari,
met zijn broederen, en hun zonen, twintig; **20** En van
Nethinim, die David en de vorsten ten dienste der Levieten
gegeven hadden, tweehonderd en twintig Nethinim, die
allen bij namen genoemd werden. **21** Toen riep ik aldaar een
vasten uit aan de rivier Ahava, opdat wij ons
verootmoedigden voor het aangezicht onzes Gods, om van
Hem te verzoeken een rechten weg, voor ons, en voor onze
kinderkens, en voor al onze have.

22 Want ik schaamde mij van den koning een heir en ruiters
te begeren, om ons te helpen van den vijand, op den weg;
omdat wij tot den koning hadden gesproken, zeggende: De
hand onzes Gods is ten goede over allen, die Hem zoeken,
maar Zijn sterkte en Zijn toorn over allen, die Hem verlaten.
23 Alzo vastten wij; en verzochten zulks van onzen God; en
Hij liet zich van ons verbidden. **24** Toen scheidde ik twaalf
uit van de oversten der priesteren: Serebja, Hasabja, en tien
van hun broederen met hen.

25 En ik woog hun toe het zilver, en het goud, en de vaten,
zijnde de offering van het huis onzes Gods die de koning en
zijn raadsheren, en zijn vorsten, en gans Israel, die er
gevonden werden, geofferd hadden; **26** Ik woog dan aan
hun hand zeshonderd en vijftig talenten zilvers, en honderd

zilveren vaten in talenten; aan goud, honderd talenten; **27**
En twintig gouden bekers, tot duizend drachmen; en twee
vaten van blinkend goed koper, begeerlijk als goud. **28** En ik
zeide tot hen: Gij zijt heilig den HEERE, en deze vaten zijn
heilig; ook dit zilver en dit goud, de vrijwillige gave, den
HEERE, den God uwer vaderen. **29** Waakt en bewaart het,
totdat gij het opweegt, in tegenwoordigheid van de oversten
der priesteren en Levieten, en der vorsten der vaderen van
Israel, te Jeruzalem, in de kameren van des HEEREN huis. **30**
Toen ontvingen de priesters en de Levieten het gewicht des
zilvers en des gouds, en der vaten, om te brengen te
Jeruzalem, ten huize onzes Gods. **31** Alzo verreisden wij van
de rivier Ahava, op den twaalfden der eerste maand, om te
gaan naar Jeruzalem; en de hand onzes Gods was over ons,
en redde ons van de hand des vijands, en desgenen, die ons
lagen leide op den weg.

32 En wij kwamen te Jeruzalem; en wij bleven aldaar drie
dagen. **33** Op den vierden dag nu werd gewogen het zilver,
en het goud, en de vaten, in het huis onzes Gods, aan de
hand van Meremoth, den zoon van Uria, den priester, en met
hem Eleazar, de zoon van Pinehas; en met hem Jozabad, de
zoon van Jesua, en Noadja, de zoon van Binnui, de Levieten.

34 Naar het getal en naar het gewicht van dat alles; en het
ganse gewicht werd ter zelfder tijd opgeschreven. **35** En de
weggevoerden, die uit de gevangenis gekomen waren,
offerden den God Israels brandofferen; twaalf varren voor
gans Israel, zes en negentig rammen, zeven en zeventig
lammeren, twaalf bokken ten zondoffer; alles ten brandoffer
den HEERE. **36** Daarna gaven zij de wetten des konings aan
des konings stadhouders en landvoogden aan deze zijde der
rivier; en zij bevorderden het volk en het huis Gods.

Ezra 9

1 Als nu deze dingen voleind waren, traden de vorsten tot
mij toe, zeggende: Het volk Israels, en de priesters, en de
Levieten, zijn niet afgezonderd van de volken dezer landen,
naar hun gruwelen, namelijk van de Kanaanieten, de
Hethieten, de Ferezieten, de Jebusieten, de Ammonieten, de
Moabieten, de Egyptenaren en de Amorieten. **2** Want zij
hebben van hun dochteren genomen voor zichzelven en
voor hun zonen, zodat zich vermengd hebben het heilig
zaad met de volken dezer landen; ja, de hand der vorsten en
overheden is de eerste geweest in deze overtreding. **3** Als ik
nu deze zaak hoorde, scheurde ik mijn kleed en mijn
mantel; en ik trok van het haar mijns hoofds en mijns baards
uit, en zat verbaasd neder. **4** Toen verzamelden zich tot mij
allen, die voor de woorden van den God Israels beefden, om
de overtreding der weggevoerden; doch ik bleef verbaasd
zitten tot aan het avondoffer. **5** En omtrent het avondoffer
stond ik op uit mijn bedruktheid, als ik nu mijn kleed en
mijn mantel gescheurd had; en ik boog mij op mijn knieen,
en breidde mijn handen uit tot den HEERE, mijn God;

6 En ik zeide: Mijn God, ik ben beschaamd en schaamrood,
om mijn aangezicht tot U op te heffen, mijn God; want onze
ongerechtigheden zijn vermenigvuldigd tot boven ons
hoofd, en onze schuld is groot geworden tot aan den hemel.
7 Van de dagen onzer vaderen af zijn wij in grote schuld tot
op dezen dag; en wij zijn om onze ongerechtigheden
overgegeven, wij, onze koningen en onze priesters, in de
hand van de koningen der landen, in zwaard, in gevangenis,
en in roof, en in schaamte des aangezichts, gelijk het is te
dezen dage. **8** En nu is er, als een klein ogenblik, een
genade geschied van den HEERE, onzen God, om ons een
ontkoming over te laten, en ons een nagel te geven in Zijn

heilige plaats, om onze ogen te verlichten, o onze God, en
om ons een weinig levens te geven in onze dienstbaarheid.
9 Want wij zijn knechten; doch in onze dienstbaarheid heeft
ons onze God niet verlaten; maar Hij heeft weldadigheid tot
ons geneigd voor het aangezicht der koningen van Perzie,
dat Hij ons een weinig levens gave, om het huis onzes Gods
te verhogen, en de woestigheden van hetzelve op te richten,
en om ons een tuin te geven in Juda en te Jeruzalem. **10** En
nu, wat zullen wij zeggen, o onze God! na dezen? Want wij
hebben Uw geboden verlaten, **11** Die Gij geboden hadt door
den dienst Uwer knechten, de profeten, zeggende: Het land,
waar gijlieden inkomt, om dat te erven, is een vuil land, door
de vuiligheid van de volken der landen, om hun gruwelen,
waarmede zij dat vervuld hebben, van het ene einde tot het
andere einde, met hun onreinigheid. **12** Zo zult gij nu uw
dochteren niet geven aan hun zonen, en hun dochteren niet
nemen voor uw zonen, en zult hun vrede en hun best niet
zoeken, tot in eeuwigheid; opdat gij sterk wordt, en het
goede des lands eet, en uw kinderen doet erven tot in
eeuwigheid. **13** En na alles, wat over ons gekomen is, om
onze boze werken, en om onze grote schuld, omdat Gij, o
onze God! belet hebt, dat wij niet te onder zijn vanwege
onze ongerechtigheid, en hebt ons een ontkoming gegeven,
als deze is; **14** Zullen wij nu wederkeren, om Uw geboden te
vernietigen, en ons te verzwageren met de volken dezer
gruwelen? Zoudt Gij niet tegen ons toornen tot verterens
toe, dat er geen overblijfsel noch ontkoming zij? **15** O
HEERE, God van Israel! Gij zijt rechtvaardig; want wij zijn
overgelaten ter ontkoming, als het is te dezen dage. Zie, wij
zijn voor Uw aangezicht in onze schuld; want er is niemand,
die voor Uw aangezicht zou kunnen bestaan, om zulks.

Ezra 10

1 Als Ezra alzo bad, en als hij deze belijdenis deed, wenende
en zich voor Gods huis nederwerpende, verzamelde zich tot
hem uit Israel een zeer grote gemeente van mannen, en
vrouwen, en kinderen; want het volk weende met groot
geween. **2** Toen antwoordde Sechanja, de zoon van Jehiel,
een van de zonen van Elam, en zeide tot Ezra: Wij hebben
overtreden tegen onzen God, en wij hebben vreemde
vrouwen van de volken des lands bij ons doen wonen; maar
nu, er is hope voor Israel, dezen aangaande. **3** Laat ons dan
nu een verbond maken met onze God, dat wij al die
vrouwen, en wat van haar geboren is, zullen doen uitgaan,
naar den raad des HEEREN, en dergenen, die beven voor het
gebod onzes Gods; en laat er gedaan worden naar de wet. **4**
Sta op, want deze zaak komt u toe; en wij zullen met u zijn;
wees sterk en doe het. **5** Toen stond Ezra op, en deed de
oversten der priesteren, de Levieten en gans Israel zweren,
te zullen doen naar dit woord; en zij zwoeren. **6** En Ezra
stond op van voor Gods huis, en ging in de kamer van
Johanan, den zoon van Eljasib; als hij daar kwam, at hij geen
brood, en dronk geen water, want hij bedreef rouw over de
overtreding der weggevoerden.

7 En zij lieten een stem doorgaan door Juda en Jeruzalem,
aan al de kinderen der gevangenis, dat zij zich te Jeruzalem
zouden verzamelen. **8** En al wie niet kwam in drie dagen,
naar den raad der vorsten en der oudsten, al zijn have zou
verbannen zijn; en hij zelf zou afgezonderd wezen van de
gemeente der weggevoerden. **9** Toen verzamelden zich alle
mannen van Juda en Benjamin te Jeruzalem in drie dagen;
het was de negende maand op den twintigsten in de maand;
en al het volk zat op de straat van Gods huis, sidderende om
deze zaak, en vanwege de plasregenen.

10 Toen stond Ezra, de priester, op en zeide tot hen:
Gijlieden hebt overtreden, en vreemde vrouwen bij u doen
wonen, om Israels schuld te vermeerderen. **11** Nu dan, doet
den HEERE, uwer vaderen God, belijdenis en doet Zijn
welgevallen, en scheidt u af van de volken des lands, en van
de vreemde vrouwen. **12** En de ganse gemeente
antwoordde en zeide met luider stem: Naar uw woorden,
alzo komt het ons toe te doen. **13** Maar des volks is veel, en
het is een tijd van plasregen, dat men hier buiten niet staan
kan; en het is geen werk van een dag noch van twee; want
velen onzer hebben overtreden in deze zaak. **14** Laat toch
onze vorsten der ganse gemeente hierover staan, en allen,
die in onze steden zijn, die vreemde vrouwen bij zich
hebben doen wonen, op gezette tijden komen, en met hen
de oudsten van elke stad en derzelver rechters; totdat wij
van ons afwenden de hittigheid des toorns onzes Gods, om
dezer zaken wil. **15** Alleenlijk Jonathan, de zoon van Asahel,
en Jehazia, de zoon van Tikva, stonden hierover; en
Mesullam, en Sabbethai, de Leviet, hielpen hen.

16 En de kinderen der gevangenis deden alzo; en Ezra, de
priester, met de mannen, de hoofden der vaderen, naar het
huis hunner vaderen, en zij allen, bij namen genoemd,
scheidden zich af, en zij zaten op den eersten dag der
tiende maand, om deze zaak te onderzoeken. **17** En zij
voleindden het met alle mannen, die vreemde vrouwen bij
zich hadden doen wonen, tot op den eersten dag der eerste
maand. **18** En er werden gevonden van de zonen der
priesteren, die vreemde vrouwen bij zich hadden doen
wonen; van de zonen van Jesua, den zoon van Jozadak, en
zijn broederen, Maaseja, en Eliezer, en Jarib, en Gedalja.

19 En zij gaven hun hand, dat zij hun vrouwen zouden doen
uitgaan; en schuldig zijnde, offerden zij een ram van de
kudde voor hun schuld. **20** En van de kinderen van Immer:
Hanani en Zebadja. **21** En van de kinderen van Harim:

Maaseja, en Elia, en Semaja, en Jehiel, en Uzia, **22** En van de
kinderen van Pashur: Eljoenai, Maaseja, Ismael, Nethaneel,
Jozabad en Elasa. **23** En van de Levieten: Jozabad, en Simei,
en Kelaja (deze is Kelita), Pethahja, Juda en Eliezer. **24** En
van de zangers: Eljasib; en van de poortiers: Sallum, en
Telem, en Uri. **25** En van Israel: van de kinderen van Paros:
Ramja, en Jezia, en Malchia, en Mijamin, en Eleazar, en
Malchia, en Benaja. **26** En van de kinderen van Elam:
Mattanja, Zacharja, en Jehiel, en Abdi, en Jeremoth, en Elia.
27 En van de kinderen van Zatthu: Eljoenai, Eljasib,
Mattanja, en Jeremoth, en Zabad, Aziza. **28** En van de
kinderen van Bebai: Johanan, Hananja, Sabbai, en Athlai. **29**
En van de kinderen van Bani: Mesullam, Malluch en Adaja,
Jasub en Seal, Jeramoth. **30** En van de kinderen van Pahath-
moab: Adna, en Chelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Bezaleel,
en Binnui, en Manasse. **31** En van de kinderen van Harim:
Eliezer, Jissia, Malchia, Semaja, Simeon. **32** Benjamin,
Malluch, Semarja. **33** Van de kinderen van Hasum: Mathnai,
Mattata, Zabad, Elifelet, Jeremai, Manasse, Simei. **34** Van de
kinderen van Bani: Maadai, Amram, en Uel, **35** Benaja,
Bedeja, Cheluhu, **36** Vanja, Meremoth, Eljasib, **37** Mattanja,
Mathnai, en Jaasai, **38** En Bani, en Binnui, Simei, **39** En
Selemja, en Nathan, en Adaja, **40** Machnadbai, Sasai, Sarai,
41 Azareel, Selemja, Semarja, **42** Sallum, Amarja, Jozef. **43**
Van de kinderen van Nebo: Jeiel, Mattithja, Zabad, Zebina,
Jaddai, en Joel, Benaja. **44** Alle dezen hadden vreemde
vrouwen genomen; en sommigen van hen hadden vrouwen,
waarbij zij kinderen gekregen hadden.

Nehemiah

Nehemiah 1

1 De geschiedenissen van Nehemia, zoon van Hachalja. En
het geschiedde in de maand Chisleu, in het twintigste jaar,
als ik te Susan in het paleis was; **2** Zo kwam Hanani, een
van mijn broederen, hij en sommige mannen uit Juda, en ik
vraagde hen naar de Joden, die ontkomen waren (die
overgebleven waren van de gevangenis), en naar Jeruzalem.
3 En zij zeiden tot mij: De overgeblevenen, die van de
gevangenis aldaar in het landschap zijn overgebleven, zijn
in grote ellende en in versmaadheid; en Jeruzalems muur is
verscheurd, en haar poorten zijn met vuur verbrand. **4** En
het geschiedde, als ik deze woorden hoorde, zo zat ik neder,
en weende, en bedreef rouw, enige dagen; en ik was
vastende en biddende voor het aangezicht van den God des
hemels.

5 En ik zeide: Och, HEERE, God des hemels, Gij, grote en
vreselijke God! Die het verbond en de goedertierenheid
houdt dien, die Hem liefhebben, en Zijn geboden houden.

6 Laat toch Uw oor opmerkende, en Uw ogen open zijn, om
te horen naar het gebed Uws knechts, dat ik heden voor Uw
aangezicht bid, dag en nacht, voor de kinderen Israels, Uw
knechten; en ik doe belijdenis over de zonden der kinderen
Israels, die wij tegen U gezondigd hebben; ook ik en mijns
vaders huis, wij hebben gezondigd. **7** Wij hebben het
ganselijk tegen U verdorven; en wij hebben niet gehouden
de geboden, noch de inzettingen, noch de rechten, die Gij
Uw knecht Mozes geboden hebt. **8** Gedenk toch des woords,
dat Gij Uw knecht Mozes geboden hebt, zeggende: Gijlieden
zult overtreden, Ik zal u onder de volken verstrooien. **9** En
gij zult u tot Mij bekeren, en Mijn geboden houden, en die
doen; al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, Ik

zal hen vandaar verzamelen, en zal ze brengen tot de
plaats, die Ik verkoren heb, om Mijn Naam aldaar te doen
wonen. **10** Zij zijn toch Uw knechten en Uw volk, dat Gij
verlost hebt door Uw grote kracht en door Uw sterke hand.
11 Och, HEERE, laat toch Uw oor opmerkende zijn op het
gebed Uws knechts, en op het gebed Uwer knechten, die
lust hebben Uw Naam te vrezen; en doe het toch Uw knecht
heden wel gelukken, en geef hem barmhartigheid voor het
aangezicht dezes mans. Ik nu was des konings schenker.

Nehemiah 2

1 Toen geschiedde het in de maand Nisan, in het twintigste
jaar van den koning Arthahsasta, als er wijn voor zijn
aangezicht was, dat ik den wijn opnam, en gaf hem den
koning; nu was ik nooit treurig geweest voor zijn aangezicht.
2 Zo zeide de koning tot mij: Waarom is uw aangezicht
treurig, zo gij toch niet krank zijt? Dit is niet dan treurigheid
des harten. Toen vreesde ik gans zeer. **3** En ik zeide tot de
koning: De koning leve in eeuwigheid! Hoe zou mijn
aangezicht niet treurig zijn, daar de stad, de plaats der
begrafenissen mijner vaderen, woest is, en haar poorten met
vuur verteerd zijn? **4** En de koning zeide tot mij: Wat
verzoekt gij nu? Toen bad ik tot God van den hemel. **5** En ik
zeide tot den koning: Zo het den koning goeddunkt, en zo
uw knecht voor uw aangezicht aangenaam is, dat gij mij
zendt naar Juda, naar de stad der begrafenissen mijner
vaderen, dat ik ze bouwe. **6** Toen zeide de koning tot mij,
daar de koningin nevens hem zat: Hoe lang zal uw reis
wezen, en wanneer zult gij wederkomen? En het behaagde
den koning, dat hij mij zond, als ik hem zekeren tijd gesteld
had. **7** Voorts zeide ik tot den koning: Zo het den koning
goeddunkt, dat men mij brieven geve aan de landvoogden
aan gene zijde der rivier, dat zij mij overgeleiden, totdat ik
in Juda zal gekomen zijn; **8** Ook een brief aan Asaf, den
bewaarder van den lusthof, denwelken de koning heeft, dat
hij mij hout geve om te zolderen de poorten van het paleis,
dat aan het huis is, en tot den stadsmuur, en tot het huis,
waar ik intrekken zal. En de koning gaf ze mij, naar de
goede hand mijns Gods over mij. **9** Toen kwam ik tot de
landvoogden aan gene zijde der rivier, en gaf hun de
brieven des konings. En de koning had oversten des heirs en
ruiteren met mij gezonden.

10 Toen nu Sanballat, de Horoniet, en Tobia, de
Ammonietische knecht dat hoorden, mishaagde het hun met
groot mishagen, dat er een mens gekomen was, om wat
goeds te zoeken voor de kinderen Israels. **11** En ik kwam te
Jeruzalem, en was daar drie dagen. **12** Daarna maakte ik mij
des nachts op, ik en weinig mannen met mij, en ik gaf geen
mens te kennen, wat mijn God in mijn hart gegeven had, om
aan Jeruzalem te doen; en er was geen dier met mij, dan het
dier, waarop ik reed.

13 En ik trok uit bij nacht door de Dalpoort, en voorbij de
Drakenfontein, en naar de Mistpoort, en ik brak aan de
muren van Jeruzalem, dewelke verscheurd waren, en haar
poorten met vuur verteerd. **14** En ik ging voort naar de
Fonteinpoort, en naar des konings vijver; doch daar was
geen plaats voor het dier, om onder mij voort te gaan. **15**
Toen ging ik op, des nachts, door de beek, en ik brak aan
den muur; en ik keerde weder, en kwam in door de Dalpoort;
alzo keerde ik wederom. **16** En de overheden wisten niet,
waar ik heengegaan was, en wat ik deed; want ik had tot
nog toe den Joden, en den priesteren, en den edelen, en
overheden, en den anderen, die het werk deden, niets te
kennen gegeven. **17** Toen zeide ik tot hen: Gijlieden ziet de
ellende, waarin wij zijn, dat Jeruzalem woest is, en haar
poorten met vuur verbrand zijn; komt, en laat ons
Jeruzalems muur opbouwen; opdat wij niet meer een
versmaadheid zijn.

18 En ik gaf hun te kennen de hand mijns Gods, Die goed
over mij geweest was, als ook de woorden des konings, die
hij tot mij gesproken had. Toen zeiden zij: Laat ons op zijn,
dat wij bouwen; en zij sterkten hun handen ten goede. **19**
Als nu Sanballat, de Horoniet, en Tobia, de Ammonietische
knecht, en Gesem, de Arabier, dit hoorden, zo bespotten zij
ons, en verachtten ons; en zij zeiden: Wat is dit voor een
ding, dat gijlieden doet? Wilt gijlieden tegen den koning

rebelleren? **20** Toen gaf ik hun tot antwoord, en zeide tot
hen: God van den hemel, Die zal het ons doen gelukken, en
wij, Zijn knechten, zullen ons opmaken en bouwen; maar
gijlieden hebt geen deel, noch gerechtigheid, noch
gedachtenis in Jeruzalem.

Nehemiah 3

1 En Eljasib, de hogepriester, maakte zich op met zijn
broederen, de priesteren, en zij bouwden de Schaapspoort;
zij heiligden ze, en richtten haar deuren op; ja, zij heiligden
ze tot aan den toren Mea, tot aan den toren Hananeel. **2** En
aan zijn hand bouwden de mannen van Jericho; ook bouwde
aan zijn hand Zacchur, de zoon van Imri. **3** De Vispoort nu
bouwden de kinderen van Senaa; zij zolderden die, en
richtten haar deuren op, met haar sloten en haar grendelen.
4 En aan hun hand verbeterde Meremoth, de zoon van Uria,
den zoon van Koz; en aan hun hand verbeterde Mesullam,
de zoon van Berechja, den zoon van Mesezabeel; en aan
hun hand verbeterde Zadok, zoon van Baena. **5** Voorts aan
hun hand verbeterden de Thekoieten; maar hun
voortreffelijken brachten hun hals niet tot den dienst huns
Heeren. **6** En de Oude poort verbeterden Jojada, de zoon van
Paseah, en Mesullam, de zoon van Besodja; deze zolderden
zij, en richtten haar deuren op, met haar sloten en haar
grendelen. **7** En aan hun hand verbeterden Melatja, de
Gibeoniet, en Jadon, de Meronothiet, de mannen van Gibeon
en van Mizpa; tot aan den stoel des landvoogds aan deze
zijde der rivier. **8** Aan zijn hand verbeterde Uzziel, de zoon
van Harhoja, een der goudsmeden, en aan zijn hand
verbeterde Hananja, de zoon van een der apothekers; en zij
lieten Jeruzalem tot aan den breden muur. **9** En aan hun
hand verbeterde Refaja, de zoon van Hur, overste des
halven deels van Jeruzalem. **10** Voorts aan hun hand
verbeterde Jedaja, de zoon van Harumaf, en tegenover zijn
huis; en aan zijn hand verbeterde Hattus, de zoon van
Hasabneja. **11** De andere mate verbeterden Malchia, de
zoon van Harim, en Hassub, de zoon van Pahath-moab;
daartoe den Bakoventoren. **12** En aan zijn hand verbeterde
Sallum, de zoon van Lohes, overste van het andere halve

deel van Jeruzalem, hij en zijn dochteren. **13** De Dalpoort
verbeterden Hanun, en de inwoners van Zanoah; zij
bouwden die, en richtten haar deuren op, met haar sloten en
haar grendelen; daartoe duizend ellen aan den muur, tot
aan de Mistpoort. **14** De Mistpoort nu verbeterde Malchia, de
zoon van Rechab, overste van het deel Beth-cherem; hij
bouwde ze, en richtte haar deuren op, met haar sloten en
haar grendelen. **15** En de Fonteinpoort verbeterde Sallum,
de zoon van Kol-hoze, overste van het deel van Mizpa; hij
bouwde ze, en overdekte ze, en richtte haar deuren op, met
haar sloten en haar grendelen; daartoe den muur des vijvers
Schelah bij des konings hof, en tot aan de trappen, die
afgaan van Davids stad. **16** Na hem verbeterde Nehemia, de
zoon van Azbuk, overste van het halve deel van Beth-zur,
tot tegenover Davids graven, en tot aan den gemaakten
vijver, en tot aan het huis der helden. **17** Na hem
verbeterden de Levieten, Rehum, de zoon van Bani; aan zijn
hand verbeterde Hasabja, de overste van het halve deel van
Kehila, in zijn deel. **18** Na hem verbeterden hun broederen,
Bavai, de zoon van Henadad, de overste van het andere
halve deel van Kehila. **19** Aan zijn hand verbeterde Ezer, de
zoon van Jesua, de overste van Mizpa, een andere maat;
tegenover den opgang naar het wapenhuis, aan den hoek.
20 Na hem verbeterde zeer vuriglijk Baruch, de zoon van
Zabbai, een andere maat; van den hoek tot aan de deur van
het huis van Eljasib, den hogepriester. **21** Na hem
verbeterde Meremoth, de zoon van Uria, den zoon van Koz,
een andere maat; van de huisdeur van Eljasib af, tot aan het
einde van Eljasibs huis. **22** En na hem verbeterden de
priesteren, wonende in de vlakke velden. **23** Daarna
verbeterden Benjamin, en Hassub, tegenover hun huis; na
hem verbeterde Azaria, de zoon van Maaseja, den zoon van
Hananja, bij zijn huis. **24** Na hem verbeterde Binnui, de zoon
van Henadad, een andere maat; van het huis van Azaria tot
aan den hoek en tot aan het punt; **25** Palal, de zoon van
Uzai, tegen den hoek, en den hogen toren over, die van des

konings huis uitsteekt, die bij den voorhof der gevangenis
is; na hem Pedaja, de zoon van Paros; **26** De Nethinim nu,
die in Ofel woonden, tot tegenover de Waterpoort aan het
oosten, en den uitstekenden toren. **27** Daarna verbeterden
de Thekoieten een andere maat; tegenover den groten
uitstekenden toren, en tot aan den muur van Ofel. **28** Van
boven de Paardenpoort verbeterden de priesteren, een
iegelijk tegenover zijn huis. **29** Daarna verbeterde Zadok, de
zoon van Immer, tegenover zijn huis. En na hem verbeterde
Semaja, de zoon van Sechanja, de bewaarder van de
Oostpoort. **30** Na hem verbeterden Hananja, de zoon van
Selemja, en Hanun, de zoon van Zalaf, de zesde, een andere
maat. Na hem verbeterde Mesullam, de zoon van Berechja,
tegenover zijn kamer. **31** Na hem verbeterde Malchia, de
zoon eens goudsmids, tot aan het huis der Nethinim en der
kruideniers, tegenover de poort van Mifkad, en tot de
opperzaal van het punt. **32** En tussen de opperzaal van het
punt tot de Schaapspoort toe, verbeterden de goudsmeden
en de kruideniers.

Nehemiah 4

1 Maar het geschiedde, als Sanballat gehoord had, dat wij
den muur bouwden, zo ontstak hij, en werd zeer toornig; en
hij bespotte de Joden. **2** En sprak in de tegenwoordigheid
zijner broederen en van het heir van Samaria, en zeide: Wat
doen deze amechtige Joden? Zal men hen laten geworden?
Zullen zij offeren? Zullen zij het in een dag voleinden?
Zullen zij de steentjes uit de stofhopen levend maken, daar
zij verbrand zijn? **3** En Tobia, de Ammoniet, was bij hem, en
zeide: Al is het, dat zij bouwen, zo er een vos opkwame, hij
zou hun stenen muur wel verscheuren. **4** Hoor, o onze God!
dat wij zeer veracht zijn, en keer hun versmaadheid weder
op hun hoofd, en geef hen over tot een roof in een land der
gevangenis. **5** En dek hun ongerechtigheid niet toe; en hun
zonde worde niet uitgedelgd van voor Uw aangezicht, want
zij hebben U getergd, staande tegenover de bouwlieden. **6**
Doch wij bouwden den muur, zodat de ganse muur
samengevoegd werd tot zijn helft toe; want het hart des
volks was om te werken. **7** En het geschiedde, als Sanballat,
en Tobia, en de Arabieren, en de Ammonieten, en de
Asdodieten hoorden, dat de verbetering aan de muren van
Jeruzalem toenam, dat de scheuren begonnen gestopt te
worden, zo ontstaken zij zeer;

8 En zij maakten allen te zamen een verbintenis, dat zij
zouden komen om tegen Jeruzalem te strijden, en een
verbijstering daarin te maken. **9** Maar wij baden tot onzen
God, en zetten wacht tegen hen, dag en nacht,
hunnenthalve. **10** Toen zeide Juda: De kracht der dragers is
vervallen, en des stofs is veel, zodat wij aan den muur niet
zullen kunnen bouwen. **11** Nu hadden onze vijanden
gezegd: Zij zullen het niet weten, noch zien, totdat wij in
het midden van hen komen, en slaan hen dood; alzo zullen

wij het werk doen ophouden. **12** En het geschiedde, als de
Joden, die bij hen woonden, kwamen, dat zij het ons wel
tienmaal zeiden, uit al de plaatsen, door dewelke gij tot ons
wederkeert. **13** Daarom zette ik in de benedenste plaatsen
achter den muur, en op de hoogten, en ik zette het volk
naar de geslachten, met hun zwaarden, hun spiesen en hun
bogen.

14 En ik zag toe, en maakte mij op, en zeide tot de edelen,
en tot de overheden, en tot het overige des volks: Vreest
niet voor hun aangezicht; denkt aan dien groten en
vreselijken HEERE, en strijdt voor uw broederen, uw zonen
en uw dochteren, uw vrouwen en uw huizen. **15** Daarna
geschiedde het, als onze vijanden hoorden, dat het ons
bekend was geworden, en God hun raad te niet gemaakt
had, zo keerden wij allen weder tot den muur, een iegelijk
tot zijn werk. **16** En het geschiedde van dien dag af, dat de
helft mijner jongens doende waren aan het werk, en de helft
van hen hielden de spiesen, en de schilden, en de bogen, en
de pantsiers; en de oversten waren achter het ganse huis
van Juda.

17 Die aan den muur bouwden, en die den last droegen, en
die oplaadden, waren een ieder met zijn ene hand doende
aan het werk, en de andere hield het geweer. **18** En de
bouwers hadden een iegelijk zijn zwaard aan zijn lenden
gegord, en bouwden; maar die met de bazuin blies, was bij
mij. **19** En ik zeide tot de edelen, en tot de overheden, en
tot het overige des volks: Het werk is groot en wijd; en wij
zijn op den muur afgezonderd, de een ver van den ander;

20 Ter plaatse, waar gij het geluid der bazuin zult horen,
daarheen zult gij u tot ons verzamelen; onze God zal voor
ons strijden. **21** Alzo waren wij doende aan het werk; en de
helft van hen hielden de spiesen, van het opgaan des
dageraads tot het voortkomen der sterren toe. **22** Ook zeide

ik te dier tijd tot het volk: Een iegelijk vernachte met zijn jongen binnen Jeruzalem, opdat zij ons des nachts ter wacht zijn, en des daags aan het werk. **23** Voorts noch ik, noch mijn broederen, noch mijn jongelingen, noch de mannen van de wacht, die achter mij waren, wij trokken onze klederen niet uit; een iegelijk had zijn geweer en water.

Nehemiah 5

1 Maar het geroep des volks en hunner vrouwen was groot,
tegen hun broederen, de Joden. **2** Want er waren, die zeiden:
Onze zonen, en onze dochteren, wij zijn velen; daarom
hebben wij koren opgenomen, opdat wij eten en leven. **3**
Ook waren er, die zeiden: Wij verpanden onze akkers, en
onze wijngaarden, en onze huizen, opdat wij in dezen
honger koren mogen opnemen. **4** Desgelijks waren er, die
zeiden: Wij hebben geld ontleend tot des konings cijns, op
onze akkers en onze wijngaarden. **5** Nu is toch ons vlees als
het vlees onzer broederen, onze kinderen zijn als hun
kinderen; en ziet, wij onderwerpen onze zonen en onze
dochteren tot dienstknechten; ja, er zijn enige van onze
dochteren onderworpen, dat zij in de macht onzer handen
niet zijn; en anderen hebben onze akkers en onze
wijngaarden. **6** Toen ik nu hun geroep en deze woorden
hoorde, ontstak ik zeer.

7 En mijn hart beraadslaagde in mij; daarna twistte ik met
de edelen, en met de overheden, en zeide tot hen: Gijlieden
vordert een last, een iegelijk van zijn broeder. Voorts
belegde ik een grote vergadering tegen hen. **8** En ik zeide
tot hen: Wij hebben onze broederen, de Joden, die aan de
heidenen verkocht waren, naar ons vermogen
wedergekocht; en zoudt gijlieden ook uw broederen
verkopen, of zouden zij aan ons verkocht worden? Toen
zwegen zij, en vonden geen antwoord. **9** Voorts zeide ik: De
zaak is niet goed, die gijlieden doet; zoudt gij niet wandelen
in de vreze onzes Gods, om de versmading der heidenen,
onze vijanden? **10** Ik, mijn broederen, en mijn jongens,
vorderen wij ook geld en koren van hen? Laat ons toch
dezen last nalaten. **11** Geeft hun toch als heden weder hun
akkers, hun wijngaarden, hun olijfgaarden en hun huizen; en

het honderdste deel van het geld, en van het koren, den
most en de olie, die gij hun hebt afgevorderd. **12** Toen
zeiden zij: Wij zullen het wedergeven, en van hen niets
zoeken; wij zullen alzo doen, als gij zegt. En ik riep de
priesteren, en deed hen zweren, dat zij doen zouden naar dit
woord. **13** Ook schudde ik mijn boezem uit, en zeide: Alzo
schudde God uit allen man, die dit woord niet zal
bevestigen, uit zijn huis en uit zijn arbeid, en hij zij alzo
uitgeschud en ledig. En de ganse gemeente zeide: Amen!
En zij prezen de HEERE. En het volk deed naar dit woord. **14**
Ook van dien dag af, dat hij mij bevolen heeft hun
landvoogd te zijn in het land Juda, van het twintigste jaar af,
tot het twee en dertigste jaar van den koning Arthahsasta,
zijnde twaalf jaren, heb ik, met mijn broederen, het des
landvoogds niet gegeten.

15 En de vorige landvoogden, die voor mij geweest zijn,
hebben het volk bezwaard, en van hen genomen aan brood
en wijn, daarna veertig zilveren sikkelen; ook heersten hun
jongens over het volk; maar ik heb alzo niet gedaan, om der
vreze Gods wil. **16** Daartoe heb ik ook aan het werk dezes
muurs verbeterd, en wij hebben geen land gekocht; en al
mijn jongens zijn aldaar verzameld geweest tot het werk. **17**
Ook zijn van de Joden en van de overheden honderd en
vijftig man, en die van de heidenen, die rondom ons zijn, tot
ons kwamen, aan mijn tafel geweest. **18** En wat voor een
dag bereid werd, was een os en zes uitgelezen schapen; ook
werden mij vogelen bereid, en binnen tien dagen van allen
wijn zeer veel; nog heb ik bij dezen het brood des
landvoogds niet gezocht, omdat de dienstbaarheid zwaar
was over dit volk. **19** Gedenk mijner, mijn God, ten goede,
alles, wat ik aan dit volk gedaan heb.

Nehemiah 6

1 Voorts is het geschied, als van Sanballat, en Tobia, en van
Gesem, den Arabier, en van onze andere vijanden gehoord
was, dat ik den muur gebouwd had, en dat geen scheur
daarin was overgelaten; ook had ik tot dezen tijd toe de
deuren niet opgezet in de poorten; **2** Zo zond Sanballat, en
Gesem, tot mij, om te zeggen: Kom en laat ons te zamen
vergaderen in de dorpen, in het dal Ono. Maar zij dachten
mij kwaad te doen. **3** En ik zond boden tot hen, om te
zeggen: Ik doe een groot werk, zodat ik niet zal kunnen
afkomen; waarom zou dit werk ophouden, terwijl ik het zou
nalaten, en tot ulieden afkomen? **4** Zij zonden nu wel
viermaal tot mij, op dezelfde wijze. En ik antwoordde hun op
dezelfde wijze. **5** Toen zond Sanballat tot mij op dezelfde
wijze, ten vijfden male, zijn jongen, met een open brief in
zijn hand. **6** Daarin was geschreven: Het is onder de volken
gehoord, en Gasmu zegt: Gij en de Joden denkt te
rebelleren, daarom bouwt gij den muur, en gij zult hun ten
koning zijn; naar dat deze zaken zijn. **7** Dat gij ook profeten
hebt besteld, om van u te Jeruzalem uit te roepen,
zeggende: Hij is koning in Juda. Nu zal het van den koning
gehoord worden, naar dat deze zaken zijn; kom dan nu, en
laat ons te zamen raadslaan. **8** Doch ik zond tot hem, om te
zeggen: Er is van al zulke zaken, als gij zegt, niets geschied;
maar gij versiert ze uit uw hart. **9** Want zij allen zochten ons
vreesachtig te maken, zeggende: Hun handen zullen van
het werk aflaten, dat het niet zal gedaan worden; nu dan,
sterk mijn handen! **10** Als ik nu kwam in het huis van
Semaja, den zoon van Delaja, den zoon van Mehetabeel (hij
nu was besloten), zo zeide hij: Laat ons samenkomen in het
huis Gods, in het midden des tempels, en laat ons de deuren
des tempels toesluiten; want zij zullen komen om u te
doden, ja, bij nacht zullen zij komen, om u te doden.

11 Maar ik zeide: Zou een man, als ik, vlieden? En wie is er,
zijnde als ik, die in den tempel zou gaan, dat hij levend
bleve? Ik zal er niet ingaan. **12** Want ik merkte, en ziet, God
had hem niet gezonden; maar hij sprak deze profetie tegen
mij, omdat Tobia en Sanballat hem gehuurd hadden. **13**
Daarom was hij gehuurd, opdat ik zou vrezen, en alzo doen,
en zondigen; opdat zij iets zouden hebben tot een kwaden
naam, opdat zij mij zouden honen. **14** Gedenk, mijn God,
aan Tobia en aan Sanballat, naar deze zijn werken; en ook
aan de profetes Noadja, en aan de andere profeten, die mij
gezocht hebben vreesachtig te maken. **15** De muur nu werd
volbracht, op den vijf en twintigsten van Elul, in twee en
vijftig dagen.

16 En het geschiedde, als al onze vijanden dit hoorden, zo
vreesden al de heidenen, die rondom ons waren, en zij
vervielen zeer in hun ogen; want zij merkten, dat dit werk
van onzen God gedaan was. **17** Ook schreven in die dagen
edelen van Juda vele brieven, die naar Tobia gingen; en die
van Tobia kwamen tot hen.

18 Want velen in Juda hadden hem gezworen, omdat hij was
een schoonzoon van Sechanja, den zoon van Arah; en zijn
zoon Johanan had genomen de dochter van Mesullam, den
zoon van Berechja. **19** Ook verhaalden zij zijn
goeddadigheden voor mijn aangezicht, en mijn woorden
brachten zij uit tot hem. Tobia dan zond brieven, om mij
vreesachtig te maken.

Nehemiah 7

1 Voorts geschiedde het, als de muur gebouwd was, dat ik
de deuren oprichtte, en de poortiers, en de zangers, en de
Levieten werden besteld. **2** En ik gaf bevel aan mijn broeder
Hanani, en aan Hananja, den overste van den burg te
Jeruzalem, want hij was als een man van getrouwheid, en
godvrezende boven velen. **3** En ik zeide tot hen: Laat de
poorten van Jeruzalem niet geopend worden, totdat de zon
heet wordt, en terwijl zij daarbij staan, laat hen de deuren
sluiten, betast gij ze dan; en dat men wachten zette,
inwoners van Jeruzalem, een iegelijk op zijn wacht, en een
iegelijk tegenover zijn huis. **4** De stad nu was wijd van
ruimte en groot; doch des volks was weinig daarbinnen; en
de huizen waren niet gebouwd. **5** Zo gaf mijn God in mijn
hart, dat ik de edelen, en de overheden, en het volk
verzamelde, om de geslachten te rekenen; en ik vond het
geslachtsregister dergenen, die in het eerst waren
opgetogen, en vond daarin geschreven aldus:

6 Dit zijn de kinderen van dat landschap, die optogen uit de
gevangenis der weggevoerden, die Nebukadnezar, koning
van Babel, weggevoerd had, en die wedergekeerd zijn naar
Jeruzalem en naar Juda, een iegelijk tot zijn stad; **7** Dewelke
kwamen met Zerubbabel, Jesua, Nehemia, Azaria, Raamja,
Nahamani, Mordechai, Bilsan, Mispereth, Bigvai, Nehum en
Baena. Dit is het getal der mannen van het volk van Israel. **8**
De kinderen van Parhos waren twee duizend, honderd twee
en zeventig; **9** De kinderen van Sefatja, driehonderd twee
en zeventig; **10** De kinderen van Arach, zeshonderd twee en
vijftig; **11** De kinderen van Pahath-moab, van de kinderen
van Jesua en Joab, twee duizend, achthonderd en achttien;
12 De kinderen van Elam, duizend, tweehonderd vier en
vijftig; **13** De kinderen van Zatthu, achthonderd vijf en

veertig; **14** De kinderen van Zakkai, zevenhonderd en
zestig; **15** De kinderen van Binnui, zeshonderd acht en
veertig; **16** De kinderen van Bebai, zeshonderd acht en
twintig; **17** De kinderen van Azgad, twee duizend,
driehonderd twee en twintig; **18** De kinderen van Adonikam,
zeshonderd zeven en zestig; **19** De kinderen van Bigvai,
twee duizend, zeven en zestig; **20** De kinderen van Adin,
zeshonderd vijf en vijftig; **21** De kinderen van Ater, van
Hizkia, acht en negentig; **22** De kinderen van Hassum,
driehonderd acht en twintig; **23** De kinderen van Bezai,
driehonderd vier en twintig; **24** De kinderen van Harif,
honderd en twaalf; **25** De kinderen van Gibeon, vijf en
negentig; **26** De mannen van Bethlehem en Netofa, honderd
acht en tachtig; **27** De mannen van Anathoth, honderd acht
en twintig; **28** De mannen van Beth-azmaveth, twee en
veertig; **29** De mannen van Kirjath-jearim, Cefira en Beeroth,
zevenhonderd drie en veertig; **30** De mannen van Rama en
Gaba, zeshonderd en twintig; **31** De mannen van Michmas,
honderd twee en twintig; **32** De mannen van Beth-el en Ai,
honderd drie en twintig; **33** De mannen van het andere
Nebo, twee en vijftig; **34** De kinderen des anderen Elams,
duizend, tweehonderd vier en vijftig; **35** De kinderen van
Harim, driehonderd en twintig; **36** De kinderen van Jericho,
driehonderd vijf en veertig; **37** De kinderen van Lod, Hadid
en Ono, zevenhonderd een en twintig; **38** De kinderen van
Senaa, drie duizend, negenhonderd en dertig; **39** De
priesters: de kinderen van Jedaja, van het huis van Jesua,
negenhonderd drie en zeventig;

40 De kinderen van Immer, duizend twee en vijftig; **41** De
kinderen van Pashur, duizend, tweehonderd zeven en
veertig; **42** De kinderen van Harim, duizend en zeventien;
43 De Levieten: de kinderen van Jesua, van Kadmiel, van de
kinderen van Hodeva, vier en zeventig;

44 De zangers: de kinderen van Asaf, honderd acht en veertig;

45 De poortiers: de kinderen van Sallum, de kinderen van Ater, de kinderen van Talmon, de kinderen van Akkub, de kinderen van Hatita, de kinderen van Sobai, honderd acht en dertig;

46 De Nethinim: de kinderen van Ziha, de kinderen van Hasufa, de kinderen van Tabbaoth;

47 De kinderen van Keros, de kinderen van Sia, de kinderen
van Padon; **48** De kinderen van Lebana, de kinderen van
Hagaba, de kinderen van Salmai; **49** De kinderen van
Hanan, de kinderen van Giddel, de kinderen van Gahar; **50**
De kinderen van Reaja, de kinderen van Rezin, de kinderen
van Nekoda; **51** De kinderen van Gazzam, de kinderen van
Uzza, de kinderen van Paseah; **52** De kinderen van Bezai, de
kinderen van Meunim, de kinderen van Nefussim; **53** De
kinderen van Bakbuk, de kinderen van Hakufa, de kinderen
van Harhur; **54** De kinderen van Bazlith, de kinderen van
Mehida, de kinderen van Harsa; **55** De kinderen van Barkos,
de kinderen van Sisera, de kinderen van Thamah; **56** De
kinderen van Neziah, de kinderen van Hatifa; **57** De
kinderen der knechten van Salomo; de kinderen van Sotai,
de kinderen van Sofereth, de kinderen van Perida;

58 De kinderen van Jaela, de kinderen van Darkon, de
kinderen van Giddel; **59** De kinderen van Sefatja, de
kinderen van Hattil, de kinderen van Pochereth van Zebaim,
de kinderen van Amon; **60** Al de Nethinim, en de kinderen
der knechten van Salomo, waren driehonderd twee en
negentig. **61** Ook togen dezen op van Thel-melah, Thel-
harsa, Cherub, Addon en Immer; maar zij konden hunner
vaderen huis, en hun zaad niet tonen, of zij uit Israel waren;
62 De kinderen van Delaja, de kinderen van Tobia, de

kinderen van Nekoda, zeshonderd twee en veertig. **63** En
van de priesteren, de kinderen van Habaja, de kinderen van
Koz, de kinderen van Barzillai, die een vrouw van de
dochteren van Barzillai, den Gileadiet, genomen had, en
naar hun naam genoemd was.

64 Dezen zochten hun geschrift, willende hun geslacht
rekenen, maar het werd niet gevonden; daarom werden zij
als onreinen van het priesterdom geweerd. **65** En
Hattirsatha zeide tot hen, dat zij van de heiligste dingen
niet zouden eten, totdat er een priester stond met urim en
thummim. **66** Deze ganse gemeente te zamen was twee en
veertig duizend, driehonderd en zestig;

67 Behalve hun knechten en hun maagden, die waren
zeven duizend, driehonderd zeven en dertig; en zij hadden
tweehonderd vijf en veertig zangers en zangeressen. **68**
Hun paarden, zevenhonderd zes en dertig; hun muildieren,
tweehonderd vijf en veertig; **69** Kemelen, vierhonderd vijf
en dertig; ezelen, zes duizend, zevenhonderd en twintig. **70**
Een deel nu van de hoofden der vaderen gaven tot het werk.
Hattirsatha gaf tot den schat, aan goud, duizend drachmen,
vijftig sprengbekkens, vijfhonderd en dertig priesterrokken.

71 En anderen van de hoofden der vaderen gaven tot den
schat des werks, aan goud, twintig duizend drachmen, en
aan zilver, twee duizend en tweehonderd ponden. **72** En wat
de overigen des volks gaven, was aan goud, twintig duizend
drachmen, en aan zilver, twee duizend mijnen, en zeven en
zestig priesterrokken. **73** En de priesters, en de Levieten, en
de poortiers, en de zangers, en sommigen van het volk, en
de Nethinim, en gans Israel, woonden in hun steden. (8:1)
Als nu de zevende maand aankwam, en de kinderen Israels
in hun steden waren,

Nehemiah 8

1 (8:2) Zo verzamelde zich al het volk als een enig man op
de straat voor de Waterpoort; en zij zeiden tot Ezra, den
schriftgeleerde, dat hij het boek der wet van Mozes zou
halen, die de HEERE Israel geboden had. **2** (8:3) En Ezra, de
priester, bracht de wet voor de gemeente, beiden mannen
en vrouwen, en allen, die verstandig waren om te horen, op
den eersten dag der zevende maand. **3** (8:4) En hij las
daarin voor de straat, die voor de Waterpoort is, van het
morgen licht aan tot op den middag, voor de mannen en
vrouwen, en de verstandigen; en de oren des gansen volks
waren naar het wetboek. **4** (8:5) En Ezra, de schriftgeleerde,
stond op een hogen houten stoel, dien zij tot die zaak
gemaakt hadden, en nevens hem stond Mattithja, en Sema,
en Anaja, en Uria, en Hilkia, en Maaseja, aan zijn
rechterhand; en aan zijn linkerhand Pedaja, en Misael, en
Malchia, en Hasum, en Hasbaddana, Zacharja en Mesullam.
5 (8:6) En Ezra opende het boek voor de ogen des gansen
volks, want hij was boven al het volk; en als hij het opende,
stond al het volk. **6** (8:7) En Ezra loofde den HEERE, den
groten God; en al het volk antwoordde: Amen, amen! met
opheffing hunner handen, en neigden zich, en aanbaden
den HEERE, met de aangezichten ter aarde. **7** (8:8) Jesua nu,
en Bani, en Serebja, Jamin, Akkub, Sabbethai, Hodia,
Maaseja, Kelita, Azaria, Jozabad, Hanan, Pelaja, en de
Levieten onderwezen het volk in de wet. En het volk stond
op zijn standplaats. **8** (8:9) En zij lazen in het boek, in de
wet Gods, duidelijk; en den zin verklarende, zo maakten zij,
dat men het verstond in het lezen. **9** (8:10) En Nehemia
(dezelve is Hattirsatha) en Ezra, de priester, de
schriftgeleerde, en de Levieten, die het volk onderwezen,
zeiden tot al het volk: Deze dag is den HEERE, uw God,

heilig; bedrijft dan geen rouw, en weent niet; want al het
volk weende, als zij de woorden der wet hoorden.

10 (8:11) Voorts zeide hij tot hen: Gaat, eet het vette, en
drinkt het zoete, en zendt delen dengenen, voor welken
niets bereid is, want deze dag is onzen HEERE heilig; zo
bedroeft u niet, want de blijdschap des HEEREN, die is uw
sterkte. **11** (8:12) En de Levieten stilden al het volk,
zeggende: Zwijgt, want deze dag is heilig, daarom bedroeft
u niet. **12** (8:13) Toen ging al het volk henen om te eten, en
om te drinken, en om delen te zenden, en om grote
blijdschap te maken; want zij hadden de woorden verstaan,
die men hun had bekend gemaakt. **13** (8:14) En des
anderen daags verzamelden zich de hoofden der vaderen
van het ganse volk, de priesters en de Levieten, tot Ezra,
den schriftgeleerde, en dat, om verstand te bekomen in de
woorden der wet.

14 (8:15) En zij vonden in de wet geschreven, dat de HEERE
door de hand van Mozes geboden had, dat de kinderen
Israels in loofhutten zouden wonen, op het feest in de
zevende maand; **15** (8:16) En dat zij het zouden luidbaar
maken, en een stem laten doorgaan door al hun steden, en
te Jeruzalem, zeggende: Gaat uit op het gebergte, en haalt
takken van olijfbomen, en takken van andere olieachtige
bomen, en takken van mirtebomen, en takken van
palmbomen, en takken van andere dichte bomen, om
loofhutten te maken, als er geschreven is. **16** (8:17) Alzo
ging het volk uit en haalden ze, en maakten zich loofhutten,
een iegelijk op zijn dak, en in hun voorhoven, en in de
voorhoven van Gods huis, en op de straat der Waterpoort, en
op de straat van Efraimspoort.

17 (8:18) En de ganse gemeente dergenen, die uit de
gevangenis waren wedergekomen, maakten loofhutten, en
woonden in die loofhutten; want de kinderen Israels hadden

alzo niet gedaan sinds de dagen van Jesua, den zoon van
Nun, tot op dezen dag toe; en er was zeer grote blijdschap.
18 (8:19) En men las in het wetboek Gods dag bij dag, van
den eersten dag tot den laatsten dag. En zij hielden het
feest zeven dagen, en op den achtsten dag den verbodsdag,
naar het recht.

Nehemiah 9

1 Voorts op den vier en twintigsten dag dezer maand
verzamelden zich de kinderen Israels met vasten en met
zakken, en aarde was op hen. **2** En het zaad Israels scheidde
zich af van alle vreemden. En zij stonden, en deden
belijdenis van hun zonden en hunner vaderen
ongerechtigheden. **3** Want als zij opgestaan waren op hun
standplaats, zo lazen zij in het wetboek des HEEREN, huns
Gods, een vierendeel van den dag; en op een ander
vierendeel deden zij belijdenis, en aanbaden den HEERE,
hun God. **4** Jesua nu, en Bani, Kadmiel, Sebanja, Bunni,
Serebja, Bani en Chenani, stonden op het hoge gestoelte der
Levieten, en riepen met luider stem tot den HEERE, hun
God;

5 En de Levieten, Jesua, en Kadmiel, Bani, Hasabneja;
Serebja, Hodia, Sebanja, Petahja, zeiden: Staat op, looft den
HEERE, uw God, van eeuwigheid tot in eeuwigheid; en men
love den Naam Uwer heerlijkheid, die verhoogd is boven
allen lof en prijs! **6** Gij zijt die HEERE alleen, Gij hebt
gemaakt den hemel, den hemel der hemelen, en al hun heir,
de aarde en al wat daarop is, de zeeen en al wat daarin is,
en Gij maakt die allen levend; en het heir der hemelen
aanbidt U. **7** Gij zijt die HEERE, de God, Die Abram hebt
verkoren, en hem uit Ur der Chaldeen uitgevoerd; en Gij
hebt zijn naam gesteld Abraham. **8** En Gij hebt zijn hart
getrouw gevonden voor Uw aangezicht, en hebt een
verbond met hem gemaakt, dat Gij zoudt geven het land der
Kanaanieten, der Hethieten, der Amorieten, en der
Ferezieten, en der Jebusieten, en der Girgasieten, dat Gij het
zijn zade zoudt geven; en Gij hebt Uw woorden bevestigd,
omdat Gij rechtvaardig zijt. **9** En Gij hebt aangezien onzer
vaderen ellende in Egypte, en Gij hebt hun geroep gehoord

aan de Schelfzee; **10** En Gij hebt tekenen en wonderen gedaan aan Farao, en aan al zijn knechten, en aan al het volk zijns lands; want Gij wist, dat zij trotselijk tegen hen handelden; en Gij hebt U een Naam gemaakt, als het is te dezen dage. **11** En Gij hebt de zee voor hun aangezicht gekliefd, dat zij in het midden der zee op het droge zijn doorgegaan; en hun vervolgers hebt Gij in de diepten geworpen, als een steen in sterke wateren. **12** En Gij hebt ze des daags geleid met een wolkkolom, en des nachts met een vuurkolom, om hen te lichten op den weg, waarin zij zouden wandelen. **13** En Gij zijt neergedaald op den berg Sinai, en hebt met hen gesproken uit den hemel; en Gij hebt hun gegeven rechtmatige rechten, en getrouwe wetten, goede inzettingen en geboden. **14** En Gij hebt Uw heiligen sabbat bekend gemaakt; en Gij hebt hun geboden, en inzettingen en een wet bevolen, door de hand van Uw knecht Mozes. **15** En Gij hebt hun brood uit den hemel gegeven voor hun honger, en hun water uit de steenrots voortgebracht voor hun dorst; en Gij hebt tot hen gezegd, dat zij zouden ingaan om te erven het land, waarover Gij Uw hand ophieft, dat Gij het hun zoudt geven. **16** Maar zij en onze vaders hebben trotselijk gehandeld, en zij hebben hun nek verhard, en niet gehoord naar Uw geboden; **17** En zij hebben geweigerd te horen, en niet gedacht aan Uw wonderen, die Gij bij hen gedaan hadt, en hebben hun nek verhard, en in hun wederspannigheid een hoofd gesteld, om weder te keren tot hun dienstbaarheid. Doch Gij, een God van vergevingen, genadig en barmhartig, lankmoedig, en groot van weldadigheid, hebt hen evenwel niet verlaten. **18** Zelfs, als zij zich een gegoten kalf gemaakt hadden, en gezegd: Dit is uw God, Die u uit Egypte heeft opgevoerd; en grote lasteren gedaan hadden; **19** Hebt Gij hen nochtans door Uw grote barmhartigheid niet verlaten in de woestijn; de wolkkolom week niet van hen des daags, om hen op den weg te leiden, noch de vuurkolom des nachts, om hen te lichten, en dat, op den weg, waarin zij zouden wandelen. **20** En Gij hebt Uw

goeden Geest gegeven om hen te onderwijzen; en Uw Manna hebt Gij niet geweerd van hun mond, en water hebt Gij hun gegeven voor hun dorst. **21** Alzo hebt Gij hen veertig jaren onderhouden in de woestijn; zij hebben geen gebrek gehad; hun klederen zijn niet veroud, en hun voeten niet gezwollen. **22** Voorts hebt Gij hun koninkrijken en volken gegeven, en hebt hen verdeeld in hoeken. Alzo hebben zij erfelijk bezeten het land van Sihon, te weten, het land des konings van Hesbon, en het land van Og, koning van Basan. **23** Gij hebt ook hun kinderen vermenigvuldigd, als de sterren des hemels; en Gij hebt hen gebracht in het land, waarvan Gij tot hun vaderen hadt gezegd, dat zij zouden ingaan om het erfelijk te bezitten. **24** Alzo zijn de kinderen daarin gekomen, en hebben dat land erfelijk ingenomen; en Gij hebt de inwoners des lands, de Kanaanieten, voor hun aangezicht ten ondergebracht, en hebt hen in hun hand gegeven, mitsgaders hun koningen en de volken des lands, om daarmede te doen naar hun welgevallen. **25** En zij hebben vaste steden en een vet land ingenomen, en erfelijk bezeten, huizen, vol van alle goed, uitgehouwen bornputten, wijngaarden, olijfgaarden en bomen van spijze, in menigte; en zij hebben gegeten, en zijn zat en vet geworden, en hebben in wellust geleefd, door Uw grote goedigheid. **26** Maar zij zijn wederspannig geworden, en hebben tegen U gerebelleerd, en Uw wet achter hun rug geworpen, en Uw profeten gedood die tegen hen betuigden, om hen te doen wederkeren tot U; alzo hebben zij grote lasteren gedaan. **27** Daarom hebt Gij hen gegeven in de hand hunner benauwers, die hen benauwd hebben; maar als zij in den tijd hunner benauwdheid tot U riepen, hebt Gij van den hemel gehoord, en hun naar Uw grote barmhartigheden verlossers gegeven, die hen uit de hand hunner benauwers verlosten. **28** Maar als zij rust hadden, keerden zij weder om kwaad te doen voor Uw aangezicht; zo verliet Gij hen in de hand hunner vijanden, dat zij over hen heersten; als zij zich dan bekeerden, en U

aanriepen, zo hebt Gij hen van den hemel gehoord, en hebt
hen naar Uw barmhartigheden tot vele tijden uitgerukt. **29**
En Gij hebt tegen hen betuigd, om hen te doen wederkeren
tot Uw wet; maar zij hebben trotselijk gehandeld, en niet
gehoord naar Uw geboden, en tegen Uw rechten, tegen
dezelve hebben zij gezondigd, door dewelke een mens, die
ze doet, leven zal; en zij hebben hun schouder
teruggetogen, en hun nek verhard, en niet gehoord. **30**
Doch Gij vertoogt het vele jaren over hen, en betuigdet
tegen hen door Uw Geest, door den dienst Uwer profeten,
maar zij neigden het oor niet; daarom hebt Gij hen gegeven
in de hand van de volken der landen. **31** Doch door Uw
grote barmhartigheden hebt Gij hen niet vernield, noch hen
verlaten; want Gij zijt een genadig en barmhartig God. **32**
Nu dan, o onze God, Gij grote, Gij machtige, en Gij vreselijke
God, Die het verbond en de weldadigheid houdt; laat voor
Uw aangezicht niet gering zijn al de moeite, die ons
getroffen heeft, onze koningen, onze vorsten, en onze
priesteren; en onze profeten, en onze vaderen, en Uw ganse
volk, van de dagen der koningen van Assur af tot op dezen
dag. **33** Doch Gij zijt rechtvaardig, in alles, wat ons
overkomen is; want Gij hebt trouwelijk gehandeld, maar wij
hebben goddelooslijk gehandeld. **34** En onze koningen,
onze vorsten, onze priesters en onze vaders hebben Uw wet
niet gedaan; en zij hebben niet geluisterd naar Uw geboden,
en naar Uw getuigenissen, die Gij tegen hen betuigdet. **35**
Want zij hebben U niet gediend in hun koninkrijk, en in Uw
menigvuldig goed, dat Gij hun gaaft, en in dat wijde en dat
vette land, dat Gij voor hun aangezicht gegeven hadt; en zij
hebben zich niet bekeerd van hun boze werken. **36** Zie, wij
zijn heden knechten; ja, het land, dat Gij onzen vaderen
gegeven hebt, om de vrucht daarvan, en het goede daarvan
te eten, zie, daarin zijn wij knechten. **37** En het
vermenigvuldigt zijn inkomste voor den koningen, die Gij
over ons gesteld hebt, om onzer zonden wil; en zij heersen
over onze lichamen en over onze beesten, naar hun

welgevallen; alzo zijn wij in grote benauwdheid. **38** En in dit
alles maken wij een vast verbond en schrijven het; en onze
vorsten, onze Levieten en onze priesteren zullen het
verzegelen.

Nehemiah 10

1 Tot de verzegelingen nu waren: Nehemia Hattirsatha, zoon
van Hachalja, en Zidkia, **2** Seraja, Azarja, Jeremia, **3** Pashur,
Amarja, Malchia, **4** Hattus, Sebanja, Malluch, **5** Harim,
Meremoth, Obadja, **6** Daniel, Ginnethon, Baruch, **7**
Mesullam, Abia, Mijamin, **8** Maazia, Bilgai, Semaja. Dit waren
de priesters. **9** En de Levieten, namelijk: Jesua, zoon van
Azanja, Binnui; van de zonen van Henadad, Kadmiel; **10** En
hun broederen: Sebanja, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan, **11**
Micha, Rehob, Hasabja, **12** Zakkur, Serebja, Sebanja, **13**
Hodia, Bani, Beninu; **14** De hoofden des volks: Parhos,
Pahath-moab, Elam, Zatthu, Bani, **15** Bunni, Azgad, Bebai,
16 Adonia, Bigvai, Adin, **17** Ater, Hizkia, Azzur, **18** Hodia,
Hasum, Bezai, **19** Harif, Anathoth, Nebai, **20** Magpias,
Mesullam, Hezir, **21** Mesezabeel, Zadok, Jaddua, **22** Pelatja,
Hanan, Anaja, **23** Hosea, Hananja, Hassub, **24** Hallohes,
Pilha, Sobek, **25** Rehum, Hasabna, Maaseja, **26** En Ahia,
Hanan, Anan, **27** Malluch, Harim, Baana. **28** En het overige
des volks, de priesteren, de Levieten, de poortiers, de
zangers, de Nethinim, en al wie zich van de volken der
landen had afgescheiden tot Gods wet, hun vrouwen, hun
zonen en hun dochteren, al wie wetenschap en verstand
had;

29 Die hielden zich aan hun broederen, hun voortreffelijken,
en kwamen in den vloek en in den eed, dat zij zouden
wandelen in de wet Gods, die gegeven is door de hand van
den knecht Gods, Mozes; en dat zij zouden houden, en dat
zij zouden doen al de geboden des HEEREN, onzes Heeren,
en Zijn rechten en Zijn inzettingen; **30** En dat wij onze
dochteren niet zouden geven aan de volken des lands, noch
hun dochteren nemen voor onze zonen. **31** Ook als de
volken des lands waren en alle koren op den sabbatdag ten

verkoop brengen, dat wij op den sabbat, of op een anderen
heiligen dag van hen niet zouden nemen; en dat wij het
zevende jaar zouden vrij laten, mitsgaders allerhande
bezwaarnis. **32** Voorts zetten wij ons geboden op, ons
opleggende een derde deel van een sikkel in het jaar, tot
den dienst van het huis onzes Gods;

33 Tot het brood der toerichting, en het gedurig spijsoffer,
en tot het gedurig brandoffer, der sabbatten, der nieuwe
maanden, tot de gezette hoogtijden, en tot de heilige
dingen, en tot de zondofferen, om verzoening te doen over
Israel; en tot alle werk van het huis onzes Gods. **34** Ook
wierpen wij de loten, onder de priesters, de Levieten en het
volk, over het offer van het hout, dat men brengen zou ten
huize onzes Gods, naar het huis onzer vaderen, op
bestemde tijden, jaar op jaar, om te branden op het altaar
des HEEREN, onzes Gods, gelijk het in de wet geschreven is;
35 Dat wij ook de eerstelingen onzes lands en de
eerstelingen van alle vrucht van al het geboomte, jaar op
jaar, zouden brengen ten huize des HEEREN; **36** En de
eerstgeborenen onzer zonen en onzer beesten, gelijk het in
de wet geschreven is; en dat wij de eerstgeborenen onzer
runderen en onzer schapen zouden brengen ten huize onzes
Gods, tot de priesteren, die in het huis onzes Gods dienen.
37 En dat wij de eerstelingen onzes deegs, en onze
hefofferen, en de vrucht aller bomen, most en olie, zouden
brengen tot de priesteren, in de kameren van het huis onzes
Gods, en de tienden onzes lands tot de Levieten; en dat
dezelfde Levieten de tienden zouden hebben in alle steden
onzer landbouwerij; **38** En dat er een priester, een zoon van
Aaron, bij de Levieten zou zijn, als de Levieten de tienden
ontvangen; en dat de Levieten de tienden zouden
opbrengen ten huize onzes Gods, in de kameren van het
schathuis. **39** Want de kinderen Israels en de kinderen van
Levi moeten hefoffer van koren, most en olie in die kameren
brengen, omdat aldaar de vaten des heiligdoms zijn, en de

priesteren, die dienen, en de poortiers, en de zangers; dat wij alzo het huis onzes Gods niet zouden verlaten.

Nehemiah 11

1 Voorts woonden de oversten des volks te Jeruzalem; maar
het overige des volks wierpen loten, om uit tien een uit te
brengen, die in de heilige stad Jeruzalem zou wonen, en
negen delen in de andere steden. **2** En het volk zegende al
de mannen, die vrijwilliglijk aanboden te Jeruzalem te
wonen. **3** En dit zijn de hoofden van het landschap, die te
Jeruzalem woonden; (maar in de steden van Juda woonden,
een iegelijk op zijn bezitting, in hun steden, Israel, de
priesters, en de Levieten, en de Nethinim, en de kinderen
der knechten van Salomo).

4 Te Jeruzalem dan woonden sommigen van de kinderen van
Juda, en van de kinderen van Benjamin. Van de kinderen
van Juda: Athaja, de zoon van Uzzia, den zoon van Zacharja,
den zoon van Amarja, den zoon van Sefatja, den zoon van
Mahalaleel, van de kinderen van Perez; **5** En Maaseja, de
zoon van Baruch, den zoon van Kol-hose, den zoon van
Hazaja, den zoon van Adaja, den zoon van Jojarib, den zoon
van Zacharja, den zoon van Siloni. **6** Alle kinderen van
Perez, die te Jeruzalem woonden, waren vierhonderd acht en
zestig dappere mannen. **7** En dit zijn de kinderen van
Benjamin: Sallu, de zoon van Mesullam, den zoon van Joed,
den zoon van Pedaja, den zoon van Kolaja, den zoon van
Maaseja, den zoon van Ithiel, den zoon van Jesaja; **8** En na
hem Gabbai, Sallai; negenhonderd acht en twintig. **9** En
Joel, de zoon van Zichri, was opziener over hen; en Juda, de
zoon van Senua, was de tweede over de stad. **10** Van de
priesteren: Jedaja, de zoon van Jojarib, Jachin; **11** Seraja, de
zoon van Hilkia, den zoon van Mesullam, den zoon van
Zadok, den zoon van Merajoth, den zoon van Ahitub, was
voorganger van Gods huis; **12** En hun broederen, die het
werk in het huis deden, waren achthonderd twee en twintig.

En Adaja, de zoon van Jeroham, den zoon van Pelalja, den
zoon van Amzi, den zoon van Zacharja, den zoon van
Pashur, den zoon van Malchia; **13** En zijn broederen,
hoofden der vaderen, waren tweehonderd twee en veertig.
En Amassai, de zoon van Azareel, den zoon van Achzai, den
zoon van Mesillemoth, den zoon van Immer; **14** En hun
broederen, dappere helden, waren honderd acht en twintig;
en opziener over hen was Zabdiel, de zoon van Gedolim. **15**
En van de Levieten: Semaja, de zoon van Hassub, den zoon
van Azrikam, den zoon van Hasabja, den zoon van Buni. **16**
En Sabbethai, en Jozabad, van de hoofden der Levieten,
waren over het buitenwerk van het huis Gods. **17** En
Matthanja, de zoon van Micha, den zoon van Zabdi, den
zoon van Asaf, was het hoofd, die de dankzegging begon in
het gebed, en Bakbukja was de tweede van zijn broederen;
en Abda, de zoon van Sammua, den zoon van Galal, den
zoon van Jeduthun. **18** Al de Levieten in de heilige stad
waren tweehonderd vier en tachtig. **19** En de poortiers:
Akkub, Talmon, met hun broederen, die wacht hielden in de
poorten, waren honderd twee en zeventig. **20** Het overige
nu van Israel, van de priesters en de Levieten, was in alle
steden van Juda, een iegelijk in zijn erfdeel.

21 En de Nethinim woonden in Ofel; en Ziha en Gispa waren
over de Nethinim. **22** En der Levieten opziener te Jeruzalem
was Uzzi, de zoon van Bani, den zoon van Hasabja, den zoon
van Matthanja, den zoon van Micha; van de kinderen van
Asaf waren de zangers tegenover het werk van Gods huis.
23 Want er was een gebod des konings van hen, te weten,
een zeker onderhoud voor de zangers, van elk dagelijks op
zijn dag. **24** En Petahja, de zoon van Mesezabeel, van de
kinderen van Zerah, den zoon van Juda, was aan des
konings hand, in alle zaken tot het volk. **25** In de dorpen nu
op hun akkers woonden sommigen van de kinderen van
Juda, in Kirjath-arba en haar onderhorige plaatsen, en in
Dibon en haar onderhorige plaatsen, en in Jekabzeel en haar

dorpen; **26** En te Jesua, en te Molada, en te Beth-pelet, **27**
En te Hazar-sual, en in Ber-seba, en haar onderhorige
plaatsen, **28** En te Ziklag, en in Mechona en haar
onderhorige plaatsen, **29** En te En-rimmon, en te Zora, en te
Jarmuth, **30** Zanoah, Adullam en haar dorpen, Lachis en
haar akkers, Azeka en haar onderhorige plaatsen; en zij
legerden zich van Ber-seba af tot aan het dal Hinnom. **31** De
kinderen van Benjamin nu van Geba woonden in Michmas,
en Aja, en Beth-el, en haar onderhorige plaatsen, **32**
Anathoth, Nob, Ananja, **33** Hazor, Rama, Gitthaim, **34** Hadid,
Zeboim, Neballat, **35** Lod, en Ono, in het dal der
werkmeesters. **36** Van de Levieten nu, woonden sommigen
in de verdelingen van Juda, en van Benjamin.

Nehemiah 12

1 Dit nu zijn de priesters en de Levieten, die met
Zerubbabel, den zoon van Sealthiel, en Jesua, optogen:
Seraja, Jeremia, Ezra, **2** Amarja, Malluch, Hattus, **3** Sechanja,
Rehum, Meremoth, **4** Iddo, Ginnethoi, Abia, **5** Mijamin,
Maadja, Bilga, **6** Semaja, en Jojarib, Jedaja, **7** Sallu, Amok,
Hilkia, Jedaja; dat waren de hoofden der priesteren, en hun
broederen, in de dagen van Jesua. **8** En de Levieten waren:
Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebja, Juda, Matthanja; hij en zijn
broederen waren over de dankzeggingen. **9** En Bakbukja, en
Unni, hun broederen, waren tegen hen over in de wachten.
10 Jesua nu gewon Jojakim, en Jojakim gewon Eljasib, en
Eljasib gewon Jojada,

11 En Jojada gewon Jonathan, en Jonathan gewon Jaddua.
12 En in de dagen van Jojakim waren priesters, hoofden der
vaderen: van Seraja was Meraja; van Jeremia, Hananja; **13**
Van Ezra, Mesullam; van Amarja, Johanan; **14** Van Melichu,
Jonathan; van Sebanja, Jozef; **15** Van Harim, Adna; van
Merajoth, Helkai; **16** Van Iddo, Zacharia; van Ginnethon,
Mesullam; **17** Van Abia, Zichri; van Minjamin, van Moadja,
Piltai; **18** Van Bilga, Sammua; van Semaja, Jonathan; **19** En
van Jojarib, Matthenai; van Jedaja, Uzzi; **20** Van Sallai, Kallai;
van Amok, Heber; **21** Van Hilkia, Hasabja; van Jedaja,
Nethaneel. **22** Van de Levieten werden in de dagen van
Eljasib, Jojada, en Johanan, en Jaddua, de hoofden der
vaderen beschreven; mitsgaders de priesteren, tot het
koninkrijk van Darius, den Perziaan.

23 De kinderen van Levi, de hoofden der vaderen, werden
beschreven in het boek der kronieken, tot de dagen van
Johanan, den zoon van Eljasib, toe. **24** De hoofden dan der
Levieten waren Hasabja, Serebja, en Jesua, de zoon van

Kadmiel, en hun broederen tegen hen over, om te prijzen en
te danken, naar het gebod van David, den man Gods, wacht
tegen wacht. **25** Matthanja en Bakbukja, Obadja, Mesullam,
Talmon en Akkub, waren poortiers, de wacht waarnemende
bij de schatkamers der poorten. **26** Dezen waren in de
dagen van Jojakim, den zoon van Jesua, den zoon van
Jozadak, en in de dagen van Nehemia, den landvoogd, en
van den priester Ezra, den schriftgeleerde. **27** In de
inwijding nu van Jeruzalems muur, zochten zij de Levieten
uit al hun plaatsen, dat zij hen te Jeruzalem brachten, om de
inwijding te doen met vreugde, en met dankzeggingen, en
met gezang, cimbalen, luiten, en met harpen.

28 Alzo werden de kinderen der zangers verzameld, zo uit
het vlakke veld rondom Jeruzalem, als uit de dorpen van de
Netofathieten; **29** En uit het huis van Gilgal, en uit de
velden van Geba en Asmaveth; want de zangers hadden
zich dorpen gebouwd rondom Jeruzalem. **30** En de priesters
en de Levieten reinigden zichzelven; daarna reinigden zij
het volk, en de poorten, en den muur. **31** Toen deed ik de
vorsten van Juda opgaan op den muur; en ik stelde twee
grote dankkoren en omgangen, een ter rechterhand op den
muur, naar de Mistpoort toe. **32** En achter hen ging Hosaja,
en de helft der vorsten van Juda. **33** En Azarja, Ezra, en
Mesullam, **34** Juda, en Benjamin, en Semaja, en Jeremia; **35**
En van de priesters kinderen met trompetten: Zacharja, de
zoon van Jonathan, den zoon van Semaja, den zoon van
Matthanja, den zoon van Michaja, den zoon van Zakkur, den
zoon van Asaf; **36** En zijn broeders, Semaja, en Azareel,
Milalai, Gilalai, Maai, Nethaneel, en Juda, Hanani, met
muziekinstrumenten van David, den man Gods; en Ezra, de
schriftgeleerde, ging voor hun aangezicht heen. **37** Voorts
naar de Fonteinpoort, en tegen hen over, gingen zij op bij de
trappen van Davids stad, door den opgang des muurs,
boven Davids huis, tot aan de Waterpoort, tegen het oosten.
38 Het tweede dankkoor nu ging tegenover, en ik achter

hetzelve, met de helft des volks, op den muur, van boven
den Bakoventoren, tot aan den breden muur; **39** En van
boven de poort van Efraim, en boven de Oude poort, en
boven de Vispoort, en den toren Hananeel, en den toren
Mea, tot aan de Schaapspoort, en zij bleven staan in de
Gevangenpoort. **40** Daarna stonden de beide dankkoren in
Gods huis; ook ik en de helft der overheden met mij. **41** En
de priesters, Eljakim, Maaseja, Minjamin, Michaja, Eljoenei,
Zacharja, Hananja, met trompetten; **42** Voorts Maaseja, en
Semaja, en Eleazar, en Uzzi, en Johanan, en Malchia, en
Elam, en Ezer; ook lieten zich de zangers horen, met
Jizrahja, den opziener. **43** En zij offerden deszelven daags
grote slachtofferen, en waren vrolijk; want God had hen
vrolijk gemaakt met grote vrolijkheid; en ook waren de
vrouwen en de kinderen vrolijk; zodat de vrolijkheid van
Jeruzalem tot van verre gehoord werd. **44** Ook werden ten
zelfden dage mannen gesteld over de kameren, tot de
schatten, tot de hefofferen, tot de eerstelingen en tot de
tienden, om daarin uit de akkers der steden te verzamelen
de delen der wet, voor de priesteren en voor de Levieten;
want Juda was vrolijk over de priesteren en over de Levieten,
die daar stonden.

45 En de wacht huns Gods waarnamen, en de wacht der
reiniging, ook de zangers, en de poortiers, naar het gebod
van David en zijn zoon Salomo. **46** Want in de dagen van
David en Asaf, van ouds, waren er hoofden der zangers, en
des lofgezangs, en der dankzeggingen tot God. **47** Daarom
gaf gans Israel, in de dagen van Zerubbabel, en in de dagen
van Nehemia, de delen der zangers en der poortiers, van elk
dagelijks op zijn dag; en zij heiligden voor de Levieten, en
de Levieten heiligden voor de kinderen van Aaron.

Nehemiah 13

1 Te dien dage werd er gelezen in het boek van Mozes, voor
de oren des volks; en daarin werd geschreven gevonden, dat
de Ammonieten en Moabieten niet zouden komen in de
gemeente Gods, tot in eeuwigheid; **2** Omdat zij den
kinderen Israels niet waren tegengekomen met brood en
met water, ja, Bileam tegen hen gehuurd hadden, om hen te
vloeken, hoewel onze God den vloek omkeerde in een
zegen. **3** Zo geschiedde het, als zij deze wet hoorden, dat zij
alle vermengeling van Israel afscheidden. **4** Eljasib nu, de
priester, die gesteld was over de kamer van het huis onzes
Gods, was voor dezen nabestaande van Tobia geworden.

5 En hij had hem een grote kamer gemaakt, alwaar zij te
voren henenleiden het spijsoffer, den wierook en de vaten,
en de tienden van koren, van most en van olie, die bevolen
waren voor de Levieten, en de zangers, en de poortiers,
mitsgaders het hefoffer der priesteren. **6** Doch in dit alles
was ik niet te Jeruzalem; want in het twee en dertigste jaar
van Arthahsasta, koning van Babel, kwam ik tot den koning;
maar ten einde van sommige dagen verkreeg ik weder verlof
van den koning. **7** En ik kwam te Jeruzalem, en verstond van
het kwaad, dat Eljasib voor Tobia gedaan had, makende hem
een kamer in de voorhoven van Gods huis. **8** En het
mishaagde mij zeer; zo wierp ik al het huisraad van Tobia
buiten, uit de kamer. **9** Voorts gaf ik bevel, en zij reinigden
de kameren; en ik bracht daar weder in de vaten van Gods
huis, met het spijsoffer en den wierook. **10** Ook vernam ik,
dat der Levieten deel hun niet gegeven was; zodat de
Levieten en de zangers, die het werk deden, gevloden
waren, een iegelijk naar zijn akker.

11 En ik twistte met de overheden, en zeide: Waarom is het
huis Gods verlaten? Doch ik vergaderde hen, en herstelde ze
in hun stand. **12** Toen bracht gans Juda de tienden van het
koren, en van den most, en van de olie, in de schatten. **13**
En ik stelde tot schatmeesters over de schatten, Selemja,
den priester, en Zadok, den schrijver, en Pedaja, uit de
Levieten; en aan hun hand Hanan, den zoon van Zakkur,
den zoon van Matthanja; want zij werden getrouw geacht,
en hun werd opgelegd aan hun broederen uit te delen. **14**
Gedenk mijner, mijn God, in dezen; en delg mijn
weldadigheden niet uit, die ik aan het huis mijns Gods en
aan Zijn wachten gedaan heb. **15** In dezelfde dagen zag ik
in Juda, die persen traden op den sabbat, en die garven
inbrachten, die zij op ezels laadden; als ook wijn, druiven en
vijgen, en allen last, dien zij te Jeruzalem inbrachten op den
sabbatdag; en ik betuigde tegen hen ten dage, als zij
eetwaren verkochten.

16 Daar waren ook Tyriers binnen, die vis aanbrachten, en
alle koopwaren, die zij op den sabbat verkochten aan de
kinderen van Juda en te Jeruzalem. **17** Zo twistte ik met de
edelen van Juda, en zeide tot hen: Wat voor een boos ding is
dit, dat gijlieden doet, en ontheiligt den sabbatdag? **18**
Deden niet uw vaders alzo, en onze God bracht al dit kwaad
over ons en over deze stad? En gijlieden maakt de hittige
gramschap nog meer over Israel, ontheiligende den sabbat.
19 Het geschiedde nu, als de poorten van Jeruzalem
schaduw gaven, voor den sabbat, dat ik bevel gaf, en de
deuren werden gesloten; en ik beval, dat zij ze niet zouden
opendoen tot na den sabbat; en ik stelde van mijn jongens
aan de poorten, opdat er geen last zou inkomen op den
sabbatdag. **20** Toen vernachtten de kramers, en de
verkopers van alle koopwaren, buiten voor Jeruzalem, eens
of tweemaal. **21** Zo betuigde ik tegen hen, en zeide tot hen:
Waarom vernacht gijlieden tegenover den muur? Zo gij het
weder doet, zal ik de hand aan u slaan. Van dien tijd af

kwamen zij niet op den sabbat. **22** Voorts zeide ik tot de
Levieten, dat zij zich zouden reinigen, en de poorten komen
wachten, om den sabbatdag te heiligen. Gedenk mijner ook
in dezen, mijn God! en verschoon mij naar de veelheid Uwer
goedertierenheid. **23** Ook zag ik in die dagen Joden, die
Asdodische, Ammonietische en Moabietische vrouwen bij
zich hadden doen wonen.

24 En hun kinderen spraken half Asdodisch, en zij konden
geen Joods spreken, maar naar de taal eens iegelijken volks.
25 Zo twistte ik met hen, en vloekte hen, en sloeg sommige
mannen van hen, en plukte hun het haar uit; en ik deed hen
zweren bij God: Indien gij uw dochteren hun zonen zult
geven, en indien gij van hun dochteren voor uw zonen of
voor u zult nemen! **26** Heeft niet Salomo, de koning van
Israel, daarin gezondigd, hoewel er onder vele heidenen
geen koning was, gelijk hij, en hij zijn God lief was, en God
hem ten koning over gans Israel gesteld had? Ook hem
deden de vreemde vrouwen zondigen. **27** Zouden wij dan
naar ulieden horen, dat gij al dit grote kwaad zoudt doen,
overtredende tegen onzen God, doende vreemde vrouwen
bij u wonen? **28** Ook was er een van de kinderen van Jojada,
den zoon van Eljasib, den hogepriester, schoonzoon
geworden van Sanballat, den Horoniet; daarom jaagde ik
hem van mij weg. **29** Gedenk aan hen, mijn God, omdat zij
het priesterdom hebben verontreinigd, ja, het verbond des
priesterdoms en der Levieten. **30** Alzo reinigde ik hen van
alle vreemden; en ik bestelde de wachten der priesteren en
der Levieten, elk op zijn werk; **31** Ook tot het offer des
houts, op bestemde tijden, en tot de eerstelingen. Gedenk
mijner, mijn God, ten goede.

Esther

Esther 1

1 Het geschiedde nu in de dagen van Ahasveros, (hij is die
Ahasveros, dewelke regeerde van Indie af tot aan Morenland
toe, honderd zeven en twintig landschappen). **2** In die
dagen, als de koning Ahasveros op den troon zijns
koninkrijks zat, die op den burg Susan was; **3** In het derde
jaar zijner regering maakte hij een maaltijd al zijn vorsten
en zijn knechten; de macht van Perzie en Medie, de grootste
heren en de oversten der landschappen waren voor zijn
aangezicht; **4** Als hij vertoonde den rijkdom der heerlijkheid
zijns rijks, en de kostelijkheid des sieraads zijner grootheid,
vele dagen lang, honderd en tachtig dagen. **5** Toen nu die
dagen vervuld waren, maakte de koning een maaltijd al den
volke, dat gevonden werd op den burg Susan, van den
grootste tot den kleinste, zeven dagen lang, in het voorhof
van den hof van het koninklijk paleis. **6** Er waren witte,
groene en hemelsblauwe behangselen, gevat aan fijn linnen
en purperen banden, in zilveren ringen, en aan marmeren
pilaren; de bedsteden waren van goud en zilver, op een
vloer van porfier steen, en van marmer, en albast, en
kostelijke stenen. **7** En men gaf te drinken in vaten van
goud, en het ene vat was anders dan het andere vat; en er
was veel koninklijke wijn, naar des konings vermogen. **8** En
het drinken geschiedde naar de wet, dat niemand dwong;
want alzo had de koning vastelijk bevolen aan alle groten
zijns huizes, dat zij doen zouden naar den wil van een
iegelijk. **9** De koningin Vasthi maakte ook een maaltijd voor
de vrouwen in het koninklijk huis, hetwelk de koning
Ahasveros had. **10** Op den zevenden dag, toen des konings
hart vrolijk was van den wijn, zeide hij tot Mehuman, Biztha,
Charbona, Bigtha en Abagtha, Zethar en Charchas, de zeven
kamerlingen, dienende voor het aangezicht van den koning
Ahasveros,

11 Dat zij Vasthi, de koningin, zouden brengen voor het
aangezicht des konings, met de koninklijke kroon, om den
volken en den vorsten haar schoonheid te tonen; want zij
was schoon van aangezicht. **12** Doch de koningin Vasthi
weigerde te komen op het woord des konings, hetwelk door
den dienst der kamerlingen haar aangezegd was. Toen werd
de koning zeer verbolgen, en zijn grimmigheid ontstak in
hem. **13** Toen zeide de koning tot de wijzen, die de tijden
verstonden (want alzo moest des konings zaak geschieden,
in de tegenwoordigheid van al degenen, die de wet en het
recht wisten;

14 De naasten nu bij hem waren Carsena, Sethar, Admatha,
Tharsis, Meres, Marsena, Memuchan, zeven vorsten der
Perzen en der Meden, die het aangezicht des konings zagen,
die vooraan zaten in het koninkrijk), **15** Wat men naar de
wet met de koningin Vasthi doen zou, omdat zij niet gedaan
had het woord van den koning Ahasveros, door den dienst
der kamerlingen? **16** Toen zeide Memuchan voor het
aangezicht des konings en der vorsten: De koningin Vasthi
heeft niet alleen tegen den koning misdaan, maar ook tegen
al de vorsten, en tegen al de volken, die in al de
landschappen van den koning Ahasveros zijn. **17** Want deze
daad der koningin zal uitkomen tot alle vrouwen, zodat zij
haar mannen verachten zullen in haar ogen, als men zeggen
zal: De koning Ahasveros zeide, dat men de koningin Vasthi
voor zijn aangezicht brengen zou; maar zij kwam niet. **18** Te
dezen zelfden dage zullen de vorstinnen van Perzie en
Medie ook alzo zeggen tot al de vorsten des konings, als zij
deze daad der koningin zullen horen, en er zal verachtens
en toorns genoeg wezen. **19** Indien het den koning
goeddunkt, dat een koninklijk gebod van hem uitga,
hetwelk geschreven worde in de wetten der Perzen en
Meden, en dat men het niet overtrede: dat Vasthi niet inga
voor het aangezicht van den koning Ahasveros, en de
koning geve haar koninkrijk aan haar naaste, die beter is

dan zij. **20** Als het bevel des konings, hetwelk hij doen zal in
zijn ganse koninkrijk, (want het is groot) gehoord zal
worden, zo zullen alle vrouwen aan haar mannen eer geven,
van de grootste tot de kleinste toe. **21** Dit woord nu was
goed in de ogen des konings en der vorsten; en de koning
deed naar het woord van Memuchan. **22** En hij zond brieven
aan al de landschappen des konings, aan een iegelijk
landschap naar zijn schrift, en aan elk volk naar zijn spraak,
dat elk man overheer in zijn huis wezen zou, en spreken
naar de spraak zijns volks.

Esther 2

1 Na deze geschiedenissen, toen de grimmigheid van den
koning Ahasveros gestild was, gedacht hij aan Vasthi, en wat
zij gedaan had, en wat over haar besloten was. **2** Toen
zeiden de jongelingen des konings, die hem dienden: Men
zoeke voor den koning jonge dochters, maagden, schoon
van aangezicht. **3** En de koning bestelle toezieners in al de
landschappen zijns koninkrijks, dat zij vergaderen alle jonge
dochters, maagden, schoon van aangezicht, tot den burg
Susan, tot het huis der vrouwen, onder de hand van Hegai,
des konings kamerling, bewaarder der vrouwen; en men
geve haar haar versierselen. **4** En de jonge dochter, die in
des konings oog schoon wezen zal, worde koningin in stede
van Vasthi. Deze zaak nu was goed in de ogen des konings,
en hij deed alzo. **5** Er was een Joods man op den burg Susan,
wiens naam was Mordechai, een zoon van Jair, den zoon van
Simei, den zoon van Kis, een man van Jemini;

6 Die weggevoerd was van Jeruzalem met de weggevoerden,
die weggevoerd waren met Jechonia, den koning van Juda,
denwelken Nebukadnezar, de koning van Babel, had
weggevoerd. **7** En hij was het, die opvoedde Hadassa (deze
is Esther, de dochter zijns ooms); want zij had geen vader
noch moeder; en zij was een jonge dochter, schoon van
gedaante, en schoon van aangezicht; en als haar vader en
haar moeder stierven, had Mordechai ze zich tot een dochter
aangenomen. **8** Het geschiedde nu, toen het woord des
konings en zijn wet ruchtbaar was, en toen vele jonge
dochters samenvergaderd werden op den burg Susan, onder
de hand van Hegai, werd Esther ook genomen in des
konings huis, onder de hand van Hegai, den bewaarder der
vrouwen.

9 En die jonge dochter was schoon in zijn ogen, en zij
verkreeg gunst voor zijn aangezicht; daarom haastte hij met
haar versierselen en met haar delen haar te geven, en zeven
aanzienlijke jonge dochters haar te geven uit het huis des
konings; en hij verplaatste haar en haar jonge dochters naar
het beste van het huis der vrouwen. **10** Esther had haar volk
en haar maagschap niet te kennen gegeven; want
Mordechai had haar geboden, dat zij het niet zou te kennen
geven. **11** Mordechai nu wandelde allen dag voor het
voorhof van het huis der vrouwen, om te vernemen naar den
welstand van Esther, en wat met haar geschieden zou. **12**
Als nu de beurt van elke jonge dochter naakte, om tot den
koning Ahasveros te komen, nadat haar twaalf maanden
lang naar de wet der vrouwen geschied was; want alzo
werden vervuld de dagen harer versieringen, zes maanden
met mirreolie, en zes maanden met specerijen, en met
andere versierselen der vrouwen;

13 Daarmede kwam dan de jonge dochter tot den koning; al
wat zij zeide, werd haar gegeven, dat zij daarmede ging uit
het huis der vrouwen tot het huis des konings. **14** Des
avonds ging zij daarin, en des morgens ging zij weder naar
het tweede huis der vrouwen, onder de hand van Saasgaz,
den kamerling des konings, bewaarder der bijwijven, zij
kwam niet weder tot den koning, ten ware de koning lust tot
haar had, en zij bij name geroepen werd. **15** Als de beurt
van Esther, de dochter van Abichail, den oom van
Mordechai, (die hij zich ter dochter genomen had) naakte,
dat zij tot den koning komen zou, begeerde zij niet met al,
dan wat Hegai, des konings kamerling, de bewaarder der
vrouwen, zeide; en Esther verkreeg genade in de ogen van
allen, die haar zagen.

16 Alzo werd Esther genomen tot den koning Ahasveros, tot
zijn koninklijk huis, in de tiende maand, welke is de maand
Tebeth, in het zevende jaar zijns rijks. **17** En de koning

beminde Esther boven alle vrouwen, en zij verkreeg genade en gunst voor zijn aangezicht, boven alle maagden; en hij zette de koninklijke kroon op haar hoofd, en hij maakte haar koningin in de plaats van Vasthi. **18** Toen maakte de koning een groten maaltijd al zijn vorsten en zijn knechten, den maaltijd van Esther; en hij gaf den landschappen rust, en hij gaf geschenken naar des konings vermogen. **19** Toen ten anderen male maagden vergaderd werden, zo zat Mordechai in de poort des konings. **20** Esther nu had haar maagschap en haar volk niet te kennen gegeven, gelijk als Mordechai haar geboden had; want Esther deed het bevel van Mordechai, gelijk als toen zij bij hem opgevoed werd. **21** In die dagen, als Mordechai in de poort des konings zat, werden Bigthan en Theres, twee kamerlingen des konings van de dorpelwachters, zeer toornig, en zij zochten de hand te slaan aan den koning Ahasveros.

22 En deze zaak werd Mordechai bekend gemaakt, en hij gaf ze de koningin Esther te kennen; en Esther zeide het den koning in Mordechai's naam. **23** Als men de zaak onderzocht, is het zo bevonden, en zij beiden werden aan een galg gehangen; en het werd in de kronieken geschreven voor het aangezicht des konings.

Esther 3

1 Na deze geschiedenissen maakte de koning Ahasveros
Haman groot, den zoon van Hammedatha, den Agagiet, en
hij verhoogde hem, en hij zette zijn stoel boven al de
vorsten, die bij hem waren. **2** En al de knechten des konings,
die in de poort des konings waren, neigden en bogen zich
neder voor Haman; want de koning had alzo van hem
bevolen; maar Mordechai neigde zich niet, en boog zich niet
neder. **3** Toen zeiden de knechten des konings, die in de
poort des konings waren, tot Mordechai: Waarom overtreedt
gij des konings gebod? **4** Het geschiedde nu, toen zij dit van
dag tot dag tot hem zeiden, en hij naar hen niet hoorde, zo
gaven zij het Haman te kennen, opdat zij zagen, of de
woorden van Mordechai bestaan zouden; want hij had hun
te kennen gegeven, dat hij een Jood was. **5** Toen Haman zag,
dat Mordechai zich niet neigde, noch zich voor hem
nederboog, zo werd Haman vervuld met grimmigheid. **6**
Doch hij verachtte in zijn ogen, dat hij aan Mordechai alleen
de hand zou slaan (want men had hem het volk van
Mordechai aangewezen); maar Haman zocht al de Joden, die
in het ganse koninkrijk van Ahasveros waren, namelijk het
volk van Mordechai, te verdelgen. **7** In de eerste maand
(deze is de maand Nisan) in het twaalfde jaar van den
koning Ahasveros, wierp men het Pur, dat is, het lot, voor
Hamans aangezicht, van dag tot dag, en van maand tot
maand, tot de twaalfde maand toe; deze is de maand Adar.

8 Want Haman had tot den koning Ahasveros gezegd: Er is
een volk, verstrooid en verdeeld onder de volken in al de
landschappen uws koninkrijks; en hun wetten zijn
verscheiden van de wetten aller volken; ook doen zij des
konings wetten niet; daarom is het den koning niet oorbaar
hen te laten blijven.

9 Indien het den koning goeddunkt, laat er geschreven
worden, dat men hen verdoe; zo zal ik tien duizend talenten
zilvers opwegen in de handen dergenen, die het werk doen,
om in des konings schatten te brengen. **10** Toen trok de
koning zijn ring van zijn hand, en hij gaf hem aan Haman,
den zoon van Hammedatha, den Agagiet, der Joden
tegenpartijder. **11** En de koning zeide tot Haman: Dat zilver
zij u geschonken, ook dat volk, om daarmede te doen, naar
dat het goed is in uw ogen. **12** Toen werden de schrijvers
des konings geroepen, in de eerste maand, op den
dertienden dag derzelve, en er werd geschreven naar alles,
wat Haman beval, aan de stadhouders des konings, en aan
de landvoogden, die over elk landschap waren, en aan de
vorsten van elk volk, elk landschap naar zijn schrift, en elk
volk naar zijn spraak; er werd geschreven in den naam van
den koning Ahasveros, en het werd met des konings ring
verzegeld. **13** De brieven nu werden gezonden door de hand
der lopers tot al de landschappen des konings, dat men zou
verdelgen, doden en verdoen al de Joden, van den jonge tot
den oude toe, de kleine kinderen en de vrouwen, op een
dag, op den dertienden der twaalfde maand (deze is de
maand Adar), en dat men hun buit zou roven. **14** De inhoud
van het schrift was, dat er een wet zou gegeven worden in
alle landschappen, openbaar aan alle volken, dat zij tegen
denzelfden dag zouden gereed zijn. **15** De lopers gingen uit,
voortgedrongen zijnde door het woord des konings, en de
wet werd uitgegeven in den burg Susan. En de koning en
Haman zaten en dronken, doch de stad Susan was verward.

Esther 4

1 Als Mordechai wist al wat er geschied was, zo verscheurde
Mordechai zijn klederen, en hij trok een zak aan met as; en
hij ging uit door het midden der stad, en hij riep met een
groot en bitter geroep. **2** En hij kwam tot voor de poort des
konings; want niemand mocht in des konings poort
inkomen, bekleed met een zak. **3** En in alle en een ieder
landschap en plaats, waar het woord des konings en zijn wet
aankwam, was een grote rouw onder de Joden, met vasten,
en geween, en misbaar; vele lagen in zakken en as. **4** Toen
kwamen Esthers jonge dochters en haar kamerlingen, en zij
gaven het haar te kennen; en het deed de koningin zeer
wee; en zij zond klederen om Mordechai aan te doen, en zijn
zak van hem af te doen; maar hij nam ze niet aan.

5 Toen riep Esther Hatach, een van de kamerlingen des
konings, welke hij voor haar gesteld had, en zij gaf hem
bevel aan Mordechai, om te weten wat dit, en waarom dit
ware.

6 Als Hatach uitging tot Mordechai, op de straat der stad,
die voor de poort des konings was, **7** Zo gaf Mordechai hem
te kennen al wat hem wedervaren was, en de verklaring van
het zilver, hetwelk Haman gezegd had te zullen wegen in de
schatten des konings, voor de Joden, om dezelve om te
brengen. **8** En hij gaf hem het afschrift der geschrevene wet,
die te Susan gegeven was, om hen te verdelgen, dat hij het
Esther liet zien, en haar te kennen gaf, en haar gebood, dat
zij tot den koning ging, om hem te smeken, en van hem te
verzoeken voor haar volk. **9** Hatach nu kwam, en gaf Esther
de woorden van Mordechai te kennen. **10** Toen zeide Esther
tot Hatach, en gaf hem bevel aan Mordechai:

11 Alle knechten des konings, en het volk, der
landschappen des konings, weten wel dat al wie tot den
koning ingaat in het binnenste voorhof, die niet geroepen is,
hij zij man of vrouw, zijn enig vonnis zij, dat men hem dode,
tenzij dat de koning den gouden scepter hem toereike,
opdat hij levend blijve; ik nu ben deze dertig dagen niet
geroepen om tot den koning in te komen. **12** En zij gaven de
woorden van Esther aan Mordechai te kennen. **13** Zo zeide
Mordechai, dat men Esther wederom zeggen zou: Beeld u
niet in, in uw ziel, dat gij zult ontkomen in het huis des
konings, meer dan al de andere Joden. **14** Want indien gij
enigszins zwijgen zult te dezer tijd, zo zal den Joden
verkwikking en verlossing uit een andere plaats ontstaan;
maar gij en uws vaders huis zult omkomen; en wie weet, of
gij niet om zulken tijd als deze is, tot dit koninkrijk geraakt
zijt. **15** Toen zeide Esther, dat men Mordechai weder
aanzeggen zou:

16 Ga, vergader al de Joden, die te Susan gevonden worden,
en vast voor mij, en eet of drinkt niet, in drie dagen, nacht
noch dag; ik en mijn jonge dochters zullen ook alzo vasten,
en alzo zal ik tot den koning ingaan, hetwelk niet naar de
wet is. Wanneer ik dan omkome, zo kom ik om. **17** Toen ging
Mordechai henen, en hij deed naar alles, wat Esther aan hem
geboden had.

Esther 5

1 Het geschiedde nu aan den derden dag, dat Esther een
koninklijk kleed aantrok, en stond in het binnenste voorhof
van des konings huis, tegenover het huis des konings; de
koning nu zat op zijn koninklijken troon, in het koninklijke
huis, tegenover de deur van het huis. **2** En het geschiedde,
toen de koning de koningin Esther zag, staande in het
voorhof, verkreeg zij genade in zijn ogen, zodat de koning
den gouden scepter, die in zijn hand was, Esther toereikte;
en Esther naderde, en roerde de spits des scepters aan. **3**
Toen zeide de koning tot haar: Wat is u, koningin Esther! of
wat is uw verzoek? Het zal u gegeven worden, ook tot de
helft des koninkrijks. **4** Esther nu zeide: Indien het den
koning goeddunkt, zo kome de koning met Haman heden tot
den maaltijd, dien ik hem bereid heb. **5** Toen zeide de
koning: Doet Haman spoeden, dat hij het bevel van Esther
doe. Als nu de koning met Haman tot den maaltijd, dien
Esther bereid had, gekomen was, **6** Zo zeide de koning tot
Esther op den maaltijd des wijns: Wat is uw bede? en zij zal
u gegeven worden; en wat is uw verzoek? Het zal
geschieden, ook tot de helft des koninkrijks.

7 Toen antwoordde Esther, en zeide: Mijn bede en verzoek
is: **8** Indien ik genade gevonden heb in de ogen des konings,
en indien het den koning goeddunkt, mij te geven mijn
bede, en mijn verzoek te doen, zo kome de koning met
Haman tot den maaltijd, dien ik hem bereiden zal; zo zal ik
morgen doen naar het bevel des konings. **9** Toen ging
Haman ten zelfden dage uit, vrolijk en goedsmoeds; maar
toen Haman Mordechai zag in de poort des konings, en dat
hij niet opstond, noch zich voor hem bewoog, zo werd
Haman vervuld met grimmigheid op Mordechai.

10 Doch Haman bedwong zich, en hij kwam tot zijn huis; en
hij zond henen, en liet zijn vrienden komen, en Zeres, zijn
huisvrouw. **11** En Haman vertelde hun de heerlijkheid zijns
rijkdoms, en de veelheid zijner zonen, en alles, waarin de
koning hem groot gemaakt had, en waarin hij hem verheven
had boven de vorsten en knechten des konings. **12** Verder
zeide Haman: Ook heeft de koningin Esther niemand met
den koning doen komen tot den maaltijd, dien zij bereid
heeft, dan mij; en ik ben ook tegen morgen van haar met
den koning genodigd. **13** Doch dit alles baat mij niet, zo
langen tijd als ik den Jood Mordechai zie zitten in de poort
des konings. **14** Toen zeide zijn huisvrouw Zeres tot hem,
mitsgaders al zijn vrienden: Men make een galg, vijftig ellen
hoog, en zeg morgen aan den koning, dat men Mordechai
daaraan hange; ga dan vrolijk met den koning tot dien
maaltijd. Deze raad nu dacht Haman goed, en hij deed de
galg maken.

Esther 6

1 In denzelfden nacht was de slaap van den koning
geweken, en hij zeide, dat men het boek der
gedachtenissen, de kronieken, brengen zou; en zij werden in
de tegenwoordigheid des konings gelezen. **2** En men vond
geschreven, dat Mordechai had te kennen gegeven van
Bigthana en Theres, twee kamerlingen des konings, uit de
dorpelwachters, die de hand zochten te leggen aan den
koning Ahasveros. **3** Toen zeide de koning: Wat eer en
verhoging is Mordechai hierover gedaan? En de jongelingen
des konings, zijn dienaars, zeiden: Aan hem is niets gedaan.
4 Toen zeide de koning: Wie is in het voorhof? (Haman nu
was gekomen in het buitenvoorhof van het huis des konings,
om den koning te zeggen, dat men Mordechai zou hangen
aan de galg, die hij hem had doen bereiden.)

5 En des konings jongelingen zeiden tot hem: Zie, Haman
staat in het voorhof. Toen zeide de koning: Dat hij inkome. **6**
Als Haman ingekomen was, zo zeide de koning tot hem: Wat
zal men met dien man doen, tot wiens eer de koning een
welbehagen heeft? Toen zeide Haman in zijn hart: Tot wien
heeft de koning een welbehagen, om hem eer te doen, meer
dan tot mij? **7** Daarom zeide Haman tot den koning: Den
man, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft, **8** Zal
men het koninklijke kleed brengen, dat de koning pleegt
aan te trekken, en het paard, waarop de koning pleegt te
rijden; en dat de koninklijke kroon op zijn hoofd gezet
worde. **9** En men zal dat kleed en dat paard geven in de
hand van een uit de vorsten des konings, van de grootste
heren, en men zal het dien man aantrekken, tot wiens eer de
koning een welbehagen heeft; en men zal hem op dat paard
doen rijden door de straten der stad, en men zal voor hem
roepen: Alzo zal men dien man doen, tot wiens eer de

koning een welbehagen heeft! **10** Toen zeide de koning tot
Haman: Haast u, neem dat kleed, en dat paard, gelijk als gij
gesproken hebt, en doe alzo aan Mordechai, den Jood, dien
aan de poort des konings zit; en laat niet een woord vallen
van alles, wat gij gesproken hebt. **11** En Haman nam dat
kleed en dat paard, en trok het kleed Mordechai aan, en
deed hem rijden door de straten der stad, en hij riep voor
hem: Alzo zal men dien man doen, tot wiens eer de koning
een welbehagen heeft! **12** Daarna keerde Mordechai
wederom tot de poort des konings; maar Haman werd
voortgedreven naar zijn huis, treurig en met bedekten
hoofde.

13 En Haman vertelde aan zijn huisvrouw Zeres en al zijn
vrienden al wat hem wedervaren was. Toen zeiden hem zijn
wijzen, en Zeres, zijn huisvrouw: Indien Mordechai, voor
wiens aangezicht gij hebt begonnen te vallen, van het zaad
der Joden is, zo zult gij tegen hem niet vermogen; maar gij
zult gewisselijk voor zijn aangezicht vallen. **14** Toen zij nog
met hem spraken, zo kwamen des konings kamerlingen
nabij, en zij haastten Haman tot den maaltijd te brengen,
dien Esther bereid had.

Esther 7

1 Toen de koning met Haman gekomen was, om te drinken
met de koningin Esther; **2** Zo zeide de koning tot Esther, ook
op den tweeden dag, op den maaltijd des wijns: Wat is uw
bede, koningin Esther! en zij zal u gegeven worden; en wat
is uw verzoek? Het zal geschieden, ook tot de helft des
koninkrijks. **3** Toen antwoordde de koningin Esther, en zeide:
Indien ik, o koning, genade in uw ogen gevonden heb, en
indien het den koning goeddunkt, men geve mij mijn leven,
om mijner bede wil, en mijn volk, om mijns verzoeks wil. **4**
Want wij zijn verkocht, ik en mijn volk, dat men ons
verdelge, dode en ombrenge. Indien wij nog tot knechten en
tot dienstmaagden waren verkocht geweest, ik zou
gezwegen hebben, ofschoon de onderdrukker de schade des
konings geenszins zou kunnen vergoeden. **5** Toen sprak de
koning Ahasveros, en zeide tot de koningin Esther: Wie is
die, en waar is diezelve, die zijn hart vervuld heeft, om alzo
te doen?

6 En Esther zeide: De man, de onderdrukker en vijand, is
deze boze Haman! Toen verschrikte Haman voor het
aangezicht des konings en der koningin. **7** En de koning
stond op in zijn grimmigheid van den maaltijd des wijns, en
ging naar den hof van het paleis. En Haman bleef staan, om
van de koningin Esther, aangaande zijn leven verzoek te
doen; want hij zag, dat het kwaad van de koning over hem
ten volle besloten was.

8 Toen de koning wederkwam uit den hof van het paleis in
het huis van den maaltijd des wijns, zo was Haman gevallen
op het bed, waarop Esther was. Toen zeide de koning: Zou
hij ook wel de koningin verkrachten bij mij in het huis? Het
woord ging uit des konings mond, en zij bedekten Hamans

aangezicht. **9** En Charbona, een van de kamerlingen, voor
het aanschijn des konings staande, zeide: Ook zie, de galg,
welke Haman gemaakt heeft voor Mordechai, die goed voor
den koning gesproken heeft, staat bij Hamans huis, vijftig
ellen hoog. Toen zeide de koning: Hang hem daaraan. **10**
Alzo hingen zij Haman aan de galg, die hij voor Mordechai
had doen bereiden; en de grimmigheid des konings werd
gestild.

Esther 8

1 Te dienzelfden dage gaf de koning Ahasveros aan de
koningin Esther het huis van Haman, den vijand der Joden;
en Mordechai kwam voor het aangezicht des konings, want
Esther had te kennen gegeven, wat hij voor haar was. **2** En
de koning toog zijn ring af, dien hij van Haman genomen
had, en gaf hem aan Mordechai; en Esther stelde Mordechai
over het huis van Haman. **3** En Esther sprak verder voor het
aangezicht des konings, en zij viel voor zijn voeten, en zij
weende, en zij smeekte hem, dat hij de boosheid van
Haman, den Agagiet, en zijn gedachte, die hij tegen de
Joden gedacht had, zou wegnemen.

4 De koning nu reikte den gouden scepter Esther toe. Toen
rees Esther op, en zij stond voor het aangezicht des konings.
5 En zij zeide: Indien het den koning goeddunkt, en indien
ik genade voor zijn aangezicht gevonden heb, en deze zaak
voor den koning recht is, en ik in zijn ogen aangenaam ben,
dat er geschreven worde, dat de brieven en de gedachte van
Haman, den zoon van Hammedatha, den Agagiet,
wederroepen worden, welke hij geschreven heeft, om de
Joden om te brengen, die in al de landschappen des konings
zijn. **6** Want hoe zal ik vermogen, dat ik aanzie het kwaad,
dat mijn volk treffen zal? En hoe zal ik vermogen, dat ik
aanzie het verderf van mijn geslacht? **7** Toen zeide de
koning Ahasveros tot de koningin Esther en tot Mordechai,
den Jood: Ziet, het huis van Haman heb ik Esther gegeven,
en hem heeft men aan de galg gehangen, omdat hij zijn
hand aan de Joden geslagen had.

8 Schrijft dan gijlieden voor de Joden, zoals het goed is in
uw ogen, in des konings naam, en verzegelt het met des
konings ring; want het schrift, dat in des konings naam

geschreven, en met des konings ring verzegeld is, is niet te
wederroepen. **9** Toen werden des konings schrijvers
geroepen, ter zelfder tijd, in de derde maand (zij is de
maand Sivan), op den drie en twintigsten derzelve, en er
werd geschreven naar alles, wat Mordechai gebood, aan de
Joden, en aan de stadhouders, en landvoogden, en oversten
der landschappen, die van Indie af tot aan Morenland
strekken, honderd zeven en twintig landschappen, een ieder
landschap naar zijn schrift, een ieder volk naar zijn spraak;
ook aan de Joden naar hun schrift en naar hun spraak. **10** En
men schreef in den naam van den koning Ahasveros, en men
verzegelde het met des konings ring; en men zond de
brieven door de hand der lopers te paard, rijdende op snelle
kemelen, op muildieren, van merrien geteeld; **11** Dat de
koning den Joden toeliet, die in elke stad waren, zich te
vergaderen, en voor hun leven te staan, om te verdelgen,
om te doden en om om te brengen alle macht des volks en
des landschaps, die hen benauwen zou, de kleine kinderen
en de vrouwen, en hun buit te roven; **12** Op een dag in al de
landschappen van den koning Ahasveros, op den dertienden
der twaalfde maand; deze is de maand Adar. **13** De inhoud
van dit geschrift was: dat een wet zou gegeven worden in
alle landschappen, openbaar aan alle volken; en dat de
Joden gereed zouden zijn tegen dien dag, om zich te wreken
aan hun vijanden. **14** De lopers, die op snelle kemelen reden
en op muildieren, togen snellijk uit, aangedreven zijnde
door het woord des konings. Deze wet nu werd gegeven op
den burg Susan. **15** En Mordechai ging uit van voor het
aangezicht des konings in een hemelsblauw en wit
koninklijk kleed, en met een grote gouden kroon, en met
een opperkleed van fijn linnen en purper; en de stad Susan
juichte en was vrolijk.

16 Bij de Joden was licht, en blijdschap, en vreugde, en eer;
17 Ook in alle en een ieder landschap, en in alle en een
iedere stad, ter plaatse, waar des konings woord en zijn wet

aankwam, daar was bij de Joden blijdschap en vreugde, maaltijden en vrolijke dagen; en velen uit de volken des lands werden Joden, want de vreze der Joden was op hen gevallen.

Esther 9

1 In de twaalfde maand nu (dezelve is de maand Adar), op
den dertienden dag derzelve, toen des konings woord en
zijn wet nabij gekomen was, dat men het doen zou, ten
dage, als de vijanden der Joden hoopten over hen te
heersen, zo is het omgekeerd, want de Joden heersten
zelven over hun haters. **2** Want de Joden vergaderden zich
in hun steden, in al de landschappen van den koning
Ahasveros, om de hand te slaan aan degenen, die hun
verderf zochten; en niemand bestond voor hen, want
hunlieder schrik was op al die volken gevallen. **3** En al de
oversten der landschappen, en de stadhouders, en
landvoogden, en die het werk des konings deden, verhieven
de Joden; want de vreze van Mordechai was op hen gevallen.
4 Want Mordechai was groot in het huis des konings, en zijn
gerucht ging uit door alle landschappen; want die man,
Mordechai, werd doorgaans groter. **5** De Joden nu sloegen op
al hun vijanden, met den slag des zwaards, en der doding,
en der verderving; en zij deden met hun haters naar hun
welbehagen. **6** En in den burg Susan hebben de Joden
gedood en omgebracht vijfhonderd mannen. **7** En
Parsandatha, en Dalfon, en Asfata, **8** En Poratha, en Adalia,
en Aridatha, **9** En Parmastha, en Arisai, en Aridai, en
Vaizatha, **10** De tien zonen van Haman, den zoon van
Hammedatha, den vijand der Joden, doodden zij; maar zij
sloegen hun handen niet aan den roof. **11** Ten zelfden dage
kwam voor den koning het getal der gedoden op den burg
Susan. **12** En de koning zeide tot de koningin Esther: Te
Susan op den burg hebben de Joden gedood en omgebracht
vijfhonderd mannen en de tien zonen van Haman; wat
hebben zij in al de andere landschappen des konings
gedaan? Wat is nu uw bede? en het zal u gegeven worden;
of wat is verder uw verzoek? het zal geschieden.

13 Toen zeide Esther: Dunkt het den koning goed, men late
ook morgen den Joden, die te Susan zijn, toe, te doen naar
het gebod van heden; en men hange de tien zonen van
Haman aan de galg. **14** Toen zeide de koning, dat men alzo
doen zou; en er werd een gebod gegeven te Susan, en men
hing de tien zonen van Haman op. **15** En de Joden, die te
Susan waren, vergaderden ook op den veertienden dag der
maand Adar, en zij doodden te Susan driehonderd mannen;
maar zij sloegen hun hand niet aan den roof. **16** De overige
Joden nu, die in de landschappen des konings waren,
vergaderden, opdat zij stonden voor hun leven, en rust
hadden van hun vijanden, en zij doodden onder hun haters
vijf en zeventig duizend; maar zij sloegen hun hand niet aan
den roof. **17** Dit geschiedde op den dertienden dag der
maand Adar; en op den veertienden derzelve rustten zij, en
zij maakten denzelven een dag der maaltijden en der
vreugde. **18** En de Joden, die te Susan waren, vergaderden
op den dertienden derzelve, en op den veertienden
derzelve; en zij rustten op den vijftienden derzelve, en zij
maakten denzelven een dag der maaltijden en der vreugde.
19 Daarom maakten de Joden van de dorpen, die in de
dorpsteden woonden, den veertienden dag der maand Adar
ter vreugde en maaltijden, en een vrolijken dag, en der
zending van delen aan elkander. **20** En Mordechai beschreef
deze geschiedenissen; en hij zond brieven aan al de Joden,
die in al de landschappen van den koning Ahasveros waren,
dien, die nabij, en dien, die verre waren,

21 Om over hen te bevestigen, dat zij zouden onderhouden
den veertienden dag der maand Adar, en den vijftienden
dag derzelve, in alle en in ieder jaar; **22** Naar de dagen, in
dewelke de Joden tot rust gekomen waren van hun vijanden,
en de maand, die hun veranderd was van droefenis in
blijdschap, en van rouw in een vrolijken dag; dat zij dezelve
dagen maken zouden tot dagen der maaltijden, en der
vreugde, en der zending van delen aan elkander, en der

gaven aan de armen. **23** En de Joden namen aan te doen,
wat zij begonnen hadden, en dat Mordechai aan hen
geschreven had. **24** Omdat Haman, de zoon van
Hammedatha, den Agagiet, aller Joden vijand, tegen de
Joden gedacht had hen om te brengen; en dat hij het Pur,
dat is, het lot had geworpen, om hen te verslaan, en om hen
om te brengen. **25** Maar als zij voor den koning gekomen
was, heeft hij door brieven bevolen, dat zijn boze gedachte,
die hij gedacht had over de Joden, op zijn hoofd zou
wederkeren; en men heeft hem en zijn zonen aan de galg
gehangen. **26** Daarom noemt men die dagen Purim, van den
naam van dat Pur. Hierom, vanwege al de woorden van dien
brief, en hetgeen zij zelven daarvan gezien hadden, en wat
tot hen overgekomen was, **27** Bevestigden de Joden, en
namen op zich en op hun zaad, en op allen, die zich tot hen
vervoegen zouden, dat men het niet overtrade, dat zij deze
twee dagen zouden houden, naar het voorschrift derzelve,
en naar den bestemden tijd derzelve, in alle en ieder jaar;
28 Dat deze dagen gedacht zouden worden en
onderhouden, in alle en elk geslacht, elk huisgezin, elk
landschap en elke stad; en dat deze dagen van Purim niet
zouden overtreden worden onder de Joden, en dat de
gedachtenis derzelve geen einde nemen zou bij hun zaad.
29 Daarna schreef de koningin Esther, de dochter van
Abichail, en Mordechai, de Jood, met alle macht, om dezen
brief van Purim ten tweeden male te bevestigen. **30** En hij
zond de brieven aan al de Joden, in de honderd zeven en
twintig landschappen van het koninkrijk van Ahasveros, met
woorden van vrede en trouw; **31** Dat zij deze dagen van
Purim bevestigen zouden op hun bestemde tijden, gelijk als
Mordechai, de Jood, over hen bevestigd had, en Esther, de
koningin, en gelijk als zij het bevestigd hadden voor
zichzelven en voor hun zaad; de zaken van het vasten en
hunlieder geroep. **32** En het bevel van Esther bevestigde de
geschiedenissen van deze Purim, en het werd in een boek
geschreven.

Esther 10

1 Daarna leide de koning Ahasveros schatting op het land,
en de eilanden der zee. **2** Al de werken nu zijner macht en
zijns gewelds, en de verklaring der grootheid van Mordechai,
denwelken de koning groot gemaakt heeft, zijn die niet
geschreven in het boek der kronieken der koningen van
Medie en Perzie? **3** Want de Jood Mordechai was de tweede
bij den koning Ahasveros, en groot bij de Joden, en
aangenaam bij de menigte zijner broederen, zoekende het
beste voor zijn volk, en sprekende voor den welstand van
zijn ganse zaad.

Job

Job 1

1 Er was een man in het land Uz, zijn naam was Job; en
dezelve man was oprecht, en vroom, en godvrezende, en
wijkende van het kwaad. **2** En hem werden zeven zonen en
drie dochteren geboren. **3** Daartoe was zijn vee zeven
duizend schapen, en drie duizend kemelen, en vijfhonderd
juk ossen, en vijfhonderd ezelinnen; ook was zijn dienstvolk
zeer veel; zodat deze man groter was dan al die van het
oosten. **4** En zijn zonen gingen, en maakten maaltijden in
ieders huis op zijn dag; en zij zonden henen, en nodigden
hun drie zusteren, om met hen te eten en te drinken.

5 Het geschiedde dan, als de dagen der maaltijden
omgegaan waren, dat Job henenzond, en hen heiligde en
des morgens vroeg opstond, en brandofferen offerde naar
hun aller getal; want Job zeide: Misschien hebben mijn
kinderen gezondigd, en God in hun hart gezegend. Alzo
deed Job al die dagen. **6** Er was nu een dag, als de kinderen
Gods kwamen, om zich voor den HEERE te stellen, dat de
satan ook in het midden van hen kwam.

7 Toen zeide de HEERE tot den satan: Van waar komt gij? En
de satan antwoordde den HEERE, en zeide: Van om te
trekken op de aarde, en van die te doorwandelen. **8** En de
HEERE zeide tot den satan: Hebt gij ook acht geslagen op
Mijn knecht Job? Want niemand is op de aarde gelijk hij, een
man oprecht en vroom, godvrezende en wijkende van het
kwaad. **9** Toen antwoordde de satan den HEERE, en zeide: Is
het om niet, dat Job God vreest? **10** Hebt Gij niet een
betuining gemaakt voor hem, en voor zijn huis, en voor al
wat hij heeft rondom? Het werk zijner handen hebt Gij
gezegend, en zijn vee is in menigte uitgebroken in den
lande. **11** Maar toch strek nu Uw hand uit, en tast aan alles,

wat hij heeft; zo hij U niet in Uw aangezicht zal zegenen? **12**
En de HEERE zeide tot den satan: Zie, al wat hij heeft, zij in
uw hand; alleen aan hem strek uw hand niet uit. En de satan
ging uit van het aangezicht des HEEREN. **13** Er was nu een
dag, als zijn zonen en zijn dochteren aten, en wijn dronken
in het huis van hun broeder, den eerstgeborene.

14 Dat een bode tot Job kwam, en zeide: De runderen waren
ploegende, en de ezelinnen weidende aan hun zijden. **15**
Doch de Sabeers deden een inval, en namen ze, en sloegen
de jongeren met de scherpte des zwaards; en ik ben maar
alleen ontkomen, om het u aan te zeggen. **16** Als deze nog
sprak, zo kwam een ander, en zeide: Het vuur Gods viel uit
den hemel, en ontstak onder de schapen en onder de
jongeren, en verteerde ze; en ik ben maar alleen ontkomen,
om het u aan te zeggen. **17** Als deze nog sprak, zo kwam
een ander, en zeide: De Chaldeen stelden drie hopen, en
vielen op de kemelen aan, en namen ze, en sloegen de
jongeren met de scherpte des zwaards; en ik ben maar
alleen ontkomen, om het u aan te zeggen. **18** Als deze nog
sprak, zo kwam een ander, en zeide: Uw zonen en uw
dochteren aten, en dronken wijn, in het huis van hun
broeder, den eerstgeborene; **19** En zie, een grote wind
kwam van over de woestijn, en stiet aan de vier hoeken van
het huis, en het viel op de jongelingen, dat ze stierven; en ik
ben maar alleen ontkomen, om het u aan te zeggen. **20** Toen
stond Job op, en scheurde zijn mantel, en schoor zijn hoofd,
en viel op de aarde, en boog zich neder;

21 En hij zeide: Naakt ben ik uit mijner moeders buik
gekomen, en naakt zal ik daarhenen wederkeren. De HEERE
heeft gegeven, en de HEERE heeft genomen; de Naam des
HEEREN zij geloofd! **22** In dit alles zondigde Job niet, en
schreef Gode niets ongerijmds toe.

Job 2

1 Wederom was er een dag, als de kinderen Gods kwamen,
om zich voor den HEERE te stellen, dat de satan ook in het
midden van hen kwam, om zich voor den HEERE te stellen.
2 Toen zeide de HEERE tot den satan: Van waar komt gij? En
de satan antwoordde den HEERE, en zeide: Van om te
trekken op de aarde, en van die te doorwandelen. **3** En de
HEERE zeide tot den satan: Hebt gij ook acht geslagen op
Mijn knecht Job? Want niemand is op de aarde gelijk hij, een
man, oprecht en vroom, godvrezende en wijkende van het
kwaad; en hij houdt nog vast aan zijn oprechtigheid, hoewel
gij Mij tegen hem opgehitst hebt, om hem te verslinden
zonder oorzaak. **4** Toen antwoordde de satan den HEERE, en
zeide: Huid voor huid, en al wat iemand heeft, zal hij geven
voor zijn leven. **5** Doch strek nu Uw hand uit, en tast zijn
gebeente en zijn vlees aan; zo hij U niet in Uw aangezicht
zal zegenen! **6** En de HEERE zeide tot den satan: Zie, hij zij
in uw hand, doch verschoon zijn leven. **7** Toen ging de satan
uit van het aangezicht des HEEREN, en sloeg Job met boze
zweren, van zijn voetzool af tot zijn schedel toe.

8 En hij nam zich een potscherf, om zich daarmede te
schrabben, en hij zat neder in het midden der as. **9** Toen
zeide zijn huisvrouw tot hem: Houdt gij nog vast aan uw
oprechtigheid? Zegen God, en sterf.

10 Maar hij zeide tot haar: Gij spreekt als een der zottinnen
spreekt; ja, zouden wij het goede van God ontvangen, en
het kwade niet ontvangen? In dit alles zondigde Job met zijn
lippen niet. **11** Als nu de drie vrienden van Job gehoord
hadden al dit kwaad, dat over hem gekomen was, kwamen
zij, ieder uit zijn plaats, Elifaz, de Themaniet, en Bildad, de
Suhiet, en Zofar, de Naamathiet; en zij waren het eens

geworden, dat zij kwamen om hem te beklagen, en om hem
te vertroosten.

12 En toen zij hun ogen van verre ophieven, kenden zij hem
niet, en hieven hun stem op, en weenden; daartoe
scheurden zij een ieder zijn mantel, en strooiden stof op hun
hoofden naar den hemel. **13** Alzo zaten zij met hem op de
aarde, zeven dagen en zeven nachten; en niemand sprak tot
hem een woord, want zij zagen, dat de smart zeer groot was.

Job 3

1 Daarna opende Job zijn mond, en vervloekte zijn dag. **2**
Want Job antwoordde en zeide: **3** De dag verga, waarin ik
geboren ben, en de nacht, waarin men zeide: Een knechtje
is ontvangen; **4** Diezelve dag zij duisternis; dat God naar
hem niet vrage van boven; en dat geen glans over hem
schijne; **5** Dat de duisternis en des doods schaduw hem
verontreinigen; dat wolken over hem wonen; dat hem
verschrikken de zwarte dampen des dags! **6** Diezelve nacht,
donkerheid neme hem in; dat hij zich niet verheuge onder
de dagen des jaars; dat hij in het getal der maanden niet
kome! **7** Ziet, diezelve nacht zij eenzaam; dat geen vrolijk
gezang daarin kome; **8** Dat hem vervloeken de vervloekers
des dags, die bereid zijn hun rouw te verwekken; **9** Dat de
sterren van zijn schemertijd verduisterd worden; hij wachte
naar het licht, en het worde niet; en hij zie niet de oogleden
des dageraads! **10** Omdat hij niet toegesloten heeft de
deuren mijns buiks, noch verborgen de moeite van mijn
ogen. **11** Waarom ben ik niet gestorven van de baarmoeder
af, en heb den geest gegeven, als ik uit den buik
voortkwam?

12 Waarom zijn mij de knieen voorgekomen, en waartoe de
borsten, opdat ik zuigen zou? **13** Want nu zou ik
nederliggen, en stil zijn; ik zou slapen, dan zou voor mij rust
wezen; **14** Met de koningen en raadsheren der aarde, die
voor zich woeste plaatsen bebouwden; **15** Of met de
vorsten, die goud hadden, die hun huizen met zilver
vervulden. **16** Of als een verborgene misdracht, zou ik niet
zijn; als de kinderkens, die het licht niet gezien hebben. **17**
Daar houden de bozen op van beroering, en daar rusten de
vermoeiden van kracht; **18** Daar zijn de gebondenen te
zamen in rust; zij horen de stem des drijvers niet. **19** De

kleine en de grote is daar; en de knecht vrij van zijn heer.
20 Waarom geeft Hij den ellendigen het licht, en het leven
den bitterlijk bedroefden van gemoed?

21 Die verlangen naar den dood, maar hij is er niet; en
graven daarnaar meer dan naar verborgene schatten; **22**
Die blijde zijn tot opspringens toe, en zich verheugen, als zij
het graf vinden; **23** Aan den man, wiens weg verborgen is,
en dien God overdekt heeft? **24** Want voor mijn brood komt
mijn zuchting; en mijn brullingen worden uitgestort als
water. **25** Want ik vreesde een vreze, en zij is mij
aangekomen; en wat ik schroomde, is mij overkomen. **26** Ik
was niet gerust; en was niet stil, en rustte niet; en de
beroering is gekomen.

Job 4

1 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zeide: **2** Zo wij
een woord opnemen tegen u, zult gij verdrietig zijn?
Nochtans wie zal zich van woorden kunnen onthouden? **3**
Zie, gij hebt velen onderwezen, en gij hebt slappe handen
gesterkt; **4** Uw woorden hebben den struikelende opgericht,
en de krommende knieen hebt gij vastgesteld; **5** Maar nu
komt het aan u, en gij zijt verdrietig; het raakt tot u, en gij
wordt beroerd. **6** Was niet uw vreze Gods uw hoop, en de
oprechtheid uwer wegen uw verwachting? **7** Gedenk toch,
wie is de onschuldige, die vergaan zij; en waar zijn de
oprechten verdelgd?

8 Maar gelijk als ik gezien heb: die ondeugd ploegen, en
moeite zaaien, maaien dezelve. **9** Van den adem Gods
vergaan zij, en van het geblaas van Zijn neus worden zij
verdaan. **10** De brulling des leeuws, en de stem des fellen
leeuws, en de tanden der jonge leeuwen worden verbroken.
11 De oude leeuw vergaat, omdat er geen roof is, en de
jongens eens oudachtigen leeuws worden verstrooid. **12**
Voorts is tot mij een woord heimelijk gebracht, en mijn oor
heeft een weinigje daarvan gevat;

13 Onder de gedachten van de gezichten des nachts, als
diepe slaap valt op de mensen; **14** Kwam mij schrik en
beving over, en verschrikte de veelheid mijner beenderen.
15 Toen ging voorbij mijn aangezicht een geest; hij deed het
haar mijns vleses te berge rijzen. **16** Hij stond, doch ik
kende zijn gedaante niet; een beeltenis was voor mijn ogen;
er was stilte, en ik hoorde een stem, zeggende: **17** Zou een
mens rechtvaardiger zijn dan God? Zou een man reiner zijn
dan zijn Maker? **18** Zie, op Zijn knechten zou Hij niet
vertrouwen; hoewel Hij in Zijn engelen klaarheid gesteld

heeft. **19** Hoeveel te min op degenen, die lemen huizen
bewonen, welker grondslag in het stof is? Zij worden
verbrijzeld voor de motten. **20** Van den morgen tot den
avond worden zij vermorzeld; zonder dat men er acht op
slaat, vergaan zij in eeuwigheid. **21** Verreist niet hun
uitnemendheid met hen? Zij sterven, maar niet in wijsheid.

Job 5

1 Roep nu, zal er iemand zijn, die u antwoorde? En tot wien
van de heiligen zult gij u keren? **2** Want den dwaze brengt
de toornigheid om, en de ijver doodt den slechte. **3** Ik heb
gezien een dwaas wortelende; doch terstond vervloekte ik
zijn woning. **4** Verre waren zijn zonen van heil; en zij werden
verbrijzeld in de poort, en er was geen verlosser. **5** Wiens
oogst de hongerige verteerde, dien hij ook tot uit de
doornen gehaald had; de struikrover slokte hun vermogen
in. **6** Want uit het stof komt het verdriet niet voort, en de
moeite spruit niet uit de aarde;

7 Maar de mens wordt tot moeite geboren; gelijk de
spranken der vurige kolen zich verheffen tot vliegen. **8** Doch
ik zou naar God zoeken, en tot God mijn aanspraak richten;
9 Die grote dingen doet, die men niet doorzoeken kan;
wonderen, die men niet tellen kan; **10** Die den regen geeft
op de aarde, en water zendt op de straten; **11** Om de
vernederden te stellen in het hoge; dat de rouwdragenden
door heil verheven worden. **12** Hij maakt te niet de
gedachten der arglistigen; dat hun handen niet een ding
uitrichten. **13** Hij vangt de wijzen in hun arglistigheid; dat
de raad der verdraaiden gestort wordt. **14** Des daags
ontmoeten zij de duisternis, en gelijk des nachts tasten zij in
den middag. **15** Maar Hij verlost den behoeftige van het
zwaard, van hun mond, en van de hand des sterken. **16** Zo
is voor den arme verwachting; en de boosheid stopt haar
mond toe. **17** Zie, gelukzalig is de mens, denwelken God
straft; daarom verwerp de kastijding des Almachtigen niet.

18 Want Hij doet smart aan, en Hij verbindt; Hij doorwondt,
en Zijn handen helen. **19** In zes benauwdheden zal Hij u
verlossen, en in de zevende zal u het kwaad niet aanroeren.

20 In den honger zal Hij u verlossen van den dood, en in
den oorlog van het geweld des zwaards. **21** Tegen den gesel
der tong zult gij verborgen wezen, en gij zult niet vrezen
voor de verwoesting, als zij komt. **22** Tegen de verwoesting
en tegen den honger zult gij lachen, en voor het gedierte
der aarde zult gij niet vrezen. **23** Want met de stenen des
velds zal uw verbond zijn, en het gedierte des velds zal met
u bevredigd zijn. **24** En gij zult bevinden, dat uw tent in
vrede is; en gij zult uw woning verzorgen, en zult niet feilen.
25 Ook zult gij bevinden, dat uw zaad menigvuldig wezen
zal, en uw spruiten als het kruid der aarde. **26** Gij zult in
ouderdom ten grave komen, gelijk de korenhoop te zijner
tijd opgevoerd wordt. **27** Zie dit, wij hebben het doorzocht,
het is alzo; hoor het, en bemerk gij het voor u.

Job 6

1 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Och, of mijn verdriet
recht gewogen wierd, en men mijn ellende samen in een
weegschaal ophief! **3** Want het zou nu zwaarder zijn dan het
zand der zeeen; daarom worden mijn woorden opgezwolgen.
4 Want de pijlen des Almachtigen zijn in mij, welker vurig
venijn mijn geest uitdrinkt; de verschrikkingen Gods rusten
zich tegen mij. **5** Rochelt ook de woudezel bij het jonge
gras? Loeit de os bij zijn voeder? **6** Wordt ook het
onsmakelijke gegeten zonder zout? Is er smaak in het witte
des dooiers? **7** Mijn ziel weigert uw woorden aan te roeren;
die zijn als mijn laffe spijze. **8** Och, of mijn begeerte kwame,
en dat God mijn verwachting gave;

9 En dat het Gode beliefde, dat Hij mij verbrijzelde, Zijn
hand losliet, en een einde met mij maakte! **10** Dat zou nog
mijn troost zijn, en zou mij verkwikken in den weedom, zo
Hij niet spaarde; want ik heb de redenen des Heiligen niet
verborgen gehouden. **11** Wat is mijn kracht, dat ik hopen
zou? Of welk is mijn einde, dat ik mijn leven verlengen zou?
12 Is mijn kracht stenen kracht? Is mijn vlees staal? **13** Is
dan mijn hulp niet in mij, en is de wijsheid uit mij
verdreven? **14** Aan hem, die versmolten is, zou van zijn
vriend weldadigheid geschieden; of hij zou de vreze des
Almachtigen verlaten.

15 Mijn broeders hebben trouwelooslijk gehandeld als een
beek; als de storting der beken gaan zij door; **16** Die
verdonkerd zijn van het ijs, en in dewelke de sneeuw zich
verbergt. **17** Ten tijde, als zij van hitte vervlieten, worden zij
uitgedelgd; als zij warm worden, verdwijnen zij uit haar
plaats. **18** De gangen haars wegs wenden zich ter zijde af;
zij lopen op in het woeste, en vergaan. **19** De reizigers van

Thema zien ze, de wandelaars van Scheba wachten op haar.
20 Zij worden beschaamd, omdat elkeen vertrouwde; als zij
daartoe komen, zo worden zij schaamrood. **21** Voorwaar,
alzo zijt gijlieden mij nu niets geworden; gij hebt gezien de
ontzetting, en gij hebt gevreesd. **22** Heb ik gezegd: Brengt
mij, en geeft geschenken voor mij van uw vermogen?

23 Of bevrijdt mij van de hand des verdrukkers, en verlost
mij van de hand der tirannen? **24** Leert mij, en ik zal
zwijgen, en geeft mij te verstaan, waarin ik gedwaald heb.
25 O, hoe krachtig zijn de rechte redenen! Maar wat bestraft
het bestraffen, dat van ulieden is? **26** Zult gij, om te
bestraffen, woorden bedenken, en zullen de redenen des
mismoedigen voor wind zijn? **27** Ook werpt gij u op een
wees; en gij graaft tegen uw vriend. **28** Maar nu, belieft het
u, wendt u tot mij, en het zal voor ulieder aangezicht zijn, of
ik liege. **29** Keert toch weder, laat er geen onrecht wezen, ja,
keert weder; nog zal mijn gerechtigheid daarin zijn. **30** Zou
onrecht op mijn tong wezen? Zou mijn gehemelte niet de
ellenden te verstaan geven?

Job 7

1 Heeft niet de mens een strijd op de aarde, en zijn zijn
dagen niet als de dagen des dagloners? **2** Gelijk de
dienstknecht hijgt naar de schaduw, en gelijk de dagloner
verwacht zijn werkloon; **3** Alzo zijn mij maanden der
ijdelheid ten erve geworden, en nachten der moeite zijn mij
voorbereid. **4** Als ik te slapen lig, dan zeg ik: Wanneer zal ik
opstaan, en Hij den avond afgemeten hebben? En ik word
zat van woelingen tot aan den schemertijd. **5** Mijn vlees is
met het gewormte en met het gruis des stofs bekleed; mijn
huid is gekliefd en verachtelijk geworden. **6** Mijn dagen zijn
lichter geweest dan een weversspoel, en zijn vergaan zonder
verwachting. **7** Gedenk, dat mijn leven een wind is; mijn oog
zal niet wederkomen, om het goede te zien.

8 Het oog desgenen, die mij nu ziet, zal mij niet zien; uw
ogen zullen op mij zijn; maar ik zal niet meer zijn. **9** Een
wolk vergaat en vaart henen; alzo die in het graf daalt, zal
niet weder opkomen. **10** Hij zal niet meer wederkeren tot
zijn huis, en zijn plaats zal hem niet meer kennen. **11** Zo zal
ik ook mijn mond niet wederhouden, ik zal spreken in
benauwdheid mijns geestes; ik zal klagen in bitterheid
mijner ziel. **12** Ben ik dan een zee, of walvis, dat Gij om mij
wachten zet? **13** Wanneer ik zeg: Mijn bedstede zal mij
vertroosten, mijn leger zal van mijn klacht wat wegnemen;
14 Dan ontzet Gij mij met dromen, en door gezichten
verschrikt Gij mij; **15** Zodat mijn ziel de verworging kiest;
den dood meer dan mijn beenderen. **16** Ik versmaad ze, ik
zal toch in der eeuwigheid niet leven; houd op van mij, want
mijn dagen zijn ijdelheid. **17** Wat is de mens, dat Gij hem
groot acht, en dat Gij Uw hart op hem zet?

18 En dat Gij hem bezoekt in elken morgenstond; dat Gij
hem in elken ogenblik beproeft? **19** Hoe lang keert Gij U niet
af van mij, en laat niet van mij af, totdat ik mijn speeksel
inzwelge? **20** Heb ik gezondigd, wat zal ik U doen, o
Mensenhoeder? Waarom hebt Gij mij U tot een tegenloop
gesteld, dat ik mijzelven tot een last zij? **21** En waarom
vergeeft Gij niet mijn overtreding, en doet mijn
ongerechtigheid niet weg? Want nu zal ik in het stof liggen;
en Gij zult mij vroeg zoeken, maar ik zal niet zijn.

Job 8

1 Toen antwoordde Bildad, de Suhiet, en zeide: **2** Hoe lang
zult gij deze dingen spreken, en de redenen uws monds een
geweldige wind zijn? **3** Zou dan God het recht verkeren, en
zou de Almachtige de gerechtigheid verkeren? **4** Indien uw
kinderen gezondigd hebben tegen Hem, Hij heeft hen ook in
de hand hunner overtreding geworpen. **5** Maar indien gij
naar God vroeg zoekt, en tot den Almachtige om genade
bidt; **6** Zo gij zuiver en recht zijt, gewisselijk zal Hij nu
opwaken, om uwentwil, en Hij zal de woning uwer
gerechtigheid volmaken. **7** Uw beginsel zal wel gering zijn;
maar uw laatste zal zeer vermeerderd worden. **8** Want vraag
toch naar het vorige geslacht, en bereid u tot de
onderzoeking hunner vaderen.

9 Want wij zijn van gisteren en weten niet; dewijl onze
dagen op de aarde een schaduw zijn. **10** Zullen die u niet
leren, tot u spreken, en uit hun hart redenen voortbrengen?
11 Verheft zich de bieze zonder slijk? Groeit het rietgras
zonder water? **12** Als het nog in zijn groenigheid is, hoewel
het niet afgesneden wordt, nochtans verdort het voor alle
gras. **13** Alzo zijn de paden van allen, die God vergeten; en
de verwachting des huichelaars zal vergaan. **14** Van
denwelke zijn hoop walgen zal; en zijn vertrouwen zal zijn
een huis der spinnekop. **15** Hij zal op zijn huis leunen, maar
het zal niet bestaan; hij zal zich daaraan vasthouden, maar
het zal niet staande blijven. **16** Hij is sappig voor de zon, en
zijn scheuten gaan over zijn hof uit. **17** Zijn wortelen worden
bij de springader ingevlochten; hij ziet een stenige plaats.
18 Maar als God hem verslindt uit zijn plaats, zo zal zij hem
loochenen, zeggende: Ik heb u niet gezien. **19** Zie, dat is de
vreugde zijns wegs; en uit het stof zullen anderen

voortspruiten. **20** Zie, God zal den oprechte niet verwerpen;
Hij vat ook de boosdoeners niet bij de hand;

21 Totdat Hij uw mond met gelach vervulle, en uw lippen
met gejuich. **22** Uw haters zullen met schaamte bekleed
worden; en de tent der goddelozen zal niet meer zijn.

Job 9

1 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Waarlijk, ik weet, dat het
zo is; want hoe zou de mens rechtvaardig zijn bij God? **3** Zo
Hij lust heeft, om met hem te twisten, niet een uit duizend
zal hij Hem beantwoorden. **4** Hij is wijs van hart, en sterk
van kracht; wie heeft zich tegen Hem verhard, en vrede
gehad? **5** Die de bergen verzet, dat zij het niet gewaar
worden, Die ze omkeert in Zijn toorn; **6** Die de aarde
beweegt uit haar plaats, dat haar pilaren schudden; **7** Die de
zon gebiedt, en zij gaat niet op; en verzegelt de sterren; **8**
Die alleen de hemelen uitbreidt, en treedt op de hoogten der
zee; **9** Die den Wagen maakt, den Orion, en het
Zevengesternte, en de binnenkameren van het Zuiden; **10**
Die grote dingen doet, die men niet doorzoeken kan; en
wonderen, die men niet tellen kan. **11** Zie, Hij zal voor mij
henengaan, en ik zal Hem niet zien; en Hij zal voorbijgaan,
en ik zal Hem niet merken. **12** Zie, Hij zal roven, wie zal het
Hem doen wedergeven? Wie zal tot Hem zeggen: Wat doet
Gij? **13** God zal Zijn toorn niet afkeren; onder Hem worden
gebogen de hovaardige helpers. **14** Hoeveel te min zal ik
Hem antwoorden, en mijn woorden uitkiezen tegen Hem?

15 Denwelken ik, zo ik rechtvaardig ware, niet zou
antwoorden; mijn Rechter zal ik om genade bidden. **16**
Indien ik roep, en Hij mij antwoordt; ik zal niet geloven, dat
Hij mijn stem ter ore genomen heeft. **17** Want Hij vermorzelt
mij door een onweder, en vermenigvuldigt mijn wonden
zonder oorzaak. **18** Hij laat mij niet toe mijn adem te
verhalen; maar Hij verzadigt mij met bitterheden. **19** Zo het
aan de kracht komt, zie, Hij is sterk; en zo het aan het recht
komt, wie zal mij dagvaarden? **20** Zo ik mij rechtvaardig,
mijn mond zal mij verdoemen; ben ik oprecht, Hij zal mij
toch verkeerd verklaren. **21** Ben ik oprecht, zo acht ik toch

mijn ziel niet; ik versmaad mijn leven. **22** Dat is een ding,
daarom zeg ik: Den oprechte en den goddeloze verdoet Hij.

23 Als de gesel haastelijk doodt, bespot Hij de verzoeking
der onschuldigen. **24** De aarde wordt gegeven in de hand
des goddelozen; Hij overdekt het aangezicht harer
rechteren; zo niet, wie is Hij dan? **25** En mijn dagen zijn
lichter geweest dan een loper; zij zijn weggevloden, zij
hebben het goede niet gezien.

26 Zij zijn voorbijgevaren met jachtschepen; gelijk een
arend naar het aas toevliegt. **27** Indien mijn zeggen is: Ik zal
mijn klacht vergeten, en ik zal mijn gebaar laten varen, en
mij verkwikken; **28** Zo schroom ik voor al mijn smarten; ik
weet, dat Gij mij niet onschuldig zult houden. **29** Ik zal toch
goddeloos zijn; waarom dan zal ik ijdellijk arbeiden? **30**
Indien ik mij wasse met sneeuwwater, en mijn handen
zuivere met zeep; **31** Dan zult Gij mij in de gracht induiken,
en mijn klederen zullen van mij gruwen. **32** Want Hij is niet
een man, als ik, dien ik antwoorden zou, zo wij te zamen in
het gericht kwamen. **33** Er is geen scheidsman tussen ons,
die zijn hand op ons beiden leggen mocht. **34** Dat Hij van op
mij Zijn roede wegdoe, en dat Zijn verschrikking mij niet
verbaasd make; **35** Zo zal ik spreken, en Hem niet vrezen;
want zodanig ben ik niet bij mij.

Job 10

1 Mijn ziel is verdrietig over mijn leven; ik zal mijn klacht op
mij laten; ik zal spreken in bitterheid mijner ziel. **2** Ik zal tot
God zeggen: Verdoem mij niet; doe mij weten, waarover Gij
met mij twist. **3** Is het U goed, dat Gij verdrukt, dat Gij
verwerpt den arbeid Uwer handen, en over den raad der
goddelozen schijnsel geeft? **4** Hebt Gij vleselijke ogen, ziet
Gij, gelijk een mens ziet? **5** Zijn Uw dagen als de dagen van
een mens? Zijn Uw jaren als de dagen eens mans? **6** Dat Gij
onderzoekt naar mijn ongerechtigheid, en naar mijn zonde
verneemt? **7** Het is Uw wetenschap, dat ik niet goddeloos
ben; nochtans is er niemand, die uit Uw hand verlosse. **8** Uw
handen doen mij smart aan, hoewel zij mij gemaakt hebben,
te zamen rondom mij zijn zij, en Gij verslindt mij.

9 Gedenk toch, dat Gij mij als leem bereid hebt, en mij tot
stof zult doen wederkeren. **10** Hebt Gij mij niet als melk
gegoten, en mij als een kaas doen runnen? **11** Met vel en
vlees hebt Gij mij bekleed; met beenderen ook en zenuwen
hebt Gij mij samengevlochten; **12** Benevens het leven hebt
Gij weldadigheid aan mij gedaan, en Uw opzicht heeft mijn
geest bewaard. **13** Maar deze dingen hebt Gij verborgen in
Uw hart; ik weet, dat dit bij U geweest is. **14** Indien ik
zondig, zo zult Gij mij waarnemen, en van mijn misdaad zult
Gij mij niet onschuldig houden.

15 Zo ik goddeloos ben, wee mij! En ben ik rechtvaardig, ik
zal mijn hoofd niet opheffen; ik ben zat van schande, maar
aanzie mijn ellende. **16** Want zij verheft zich; gelijk een felle
leeuw jaagt Gij mij; Gij keert weder en stelt U wonderlijk
tegen mij. **17** Gij vernieuwt Uw getuigen tegenover mij, en
vermenigvuldigt Uw toorn tegen mij; verwisselingen, ja, een
heirleger, zijn tegen mij. **18** En waarom hebt Gij mij uit de

baarmoeder voortgebracht? Och, dat ik den geest gegeven
had, en geen oog mij gezien had! **19** Ik zou zijn, alsof ik niet
geweest ware; van moeders buik zou ik tot het graf gebracht
zijn geweest. **20** Zijn mijn dagen niet weinig? Houd op, zet
van mij af, dat ik mij een weinig verkwikke; **21** Eer ik
henenga (en niet wederkom) in een land der duisternis en
der schaduwe des doods; **22** Een stikdonker land, als de
duisternis zelve, de schaduwe des doods, en zonder
ordeningen, en het geeft schijnsel als de duisternis.

Job 11

1 Toen antwoordde Zofar, de Naamathiet, en zeide: **2** Zou de
veelheid der woorden niet beantwoord worden, en zou een
klapachtig man recht hebben? **3** Zouden uw leugenen de
lieden doen zwijgen, en zoudt gij spotten, en niemand u
beschamen? **4** Want gij hebt gezegd: Mijn leer is zuiver, en
ik ben rein in uw ogen. **5** Maar gewisselijk, och, of God
sprak, en Zijn lippen tegen u opende; **6** En u bekend maakte
de verborgenheden der wijsheid, omdat zij dubbel zijn in
wezen! Daarom weet, dat God voor u vergeet van uw
ongerechtigheid. **7** Zult gij de onderzoeking Gods vinden?
Zult gij tot de volmaaktheid toe den Almachtige vinden?

8 Zij is als de hoogten der hemelen, wat kunt gij doen?
Dieper dan de hel, wat kunt gij weten? **9** Langer dan de
aarde is haar maat, en breder dan de zee. **10** Indien Hij
voorbijgaat, opdat Hij overlevere of vergadere, wie zal dan
Hem afkeren? **11** Want Hij kent de ijdele lieden, en Hij ziet
de ondeugd; zou Hij dan niet aanmerken? **12** Dan zal een
verstandeloos man kloekzinnig worden; hoewel de mens als
het veulen eens woudezels geboren is. **13** Indien gij uw hart
bereid hebt, zo breid uw handen tot Hem uit.

14 Indien er ondeugd in uw hand is, doe die verre weg; en
laat het onrecht in uw tenten niet wonen. **15** Want dan zult
gij uw aangezicht opheffen uit de gebreken, en zult vast
wezen, en niet vrezen. **16** Want gij zult de moeite vergeten,
en harer gedenken als der wateren, die voorbijgegaan zijn.
17 Ja, uw tijd zal klaarder dan de middag oprijzen; gij zult
uitvliegen, als de morgenstond zult gij zijn. **18** En gij zult
vertrouwen, omdat er verwachting zal zijn; en gij zult
graven, gerustelijk zult gij slapen; **19** En gij zult
nederliggen, en niemand zal u verschrikken; en velen zullen

uw aangezicht smeken. **20** Maar de ogen der goddelozen
zullen bezwijken, en de toevlucht zal van hen vergaan; en
hun verwachting zal zijn de uitblazing der ziel.

Job 12

1 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Trouwens, omdat
gijlieden het volk zijt, zo zal de wijsheid met ulieden
sterven! **3** Ik heb ook een hart even als gijlieden, ik zwicht
niet voor u; en bij wien zijn niet dergelijke dingen? **4** Ik ben
het, die zijn vriend een spot is, maar roepende tot God, Die
hem verhoort; de rechtvaardige en oprechte is een spot. **5**
Hij is een verachte fakkel, naar de mening desgenen, die
gerust is; hij is gereed met den voet te struikelen. **6** De
tenten der verwoesters hebben rust, en die God tergen,
hebben verzekerdheden, om hetgene God met Zijn hand
toebrengt.

7 En waarlijk, vraag toch de beesten, en elkeen van die zal
het u leren; en het gevogelte des hemels, dat zal het u te
kennen geven. **8** Of spreek tot de aarde, en zij zal het u
leren; ook zullen het u de vissen der zee vertellen. **9** Wie
weet niet uit alle deze, dat de hand des HEEREN dit doet?
10 In Wiens hand de ziel is van al wat leeft, en de geest van
alle vlees des mensen. **11** Zal niet het oor de woorden
proeven, gelijk het gehemelte voor zich de spijze smaakt?
12 In de stokouden is de wijsheid, en in de langheid der
dagen het verstand.

13 Bij Hem is wijsheid en macht; Hij heeft raad en verstand.
14 Ziet, Hij breekt af, en het zal niet herbouwd worden; Hij
besluit iemand, en er zal niet opengedaan worden. **15** Ziet,
Hij houdt de wateren op, en zij drogen uit; ook laat Hij ze uit,
en zij keren de aarde om. **16** Bij Hem is kracht en wijsheid;
Zijns is de dwalende, en die doet dwalen. **17** Hij voert de
raadsheren beroofd weg, en de rechters maakt Hij uitzinnig,
18 Den band der koningen maakt Hij los, en Hij bindt den
gordel aan hun lenden. **19** Hij voert de oversten beroofd

weg, en de machtigen keert Hij om. **20** Hij beneemt den
getrouwen de spraak, en der ouden oordeel neemt Hij weg.
21 Hij giet verachting over de prinsen uit, en Hij verslapt
den riem der geweldigen. **22** Hij openbaart de diepten uit de
duisternis, en des doods schaduwe brengt Hij voort in het
licht. **23** Hij vermenigvuldigt de volken, en verderft ze; Hij
breidt de volken uit, en leidt ze. **24** Hij neemt het hart van
de hoofden des volks der aarde weg, en doet hen dwalen in
het woeste, waar geen weg is. **25** Zij tasten in de duisternis,
waar geen licht is; en Hij doet hen dwalen, als een
dronkaard.

Job 13

1 Ziet, dat alles heeft mijn oog gezien, mijn oor gehoord en
verstaan. **2** Gelijk gijlieden het weet, weet ik het ook; ik
zwicht niet voor u. **3** Maar ik zal tot den Almachtige spreken,
en ben belust mij te verdedigen voor God. **4** Want
gewisselijk, gij zijt leugenstoffeerders; gij allen zijt nietige
medicijnmeesters. **5** Och, of gij gans stilzweegt! Dat zou
ulieden voor wijsheid wezen. **6** Hoort toch mijn verdediging,
en merkt op de twistingen mijner lippen. **7** Zult gij voor God
onrecht spreken, en zult gij voor Hem bedriegerij spreken? **8**
Zult gij Zijn aangezicht aannemen? Zult gij voor God
twisten? **9** Zal het goed zijn, als Hij u zal onderzoeken? Zult
gij met Hem spotten, gelijk men met een mens spot? **10** Hij
zal u gewisselijk bestraffen, zo gij in het verborgene het
aangezicht aanneemt. **11** Zal u niet Zijn hoogheid
verschrikken, en Zijn vreze over u vallen? **12** Uw
gedachtenissen zijn gelijk as, uw hoogten als hoogten van
leem. **13** Houdt stil van mij, opdat ik spreke, en er ga over
mij, wat het zij.

14 Waarom zou ik mijn vlees in mijn tanden nemen, en mijn
ziel in mijn hand stellen? **15** Ziet, zo Hij mij doodde, zou ik
niet hopen? Evenwel zal ik mijn wegen voor Zijn aangezicht
verdedigen. **16** Ook zal Hij mij tot zaligheid zijn; maar een
huichelaar zal voor Zijn aangezicht niet komen. **17** Hoort
naarstiglijk mijn rede, en mijn aanwijzing met uw oren. **18**
Ziet nu, ik heb het recht ordentelijk gesteld; ik weet, dat ik
rechtvaardig zal verklaard worden. **19** Wie is hij, die met mij
twist? Wanneer ik nu zweeg, zo zou ik den geest geven. **20**
Alleenlijk doe twee dingen niet met mij; dan zal ik mij van
Uw aangezicht niet verbergen. **21** Doe Uw hand verre van
op mij, en Uw verschrikking make mij niet verbaasd. **22**
Roep dan, en ik zal antwoorden; of ik zal spreken, en geef

mij antwoord. **23** Hoeveel misdaden en zonden heb ik? Maak
mijn overtreding en mijn zonden mij bekend.

24 Waarom verbergt Gij Uw aangezicht, en houdt mij voor
Uw vijand? **25** Zult Gij een gedreven blad verbrijzelen, en
zult Gij een drogen stoppel vervolgen? **26** Want Gij schrijft
tegen mij bittere dingen; en Gij doet mij erven de misdaden
mijner jonkheid. **27** Gij legt ook mijn voeten in den stok, en
neemt waar al mijn paden; Gij drukt U in de wortelen mijner
voeten, **28** En hij veroudert als een verrotting, als een kleed,
dat de mot opeet.

Job 14

1 De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen, en
zat van onrust. **2** Hij komt voort als een bloem, en wordt
afgesneden; ook vlucht hij als een schaduw, en bestaat niet.
3 Nog doet Gij Uw ogen over zulk een open; en Gij betrekt
mij in het gericht met U. **4** Wie zal een reine geven uit den
onreine? Niet een. **5** Dewijl zijn dagen bestemd zijn, het
getal zijner maanden bij U is, en Gij zijn bepalingen
gemaakt hebt, die hij niet overgaan zal; **6** Wend U van hem
af, dat hij rust hebbe, totdat hij als een dagloner aan zijn
dag een welgevallen hebbe. **7** Want voor een boom, als hij
afgehouwen wordt, is er verwachting, dat hij zich nog zal
veranderen, en zijn scheut niet zal ophouden.

8 Indien zijn wortel in de aarde veroudert, en zijn stam in
het stof versterft; **9** Hij zal van den reuk der wateren weder
uitspruiten, en zal een tak maken, gelijk een plant. **10** Maar
een man sterft, als hij verzwakt is, en de mens geeft den
geest, waar is hij dan? **11** De wateren verlopen uit een meer,
en een rivier droogt uit en verdort; **12** Alzo ligt de mens
neder, en staat niet op; totdat de hemelen niet meer zijn,
zullen zij niet opwaken, noch uit hun slaap opgewekt
worden. **13** Och, of Gij mij in het graf verstaakt, mij
verborgt, totdat Uw toorn zich afkeerde; dat Gij mij een
bepaling steldet, en mijner gedachtig waart! **14** Als een man
gestorven is, zal hij weder leven? Ik zou al de dagen mijns
strijds hopen, totdat mijn verandering komen zou. **15** Dat
Gij zoudt roepen, en ik U zou antwoorden, dat Gij tot het
werk Uwer handen zoudt begerig zijn. **16** Maar nu telt Gij
mijn treden; Gij bewaart mij niet om mijner zonden wil.

17 Mijn overtreding is in een bundeltje verzegeld, en Gij
pakt mijn ongerechtigheid opeen. **18** En voorwaar, een berg

vallende vergaat, en een rots wordt versteld uit haar plaats;
19 De wateren vermalen de stenen, het stof der aarde
overstelpt het gewas, dat van zelf daaruit voortkomt; alzo
verderft Gij de verwachting des mensen. **20** Gij overweldigt
hem in eeuwigheid, en hij gaat heen; veranderende zijn
gelaat, zo zendt Gij hem weg. **21** Zijn kinderen komen tot
eer, en hij weet het niet; of zij worden klein, en hij let niet op
hen. **22** Maar zijn vlees, nog aan hem zijnde, heeft smart; en
zijn ziel, in hem zijnde, heeft rouw.

Job 15

1 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zeide: **2** Zal een wijs man winderige wetenschap voor antwoord geven, en zal hij zijn buik vullen met oostenwind? **3** Bestraffende door woorden, die niet baten, en door redenen, met dewelke hij geen voordeel doet? **4** Ja, gij vernietigt de vreze, en neemt het gebed voor het aangezicht Gods weg. **5** Want uw mond leert uw ongerechtigheid, en gij hebt de tong der arglistigen verkoren. **6** Uw mond verdoemt u, en niet ik; en uw lippen getuigen tegen u. **7** Zijt gij de eerste een mens geboren? Of zijt gij voor de heuvelen voortgebracht? **8** Hebt gij den verborgen raad Gods gehoord, en hebt gij de wijsheid naar u getrokken? **9** Wat weet gij, dat wij niet weten? Wat verstaat gij, dat bij ons niet is? **10** Onder ons is ook een grijze, ja, een stokoude, meerder van dagen dan uw vader. **11** Zijn de vertroostingen Gods u te klein, en schuilt er enige zaak bij u? **12** Waarom rukt uw hart u weg, en waarom wenken uw ogen? **13** Dat gij uw geest keert tegen God, en zulke redenen uit uw mond laat uitgaan. **14** Wat is de mens, dat hij zuiver zou zijn, en die geboren is van een vrouw, dat hij rechtvaardig zou zijn? **15** Zie, op Zijn heiligen zou Hij niet vertrouwen, en de hemelen zijn niet zuiver in Zijn ogen. **16** Hoeveel te meer is een man gruwelijk en stinkende, die het onrecht indrinkt als water? **17** Ik zal u wijzen, hoor mij aan, en hetgeen ik gezien heb, dat zal ik vertellen;

18 Hetwelk de wijzen verkondigd hebben, en men voor hun vaderen niet verborgen heeft; **19** Denwelken alleen het land gegeven was, en door welker midden niemand vreemds doorging. **20** Te allen dage doet de goddeloze zichzelven weedom aan; en weinige jaren in getal zijn voor den tiran weggelegd. **21** Het geluid der verschrikkingen is in zijn oren; in den vrede zelven komt de verwoester hem over. **22**

Hij gelooft niet uit de duisternis weder te keren, maar dat hij
beloerd wordt ten zwaarde. **23** Hij zwerft heen en weder om
brood, waar het zijn mag; hij weet, dat bij zijn hand gereed
is de dag der duisternis. **24** Angst en benauwdheid
verschrikken hem; zij overweldigt hem, gelijk een koning,
bereid ten strijde. **25** Want hij strekt tegen God zijn hand
uit, en tegen den Almachtige stelt hij zich geweldiglijk aan.
26 Hij loopt tegen Hem aan met den hals, met zijn dikke,
hoog verhevene schilden; **27** Omdat hij zijn aangezicht met
zijn vet bedekt heeft, en rimpelen gemaakt om de
weekdarmen; **28** En heeft bewoond verdelgde steden, en
huizen, die men niet bewoonde, die gereed waren tot steen
hopen te worden. **29** Hij zal niet rijk worden, en zijn
vermogen zal niet bestaan; en hun volmaaktheid zal zich
niet uitbreiden op de aarde. **30** Hij zal van de duisternis niet
ontwijken, de vlam zal zijn scheut verdrogen; hij zal wijken
door het geblaas zijns monds. **31** Hij betrouwe niet op
ijdelheid, waardoor hij verleid wordt; want ijdelheid zal zijn
vergelding wezen. **32** Als zijn dag nog niet is, zal hij vervuld
worden; want zijn tak zal niet groenen. **33** Men zal zijn
onrijpe druiven afrukken, als van een wijnstok, en zijn
bloeisel afwerpen, als van een olijfboom. **34** Want de
vergadering der huichelaren wordt eenzaam, en het vuur
verteert de tenten der geschenken. **35** Zijn ontvangen
moeite, en baren ijdelheid, en hun buik richt bedrog aan.

Job 16

1 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Ik heb vele dergelijke
dingen gehoord; gij allen zijt moeilijke vertroosters. **3** Zal er
een einde zijn aan de winderige woorden? Of wat stijft u, dat
gij alzo antwoordt? **4** Zou ik ook, als gijlieden, spreken,
indien uw ziel ware in mijner ziele plaats? Zou ik woorden
tegen u samenhopen, en zou ik over u met mijn hoofd
schudden? **5** Ik zou u versterken met mijn mond, en de
beweging mijner lippen zou zich inhouden. **6** Zo ik spreek,
mijn smart wordt niet ingehouden; en houd ik op, wat gaat
er van mij weg?

7 Gewisselijk, Hij heeft mij nu vermoeid; Gij hebt mijn ganse
vergadering verwoest. **8** Dat Gij mij rimpelachtig gemaakt
hebt, is tot een getuige; en mijn magerheid staat tegen mij
op, zij getuigt in mijn aangezicht. **9** Zijn toorn verscheurt, en
Hij haat mij; Hij knerst over mij met Zijn tanden; mijn
wederpartijder scherpt zijn ogen tegen mij. **10** Zij gapen
met hun mond tegen mij; zij slaan met smaadheid op mijn
kinnebakken; zij vervullen zich te zamen aan mij. **11** God
heeft mij den verkeerde overgegeven, en heeft mij
afgewend in de handen der goddelozen. **12** Ik had rust,
maar Hij heeft mij verbroken, en bij mijn nek gegrepen, en
mij verpletterd; en Hij heeft mij Zich tot een doelwit
opgericht. **13** Zijn schutters hebben mij omringd; Hij heeft
mijn nieren doorspleten, en niet gespaard; Hij heeft mijn gal
op de aarde uitgegoten. **14** Hij heeft mij gebroken met breuk
op breuk; Hij is tegen mij aangelopen als een geweldige. **15**
Ik heb een zak over mijn huid genaaid; ik heb mijn hoorn in
het stof gedaan. **16** Mijn aangezicht is gans bemodderd van
wenen, en over mijn oogleden is des doods schaduw. **17**
Daar toch geen wrevel in mijn handen is, en mijn gebed
zuiver is.

18 O, aarde! bedek mijn bloed niet; en voor mijn geroep zij
geen plaats. **19** Ook nu, zie, in den hemel is mijn Getuige,
en mijn Getuige in de hoogten. **20** Mijn vrienden zijn mijn
bespotters; doch mijn oog druipt tot God. **21** Och, mocht
men rechten voor een man met God, gelijk een kind des
mensen voor zijn vriend. **22** Want weinige jaren in getal
zullen er nog aankomen, en ik zal het pad henengaan,
waardoor ik niet zal wederkeren.

Job 17

1 Mijn geest is verdorven, mijn dagen worden uitgeblust, de
graven zijn voor mij. **2** Zijn niet bespotters bij mij, en
overnacht niet mijn oog in hunlieder verbittering? **3** Zet
toch bij, stel mij een borg bij U; wie zal hij zijn? Dat in mijn
hand geklapt worde. **4** Want hun hart hebt Gij van kloek
verstand verborgen; daarom zult Gij hen niet verhogen. **5**
Die met vleiing den vrienden wat aanzegt, ook zijner
kinderen ogen zullen versmachten. **6** Doch Hij heeft mij tot
een spreekwoord der volken gesteld; zodat ik een
trommelslag ben voor ieders aangezicht. **7** Daarom is mijn
oog door verdriet verdonkerd, en al mijn ledematen zijn
gelijk een schaduw. **8** De oprechten zullen hierover verbaasd
zijn, en de onschuldige zal zich tegen den huichelaar
opmaken; **9** En de rechtvaardige zal zijn weg vasthouden,
en die rein van handen is, zal in sterkte toenemen. **10** Maar
toch gij allen, keert weder, en komt nu; want ik vind onder u
geen wijze.

11 Mijn dagen zijn voorbijgegaan; uitgerukt zijn mijn
gedachten, de bezittingen mijns harten. **12** Den nacht
verstellen zij in den dag; het licht is nabij den ondergang
vanwege de duisternis. **13** Zo ik wacht, het graf zal mijn
huis wezen; in de duisternis zal ik mijn bed spreiden. **14** Tot
de groeve roep ik: Gij zijt mijn vader! Tot het gewormte: Mijn
moeder, en mijn zuster! **15** Waar zou dan nu mijn
verwachting wezen? Ja, mijn verwachting, wie zal ze
aanschouwen? **16** Zij zullen ondervaren met de handbomen
des grafs, als er rust te zamen in het stof wezen zal.

Job 18

1 Toen antwoordde Bildad, de Suhiet, en zeide: **2** Hoe lang is
het, dat gijlieden een einde van woorden zult maken? Merkt
op, en daarna zullen wij spreken. **3** Waarom worden wij
geacht als beesten, en zijn onrein in ulieder ogen? **4** O gij,
die zijn ziel verscheurt door zijn toorn! Zal om uwentwil de
aarde verlaten worden, en zal een rots versteld worden uit
haar plaats? **5** Ja, het licht der goddelozen zal uitgeblust
worden, en de vonk zijns vuurs zal niet glinsteren.

6 Het licht zal verduisteren in zijn tent, en zijn lamp zal over
hem uitgeblust worden. **7** De treden zijner macht zullen
benauwd worden, en zijn raad zal hem nederwerpen. **8** Want
met zijn voeten zal hij in het net geworpen worden, en zal in
het wargaren wandelen. **9** De strik zal hem bij de verzenen
vatten; de struikrover zal hem overweldigen. **10** Zijn touw is
in de aarde verborgen, en zijn val op het pad. **11** De
beroeringen zullen hem rondom verschrikken, en hem
verstrooien op zijn voeten.

12 Zijn macht zal hongerig wezen, en het verderf is bereid
aan zijn zijde. **13** De eerstgeborene des doods zal de
grendelen zijner huid verteren, zijn grendelen zal hij
verteren. **14** Zijn vertrouwen zal uit zijn tent uitgerukt
worden; zulks zal hem doen treden tot den koning der
verschrikkingen. **15** Zij zal wonen in zijn tent, waar zij de
zijne niet is; zijn woning zal met zwavel overstrooid worden.
16 Van onder zullen zijn wortelen verdorren, en van boven
zal zijn tak afgesneden worden. **17** Zijn gedachtenis zal
vergaan van de aarde, en hij zal geen naam hebben op de
straten. **18** Men zal hem stoten van het licht in de
duisternis, en men zal hem van de wereld verjagen. **19** Hij
zal geen zoon, noch neef hebben onder zijn volk; en

niemand zal in zijn woningen overig zijn. **20** Over zijn dag
zullen de nakomelingen verbaasd zijn, en de ouden met
schrik bevangen worden. **21** Gewisselijk, zodanige zijn de
woningen des verkeerden, en dit is de plaats desgenen die
God niet kent.

Job 19

1 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Hoe lang zult gijlieden
mijn ziel bedroeven, en mij met woorden verbrijzelen? **3** Gij
hebt nu tienmaal mij schande aangedaan; gij schaamt u
niet, gij verhardt u tegen mij. **4** Maar ook het zij waarlijk, dat
ik gedwaald heb, mijn dwaling zal bij mij vernachten. **5**
Indien gijlieden waarlijk u verheft tegen mij, en mijn smaad
tegen mij drijft; **6** Weet nu, dat God mij heeft omgekeerd, en
mij met Zijn net omsingeld. **7** Ziet, ik roep, geweld! doch
word niet verhoord; ik schreeuw, doch er is geen recht. **8** Hij
heeft mijn weg toegemuurd, dat ik niet doorgaan kan, en
over mijn paden heeft Hij duisternis gesteld.

9 Mijn eer heeft Hij van mij afgetrokken, en de kroon mijns
hoofds heeft Hij weggenomen. **10** Hij heeft mij rondom
afgebroken, zodat ik henenga, en heeft mijn verwachting als
een boom weggerukt. **11** Daartoe heeft Hij Zijn toorn tegen
mij ontstoken, en mij bij Zich geacht als Zijn vijanden. **12**
Zijn benden zijn te zamen aangekomen, en hebben tegen
mij haar weg gebaand, en hebben zich gelegerd rondom
mijn tent. **13** Mijn broeders heeft Hij verre van mij gedaan;
en die mij kennen, zekerlijk, zij zijn van mij vervreemd. **14**
Mijn nabestaanden houden op, en mijn bekenden vergeten
mij. **15** Mijn huisgenoten en mijn dienstmaagden achten mij
voor een vreemde; een uitlander ben ik in hun ogen. **16** Ik
riep mijn knecht, en hij antwoordde niet; ik smeekte met
mijn mond tot hem. **17** Mijn adem is mijn huisvrouw vreemd;
en ik smeek om der kinderen mijns buiks wil. **18** Ook
versmaden mij de jonge kinderen; sta ik op, zo spreken zij
mij tegen. **19** Alle mensen mijns heimelijken raads hebben
een gruwel aan mij; en die ik liefhad, zijn tegen mij gekeerd.
20 Mijn gebeente kleeft aan mijn huid en aan mijn vlees; en
ik ben ontkomen met de huid mijner tanden. **21** Ontfermt u

mijner, ontfermt u mijner, o gij, mijn vrienden! want de hand
Gods heeft mij aangeraakt. **22** Waarom vervolgt gij mij als
God, en wordt niet verzadigd van mijn vlees? **23** Och, of nu
mijn woorden toch opgeschreven wierden. Och, of zij in een
boek ook wierden ingetekend!

24 Dat zij met een ijzeren griffie en lood voor eeuwig in een
rots gehouwen wierden! **25** Want ik weet: mijn Verlosser
leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; **26** En als zij
na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn
vlees God aanschouwen; **27** Denwelken ik voor mij
aanschouwen zal, en mijn ogen zien zullen, en niet een
vreemde; mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot. **28**
Voorwaar, gij zoudt zeggen: Waarom vervolgen wij hem?
Nademaal de wortel der zaak in mij gevonden wordt. **29**
Schroomt u vanwege het zwaard; want de grimmigheid is
over de misdaden des zwaards; opdat gij weet, dat er een
gericht zij.

Job 20

1 Toen antwoordde Zofar, de Naamathiet, en zeide: **2**
Daarom doen mijn gedachten mij antwoorden, en over zulks
is mijn verhaasten in mij. **3** Ik heb aangehoord een
bestraffing, die mij schande aandoet; maar de geest zal uit
mijn verstand voor mij antwoorden. **4** Weet gij dit? Van
altoos af, van dat God den mens op de wereld gezet heeft, **5**
Dat het gejuich de goddelozen van nabij geweest is, en de
vreugde des huichelaars voor een ogenblik? **6** Wanneer zijn
hoogheid tot den hemel toe opklomme, en zijn hoofd tot aan
de wolken raakte; **7** Zal hij, gelijk zijn drek, in eeuwigheid
vergaan; die hem gezien hadden, zullen zeggen: Waar is
hij? **8** Hij zal wegvlieden als een droom, dat men hem niet
vinden zal, en hij zal verjaagd worden als een gezicht des
nachts. **9** Het oog, dat hem zag, zal het niet meer doen; en
zijn plaats zal hem niet meer aanschouwen. **10** Zijn
kinderen zullen zoeken den armen te behagen; en zijn
handen zullen zijn vermogen moeten weder uitkeren.

11 Zijn beenderen zullen vol van zijn verborgene zonden
zijn; van welke elkeen met hem op het stof nederliggen zal.
12 Indien het kwaad in zijn mond zoet is, hij dat verbergt,
onder zijn tong, **13** Hij dat spaart, en hetzelve niet verlaat,
maar dat in het midden van zijn gehemelte inhoudt; **14** Zijn
spijze zal in zijn ingewand veranderd worden; gal der
adderen zal zij in het binnenste van hem zijn. **15** Hij heeft
goed ingeslokt, maar zal het uitspuwen; God zal het uit zijn
buik uitdrijven. **16** Het vergif der adderen zal hij zuigen; de
tong der slang zal hem doden. **17** De stromen, rivieren,
beken van honig en boter zal hij niet zien. **18** Den arbeid zal
hij wedergeven en niet inslokken; naar het vermogen zijner
verandering, zo zal hij van vreugde niet opspringen. **19**
Omdat hij onderdrukt heeft, de armen verlaten heeft, een

huis geroofd heeft, dat hij niet opgebouwd had; **20** Omdat
hij geen rust in zijn buik gekend heeft, zo zal hij van zijn
gewenst goed niet uitbehouden. **21** Er zal niets overig zijn,
dat hij ete; daarom zal hij niet wachten naar zijn goed. **22**
Als zijn genoegzaamheid zal vol zijn, zal hem bang zijn; alle
hand des ellendigen zal over hem komen. **23** Er zij wat om
zijn buik te vullen; God zal over hem de hitte Zijns toorns
zenden, en over hem regenen op zijn spijze.

24 Hij zij gevloden van de ijzeren wapenen, de stalen boog
zal hem doorschieten. **25** Men zal het zwaard uittrekken, het
zal uit het lijf uitgaan, en glinsterende uit zijn gal
voortkomen; verschrikkingen zullen over hem zijn. **26** Alle
duisternis zal verborgen zijn in zijn schuilplaatsen; een vuur,
dat niet opgeblazen is, zal hem verteren; den overigen in
zijn tent zal het kwalijk gaan. **27** De hemel zal zijn
ongerechtigheid openbaren, en de aarde zal zich tegen hem
opmaken. **28** De inkomste van zijn huis zal weggevoerd
worden; het zal al henenvloeien in den dag Zijns toorns. **29**
Dit is het deel des goddelozen mensen van God, en de erve
zijner redenen van God.

Job 21

1 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Hoort aandachtelijk mijn
rede, en laat dit zijn uw vertroostingen. **3** Verdraagt mij, en
ik zal spreken; en nadat ik gesproken zal hebben, spot dan.
4 Is (mij aangaande) mijn klacht tot den mens? Doch of het
zo ware, waarom zou mijn geest niet verdrietig zijn? **5** Ziet
mij aan, en wordt verbaasd, en legt de hand op den mond. **6**
Ja, wanneer ik daaraan gedenk, zo word ik beroerd, en mijn
vlees heeft een gruwen gevat. **7** Waarom leven de
goddelozen, worden oud, ja, worden geweldig in vermogen?

8 Hun zaad is bestendig met hen voor hun aangezicht, en
hun spruiten zijn voor hun ogen. **9** Hun huizen hebben
vrede zonder vreze, en de roede Gods is op hen niet. **10** Zijn
stier bespringt, en mist niet; zijn koe kalft, en misdraagt
niet. **11** Hun jonge kinderen zenden zij uit als een kudde, en
hun kinderen huppelen. **12** Zij heffen op met de trommel en
de harp, en zij verblijden zich op het geluid des orgels. **13** In
het goede verslijten zij hun dagen; en in een ogenblik dalen
zij in het graf. **14** Nochtans zeggen zij tot God: Wijk van ons,
want aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust. **15**
Wat is de Almachtige, dat wij Hem zouden dienen? En wat
baat zullen wij hebben, dat wij Hem aanlopen zouden? **16**
Doch ziet, hun goed is niet in hun hand; de raad der
goddelozen is verre van mij. **17** Hoe dikwijls geschiedt het,
dat de lamp der goddelozen uitgeblust wordt, en hun
verderf hun overkomt; dat God hun smarten uitdeelt in Zijn
toorn!

18 Dat zij gelijk stro worden voor den wind, en gelijk kaf, dat
de wervelwind wegsteelt; **19** Dat God Zijn geweld weglegt
voor Zijn kinderen, hem vergeldt, dat hij het gewaar wordt;
20 Dat zijn ogen zijn ondergang zien, en hij drinkt van de

grimmigheid des Almachtigen! **21** Want wat lust zou hij na
zich aan zijn huis hebben, als het getal zijner maanden
afgesneden is? **22** Zal men God wetenschap leren, daar Hij
de hogen richt? **23** Deze sterft in de kracht zijner
volkomenheid, daar hij gans stil en gerust was; **24** Zijn
melkvaten waren vol melk, en het merg zijner benen was
bevochtigd. **25** De ander daarentegen sterft met een bittere
ziel, en hij heeft van het goede niet gegeten. **26** Zij liggen
te zamen neder in het stof, en het gewormte overdekt ze. **27**
Ziet, ik weet ulieder gedachten, en de boze verdichtselen,
waarmede gij tegen mij geweld doet.

28 Want gij zult zeggen: Waar is het huis van den prins, en
waar is de tent van de woningen der goddelozen? **29** Hebt
gijlieden niet gevraagd de voorbijgaanden op den weg, en
kent gij hun tekenen niet? **30** Dat de boze onttrokken wordt
ten dage des verderfs; dat zij ten dage der verbolgenheden
ontvoerd worden. **31** Wie zal hem in het aangezicht zijn weg
vertonen? Als hij wat doet, wie zal hem vergelden? **32**
Eindelijk wordt hij naar de graven gebracht, en is gedurig in
den aardhoop. **33** De kluiten des dals zijn hem zoet, en hij
trekt na zich alle mensen; en dergenen, die voor hem
geweest zijn, is geen getal. **34** Hoe vertroost gij mij dan met
ijdelheid, dewijl in uw antwoorden overtreding overig is?

Job 22

1 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zeide: **2** Zal ook
een man Gode voordelig zijn? Maar voor zichzelven zal de
verstandige voordelig zijn. **3** Is het voor den Almachtige
nuttigheid, dat gij rechtvaardig zijt; of gewin, dat gij uw
wegen volmaakt? **4** Is het om uw vreze, dat Hij u bestraft,
dat Hij met u in het gericht komt? **5** Is niet uw boosheid
groot, en uwer ongerechtigheden geen einde?

6 Want gij hebt uw broederen zonder oorzaak pand
afgenomen, en de klederen der naakten hebt gij uitgetogen.
7 Den moede hebt gij geen water te drinken gegeven, en
van den hongerige hebt gij het brood onthouden. **8** Maar
was er een man van geweld, voor dien was het land, en een
aanzienlijk persoon woonde daarin. **9** De weduwen hebt gij
ledig weggezonden, en de armen der wezen zijn verbrijzeld.
10 Daarom zijn strikken rondom u, en vervaardheid heeft u
haastelijk beroerd. **11** Of gij ziet de duisternis niet, en des
water overvloed bedekt u. **12** Is niet God in de hoogte der
hemelen? Zie toch het opperste der sterren aan, dat zij
verheven zijn. **13** Daarom zegt gij: Wat weet er God van?
Zal Hij door de donkerheid oordelen? **14** De wolken zijn Hem
een verberging, dat Hij niet ziet; en Hij bewandelt den
omgang der hemelen. **15** Hebt gij het pad der eeuw
waargenomen, dat de ongerechtige lieden betreden
hebben?

16 Die rimpelachtig gemaakt zijn, als het de tijd niet was;
een vloed is over hun grond uitgestort; **17** Die zeiden tot
God: Wijk van ons! En wat had de Almachtige hun gedaan?
18 Hij had immers hun huizen met goed gevuld; daarom is
de raad der goddelozen verre van mij. **19** De rechtvaardigen
zagen het, en waren blijde, en de onschuldige bespotte hen;

20 Dewijl onze stand niet verdelgd is, maar het vuur hun
overblijfsel verteerd heeft. **21** Gewen u toch aan Hem, en
heb vrede; daardoor zal u het goede overkomen.

22 Ontvang toch de wet uit Zijn mond, en leg Zijn redenen
in uw hart. **23** Zo gij u bekeert tot den Almachtige, gij zult
gebouwd worden; doe het onrecht verre van uw tenten. **24**
Dan zult gij het goud op het stof leggen, en het goud van
Ofir bij den rotssteen der beken; **25** Ja, de Almachtige zal uw
overvloedig goud zijn, en uw krachtig zilver zijn; **26** Want
dan zult gij u over den Almachtige verlustigen, en gij zult
tot God uw aangezicht opheffen. **27** Gij zult tot Hem
ernstiglijk bidden, en Hij zal u verhoren; en gij zult uw
geloften betalen. **28** Als gij een zaak besluit, zo zal zij u
bestendig zijn; en op uw wegen zal het licht schijnen. **29** Als
men iemand vernederen zal, en gij zeggen zult: Het zij
verhoging; dan zal God den nederige van ogen behouden.
30 Ja, Hij zal dien bevrijden, die niet onschuldig is, want hij
wordt bevrijd door de zuiverheid uwer handen.

Job 23

1 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Ook heden is mijn klacht
wederspannigheid; mijn plage is zwaar boven mijn zuchten.
3 Och, of ik wist, dat ik Hem vinden zou, ik zou tot Zijn stoel
komen; **4** Ik zou het recht voor Zijn aangezicht ordentelijk
voorstellen, en mijn mond zou ik met verdedigingen
vervullen. **5** Ik zou de redenen weten, die Hij mij antwoorden
zou; en verstaan, wat Hij mij zeggen zou. **6** Zou Hij naar de
grootheid Zijner macht met mij twisten? Neen; maar Hij zou
acht op mij slaan. **7** Daar zou de oprechte met Hem pleiten;
en ik zou mij in eeuwigheid van mijn Rechter vrijmaken. **8**
Zie, ga ik voorwaarts, zo is Hij er niet, of achterwaarts, zo
verneem ik Hem niet.

9 Als Hij ter linkerhand werkt, zo aanschouw ik Hem niet;
bedekt Hij Zich ter rechterhand, zo zie ik Hem niet. **10** Doch
Hij kent den weg, die bij mij is; Hij beproeve mij; als goud
zal ik uitkomen. **11** Aan Zijn gang heeft mijn voet
vastgehouden; Zijn weg heb ik bewaard, en ben niet
afgeweken. **12** Het gebod Zijner lippen heb ik ook niet
weggedaan; de redenen Zijns monds heb ik meer dan mijn
bescheiden deel weggelegd. **13** Maar is Hij tegen iemand,
wie zal dan Hem afkeren? Wat Zijn ziel begeert, dat zal Hij
doen.

14 Want Hij zal volbrengen, dat over mij bescheiden is; en
diergelijke dingen zijn er vele bij Hem. **15** Hierom word ik
voor Zijn aangezicht beroerd; aanmerk het, en vrees voor
Hem; **16** Want God heeft mijn hart week gemaakt, en de
Almachtige heeft mij beroerd; **17** Omdat ik niet uitgedelgd
ben voor de duisternis, en dat Hij van mijn aangezicht de
donkerheid bedekt heeft.

Job 24

1 Waarom zouden van den Almachtige de tijden niet
verborgen zijn, dewijl zij, die Hem kennen, Zijn dagen niet
zien? **2** Zij tasten de landpalen aan; de kudden roven zij, en
weiden ze. **3** Den ezel der wezen drijven zij weg; den os
ener weduwe nemen zij te pand. **4** Zij doen de
nooddruftigen wijken van den weg; te zamen versteken zich
de ellendigen des lands. **5** Ziet, zij zijn woudezels in de
woestijn; zij gaan uit tot hun werk, makende zich vroeg op
ten roof; het vlakke veld is hem tot spijs, en den jongeren. **6**
Op het veld maaien zij zijn voeder, en den wijnberg des
goddelozen lezen zij af. **7** Den naakten laten zij vernachten
zonder kleding, die geen deksel heeft tegen de koude. **8** Van
den stroom der bergen worden zij nat, en zonder toevlucht
zijnde, omhelzen zij de steenrotsen. **9** Zij rukken het weesje
van de borst, en dat over den arme is, nemen zij te pand. **10**
Den naakte doen zij weggaan zonder kleed, en hongerig, die
garven dragen. **11** Tussen hun muren persen zij olie uit,
treden de wijnpersen, en zijn dorstig. **12** Uit de stad zuchten
de lieden, en de ziel der verwonden schreeuwt uit; nochtans
beschikt God niets ongerijmds. **13** Zij zijn onder de
wederstrevers des lichts; zij kennen Zijn wegen niet, en zij
blijven niet op Zijn paden.

14 Met het licht staat de moorder op, doodt den arme en
den nooddruftige; en des nachts is hij als een dief. **15** Ook
neemt het oog des overspelers de schemering waar,
zeggende: Geen oog zal mij zien; en hij legt een deksel op
het aangezicht. **16** In de duisternis doorgraaft hij de huizen,
die zij zich des daags afgetekend hadden; zij kennen het
licht niet. **17** Want de morgenstond is hun te zamen de
schaduw des doods; als men hen kent, zijn zij in de strikken
van des doods schaduw. **18** Hij is licht op het vlakke der

wateren; vervloekt is hun deel op de aarde; hij wendt zich
niet tot den weg der wijngaarden.

19 De droogte mitsgaders de hitte nemen de
sneeuwwateren weg; alzo het graf dergenen, die gezondigd
hebben. **20** De baarmoeder vergeet hem, het gewormte is
hem zoet, zijns wordt niet meer gedacht; en het onrecht
wordt gebroken als een hout. **21** De onvruchtbare, die niet
baart, teert hij af, en aan de weduwe doet hij niets goeds.
22 Ook trekt hij de machtigen door zijn kracht; staat hij op,
zo is men des levens niet zeker. **23** Stelt hem God in
gerustigheid, zo steunt hij daarop; nochtans zijn Zijn ogen
op hun wegen. **24** Zij zijn een weinig tijds verheven, daarna
is er niemand van hen; zij worden nedergedrukt; gelijk alle
anderen worden zij besloten; en gelijk de top ener aar
worden zij afgesneden. **25** Indien het nu zo niet is, wie zal
mij leugenachtig maken, en mijn rede tot niet brengen?

Job 25

1 Toen antwoordde Bildad, de Suhiet, en zeide: **2**
Heerschappij en vreze zijn bij Hem, Hij maakt vrede in Zijn
hoogten. **3** Is er een getal Zijner benden? En over wien staat
Zijn licht niet op? **4** Hoe zou dan een mens rechtvaardig zijn
bij God, en hoe zou hij zuiver zijn, die van een vrouw
geboren is? **5** Zie, tot de maan toe, en zij zal geen schijnsel
geven; en de sterren zijn niet zuiver in Zijn ogen. **6** Hoeveel
te min de mens, die een made is, en des mensen kind, die
een worm is!

Job 26

1 Maar Job antwoordde en zeide: **2** Hoe hebt gij geholpen
dien, die zonder kracht is, en behouden den arm, die zonder
sterkte is? **3** Hoe hebt gij hem geraden, die geen wijsheid
heeft, en de zaak, alzo zij is, ten volle bekend gemaakt? **4**
Aan wien hebt gij die woorden verhaald? En wiens geest is
van u uitgegaan? **5** De doden zullen geboren worden van
onder de wateren, en hun inwoners.

6 De hel is naakt voor Hem, en geen deksel is er voor het
verderf. **7** Hij breidt het noorden uit over het woeste; Hij
hangt de aarde aan een niet. **8** Hij bindt de wateren in Zijn
wolken; nochtans scheurt de wolk daaronder niet. **9** Hij
houdt het vlakke Zijns troons vast; Hij spreidt Zijn wolk
daarover. **10** Hij heeft een gezet perk over het vlakke der
wateren rondom afgetekend, tot aan de voleinding toe des
lichts met de duisternis. **11** De pilaren des hemels sidderen,
en ontzetten zich voor Zijn schelden. **12** Door Zijn kracht
klieft Hij de zee, en door Zijn verstand verslaat Hij haar
verheffing. **13** Door Zijn Geest heeft Hij de hemelen
versierd; Zijn hand heeft de langwemelende slang
geschapen. **14** Ziet, dit zijn maar uiterste einden Zijner
wegen; en wat een klein stukje der zaak hebben wij van
Hem gehoord? Wie zou dan den donder Zijner
mogendheden verstaan?

Job 27

1 En Job ging voort zijn spreuk op te heffen, en zeide: **2** Zo
waarachtig als God leeft, Die mijn recht weggenomen heeft,
en de Almachtige, Die mijner ziel bitterheid heeft
aangedaan! **3** Zo lang als mijn adem in mij zal zijn, en het
geblaas Gods in mijn neus; **4** Indien mijn lippen onrecht
zullen spreken, en indien mijn tong bedrog zal uitspreken! **5**
Het zij verre van mij, dat ik ulieden rechtvaardigen zou;
totdat ik den geest zal gegeven hebben, zal ik mijn
oprechtigheid van mij niet wegdoen. **6** Aan mijn
gerechtigheid zal ik vasthouden, en zal ze niet laten varen;
mijn hart zal die niet versmaden van mijn dagen. **7** Mijn
vijand zij als de goddeloze, en die zich tegen mij opmaakt,
als de verkeerde.

8 Want wat is de verwachting des huichelaars, als hij zal
gierig geweest zijn, wanneer God zijn ziel zal uittrekken? **9**
Zal God zijn geroep horen, als benauwdheid over hem komt?
10 Zal hij zich verlustigen in den Almachtige? Zal hij God
aanroepen te aller tijd? **11** Ik zal ulieden leren van de hand
Gods; wat bij den Almachtige is, zal ik niet verhelen.

12 Ziet, gij zelve allen hebt het gezien; en waarom wordt gij
dus door ijdelheid verijdeld? **13** Dit is het deel des
goddelozen mensen bij God, en de erve der tirannen, die zij
van den Almachtige ontvangen zullen. **14** Indien zijn
kinderen vermenigvuldigen, het is ten zwaarde; en zijn
spruiten zullen van brood niet verzadigd worden. **15** Zijn
overgeblevenen zullen in den dood begraven worden, en
zijn weduwen zullen niet wenen. **16** Zo hij zilver opgehoopt
zal hebben als stof, en kleding bereid als leem; **17** Hij zal ze
bereiden, maar de rechtvaardige zal ze aantrekken, en de
onschuldige zal het zilver delen. **18** Hij bouwt zijn huis als

een motte, en als een hoeder de hutte maakt. **19** Rijk ligt hij
neder, en wordt niet weggenomen; doet hij zijn ogen open,
zo is hij er niet. **20** Verschrikkingen zullen hem als wateren
aangrijpen; des nachts zal hem een wervelwind wegstelen.
21 De oostenwind zal hem wegvoeren, dat hij henengaat, en
zal hem wegstormen uit zijn plaats. **22** En God zal dit over
hem werpen, en niet sparen; van Zijn hand zal hij snellijk
vlieden. **23** Een ieder zal over hem met zijn handen
klappen, en over hem fluiten uit zijn plaats.

Job 28

1 Gewisselijk, er is voor het zilver een uitgang, en een plaats
voor het goud, dat zij smelten. **2** Het ijzer wordt uit stof
genomen, en uit steen wordt koper gegoten. **3** Het einde,
dat God gesteld heeft voor de duisternis, en al het uiterste
onderzoekt hij; het gesteente der donkerheid en der
schaduw des doods. **4** Breekt er een beek door, bij dengene,
die daar woont, de wateren vergeten zijnde van den voet,
worden van den mens uitgeput, en gaan weg. **5** Uit de aarde
komt het brood voort, en onder zich wordt zij veranderd,
alsof zij vuur ware. **6** Haar stenen zijn de plaats van den
saffier, en zij heeft stofjes van goud. **7** De roofvogel heeft
het pad niet gekend, en het oog der kraai heeft het niet
gezien. **8** De jonge hoogmoedige dieren hebben het niet
betreden, de felle leeuw is daarover niet heengegaan. **9** Hij
legt zijn hand aan de keiachtige rots, hij keert de bergen
van den wortel om. **10** In de rotsstenen houwt hij stromen
uit, en zijn oog ziet al het kostelijke. **11** Hij bindt de rivier
toe, dat niet een traan uitkomt, en het verborgene brengt hij
uit in het licht. **12** Maar de wijsheid, van waar zal zij
gevonden worden? En waar is de plaats des verstands? **13**
De mens weet haar waarde niet, en zij wordt niet gevonden
in het land der levenden. **14** De afgrond zegt: Zij is in mij
niet; en de zee zegt: Zij is niet bij mij.

15 Het gesloten goud kan voor haar niet gegeven worden,
en met zilver kan haar prijs niet worden opgewogen. **16** Zij
kan niet geschat worden tegen fijn goud van Ofir, tegen den
kostelijken Schoham, en den Saffier. **17** Men kan het goud of
het kristal haar niet gelijk waarderen; ook is zij niet te
verwisselen voor een kleinood van dicht goud. **18** De
Ramoth en Gabisch zal niet gedacht worden; want de trek
der wijsheid is meerder dan der Robijnen. **19** Men kan de

Topaas van Morenland haar niet gelijk waarderen; en bij het
fijn louter goud kan zij niet geschat worden. **20** Die wijsheid
dan, van waar komt zij, en waar is de plaats des verstands?

21 Want zij is verholen voor de ogen aller levenden, en voor
het gevogelte des hemels is zij verborgen. **22** Het verderf en
de dood zeggen: Haar gerucht hebben wij met onze oren
gehoord. **23** God verstaat haar weg, en Hij weet haar plaats.
24 Want Hij schouwt tot aan de einden der aarde, Hij ziet
onder al de hemelen. **25** Als Hij den wind het gewicht
maakte, en de wateren opwoog in mate; **26** Als Hij den
regen een gezette orde maakte, en een weg voor het
weerlicht der donderen; **27** Toen zag Hij haar, en vertelde
ze; Hij schikte ze, en ook doorzocht Hij ze. **28** Maar tot den
mens heeft Hij gezegd: Zie, de vreze des HEEREN is de
wijsheid, en van het kwade te wijken is het verstand.

Job 29

1 En Job ging voort zijn spreuk op te heffen, en zeide: **2** Och,
of ik ware, gelijk in de vorige maanden, gelijk in de dagen,
toen God mij bewaarde! **3** Toen Hij Zijn lamp deed schijnen
over mijn hoofd, en ik bij Zijn licht de duisternis
doorwandelde; **4** Gelijk als ik was in de dagen mijner
jonkheid, toen Gods verborgenheid over mijn tent was; **5**
Toen de Almachtige nog met mij was, en mijn jongens
rondom mij; **6** Toen ik mijn gangen wies in boter, en de rots
bij mij oliebeken uitgoot; **7** Toen ik uitging naar de poort
door de stad, toen ik mijn stoel op de straat liet bereiden.

8 De jongens zagen mij, en verstaken zich, en de stokouden
rezen op en stonden. **9** De oversten hielden de woorden in,
en leiden de hand op hun mond. **10** De stem der vorsten
verstak zich, en hun tong kleefde aan hun gehemelte. **11**
Als een oor mij hoorde, zo hield het mij gelukzalig; als mij
een oog zag, zo getuigde het van mij. **12** Want ik bevrijdde
den ellendige, die riep, en den wees, die geen helper had.
13 De zegen desgenen, die verloren ging, kwam op mij; en
het hart der weduwe deed ik vrolijk zingen. **14** Ik bekleedde
mij met gerechtigheid, en zij bekleedde mij; mijn oordeel
was als een mantel en vorstelijke hoed. **15** Den blinden was
ik tot ogen, en den kreupelen was ik tot voeten. **16** Ik was
den nooddruftigen een vader; en het geschil, dat ik niet
wist, dat onderzocht ik. **17** En ik verbrak de baktanden des
verkeerden, en wierp den roof uit zijn tanden. **18** En ik
zeide: Ik zal in mijn nest den geest geven, en ik zal de
dagen vermenigvuldigen als het zand.

19 Mijn wortel was uitgebreid aan het water, en dauw
vernachtte op mijn tak. **20** Mijn heerlijkheid was nieuw bij
mij, en mijn boog veranderde zich in mijn hand. **21** Zij

hoorden mij aan, en wachtten, en zwegen op mijn raad. **22**
Na mijn woord spraken zij niet weder, en mijn rede drupte
op hen. **23** Want zij wachtten naar mij, gelijk naar den
regen, en sperden hun mond open, als naar den spaden
regen. **24** Lachte ik hun toe, zij geloofden het niet; en het
licht mijns aangezichts deden zij niet nedervallen. **25**
Verkoos ik hun weg, zo zat ik bovenaan, en woonde als een
koning onder de benden, als een, die treurigen vertroost.

Job 30

1 Maar nu lachen over mij minderen dan ik van dagen,
welker vaderen ik versmaad zou hebben, om bij de honden
mijner kudde te stellen. **2** Waartoe zou mij ook geweest zijn
de krachten hunner handen? Zij was door ouderdom in hen
vergaan. **3** Die door gebrek en honger eenzaam waren,
vliedende naar dorre plaatsen, in het donkere, woeste en
verwoeste. **4** Die ziltige kruiden plukten bij de struiken, en
welker spijze was de wortel der jeneveren. **5** Zij werden uit
het midden uitgedreven; (men jouwde over hen, als over
een dief), **6** Opdat zij wonen zouden in de kloven der dalen,
de holen des stofs en der steenrotsen. **7** Zij schreeuwden
tussen de struiken; onder de netelen vergaderden zij zich. **8**
Zij waren kinderen der dwazen, en kinderen van geen naam;
zij waren geslagen uit den lande. **9** Maar nu ben ik hun een
snarenspel geworden, en ik ben hun tot een klapwoord. **10**
Zij hebben een gruwel aan mij, zij maken zich verre van mij,
ja, zij onthouden het speeksel niet van mijn aangezicht. **11**
Want Hij heeft mijn zeel losgemaakt, en mij bedrukt; daarom
hebben zij den breidel voor mijn aangezicht afgeworpen. **12**
Ter rechterhand staat de jeugd op, stoten mijn voeten uit, en
banen tegen mij hun verderfelijke wegen. **13** Zij breken mijn
pad af, zij bevorderen mijn ellende; zij hebben geen helper
van doen. **14** Zij komen aan, als door een wijde breuk; onder
de verwoesting rollen zij zich aan. **15** Men is met
verschrikkingen tegen mij gekeerd; elk een vervolgt als een
wind mijn edele ziel, en mijn heil is als een wolk
voorbijgegaan.

16 Daarom stort zich nu mijn ziel in mij uit; de dagen des
druks grijpen mij aan. **17** Des nachts doorboort Hij mijn
beenderen in mij, en mijn polsaderen rusten niet. **18** Door
de veelheid der kracht is mijn kleed veranderd; Hij omgordt

mij als de kraag mijns roks. **19** Hij heeft mij in het slijk
geworpen, en ik ben gelijk geworden als stof en as. **20** Ik
schrei tot U, maar Gij antwoordt mij niet; ik sta, maar Gij
acht niet op mij. **21** Gij zijt veranderd in een wrede tegen
mij; door de sterkte Uwer hand wederstaat Gij mij hatelijk.
22 Gij heft mij op in den wind; Gij doet mij daarop rijden, en
Gij versmelt mij het wezen. **23** Want ik weet, dat Gij mij ter
dood brengen zult, en tot het huis der samenkomst aller
levenden. **24** Maar Hij zal tot den aardhoop de hand niet
uitsteken; is er bij henlieden geschrei in zijn verdrukking?
25 Weende ik niet over hem, die harde dagen had? Was
mijn ziel niet beangst over den nooddruftige? **26** Nochtans
toen ik het goede verwachtte, zo kwam het kwade; toen ik
hoopte naar het licht, zo kwam de donkerheid. **27** Mijn
ingewand ziedt, en is niet stil; de dagen der verdrukking zijn
mij voorgekomen. **28** Ik ga zwart daarheen, niet van de zon;
opstaande schreeuw ik in de gemeente. **29** Ik ben den
draken een broeder geworden, en een metgezel der jonge
struisen. **30** Mijn huid is zwart geworden over mij, en mijn
gebeente is ontstoken van dorrigheid. **31** Hierom is mijn
harp tot een rouwklage geworden, en mijn orgel tot een
stem der wenenden.

Job 31

1 Ik heb een verbond gemaakt met mijn ogen; hoe zou ik
dan acht gegeven hebben op een maagd? **2** Want wat is het
deel Gods van boven, of de erve des Almachtigen uit de
hoogten? **3** Is niet het verderf voor den verkeerde, ja, wat
vreemds voor de werkers der ongerechtigheid? **4** Ziet Hij
niet mijn wegen, en telt Hij niet al mijn treden? **5** Zo ik met
ijdelheid omgegaan heb, en mijn voet gesneld heeft tot
bedriegerij; **6** Hij wege mij op, in een rechte weegschaal, en
God zal mijn oprechtigheid weten. **7** Zo mijn gang uit den
weg geweken is, en mijn hart mijn ogen nagevolgd is, en
aan mijn handen iets aankleeft; **8** Zo moet ik zaaien, maar
een ander eten, en mijn spruiten moeten uitgeworteld
worden! **9** Zo mijn hart verlokt is geweest tot een vrouw, of
ik aan mijns naasten deur geloerd heb;

10 Zo moet mijn huisvrouw met een ander malen, en
anderen zich over haar krommen! **11** Want dat is een
schandelijke daad, en het is een misdaad bij de rechters. **12**
Want dat is een vuur, hetwelk tot de verderving toe verteert,
en al mijn inkomen uitgeworteld zou hebben. **13** Zo ik
versmaad heb het recht mijns knechts, of mijner
dienstmaagd, als zij geschil hadden met mij; **14** (Want wat
zou ik doen, als God opstond? En als Hij bezoeking deed,
wat zou ik Hem antwoorden? **15** Heeft Hij niet, Die mij in
den buik maakte, hem ook gemaakt en Een ons in de
baarmoeder bereid?) **16** Zo ik den armen hun begeerte
onthouden heb, of de ogen der weduwe laten versmachten;

17 En mijn bete alleen gegeten heb, zodat de wees daarvan
niet gegeten heeft; **18** (Want van mijn jonkheid af is hij bij
mij opgetogen, als bij een vader, en van mijner moeders
buik af heb ik haar geleid;) **19** Zo ik iemand heb zien

omkomen, omdat hij zonder kleding was, en dat de
nooddruftige geen deksel had; **20** Zo zijn lenden mij niet
gezegend hebben, toen hij van de vellen mijner lammeren
verwarmd werd; **21** Zo ik mijn hand tegen den wees
bewogen heb, omdat ik in de poort mijn hulp zag; **22** Mijn
schouder valle van het schouderbeen, en mijn arm breke
van zijn pijp af! **23** Want het verderf Gods was bij mij een
schrik, en ik vermocht niet vanwege Zijn hoogheid. **24** Zo ik
het goud tot mijn hoop gezet heb, of tot het fijn goud
gezegd heb: Gij zijt mijn vertrouwen;

25 Zo ik blijde ben geweest, omdat mijn vermogen groot
was, en omdat mijn hand geweldig veel verkregen had; **26**
Zo ik het licht aangezien heb, wanneer het scheen, of de
maan heerlijk voortgaande; **27** En mijn hart verlokt is
geweest in het verborgen, dat mijn hand mijn mond gekust
heeft; **28** Dat ware ook een misdaad bij den rechter; want ik
zou den God van boven verzaakt hebben. **29** Zo ik verblijd
ben geweest in de verdrukking mijns haters, en mij
opgewekt heb, als het kwaad hem vond; **30** (Ook heb ik
mijn gehemelte niet toegelaten te zondigen, mits door een
vloek zijn ziel te begeren). **31** Zo de lieden mijner tent niet
hebben gezegd: Och, of wij van zijn vlees hadden, wij
zouden niet verzadigd worden; **32** De vreemdeling
overnachtte niet op de straat; mijn deuren opende ik naar
den weg; **33** Zo ik, gelijk Adam, mijn overtredingen bedekt
heb, door eigenliefde mijn misdaad verbergende!

34 Zeker, ik kon wel een grote menigte geweldiglijk
onderdrukt hebben; maar de verachtste der huisgezinnen
zou mij afgeschrikt hebben; zodat ik gewezen zou hebben,
en ter deure niet uitgegaan zijn. **35** Och, of ik een hadde,
die mij hoorde! Zie, mijn oogmerk is, dat de Almachtige mij
antwoorde, en dat mijn tegenpartij een boek schrijve. **36**
Zou ik het niet op mijn schouder dragen? Ik zou het op mij
binden als een kroon. **37** Het getal mijner treden zou ik hem

aanwijzen; als een vorst zou ik tot hem naderen. **38** Zo mijn
land tegen mij roept, en zijn voren te zamen wenen; **39** Zo
ik zijn vermogen gegeten heb zonder geld, en de ziel zijner
akkerlieden heb doen hijgen; **40** Dat voor tarwe distelen
voortkomen, en voor gerst stinkkruid! De woorden van Job
hebben een einde.

Job 32

1 Toen hielden de drie mannen op van Job te antwoorden,
dewijl hij in zijn ogen rechtvaardig was. **2** Zo ontstak de
toorn van Elihu, den zoon van Baracheel, den Buziet, van
het geslacht van Ram; tegen Job werd zijn toorn ontstoken,
omdat hij zijn ziel meer rechtvaardigde dan God. **3** Zijn
toorn ontstak ook tegen zijn drie vrienden, omdat zij, geen
antwoord vindende, nochtans Job verdoemden. **4** Doch Elihu
had gewacht op Job in het spreken, omdat zij ouder van
dagen waren dan hij. **5** Als dan Elihu zag, dat er geen
antwoord was in den mond van die drie mannen, ontstak
zijn toorn. **6** Hierom antwoordde Elihu, de zoon van
Baracheel, den Buziet, en zeide: Ik ben minder van dagen,
maar gijlieden zijt stokouden; daarom heb ik geschroomd en
gevreesd, ulieden mijn gevoelen te vertonen.

7 Ik zeide: Laat de dagen spreken, en de veelheid der jaren
wijsheid te kennen geven. **8** Zekerlijk de geest, die in den
mens is, en de inblazing des Almachtigen, maakt henlieden
verstandig. **9** De groten zijn niet wijs, en de ouden verstaan
het recht niet. **10** Daarom zeg ik: Hoor naar mij; ik zal mijn
gevoelen ook vertonen. **11** Ziet, ik heb gewacht op ulieder
woorden; ik heb het oor gewend tot ulieder aanmerkingen,
totdat gij redenen uitgezocht hadt. **12** Als ik nu acht op u
gegeven heb, ziet, er is niemand, die Job overreedde, die uit
ulieden zijn redenen beantwoordde; **13** Opdat gij niet zegt:
Wij hebben de wijsheid gevonden; God heeft hem
nedergestoten, geen mens. **14** Nu heeft hij tegen mij geen
woorden gericht, en met ulieder woorden zal ik hem niet
beantwoorden. **15** Zij zijn ontzet, zij antwoorden niet meer;
zij hebben de woorden van zich verzet.

16 Ik heb dan gewacht, maar zij spreken niet; want zij staan
stil; zij antwoorden niet meer. **17** Ik zal mijn deel ook
antwoorden, ik zal mijn gevoelen ook vertonen. **18** Want ik
ben der woorden vol; de geest mijns buiks benauwt mij. **19**
Ziet, mijn buik is als de wijn, die niet geopend is; gelijk
nieuwe lederen zakken zou hij bersten. **20** Ik zal spreken,
opdat ik voor mij lucht krijge; ik zal mijn lippen openen, en
zal antwoorden. **21** Och, dat ik niemands aangezicht
aanneme, en tot den mens geen bijnamen gebruike! **22**
Want ik weet geen bijnamen te gebruiken; in kort zou mijn
Maker mij wegnemen.

Job 33

1 En gewisselijk, o Job! hoor toch mijn redenen, en neem al
mijn woorden ter ore. **2** Zie nu, ik heb mijn mond
opengedaan; mijn tong spreekt onder mijn gehemelte. **3**
Mijn redenen zullen de oprechtigheid mijns harten, en de
wetenschap mijner lippen, wat zuiver is, uitspreken. **4** De
Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem des Almachtigen
heeft mij levend gemaakt. **5** Zo gij kunt, antwoord mij; schik
u voor mijn aangezicht, stel u. **6** Zie, ik ben Godes, gelijk gij;
uit het leem ben ik ook afgesneden. **7** Zie, mijn
verschrikking zal u niet beroeren, en mijn hand zal over u
niet zwaar zijn. **8** Zeker, gij hebt gezegd voor mijn oren, en
ik heb de stem der woorden gehoord;

9 Ik ben rein, zonder overtreding; ik ben zuiver, en heb geen
misdaad. **10** Zie, Hij vindt oorzaken tegen mij, Hij houdt mij
voor Zijn vijand. **11** Hij legt mijn voeten in den stok; Hij
neemt al mijn paden waar. **12** Zie, hierin zijt gij niet
rechtvaardig, antwoord ik u; want God is meerder dan een
mens. **13** Waarom hebt gij tegen Hem getwist? Want Hij
antwoordt niet van al Zijn daden. **14** Maar God spreekt eens
of tweemaal; doch men let niet daarop.

15 In den droom, door het gezicht des nachts, als een diepe
slaap op de lieden valt, in de sluimering op het leger; **16**
Dan openbaart Hij het voor het oor der lieden, en Hij
verzegelt hun kastijding; **17** Opdat Hij den mens afwende
van zijn werk, en van den man de hovaardij verberge; **18**
Dat Hij zijn ziel van het verderf afhoude; en zijn leven, dat
het door het zwaard niet doorga. **19** Ook wordt hij gestraft
met smart op zijn leger, en de sterke menigte zijner
beenderen;

20 Zodat zijn leven het brood zelf verfoeit, en zijn ziel de
begeerlijke spijze; **21** Dat zijn vlees verdwijnt uit het
gezicht, en zijn beenderen, die niet gezien werden,
uitsteken; **22** En zijn ziel nadert ten verderve, en zijn leven
tot de dingen, die doden. **23** Is er dan bij Hem een Gezant,
een Uitlegger, een uit duizend, om den mens zijn rechten
plicht te verkondigen; **24** Zo zal Hij hem genadig zijn, en
zeggen: Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale, Ik
heb verzoening gevonden. **25** Zijn vlees zal frisser worden
dan het was in de jeugd; hij zal tot de dagen zijner jonkheid
wederkeren. **26** Hij zal tot God ernstiglijk bidden, Die in hem
een welbehagen nemen zal, en zijn aangezicht met gejuich
aanzien; want Hij zal den mens zijn gerechtigheid
wedergeven. **27** Hij zal de mensen aanschouwen, en
zeggen: Ik heb gezondigd, en het recht verkeerd, hetwelk
mij niet heeft gebaat; **28** Maar God heeft mijn ziel verlost,
dat zij niet voere in het verderf, zodat mijn leven het licht
aanziet. **29** Zie, dit alles werkt God twee maal of driemaal
met een man;

30 Opdat hij zijn ziel afkere van het verderf, en hij verlicht
worde met het licht der levenden. **31** Merk op, o Job! Hoor
naar mij; zwijg, en ik zal spreken. **32** Zo er redenen zijn,
antwoord mij; spreek, want ik heb lust u te rechtvaardigen.
33 Zo niet, hoor naar mij; zwijg, en ik zal u wijsheid leren.

Job 34

1 Verder antwoordde Elihu, en zeide: **2** Hoort, gij wijzen,
mijn woorden, en gij verstandigen, neigt de oren naar mij. **3**
Want het oor proeft de woorden, gelijk het gehemelte de
spijze smaakt. **4** Laat ons kiezen voor ons, wat recht is; laat
ons kennen onder ons wat goed is. **5** Want Job heeft gezegd:
Ik ben rechtvaardig, en God heeft mijn recht weggenomen.
6 Ik moet liegen in mijn recht; mijn pijl is smartelijk zonder
overtreding. **7** Wat man is er, gelijk Job? Hij drinkt de
bespotting in als water; **8** En gaat over weg in gezelschap
met de werkers der ongerechtigheid, en wandelt met
goddeloze lieden. **9** Want hij heeft gezegd: Het baat een
man niet, als hij welbehagen heeft aan God. **10** Daarom, gij,
lieden van verstand, hoort naar mij: Verre zij God van
goddeloosheid, en de Almachtige van onrecht!

11 Want naar het werk des mensen vergeldt Hij hem, en
naar eens ieders weg doet Hij het hem vinden. **12** Ook
waarlijk, God handelt niet goddelooslijk, en de Almachtige
verkeert het recht niet. **13** Wie heeft Hem gesteld over de
aarde, en wie heeft de ganse wereld geschikt? **14** Indien Hij
Zijn hart tegen hem zette, Zijn geest en Zijn adem zou Hij
tot Zich vergaderen; **15** Alle vlees zou tegelijk den geest
geven, en de mens zou tot stof wederkeren. **16** Zo er dan
verstand bij u is, hoor dit; neig de oren tot de stem mijner
woorden.

17 Zou Hij ook, Die het recht haat, den gewonde verbinden,
en zoudt gij den zeer Rechtvaardige verdoemen? **18** Zou
men tot een koning zeggen: Gij Belial; tot de prinsen: Gij
goddelozen! **19** Hoe dan tot Dien, Die het aangezicht der
vorsten niet aanneemt, en den rijke voor den arme niet
kent? Want zij zijn allen Zijner handen werk. **20** In een

ogenblik sterven zij; zelfs ter middernacht wordt een volk
geschud, dat het doorga; en de machtige wordt
weggenomen zonder hand. **21** Want Zijn ogen zijn op ieders
wegen, en Hij ziet al zijn treden. **22** Er is geen duisternis, en
er is geen schaduw des doods, dat aldaar de werkers der
ongerechtigheid zich verbergen mochten. **23** Gewisselijk,
Hij legt den mens niet te veel op, dat hij tegen God in het
gericht zou mogen treden. **24** Hij vermorzelt de geweldigen,
dat men het niet doorzoeken kan, en stelt anderen in hun
plaats. **25** Daarom dat Hij hun werken kent, zo keert Hij hen
des nachts om, en zij worden verbrijzeld. **26** Hij klopt hen
samen als goddelozen, in een plaats, waar aanschouwers
zijn; **27** Daarom dat zij van achter Hem afgeweken zijn, en
geen Zijner wegen verstaan hebben; **28** Opdat Hij op hem
het geroep des armen brenge, en het geroep der ellendigen
verhore. **29** Als Hij stilt, wie zal dan beroeren? Als Hij het
aangezicht verbergt, wie zal Hem dan aanschouwen, zowel
voor een volk, als voor een mens alleen? **30** Opdat de
huichelachtige mens niet meer regere, en geen strikken des
volks zijn. **31** Zekerlijk heeft hij tot God gezegd: Ik heb Uw
straf verdragen, ik zal het niet verderven.

32 Behalve wat ik zie, leer Gij mij; heb ik onrecht gewrocht,
ik zal het niet meer doen. **33** Zal het van u zijn, hoe Hij iets
vergelden zal, dewijl gij Hem versmaadt? Zoudt gij dan
verkiezen, en niet ik? Wat weet gij dan? Spreek. **34** De
lieden van verstand zullen met mij zeggen, en een wijs man
zal naar mij horen: **35** Dat Job niet met wetenschap
gesproken heeft, en zijn woorden niet met kloek verstand
geweest zijn. **36** Mijn Vader, laat Job beproefd worden tot
het einde toe, om zijner antwoorden wil onder de
ongerechtige lieden. **37** Want tot zijn zonde zou hij nog
overtreding bijvoegen; hij zou onder ons in de handen
klappen, en hij zou zijn redenen vermenigvuldigen tegen
God.

Job 35

1 Elihu antwoordde verder, en zeide: **2** Houdt gij dat voor
recht, dat gij gezegd hebt: Mijn gerechtigheid is meerder
dan Gods? **3** Want gij hebt gezegd: Wat zou zij u baten? Wat
meer voordeel zal ik daarmede doen, dan met mijn zonde? **4**
Ik zal u antwoord geven, en uw vrienden met u. **5** Bemerk
den hemel en zie; en aanschouw de bovenste wolken, zij zijn
hoger dan gij. **6** Indien gij zondigt, wat bedrijft gij tegen
Hem? Indien uw overtredingen menigvuldig zijn, wat doet
gij Hem? **7** Indien gij rechtvaardig zijt, wat geeft gij Hem, of
wat ontvangt Hij uit uw hand? **8** Uw goddeloosheid zou zijn
tegen een man, gelijk gij zijt, en uw gerechtigheid voor eens
mensen kind. **9** Vanwege hun grootheid doen zij de
onderdrukten roepen; zij schreeuwen vanwege den arm der
groten.

10 Maar niemand zegt: Waar is God, mijn Maker, die de
psalmen geeft in den nacht? **11** Die ons geleerder maakt
dan de beesten der aarde, en ons wijzer maakt dan het
gevogelte des hemels? **12** Daar roepen zij; maar Hij
antwoordt niet, vanwege den hoogmoed der bozen. **13**
Gewisselijk zal God de ijdelheid niet verhoren, en de
Almachtige zal die niet aanschouwen. **14** Dat gij ook gezegd
hebt: Gij zult Hem niet aanschouwen; er is nochtans gericht
voor Zijn aangezicht, wacht gij dan op Hem.

15 Maar nu, dewijl het niets is, dat Zijn toorn Job bezocht
heeft, en Hij hem niet zeer in overvloed doorkend heeft; **16**
Zo heeft Job in ijdelheid zijn mond geopend, en zonder
wetenschap woorden vermenigvuldigd.

Job 36

1 Elihu ging nog voort, en zeide: **2** Verbeid mij een weinig,
en ik zal u aanwijzen, dat er nog redenen voor God zijn. **3** Ik
zal mijn gevoelen van verre ophalen, en mijn Schepper
gerechtigheid toewijzen. **4** Want voorwaar, mijn woorden
zullen geen valsheid zijn; een, die oprecht is van gevoelen,
is bij u. **5** Zie, God is geweldig, nochtans versmaadt Hij niet;
geweldig is Hij in kracht des harten.

6 Hij laat den goddeloze niet leven, en het recht der
ellendigen beschikt Hij. **7** Hij onttrekt Zijn ogen niet van den
rechtvaardige, maar met de koningen zijn zij in den troon;
daar zet Hij hen voor altoos, en zij worden verheven. **8** En zo
zij, gebonden zijnde in boeien, vast gehouden worden met
banden der ellende; **9** Dan geeft Hij hun hun werk te
kennen, en hun overtredingen, omdat zij de overhand
genomen hebben; **10** En Hij openbaart het voor hunlieder
oor ter tucht, en zegt, dat zij zich van de ongerechtigheid
bekeren zouden. **11** Indien zij horen, en Hem dienen, zo
zullen zij hun dagen eindigen in het goede, en hun jaren in
liefelijkheden. **12** Maar zo zij niet horen, zo gaan zij door het
zwaard door, en zij geven den geest zonder kennis. **13** En
die met het hart huichelachtig zijn, leggen toorn op; zij
roepen niet, als Hij hen gebonden heeft. **14** Hun ziel zal in
de jonkheid sterven, en hun leven onder de schandjongens.
15 Hij zal den ellendige in zijn ellende vrijmaken, en in de
onderdrukking zal Hij het voor hunlieder oor openbaren.

16 Alzo zou Hij ook u afgekeerd hebben van den mond des
angstes tot de ruimte, onder dewelke geen benauwing zou
geweest zijn; en het gerecht uwer tafel zou vol vettigheid
geweest zijn. **17** Maar gij hebt het gericht des goddelozen
vervuld; het gericht en het recht houden u vast. **18** Omdat

er grimmigheid is, wacht u, dat Hij u misschien niet met een
klop wegstote; zodat u een groot rantsoen er niet zou
afbrengen. **19** Zou Hij uw rijkdom achten, dat gij niet in
benauwdheid zoudt zijn; of enige versterkingen van kracht?
20 Haak niet naar dien nacht, als de volken van hun plaats
opgenomen worden. **21** Wacht u, wend u niet tot
ongerechtigheid; overmits gij ze in dezen verkoren hebt, uit
oorzake van de ellende. **22** Zie, God verhoogt door Zijn
kracht; wie is een Leraar, gelijk Hij? **23** Wie heeft Hem
gesteld over Zijn weg? Of wie heeft gezegd: Gij hebt onrecht
gedaan? **24** Gedenk, dat gij Zijn werk groot maakt, hetwelk
de lieden aanschouwen.

25 Alle mensen zien het aan; de mens schouwt het van
verre. **26** Zie, God is groot, en wij begrijpen het niet; er is
ook geen onderzoeking van het getal Zijner jaren. **27** Want
Hij trekt de druppelen der wateren op, die den regen na zijn
damp uitgieten; **28** Welke de wolken uitgieten, en over den
mens overvloediglijk afdruipen. **29** Kan men ook verstaan de
uitbreidingen der wolken, en de krakingen Zijner hutte? **30**
Zie, Hij breidt over hem Zijn licht uit, en de wortelen der zee
bedekt Hij. **31** Want daardoor richt Hij de volken; Hij geeft
spijze ten overvloede. **32** Met handen bedekt Hij het licht,
en doet aan hetzelve verbod door dengene, die tussen
doorkomt. **33** Daarvan verkondigt Zijn geklater, en het vee;
ook van den opgaanden damp.

Job 37

1 Ook beeft hierover mijn hart, en springt op uit zijn plaats.
2 Hoort met aandacht de beweging Zijner stem, en het
geluid, dat uit Zijn mond uitgaat! **3** Dat zendt Hij rechtuit
onder den gansen hemel, en Zijn licht over de einden der
aarde. **4** Daarna brult Hij met de stem; Hij dondert met de
stem Zijner hoogheid, en vertrekt die dingen niet, als Zijn
stem zal gehoord worden. **5** God dondert met Zijn stem zeer
wonderlijk; Hij doet grote dingen, en wij begrijpen ze niet. **6**
Want Hij zegt tot de sneeuw: Wees op de aarde; en tot den
plasregen des regens; dan is er de plasregen Zijner sterke
regenen.

7 Dan zegelt Hij de hand van ieder mens toe, opdat Hij
kenne al de lieden Zijns werks. **8** En het gedierte gaat in de
loerplaatsen, en blijft in zijn holen. **9** Uit de binnenkamer
komt de wervelwind, en van de verstrooiende winden de
koude. **10** Door zijn geblaas geeft God de vorst, zodat de
brede wateren verstijfd worden. **11** Ook vermoeit Hij de
dikke wolken door klaarheid; Hij verstrooit de wolk Zijns
lichts. **12** Die keert zich dan naar Zijn wijzen raad door
ommegangen, dat zij doen al wat Hij ze gebiedt, op het
vlakke der wereld, op de aarde. **13** Hetzij dat Hij die tot een
roede, of tot Zijn land, of tot weldadigheid beschikt. **14**
Neem dit, o Job, ter ore; sta, en aanmerk de wonderen Gods.

15 Weet gij, wanneer God over dezelve orde stelt, en het
licht Zijner wolk laat schijnen? **16** Hebt gij wetenschap van
de opwegingen der dikke wolken; de wonderheden
Desgenen, Die volmaakt is in wetenschappen? **17** Hoe uw
klederen warm worden, als Hij de aarde stil maakt uit het
zuiden? **18** Hebt gij met Hem de hemelen uitgespannen, die
vast zijn, als een gegoten spiegel? **19** Onderricht ons, wat

wij Hem zeggen zullen; want wij zullen niets ordentelijk
voorstellen kunnen vanwege de duisternis. **20** Zal het Hem
verteld worden, als ik zo zou spreken? Denkt iemand dat,
gewisselijk, hij zal verslonden worden. **21** En nu ziet men
het licht niet als het helder is in den hemel, als de wind
doorgaat, en dien zuivert;

22 Als van het noorden het goud komt; maar bij God is een
vreselijke majesteit! **23** Den Almachtige, Dien kunnen wij
niet uitvinden; Hij is groot van kracht; doch door gericht en
grote gerechtigheid verdrukt Hij niet. **24** Daarom vrezen
Hem de lieden; Hij ziet geen wijzen van harte aan.

Job 38

1 Daarna antwoordde de HEERE Job uit een onweder, en
zeide: **2** Wie is hij, die den raad verduistert met woorden
zonder wetenschap? **3** Gord nu, als een man, uw lenden, zo
zal Ik u vragen, en onderricht Mij. **4** Waar waart gij, toen Ik
de aarde grondde? Geef het te kennen, indien gij kloek van
verstand zijt.

5 Wie heeft haar maten gezet, want gij weet het; of wie
heeft over haar een richtsnoer getrokken? **6** Waarop zijn
haar grondvesten nedergezonken, of wie heeft haar
hoeksteen gelegd? **7** Toen de morgensterren te zamen
vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten. **8** Of wie
heeft de zee met deuren toegesloten, toen zij uitbrak, en uit
de baarmoeder voortkwam? **9** Toen Ik de wolk tot haar
kleding stelde, en de donkerheid tot haar windeldoek; **10**
Toen Ik voor haar met Mijn besluit de aarde doorbrak, en
zette grendel en deuren; **11** En zeide: Tot hiertoe zult gij
komen, en niet verder, en hier zal hij zich stellen tegen den
hoogmoed uwer golven. **12** Hebt gij van uw dagen den
morgenstond geboden? Hebt gij den dageraad zijn plaats
gewezen;

13 Opdat hij de einden der aarde vatten zou; en de
goddelozen uit haar uitgeschud zouden worden? **14** Dat zij
veranderd zou worden gelijk zegelleem, en zij gesteld
worden als een kleed? **15** En dat van de goddelozen hun
licht geweerd worde, en de hoge arm worde gebroken? **16**
Zijt gij gekomen tot aan de oorsprongen der zee, en hebt gij
in het onderste des afgronds gewandeld? **17** Zijn u de
poorten des doods ontdekt, en hebt gij gezien de poorten
van de schaduw des doods? **18** Zijt gij met uw verstand
gekomen tot aan de breedte der aarde? Geef het te kennen,

indien gij dit alles weet. **19** Waar is de weg, daar het licht
woont? En de duisternis, waar is haar plaats? **20** Dat gij dat
brengen zoudt tot zijn pale, en dat gij merken zoudt de
paden zijns huizes? **21** Gij weet het, want gij waart toen
geboren, en uw dagen zijn veel in getal. **22** Zijt gij gekomen
tot de schatkameren der sneeuw, en hebt gij de
schatkameren des hagels gezien? **23** Dien Ik ophoude tot
den tijd der benauwdheid, tot den dag des strijds en des
oorlogs! **24** Waar is de weg, daar het licht verdeeld wordt,
en de oostenwind zich verstrooit op de aarde? **25** Wie deelt
voor den stortregen een waterloop uit, en een weg voor het
weerlicht der donderen?

26 Om te regenen op het land, waar niemand is, op de
woestijn, waarin geen mens is; **27** Om het woeste en het
verwoeste te verzadigen, en om het uitspruitsel der
grasscheutjes te doen wassen. **28** Heeft de regen een vader,
of wie baart de druppelen des dauws? **29** Uit wiens buik
komt het ijs voort, en wie baart den rijm des hemels? **30** Als
met een steen verbergen zich de wateren, en het vlakke des
afgrond wordt omvat. **31** Kunt gij de liefelijkheden van het
Zevengesternte binden, of de strengen des Orions
losmaken? **32** Kunt gij de Mazzaroth voortbrengen op haar
tijd, en den Wagen met zijn kinderen leiden? **33** Weet gij de
verordeningen des hemels, of kunt gij deszelfs heerschappij
op de aarde bestellen? **34** Kunt gij uw stem tot de wolken
opheffen, opdat een overvloed van water u bedekke? **35**
Kunt gij de bliksemen uitlaten, dat zij henenvaren, en tot u
zeggen: Zie, hier zijn wij? **36** Wie heeft de wijsheid in het
binnenste gezet? Of wie heeft den zin het verstand
gegeven? **37** Wie kan de wolken met wijsheid tellen, en wie
kan de flessen des hemels nederleggen? **38** Als het stof
doorgoten is tot vastigheid, en de kluiten samenkleven? **39**
(39:1) Zult gij voor den ouden leeuw roof jagen, of de
graagheid der jonge leeuwen vervullen? **40** (39:2) Als zij
nederbukken in de holen, en in den kuil zitten, ter loering?

41 (39:3) Wie bereidt de raaf haar kost, als haar jongen tot God schreeuwen, als zij dwalen, omdat er geen eten is?

Job 39

1 (39:4) Weet gij den tijd van het baren der steengeiten?
Hebt gij waargenomen den arbeid der hinden? **2** (39:5) Zult
gij de maanden tellen, die zij vervullen, en weet gij den tijd
van haar baren? **3** (39:6) Als zij zich krommen, haar jongen
met versplijting voortbrengen, haar smarten uitwerpen? **4**
(39:7) Haar jongen worden kloek, worden groot door het
koren; zij gaan uit, en keren niet weder tot dezelve. **5** (39:8)
Wie heeft den woudezel vrij henengezonden, en wie heeft
de banden des wilden ezels gelost? **6** (39:9) Dien Ik de
wildernis tot zijn huis besteld heb, en het ziltige tot zijn
woningen. **7** (39:10) Hij belacht het gewoel der stad; het
menigerlei getier des drijvers hoort hij niet. **8** (39:11) Dat hij
uitspeurt op de bergen, is zijn weide; en hij zoekt allerlei
groensel na. **9** (39:12) Zal de eenhoorn u willen dienen? Zal
hij vernachten aan uw kribbe? **10** (39:13) Zult gij den
eenhoorn met zijn touw aan de voren binden? Zal hij de
laagten achter u eggen? **11** (39:14) Zult gij op hem
vertrouwen, omdat zijn kracht groot is, en zult gij uw arbeid
op hem laten? **12** (39:15) Zult gij hem geloven, dat hij uw
zaad zal wederbrengen, en vergaderen tot uw dorsvloer? **13**
(39:16) Zijn van u de verheugelijke vleugelen der pauwen?
Of de vederen des ooievaars, en des struisvogels?

14 (39:17) Dat zij haar eieren in de aarde laat, en in het stof
die verwarmt. **15** (39:18) En vergeet, dat de voet die
drukken kan, en de dieren des velds die vertrappen kunnen?
16 (39:19) Zij verhardt zich tegen haar jongen, alsof zij de
hare niet waren; haar arbeid is te vergeefs, omdat zij zonder
vreze is. **17** (39:20) Want God heeft haar van wijsheid
ontbloot, en heeft haar des verstands niet medegedeeld. **18**
(39:21) Als het tijd is, verheft zij zich in de hoogte; zij

belacht het paard en zijn rijder. **19** (39:22) Zult gij het paard
sterkte geven? Kunt gij zijn hals met donder bekleden?

20 (39:23) Zult gij het beroeren als een sprinkhaan? De
pracht van zijn gesnuif is een verschrikking. **21** (39:24) Het
graaft in den grond, en het is vrolijk in zijn kracht; en trekt
uit, den geharnaste tegemoet. **22** (39:25) Het belacht de
vreze, en wordt niet ontsteld, en keert niet wederom
vanwege het zwaard. **23** (39:26) Tegen hem ratelt de
pijlkoker, het vlammig ijzer des spies en der lans. **24** (39:27)
Met schudding en beroering slokt het de aarde op, en
gelooft niet, dat het is het geluid der bazuin. **25** (39:28) In
het volle geklank der bazuin, zegt het: Heah! en ruikt den
krijg van verre, den donder der vorsten en het gejuich. **26**
(39:29) Vliegt de sperwer door uw verstand, en breidt hij
zijn vleugelen uit naar het zuiden?

27 (39:30) Is het naar uw bevel, dat de arend zich omhoog
verheft, en dat hij zijn nest in de hoogte maakt? **28** (39:31)
Hij woont en vernacht in de steenrots, op de scherpte der
steenrots en der vaste plaats. **29** (39:32) Van daar speurt hij
de spijze op; zijn ogen zien van verre af. **30** (39:33) Ook
zuipen zijn jongen bloed; en waar verslagenen zijn, daar is
hij.

Job 40

1 (39:34) En de HEERE antwoordde Job, en zeide: **2** (39:35)
Is het twisten met den Almachtige onderrichten? Wie God
bestraft, die antwoorde daarop. **3** (39:36) Toen antwoordde
Job den HEERE, en zeide:

4 (39:37) Zie, ik ben te gering; wat zou ik U antwoorden? Ik
leg mijn hand op mijn mond. **5** (39:38) Eenmaal heb ik
gesproken, maar zal niet antwoorden; of tweemaal, maar zal
niet voortvaren. **6** (40:1) En de HEERE antwoordde Job uit
een onweder, en zeide:

7 (40:2) Gord nu als een man uw lenden; Ik zal u vragen, en
onderricht Mij. **8** (40:3) Zult gij ook Mijn oordeel te niet
maken? Zult Gij Mij verdoemen, opdat gij rechtvaardig zijt?
9 (40:4) Hebt gij een arm gelijk God? En kunt gij, gelijk Hij,
met de stem donderen? **10** (40:5) Versier u nu met
voortreffelijkheid en hoogheid, en bekleed u met majesteit
en heerlijkheid! **11** (40:6) Strooi de verbolgenheden uws
toorns uit, en zie allen hoogmoedige, en verneder hem! **12**
(40:7) Zie allen hoogmoedige, en breng hem ten onder; en
verpletter de goddelozen in hun plaats! **13** (40:8) Verberg
hen te zamen in het stof; verbind hun aangezichten in het
verborgen! **14** (40:9) Dan zal Ik ook u loven, omdat uw
rechterhand u zal verlost hebben. **15** (40:10) Zie nu
Behemoth, welken Ik gemaakt heb nevens u; hij eet hooi,
gelijk een rund.

16 (40:11) Zie toch, zijn kracht is in zijn lenden, en zijn
macht in den navel zijns buiks. **17** (40:12) Als het hem lust,
zijn staart is als een ceder; de zenuwen zijner schaamte zijn
doorvlochten. **18** (40:13) Zijn beenderen zijn als vast koper;
zijn gebeenten zijn als ijzeren handbomen. **19** (40:14) Hij is
een hoofdstuk der wegen Gods; die hem gemaakt heeft,

heeft hem zijn zwaard aangehecht. **20** (40:15) Omdat de
bergen hem voeder voortbrengen, daarom spelen al de
dieren des velds aldaar. **21** (40:16) Onder schaduwachtige
bomen ligt hij neder, in een schuilplaats des riets en des
slijks. **22** (40:17) De schaduwachtige bomen bedekken hem,
elkeen met zijn schaduw; de beekwilgen omringen hem. **23**
(40:18) Zie, hij doet de rivier geweld aan, en verhaast zich
niet; hij vertrouwt, dat hij de Jordaan in zijn mond zou
kunnen intrekken. **24** (40:19) Zou men hem voor zijn ogen
kunnen vangen? Zou men hem met strikken den neus
doorboren kunnen?

Job 41

1 (40:20) Zult gij den Leviathan met den angel trekken, of
zijn tong met een koord, dat gij laat nederzinken? **2** (40:21)
Zult gij hem een bieze in den neus leggen, of met een doorn
zijn kaak doorboren? **3** (40:22) Zal hij aan u veel smekingen
maken? Zal hij zachtjes tot u spreken? **4** (40:23) Zal hij een
verbond met u maken? Zult gij hem aannemen tot een
eeuwigen slaaf? **5** (40:24) Zult gij met hem spelen gelijk
met een vogeltje, of zult gij hem binden voor uw jonge
dochters? **6** (40:25) Zullen de metgezellen over hem een
maaltijd bereiden? Zullen zij hem delen onder de
kooplieden? **7** (40:26) Zult gij zijn huis met haken vullen, of
met een visserskrauwel zijn hoofd? **8** (40:27) Leg uw hand
op hem, gedenk des strijds, doe het niet meer. **9** (40:28) Zie,
zijn hoop zal feilen; zal hij ook voor zijn gezicht
nedergeslagen worden? **10** (41:1) Niemand is zo koen, dat
hij hem opwekken zou; wie is dan hij, die zich voor Mijn
aangezicht stellen zou? **11** (41:2) Wie heeft Mij
voorgekomen, dat Ik hem zou vergelden? Wat onder den
gansen hemel is, is het Mijne.

12 (41:3) Ik zal zijn leden niet verzwijgen, noch het verhaal
zijner sterkte, noch de bevalligheid zijner gestaltenis. **13**
(41:4) Wie zou het opperste zijns kleeds ontdekken? Wie
zou met zijn dubbelen breidel hem aankomen? **14** (41:5)
Wie zou de deuren zijns aangezichts opendoen? Rondom
zijn tanden is verschrikking. **15** (41:6) Zeer uitnemend zijn
zijn sterke schilden, elkeen gesloten als met een
nauwdrukkend zegel. **16** (41:7) Het een is zo na aan het
andere, dat de wind daar niet kan tussen komen. **17** (41:8)
Zij kleven aan elkander, zij vatten zich samen, dat zij zich
niet scheiden. **18** (41:9) Elk een zijner niezingen doet een
licht schijnen; en zijn ogen zijn als de oogleden des

dageraads. **19** (41:10) Uit zijn mond gaan fakkelen, vurige
vonken raken er uit. **20** (41:11) Uit zijn neusgaten komt rook
voort, als uit een ziedenden pot en ruimen ketel. **21** (41:12)
Zijn adem zou kolen doen vlammen, en een vlam komt uit
zijn mond voort. **22** (41:13) In zijn hals herbergt de sterkte;
voor hem springt zelfs de droefheid van vreugde op. **23**
(41:14) De stukken van zijn vlees kleven samen; elkeen is
vast in hem, het wordt niet bewogen. **24** (41:15) Zijn hart is
vast gelijk een steen; ja, vast gelijk een deel van den
ondersten molensteen. **25** (41:16) Van zijn verheffen
schromen de sterken; om zijner doorbrekingen wille
ontzondigen zij zich. **26** (41:17) Raakt hem iemand met het
zwaard, dat zal niet bestaan, spies, schicht noch pantsier.
27 (41:18) Hij acht het ijzer voor stro, en het staal voor
verrot hout. **28** (41:19) De pijl zal hem niet doen vlieden, de
slingerstenen worden hem in stoppelen veranderd. **29**
(41:20) De werpstenen worden van hem geacht als
stoppelen, en hij belacht de drilling der lans. **30** (41:21)
Onder hem zijn scherpe scherven; hij spreidt zich op het
puntachtige, als op slijk. **31** (41:22) Hij doet de diepte
zieden gelijk een pot; hij stelt de zee als een
apothekerskokerij. **32** (41:23) Achter zich verlicht hij het
pad; men zou den afgrond voor grijzigheid houden. **33**
(41:24) Op de aarde is niets met hem te vergelijken, die
gemaakt is om zonder schrik te wezen. **34** (41:25) Hij
aanziet alles, wat hoog is, hij is een koning over alle jonge
hoogmoedige dieren.

Job 42

1 Toen antwoordde Job den HEERE, en zeide: **2** Ik weet, dat
Gij alles vermoogt, en dat geen van Uw gedachten kan
afgesneden worden. **3** Wie is hij, zegt Gij, die den raad
verbergt zonder wetenschap? Zo heb ik dan verhaald,
hetgeen ik niet verstond, dingen, die voor mij te wonderbaar
waren, die ik niet wist. **4** Hoor toch, en ik zal spreken; ik zal
U vragen, en onderricht Gij mij. **5** Met het gehoor des oors
heb ik U gehoord; maar nu ziet U mijn oog. **6** Daarom verfoei
ik mij, en ik heb berouw in stof en as. **7** Het geschiedde nu,
nadat de HEERE die woorden tot Job gesproken had, dat de
HEERE tot Elifaz, den Themaniet, zeide: Mijn toorn is
ontstoken tegen u, en tegen uw twee vrienden, want
gijlieden hebt niet recht van Mij gesproken, gelijk Mijn
knecht Job.

8 Daarom neemt nu voor ulieden zeven varren en zeven
rammen, en gaat henen tot Mijn knecht Job, en offert
brandoffer voor ulieden, en laat Mijn knecht Job voor ulieden
bidden; want zekerlijk, Ik zal zijn aangezicht aannemen,
opdat Ik aan ulieden niet doe naar uw dwaasheid; want
gijlieden hebt niet recht van Mij gesproken, gelijk Mijn
knecht Job. **9** Toen gingen Elifaz, de Themaniet, en Bildad,
de Suhiet, en Zofar, de Naamathiet, henen, en deden, gelijk
als de HEERE tot hen gesproken had; en de HEERE nam het
aangezicht van Job aan. **10** En de HEERE wendde de
gevangenis van Job, toen hij gebeden had voor zijn
vrienden; en de HEERE vermeerderde al hetgeen Job gehad
had tot dubbel zoveel.

11 Ook kwamen tot hem al zijn broeders, en al zijn zusters,
en allen, die hem te voren gekend hadden, en aten brood
met hem in zijn huis, en beklaagden hem, en vertroostten

hem over al het kwaad, dat de HEERE over hem gebracht
had; en zij gaven hem een iegelijk een stuk gelds, een
iegelijk ook een gouden voorhoofdsiersel. **12** En de HEERE
zegende Jobs laatste meer dan zijn eerste; want hij had
veertien duizend schapen, en zes duizend kemelen, en
duizend juk runderen, en duizend ezelinnen. **13** Daartoe
had hij zeven zonen en drie dochteren. **14** En hij noemde
den naam der eerste Jemima, en den naam der tweede
Kezia, en den naam der derde Keren-happuch. **15** En er
werden zo schone vrouwen niet gevonden in het ganse land,
als de dochteren van Job; en haar vader gaf haar erfdeel
onder haar broederen. **16** En Job leefde na dezen honderd
en veertig jaren, dat hij zag zijn kinderen, en de kinderen
zijner kinderen, tot in vier geslachten. **17** En Job stierf, oud
en der dagen zat.

Psalms

Psalms 1

1 Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in den raad der
goddelozen, noch staat op den weg der zondaren, noch zit
in het gestoelte der spotters; **2** Maar zijn lust is in des
HEEREN wet, en hij overdenkt Zijn wet dag en nacht. **3** Want
hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn
vrucht geeft op zijn tijd, en welks blad niet afvalt; en al wat
hij doet, zal wel gelukken. **4** Alzo zijn de goddelozen niet,
maar als het kaf, dat de wind henendrijft.

5 Daarom zullen de goddelozen niet bestaan in het gericht,
noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen. **6**
Want de HEERE kent den weg der rechtvaardigen; maar de
weg der goddelozen zal vergaan.

Psalms 2

1 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken
ijdelheid? **2** De koningen der aarde stellen zich op, en de
vorsten beraadslagen te zamen tegen den HEERE, en tegen
Zijn Gezalfde, zeggende: **3** Laat ons hun banden
verscheuren, en hun touwen van ons werpen. **4** Die in den
hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten. **5**
Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn
grimmigheid zal Hij hen verschrikken. **6** Ik toch heb Mijn
Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid. **7** Ik zal
van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij
zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd.

8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en
de einden der aarde tot Uw bezitting. **9** Gij zult hen
verpletteren met een ijzeren scepter; Gij zult hen in stukken
slaan als een pottenbakkersvat. **10** Nu dan, gij koningen,
handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der
aarde!

11 Dient den HEERE met vreze, en verheugt u met beving.
12 Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op den weg
vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou
ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem
betrouwen.

Psalms 3

1 Een psalm van David, als hij vlood voor het aangezicht
van zijn zoon Absalom. (3:2) O HEERE! hoe zijn mijn
tegenpartijders vermenigvuldigd; velen staan tegen mij op.
2 (3:3) Velen zeggen van mijn ziel: Hij heeft geen heil bij
God. Sela. **3** (3:4) Doch Gij, HEERE! zijt een Schild voor mij,
mijn eer, en Die mijn hoofd opheft. **4** (3:5) Ik riep met mijn
stem tot den HEERE, en Hij verhoorde mij van den berg
Zijner heiligheid. Sela.

5 (3:6) Ik lag neder en sliep; ik ontwaakte, want de HEERE
ondersteunde mij. **6** (3:7) Ik zal niet vrezen voor
tienduizenden des volks, die zich rondom tegen mij zetten.
7 (3:8) Sta op, HEERE, verlos mij, mijn God; want Gij hebt al
mijn vijanden op het kinnebakken geslagen; de tanden der
goddelozen hebt Gij verbroken. **8** (3:9) Het heil is des
HEEREN; Uw zegen is over Uw volk. Sela.

Psalms 4

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op de
Neginoth. (4:2) Als ik roep, verhoor mij, o God mijner
gerechtigheid! In benauwdheid hebt Gij mij ruimte gemaakt;
wees mij genadig, en hoor mijn gebed. **2** (4:3) Gij, mannen,
hoe lang zal mijn eer tot schande zijn? Hoe lang zult gij de
ijdelheid beminnen, de leugen zoeken? Sela. **3** (4:4) Weet
toch, dat de HEERE Zich een gunstgenoot heeft
afgezonderd; de HEERE zal horen, als ik tot Hem roep. **4**
(4:5) Zijt beroerd, en zondigt niet; spreekt in ulieder hart op
uw leger, en zijt stil. Sela. **5** (4:6) Offert offeranden der
gerechtigheid, en vertrouwt op den HEERE. **6** (4:7) Velen
zeggen: Wie zal ons het goede doen zien? Verhef Gij over
ons het licht Uws aanschijns, o HEERE!

7 (4:8) Gij hebt vreugde in mijn hart gegeven, meer dan ter
tijd, als hun koren en hun most vermenigvuldigd zijn. **8** (4:9)
Ik zal in vrede te zamen nederliggen en slapen; want Gij, o
HEERE! alleen zult mij doen zeker wonen.

Psalms 5

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op de
Nechiloth. (5:2) O HEERE, neem mijn redenen ter ore; versta
mijn overdenking. **2** (5:3) Merk op de stem mijns geroeps, o
mijn Koning en mijn God! Want tot U zal ik bidden. **3** (5:4)
Des morgens, HEERE, zult Gij mijn stem horen; des morgens
zal ik mij tot U schikken, en wacht houden. **4** (5:5) Want Gij
zijt geen God, Die lust heeft aan goddeloosheid; de boze zal
bij U niet verkeren. **5** (5:6) De onzinnigen zullen voor Uw
ogen niet bestaan; Gij haat alle werkers der
ongerechtigheid. **6** (5:7) Gij zult de leugensprekers verdoen;
van den man des bloeds en des bedrogs heeft de HEERE een
gruwel. **7** (5:8) Maar ik zal door de grootheid Uwer
goedertierenheid in Uw huis ingaan; ik zal mij buigen naar
het paleis Uwer heiligheid, in Uw vreze.

8 (5:9) HEERE! Leid mij in Uw gerechtigheid, om mijner
verspieders wil; richt Uw weg voor mijn aangezicht. **9** (5:10)
Want in hun mond is niets rechts, hun binnenste is enkel
verderving, hun keel is een open graf, met hun tong vleien
zij. **10** (5:11) Verklaar hen schuldig, o God; laat hen
vervallen van hun raadslagen; drijf hen henen om de
veelheid hunner overtredingen, want zij zijn wederspannig
tegen U. **11** (5:12) Maar laat verblijd zijn allen, die op U
betrouwen, tot in eeuwigheid; laat hen juichen, omdat Gij
hen overdekt; en laat in U van vreugde opspringen, die Uw
Naam liefhebben. **12** (5:13) Want Gij, HEERE, zult den
rechtvaardige zegenen; Gij zult hem met goedgunstigheid
kronen, als met een rondas.

Psalms 6

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op de
Neginoth, op de Scheminith. (6:2) O HEERE, straf mij niet in
Uw toorn, en kastijd mij niet in Uw grimmigheid! **2** (6:3)
Wees mij genadig, HEERE, want ik ben verzwakt; genees
mij, HEERE, want mijn beenderen zijn verschrikt. **3** (6:4) Ja,
mijn ziel is zeer verschrikt; en Gij, HEERE, hoe lange? **4**
(6:5) Keer weder, HEERE, red mijn ziel; verlos mij, om Uwer
goedertierenheid wil. **5** (6:6) Want in den dood is Uwer geen
gedachtenis; wie zal U loven in het graf? **6** (6:7) Ik ben
moede van mijn zuchten; ik doe mijn bed den gansen nacht
zwemmen; ik doornat mijn bedstede met mijn tranen. **7**
(6:8) Mijn oog is doorknaagd van verdriet, is veroud,
vanwege al mijn tegenpartijders. **8** (6:9) Wijkt van mij, al gij
werkers der ongerechtigheid; want de HEERE heeft de stem
mijns geweens gehoord.

9 (6:10) De HEERE heeft mijn smeking gehoord; de HEERE
zal mijn gebed aannemen. **10** (6:11) Al mijn vijanden zullen
zeer beschaamd en verbaasd worden; zij zullen terugkeren,
zij zullen in een ogenblik beschaamd worden.

Psalms 7

1 Davids Schiggajon, dat hij den HEERE gezongen heeft,
over de woorden van Cusch, den zoon van Jemini. (7:2)
HEERE, mijn God, op U betrouw ik; verlos mij van al mijn
vervolgers, en red mij. **2** (7:3) Opdat hij mijn ziel niet rove
als een leeuw, verscheurende, terwijl er geen verlosser is. **3**
(7:4) HEERE, mijn God, indien ik dat gedaan heb, indien er
onrecht in mijn handen is; **4** (7:5) Indien ik kwaad vergolden
heb dien, die vrede met mij had; (ja, ik heb dien gered, die
mij zonder oorzaak benauwde!) **5** (7:6) Zo vervolge de
vijand mijn ziel, en achterhale ze, en vertrede mijn leven ter
aarde, en doe mijn eer in het stof wonen! Sela. **6** (7:7) Sta
op, HEERE, in Uw toorn, verhef U om de verbolgenheden
mijner benauwers, en ontwaak tot mij; Gij hebt het gericht
bevolen. **7** (7:8) Zo zal de vergadering der volken U
omsingelen; keer dan boven haar weder in de hoogte. **8**
(7:9) De HEERE zal den volken recht doen; richt mij, HEERE,
naar mijn gerechtigheid, en naar mijn oprechtigheid, die bij
mij is. **9** (7:10) Laat toch de boosheid der goddelozen een
einde nemen, maar bevestig den rechtvaardige, Gij, Die
harten en nieren beproeft, o rechtvaardige God! **10** (7:11)
Mijn schild is bij God, Die de oprechten van hart behoudt.

11 (7:12) God is een rechtvaardige Rechter, en een God, Die
te allen dage toornt. **12** (7:13) Indien hij zich niet bekeert,
zo zal Hij Zijn zwaard wetten; Hij heeft Zijn boog gespannen,
en dien bereid. **13** (7:14) En heeft dodelijke wapenen voor
hem gereed gemaakt; Hij zal Zijn pijlen tegen de hittige
vervolgers te werk stellen. **14** (7:15) Ziet, hij is in arbeid van
ongerechtigheid, en is zwanger van moeite, hij zal leugen
baren. **15** (7:16) Hij heeft een kuil gedolven, en dien
uitgegraven, maar hij is gevallen in de groeve, die hij
gemaakt heeft. **16** (7:17) Zijn moeite zal op zijn hoofd

wederkeren, en zijn geweld op zijn schedel nederdalen. **17**
(7:18) Ik zal den HEERE loven naar Zijn gerechtigheid, en
den Naam des HEEREN, des Allerhoogsten, psalmzingen.

Psalms 8

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op de
Gitthith. (8:2) O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw
Naam op de ganse aarde! Gij, die Uw majesteit gesteld hebt
boven de hemelen. **2** (8:3) Uit den mond der kinderkens en
der zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest, om Uwer
tegenpartijen wil, om den vijand en wraakgierige te doen
ophouden. **3** (8:4) Als ik Uw hemel aanzie, het werk Uwer
vingeren, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt;

4 (8:5) Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en de zoon
des mensen, dat Gij hem bezoekt? **5** (8:6) En hebt hem een
weinig minder gemaakt dan de engelen, en hebt hem met
eer en heerlijkheid gekroond? **6** (8:7) Gij doet hem heersen
over de werken Uwer handen; Gij hebt alles onder zijn
voeten gezet; **7** (8:8) Schapen en ossen, alle die; ook mede
de dieren des velds. **8** (8:9) Het gevogelte des hemels, en de
vissen der zee; hetgeen de paden der zeeen doorwandelt. **9**
(8:10) O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de
ganse aarde!

Psalms 9

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op
Muth-labben. (9:2) Ik zal den HEERE loven met mijn ganse
hart; ik zal al Uw wonderen vertellen. **2** (9:3) In U zal ik mij
verblijden, en van vreugde opspringen; ik zal Uw Naam
psalmzingen, o Allerhoogste! **3** (9:4) Omdat mijn vijanden
achterwaarts gekeerd, gevallen en vergaan zijn van Uw
aangezicht. **4** (9:5) Want Gij hebt mijn recht en mijn
rechtszaak afgedaan; Gij hebt gezeten op den troon, o
Rechter, der gerechtigheid. **5** (9:6) Gij hebt de heidenen
gescholden, den goddeloze verdaan, hun naam uitgedelgd,
tot in eeuwigheid en altoos. **6** (9:7) O vijand! zijn de
verwoestingen voleind in eeuwigheid, en hebt gij de steden
uitgeroeid? Hunlieder gedachtenis is met hen vergaan. **7**
(9:8) Maar de HEERE zal in eeuwigheid zitten; Hij heeft Zijn
troon bereid ten gerichte. **8** (9:9) En Hij Zelf zal de wereld
richten in gerechtigheid, en de volken oordelen in
rechtmatigheden. **9** (9:10) En de HEERE zal een Hoog
Vertrek zijn voor den verdrukte, een Hoog Vertrek in tijden
van benauwdheid. **10** (9:11) En die Uw Naam kennen, zullen
op U vertrouwen, omdat Gij, HEERE, niet hebt verlaten
degenen, die U zoeken. **11** (9:12) Psalmzingt den HEERE,
Die te Sion woont; verkondigt onder de volken Zijn daden.

12 (9:13) Want Hij zoekt de bloedstortingen, Hij gedenkt
derzelve; Hij vergeet het geroep der ellendigen niet. **13**
(9:14) Wees mij genadig, HEERE, zie mijn ellende aan, van
mijn poorten des doods; **14** (9:15) Opdat ik Uw gansen lof in
de poorten der dochter van Sion vertelle, dat ik mij
verheuge in Uw heil. **15** (9:16) De heidenen zijn gezonken
in de groeve, die zij gemaakt hadden; hunlieder voet is
gevangen in het net, dat zij verborgen hadden. **16** (9:17) De
HEERE is bekend geworden; Hij heeft recht gedaan; de

goddeloze is verstrikt in het werk zijner handen! Higgajon,
Sela. **17** (9:18) De goddelozen zullen terugkeren, naar de
hel toe, alle godvergetende heidenen. **18** (9:19) Want de
nooddruftige zal niet voor altoos vergeten worden, noch de
verwachting der ellendigen in eeuwigheid verloren zijn. **19**
(9:20) Sta op, HEERE, laat de mens zich niet versterken; laat
de heidenen voor Uw aangezicht geoordeeld worden. **20**
(9:21) O HEERE! jaag hun vreze aan; laat de heidenen
weten, dat zij mensen zijn. Sela.

Psalms 10

1 O HEERE! waarom staat Gij van verre? waarom verbergt
Gij U in tijden van benauwdheid? **2** De goddeloze vervolgt
hittiglijk in hoogmoed den ellendige; laat hen gegrepen
worden in de aanslagen, die zij bedacht hebben. **3** Want de
goddeloze roemt over den wens zijner ziel; hij zegent den
gierigaard, hij lastert den HEERE. **4** De goddeloze, gelijk hij
zijn neus omhoog steekt, onderzoekt niet; al zijn gedachten
zijn, dat er geen God is. **5** Zijn wegen maken ten allen tijde
smarte; Uw oordelen zijn een hoogte, verre van hem; al zijn
tegenpartijders, die blaast hij aan. **6** Hij zegt in zijn hart: Ik
zal niet wankelen; want ik zal van geslacht tot geslacht in
geen kwaad zijn. **7** Zijn mond is vol van vloek, en
bedriegerijen, en list; onder zijn tong is moeite en
ongerechtigheid. **8** Hij zit in de achterlage der hoeven, in
verborgene plaatsen doodt hij den onschuldige; zijn ogen
verbergen zich tegen den arme. **9** Hij legt lagen in een
verborgen plaats, gelijk een leeuw in zijn hol; hij legt lagen,
om den ellendige te roven; hij rooft den ellendige, als hij
hem trekt in zijn net. **10** Hij duikt neder, hij buigt zich; en de
arme hoop valt in zijn sterke poten. **11** Hij zegt in zijn hart:
God heeft het vergeten, Hij heeft Zijn aangezicht verborgen,
Hij ziet niet in eeuwigheid. **12** Sta op, HEERE God! hef Uw
hand op, vergeet de ellendigen niet.

13 Waarom lastert de goddeloze God? zegt in zijn hart: Gij
zult het niet zoeken? **14** Gij ziet het immers; want Gij
aanschouwt de moeite en het verdriet, opdat men het in Uw
hand geve; op U verlaat zich de arme, Gij zijt geweest een
Helper van den wees. **15** Breek den arm des goddelozen en
bozen; zoek zijn goddeloosheid, totdat Gij haar niet vindt.
16 De HEERE is Koning eeuwiglijk en altoos; de heidenen
zijn vergaan uit Zijn land. **17** HEERE! Gij hebt den wens der

zachtmoedigen gehoord; Gij zult hun hart sterken, Uw oor
zal opmerken; **18** Om den wees en verdrukte recht te doen;
opdat een mens van de aarde niet meer voortvare geweld te
bedrijven.

Psalms 11

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. Ik
betrouw op den HEERE; hoe zegt gijlieden tot mijn ziel:
Zwerft henen naar ulieder gebergte, als een vogel? **2** Want
ziet, de goddelozen spannen den boog, zij schikken hun
pijlen op de pees, om in het donkere te schieten naar de
oprechten van harte. **3** Zekerlijk, de fondamenten worden
omgestoten; wat heeft de rechtvaardige bedreven? **4** De
HEERE is in het paleis Zijner heiligheid, des HEEREN troon is
in den hemel; Zijn ogen aanschouwen, Zijn oogleden
proeven de mensenkinderen.

5 De HEERE proeft den rechtvaardige; maar den goddeloze,
en dien, die geweld liefheeft, haat Zijn ziel. **6** Hij zal op de
goddelozen regenen strikken, vuur en zwavel; en een
geweldige stormwind zal het deel huns bekers zijn. **7** Want
de HEERE is rechtvaardig, Hij heeft gerechtigheden lief; Zijn
aangezicht aanschouwt den oprechte.

Psalms 12

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op de
Scheminith. (12:2) Behoud, o HEERE; want de goedertierene
ontbreekt, want de getrouwen zijn weinig geworden onder
de mensenkinderen. **2** (12:3) Zij spreken valsheid, een ieder
met zijn naaste, met vleiende lippen; zij spreken met een
dubbel hart. **3** (12:4) De HEERE snijde af alle vleiende
lippen, de grootsprekende tong; **4** (12:5) Die daar zeggen:
Wij zullen de overhand hebben met onze tong; onze lippen
zijn onze! Wie is heer over ons? **5** (12:6) Om de verwoesting
der ellendigen, om het kermen der nooddruftigen, zal Ik nu
opstaan, zegt de HEERE; Ik zal in behoudenis zetten, dien
hij aanblaast. **6** (12:7) De redenen des HEEREN zijn reine
redenen, zilver, gelouterd in een aarden smeltkroes,
gezuiverd zevenmaal. **7** (12:8) Gij, HEERE, zult hen
bewaren; Gij zult hen behoeden voor dit geslacht, tot in
eeuwigheid. **8** (12:9) De goddelozen draven rondom,
wanneer de snoodsten van des mensenkinderen verhoogd
worden.

Psalms 13

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. (13:2)
Hoe lang, HEERE, zult Gij mij steeds vergeten? Hoe lang zult
Gij Uw aangezicht voor mij verbergen? **2** (13:3) Hoe lang zal
ik raadslagen voornemen in mijn ziel, droefenis in mijn hart
bij dag? Hoe lang zal mijn vijand over mij verhoogd zijn? **3**
(13:4) Aanschouw, verhoor mij, HEERE, mijn God; verlicht
mijn ogen, opdat ik in den dood niet ontslape; **4** (13:5)
Opdat niet mijn vijand zegge: Ik heb hem overmocht; mijn
tegenpartijders zich verheugen, wanneer ik zou wankelen. **5**
(13:6) Maar ik vertrouw op Uw goedertierenheid; mijn hart
zal zich verheugen in Uw heil; **6** ik zal den HEERE zingen,
omdat Hij aan mij welgedaan heeft.

Psalms 14

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. De
dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij verderven het, zij
maken het gruwelijk met hun werk; er is niemand, die goed
doet. **2** De HEERE heeft uit den hemel nedergezien op de
mensenkinderen, om te zien, of iemand verstandig ware, die
God zocht. **3** Zij zijn allen afgeweken, te zamen zijn zij
stinkende geworden; er is niemand, die goed doet, ook niet
een. **4** Hebben dan alle werkers der ongerechtigheid geen
kennis, die mijn volk opeten, alsof zij brood aten? Zij roepen
den HEERE niet aan.

5 Aldaar zijn zij met vervaardheid vervaard; want God is bij
het geslacht des rechtvaardigen. **6** Gijlieden beschaamt den
raad des ellendigen, omdat de HEERE zijn Toevlucht is. **7**
Och, dat Israels verlossing uit Sion kwame! Als de HEERE de
gevangenen Zijns volks zal doen wederkeren, dan zal zich
Jakob verheugen, Israel zal verblijd zijn.

Psalms 15

1 Een psalm van David. HEERE, wie zal verkeren in Uw tent?
Wie zal wonen op den berg Uwer heiligheid? **2** Die oprecht
wandelt, en gerechtigheid werkt, en die met zijn hart de
waarheid spreekt; **3** Die met zijn tong niet achterklapt, zijn
metgezellen geen kwaad doet, en geen smaadrede opneemt
tegen zijn naaste; **4** In wiens ogen de verworpene veracht is,
maar hij eert degenen, die den HEERE vrezen; heeft hij
gezworen tot zijn schade, evenwel verandert hij niet; **5** Die
zijn geld niet geeft op woeker, en geen geschenk neemt
tegen den onschuldige. Die deze dingen doet, zal niet
wankelen in eeuwigheid.

Psalms 16

1 Een gouden kleinood van David. Bewaar mij, o God! want
ik betrouw op U. **2** O mijn ziel! gij hebt tot den HEERE
gezegd: Gij zijt de HEERE, mijn goedheid raakt niet tot U; **3**
Maar tot de heiligen, die op de aarde zijn, en de heerlijken,
in dewelke al mijn lust is. **4** De smarten dergenen, die een
anderen God begiftigen, zullen vermenigvuldigd worden; ik
zal hun drankofferen van bloed niet offeren, en hun namen
op mijn lippen niet nemen. **5** De HEERE is het deel mijner
erve, en mijns bekers; Gij onderhoudt mijn lot. **6** De snoeren
zijn mij in liefelijke plaatsen gevallen; ja, een schone erfenis
is mij geworden. **7** Ik zal den HEERE loven, Die mij raad
heeft gegeven; zelfs bij nacht onderwijzen mij mijn nieren. **8**
Ik stel den HEERE geduriglijk voor mij, omdat Hij aan mijn
rechterhand is, zal ik niet wankelen.

9 Daarom is mijn hart verblijd, en mijn eer verheugt zich;
ook zal mijn vlees zeker wonen. **10** Want Gij zult mijn ziel in
de hel niet verlaten; Gij zult niet toelaten, dat Uw Heilige de
verderving zie. **11** Gij zult mij het pad des levens bekend
maken; verzadiging der vreugde is bij Uw aangezicht;
liefelijkheden zijn in Uw rechterhand, eeuwiglijk.

Psalms 17

1 Een gebed van David. HEERE! hoor de gerechtigheid,
merk op mijn geschrei, neem ter ore mijn gebed, met
onbedriegelijke lippen gesproken. **2** Laat mijn recht van voor
Uw aangezicht uitgaan, laat Uw ogen de billijkheden
aanschouwen. **3** Gij hebt mijn hart geproefd, des nachts
bezocht, Gij hebt mij getoetst. Gij vindt niets; hetgeen ik
gedacht heb, overtreedt mijn mond niet. **4** Aangaande de
handelingen des mensen, ik heb mij, naar het woord Uwer
lippen, gewacht voor de paden des inbrekers; **5** Houdende
mijn gangen in Uw sporen, opdat mijn voetstappen niet
zouden wankelen. **6** Ik roep U aan, omdat Gij mij verhoort; o
God! neig Uw oor tot mij; hoor mijn rede. **7** Maak Uw
weldadigheden wonderbaar, Gij, die verlost degenen, die op
U betrouwen, van degenen, die tegen Uw rechterhand
opstaan! **8** Bewaar mij als het zwart des oogappels, verberg
mij onder de schaduw Uwer vleugelen,

9 Voor het aangezicht der goddelozen, die mij verwoesten,
mijner doodsvijanden, die mij omringen. **10** Met hun vet
besluiten zij zich, met hun mond spreken zij hovaardelijk.
11 In onzen gang hebben zij ons nu omsingeld, zij zetten
hun ogen op ons ter aarde nederbukkende. **12** Hij is gelijk
als een leeuw, die begeert te roven, en als een jonge leeuw,
zittende in verborgen plaatsen. **13** Sta op, HEERE, kom zijn
aangezicht voor, vel hem neder; bevrijd mijn ziel met Uw
zwaard van den goddeloze; **14** Met Uw hand van de lieden,
o HEERE! van de lieden, die van de wereld zijn, welker deel
in dit leven is, welker buik Gij vervult met Uw verborgen
schat; de kinderen worden verzadigd, en zij laten hun
overschot hun kinderkens achter. **15** Maar ik zal Uw
aangezicht in gerechtigheid aanschouwen, ik zal verzadigd
worden met Uw beeld, als ik zal opwaken.

Psalms 18

1 Voor den opperzangmeester, een psalm van David, den
knecht des HEEREN, die de woorden dezes lieds tot den
HEERE gesproken heeft, ten dage, als hem de HEERE gered
had uit de hand van al zijn vijanden, en uit de hand van
Saul. (18:2) Hij zeide dan: Ik zal U hartelijk liefhebben,
HEERE, mijn Sterkte! **2** (18:3) De HEERE is mijn Steenrots,
en mijn Burg, en mijn Uithelper; mijn God, mijn Rots, op
Welken ik betrouw; mijn Schild, en de Hoorn mijns heils,
mijn Hoog Vertrek. **3** (18:4) Ik riep den HEERE aan, die te
prijzen is, en werd verlost van mijn vijanden. **4** (18:5)
Banden des doods hadden mij omvangen, en beken Belials
verschrikten mij. **5** (18:6) Banden der hel omringden mij,
strikken des doods bejegenden mij. **6** (18:7) Als mij bange
was, riep ik den HEERE aan, en riep tot mijn God; Hij hoorde
mijn stem uit Zijn paleis, en mijn geroep voor Zijn
aangezicht kwam in Zijn oren. **7** (18:8) Toen daverde en
beefde de aarde, en de gronden der bergen beroerden zich
en daverden, omdat Hij ontstoken was. **8** (18:9) Rook ging
op van Zijn neus, en een vuur uit Zijn mond verteerde; kolen
werden daarvan aangestoken. **9** (18:10) En Hij boog den
hemel, en daalde neder, en donkerheid was onder Zijn
voeten. **10** (18:11) En Hij voer op een cherub, en vloog; ja,
Hij vloog snellijk op de vleugelen des winds. **11** (18:12)
Duisternis zette Hij tot Zijn verberging; rondom Hem was
Zijn tent, duisterheid der wateren, wolken des hemels. **12**
(18:13) Van den glans, die voor Hem was, dreven Zijn
wolken daarhenen, hagel en vurige kolen. **13** (18:14) En de
HEERE donderde in den hemel, en de Allerhoogste gaf Zijn
stem, hagel en vurige kolen. **14** (18:15) En Hij zond Zijn
pijlen uit, en verstrooide ze; en Hij vermenigvuldigde de
bliksemen, en verschrikte ze. **15** (18:16) En de diepe kolken
der wateren werden gezien, en de gronden der wereld

werden ontdekt, van Uw schelden, o HEERE! van het
geblaas des winds van Uw neus. **16** (18:17) Hij zond van de
hoogte, Hij nam mij, Hij trok mij op uit grote wateren. **17**
(18:18) Hij verloste mij van mijn sterken vijand, en van mijn
haters, omdat zij machtiger waren dan ik. **18** (18:19) Zij
hadden mij bejegend ten dage mijns ongevals; maar de
HEERE was mij tot een Steunsel. **19** (18:20) En Hij voerde
mij uit in de ruimte, Hij rukte mij uit, want Hij had lust aan
mij. **20** (18:21) De HEERE vergold mij naar mijn
gerechtigheid, Hij gaf mij weder naar de reinigheid mijner
handen.

21 (18:22) Want ik heb des HEEREN wegen gehouden, en
ben van mijn God niet goddelooslijk afgegaan. **22** (18:23)
Want al Zijn rechten waren voor mij, en Zijn inzettingen
deed ik niet van mij weg. **23** (18:24) Maar ik was oprecht bij
Hem, en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid. **24**
(18:25) Zo gaf mij de HEERE weder naar mijn gerechtigheid,
naar de reinigheid mijner handen, voor Zijn ogen. **25**
(18:26) Bij den goedertierene houdt Gij U goedertieren, bij
den oprechten man houdt Gij U oprecht. **26** (18:27) Bij den
reine houdt Gij U rein, maar bij den verkeerde bewijst Gij U
een Worstelaar. **27** (18:28) Want Gij verlost het bedrukte
volk, maar de hoge ogen vernedert Gij. **28** (18:29) Want Gij
doet mijn lamp lichten; de HEERE, mijn God, doet mijn
duisternis opklaren. **29** (18:30) Want met U loop ik door een
bende, en met mijn God spring ik over een muur.

30 (18:31) Gods weg is volmaakt; de rede des HEEREN is
doorlouterd; Hij is een Schild allen, die op Hem betrouwen.
31 (18:32) Want wie is God, behalve de HEERE? En wie is
een Rotssteen, dan alleen onze God? **32** (18:33) Het is God,
die mij met kracht omgordt; en Hij heeft mijn weg volkomen
gemaakt. **33** (18:34) Hij maakt mijn voeten gelijk als der
hinden, en Hij stelt mij op mijn hoogten. **34** (18:35) Hij leert
mijn handen ten strijde, zodat een stalen boog met mijn

armen verbroken is. **35** (18:36) Ook hebt Gij mij het schild
Uws heils gegeven, en Uw rechterhand heeft mij
ondersteund, en Uw zachtmoedigheid heeft mij groot
gemaakt. **36** (18:37) Gij hebt mijn voetstap ruim gemaakt
onder mij, en mijn enkelen hebben niet gewankeld. **37**
(18:38) Ik vervolgde mijn vijanden, en trof hen aan; en ik
keerde niet weder, totdat ik hen verdaan had. **38** (18:39) Ik
doorstak hen, dat zij niet weder konden opstaan; zij vielen
onder mijn voeten. **39** (18:40) Want Gij omgorddet mij met
kracht ten strijde; Gij deedt onder mij nederbukken, die
tegen mij opstonden. **40** (18:41) En Gij gaaft mij den nek
mijner vijanden, en mijn haters, die vernielde ik. **41** (18:42)
Zij riepen, maar er was geen verlosser; tot den HEERE, maar
Hij antwoordde hun niet. **42** (18:43) Toen vergruisde ik hen
als stof voor den wind; ik ruimde hen weg als slijk der
straten. **43** (18:44) Gij hebt mij uitgeholpen van de twisten
des volks; Gij hebt mij gesteld tot een hoofd der heidenen;
het volk, dat ik niet kende, heeft mij gediend. **44** (18:45) Zo
haast als hun oor van mij hoorde, hebben zij mij
gehoorzaamd; vreemden hebben zich mij geveinsdelijk
onderworpen. **45** (18:46) Vreemden zijn vervallen, en
hebben gesidderd uit hun sloten. **46** (18:47) De HEERE
leeft, en geloofd zij mijn Rotssteen, en verhoogd zij de God
mijns heils! **47** (18:48) De God, Die mij volkomen wraak
geeft, en de volken onder mij brengt; **48** (18:49) Die mij
uithelpt van mijn vijanden; ja, Gij verhoogt mij boven
degenen, die tegen mij opstaan; Gij redt mij van den man
des gewelds. **49** (18:50) Daarom zal ik U, o HEERE! loven
onder de heidenen; en Uw Naam zal ik psalmzingen; **50**
(18:51) Die de verlossingen Zijns konings groot maakt, en
goedertierenheid doet aan Zijn gezalfde, aan David en aan
zijn zaad tot in eeuwigheid.

Psalms 19

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. (19:2)
De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt
Zijner handen werk. **2** (19:3) De dag aan den dag stort
overvloediglijk spraak uit, en de nacht aan den nacht toont
wetenschap. **3** (19:4) Geen spraak, en geen woorden zijn er,
waar hun stem niet wordt gehoord. **4** (19:5) Hun richtsnoer
gaat uit over de ganse aarde, en hun redenen aan het einde
der wereld; Hij heeft in dezelve een tent gesteld voor de
zon. **5** (19:6) En die is als een bruidegom, uitgaande uit zijn
slaapkamer; zij is vrolijk als een held, om het pad te lopen. **6**
(19:7) Haar uitgang is van het einde des hemels, en haar
omloop tot aan de einden deszelven; en niets is verborgen
voor haar hitte. **7** (19:8) De wet des HEEREN is volmaakt,
bekerende de ziel; de getuigenis des HEEREN is gewis, den
slechten wijsheid gevende.

8 (19:9) De bevelen des HEEREN zijn recht, verblijdende het
hart; het gebod des HEEREN is zuiver, verlichtende de ogen.
9 (19:10) De vreze des HEEREN is rein, bestaande tot in
eeuwigheid, de rechten des HEEREN zijn waarheid, samen
zijn zij rechtvaardig. **10** (19:11) Zij zijn begeerlijker dan
goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter dan honig en
honigzeem. **11** (19:12) Ook wordt Uw knecht door dezelve
klaarlijk vermaand; in het houden van die is grote loon. **12**
(19:13) Wie zou de afdwalingen verstaan? Reinig mij van de
verborgene afdwalingen. **13** (19:14) Houd Uw knecht ook
terug van trotsheden; laat ze niet over mij heersen; dan zal
ik oprecht zijn en rein van grote overtreding. **14** (19:15)
Laat de redenen mijns monds, en de overdenking mijns
harten welbehagelijk zijn voor Uw aangezicht, o HEERE,
mijn Rotssteen en mijn Verlosser!

Psalms 20

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. (20:2)
De HEERE verhore u in den dag der benauwdheid; de Naam
van den God Jakobs zette u in een hoog vertrek. **2** (20:3) Hij
zende uw hulp uit het heiligdom, en ondersteune u uit Sion.
3 (20:4) Hij gedenke al uwer spijsofferen, en make uw
brandoffer tot as. Sela. **4** (20:5) Hij geve u naar uw hart, en
vervulle al uw raad. **5** (20:6) Wij zullen juichen over Uw heil,
en de vaandelen opsteken in den Naam onzes Gods. De
HEERE vervulle al uw begeerten. **6** (20:7) Alsnu weet ik, dat
de HEERE Zijn Gezalfde behoudt; Hij zal Hem verhoren uit
den hemel Zijner heiligheid; het heil Zijner rechterhand zal
zijn met mogendheden.

7 (20:8) Dezen vermelden van wagens, en die van paarden;
maar wij zullen vermelden van den Naam des HEEREN,
onzes Gods. **8** (20:9) Zij hebben zich gekromd, en zijn
gevallen; maar wij zijn gerezen en staande gebleven. **9**
(20:10) O HEERE! behoud; die koning verhore ons ten dage
van ons roepen.

Psalms 21

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. (21:2)
O HEERE! de koning is verblijd over Uw sterkte; en hoezeer
is hij verheugd over Uw heil! **2** (21:3) Gij hebt hem zijns
harten wens gegeven, en de uitspraak zijner lippen hebt Gij
niet geweerd. Sela. **3** (21:4) Want Gij komt hem voor met
zegeningen van het goede; op zijn hoofd zet Gij een kroon
van fijn goud. **4** (21:5) Het leven heeft hij van U begeerd. Gij
hebt het hem gegeven; lengte van dagen, eeuwiglijk en
altoos. **5** (21:6) Groot is zijn eer door Uw heil; majesteit en
heerlijkheid hebt Gij hem toegevoegd. **6** (21:7) Want Gij zet
hem tot zegeningen in eeuwigheid; Gij vervrolijkt hem door
vreugde met Uw aangezicht. **7** (21:8) Want de koning
vertrouwt op den HEERE, en door de goedertierenheid des
Allerhoogsten zal hij niet wankelen.

8 (21:9) Uw hand zal alle vijanden vinden; uw rechterhand
zal uw haters vinden. **9** (21:10) Gij zult hen zetten als een
vurige oven ter tijd uws toornigen aangezichts; de HEERE
zal hen in Zijn toorn verslinden, en het vuur zal hen
verteren. **10** (21:11) Gij zult hun vrucht van de aarde
verdoen, en hun zaad van de kinderen der mensen. **11**
(21:12) Want zij hebben kwaad tegen U aangelegd; zij
hebben een schandelijke daad bedacht, doch zullen niets
vermogen. **12** (21:13) Want Gij zult hen zetten tot een wit;
met Uw pezen zult Gij het op hun aangezicht toeleggen. **13**
(21:14) Verhoog U, HEERE! in Uw sterkte; zo zullen wij
zingen, en Uw macht met psalmen loven.

Psalms 22

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op
Aijeleth hasschachar. (22:2) Mijn God, mijn God! waarom
hebt Gij mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, van
de woorden mijns brullens? **2** (22:3) Mijn God! Ik roep des
daags, maar Gij antwoordt niet; en des nachts, en ik heb
geen stilte. **3** (22:4) Doch Gij zijt heilig, wonende onder de
lofzangen Israels. **4** (22:5) Op U hebben onze vaders
vertrouwd; zij hebben vertrouwd, en Gij hebt hen
uitgeholpen. **5** (22:6) Tot U hebben zij geroepen, en zijn
uitgered; op U hebben zij vertrouwd, en zijn niet beschaamd
geworden. **6** (22:7) Maar ik ben een worm en geen man, een
smaad van mensen, en veracht van het volk. **7** (22:8) Allen,
die mij zien, bespotten mij; zij steken de lip uit, zij schudden
het hoofd, zeggende: **8** (22:9) Hij heeft het op den HEERE
gewenteld, dat Hij hem nu uithelpe, dat Hij hem redde,
dewijl Hij lust aan hem heeft! **9** (22:10) Gij zijt het immers,
die mij uit den buik hebt uitgetogen; die mij hebt doen
vertrouwen, zijnde aan mijner moeders borsten. **10** (22:11)
Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af; van den buik
mijner moeder aan zijt Gij mijn God. **11** (22:12) Zo wees
niet verre van mij, want benauwdheid is nabij; want er is
geen helper.

12 (22:13) Vele varren hebben mij omsingeld, sterke stieren
van Basan hebben mij omringd. **13** (22:14) Zij hebben hun
mond tegen mij opgesperd, als een verscheurende en
brullende leeuw. **14** (22:15) Ik ben uitgestort als water, en al
mijn beenderen hebben zich vaneen gescheiden; mijn hart
is als was, het is gesmolten in het midden mijns ingewands.
15 (22:16) Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en
mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; en Gij legt mij in het
stof des doods. **16** (22:17) Want honden hebben mij

omsingeld; een vergadering van boosdoeners heeft mij
omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten
doorgraven. **17** (22:18) Al mijn beenderen zou ik kunnen
tellen; zij schouwen het aan, zij zien op mij. **18** (22:19) Zij
delen mijn klederen onder zich, en werpen het lot over mijn
gewaad. **19** (22:20) Maar Gij, HEERE! wees niet verre; mijn
Sterkte! haast U tot mijn hulp. **20** (22:21) Red mijn ziel van
het zwaard, mijn eenzame van het geweld des honds. **21**
(22:22) Verlos mij uit des leeuwen muil; en verhoor mij van
de hoornen der eenhoornen. **22** (22:23) Zo zal ik Uw Naam
mijn broederen vertellen; in het midden der gemeente zal ik
U prijzen.

23 (22:24) Gij, die den HEERE vreest! prijst Hem; al gij zaad
van Jakob! vereert Hem; en ontziet u voor Hem, al gij zaad
van Israel! **24** (22:25) Want Hij heeft niet veracht, noch
verfoeid de verdrukking des verdrukten, noch Zijn
aangezicht voor hem verborgen; maar Hij heeft gehoord, als
die tot Hem riep. **25** (22:26) Van U zal mijn lof zijn in een
grote gemeente; ik zal mijn geloften betalen in
tegenwoordigheid dergenen, die Hem vrezen. **26** (22:27) De
zachtmoedigen zullen eten en verzadigd worden; zij zullen
den HEERE prijzen, die Hem zoeken; ulieder hart zal in
eeuwigheid leven. **27** (22:28) Alle einden der aarde zullen
het gedenken, en zich tot den HEERE bekeren; en alle
geslachten der heidenen zullen voor Uw aangezicht
aanbidden. **28** (22:29) Want het koninkrijk is des HEEREN,
en Hij heerst onder de heidenen. **29** (22:30) Alle vetten op
aarde zullen eten, en aanbidden; allen, die in het stof
nederdalen, zullen voor Zijn aangezicht nederbukken; en
die zijn ziel bij het leven niet kan houden. **30** (22:31) Het
zaad zal Hem dienen; het zal den HEERE aangeschreven
worden tot in geslachten. **31** (22:32) Zij zullen aankomen,
en Zijn gerechtigheid verkondigen den volke, dat geboren
wordt, omdat Hij het gedaan heeft.

Psalms 23

1 Een psalm van David. De HEERE is mijn Herder, mij zal
niets ontbreken. **2** Hij doet mij nederliggen in grazige
weiden; Hij voert mij zachtjes aan zeer stille wateren. **3** Hij
verkwikt mijn ziel; Hij leidt mij in het spoor der
gerechtigheid, om Zijns Naams wil. **4** Al ging ik ook in een
dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want
Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij. **5** Gij
richt de tafel toe voor mijn aangezicht, tegenover mijn
tegenpartijders; Gij maakt mijn hoofd vet met olie, mijn
beker is overvloeiende. **6** Immers zullen mij het goede en de
weldadigheid volgen al de dagen mijns levens; en ik zal in
het huis des HEEREN blijven in lengte van dagen.

Psalms 24

1 Een psalm van David. De aarde is des HEEREN, mitsgaders
haar volheid, de wereld, en die daarin wonen. **2** Want Hij
heeft ze gegrond op de zeeen, en heeft ze gevestigd op de
rivieren. **3** Wie zal klimmen op den berg des HEEREN, en wie
zal staan in de plaats Zijner heiligheid?

4 Die rein van handen, en zuiver van hart is, die zijn ziel niet
opheft tot ijdelheid, en die niet bedriegelijk zweert; **5** Die zal
den zegen ontvangen van den HEERE, en gerechtigheid van
den God zijns heils. **6** Dat is het geslacht dergenen, die naar
Hem vragen, die Uw aangezicht zoeken, dat is Jakob! Sela. **7**
Heft uw hoofden op, gij poorten, en verheft u, gij eeuwige
deuren, opdat de Koning der ere inga!

8 Wie is de Koning der ere? De HEERE, sterk en geweldig, de
HEERE, geweldig in den strijd. **9** Heft uw hoofden op, gij
poorten, ja, heft op, gij eeuwige deuren! opdat de Koning
der ere inga! **10** Wie is Hij, deze Koning der ere? De HEERE
der heirscharen, Die is de Koning der ere. Sela.

Psalms 25

1 Een psalm van David. Aleph. Tot U, o HEERE! hef ik mijn
ziel op. **2** Beth. Mijn God! op U vertrouw ik; laat mij niet
beschaamd worden; laat mijn vijanden niet van vreugde
opspringen over mij. **3** Gimel. Ja, allen, die U verwachten,
zullen niet beschaamd worden; zij zullen beschaamd
worden, die trouwelooslijk handelen zonder oorzaak. **4**
Daleth. HEERE! maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw
paden. **5** He. Vau. Leid mij in Uw waarheid, en leer mij, want
Gij zijt de God mijns heils; U verwacht ik den gansen dag. **6**
Zain. Gedenk, HEERE! Uwer barmhartigheden en Uwer
goedertierenheden, want die zijn van eeuwigheid. **7** Cheth.
Gedenk niet der zonden mijner jonkheid, noch mijner
overtredingen; gedenk mijner naar Uw goedertierenheid, om
Uwer goedheid wil, o HEERE! **8** Teth. De HEERE is goed en
recht; daarom zal Hij de zondaars onderwijzen in den weg.

9 Jod. Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij
zal den zachtmoedigen Zijn weg leren. **10** Caph. Alle paden
des HEEREN zijn goedertierenheid en waarheid, dengenen,
die Zijn verbond en Zijn getuigenissen bewaren. **11** Lamed.
Om Uws Naams wil, HEERE! zo vergeef mijn
ongerechtigheid, want die is groot. **12** Mem. Wie is de man,
die den HEERE vreest? Hij zal hem onderwijzen in den weg,
dien hij zal hebben te verkiezen. **13** Nun. Zijn ziel zal
vernachten in het goede, en zijn zaad zal de aarde beerven.
14 Samech. De verborgenheid des HEEREN is voor degenen,
die Hem vrezen; en Zijn verbond, om hun die bekend te
maken. **15** Ain. Mijn ogen zijn geduriglijk op den HEERE,
want Hij zal mijn voeten uit het net uitvoeren.

16 Pe. Wend U tot mij, en wees mij genadig, want ik ben
eenzaam en ellendig. **17** Tsade. De benauwdheden mijns

harten hebben zich wijd uitgestrekt; voer mij uit mijn noden.
18 Resch. Aanzie mijn ellende, en mijn moeite, en neem
weg al mijn zonden. **19** Resch. Aanzie mijn vijanden, want
zij vermenigvuldigen, en zij haten mij met een wreveligen
haat. **20** Schin. Bewaar mijn ziel, en red mij; laat mij niet
beschaamd worden, want ik betrouw op U. **21** Thau. Laat
oprechtigheid en vroomheid mij behoeden, want ik verwacht
U. **22** O God! verlos Israel uit al zijn benauwdheden.

Psalms 26

1 Een psalm van David! Doe mij recht, HEERE! want ik
wandel in mijn oprechtigheid; en ik vertrouw op den HEERE,
ik zal niet wankelen. **2** Proef mij, HEERE, en verzoek mij;
toets mijn nieren en mijn hart. **3** Want Uw goedertierenheid
is voor mijn ogen, en ik wandel in Uw waarheid. **4** Ik zit niet
bij ijdele lieden, en met bedekte lieden ga ik niet om. **5** Ik
haat de vergadering der boosdoeners, en bij de goddelozen
zit ik niet. **6** Ik was mijn handen in onschuld, en ik ga
rondom uw altaar, o HEERE!

7 Om te doen horen de stem des lofs, en om te vertellen al
Uw wonderen. **8** HEERE! ik heb lief de woning van Uw huis,
en de plaats des tabernakels Uwer eer. **9** Raap mijn ziel niet
weg met de zondaren, noch mijn leven met de mannen des
bloeds; **10** In welker handen schandelijk bedrijf is, en welker
rechterhand vol geschenken is. **11** Maar ik wandel in mijn
oprechtigheid, verlos mij dan en wees mij genadig. **12** Mijn
voet staat op effen baan; ik zal den HEERE loven in de
vergaderingen.

Psalms 27

1 Een psalm van David. De HEERE is mijn Licht en mijn Heil,
voor wien zou ik vrezen? De HEERE is mijns levens kracht,
voor wien zou ik vervaard zijn? **2** Als de bozen, mijn
tegenpartijen, en mijn vijanden tegen mij, tot mij naderden,
om mijn vlees te eten, stieten zij zelven aan, en vielen. **3**
Ofschoon mij een leger belegerde, mijn hart zou niet vrezen;
ofschoon een oorlog tegen mij opstond, zo vertrouw ik
hierop. **4** Een ding heb ik van den HEERE begeerd, dat zal ik
zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het
huis des HEEREN, om de liefelijkheid des HEEREN te
aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel. **5** Want Hij
versteekt mij in Zijn hut, ten dage des kwaads; Hij verbergt
mij in het verborgene Zijner tent; Hij verhoogt mij op een
rotssteen. **6** Ook nu zal mijn hoofd verhoogd worden boven
mijn vijanden, die rondom mij zijn, en ik zal in Zijn tent
offeranden des geklanks offeren; ik zal zingen, ja,
psalmzingen den HEERE. **7** Hoor, HEERE! mijn stem, als ik
roep; en wees mij genadig, en antwoord mij.

8 Mijn hart zegt tot U: Gij zegt: Zoek Mijn aangezicht; ik
zoek Uw aangezicht, o HEERE! **9** Verberg Uw aangezicht niet
voor mij, keer Uw knecht niet af in toorn; Gij zijt mijn Hulp
geweest, begeef mij niet, en verlaat mij niet, o God mijns
heils! **10** Want mijn vader en mijn moeder hebben mij
verlaten, maar de HEERE zal mij aannemen. **11** HEERE! leer
mij Uw weg, en leid mij in het rechte pad, om mijner
verspieders wil. **12** Geef mij niet over in de begeerte mijner
tegenpartijders; want valse getuigen zijn tegen mij
opgestaan, mitsgaders die wrevel uitblaast. **13** Zo ik niet
had geloofd, dat ik het goede des HEEREN zou zien in het
land der levenden, ik ware vergaan. **14** Wacht op den

HEERE, zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken, ja, wacht op den HEERE.

Psalms 28

1 Een psalm van David. Tot U roep ik, HEERE! mijn
Rotssteen, houd U niet als doof van mij af; opdat ik niet, zo
Gij U van mij stil houdt, vergeleken worde met degenen, die
in den kuil nederdalen. **2** Hoor de stem mijner smekingen,
als ik tot U roep, als ik mijn handen ophef naar de
aanspraakplaats Uwer heiligheid. **3** Trek mij niet weg met de
goddelozen, en met de werkers der ongerechtigheid, die van
vrede spreken met hun naasten, maar kwaad is in hun hart.
4 Geef hun naar hun doen, en naar de boosheid hunner
handelingen; geef hun naar hunner handen werk; doe hun
vergelding tot hen wederkeren. **5** Omdat zij niet letten op de
daden des HEEREN, noch op het werk Zijner handen, zo zal
Hij hen afbreken en zal hen niet bouwen. **6** Geloofd zij de
HEERE, want Hij heeft de stem mijner smekingen gehoord.

7 De HEERE is mijn Sterkte en mijn Schild; op Hem heeft
mijn hart vertrouwd, en ik ben geholpen; dies springt mijn
hart van vreugde, en ik zal Hem met mijn gezang loven. **8**
De HEERE is hunlieder Sterkte, en Hij is de Sterkheid der
verlossingen Zijns Gezalfden. **9** Verlos Uw volk, en zegen Uw
erve, en weid hen, en verhef hen tot in eeuwigheid.

Psalms 29

1 Een psalm van David. Geeft den HEERE, gij kinderen der
machtigen! geeft den HEERE eer en sterkte. **2** Geeft den
HEERE de eer Zijns Naams, aanbidt den HEERE in de
heerlijkheid des heiligdoms. **3** De stem des HEEREN is op de
wateren, de God der ere dondert; de HEERE is op de grote
wateren. **4** De stem des HEEREN is met kracht, de stem des
HEEREN is met heerlijkheid. **5** De stem des HEEREN breekt
de cederen; ja, de HEERE verbreekt de cederen van Libanon.
6 En Hij doet ze huppelen als een kalf, den Libanon en Sirjon
als een jongen eenhoorn. **7** De stem des HEEREN houwt er
vlammen vuurs uit. **8** De stem des HEEREN doet de woestijn
beven; de HEERE doet de woestijn Kades beven. **9** De stem
des HEEREN doet de hinden jongen werpen, en ontbloot de
wouden; maar in Zijn tempel zegt Hem een iegelijk eer. **10**
De HEERE heeft gezeten over den watervloed; ja, de HEERE
zit, Koning in eeuwigheid. **11** De HEERE zal Zijn volk sterkte
geven; de HEERE zal Zijn volk zegenen met vrede.

Psalms 30

1 Een psalm, een lied der inwijding van Davids huis. (30:2)
Ik zal U verhogen, HEERE, want Gij hebt mij opgetrokken, en
mijn vijanden over mij niet verblijd. **2** (30:3) HEERE, mijn
God! ik heb tot U geroepen, en Gij hebt mij genezen. **3**
(30:4) HEERE! Gij hebt mijn ziel uit het graf opgevoerd; Gij
hebt mij bij het leven behouden, dat ik in den kuil niet ben
nedergedaald. **4** (30:5) Psalmzingt den HEERE, gij Zijn
gunstgenoten! en zegt lof ter gedachtenis Zijner heiligheid.
5 (30:6) Want een ogenblik is er in Zijn toorn, maar een
leven in Zijn goedgunstigheid; des avonds vernacht het
geween, maar des morgens is er gejuich. **6** (30:7) Ik zeide
wel in mijn voorspoed: Ik zal niet wankelen in eeuwigheid.

7 (30:8) Want, HEERE! Gij hadt mijn berg door Uw
goedgunstigheid vastgezet; maar toen Gij Uw aangezicht
verborgt, werd ik verschrikt. **8** (30:9) Tot U, HEERE! riep ik,
en ik smeekte tot den HEERE: **9** (30:10) Wat gewin is er in
mijn bloed, in mijn nederdalen tot de groeve? Zal U het stof
loven? Zal het Uw waarheid verkondigen? **10** (30:11) Hoor,
HEERE! en wees mij genadig; HEERE! wees mij een Helper.
11 (30:12) Gij hebt mij mijn weeklage veranderd in een rei;
Gij hebt mijn zak ontbonden, en mij met blijdschap omgord;
12 (30:13) Opdat mijn eer U psalmzinge, en niet zwijge.
HEERE, mijn God! in eeuwigheid zal ik U loven.

Psalms 31

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. (31:2)
Op U, o HEERE! betrouw ik, laat mij niet beschaamd worden
in eeuwigheid; help mij uit door Uw gerechtigheid. **2** (31:3)
Neig Uw oor tot mij, red mij haastelijk; wees mij tot een
sterke Rotssteen, tot een zeer vast Huis, om mij te
behouden. **3** (31:4) Want Gij zijt mijn Steenrots en mijn
Burg; leid mij dan, en voer mij, om Uws Naams wil. **4** (31:5)
Doe mij uitgaan uit het net, dat zij voor mij verborgen
hebben, want Gij zijt mijn Sterkte. **5** (31:6) In Uw hand
beveel ik mijn geest; Gij hebt mij verlost, HEERE, Gij, God
der waarheid! **6** (31:7) Ik haat degenen, die op valse
ijdelheden acht nemen, en ik betrouw op den HEERE. **7**
(31:8) Ik zal mij verheugen en verblijden in Uw
goedertierenheid, omdat Gij mijn ellende hebt aangezien,
en mijn ziel in benauwdheden gekend; **8** (31:9) En mij niet
hebt overgeleverd in de hand des vijands; Gij hebt mijn
voeten doen staan in de ruimte. **9** (31:10) Wees mij
genadig, HEERE! want mij is bange; van verdriet is
doorknaagd mijn oog, mijn ziel en mijn buik.

10 (31:11) Want mijn leven is verteerd van droefenis, en
mijn jaren van zuchten; mijn kracht is vervallen door mijn
ongerechtigheid, en mijn beenderen zijn doorknaagd. **11**
(31:12) Vanwege al mijn wederpartijders ben ik, ook mijn
naburen, grotelijks tot een smaad geworden, en mijn
bekenden tot een schrik; die mij op de straten zien, vlieden
van mij weg. **12** (31:13) Ik ben uit het hart vergeten als een
dode; ik ben geworden als een bedorven vat. **13** (31:14)
Want ik hoorde de naspraak van velen; vreze is van rondom,
dewijl zij te zamen tegen mij raadslaan; zij denken mijn ziel
te nemen. **14** (31:15) Maar ik vertrouw op U, o HEERE! Ik
zeg: Gij zijt mijn God. **15** (31:16) Mijn tijden zijn in Uw

hand; red mij van de hand mijner vijanden, en van mijn
vervolgers. **16** (31:17) Laat Uw aangezicht over Uw knecht
lichten; verlos mij door Uw goedertierenheid. **17** (31:18)
HEERE! laat mij niet beschaamd worden, want ik roep U aan;
laat de goddelozen beschaamd worden, laat hen zwijgen in
het graf. **18** (31:19) Laat de valse lippen stom worden, die
hard spreken tegen den rechtvaardige, in hoogmoed en
verachting. **19** (31:20) O, hoe groot is Uw goed, dat Gij
weggelegd hebt voor degenen, die U vrezen; dat Gij
gewrocht hebt voor degenen, die op U betrouwen, in de
tegenwoordigheid der mensenkinderen!

20 (31:21) Gij verbergt hen in het verborgene Uws
aangezichts voor de hoogmoedigheden des mans; Gij
versteekt hen in een hut voor den twist der tongen. **21**
(31:22) Geloofd zij de HEERE, want Hij heeft Zijn
goedertierenheid aan mij wonderlijk gemaakt, mij voerende
als in een vaste stad. **22** (31:23) Ik zeide wel in mijn
haasten: Ik ben afgesneden van voor Uw ogen; dan nog
hoordet Gij de stem mijner smekingen, als ik tot U riep. **23**
(31:24) Hebt den HEERE lief, gij, al Zijn gunstgenoten! want
de HEERE behoedt de gelovigen, en vergeldt overvloediglijk
dengene, die hoogmoed bedrijft. **24** (31:25) Zijt sterk, en Hij
zal ulieder hart versterken, allen gij, die op den HEERE
hoopt!

Psalms 32

1 Een onderwijzing van David. Welgelukzalig is hij, wiens
overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is. **2**
Welgelukzalig is de mens, dien de HEERE de
ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen
bedrog is. **3** Toen ik zweeg, werden mijn beenderen
verouderd, in mijn brullen den gansen dag. **4** Want Uw hand
was dag en nacht zwaar op mij; mijn sap werd veranderd in
zomerdroogten. Sela. **5** Mijn zonde maakte ik U bekend, en
mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zeide: Ik zal
belijdenis van mijn overtredingen doen voor den HEERE; en
Gij vergaaft de ongerechtigheid mijner zonde. Sela. **6**
Hierom zal U ieder heilige aanbidden in vindenstijd; ja, in
een overloop van grote wateren zullen zij hem niet
aanraken. **7** Gij zijt mij een Verberging; Gij behoedt mij voor
benauwdheid; Gij omringt mij met vrolijke gezangen van
bevrijding. Sela.

8 Ik zal u onderwijzen, en u leren van den weg, dien gij gaan
zult; Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn. **9** Weest niet
gelijk een paard, gelijk een muilezel, hetwelk geen verstand
heeft, welks muil men breidelt met toom en gebit, opdat het
tot u niet genake. **10** De goddeloze heeft veel smarten,
maar die op den HEERE vertrouwt, dien zal de
goedertierenheid omringen. **11** Verblijdt u in den HEERE, en
verheugt u, gij rechtvaardigen! en zingt vrolijk, alle gij
oprechten van harte!

Psalms 33

1 Gij rechtvaardigen! zingt vrolijk in den HEERE; lof betaamt
den oprechten. **2** Looft den HEERE met de harp; psalmzingt
Hem met de luit, en het tiensnarig instrument. **3** Zingt Hem
een nieuw lied; speelt wel met vrolijk geschal. **4** Want des
HEEREN woord is recht, en al Zijn werk getrouw. **5** Hij heeft
gerechtigheid en gericht lief; de aarde is vol van de
goedertierenheid des HEEREN. **6** Door het Woord des
HEEREN zijn de hemelen gemaakt, en door den Geest Zijns
monds al hun heir. **7** Hij vergadert de wateren der zee als op
een hoop; Hij stelt den afgronden schatkameren. **8** Laat de
ganse aarde voor den HEERE vrezen; laat alle inwoners van
de wereld voor Hem schrikken. **9** Want Hij spreekt, en het is
er; Hij gebiedt, en het staat er. **10** De HEERE vernietigt den
raad der heidenen; Hij breekt de gedachten der volken. **11**
Maar de raad des HEEREN bestaat in eeuwigheid, de
gedachten Zijns harten van geslacht tot geslacht. **12**
Welgelukzalig is het volk, welks God de HEERE is; het volk,
dat Hij Zich ten erve verkoren heeft.

13 De HEERE schouwt uit den hemel, en ziet alle
mensenkinderen. **14** Hij ziet uit van Zijn vaste woonplaats
op alle inwoners der aarde. **15** Hij formeert hun aller hart;
Hij let op al hun werken. **16** Een koning wordt niet behouden
door een groot heir; een held wordt niet gered door grote
kracht; **17** Het paard feilt ter overwinning, en bevrijdt niet
door zijn grote sterkte. **18** Ziet, des HEEREN oog is over
degenen, die Hem vrezen, op degenen, die op Zijn
goedertierenheid hopen. **19** Om hun ziel van den dood te
redden, en om hen bij het leven te houden in den honger.
20 Onze ziel verbeidt den HEERE: Hij is onze Hulp en ons
Schild. **21** Want ons hart is in Hem verblijd, omdat wij op
den Naam Zijner heiligheid vertrouwen. **22** Uw

goedertierenheid, HEERE! zij over ons; gelijk als wij op U hopen.

Psalms 34

1 Een psalm van David, als hij zijn gelaat veranderd had
voor het aangezicht van Abimelech, die hem wegjoeg, dat
hij doorging. (34:2) Aleph. Ik zal den HEERE loven te aller
tijd; Zijn lof zal geduriglijk in mijn mond zijn. **2** (34:3) Beth.
Mijn ziel zal zich beroemen in den HEERE; de
zachtmoedigen zullen het horen en verblijd zijn. **3** (34:4)
Gimel. Maakt den HEERE met mij groot, en laat ons Zijn
Naam samen verhogen. **4** (34:5) Daleth. Ik heb den HEERE
gezocht, en Hij heeft mij geantwoord, en mij uit al mijn
vrezen gered. **5** (34:6) He. Vau. Zij hebben op Hem gezien,
ja, Hem als een waterstroom aangelopen; en hun
aangezichten zijn niet schaamrood geworden. **6** (34:7) Zain.
Deze ellendige riep, en de HEERE hoorde; en Hij verloste
hem uit al zijn benauwdheden. **7** (34:8) Cheth. De Engel des
HEEREN legert Zich rondom degenen, die Hem vrezen, en
rukt hen uit. **8** (34:9) Teth. Smaakt en ziet, dat de HEERE
goed is; welgelukzalig is de man, die op Hem betrouwt. **9**
(34:10) Jod. Vreest den HEERE, gij Zijn heiligen! want die
Hem vrezen, hebben geen gebrek. **10** (34:11) Caph. De
jonge leeuwen lijden armoede, en hongeren; maar die den
HEERE zoeken, hebben geen gebrek aan enig goed. **11**
(34:12) Lamed. Komt, gij, kinderen! hoort naar mij! ik zal u
des HEEREN vreze leren.

12 (34:13) Mem. Wie is de man, die lust heeft ten leven, die
dagen liefheeft, om het goede te zien? **13** (34:14) Nun.
Bewaar uw tong van het kwaad, en uw lippen van bedrog te
spreken. **14** (34:15) Samech. Wijk af van het kwaad, en doe
het goede; zoek den vrede, en jaag dien na. **15** (34:16) Ain.
De ogen des HEEREN zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren
tot hun geroep. **16** (34:17) Pe. Het aangezicht des HEEREN
is tegen degenen, die kwaad doen, om hun gedachtenis van

de aarde uit te roeien. **17** (34:18) Tsade. Zij roepen, en de
HEERE hoort, en Hij redt hen uit al hun benauwdheden. **18**
(34:19) Koph. De HEERE is nabij de gebrokenen van harte,
en Hij behoudt de verslagenen van geest. **19** (34:20) Resch.
Vele zijn de tegenspoeden des rechtvaardigen; maar uit alle
die redt hem de HEERE. **20** (34:21) Schin. Hij bewaart al zijn
beenderen; niet een van die wordt gebroken. **21** (34:22)
Thau. De boosheid zal den goddeloze doden; en die den
rechtvaardige haten, zullen schuldig verklaard worden. **22**
(34:23) De HEERE verlost de ziel Zijner knechten; en allen,
die op Hem betrouwen, zullen niet schuldig verklaard
worden.

Psalms 35

1 Een psalm van David. Twist, HEERE! met mijn twisters;
strijd met mijn bestrijders. **2** Grijp het schild en de rondas,
en sta op tot mijn hulp. **3** En breng de spies voort, en sluit
den weg toe, mijn vervolgers tegemoet; zeg tot mijn ziel: Ik
ben uw Heil. **4** Laat hen beschaamd en te schande worden,
die mijn ziel zoeken; laat hen achterwaarts gedreven en
schaamrood worden, die kwaad tegen mij bedenken. **5** Laat
hen worden als kaf voor den wind, en de Engel des HEEREN
drijve hen weg. **6** Hun weg zij duister en gans slibberig; en
de Engel des HEEREN vervolge hen. **7** Want zij hebben
zonder oorzaak de groeve van hun net voor mij verborgen;
zij hebben zonder oorzaak gegraven voor mijn ziel. **8** De
verwoesting overkome hem, dat hij het niet wete, en zijn
net, dat hij verborgen heeft, vange hemzelven; hij valle
daarin met verwoesting. **9** Zo zal mijn ziel zich verheugen in
den HEERE; zij zal vrolijk zijn in Zijn heil. **10** Al mijn
beenderen zullen zeggen: HEERE, wie is U gelijk! U, Die den
ellendige redt van dien, die sterker is dan hij, en den
ellendige en nooddruftige van zijn berover. **11** Wrevelige
getuigen staan er op; hetgeen ik niet weet, eisen zij van mij.

12 Zij vergelden mij kwaad voor goed, de beroving mijner
ziel. **13** Mij aangaande daarentegen, als zij krank waren, was
een zak mijn kleed; ik kwelde mijn ziel met vasten, en mijn
gebed keerde weder in mijn boezem. **14** Ik ging steeds, alsof
het een vriend, alsof het mij een broeder geweest ware; ik
ging gebukt in het zwart, als een, die over zijn moeder
treurt. **15** Maar als ik hinkte, waren zij verblijd, en
verzamelden zich; zij verzamelden zich tot mij als
geslagenen, en ik merkte niets; zij scheurden hun klederen,
en zwegen niet stil. **16** Onder de huichelende spotachtige
tafelbroeders knersten zij over mij met hun tanden. **17**

HEERE! hoe lang zult Gij toezien? Breng mijn ziel weder van
hunlieder verwoestingen, mijn eenzame van de jonge
leeuwen.

18 Zo zal ik U loven in de grote gemeente; onder machtig
veel volks zal ik U prijzen. **19** Laat hen zich niet verblijden
over mij, die mij om valse oorzaken vijanden zijn; noch
wenken met de ogen, die mij zonder oorzaak haten. **20**
Want zij spreken niet van vrede, maar zij bedenken
bedriegelijke zaken tegen de stillen in het land. **21** En zij
sperren hun mond wijd op tegen mij; zij zeggen: Ha, ha, ons
oog heeft het gezien! **22** HEERE! Gij hebt het gezien, zwijg
niet; HEERE! wees niet verre van mij. **23** Ontwaak en word
wakker tot mijn recht; mijn God en HEERE! tot mijn
twistzaak. **24** Doe mij recht naar Uw gerechtigheid, HEERE,
mijn God! en laat hen zich over mij niet verblijden. **25** Laat
hen niet zeggen in hun hart: Heah, onze ziel! laat hen niet
zeggen: Wij hebben hem verslonden! **26** Laat hen
beschaamd en te zamen schaamrood worden, die zich in
mijn kwaad verblijden; laat hen met schaamte en schande
bekleed worden, die zich tegen mij groot maken. **27** Laat
hen vrolijk zingen en verblijd zijn, die lust hebben tot mijn
gerechtigheid; en laat hen geduriglijk zeggen: Groot
gemaakt zij de HEERE, Die lust heeft tot den vrede Zijns
knechts! **28** Zo zal mijn tong vermelden Uw gerechtigheid,
en Uw lof den gansen dag.

Psalms 36

1 Een psalm van David, den knecht des HEEREN, voor den
opperzangmeester. (36:2) De overtreding des goddelozen
spreekt in het binnenste van mijn hart: Er is geen vreze
Gods voor zijn ogen. **2** (36:3) Want hij vleit zichzelven in
zijn ogen, als men zijn ongerechtigheid bevindt, die te haten
is. **3** (36:4) De woorden zijns monds zijn onrecht en bedrog;
hij laat na te verstaan tot weldoen. **4** (36:5) Hij bedenkt
onrecht op zijn leger; hij stelt zich op een weg, die niet goed
is; het kwaad verwerpt hij niet. **5** (36:6) O HEERE! Uw
goedertierenheid is tot in de hemelen; Uw waarheid tot de
bovenste wolken toe.

6 (36:7) Uw gerechtigheid is als de bergen Gods, Uw
oordelen zijn een grote afgrond; HEERE! Gij behoudt
mensen en beesten. **7** (36:8) Hoe dierbaar is Uw
goedertierenheid, o God! Dies de mensenkinderen onder de
schaduw Uwer vleugelen toevlucht nemen. **8** (36:9) Zij
worden dronken van de vettigheid Uws huizes; en Gij drenkt
hen uit de beek Uwer wellusten. **9** (36:10) Want bij U is de
fontein des levens; in Uw licht zien wij het licht. **10** (36:11)
Strek Uw goedertierenheid uit over degenen, die U kennen,
en Uw gerechtigheid over de oprechten van hart. **11** (36:12)
De voet der hovaardigen kome niet over mij, en de hand der
goddelozen doe mij niet omzwerven. **12** (36:13) Aldaar zijn
de werkers der ongerechtigheid gevallen; zij zijn
nedergestoten, en kunnen niet weder opstaan.

Psalms 37

1 Een psalm van David. Aleph. Ontsteek u niet over de
boosdoeners; benijd hen niet, die onrecht doen. **2** Want als
gras zullen zij haast worden afgesneden, en als de groene
grasscheutjes zullen zij afvallen. **3** Beth. Vertrouw op den
HEERE, en doe het goede; bewoon de aarde, en voed u met
getrouwigheid. **4** En verlustig u in den HEERE, zo zal Hij u
geven de begeerten uws harten. **5** Gimel. Wentel uw weg op
den HEERE, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken; **6** En zal
uw gerechtigheid doen voortkomen als het licht, en uw recht
als den middag. **7** Daleth. Zwijg den HEERE, en verbeid
Hem; ontsteek u niet over dengene, wiens weg voorspoedig
is; over een man, die listige aanslagen uitvoert.

8 He. Laat af van toorn, en verlaat de grimmigheid; ontsteek
u niet, immers niet, om kwaad te doen. **9** Want de
boosdoeners zullen uitgeroeid worden, maar die den HEERE
verwachten, die zullen de aarde erfelijk bezitten. **10** Vau. En
nog een weinig, en de goddeloze zal er niet zijn; en gij zult
acht nemen op zijn plaats, maar hij zal er niet wezen. **11** De
zachtmoedigen daarentegen zullen de aarde erfelijk
bezitten, en zich verlustigen over groten vrede. **12** Zain. De
goddeloze bedenkt listige aanslagen tegen den
rechtvaardige, en hij knerst over hem met zijn tanden. **13**
De HEERE belacht hem, want Hij ziet, dat zijn dag komt. **14**
Cheth. De goddelozen hebben het zwaard uitgetrokken, en
hun boog gespannen, om den ellendige en nooddruftige
neder te vellen, om te slachten, die oprecht van weg zijn. **15**
Maar hun zwaard zal in hunlieder hart gaan; en hun bogen
zullen verbroken worden. **16** Teth. Het weinige, dat de
rechtvaardige heeft, is beter dan de overvloed veler
goddelozen. **17** Want de armen der goddelozen zullen
verbroken worden; maar de HEERE ondersteunt de

rechtvaardigen. **18** Jod. De HEERE kent de dagen der
oprechten; en hun erfenis zal in eeuwigheid blijven. **19** Zij
zullen niet beschaamd worden in den kwaden tijd, en in de
dagen des hongers zullen zij verzadigd worden. **20** Caph.
Maar de goddelozen zullen vergaan, en de vijanden des
HEEREN zullen verdwijnen, als het kostelijkste der
lammeren; met den rook zullen zij verdwijnen. **21** Lamed.
De goddeloze ontleent en geeft niet weder; maar de
rechtvaardige ontfermt zich, en geeft.

22 Want zijn gezegenden zullen de aarde erfelijk bezitten;
maar zijn vervloekten zullen uitgeroeid worden. **23** Mem. De
gangen deszelven mans worden van den HEERE bevestigd;
en Hij heeft lust aan zijn weg. **24** Als hij valt, zo wordt hij
niet weggeworpen, want de HEERE ondersteunt zijn hand.
25 Nun. Ik ben jong geweest, ook ben ik oud geworden,
maar heb niet gezien den rechtvaardige verlaten, noch zijn
zaad zoekende brood. **26** Den gansen dag ontfermt hij zich,
en leent; en zijn zaad is tot zegening. **27** Samech. Wijk af
van het kwade, en doe het goede, en woon in eeuwigheid.
28 Want de HEERE heeft het recht lief, en zal Zijn
gunstgenoten niet verlaten; in eeuwigheid worden zij
bewaard; maar het zaad der goddelozen wordt uitgeroeid.
29 De rechtvaardigen zullen de aarde erfelijk bezitten, en in
eeuwigheid daarop wonen. **30** Pe. De mond des
rechtvaardigen vermeldt wijsheid, en zijn tong spreekt het
recht. **31** De wet zijns Gods is in zijn hart; zijn gangen zullen
niet slibberen. **32** Tsade. De goddeloze loert op den
rechtvaardige, en zoekt hem te doden. **33** Maar de HEERE
laat hem niet in zijn hand; en Hij verdoemt hem niet, als hij
geoordeeld wordt. **34** Koph. Wacht op den HEERE, en houd
Zijn weg, en Hij zal u verhogen, om de aarde erfelijk te
bezitten; gij zult zien, dat de goddelozen worden uitgeroeid.

35 Resch. Ik heb gezien een gewelddrijvenden goddeloze,
die zich uitbreidde als een groene inlandse boom. **36** Maar

hij ging door, en zie, hij was er niet meer; en ik zocht hem,
maar hij werd niet gevonden. **37** Schin. Let op den vrome,
en zie naar den oprechte; want het einde van dien man zal
vrede zijn. **38** Maar de overtreders worden te zamen
verdelgd; het einde der goddelozen wordt uitgeroeid. **39**
Thau. Doch het heil der rechtvaardigen is van den HEERE;
hun Sterkte ter tijd van benauwdheid. **40** En de HEERE zal
hen helpen, en zal hen bevrijden; Hij zal ze bevrijden van de
goddelozen, en zal ze behouden; want zij betrouwen op
Hem.

Psalms 38

1 Een psalm van David, om te doen gedenken. (38:2) O
HEERE! straf mij niet in Uw groten toorn, en kastijd mij niet
in Uw grimmigheid. **2** (38:3) Want Uw pijlen zijn in mij
gedaald, en Uw hand is op mij nedergedaald. **3** (38:4) Er is
niets geheels in mijn vlees, vanwege Uw gramschap; er is
geen vrede in mijn beenderen, vanwege mijn zonde. **4**
(38:5) Want mijn ongerechtigheden gaan over mijn hoofd;
als een zware last zijn zij mij te zwaar geworden. **5** (38:6)
Mijn etterbuilen stinken, zij zijn vervuild, vanwege mijn
dwaasheid. **6** (38:7) Ik ben krom geworden, ik ben uitermate
zeer nedergebogen; ik ga den gansen dag in het zwart. **7**
(38:8) Want mijn darmen zijn vol van een verachtelijke
plage, en er is niets geheels in mijn vlees. **8** (38:9) Ik ben
verzwakt, en uitermate zeer verbrijzeld; ik brul van het
geruis mijns harten. **9** (38:10) HEERE! voor U is al mijn
begeerte; en mijn zuchten is voor U niet verborgen. **10**
(38:11) Mijn hart keert om en om, mijn kracht heeft mij
verlaten; en het licht mijner ogen, ook zij zelven zijn niet bij
mij. **11** (38:12) Mijn liefhebbers en mijn vrienden staan van
tegenover mijn plage, en mijn nabestaanden staan van
verre. **12** (38:13) En die mijn ziel zoeken, leggen mij
strikken; en die mijn kwaad zoeken, spreken verdervingen,
en zij overdenken den gansen dag listen.

13 (38:14) Ik daarentegen ben als een dove, ik hoor niet, en
als een stomme, die zijn mond niet opendoet. **14** (38:15) Ja,
ik ben als een man, die niet hoort, en in wiens mond geen
tegenredenen zijn. **15** (38:16) Want op U, HEERE! hoop ik;
Gij zult verhoren, HEERE, mijn God! **16** (38:17) Want ik
zeide: Dat zij zich toch over mij niet verblijden! Wanneer
mijn voet zou wankelen, zo zouden zij zich tegen mij groot
maken. **17** (38:18) Want ik ben tot hinken gereed, en mijn

smart is steeds voor mij. **18** (38:19) Want ik maak U mijn
ongerechtigheid bekend, ik ben bekommerd vanwege mijn
zonde. **19** (38:20) Maar mijn vijanden zijn levende, worden
machtig; en die mij om valse oorzaken haten, worden groot.
20 (38:21) En die kwaad voor goed vergelden, staan mij
tegen, omdat ik het goede najaag. **21** (38:22) Verlaat mij
niet, o HEERE, mijn God! wees niet verre van mij. **22** (38:23)
Haast U tot mijn hulp, HEERE, mijn Heil!

Psalms 39

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, voor
Jeduthun. (39:2) Ik zeide: Ik zal mijn wegen bewaren, dat ik
niet zondige met mijn tong; ik zal mijn mond met een
breidel bewaren, terwijl de goddeloze nog tegenover mij is.
2 (39:3) Ik was verstomd door stilzwijgen, ik zweeg van het
goede; maar mijn smart werd verzwaard. **3** (39:4) Mijn hart
werd heet in mijn binnenste, een vuur ontbrandde in mijn
overdenking; toen sprak ik met mijn tong: **4** (39:5) HEERE!
maak mij bekend mijn einde, en welke de mate mijner
dagen zij; dat ik wete, hoe vergankelijk ik zij. **5** (39:6) Zie,
Gij hebt mijn dagen een handbreed gesteld, en mijn leeftijd
is als niets voor U; immers is een ieder mens, hoe vast hij
staat, enkel ijdelheid. Sela. **6** (39:7) Immers wandelt de
mens als in een beeld, immers woelen zij ijdellijk; men
brengt bijeen, en men weet niet, wie het naar zich nemen
zal. **7** (39:8) En nu, wat verwacht ik, o HEERE! Mijn hoop, die
is op U.

8 (39:9) Verlos mij van al mijn overtredingen; en stel mij
niet tot een smaad des dwazen. **9** (39:10) Ik ben verstomd,
ik zal mijn mond niet opendoen, want Gij hebt het gedaan.
10 (39:11) Neem Uw plage van op mij weg, ik ben bezweken
van de bestrijding Uwer hand. **11** (39:12) Kastijdt Gij
iemand met straffingen om de ongerechtigheid, zo doet Gij
zijn bevalligheid smelten als een mot; immers is een ieder
mens ijdelheid. Sela. **12** (39:13) Hoor, HEERE! mijn gebed,
en neem mijn geroep ter ore; zwijg niet tot mijn tranen;
want ik ben een vreemdeling bij U, een bijwoner, gelijk al
mijn vaders. **13** (39:14) Wend U van mij af, dat ik mij
verkwikke, eer dat ik heenga, en ik niet meer zij.

Psalms 40

1 Davids psalm, voor den opperzangmeester. (40:2) Ik heb den HEERE lang verwacht; en Hij heeft Zich tot mij geneigd, en mijn geroep gehoord. **2** (40:3) En Hij heeft mij uit een ruisenden kuil, uit modderig slijk opgehaald, en heeft mijn voeten op een rotssteen gesteld, Hij heeft mijn gangen vastgemaakt. **3** (40:4) En Hij heeft een nieuw lied in mijn mond gegeven, een lofzang onzen Gode; velen zullen het zien, en vrezen, en op den HEERE vertrouwen. **4** (40:5) Welgelukzalig is de man, die den HEERE tot zijn vertrouwen stelt, en niet omziet naar de hovaardigen, en die tot leugen afwijken. **5** (40:6) Gij, o HEERE, mijn God! hebt Uw wonderen en Uw gedachten aan ons vele gemaakt, men kan ze niet in orde bij U verhalen; zal ik ze verkondigen en uitspreken, zo zijn zij menigvuldiger dan dat ik ze zou kunnen vertellen. **6** (40:7) Gij hebt geen lust gehad aan slachtoffer en spijsoffer; Gij hebt mij de oren doorboord; brandoffer en zondoffer hebt Gij niet geeist.

7 (40:8) Toen zeide ik: Zie, ik kom; in de rol des boeks is van mij geschreven. **8** (40:9) Ik heb lust, o mijn God! om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden mijns ingewands. **9** (40:10) Ik boodschap de gerechtigheid in de grote gemeente; zie, mijn lippen bedwing ik niet; HEERE! Gij weet het. **10** (40:11) Uw gerechtigheid bedek ik niet in het midden mijns harten; Uw waarheid en Uw heil spreek ik uit; Uw weldadigheid en Uw trouw verheel ik niet in de grote gemeente. **11** (40:12) Gij, o HEERE! zult Uw barmhartigheden van mij niet onthouden; laat Uw weldadigheid en Uw trouw mij geduriglijk behoeden.

12 (40:13) Want kwaden, tot zonder getal toe, hebben mij omgeven; mijn ongerechtigheden hebben mij aangegrepen,

dat ik niet heb kunnen zien; zij zijn menigvuldiger dan de
haren mijns hoofds, en mijn hart heeft mij verlaten. **13**
(40:14) Het behage U, HEERE! mij te verlossen; HEERE!
haast U tot mijn hulp. **14** (40:15) Laat hen te zamen
beschaamd en schaamrood worden, die mijn ziel zoeken, om
die te vernielen; laat hen achterwaarts gedreven worden, en
te schande worden, die lust hebben aan mijn kwaad. **15**
(40:16) Laat hen verwoest worden tot loon hunner
beschaming, die van mij zeggen: Ha, ha! **16** (40:17) Laat in
U vrolijk en verblijd zijn allen, die U zoeken; laat de
liefhebbers Uws heils geduriglijk zeggen: De HEERE zij groot
gemaakt! **17** (40:18) Ik ben wel ellendig en nooddruftig,
maar de HEERE denkt aan mij; Gij zijt mijn Hulp en mijn
Bevrijder; o mijn God! vertoef niet.

Psalms 41

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. (41:2)
Welgelukzalig is hij, die zich verstandiglijk gedraagt jegens
een ellendige; de HEERE zal hem bevrijden ten dage des
kwaads. **2** (41:3) De HEERE zal hem bewaren, en zal hem bij
het leven behouden; hij zal op aarde gelukzalig gemaakt
worden. Geef hem ook niet over in zijner vijanden begeerte.
3 (41:4) De HEERE zal hem ondersteunen op het ziekbed; in
zijn krankheid verandert Gij zijn ganse leger. **4** (41:5) Ik
zeide: O HEERE! wees mij genadig; genees mijn ziel, want ik
heb tegen U gezondigd. **5** (41:6) Mijn vijanden spreken
kwaad van mij, zeggende: Wanneer zal hij sterven, en zijn
naam vergaan?

6 (41:7) En zo iemand van hen komt, om mij te zien, hij
spreekt valsheid; zijn hart vergadert zich onrecht; gaat hij
uit naar buiten, hij spreekt er van. **7** (41:8) Al mijn haters
mompelen te zamen tegen mij; ze bedenken tegen mij,
hetgeen mij kwaad is, zeggende: **8** (41:9) Een Belialsstuk
kleeft hem aan; en hij, die nederligt, zal niet weder opstaan.
9 (41:10) Zelfs de man mijns vredes, op welken ik
vertrouwde, die mijn brood at, heeft de verzenen tegen mij
grotelijks verheven. **10** (41:11) Maar Gij, o HEERE! wees mij
genadig, en richt mij op; en ik zal het hun vergelden. **11**
(41:12) Hierbij weet ik, dat Gij lust aan mij hebt, dat mijn
vijand over mij niet zal juichen. **12** (41:13) Want mij
aangaande, Gij onderhoudt mij in mijn oprechtigheid, en Gij
stelt mij voor Uw aangezicht in eeuwigheid. **13** (41:14)
Geloofd zij de HEERE, de God Israels, van eeuwigheid en tot
in eeuwigheid! Amen, ja, amen.

Psalms 42

1 Een onderwijzing, voor den opperzangmeester, onder de
kinderen van Korach. (42:2) Gelijk een hert schreeuwt naar
de waterstromen, alzo schreeuwt mijn ziel tot U, o God! **2**
(42:3) Mijn ziel dorst naar God, naar den levenden God;
wanneer zal ik ingaan, en voor Gods aangezicht
verschijnen? **3** (42:4) Mijn tranen zijn mij tot spijs dag en
nacht; omdat zij den gansen dag tot mij zeggen: Waar is uw
God? **4** (42:5) Ik gedenk daaraan, en stort mijn ziel uit in
mij, omdat ik placht heen te gaan onder de schare, en met
hen te treden naar Gods huis, met een stem van
vreugdegezang en lof, onder de feesthoudende menigte. **5**
(42:6) Wat buigt gij u neder, o mijn ziel! en zijt onrustig in
mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven voor de
verlossingen Zijns aangezichts. **6** (42:7) O mijn God! mijn
ziel buigt zich neder in mij, daarom gedenk ik Uwer uit het
land van de Jordaan, en Hermon, uit het klein gebergte.

7 (42:8) De afgrond roept tot den afgrond, bij het gedruis
Uwer watergoten; al Uw baren en Uw golven zijn over mij
heengegaan. **8** (42:9) Maar de HEERE zal des daags Zijn
goedertierenheid gebieden, en des nachts zal Zijn lied bij
mij zijn; het gebed tot den God mijns levens. **9** (42:10) Ik zal
zeggen tot God: Mijn Steenrots! waarom vergeet Gij mij?
Waarom ga ik in het zwart, vanwege des vijands
onderdrukking? **10** (42:11) Met een doodsteek in mijn
beenderen honen mij mijn wederpartijders, als zij den
gansen dag tot mij zeggen: Waar is uw God? **11** (42:12) Wat
buigt gij u neder, o mijn ziel! en wat zijt gij onrustig in mij?
Hoop op God, want ik zal Hem nog loven; Hij is de
menigvuldige Verlossing mijns aangezichts, en mijn God.

Psalms 43

1 Doe mij recht, o God! en twist Gij mijn twistzaak; bevrijd
mij van het ongoedertieren volk, van den man des bedrogs
en des onrechts. **2** Want Gij zijt de God mijner sterkte;
waarom verstoot Gij mij dan? Waarom ga ik steeds in het
zwart, vanwege des vijands onderdrukking? **3** Zend Uw licht
en Uw waarheid, dat die mij leiden; dat zij mij brengen tot
den berg Uwer heiligheid, en tot Uw woningen; **4** En dat ik
inga tot Gods altaar, tot den God der blijdschap mijner
verheuging, en U met de harp love, o God, mijn God! **5** Wat
buigt gij u neder, o mijn ziel! en wat zijt gij onrustig in mij?
Hoop op God, want ik zal Hem nog loven; Hij is de
menigvuldige Verlossing mijns aangezichts, en mijn God.

Psalms 44

1 Een onderwijzing, voor den opperzangmeester, onder de
kinderen van Korach. (44:2) O God! wij hebben het met onze
oren gehoord, onze vaders hebben het ons verteld: Gij hebt
een werk gewrocht in hun dagen, in de dagen van ouds. **2**
(44:3) Gij hebt de heidenen met Uw hand uit de bezitting
verdreven, maar henlieden geplant; Gij hebt de volken
geplaagd, henlieden daarentegen doen voortschieten. **3**
(44:4) Want zij hebben het land niet geerfd door hun
zwaard, en hun arm heeft hun geen heil gegeven; maar Uw
rechterhand, en Uw arm, en het licht Uws aangezichts,
omdat Gij een welbehagen in hen hadt. **4** (44:5) Gij Zelf zijt
mijn Koning, o God! gebied de verlossingen Jakobs. **5** (44:6)
Door U zullen wij onze wederpartijders met hoornen stoten;
in Uw Naam zullen wij vertreden, die tegen ons opstaan. **6**
(44:7) Want ik vertrouw niet op mijn boog, en mijn zwaard
zal mij niet verlossen. **7** (44:8) Maar Gij verlost ons van onze
wederpartijders, en Gij maakt onze haters beschaamd. **8**
(44:9) In God roemen wij den gansen dag, en Uw Naam
zullen wij loven in eeuwigheid. Sela. **9** (44:10) Maar nu hebt
Gij ons verstoten en te schande gemaakt, dewijl Gij met
onze krijgsheiren niet uittrekt.

10 (44:11) Gij doet ons achterwaarts keren van den
wederpartijder; en onze haters beroven ons voor zich. **11**
(44:12) Gij geeft ons over als schapen ter spijze, en Gij
verstrooit ons onder de heidenen. **12** (44:13) Gij verkoopt
Uw volk om geen waardij; en Gij verhoogt hun prijs niet. **13**
(44:14) Gij stelt ons onze naburen tot smaad, tot spot en
schimp dengenen, die rondom ons zijn. **14** (44:15) Gij stelt
ons tot een spreekwoord onder de heidenen, tot een
hoofdschudding onder de volken. **15** (44:16) Mijn schande is
den gansen dag voor mij, en de schaamte mijns aangezichts

bedekt mij; **16** (44:17) Om de stem des honers en des lasteraars, vanwege den vijand en den wraakgierige. **17** (44:18) Dit alles is ons overkomen, nochtans hebben wij U niet vergeten, noch valselijk gehandeld tegen Uw verbond.

18 (44:19) Ons hart is niet achterwaarts gekeerd, noch onze gang geweken van Uw pad. **19** (44:20) Hoewel Gij ons verpletterd hebt in een plaats der draken, en ons met een doodsschaduw bedekt hebt. **20** (44:21) Zo wij den Naam onzes Gods hadden vergeten, en onze handen tot een vreemden God uitgebreid, **21** (44:22) Zou God zulks niet onderzoeken? Want Hij weet de verborgenheden des harten. **22** (44:23) Maar om Uwentwil worden wij den gansen dag gedood; wij worden geacht als slachtschapen. **23** (44:24) Waak op, waarom zoudt Gij slapen, HEERE! Ontwaak, verstoot niet in eeuwigheid. **24** (44:25) Waarom zoudt Gij Uw aangezicht verbergen, onze ellende en onze onderdrukking vergeten? **25** (44:26) Want onze ziel is in het stof nedergebogen; onze buik kleeft aan de aarde. **26** (44:27) Sta op, ons ter hulp, en verlos ons om Uwer goedertierenheid wil.

Psalms 45

1 Een onderwijzing, een lied der liefde, voor den
opperzangmeester, onder de kinderen van Korach, op
Schoschannim. (45:2) Mijn hart geeft een goede rede op; ik
zegge mijn gedichten uit van een Koning; mijn tong is een
pen eens vaardigen schrijvers. **2** (45:3) Gij zijt veel schoner
dan de mensenkinderen; genade is uitgestort in Uw lippen;
daarom heeft U God gezegend in eeuwigheid. **3** (45:4) Gord
Uw zwaard aan de heup, o Held! Uw Majesteit en Uw
heerlijkheid. **4** (45:5) En rijd voorspoediglijk in Uw
heerlijkheid, op het woord der waarheid en rechtvaardige
zachtmoedigheid; en Uw rechterhand zal U vreselijke dingen
leren. **5** (45:6) Uw pijlen zijn scherp; volken zullen onder U
vallen; zij treffen in het hart van des Konings vijanden. **6**
(45:7) Uw troon, o God! is eeuwiglijk en altoos; de scepter
Uws Koninkrijks is een scepter der rechtmatigheid.

7 (45:8) Gij hebt gerechtigheid lief, en haat goddeloosheid;
daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met vreugdeolie,
boven Uw medegenoten. **8** (45:9) Al Uw klederen zijn mirre,
en aloe, en kassie; uit de elpenbenen paleizen, van waar zij
U verblijden. **9** (45:10) Dochters van koningen zijn onder Uw
kostelijke staatsdochteren; de Koningin staat aan Uw
rechterhand, in het fijnste goud van Ofir. **10** (45:11) Hoor, o
Dochter! en zie, en neig uw oor; en vergeet uw volk en uws
vaders huis.

11 (45:12) Zo zal de Koning lust hebben aan uw
schoonheid; dewijl Hij uw Heere is, zo buig u voor Hem
neder. **12** (45:13) En de dochter van Tyrus, de rijken onder
het volk, zullen uw aangezicht met geschenk smeken. **13**
(45:14) Des Konings Dochter is geheel verheerlijkt inwendig;
haar kleding is van gouden borduursel. **14** (45:15) In

gestikte klederen zal zij tot den Koning geleid worden; de jonge dochteren, die achter haar zijn, haar medegezellinnen, zullen tot u gebracht worden. **15** (45:16) Zij zullen geleid worden met alle blijdschap en verheuging; zij zullen ingaan in des Konings paleis. **16** (45:17) In plaats van Uw vaderen zullen Uw zonen zijn; Gij zult hen tot vorsten zetten over de ganse aarde. **17** (45:18) Ik zal Uws Naams doen gedenken van elk geslacht tot geslacht; daarom zullen U de volken loven eeuwiglijk en altoos.

Psalms 46

1 Een lied op Alamoth, voor den opperzangmeester, onder
de kinderen van Korach. (46:2) God is ons een Toevlucht en
Sterkte; Hij is krachtelijk bevonden een Hulp in
benauwdheden. **2** (46:3) Daarom zullen wij niet vrezen, al
veranderde de aarde haar plaats, en al werden de bergen
verzet in het hart der zeeen; **3** (46:4) Laat haar wateren
bruisen, laat ze beroerd worden; laat de bergen daveren,
door derzelver verheffing! Sela. **4** (46:5) De beekjes der
rivier zullen verblijden de stad Gods, het heiligdom der
woningen des Allerhoogsten. **5** (46:6) God is in het midden
van haar, zij zal niet wankelen; God zal haar helpen in het
aanbreken van den morgenstond. **6** (46:7) De heidenen
raasden, de koninkrijken bewogen zich; Hij verhief Zijn
stem, de aarde versmolt.

7 (46:8) De HEERE der heirscharen is met ons; de God van
Jakob is ons een Hoog Vertrek. Sela. **8** (46:9) Komt,
aanschouwt de daden des HEEREN, Die verwoestingen op
aarde aanricht. **9** (46:10) Die de oorlogen doet ophouden tot
aan het einde der aarde, den boog verbreekt, en de spies
aan twee slaat, de wagenen met vuur verbrandt. **10** (46:11)
Laat af, en weet, dat Ik God ben; Ik zal verhoogd worden
onder de heidenen, Ik zal verhoogd worden op de aarde. **11**
(46:12) De HEERE der heirscharen is met ons; de God van
Jakob is ons een Hoog Vertrek. Sela.

Psalms 47

1 Een psalm, voor den opperzangmeester, onder de
kinderen van Korach. (47:2) Al gij volken, klapt in de hand;
juicht Gode met een stem van vreugdegezang. **2** (47:3)
Want de HEERE, de Allerhoogste, is vreselijk, een groot
Koning over de ganse aarde. **3** (47:4) Hij brengt de volken
onder ons, en de natien onder onze voeten. **4** (47:5) Hij
verkiest voor ons onze erfenis, de heerlijkheid van Jakob,
dien Hij heeft liefgehad. Sela. **5** (47:6) God vaart op met
gejuich, de HEERE met geklank der bazuin.

6 (47:7) Psalmzingt Gode, psalmzingt! Psalmzingt onzen
Koning, psalmzingt! **7** (47:8) Want God is een Koning der
ganse aarde; psalmzingt met een onderwijzing! **8** (47:9)
God regeert over de heidenen; God zit op den troon Zijner
heiligheid. **9** (47:10) De edelen der volken zijn verzameld
tot het volk van den God van Abraham; want de schilden
der aarde zijn Godes. Hij is zeer verheven!

Psalms 48

1 Een lied, een psalm, voor de kinderen van Korach. (48:2)
De HEERE is groot en zeer te prijzen, in de stad onzes Gods,
op den berg Zijner heiligheid. **2** (48:3) Schoon van
gelegenheid, een vreugde der ganse aarde is de berg Sion,
aan de zijden van het noorden; de stad des groten Konings.
3 (48:4) God is in haar paleizen; Hij is er bekend voor een
Hoog Vertrek. **4** (48:5) Want ziet, de koningen waren
vergaderd; zij waren te zamen doorgetogen. **5** (48:6) Gelijk
zij het zagen, alzo waren zij verwonderd; zij werden
verschrikt, zij haastten weg. **6** (48:7) Beving greep hen
aldaar aan, smart als van een barende vrouw. **7** (48:8) Met
een oostenwind verbreekt Gij de schepen van Tharsis. **8**
(48:9) Gelijk wij gehoord hadden, alzo hebben wij gezien in
de stad des HEEREN der heirscharen, in de stad onzes Gods;
God zal haar bevestigen tot in eeuwigheid. Sela.

9 (48:10) O God! wij gedenken Uwer weldadigheid, in het
midden Uws tempels. **10** (48:11) Gelijk Uw Naam is, o God!
alzo is Uw roem tot aan de einden der aarde; Uw
rechterhand is vol van gerechtigheid. **11** (48:12) Laat de
berg Sion blijde zijn; laat de dochteren van Juda zich
verheugen, om Uwer oordelen wil. **12** (48:13) Gaat rondom
Sion, en omringt haar; telt haar torens; **13** (48:14) Zet uw
hart op haar vesting; beschouwt onderscheidenlijk haar
paleizen, opdat gij het aan het navolgende geslacht vertelt.
14 (48:15) Want deze God is onze God eeuwiglijk en altoos;
Hij zal ons geleiden tot den dood toe.

Psalms 49

1 Een psalm, voor den opperzangmeester, onder de
kinderen van Korach. (49:2) Hoort dit, alle gij volken! neemt
ter ore, alle inwoners der wereld, **2** (49:3) Zowel slechten als
aanzienlijken, te zamen rijk en arm! **3** (49:4) Mijn mond zal
enkel wijsheid spreken, en de overdenking mijns harten zal
vol verstand zijn. **4** (49:5) Ik zal mijn oor neigen tot een
spreuk; ik zal mijn verborgene rede openen op de harp. **5**
(49:6) Waarom zou ik vrezen in kwade dagen, als de
ongerechtigen, die op de hielen zijn, mij omringen? **6** (49:7)
Aangaande degenen, die op hun goed vertrouwen; en op de
veelheid huns rijkdoms roemen;

7 (49:8) Niemand van hen zal zijn broeder immermeer
kunnen verlossen; hij zal Gode zijn rantsoen niet kunnen
geven; **8** (49:9) (Want de verlossing hunner ziel is te
kostelijk, en zal in eeuwigheid ophouden); **9** (49:10) Dat hij
ook voortaan geduriglijk zou leven, en de verderving niet
zien. **10** (49:11) Want hij ziet, dat de wijzen sterven, dat te
zamen een dwaas en een onvernuftige omkomen, en hun
goed anderen nalaten. **11** (49:12) Hun binnenste gedachte
is, dat hun huizen zullen zijn in eeuwigheid, hun woningen
van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hun
namen. **12** (49:13) De mens nochtans, die in waarde is, blijft
niet; hij wordt gelijk als de beesten, die vergaan. **13** (49:14)
Deze hun weg is een dwaasheid van hen; nochtans hebben
hun nakomelingen een welbehagen in hun woorden. Sela.
14 (49:15) Men zet hen als schapen in het graf, de dood zal
hen afweiden; en de oprechten zullen over hen heersen in
dien morgenstond; en het graf zal hun gedaante verslijten,
elk uit zijn woning. **15** (49:16) Maar God zal mijn ziel van
het geweld des grafs verlossen, want Hij zal mij opnemen.
Sela.

16 (49:17) Vrees niet, wanneer een man rijk wordt, wanneer
de eer van zijn huis groot wordt; **17** (49:18) Want hij zal in
zijn sterven niet met al medenemen, zijn eer zal hem niet
nadalen. **18** (49:19) Hoewel hij zijn ziel in zijn leven zegent,
en zij u loven, omdat gij uzelven goed doet; **19** (49:20) Zo
zal zij toch komen tot het geslacht harer vaderen; tot in
eeuwigheid zullen zij het licht niet zien. **20** (49:21) De
mens, die in waarde is, en geen verstand heeft, wordt gelijk
als de beesten, die vergaan.

Psalms 50

1 Een psalm van Asaf. De God der goden, de HEERE spreekt,
en roept de aarde, van den opgang der zon tot aan haar
ondergang. **2** Uit Sion, de volkomenheid der schoonheid,
verschijnt God blinkende. **3** Onze God zal komen en zal niet
zwijgen; een vuur voor Zijn aangezicht zal verteren, en
rondom Hem zal het zeer stormen. **4** Hij zal roepen tot den
hemel van boven, en tot de aarde, om Zijn volk te richten. **5**
Verzamelt Mij Mijn gunstgenoten, die Mijn verbond maken
met offerande! **6** En de hemelen verkondigen Zijn
gerechtigheid; want God Zelf is Rechter. Sela. **7** Hoort, Mijn
volk! en Ik zal spreken; Israel! en Ik zal onder u betuigen; Ik,
God, ben uw God.

8 Om uw offeranden zal Ik u niet straffen, want uw
brandofferen zijn steeds voor Mij. **9** Ik zal uit uw huis geen
var nemen, noch bokken uit uw kooien; **10** Want al het
gedierte des wouds is Mijn, de beesten op duizend bergen.
11 Ik ken al het gevogelte der bergen, en het wild des velds
is bij Mij. **12** Zo Mij hongerde, Ik zou het u niet zeggen; want
Mijn is de wereld en haar volheid. **13** Zou Ik stierenvlees
eten, of bokkenbloed drinken? **14** Offert Gode dank, en
betaalt den Allerhoogste uw geloften. **15** En roept Mij aan in
den dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult
Mij eren. **16** Maar tot den goddeloze zegt God: Wat hebt gij
Mijn inzettingen te vertellen, en neemt Mijn verbond in uw
mond?

17 Dewijl gij de kastijding haat, en Mijn woorden achter u
henenwerpt. **18** Indien gij een dief ziet, zo loopt gij met
hem; en uw deel is met de overspelers. **19** Uw mond slaat gij
in het kwade, en uw tong koppelt bedrog. **20** Gij zit, gij
spreekt tegen uw broeder; tegen den zoon uwer moeder

geeft gij lastering uit. **21** Deze dingen doet gij, en Ik zwijg;
gij meent, dat Ik te enenmale ben, gelijk gij; Ik zal u
straffen, en zal het ordentelijk voor uw ogen stellen. **22**
Verstaat dit toch, gij godvergetenden! opdat Ik niet
verscheure en niemand redde. **23** Wie dankoffert, die zal Mij
eren; en wie zijn weg wel aanstelt, dien zal Ik Gods heil doen
zien.

Psalms 51

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. (51:2)
Toen de profeet Nathan tot hem was gekomen, nadat hij tot
Bathseba was ingegaan. (51:3) Wees mij genadig, o God!
naar Uw goedertierenheid; delg mijn overtreding uit, naar
de grootheid Uwer barmhartigheden. **2** (51:4) Was mij wel
van mijn ongerechtigheid, en reinig mij van mijn zonde. **3**
(51:5) Want ik ken mijn overtredingen, en mijn zonde is
steeds voor mij. **4** (51:6) Tegen U, U alleen, heb ik
gezondigd, en gedaan, dat kwaad is in Uw ogen; opdat Gij
rechtvaardig zijt in Uw spreken, en rein zijt in Uw richten. **5**
(51:7) Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde
heeft mij mijn moeder ontvangen. **6** (51:8) Zie, Gij hebt lust
tot waarheid in het binnenste, en in het verborgene maakt
Gij mij wijsheid bekend. **7** (51:9) Ontzondig mij met hysop,
en ik zal rein zijn; was mij, en ik zal witter zijn dan sneeuw.

8 (51:10) Doe mij vreugde en blijdschap horen; dat de
beenderen zich verheugen, die Gij verbrijzeld hebt. **9**
(51:11) Verberg Uw aangezicht van mijn zonden, en delg uit
al mijn ongerechtigheden. **10** (51:12) Schep mij een rein
hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mij een
vasten geest. **11** (51:13) Verwerp mij niet van Uw
aangezicht, en neem Uw Heiligen Geest niet van mij. **12**
(51:14) Geef mij weder de vreugde Uws heils; en de
vrijmoedige geest ondersteune mij. **13** (51:15) Zo zal ik den
overtreders Uw wegen leren; en de zondaars zullen zich tot
U bekeren. **14** (51:16) Verlos mij van bloedschulden, o God,
Gij, God mijns heils! zo zal mijn tong Uw gerechtigheid
vrolijk roemen.

15 (51:17) Heere, open mijn lippen, zo zal mijn mond Uw lof
verkondigen. **16** (51:18) Want Gij hebt geen lust tot

offerande, anders zou ik ze geven; in brandofferen hebt Gij geen behagen. **17** (51:19) De offeranden Gods zijn een gebroken geest; een gebroken en verslagen hart zult Gij, o God! niet verachten. **18** (51:20) Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen; bouw de muren van Jeruzalem op. **19** (51:21) Dan zult Gij lust hebben aan de offeranden der gerechtigheid, aan brandoffer en een offer, dat gans verteerd wordt; dan zullen zij varren offeren op Uw altaar.

Psalms 52

1 Een onderwijzing van David, voor den opperzangmeester.
(52:2) Als Doeg, de Edomiet, gekomen was, en Saul te
kennen gegeven, en tot hem gezegd had: David is gekomen
ten huize van Achimelech. (52:3) Wat beroemt gij u in het
kwaad, o gij geweldige? Gods goedertierenheid duurt toch
den gansen dag. **2** (52:4) Uw tong denkt enkel schade als
een geslepen scheermes, werkende bedrog. **3** (52:5) Gij
hebt het kwade liever dan het goede, de leugen, dan
gerechtigheid te spreken. Sela. **4** (52:6) Gij hebt lief alle
woorden van verslinding, en een tong des bedrogs. **5** (52:7)
God zal u ook afbreken in eeuwigheid; Hij zal u wegrapen en
u uit de tent uitrukken; ja, Hij zal u uitwortelen uit het land
der levenden. Sela. **6** (52:8) En de rechtvaardigen zullen het
zien, en vrezen; en zij zullen over hem lachen, zeggende:

7 (52:9) Ziet den man, die God niet stelde tot Zijn Sterkte,
maar vertrouwde op de veelheid zijns rijkdoms; hij was sterk
geworden door zijn beschadigen. **8** (52:10) Maar ik zal zijn
als een groene olijfboom in Gods huis; ik vertrouw op Gods
goedertierenheid eeuwiglijk en altoos. **9** (52:11) Ik zal U
loven in eeuwigheid, omdat Gij het gedaan hebt; en ik zal
Uw Naam verwachten; want hij is goed voor Uw
gunstgenoten.

Psalms 53

1 Een onderwijzing van David, voor den opperzangmeester,
op Machalath. (53:2) De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen
God; zij verderven het, en zij bedrijven gruwelijk onrecht; er
is niemand, die goed doet. **2** (53:3) God heeft uit den hemel
nedergezien op de mensenkinderen, om te zien, of iemand
verstandig ware, die God zocht. **3** (53:4) Een ieder van hen
is teruggekeerd, te zamen zijn zij stinkende geworden, er is
niemand, die goed doet, ook niet een. **4** (53:5) Hebben dan
de werkers der ongerechtigheid geen kennis, die Mijn volk
opeten, alsof zij brood aten? Zij roepen God niet aan. **5**
(53:6) Aldaar zijn zij met vervaardheid vervaard geworden,
waar geen vervaardheid was; want God heeft de beenderen
desgenen, die u belegerde, verstrooid; gij hebt hen
beschaamd gemaakt, want God heeft hen verworpen. **6**
(53:7) Och, dat Israels verlossingen uit Sion kwamen! Als
God de gevangenen Zijns volks zal doen wederkeren, dan
zal zich Jakob verheugen, Israel zal verblijd zijn.

Psalms 54

1 Een onderwijzing van David, voor den opperzangmeester,
op de Neginoth; (54:2) Als de Zifieten gekomen waren, en
tot Saul gezegd hadden: Verbergt zich David niet bij ons?
(54:3) O God! verlos mij door Uw Naam, en doe mij recht
door Uw macht. **2** (54:4) O God! hoor mijn gebed; neig de
oren tot de redenen mijns monds. **3** (54:5) Want vreemden
staan tegen mij op, en tirannen zoeken mijn ziel; zij stellen
God niet voor hun ogen. Sela. **4** (54:6) Ziet, God is mij een
Helper; de Heere is onder degenen, die mijn ziel
ondersteunen.

5 (54:7) Hij zal dit kwaad mijn verspieders vergelden; roei
hen uit door Uw waarheid. **6** (54:8) Ik zal U met vrijwilligheid
offeren; ik zal Uw Naam, o HEERE! loven, want Hij is goed. **7**
(54:9) Want Hij heeft mij gered uit alle benauwdheid; en
mijn oog heeft gezien op mijn vijanden.

Psalms 55

1 Een onderwijzing van David, voor den opperzangmeester, op de Neginoth. (55:2) O God! neem mijn gebed ter oren, en verberg U niet voor mijn smeking. **2** (55:3) Merk op mij, en verhoor mij; ik bedrijf misbaar in mijn klacht, en maak getier; **3** (55:4) Om den roep des vijands, vanwege de beangstiging des goddelozen; want zij schuiven ongerechtigheid op mij, en in toorn haten zij mij. **4** (55:5) Mijn hart smart in het binnenste van mij, en verschrikkingen des doods zijn op mij gevallen. **5** (55:6) Vrees en beving komt mij aan, en gruwen overdekt mij; **6** (55:7) Zodat ik zeg: Och, dat mij iemand vleugelen, als ener duive, gave! ik zou henenvliegen, waar ik blijven mocht. **7** (55:8) Ziet, ik zou ver wegzwerven, ik zou vernachten in de woestijn. Sela. **8** (55:9) Ik zou haasten, dat ik ontkwame, van den drijvenden wind, van den storm. **9** (55:10) Verslind hen, HEERE! deel hun tong; want ik zie wrevel en twist in de stad.

10 (55:11) Dag en nacht omringen zij haar op haar muren; en ongerechtigheid en overlast is binnen in haar. **11** (55:12) Enkel verderving is binnen in haar; en list en bedrog wijkt niet van haar straat. **12** (55:13) Want het is geen vijand, die mij hoont, anders zou ik het hebben gedragen; het is mijn hater niet, die zich tegen mij groot maakt, anders zou ik mij voor hem verborgen hebben. **13** (55:14) Maar gij zijt het, o mens, als van mijn waardigheid, mijn leidsman en mijn bekende! **14** (55:15) Wij, die te zamen in zoetigheid heimelijk raadpleegden; wij wandelden in gezelschap ten huize Gods. **15** (55:16) Dat hun de dood als een schuldeiser overvalle, dat zij als levend ter helle nederdalen; want boosheden zijn in hun woning, in het binnenste van hen. **16** (55:17) Mij aangaande, ik zal tot God roepen, en de HEERE zal mij verlossen.

17 (55:18) Des avonds, en des morgens, en des middags zal
ik klagen en getier maken; en Hij zal mijn stem horen. **18**
(55:19) Hij heeft mijn ziel in vrede verlost van den strijd
tegen mij; want met menigte zijn zij tegen mij geweest. **19**
(55:20) God zal horen, en zal hen plagen, als die van ouds
zit, Sela; dewijl bij hen gans geen verandering is, en zij God
niet vrezen. **20** (55:21) Hij slaat zijn handen aan degenen,
die vrede met Hem hadden; hij ontheiligt Zijn verbond. **21**
(55:22) Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart is
krijg; zijn woorden zijn zachter dan olie, maar dezelve zijn
blote zwaarden. **22** (55:23) Werp uw zorg op den HEERE, en
Hij zal u onderhouden; Hij zal in eeuwigheid niet toelaten,
dat de rechtvaardige wankele. **23** (55:24) Maar Gij, o God!
zult die doen nederdalen in den put des verderfs; de
mannen des bloeds en bedrogs zullen hun dagen niet ter
helft brengen; ik, daarentegen, zal op U vertrouwen.

Psalms 56

1 Een gouden kleinood van David, voor den
opperzangmeester, op Jonath Elem Rechokim; als de
Filistijnen hem gegrepen hadden te Gath. (56:2) Wees mij
genadig, o God! want de mens zoekt mij op te slokken; den
gansen dag dringt mij de bestrijder. **2** (56:3) Mijn
verspieders zoeken mij den gansen dag op te slokken; want
ik heb veel bestrijders, o Allerhoogste! **3** (56:4) Ten dage, als
ik zal vrezen, zal ik op U vertrouwen. **4** (56:5) In God zal ik
Zijn woord prijzen; ik vertrouw op God, ik zal niet vrezen;
wat zoude mij vlees doen? **5** (56:6) Den gansen dag
verdraaien zij mijn woorden; al hun gedachten zijn tegen mij
ten kwade. **6** (56:7) Zij rotten samen, zij versteken zich, zij
passen op mijn hielen; als die op mijn ziel wachten. **7** (56:8)
Zouden zij om hun ongerechtigheid vrijgaan? Stort de
volken neder in toorn, o God! **8** (56:9) Gij hebt mijn
omzwerven geteld; leg mijn tranen in uw fles; zijn zij niet in
Uw register?

9 (56:10) Dan zullen mijn vijanden achterwaarts keren, ten
dage als ik roepen zal; dit weet ik, dat God met mij is. **10**
(56:11) In God zal ik het woord prijzen; in den HEERE zal ik
het woord prijzen. **11** (56:12) Ik vertrouw op God, ik zal niet
vrezen; wat zou mij de mens doen? **12** (56:13) O God! op
mij zijn Uw geloften; ik zal U dankzeggingen vergelden; **13**
(56:14) Want Gij hebt mijn ziel gered van den dood; ook niet
mijn voeten van aanstoot, om voor Gods aangezicht te
wandelen in het licht der levenden?

Psalms 57

1 Een gouden kleinood van David, voor den
opperzangmeester, Al-tascheth; als hij voor Sauls
aangezicht vlood in de spelonk. (57:2) Wees mij genadig, o
God! Wees mij genadig, want mijn ziel betrouwt op U, en ik
neem mijn toevlucht onder de schaduw Uwer vleugelen,
totdat de verdervingen zullen voorbij zijn gegaan. **2** (57:3)
Ik zal roepen tot God, den Allerhoogste, tot God, Die het aan
mij voleinden zal. **3** (57:4) Hij zal van den hemel zenden, en
mij verlossen, te schande makende dengene, die mij zoekt
op te slokken. Sela. God zal Zijn goedertierenheid en Zijn
waarheid zenden. **4** (57:5) Mijn ziel is in het midden der
leeuwen, ik lig onder stokebranden, mensenkinderen, welker
tanden spiesen en pijlen zijn, en hun tong een scherp
zwaard. **5** (57:6) Verhef U boven de hemelen, o God! Uw eer
zij over de ganse aarde. **6** (57:7) Zij hebben een net bereid
voor mijn gangen, mijn ziel was nedergebukt; zij hebben
een kuil voor mijn aangezicht gegraven; zij zijn er midden
ingevallen. Sela. **7** (57:8) Mijn hart is bereid, o God! mijn
hart is bereid; ik zal zingen, en psalmzingen.

8 (57:9) Waak op, mijn eer! waak op, gij, luit en harp! ik zal
in den dageraad opwaken. **9** (57:10) Ik zal U loven onder de
volken, o Heere! ik zal U psalmzingen onder de natien. **10**
(57:11) Want Uw goedertierenheid is groot tot aan de
hemelen, en Uw waarheid tot aan de bovenste wolken. **11**
(57:12) Verhef U boven de hemelen, o God! Uw eer zij over
de ganse aarde.

Psalms 58

1 Een gouden kleinood van David, voor den
opperzangmeester, Al-tascheth. (58:2) Spreekt gijlieden
waarlijk gerechtigheid, gij, vergadering? Oordeelt gij
billijkheden, gij, mensenkinderen? **2** (58:3) Ja, gij werkt
ongerechtigheden in het hart; gij weegt het geweld uwer
handen op de aarde. **3** (58:4) De goddelozen zijn vervreemd
van de baarmoeder aan; de leugensprekers dolen van
moeders buik aan. **4** (58:5) Zij hebben vurig venijn, naar
gelijkheid van vurig slangenvenijn; zij zijn als een dove
adder, die haar oren toestopt; **5** (58:6) Opdat zij niet hore
naar de stem der belezers, desgenen, die ervaren is met
bezweringen om te gaan. **6** (58:7) O God! verbreek hun
tanden in hun mond; breek af de baktanden der jonge
leeuwen, o HEERE!

7 (58:8) Laat hen smelten als water, laat hen daarhenen
drijven; legt hij zijn pijlen aan, laat hen zijn, alsof zij
afgesneden waren. **8** (58:9) Laat hem henengaan, als een
smeltende slak; laat hen, als ener vrouwe misdracht, de zon
niet aanschouwen. **9** (58:10) Eer dan uw potten den
doornstruik gewaar worden, zal Hij hem als levend, als in
heten toorn wegstormen. **10** (58:11) De rechtvaardige zal
zich verblijden, als hij de wraak aanschouwt; hij zal zijn
voeten wassen in het bloed des goddelozen. **11** (58:12) En
de mens zal zeggen: Immers is er vrucht voor den
rechtvaardige; immers is er een God, Die op de aarde richt.

Psalms 59

1 Een gouden kleinood van David, voor den
opperzangmeester, Al-tascheth; toen Saul gezonden had,
die zijn huis bewaren zouden, om hem te doden. (59:2) Red
mij van mijn vijanden, o mijn God! stel mij in een hoog
vertrek voor degenen, die tegen mij opstaan. **2** (59:3) Red
mij van de werkers der ongerechtigheid, en verlos mij van
de mannen des bloeds. **3** (59:4) Want zie, zij leggen mijner
ziel lagen; sterken rotten zich tegen mij; zonder mijn
overtreding, en zonder mijn zonde, o HEERE! **4** (59:5) Zij
lopen en bereiden zich zonder mijn misdaad; waak op mij
tegemoet, en zie. **5** (59:6) Ja, Gij HEERE, God der
heirscharen, God Israels! ontwaak, om al deze heidenen te
bezoeken; wees niemand van hen genadig, die
trouwelooslijk ongerechtigheid bedrijven. Sela. **6** (59:7)
Tegen den avond keren zij weder, zij tieren als een hond, en
zij gaan rondom de stad. **7** (59:8) Zie, zij storten
overvloediglijk uit met hun mond; zwaarden zijn op hun
lippen; want wie hoort het? **8** (59:9) Maar Gij, HEERE! zult
hen belachen; Gij zult alle heidenen bespotten.

9 (59:10) Tegen zijn sterkte zal ik op U wachten; want God is
mijn Hoog Vertrek. **10** (59:11) De God mijner
goedertierenheid zal mij voorkomen; God zal mij op mijn
verspieders doen zien. **11** (59:12) Dood hen niet, opdat mijn
volk het niet vergete; doe hen omzwerven door Uw macht,
en werp hen neder, o Heere, ons Schild! **12** (59:13) Om de
zonde huns monds, om het woord hunner lippen; en laat hen
gevangen worden in hun hoogmoed; en om den vloek, en
om de leugen, die zij vertellen. **13** (59:14) Verteer hen in
grimmigheid; verteer hen, dat zij er niet zijn, en laat hen
weten, dat God Heerser is in Jakob, ja, tot aan de einden der
aarde. Sela. **14** (59:15) Laat hen dan tegen den avond

wederkeren, laat hen tieren als een hond, en rondom de stad
gaan; **15** (59:16) Laat hen zelfs omzwerven om spijs; en laat
hen vernachten, al zijn zij niet verzadigd. **16** (59:17) Maar ik
zal Uw sterkte zingen, en des morgens Uw goedertierenheid
vrolijk roemen, omdat Gij mij een Hoog Vertrek zijt geweest,
en een Toevlucht ten dage, als mij bange was. **17** (59:18)
Van U, o mijn Sterkte! zal ik psalmzingen; want God is mijn
Hoog Vertrek, de God mijner goedertierenheid.

Psalms 60

1 Een gouden kleinood van David tot lering, voor den
opperzangmeester, op Schusan Eduth; (60:2) Als hij
gevochten had met de Syriers van Mesopotamie, en met de
Syriers van Zoba; en Joab wederkwam, en de Edomieten
sloeg in het Zoutdal, twaalf duizend. (60:3) O God! Gij hadt
ons verstoten, Gij hadt ons gescheurd, Gij zijt toornig
geweest; keer weder tot ons. **2** (60:4) Gij hebt het land
geschud, Gij hebt het gespleten; genees zijn breuken, want
het wankelt. **3** (60:5) Gij hebt Uw volk een harde zaak doen
zien; Gij hebt ons gedrenkt met zwijmelwijn. **4** (60:6) Maar
nu hebt Gij dengenen, die U vrezen, een banier gegeven,
om die op te werpen, vanwege de waarheid. Sela. **5** (60:7)
Opdat Uw beminden zouden bevrijd worden; geef heil door
Uw rechterhand, en verhoor ons. **6** (60:8) God heeft
gesproken in Zijn heiligdom; dies zal ik van vreugde
opspringen; ik zal Sichem delen, en het dal van Sukkoth zal
ik afmeten.

7 (60:9) Gilead is mijn, en Manasse is mijn, en Efraim is de
sterkte mijns hoofds; Juda is mijn wetgever. **8** (60:10) Moab
is mijn waspot; op Edom zal ik mijn schoen werpen! juich
over mij, o gij Palestina! **9** (60:11) Wie zal mij voeren in een
vaste stad? Wie zal mij leiden tot in Edom? **10** (60:12) Zult
Gij het niet zijn, o God! Die ons verstoten hadt, en niet
uittoogt, o God! met onze heirkrachten? **11** (60:13) Geef Gij
ons hulp uit de benauwdheid, want 's mensen heil is
ijdelheid. **12** (60:14) In God zullen wij kloeke daden doen,
en Hij zal onze wederpartijders vertreden.

Psalms 61

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op de
Neginoth. (61:2) O God! hoor mijn geschrei, merk op mijn
gebed. **2** (61:3) Van het einde des lands roep ik tot U als
mijn hart overstelpt is; leid mij op een rotssteen, die mij te
hoog zou zijn. **3** (61:4) Want Gij zijt mij een Toevlucht
geweest, een sterke Toren voor den vijand. **4** (61:5) Ik zal in
Uw hut verkeren in eeuwigheden; ik zal mijn toevlucht
nemen in het verborgene Uwer vleugelen. Sela. **5** (61:6)
Want Gij, o God! hebt gehoord naar mijn geloften; Gij hebt
mij gegeven de erfenis dergenen, die Uw Naam vrezen.

6 (61:7) Gij zult dagen tot des konings dagen toedoen; zijn
jaren zullen zijn als van geslacht tot geslacht; **7** (61:8) Hij
zal eeuwiglijk voor Gods aangezicht zitten; bereid
goedertierenheid en waarheid, dat zij hem behoeden. **8**
(61:9) Zo zal ik Uw Naam psalmzingen in eeuwigheid; opdat
ik mijn geloften betale, dag bij dag.

Psalms 62

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, over
Jeduthun. (62:2) Immers is mijn ziel stil tot God; van Hem is
mijn heil. **2** (62:3) Immers is Hij mijn Rotssteen en mijn Heil,
mijn Hoog Vertrek, ik zal niet grotelijks wankelen. **3** (62:4)
Hoe lang zult gijlieden kwaad aanstichten tegen een man?
Gij allen zult gedood worden; gij zult zijn als een ingebogen
wand, een aangestoten muur. **4** (62:5) Zij raadslagen
slechts, om hem van zijn hoogheid te verstoten; zij hebben
behagen in leugen; met hun mond zegenen zij; maar met
hun binnenste vloeken zij. Sela. **5** (62:6) Doch gij, o mijn
ziel! zwijg Gode; want van Hem is mijn verwachting. **6**
(62:7) Hij is immers mijn Rotssteen en mijn Heil, mijn Hoog
Vertrek; ik zal niet wankelen. **7** (62:8) In God is mijn Heil en
mijn Eer; de Rotssteen mijner sterkte, mijn Toevlucht is in
God. **8** (62:9) Vertrouw op Hem te aller tijd, o gij volk! Stort
ulieder hart uit voor Zijn aangezicht; God is ons een
Toevlucht. Sela.

9 (62:10) Immers zijn de gemene lieden ijdelheid, de grote
lieden zijn leugen; in de weegschaal opgewogen, zouden zij
samen lichter zijn dan de ijdelheid. **10** (62:11) Vertrouwt
niet op onderdrukking, noch op roverij; wordt niet ijdel, als
het vermogen overvloedig aanwast, en zet er het hart niet
op. **11** (62:12) God heeft een ding gesproken, ik heb dit
tweemaal gehoord: dat de sterkte Godes is. **12** (62:13) En
de goedertierenheid, o Heere! is Uwe; want Gij zult een
iegelijk vergelden naar zijn werk.

Psalms 63

1 Een psalm van David, als hij was in de woestijn van Juda.
(63:2) O God! Gij zijt mijn God! ik zoek U in den dageraad;
mijn ziel dorst naar U; mijn vlees verlangt naar U, in een
land, dor en mat, zonder water. **2** (63:3) Voorwaar, ik heb U
in het heiligdom aanschouwd, ziende Uw sterkheid en Uw
eer; **3** (63:4) Want Uw goedertierenheid is beter dan het
leven; mijn lippen zouden U prijzen.

4 (63:5) Alzo zou ik U loven in mijn leven; in Uw Naam zou
ik mijn handen opheffen. **5** (63:6) Mijn ziel zou als met
smeer en vettigheid verzadigd worden, en mijn mond zou
roemen met vrolijk zingende lippen. **6** (63:7) Als ik Uwer
gedenk op mijn legerstede, zo peins ik aan U in de
nachtwaken. **7** (63:8) Want Gij zijt mij een hulp geweest; en
in de schaduw Uwer vleugelen zal ik vrolijk zingen.

8 (63:9) Mijn ziel kleeft U achteraan; Uw rechterhand
ondersteunt mij. **9** (63:10) Maar dezen, die mijn ziel zoeken
tot verwoesting, zullen komen in de onderste plaatsen der
aarde. **10** (63:11) Men zal hen storten door het geweld des
zwaards; zij zullen de vossen ten deel worden. **11** (63:12)
Maar de koning zal zich in God verblijden; een iegelijk, die
bij Hem zweert, zal zich beroemen; want de mond der
leugensprekers zal gestopt worden.

Psalms 64

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. (64:2)
Hoor, o God! mijn stem in mijn geklag; behoed mijn leven
voor des vijands schrik. **2** (64:3) Verberg mij voor den
heimelijken raad der boosdoeners, voor de oproerigheid van
de werkers der ongerechtigheid. **3** (64:4) Die hun tong
scherpen als een zwaard, een bitter woord aanleggen als
hun pijl; **4** (64:5) Om in verborgen plaatsen den oprechte te
schieten; haastig schieten zij naar hem, en vrezen niet. **5**
(64:6) Zij sterken zichzelven in een boze zaak; zij houden
spraak van strikken te verbergen; zij zeggen: Wie zal ze
zien? **6** (64:7) Zij doorzoeken allerlei schalkheid; ten
uiterste doorzoeken zij, wat te doorzoeken is; zelfs het
binnenste eens mans, en het diepe hart. **7** (64:8) Maar God
zal hen haastig met een pijl schieten; hun plagen zijn er.

8 (64:9) En hun tong zal hen doen aanstoten tegen
zichzelven; een ieder, die hen ziet, zal zich wegpakken. **9**
(64:10) En alle mensen zullen vrezen, en Gods werk
verkondigen, en Zijn doen verstandelijk aanmerken. **10**
(64:11) De rechtvaardige zal zich verblijden in den HEERE,
en op Hem betrouwen; en alle oprechten van hart zullen
zich beroemen.

Psalms 65

1 Een psalm van David, een lied, voor den
opperzangmeester. (65:2) De lofzang is in stilheid tot U, o
God! in Sion; en U zal de gelofte betaald worden. **2** (65:3)
Gij hoort het gebed; tot U zal alle vlees komen. **3** (65:4)
Ongerechtige dingen hadden de overhand over mij; maar
onze overtredingen, die verzoent Gij. **4** (65:5) Welgelukzalig
is hij, dien Gij verkiest, en doet naderen, dat hij wone in Uw
voorhoven; wij zullen verzadigd worden met het goed van
Uw huis, met het heilige van Uw paleis. **5** (65:6) Vreselijke
dingen zult Gij ons in gerechtigheid antwoorden, o God
onzes heils! o Vertrouwen aller einden der aarde, en der
verre gelegenen aan de zee! **6** (65:7) Die de bergen vastzet
door Zijn kracht, omgord zijnde met macht.

7 (65:8) Die het bruisen der zeeen stilt, het bruisen harer
golven, en het rumoer der volken. **8** (65:9) En die op de
einden wonen, vrezen voor Uw tekenen; Gij doet de
uitgangen des morgens en des avonds juichen. **9** (65:10) Gij
bezoekt het land, en hebbende het begerig gemaakt,
verrijkt Gij het grotelijks; de rivier Gods is vol waters;
wanneer Gij het alzo bereid hebt, maakt Gij hunlieder koren
gereed. **10** (65:11) Gij maakt zijn opgeploegde aarde
dronken; Gij doet ze dalen in zijn voren; Gij maakt het week
door de druppelen; Gij zegent zijn uitspruitsel. **11** (65:12)
Gij kroont het jaar Uwer goedheid; en Uw voetstappen
druipen van vettigheid. **12** (65:13) Zij bedruipen de weiden
der woestijn; en de heuvelen zijn aangegord met
verheuging. **13** (65:14) De velden zijn bekleed met kudden,
en de dalen zijn bedekt met koren; zij juichen, ook zingen
zij.

Psalms 66

1 Een lied, een psalm, voor den opperzangmeester. Juicht
Gode, gij ganse aarde! **2** Psalmzingt de eer Zijns Naams;
geeft eer Zijn lof. **3** Zegt tot God: Hoe vreselijk zijt Gij in Uw
werken! Om de grootheid Uwer sterkte zullen zich Uw
vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen. **4** De ganse
aarde aanbidde U, en psalmzinge U; zij psalmzinge Uw
Naam. Sela. **5** Komt en ziet Gods daden; Hij is vreselijk van
werking aan de mensenkinderen. **6** Hij heeft de zee
veranderd in het droge; zij zijn te voet doorgegaan door de
rivier; daar hebben wij ons in Hem verblijd. **7** Hij heerst
eeuwiglijk met Zijn macht; Zijn ogen houden wacht over de
heidenen; laat de afvalligen niet verhoogd worden. Sela. **8**
Looft, gij volken! onzen God; en laat horen de stem Zijns
roems.

9 Die onze zielen in het leven stelt, en niet toelaat, dat onze
voet wankele. **10** Want Gij hebt ons beproefd, o God! Gij
hebt ons gelouterd, gelijk men het zilver loutert; **11** Gij hadt
ons in het net gebracht; Gij hadt een engen band om onze
lenden gelegd; **12** Gij hadt den mens op ons hoofd doen
rijden; wij waren in het vuur en in het water gekomen; maar
Gij hebt ons uitgevoerd in een overvloeiende verversing. **13**
Ik zal met brandofferen in Uw huis gaan; ik zal U mijn
geloften betalen,

14 Die mijn lippen hebben geuit, en mijn mond heeft
uitgesproken, als mij bange was. **15** Brandofferen van
mergbeesten zal ik U offeren, met rookwerk van rammen; ik
zal runderen met bokken bereiden. Sela. **16** Komt, hoort toe,
o allen gij, die God vreest, en ik zal vertellen, wat Hij aan
mijn ziel gedaan heeft. **17** Ik riep tot Hem met mijn mond,
en Hij werd verhoogd onder mijn tong. **18** Had ik naar

ongerechtigheid met mijn hart gezien, de Heere zou niet
gehoord hebben. **19** Maar zeker, God heeft gehoord; Hij
heeft gemerkt op de stem mijns gebeds. **20** Geloofd zij God,
Die mijn gebed niet heeft afgewend, noch Zijn
goedertierenheid van mij.

Psalms 67

1 Een psalm, een lied, voor den opperzangmeester, op de
Neginoth. (67:2) God zij ons genadig en zegene ons; Hij doe
Zijn aanschijn aan ons lichten. Sela. **2** (67:3) Opdat men op
de aarde Uw weg kenne, onder alle heidenen Uw heil. **3**
(67:4) De volken zullen U, o God! loven; de volken, altemaal,
zullen U loven. **4** (67:5) De natien zullen zich verblijden en
juichen, omdat Gij de volken zult richten in rechtmatigheid;
en de natien op de aarde die zult Gij leiden. Sela. **5** (67:6)
De volken zullen U, o God! loven; de volken, altemaal, zullen
U loven. **6** (67:7) De aarde geeft haar gewas; God, onze God,
zal ons zegenen. **7** (67:8) God zal ons zegenen; en alle
einden der aarde zullen Hem vrezen.

Psalms 68

1 Een psalm, een lied van David, voor den
opperzangmeester. (68:2) God zal opstaan, Zijn vijanden
zullen verstrooid worden, en Zijn haters zullen van Zijn
aangezicht vlieden. **2** (68:3) Gij zult hen verdrijven, gelijk
rook verdreven wordt; gelijk was voor het vuur smelt, zullen
de goddelozen vergaan van Gods aangezicht. **3** (68:4) Maar
de rechtvaardigen zullen zich verblijden; zij zullen van
vreugde opspringen voor Gods aangezicht, en van
blijdschap vrolijk zijn. **4** (68:5) Zingt Gode, psalmzingt Zijn
Naam; hoogt de wegen voor Dien, Die in de vlakke velden
rijdt, omdat Zijn Naam is HEERE; en springt op van vreugde
voor Zijn aangezicht. **5** (68:6) Hij is een Vader der wezen, en
een Rechter der weduwen; God, in de woonstede Zijner
heiligheid. **6** (68:7) Een God, Die de eenzamen zet in een
huisgezin, uitvoert, die in boeien gevangen zijn; maar de
afvalligen wonen in het dorre. **7** (68:8) O God! toen Gij voor
het aangezicht Uws volks uittoogt, toen Gij daarhenen tradt
in de woestijn; Sela.

8 (68:9) Daverde de aarde, ook dropen de hemelen voor
Gods aanschijn; zelfs deze Sinai, voor het aanschijn Gods,
des Gods van Israel. **9** (68:10) Gij hebt zeer milden regen
doen druipen, o God! en Gij hebt Uw erfenis gesterkt, als zij
mat was geworden. **10** (68:11) Uw hoop woonde daarin; Gij
bereiddet ze door Uw goedheid voor den ellendige, o God!
11 (68:12) De HEERE gaf te spreken; der boodschappers
van goede tijdingen was een grote heirschaar. **12** (68:13) De
koningen der heirscharen vloden weg, zij vloden weg; en zij,
die te huis bleef, deelde den roof uit. **13** (68:14) Al laagt
gijlieden tussen twee rijen van stenen, zo zult gij toch
worden als vleugelen ener duive, overdekt met zilver, en
welker vederen zijn met uitgegraven geluwen goud. **14**

(68:15) Als de Almachtige de koningen daarin verstrooide,
werd zij sneeuwwit als op Zalmon. **15** (68:16) De berg Basan
is een berg Gods; de berg Basan is een bultige berg.

16 (68:17) Waarom springt gij op, gij bultige bergen? Dezen
berg heeft God begeerd tot Zijn woning; ook zal er de
HEERE wonen in eeuwigheid. **17** (68:18) Gods wagenen zijn
tweemaal tien duizend, de duizenden verdubbeld. De Heere
is onder hen, een Sinai in heiligheid! **18** (68:19) Gij zijt
opgevaren in de hoogte; Gij hebt de gevangenis gevankelijk
gevoerd; Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de
mensen; ja, ook de wederhorigen om bij U te wonen, o
HEERE God! **19** (68:20) Geloofd zij de Heere; dag bij dag
overlaadt Hij ons. Die God is onze Zaligheid. Sela. **20**
(68:21) Die God is ons een God van volkomene Zaligheid;
en bij den HEERE, den Heere, zijn uitkomsten tegen den
dood. **21** (68:22) Voorzeker zal God den kop Zijner vijanden
verslaan, den harigen schedel desgenen, die in zijn
schulden wandelt. **22** (68:23) De Heere heeft gezegd: Ik zal
wederbrengen uit Basan; Ik zal wederbrengen uit de diepten
der zee;

23 (68:24) Opdat gij uw voet, ja, de tong uwer honden,
moogt steken in het bloed van de vijanden, van een iegelijk
van hen. **24** (68:25) O God! zij hebben Uw gangen gezien,
de gangen mijns Gods, mijns Konings, in het heiligdom. **25**
(68:26) De zangers gingen voor, de speellieden achter, in
het midden de trommelende maagden. **26** (68:27) Looft God
in de gemeenten, den Heere, gij, die zijt uit den springader
van Israel! **27** (68:28) Daar is Benjamin de kleine, die over
hen heerste, de vorsten van Juda, met hun vergadering, de
vorsten van Zebulon, de vorsten van Nafthali. **28** (68:29) Uw
God heeft uw sterkte geboden; sterk, o God, wat Gij aan ons
gewrocht hebt! **29** (68:30) Om Uws tempels wil te
Jeruzalem, zullen U de koningen geschenk toebrengen. **30**
(68:31) Scheld het wild gedierte des riets, de vergadering

der stieren met de kalveren der volken; en dien, die zich
onderwerpt met stukken zilvers; Hij heeft de volken
verstrooid, die lust hebben in oorlogen. **31** (68:32)
Prinselijke gezanten zullen komen uit Egypte; Morenland zal
zich haasten zijn handen tot God uit te strekken. **32** (68:33)
Gij koninkrijken der aarde, zingt Gode; psalmzingt den
Heere! Sela.

33 (68:34) Dien, Die daar rijdt in den hemel der hemelen,
Die van ouds is; ziet, Hij geeft Zijn stem, een stem der
sterkte. **34** (68:35) Geeft Gode sterkte! Zijn hoogheid is
over Israel, en Zijn sterkte in de bovenste wolken. **35**
(68:36) O God! Gij zijt vreselijk uit Uw heiligdommen; de
God Israels, Die geeft den volke sterkte en krachten. Geloofd
zij God!

Psalms 69

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, op
Schoschannim. (69:2) Verlos mij, o God! want de wateren
zijn gekomen tot aan de ziel. **2** (69:3) Ik ben gezonken in
grondeloze modder, waar men niet kan staan; ik ben
gekomen in de diepten der wateren, en de vloed
overstroomt mij. **3** (69:4) Ik ben vermoeid van mijn roepen,
mijn keel is ontstoken, mijn ogen zijn bezweken, daar ik ben
hopende op mijn God. **4** (69:5) Die mij zonder oorzaak
haten, zijn meer dan de haren mijns hoofds; die mij zoeken
te vernielen, die mij om valse oorzaken vijand zijn, zijn
machtig geworden; wat ik niet geroofd heb, moet ik alsdan
wedergeven. **5** (69:6) O God! Gij weet van mijn dwaasheid,
en mijn schulden zijn voor U niet verborgen. **6** (69:7) Laat
hen door mij niet beschaamd worden, die U verwachten, o
Heere, HEERE der heirscharen, laat hen door mij niet te
schande worden, die U zoeken, o God Israels! **7** (69:8) Want
om Uwentwil draag ik versmaadheid; schande heeft mijn
aangezicht bedekt. **8** (69:9) Ik ben mijn broederen vreemd
geworden, en onbekend aan mijner moeders kinderen. **9**
(69:10) Want de ijver van Uw huis heeft mij verteerd; en de
smaadheden dergenen, die U smaden, zijn op mij gevallen.
10 (69:11) En ik heb geweend in het vasten mijner ziel;
maar het is mij geworden tot allerlei smaad. **11** (69:12) En ik
heb een zak tot mijn kleed aangedaan; maar ik ben hun tot
een spreekwoord geworden. **12** (69:13) Die in de poort
zitten, klappen van mij; en ik ben een snarenspel dergenen,
die sterken drank drinken. **13** (69:14) Maar mij aangaande,
mijn gebed is tot U, o HEERE; er is een tijd des welbehagens,
o God! door de grootheid Uwer goedertierenheid; verhoor
mij door de getrouwheid Uws heils.

14 (69:15) Ruk mij uit het slijk, en laat mij niet verzinken;
laat mij gered worden van mijn haters, en uit de diepten der
wateren. **15** (69:16) Laat de watervloed mij niet
overstromen, en laat de diepte mij niet verslinden; en laat
den put zijn mond over mij niet toesluiten. **16** (69:17)
Verhoor mij, o HEERE, want Uw goedertierenheid is goed; zie
mij aan naar de grootheid Uwer barmhartigheden. **17**
(69:18) En verberg Uw aangezicht niet van Uw knecht, want
mij is bange; haast U, verhoor mij. **18** (69:19) Nader tot mijn
ziel, bevrijd ze; verlos mij om mijner vijanden wil. **19**
(69:20) Gij weet mijn versmaadheid, en mijn schaamte, en
mijn schande; al mijn benauwers zijn voor U. **20** (69:21) De
versmaadheid heeft mijn hart gebroken, en ik ben zeer
zwak; en ik heb gewacht naar medelijden, maar er is geen;
en naar vertroosters, maar heb ze niet gevonden. **21** (69:22)
Ja, zij hebben mij gal tot mijn spijs gegeven; en in mijn dorst
hebben zij mij edik te drinken gegeven. **22** (69:23) Hun
tafel worde voor hun aangezicht tot een strik, en tot volle
vergelding tot een valstrik.

23 (69:24) Laat hun ogen duister worden, dat zij niet zien;
en doe hun lenden gedurig waggelen. **24** (69:25) Stort over
hen Uw gramschap uit; en de hittigheid Uws toorns grijpe
hen aan. **25** (69:26) Hun paleis zij verwoest; in hun tenten
zij geen inwoner. **26** (69:27) Want zij vervolgen, dien Gij
geslagen hebt; en maken een praat van de smart Uwer
verwonden. **27** (69:28) Doe misdaad tot hun misdaad, en
laat hen niet komen tot Uw gerechtigheid. **28** (69:29) Laat
hen uitgedelgd worden uit het boek des levens, en met de
rechtvaardigen niet aangeschreven worden. **29** (69:30)
Doch ik ben ellendig en in smart; Uw heil, o God! zette mij in
een hoog vertrek. **30** (69:31) Ik zal Gods Naam prijzen met
gezang, en Hem met dankzegging grootmaken.

31 (69:32) En het zal den HEERE aangenamer zijn dan een
os, of een gehoornde var, die de klauwen verdeelt. **32**

(69:33) De zachtmoedigen, dit gezien hebbende, zullen zich
verblijden; en gij, die God zoekt, ulieder hart zal leven. **33**
(69:34) Want de HEERE hoort de nooddruftigen, en Hij
veracht Zijn gevangenen niet. **34** (69:35) Dat Hem prijzen
de hemel en de aarde, de zeeen, en al wat daarin wriemelt.
35 (69:36) Want God zal Sion verlossen, en de steden van
Juda bouwen; en aldaar zullen zij wonen, en haar erfelijk
bezitten; **36** (69:37) En het zaad Zijner knechten zal haar
beerven; en de liefhebbers Zijns Naams zullen daarin
wonen.

Psalms 70

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester, om te
doen gedenken. (70:2) Haast U, o God, om mij te verlossen,
o HEERE, tot mijn hulp. **2** (70:3) Laat hen beschaamd en
schaamrood worden, die mijn ziel zoeken; laat hen
achterwaarts gedreven en te schande worden, die lust
hebben aan mijn kwaad. **3** (70:4) Laat hen terugkeren tot
loon hunner beschaming, die daar zeggen: Ha, ha! **4** (70:5)
Laat in U vrolijk en verblijd zijn allen, die U zoeken; laat de
liefhebbers Uws heils geduriglijk zeggen: God zij groot
gemaakt! **5** (70:6) Doch ik ben ellendig en nooddruftig; o
God, haast U tot mij; Gij zijt mijn Hulp en mijn Bevrijder;
HEERE, vertoef niet!

Psalms 71

1 Op U, o HEERE! betrouw ik; laat mij niet beschaamd
worden in eeuwigheid. **2** Red mij door Uw gerechtigheid, en
bevrijd mij; neig Uw oor tot mij, en verlos mij. **3** Wees mij tot
een Rotssteen, om daarin te wonen, om geduriglijk daarin te
gaan; Gij hebt bevel gegeven, om mij te verlossen, want Gij
zijt mijn Steenrots en mijn Burg. **4** Mijn God, bevrijd mij van
de hand des goddelozen, van de hand desgenen, die
verkeerdelijk handelt, en des opgeblazenen. **5** Want Gij zijt
mijn Verwachting, Heere, HEERE! mijn Vertrouwen van mijn
jeugd aan. **6** Op U heb ik gesteund van den buik aan; van
mijner moeders ingewand aan zijt Gij mijn Uithelper; mijn
lof is geduriglijk van U. **7** Ik ben velen als een wonder
geweest; doch Gij zijt mijn sterke Toevlucht. **8** Laat mijn
mond vervuld worden met Uw lof, den gansen dag met Uw
heerlijkheid. **9** Verwerp mij niet in den tijd des ouderdoms;
verlaat mij niet, terwijl mijn kracht vergaat. **10** Want mijn
vijanden spreken van mij, en die op mijn ziel loeren,
beraadslagen te zamen, **11** Zeggende: God heeft hem
verlaten; jaagt na, en grijpt hem, want er is geen verlosser.
12 O God, wees niet verre van mij; mijn God! haast U tot
mijn hulp. **13** Laat hen beschaamd worden, laat hen
verteerd worden, die mijn ziel tegen zijn; laat hen met
smaad en schande overdekt worden, die mijn kwaad zoeken.
14 Doch ik zal geduriglijk hopen, en zal al Uw lof nog groter
maken.

15 Mijn mond zal Uw gerechtigheid vertellen, den gansen
dag Uw heil; hoewel ik de getallen niet weet. **16** Ik zal
heengaan in de mogendheden des Heeren HEEREN; ik zal
Uw gerechtigheid vermelden, de Uwe alleen. **17** O God! Gij
hebt mij geleerd van mijn jeugd aan, en tot nog toe
verkondig ik Uw wonderen. **18** Daarom ook, terwijl de

ouderdom en grijsheid daar is, verlaat mij niet, o God, totdat ik dezen geslachte verkondige Uw arm, allen nakomelingen Uw macht. **19** Ook is Uw gerechtigheid, o God, tot in de hoogte; Gij, Die grote dingen gedaan hebt; o God! wie is U gelijk? **20** Gij, Die mij veel benauwdheden en kwaden hebt doen zien, zult mij weder levend maken, en zult mij weder ophalen uit de afgronden der aarde. **21** Gij zult mijn grootheid vermeerderen, en mij rondom vertroosten. **22** Ook zal ik U loven met het instrument der luit, Uw trouw, mijn God; ik zal U psalmzingen met de harp, o Heilige Israels! **23** Mijn lippen zullen juichen, wanneer ik U zal psalmzingen, en mijn ziel, die Gij verlost hebt. **24** Ook zal mijn tong Uw gerechtigheid den gansen dag uitspreken, want zij zijn beschaamd, want zij zijn schaamrood geworden, die mijn kwaad zoeken.

Psalms 72

1 Voor Salomo. O God! geef den koning Uw rechten, en Uw
gerechtigheid den zoon des konings. **2** Zo zal hij Uw volk
richten met gerechtigheid, en Uw ellendigen met recht.

3 De bergen zullen den volke vrede dragen, ook de
heuvelen, met gerechtigheid. **4** Hij zal de ellendigen des
volks richten; hij zal de kinderen des nooddruftigen
verlossen, en den verdrukker verbrijzelen. **5** Zij zullen U
vrezen, zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht tot
geslacht. **6** Hij zal nederdalen als een regen op het nagras,
als de druppelen, die de aarde bevochtigen. **7** In zijn dagen
zal de rechtvaardige bloeien, en de veelheid van vrede,
totdat de maan niet meer zij. **8** En hij zal heersen van de zee
tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden der aarde.
9 De ingezetenen van dorre plaatsen zullen voor zijn
aangezicht knielen, en zijn vijanden zullen het stof lekken.
10 De koningen van Tharsis en de eilanden zullen
geschenken aanbrengen; de koningen van Scheba en Seba
zullen vereringen toevoeren. **11** Ja, alle koningen zullen zich
voor hem nederbuigen, alle heidenen zullen hem dienen. **12**
Want hij zal den nooddruftige redden, die daar roept,
mitsgaders den ellendige, en die geen helper heeft. **13** Hij
zal den arme en nooddruftige verschonen, en de zielen der
nooddruftigen verlossen. **14** Hij zal hun zielen van list en
geweld bevrijden, en hun bloed zal dierbaar zijn in zijn
ogen. **15** En hij zal leven; en men zal hem geven van het
goud van Scheba, en men zal geduriglijk voor hem bidden;
den gansen dag zal men hem zegenen. **16** Is er een hand
vol koren in het land op de hoogte der bergen, de vrucht
daarvan zal ruisen als de Libanon; en die van de stad zullen
bloeien als het kruid der aarde. **17** Zijn naam zal zijn tot in
eeuwigheid; zolang als er de zon is, zal zijn naam van kind

tot kind voortgeplant worden; en zij zullen in hem gezegend
worden; alle heidenen zullen hem welgelukzalig roemen. **18**
Geloofd zij de HEERE God, de God Israels, Die alleen
wonderen doet.

19 En geloofd zij de Naam Zijner heerlijkheid tot in
eeuwigheid; en de ganse aarde worde met Zijn heerlijkheid
vervuld. Amen, ja, amen. **20** De gebeden van David, den
zoon van Isai, hebben een einde.

Psalms 73

1 Een psalm van Asaf. Immers is God Israel goed, dengenen,
die rein van harte zijn. **2** Maar mij aangaande, mijn voeten
waren bijna uitgeweken; mijn treden waren bijkans
uitgeschoten. **3** Want ik was nijdig op de dwazen, ziende der
goddelozen vrede. **4** Want er zijn geen banden tot hun dood
toe, en hun kracht is fris. **5** Zij zijn niet in de moeite als
andere mensen, en worden met andere mensen niet
geplaagd. **6** Daarom omringt hen de hovaardij als een keten;
het geweld bedekt hen als een gewaad. **7** Hun ogen puilen
uit van vet; zij gaan de inbeeldingen des harten te boven. **8**
Zij mergelen de lieden uit, en spreken boselijk van
verdrukking; zij spreken uit de hoogte. **9** Zij zetten hun
mond tegen den hemel, en hun tong wandelt op de aarde.
10 Daarom keert zich Zijn volk hiertoe, als hun wateren eens
vollen bekers worden uitgedrukt, **11** Dat zij zeggen: Hoe zou
het God weten, en zou er wetenschap zijn bij den
Allerhoogste? **12** Ziet, dezen zijn goddeloos; nochtans
hebben zij rust in de wereld; zij vermenigvuldigen het
vermogen. **13** Immers heb ik te vergeefs mijn hart
gezuiverd, en mijn handen in onschuld gewassen. **14** Dewijl
ik den gansen dag geplaagd ben, en mijn straffing is er alle
morgens. **15** Indien ik zou zeggen: Ik zal ook alzo spreken;
ziet, zo zou ik trouweloos zijn aan het geslacht Uwer
kinderen.

16 Nochtans heb ik gedacht om dit te mogen verstaan;
maar het was moeite in mijn ogen; **17** Totdat ik in Gods
heiligdommen inging, en op hun einde merkte. **18** Immers
zet Gij hen op gladde plaatsen; Gij doet hen vallen in
verwoestingen. **19** Hoe worden zij als in een ogenblik tot
verwoesting, nemen een einde, worden te niet van
verschrikkingen! **20** Als een droom na het ontwaken! Als Gij

opwaakt, o Heere, dan zult Gij hun beeld verachten. **21** Als
mijn hart opgezwollen was, en ik in mijn nieren geprikkeld
werd,

22 Toen was ik onvernuftig, en wist niets; ik was een groot
beest bij U. **23** Ik zal dan geduriglijk bij U zijn; Gij hebt mijn
rechterhand gevat; **24** Gij zult mij leiden door Uw raad; en
daarna zult Gij mij in heerlijkheid opnemen. **25** Wien heb ik
nevens U in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op de
aarde! **26** Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de
Rotssteen mijns harten, en mijn Deel in eeuwigheid. **27**
Want ziet, die verre van U zijn, zullen vergaan; Gij roeit uit,
al wie van U afhoereert; **28** Maar mij aangaande, het is mij
goed nabij God te wezen; ik zet mijn betrouwen op den
Heere HEERE, om al Uw werken te vertellen.

Psalms 74

1 Een onderwijzing, voor Asaf. O God! waarom verstoot Gij
in eeuwigheid? Waarom zou Uw toorn roken tegen de
schapen Uwer weide? **2** Gedenk aan Uw vergadering, die Gij
van ouds verworven hebt; de roede Uwer erfenis, die Gij
verlost hebt; den berg Sion, waarop Gij gewoond hebt. **3** Hef
Uw voeten op tot de eeuwige verwoestingen; de vijand heeft
alles in het heiligdom verdorven. **4** Uw wederpartijders
hebben in het midden van Uw vergaderplaatsen gebruld; zij
hebben hun tekenen tot tekenen gesteld. **5** Een ieder werd
er bekend als een, die de bijlen omhoog aanbrengt in de
dichtigheid van een geboomte. **6** Alzo hebben zij nu
derzelver graveerselen samen met houwelen en
beukhamers in stukken geslagen. **7** Zij hebben Uw
heiligdommen in het vuur gezet; ter aarde toe hebben zij de
woning Uws Naams ontheiligd. **8** Zij hebben in hun hart
gezegd: Laat ze ons te zamen uitplunderen; zij hebben alle
Gods vergaderplaatsen in het land verbrand. **9** Wij zien onze
tekenen niet; er is geen profeet meer, noch iemand bij ons,
die weet, hoe lang. **10** Hoe lang, o God! zal de
wederpartijder smaden? Zal de vijand Uw Naam in
eeuwigheid lasteren? **11** Waarom trekt Gij Uw hand, ja, Uw
rechterhand af? Trek haar uit het midden van Uw boezem;
maak een einde. **12** Evenwel is God mijn Koning van ouds
af, Die verlossingen werkt in het midden der aarde.

13 Gij hebt door Uw sterkte de zee gespleten; Gij hebt de
koppen der draken in de wateren verbroken. **14** Gij hebt de
koppen des Leviathans verpletterd; Gij hebt hem tot spijs
gegeven aan het volk in dorre plaatsen. **15** Gij hebt een
fontein en beek gekliefd; Gij hebt sterke rivieren
uitgedroogd. **16** De dag is Uwe, ook is de nacht Uwe; Gij
hebt het licht en de zon bereid. **17** Gij hebt al de palen der

aarde gesteld; zomer en winter, die hebt Gij geformeerd. **18**
Gedenk hieraan; de vijand heeft den HEERE gesmaad, en
een dwaas volk heeft Uw Naam gelasterd.

19 Geef aan het wild gedierte de ziel Uwer tortelduif niet
over; vergeet den hoop Uwer ellendigen niet in eeuwigheid.
20 Aanschouw het verbond; want de duistere plaatsen des
lands zijn vol woningen van geweld. **21** Laat den verdrukte
niet beschaamd wederkeren; laat den ellendige en
nooddruftige Uw Naam prijzen. **22** Sta op, o God! twist Uw
twistzaak; gedenk der smaadheid, die U van den dwaze
wedervaart den ganse dag. **23** Vergeet niet het geroep Uwer
wederpartijders; het getier dergenen, die tegen U opstaan,
klimt geduriglijk op.

Psalms 75

1 Voor den opperzangmeester, Al-tascheth; een psalm, een
lied, voor Asaf. (75:2) Wij loven U, o God! wij loven, dat Uw
Naam nabij is; men vertelt Uw wonderen. **2** (75:3) Als ik het
bestemde ambt zal ontvangen hebben, zo zal ik gans recht
richten. **3** (75:4) Het land en al zijn inwoners waren
versmolten; maar ik heb zijn pilaren vastgemaakt. Sela. **4**
(75:5) Ik heb gezegd tot de onzinnigen: Weest niet
onzinnig; en tot de goddelozen: Verhoogt den hoorn niet. **5**
(75:6) Verhoogt uw hoorn niet omhoog; spreekt niet met
stijven hals. **6** (75:7) Want het verhogen komt niet uit het
oosten, noch uit het westen, noch uit de woestijn;

7 (75:8) Maar God is Rechter; Hij vernedert dezen, en
verhoogt genen. **8** (75:9) Want in des HEEREN hand is een
beker, en de wijn is beroerd, vol van mengeling, en Hij
schenkt daaruit; doch alle goddelozen der aarde zullen zijn
droesemen uitzuigende drinken. **9** (75:10) En ik zal het in
eeuwigheid verkondigen; ik zal den God Jakobs
psalmzingen. **10** (75:11) En ik zal alle hoornen der
goddelozen afhouwen; de hoornen des rechtvaardigen
zullen verhoogd worden.

Psalms 76

1 Een psalm, een lied van Asaf, voor den opperzangmeester,
op de Neginoth. (76:2) God is bekend in Juda; Zijn Naam is
groot in Israel. **2** (76:3) En in Salem is Zijn hut, en Zijn
woning in Sion. **3** (76:4) Aldaar heeft Hij verbroken de
vurige pijlen van den boog, het schild, en het zwaard, en
den krijg. Sela. **4** (76:5) Gij zijt doorluchtiger en heerlijker
dan de roofbergen. **5** (76:6) De stouthartigen zijn beroofd
geworden; zij hebben hun slaap gesluimerd; en geen van de
dappere mannen hebben hun handen gevonden. **6** (76:7)
Van Uw schelden, o God van Jakob! is samen wagen en
paard in slaap gezonken. **7** (76:8) Gij, vreselijk zijt Gij; en
wie zal voor Uw aangezicht bestaan, van den tijd Uws toorns
af?

8 (76:9) Gij deedt een oordeel horen uit den hemel; de
aarde vreesde en werd stil, **9** (76:10) Als God opstond ten
oordeel, om alle zachtmoedigen der aarde te verlossen. Sela.
10 (76:11) Want de grimmigheid des mensen zal U loffelijk
maken; het overblijfsel der grimmigheden zult Gij opbinden.
11 (76:12) Doet geloften en betaalt ze den HEERE, uw God,
gij allen, die rondom Hem zijt! Laat hen Dien, Die te vrezen
is, geschenken brengen; **12** (76:13) Die den geest der
vorsten als druiven afsnijdt; Die den koningen der aarde
vreselijk is.

Psalms 77

1 Een psalm van Asaf, voor den opperzangmeester, over
Jeduthun. (77:2) Mijn stem is tot God, en ik roep; mijn stem
is tot God, en Hij zal het oor tot mij neigen. **2** (77:3) Ten
dage mijner benauwdheid zocht ik den HEERE; mijn hand
was des nachts uitgestrekt, en liet niet af; mijn ziel weigerde
getroost te worden. **3** (77:4) Dacht ik aan God, zo maakte ik
misbaar; peinsde ik, zo werd mijn ziel overstelpt. Sela. **4**
(77:5) Gij hieldt mijn ogen wakende; ik was verslagen, en
sprak niet. **5** (77:6) Ik overdacht de dagen van ouds, de
jaren der eeuwen. **6** (77:7) Ik dacht aan mijn snarenspel; in
den nacht overleide ik in mijn hart, en mijn geest
onderzocht: **7** (77:8) Zal dan de Heere in eeuwigheden
verstoten, en voortaan niet meer goedgunstig zijn? **8** (77:9)
Houdt Zijn goedertierenheid in eeuwigheid op? Heeft de
toezegging een einde, van geslacht tot geslacht? **9** (77:10)
Heeft God vergeten genadig te zijn? Heeft Hij Zijn
barmhartigheden door toorn toegesloten? Sela. **10** (77:11)
Daarna zeide ik: Dit krenkt mij; maar de rechterhand des
Allerhoogsten verandert. **11** (77:12) Ik zal de daden des
HEEREN gedenken; ja, ik zal gedenken Uw wonderen van
ouds her;

12 (77:13) En zal al Uw werken betrachten, en van Uw
daden spreken. **13** (77:14) O God! Uw weg is in het
heiligdom; wie is een groot God, gelijk God? **14** (77:15) Gij
zijt die God, Die wonder doet; Gij hebt Uw sterkte bekend
gemaakt onder de volken. **15** (77:16) Gij hebt Uw volk door
Uw arm verlost; de kinderen van Jakob en van Jozef. Sela. **16**
(77:17) De wateren zagen U, o God! de wateren zagen U, zij
beefden; ook waren de afgronden beroerd. **17** (77:18) De
dikke wolken goten water uit; de bovenste wolken gaven
geluid; ook gingen Uw pijlen daarhenen. **18** (77:19) Het

geluid Uws donders was in het ronde; de bliksemen
verlichtten de wereld; de aarde werd beroerd en daverde. **19**
(77:20) Uw weg was in de zee, en Uw pad in grote wateren,
en Uw voetstappen werden niet bekend. **20** (77:21) Gij
leiddet Uw volk, als een kudde door de hand van Mozes en
Aaron.

Psalms 78

1 Een onderwijzing van Asaf. O mijn volk! neem mijn leer ter oren; neigt ulieder oor tot de redenen mijns monds. **2** Ik zal mijn mond opendoen met spreuken; ik zal verborgenheden overvloediglijk uitstorten, van ouds her; **3** Die wij gehoord hebben en weten ze, en onze vaders ons verteld hebben. **4** Wij zullen het niet verbergen voor hun kinderen, voor het navolgende geslacht, vertellende de loffelijkheden des HEEREN, en Zijn sterkheid, en Zijn wonderen, die Hij gedaan heeft. **5** Want Hij heeft een getuigenis opgericht in Jakob, en een wet gesteld in Israel; die Hij onzen vaderen geboden heeft, dat zij ze hun kinderen zouden bekend maken; **6** Opdat het navolgende geslacht die weten zou, de kinderen, die geboren zouden worden; en zouden opstaan, en vertellen ze hun kinderen; **7** En dat zij hun hoop op God zouden stellen, en Gods daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren; **8** En dat zij niet zouden worden gelijk hun vaders, een wederhorig en wederspannig geslacht; een geslacht, dat zijn hart niet richtte, en welks geest niet getrouw was met God. **9** (De kinderen van Efraim, gewapende boogschutters, keerden om ten dage des strijds.)

10 Zij hielden Gods verbond niet, en weigerden te wandelen in Zijn wet. **11** En zij vergaten Zijn daden, en Zijn wonderen, die Hij hun had doen zien. **12** Voor hun vaderen had Hij wonder gedaan, in Egypteland, in het veld van Zoan. **13** Hij kliefde de zee, en deed er hen doorgaan; en de wateren deed Hij staan als een hoop. **14** En Hij leidde hen des daags met een wolk, en den gansen nacht met een licht des vuurs. **15** Hij kliefde de rotsstenen in de woestijn, en drenkte hen overvloedig, als uit afgronden. **16** Want Hij bracht stromen voort uit de steenrots, en deed de wateren afdalen als

rivieren. **17** Nog voeren zij wijders voort tegen Hem te
zondigen, verbitterende den Allerhoogste in de dorre
wildernis. **18** En zij verzochten God in hun hart, begerende
spijs naar hun lust. **19** En zij spraken tegen God, zij zeiden:
Zou God een tafel kunnen toerichten in de woestijn? **20**
Ziet, Hij heeft den rotssteen geslagen, dat er wateren
uitvloeiden, en beken overvloediglijk uitbraken, zou Hij ook
brood kunnen geven? Zou Hij Zijn volke vlees toebereiden?
21 Daarom hoorde de HEERE, en werd verbolgen; en een
vuur werd ontstoken tegen Jakob, en toorn ging ook op
tegen Israel; **22** Omdat zij in God niet geloofden, en op Zijn
heil niet vertrouwden. **23** Daar Hij den wolken van boven
gebood, en de deuren des hemels opende; **24** En regende
op hen het Man om te eten, en gaf hun hemels koren. **25**
Een iegelijk at het brood der Machtigen; Hij zond hun
teerkost tot verzadiging. **26** Hij dreef den oostenwind voort
in den hemel, en voerde den zuidenwind aan door Zijn
sterkte; **27** En regende op hen vlees als stof, en gevleugeld
gevogelte als zand der zeeen; **28** En deed het vallen in het
midden zijns legers, rondom zijn woningen. **29** Toen aten zij,
en werden zeer zat; zodat Hij hun hun lust toebracht. **30** Zij
waren nog niet vervreemd van hun lust; hun spijs was nog in
hun mond, **31** Als Gods toorn tegen hen opging, dat Hij van
hun vetsten doodde, en de uitgelezenen van Israel
nedervelde. **32** Boven dit alles zondigden zij nog, en
geloofden niet, door Zijn wonderen. **33** Dies deed Hij hun
dagen vergaan in ijdelheid, en hun jaren in verschrikking.
34 Als Hij hen doodde, zo vraagden zij naar Hem, en
keerden weder, en zochten God vroeg; **35** En gedachten,
dat God hun Rotssteen was, en God, de Allerhoogste, hun
Verlosser. **36** En zij vleiden Hem met hun mond, en logen
Hem met hun tong. **37** Want hun hart was niet recht met
Hem, en zij waren niet getrouw in Zijn verbond. **38** Doch Hij,
barmhartig zijnde, verzoende de ongerechtigheid, en
verdierf hen niet; maar wendde dikwijls Zijn toorn af, en
wekte Zijn ganse grimmigheid niet op. **39** En Hij dacht, dat

zij vlees waren, een wind, die henengaat en niet wederkeert.
40 Hoe dikwijls verbitterden zij Hem in de woestijn, deden
Hem smart aan in de wildernis!

41 Want zij kwamen alweder, en verzochten God, en stelden
den Heilige Israels een perk. **42** Zij dachten niet aan Zijn
hand, aan den dag, toen Hij hen van den wederpartijder
verloste; **43** Hoe Hij Zijn tekenen stelde in Egypte, en Zijn
wonderheden in het veld van Zoan; **44** En hun vloeden in
bloed veranderde, en hun stromen, opdat zij niet zouden
drinken. **45** Hij zond een vermenging van ongedierte onder
hen, dat hen verteerde, en vorsen, die hen verdierven. **46**
En Hij gaf hun gewas den kruidworm, en hun arbeid den
sprinkhaan. **47** Hij doodde hun wijnstok door den hagel, en
hun wilde vijgebomen door vurigen hagelsteen. **48** Ook gaf
Hij hun vee den hagel over, en hun beesten aan de vurige
kolen. **49** Hij zond onder hen de hittigheid Zijns toorns,
verbolgenheid, en verstoordheid, en benauwdheid, met
uitzending der boden van veel kwaads. **50** Hij woog een pad
voor Zijn toorn; Hij onttrok hun ziel niet van den dood; en
hun gedierte gaf Hij aan de pestilentie over. **51** En Hij sloeg
al het eerstgeborene in Egypte, het beginsel der krachten in
de tenten van Cham. **52** En Hij voerde Zijn volk als schapen,
en leidde hen, als een kudde, in de woestijn. **53** Ja, Hij leidde
hen zeker, zodat zij niet vreesden; want de zee had hun
vijanden overdekt. **54** En Hij bracht hen tot de landpale
Zijner heiligheid, tot dezen berg, dien Zijn rechterhand
verkregen heeft. **55** En Hij verdreef voor hun aangezicht de
heidenen, en deed hen vallen in het snoer hunner erfenis,
en deed de stammen Israels in hun tenten wonen. **56** Maar
zij verzochten en verbitterden God, den Allerhoogste, en
onderhielden Zijn getuigenissen niet. **57** En zij weken terug,
en handelden trouwelooslijk, gelijk hun vaders; zij zijn
omgekeerd, als een bedriegelijke boog. **58** En zij verwekten
Hem tot toorn door hun hoogten, en verwekten Hem tot ijver
door hun gesneden beelden. **59** God hoorde het en werd

verbolgen, en versmaadde Israel zeer. **60** Dies verliet Hij den
tabernakel te Silo, de tent, die Hij tot een woning gesteld
had onder de mensen. **61** En Hij gaf Zijn sterkte in de
gevangenis, en Zijn heerlijkheid in de hand des
wederpartijders. **62** En Hij leverde Zijn volk over ten
zwaarde, en werd verbolgen tegen Zijn erfenis. **63** Het vuur
verteerde hun jongelingen, en hun jonge dochters werden
niet geprezen. **64** Hun priesters vielen door het zwaard, en
hun weduwen weenden niet. **65** Toen ontwaakte de Heere,
als een slapende, als een held, die juicht van den wijn. **66**
En Hij sloeg Zijn wederpartijders aan het achterste; Hij deed
hun eeuwige smaadheid aan. **67** Doch Hij verwierp de tent
van Jozef, en den stam van Efraim verkoos Hij niet. **68** Maar
Hij verkoos den stam van Juda, den berg Sion, dien Hij
liefhad. **69** En Hij bouwde Zijn heiligdom als hoogten, als de
aarde, die Hij gegrond heeft in eeuwigheid. **70** En Hij
verkoos Zijn knecht David, en nam hem van de
schaapskooien; **71** Van achter de zogende schapen deed Hij
hem komen, om te weiden Jakob, Zijn volk, en Israel, Zijn
erfenis. **72** Ook heeft hij hen geweid naar de oprechtheid
zijns harten, en heeft hen geleid met een zeer verstandig
beleid zijner handen.

Psalms 79

1 Een psalm van Asaf. O God! Heidenen zijn gekomen in Uw
erfenis; zij hebben den tempel Uwer heiligheid
verontreinigd; zij hebben Jeruzalem tot steenhopen gesteld.
2 Zij hebben de dode lichamen Uwer knechten aan het
gevogelte des hemels tot spijs gegeven; het vlees Uwer
gunstgenoten aan het gedierte des lands. **3** Zij hebben hun
bloed rondom Jeruzalem als water vergoten; en er was
niemand, die hen begroef. **4** Wij zijn onzen naburen een
smaadheid geworden; een spot en schimp dien, die rondom
ons zijn. **5** Hoe lang, HEERE? Zult Gij eeuwiglijk toornen? Zal
Uw ijver als vuur branden? **6** Stort Uw grimmigheid uit over
de heidenen, die U niet kennen, en over de koninkrijken, die
Uw Naam niet aanroepen.

7 Want men heeft Jakob opgegeten, en zij hebben zijn
liefelijke woning verwoest. **8** Gedenk ons de vorige
misdaden niet; haast U, laat Uw barmhartigheden ons
voorkomen; want wij zijn zeer dun geworden. **9** Help ons, o
God onzes heils! ter oorzake van de eer Uws Naams; en red
ons, en doe verzoening over onze zonden, om Uws Naams
wil. **10** Waarom zouden de heidenen zeggen: Waar is hun
God? Laat de wraak des vergoten bloeds Uwer knechten
onder de heidenen voor onze ogen bekend worden. **11** Laat
het gekerm der gevangenen voor Uw aanschijn komen;
behoud overig de kinderen des doods, naar de grootheid
Uws arms. **12** En geef onze naburen zevenvoudig weder in
hun schoot hun smaad, waarmede zij U, o Heere! gesmaad
hebben. **13** Zo zullen wij, Uw volk en de schapen Uwer
weide, U loven in eeuwigheid, van geslacht tot geslacht; wij
zullen Uw roem vertellen.

Psalms 80

1 Voor den opperzangmeester, op Schoschannim; een
getuigenis, een psalm van Asaf. (80:2) O Herder Israels!
neem ter ore, Die Jozef als schapen leiddet; Die tussen de
cherubim zit, verschijn blinkende. **2** (80:3) Wek Uw macht
op voor het aangezicht van Efraim, en Benjamin, en
Manasse, en kom tot onze verlossing. **3** (80:4) O God! breng
ons weder, en laat Uw aanschijn lichten, zo zullen wij verlost
worden. **4** (80:5) O HEERE, God der heirscharen! hoe lang
zult Gij roken tegen het gebed Uws volks? **5** (80:6) Gij spijst
hen met tranenbrood, en drenkt hen met tranen uit een
drieling. **6** (80:7) Gij hebt ons onzen naburen tot een twist
gesteld, en onze vijanden spotten onder zich. **7** (80:8) O
God der heirscharen! breng ons weder, en laat Uw
aangezicht lichten; zo zullen wij verlost worden. **8** (80:9) Gij
hebt een wijnstok uit Egypte overgebracht, hebt de
heidenen verdreven, en hebt denzelven geplant;

9 (80:10) Gij hebt de plaats voor hem bereid, en zijn
wortelen doen inwortelen, zodat hij het land vervuld heeft.
10 (80:11) De bergen zijn met zijn schaduw bedekt
geweest, en zijn ranken waren als cederbomen Gods. **11**
(80:12) Hij schoot zijn ranken uit tot aan de zee, en zijn
scheuten tot aan de rivier. **12** (80:13) Waarom hebt Gij zijn
muren doorgebroken, zodat allen, die den weg voorbijgaan,
hem plukken? **13** (80:14) Het zwijn uit het woud heeft hem
uitgewroet, en het wild des velds heeft hem afgeweid. **14**
(80:15) O God der heirscharen! keer toch weder; aanschouw
uit den hemel, en zie, en bezoek dezen wijnstok, **15** (80:16)
En den stam, dien Uw rechterhand geplant heeft, en dat om
den zoon, dien Gij U gesterkt hebt! **16** (80:17) Hij is met
vuur verbrand; hij is afgehouwen; zij komen om van het
schelden Uws aangezichts. **17** (80:18) Uw hand zij over den

man Uwer rechterhand, over des mensen zoon, dien Gij U gesterkt hebt. **18** (80:19) Zo zullen wij van U niet terugkeren; behoud ons in het leven, zo zullen wij Uw Naam aanroepen. **19** (80:20) O HEERE, God der heirscharen! breng ons weder; laat Uw aanschijn lichten, zo zullen wij verlost worden.

Psalms 81

1 Voor den opperzangmeester, op de Gittith, een psalm van
Asaf. (81:2) Zingt vrolijk Gode, onze Sterkte; juicht den God
van Jakob. **2** (81:3) Heft een psalm op, en geeft de trommel;
de liefelijke harp met de luit. **3** (81:4) Blaast de bazuin in de
nieuwe maan, ter bestemder tijd, op onzen feestdag. **4**
(81:5) Want dat is een inzetting in Israel, een recht van den
God Jakobs. **5** (81:6) Hij heeft het gezet tot een getuigenis
in Jozef, als Hij uitgetogen was tegen Egypteland; alwaar ik
gehoord heb een spraak, die ik niet verstond; **6** (81:7) Ik
heb zijn schouder van den last onttrokken; zijn handen zijn
van de potten ontslagen. **7** (81:8) In de benauwdheid riept
gij, en Ik hielp u uit; Ik antwoordde u uit de schuilplaats des
donders; Ik beproefde u aan de wateren van Meriba. Sela. **8**
(81:9) Mijn volk, zeide Ik hoor toe, en Ik zal onder u
betuigen, Israel, of gij naar Mij hoordet!

9 (81:10) Er zal onder u geen uitlands god wezen, en gij zult
u voor geen vreemden god nederbuigen. **10** (81:11) Ik ben
de Heere, uw God, Die u heb opgevoerd uit het land van
Egypte; doe uw mond wijd open, en Ik zal hem vervullen. **11**
(81:12) Maar Mijn volk heeft Mijn stem niet gehoord; en
Israel heeft Mijner niet gewild. **12** (81:13) Dies heb Ik het
overgegeven in het goeddunken huns harten, dat zij
wandelden in hun raadslagen. **13** (81:14) Och, dat Mijn volk
naar Mij gehoord had, dat Israel in Mijn wegen gewandeld
had! **14** (81:15) In kort zou Ik hun vijanden gedempt
hebben, en Mijn hand gewend hebben tegen hun
wederpartijders. **15** (81:16) Die den HEERE haten, zouden
zich Hem geveinsdelijk onderworpen hebben, maar
hunlieder tijd zou eeuwig geweest zijn. **16** (81:17) En Hij
zou het gespijsd hebben met het vette der tarwe; ja, Ik zou
u verzadigd hebben met honig uit de rotsstenen.

Psalms 82

1 Een psalm van Asaf. God staat in de vergadering Godes;
Hij oordeelt in het midden der goden; **2** Hoe lang zult
gijlieden onrecht oordelen, en het aangezicht der
goddelozen aannemen? Sela. **3** Doet recht den arme en den
wees; rechtvaardigt den verdrukte en den arme. **4** Verlost
den arme en den behoeftige, rukt hem uit der goddelozen
hand. **5** Zij weten niet, en verstaan niet; zij wandelen steeds
in duisternis; dies wankelen alle fondamenten der aarde. **6**
Ik heb wel gezegd: Gij zijt goden; en gij zijt allen kinderen
des Allerhoogsten;

7 Nochtans zult gij sterven als een mens; en als een van de
vorsten zult gij vallen. **8** Sta op, o God! oordeel het aardrijk,
want Gij bezit alle natien.

Psalms 83

1 Een lied, een psalm van Asaf. (83:2) O God! zwijg niet,
houd U niet als doof, en zijt niet stil, o God! **2** (83:3) Want
zie, Uw vijanden maken getier, en Uw haters steken het
hoofd op. **3** (83:4) Zij maken listiglijk een heimelijken
aanslag tegen Uw volk, en beraadslagen zich tegen Uw
verborgenen. **4** (83:5) Zij hebben gezegd: Komt, en laat ons
hen uitroeien, dat zij geen volk meer zijn; dat aan den naam
Israels niet meer gedacht worde. **5** (83:6) Want zij hebben in
het hart te zamen geraadslaagd; tegen U hebben zij een
verbond gemaakt; **6** (83:7) De tenten van Edom en der
Ismaelieten, Moab en de Hagarenen; **7** (83:8) Gebal, en
Ammon, en Amalek, Palestina met de inwoners van Tyrus. **8**
(83:9) Ook heeft zich Assur bij hen gevoegd; zij zijn den
kinderen van Lot tot een arm geweest. Sela. **9** (83:10) Doe
hun als Midian, als Sisera, als Jabin aan de beek Kison;

10 (83:11) Die verdelgd zijn te Endor; zij zijn geworden tot
drek der aarde. **11** (83:12) Maak hen en hun prinsen als
Oreb en als Zeeb, en al hun vorsten als Zebah en als
Zalmuna; **12** (83:13) Die zeiden: Laat ons de schone
woningen Gods voor ons in erfelijke bezitting nemen. **13**
(83:14) Mijn God! maak hen als een wervel, als stoppelen
voor den wind. **14** (83:15) Gelijk het vuur een woud
verbrandt, en gelijk de vlam de bergen aansteekt; **15**
(83:16) Vervolg hen alzo met Uw onweder, en verschrik hen
met Uw draaiwind. **16** (83:17) Maak hun aangezicht vol
schande, opdat zij, o HEERE! Uw Naam zoeken. **17** (83:18)
Laat hen beschaamd en verschrikt wezen tot in eeuwigheid,
en laat hen schaamrood worden, en omkomen; **18** (83:19)
Opdat zij weten, dat Gij alleen met Uw Naam zijt de HEERE,
de Allerhoogste over de ganse aarde.

Psalms 84

1 Voor den opperzangmeester, op de Gittith; een psalm,
voor de kinderen van Korach. (84:2) Hoe liefelijk zijn Uw
woningen, o HEERE der heirscharen! **2** (84:3) Mijn ziel is
begerig, en bezwijkt ook van verlangen, naar de voorhoven
des HEEREN; mijn hart en mijn vlees roepen uit tot den
levenden God. **3** (84:4) Zelfs vindt de mus een huis, en de
zwaluw een nest voor zich, waar zij haar jongen legt, bij Uw
altaren, HEERE der heirscharen, mijn Koning, en mijn God! **4**
(84:5) Welgelukzalig zijn zij, die in Uw huis wonen; zij
prijzen U gestadiglijk. Sela. **5** (84:6) Welgelukzalig is de
mens, wiens sterkte in U is, in welker hart de gebaande
wegen zijn. **6** (86:7) Als zij door het dal der
moerbezienbomen doorgaan, stellen zij Hem tot een fontein;
ook zal de regen hen gans rijkelijk overdekken. **7** (84:8) Zij
gaan van kracht tot kracht; een iegelijk van hen zal
verschijnen voor God in Sion. **8** (84:9) HEERE, God der
heirscharen! hoor mijn gebed; neem het ter oren, o God van
Jakob! Sela.

9 (84:10) O God, ons Schild! zie, en aanschouw het
aangezicht Uws gezalfden. **10** (84:11) Want een dag in Uw
voorhoven is beter dan duizend elders; ik koos liever aan
den dorpel in het huis mijns Gods te wezen, dan lang te
wonen in de tenten der goddeloosheid. **11** (84:12) Want
God, de HEERE, is een Zon en Schild; de HEERE zal genade
en eer geven; Hij zal het goede niet onthouden dengenen,
die in oprechtheid wandelen. **12** (84:13) HEERE der
heirscharen! welgelukzalig is de mens, die op U vertrouwt.

Psalms 85

1 Een psalm, voor den opperzangmeester, onder de
kinderen van Korach. (85:2) Gij zijt Uw lande gunstig
geweest, HEERE! de gevangenis van Jakob hebt Gij gewend.
2 (85:3) De misdaad Uws volks hebt Gij weggenomen; Gij
hebt al hun zonden bedekt. Sela. **3** (85:4) Gij hebt
weggenomen al Uw verbolgenheid; Gij hebt U gewend van
de hittigheid Uws toorns. **4** (85:5) Breng ons weder, o God
onzes heils! en doe te niet Uw toornigheid over ons. **5** (85:6)
Zult Gij eeuwiglijk tegen ons toornen? Zult Gij Uw toorn
uitstrekken van geslacht tot geslacht? **6** (85:7) Zult Gij ons
niet weder levend maken, opdat Uw volk zich in U verblijde?
7 (85:8) Toon ons Uw goedertierenheid, o HEERE, en geef
ons Uw heil. **8** (85:9) Ik zal horen, wat God, de HEERE,
spreken zal; want Hij zal tot Zijn volk en tot Zijn
gunstgenoten van vrede spreken; maar dat zij niet weder tot
dwaasheid keren.

9 (85:10) Zekerlijk, Zijn heil is nabij degenen, die Hem
vrezen, opdat in ons land eer wone. **10** (85:11) De
goedertierenheid en waarheid zullen elkander ontmoeten;
de gerechtigheid en vrede zullen elkander kussen. **11**
(85:12) De waarheid zal uit de aarde spruiten, en
gerechtigheid zal van den hemel nederzien. **12** (85:13) Ook
zal de HEERE het goede geven; en ons land zal zijn vrucht
geven. **13** (85:14) De gerechtigheid zal voor Zijn aangezicht
henengaan, en Hij zal ze zetten op den weg Zijner
voetstappen.

Psalms 86

1 Een gebed van David. HEERE! neig Uw oor, verhoor mij;
want ik ben ellendig en nooddruftig. **2** Bewaar mijn ziel,
want ik ben Uw gunstgenoot, o Gij, mijn God! verlos Uw
knecht, die op U betrouwt. **3** Zijt mij genadig, HEERE! want
ik roep tot U den gansen dag. **4** Verheug de ziel Uws
knechts; want tot U, HEERE! verhef ik mijn ziel. **5** Want Gij,
HEERE! zijt goed, en gaarne vergevende, en van grote
goedertierenheid allen, die U aanroepen, HEERE! **6** HEERE!
neem mijn gebed ter ore, en merk op de stem mijner
smekingen. **7** In den dag mijner benauwdheid roep ik U aan,
want Gij verhoort mij. **8** Onder de goden is niemand U gelijk,
Heere! en er zijn geen gelijk Uw werken.

9 Al de heidenen, Heere! die Gij gemaakt hebt, zullen
komen, en zullen zich voor Uw aanschijn nederbuigen, en
Uw Naam eren. **10** Want Gij zijt groot, en doet
wonderwerken; Gij alleen zijt God. **11** Leer mij, HEERE! Uw
weg; ik zal in Uw waarheid wandelen; verenig mijn hart tot
de vreze Uws Naams. **12** Heere, mijn God! ik zal U met mijn
ganse hart loven, en ik zal Uw Naam eren in eeuwigheid; **13**
Want Uw goedertierenheid is groot over mij; en Gij hebt mijn
ziel uit het onderste des grafs uitgerukt. **14** O God! de
hovaardigen staan tegen mij op, en de vergaderingen der
tirannen zoeken mijn ziel; en zij stellen U niet voor hun
ogen. **15** Maar Gij, Heere! zijt een barmhartig en genadig
God, lankmoedig, en groot van goedertierenheid en
waarheid. **16** Wend U tot mij, en zijt mij genadig, geef Uw
knecht Uw sterkte, en verlos den zoon Uwer dienstmaagd.
17 Doe aan mij een teken ten goede, opdat het mijn haters
zien, en beschaamd worden, als Gij, HEERE! mij geholpen,
en mij getroost zult hebben.

Psalms 87

1 Een psalm, een lied voor de kinderen van Korach. Zijn
grondslag is op de bergen der heiligheid. **2** De HEERE
bemint de poorten van Sion boven alle woningen van Jakob.
3 Zeer heerlijke dingen worden van u gesproken, o stad
Gods! Sela. **4** Ik zal Rahab en Babel vermelden, onder
degenen, die Mij kennen; ziet, de Filistijn, en de Tyrier, met
den Moor, deze is aldaar geboren.

5 En van Sion zal gezegd worden: Die en die is daarin
geboren; en de Allerhoogste Zelf zal hen bevestigen. **6** De
HEERE zal hen rekenen in het opschrijven der volken,
zeggende: Deze is aldaar geboren. Sela. **7** En de zangers,
gelijk de speellieden, mitsgaders al mijn fonteinen, zullen
binnen u zijn.

Psalms 88

1 Een lied, een psalm voor de kinderen van Korach, voor den
opperzangmeester, op Machalath Leannoth; een
onderwijzing van Heman, den Ezrahiet. (88:2) O HEERE,
God mijns heils! bij dag, bij nacht roep ik voor U. **2** (88:3)
Laat mijn gebed voor Uw aanschijn komen; neig Uw oor tot
mijn geschrei. **3** (88:4) Want mijn ziel is der tegenheden zat,
en mijn leven raakt tot aan het graf. **4** (88:5) Ik ben
gerekend met degenen, die in de kuil nederdalen; ik ben
geworden als een man, die krachteloos is; **5** (88:6)
Afgezonderd onder de doden, gelijk de verslagenen, die in
het graf liggen, die Gij niet meer gedenkt, en zij zijn
afgesneden van Uw hand. **6** (88:7) Gij hebt mij in den
ondersten kuil gelegd, in duisternissen, in diepten. **7** (88:8)
Uw grimmigheid ligt op mij; Gij hebt mij nedergedrukt met
al Uw baren. Sela. **8** (88:9) Mijn bekenden hebt Gij verre van
mij gedaan, Gij hebt mij hun tot een groten gruwel gesteld;
ik ben besloten, en kan niet uitkomen. **9** (88:10) Mijn oog
treurt vanwege verdrukking; HEERE! ik roep tot U den
gansen dag; ik strek mijn handen uit tot U. **10** (88:11) Zult
Gij wonder doen aan de doden? Of zullen de overledenen
opstaan, zullen zij U loven? Sela.

11 (88:12) Zal Uw goedertierenheid in het graf verteld
worden, Uw getrouwheid in het verderf? **12** (88:13) Zullen
Uw wonderen bekend worden in de duisternis, en Uw
gerechtigheid in het land der vergetelheid? **13** (88:14) Maar
ik, HEERE! roep tot U, en mijn gebed komt U voor in den
morgenstond. **14** (88:15) HEERE! waarom verstoot Gij mijn
ziel, en verbergt Uw aanschijn voor mij? **15** (88:16) Van der
jeugd aan ben ik bedrukt en doodbrakende; ik draag Uw
vervaarnissen, ik ben twijfelmoedig. **16** (88:17) Uw hittige
toornigheden gaan over mij; Uw verschrikkingen doen mij

vergaan. **17** (88:18) Den gansen dag omringen zij mij als water; te zamen omgeven zij mij. **18** (88:19) Gij hebt vriend en metgezel verre van mij gedaan; mijn bekenden zijn in duisternis.

Psalms 89

1 Een onderwijzing van Ethan, den Ezrahiet. (89:2) Ik zal de
goedertierenheid des HEEREN eeuwiglijk zingen; ik zal Uw
waarheid met mijn mond bekend maken, van geslacht tot
geslacht. **2** (89:3) Want ik heb gezegd: Uw goedertierenheid
zal eeuwiglijk gebouwd worden; in de hemelen zelve hebt
Gij Uw waarheid bevestigd, zeggende: **3** (89:4) Ik heb een
verbond gemaakt met Mijn uitverkorene; Ik heb Mijn knecht
David gezworen: **4** (89:5) Ik zal uw zaad tot in eeuwigheid
bevestigen, en uw troon opbouwen van geslacht tot
geslacht. Sela. **5** (89:6) Dies loven de hemelen Uw
wonderen, o HEERE! ook is Uw getrouwheid in de gemeente
der heiligen.

6 (89:7) Want wie mag in den hemel tegen den HEERE
geschat worden? Wie is den HEERE gelijk, onder de kinderen
der sterken? **7** (89:8) God is grotelijks geducht in den raad
der heiligen, en vreselijk boven allen, die rondom Hem zijn.
8 (89:9) O HEERE, God der heirscharen! wie is als Gij,
grootmachtig, o HEERE! en Uw getrouwheid is rondom U. **9**
(89:10) Gij heerst over de opgeblazenheid der zee; wanneer
haar baren zich verheffen, zo stilt Gij ze. **10** (89:11) Gij hebt
Rahab verbrijzeld als een verslagene; Gij hebt Uw vijanden
verstrooid met den arm Uwer sterkte. **11** (89:12) De hemel
is Uwe, ook is de aarde Uwe; de wereld en haar volheid, die
hebt Gij gegrond. **12** (89:13) Het noorden en het zuiden, die
hebt Gij geschapen; Thabor en Hermon juichen in Uw Naam.
13 (89:14) Gij hebt een arm met macht; Uw hand is sterk,
Uw rechterhand is hoog. **14** (89:15) Gerechtigheid en
gericht zijn de vastigheid Uws troons; goedertierenheid en
waarheid gaan voor Uw aanschijn henen. **15** (89:16)
Welgelukzalig is het volk, hetwelk het geklank kent; o
HEERE! zij zullen in het licht Uws aanschijns wandelen.

16 (89:17) Zij zullen zich den gansen dag verheugen in Uw
Naam, en door Uw gerechtigheid verhoogd worden. **17**
(89:18) Want Gij zijt de heerlijkheid hunner sterkte; en door
Uw welbehagen zal onze hoorn verhoogd worden. **18**
(89:19) Want ons schild is van den HEERE, en onze koning is
van den Heilige Israels. **19** (89:20) Toen hebt Gij in een
gezicht gesproken van Uw heilige, en gezegd: Ik heb hulp
besteld bij een held; Ik heb een verkorene uit het volk
verhoogd.

20 (89:21) Ik heb David, Mijn knecht, gevonden; met Mijn
heilige olie heb Ik hem gezalfd; **21** (89:22) Met welken Mijn
hand vast blijven zal; ook zal hem Mijn arm versterken. **22**
(89:23) De vijand zal hem niet dringen, en de zoon der
ongerechtigheid zal hem niet onderdrukken. **23** (89:24)
Maar Ik zal zijn wederpartijders verpletteren voor zijn
aangezicht, en die hem haten, zal Ik plagen. **24** (89:25) En
Mijn getrouwheid en Mijn goedertierenheid zullen met hem
zijn; en zijn hoorn zal in Mijn Naam verhoogd worden. **25**
(89:26) En Ik zal zijn hand in de zee zetten, en zijn
rechterhand in de rivieren. **26** (89:27) Hij zal Mij noemen:
Gij zijt mijn Vader! mijn God, en de Rotssteen mijns heils! **27**
(89:28) Ook zal Ik hem ten eerstgeborenen zoon stellen, ten
hoogste over de koningen der aarde. **28** (89:29) Ik zal hem
Mijn goedertierenheid in eeuwigheid houden, en Mijn
verbond zal hem vast blijven. **29** (89:30) En Ik zal zijn zaad
in eeuwigheid zetten, en zijn troon als de dagen der
hemelen. **30** (89:31) Indien zijn kinderen Mijn wet verlaten,
en in Mijn rechten niet wandelen; **31** (89:32) Indien zij Mijn
inzettingen ontheiligen, en Mijn geboden niet houden; **32**
(89:33) Zo zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken,
en hun ongerechtigheid met plagen. **33** (89:34) Maar Mijn
goedertierenheid zal Ik van hem niet wegnemen, en in Mijn
getrouwheid niet feilen. **34** (89:35) Ik zal Mijn verbond niet
ontheiligen, en hetgeen uit Mijn lippen gegaan is, zal Ik niet
veranderen. **35** (89:36) Ik heb eens gezworen bij Mijn

heiligheid: Zo Ik aan David liege! **36** (89:37) Zijn zaad zal in
der eeuwigheid zijn, en zijn troon zal voor Mij zijn gelijk de
zon. **37** (89:38) Hij zal eeuwiglijk bevestigd worden, gelijk
de maan; en de Getuige in den hemel is getrouw. Sela. **38**
(89:39) Maar Gij hebt hem verstoten en verworpen; Gij zijt
verbolgen geworden tegen Uw gezalfde.

39 (89:40) Gij hebt het verbond Uws knechts te niet
gedaan; Gij hebt zijn kroon ontheiligd tegen de aarde. **40**
(89:41) Gij hebt al zijn muren doorgebroken; Gij hebt zijn
vestingen nedergeworpen. **41** (89:42) Allen, die den weg
voorbijgingen, hebben hem beroofd; zijn naburen is hij tot
een smaad geweest. **42** (89:43) Gij hebt de rechterhand
zijner wederpartijders verhoogd; Gij hebt al zijn vijanden
verblijd. **43** (89:44) Gij hebt ook de scherpte zijns zwaards
omgekeerd, en hebt hem niet staande gehouden in den
strijd. **44** (89:45) Gij hebt zijn schoonheid doen ophouden;
en Gij hebt zijn troon ter aarde nedergestoten. **45** (89:46)
Gij hebt de dagen zijner jeugd verkort; Gij hebt hem met
schaamte overdekt. Sela. **46** (89:47) Hoe lang, o HEERE!
zult Gij U steeds verbergen, zal Uw grimmigheid branden als
een vuur? **47** (89:48) Gedenk van hoedanige eeuw ik ben;
waarom zoudt Gij aller mensenkinderen tevergeefs
geschapen hebben? **48** (89:49) Wat man leeft er, die den
dood niet zien zal, die zijn ziel zal bevrijden van het geweld
des grafs? Sela. **49** (89:50) HEERE! waar zijn Uw vorige
goedertierenheden, die Gij David gezworen hebt bij Uw
trouw? **50** (89:51) Gedenk, HEERE! aan den smaad Uwer
knechten, dien ik in mijn boezem draag, van alle grote
volken. **51** (89:52) Waarmede, o HEERE! Uw vijanden
smaden, waarmede zij de voetstappen Uws gezalfden
smaden. **52** (89:53) Geloofd zij de HEERE in eeuwigheid!
Amen, ja, amen.

Psalms 90

1 Een gebed van Mozes, den man Gods. HEERE! Gij zijt ons
geweest een Toevlucht van geslacht tot geslacht. **2** Eer de
bergen geboren waren, en Gij de aarde en de wereld
voortgebracht hadt, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt
Gij God. **3** Gij doet den mens wederkeren tot verbrijzeling,
en zegt: Keert weder, gij mensenkinderen! **4** Want duizend
jaren zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, als hij
voorbijgegaan is, en als een nachtwaak. **5** Gij overstroomt
hen; zij zijn gelijk een slaap; in den morgenstond zijn zij
gelijk het gras, dat verandert; **6** In den morgenstond bloeit
het, en het verandert; des avonds wordt het afgesneden, en
het verdort. **7** Want wij vergaan door Uw toorn; en door Uw
grimmigheid worden wij verschrikt.

8 Gij stelt onze ongerechtigheden voor U, onze heimelijke
zonden in het licht Uws aanschijns. **9** Want al onze dagen
gaan henen door Uw verbolgenheid; wij brengen onze jaren
door als een gedachte. **10** Aangaande de dagen onzer jaren,
daarin zijn zeventig jaren, of, zo wij zeer sterk zijn, tachtig
jaren; en het uitnemendste van die is moeite en verdriet;
want het wordt snellijk afgesneden, en wij vliegen daarheen.
11 Wie kent de sterkte Uws toorns, en Uw verbolgenheid,
naardat Gij te vrezen zijt? **12** Leer ons alzo onze dagen
tellen, dat wij een wijs hart bekomen.

13 Keer weder, HEERE! tot hoe lange? en het berouwe U
over Uw knechten. **14** Verzadig ons in den morgenstond met
Uw goedertierenheid, zo zullen wij juichen, en verblijd zijn
in al onze dagen. **15** Verblijd ons naar de dagen, in dewelke
Gij ons gedrukt hebt, naar de jaren, in dewelke wij het
kwaad gezien hebben. **16** Laat Uw werk aan Uw knechten
gezien worden, en Uw heerlijkheid over hun kinderen. **17** En

de liefelijkheid des HEEREN, onzes Gods; zij over ons; en bevestig Gij het werk onzer handen over ons, ja, het werk onzer handen, bevestig dat.

Psalms 91

1 Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal
vernachten in de schaduw des Almachtigen. **2** Ik zal tot den
HEERE zeggen: Mijn Toevlucht en mijn Burg! mijn God, op
Welken ik vertrouw! **3** Want Hij zal u redden van den strik
des vogelvangers, van de zeer verderfelijke pestilentie. **4** Hij
zal u dekken met Zijn vlerken, en onder Zijn vleugelen zult
gij betrouwen; Zijn waarheid is een rondas en beukelaar. **5**
Gij zult niet vrezen voor den schrik des nachts, voor den pijl,
die des daags vliegt; **6** Voor de pestilentie, die in de
donkerheid wandelt; voor het verderf, dat op den middag
verwoest. **7** Aan uw zijden zullen er duizend vallen, en tien
duizend aan uw rechterhand; tot u zal het niet genaken. **8**
Alleenlijk zult gij het met uw ogen aanschouwen; en gij zult
de vergelding der goddelozen zien. **9** Want Gij, HEERE! zijt
mijn Toevlucht! Den Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw
Vertrek;

10 U zal geen kwaad wedervaren, en geen plage zal uw tent
naderen. **11** Want Hij zal Zijn engelen van u bevelen, dat zij
u bewaren in al uw wegen. **12** Zij zullen u op de handen
dragen, opdat gij uw voet aan geen steen stoot. **13** Op den
fellen leeuw en de adder zult gij treden, gij zult den jongen
leeuw en den draak vertreden. **14** Dewijl hij Mij zeer bemint,
spreekt God, zo zal Ik hem uithelpen; Ik zal hem op een
hoogte stellen, want hij kent Mijn Naam. **15** Hij zal Mij
aanroepen, en Ik zal hem verhoren; in de benauwdheid zal
Ik bij hem zijn. Ik zal er hem uittrekken, en zal hem
verheerlijken. **16** Ik zal hem met langheid der dagen
verzadigen, en Ik zal hem Mijn heil doen zien.

Psalms 92

1 Een psalm, een lied, op den sabbatdag. (92:2) Het is goed,
dat men den HEERE love, en Uw Naam psalmzinge, o
Allerhoogste! **2** (92:3) Dat men in den morgenstond Uw
goedertierenheid verkondige, en Uw getrouwheid in de
nachten; **3** (92:4) Op het tiensnarig instrument en op de
luit, met een voorbedacht lied op de harp. **4** (92:5) Want Gij
hebt mij verblijd, HEERE! met Uw daden, ik zal juichen over
de werken Uwer handen. **5** (92:6) O HEERE! hoe groot zijn
Uw werken! zeer diep zijn Uw gedachten. **6** (92:7) Een
onvernuftig man weet er niet van, en een dwaas verstaat
ditzelve niet; **7** (92:8) Dat de goddelozen groeien als het
kruid, en al de werkers der ongerechtigheid bloeien, opdat
zij tot in der eeuwigheid verdelgd worden.

8 (92:9) Maar Gij zijt de Allerhoogste in eeuwigheid de
HEERE! **9** (92:10) Want zie, Uw vijanden, o HEERE! want zie,
Uw vijanden zullen vergaan; al de werkers der
ongerechtigheid zullen verstrooid worden. **10** (92:11) Maar
Gij zult mijn hoorn verhogen, gelijk eens eenhoorns; ik ben
met verse olie overgoten. **11** (92:12) En mijn oog zal mijn
verspieders aanschouwen; mijn oren zullen het horen,
aangaande de boosdoeners, die tegen mij opstaan. **12**
(92:13) De rechtvaardige zal groeien als een palmboom; hij
zal wassen als een cederboom op Libanon. **13** (92:14) Die in
het huis des HEEREN geplant zijn, dien zal gegeven worden
te groeien in de voorhoven onzes Gods. **14** (92:15) In den
grijzen ouderdom zullen zij nog vruchten dragen; zij zullen
vet en groen zijn, **15** (92:16) Om te verkondigen, dat de
HEERE recht is; Hij is mijn Rotssteen, en in Hem is geen
onrecht.

Psalms 93

1 De HEERE regeert, Hij is met hoogheid bekleed; de HEERE
is bekleed met sterkte, Hij heeft Zich omgord. Ook is de
wereld bevestigd, zij zal niet wankelen. **2** Van toen af is Uw
troon bevestigd, Gij zijt van eeuwigheid af. **3** De rivieren
verheffen, o HEERE! de rivieren verheffen haar bruisen; de
rivieren verheffen haar aanstoting. **4** Doch de HEERE in de
hoogte is geweldiger dan het bruisen van grote wateren,
dan de geweldige baren der zee. **5** Uw getuigenissen zijn
zeer getrouw; de heiligheid is Uw huize sierlijk, HEERE! tot
lange dagen.

Psalms 94

1 O God der wraken! o HEERE, God der wraken! verschijn
blinkende. **2** Gij, Rechter der aarde! verhef U; breng
vergelding weder over de hovaardigen. **3** Hoe lang zullen de
goddelozen, o HEERE! hoe lang zullen de goddelozen van
vreugde opspringen? **4** Uitgieten? hard spreken? alle
werkers der ongerechtigheid zich beroemen? **5** O HEERE! zij
verbrijzelen Uw volk, en zij verdrukken Uw erfdeel. **6** De
weduwe en den vreemdeling doden zij, en zij vermoorden de
wezen. **7** En zeggen: De HEERE ziet het niet, en de God van
Jakob merkt het niet. **8** Aanmerkt, gij onvernuftigen onder
het volk! en gij dwazen! wanneer zult gij verstandig
worden? **9** Zou Hij, Die het oor plant, niet horen? zou Hij, Die
het oog formeert, niet aanschouwen? **10** Zou Hij, Die de
heidenen tuchtigt, niet straffen, Hij, Die den mens
wetenschap leert? **11** De HEERE weet de gedachten des
mensen, dat zij ijdelheid zijn. **12** Welgelukzalig is de man, o
HEERE! dien Gij tuchtigt, en dien Gij leert uit Uw wet,

13 Om hem rust te geven van de kwade dagen; totdat de
kuil voor den goddeloze gegraven wordt. **14** Want de HEERE
zal Zijn volk niet begeven, en Hij zal Zijn erve niet verlaten.
15 Want het oordeel zal wederkeren tot de gerechtigheid;
en alle oprechten van hart zullen hetzelve navolgen. **16** Wie
zal voor mij staan tegen de boosdoeners? Wie zal zich voor
mij stellen tegen de werkers der ongerechtigheid? **17** Ten
ware dat de HEERE mij een Hulp geweest ware, mijn ziel had
bijna in de stilte gewoond. **18** Als ik zeide: Mijn voet
wankelt; Uw goedertierenheid, o HEERE! ondersteunde mij.
19 Als mijn gedachten binnen in mij vermenigvuldigd
werden, hebben Uw vertroostingen mijn ziel verkwikt. **20**
Zou zich de stoel der schadelijkheden met U
vergezelschappen, die moeite verdicht bij inzetting? **21** Zij

rotten zich samen tegen de ziel des rechtvaardigen, en zij verdoemen onschuldig bloed. **22** Doch de HEERE is mij geweest tot een Hoog Vertrek, en mijn God tot een Steenrots mijner toevlucht. **23** En Hij zal hun ongerechtigheid op hen doen wederkeren, en Hij zal hen in hun boosheid verdelgen; de HEERE, onze God, zal hen verdelgen.

Psalms 95

1 Komt, laat ons den HEERE vrolijk zingen; laat ons juichen
den Rotssteen onzes heils. **2** Laat ons Zijn aangezicht
tegemoet gaan met lof; laat ons Hem juichen met psalmen.
3 Want de HEERE is een groot God; ja, een groot Koning
boven alle goden; **4** In Wiens hand de diepste plaatsen der
aarde zijn, en de hoogten der bergen zijn Zijne; **5** Wiens ook
de zee is, want Hij heeft ze gemaakt; en Zijn handen hebben
het droge geformeerd. **6** Komt, laat ons aanbidden en
nederbukken; laat ons knielen voor den HEERE, Die ons
gemaakt heeft. **7** Want Hij is onze God, en wij zijn het volk
Zijner weide, en de schapen Zijner hand. Heden, zo gij Zijn
stem hoort,

8 Verhardt uw hart niet, gelijk te Meriba, gelijk ten dage van
Massa in de woestijn; **9** Waar Mij uw vaders verzochten, Mij
beproefden, ook Mijn werk zagen. **10** Veertig jaren heb Ik
verdriet gehad aan dit geslacht, en heb gezegd: Zij zijn een
volk, dwalende van hart, en zij kennen Mijn wegen niet. **11**
Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Zo zij in Mijn rust
zullen ingaan!

Psalms 96

1 Zingt den HEERE een nieuw lied; zingt den HEERE, gij
ganse aarde! **2** Zingt den HEERE, looft Zijn Naam;
boodschapt Zijn heil van dag tot dag. **3** Vertelt onder de
heidenen Zijn eer, onder alle volken Zijn wonderen. **4** Want
de HEERE is groot, en zeer te prijzen; Hij is vreselijk boven
alle goden. **5** Want al de goden der volken zijn afgoden;
maar de HEERE heeft de hemelen gemaakt. **6** Majesteit en
heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht, sterkte en sieraad in
Zijn heiligdom. **7** Geeft den HEERE, gij geslachten der
volken! geeft den HEERE eer en sterkte. **8** Geeft den HEERE
de eer Zijns Naams; brengt offer, en komt in Zijn voorhoven.
9 Aanbidt den HEERE in de heerlijkheid des heiligdoms;
schrikt voor Zijn aangezicht, gij ganse aarde. **10** Zegt onder
de heidenen: De HEERE regeert; ook zal de wereld bevestigd
worden, zij zal niet bewogen worden; Hij zal de volken
richten in alle rechtmatigheid.

11 Dat de hemelen zich verblijden, en de aarde zich
verheuge, dat de zee bruise met haar volheid. **12** Dat het
veld huppele van vreugde met al wat er in is, dat dan al de
bomen des wouds juichen. **13** Voor het aangezicht des
HEEREN; want Hij komt, want Hij komt, om de aarde te
richten; Hij zal de wereld richten met gerechtigheid, en de
volken met Zijn waarheid.

Psalms 97

1 De HEERE regeert, de aarde verheuge zich; dat veel
eilanden zich verblijden. **2** Rondom Hem zijn wolken en
donkerheid, gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid
Zijns troons. **3** Een vuur gaat voor Zijn aangezicht heen, en
het steekt Zijn wederpartijen rondom aan brand. **4** Zijn
bliksemen verlichten de wereld; het aardrijk ziet ze en het
beeft. **5** De bergen smelten als was voor het aanschijn des
HEEREN, voor het aanschijn des HEEREN der ganse aarde. **6**
De hemelen verkondigen Zijn gerechtigheid, en alle volken
zien Zijn eer. **7** Beschaamd moeten wezen allen, die de
beelden dienen, die zich op afgoden beroemen; buigt u
neder voor Hem, alle gij goden! **8** Sion heeft gehoord, en het
heeft zich verblijd, en de dochteren van Juda hebben zich
verheugd vanwege Uw oordelen, o HEERE!

9 Want Gij, HEERE! zijt de Allerhoogste over de gehele
aarde; Gij zijt zeer hoog verheven boven alle goden. **10** Gij
liefhebbers des HEEREN! haat het kwade; Hij bewaart de
zielen Zijner gunstgenoten; Hij redt hen uit der goddelozen
hand. **11** Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid, en
vrolijkheid voor de oprechten van hart. **12** Gij
rechtvaardigen! verblijdt u in den HEERE, en spreekt lof ter
gedachtenis Zijner heiligheid.

Psalms 98

1 Een psalm. Zingt den HEERE een nieuw lied; want Hij
heeft wonderen gedaan; Zijn rechterhand, en de arm Zijner
heiligheid, heeft Hem heil gegeven. **2** De HEERE heeft Zijn
heil bekend gemaakt; Hij heeft Zijn gerechtigheid
geopenbaard voor de ogen der heidenen. **3** Hij is gedachtig
geweest Zijner goedertierenheid, en Zijner waarheid aan het
huis Israels; en al de einden der aarde hebben gezien het
heil onzes Gods. **4** Juicht den HEERE, gij ganse aarde! roept
uit van vreugde, en zingt vrolijk, en psalmzingt.

5 Psalmzingt den HEERE met de harp, met de harp en met
de stem des gezangs, **6** Met trompetten en
bazuinengeklank; juicht voor het aangezicht des Konings,
des HEEREN. **7** De zee bruise met haar volheid, de wereld
met degenen, die daarin wonen. **8** Dat de rivieren met de
handen klappen, dat tegelijk de gebergten vreugde
bedrijven, **9** Voor het aangezicht des HEEREN, want Hij
komt, om de aarde te richten; Hij zal de wereld richten in
gerechtigheid, en de volken in alle rechtmatigheid.

Psalms 99

1 De HEERE regeert, dat de volken beven; Hij zit tussen de
cherubim; de aarde bewege zich. **2** De HEERE is groot in
Sion, en Hij is hoog boven alle volken. **3** Dat zij Uw groten en
vreselijken Naam loven, die heilig is; **4** En de sterkte des
Konings, die het recht lief heeft. Gij hebt billijkheden
bevestigd, Gij hebt recht en gerechtigheid gedaan in Jakob.
5 Verheft den HEERE, onzen God, en buigt u neder voor de
voetbank Zijner voeten; Hij is heilig! **6** Mozes en Aaron
waren onder Zijn priesters, en Samuel onder de aanroepers
Zijns Naams; zij riepen tot den HEERE, en Hij verhoorde hen.

7 Hij sprak tot hen in een wolkkolom; zij hebben Zijn
getuigenissen onderhouden, en de inzettingen, die Hij hun
gegeven had. **8** O HEERE, onze God! Gij hebt hen verhoord,
Gij zijt hun geweest een vergevend God, hoewel wraak
doende over hun daden. **9** Verheft den HEERE, onzen God,
en buigt u voor den berg Zijner heiligheid; want de HEERE,
onze God, is heilig.

Psalms 100

1 Een lofzang. Gij ganse aarde! juicht den HEERE. **2** Dient
den HEERE met blijdschap, komt voor Zijn aanschijn met
vrolijk gezang. **3** Weet, dat de HEERE is God; Hij heeft ons
gemaakt (en niet wij), Zijn volk en de schapen Zijner weide.
4 Gaat in tot Zijn poorten met lof, in Zijn voorhoven met
lofgezang; looft Hem, prijst Zijn Naam. **5** Want de HEERE is
goed; Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid, en Zijn
getrouwheid van geslacht tot geslacht.

Psalms 101

1 Een psalm van David. Ik zal van goedertierenheid en recht
zingen; U zal ik psalmzingen, o HEERE! **2** Ik zal verstandelijk
handelen in den oprechten weg; wanneer zult Gij tot mij
komen? Ik zal in het midden mijns huizes wandelen, in
oprechtigheid mijns harten. **3** Ik zal geen Belialsstuk voor
mijn ogen stellen; ik haat het doen der afvalligen, het zal
mij niet aankleven. **4** Het verkeerde hart zal van mij wijken;
den boze zal ik niet kennen. **5** Die zijn naaste in het
heimelijke achterklapt; dien zal ik verdelgen; die hoog van
ogen is, en trots van hart, die zal ik niet vermogen. **6** Mijn
ogen zullen zijn op de getrouwen in het land, dat zij bij mij
zitten; die in den oprechten weg wandelt, die zal mij dienen.
7 Wie bedrog pleegt, zal binnen mijn huis niet blijven; die
leugenen spreekt, zal voor mijn ogen niet bevestigd worden.
8 Allen morgen zal ik alle goddelozen des lands verdelgen,
om uit de stad des HEEREN alle werkers der ongerechtigheid
uit te roeien.

Psalms 102

1 Een gebed des verdrukten, als hij overstelpt is, en zijn
klacht uitstort voor het aangezicht des HEEREN. (102:2) O
HEERE! hoor mijn gebed, en laat mijn geroep tot U komen. **2**
(102:3) Verberg Uw aangezicht niet voor mij, neig Uw oor tot
mij ten dage mijner benauwdheid; ten dage als ik roep,
verhoor mij haastelijk. **3** (102:4) Want mijn dagen zijn
vergaan als rook, en mijn gebeenten zijn uitgebrand als een
haard. **4** (102:5) Mijn hart is geslagen en verdord als gras,
zodat ik vergeten heb mijn brood te eten. **5** (102:6) Mijn
gebeente kleeft aan mijn vlees, vanwege de stem mijns
zuchtens. **6** (102:7) Ik ben een roerdomp der woestijn gelijk
geworden, ik ben geworden als een steenuil der
wildernissen. **7** (102:8) Ik waak, en ben geworden als een
eenzame mus op het dak. **8** (102:9) Mijn vijanden smaden
mij al den dag; die tegen mij razen, zweren bij mij. **9**
(102:10) Want ik eet as als brood, en vermeng mijn drank
met tranen. **10** (102:11) Vanwege Uw verstoordheid en Uw
groten toorn; want Gij hebt mij verheven, en mij weder
nedergeworpen. **11** (102:12) Mijn dagen zijn als een
afgaande schaduw, en ik verdor als gras. **12** (102:13) Maar
Gij, HEERE! blijft in eeuwigheid, en Uw gedachtenis van
geslacht tot geslacht.

13 (102:14) Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion,
want de tijd om haar genadig te zijn, want de bestemde tijd
is gekomen. **14** (102:15) Want Uw knechten hebben een
welgevallen aan haar stenen, en hebben medelijden met
haar gruis. **15** (102:16) Dan zullen de heidenen den Naam
des HEEREN vrezen, en alle koningen der aarde Uw
heerlijkheid. **16** (102:17) Als de HEERE Sion zal opgebouwd
hebben, in Zijn heerlijkheid zal verschenen zijn, **17** (102:18)
Zich gewend zal hebben tot het gebed desgenen, die gans

ontbloot is, en niet versmaad hebben hunlieder gebed; **18**
(102:19) Dat zal geschreven worden voor het navolgende
geslacht; en het volk, dat geschapen zal worden, zal den
HEERE loven; **19** (102:20) Omdat Hij uit de hoogte Zijns
heiligdoms zal hebben nederwaarts gezien; dat de HEERE
uit den hemel op de aarde geschouwd zal hebben; **20**
(102:21) Om het zuchten der gevangenen te horen, om los
te maken de kinderen des doods; **21** (102:22) Opdat men
den Naam des HEEREN vertelle te Sion, en Zijn lof te
Jeruzalem; **22** (102:23) Wanneer de volken samen zullen
vergaderd worden, ook de koninkrijken, om den HEERE te
dienen. **23** (102:24) Hij heeft mijn kracht op den weg ter
neder gedrukt; mijn dagen heeft Hij verkort.

24 (102:25) Ik zeide: Mijn God! neem mij niet weg in het
midden mijner dagen; Uw jaren zijn van geslacht tot
geslacht. **25** (102:26) Gij hebt voormaals de aarde gegrond,
en de hemelen zijn het werk Uwer handen; **26** (102:27) Die
zullen vergaan, maar Gij zult staande blijven; en zij alle
zullen als een kleed verouden; Gij zult ze veranderen als
een gewaad, en zij zullen veranderd zijn. **27** (102:28) Maar
Gij zijt Dezelfde, en Uw jaren zullen niet geeindigd worden.
28 (102:29) De kinderen Uwer knechten zullen wonen, en
hun zaad zal voor Uw aangezicht bevestigd worden.

Psalms 103

1 Een psalm van David. Loof den HEERE, mijn ziel, en al wat
binnen in mij is, Zijn heiligen Naam. **2** Loof den HEERE, mijn
ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden; **3** Die al uw
ongerechtigheid vergeeft, die al uw krankheden geneest; **4**
Die uw leven verlost van het verderf, die u kroont met
goedertierenheid en barmhartigheden; **5** Die uw mond
verzadigt met het goede, uw jeugd vernieuwt als eens
arends. **6** De HEERE doet gerechtigheid en gerichten al
dengenen, die onderdrukt worden.

7 Hij heeft Mozes Zijn wegen bekend gemaakt, den kinderen
Israels Zijn daden. **8** Barmhartig en genadig is de HEERE,
lankmoedig en groot van goedertierenheid. **9** Hij zal niet
altoos twisten, noch eeuwiglijk den toorn behouden. **10** Hij
doet ons niet naar onze zonden, en vergeldt ons niet naar
onze ongerechtigheden. **11** Want zo hoog de hemel is boven
de aarde, is Zijn goedertierenheid geweldig over degenen,
die Hem vrezen. **12** Zo ver het oosten is van het westen, zo
ver doet Hij onze overtredingen van ons. **13** Gelijk zich een
vader ontfermt over de kinderen, ontfermt Zich de HEERE
over degenen, die Hem vrezen. **14** Want Hij weet, wat
maaksel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof zijn. **15** De
dagen des mensen zijn als het gras, gelijk een bloem des
velds, alzo bloeit hij. **16** Als de wind daarover gegaan is, zo
is zij niet meer, en haar plaats kent haar niet meer. **17** Maar
de goedertierenheid des HEEREN is van eeuwigheid en tot
eeuwigheid over degenen, die Hem vrezen, en Zijn
gerechtigheid aan kindskinderen; **18** Aan degenen, die Zijn
verbond houden, en die aan Zijn bevelen denken, om die te
doen. **19** De HEERE heeft Zijn troon in de hemelen
bevestigd, en Zijn Koninkrijk heerst over alles.

20 Looft den HEERE, Zijn engelen! gij krachtige helden, die
Zijn woord doet, gehoorzamende de stem Zijns woords. **21**
Looft den HEERE, al Zijn heirscharen! gij Zijn dienaars, die
Zijn welbehagen doet! **22** Looft den HEERE, al Zijn werken!
aan alle plaatsen Zijner heerschappij. Loof den HEERE, mijn
ziel!

Psalms 104

1 Loof den HEERE, mijn ziel! O HEERE, mijn God! Gij zijt
zeer groot, Gij zijt bekleed met majesteit en heerlijkheid. **2**
Hij bedekt Zich met het licht, als met een kleed; Hij rekt den
hemel uit als een gordijn. **3** Die Zijn opperzalen zoldert in de
wateren, Die van de wolken Zijn wagen maakt, Die op de
vleugelen des winds wandelt. **4** Hij maakt Zijn engelen
geesten, Zijn dienaars tot een vlammend vuur. **5** Hij heeft de
aarde gegrond op haar grondvesten; zij zal nimmermeer
noch eeuwiglijk wankelen. **6** Gij hadt ze met den afgrond als
een kleed overdekt; de wateren stonden boven de bergen. **7**
Van Uw schelden vloden zij, zij haastten zich weg voor de
stem Uws donders. **8** De bergen rezen op, de dalen daalden,
ter plaatse, die Gij voor hen gegrond hadt. **9** Gij hebt een
paal gesteld, dien zij niet overgaan zullen; zij zullen de
aarde niet weder bedekken. **10** Die de fonteinen uitzendt
door de dalen, dat zij tussen de gebergten henen wandelen.

11 Zij drenken al het gedierte des velds; de woudezels
breken er hun dorst mede. **12** Bij dezelve woont het
gevogelte des hemels, een stem gevende van tussen de
takken. **13** Hij drenkt de bergen uit Zijn opperzalen; de
aarde wordt verzadigd van de vrucht Uwer werken. **14** Hij
doet het gras uitspruiten voor de beesten, en het kruid tot
dienst des mensen, doende het brood uit de aarde
voortkomen. **15** En den wijn, die het hart des mensen
verheugt, doende het aangezicht blinken van olie; en het
brood, dat het hart des mensen sterkt. **16** De bomen des
HEEREN worden verzadigd, de cederbomen van Libanon, die
Hij geplant heeft; **17** Alwaar de vogeltjes nestelen; des
ooievaars huis zijn de dennebomen. **18** De hoge bergen zijn
voor de steenbokken; de steenrotsen zijn een vertrek voor

de konijnen. **19** Hij heeft de maan gemaakt tot de gezette
tijden, de zon weet haar ondergang.

20 Gij beschikt de duisternis, en het wordt nacht, in
denwelken al het gedierte des wouds uittreedt: **21** De jonge
leeuwen, briesende om een roof, en om hun spijs van God te
zoeken. **22** De zon opgaande, maken zij zich weg, en liggen
neder in hun holen. **23** De mens gaat dan uit tot zijn werk,
en naar zijn arbeid tot den avond toe. **24** Hoe groot zijn Uw
werken, o HEERE! Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt; het
aardrijk is vol van Uw goederen. **25** Deze zee, die groot en
wijd van ruimte is, daarin is het wriemelende gedierte, en
dat zonder getal, kleine gedierten met grote. **26** Daar
wandelen de schepen, en de Leviathan, dien Gij geformeerd
hebt, om daarin te spelen. **27** Zij allen wachten op U, dat Gij
hun hun spijze geeft te zijner tijd. **28** Geeft Gij ze hun, zij
vergaderen ze; doet Gij Uw hand open, zij worden met goed
verzadigd. **29** Verbergt Gij Uw aangezicht, zij worden
verschrikt; neemt Gij hun adem weg, zij sterven, en zij keren
weder tot hun stof. **30** Zendt Gij Uw Geest uit, zo worden zij
geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat des aardrijks. **31** De
heerlijkheid des HEEREN zij tot in der eeuwigheid; de HEERE
verblijde Zich in Zijn werken.

32 Als Hij de aarde aanschouwt, zo beeft zij; als Hij de
bergen aanroert, zo roken zij. **33** Ik zal den HEERE zingen in
mijn leven; ik zal mijn God psalmzingen, terwijl ik nog ben.
34 Mijn overdenking van Hem zal zoet zijn; ik zal mij in den
HEERE verblijden. **35** De zondaars zullen van de aarde
verdaan worden, en de goddelozen zullen niet meer zijn.
Loof den HEERE, mijn ziel! Hallelujah!

Psalms 105

1 Looft den HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden
bekend onder de volken. **2** Zingt Hem, psalmzingt Hem,
spreekt aandachtelijk van al Zijn wonderen. **3** Roemt u in
den Naam Zijner heiligheid; het hart dergenen, die den
HEERE zoeken, verblijde zich. **4** Vraagt naar den HEERE en
Zijn sterkte; zoekt Zijn aangezicht geduriglijk. **5** Gedenkt
Zijner wonderen, die Hij gedaan heeft, Zijner
wondertekenen, en der oordelen Zijns monds. **6** Gij zaad van
Abraham, Zijn knecht, gij kinderen van Jakob, Zijn
uitverkorene! **7** Hij is de HEERE, onze God; Zijn oordelen zijn
over de gehele aarde. **8** Hij gedenkt Zijns verbonds tot in
der eeuwigheid, des woords, dat Hij ingesteld heeft, tot in
duizend geslachten;

9 Des verbonds, dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en
Zijns eeds aan Izak; **10** Welken Hij ook gesteld heeft aan
Jakob tot een inzetting, aan Israel tot een eeuwig verbond,
11 Zeggende: Ik zal u geven het land Kanaan, het snoer van
ulieder erfdeel. **12** Als zij weinig mensen in getal waren, ja,
weinig en vreemdelingen daarin; **13** En wandelden van volk
tot volk, van het ene koninkrijk tot het andere volk; **14** Hij
liet geen mens toe hen te onderdrukken; ook bestrafte Hij
koningen om hunnentwil, zeggende: **15** Tast Mijn gezalfden
niet aan, en doet Mijn profeten geen kwaad. **16** Hij riep ook
een honger in het land; Hij brak allen staf des broods. **17** Hij
zond een man voor hun aangezicht henen; Jozef werd
verkocht tot een slaaf. **18** Men drukte zijn voeten in den
stok; zijn persoon kwam in de ijzers. **19** Tot den tijd toe, dat
Zijn woord kwam, heeft hem de rede des HEEREN
doorlouterd. **20** De koning zond, en deed hem ontslaan; de
heerser der volken liet hem los. **21** Hij zette hem tot een
heer over zijn huis, en tot een heerser over al zijn goed; **22**

Om zijn vorsten te binden naar zijn lust, en zijn oudsten te
onderwijzen. **23** Daarna kwam Israel in Egypte, en Jakob
verkeerde als vreemdeling in het land van Cham. **24** En Hij
deed Zijn volk zeer wassen, en maakte het machtiger dan
Zijn tegenpartijders. **25** Hij keerde hun hart om, dat zij Zijn
volk haatten, dat zij met Zijn knechten listiglijk handelden.

26 Hij zond Mozes, Zijn knecht, en Aaron, dien Hij verkoren
had. **27** Zij deden onder hen de bevelen Zijner tekenen, en
de wonderwerken in het land van Cham. **28** Hij zond
duisternis, en maakte het duister; en zij waren Zijn woord
niet wederspannig. **29** Hij keerde hun wateren in bloed, en
Hij doodde hun vissen. **30** Hun land bracht vorsen voort in
overvloed, tot in de binnenste kameren hunner koningen.
31 Hij sprak, en er kwam een vermenging van ongedierte,
luizen, in hun ganse landpale. **32** Hij maakte hun regen tot
hagel, vlammig vuur in hun land. **33** En Hij sloeg hun
wijnstok en hun vijgeboom, en Hij brak het geboomte
hunner landpalen. **34** Hij sprak, en er kwamen sprinkhanen
en kevers, en dat zonder getal; **35** Die al het kruid in hun
land opaten, ja, aten de vrucht hunner landouwe op. **36** Hij
versloeg ook alle eerstgeborenen in hun land, de
eerstelingen al hunner krachten. **37** En Hij voerde hen uit
met zilver en goud; en onder hun stammen was niemand,
die struikelde. **38** Egypte was blijde, als zij uittrokken, want
hun verschrikking was op hen gevallen. **39** Hij breidde een
wolk uit tot een deksel, en vuur om den nacht te verlichten.
40 Zij baden, en Hij deed kwakkelen komen, en Hij
verzadigde hen met hemels brood. **41** Hij opende een
steenrots, en er vloeiden wateren uit, die gingen door de
dorre plaatsen als een rivier. **42** Want Hij dacht aan Zijn
heilig woord, aan Abraham, Zijn knecht. **43** Alzo voerde Hij
Zijn volk uit met vrolijkheid, Zijn uitverkorenen met gejuich.
44 En Hij gaf hun de landen der heidenen, zodat zij in
erfenis bezaten den arbeid der volken; **45** Opdat zij Zijn

inzettingen onderhielden, en Zijn wetten bewaarden.
Hallelujah!

Psalms 106

1 Hallelujah! Looft den HEERE, want Hij is goed, want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. **2** Wie zal de
mogendheden des HEEREN uitspreken, al Zijn lof
verkondigen? **3** Welgelukzalig zijn zij, die het recht
onderhouden, die te aller tijd gerechtigheid doet. **4** Gedenk
mijner, o HEERE! naar het welbehagen tot Uw volk, bezoek
mij met Uw heil; **5** Opdat ik aanschouwe het goede Uwer
uitverkorenen; opdat ik mij verblijde met de blijdschap Uws
volks; opdat ik mij beroeme met Uw erfdeel. **6** Wij hebben
gezondigd, mitsgaders onze vaderen, wij hebben
verkeerdelijk gedaan; wij hebben goddelooslijk gehandeld.

7 Onze vaders in Egypte hebben niet gelet op Uw wonderen;
zij zijn der menigte Uwer goedertierenheid niet gedachtig
geweest; maar zij waren wederspannig aan de zee, bij de
Schelfzee. **8** Doch Hij verloste hen om Zijns Naams wil,
opdat Hij Zijn mogendheid bekend maakte. **9** En Hij schold
de Schelfzee, zodat zij verdroogde, en Hij deed hen
wandelen door de afgronden, als door een woestijn. **10** En
Hij verloste hen uit de hand des haters, en Hij bevrijdde hen
van de hand des vijands. **11** En de wateren overdekten hun
wederpartijders; niet een van hen bleef over. **12** Toen
geloofden zij aan Zijn woorden; zij zongen Zijn lof. **13** Doch
zij vergaten haast Zijn werken, zij verbeidden naar Zijn raad
niet.

14 Maar zij werden belust met lust in de woestijn, en zij
verzochten God in de wildernis. **15** Toen gaf Hij hun hun
begeerte; maar Hij zond aan hun zielen een magerheid. **16**
En zij benijdden Mozes in het leger, en Aaron, den heilige
des HEEREN. **17** De aarde deed zich open, en verslond
Dathan, en overdekte de vergadering van Abiram. **18** En

een vuur brandde onder hun vergadering, een vlam stak de
goddelozen aan brand. **19** Zij maakten een kalf bij Horeb, en
zij bogen zich voor een gegoten beeld. **20** En zij
veranderden hun Eer in de gedaante van een os, die gras
eet. **21** Zij vergaten God, hun Heiland, Die grote dingen
gedaan had in Egypte; **22** Wonderdaden in het land van
Cham; vreselijke dingen aan de Schelfzee. **23** Dies Hij zeide,
dat Hij hen verdelgen zou, ten ware Mozes, Zijn
uitverkorene, in de scheure voor Zijn aangezicht gestaan
had, om Zijn grimmigheid af te keren, dat Hij hen niet
verdierf. **24** Zij versmaadden ook het gewenste land; zij
geloofden Zijn woord niet. **25** Maar zij murmureerden in hun
tenten; naar de stem des HEEREN hoorden zij niet. **26** Dies
hief Hij tegen hen Zijn hand op, zwerende, dat Hij hen
nedervellen zou in de woestijn; **27** En dat Hij hun zaad zou
nedervellen onder de heidenen, en hen verstrooien zou door
de landen. **28** Ook hebben zij zich gekoppeld aan Baal-peor,
en zij hebben de offeranden der doden gegeten. **29** En zij
hebben den Heere tot toorn verwekt met hun daden, zodat
de plaag een inbreuk onder hen deed. **30** Toen stond
Pinehas op, en hij oefende gericht, en de plaag werd
opgehouden. **31** En het is hem gerekend tot gerechtigheid,
van geslacht tot geslacht tot in eeuwigheid. **32** Zij maakten
Hem ook zeer toornig aan het twistwater, en het ging Mozes
kwalijk om hunnentwil. **33** Want zij verbitterden zijn geest,
zodat hij wat onbedachtelijk voortbracht met zijn lippen. **34**
Zij hebben die volken niet verdelgd, die de HEERE hun
gezegd had;

35 Maar zij vermengden zich met de heidenen, en leerden
derzelver werken. **36** En zij dienden hun afgoden, en zij
werden hun tot een strik. **37** Daarenboven hebben zij hun
zonen en hun dochteren den duivelen geofferd. **38** En zij
hebben onschuldig bloed vergoten, het bloed hunner zonen
en hunner dochteren, die zij den afgoden van Kanaan
hebben opgeofferd; zodat het land door deze bloedschulden

is ontheiligd geworden. **39** En zij ontreinigden zich door hun
werken, en zij hebben gehoereerd door hun daden. **40** Dies
is de toorn des HEEREN ontstoken tegen Zijn volk, en Hij
heeft een gruwel gehad aan Zijn erfdeel. **41** En Hij gaf hen
in de hand der heidenen, en hun haters heersten over hen.
42 En hun vijanden hebben hen verdrukt, en zij zijn
vernederd geworden onder hun hand. **43** Hij heeft hen
menigmaal gered; maar zij verbitterden Hem door hun raad,
en werden uitgeteerd door hun ongerechtigheid. **44**
Nochtans zag Hij hun benauwdheid aan, als Hij hun geschrei
hoorde. **45** En Hij dacht tot hun beste aan Zijn verbond, en
het berouwde Hem naar de veelheid Zijner
goedertierenheden. **46** Dies gaf Hij hun barmhartigheid voor
het aangezicht van allen, die hen gevangen hadden. **47**
Verlos ons, HEERE, onze God! en verzamel ons uit de
heidenen, opdat wij den Naam Uwer heiligheid loven, ons
beroemende in Uw lof. **48** Geloofd zij de HEERE, de God
Israels, van eeuwigheid en tot in eeuwigheid; en al het volk
zegge: Amen, Hallelujah!

Psalms 107

1 Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. **2** Dat zulks de
bevrijden des HEEREN zeggen, die Hij van de hand der
wederpartijders bevrijd heeft. **3** En Hij die uit de landen
verzameld heeft, van het oosten en van het westen, van het
noorden en van de zee. **4** Die in de woestijn dwaalden, in
een weg der wildernis, die geen stad ter woning vonden; **5**
Zij waren hongerig, ook dorstig; hun ziel was in hen
overstelpt. **6** Doch roepende tot den HEERE in de
benauwdheid, die zij hadden, heeft Hij hen gered uit hun
angsten; **7** En Hij leidde hen op een rechten weg, om te
gaan tot een stad ter woning. **8** Laat hen voor den HEERE
Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de
kinderen der mensen; **9** Want Hij heeft de dorstige ziel
verzadigd, en de hongerige ziel met goed vervuld; **10** Die in
duisternis en de schaduw des doods zaten, gebonden met
verdrukking en ijzer;

11 Omdat zij wederspannig waren geweest tegen Gods
geboden, en den raad des Allerhoogsten onwaardiglijk
verworpen hadden. **12** Waarom Hij hun het hart door
zwarigheid vernederd heeft; zij zijn gestruikeld, en er was
geen helper. **13** Doch roepende tot den HEERE in de
benauwdheid, die zij hadden, verloste Hij hen uit hun
angsten. **14** Hij voerde hen uit de duisternis en de schaduw
des doods, en Hij brak hun banden. **15** Laat hen voor den
HEERE Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken
voor de kinderen der mensen; **16** Want Hij heeft de koperen
deuren gebroken, en de ijzeren grendelen in stukken
gehouwen. **17** De zotten worden om den weg hunner
overtreding, en om hun ongerechtigheden geplaagd;

18 Hun ziel gruwelde van alle spijze, en zij waren tot aan de
poorten des doods gekomen. **19** Doch roepende tot den
HEERE in de benauwdheid, die zij hadden, verloste Hij hen
uit hun angsten. **20** Hij zond Zijn woord uit, en heelde hen,
en rukte hen uit hun kuilen. **21** Laat hen voor den HEERE
Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de
kinderen der mensen. **22** En dat zij lofofferen offeren, en
met gejuich Zijn werken vertellen. **23** Die met schepen ter
zee afvaren, handel doende op grote wateren;

24 Die zien de werken des HEEREN, en Zijn wonderwerken
in de diepte. **25** Als Hij spreekt, zo doet Hij een stormwind
opstaan, die haar golven omhoog verheft. **26** Zij rijzen op
naar den hemel; zij dalen neder tot in de afgronden; hun ziel
versmelt van angst. **27** Zij dansen en waggelen als een
dronken man, en al hun wijsheid wordt verslonden. **28** Doch
roepende tot den HEERE in de benauwdheid, die zij hadden,
zo voerde Hij hen uit hun angsten. **29** Hij doet den storm
stilstaan, zodat hun golven stilzwijgen. **30** Dan zijn zij
verblijd, omdat zij gestild zijn, en dat Hij hen tot de haven
hunner begeerte geleid heeft. **31** Laat hen voor den HEERE
Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de
kinderen der mensen; **32** En Hem verhogen in de gemeente
des volks, en in het gestoelte der oudsten Hem roemen. **33**
Hij stelt de rivieren tot een woestijn, en watertochten tot
dorstig land.

34 Het vruchtbaar land tot zouten grond, om de boosheid
dergenen, die daarin wonen. **35** Hij stelt de woestijn tot een
waterpoel, en het dorre land tot watertochten. **36** En Hij
doet de hongerigen aldaar wonen, en zij stichten een stad
ter woning; **37** En bezaaien akkers, en planten wijngaarden,
die inkomende vrucht voortbrengen. **38** En Hij zegent hen,
zodat zij zeer vermenigvuldigen, en hun vee vermindert Hij
niet. **39** Daarna verminderen zij, en komen ten onder, door
verdrukking, kwaad en droefenis. **40** Hij stort verachting uit

over de prinsen, en doet hen dwalen in het woeste, waar
geen weg is. **41** Maar Hij brengt den nooddruftige uit de
verdrukking in een hoog vertrek, en maakt de huisgezinnen
als kudden. **42** De oprechten zien het, en zijn verblijd, maar
alle ongerechtigheid stopt haar mond. **43** Wie is wijs? Die
neme deze dingen waar; en dat zij verstandelijk letten op de
goedertierenheden des HEEREN.

Psalms 108

1 Een lied, een psalm van David. (108:2) O God! mijn hart is
bereid; ik zal zingen en psalmzingen, ook mijn eer. **2** (108:3)
Waak op, gij luit en harp! ik zal in den dageraad opwaken. **3**
(108:4) Ik zal U loven onder de volken, o HEERE! en ik zal U
psalmzingen onder de natien. **4** (108:5) Want Uw
goedertierenheid is groot tot boven de hemelen, en Uw
waarheid tot aan de bovenste wolken. **5** (108:6) Verhef U, o
God! boven de hemelen, en Uw eer over de ganse aarde. **6**
(108:7) Opdat Uw beminden bevrijd worden; geef heil door
Uw rechterhand, en verhoor ons.

7 (108:8) God heeft gesproken in Zijn heiligdom, dies zal ik
van vreugde opspringen; ik zal Sichem delen, en het dal van
Sukkoth zal ik afmeten. **8** (108:9) Gilead is mijn, Manasse is
mijn, en Efraim is de sterkte mijns hoofds; Juda is mijn
wetgever. **9** (108:10) Moab is mijn waspot; op Edom zal ik
mijn schoen werpen; over Palestina zal ik juichen. **10**
(108:11) Wie zal mij voeren in een vaste stad? Wie zal mij
leiden tot in Edom? **11** (108:12) Zult Gij het niet zijn, o God!
Die ons verstoten hadt, en Die niet uittoogt, o God! met
onze heirkrachten? **12** (108:13) Geef Gij ons hulp uit de
benauwdheid; want des mensen heil is ijdelheid. **13**
(108:14) In God zullen wij kloeke daden doen, en Hij zal
onze wederpartijders vertreden.

Psalms 109

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. O God
mijns lofs! zwijg niet. **2** Want de mond des goddelozen en de
mond des bedrogs zijn tegen mij opengedaan; zij hebben
met mij gesproken met een valse tong. **3** En met hatelijke
woorden hebben zij mij omsingeld; ja, zij hebben mij
bestreden zonder oorzaak. **4** Voor mijn liefde, staan zij mij
tegen; maar ik was steeds in het gebed. **5** En zij hebben mij
kwaad voor goed opgelegd, en haat voor mijn liefde. **6** Stel
een goddeloze over hem, en de satan sta aan zijn
rechterhand.

7 Als hij gericht wordt, zo ga hij schuldig uit, en zijn gebed
zij tot zonde. **8** Dat zijn dagen weinig zijn; een ander neme
zijn ambt; **9** Dat zijn kinderen wezen worden, en zijn vrouw
weduwe. **10** En dat zijn kinderen hier en daar omzwerven,
en bedelen, en de nooddruft uit hun verwoeste plaatsen
zoeken. **11** Dat de schuldeiser aansla al wat hij heeft, en dat
de vreemden zijn arbeid roven. **12** Dat hij niemand hebbe,
die weldadigheid over hem uitstrekke, en dat er niemand zij,
die zijn wezen genadig zij. **13** Dat zijn nakomelingen
uitgeroeid worden; hun naam worde uitgedelgd in het
andere geslacht. **14** De ongerechtigheid zijner vaderen
worde gedacht bij den HEERE, en de zonde zijner moeder
worde niet uitgedelgd. **15** Dat zij gedurig voor den HEERE
zijn; en Hij roeie hun gedachtenis uit van de aarde. **16**
Omdat hij niet gedacht heeft weldadigheid te doen, maar
heeft den ellendigen en den nooddruftigen man vervolgd,
en den verslagene van hart, om hem te doden. **17** Dewijl hij
den vloek heeft liefgehad, dat die hem overkome, en geen
lust gehad heeft tot den zegen, zo zij die verre van hem. **18**
En hij zij bekleed met den vloek, als met zijn kleed, en dat
die ga tot in het binnenste van hem als het water, en als de

olie in zijn beenderen. **19** Die zij hem als een kleed,
waarmede hij zich bedekt, en tot een gordel, waarmede hij
zich steeds omgordt. **20** Dit zij het werkloon mijner
tegenstanders van den HEERE, en dergenen, die kwaad
spreken tegen mijn ziel. **21** Maar Gij, o HEERE Heere! maak
het met mij om Uws Naams wil; dewijl Uw goedertierenheid
goed is, verlos mij.

22 Want ik ben ellendig en nooddruftig, en mijn hart is in
het binnenste van mij doorwond. **23** Ik ga heen gelijk een
schaduw, wanneer zij zich neigt; ik worde omgedreven als
een sprinkhaan. **24** Mijn knieen struikelen van vasten, en
mijn vlees is vermagerd, zodat er geen vet aan is. **25** Nog
ben ik hun een smaad; als zij mij zien, zo schudden zij hun
hoofd. **26** Help mij, HEERE, mijn God! verlos mij naar Uw
goedertierenheid. **27** Opdat zij weten, dat dit Uw hand is,
dat Gij het, HEERE! gedaan hebt. **28** Laat hen vloeken, maar
zegen Gij; laat hen zich opmaken, maar dat zij beschaamd
worden; doch dat zich Uw knecht verblijde. **29** Laat mijn
tegenstanders met schande bekleed worden, en dat zij met
hun beschaamdheid zich bedekken, als met een mantel. **30**
Ik zal den HEERE met mijn mond zeer loven, en in het
midden van velen zal ik Hem prijzen. **31** Want Hij zal den
nooddruftige ter rechterhand staan, om hem te verlossen
van degenen, die zijn ziel veroordelen.

Psalms 110

1 Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere
gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden
gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten. **2** De
HEERE zal den scepter Uwer sterkte zenden uit Sion,
zeggende: Heers in het midden Uwer vijanden. **3** Uw volk
zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkracht, in heilig
sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw
Uwer jeugd zijn. **4** De HEERE heeft gezworen, en het zal
Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de
ordening van Melchizedek. **5** De HEERE is aan Uw
rechterhand; Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns
toorns.

6 Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode
lichamen maken; Hij zal verslaan dengene, die het hoofd is
over een groot land. **7** Hij zal op den weg uit de beek
drinken; daarom zal Hij het hoofd omhoog heffen.

Psalms 111

1 Hallelujah! Aleph. Ik zal den HEERE loven van ganser
harte; Beth. In den raad en vergadering der oprechten. **2**
Gimel. De werken des HEEREN zijn groot; Daleth. zij worden
gezocht van allen, die er lust in hebben. **3** He. Zijn doen is
majesteit en heerlijkheid; Vau. en Zijn gerechtigheid bestaat
in der eeuwigheid. **4** Zain. Hij heeft Zijn wonderen een
gedachtenis gemaakt; Cheth. de HEERE is genadig en
barmhartig. **5** Teth. Hij heeft dengenen, die Hem vrezen,
spijs gegeven; Jod. Hij gedenkt in der eeuwigheid aan Zijn
verbond. **6** Caph. Hij heeft de kracht Zijner werken Zijn
volke bekend gemaakt; Lamed. hun gevende de erve der
heidenen.

7 Mem. De werken Zijner handen zijn waarheid en oordeel;
Nun. al Zijn bevelen zijn getrouw. **8** Samech. Zij zijn
ondersteund voor altoos en in eeuwigheid; Ain. zijnde
gedaan in waarheid en oprechtigheid. **9** Pe. Hij heeft Zijn
volke verlossing gezonden; Tsade. Hij heeft Zijn verbond in
eeuwigheid geboden; Koph. Zijn Naam is heilig en vreselijk.
10 Resch. De vreze des HEEREN is het beginsel der wijsheid;
Schin. allen, die ze doen, hebben goed verstand; Thau. Zijn
lof bestaat tot in der eeuwigheid.

Psalms 112

1 Hallelujah! Aleph. Welgelukzalig is de man, die den HEERE
vreest; Beth. die groten lust heeft in Zijn geboden. **2** Gimel.
Zijn zaad zal geweldig zijn op aarde; Daleth. het geslacht
der oprechten zal gezegend worden. **3** He. In zijn huis zal
have en rijkdom wezen; Vau. en zijn gerechtigheid bestaat
in eeuwigheid. **4** Zain. Den oprechten gaat het licht op in de
duisternis; Cheth. Hij is genadig, en barmhartig, en
rechtvaardig. **5** Teth. Wel dien man, die zich ontfermt en
uitleent; Jod. hij beschikt zijn zaken met recht. **6** Caph.
Zekerlijk, hij zal in der eeuwigheid niet wankelen; Lamed. de
rechtvaardige zal in eeuwige gedachtenis zijn.

7 Mem. Hij zal voor geen kwaad gerucht vrezen; Nun. zijn
hart is vast, betrouwende op den HEERE. **8** Samech. Zijn
hart, wel ondersteund zijnde, zal niet vrezen; Ain. totdat hij
op zijn wederpartijen zie. **9** Pe. Hij strooit uit, hij geeft den
nooddruftige; Tsade. zijn gerechtigheid bestaat in
eeuwigheid; Koph. zijn hoorn zal verhoogd worden in eer. **10**
Resch. De goddeloze zal het zien, en hij zal zich vertoornen;
Schin. hij zal met zijn tanden knersen en smelten. Thau. de
wens der goddelozen zal vergaan.

Psalms 113

1 Hallelujah! Looft, gij knechten des HEEREN! looft den
Naam des HEEREN. **2** De Naam des HEEREN zij geprezen,
van nu aan tot in der eeuwigheid. **3** Van den opgang der zon
af tot haar nedergang, zij de Naam des HEEREN geloofd. **4**
De HEERE is hoog boven alle heidenen, boven de hemelen is
Zijn heerlijkheid. **5** Wie is gelijk de HEERE, onze God? Die
zeer hoog woont. **6** Die zeer laag ziet, in den hemel en op de
aarde. **7** Die den geringe uit het stof opricht, en den
nooddruftige uit den drek verhoogt; **8** Om te doen zitten bij
de prinsen, bij de prinsen Zijns volks. **9** Die de onvruchtbare
doet wonen met een huisgezin, een blijde moeder van
kinderen. Hallelujah!

Psalms 114

1 Toen Israel uit Egypte toog, het huis Jakobs van een volk,
dat een vreemde taal had; **2** Zo werd Juda tot Zijn
heiligdom, Israel Zijn volkomene heerschappij. **3** De zee zag
het, en vlood; de Jordaan keerde achterwaarts. **4** De bergen
sprongen als rammen, de heuvelen als lammeren. **5** Wat was
u, gij zee! dat gij vloodt? gij Jordaan! dat gij achterwaarts
keerdet? **6** Gij bergen, dat gij opsprongt als rammen? gij
heuvelen! als lammeren? **7** Beef, gij aarde! voor het
aangezicht des Heeren, voor het aangezicht van den God
Jakobs; **8** Die den rotssteen veranderde in een watervloed,
den keisteen in een waterfontein.

Psalms 115

1 Niet ons, o HEERE! niet ons, maar Uw Naam geef eer, om
Uwer goedertierenheid, om Uwer waarheid wil. **2** Waarom
zouden de heidenen zeggen: Waar is nu hun God? **3** Onze
God is toch in den hemel, Hij doet al wat Hem behaagt. **4**
Hunlieder afgoden zijn zilver en goud, het werk van des
mensen handen; **5** Zij hebben een mond, maar spreken niet;
zij hebben ogen, maar zien niet; **6** Oren hebben zij, maar
horen niet; zij hebben een neus, maar zij rieken niet; **7** Hun
handen hebben zij, maar tasten niet; hun voeten, maar gaan
niet; zij geven geen geluid door hun keel. **8** Dat die hen
maken hun gelijk worden, en al wie op hen vertrouwt. **9**
Israel! vertrouw gij op den HEERE; Hij is hun Hulp en hun
Schild.

10 Gij huis van Aaron! vertrouw op den HEERE; Hij is hun
Hulp en hun Schild. **11** Gijlieden, die den HEERE vreest!
vertrouwt op den HEERE; Hij is hun Hulp en hun Schild. **12**
De HEERE is onzer gedachtig geweest, Hij zal zegenen; Hij
zal het huis van Israel zegenen, Hij zal het huis van Aaron
zegenen. **13** Hij zal zegenen, die den HEERE vrezen, de
kleinen met de groten. **14** De HEERE zal den zegen over
ulieden vermeerderen, over ulieden en over uw kinderen. **15**
Gijlieden zijt den HEERE gezegend, Die den hemel en de
aarde gemaakt heeft. **16** Aangaande den hemel, de hemel is
des HEEREN; maar de aarde heeft Hij den mensenkinderen
gegeven. **17** De doden zullen den HEERE niet prijzen, noch
die in de stilte nedergedaald zijn. **18** Maar wij zullen den
HEERE loven van nu aan tot in der eeuwigheid. Hallelujah!

Psalms 116

1 Ik heb lief, want de HEERE hoort mijn stem, mijn
smekingen; **2** Want Hij neigt Zijn oor tot mij; dies zal ik Hem
in mijn dagen aanroepen. **3** De banden des doods hadden
mij omvangen, en de angsten der hel hadden mij getroffen;
ik vond benauwdheid en droefenis. **4** Maar ik riep den Naam
des HEEREN aan, zeggende: Och HEERE! bevrijd mijn ziel. **5**
De HEERE is genadig en rechtvaardig, en onze God is
ontfermende. **6** De HEERE bewaart de eenvoudigen; ik was
uitgeteerd, doch Hij heeft mij verlost. **7** Mijn ziel! keer weder
tot uw rust, want de HEERE heeft aan u welgedaan. **8** Want
Gij, HEERE! hebt mijn ziel gered van den dood, mijn ogen
van tranen, mijn voet van aanstoot. **9** Ik zal wandelen voor
het aangezicht des HEEREN, in de landen der levenden. **10**
Ik heb geloofd, daarom sprak ik; ik ben zeer bedrukt
geweest.

11 Ik zeide in mijn haasten: Alle mensen zijn leugenaars. **12**
Wat zal ik den HEERE vergelden voor al Zijn weldaden aan
mij bewezen? **13** Ik zal den beker der verlossingen
opnemen, en den Naam des HEEREN aanroepen. **14** Mijn
geloften zal ik den HEERE betalen, nu, in de
tegenwoordigheid van al Zijn volk. **15** Kostelijk is in de ogen
des HEEREN de dood Zijner gunstgenoten. **16** Och, HEERE!
zekerlijk ik ben Uw knecht, ik ben Uw knecht, een zoon Uwer
dienstmaagd; Gij hebt mijn banden losgemaakt. **17** Ik zal U
offeren een offerande van dankzegging, en den Naam des
HEEREN aanroepen. **18** Ik zal mijn gelofte den HEERE
betalen, nu, in de tegenwoordigheid van al Zijn volk. **19** In
de voorhoven van het huis des HEEREN, in het midden van
u, o Jeruzalem! Hallelujah!

Psalms 117

1 Looft den HEERE, alle heidenen; prijst Hem, alle natien! **2**
Want Zijn goedertierenheid is geweldig over ons, en de
waarheid des HEEREN is in der eeuwigheid! Hallelujah!

Psalms 118

1 Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. **2** Dat Israel nu
zegge, dat Zijn goedertierenheid in der eeuwigheid is. **3** Het
huis van Aaron zegge nu, dat Zijn goedertierenheid in der
eeuwigheid is. **4** Dat degenen, die den HEERE vrezen, nu
zeggen, dat Zijn goedertierenheid in der eeuwigheid is. **5**
Uit de benauwdheid heb ik den HEERE aangeroepen; de
HEERE heeft mij verhoord, stellende mij in de ruimte. **6** De
HEERE is bij mij, ik zal niet vrezen; wat zal mij een mens
doen? **7** De HEERE is bij mij onder degenen, die mij helpen;
daarom zal ik mijn lust zien aan degenen, die mij haten. **8**
Het is beter tot den HEERE toevlucht te nemen, dan op den
mens te vertrouwen. **9** Het is beter tot den HEERE toevlucht
te nemen, dan op prinsen te vertrouwen. **10** Alle heidenen
hadden mij omringd; het is in den Naam des HEEREN, dat ik
ze verhouwen heb. **11** Zij hadden mij omringd, ja, zij
hadden mij omringd; het is in den Naam des HEEREN, dat ik
ze verhouwen heb. **12** Zij hadden mij omringd als bijen; zij
zijn uitgeblust als een doornenvuur; het is in den Naam des
HEEREN, dat ik ze verhouwen heb. **13** Gij hadt mij zeer hard
gestoten, tot vallens toe, maar de HEERE heeft mij
geholpen. **14** De HEERE is mijn Sterkte en Psalm, want Hij is
mij tot heil geweest. **15** In de tenten der rechtvaardigen is
een stem des gejuichs en des heils; de rechterhand des
HEEREN doet krachtige daden. **16** De rechterhand des
HEEREN is verhoogd; de rechterhand des HEEREN doet
krachtige daden. **17** Ik zal niet sterven, maar leven; en ik zal
de werken des HEEREN vertellen. **18** De HEERE heeft mij wel
hard gekastijd; maar Hij heeft mij ter dood niet
overgegeven. **19** Doet mij de poorten der gerechtigheid
open, ik zal daardoor ingaan, ik zal den HEERE loven.

20 Dit is de poort des HEEREN, door dewelke de
rechtvaardigen zullen ingaan. **21** Ik zal U loven, omdat Gij
mij verhoord hebt, en mij tot heil geweest zijt. **22** De steen,
dien de bouwlieden verworpen hadden, is tot een hoofd des
hoeks geworden. **23** Dit is van den HEERE geschied, en het
is wonderlijk in onze ogen. **24** Dit is de dag, dien de HEERE
gemaakt heeft; laat ons op denzelven ons verheugen, en
verblijd zijn. **25** Och HEERE! geef nu heil; och HEERE! geef
nu voorspoed. **26** Gezegend zij hij, die daar komt in den
Naam des HEEREN! Wij zegenen ulieden uit het huis des
HEEREN. **27** De HEERE is God, Die ons licht gegeven heeft.
Bindt het feest offer met touwen tot aan de hoornen van het
altaar. **28** Gij zijt mijn God, daarom zal ik U loven; o mijn
God! ik zal U verhogen. **29** Loof den HEERE, want Hij is
goed; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.

Psalms 119

1 Aleph. Welgelukzalig zijn de oprechten van wandel, die in
de wet des HEEREN gaan. **2** Welgelukzalig zijn zij, die Zijn
getuigenissen onderhouden, die Hem van ganser harte
zoeken; **3** Ook geen onrecht werken, maar wandelen in Zijn
wegen. **4** HEERE! Gij hebt geboden, dat men Uw bevelen
zeer bewaren zal.

5 Och, dat mijn wegen gericht werden, om Uw inzettingen te
bewaren! **6** Dan zou ik niet beschaamd worden, wanneer ik
merken zou op al Uw geboden. **7** Ik zal U loven in
oprechtheid des harten, als ik de rechten Uwer
gerechtigheid geleerd zal hebben.

8 Ik zal Uw inzettingen bewaren; verlaat mij niet al te zeer.
9 Beth. Waarmede zal de jongeling zijn pad zuiver houden?
Als hij dat houdt naar Uw woord. **10** Ik zoek U met mijn
gehele hart, laat mij van Uw geboden niet afdwalen. **11** Ik
heb Uw rede in mijn hart verborgen, opdat ik tegen U niet
zondigen zou. **12** HEERE! Gij zijt gezegend; leer mij Uw
inzettingen. **13** Ik heb met mijn lippen verteld al de rechten
Uws monds.

14 Ik ben vrolijker in den weg Uwer getuigenissen, dan over
allen rijkdom. **15** Ik zal Uw bevelen overdenken, en op Uw
paden letten. **16** Ik zal mijzelven vermaken in Uw
inzettingen; Uw woord zal ik niet vergeten. **17** Gimel. Doe
wel bij Uw knecht, dat ik leve en Uw woord beware. **18**
Ontdek mijn ogen, dat ik aanschouwe de wonderen van Uw
wet. **19** Ik ben een vreemdeling op de aarde, verberg Uw
geboden voor mij niet. **20** Mijn ziel is verbroken vanwege
het verlangen naar Uw oordelen te aller tijd. **21** Gij scheldt
de vervloekte hovaardigen, die van Uw geboden afdwalen.
22 Wentel van mij versmaadheid en verachting, want ik heb

Uw getuigenissen onderhouden. **23** Als zelfs de vorsten zittende tegen mij gesproken hebben, heeft Uw knecht Uw inzettingen betracht. **24** Ook zijn Uw getuigenissen mijn vermakingen, en mijn raadslieden. **25** Daleth. Mijn ziel kleeft aan het stof; maak mij levend naar Uw woord. **26** Ik heb U mijn wegen verteld, en Gij hebt mij verhoord; leer mij Uw inzettingen.

27 Geef mij den weg Uwer bevelen te verstaan, opdat ik Uw wonderen betrachte. **28** Mijn ziel druipt weg van treurigheid; richt mij op naar Uw woord.

29 Wend van mij den weg der valsheid, en verleen mij genadiglijk Uw wet. **30** Ik heb verkoren den weg der waarheid, Uw rechten heb ik mij voorgesteld.

31 Ik kleef vast aan Uw getuigenissen; o HEERE! beschaam mij niet. **32** Ik zal den weg Uwer geboden lopen, als Gij mijn hart verwijd zult hebben. **33** He. HEERE! leer mij den weg Uwer inzettingen, en ik zal hem houden ten einde toe.

34 Geef mij het verstand, en ik zal Uw wet houden; ja, ik zal ze onderhouden met gansen harte. **35** Doe mij treden op het pad Uwer geboden, want daarin heb ik lust.

36 Neig mijn hart tot Uw getuigenissen, en niet tot gierigheid. **37** Wend mijn ogen af, dat zij geen ijdelheid zien; maak mij levend door Uw wegen. **38** Bevestig Uw toezegging aan Uw knecht, die Uw vreze toegedaan is. **39** Wend mijn smaadheid af, die ik vreze, want Uw rechten zijn goed. **40** Zie, ik heb een begeerte tot Uw bevelen; maak mij levend door Uw gerechtigheid. **41** Vau. En dat mij Uw goedertierenheden overkomen, o HEERE! Uw heil, naar Uw toezegging;

42 Opdat ik mijn smader wat heb te antwoorden, want ik vertrouw op Uw woord. **43** En ruk het woord der waarheid

van mijn mond niet al te zeer, want ik hoop op Uw rechten.

44 Zo zal ik Uw wet steeds onderhouden, eeuwiglijk en
altoos. **45** En ik zal wandelen in de ruimte, omdat ik Uw
bevelen gezocht heb.

46 Ook zal ik voor koningen spreken van Uw getuigenissen,
en mij niet schamen. **47** En ik zal mij vermaken in Uw
geboden, die ik liefheb. **48** En ik zal mijn handen opheffen
naar Uw geboden, die ik liefheb, en ik zal Uw inzettingen
betrachten. **49** Zain. Gedenk des woords, tot Uw knecht
gesproken, op hetwelk Gij mij hebt doen hopen. **50** Dit is
mijn troost in mijn ellende, want Uw toezegging heeft mij
levend gemaakt. **51** De hovaardigen hebben mij boven mate
zeer bespot; nochtans ben ik van Uw wet niet geweken. **52**
Ik heb gedacht, o HEERE! aan Uw oordelen van ouds aan, en
heb mij getroost. **53** Grote beroering heeft mij bevangen
vanwege de goddelozen, die Uw wet verlaten. **54** Uw
inzettingen zijn mij gezangen geweest, ter plaatse mijner
vreemdelingschappen. **55** HEERE! des nachts ben ik Uws
Naams gedachtig geweest, en heb Uw wet bewaard.

56 Dat is mij geschied, omdat ik Uw bevelen bewaard heb.
57 Cheth. De HEERE is mijn deel, ik heb gezegd, dat ik Uw
woorden zal bewaren. **58** Ik heb Uw aanschijn ernstelijk
gebeden van ganser harte, wees mij genadig naar Uw
toezegging. **59** Ik heb mijn wegen bedacht, en heb mijn
voeten gekeerd tot Uw getuigenissen.

60 Ik heb gehaast, en niet vertraagd Uw geboden te
onderhouden. **61** De goddeloze hopen hebben mij beroofd;
nochtans heb ik Uw wet niet vergeten. **62** Te middernacht
sta ik op, om U te loven voor de rechten Uwer gerechtigheid.
63 Ik ben een gezel van allen, die U vrezen, en van hen, die
Uw bevelen onderhouden. **64** HEERE! de aarde is vol van Uw

goedertierenheid; leer mij Uw inzettingen. **65** Teth. Gij hebt bij Uw knecht goed gedaan, HEERE, naar Uw woord.

66 Leer mij een goeden zin en wetenschap, want ik heb aan Uw geboden geloofd. **67** Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik Uw woord. **68** Gij zijt goed en goeddoende; leer mij Uw inzettingen. **69** De hovaardigen hebben leugens tegen mij gestoffeerd; doch ik bewaar Uw bevelen van ganser harte.

70 Hun hart is vet als smeer; maar ik heb vermaak in Uw wet. **71** Het is mij goed, dat ik verdrukt ben geweest, opdat ik Uw inzettingen leerde. **72** De wet Uws monds is mij beter, dan duizenden van goud of zilver. **73** Jod. Uw handen hebben mij gemaakt, en bereid; maak mij verstandig, opdat ik Uw geboden lere. **74** Die U vrezen, zullen mij aanzien, en zich verblijden, omdat ik op Uw woord gehoopt heb. **75** Ik weet, HEERE! dat Uw gerichten de gerechtigheid zijn, en dat Gij mij uit getrouwheid verdrukt hebt. **76** Laat toch Uw goedertierenheid zijn om mij te troosten, naar Uw toezegging aan Uw knecht.

77 Laat mij Uw barmhartigheden overkomen, opdat ik leve, want Uw wet is al mijn vermaking. **78** Laat de hovaardigen beschaamd worden, omdat zij mij met leugen nedergestoten hebben; doch ik betracht Uw geboden.

79 Laat hen tot mij keren, die U vrezen, en die Uw getuigenissen kennen. **80** Laat mijn hart oprecht zijn tot Uw inzettingen, opdat ik niet beschaamd worde. **81** Caph. Mijn ziel is bezweken van verlangen naar Uw heil; op Uw woord heb ik gehoopt.

82 Mijn ogen zijn bezweken van verlangen naar Uw toezegging, terwijl ik zeide: Wanneer zult Gij mij vertroosten? **83** Want ik ben geworden als een lederen zak

in den rook; doch Uw inzettingen heb ik niet vergeten. **84**
Hoe vele zullen de dagen Uws knechts zijn? Wanneer zult
Gij recht doen over mijn vervolgers? **85** De hovaardigen
hebben mij putten gegraven, hetwelk niet is naar Uw wet.

86 Al Uw geboden zijn waarheid; zij vervolgen mij met
leugen, help mij. **87** Zij hebben mij bijna vernietigd op de
aarde, maar ik heb Uw bevelen niet verlaten. **88** Maak mij
levend naar Uw goedertierenheid, dan zal ik de getuigenis
Uws monds onderhouden. **89** Lamed. O HEERE! Uw woord
bestaat in der eeuwigheid in de hemelen.

90 Uw goedertierenheid is van geslacht tot geslacht; Gij
hebt de aarde vastgemaakt, en zij blijft staan; **91** Naar Uw
verordeningen blijven zij nog heden staan, want zij allen zijn
Uw knechten. **92** Indien Uw wet niet ware geweest al mijn
vermaking, ik ware in mijn druk al lang vergaan. **93** Ik zal
Uw bevelen in der eeuwigheid niet vergeten, want door
dezelve hebt Gij mij levend gemaakt. **94** Ik ben Uw, behoud
mij, want ik heb Uw bevelen gezocht. **95** De goddelozen
hebben op mij gewacht, om mij te doen vergaan; ik neem
acht op Uw getuigenissen. **96** In alle volmaaktheid heb ik
een einde gezien; maar Uw gebod is zeer wijd. **97** Mem. Hoe
lief heb ik Uw wet! Zij is mijn betrachting den gansen dag.
98 Zij maakt mij door Uw geboden wijzer, dan mijn vijanden
zijn, want zij is in eeuwigheid bij mij.

99 Ik ben verstandiger dan al mijn leraars, omdat Uw
getuigenissen mijn betrachting zijn. **100** Ik ben
voorzichtiger dan de ouden, omdat ik Uw bevelen bewaard
heb. **101** Ik heb mijn voeten geweerd van alle kwade paden,
opdat ik Uw woord zou onderhouden. **102** Ik ben niet
geweken van Uw rechten, want Gij hebt mij geleerd. **103**
Hoe zoet zijn Uw redenen mijn gehemelte geweest, meer
dan honig mijn mond!

104 Uit Uw bevelen krijg ik verstand, daarom haat ik alle
leugenpaden. **105** Nun. Uw woord is een lamp voor mijn
voet, en een licht voor mijn pad. **106** Ik heb gezworen, en
zal het bevestigen, dat ik onderhouden zal de rechten Uwer
gerechtigheid. **107** Ik ben gans zeer verdrukt, HEERE! maak
mij levend naar Uw woord. **108** Laat U toch, o HEERE!
welgevallen de vrijwillige offeranden mijns monds, en leer
mij Uw rechten. **109** Mijn ziel is geduriglijk in mijn hand;
nochtans vergeet ik Uw wet niet.

110 De goddelozen hebben mij een strik gelegd; nochtans
ben ik niet afgedwaald van Uw bevelen. **111** Ik heb Uw
getuigenissen genomen tot een eeuwige erve, want zij zijn
mijns harten vrolijkheid.

112 Ik heb mijn hart geneigd, om Uw inzettingen eeuwiglijk
te doen, ten einde toe. **113** Samech. Ik haat de kwade
ranken, maar heb Uw wet lief. **114** Gij zijt mijn Schuilplaats
en mijn Schild; op Uw Woord heb ik gehoopt. **115** Wijkt van
mij, gij boosdoeners! dat ik de geboden mijns Gods moge
bewaren. **116** Ondersteun mij naar Uw toezegging, opdat ik
leve; en laat mij niet beschaamd worden over mijn hope.

117 Ondersteun mij, zo zal ik behouden zijn; dan zal ik mij
steeds in Uw inzettingen vermaken. **118** Gij vertreedt al
degenen, die van Uw inzettingen afdwalen, want hun
bedrog is leugen.

119 Gij doet alle goddelozen der aarde weg als schuim,
daarom heb ik Uw getuigenissen lief. **120** Het haar mijns
vleses is te berge gerezen van verschrikking voor U, en ik
heb gevreesd voor Uw oordelen. **121** Ain. Ik heb recht en
gerechtigheid gedaan; geef mij niet over aan mijn
onderdrukkers.

122 Wees borg voor Uw knecht ten goede; laat de hovaardigen mij niet onderdrukken. **123** Mijn ogen zijn bezweken van verlangen naar Uw heil, en naar de toezegging Uwer rechtvaardigheid. **124** Doe bij Uw knecht naar Uw goedertierenheid, en leer mij Uw inzettingen.

125 Ik ben Uw knecht, maak mij verstandig, en ik zal Uw getuigenissen kennen. **126** Het is tijd voor den HEERE, dat Hij werke, want zij hebben Uw wet verbroken. **127** Daarom heb ik Uw geboden lief, meer dan goud, ja, meer dan het fijnste goud.

128 Daarom heb ik al Uw bevelen, van alles, voor recht gehouden; maar alle valse pad heb ik gehaat. **129** Pe. Uw getuigenissen zijn wonderbaar, daarom bewaart ze mijn ziel. **130** De opening Uwer woorden geeft licht, de slechten verstandig makende. **131** Ik heb mijn mond wijd opengedaan, en gehijgd, want ik heb verlangd naar Uw geboden. **132** Zie mij aan, wees mij genadig, naar het recht aan degenen, die Uw Naam beminnen. **133** Maak mijn voetstappen vast in Uw Woord, en laat geen ongerechtigheid over mij heersen. **134** Verlos mij van des mensen overlast, en ik zal Uw bevelen onderhouden. **135** Doe Uw aangezicht lichten over Uw knecht, en leer mij Uw inzettingen. **136** Waterbeken vlieten af uit mijn ogen, omdat zij Uw wet niet onderhouden. **137** Tsade. HEERE! Gij zijt rechtvaardig, en elkeen Uwer oordelen is recht.

138 Gij hebt de gerechtigheid Uwer getuigenissen, en de waarheid hogelijk geboden. **139** Mijn ijver heeft mij doen vergaan, omdat mijn wederpartijders Uw woorden vergeten hebben. **140** Uw woord is zeer gelouterd, en Uw knecht heeft het lief. **141** Ik ben klein en veracht, doch Uw bevelen vergeet ik niet. **142** Uw gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid, en Uw wet is de waarheid. **143** Benauwdheid en

angst hebben mij getroffen, doch Uw geboden zijn mijn vermakingen.

144 De gerechtigheid Uwer getuigenissen is in der
eeuwigheid; doe ze mij verstaan, zo zal ik leven. **145** Koph.
Ik heb van ganser harte geroepen: verhoor mij, o HEERE! ik
zal Uw inzettingen bewaren.

146 Ik heb U aangeroepen, verlos mij, en ik zal Uw
getuigenissen onderhouden. **147** Ik ben de morgen
schemering voorgekomen, en heb geschrei gemaakt; op Uw
woord heb ik gehoopt.

148 Mijn ogen komen de nacht waken voor, om Uw rede te
betrachten. **149** Hoor mijn stem naar Uw goedertierenheid,
o HEERE! maak mij levend naar Uw recht. **150** Die kwade
praktijken najagen, genaken mij, zij wijken verre van Uw
wet.

151 Maar Gij, HEERE! zijt nabij, en al Uw geboden zijn
waarheid. **152** Van ouds heb ik geweten van Uw
getuigenissen, dat Gij ze in eeuwigheid gegrond hebt. **153**
Resch. Zie mijn ellende aan, en help mij uit, want Uw wet
heb ik niet vergeten.

154 Twist mijn twistzaak, en verlos mij, maak mij levend,
naar Uw toezegging. **155** Het heil is verre van de
goddelozen, want zij zoeken Uw inzettingen niet. **156**
HEERE! Uw barmhartigheden zijn vele; maak mij levend
naar Uw rechten. **157** Mijn vervolgers en mijn
wederpartijders zijn vele, maar van Uw getuigenissen wijk ik
niet. **158** Ik heb gezien degenen, die trouwelooslijk
handelen, en het verdroot mij, dat zij Uw woord niet
onderhielden. **159** Zie aan, dat ik Uw bevelen lief heb, o
HEERE! maak mij levend naar Uw goedertierenheid. **160** Het
begin Uws woords is waarheid, en in der eeuwigheid is al het

recht Uwer gerechtigheid. **161** Schin. De vorsten hebben mij
vervolgd zonder oorzaak; maar mijn hart heeft gevreesd
voor Uw woord. **162** Ik ben vrolijk over Uw toezegging, als
een, die een groten buit vindt. **163** Ik haat de valsheid, en
heb er een gruwel van; maar Uw wet heb ik lief. **164** Ik loof
U zevenmaal des daags, over de rechten Uwer
gerechtigheid. **165** Die Uw wet beminnen, hebben groten
vrede, en zij hebben geen aanstoot. **166** O HEERE! ik hoop
op Uw heil, en doe Uw geboden. **167** Mijn ziel onderhoudt
Uw getuigenissen, en ik heb ze zeer lief.

168 Ik onderhoud Uw bevelen en Uw getuigenissen, want al
mijn wegen zijn voor U. **169** Thau. O HEERE! laat mijn
geschrei voor Uw aanschijn genaken, maak mij verstandig
naar Uw woord.

170 Laat mijn smeken voor Uw aanschijn komen, red mij
naar Uw toezegging. **171** Mijn lippen zullen Uw lof
overvloediglijk uitstorten, als Gij mij Uw inzettingen zult
geleerd hebben. **172** Mijn tong zal spraak houden van Uw
rede, want al Uw geboden zijn rechtvaardigheid. **173** Laat
Uw hand mij te hulp komen, want ik heb Uw bevelen
verkoren.

174 O HEERE! ik verlang naar Uw heil, en Uw wet is al mijn
vermaking. **175** Laat mijn ziel leven, en zij zal U loven, en
laat Uw rechten mij helpen. **176** Ik heb gedwaald als een
verloren schaap; zoek Uw knecht, want Uw geboden heb ik
niet vergeten.

Psalms 120

1 Een lied op Hammaaloth. Ik heb tot den HEERE geroepen
in mijn benauwdheid, en Hij heeft mij verhoord. **2** O HEERE!
red mijn ziel van de valse lippen, van de bedriegelijke tong.
3 Wat zal U de bedriegelijke tong geven, of wat zal zij U
toevoegen? **4** Scherpe pijlen eens machtigen, mitsgaders
gloeiende jeneverkolen. **5** O, wee mij, dat ik een
vreemdeling ben in Mesech, dat ik in de tenten Kedars wone.

6 Mijn ziel heeft lang gewoond bij degenen, die den vrede
haten. **7** Ik ben vreedzaam; maar als ik spreek, zijn zij aan
den oorlog.

Psalms 121

1 Een lied Hammaaloth. Ik hef mijn ogen op naar de bergen,
vanwaar mijn hulp komen zal. **2** Mijn hulp is van den HEERE,
Die hemel en aarde gemaakt heeft. **3** Hij zal uw voet niet
laten wankelen; uw Bewaarder zal niet sluimeren. **4** Ziet, de
Bewaarder Israels zal niet sluimeren, noch slapen. **5** De
HEERE is uw Bewaarder, de HEERE is uw Schaduw, aan uw
rechterhand. **6** De zon zal u des daags niet steken, noch de
maan des nachts. **7** De HEERE zal u bewaren van alle
kwaad; uw ziel zal Hij bewaren. **8** De HEERE zal uw uitgang
en uw ingang bewaren, van nu aan tot in der eeuwigheid.

Psalms 122

1 Een lied Hammaaloth, van David. Ik verblijd mij in
degenen, die tot mij zeggen: Wij zullen in het huis des
HEEREN gaan. **2** Onze voeten zijn staande in uw poorten, o
Jeruzalem! **3** Jeruzalem is gebouwd, als een stad, die wel
samengevoegd is; **4** Waarheen de stammen opgaan, de
stammen des HEEREN, tot de getuigenis Israels, om den
Naam des HEEREN te danken. **5** Want daar zijn de stoelen
des gerichts gezet, de stoelen van het huis van David. **6** Bidt
om den vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen, die u
beminnen.

7 Vrede zij in uw vesting, welvaren in uw paleizen. **8** Om
mijner broederen en mijner vrienden wil, zal ik nu spreken,
vrede zij in u! **9** Om des huizes des HEEREN, onzes Gods wil,
zal ik het goede voor u zoeken.

Psalms 123

1 Een lied op Hammaaloth. Ik hef mijn ogen op tot U, Die in
de hemelen zit. **2** Zie, gelijk de ogen der knechten zijn op de
hand hunner heren; gelijk de ogen der dienstmaagd zijn op
de hand harer vrouw; alzo zijn onze ogen op den HEERE,
onze God, totdat Hij ons genadig zij. **3** Zijt ons genadig, o
HEERE! zijt ons genadig, want wij zijn der verachting veel te
zat. **4** Onze ziel is veel te zat des spots der weelderigen, der
verachting der hovaardigen.

Psalms 124

1 Een lied Hammaaloth, van David. Ten ware de HEERE, Die
bij ons geweest is, zegge nu Israel, **2** Ten ware de HEERE,
Die bij ons geweest is, als de mensen tegen ons opstonden;
3 Toen zouden zij ons levend verslonden hebben, als hun
toorn tegen ons ontstak. **4** Toen zouden ons de wateren
overlopen hebben; een stroom zou over onze ziel gegaan
zijn. **5** Toen zouden de stoute wateren over onze ziel gegaan
zijn. **6** De HEERE zij geloofd, Die ons in hun tanden niet
heeft overgegeven tot een roof.

7 Onze ziel is ontkomen, als een vogel uit den strik der
vogelvangers; de strik is gebroken, en wij zijn ontkomen. **8**
Onze hulp is in den Naam des HEEREN, Die hemel en aarde
gemaakt heeft.

Psalms 125

1 Een lied Hammaaloth. Die op den HEERE vertrouwen, zijn
als de berg Sion, die niet wankelt, maar blijft in eeuwigheid.
2 Rondom Jeruzalem zijn bergen; alzo is de HEERE rondom
Zijn volk, van nu aan tot in der eeuwigheid. **3** Want de
scepter der goddeloosheid zal niet rusten op het lot der
rechtvaardigen; opdat de rechtvaardigen hun handen niet
uitstrekken tot onrecht. **4** HEERE! doe den goeden wel, en
dengenen, die oprecht zijn in hun harten.

5 Maar die zich neigen tot hun kromme wegen, die zal de
HEERE weg doen gaan met de werkers der ongerechtigheid.
Vrede zal over Israel zijn!

Psalms 126

1 Een lied Hammaaloth. Als de HEERE de gevangenen Sions
wederbracht, waren wij gelijk degenen, die dromen. **2** Toen
werd onze mond vervuld met lachen, en onze tong met
gejuich; toen zeide men onder de heidenen: De HEERE heeft
grote dingen aan dezen gedaan. **3** De HEERE heeft grote
dingen bij ons gedaan; dies zijn wij verblijd. **4** O HEERE!
wend onze gevangenis, gelijk waterstromen in het zuiden.

5 Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. **6** Die
het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en
wenende; maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen,
dragende zijn schoven.

Psalms 127

1 Een lied Hammaaloth, van Salomo. Zo de HEERE het huis
niet bouwt, te vergeefs arbeiden deszelfs bouwlieden
daaraan; zo de HEERE de stad niet bewaart, te vergeefs
waakt de wachter. **2** Het is te vergeefs, dat gijlieden vroeg
opstaat, laat opblijft, eet brood der smarten; het is alzo, dat
Hij het Zijn beminden als in den slaap geeft. **3** Ziet, de
kinderen zijn een erfdeel des HEEREN; des buiks vrucht is
een beloning. **4** Gelijk de pijlen zijn in de hand eens helds,
zodanig zijn de zonen der jeugd. **5** Welgelukzalig is de man,
die zijn pijlkoker met dezelve gevuld heeft; zij zullen niet
beschaamd worden, als zij met de vijanden spreken zullen in
de poort.

Psalms 128

1 Een lied Hammaaloth. Welgelukzalig is een iegelijk, die
den HEERE vreest, die in Zijn wegen wandelt. **2** Want gij zult
eten den arbeid uwer handen; welgelukzalig zult gij zijn, en
het zal u welgaan. **3** Uw huisvrouw zal wezen als een
vruchtbare wijnstok aan de zijden van uw huis; uw kinderen
als olijfplanten rondom uw tafel. **4** Ziet, alzo zal zekerlijk die
man gezegend worden, die den HEERE vreest. **5** De HEERE
zal u zegenen uit Sion, en gij zult het goede van Jeruzalem
aanschouwen al de dagen uws levens; **6** En gij zult uw
kindskinderen zien. Vrede over Israel!

Psalms 129

1 Een lied Hammaaloth. Zij hebben mij dikwijls benauwd
van mijn jeugd af, zegge nu Israel; **2** Zij hebben mij dikwijls
van mijn jeugd af benauwd; evenwel hebben zij mij niet
overmocht. **3** Ploegers hebben op mijn rug geploegd; zij
hebben hun voren lang getogen. **4** De HEERE, Die
rechtvaardig is, heeft de touwen der goddelozen
afgehouwen. **5** Laat hen beschaamd en achterwaarts
gedreven worden, allen, die Sion haten.

6 Laat hen worden als gras op de daken, hetwelk verdort,
eer men het uittrekt; **7** Waarmede de maaier zijn hand niet
vult, noch de garvenbinder zijn arm; **8** En die voorbijgaan,
niet zeggen: De zegen des HEEREN zij bij u! Wij zegenen
ulieden in den Naam des HEEREN.

Psalms 130

1 Een lied Hammaaloth. Uit de diepten roep ik tot U, o
HEERE! **2** HEERE! hoor naar mijn stem; laat Uw oren
opmerkende zijn op de stem mijner smekingen. **3** Zo Gij,
HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat; HEERE! wie zal
bestaan? **4** Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd
wordt. **5** Ik verwacht den HEERE; mijn ziel verwacht, en ik
hoop op Zijn Woord.

6 Mijn ziel wacht op den HEERE, meer dan de wachters op
den morgen; de wachters op den morgen. **7** Israel hope op
den HEERE; want bij den HEERE is goedertierenheid, en bij
Hem is veel verlossing. **8** En Hij zal Israel verlossen van al
zijn ongerechtigheden.

Psalms 131

1 Een lied Hammaaloth, van David. O HEERE! mijn hart is
niet verheven, en mijn ogen zijn niet hoog; ook heb ik niet
gewandeld in dingen mij te groot en te wonderlijk. **2** Zo ik
mijn ziel niet heb gezet en stil gehouden, gelijk een
gespeend kind bij zijn moeder! Mijn ziel is als een gespeend
kind in mij. **3** Israel hope op den HEERE van nu aan tot in
der eeuwigheid.

Psalms 132

1 Een lied Hammaaloth. O HEERE! gedenk aan David, aan al
zijn lijden; **2** Dat hij den HEERE gezworen heeft, den
Machtige Jakobs gelofte gedaan heeft, zeggende: **3** Zo ik in
de tent mijns huizes inga, zo ik op de koets van mijn bed
klimme! **4** Zo ik mijn ogen slaap geve, mijn oogleden
sluimering; **5** Totdat ik voor den HEERE een plaats gevonden
zal hebben, woningen voor den Machtige Jakobs! **6** Ziet, wij
hebben van haar gehoord in Efratha; wij hebben haar
gevonden in de velden van Jaar. **7** Wij zullen in Zijn
woningen ingaan, wij zullen ons nederbuigen voor de
voetbank Zijner voeten. **8** Sta op, HEERE! tot Uw rust, Gij en
de ark Uwer sterkte! **9** Dat Uw priesters bekleed worden met
gerechtigheid, en dat Uw gunstgenoten juichen. **10** Weer
het aangezicht Uws Gezalfden niet af, om Davids, Uws
knechts wil. **11** De HEERE heeft David de waarheid
gezworen, waarvan Hij niet wijken zal, zeggende: Van de
vrucht uws buiks zal Ik op uw troon zetten.

12 Indien uw zonen Mijn verbond zullen houden, en Mijn
getuigenissen, die Ik hun leren zal; zo zullen ook hun zonen
tot in eeuwigheid op uw troon zitten. **13** Want de HEERE
heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn
woonplaats, zeggende: **14** Dit is Mijn rust tot in eeuwigheid,
hier zal Ik wonen, want Ik heb ze begeerd. **15** Ik zal haar
kost rijkelijk zegenen, haar nooddruftigen zal Ik met brood
verzadigen. **16** En haar priesters zal Ik met heil bekleden,
en haar gunstgenoten zullen zeer juichen. **17** Daar zal Ik
David een hoorn doen uitspruiten; Ik heb voor Mijn Gezalfde
een lamp toegericht. **18** Ik zal zijn vijanden met schaamte
bekleden; maar op hem zal zijn kroon bloeien.

Psalms 133

1 Een lied Hammaaloth, van David. Ziet, hoe goed en hoe
liefelijk is het, dat broeders ook samenwonen! **2** Het is, gelijk
de kostelijke olie op het hoofd, nederdalende op den baard,
den baard van Aaron, die nederdaalt tot op den zoom zijner
klederen. **3** Het is gelijk de dauw van Hermon, en die
nederdaalt op de bergen van Sion, want de HEERE gebiedt
aldaar den zegen en het leven tot in der eeuwigheid.

Psalms 134

1 Een lied Hammaaloth. Ziet, looft den HEERE, alle gij
knechten des HEEREN! gij, die allen nacht in het huis des
HEEREN staat. **2** Heft uw handen op naar het heiligdom, en
looft den HEERE. **3** De HEERE zegene u uit Sion, Hij, Die den
hemel en de aarde gemaakt heeft.

Psalms 135

1 Hallelujah! Prijst den Naam des HEEREN, prijst Hem, gij
knechten des HEEREN! **2** Gij, die staat in het huis des
HEEREN, in de voorhoven van het huis onzes Gods! **3** Looft
den HEERE, want de HEERE is goed; psalmzingt Zijn Naam,
want Hij is liefelijk. **4** Want de HEERE heeft Zich Jakob
verkoren, Israel tot Zijn eigendom. **5** Want ik weet, dat de
HEERE groot is, en dat onze Heere boven alle goden is.

6 Al wat den HEERE behaagt, doet Hij, in de hemelen, en op
de aarde, in de zeeen en alle afgronden. **7** Hij doet dampen
opklimmen van het einde der aarde; Hij maakt de bliksemen
met den regen; Hij brengt den wind uit Zijn schatkameren
voort. **8** Die de eerstgeborenen van Egypte sloeg, van den
mens af tot het vee toe. **9** Hij zond tekenen en wonderen in
het midden van u, o Egypte! tegen Farao en tegen al zijn
knechten. **10** Die veel volken sloeg, en machtige koningen
doodde; **11** Sihon, den koning der Amorieten, en Og, den
koning van Basan, en al de koninkrijken van Kanaan, **12** En
Hij gaf hun land ten erve, ten erve aan Zijn volk Israel. **13** O
HEERE! Uw Naam is in eeuwigheid; HEERE! Uw gedachtenis
is van geslacht tot geslacht. **14** Want de HEERE zal Zijn volk
richten, en het zal Hem berouwen over Zijn knechten. **15** De
afgoden der heidenen zijn zilver en goud, een werk van
mensenhanden.

16 Zij hebben een mond, maar spreken niet; zij hebben
ogen, maar zien niet; **17** Oren hebben zij, maar horen niet;
ook is er geen adem in hun mond. **18** Dat die ze maken, hun
gelijk worden, en al wie op hen vertrouwt. **19** Gij huis
Israels! looft den HEERE; gij huis Aarons! looft den HEERE.
20 Gij huis van Levi! looft den HEERE; gij die den HEERE

vreest! looft den HEERE. **21** Geloofd zij de HEERE uit Sion,
Die te Jeruzalem woont. Hallelujah!

Psalms 136

1 Looft den HEERE, want Hij is goed; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid; **2** Looft den God der
goden; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. **3**
Looft den Heere der heren; want Zijn goedertierenheid is in
der eeuwigheid. **4** Dien, Die alleen grote wonderen doet;
want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. **5** Dien, die
de hemelen met verstand gemaakt heeft; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. **6** Dien, Die de aarde
op het water uitgespannen heeft; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. **7** Dien, Die de grote
lichten heeft gemaakt; want Zijn goedertierenheid is in der
eeuwigheid. **8** De zon tot heerschappij op den dag; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. **9** De maan en
sterren tot heerschappij in den nacht; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. **10** Dien, Die de
Egyptenaren geslagen heeft in hun eerstgeborenen; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.

11 En heeft Israel uit het midden van hen uitgebracht; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. **12** Met een
sterke hand, en met een uitgestrekte arm; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. **13** Dien, Die de
Schelfzee in delen deelde; want Zijn goedertierenheid is in
der eeuwigheid. **14** En voerde Israel door het midden van
dezelve; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.
15 Hij heeft Farao met zijn heir gestort in de Schelfzee; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. **16** Die Zijn volk
door de woestijn geleid heeft; want Zijn goedertierenheid is
in der eeuwigheid. **17** Die grote koningen geslagen heeft;
want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. **18** En heeft
heerlijke koningen gedood; want Zijn goedertierenheid is in
der eeuwigheid. **19** Sihon, den Amorietischen koning; want

Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. **20** En Og, den
koning van Basan; want Zijn goedertierenheid is in der
eeuwigheid. **21** En heeft hun land ten erve gegeven; want
Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid. **22** Ten erve aan
Zijn knecht Israel; want Zijn goedertierenheid is in der
eeuwigheid. **23** Die aan ons gedacht heeft in onze
nederigheid; want Zijn goedertierenheid is in der
eeuwigheid.

24 En Hij heeft ons onzen tegenpartijders ontrukt; want Zijn
goedertierenheid is in der eeuwigheid. **25** Die allen vlees
spijs geeft; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.
26 Looft den God des hemels; want Zijn goedertierenheid is
in der eeuwigheid.

Psalms 137

1 Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij, ook weenden
wij, als wij gedachten aan Sion. **2** Wij hebben onze harpen
gehangen aan de wilgen, die daarin zijn. **3** Als zij, die ons
aldaar gevangen hielden, de woorden eens lieds van ons
begeerden, en zij, die ons overhoop geworpen hadden,
vreugd, zeggende: Zingt ons een van de liederen Sions; **4**
Wij zeiden: Hoe zouden wij een lied des HEEREN zingen in
een vreemd land? **5** Indien ik u vergeet, o Jeruzalem! zo
vergete mijn rechterhand zichzelve! **6** Mijn tong kleve aan
mijn gehemelte, zo ik aan u niet gedenke, zo ik Jeruzalem
niet verheffe boven het hoogste mijner blijdschap! **7** HEERE!
gedenk aan de kinderen van Edom, aan den dag van
Jeruzalem; die daar zeiden: Ontbloot ze, ontbloot ze, tot
haar fondament toe!

8 O dochter van Babel! die verwoest zult worden,
welgelukzalig zal hij zijn, die u uw misdaad vergelden zal,
die gij aan ons misdaan hebt. **9** Welgelukzalig zal hij zijn,
die uw kinderkens grijpen, en aan de steenrots verpletteren
zal.

Psalms 138

1 Een psalm van David. Ik zal U loven met mijn gehele hart;
in de tegenwoordigheid der goden zal ik U psalmzingen. **2** Ik
zal mij nederbuigen naar het paleis Uwer heiligheid, en ik
zal Uw Naam loven, om Uw goedertierenheid en om Uw
waarheid; want Gij hebt vanwege Uw gansen Naam Uw
woord groot gemaakt. **3** Ten dage, als ik riep, zo hebt Gij mij
verhoord; Gij hebt mij versterkt met kracht in mijn ziel. **4**
Alle koningen der aarde zullen U, o HEERE! loven, wanneer
zij gehoord zullen hebben de redenen Uws monds. **5** En zij
zullen zingen van de wegen des HEEREN, want de
heerlijkheid des HEEREN is groot. **6** Want de HEERE is hoog,
nochtans ziet Hij den nederige aan, en den verhevene kent
Hij van verre.

7 Als ik wandel in het midden der benauwdheid, maakt Gij
mij levend; Uw hand strekt Gij uit tegen den toorn mijner
vijanden, en Uw rechterhand behoudt mij. **8** De HEERE zal
het voor mij voleinden; Uw goedertierenheid, HEERE! is in
eeuwigheid; en laat niet varen de werken Uwer handen.

Psalms 139

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester.
HEERE! Gij doorgrondt en kent mij. **2** Gij weet mijn zitten en
mijn opstaan; Gij verstaat van verre mijn gedachten. **3** Gij
omringt mijn gaan en mijn liggen; en Gij zijt al mijn wegen
gewend. **4** Als er nog geen woord op mijn tong is, zie, Heere!
Gij weet het alles. **5** Gij bezet mij van achteren en van
voren, en Gij zet Uw hand op mij. **6** De kennis is mij te
wonderbaar, zij is hoog, ik kan er niet bij. **7** Waar zou ik
heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor
Uw aangezicht?

8 Zo ik opvoer ten hemel, Gij zijt daar; of bedde ik mij in de
hel, zie, Gij zijt daar. **9** Nam ik vleugelen des dageraads,
woonde ik aan het uiterste der zee; **10** Ook daar zou Uw
hand mij geleiden, en Uw rechterhand zou mij houden. **11**
Indien ik zeide: De duisternis zal mij immers bedekken; dan
is de nacht een licht om mij. **12** Ook verduistert de
duisternis voor U niet; maar de nacht licht als de dag; de
duisternis is als het licht. **13** Want Gij bezit mijn nieren; Gij
hebt mij in mijner moeders buik bedekt. **14** Ik loof U, omdat
ik op een heel vreselijke wijze wonderbaarlijk gemaakt ben;
wonderlijk zijn Uw werken! ook weet het mijn ziel zeer wel.
15 Mijn gebeente was voor U niet verholen, als ik in het
verborgene gemaakt ben, en als een borduursel gewrocht
ben, in de nederste delen der aarde. **16** Uw ogen hebben
mijn ongevormden klomp gezien; en al deze dingen waren
in Uw boek geschreven, de dagen als zij geformeerd zouden
worden, toen nog geen van die was. **17** Daarom, hoe
kostelijk zijn mij, o God, Uw gedachten! hoe machtig veel
zijn haar sommen!

18 Zoude ik ze tellen? Harer is meer, dan des zands; word ik
wakker, zo ben ik nog bij U. **19** O God! dat Gij den
goddeloze ombracht! en gij, mannen des bloeds, wijkt van
mij! **20** Die van U schandelijk spreken, en Uw vijanden
ijdellijk verheffen. **21** Zou ik niet haten, HEERE! die U
haten? en verdriet hebben in degenen, die tegen U opstaan?
22 Ik haat hen met volkomen haat, tot vijanden zijn zij mij.
23 Doorgrond mij, o God! en ken mijn hart; beproef mij, en
ken mijn gedachten. **24** En zie, of bij mij een schadelijke
weg zij; en leid mij op den eeuwigen weg.

Psalms 140

1 Een psalm van David, voor den opperzangmeester. (140:2)
Red mij, HEERE! van den kwaden mens; behoed mij voor
den man alles gewelds; **2** (140:3) Die veel kwaads in het
hart denken, allen dag samenkomen om te oorlogen. **3**
(140:4) Zij scherpen hun tong, als een slang; heet
addervergift is onder hun lippen. Sela. **4** (140:5) Bewaar mij,
HEERE! van de handen des goddelozen; behoed mij van den
man alles gewelds; van hen, die mijn voeten denken weg te
stoten. **5** (140:6) De hovaardigen hebben mij een strik
verborgen, en koorden; zij hebben een net uitgespreid aan
de zijde des wegs; valstrikken hebben zij mij gezet. Sela. **6**
(140:7) Ik heb tot den HEERE gezegd: Gij zijt mijn God;
neem ter ore, o HEERE! de stem mijner smekingen. **7**
(140:8) HEERE, Heere, Sterkte mijns heils! Gij hebt mijn
hoofd bedekt ten dage der wapening. **8** (140:9) Geef,
HEERE! de begeerten des goddelozen niet; bevorder zijn
kwaad voornemen niet; zij zouden zich verheffen. Sela.

9 (140:10) Aangaande het hoofd dergenen, die mij
omringen, de overlast hunner lippen overdekke hen. **10**
(140:11) Vurige kolen moeten op hen geschud worden; Hij
doe hen vallen in het vuur, in diepe kuilen, dat zij niet weder
opstaan. **11** (140:12) Een man van kwade tong zal op de
aarde niet bevestigd worden; een boos man des gewelds,
dien zal men jagen, totdat hij geheel verdreven is. **12**
(140:13) Ik weet, dat de HEERE de rechtzaak des ellendigen,
en het recht der nooddruftigen zal uitvoeren. **13** (140:14)
Gewisselijk, de rechtvaardigen zullen Uw Naam loven; de
oprechten zullen voor Uw aangezicht blijven.

Psalms 141

1 Een psalm van David. HEERE! ik roep U aan, haast U tot
mij; neem mijn stem ter ore, als ik tot U roep. **2** Mijn gebed
worde gesteld als reukwerk voor Uw aangezicht, de
opheffing mijner handen als het avondoffer. **3** HEERE! zet
een wacht voor mijn mond, behoed de deur mijner lippen. **4**
Neig mijn hart niet tot een kwade zaak, om enigen handel in
goddeloosheid te handelen, met mannen, die
ongerechtigheid werken; en dat ik niet ete van hun
lekkernijen. **5** De rechtvaardige sla mij, het zal weldadigheid
zijn; en hij bestraffe mij, het zal olie des hoofds zijn, het zal
mijn hoofd niet breken; want nog zal ook mijn gebed voor
hen zijn in hun tegenspoeden.

6 Hun rechters zijn aan de zijde der steenrots vrijgelaten
geweest, en hebben gehoord mijn redenen, dat zij
aangenaam waren. **7** Onze beenderen zijn verstrooid aan
den mond des grafs, gelijk of iemand op de aarde iets
gekloofd en verdeeld had. **8** Doch op U zijn mijn ogen,
HEERE, Heere! op U betrouw ik, ontbloot mijn ziel niet. **9**
Bewaar mij voor het geweld des striks, dien zij mij gelegd
hebben, en voor de valstrikken van de werkers der
ongerechtigheid. **10** Dat de goddelozen elk in zijn garen
vallen, te zamen, totdat ik zal zijn voorbijgegaan.

Psalms 142

1 Een onderwijzing van David, een gebed, als hij in de
spelonk was. (142:2) Ik riep met mijn stem tot den HEERE;
ik smeekte tot den HEERE met mijn stem. **2** (142:3) Ik
stortte mijn klacht uit voor Zijn aangezicht; ik gaf te kennen
voor Zijn aangezicht mijn benauwdheid. **3** (142:4) Als mijn
geest in mij overstelpt was, zo hebt Gij mijn pad gekend. Zij
hebben mij een strik verborgen op den weg, dien ik gaan
zou. **4** (142:5) Ik zag uit ter rechterhand, en ziet, zo was er
niemand, die mij kende, er was geen ontvlieden voor mij;
niemand zorgde voor mijn ziel.

5 (142:6) Tot U riep ik, o HEERE! ik zeide: Gij zijt mijn
Toevlucht, mijn Deel in het land der levenden. **6** (142:7) Let
op mijn geschrei, want ik ben zeer uitgeteerd; red mij van
mijn vervolgers, want zij zijn machtiger dan ik. **7** (142:8)
Voer mijn ziel uit de gevangenis, om Uw Naam te loven; de
rechtvaardigen zullen mij omringen, wanneer Gij wel bij mij
zult gedaan hebben.

Psalms 143

1 Een psalm van David. O HEERE! hoor mijn gebed, neig de
oren tot mijn smekingen; verhoor mij naar Uw waarheid,
naar Uw gerechtigheid. **2** En ga niet in het gericht met Uw
knecht; want niemand, die leeft, zal voor Uw aangezicht
rechtvaardig zijn. **3** Want de vijand vervolgt mijn ziel, hij
vertreedt mijn leven ter aarde; hij legt mij in duisternissen,
als degenen, die over lang dood zijn. **4** Daarom wordt mijn
geest overstelpt in mij, mijn hart is verbaasd in het midden
van mij. **5** Ik gedenk aan de dagen van ouds; ik overleg al
Uw daden; ik spreek bij mijzelven van de werken Uwer
handen. **6** Ik breid mijn handen uit tot U; mijn ziel is voor U
als een dorstig land. Sela. **7** Verhoor mij haastelijk, HEERE!
mijn geest bezwijkt; verberg Uw aangezicht niet van mij,
want ik zou gelijk worden dengenen, die in den kuil dalen.

8 Doe mij Uw goedertierenheid in den morgenstond horen,
want ik betrouw op U; maak mij bekend den weg, dien ik te
gaan heb, want ik hef mijn ziel tot U op. **9** Red mij, HEERE!
van mijn vijanden; bij U schuil ik. **10** Leer mij Uw
welbehagen doen, want Gij zijt mijn God! Uw goede Geest
geleide mij in een effen land. **11** O HEERE! maak mij levend,
om Uws Naams wil; voer mijn ziel uit de benauwdheid, om
Uw gerechtigheid. **12** En roei mijn vijanden uit, om Uw
goedertierenheid, en breng hen om, allen, die mijn ziel
beangstigen; want ik ben Uw knecht.

Psalms 144

1 Een psalm van David. Gezegend zij de HEERE, mijn
Rotssteen, Die mijn handen onderwijst ten strijde, mijn
vingeren ten oorlog; **2** Mijn Goedertierenheid en mijn Burg,
mijn Hoog Vertrek en mijn Bevrijder voor mij, mijn Schild, en
op Wien ik mij betrouwe; Die mijn volk aan mij onderwerpt!
3 O HEERE! wat is de mens, dat Gij hem kent, het kind des
mensen, dat Gij het acht? **4** De mens is der ijdelheid gelijk;
zijn dagen zijn als een voorbijgaande schaduw. **5** Neig Uw
hemelen, HEERE! en daal neder; raak de bergen aan, dat zij
roken. **6** Bliksem bliksem, en verstrooi hen; zend Uw pijlen
uit, en verdoe hen. **7** Steek Uw handen van de hoogte uit;
ontzet mij, en ruk mij uit de grote wateren, uit de hand der
vreemden; **8** Welker mond leugen spreekt, en hun
rechterhand is een rechterhand der valsheid. **9** O God! ik zal
U een nieuw lied zingen; met de luit en het tiensnarig
instrument zal ik U psalmzingen.

10 Gij, Die den koningen overwinning geeft, Die Zijn knecht
David ontzet van het boze zwaard; **11** Ontzet mij en red mij
van de hand der vreemden, welker mond leugen spreekt, en
hun rechterhand is een rechterhand der valsheid; **12** Opdat
onze zonen zijn als planten, welke groot geworden zijn in
hun jeugd; onze dochters als hoekstenen, uitgehouwen naar
de gelijkenis van een paleis. **13** Dat onze winkelen vol
zijnde, den enen voorraad na den anderen uitgeven; dat
onze kudden bij duizenden werpen, ja, bij tienduizenden op
onze hoeven vermenigvuldigen. **14** Dat onze ossen wel
geladen zijn; dat geen inbreuk, noch uitval, noch gekrijs zij
op onze straten. **15** Welgelukzalig is het volk, dien het alzo
gaat; welgelukzalig, is het volk, wiens God de HEERE is.

Psalms 145

1 Een lofzang van David. Aleph. O mijn God, Gij Koning! ik
zal U verhogen, en Uw Naam loven in eeuwigheid en altoos.
2 Beth. Te allen dage zal ik U loven, en Uw Naam prijzen in
eeuwigheid en altoos. **3** Gimel. De HEERE is groot en zeer te
prijzen, en Zijn grootheid is ondoorgrondelijk. **4** Daleth.
Geslacht aan geslacht zal Uw werken roemen; en zij zullen
Uw mogendheden verkondigen. **5** He. Ik zal uitspreken de
heerlijkheid der eer Uwer majesteit, en Uw wonderlijke
daden. **6** Vau. En zij zullen vermelden de kracht Uwer
vreselijke daden; en Uw grootheid, die zal ik vertellen. **7**
Zain. Zij zullen de gedachtenis der grootheid Uwer goedheid
overvloediglijk uitstorten, en zij zullen Uw gerechtigheid
met gejuich verkondigen. **8** Cheth. Genadig en barmhartig is
de HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid. **9**
Teth. De HEERE is aan allen goed, en Zijn barmhartigheden
zijn over al Zijn werken. **10** Jod. Al Uw werken, HEERE, zullen
U loven, en Uw gunstgenoten zullen U zegenen.

11 Caph. Zij zullen de heerlijkheid Uws Koninkrijks
vermelden, en Uw mogendheid zullen zij uitspreken. **12**
Lamed. Om den mensenkinderen bekend te maken Zijn
mogendheden, en de eer der heerlijkheid Zijns Koninkrijks.
13 Mem. Uw Koninkrijk is een Koninkrijk van alle eeuwen, en
Uw heerschappij is in alle geslacht en geslacht. **14** Samech.
De HEERE ondersteunt allen, die vallen, en Hij richt op alle
gebogenen. **15** Ain. Aller ogen wachten op U; en Gij geeft
hun hun spijs te zijner tijd. **16** Pe. Gij doet Uw hand open, en
verzadigt al wat er leeft, naar Uw welbehagen. **17** Tsade. De
HEERE is rechtvaardig in al Zijn wegen, en goedertieren in al
Zijn werken. **18** Koph. De HEERE is nabij allen, die Hem
aanroepen, allen, die Hem aanroepen in der waarheid. **19**
Resch. Hij doet het welbehagen dergenen, die Hem vrezen,

en Hij hoort hun geroep, en verlost hen. **20** Schin. De HEERE
bewaart al degenen, die Hem liefhebben; maar Hij verdelgt
alle goddelozen. **21** Thau. Mijn mond zal den prijs des
HEEREN uitspreken, en alle vlees zal Zijn heiligen Naam
loven in der eeuwigheid en altoos.

Psalms 146

1 Hallelujah! O mijn ziel! prijs den HEERE. **2** Ik zal den
HEERE prijzen in mijn leven; ik zal mijn God psalmzingen,
terwijl ik nog ben. **3** Vertrouwt niet op prinsen, op des
mensen kind, bij hetwelk geen heil is. **4** Zijn geest gaat uit,
hij keert wederom tot zijn aarde; te dienzelfden dage
vergaan zijn aanslagen. **5** Welgelukzalig is hij, die den God
Jakobs tot zijn Hulp heeft, wiens verwachting op den HEERE,
zijn God is;

6 Die den hemel en de aarde gemaakt heeft, de zee en al
wat in dezelve is; Die trouwe houdt in der eeuwigheid. **7** Die
den verdrukte recht doet, Die den hongerige brood geeft; de
HEERE maakt de gevangenen los. **8** De HEERE opent de
ogen der blinden; de HEERE richt de gebogenen op; de
HEERE heeft de rechtvaardigen lief. **9** De HEERE bewaart de
vreemdelingen; Hij houdt den wees en de weduwe staande;
maar der goddelozen weg keert Hij om. **10** De HEERE zal in
eeuwigheid regeren; uw God, o Sion! is van geslacht tot
geslacht. Hallelujah!

Psalms 147

1 Looft den HEERE, want onzen God te psalmzingen is goed,
dewijl Hij liefelijk is; de lof is betamelijk. **2** De HEERE bouwt
Jeruzalem; Hij vergadert Israels verdrevenen. **3** Hij geneest
de gebrokenen van hart, en Hij verbindt hen in hun smarten.
4 Hij telt het getal der sterren; Hij noemt ze allen bij namen.
5 Onze Heere is groot en van veel kracht; Zijns verstands is
geen getal. **6** De HEERE houdt de zachtmoedigen staande;
de goddelozen vernedert Hij, tot de aarde toe. **7** Zingt den
HEERE bij beurte met dankzegging; psalmzingt onzen God
op de harp. **8** Die de hemelen met wolken bedekt, Die voor
de aarde regen bereidt; Die het gras op de bergen doet
uitspruiten; **9** Die het vee zijn voeder geeft; aan de jonge
raven, als zij roepen. **10** Hij heeft geen lust aan de sterkte
des paards; Hij heeft geen welgevallen aan de benen des
mans. **11** De HEERE heeft een welgevallen aan hen, die Hem
vrezen, die op Zijn goedertierenheid hopen. **12** O Jeruzalem!
roem den HEERE; o Sion! loof uw God.

13 Want Hij maakt de grendelen uwer poorten sterk; Hij
zegent uw kinderen binnen in u. **14** Die uw landpalen in
vrede stelt; Hij verzadigt u met het vette der tarwe. **15** Hij
zendt Zijn bevel op aarde; Zijn woord loopt zeer snel. **16** Hij
geeft sneeuw als wol; Hij strooit den rijm als as. **17** Hij werpt
Zijn ijs heen als stukken; wie zou bestaan voor Zijn koude?
18 Hij zendt Zijn woord, en doet ze smelten; Hij doet Zijn
wind waaien, de wateren vloeien henen. **19** Hij maakt Jakob
Zijn woorden bekend, Israel Zijn inzettingen en Zijn rechten.
20 Alzo heeft Hij geen volk gedaan; en Zijn rechten, die
kennen zij niet. Hallelujah!

Psalms 148

1 Hallelujah! Looft den HEERE uit de hemelen; looft Hem in
de hoogste plaatsen! **2** Looft Hem, al Zijn engelen! Looft
Hem, al Zijn heirscharen! **3** Looft Hem, zon en maan! Looft
Hem, alle gij lichtende sterren! **4** Looft Hem, gij hemelen der
hemelen! en gij wateren, die boven de hemelen zijt! **5** Dat
zij den Naam des HEEREN loven; want als Hij het beval, zo
werden zij geschapen. **6** En Hij heeft ze bevestigd voor
altoos in eeuwigheid; Hij heeft hun een orde gegeven, die
geen van hen zal overtreden. **7** Looft den HEERE, van de
aarde; gij walvissen en alle afgronden!

8 Vuur en hagel, sneeuw en damp; gij stormwind, die Zijn
woord doet! **9** Gij bergen en alle heuvelen; vruchtbomen en
alle cederbomen! **10** Het wild gedierte en alle vee; kruipend
gedierte en gevleugeld gevogelte! **11** Gij koningen der
aarde, en alle volken, gij vorsten, en alle rechters der aarde!
12 Jongelingen en ook maagden; gij ouden met de jongen!
13 Dat zij den Naam des HEEREN loven; want Zijn Naam
alleen is hoog verheven; Zijn majesteit is over de aarde en
den hemel. **14** En Hij heeft den hoorn Zijns volks verhoogd,
den roem al Zijner gunstgenoten, der kinderen Israels, des
volks, dat nabij Hem is. Hallelujah!

Psalms 149

1 Hallelujah! Zingt den HEERE een nieuw lied; Zijn lof zij in
de Gemeente Zijner gunstgenoten. **2** Dat Israel zich
verblijde in Dengene, Die hem gemaakt heeft; dat de
kinderen Sions zich verheugen over hun Koning. **3** Dat zij
Zijn Naam loven op de fluit; dat zij Hem psalmzingen op de
trommel en harp. **4** Want de HEERE heeft een welgevallen
aan Zijn volk; Hij zal de zachtmoedigen versieren met heil. **5**
Dat Zijn gunstgenoten van vreugde opspringen, om die eer;
dat zij juichen op hun legers. **6** De verheffingen Gods zullen
in hun keel zijn; en een tweesnijdend zwaard in hun hand;

7 Om wraak te doen over de heidenen, en bestraffingen over
de volken; **8** Om hun koningen te binden met ketenen, en
hun achtbaren met ijzeren boeien; **9** Om het beschreven
recht over hen te doen. Dit zal de heerlijkheid van al Zijn
gunstgenoten zijn. Hallelujah!

Psalms 150

1 Hallelujah! Looft God in Zijn heiligdom; looft Hem in het
uitspansel Zijner sterkte! **2** Looft Hem vanwege Zijn
mogendheden; looft Hem naar de menigvuldigheid Zijner
grootheid! **3** Looft Hem met geklank der bazuin; looft Hem
met de luit en met de harp! **4** Looft Hem met de trommel en
fluit; looft Hem met snarenspel en orgel! **5** Looft Hem met
hel klinkende cimbalen; looft Hem met cimbalen van
vreugdegeluid! **6** Alles, wat adem heeft, love den HEERE!
Hallelujah!

Proverbs

Proverbs 1

1 De spreuken van Salomo, den zoon van David, den koning van Israel, **2** Om wijsheid en tucht te weten; om te verstaan redenen des verstands; **3** Om aan te nemen onderwijs van goed verstand, gerechtigheid, en recht, en billijkheden; **4** Om den slechten kloekzinnigheid te geven, den jongeling wetenschap en bedachtzaamheid. **5** Die wijs is, zal horen, en zal in lere toenemen; en die verstandig is, zal wijzen raad bekomen; **6** Om te verstaan een spreuk en de uitlegging, de woorden der wijzen en hun raadselen. **7** De vrees des HEEREN is het beginsel der wetenschap; de dwazen verachten wijsheid en tucht.

8 Mijn zoon! hoor de tucht uws vaders, en verlaat de leer uwer moeder niet; **9** Want zij zullen uw hoofd een aangenaam toevoegsel zijn, en ketenen aan uw hals. **10** Mijn zoon! indien de zondaars u aanlokken, bewillig niet;

11 Indien zij zeggen: Ga met ons, laat ons loeren op bloed, ons versteken tegen den onschuldige, zonder oorzaak; **12** Laat ons hen levend verslinden, als het graf; ja, geheel en al, gelijk die in den kuil nederdalen; **13** Alle kostelijk goed zullen wij vinden, onze huizen zullen wij met roof vullen. **14** Gij zult uw lot midden onder ons werpen; wij zullen allen een buidel hebben. **15** Mijn zoon! wandel niet met hen op den weg; weer uw voet van hun pad. **16** Want hun voeten lopen ten boze; en zij haasten zich om bloed te storten. **17** Zekerlijk, het net wordt tevergeefs gespreid voor de ogen van allerlei gevogelte; **18** En deze loeren op hun eigen bloed, en versteken zich tegen hun zielen. **19** Zo zijn de paden van een iegelijk, die gierigheid pleegt; zij zal de ziel van haar meester vangen. **20** De opperste Wijsheid roept overluid daarbuiten; Zij verheft Haar stem op de straten.

21 Zij roept in het voorste der woelingen; aan de deuren der
poorten spreekt Zij Haar redenen in de stad; **22** Gij
slechten! hoe lang zult gij de slechtigheid beminnen, en de
spotters voor zich de spotternij begeren, en de zotten
wetenschap haten? **23** Keert u tot Mijn bestraffing; ziet, Ik
zal Mijn Geest ulieden overvloediglijk uitstorten; Ik zal Mijn
woorden u bekend maken. **24** Dewijl Ik geroepen heb, en
gijlieden geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb, en er
niemand was, die opmerkte;

25 En gij al Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffing niet
gewild hebt; **26** Zo zal Ik ook in ulieder verderf lachen; Ik zal
spotten, wanneer uw vreze komt. **27** Wanneer uw vreze
komt gelijk een verwoesting, en uw verderf aankomt als een
wervelwind; wanneer u benauwdheid en angst overkomt; **28**
Dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; zij
zullen Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden; **29**
Daarom, dat zij de wetenschap gehaat hebben, en de vreze
des HEEREN niet hebben verkoren. **30** Zij hebben in Mijn
raad niet bewilligd; al Mijn bestraffingen hebben zij
versmaad; **31** Zo zullen zij eten van de vrucht van hun weg,
en zich verzadigen met hun raadslagen. **32** Want de
afkering der slechten zal hen doden, en de voorspoed der
zotten zal hen verderven. **33** Maar die naar Mij hoort, zal
zeker wonen, en hij zal gerust zijn van de vreze des kwaads.

Proverbs 2

1 Mijn zoon! zo gij mijn redenen aanneemt, en mijn geboden
bij u weglegt; **2** Om uw oren naar wijsheid te doen
opmerken; zo gij uw hart tot verstandigheid neigt; **3** Ja, zo
gij tot het verstand roept, uw stem verheft tot de
verstandigheid; **4** Zo gij haar zoekt als zilver, en naspeurt
als verborgen schatten; **5** Dan zult gij de vreze des HEEREN
verstaan, en zult de kennis van God vinden. **6** Want de
HEERE geeft wijsheid; uit Zijn mond komt kennis en
verstand. **7** Hij legt weg voor de oprechten een bestendig
wezen; Hij is een Schild dengenen, die oprechtelijk
wandelen; **8** Opdat zij de paden des rechts houden; en Hij
zal den weg Zijner gunstgenoten bewaren. **9** Dan zult gij
verstaan gerechtigheid, en recht, en billijkheden, en alle
goed pad. **10** Als de wijsheid in uw hart zal gekomen zijn, en
de wetenschap voor uw ziel zal liefelijk zijn;

11 Zo zal de bedachtzaamheid over u de wacht houden, de
verstandigheid zal u behoeden; **12** Om u te redden van den
kwaden weg, van den man, die verkeerdheden spreekt; **13**
Van degenen, die de paden der oprechtheid verlaten, om te
gaan in de wegen der duisternis; **14** Die blijde zijn in het
kwaad doen, zich verheugen in de verkeerdheden des
kwaden; **15** Welker paden verkeerd zijn, en afwijkende in
hun sporen; **16** Om u te redden van de vreemde vrouw, van
de onbekende, die met haar redenen vleit; **17** Die den
leidsman harer jonkheid verlaat, en het verbond haars Gods
vergeet; **18** Want haar huis helt naar den dood, en haar
paden naar de overledenen. **19** Allen die tot haar ingaan,
zullen niet wederkomen, en zullen de paden des levens niet
aantreffen; **20** Opdat gij wandelt op den weg der goeden, en
houdt de paden der rechtvaardigen. **21** Want de vromen
zullen de aarde bewonen, en de oprechten zullen daarin

overblijven; **22** Maar de goddelozen zullen van de aarde uitgeroeid worden, en de trouwelozen zullen er van uitgerukt worden.

Proverbs 3

1 Mijn zoon! vergeet mijn wet niet, maar uw hart beware
mijn geboden. **2** Want langheid van dagen, en jaren van
leven, en vrede zullen zij u vermeerderen. **3** Dat de
goedertierenheid en de trouw u niet verlaten; bind ze aan
uw hals, schrijf zij op de tafel uws harten. **4** En vind gunst en
goed verstand, in de ogen Gods en der mensen. **5** Vertrouw
op den HEERE met uw ganse hart, en steun op uw verstand
niet.

6 Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht
maken. **7** Zijt niet wijs in uw ogen; vrees den HEERE, en wijk
van het kwade.

8 Het zal een medicijn voor uw navel zijn, en een
bevochtiging voor uw beenderen. **9** Vereer den HEERE van
uw goed, en van de eerstelingen al uwer inkomsten; **10** Zo
zullen uw schuren met overvloed vervuld worden, en uw
perskuipen van most overlopen. **11** Mijn zoon! verwerp de
tucht des HEEREN niet, en wees niet verdrietig over Zijn
kastijding;

12 Want de HEERE kastijdt dengene, dien Hij liefheeft, ja,
gelijk een vader den zoon, in denwelken hij een welbehagen
heeft. **13** Welgelukzalig is de mens, die wijsheid vindt, en de
mens, die verstandigheid voortbrengt!

14 Want haar koophandel is beter dan de koophandel van
zilver, en haar inkomst dan het uitgegraven goud. **15** Zij is
kostelijker dan robijnen; en al wat u lusten mag, is met haar
niet te vergelijken. **16** Langheid der dagen is in haar
rechterhand, in haar linkerhand rijkdom en eer. **17** Haar
wegen zijn wegen der liefelijkheid, en al haar paden vrede.
18 Zij is een boom des levens dengenen, die ze aangrijpen,

en elkeen, die ze vast houdt, wordt gelukzalig. **19** De HEERE heeft de aarde door wijsheid gegrond, de hemelen door verstandigheid bereid. **20** Door Zijn wetenschap zijn de afgronden gekloofd, en de wolken druipen dauw. **21** Mijn zoon! laat ze niet afwijken van uw ogen; bewaar de bestendige wijsheid en bedachtzaamheid.

22 Want zij zullen het leven voor uw ziel zijn, en een aangenaamheid voor uw hals. **23** Dan zult gij uw weg zeker wandelen, en gij zult uw voet niet stoten. **24** Zo gij nederligt, zult gij niet schrikken; maar gij zult nederliggen en uw slaap zal zoet wezen. **25** Vrees niet voor haastigen schrik, noch voor de verwoesting der goddelozen, als zij komt. **26** Want de HEERE zal met uw hoop wezen, en Hij zal uw voet bewaren van gevangen te worden. **27** Onthoud het goed van zijn meesters niet, als het in het vermogen uwer hand is te doen.

28 Zeg niet tot uw naaste: Ga heen, en kom weder, en morgen zal ik geven, dewijl het bij u is. **29** Smeed geen kwaad tegen uw naaste, aangezien hij met vertrouwen bij u woont. **30** Twist met een mens niet zonder oorzaak, zo hij u geen kwaad gedaan heeft.

31 Zijt niet nijdig over een man des gewelds, en verkies geen van zijn wegen.

32 Want de afwijker is den HEERE een gruwel; maar Zijn verborgenheid is met den oprechte. **33** De vloek des HEEREN is in het huis des goddelozen; maar de woning der rechtvaardigen zal Hij zegenen.

34 Zekerlijk, de spotters zal Hij bespotten, maar den zachtmoedigen zal Hij genade geven. **35** De wijzen zullen eer beerven; maar elk een der zotten neemt schande op zich.

Proverbs 4

1 Hoort, gij kinderen! de tucht des vaders, en merkt op, om
verstand te weten. **2** Dewijl ik ulieden goede leer geve,
verlaat mijn wet niet. **3** Want ik was mijns vaders zoon,
teder, en een enige voor het aangezicht mijner moeder. **4** Hij
nu leerde mij, en zeide tot mij: Uw hart houde mijn woorden
vast, onderhoud mijn geboden, en leef. **5** Verkrijg wijsheid,
verkrijg verstand; vergeet niet, en wijk niet van de redenen
mijns monds. **6** Verlaat ze niet, en zij zal u behoeden; heb ze
lief, en zij zal u bewaren. **7** De wijsheid is het voornaamste;
verkrijg dan wijsheid, en verkrijg verstand met al uw
bezitting. **8** Verhef ze, en zij zal u verhogen; zij zal u
vereren, als gij haar omhelzen zult. **9** Zij zal uw hoofd een
aangenaam toevoegsel geven, een sierlijke kroon zal zij u
leveren. **10** Hoor, mijn zoon! en neem mijn redenen aan, en
de jaren des levens zullen u vermenigvuldigd worden. **11** Ik
onderwijs u in den weg der wijsheid; ik doe u treden in de
rechte sporen. **12** In uw gaan zal uw tred niet benauwd
worden, en indien gij loopt, zult gij niet struikelen. **13** Grijp
de tucht aan, laat niet af; bewaar ze, want zij is uw leven. **14**
Kom niet op het pad der goddelozen, en treed niet op den
weg der bozen.

15 Verwerp dien, ga er niet door; wijk er van, en ga voorbij.
16 Want zij slapen niet, zo zij geen kwaad gedaan hebben;
en hun slaap wordt weggenomen, zo zij niet iemand hebben
doen struikelen. **17** Want zij eten brood der goddeloosheid,
en drinken wijn van enkel geweld. **18** Maar het pad der
rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande en
lichtende tot den vollen dag toe. **19** De weg der goddelozen
is als donkerheid, zij weten niet, waarover zij struikelen
zullen. **20** Mijn zoon! merk op mijn woorden, neig uw oor tot
mijn redenen.

21 Laat ze niet wijken van uw ogen, behoud ze in het
midden uws harten. **22** Want zij zijn het leven dengenen,
die ze vinden, en een medicijn voor hun gehele vlees. **23**
Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit
zijn de uitgangen des levens.

24 Doe de verkeerdheid des monds van u weg, en doe de
verdraaidheid der lippen verre van u. **25** Laat uw ogen
rechtuit zien, en uw oogleden zich recht voor u heen
houden. **26** Weeg den gang uws voets, en laat al uw wegen
wel gevestigd zijn. **27** Wijk niet ter rechter hand of ter
linkerhand, wend uw voet af van het kwade.

Proverbs 5

1 Mijn zoon! merk op mijn wijsheid, neig uw oor tot mijn
verstand; **2** Opdat gij alle bedachtzaamheid behoudt, en uw
lippen wetenschap bewaren. **3** Want de lippen der vreemde
vrouw druppen honigzeem, en haar gehemelte is gladder
dan olie.

4 Maar het laatste van haar is bitter als alsem, scherp als
een tweesnijdend zwaard. **5** Haar voeten dalen naar den
dood, haar treden houden de hel vast. **6** Opdat gij het pad
des levens niet zoudt wegen, zijn haar gangen ongestadig,
dat gij het niet merkt. **7** Nu dan, gij kinderen! hoort naar mij,
en wijkt niet van de redenen mijns monds. **8** Maak uw weg
verre van haar, en nader niet tot de deur van haar huis; **9**
Opdat gij anderen uw eer niet geeft, en uw jaren den wrede;
10 Opdat de vreemden zich niet verzadigen van uw
vermogen, en al uw smartelijke arbeid niet kome in het huis
des onbekenden; **11** En gij in uw laatste brult, als uw vlees,
en uw lijf verteerd is; **12** En zegt: Hoe heb ik de tucht
gehaat, en mijn hart de bestraffing versmaad! **13** En heb
niet gehoord naar de stem mijner onderwijzers, noch mijn
oren geneigd tot mijn leraars! **14** Ik ben bijna in alle kwaad
geweest, in het midden der gemeente en der vergadering!
15 Drink water uit uw bak, en vloeden uit het midden van
uw bornput;

16 Laat uw fonteinen zich buiten verspreiden, en de
waterbeken op de straten; **17** Laat ze de uwe alleen zijn, en
van geen vreemde met u. **18** Uw springader zij gezegend;
en verblijd u vanwege de huisvrouw uwer jeugd; **19** Een
zeer liefelijke hinde, en een aangenaam steengeitje; laat u
haar borsten te allen tijd dronken maken; dool steeds in
haar liefde. **20** En waarom zoudt gij, mijn zoon, in een

vreemde dolen, en den schoot der onbekende omvangen?
21 Want eens iegelijks wegen zijn voor de ogen des
HEEREN, en Hij weegt al zijne gangen. **22** Den goddeloze
zullen zijn ongerechtigheden vangen, en met de banden
zijner zonden zal hij vastgehouden worden.

23 Hij zal sterven, omdat hij zonder tucht geweest is, en in
de grootheid zijner dwaasheid zal hij verdwalen.

Proverbs 6

1 Mijn zoon! zo gij voor uw naaste borg geworden zijt, voor
een vreemde uw hand toegeklapt hebt; **2** Gij zijt verstrikt
met de redenen uws monds; gij zijt gevangen met de
redenen uws monds. **3** Doe nu dit, mijn zoon! en red u,
dewijl gij in de hand uws naasten gekomen zijt; ga,
onderwerp uzelven, en sterk uw naaste. **4** Laat uw ogen
geen slaap toe, noch uw oogleden sluimering; **5** Red u, als
een ree uit de hand des jagers, en als een vogel uit de hand
des vogelvangers. **6** Ga tot de mier, gij luiaard! zie haar
wegen, en word wijs;

7 Dewelke, geen overste, ambtman noch heerser hebbende,
8 Haar brood bereidt in den zomer, haar spijs vergadert in
den oogst. **9** Hoe lang zult gij, luiaard, nederliggen?
Wanneer zult gij van uw slaap opstaan? **10** Een weinig
slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens, al
nederliggende; **11** Zo zal uw armoede u overkomen als een
wandelaar, en uw gebrek als een gewapend man. **12** Een
Belialsmens, een ondeugdzaam man gaat met verkeerdheid
des monds om;

13 Wenkt met zijn ogen, spreekt met zijn voeten, leert met
zijn vingeren; **14** In zijn hart zijn verkeerdheden, hij smeedt
te aller tijd kwaad; hij werpt twisten in. **15** Daarom zal zijn
verderf haastelijk komen; hij zal schielijk verbroken worden,
dat er geen genezen aan zij. **16** Deze zes haat de HEERE; ja,
zeven zijn Zijn ziel een gruwel:

17 Hoge ogen, een valse tong, en handen, die onschuldig
bloed vergieten; **18** Een hart, dat ondeugdzame gedachten
smeedt; voeten, die zich haasten, om tot kwaad te lopen; **19**
Een vals getuige, die leugenen blaast; en die tussen

broederen krakelen inwerpt. **20** Mijn zoon, bewaar het
gebod uws vaders, en verlaat de wet uwer moeder niet.

21 Bind ze steeds aan uw hart, hecht ze aan uw hals. **22** Als
gij wandelt, zal dat u geleiden; als gij nederligt, zal het over
u de wacht houden; als gij wakker wordt, zal hetzelve met u
spreken. **23** Want het gebod is een lamp, en de wet is een
licht, en de bestraffingen der tucht zijn de weg des levens;
24 Om u te bewaren voor de kwade vrouw, voor het gevlei
der vreemde tong. **25** Begeer haar schoonheid niet in uw
hart, en laat ze u niet vangen met haar oogleden. **26** Want
door een vrouw, die een hoer is, komt men tot een stuk
broods; en eens mans huisvrouw jaagt de kostelijke ziel. **27**
Zal iemand vuur in zijn boezem nemen, dat zijn klederen
niet verbrand worden? **28** Zal iemand op kolen gaan, dat
zijn voeten niet branden? **29** Alzo die tot zijns naasten
huisvrouw ingaat; al wie haar aanroert, zal niet onschuldig
gehouden worden. **30** Men doet een dief geen verachting
aan, als hij steelt om zijn ziel te vullen, dewijl hij honger
heeft; **31** En gevonden zijnde, vergeldt hij het zevenvoudig;
hij geeft al het goed van zijn huis. **32** Maar die met een
vrouw overspel doet, is verstandeloos; hij verderft zijn ziel,
die dat doet; **33** Plage en schande zal hij vinden, en zijn
smaad zal niet uitgewist worden. **34** Want jaloersheid is een
grimmigheid des mans; en in den dag der wraak zal hij niet
verschonen. **35** Hij zal geen verzoening aannemen; en hij
zal niet bewilligen, ofschoon gij het geschenk vergroot.

Proverbs 7

1 Mijn zoon, bewaar mijn redenen, en leg mijn geboden bij u
weg. **2** Bewaar mijn geboden, en leef, en mijn wet als den
appel uwer ogen. **3** Bind ze aan uw vingeren, schrijf ze op de
tafels uws harten. **4** Zeg tot de wijsheid: Gij zijt mijn zuster;
en heet het verstand uw bloedvriend; **5** Opdat zij u bewaren
voor een vreemde vrouw, voor de onbekende, die met haar
redenen vleit. **6** Want door het venster van mijn huis, door
mijn tralie keek ik uit;

7 En ik zag onder de slechten; ik merkte onder de jonge
gezellen een verstandelozen jongeling; **8** Voorbijgaande op
de straat, nevens haar hoek, en hij trad op den weg van haar
huis. **9** In de schemering, in den avond des daags, in den
zwarten nacht en de donkerheid; **10** En ziet, een vrouw
ontmoette hem in hoerenversiersel, en met het hart op haar
hoede; **11** Deze was woelachtig en wederstrevig, haar
voeten bleven in haar huis niet; **12** Nu buiten, dan op de
straten zijnde, en bij alle hoeken loerende; **13** En zij greep
hem aan, en kuste hem; zij sterkte haar aangezicht, en
zeide tot hem: **14** Dankoffers zijn bij mij, ik heb heden mijn
geloften betaald; **15** Daarom ben ik uitgegaan u tegemoet,
om uw aangezicht naarstiglijk te zoeken, en ik heb u
gevonden. **16** Ik heb mijn bedstede met tapijtsieraad
toegemaakt, met uitgehouwen werken, met fijn linnen van
Egypte; **17** Ik heb mijn leger met mirre, aloe en kaneel
welriekende gemaakt; **18** Kom, laat ons dronken worden van
minnen tot den morgen toe; laat ons ons vrolijk maken in
grote liefde. **19** Want de man is niet in zijn huis, hij is een
verren weg getogen; **20** Hij heeft een bundel gelds in zijn
hand genomen; ten bestemden dage zal hij naar zijn huis
komen. **21** Zij bewoog hem door de veelheid van haar
onderricht, zij dreef hem aan door het gevlei harer lippen.

22 Hij ging haar straks achterna, gelijk een os ter slachting
gaat, en gelijk een dwaas tot de tuchtiging der boeien. **23**
Totdat hem de pijl zijn lever doorsneed; gelijk een vogel zich
haast naar den strik, en niet weet, dat dezelve tegen zijn
leven is. **24** Nu dan, kinderen, hoort naar mij, en luistert
naar de redenen mijns monds.

25 Laat uw hart tot haar wegen niet wijken, dwaalt niet op
haar paden. **26** Want zij heeft veel gewonden nedergeveld,
en al haar gedoden zijn machtig vele. **27** Haar huis zijn
wegen des grafs, dalende naar de binnenkameren des
doods.

Proverbs 8

1 Roept de Wijsheid niet, en verheft niet de Verstandigheid
Haar stem? **2** Op de spits der hoge plaatsen, aan den weg,
ter plaatse, waar paden zijn, staat Zij; **3** Aan de zijde der
poorten, voor aan de stad, aan den ingang der deuren roept
Zij overluid: **4** Tot u, o mannen! roep Ik, en Mijn stem is tot
de mensenkinderen. **5** Gij slechten! verstaat
kloekzinnigheid, en gij zotten! verstaat met het hart. **6**
Hoort, want ik zal vorstelijke dingen spreken, en de opening
Mijner lippen zal enkel billijkheid zijn. **7** Want Mijn
gehemelte zal de waarheid bedachtelijk uitspreken, en de
goddeloosheid is Mijn lippen een gruwel. **8** Al de redenen
Mijns monds zijn in gerechtigheid; er is niets verdraaids,
noch verkeerds in. **9** Zij zijn alle recht voor dengene, die
verstandig is, en rechtmatig voor degenen, die wetenschap
vinden. **10** Neemt Mijn tucht aan, en niet zilver, en
wetenschap, meer dan het uitgelezen uitgegraven goud. **11**
Want wijsheid is beter dan robijnen, en al wat men begeren
mag, is met haar niet te vergelijken. **12** Ik, Wijsheid, woon
bij de kloekzinnigheid, en vinde de kennis van alle
bedachtzaamheid.

13 De vreze des HEEREN is, te haten het kwade, de
hovaardigheid, en den hoogmoed, en den kwaden weg; Ik
haat ook den mond der verkeerdheden. **14** Raad en het
wezen zijn Mijne; Ik ben het Verstand, Mijne is de Sterkte.
15 Door Mij regeren de koningen, en de vorsten stellen
gerechtigheid. **16** Door Mij heersen de heersers, en de
prinsen, al de rechters der aarde. **17** Ik heb lief, die Mij
liefhebben; en die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden. **18**
Rijkdom en eer is bij Mij, duurachtig goed en gerechtigheid.
19 Mijn vrucht is beter dan uitgegraven goud, en dan dicht
goud; en Mijn inkomen dan uitgelezen zilver. **20** Ik doe

wandelen op den weg der gerechtigheid, in het midden van
de paden des rechts; **21** Opdat Ik Mijn liefhebbers doe
beerven dat bestendig is, en Ik zal hun schatkameren
vervullen. **22** De HEERE bezat Mij in het beginsel Zijns
wegs, voor Zijn werken, van toen aan.

23 Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest; van den
aanvang, van de oudheden der aarde aan. **24** Ik was
geboren, als de afgronden nog niet waren, als nog geen
fonteinen waren, zwaar van water; **25** Aleer de bergen
ingevest waren, voor de heuvelen was Ik geboren. **26** Hij
had de aarde nog niet gemaakt, noch de velden, noch de
aanvang van de stofjes der wereld. **27** Toen Hij de hemelen
bereidde, was Ik daar; toen Hij een cirkel over het vlakke des
afgronds beschreef; **28** Toen Hij de opperwolken van boven
vestigde; toen Hij de fonteinen des afgronds vastmaakte; **29**
Toen Hij der zee haar perk zette, opdat de wateren Zijn
bevel niet zouden overtreden; toen Hij de grondvesten der
aarde stelde; **30** Toen was Ik een voedsterling bij Hem, en Ik
was dagelijks Zijn vermakingen, te aller tijd voor Zijn
aangezicht spelende; **31** Spelende in de wereld Zijns
aardrijks, en Mijn vermakingen zijn met de mensenkinderen.
32 Nu dan, kinderen! hoort naar Mij; want welgelukzalig zijn
zij, die Mijn wegen bewaren.

33 Hoort de tucht, en wordt wijs, en verwerpt die niet. **34**
Welgelukzalig is de mens, die naar Mij hoort, dagelijks
wakende aan Mijn poorten, waarnemende de posten Mijner
deuren. **35** Want die Mij vindt, vindt het leven, en trekt een
welgevallen van den HEERE. **36** Maar die tegen Mij zondigt,
doet zijn ziel geweld aan; allen, die Mij haten, hebben den
dood lief.

Proverbs 9

1 De opperste Wijsheid heeft Haar huis gebouwd; Zij heeft
Haar zeven pilaren gehouwen. **2** Zij heeft Haar slachtvee
geslacht. Zij heeft Haar wijn gemengd; ook heeft Zij Haar
tafel toegericht. **3** Zij heeft Haar dienstmaagden
uitgezonden; Zij nodigt op de tinnen van de hoogten der
stad: **4** Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts! Tot de
verstandeloze zegt Zij: **5** Komt, eet van Mijn brood, en drinkt
van den wijn, dien Ik gemengd heb. **6** Verlaat de
slechtigheden, en leeft; en treedt in den weg des verstands.
7 Wie den spotter tuchtigt, behaalt zich schande; en die den
goddeloze bestraft, zijn schandvlek. **8** Bestraf den spotter
niet, opdat hij u niet hate; bestraf den wijze, en hij zal u
liefhebben. **9** Leer den wijze, zo zal hij nog wijzer worden;
onderwijs den rechtvaardige, zo zal hij in leer toenemen. **10**
De vreze des HEEREN is het beginsel der wijsheid, en de
wetenschap der heiligen is verstand. **11** Want door Mij
zullen uw dagen vermenigvuldigen, en de jaren des levens
zullen u toegedaan worden. **12** Indien gij wijs zijt, gij zijt
wijs voor uzelven; en zijt gij een spotter, gij zult het alleen
dragen. **13** Een zotte vrouw is woelachtig, de slechtigheid
zelve, en weet niet met al.

14 En zij zit aan de deur van haar huis, op een stoel, op de
hoge plaatsen der stad; **15** Om te roepen degenen, die op
den weg voorbijgaan, die hun paden recht maken,
zeggende: **16** Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts; en tot
den verstandeloze zegt zij: **17** De gestolen wateren zijn
zoet, en het verborgen brood is liefelijk. **18** Maar hij weet
niet, dat aldaar doden zijn; haar genoden zijn in de diepten
der hel.

Proverbs 10

1 De spreuken van Salomo. Een wijs zoon verblijdt den
vader; maar een zot zoon is zijner moeder droefheid. **2**
Schatten der goddeloosheid doen geen nut; maar de
gerechtigheid redt van den dood.

3 De HEERE laat de ziel des rechtvaardigen niet hongeren;
maar de have der goddelozen stoot Hij weg. **4** Die met een
bedriegelijke hand werkt, wordt arm; maar de hand der
vlijtigen maakt rijk. **5** Die in den zomer vergadert, is een
verstandig zoon; maar die in den oogst vast slaapt, is een
zoon die beschaamd maakt. **6** Zegeningen zijn op het hoofd
des rechtvaardigen; maar het geweld bedekt den mond der
goddelozen. **7** De gedachtenis des rechtvaardigen zal tot
zegening zijn; maar de naam der goddelozen zal verrotten.
8 Die wijs van hart is, neemt de geboden aan; maar die
dwaas is van lippen, zal omgeworpen worden. **9** Die in
oprechtheid wandelt, wandelt zeker; maar die zijn wegen
verkeert, zal bekend worden. **10** Die met het oog wenkt,
richt smart aan; en een dwaas van lippen zal omgeworpen
worden. **11** De mond des rechtvaardigen is een springader
des levens; maar het geweld bedekt den mond der
goddelozen. **12** Haat verwekt krakelen; maar de liefde dekt
alle overtredingen toe. **13** In de lippen des verstandigen
wordt wijsheid gevonden; maar op den rug des
verstandelozen de roede. **14** De wijzen leggen wetenschap
weg; maar den mond des dwazen is de verstoring nabij. **15**
Des rijken goed is een stad zijner sterkte; de armoede der
geringen is hun verstoring. **16** Het werk des rechtvaardigen
is ten leven; de inkomst des goddelozen is ter zonde. **17** Het
pad tot het leven is desgenen die de tucht bewaart; maar
die de bestraffing verlaat, doet dwalen. **18** Die den haat
bedekt, is van valse lippen, en die een kwaad gerucht

voortbrengt, is een zot. **19** In de veelheid der woorden
ontbreekt de overtreding niet; maar die zijn lippen
weerhoudt, is kloek verstandig. **20** De tong des
rechtvaardigen is uitgelezen zilver; het hart der goddelozen
is weinig waard.

21 De lippen des rechtvaardigen voeden er velen; maar de
dwazen sterven door gebrek van verstand. **22** De zegen des
HEEREN, die maakt rijk; en Hij voegt er geen smart bij. **23**
Het is voor den zot als spel schandelijkheid te doen; maar
voor een man van verstand, wijsheid te plegen. **24** De vreze
des goddelozen, die zal hem overkomen; maar de begeerte
der rechtvaardigen zal God geven.

25 Gelijk een wervelwind voorbijgaat, alzo is de goddeloze
niet meer; maar de rechtvaardige is een eeuwige grondvest.
26 Gelijk edik den tanden, en gelijk rook den ogen is, zo is
de luie dengenen, die hem uitzenden. **27** De vreze des
HEEREN vermeerdert de dagen; maar de jaren der
goddelozen worden verkort.

28 De hoop der rechtvaardigen is blijdschap; maar de
verwachting der goddelozen zal vergaan. **29** De weg des
HEEREN is voor den oprechte sterkte; maar voor de werkers
der ongerechtigheid verstoring.

30 De rechtvaardige zal in eeuwigheid niet bewogen
worden; maar de goddelozen zullen de aarde niet bewonen.
31 De mond des rechtvaardigen brengt overvloediglijk
wijsheid voort; maar de tong der verkeerdheden zal
uitgeroeid worden.

32 De lippen des rechtvaardigen weten wat welgevallig is;
maar de mond der goddelozen enkel verkeerdheid.

Proverbs 11

1 Een bedriegelijke weegschaal is den HEERE een gruwel;
maar een volkomen weegsteen is Zijn welgevallen. **2** Als de
hovaardigheid komt, zal de schande ook komen; maar met
de ootmoedigen is wijsheid. **3** De oprechtheid der oprechten
leidt hen; maar de verkeerdheden der trouwelozen verstoort
hen. **4** Goed doet geen nut ten dage der verbolgenheid;
maar de gerechtigheid redt van den dood. **5** De
gerechtigheid des oprechten maakt zijn weg recht; maar de
goddeloze valt door zijn goddeloosheid.

6 De gerechtigheid der vromen zal hen redden; maar de
trouwelozen worden gevangen in hun verkeerdheid. **7** Als de
goddeloze mens sterft, vergaat zijn verwachting; zelfs is de
allersterkste hoop vergaan. **8** De rechtvaardige wordt uit
benauwdheid bevrijd; en de goddeloze komt in zijn plaats. **9**
De huichelaar verderft zijn naaste door den mond; maar
door wetenschap worden de rechtvaardigen bevrijd. **10** Een
stad springt op van vreugde over het welvaren der
rechtvaardigen; en als de goddelozen vergaan, is er gejuich.

11 Door den zegen der oprechten wordt een stad verheven;
maar door den mond der goddelozen wordt zij verbroken. **12**
Die verstandeloos is, veracht zijn naaste; maar een man van
groot verstand zwijgt stil.

13 Die als een achterklapper wandelt, openbaart het
heimelijke; maar die getrouw is van geest, bedekt de zaak.
14 Als er geen wijze raadslagen zijn, vervalt het volk; maar
de behoudenis is in de veelheid der raadslieden. **15** Als
iemand voor een vreemde borg geworden is, hij zal zekerlijk
verbroken worden; maar wie degenen haat, die in de hand
klappen, is zeker. **16** Een aangename huisvrouw houdt de
eer vast, gelijk de geweldigen den rijkdom vasthouden. **17**

Een goedertieren mens doet zijn ziel wel; maar die wreed is,
beroert zijn vlees. **18** De goddeloze doet een vals werk;
maar voor dengene, die gerechtigheid zaait, is trouwe loon.
19 Alzo is de gerechtigheid ten leven, gelijk die het kwade
najaagt, naar zijn dood jaagt. **20** De verkeerden van hart
zijn den HEERE een gruwel; maar de oprechten van weg zijn
Zijn welgevallen. **21** Hand aan hand zal de boze niet
onschuldig zijn; maar het zaad der rechtvaardigen zal
ontkomen. **22** Een schone vrouw, die van rede afwijkt, is een
gouden bagge in een varkenssnuit. **23** De begeerte der
rechtvaardigen is alleenlijk het goede; maar de verwachting
der goddelozen is verbolgenheid. **24** Er is een, die uitstrooit,
denwelken nog meer toegedaan wordt; en een, die meer
inhoudt dan recht is, maar het is tot gebrek. **25** De
zegenende ziel zal vet gemaakt worden; en die bevochtigt,
zal ook zelf een vroege regen worden. **26** Wie koren inhoudt,
dien vloekt het volk; maar zegening zal zijn over het hoofd
des verkopers. **27** Wie het goede vroeg nazoekt, zoekt
welgevalligheid; maar wie het kwade natracht, dien zal het
overkomen. **28** Wie op zijn rijkdom vertrouwt, die zal vallen;
maar de rechtvaardigen zullen groenen als loof. **29** Wie zijn
huis beroert, zal wind erven; en de dwaas zal een knecht
zijn desgenen, die wijs van hart is. **30** De vrucht des
rechtvaardigen is een boom des levens; en wie zielen vangt,
is wijs. **31** Ziet, den rechtvaardige wordt vergolden op de
aarde, hoeveel te meer den goddeloze en zondaar!

Proverbs 12

1 Wie de tucht liefheeft, die heeft de wetenschap lief; maar
wie de bestraffing haat, is onvernuftig. **2** De goede zal een
welgevallen trekken van den HEERE; maar een man van
schandelijke verdichtselen zal Hij verdoemen. **3** De mens zal
niet bevestigd worden door goddeloosheid; maar de wortel
der rechtvaardigen zal niet bewogen worden. **4** Een kloeke
huisvrouw is een kroon haars heren; maar die beschaamt
maakt, is als verrotting in zijn beenderen. **5** Der
rechtvaardigen gedachten zijn recht; der goddelozen
raadslagen zijn bedrog. **6** De woorden der goddelozen zijn
om op bloed te loeren; maar de mond der oprechten zal ze
redden. **7** De goddelozen worden omgekeerd, dat zij niet
meer zijn; maar het huis der rechtvaardigen zal bestaan. **8**
Een ieder zal geprezen worden, naardat zijn verstandigheid
is; maar die verkeerd van hart is, zal tot verachting wezen. **9**
Beter is, die zich gering acht, en een knecht heeft, dan die
zichzelven eert, en des broods gebrek heeft. **10** De
rechtvaardige kent het leven van zijn beest; maar de
barmhartigheden der goddelozen zijn wreed. **11** Die zijn
land bouwt, zal van brood verzadigd worden; maar die ijdele
mensen volgt, is verstandeloos. **12** De goddeloze begeert
het net der bozen; maar de wortel der rechtvaardigen zal
uitgeven. **13** In de overtreding der lippen is de strik des
bozen; maar de rechtvaardige zal uit de benauwdheid
uitkomen. **14** Een ieder wordt van de vrucht des monds met
goed verzadigd; en de vergelding van des mensen handen
zal hij tot zich wederbrengen. **15** De weg des dwazen is
recht in zijn ogen; maar die naar raad hoort, is wijs. **16** De
toorn des dwazen wordt ten zelven dage bekend; maar die
kloekzinnig is, bedekt de schande. **17** Die waarheid
voortbrengt, maakt gerechtigheid bekend; maar een getuige
der valsheden, bedrog. **18** Daar is een, die woorden als

steken van een zwaard onbedachtelijk uitspreekt; maar de
tong der wijzen is medicijn. **19** Een waarachtige lip zal
bevestigd worden in eeuwigheid; maar een valse tong is
maar voor een ogenblik. **20** Bedrog is in het hart dergenen,
die kwaad smeden; maar degenen die vrede raden, hebben
blijdschap. **21** Den rechtvaardigen zal geen leed
wedervaren; maar de goddelozen zullen met kwaad vervuld
worden. **22** Valse lippen zijn den HEERE een gruwel; maar
die trouwelijk handelen, zijn Zijn welgevallen. **23** Een
kloekzinnig mens bedekt de wetenschap; maar het hart der
zotten roept dwaasheid uit. **24** De hand der vlijtigen zal
heersen; maar de bedriegers zullen onder cijns wezen. **25**
Bekommernis in het hart des mensen buigt het neder; maar
een goed woord verblijdt het. **26** De rechtvaardige is
voortreffelijker dan zijn naaste; maar de weg der goddelozen
doet hen dwalen. **27** Een bedrieger zal zijn jachtvang niet
braden; maar het kostelijk goed des mensen is des vlijtigen.
28 In het pad der gerechtigheid is het leven; en in den weg
van haar voetpad is de dood niet.

Proverbs 13

1 Een wijs zoon hoort de tucht des vaders; maar een spotter
hoort de bestraffing niet. **2** Een ieder zal van de vrucht des
monds het goede eten; maar de ziel der trouwelozen het
geweld. **3** Die zijn mond bewaart, behoudt zijn ziel; maar
voor hem is verstoring, die zijn lippen wijd opendoet. **4** De
ziel des luiaards is begerig, doch er is niets; maar de ziel der
vlijtigen zal vet gemaakt worden. **5** De rechtvaardige haat
leugentaal; maar de goddeloze maakt zich stinkende, en
doet zich schaamte aan. **6** De gerechtigheid bewaart den
oprechte van weg; maar de goddeloosheid zal den zondaar
omkeren. **7** Er is een, die zichzelven rijk maakt, en niet met
al heeft, en een, die zichzelven arm maakt, en heeft veel
goed. **8** Het rantsoen van ieders ziel is zijn rijkdom; maar de
arme hoort het schelden niet. **9** Het licht der rechtvaardigen
zal zich verblijden; maar de lamp der goddelozen zal
uitgeblust worden. **10** Door hovaardigheid maakt men niet
dan gekijf; maar bij de beradenen is wijsheid. **11** Goed, van
ijdelheid gekomen, zal verminderd worden; maar die met de
hand vergadert, zal het vermeerderen. **12** De uitgestelde
hoop krenkt het hart; maar de begeerte, die komt, is een
boom des levens. **13** Die het woord veracht, die zal
verdorven worden; maar wie het gebod vreest, dien zal
vergolden worden. **14** Des wijzen leer is een springader des
levens, om af te wijken van de strikken des doods. **15** Goed
verstand geeft aangenaamheid; maar de weg der
trouwelozen is streng. **16** Al wie kloekzinnig is, handelt met
wetenschap; maar een zot breidt dwaasheid uit. **17** Een
goddeloze bode zal in het kwaad vallen; maar een trouw
gezant is medicijn. **18** Armoede en schande is desgenen, die
de tucht verwerpt; maar die de bestraffing waarneemt; zal
geeerd worden. **19** De begeerte, die geschiedt, is zoet voor
de ziel; maar het is den zotten een gruwel van het kwade af

te wijken. **20** Die met de wijzen omgaat, zal wijs worden;
maar die der zotten metgezel is, zal verbroken worden. **21**
Het kwaad zal de zondaars vervolgen; maar den
rechtvaardige zal men goed vergelden. **22** De goede zal
zijner kinders kinderen doen erven; maar het vermogen des
zondaars is voor den rechtvaardige weggelegd. **23** Het
ploegen der armen geeft veelheid der spijze; maar daar is
een, die verteerd wordt door gebrek van oordeel. **24** Die zijn
roede inhoudt, haat zijn zoon; maar die hem liefheeft, zoekt
hem vroeg met tuchtiging. **25** De rechtvaardige eet tot
verzadiging zijner ziel toe; maar de buik der goddelozen zal
gebrek hebben.

Proverbs 14

1 Elke wijze vrouw bouwt haar huis; maar die zeer dwaas is,
breekt het af met haar handen. **2** Die in zijn oprechtheid
wandelt, vreest den HEERE; maar die afwijkt in zijn wegen,
veracht Hem. **3** In den mond des dwazen is een roede des
hoogmoeds; maar de lippen der wijzen bewaren hen. **4** Als
er geen ossen zijn, zo is de krib rein; maar door de kracht
van den os is der inkomsten veel. **5** Een waarachtig getuige
zal niet liegen; maar een vals getuige blaast leugens. **6** De
spotter zoekt wijsheid, en er is gene; maar de wetenschap is
voor den verstandige licht. **7** Ga weg van de
tegenwoordigheid eens zotten mans; want gij zoudt bij hem
geen lippen der wetenschap merken. **8** De wijsheid des
kloekzinnigen is zijn weg te verstaan; maar dwaasheid der
zotten is bedriegerij. **9** Elke dwaas zal de schuld
verbloemen; maar onder de oprechten is goedwilligheid. **10**
Het hart kent zijn eigen bittere droefheid; en een vreemde
zal zich met deszelfs blijdschap niet vermengen. **11** Het huis
der goddelozen zal verdelgd worden; maar de tent der
oprechten zal bloeien. **12** Er is een weg, die iemand recht
schijnt; maar het laatste van dien zijn wegen des doods. **13**
Het hart zal ook in het lachen smart hebben; en het laatste
van die blijdschap is droefheid. **14** Die afkerig van hart is,
zal van zijn wegen verzadigd worden; maar een goed man
van zich zelven. **15** De slechte gelooft alle woord; maar de
kloekzinnige merkt op zijn gang. **16** De wijze vreest, en
wijkt van het kwade; maar de zot is oplopende toornig, en
zorgeloos. **17** Die haastig is tot toorn, zal dwaasheid doen;
en een man van schandelijke verdichtselen zal gehaat
worden. **18** De slechten erven dwaasheid; maar de
kloekzinnigen zullen zich met wetenschap kronen. **19** De
kwaden buigen voor het aangezicht der goeden neder, en
de goddelozen voor de poorten des rechtvaardigen. **20** De

arme wordt zelfs van zijn vriend gehaat; maar de liefhebbers
des rijken zijn vele. **21** Die zijn naaste veracht, zondigt;
maar die zich der nederigen ontfermt, die is welgelukzalig.
22 Dwalen zij niet, die kwaad stichten? Maar weldadigheid
en trouw is voor degenen, die goed stichten. **23** In allen
smartelijken arbeid is overschot; maar het woord der lippen
strekt alleen tot gebrek. **24** Der wijzen kroon is hun rijkdom;
de dwaasheid der zotten is dwaasheid. **25** Een waarachtig
getuige redt de zielen; maar die leugens blaast, is een
bedrieger. **26** In de vreze des HEEREN is een sterk
vertrouwen, en Hij zal Zijn kinderen een Toevlucht wezen.

27 De vreze des HEEREN is een springader des levens, om af
te wijken van de strikken des doods. **28** In de menigte des
volks is des konings heerlijkheid; maar in gebrek van volk is
eens vorsten verstoring. **29** De lankmoedige is groot van
verstand; maar die haastig is van gemoed, verheft de
dwaasheid. **30** Een gezond hart is het leven des vleses;
maar nijd is verrotting der beenderen. **31** Die den arme
verdrukt, smaadt deszelfs Maker; maar die zich des
nooddruftigen ontfermt, eert Hem. **32** De goddeloze zal
heengedreven worden in zijn kwaad; maar de rechtvaardige
betrouwt zelfs in zijn dood. **33** Wijsheid rust in het hart des
verstandigen; maar wat in het binnenste der zotten is, wordt
bekend. **34** Gerechtigheid verhoogt een volk, maar de zonde
is een schandvlek der natien. **35** Het welbehagen des
konings is over een verstandigen knecht; maar zijn
verbolgenheid zal zijn over dengene, die beschaamd maakt.

Proverbs 15

1 Een zacht antwoord keert de grimmigheid af; maar een smartend woord doet den toorn oprijzen. **2** De tong der wijzen maakt de wetenschap goed; maar de mond der zotten stort overvloediglijk dwaasheid uit. **3** De ogen des HEEREN zijn in alle plaatsen, beschouwende de kwaden en de goeden. **4** De medicijn der tong is een boom des levens; maar de verkeerdheid in dezelve is een breuk in den geest. **5** Een dwaas zal de tucht zijns vaders versmaden; maar die de bestraffing waarneemt, zal kloekzinniglijk handelen. **6** In het huis des rechtvaardigen is een grote schat; maar in des goddelozen inkomst is beroerte. **7** De lippen der wijzen zullen de wetenschap uitstrooien; maar het hart der zotten niet alzo. **8** Het offer der goddelozen is den HEERE een gruwel; maar het gebed der oprechten is Zijn welgevallen. **9** De weg der goddelozen is den HEERE een gruwel; maar dien, die de gerechtigheid najaagt, zal Hij liefhebben. **10** De tucht is onaangenaam voor dengene die het pad verlaat; en die de bestraffing haat, zal sterven. **11** De hel en het verderf zijn voor den HEERE; hoeveel te meer de harten van des mensen kinderen? **12** De spotter zal niet liefhebben, die hem bestraft; hij zal niet gaan tot de wijzen. **13** Een vrolijk hart zal het aangezicht blijde maken; maar door de smart des harten wordt de geest verslagen. **14** Een verstandig hart zal de wetenschap opzoeken; maar de mond der zotten zal met dwaasheid gevoed worden. **15** Al de dagen des bedrukten zijn kwaad; maar een vrolijk hart is een gedurige maaltijd. **16** Beter is weinig met de vreze des HEEREN, dan een grote schat, en onrust daarbij.

17 Beter is een gerecht van groen moes, waar ook liefde is, dan een gemeste os, en haat daarbij. **18** Een grimmig man zal gekijf verwekken; maar de lankmoedige zal den twist

stillen. **19** De weg des luiaards is als een doornheg; maar
het pad der oprechten is welgebaand. **20** Een wijs zoon zal
den vader verblijden; maar een zot mens veracht zijn
moeder. **21** De dwaasheid is den verstandeloze blijdschap;
maar een man van verstand zal recht wandelen. **22** De
gedachten worden vernietigd, als er geen raad is; maar door
veelheid der raadslieden zal elkeen bestaan. **23** Een man
heeft blijdschap in het antwoord zijns monds; en hoe goed is
een woord op zijn tijd! **24** De weg des levens is den
verstandige naar boven; opdat hij afwijke van de hel,
beneden. **25** Het huis der hovaardigen zal de HEERE
afrukken; maar de landpale der weduwe zal Hij vastzetten.
26 Des bozen gedachten zijn den HEERE een gruwel; maar
der reinen zijn liefelijke redenen. **27** Die gierigheid pleegt,
beroert zijn huis; maar die geschenken haat, zal leven. **28**
Het hart des rechtvaardigen bedenkt zich, om te
antwoorden; maar de mond der goddelozen zal
overvloediglijk kwade dingen uitstorten. **29** De HEERE is ver
van de goddelozen; maar het gebed der rechtvaardigen zal
Hij verhoren. **30** Het licht der ogen verblijdt het hart; een
goed gerucht maakt het gebeente vet. **31** Het oor, dat de
bestraffing des levens hoort, zal in het midden der wijzen
vernachten. **32** Die de tucht verwerpt, die versmaadt zijn
ziel; maar die de bestraffing hoort, krijgt verstand. **33** De
vreze des HEEREN is de tucht der wijsheid; en de
nederigheid gaat voor de eer.

Proverbs 16

1 De mens heeft schikkingen des harten; maar het antwoord
der tong is van den HEERE. **2** Alle wegen des mans zijn
zuiver in zijn ogen; maar de HEERE weegt de geesten. **3**
Wentel uw werken op den HEERE, en uw gedachten zullen
bevestigd worden. **4** De HEERE heeft alles gewrocht om
Zijns Zelfs wil; ja, ook den goddeloze tot den dag des
kwaads. **5** Al wie hoog is van hart, is den HEERE een gruwel;
hand aan hand, zal hij niet onschuldig zijn. **6** Door
goedertierenheid en trouw wordt de misdaad verzoend; en
door de vreze des HEEREN wijkt men af van het kwade. **7** Als
iemands wegen den HEERE behagen, zo zal Hij ook zijn
vijanden met hem bevredigen. **8** Beter is een weinig met
gerechtigheid, dan de veelheid der inkomsten zonder recht.
9 Het hart des mensen overdenkt zijn weg; maar de HEERE
stiert zijn gang. **10** Waarzegging is op de lippen des
konings; zijn mond zal niet overtreden in het gericht. **11**
Een rechte waag en weegschaal zijn des HEEREN; alle
weegstenen des zaks zijn Zijn werk. **12** Het is der koningen
gruwel goddeloosheid te doen; want door gerechtigheid
wordt de troon bevestigd. **13** De lippen der gerechtigheid
zijn het welgevallen der koningen; en elkeen van hen zal
liefhebben dien, die rechte dingen spreekt. **14** De
grimmigheid des konings is als de boden des doods; maar
een wijs man zal die verzoenen.

15 In het licht van des konings aangezicht is leven; en zijn
welgevallen is als een wolk des spaden regens. **16** Hoeveel
beter is het wijsheid te bekomen, dan uitgegraven goud, en
uitnemender, verstand te bekomen, dan zilver! **17** De baan
der oprechten is van het kwaad af te wijken; hij behoedt zijn
ziel, die zijn weg bewaart. **18** Hovaardigheid is voor de
verbreking, en hoogheid des geestes voor den val. **19** Het is

beter nederig van geest te zijn met de zachtmoedigen, dan
roof te delen met de hovaardigen. **20** Die op het woord
verstandelijk let, zal het goede vinden; en die op den HEERE
vertrouwt, is welgelukzalig. **21** De wijze van hart zal
verstandig genoemd worden; en de zoetheid der lippen zal
de lering vermeerderen. **22** Het verstand dergenen, die het
bezitten, is een springader des levens; maar de tucht der
dwazen is dwaasheid. **23** Het hart eens wijzen maakt zijn
mond verstandig, en zal op zijn lippen de lering
vermeerderen. **24** Liefelijke redenen zijn een honigraat, zoet
voor de ziel, en medicijn voor het gebeente. **25** Er is een
weg, die iemand recht schijnt; maar het laatste van dien zijn
wegen des doods. **26** De ziel des arbeidzamen arbeidt voor
zichzelven; want zijn mond buigt zich voor hem. **27** Een
Belialsman graaft kwaad; en op zijn lippen is als brandend
vuur.

28 Een verkeerd man zal krakeel inwerpen; en een oorblazer
scheidt den voornaamsten vriend. **29** Een man des gewelds
verlokt zijn naaste, en hij leidt hem in een weg, die niet
goed is.

30 Hij sluit zijn ogen, om verkeerdheden te bedenken; zijn
lippen bijtende, volbrengt hij het kwaad. **31** De grijsheid is
een sierlijke kroon; zij wordt op den weg der gerechtigheid
gevonden. **32** De lankmoedige is beter dan de sterke; en die
heerst over zijn geest, dan die een stad inneemt. **33** Het lot
wordt in den schoot geworpen; maar het gehele beleid
daarvan is van den HEERE.

Proverbs 17

1 Een droge bete, en rust daarbij, is beter, dan een huis vol
van geslachte beesten met twist. **2** Een verstandig knecht
zal heersen over een zoon, die beschaamd maakt, en in het
midden der broederen zal hij erfenis delen. **3** De smeltkroes
is voor het zilver, en de oven voor het goud; maar de HEERE
proeft de harten. **4** De boosdoener merkt op de ongerechtige
lip; een leugenaar neigt het oor tot de verkeerde tong. **5** Die
den arme bespot, smaadt deszelfs Maker; die zich verblijdt
in het verderf, zal niet onschuldig zijn. **6** De kroon de ouden
zijn de kindskinderen, en der kinderen sieraad zijn hun
vaderen. **7** Een voortreffelijke lip past een dwaze niet,
veelmin een prins een leugenachtige lip. **8** Het geschenk is
in de ogen zijner heren een aangenaam gesteente;
waarhenen het zich zal wenden, zal het wel gedijen. **9** Die
de overtreding toedekt, zoekt liefde; maar die de zaak
weder ophaalt, scheidt den voornaamsten vriend. **10** De
bestraffing gaat dieper in den verstandige, dan den zot
honderdmaal te slaan. **11** Zekerlijk, de wederspannige zoekt
het kwaad; maar een wrede bode zal tegen hem gezonden
worden. **12** Dat een beer, die van jongen beroofd is, een
man tegemoet kome, maar niet een zot in zijn dwaasheid.
13 Die kwaad voor goed vergeldt, het kwaad zal van zijn
huis niet wijken. **14** Het begin des krakeels is gelijk een, die
het water opening geeft; daarom verlaat den twist, eer hij
zich vermengt. **15** Wie den goddeloze rechtvaardigt, en den
rechtvaardige verdoemt, zijn den HEERE een gruwel, ja, die
beiden. **16** Waarom toch zou in de hand des zots het
koopgeld zijn, om wijsheid te kopen, dewijl hij geen verstand
heeft? **17** Een vriend heeft te aller tijd lief; en een broeder
wordt in de benauwdheid geboren. **18** Een verstandeloos
mens klapt in de hand, zich borg stellende bij zijn naaste.
19 Die het gekijf liefheeft, heeft de overtreding lief; die zijn

deur verhoogt, zoekt verbreking. **20** Wie verdraaid is van
hart, zal het goede niet vinden; en die verkeerd is met zijn
tong, zal in het kwaad vallen. **21** Wie een zot genereert, die
zal hem tot droefheid zijn; en de vader des dwazen zal zich
niet verblijden. **22** Een blij hart zal een medicijn goed
maken; maar een verslagen geest zal het gebeente
verdrogen. **23** De goddeloze zal het geschenk uit den schoot
nemen, om de paden des rechts te buigen. **24** In het
aangezicht des verstandigen is wijsheid; maar de ogen des
zots zijn in het einde der aarde. **25** Een zotte zoon is een
verdriet voor zijn vader, en bittere droefheid voor degene,
die hem gebaard heeft. **26** Het is niet goed, den
rechtvaardige ook te doen boeten, dat de prinsen iemand
slaan zouden om hetgeen recht is. **27** Wie wetenschap weet,
houdt zijn woorden in; en een man van verstand is kostelijk
van geest.

28 Een dwaas zelfs, die zwijgt, zal wijs geacht worden, en
die zijn lippen toesluit, verstandig.

Proverbs 18

1 Die zich afzondert, tracht naar wat begeerlijks; hij
vermengt zich in alle bestendige wijsheid. **2** De zot heeft
geen lust aan verstandigheid, maar daarin, dat zijn hart zich
ontdekt. **3** Als de goddeloze komt, komt ook de verachting
en met schande versmaadheid. **4** De woorden van den mond
eens mans zijn diepe wateren; en de springader der wijsheid
is een uitstortende beek. **5** Het is niet goed, het aangezicht
des goddelozen aan te nemen, om den rechtvaardige in het
gericht te buigen. **6** De lippen des zots komen in twist, en
zijn mond roept naar slagen.

7 De mond des zots is hemzelven een verstoring, en zijn
lippen een strik zijner ziel. **8** De woorden des oorblazers zijn
als dergenen, die geslagen zijn, en die dalen in het
binnenste des buiks. **9** Ook die zich slap aanstelt in zijn
werk, die is een broeder van een doorbrenger. **10** De Naam
des HEEREN is een Sterke Toren; de rechtvaardige zal
daarhenen lopen, en in een Hoog Vertrek gesteld worden. **11**
Des rijken goed is de stad zijner sterkte, en als een verheven
muur in zijn inbeelding. **12** Voor de verbreking zal des
mensen hart zich verheffen; en de nederigheid gaat voor de
eer. **13** Die antwoord geeft, eer hij zal gehoord hebben, dat
is hem dwaasheid en schande. **14** De geest eens mans zal
zijn krankheid ondersteunen; maar een verslagen geest, wie
zal dien opheffen? **15** Het hart der verstandigen bekomt
wetenschap, en het oor der wijzen zoekt wetenschap. **16** De
gift des mensen maakt hem ruimte, en zij geleidt hem voor
het aangezicht der groten. **17** Die de eerste is in zijn
twistzaak, schijnt rechtvaardig te zijn; maar zijn naaste
komt, en hij onderzoekt hem. **18** Het lot doet de geschillen
ophouden, en maakt scheiding tussen machtigen. **19** Een
broeder is wederspanniger dan een sterke stad; en de

geschillen zijn als een grendel van een paleis. **20** Van de
vrucht van ieders mond zal zijn buik verzadigd worden; hij
zal verzadigd worden van de inkomst zijner lippen. **21** Dood
en leven zijn in het geweld der tong; en een ieder, die ze
liefheeft, zal haar vrucht eten. **22** Die een vrouw gevonden
heeft, heeft een goede zaak gevonden, en hij heeft
welgevallen getrokken van den HEERE. **23** De arme spreekt
smekingen; maar de rijke antwoordt harde dingen. **24** Een
man, die vrienden heeft, heeft zich vriendelijk te houden;
want er is een liefhebber, die meer aankleeft dan een
broeder.

Proverbs 19

1 De arme, in zijn oprechtheid wandelende, is beter dan de
verkeerde van lippen, en die een zot is. **2** Ook is de ziel
zonder wetenschap niet goed; en die met de voeten haastig
is, zondigt. **3** De dwaasheid des mensen zal zijn weg
verkeren; en zijn hart zal zich tegen den HEERE
vergrammen. **4** Het goed brengt veel vrienden toe; maar de
arme wordt van zijn vriend gescheiden. **5** Een vals getuige
zal niet onschuldig zijn; en die leugenen blaast, zal niet
ontkomen. **6** Velen smeken het aangezicht des prinsen; en
een ieder is een vriend desgenen, die giften geeft.

7 Al de broeders des armen haten hem; hoeveel te meer
gaan zijn vrienden verre van hem! Hij loopt hen na met
woorden, die niets zijn. **8** Die verstand bekomt, heeft zijn
ziel lief; hij neemt de verstandigheid waar, om het goede te
vinden. **9** Een vals getuige zal niet onschuldig zijn; en die
leugenen blaast, zal vergaan. **10** De weelde staat een zot
niet wel; hoeveel te min een knecht te heersen over vorsten!
11 Het verstand des mensen vertraagt zijn toorn; en zijn
sieraad is de overtreding voorbij te gaan. **12** Des konings
gramschap is als het brullen eens jongen leeuws; maar zijn
welgevallen is als dauw op het kruid. **13** Een zotte zoon is
zijn vader grote ellende; en de kijvingen ener vrouw als een
gestadig druipen. **14** Huis en goed is een erve van de
vaderen; maar een verstandige vrouw is van den HEERE. **15**
Luiheid doet in diepen slaap vallen; en een bedriegelijke ziel
zal hongeren. **16** Die het gebod bewaart, bewaart zijn ziel;
die zijn wegen veracht, zal sterven. **17** Die zich des armen
ontfermt, leent den HEERE, en Hij zal hem zijn weldaad
vergelden. **18** Tuchtig uw zoon, als er nog hoop is; maar
verhef uw ziel niet, om hem te doden. **19** Die groot is van
grimmigheid, zal straf dragen; want zo gij hem uitredt, zo

zult gij nog moeten voortvaren. **20** Hoor raad, en ontvang
tucht, opdat gij in uw laatste wijs zijt. **21** In het hart des
mans zijn veel gedachten; maar de raad des HEEREN, die
zal bestaan. **22** De wens des mensen is zijn weldadigheid;
maar de arme is beter dan een leugenachtig man. **23** De
vreze des HEEREN is ten leven; want men zal verzadigd
zijnde vernachten; met het kwaad zal men niet bezocht
worden. **24** Een luiaard verbergt de hand in den boezem, en
hij zal ze niet weder aan zijn mond brengen. **25** Sla den
spotter, zo zal de slechte kloekzinnig worden; en bestraf den
verstandige, hij zal wetenschap begrijpen. **26** Wie den vader
verwoest, of de moeder verjaagt, is een zoon, die
beschaamd maakt, en schande aandoet. **27** Laat af, mijn
zoon, horende de tucht, af te dwalen van de redenen der
wetenschap. **28** Een Belialsgetuige bespot het recht; en de
mond der goddelozen slokt de ongerechtigheid in. **29**
Gerichten zijn voor de spotters bereid, en slagen voor den
rug der zotten.

Proverbs 20

1 De wijn is een spotter, de sterke drank is woelachtig; al
wie daarin dwaalt, zal niet wijs zijn. **2** De schrik des konings
is als het brullen eens jongen leeuws; die zich tegen hem
vergramt, zondigt tegen zijn ziel. **3** Het is eer voor een man,
van twist af te blijven; maar ieder dwaas zal er zich in
mengen. **4** Om den winter zal de luiaard niet ploegen;
daarom zal hij bedelen in den oogst, maar er zal niet zijn. **5**
De raad in het hart eens mans is als diepe wateren; maar
een man van verstand zal dien uithalen. **6** Elk van de
menigte der mensen roept zijn weldadigheid uit; maar wie
zal een recht trouwen man vinden? **7** De rechtvaardige
wandelt steeds in zijn oprechtheid; welgelukzalig zijn zijn
kinderen na hem. **8** Een koning, zittende op den troon des
gerichts, verstrooit alle kwaad met zijn ogen. **9** Wie kan
zeggen: Ik heb mijn hart gezuiverd, ik ben rein van mijn
zonde? **10** Tweeerlei weegsteen, tweeerlei efa is den HEERE
een gruwel, ja die beide. **11** Een jongen zal ook door zijn
handelingen zich bekend maken, of zijn werk zuiver, en of
het recht zal wezen. **12** Een horend oor, en een ziend oog
heeft de HEERE gemaakt, ja, die beide. **13** Heb den slaap
niet lief, opdat gij niet arm wordt; open uw ogen, verzadig u
met brood. **14** Het is kwaad, het is kwaad! zal de koper
zeggen; maar als hij weggegaan is, dan zal hij zich
beroemen. **15** Goud is er, en menigte van robijnen; maar de
lippen de wetenschap zijn een kostelijk kleinood. **16** Als
iemand voor een vreemde borg geworden is, neem zijn
kleed; en pand hem voor de onbekenden. **17** Het brood der
leugen is den mens zoet; maar daarna zal zijn mond vol van
zandsteentjes worden. **18** Elke gedachte wordt door raad
bevestigd, daarom voer oorlog met wijze raadslagen. **19** Die
als een achterklapper wandelt, openbaart het heimelijke;
vermeng u dan niet met hem, die met zijn lippen verlokt. **20**

Wie zijn vader of zijn moeder vloekt, diens lamp zal
uitgeblust worden in zwarte duisternis. **21** Als een erfenis in
het eerste verhaast wordt, zo zal haar laatste niet gezegend
worden. **22** Zeg niet: Ik zal het kwaad vergelden; wacht op
den HEERE, en Hij zal u verlossen. **23** Tweeerlei weegsteen
is den HEERE een gruwel, en de bedriegelijke weegschaal is
niet goed. **24** De treden des mans zijn van den HEERE; hoe
zou dan een mens zijn weg verstaan? **25** Het is een strik des
mensen, dat hij het heilige verslindt, en na gedane geloften,
onderzoek te doen. **26** Een wijs koning verstrooit de
goddelozen, en hij brengt het rad over hen. **27** De ziel des
mensen is een lamp des HEEREN, doorzoekende al de
binnenkameren des buiks. **28** Weldadigheid en waarheid
bewaren den koning; en door weldadigheid ondersteunt hij
zijn troon. **29** Der jongelingen sieraad is hun kracht, en der
ouden heerlijkheid is de grijsheid. **30** Gezwellen der wonde
zijn in den boze een zuivering, mitsgaders de slagen van het
binnenste des buiks.

Proverbs 21

1 Des konings hart is in de hand des HEEREN als
waterbeken. Hij neigt het tot al wat Hij wil. **2** Alle weg des
mensen is recht in zijn ogen; maar de HEERE weegt de
harten. **3** Gerechtigheid en recht te doen is bij den HEERE
uitgelezener dan offer. **4** Hoogheid der ogen, en trotsheid
des harten, en de ploeging der goddelozen, zijn zonde. **5** De
gedachten des vlijtigen zijn alleen tot overschot; maar van
een ieder, die haastig is, alleen tot gebrek. **6** Te arbeiden om
schatten met een valse tong, is een voortgedrevene
ijdelheid dergenen, die den dood zoeken. **7** De verwoesting
der goddelozen zal hen doorsnijden, omdat zij weigeren
recht te doen. **8** De weg des mensen is gans verkeerd en
vreemd; maar het werk des zuiveren is recht. **9** Het is beter
te wonen op een hoek van het dak, dan met een kijfachtige
huisvrouw, en dat in een huis van gezelschap. **10** De ziel
des goddelozen begeert het kwaad; zijn naaste krijgt geen
genade in zijn ogen. **11** Als men den spotter straft, wordt de
slechte wijs; en als men den wijze onderricht, neemt hij
wetenschap aan. **12** De rechtvaardige let verstandelijk op
des goddelozen huis, als God de goddelozen in het kwaad
stort. **13** Die zijn oor stopt voor het geschrei des armen, die
zal ook roepen, en niet verhoord worden. **14** Een gift in het
verborgene houdt den toorn onder, en een geschenk in den
schoot de sterke grimmigheid. **15** Het is den rechtvaardige
een blijdschap recht te doen; maar voor de werkers der
ongerechtigheid is het verschrikking. **16** Een mens, die van
den weg des verstands afdwaalt, zal in de gemeente der
doden rusten. **17** Die blijdschap liefheeft, die zal gebrek
lijden; die wijn en olie liefheeft, zal niet rijk worden. **18** De
goddeloze is een rantsoen voor de rechtvaardigen, en de
trouweloze voor de oprechten. **19** Het is beter te wonen in
een woest land, dan bij een zeer kijfachtige en toornige

huisvrouw. **20** In des wijzen woning is een gewenste schat,
en olie; maar een zot mens verslindt zulks. **21** Die
rechtvaardigheid en weldadigheid najaagt, zal het leven,
rechtvaardigheid en eer vinden. **22** De wijze beklimt de stad
der geweldigen, en werpt de sterkte huns vertrouwens
neder. **23** Die zijn mond en zijn tong bewaart, bewaart zijn
ziel van benauwdheden. **24** Die een hovaardig pocher is,
zijn naam is spotter; hij gaat met hovaardige verbolgenheid
te werk. **25** De begeerte des luiaards zal hem doden, want
zijn handen weigeren te werken.

26 Den gansen dag begeert hij begeerlijke dingen; maar de
rechtvaardige zal geven, en niet inhouden. **27** Het offer der
goddelozen is een gruwel; hoeveel te meer, als zij het met
een schandelijk voornemen brengen! **28** Een leugenachtig
getuige zal vergaan; en een man, die hoort, zal spreken tot
overwinning. **29** Een goddeloos man sterkt zich in zijn
aangezicht; maar de oprechte, die maakt zijn weg vast. **30**
Er is geen wijsheid, en er is geen verstand, en er is geen
raad tegen den HEERE.

31 Het paard wordt bereid tegen den dag des strijds; maar
de overwinning is des HEEREN.

Proverbs 22

1 De naam is uitgelezener dan grote rijkdom, de goede
gunst dan zilver en dan goud. **2** Rijken en armen ontmoeten
elkander; de HEERE heeft hen allen gemaakt. **3** Een
kloekzinnig mens ziet het kwaad, en verbergt zich; maar de
slechten gaan henen door, en worden gestraft. **4** Het loon
der nederigheid, met de vreze des HEEREN, is rijkdom, en
eer, en leven. **5** Doornen en strikken zijn in den weg des
verkeerden; die zijn ziel bewaart, zal zich verre van die
maken. **6** Leer den jongen de eerste beginselen naar den eis
zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan
niet afwijken. **7** De rijke heerst over de armen; en die
ontleent, is des leners knecht. **8** Die onrecht zaait, zal
moeite maaien; en de roede zijner verbolgenheid zal een
einde nemen. **9** Die goed van oog is, die zal gezegend
worden; want hij heeft van zijn brood den armen gegeven.
10 Drijf den spotter uit, en het gekijf zal weggaan, en het
geschil met de schande zal ophouden. **11** Die de reinheid
des harten liefheeft, wiens lippen aangenaam zijn, diens
vriend is de koning. **12** De ogen des HEEREN bewaren de
wetenschap; maar de zaken des trouwelozen zal Hij
omkeren. **13** De luiaard zegt: Er is een leeuw buiten; ik
mocht op het midden der straten gedood worden! **14** De
mond der vreemde vrouwen is een diepe gracht; op welken
de HEERE vergramd is, zal daarin vallen. **15** De dwaasheid is
in het hart des jongen gebonden; de roede der tucht zal ze
verre van hem wegdoen. **16** Die den arme verdrukt, om het
zijne te vermeerderen, en den rijke geeft, komt zekerlijk tot
gebrek. **17** Neig uw oor, en hoor de woorden der wijzen, en
stel uw hart tot mijn wetenschap;

18 Want het is liefelijk, als gij die in uw binnenste bewaart;
zij zullen samen op uw lippen gepast worden. **19** Opdat uw

vertrouwen op den HEERE zij, maak ik u die heden bekend; gij ook maak ze bekend. **20** Heb ik u niet heerlijke dingen geschreven van allerlei raad en wetenschap? **21** Om u bekend te maken de zekerheid van de redenen der waarheid; opdat gij de redenen der waarheid antwoorden moogt dengenen, die u zenden. **22** Beroof den arme niet, omdat hij arm is; en verbrijzel den ellendige niet in de poort.

23 Want de HEERE zal hun twistzaak twisten, en Hij zal dengenen, die hen beroven, de ziel roven. **24** Vergezelschap u niet met een grammoedige, en ga niet om met een zeer grimmig man;

25 Opdat gij zijn paden niet leert, en een strik over uw ziel haalt. **26** Wees niet onder degenen, die in de hand klappen, onder degenen, die voor schulden borg zijn.

27 Zo gij niet hadt om te betalen, waarom zou men uw bed van onder u wegnemen? **28** Zet de oude palen niet terug, die uw vaderen gemaakt hebben. **29** Hebt gij een man gezien, die vaardig in zijn werk is? Hij zal voor het aangezicht der koningen gesteld worden; voor het aangezicht der ongeachte lieden zal hij niet gesteld worden.

Proverbs 23

1 Als gij aangezeten zult zijn om met een heerser te eten, zo
zult gij scherpelijk letten op dengene, die voor uw
aangezicht is. **2** En zet een mes aan uw keel, indien gij een
gulzig mens zijt; **3** Laat u niet gelusten zijner smakelijke
spijzen, want het is een leugenachtig brood. **4** Vermoei u
niet om rijk te worden; sta af van uw vernuft.

5 Zult gij uw ogen laten vliegen op hetgeen niets is? Want
het zal zich gewisselijk vleugelen maken gelijk een arend,
die naar den hemel vliegt. **6** Eet het brood niet desgenen,
die boos is van oog, en wees niet belust op zijn smakelijke
spijzen;

7 Want gelijk hij bedacht heeft in zijn ziel, alzo zal hij tot u
zeggen: Eet en drink! maar zijn hart is niet met u; **8** Uw
bete, die gij gegeten hebt, zoudt gij uitspuwen; en gij zoudt
uw liefelijke woorden verderven. **9** Spreek niet voor het oor
van een zot, want hij zou het verstand uwer woorden
verachten. **10** Zet de oude palen niet terug; en kom op de
akkers der wezen niet;

11 Want hun Verlosser is sterk; Die zal hun twistzaak tegen
u twisten. **12** Begeef uw hart tot de tucht, en uw oren tot de
redenen der wetenschap.

13 Weer de tucht van den jongen niet; als gij hem met de
roede zult slaan, zal hij niet sterven. **14** Gij zult hem met de
roede slaan, en zijn ziel van de hel redden. **15** Mijn zoon! zo
uw hart wijs is, mijn hart zal blijde zijn, ja, ik. **16** En mijn
nieren zullen van vreugde opspringen, als uw lippen
billijkheden spreken zullen. **17** Uw hart zij niet nijdig over
de zondaren; maar zijt te allen dage in de vreze des
HEEREN.

18 Want zekerlijk, er is een beloning; en uw verwachting zal
niet afgesneden worden. **19** Hoor gij, mijn zoon! en word
wijs, en richt uw hart op den weg.

20 Zijt niet onder de wijnzuipers, noch onder de
vleesvreters; **21** Want een zuiper en vraat zal arm worden;
en de sluimering doet verscheurde klederen dragen. **22**
Hoor naar uw vader, die u gewonnen heeft; en veracht uw
moeder niet, als zij oud geworden is. **23** Koop de waarheid,
en verkoop ze niet, mitsgaders wijsheid, en tucht, en
verstand. **24** De vader des rechtvaardigen zal zich zeer
verheugen; en die een wijzen zoon gewint, zal zich over
hem verblijden. **25** Laat uw vader zich verblijden, ook uw
moeder; en laat haar zich verheugen, die u gebaard heeft.
26 Mijn zoon! geef mij uw hart, en laat uw ogen mijn wegen
bewaren. **27** Want een hoer is een diepe gracht, en een
vreemde vrouw is een enge put. **28** Ook loert zij als een
rover; en zij vermenigvuldigt de trouwelozen onder de
mensen. **29** Bij wien is wee? bij wien och arme? bij wien
gekijf? bij wien het beklag? bij wien wonden zonder
oorzaak? bij wien de roodheid der ogen?

30 Bij degenen, die bij den wijn vertoeven; bij degenen, die
komen om gemengden drank na te zoeken. **31** Zie den wijn
niet aan, als hij zich rood vertoont, als hij in den beker zijn
verve geeft, als hij recht opgaat; **32** In zijn einde zal hij als
een slang bijten, en steken als een adder. **33** Uw ogen zullen
naar vreemde vrouwen zien, en uw hart zal verkeerdheden
spreken. **34** En gij zult zijn, gelijk een, die in het hart van de
zee slaapt; en gelijk een, die in het opperste van den mast
slaapt. **35** Men heeft mij geslagen, zult gij zeggen, ik ben
niet ziek geweest; men heeft mij gebeukt, ik heb het niet
gevoeld; wanneer zal ik opwaken? Ik zal hem nog meer
zoeken!

Proverbs 24

1 Zijt niet nijdig over de boze lieden, en laat u niet gelusten,
om bij hen te zijn. **2** Want hun hart bedenkt verwoesting, en
hun lippen spreken moeite. **3** Door wijsheid wordt een huis
gebouwd, en door verstandigheid bevestigd;

4 En door wetenschap worden de binnenkameren vervuld
met alle kostelijk en liefelijk goed. **5** Een wijs man is sterk;
en een man van wetenschap maakt de kracht vast. **6** Want
door wijze raadslagen zult gij voor u den krijg voeren, en in
de veelheid der raadgevers is de overwinning. **7** Alle
wijsheid is voor den dwaze te hoog; hij zal in de poort zijn
mond niet opendoen.

8 Die denkt om kwaad te doen, dien zal men een meester
van schandelijke verdichtselen noemen. **9** De gedachte der
dwaasheid is zonde; en een spotter is den mens een gruwel.
10 Vertoont gij u slap ten dage der benauwdheid, uw kracht
is nauw. **11** Red degenen, die ter dood gegrepen zijn; want
zij wankelen ter doding, zo gij u onthoudt.

12 Wanneer gij zegt: Ziet, wij weten dat niet; zal Hij, Die de
harten weegt, dat niet merken? En Die uwe ziel gadeslaat,
zal Hij het niet weten? Want Hij zal den mens vergelden
naar zijn werk. **13** Eet honig, mijn zoon! want hij is goed, en
honigzeem is zoet voor uw gehemelte.

14 Zodanig is de kennis der wijsheid voor uw ziel; als gij ze
vindt, zo zal er beloning wezen, en uw verwachting zal niet
afgesneden worden. **15** Loer niet, o goddeloze! op de
woning des rechtvaardigen; verwoest zijn legerplaats niet.

16 Want de rechtvaardige zal zevenmaal vallen, en opstaan;
maar de goddelozen zullen in het kwaad nederstruikelen. **17**

Verblijd u niet, als uw vijand valt; en als hij nederstruikelt,
laat uw hart zich niet verheugen;

18 Opdat het de HEERE niet zie, en het kwaad zij in Zijn
ogen en Hij Zijn toorn van hem afkere. **19** Ontsteek u niet
over de boosdoeners; zijt niet nijdig over de goddelozen.

20 Want de kwade zal geen beloning hebben, de lamp der
goddelozen zal uitgeblust worden. **21** Mijn zoon! vrees den
HEERE en den koning; vermeng u niet met hen, die naar
verandering staan;

22 Want hun verderf zal haastelijk ontstaan; en wie weet
hun beider ondergang? **23** Deze spreuken zijn ook van de
wijzen. Het aangezicht in het gericht te kennen, is niet goed.

24 Die tot den goddeloze zegt: Gij zijt rechtvaardig; dien
zullen de volken vervloeken, de natien zullen hem gram zijn.
25 Maar voor degenen, die hem bestraffen, zal liefelijkheid
zijn; en de zegen des goeds zal op hen komen. **26** Men zal
de lippen kussen desgenen, die rechte woorden antwoordt.
27 Beschik uw werk daarbuiten, en bereid het voor u op den
akker, en bouw daarna uw huis. **28** Wees niet zonder
oorzaak getuige tegen uw naaste; want zoudt gij verleiden
met uw lip?

29 Zeg niet: Gelijk als hij mij gedaan heeft, zo zal ik hem
doen; ik zal een ieder vergelden naar zijn werk. **30** Ik ging
voorbij den akker eens luiaards, en voorbij den wijngaard
van een verstandeloos mens;

31 En ziet, hij was gans opgeschoten van distelen; zijn
gedaante was met netelen bedekt, en zijn stenen
scheidsmuur was afgebroken. **32** Als ik dat aanschouwde,
nam ik het ter harte; ik zag het, en nam onderwijzing aan;
33 Een weinig slapens, een weinig sluimerens, en weinig
handvouwens, al nederliggende; **34** Zo zal uw armoede u

overkomen, als een wandelaar, en uw velerlei gebrek als een gewapend man.

Proverbs 25

1 Dit zijn ook spreuken van Salomo, die de mannen van
Hizkia, den koning van Juda, uitgeschreven hebben. **2** Het is
Gods eer een zaak te verbergen; maar de eer der koningen
een zaak te doorgronden.

3 Aan de hoogte des hemels, en aan de diepte der aarde, en
aan het hart der koningen is geen doorgronding. **4** Doe het
schuim van het zilver weg, en er zal een vat voor den
smelter uitkomen;

5 Doe den goddelozen weg van het aangezicht des konings,
en zijn troon zal door gerechtigheid bevestigd worden. **6**
Praal niet voor het aangezicht des konings, en sta niet in de
plaats der groten;

7 Want het is beter, dat men tot u zegge: Kom hier
bovenaan, dan dat men u vernedere voor het aangezicht
eens prinsen, dien uw ogen gezien hebben. **8** Vaar niet
haastelijk voort om te twisten, opdat gij misschien in het
laatste daarvan niet wat doet, als uw naaste u zou mogen
beschaamd hebben.

9 Twist uw twistzaak met uw naaste; maar openbaar het
heimelijke van een ander niet; **10** Opdat degene, die het
hoort, u niet smade; want uw kwaad gerucht zou niet
afgekeerd worden. **11** Een rede, op zijn pas gesproken, is als
gouden appelen in zilveren gebeelde schalen.

12 Een wijs bestraffer bij een horend oor, is een gouden
oorsiersel, en een halssieraad van het fijnste goud. **13** Een
trouw gezant is dengenen, die hem zenden, als de koude
der sneeuw ten dage des oogstes; want hij verkwikt zijns
heren ziel. **14** Een man, die zichzelven beroemt over een

valse gift, is als wolken en wind, waar geen regen bij is. **15**
Een overste wordt door lankmoedigheid overreed; en een
zachte tong breekt het gebeente. **16** Hebt gij honig
gevonden, eet dat u genoeg is; opdat gij misschien daarvan
niet zat wordt, en dien uitspuwt. **17** Spaar uw voet van het
huis uws naasten, opdat hij niet zat van u worde, en u hate.
18 Een man, tegen zijn naaste een valse getuigenis
sprekende, is een hamer, en zwaard, en scherpe pijl. **19** Het
vertrouwen op een trouweloze, ten dage der benauwdheid,
is als een gebroken tand en verstuikte voet. **20** Die liederen
zingt bij een treurig hart, is gelijk hij, die een kleed aflegt
ten dage der koude, en als edik op salpeter. **21** Indien
dengene, die u haat, hongert, geef hem brood te eten; en zo
hij dorstig is, geef hem water te drinken;

22 Want gij zult vurige kolen op zijn hoofd hopen, en de
HEERE zal het u vergelden. **23** De noordenwind verdrijft den
regen, en een vergramd aangezicht de verborgen tong. **24**
Het is beter te wonen op een hoek van het dak, dan met een
kijfachtige huisvrouw, en dat in een huis van gezelschap. **25**
Een goede tijding uit een ver land is als koud water op een
vermoeide ziel. **26** De rechtvaardige, wankelende voor het
aangezicht des goddelozen, is een beroerde fontein, en
verdorven springader. **27** Veel honigs te eten is niet goed;
maar de onderzoeking van de heerlijkheid van zulke dingen
is eer. **28** Een man, die zijn geest niet wederhouden kan, is
een opengebrokene stad zonder muur.

Proverbs 26

1 Gelijk de sneeuw in den zomer, en gelijk de regen in den
oogst, alzo past den zot de eer niet. **2** Gelijk de mus is tot
wegzweven, gelijk een zwaluw tot vervliegen, alzo zal een
vloek, die zonder oorzaak is, niet komen. **3** Een zweep is
voor het paard, een toom voor den ezel, en een roede voor
den rug der zotten. **4** Antwoord den zot naar zijn dwaasheid
niet, opdat gij ook hem niet gelijk wordt.

5 Antwoord den zot naar zijn dwaasheid, opdat hij in zijn
ogen niet wijs zij. **6** Hij snijdt zich de voeten af, en drinkt
geweld, die boodschappen zendt door de hand van een zot.

7 Hef de benen van den kreupele op; alzo is een spreuk in
den mond der zotten. **8** Gelijk hij, die een edel gesteente in
een slinger bindt, alzo is hij, die den zot eer geeft. **9** Gelijk
een doorn gaat in de hand eens dronkaards, alzo is een
spreuk in den mond der zotten. **10** De groten doen een
iegelijk verdriet aan, en huren de zotten, en huren de
overtreders. **11** Gelijk een hond tot zijn uitspuwsel
wederkeert, alzo herneemt de zot zijn dwaasheid. **12** Hebt
gij een man gezien, die wijs in zijn ogen is! Van een zot is
meer verwachting dan van hem. **13** De luiaard zegt: Er is
een felle leeuw op den weg, een leeuw is op de straten. **14**
Een deur keert om op haar herre, alzo de luiaard op zijn bed.
15 De luiaard verbergt zijn hand in den boezem, hij is te
moede, om die weder tot zijn mond te brengen. **16** De
luiaard is wijzer in zijn ogen, dan zeven, die met rede
antwoorden. **17** De voorbijgaande, die zich vertoornt in een
twist, die hem niet aangaat, is gelijk die een hond bij de
oren grijpt. **18** Gelijk een, die zich veinst te razen, die
vuursprankelen, pijlen en dodelijke dingen werpt;

19 Alzo is een man, die zijn naaste bedriegt, en zegt: Jok ik
er niet mede? **20** Als er geen hout is, gaat het vuur uit; en
als er geen oorblazer is, wordt het gekijf gestild.

21 De dove kool is om de vurige kool, en het hout om het
vuur; alzo is een kijfachtig man, om twist te ontsteken. **22**
De woorden des oorblazers zijn als dergenen, die geslagen
zijn, en die dalen in het binnenste des buiks. **23** Brandende
lippen, en een boos hart, zijn als een potscherf met schuim
van zilver overtogen. **24** Die haat draagt, houdt zich vreemd
met zijn lippen; maar in zijn binnenste stelt hij bedrog aan.

25 Als hij met zijn stem smeekt, geloof hem niet, want
zeven gruwelen zijn in zijn hart. **26** Wiens haat door bedrog
bedekt is, diens boosheid zal in de gemeente geopenbaard
worden. **27** Die een kuil graaft, zal er in vallen, en die een
steen wentelt, op hem zal hij wederkeren. **28** Een valse tong
haat degenen, die zij verbrijzelt; en een gladde mond maakt
omstoting.

Proverbs 27

1 Beroem u niet over den dag van morgen; want gij weet
niet, wat de dag zal baren. **2** Laat u een vreemde prijzen, en
niet uw mond; een onbekende, en niet uw lippen. **3** Een
steen is zwaar, en het zand gewichtig; maar de toornigheid
des dwazen is zwaarder dan die beide.

4 Grimmigheid en overloping van toorn is wreedheid; maar
wie zal voor nijdigheid bestaan? **5** Openbare bestraffing is
beter dan verborgene liefde.

6 De wonden des liefhebbers zijn getrouw; maar de
kussingen des haters zijn af te bidden. **7** Een verzadigde ziel
vertreedt het honigzeem; maar aan een hongerige ziel is
alle bitter zoet. **8** Gelijk een vogel is, die uit zijn nest
omdoolt, alzo is een man, die omdoolt uit zijn plaats. **9** Olie
en reukwerk verblijdt het hart; alzo is de zoetigheid van
iemands vriend, vanwege den raad der ziel.

10 Verlaat uw vriend, noch den vriend uws vaders niet; en
ga ten huize uws broeders niet op den dag van uw
tegenspoed. Beter is een gebuur die nabij is, dan een
broeder, die verre is. **11** Zijt wijs, mijn zoon, en verblijd mijn
hart; opdat ik mijn smader wat te antwoorden heb. **12** De
kloekzinnige ziet het kwaad, en verbergt zich; de slechten
gaan henen door, en worden gestraft. **13** Als iemand voor
een vreemde borg geworden is, neem zijn kleed, en pand
hem voor een onbekende vrouw. **14** Die zijn vriend zegent
met luider stem, zich des morgens vroeg opmakende, het zal
hem tot een vloek gerekend worden. **15** Een gedurige
druiping ten dage des slagregens en een kijfachtige
huisvrouw zijn even gelijk.

16 Elkeen, die haar verbergt, zou den wind verbergen, en de
olie zijner rechterhand, die roept. **17** Ijzer scherpt men met
ijzer; alzo scherpt een man het aangezicht zijns naasten. **18**
Die den vijgeboom bewaart, zal zijn vrucht eten; en die zijn
heer waarneemt, zal geeerd worden. **19** Gelijk in het water
het aangezicht is tegen het aangezicht, alzo is des mensen
hart tegen den mens. **20** De hel en het verderf worden niet
verzadigd; alzo worden de ogen des mensen niet verzadigd.
21 De smeltkroes is voor het zilver, en de oven voor het
goud; alzo is een man naar zijn lof te proeven. **22** Al stiet gij
den dwaas in een mortier met een stamper, in het midden
van het gestoten graan, zijn dwaasheid zou van hem niet
afwijken. **23** Zijt naarstig, om het aangezicht uwer schapen
te kennen; zet uw hart op de kudden.

24 Want de schat is niet tot in eeuwigheid; of zal de kroon
van geslacht tot geslacht zijn? **25** Als het gras zich
openbaart, en de grasscheuten gezien worden, laat de
kruiden der bergen verzameld worden. **26** De lammeren
zullen zijn tot uw kleding, en de bokken de prijs des velds.
27 Daartoe zult gij genoegzaamheid van geitenmelk
hebben tot uw spijze, tot spijze van uw huis, en leeftocht
uwer maagden.

Proverbs 28

1 De goddelozen vlieden, waar geen vervolger is; maar elk
rechtvaardige is moedig, als een jonge leeuw. **2** Om de
overtreding des lands zijn deszelfs vorsten vele; maar om
verstandige en wetende mensen zal insgelijks verlenging
wezen. **3** Een arm man, die de geringen verdrukt, is een
wegvagende regen, zodat er geen brood zij. **4** Die de wet
verlaten, prijzen de goddelozen; maar die de wet bewaren,
mengen zich in strijd tegen hen. **5** De kwade lieden verstaan
het recht niet; maar die den HEERE zoeken, verstaan alles. **6**
De arme, wandelende in zijn oprechtheid, is beter, dan die
verkeerd is van wegen, al is hij rijk. **7** Die de wet bewaart, is
een verstandig zoon; maar die der vraten metgezel is,
beschaamt zijn vader. **8** Die zijn goed vermeerdert met
woeker en met overwinst, vergadert dat voor dengene, die
zich des armen ontfermt. **9** Die zijn oor afwendt van de wet
te horen, diens gebed zelfs zal een gruwel zijn. **10** Die de
oprechten doet dwalen op een kwaden weg, zal zelf in zijn
gracht vallen; maar de vromen zullen het goede beerven. **11**
Een rijk man is wijs in zijn ogen; maar de arme, die
verstandig is, doorzoekt hem. **12** Als de rechtvaardigen
opspringen van vreugde, is er grote heerlijkheid; maar als
de goddelozen opkomen, wordt de mens nauw gezocht. **13**
Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn;
maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen.
14 Welgelukzalig is de mens, die geduriglijk vreest; maar
die zijn hart verhardt, zal in het kwaad vallen. **15** De
goddeloze, heersende over een arm volk, is een brullende
leeuw, en een beer, die ginds en weder loopt. **16** Een vorst,
die van alle verstand gebrek heeft, is ook veelvoudig in
verdrukkingen; maar die de gierigheid haat, zal de dagen
verlengen. **17** Een mens, gedrukt om het bloed ener ziel, zal
naar den kuil toevlieden; men ondersteune hem niet! **18** Die

oprecht wandelt, zal behouden worden; maar die zich
verkeerdelijk gedraagt in twee wegen, zal in den enen
vallen. **19** Die zijn land bouwt, zal met brood verzadigd
worden; maar die ijdele mensen volgt, zal met armoede
verzadigd worden. **20** Een gans getrouw man zal veelvoudig
zijn in zegeningen; maar die haastig is, om rijk te worden,
zal niet onschuldig wezen. **21** De aangezichten te kennen, is
niet goed; want een man zal om een stuk broods overtreden.
22 Die zich haast naar goed, is een man van een boos oog;
maar hij weet niet, dat het gebrek hem overkomen zal. **23**
Die een mens bestraft, zal achterna gunst vinden, meer dan
die met de tong vleit. **24** Wie zijn vader of zijn moeder
berooft, en zegt: Het is geen overtreding; die is des
verdervenden mans gezel. **25** Die grootmoedig is, verwekt
gekijf; maar die op den HEERE vertrouwt, zal vet worden. **26**
Die op zijn hart vertrouwt, die is een zot; maar die in
wijsheid wandelt, die zal ontkomen. **27** Die den armen geeft,
zal geen gebrek hebben; maar die zijn ogen verbergt, zal
veel vervloekt worden. **28** Als de goddelozen opkomen,
verbergt zich de mens; maar als zij omkomen,
vermenigvuldigen de rechtvaardigen.

Proverbs 29

1 Een man, die, dikwijls bestraft zijnde, den nek verhardt,
zal schielijk verbroken worden, zodat er geen genezen aan
is. **2** Als de rechtvaardigen groot worden, verblijdt zich het
volk; maar als de goddeloze heerst, zucht het volk. **3** Een
man, die de wijsheid bemint, verblijdt zijn vader; maar die
een metgezel der hoeren is, brengt het goed door. **4** Een
koning houdt het land staande door het recht; maar een, die
tot geschenken genegen is, verstoort hetzelve. **5** Een man,
die zijn naaste vleit, spreidt een net uit voor deszelfs
gangen. **6** In de overtreding eens bozen mans is een strik;
maar de rechtvaardige juicht en is blijde. **7** De rechtvaardige
neemt kennis van de rechtzaak der armen; maar de
goddeloze begrijpt de wetenschap niet. **8** Spotdrijvende
lieden blazen een stad aan brand; maar de wijzen keren den
toorn af. **9** Een wijs man, met een dwaas man in rechten zich
begeven hebbende, hetzij dat hij beroerd is of lacht, zo is er
toch geen rust. **10** Bloedgierige lieden haten den vrome;
maar de oprechten zoeken zijn ziel. **11** Een zot laat zijn
gansen geest uit, maar de wijze wederhoudt dien
achterwaarts. **12** Een heerser, die op leugentaal acht geeft,
al zijn dienaars zijn goddeloos. **13** De arme en de bedrieger
ontmoeten elkander; de HEERE verlicht hun beider ogen. **14**
Een koning, die de armen in trouw recht doet, diens troon
zal in eeuwigheid bevestigd worden. **15** De roede, en de
bestraffing geeft wijsheid; maar een kind, dat aan zich zelf
gelaten is, beschaamt zijn moeder. **16** Als de goddelozen
velen worden, wordt de overtreding veel; maar de
rechtvaardigen zullen hun val aanzien. **17** Tuchtig uw zoon,
en hij zal u gerustheid aandoen, en hij zal uw ziel
vermakelijkheden geven. **18** Als er geen profetie is, wordt
het volk ontbloot; maar welgelukzalig is hij, die de wet
bewaart. **19** Een knecht zal door de woorden niet getuchtigd

worden; hoewel hij u verstaat, nochtans zal hij niet
antwoorden. **20** Hebt gij een man gezien, die haastig in zijn
woorden is? Van een zot is meer verwachting dan van hem.
21 Als men zijn knecht van jongs op weeldig houdt, hij zal
in zijn laatste een zoon willen zijn. **22** Een toornig man
verwekt gekijf; en de grammoedige is veelvoudig in
overtreding. **23** De hoogmoed des mensen zal hem
vernederen; maar de nederige van geest zal de eer
vasthouden. **24** Die met een dief deelt, haat zijn ziel; hij
hoort een vloek, en hij geeft het niet te kennen. **25** De
siddering des mensen legt een strik; maar die op den HEERE
vertrouwt, zal in een hoog vertrek gesteld worden. **26** Velen
zoeken het aangezicht des heersers; maar een ieders recht
is van den HEERE. **27** Een ongerechtig man is den
rechtvaardige een gruwel; maar die recht is van weg, is den
goddeloze een gruwel.

Proverbs 30

1 De woorden van Agur, den zoon van Jake; een last. De
man spreekt tot Ithiel, tot Ithiel en Uchal. **2** Voorwaar, ik ben
onvernuftiger dan iemand; en ik heb geen mensenverstand;
3 En ik heb geen wijsheid geleerd, noch de wetenschap der
heiligen gekend. **4** Wie is ten hemel opgeklommen, en
nedergedaald? Wie heeft den wind in Zijn vuisten
verzameld? Wie heeft de wateren in een kleed gebonden?
Wie heeft al de einden der aarde gesteld? Hoe is Zijn Naam,
en hoe is de Naam Zijns Zoons, zo gij het weet? **5** Alle rede
Gods is doorlouterd; Hij is een Schild dengenen, die op Hem
betrouwen. **6** Doe niet tot Zijn woorden, opdat Hij u niet
bestraffe, en gij leugenachtig bevonden wordt. **7** Twee
dingen heb ik van U begeerd, onthoud ze mij niet, eer ik
sterve;

8 Ijdelheid en leugentaal doe verre van mij; armoede of
rijkdom geef mij niet; voed mij met het brood mijns
bescheiden deels; **9** Opdat ik, zat zijnde, U dan niet
verloochene, en zegge: Wie is de HEERE? of dat ik, verarmd
zijnde, dan niet stele, en den Naam mijns Gods aantaste. **10**
Achterklap niet van den knecht bij zijn heer, opdat hij u niet
vloeke, en gij schuldig wordt.

11 Daar is een geslacht, dat zijn vader vervloekt, en zijn
moeder niet zegent; **12** Een geslacht, dat rein in zijn ogen
is, en van zijn drek niet gewassen is; **13** Een geslacht, welks
ogen hoog zijn, en welks oogleden verheven zijn; **14** Een
geslacht, welks tanden zwaarden, en welks baktanden
messen zijn, om de ellendigen van de aarde en de
nooddruftigen van onder de mensen te verteren. **15** De
bloedzuiger heeft twee dochters: Geef, geef! Deze drie

dingen worden niet verzadigd; ja, vier zeggen niet: Het is
genoeg!

16 Het graf, de gesloten baarmoeder, de aarde, die van
water niet verzadigd wordt, en het vuur zegt niet: Het is
genoeg! **17** Het oog, dat den vader bespot, of de
gehoorzaamheid der moeder veracht, dat zullen de raven
der beek uitpikken, en des arends jongen zullen het eten.
18 Deze drie dingen zijn voor mij te wonderlijk, ja, vier, die
ik niet weet:

19 De weg eens arends in den hemel; de weg ener slang op
een rotssteen; de weg van een schip in het hart der zee; en
de weg eens mans bij een maagd. **20** Alzo is de weg ener
overspelige vrouw; zij eet en wist haar mond, en zegt: Ik heb
geen ongerechtigheid gewrocht! **21** Om drie dingen ontroert
zich de aarde, ja, om vier, die zij niet dragen kan: **22** Om
een knecht, als hij regeert; en een dwaas, als hij van brood
verzadigd is; **23** Om een hatelijke vrouw, als zij getrouwd
wordt; en een dienstmaagd, als zij erfgenaam is van haar
vrouw. **24** Deze vier zijn van de kleinste der aarde; doch
dezelve zijn wijs, met wijsheid wel voorzien.

25 De mieren zijn een onsterk volk; evenwel bereiden zij in
de zomer haar spijs. **26** De konijnen zijn een machteloos
volk; nochtans stellen zij hun huis in den rotssteen. **27** De
sprinkhanen hebben geen koning; nochtans gaan zij allen
uit, zich verdelende in hopen. **28** De spinnekop grijpt met
de handen, en is in de paleizen der koningen. **29** Deze drie
maken een goeden tred; ja, vier zijn er, die een goeden
gang maken;

30 De oude leeuw geweldig onder de gedierten, die voor
niemand zal wederkeren; **31** Een windhond van goede
lenden, of een bok; en een koning, die niet tegen te staan is.
32 Zo gij dwaselijk gehandeld hebt, met u te verheffen, en

zo gij kwaad bedacht hebt, de hand op den mond! **33** Want
de drukking der melk brengt boter voort, en de drukking
van den neus brengt bloed voort, en de drukking des toorns
brengt twist voort.

Proverbs 31

1 De woorden van den koning Lemuel; de last, maarmede
zijn moeder hem onderwees. **2** Wat, o mijn zoon, en wat, o
zoon mijns buiks? ja, wat, o zoon mijner geloften? **3** Geeft
aan de vrouwen uw vermogen niet, noch uw wegen, om
koningen te verdelgen. **4** Het komt den koningen niet toe, o
Lemuel! het komt den koningen niet toe wijn te drinken, en
den prinsen, sterken drank te begeren; **5** Opdat hij niet
drinke, en het gezette vergete, en de rechtzaak van alle
verdrukten verandere. **6** Geeft sterken drank dengene, die
verloren gaat, en wijn dengenen, die bitterlijk bedroefd van
ziel zijn; **7** Dat hij drinke, en zijn armoede vergete, en zijner
moeite niet meer gedenke. **8** Open uw mond voor den
stomme, voor de rechtzaak van allen, die omkomen zouden.
9 Open uw mond; oordeel gerechtelijk, en doe den
verdrukte en nooddruftige recht. **10** Aleph. Wie zal een
deugdelijke huisvrouw vinden? Want haar waardij is verre
boven de robijnen.

11 Beth. Het hart haars heren vertrouwt op haar, zodat hem
geen goed zal ontbreken. **12** Gimel. Zij doet hem goed en
geen kwaad, al de dagen haars levens. **13** Daleth. Zij zoekt
wol en vlas, en werkt met lust harer handen. **14** He. Zij is als
de schepen eens koopmans; zij doet haar brood van verre
komen. **15** Vau. En zij staat op, als het nog nacht is, en geeft
haar huis spijze, en haar dienstmaagden het bescheiden
deel. **16** Zain. Zij denkt om een akker, en krijgt hem; van de
vrucht harer handen plant zij een wijngaard. **17** Cheth. Zij
gordt haar lenden met kracht, en zij versterkt haar armen.
18 Teth. Zij smaakt, dat haar koophandel goed is; haar lamp
gaat des nachts niet uit. **19** Jod. Zij steekt haar handen uit
naar de spil, en haar handpalmen vatten den spinrok. **20**
Caph. Zij breidt haar handpalm uit tot den ellendige; en zij

steekt haar handen uit tot den nooddruftige. **21** Lamed. Zij vreest voor haar huis niet vanwege de sneeuw; want haar ganse huis is met dubbele klederen gekleed. **22** Mem. Zij maakt voor zich tapijtsieraad; haar kleding is fijn linnen en purper. **23** Nun. Haar man is bekend in de poorten, als hij zit met de oudsten des lands. **24** Samech. Zij maakt fijn lijnwaad en verkoopt het; en zij levert den koopman gordelen. **25** Ain. Sterkte en heerlijkheid zijn haar kleding; en zij lacht over den nakomenden dag. **26** Pe. Zij doet haar mond open met wijsheid; en op haar tong is leer der goeddadigheid. **27** Tsade. Zij beschouwt de gangen van haar huis; en het brood der luiheid eet zij niet. **28** Koph. Haar kinderen staan op, en roemen haar welgelukzalig; ook haar man, en hij prijst haar, zeggende: **29** Resch. Vele dochteren hebben deugdelijke gehandeld; maar gij gaat die allen te boven. **30** Schin. De bevalligheid is bedrog, en de schoonheid ijdelheid; maar een vrouw, die den HEERE vreest, die zal geprezen worden. **31** Thau. Geef haar van de vrucht harer handen, en laat haar werken haar prijzen in de poorten.

Ecclesiastes

Ecclesiastes 1

1 De woorden van den prediker, den zoon van David, den
koning te Jeruzalem. **2** Ijdelheid der ijdelheden, zegt de
prediker; ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid. **3** Wat
voordeel heeft de mens van al zijn arbeid, dien hij arbeidt
onder de zon? **4** Het ene geslacht gaat, en het andere
geslacht komt; maar de aarde staat in der eeuwigheid.

5 Ook rijst de zon op, en de zon gaat onder, en zij hijgt naar
haar plaats, waar zij oprees. **6** Zij gaat naar het zuiden, en
zij gaat om naar het noorden; de wind gaat steeds
omgaande, en de wind keert weder tot zijn omgangen. **7** Al
de beken gaan in de zee, nochtans wordt de zee niet vol;
naar de plaats, waar de beken heengaan, derwaarts gaande
keren zij weder. **8** Al deze dingen worden zo moede, dat het
niemand zou kunnen uitspreken; het oog wordt niet
verzadigd met zien; en het oor wordt niet vervuld van horen.
9 Hetgeen er geweest is, hetzelve zal er zijn, en hetgeen er
gedaan is, hetzelve zal er gedaan worden; zodat er niets
nieuws is onder de zon.

10 Is er enig ding, waarvan men zou kunnen zeggen: Ziet
dat, het is nieuw? Het is alreeds geweest in de eeuwen, die
voor ons geweest zijn. **11** Er is geen gedachtenis van de
voorgaande dingen; en van de navolgende dingen, die zijn
zullen, van dezelve zal ook geen gedachtenis zijn bij
degenen, die namaals wezen zullen. **12** Ik, prediker, was
koning over Israel te Jeruzalem.

13 En ik begaf mijn hart om met wijsheid te onderzoeken,
en na te speuren al wat er geschiedt onder den hemel. Deze
moeilijke bezigheid heeft God den kinderen der mensen
gegeven, om zich daarin te bekommeren. **14** Ik zag al de
werken aan, die onder de zon geschieden; en ziet, het was al

ijdelheid en kwelling des geestes. **15** Het kromme kan niet
recht gemaakt worden; en hetgeen ontbreekt, kan niet
geteld worden. **16** Ik sprak met mijn hart, zeggende: Zie, ik
heb wijsheid vergroot en vermeerderd, boven allen, die voor
mij te Jeruzalem geweest zijn; en mijn hart heeft veel
wijsheid en wetenschap gezien. **17** En ik begaf mijn hart om
wijsheid en wetenschap te weten, onzinnigheden en
dwaasheid; ik ben gewaar geworden, dat ook dit een
kwelling des geestes is. **18** Want in veel wijsheid is veel
verdriet; en die wetenschap vermeerdert, vermeerdert
smart.

Ecclesiastes 2

1 Ik zeide in mijn hart: Nu, welaan, ik zal u beproeven door
vreugde; derhalve zie het goede aan; maar zie, ook dat was
ijdelheid. **2** Tot het lachen zeide ik: Gij zijt onzinnig, en tot
de vreugde: Wat maakt deze? **3** Ik heb in mijn hart
nagespeurd, om mijn vlees op te houden in den wijn,
(nochtans leidende mijn hart in wijsheid) en om de
dwaasheid vast te houden, totdat ik zou zien wat den
kinderen der mensen het best ware, dat zij doen zouden
onder den hemel, gedurende het getal der dagen huns
levens. **4** Ik maakte mij grote werken, ik bouwde mij huizen,
ik plantte mij wijngaarden. **5** Ik maakte mij hoven en
lusthoven, en ik plantte bomen in dezelve, van allerlei
vrucht. **6** Ik maakte mij vijvers van wateren, om daarmede te
bewateren het woud, dat met bomen groende. **7** Ik kreeg
knechten en maagden, en ik had kinderen des huizes; ook
had ik een groot bezit van runderen en schapen, meer dan
allen, die voor mij te Jeruzalem geweest waren. **8** Ik
vergaderde mij ook zilver en goud, en kleinoden der
koningen en der landschappen; ik bestelde mij zangers en
zangeressen, en wellustigheden der mensenkinderen,
snarenspel, ja, allerlei snarenspel. **9** En ik werd groot, en
nam toe, meer dan iemand, die voor mij te Jeruzalem
geweest was; ook bleef mijn wijsheid mij bij. **10** En al wat
mijn ogen begeerden, dat onttrok ik hun niet; ik wederhield
mijn hart niet van enige blijdschap, maar mijn hart was
verblijd vanwege al mijn arbeid; en dit was mijn deel van al
mijn arbeid. **11** Toen wendde ik mij tot al mijn werken, die
mijn handen gemaakt hadden, en tot den arbeid, dien ik
werkende gearbeid had; ziet, het was al ijdelheid en
kwelling des geestes, en daarin was geen voordeel onder de
zon. **12** Daarna wendde ik mij, om te zien wijsheid, ook

onzinnigheden en dwaasheid; want hoe zou een mens, die
den koning nakomen zal, doen hetgeen alrede gedaan is?

13 Toen zag ik, dat de wijsheid uitnemendheid heeft boven
de dwaasheid, gelijk het licht uitnemendheid heeft boven de
duisternis. **14** De ogen des wijzen zijn in zijn hoofd, maar de
zot wandelt in de duisternis. Toen bemerkte ik ook, dat
enerlei geval hun allen bejegent. **15** Dies zeide ik in mijn
hart: Gelijk het den dwaze bejegent, zal het ook mijzelven
bejegenen; waarom heb ik dan toen meer naar wijsheid
gestaan? Toen sprak ik in mijn hart, dat ook hetzelve
ijdelheid was. **16** Want er zal in eeuwigheid niet meer
gedachtenis van een wijze, dan van een dwaas zijn;
aangezien hetgeen nu is, in de toekomende dagen altemaal
vergeten wordt; en hoe sterft de wijze met den zot? **17**
Daarom haatte ik dit leven, want dit werk dacht mij kwaad,
dat onder de zon geschiedt; want het is al ijdelheid en
kwelling des geestes.

18 Ik haatte ook al mijn arbeid, dien ik bearbeid had onder
de zon, dat ik dien zou achterlaten aan een mens, die na mij
wezen zal.

19 Want wie weet, of hij wijs zal zijn, of dwaas? Evenwel zal
hij heersen over al mijn arbeid, dien ik bearbeid heb en dien
ik wijselijk beleid heb onder de zon. Dat is ook ijdelheid. **20**
Daarom keerde ik mij om, om mijn hart te doen wanhopen
over al den arbeid, dien ik bearbeid heb onder de zon. **21**
Want er is een mens, wiens arbeid in wijsheid, en in
wetenschap, en in geschiktheid is; nochtans zal hij dien
overgeven tot zijn deel, aan een mens, die daaraan niet
gearbeid heeft. Dit is ook ijdelheid en een groot kwaad. **22**
Wat heeft toch die mens van al zijn arbeid, en van de
kwellingen zijns harten, dien hij is bearbeidende onder de
zon? **23** Want al zijn dagen zijn smarten, en zijn bezigheid is
verdriet; zelfs des nachts rust zijn hart niet. Datzelve is ook

ijdelheid. **24** Is het dan niet goed voor den mens, dat hij ete en drinke, en dat hij zijn ziel het goede doe genieten in zijn arbeid? Ik heb ook gezien, dat zulks van de hand Gods is.

25 (Want wie zou er van eten, of wie zou zich daartoe haasten, meer dan ik zelf?) **26** Want Hij geeft wijsheid, en wetenschap, en vreugde den mens, die goed is voor Zijn aangezicht; maar den zondaar geeft Hij bezigheid om te verzamelen en te vergaderen, opdat Hij het geve dien, die goed is voor Gods aangezicht. Dit is ook ijdelheid en kwelling des geestes.

Ecclesiastes 3

1 Alles heeft een bestemden tijd, en alle voornemen onder
den hemel heeft zijn tijd. **2** Er is een tijd om geboren te
worden, en een tijd om te sterven; een tijd om te planten, en
een tijd om het geplante uit te roeien; **3** Een tijd om om te
doden, en een tijd om te genezen; een tijd om af te breken,
en een tijd om te bouwen; **4** Een tijd om te wenen, en een
tijd om te lachen; een tijd om te kermen, en een tijd om op
te springen; **5** Een tijd om stenen weg te werpen, en een tijd
om stenen te vergaderen; een tijd om te omhelzen, en een
tijd om verre te zijn van omhelzen; **6** Een tijd om te zoeken,
en een tijd om verloren te laten gaan; een tijd om te
bewaren, en een tijd om weg te werpen; **7** Een tijd om te
scheuren, en een tijd om toe te naaien; een tijd om te
zwijgen, en een tijd om te spreken; **8** Een tijd om lief te
hebben, en een tijd om te haten; een tijd van oorlog, en een
tijd van vrede. **9** Wat voordeel heeft hij, die werkt, van
hetgeen hij bearbeidt? **10** Ik heb gezien de bezigheid, die
God den kinderen der mensen gegeven heeft, om zichzelven
daarmede te bekommeren. **11** Hij heeft ieder ding schoon
gemaakt op zijn tijd; ook heeft Hij de eeuw in hun hart
gelegd, zonder dat een mens het werk, dat God gemaakt
heeft, kan uitvinden, van het begin tot het einde toe.

12 Ik heb gemerkt, dat er niets beters voor henlieden is, dan
zich te verblijden, en goed te doen in zijn leven. **13** Ja ook,
dat ieder mens ete en drinke, en het goede geniete van al
zijn arbeid, Dit is een gave Gods. **14** Ik weet, dat al wat God
doet, dat zal in der eeuwigheid zijn, en er is niet toe te doen,
noch is er af te doen; en God doet dat, opdat men vreze voor
Zijn aangezicht. **15** Hetgeen geweest is, dat is nu, en wat
wezen zal, dat is alrede geweest; en God zoekt het
weggedrevene; **16** Verder heb ik ook gezien onder de zon,

ter plaatse des gerichts, aldaar was goddeloosheid; en ter
plaatse der gerechtigheid, aldaar was goddeloosheid.

17 Ik zeide in mijn hart: God zal den rechtvaardige en den
goddeloze oordelen; want aldaar is de tijd voor alle
voornemen, en over alle werk. **18** Ik zeide in mijn hart van
de gelegenheid der mensenkinderen, dat God hen zal
verklaren, en dat zij zullen zien, dat zij als de beesten zijn
aan zichzelven. **19** Want wat den kinderen der mensen
wedervaart, dat wedervaart ook den beesten; en enerlei
wedervaart hun beiden; gelijk die sterft, alzo sterft deze, en
zij allen hebben enerlei adem, en de uitnemendheid der
mensen boven de beesten is geen; want allen zijn zij
ijdelheid. **20** Zij gaan allen naar een plaats; zij zijn allen uit
het stof, en zij keren allen weder tot het stof. **21** Wie merkt,
dat de adem van de kinderen der mensen opvaart naar
boven, en de adem der beesten nederwaarts vaart in de
aarde? **22** Dies heb ik gezien, dat er niets beters is, dan dat
de mens zich verblijde in zijn werken, want dat is zijn deel;
want wie zal hem daarhenen brengen, dat hij ziet, hetgeen
na hem geschieden zal?

Ecclesiastes 4

1 Daarna wende ik mij, en zag aan al de onderdrukkingen,
die onder de zon geschieden; en ziet, er waren de tranen der
verdrukten, en dergenen, die geen trooster hadden; en aan
de zijde hunner verdrukkers was macht, zij daarentegen
hadden geen vertrooster. **2** Dies prees ik de doden, die
alrede gestorven waren, boven de levenden, die tot nog toe
levend zijn. **3** Ja, hij is beter dan die beiden, die nog niet
geweest is, die niet gezien heeft het boze werk, dat onder de
zon geschiedt. **4** Verder zag ik al den arbeid en alle
geschikkelijkheid des werks, dat het den mens nijd van zijn
naaste aanbrengt. Dat is ook ijdelheid en kwelling des
geestes.

5 De zot vouwt zijn handen samen, en eet zijn eigen vlees. **6**
Een hand vol met rust is beter, dan beide de vuisten vol met
arbeid en kwelling des geestes. **7** Ik wendde mij wederom,
en ik zag een ijdelheid onder de zon;

8 Daar is er een, en geen tweede; hij heeft ook geen kind,
noch broeder; nochtans is van al zijn arbeid geen einde; ook
wordt zijn oog niet verzadigd van den rijkdom, en zegt niet:
Voor wien arbeide ik toch, en doe mijn ziel gebrek hebben
van het goede? Dit is ook ijdelheid, en het is een moeilijke
bezigheid. **9** Twee zijn beter dan een; want zij hebben een
goede beloning van hun arbeid;

10 Want indien zij vallen, de een richt zijn metgezel op;
maar wee den ene, die gevallen is, want er is geen tweede
om hem op te helpen. **11** Ook, indien twee te zamen liggen,
zo hebben zij warmte; maar hoe zou een alleen warm
worden? **12** En indien iemand den een mocht overweldigen,
zo zullen de twee tegen hem bestaan; en een drievoudig
snoer wordt niet haast gebroken. **13** Beter is een arm en wijs

jongeling, dan een oud en zot koning, die niet weet van
meer vermaand te worden.

14 Want een komt uit het gevangenhuis, om koning te zijn;
daar ook een, die in zijn koninkrijk geboren is, verarmt. **15** Ik
zag al de levenden wandelen onder de zon, met den
jongeling, den tweede, die in diens plaats staan zal. **16** Er is
geen einde van al het volk, van allen, die voor hen geweest
zijn; de nakomelingen zullen zich ook over hem niet
verblijden; gewisselijk, dat is ook ijdelheid en kwelling des
geestes.

Ecclesiastes 5

1 (4:17) Bewaar uw voet, als gij tot het huis Gods ingaat, en
zijt liever nabij om te horen, dan om der zotten slachtoffer te
geven; want zij weten niet, dat zij kwaad doen. **2** (5:1) Wees
niet te snel met uw mond, en uw hart haaste niet een woord
voort te brengen voor Gods aangezicht; want God is in den
hemel, en gij zijt op de aarde; daarom laat uw woorden
weinig zijn. **3** (5:2) Want gelijk de droom komt door veel
bezigheid, alzo de stem des zots door de veelheid der
woorden. **4** (5:3) Wanneer gij een gelofte aan God zult
beloofd hebben, stel niet uit dezelve te betalen; want Hij
heeft geen lust aan zotten; wat gij zult beloofd hebben,
betaal het.

5 (5:4) Het is beter, dat gij niet belooft, dan dat gij belooft
en niet betaalt. **6** (5:5) Laat uw mond niet toe, dat hij uw
vlees zou doen zondigen; en zeg niet voor het aangezicht
des engels, dat het een dwaling was; waarom zou God
grotelijks toornen, om uwer stemme wille, en verderven het
werk uwer handen? **7** (5:6) Want gelijk in de veelheid der
dromen ijdelheden zijn, alzo in veel woorden; maar vrees gij
God! **8** (5:7) Indien gij de onderdrukking des armen, en de
beroving des gerichts en der gerechtigheid ziet in een
landschap, verwonder u niet over zulk een voornemen; want
die hoger is dan de hoge, neemt er acht op; en daar zijn
hogen boven henlieden.

9 (5:8) Het voordeel des aardrijks is voor allen: de koning
zelfs wordt van het veld gediend.

10 (5:9) Die het geld liefheeft, wordt van het geld niet zat;
en wie den overvloed liefheeft, wordt van het inkomen niet
zat. Dit is ook ijdelheid. **11** (5:10) Waar het goed
vermenigvuldigt, daar vermenigvuldigen ook die het eten;

wat nuttigheid hebben dan de bezitters daarvan, dan het gezicht hunner ogen? **12** (5:11) De slaap des arbeiders is zoet, hij hebbe weinig of veel gegeten; maar de zatheid des rijken laat hem niet slapen. **13** (5:12) Er is een kwaad, dat krankheid aanbrengt, hetwelk ik zag onder de zon: rijkdom van zijn bezitters bewaard tot hun eigen kwaad. **14** (5:13) Of de rijkdom zelf vergaat door een moeilijke bezigheid; en hij gewint een zoon, en er is niet met al in zijn hand. **15** (5:14) Gelijk als hij voortgekomen is uit zijner moeders buik, alzo zal hij naakt wederkeren, gaande gelijk hij gekomen was; en hij zal niet medenemen van zijn arbeid, dat hij met zijn hand zou wegdragen. **16** (5:15) Daarom is dit ook een kwaad, dat krankheid aanbrengt; dat hij in alle manier, gelijk hij gekomen is, alzo heen gaat; en wat voordeel is het hem, dat hij in den wind gearbeid heeft? **17** (5:16) Dat hij ook al zijn dagen in duisternis gegeten heeft; en dat hij veel verdriets gehad heeft, ook zijn krankheid, en onstuimigen toorn? **18** (5:17) Ziet, wat ik gezien heb, een goede zaak, die schoon is: te eten en te drinken, en te genieten het goede van al zijn arbeid, dien hij bearbeid heeft onder de zon, gedurende het getal der dagen zijns levens, hetwelk God hem geeft; want dat is zijn deel.

19 (5:18) Ook een iegelijk mens, aan denwelken God rijkdom en goederen gegeven heeft, en Hij geeft hem de macht, om daarvan te eten, en om zijn deel te nemen, en om zich te verheugen van zijn arbeid, datzelve is een gave van God. **20** (5:19) Want hij zal niet veel gedenken aan de dagen zijns levens, dewijl hem God verhoort in de blijdschap zijns harten.

Ecclesiastes 6

1 Er is een kwaad, dat ik gezien heb onder de zon, en het is
veel onder de mensen: **2** Een man, denwelken God gegeven
heeft rijkdom, en goederen, en eer; en hij heeft voor zijn ziel
aan geen ding gebrek, van alles wat hij begeert; en God
geeft hem de macht niet, om daarvan te eten, maar dat een
vreemd man dat opeet. Dit is ook ijdelheid en een kwade
smart. **3** Indien een man honderd kinderen gewon, en vele
jaren leefde, zodat de dagen zijner jaren veel waren, doch
zijn ziel niet verzadigd werd van het goed, en hij ook geen
begrafenis had; ik zeg, dat een misdracht beter is dan hij.

4 Want met ijdelheid komt zij, en in duisternis gaat zij weg,
en met duisternis wordt haar naam bedekt. **5** Ook heeft zij
de zon niet gezien, noch bekend; zij heeft meer rust, dan hij.
6 Ja, al leefde hij schoon tweemaal duizend jaren, en het
goede niet zag; gaan zij niet allen naar een plaats?

7 Al de arbeid des mensen is voor zijn mond; en nochtans
wordt de begeerlijkheid niet vervuld.

8 Want wat heeft de wijze meer dan de zot? Wat heeft de
arme meer, die voor de levenden weet te wandelen? **9** Beter
is het aanzien der ogen, dan het wandelen der
begeerlijkheid. Dit is ook ijdelheid en kwelling des geestes.

10 Wat ook iemand zij, alrede is zijn naam genoemd, en het
is bekend, dat hij een mens is; en dat hij niet kan rechten
met dien, die sterker is dan hij. **11** Voorwaar, er zijn veel
dingen, die de ijdelheid vermeerderen; wat heeft de mens te
meer daarvan?

12 Want wie weet, wat goed is voor den mens in dit leven,
gedurende het getal der dagen van het leven zijner

ijdelheid, welke hij doorbrengt als een schaduw? Want wie kan den mens aanzeggen, wat na hem wezen zal onder de zon?

Ecclesiastes 7

1 Beter is een goede naam, dan goede olie, en de dag des
doods, dan de dag, dat iemand geboren wordt. **2** Het is beter
te gaan in het klaaghuis, dan te gaan in het huis des
maaltijds; want in hetzelve is het einde aller mensen, en de
levende legt het in zijn hart.

3 Het treuren is beter dan het lachen; want door de
droefheid des aangezichts wordt het hart gebeterd. **4** Het
hart der wijzen is in het klaaghuis; maar het hart der zotten
in het huis der vreugde. **5** Het is beter te horen het
bestraffen des wijzen, dan dat iemand hore het gezang der
dwazen. **6** Want gelijk het geluid der doornen onder een pot
is, alzo is het lachen eens zots. Dit is ook ijdelheid. **7**
Voorwaar, de onderdrukking zou wel een wijze dol maken;
en het geschenk verderft het hart.

8 Het einde van een ding is beter dan zijn begin; de
lankmoedige is beter dan de hoogmoedige. **9** Zijt niet
haastig in uw geest om te toornen; want de toorn rust in den
boezem der dwazen. **10** Zeg niet: Wat is er, dat de vorige
dagen beter geweest zijn, dan deze? Want gij zoudt naar
zulks niet uit wijsheid vragen. **11** De wijsheid is goed met
een erfdeel; en degenen, die de zon aanschouwen, hebben
voordeel daarvan.

12 Want de wijsheid is tot een schaduw, en het geld is tot
een schaduw; maar de uitnemendheid der wetenschap is,
dat de wijsheid haar bezitters het leven geeft. **13** Aanmerk
het werk Gods; want wie kan recht maken, dat Hij krom
gemaakt heeft? **14** Geniet het goede ten dage des
voorspoeds, maar ten dage des tegenspoeds, zie toe; want
God maakt ook den een tegenover den ander, ter oorzake
dat de mens niet zou vinden iets, dat na hem zal zijn. **15** Dit

alles heb ik gezien in de dagen mijner ijdelheid; er is een
rechtvaardige, die in zijn gerechtigheid omkomt;
daarentegen is er een goddeloze, die in zijn boosheid zijn
dagen verlengt. **16** Wees niet al te rechtvaardig, noch houd
uzelven al te wijs; waarom zoudt gij verwoesting over u
brengen? **17** Wees niet al te goddeloos, noch wees al te
dwaas; waarom zoudt gij sterven buiten uw tijd? **18** Het is
goed, dat gij daaraan vasthoudt, en trek ook uw hand van
dit niet af; want die God vreest, dien ontgaat dat al. **19** De
wijsheid versterkt den wijze meer dan tien heerschappers,
die in een stad zijn. **20** Voorwaar, er is geen mens
rechtvaardig op aarde, die goed doet, en niet zondigt. **21**
Geef ook uw hart niet tot alle woorden, die men spreekt,
opdat gij niet hoort, dat uw knecht u vloekt. **22** Want uw
hart heeft ook veelmalen bekend, dat gij ook anderen
gevloekt hebt. **23** Dit alles heb ik met wijsheid verzocht; ik
zeide: Ik zal wijsheid bekomen, maar zij was nog verre van
mij.

24 Hetgeen verre af is, en zeer diep, wie zal dat vinden? **25**
Ik keerde mij om, en mijn hart, om te weten, en om na te
sporen, en te zoeken wijsheid en een sluitrede; en om te
weten de goddeloosheid der zotheid, en de dwaasheid der
onzinnigheden. **26** En ik vond een bitterder ding, dan de
dood: een vrouw, welker hart netten en garen, en haar
handen banden zijn; wie goed is voor Gods aangezicht, zal
van haar ontkomen; daarentegen de zondaar zal van haar
gevangen worden. **27** Ziet, dit heb ik gevonden, zegt de
prediker, het ene bij het andere, om de sluitrede te vinden;
28 Dewelke mijn ziel nog zoekt, maar ik heb haar niet
gevonden: een man uit duizend heb ik gevonden; maar een
vrouw onder die allen heb ik niet gevonden. **29** Alleenlijk
ziet, dit heb ik gevonden, dat God den mens recht gemaakt
heeft, maar zij hebben veel vonden gezocht.

Ecclesiastes 8

1 Wie is gelijk de wijze, en wie weet de uitlegging der
dingen? De wijsheid der mensen verlicht zijn aangezicht, en
de stuursheid zijns aangezichts wordt daardoor veranderd. **2**
Ik zeg: Neem acht op den mond des konings; doch naar de
gelegenheid van den eed Gods. **3** Haast u niet weg te gaan
van zijn aangezicht; blijf niet staande in een kwade zaak;
want al wat hem lust, doet hij. **4** Waar het woord des konings
is, daar is heerschappij; en wie zal tot hem zeggen: Wat doet
gij? **5** Wie het gebod onderhoudt, zal niets kwaads gewaar
worden; en het hart eens wijzen zal tijd en wijze weten. **6**
Want een ieder voornemen heeft tijd en wijze, dewijl het
kwaad des mensen veel is over hem.

7 Want hij weet niet, wat er geschieden zal; want wie zal het
hem te kennen geven, wanneer het geschieden zal? **8** Er is
geen mens, die heerschappij heeft over den geest, om den
geest in te houden; en hij heeft geen heerschappij over den
dag des doods; ook geen geweer in dezen strijd; ook zal de
goddeloosheid haar meesters niet verlossen. **9** Dit alles heb
ik gezien, toen ik mijn hart begaf tot alle werk, dat onder de
zon geschiedt: er is een tijd, dat de ene mens over den
anderen mens heerst, hem ten kwade.

10 Alzo heb ik ook gezien de goddelozen, die begraven
waren, en degenen, die kwamen, en uit de plaats des
Heiligen gingen, die werden vergeten in die stad, in dewelke
zij recht gedaan hadden. Dit is ook ijdelheid. **11** Omdat niet
haastelijk het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom
is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad
te doen. **12** Hoewel een zondaar honderd maal kwaad doet,
en God hem de dagen verlengt; zo weet ik toch, dat het dien

zal welgaan, die God vrezen, die voor Zijn aangezicht vrezen.

13 Maar den goddeloze zal het niet welgaan, en hij zal de dagen niet verlengen; hij zal zijn gelijk een schaduw, omdat
hij voor Gods aangezicht niet vreest. **14** Er is nog een
ijdelheid, die op aarde geschiedt: dat er zijn rechtvaardigen, dien het wedervaart naar het werk der goddelozen, en er zijn goddelozen, dien het wedervaart naar het werk der rechtvaardigen. Ik zeg, dat dit ook ijdelheid is.

15 Daarom prees ik de blijdschap, dewijl de mens niets beters heeft onder de zon, dan te eten, en te drinken, en blijde te zijn; want dat zal hem aankleven van zijn arbeid,
de dagen zijns levens, die hem God geeft onder de zon. **16**
Als ik mijn hart begaf, om wijsheid te weten, en om aan te zien de bezigheid, die op de aarde geschiedt, dat men ook, des daags of des nachts, den slaap niet ziet met zijne ogen;

17 Toen zag ik al het werk Gods, dat de mens niet kan uitvinden, het werk, dat onder de zon geschiedt, om hetwelk een mens arbeidt om te zoeken, maar hij zal het niet uitvinden; ja, indien ook een wijze zeide, dat hij het zou weten, zo zal hij het toch niet kunnen uitvinden.

Ecclesiastes 9

1 Zekerlijk, dit alles heb ik in mijn hart gelegd, opdat ik dit
alles klaarlijk mocht verstaan, dat de rechtvaardigen, en de
wijzen, en hun werken in de hand Gods zijn; ook liefde, ook
haat, weet de mens niet uit al hetgeen voor zijn aangezicht
is. **2** Alle ding wedervaart hun, gelijk aan alle anderen;
enerlei wedervaart den rechtvaardige en den goddeloze,
den goede en den reine, als den onreine; zo dien, die offert,
als dien, die niet offert; gelijk den goede, alzo ook den
zondaar, dien, die zweert, gelijk dien, die den eed vreest. **3**
Dit is een kwaad onder alles, wat onder de zon geschiedt,
dat enerlei ding allen wedervaart, en dat ook het hart der
mensenkinderen vol boosheid is, en dat er in hun leven
onzinnigheden zijn in hun hart; en daarna moeten zij naar
de doden toe. **4** Want voor dengene, die vergezelschapt is
bij alle levenden, is er hoop; want een levende hond is beter
dan een dode leeuw.

5 Want de levenden weten, dat zij sterven zullen, maar de
doden weten niet met al; zij hebben ook geen loon meer,
maar hun gedachtenis is vergeten. **6** Ook is alrede hun
liefde, ook hun haat, ook hun nijdigheid vergaan; en zij
hebben geen deel meer in deze eeuw in alles, wat onder de
zon geschiedt. **7** Ga dan heen, eet uw brood met vreugde,
en drink uw wijn van goeder harte; want God heeft alrede
een behagen aan uw werken.

8 Laat uw klederen te allen tijd wit zijn, en laat op uw hoofd
geen olie ontbreken. **9** Geniet het leven met de vrouw, die
gij liefhebt, al de dagen uws ijdelen levens, welke God u
gegeven heeft onder de zon, al uw ijdele dagen; want dit is
uw deel in dit leven, en van uw arbeid, dien gij arbeidt
onder de zon. **10** Alles, wat uw hand vindt om te doen, doe

dat met uw macht; want er is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf, daar gij heengaat. **11** Ik keerde mij, en zag onder de zon, dat de loop niet is der snellen, noch de strijd der helden, noch ook de spijs der wijzen, noch ook de rijkdom der verstandigen, noch ook de gunst der welwetenden, maar dat tijd en toeval aan alle dezen wedervaart;

12 Dat ook de mens zijn tijd niet weet, gelijk de vissen, die gevangen worden met het boze net; en gelijk de vogelen, die gevangen worden met den strik; gelijk die, alzo worden de kinderen der mensen verstrikt, ter bozer tijd, wanneer derzelve haastelijk over hen valt. **13** Ook heb ik onder de zon deze wijsheid gezien, en zij was groot bij mij;

14 Er was een kleine stad, en weinig lieden waren daarin; en een groot koning kwam tegen haar, en hij omsingelde ze, en hij bouwde grote vastigheden tegen haar. **15** En men vond daar een armen wijzen man in, die de stad verloste door zijn wijsheid; maar geen mens gedacht denzelven armen man. **16** Toen zeide ik: Wijsheid is beter dan kracht, hoewel de wijsheid des armen veracht, en zijn woorden niet waren gehoord geweest. **17** De woorden der wijzen moeten in stilheid aangehoord worden, meer dan het geroep desgenen, die over de zotten heerst. **18** De wijsheid is beter dan de krijgswapenen, maar een enig zondaar verderft veel goeds.

Ecclesiastes 10

1 Een dode vlieg doet de zalf des apothekers stinken en
opwellen; alzo een weinig dwaasheid een man, die kostelijk
is van wijsheid en van eer. **2** Het hart des wijzen is tot zijn
rechter hand, maar het hart eens zots is tot zijn linkerhand.
3 En ook wanneer de dwaas op den weg wandelt, zijn hart
ontbreekt hem, en hij zegt tot een iegelijk, dat hij dwaas is.
4 Als de geest des heersers tegen u oprijst, verlaat uw plaats
niet; want het is medicijn, het stilt grote zonden.

5 Er is nog een kwaad, dat ik gezien heb onder de zon, als
een dwaling, die van het aangezicht des oversten
voortkomt. **6** Een dwaas wordt gezet in grote hoogheden,
maar de rijken zitten in de laagte. **7** Ik heb knechten te
paard gezien, en vorsten, gaande als knechten op de aarde.
8 Wie een kuil graaft, zal daarin vallen; en wie een muur
doorbreekt, een slang zal hem bijten. **9** Wie stenen
wegdraagt, zal smart daardoor lijden; wie hout klieft, zal
daardoor in gevaar zijn. **10** Indien hij het ijzer heeft stomp
gemaakt, en hij slijpt de snede niet, dan moet hij meerder
kracht te werk stellen; maar de wijsheid is een uitnemende
zaak, om iets recht te maken. **11** Indien de slang gebeten
heeft, eer der bezwering geschied is, dan is er geen
nuttigheid voor den allerwelsprekendsten bezweerder. **12**
De woorden van een wijzen mond zijn aangenaam; maar de
lippen van een zot verslinden hemzelven.

13 Het begin der woorden zijns monds is dwaasheid, en het
einde zijns monds is boze dolligheid. **14** De dwaas maakt
wel veel woorden; maar de mens weet niet, wat het zij, dat
geschieden zal; en wat na hem geschieden zal, wie zal het
hem te kennen geven? **15** De arbeid der zotten maakt een
iegelijk van hen moede; dewijl zij niet weten naar de stad te

gaan. **16** Wee u, land! welks koning een kind is, en welks
vorsten tot in den morgenstond eten!

17 Welgelukzalig zijt gij, land! welks koning een zoon der
edelen is, en welks vorsten ter rechter tijd eten, tot sterkte
en niet tot drinkerij. **18** Door grote luiheid verzwakt het
gebint, en door slapheid der handen wordt het huis
doorlekkende.

19 Men maakt maaltijden om te lachen, en de wijn verheugt de levenden, en het geld verantwoordt alles.

20 Vloek den koning niet, zelfs in uw gedachten, en vloek den rijke niet in het binnenste uwer slaapkamer; want het gevogelte des hemels zou de stem wegvoeren, en het gevleugelde zou het woord te kennen geven.

Ecclesiastes 11

1 Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden
na vele dagen. **2** Geef een deel aan zeven, ja, ook aan acht;
want gij weet niet, wat kwaad op de aarde wezen zal. **3** Als
de wolken vol geworden zijn, zo storten zij plasregen uit op
de aarde; en als de boom naar het zuiden, of als hij naar het
noorden valt, in de plaats, waar de boom valt, daar zal hij
wezen. **4** Wie op den wind acht geeft, die zal niet zaaien, en
wie op de wolken ziet, die zal niet maaien. **5** Gelijk gij niet
weet, welke de weg des winds zij, of hoedanig de beenderen
zijn in den buik van een zwangere vrouw, alzo weet gij het
werk Gods niet, Die het alles maakt. **6** Zaai uw zaad in den
morgenstond, en trek uw hand des avonds niet af; want gij
weet niet, wat recht wezen zal, of dit of dat, of dat die beide
te zamen goed zijn zullen. **7** Verder, het licht is zoet, en het
is den ogen goed de zon te aanschouwen;

8 Maar indien de mens veel jaren heeft, en verblijdt zich in
die allen, zo laat hem ook gedenken aan de dagen der
duisternis, want die zullen veel zijn; en al wat gekomen is, is
ijdelheid. **9** Verblijd u, o jongeling! in uw jeugd, en laat uw
hart zich vermaken in de dagen uwer jongelingschap, en
wandel in de wegen uws harten, en in de aanschouwingen
uwer ogen; maar weet, dat God, om al deze dingen, u zal
doen komen voor het gericht.

10 Zo doe dan de toornigheid wijken van uw hart, en doe
het kwade weg van uw vlees, want de jeugd, en de jonkheid
is ijdelheid.

Ecclesiastes 12

1 En gedenk aan uw Schepper in de dagen uwer
jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen, en de jaren
naderen, van dewelke gij zeggen zult: Ik heb geen lust in
dezelve. **2** Eer dan de zon, en het licht, en de maan, en de
sterren verduisterd worden, en de wolken wederkomen na
den regen. **3** In den dag, wanneer de wachters des huizes
zullen beven, en de sterke mannen zichzelven zullen
krommen, en de maalsters zullen stilstaan, omdat zij minder
geworden zijn, en die door de vensteren zien, verduisterd
zullen worden; **4** En de twee deuren naar de straat zullen
gesloten worden, als er is een nederig geluid der maling, en
hij opstaat op de stem van het vogeltje, en al de
zangeressen nedergebogen zullen worden. **5** Ook wanneer
zij voor de hoogte zullen vrezen, en dat er verschrikkingen
zullen zijn op den weg, en de amandelboom zal bloeien, en
dat de sprinkhaan zichzelven een last zal wezen, en dat de
lust zal vergaan; want de mens gaat naar zijn eeuwig huis,
en de rouwklagers zullen in de straat omgaan. **6** Eer dat het
zilveren koord ontketend wordt, en de gulden schaal in
stukken gestoten wordt, en de kruik aan de springader
gebroken wordt, en het rad aan den bornput in stukken
gestoten wordt; **7** En dat het stof wederom tot aarde keert,
als het geweest is; en de geest weder tot God keert, Die hem
gegeven heeft. **8** Ijdelheid der ijdelheden, zegt de prediker;
het is al ijdelheid!

9 En voorts, dewijl de prediker wijs geweest is, zo leerde hij
het volk nog wetenschap, en merkte op, en onderzocht; hij
stelde vele spreuken in orde. **10** De prediker zocht
aangename woorden uit te vinden, en het geschrevene is
recht, woorden der waarheid. **11** De woorden der wijzen zijn
gelijk prikkelen, en gelijk nagelen, diep ingeslagen van de

meesters der verzamelingen, die gegeven zijn van den
enigen Herder. **12** En wat boven dezelve is, mijn zoon! wees
gewaarschuwd; van vele boeken te maken is geen einde, en
veel lezens is vermoeiing des vleses. **13** Van alles, wat
gehoord is, is het einde van de zaak: Vrees God, en houd
Zijn geboden, want dit betaamt allen mensen.

14 Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al
wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad.

Song of Solomon

Song of Solomon 1

1 Het Hooglied, hetwelk van Salomo is. **2** Hij kusse mij met
de kussen Zijns monds; want Uw uitnemende liefde is beter
dan wijn.

3 Uw olien zijn goed tot reuk, Uw naam is een olie, die
uitgestort wordt; daarom hebben U de maagden lief. **4** Trek
mij, wij zullen U nalopen! De Koning heeft mij gebracht in
Zijn binnenkameren; wij zullen ons verheugen en in U
verblijden; wij zullen Uw uitnemende liefde vermelden, meer
dan den wijn; de oprechten hebben U lief. **5** Ik ben zwart,
doch liefelijk (gij dochteren van Jeruzalem!), gelijk de tenten
van Kedar, gelijk de gordijnen van Salomo. **6** Ziet mij niet
aan, dat ik zwartachtig ben, omdat mij de zon heeft
beschenen; de kinderen mijner moeder waren tegen mij
ontstoken, zij hebben mij gezet tot een hoederin der
wijngaarden. Mijn wijngaard, dien ik heb, heb ik niet
gehoed. **7** Zeg mij aan, Gij, Dien mijn ziel liefheeft, waar Gij
weidt, waar Gij de kudde legert in den middag; want
waarom zou ik zijn als een, die zich bedekt bij de kudden
Uwer metgezellen?

8 Indien gij het niet weet, o gij schoonste onder de vrouwen!
zo ga uit op de voetstappen der schapen, en weid uw geiten
bij de woningen der herderen.

9 Mijn vriendin! Ik vergelijk u bij de paarden aan de wagens
van Farao. **10** Uw wangen zijn liefelijk in de spangen, uw
hals in de parelsnoeren. **11** Wij zullen u gouden spangen
maken, met zilveren stipjes. **12** Terwijl de Koning aan Zijn
ronde tafel is, geeft mijn nardus zijn reuk.

13 Mijn Liefste is mij een bundeltje mirre, dat tussen mijn
borsten vernacht. **14** Mijn Liefste is mij een tros van Cyprus,

in de wijngaarden van En-gedi. **15** Zie, gij zijt schoon, Mijn
vriendin! Zie, gij zijt schoon; uw ogen zijn duiven ogen. **16**
Zie, gij zijt schoon, mijn Liefste, ja, liefelijk; ook groent onze
bedstede. **17** De balken onzer huizen zijn cederen, onze
galerijen zijn cipressen.

Song of Solomon 2

1 Ik ben een Roos van Saron, een Lelie der dalen. 1 Ik ben
een Roos van Saron, een Lelie der dalen. **2** Gelijk een lelie
onder de doornen, alzo is Mijn vriendin onder de dochteren.
3 Als een appelboom onder de bomen des wouds, zo is mijn
Liefste onder de zonen; ik heb groten lust in Zijn schaduw,
en zit er onder, en Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet.

4 Hij voert mij in het wijnhuis, en de liefde is Zijn banier
over mij. **5** Ondersteunt gijlieden mij met de flessen,
versterkt mij met de appelen, want ik ben krank van liefde.
6 Zijn linkerhand zij onder mijn hoofd, en Zijn rechterhand
omhelze mij. **7** Ik bezweer u, gij, dochteren van Jeruzalem!
die bij de reeen, of bij de hinden des velds zijt, dat gij die
liefde niet opwekt, noch wakker maakt, totdat het dezelve
luste! **8** Dat is de stem mijns Liefsten, ziet Hem, Hij komt,
springende op de bergen, huppelende op de heuvelen!

9 Mijn Liefste is gelijk een ree, of een welp der herten; ziet,
Hij staat achter onzen muur, kijkende uit de vensteren,
blinkende uit de tralien. **10** Mijn Liefste antwoordt, en zegt
tot mij: Sta op, Mijn vriendin, Mijn schone, en kom! **11** Want
zie, de winter is voorbij, de plasregen is over, hij is
overgegaan; **12** De bloemen worden gezien in het land, de
zangtijd genaakt, en de stem der tortelduif wordt gehoord in
ons land. **13** De vijgeboom brengt zijn jonge vijgjes voort,
en de wijnstokken geven reuk met hun jonge druifjes. Sta
op, Mijn vriendin! Mijn schone, en kom! **14** Mijn duive,
zijnde in de kloven der steenrotsen, in het verborgene ener
steile plaats, toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen;
want uw stem is zoet, en uw gedaante is liefelijk.

15 Vangt gijlieden ons de vossen, de kleine vossen, die de
wijngaarden verderven, want onze wijngaarden hebben

jonge druifjes. **16** Mijn Liefste is mijn, en ik ben Zijn, Die
weidt onder de lelien,

17 Totdat de dag aankomt, en de schaduwen vlieden; keer
om, mijn Liefste! wordt Gij gelijk een ree, of een welp der
herten, op de bergen van Bether.

Song of Solomon 3

1 Ik zocht des nachts op mijn leger Hem, Dien mijn ziel
liefheeft; ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet; ik zeide: **2** Ik
zal nu opstaan, en in de stad omgaan, in de wijken en in de
straten; ik zal Hem zoeken, Dien mijn ziel liefheeft; ik zocht
Hem, maar ik vond Hem niet. **3** De wachters, die in de stad
omgingen, vonden mij: ik zeide: Hebt gij Dien gezien, Dien
mijn ziel liefheeft? **4** Toen ik een weinigje van hen
weggegaan was, vond ik Hem, Dien mijn ziel liefheeft; ik
hield Hem vast, en liet Hem niet gaan, totdat ik Hem in
mijner moeders huis gebracht had, en in de binnenste
kamer van degene, die mij gebaard heeft. **5** Ik bezweer u, gij
dochteren van Jeruzalem! die bij de reeen of bij de hinden
des velds zijt, dat gij de liefde niet opwekt, noch wakker
maakt, totdat het haar luste! **6** Wie is zij, die daar opkomt
uit de woestijn, als rookpilaren, berookt met mirre en
wierook, en met allerlei poeder des kruideniers?

7 Ziet, het bed, dat Salomo heeft, daar zijn zestig helden
rondom van de helden van Israel;

8 Die altemaal zwaarden houden, geleerd ten oorlog, elk
hebbende zijn zwaard aan zijn heup, vanwege den schrik
des nachts. **9** De koning Salomo heeft zich een koets
gemaakt van het hout van Libanon. **10** De pilaren derzelve
maakte hij van zilver, haar vloer van goud, haar gehemelte
van purper; het binnenste was bespreid met de liefde van de
dochteren van Jeruzalem. **11** Gaat uit, en aanschouwt, gij,
dochteren van Sion! den koning Salomo, met de kroon,
waarmede Hem Zijn moeder kroonde op den dag Zijner
bruiloft, en op den dag der vreugde Zijns harten.

Song of Solomon 4

1 Zie, gij zijt schoon, Mijn vriendin! zie, gij zijt schoon; uw
ogen zijn duiven ogen tussen uw vlechten; uw haar is als
een kudde geiten, die het gras van den berg Gileads
afscheren. **2** Uw tanden zijn als een kudde schapen, die
geschoren zijn, die uit de wasstede opkomen; die al te
zamen tweelingen voortbrengen, en geen onder hen is
jongeloos. **3** Uw lippen zijn als een scharlaken snoer, en uw
spraak is liefelijk; de slaap uws hoofds is als een stuk van
een granaatappel tussen uw vlechten. **4** Uw hals is als
Davids toren, die gebouwd is tot ophanging van wapentuig,
waar duizend rondassen aan hangen, altemaal zijnde
schilden der helden. **5** Uw twee borsten zijn gelijk twee
welpen, tweelingen van een ree, die onder de lelien weiden.
6 Totdat de dag aankomt, en de schaduwen vlieden, zal Ik
gaan tot den mirreberg, en tot den wierookheuvel. **7** Geheel
zijt gij schoon, Mijn vriendin, en er is geen gebrek aan u. **8**
Bij Mij van den Libanon af, o bruid! kom bij Mij van den
Libanon af; zie van den top van Amana, van den top van
Senir en van Hermon, van de woningen der leeuwinnen, van
de bergen der luipaarden.

9 Gij hebt Mij het hart genomen, Mijn zuster, o bruid! gij
hebt Mij het hart genomen, met een van uw ogen, met een
keten van uw hals. **10** Hoe schoon is uw uitnemende liefde,
Mijn zuster, o bruid! hoeveel beter is uw uitnemende liefde
dan wijn, en de reuk uwer olien dan alle specerijen! **11** Uw
lippen, o bruid! druppen van honigzeem; honig en melk is
onder uw tong, en de reuk uwer klederen is als de reuk van
Libanon. **12** Mijn zuster, o bruid! gij zijt een besloten hof,
een besloten wel, een verzegelde fontein. **13** Uw scheuten
zijn een paradijs van granaatappelen, met edele vruchten,
cyprus met nardus; **14** Nardus en saffraan, kalmus en

kaneel, met allerlei bomen van wierook, mirre en aloe,
mitsgaders alle voornaamste specerijen. **15** O fontein der
hoven, put der levende wateren, die uit Libanon vloeien!

16 Ontwaak, noordenwind! en kom, Gij zuidenwind!
doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien. O, dat mijn
Liefste tot Zijn hof kwame, en ate zijn edele vruchten!

Song of Solomon 5

1 Ik ben in Mijn hof gekomen, o Mijn zuster, o bruid! Ik heb
Mijn mirre geplukt met Mijn specerij; Ik heb Mijn honigraten
met Mijn honig gegeten; Ik heb Mijn wijn, mitsgaders Mijn
melk gedronken. Eet, vrienden! drinkt, en wordt dronken, o
liefsten! **2** Ik sliep, maar mijn hart waakte, de stem mijns
Liefsten, Die klopte, was: Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn
vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte! want Mijn hoofd is
vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen.

3 Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weder
aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze
weder bezoedelen? **4** Mijn Liefste trok Zijn hand van het gat
der deur; en mijn ingewand werd ontroerd om Zijnentwil. **5**
Ik stond op, om mijn Liefste open te doen; en mijn handen
drupten van mirre, en mijn vingers van vloeiende mirre, op
de handvaten des slots. **6** Ik deed mijn Liefste open, maar
mijn Liefste was geweken, Hij was doorgegaan; mijn ziel
ging uit vanwege Zijn spreken; ik zocht Hem, maar ik vond
Hem niet, ik riep Hem, doch Hij antwoordde mij niet. **7** De
wachters, die in de stad omgingen, vonden mij, zij sloegen
mij, zij verwondden mij; de wachters op de muren namen
mijn sluier van mij. **8** Ik bezweer u, gij dochters van
Jeruzalem! indien gij mijn Liefste vindt, wat zult gij Hem
aanzeggen? Dat ik krank ben van liefde. **9** Wat is uw Liefste
meer dan een ander liefste, o gij schoonste onder de
vrouwen! wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, dat
gij ons zo bezworen hebt!

10 Mijn Liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven
tien duizend. **11** Zijn hoofd is van het fijnste goud, van het
dichtste goud; Zijn haarlokken zijn gekruld, zwart als een
raaf. **12** Zijn ogen zijn als der duiven bij de waterstromen,

met melk gewassen, staande als in kasjes der ringen. **13**
Zijn wangen zijn als een bed van specerijen, als welriekende
torentjes; Zijn lippen zijn als lelien, druppende van
vloeiende mirre. **14** Zijn handen zijn als gouden ringen,
gevuld met turkoois; Zijn buik is als blinkend elpenbeen,
overtogen met saffieren. **15** Zijn schenkelen zijn als
marmeren pilaren, gegrond op voeten van het dichtste
goud; Zijn gestalte is als de Libanon, uitverkoren als de
cederen. **16** Zijn gehemelte is enkel zoetigheid, en al wat
aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja,
zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem!

Song of Solomon 6

1 Waar is uw Liefste heengegaan, o gij schoonste onder de
vrouwen? Waarheen heeft uw Liefste het aangezicht
gewend, opdat wij Hem met u zoeken? **2** Mijn Liefste is
afgegaan in Zijn hof, tot de specerijbedden, om te weiden in
de hoven, en om de lelien te verzamelen. **3** Ik ben mijns
Liefsten, en mijn Liefste is mijn, Die onder de lelien weidt. **4**
Gij zijt schoon, Mijn vriendin, gelijk Thirza, liefelijk als
Jeruzalem, schrikkelijk als slagorden met banieren.

5 Wend uw ogen van Mij af, want zij doen Mij geweld aan;
uw haar is als een kudde geiten, die het gras van Gilead
afscheren. **6** Uw tanden zijn als een kudde schapen, die uit
de wasstede opkomen, die al te zamen tweelingen
voortbrengen, en onder dezelve is geen jongeloos. **7** Uw
wangen zijn als een stuk van een granaatappel tussen uw
vlechten. **8** Er zijn zestig koninginnen en tachtig bijwijven,
en maagden zonder getal. **9** Een enige is Mijn duive, Mijn
volmaakte, de enige harer moeder, zij is de zuivere
dergenen, die haar gebaard heeft; als de dochters haar zien,
zo zullen zij haar welgelukzalig roemen, de koninginnen en
de bijwijven; en zij zullen haar prijzen. **10** Wie is zij, die er
uitziet als de dageraad, schoon, gelijk de maan, zuiver als
de zon, schrikkelijk als slagorden met banieren?

11 Ik ben tot den notenhof afgegaan om de groene vruchten
der vallei te zien; om te zien, of de wijnstok bloeide, de
granaatbomen uitbotten.

12 Eer ik het wist, zette mij mijn ziel op de wagens van mijn
vrijwillig volk. **13** Keer weder, keer weder, o Sulammith! Keer
weder, keer weder, dat wij u mogen aanzien. Wat ziet
gijlieden de Sulammith aan? Zij is als een rei van twee
heiren.

Song of Solomon 7

1 Hoe schoon zijn uw gangen in de schoenen, gij
prinsendochter! de omdraaiingen uwer heupen zijn als
kostelijke ketens, zijnde het werk van de handen eens
kunstenaars. **2** Uw navel is als een ronde beker, dien geen
drank ontbreekt; uw buik is als een hoop tarwe, rondom
bezet met lelien. **3** Uw twee borsten zijn als twee welpen,
tweelingen van een ree. **4** Uw hals is als een elpenbenen
toren, uw ogen zijn als de vijvers te Hesbon, bij de poort van
Bath-rabbim; uw neus is als de toren van Libanon, die tegen
Damaskus ziet. **5** Uw hoofd op u is als Karmel, en de
haarband uws hoofds als purper; de koning is als gebonden
op de galerijen. **6** Hoe schoon zijt gij, en hoe liefelijk zijt gij,
o liefde, in wellusten! **7** Deze uw lengte is te vergelijken bij
een palmboom, en uw borsten bij druif trossen. **8** Ik zeide: Ik
zal op den palmboom klimmen, ik zal zijn takken grijpen; zo
zullen dan uw borsten zijn als druif trossen aan den
wijnstok, en de reuk van uw neus als appelen. **9** En uw
gehemelte als goede wijn, die recht tot mijn Beminde gaat,
doende de lippen der slapenden spreken. **10** Ik ben mijns
Liefsten, en Zijn genegenheid is tot mij.

11 Kom, mijn Liefste! laat ons uitgaan in het veld, laat ons
vernachten op de dorpen. **12** Laat ons vroeg ons opmaken
naar de wijnbergen, laat ons zien, of de wijnstok bloeit, de
jonge druifjes zich opendoen, de granaatappelbomen
uitbotten; daar zal ik U mijn uitnemende liefde geven. **13**
De dudaim geven reuk, en aan onze deuren zijn allerlei
edele vruchten, nieuwe en oude; o mijn Liefste! die heb ik
voor U weggelegd.

Song of Solomon 8

1 Och, dat Gij mij als een Broeder waart, zuigende de
borsten mijner moeder! dat ik U op de straat vond, ik zou U
kussen, ook zouden zij mij niet verachten. **2** Ik zou U leiden,
ik zou U brengen in mijner moeders huis, Gij zoudt mij leren;
ik zou U van specerijwijn te drinken geven, en van het sap
van mijn granaatappelen. **3** Zijn linkerhand zij onder mijn
hoofd, en Zijn rechterhand omhelze mij. **4** Ik bezweer u, gij
dochteren van Jeruzalem! dat gij die liefde niet opwekt,
noch wakker maakt, totdat het dezelve lust! **5** Wie is zij, die
daar opklimt uit de woestijn, en liefelijk leunt op haar
Liefste? Onder den appelboom heb ik u opgewekt, daar
heeft u uw moeder met smart voortgebracht, daar heeft zij u
met smart voortgebracht, die u gebaard heeft.

6 Zet mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op Uw arm;
want de liefde is sterk als de dood; de ijver is hard als het
graf; haar kolen zijn vurige kolen, vlammen des HEEREN.

7 Vele wateren zouden deze liefde niet kunnen uitblussen;
ja, de rivieren zouden ze niet verdrinken; al gaf iemand al
het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem te
enenmale verachten. **8** Wij hebben een kleine zuster, die
nog geen borsten heeft; wat zullen wij onze zuster doen in
dien dag, als men van haar spreken zal?

9 Zo zij een muur is, wij zullen een paleis van zilver op haar
bouwen; en zo zij een deur is, wij zullen haar rondom
bezetten met cederen planken. **10** Ik ben een muur en mijn
borsten zijn als torens. Toen was ik in Zijn ogen als een, die
vrede vindt. **11** Salomo had een wijngaard, te Baal-hamon;
hij gaf dezen wijngaard aan de hoeders, een ieder bracht
voor deszelfs vrucht duizend zilverlingen. **12** Mijn
wijngaard, dien ik heb, is voor mijn aangezicht; de duizend

zilverlingen zijn voor u, o Salomo! maar tweehonderd zijn
voor de hoeders van deszelfs vrucht. **13** O gij bewoonster
der hoven! de metgezellen merken op uw stem; doe ze Mij
horen.

14 Kom haastelijk, mijn Liefste! en wees Gij gelijk een ree, of gelijk een welp der herten op de bergen der specerijen.

Isaiah

Isaiah 1

1 Het gezicht van Jesaja, den zoon van Amoz, hetwelk hij
zag over Juda en Jeruzalem, in de dagen van Uzzia, Jotham,
Achaz en Hizkia, de koningen van Juda. **2** Hoort, gij
hemelen! en neem ter ore, gij aarde! want de HEERE
spreekt: Ik heb kinderen groot gemaakt en verhoogd; maar
zij hebben tegen Mij overtreden.

3 Een os kent zijn bezitter, en een ezel de krib zijns heren;
maar Israel heeft geen kennis, Mijn volk verstaat niet. **4** Wee
het zondige volk, het volk van zware ongerechtigheid, het
zaad der boosdoeners, de verdervende kinderen! Zij hebben
den HEERE verlaten, zij hebben den Heilige Israels
gelasterd, zij hebben zich vervreemd, wijkende
achterwaarts. **5** Waartoe zoudt gij meer geslagen worden?
Gij zoudt des afvals des te meer maken; het ganse hoofd is
krank, en het ganse hart is mat.

6 Van de voetzool af tot het hoofd toe is er niets geheels aan
hetzelve; maar wonden, en striemen, en etterbuilen, die niet
uitgedrukt noch verbonden zijn, en geen derzelve is met
olie verzacht. **7** Uw aardrijk is een verwoesting, uw steden
zijn met het vuur verbrand; uw land verteren de vreemden
in uw tegenwoordigheid, en een verwoesting is er, als een
omkering door de vreemden. **8** En de dochter van Sion is
overgebleven als een hutje in den wijngaard, als een
nachthutje in den komkommerhof, als een belegerde stad. **9**
Zo niet de HEERE der heirscharen ons nog een weinig
overblijfsel had gelaten, als Sodom zouden wij geworden
zijn; wij zouden Gomorra gelijk zijn geworden. **10** Hoort des
HEEREN woord, gij oversten van Sodom! neemt ter ore de
wet onzes Gods, gij volk van Gomorra!

11 Waartoe zal Mij zijn de veelheid uwer slachtoffers? zegt
de HEERE; Ik ben zat van de brandoffers der rammen, en het
smeer der vette beesten, en heb geen lust aan het bloed der
varren, noch der lammeren, noch der bokken. **12** Wanneer
gijlieden voor Mijn aangezicht komt te verschijnen, wie heeft
zulks van uw hand geeist, dat gij Mijn voorhoven betreden
zoudt? **13** Brengt niet meer vergeefs offer, het reukwerk is
Mij een gruwel; de nieuwe maanden, en sabbatten, en het
bijeenroepen der vergaderingen vermag Ik niet, het is
ongerechtigheid, zelfs de verbodsdagen. **14** Uw nieuwe
maanden en uw gezette hoogtijden haat Mijn ziel, zij zijn Mij
tot een last; Ik ben moede geworden, die te dragen. **15** En
als gijlieden uw handen uitbreidt, verberg Ik Mijn ogen voor
u; ook wanneer gij het gebed vermenigvuldigt, hoor Ik niet;
want uw handen zijn vol bloed. **16** Wast u, reinigt u, doet de
boosheid uwer handelingen van voor Mijn ogen weg, laat af
van kwaad te doen.

17 Leert goed te doen, zoekt het recht, helpt den verdrukte,
doet den wees recht, handelt de twistzaak der weduwe. **18**
Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE; al
waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als
sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als
witte wol. **19** Indien gijlieden willig zijt en hoort, zo zult gij
het goede dezes lands eten; **20** Maar indien gij weigert, en
wederspannig zijt, zo zult gij van het zwaard gegeten
worden; want de mond des HEEREN heeft het gesproken. **21**
Hoe is de getrouwe stad tot een hoer geworden! Zij was vol
recht, gerechtigheid herbergde daarin, maar nu
doodslagers.

22 Uw zilver is geworden tot schuim; uw wijn is vermengd
met water. **23** Uw vorsten zijn afvalligen, en metgezellen der
dieven, een ieder van hen heeft geschenken lief, en zij jagen
de vergeldingen na; den wezen doen zij geen recht, en de
twistzaak der weduwen komt voor hen niet. **24** Daarom

spreekt de Heere, HEERE der heirscharen, de Machtige
Israels: O wee! Ik zal Mij troosten van Mijn wederpartijders.
Ik zal Mij wreken van Mijn vijanden. **25** En Ik zal Mijn hand
tegen u keren, en Ik zal uw schuim op het allerreinste
afzuiveren, en Ik zal al uw tin wegnemen.

26 En Ik zal u uw rechters wedergeven, als in het eerste, en
uw raadslieden als in den beginne; daarna zult gij een stad
der gerechtigheid, een getrouwe stad, genoemd worden. **27**
Sion zal door recht verlost worden, en haar wederkerenden
door gerechtigheid. **28** Maar er zal verbreking zijn der
overtreders, en der zondaars te zamen; en die den HEERE
verlaten, zullen omkomen.

29 Want zij zullen beschaamd worden om der eiken wil, die
gijlieden begeerd hebt, en gij zult schaamrood worden, om
der hoven wil, die gij verkoren hebt. **30** Want gij zult zijn als
een eik, welks bladeren afvallen, en als een hof, die geen
water heeft. **31** En de sterke zal wezen tot grof vlas, en zijn
werkmeester tot een vonk, en zij zullen beiden te zamen
branden, en er zal geen uitblusser wezen.

Isaiah 2

1 Het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, gezien heeft over Juda en Jeruzalem. **2** En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelven zullen alle heidenen toevloeien. **3** En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem. **4** En Hij zal rechten onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren. **5** Komt, gij huis van Jakob, en laat ons wandelen in het licht des HEEREN. **6** Maar Gij hebt Uw volk, het huis van Jakob, verlaten, want zij zijn vervuld met goddeloosheid, meer dan het oosten, en zij zijn guichelaars gelijk de Filistijnen, en aan de kinderen der vreemden tonen zij hun behagen.

7 En hun land is vervuld met zilver en goud, en hunner schatten is geen einde; hun land is ook vervuld met paarden, en hunner wagenen is geen einde. **8** Ook is hun land vervuld met afgoden; voor het werk hunner handen buigen zij zich neder, voor hetgeen hun vingeren gemaakt hebben. **9** Daar bukt zich de gemene man, en de aanzienlijke man vernedert zich; daarom zult Gij het hun niet vergeven. **10** Ga in den rotssteen, en verberg u in het stof, vanwege den schrik des HEEREN, en om de heerlijkheid Zijner majesteit.

11 De hoge ogen de mensen zullen vernederd worden, en
de hoogheid der mannen zal nedergebogen worden; en de
HEERE alleen zal in dien dag verheven zijn. **12** Want de dag
des HEEREN der heirscharen zal zijn tegen allen hovaardige
en hoge, en tegen allen verhevene, opdat hij vernederd
worde; **13** En tegen alle hoge en verhevene cederen van
Libanon, en tegen alle eiken van Basan; **14** En tegen alle
hoge bergen, en tegen alle verhevene heuvelen; **15** En
tegen allen hogen toren, en tegen allen vasten muur; **16** En
tegen alle schepen van Tarsis, en tegen alle gewenste
schilderijen. **17** En de hoogheid der mensen zal gebogen, en
de hoogheid der mannen zal vernederd worden; en de
HEERE alleen zal in die dag verheven zijn. **18** En elkeen der
afgoden zal ganselijk vergaan. **19** Dan zullen zij in de
spelonken der rotsstenen gaan, en in de holen der aarde,
vanwege den schrik des HEEREN, en vanwege de
heerlijkheid Zijner majesteit, wanneer Hij Zich opmaken zal,
om de aarde te verschrikken. **20** In dien dag zal de mens
zijn zilveren afgoden, en zijn gouden afgoden, welke zij zich
gemaakt hadden, om zich daarvoor neder te buigen,
wegwerpen voor de mollen en de vledermuizen; **21** Gaande
in de reten der rotsen, en in de kloven der steenrotsen,
vanwege den schrik des HEEREN, en vanwege de
heerlijkheid Zijner majesteit, wanneer Hij Zich opmaken zal,
om de aarde geweldiglijk te verschrikken. **22** Laat gijlieden
dan af van den mens, wiens adem in zijn neus is, want
waarin is hij te achten?

Isaiah 3

1 Want ziet, de Heere, HEERE der heirscharen, zal van
Jeruzalem en van Juda wegnemen den stok en den staf, allen
stok des broods, en allen stok des waters; **2** Den held en den
krijgsman, den rechter en den profeet, en den waarzegger,
en den oude; **3** Den overste van vijftig, en den aanzienlijke,
en den raadsman, en den wijze onder de werkmeesters, en
dien, die kloek ter tale is. **4** En Ik zal jongelingen stellen tot
hun vorsten, en kinderen zullen over hen heersen; **5** En het
volk zal gedrongen worden, de een zal zijn tegen den ander,
en een iegelijk tegen zijn naaste; de jongeling zal stout zijn
tegen den oude, de verachte tegen den eerlijke. **6** Wanneer
iemand zijn broeder uit het huis zijns vaders zal aangrijpen,
zeggende: Gij hebt een kleed, wees ons ten overste, laat
toch dezen aanstoot onder uw hand wezen; **7** Zo zal hij in
dien dag zijn hand opheffen, zeggende: Ik kan geen
heelmeester wezen; er is ook geen brood en geen kleed in
mijn huis; zet mij niet tot een overste des volks. **8** Want
Jeruzalem heeft aangestoten, en Juda is gevallen, dewijl hun
tong en zijn handelingen tegen den HEERE zijn, om de ogen
Zijner heerlijkheid te verbitteren. **9** Het gelaat huns
aangezichts getuigt tegen hen, en hun zonden spreken zij
vrij uit, gelijk Sodom; zij verbergen ze niet. Wee hunlieder
ziel; want zij doen zichzelven kwaad.

10 Zegt den rechtvaardige, dat het hem wel gaan zal; dat zij
de vrucht hunner werken zullen eten. **11** Wee den
goddeloze, het zal hem kwalijk gaan, want de vergelding
zijner handen zal hem geschieden. **12** De drijvers Mijns
volks zijn kinderen, en vrouwen heersen over hetzelve. O
Mijn volk! die u leiden, verleiden u, en den weg uwer paden
slokken zij in.

13 De HEERE stelt Zich om te pleiten, en Hij staat, om de
volken te richten. **14** De HEERE komt ten gerichte tegen de
oudsten Zijns volks en deszelfs vorsten, want gijlieden hebt
dezen wijngaard verteerd; de roof des ellendigen is in uwe
huizen. **15** Wat is ulieden, dat gij Mijn volk verbrijzelt, en de
aangezichten der ellendigen vermaalt? spreekt de Heere,
HEERE der heirscharen. **16** Verder zegt de HEERE: Daarom
dat de dochteren van Sion zich verheffen, en gaan met
uitgestrekten hals, en lonken met de ogen, al gaande en
trippelende daarhenen treden, en alsof haar voeten
gebonden waren.

17 Zo zal de HEERE den schedel der dochteren van Sion
schurftig maken, en de HEERE zal haar schaamte ontbloten.
18 Ten zelfden dage zal de HEERE wegnemen het sieraad
der kousebanden, en de netjes, en de maantjes, **19** De
reukdoosjes, en de kleine ketentjes, en de glinsterende
kledingen, **20** De hoofdkroning, en de armversierselen, en
de bindselen, en de reukballetjes, en de oorringen, **21** De
ringen en de voorhoofdsierselen, **22** De wisselklederen, en
de manteltjes, en de hoedjes, en de buidels, **23** De spiegels,
en de fijn-linnen deksels, en de hulledoeken, en de sluiers.
24 En het zal geschieden, dat er voor specerij stank zal zijn,
en lossigheid voor een gordel, en kaalheid in plaats van
haarvlechten, en omgording eens zaks in plaats van een
wijden rok, en verbranding in plaats van schoonheid. **25** Uw
mannen zullen door het zwaard vallen, en uw helden in den
strijd. **26** En haar poorten zullen treuren, en leed dragen, en
zij zal, ledig gemaakt zijnde, op de aarde zitten.

Isaiah 4

1 En te dien dage zullen zeven vrouwen een man
aangrijpen, zeggende: Ons brood zullen wij eten, en met
onze klederen zullen wij bekleed zijn, laat ons alleenlijk naar
uw naam genoemd worden, neem onze smaadheid weg. **2** Te
dien dage zal des HEEREN SPRUIT zijn tot sieraad en
heerlijkheid, en de vrucht der aarde tot voortreffelijkheid en
tot versiering dengenen, die het ontkomen zullen in Israel.

3 En het zal geschieden, dat de overgeblevene in Sion, en
de overgelatene in Jeruzalem zal heilig geheten worden, een
iegelijk, die geschreven is ten leven te Jeruzalem; **4** Als de
Heere zal afgewassen hebben den drek der dochteren van
Sion, en de bloedschulden van Jeruzalem zal verdreven
hebben uit derzelver midden, door den Geest des oordeels,
en door den Geest der uitbranding. **5** En de HEERE zal over
alle woning van den berg Sions, en over haar vergaderingen,
scheppen een wolk des daags, en een rook, en den glans
eens vlammenden vuurs des nachts; want over alles wat
heerlijk is, zal een beschutting wezen. **6** En daar zal een hut
zijn tot een schaduw des daags tegen de hitte, en tot een
toevlucht, en tot een verberging tegen den vloed en tegen
den regen.

Isaiah 5

1 Nu zal ik mijn Beminde een lied mijns Liefsten zingen van
Zijn wijngaard; Mijn Beminde heeft een wijngaard op een
vetten heuvel. **2** En Hij heeft dien omtuind, en van stenen
gezuiverd, en Hij heeft hem beplant met edele wijnstokken;
en Hij heeft in deszelfs midden een toren gebouwd, en ook
een wijnbak daarin uitgehouwen; en Hij heeft verwacht, dat
hij goede druiven zou voortbrengen, maar hij heeft
stinkende druiven voortgebracht. **3** Nu dan, gij inwoners van
Jeruzalem, en gij mannen van Juda, oordeelt toch tussen Mij
en tussen Mijn wijngaard. **4** Wat is er meer te doen aan Mijn
wijngaard, hetwelk Ik aan hem niet gedaan heb? Waarom
heb Ik verwacht, dat hij goede druiven voortbrengen zou, en
hij heeft stinkende druiven voortgebracht? **5** Nu dan, Ik zal
ulieden nu bekend maken, wat Ik Mijn wijngaard doen zal; Ik
zal zijn tuin wegnemen, opdat hij zij tot afweiding; zijn muur
zal Ik verscheuren, opdat hij zij tot vertreding. **6** En Ik zal
hem tot woestheid maken; hij zal niet besnoeid, noch
omgehakt worden, maar distelen en doornen zullen daarin
opgaan; en Ik zal den wolken gebieden, dat zij geen regen
daarop regenen. **7** Want de wijngaard van den HEERE der
heirscharen is het huis van Israel, en de mannen van Juda
zijn een plant zijner verlustigingen; en Hij heeft gewacht
naar recht, maar ziet, het is schurftheid, naar gerechtigheid,
maar ziet, het is geschreeuw. **8** Wee dengenen, die huis aan
huis trekken, akker aan akker brengen, totdat er geen plaats
meer zij, en dat gijlieden alleen inwoners gemaakt wordt in
het midden des lands!

9 Voor mijn oren heeft de HEERE der heirscharen gesproken:
Zo niet vele huizen tot verwoesting zullen worden, de grote
en de treffelijke zonder inwoner! **10** Ja, tien bunderen
wijngaards zullen een enig bath geven, en een homer zaads

zal een efa geven. **11** Wee dengenen, die, zich vroeg
opmakende in den morgenstond, sterken drank najagen, en
vertoeven tot in de schemering, totdat de wijn hen heeft
verhit!

12 En harpen en luiten, trommelen en pijpen, en wijn zijn in
hun maaltijden; maar zij aanschouwen het werk des
HEEREN niet, en zij zien niet op het maaksel Zijner handen.
13 Daarom zal mijn volk gevankelijk weggevoerd worden,
omdat het geen wetenschap heeft; en deszelfs heerlijken
zullen honger lijden, en hun menigte zal verdorren van
dorst.

14 Daarom zal het graf zichzelf wijd opensperren, en zijn
mond opendoen, zonder maat; opdat nederdale haar
heerlijkheid, en haar menigte, met haar gedruis, en die in
haar van vreugde opspringt. **15** Dan zal de gemene man
nedergebogen worden, en de aanzienlijke man zal
vernederd worden, en de ogen der hovaardigen zullen
vernederd worden. **16** Doch de HEERE der heirscharen zal
verhoogd worden door het recht; en God, die Heilige, zal
geheiligd worden door gerechtigheid. **17** En de lammeren
zullen weiden naar hun wijze, en de vreemdelingen zullen
de woeste plaatsen der vetten eten. **18** Wee dengenen, die
de ongerechtigheid trekken met koorden der ijdelheid, en de
zonde als met dikke wagenzelen!

19 Die daar zeggen: Dat Hij haaste, dat Hij Zijn werk
bespoedige, opdat wij het zien; en laat naderen en komen
den raadslag des Heiligen van Israel, dat wij het vernemen!
20 Wee dengenen, die het kwade goed heten, en het goede
kwaad; die duisternis tot licht stellen, en het licht tot
duisternis; die het bittere tot zoet stellen, en het zoete tot
bitterheid!

21 Wee dengenen, die in hun ogen wijs, en bij zichzelven
verstandig zijn! **22** Wee dengenen, die helden zijn om wijn
te drinken, en die kloeke mannen zijn om sterken drank te
mengen! **23** Die den goddeloze rechtvaardigen om een
geschenk, en de gerechtigheid der rechtvaardigen van
dezelven afwenden. **24** Daarom, gelijk de tong des vuurs
den stoppel verteert, en het kaf door de vlam verdaan wordt,
alzo zal hun wortel als een uittering wezen; en hun bloem
zal als stof opvaren; omdat zij verwerpen de wet des
HEEREN der heirscharen, en de rede des Heiligen van Israel
versmaden. **25** Daarom is de toorn des HEEREN ontstoken
tegen Zijn volk, en Hij heeft tegen hetzelve Zijn hand
uitgestrekt, en Hij heeft het geslagen, zodat de bergen
hebben gebeefd, en hun dode lichamen zijn geworden als
drek in het midden der straten. Om dit alles keert zich Zijn
toorn niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt. **26** Want Hij
zal een banier opwerpen onder de heidenen van verre, en
Hij zal hen herwaarts sissen van het einde der aarde; en ziet,
haastelijk, snellijk zullen zij aankomen.

27 Geen moede, en geen struikelende zal onder hen wezen;
niemand zal sluimeren noch slapen, noch de gordel zijner
lendenen ontbonden worden, noch de schoenriem zijner
schoenen afgescheurd worden. **28** Welker pijlen scherp
zullen zijn, en al hun bogen gespannen; hunner paarden
hoeven zullen als een rots geacht zijn, en hun raderen als
een wervelwind. **29** Hun gebrul zal zijn als van een ouden
leeuw, en zij zullen brullen als de jonge leeuwen, en zij
zullen briesen, en den roof aangrijpen en wegvoeren; en er
zal geen verlosser zijn. **30** En zij zullen tegen hetzelve te
dien dage bruisen, als het bruisen der zee. Dan zal men de
aarde aanzien, maar ziet, er zal duisternis en benauwdheid
zijn, en het licht zal verduisterd worden in hun
verwoestingen.

Isaiah 6

1 In het jaar, toen de koning Uzzia stierf, zo zag ik den
Heere, zittende op een hogen en verheven troon, en Zijn
zomen vervullende den tempel. **2** De serafs stonden boven
Hem; een iegelijk had zes vleugelen; met twee bedekte
ieder zijn aangezicht, en met twee bedekte hij zijn voeten,
en met twee vloog hij. **3** En de een riep tot den ander, en
zeide: Heilig, heilig, heilig is de HEERE der heirscharen! De
ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol! **4** Zodat de posten
der dorpels zich bewogen van de stem des roependen; en
het huis werd vervuld met rook. **5** Toen zeide ik: Wee mij,
want ik verga! dewijl ik een man van onreine lippen ben, en
ik woon in het midden eens volks, dat onrein van lippen is;
want mijn ogen hebben den Koning, den HEERE der
heirscharen gezien.

6 Maar een van de serafs vloog tot mij, en had een
gloeiende kool in zijn hand, die hij met de tang van het
altaar genomen had. **7** En hij roerde mijn mond daarmede
aan, en zeide: Zie, deze heeft uw lippen aangeroerd; alzo is
uw misdaad van u geweken, en uw zonde is verzoend. **8**
Daarna hoorde ik de stem des Heeren, dewelke zeide: Wien
zal Ik zenden, en wie zal voor Ons henengaan? Toen zeide
ik: Zie, hier ben ik, zend mij henen. **9** Toen zeide Hij: Ga
henen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat
niet, en ziende ziet, maar merkt niet.

10 Maak het hart dezes volks vet, en maak hun oren zwaar,
en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch
met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich
bekere, en Hij het geneze. **11** Toen zeide ik: Hoe lang,
Heere? En Hij zeide: Totdat de steden verwoest worden,
zodat er geen inwoner zij, en de huizen, dat er geen mens

zij, en dat het land met verwoesting verstrooid worde. **12**
Want de HEERE zal die mensen verre wegdoen, en de
verlating zal groot wezen in het binnenste des lands. **13**
Doch nog een tiende deel zal daarin zijn, en het zal
wederkeren, en zijn om af te weiden; maar gelijk de eik, en
gelijk de haageik, in dewelke na de afwerping der bladeren
nog steunsel is, alzo zal het heilige zaad het steunsel
daarvan zijn.

Isaiah 7

1 Het geschiedde nu in de dagen van Achaz, den zoon van
Jotham, den zoon van Uzzia, den koning van Juda, dat Rezin,
de koning van Syrie, en Pekah, de zoon van Remalia, de
koning van Israel, optoog naar Jeruzalem, ten oorlog tegen
haar; maar hij vermocht met strijden niet tegen haar. **2** Als
men den huize Davids boodschapte, zeggende: De Syriers
rusten op Efraim, zo bewoog zich zijn hart en het hart zijns
volks, gelijk de bomen des wouds bewogen worden van den
wind. **3** En de HEERE zeide tot Jesaja: Ga nu uit, Achaz
tegemoet, gij en uw zoon, Schear-jaschub, aan het einde
van den watergang des oppersten vijvers, aan den hogen
weg van het veld des vollers; **4** En zeg tot hem: Wacht u, en
zijt gerust, vrees niet, en uw hart worde niet week, vanwege
die twee staarten dezer rokende vuurbranden; vanwege de
ontsteking des toorns van Rezin en der Syriers, en van den
zoon van Remalia; **5** Omdat de Syrier kwaad tegen u
beraadslaagd heeft, met Efraim en den zoon van Remalia,
zeggende: **6** Laat ons optrekken tegen Juda, en het verdriet
aandoen, en het onder ons delen, en den zoon van Tabeal
koning maken in het midden van hen. **7** Alzo zegt de Heere
HEERE: Het zal niet bestaan, en het zal niet geschieden. **8**
Maar Damaskus zal het hoofd van Syrie zijn, en Rezin het
hoofd van Damaskus; en in nog vijf en zestig jaren zal
Efraim verbroken worden, dat het geen volk zij. **9**
Ondertussen zal Samaria Efraims hoofd zijn, en de zoon van
Remalia het hoofd van Samaria. Indien gijlieden niet gelooft,
zekerlijk, gij zult niet bevestigd worden. **10** En de HEERE
voer voort te spreken tot Achaz, zeggende:

11 Eis u een teken van den HEERE, uw God; eis beneden in
de diepte, of eis boven uit de hoogte. **12** Doch Achaz zeide:
Ik zal het niet eisen, en ik zal den HEERE niet verzoeken. **13**

Toen zeide hij: Hoort gijlieden nu, gij, huis van David! is het
ulieden te weinig, dat gij de mensen moede maakt, dat gij
ook mijn God moede maakt? **14** Daarom zal de Heere Zelf
ulieden een teken geven; ziet, een maagd zal zwanger
worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam IMMANUEL
heten. **15** Boter en honig zal Hij eten, totdat Hij wete te
verwerpen het kwade, en te verkiezen het goede. **16**
Zekerlijk, eer dit Knechtje weet te verwerpen het kwade, en
te verkiezen het goede, zal dat land, waarover gij verdrietig
zijt, verlaten zijn van zijn twee koningen. **17** Doch de HEERE
zal over u, en over uw volk, en over uws vaders huis, dagen
doen komen, hoedanige niet gekomen zijn van dien dag af,
dat Efraim van Juda is afgeweken, door den koning van
Assyrie.

18 Want het zal te dien dage geschieden, dat de HEERE zal
toesissen de vliegen, die aan het einde der rivieren van
Egypte zijn, en de bijen die in het land van Assur zijn. **19** En
zij zullen komen, en zij allen zullen rusten in de woeste
dalen, en in de kloven der steenrotsen, en in al de
doornhagen, en in alle geprezene plaatsen. **20** Te dien dage
zal de Heere door een gehuurd scheermes, hetwelk aan
gene zijde der rivier is, door den koning van Assyrie,
afscheren het hoofd, en het haar der voeten; ja, het zal ook
den baard gans wegnemen. **21** En het zal geschieden te
dien dage, dat iemand een koetje in het leven zal behouden
hebben, en twee schapen; **22** En het zal geschieden, dat hij
vanwege de veelheid der melk, die zij geven zullen, boter
zal eten; ja, een ieder, die overgebleven zal zijn in het
midden des lands, die zal boter en honig eten. **23** Ook zal
het te dienzelfden dage geschieden, dat iedere plaats,
alwaar duizend wijnstokken geweest zijn, van duizend
zilverlingen, tot doornen en distelen zal zijn; **24** Dat men
met pijlen en met den boog aldaar zal moeten gaan; want
het ganse land zal doornen en distelen zijn. **25** Ook al de
bergen, die men met houwelen pleegt om te hakken, daar

zal men niet komen uit vrees der doornen en der distelen; maar die zullen wezen tot inzending van den os, en tot vertreding van het kleinvee.

Isaiah 8

1 Verder zeide de HEERE tot mij: Neem u een grote rol, en
schrijf daarop met eens mensen griffel: Haastende tot den
roof, is hij spoedig tot den buit! **2** Toen nam ik mij getrouwe
getuigen, Uria, den priester, en Zacharia, den zoon van
Jeberechja. **3** En ik was tot de profetesse genaderd, die werd
zwanger, en baarde een zoon; en de HEERE zeide tot mij:
Noem zijn naam MAHER-SCHALAL, CHAZBAZ. **4** Want eer
dat knechtje zal kunnen roepen: Mijn vader! of, mijn
moeder! zal men den rijkdom van Damaskus, en den buit
van Samaria dragen voor het aangezicht van den koning
van Assur. **5** En de HEERE sprak nog verder tot mij,
zeggende:

6 Dewijl dit volk veracht de wateren van Siloa, die zachtjes
gaan, en er vreugde is bij Rezin en den zoon van Remalia; **7**
Daarom ziet, zo zal de Heere over hen doen opkomen die
sterke en geweldige wateren der rivier, den koning van
Assyrie en al zijn heerlijkheid; en hij zal opkomen over al
zijn stromen, en gaan over al zijn oevers; **8** En hij zal
doortrekken in Juda, hij zal het overstromen, en er doorgaan,
hij zal tot aan den hals reiken; en de uitstrekkingen zijner
vleugelen zullen vervullen de breedte uws lands, o
Immanuel! **9** Vergezelt u te zamen, gij volken! doch wordt
verbroken; en neemt ter ore, allen gij, die in verre landen
zijt, omgordt u, doch wordt verbroken; omgordt u, doch
wordt verbroken!

10 Beraadslaagt een raad, doch hij zal vernietigd worden;
spreekt een woord, doch het zal niet bestaan; want God is
met ons! **11** Want alzo heeft de HEERE tot mij gezegd, met
een sterke hand, en Hij onderwees mij van niet te wandelen
op den weg dezes volks, zeggende:

12 Gijlieden zult niet zeggen: Een verbintenis, van alles,
waar dit volk van zegt: Het is een verbintenis; en vreest
gijlieden hun vreze niet, en verschrikt niet. **13** Den HEERE
der heirscharen, Dien zult gijlieden heiligen, en Hij zij uw
vreze, en Hij zij uw verschrikking. **14** Dan zal Hij ulieden tot
een Heiligdom zijn; maar tot een steen des aanstoots en tot
een rotssteen der struikeling den twee huizen van Israel, tot
een strik en tot een net den inwoners te Jeruzalem. **15** En
velen onder hen zullen struikelen, en vallen, en verbroken
worden, en zullen verstrikt en gevangen worden. **16** Bind de
getuigenis toe; verzegel de wet onder mijn leerlingen.

17 Daarom zal ik den Heere verbeiden, Die Zijn aangezicht
verbergt voor het huis van Jakob, en ik zal Hem verwachten.
18 Ziet, ik en de kinderen, die mij de HEERE gegeven heeft,
zijn tot tekenen en tot wonderen in Israel, van den HEERE
der heirscharen, Die op den berg Sion woont. **19** Wanneer zij
dan tot ulieden zeggen zullen: Vraagt waarzeggers en
duivelskunstenaars, die daar piepen, en binnensmonds
mompelen; zo zegt: Zal niet een volk zijn God vragen? zal
men voor de levenden de doden vragen?

20 Tot de wet en tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar
dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben.
21 En een ieder van hen zal daar doorgaan, hard gedrukt en
hongerig; en het zal geschieden, wanneer hem hongert, en
hij zeer toornig zal zijn, dan zal hij vloeken op zijn koning en
op zijn God, als hij opwaarts zal zien; **22** Als hij de aarde
aanschouwen zal, ziet, er zal benauwdheid en duisternis
zijn; hij zal verduisterd zijn door angst, en voortgedreven
door donkerheid.

Isaiah 9

1 (8:23) Maar het land, dat beangstigd was, zal niet gans
verduisterd worden; gelijk als Hij het in den eersten tijd
verachtelijk gemaakt heeft, naar het land van Zebulon aan,
en naar het land van Nafthali aan, alzo heeft Hij het in het
laatste heerlijk gemaakt, naar den weg zeewaarts aan
gelegen over de Jordaan, aan Galilea der heidenen. **2** (9:1)
Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien;
degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods,
over dezelve zal een licht schijnen. **3** (9:2) Gij hebt dit volk
vermenigvuldigd, maar Gij hebt de blijdschap niet groot
gemaakt; zij zullen nochtans blijde wezen voor Uw
aangezicht, gelijk men zich verblijdt in den oogst, gelijk
men verheugd is, wanneer men de buit uitdeelt. **4** (9:3)
Want het juk van hun last, en den stok hunner schouders, en
den staf desgenen, die hen dreef, hebt Gij verbroken, gelijk
ten dage der Midianieten; **5** (9:4) Toen de ganse strijd
dergenen, die streden, met gedruis geschiedde, en de
klederen in het bloed gewenteld en verbrand werden, tot
een voedsel des vuurs. **6** (9:5) Want een Kind is ons
geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op
Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad,
Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst; **7** (9:6) Der
grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde
zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te
bevestigen, en dat te sterken met gericht en met
gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver
des HEEREN der heirscharen zal zulks doen. **8** (9:7) De
Heere heeft een woord gezonden in Jakob, en het is gevallen
in Israel.

9 (9:8) En al dit volk zal het gewaar worden, Efraim en de
inwoner van Samaria; in hoogmoed en grootsheid des

harten, zeggende: **10** (9:9) De tichelstenen zijn gevallen,
maar met uitgehouwen stenen zullen wij wederom bouwen;
de wilde vijgebomen zijn afgehouwen, maar wij zullen ze in
cederen veranderen; **11** (9:10) Want de HEERE zal Rezins
tegenpartijders tegen hem verheffen, en Hij zal zijn vijanden
samen vermengen: **12** (9:11) De Syriers van voren, en de
Filistijnen van achteren, dat zij Israel opeten met vollen
mond. Om dit alles keert Zijn toorn zich niet af, maar Zijn
hand is nog uitgestrekt. **13** (9:12) Want dit volk keert zich
niet tot Dien, Die het slaat, en den HEERE der heirscharen
zoeken zij niet.

14 (9:13) Daarom zal de HEERE afhouwen uit Israel den kop
en den staart, den tak en de bieze, op een dag. **15** (9:14)
(De oude en aanzienlijke, die is de kop; maar de profeet, die
valsheid leert, die is de staart.) **16** (9:15) Want de leiders
dezes volks zijn verleiders, en die van hen geleid worden,
worden ingeslokt. **17** (9:16) Daarom zal zich de Heere niet
verblijden over hun jongelingen, en hunner wezen en
hunner weduwen zal Hij zich niet ontfermen, want zij zijn
allen te zamen huichelaars en boosdoeners, en alle mond
spreekt dwaasheid. Om dit alles keert Zijn toorn zich niet af,
maar Zijn hand is nog uitgestrekt. **18** (9:17) Want de
goddeloosheid brandt als vuur, doornen en distelen zal zij
verteren, en zal aansteken de verwarde struiken des wouds,
die zich verheven hebben als de verheffing des rooks.

19 (9:18) Vanwege de verbolgenheid des HEEREN der
heirscharen, zal het land verduisterd worden; en het volk zal
zijn als een voedsel des vuurs: de een zal den ander niet
verschonen. **20** (9:19) Zo hij ter rechterhand snijdt, zal hij
toch hongeren, en zo hij ter linkerhand eet, zal hij toch niet
verzadigd worden; een iegelijk zal het vlees zijns arms eten;
21 (9:20) Manasse Efraim, en Efraim Manasse, en zij zullen
te zamen tegen Juda zijn. Om dit alles keert Zijn toorn zich
niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt.

Isaiah 10

1 Wee dengenen, die ongerechte inzettingen inzetten, en
den schrijvers, die moeite voorschrijven; **2** Om de armen van
het recht af te wenden, en om het recht der ellendigen Mijns
volks te roven, opdat de weduwen hun buit worden, en
opdat zij de wezen mogen plunderen! **3** Maar wat zult
gijlieden doen ten dage der bezoeking, en der verwoesting,
die van verre komen zal? Tot wien zult gij vlieden om hulp,
en waar zult gij uw heerlijkheid laten? **4** Dat elkeen zich niet
zou buigen onder de gevangenen, en vallen onder de
gedoden? Om dit alles keert Zijn toorn zich niet af, maar
Zijn hand is nog uitgestrekt. **5** Wee den Assyrier, die de
roede Mijns toorns is, en Mijn grimmigheid is een stok in hun
hand!

6 Ik zal hem zenden tegen een huichelachtig volk, en Ik zal
hem bevel geven tegen het volk Mijner verbolgenheid;
opdat hij den roof rove, en plundere de plundering, en stelle
het ter vertreding, gelijk het slijk der straten. **7** Hoewel hij
het zo niet meent, en zijn hart alzo niet denkt, maar hij zal
in zijn hart hebben te verdelgen, en uit te roeien niet
weinige volken. **8** Want hij zegt: Zijn niet mijn vorsten al te
zamen koningen? **9** Is niet Kalno gelijk Karchemis? Is
Hamath niet gelijk Arfad? Is niet Samaria gelijk Damaskus?
10 Gelijk als mijn hand gevonden heeft de koninkrijken der
afgoden, ofschoon hun gesneden beelden beter zijn, dan die
van Jeruzalem, en dan die van Samaria; **11** Gelijk als ik
gedaan heb aan Samaria en aan haar afgoden, zou ik alzo
niet kunnen doen aan Jeruzalem en aan haar afgoden? **12**
Want het zal geschieden, als de HEERE een einde zal
gemaakt hebben van al Zijn werk op den berg Sion en te
Jeruzalem, dan zal Ik te huis zoeken de vrucht van de
grootsheid des harten van den koning van Assyrie, en de

pracht van de hoogheid zijner ogen. **13** Omdat hij gezegd
heeft: Door de kracht mijner hand heb ik het gedaan, en
door mijn wijsheid, want ik ben verstandig; en ik heb de
landpalen der volken weggenomen, en heb hun voorraad
geroofd, en heb als een geweldige de inwoners doen
nederdalen; **14** En mijn hand heeft gevonden het vermogen
der volken, als een nest, en ik heb het ganse aardrijk
samengeraapt, gelijk men de eieren die verlaten zijn,
samenraapt; en er is niemand geweest, die een vleugel
verroerde, of den bek opendeed, of piepte. **15** Zal een bijl
zich beroemen tegen dien, die daarmede houwt? Zal een
zaag pochen tegen dien, die ze trekt? Alsof een staf bewoog
degenen, die hem opheffen? Als men een stok opheft, is het
geen hout? **16** Daarom zal de Heere HEERE der heirscharen
onder zijn vetten een magerheid zenden; en onder zijn
heerlijkheid zal Hij een brand doen branden, als den brand
des vuurs. **17** Want het Licht van Israel zal tot een vuur zijn,
en zijn Heilige tot een vlam, welke in brand steken en
verteren zal zijn doornen en zijn distelen, op een dag. **18**
Ook zal Hij verteren de heerlijkheid zijns wouds en zijns
vruchtbaren velds; van de ziel af, tot het vlees toe; en hij zal
zijn, gelijk als wanneer een vaandrager versmelt. **19** En de
overgebleven bomen zijns wouds zullen weinig in getal zijn,
ja, een jongen zou ze opschrijven. **20** En het zal geschieden
te dien dage, dat het overblijfsel van Israel, en de
ontkomenen van het huis Jakobs niet meer steunen zullen
op dien, die ze geslagen heeft; maar zij zullen steunen op
den HEERE, den Heilige Israels, oprechtelijk.

21 Het overblijfsel zal wederkeren, het overblijfsel van
Jakob, tot den sterken God! **22** Want ofschoon uw volk, o
Israel! is gelijk het zand der zee, zo zal toch maar het
overblijfsel daarvan wederkeren; de verdelging is vastelijk
besloten, overvloeiende met gerechtigheid. **23** Want een
verdelging, die vastelijk besloten is, zal de Heere HEERE der
heirscharen doen in het midden dezes gansen lands. **24**

Daarom zegt de Heere HEERE der heirscharen alzo: Vreest
niet, gij Mijn volk, dat te Sion woont! voor Assur, als hij u
met de roede zal slaan, en hij zijn staf tegen u zal opheffen,
naar de wijze der Egyptenaren;

25 Want nog een klein weinig, zo zal volbracht worden de
gramschap, en Mijn toorn tot hun vernieling. **26** Want de
HEERE der heirscharen zal tegen hem een gesel verwekken,
gelijk de slachting van Midian was aan de rots van Oreb; en
gelijk Zijn staf over de zee was, denwelken Hij verheffen zal,
naar de wijze der Egyptenaren. **27** En het zal geschieden
ten zelfden dage, dat zijn last zal afwijken van uw schouder,
en zijn juk van uw hals; en het juk zal verdorven worden, om
des Gezalfden wil. **28** Hij komt te Ajath, hij trekt door
Migron; te Michmas legt hij zijn gereedschap af. **29** Zij
trekken door den doorgang, te Geba houden zij hun
vernachting; Rama beeft, Gibea Sauls vlucht. **30** Roep luide
met uw stem, gij dochter van Gallim! laat ze horen tot Lais
toe, o ellendige Anathoth! **31** Madmena vliedt weg, de
inwoners van Gebim vluchten met hopen. **32** Nog een dag
blijft hij te Nob; hij zal er zijn hand bewegen tegen den berg
der dochter van Sion, den heuvel van Jeruzalem. **33** Doch
ziet, de Heere HEERE der heirscharen zal met geweld de
takken afkappen, en die hoog van gestalte zijn, zullen
nedergehouwen worden; en de verhevenen zullen vernederd
worden. **34** En Hij zal met ijzer de verwarde struiken des
wouds omhouwen; en de Libanon zal vallen door den
Heerlijke.

Isaiah 11

1 Want er zal een Rijsje voortkomen uit den afgehouwen
tronk van Isai, en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht
voortbrengen. **2** En op Hem zal de Geest des HEEREN
rusten, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des
raads en der sterkte, de Geest der kennis en der vreze des
HEEREN. **3** En Zijn rieken zal zijn in de vreze des HEEREN;
en Hij zal naar het gezicht Zijner ogen niet richten; Hij zal
ook naar het gehoor Zijner oren niet bestraffen. **4** Maar Hij
zal de armen met gerechtigheid richten, en de
zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid bestraffen;
doch Hij zal de aarde slaan met de roede Zijns monds, en
met den adem Zijner lippen zal Hij den goddeloze doden. **5**
Want gerechtigheid zal de gordel Zijner lendenen zijn; ook
zal de waarheid de gordel Zijner lendenen zijn. **6** En de wolf
zal met het lam verkeren, en de luipaard bij den geitenbok
nederliggen; en het kalf, en de jonge leeuw, en het mestvee
te zamen, en een klein jongske zal ze drijven. **7** De koe en
de berin zullen te zamen weiden, haar jongen zullen te
zamen nederliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os. **8**
En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een
adder; en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de
kuil van den basilisk. **9** Men zal nergens leed doen noch
verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de
aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren
den bodem der zee bedekken. **10** Want het zal geschieden
ten zelven dage, dat de heidenen naar den Wortel van Isai,
Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en
Zijn rust zal heerlijk zijn.

11 Want het zal geschieden te dien dage, dat de Heere ten
anderen male Zijn hand aanleggen zal om weder te
verwerven het overblijfsel Zijns volks, hetwelk overgebleven

zal zijn van Assyrie, en van Egypte, en van Pathros, en van
Morenland, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en
van de eilanden der zee. **12** En Hij zal een banier oprichten
onder de heidenen, en Hij zal de verdrevenen van Israel
verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen, van de
vier eilanden des aardrijks. **13** En de nijd van Efraim zal
wegwijken, en de tegenpartijders van Juda zullen uitgeroeid
worden; Efraim zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraim
niet benauwen. **14** Maar zij zullen den Filistijnen op den
schouder vliegen tegen het westen, en zij zullen te zamen
die van het oosten beroven; aan Edom en Moab zullen zij
hun handen slaan, en de kinderen Ammons zullen hun
gehoorzaam zijn. **15** Ook zal de HEERE den inham der zee
van Egypte verbannen, en Hij zal Zijn hand bewegen tegen
de rivier, door de sterkte Zijns winds; en Hij zal dezelve
slaan in de zeven stromen, en Hij zal maken, dat men met
schoenen daardoor zal gaan. **16** En er zal een gebaande
weg zijn voor het overblijfsel Zijns volks, dat overgebleven
zal zijn van Assur, gelijk als Israel geschiedde ten dage, toen
het uit Egypteland optoog.

Isaiah 12

1 En te dienzelfden dage zult gij zeggen: Ik dank U, HEERE!
dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar Uw toorn is
afgekeerd, en Gij troost mij. **2** Ziet, God is mijn Heil, ik zal
vertrouwen en niet vrezen; want de Heere HEERE is mijn
Sterkte en mijn Psalm, en Hij is mij tot Heil geworden. **3** En
gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteinen
des heils; **4** En zult te dienzelfden dage zeggen: Dankt den
HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden bekend
onder de volken! vermeldt, dat Zijn Naam verhoogd is.

5 Psalmzingt den HEERE, want Hij heeft heerlijke dingen
gedaan; zulks zij bekend op den gansen aardbodem. **6** Juich
en zing vrolijk, gij inwoners van Sion! want de Heilige Israels
is groot in het midden van u.

Isaiah 13

1 De last van Babel, dien Jesaja, de zoon van Amoz, gezien
heeft. **2** Heft op een banier, op een hogen berg; verheft een
stem tot hen; beweegt de hand omhoog, dat zij intrekken
door de deuren der prinsen. **3** Ik heb aan Mijn geheiligden
bevel gegeven; ook heb Ik tot Mijn toorn geroepen Mijn
helden, de vrolijken Mijner hoogheid. **4** Er is een ruisende
stem op de bergen, gelijk eens groten volks; een stem van
gedruis der koninkrijken, der verzamelde heidenen; de
HEERE der heirscharen monstert het krijgsheir. **5** Zij komen
uit verren lande, van het einde des hemels; de HEERE en de
instrumenten Zijner gramschap, om dat ganse land te
verderven. **6** Huilt gijlieden, want de dag des HEEREN is
nabij; hij komt als een verwoesting van den Almachtige.

7 Daarom zullen alle handen slap worden, en aller mensen
hart zal versmelten; **8** En zij zullen verschrikt worden,
smarten en weeen zullen hen aangrijpen, zij zullen bang zijn
als een barende vrouw; een iegelijk zal over zijn naaste
verbaasd zijn; hun aangezichten zullen vlammende
aangezichten zijn. **9** Ziet, de dag des HEEREN komt,
gruwelijk, met verbolgenheid en hittigen toorn, om het land
te stellen tot verwoesting, en deszelfs zondaars daaruit te
verdelgen. **10** Want de sterren des hemels en zijn
gesternten zullen haar licht niet laten lichten; de zon zal
verduisterd worden, wanneer zij zal opgaan, en de maan zal
haar licht niet laten schijnen. **11** Want Ik zal over de wereld
de boosheid bezoeken, en over de goddelozen hun
ongerechtigheid; en Ik zal den hoogmoed der stouten doen
ophouden, en de hovaardij der tirannen zal Ik vernederen.
12 Ik zal maken, dat een man dierbaarder zal zijn dan dicht
goud, en een mens dan fijn goud van Ofir. **13** Daarom zal Ik
den hemel beroeren, en de aarde zal bewogen worden van

haar plaats, vanwege de verbolgenheid des HEEREN der
heirscharen, en vanwege den dag Zijns hittigen toorns. **14**
En een iegelijk zal zijn als een verjaagde ree, en als een
schaap, dat niemand vergadert; een iegelijk zal naar zijn
volk omzien, en een iegelijk zal naar zijn land vluchten. **15**
Al wie gevonden wordt, zal doorstoken worden, en al wie
daarbij gevoegd is, zal door het zwaard vallen. **16** Ook
zullen hun kinderkens voor hun ogen verpletterd worden;
hun huizen zullen geplunderd, en hun vrouwen geschonden
worden. **17** Ziet, Ik zal de Meden tegen hen verwekken, die
het zilver niet zullen achten, en aan het goud zullen zij geen
lust hebben. **18** Maar hun bogen zullen de jongelingen
verpletteren, en zij zullen zich niet ontfermen over de vrucht
des buiks; hun oog zal de kinderen niet verschonen. **19** Alzo
zal Babel, het sieraad der koninkrijken, de heerlijkheid, de
hovaardigheid der Chaldeen, zijn gelijk als God Sodom en
Gomorra omgekeerd heeft.

20 Daar zal geen woonplaats zijn in der eeuwigheid, en zij
zal niet bewoond worden van geslacht tot geslacht; en de
Arabier zal daar geen tent spannen, en de herders zullen er
niet legeren. **21** Maar daar zullen nederliggen de wilde
dieren der woestijnen, en hun huizen zullen vervuld worden
met schrikkelijke gedierten, en daar zullen de jonge struisen
wonen, en de duivelen zullen er huppelen. **22** En wilde
dieren der eilanden zullen in zijn verlaten plaatsen elkander
toeroepen, mitsgaders de draken in de wellustige paleizen;
hun tijd toch is nabij om te komen, en hun dagen zullen niet
vertogen worden.

Isaiah 14

1 Want de HEERE zal Zich over Jakob ontfermen, en Hij zal
Israel nog verkiezen, en Hij zal hen in hun land zetten; en de
vreemdeling zal zich tot hen vervoegen, en zij zullen het
huis van Jakob aanhangen. **2** En de volken zullen hen
aannemen, en in hun plaats brengen; en het huis Israels zal
hen erfelijk bezitten in het land des HEEREN tot knechten
en tot maagden; en zij zullen gevangen houden degenen,
die hen gevangen hielden, en zij zullen heersen over hun
drijvers. **3** En het zal geschieden ten dage, wanneer u de
HEERE rust geven zal van uw smart, en van uw beroering,
en van de harde dienstbaarheid, waarin men u heeft doen
dienen; **4** Dan zult gij deze spreuk opnemen tegen den
koning van Babel, en zeggen: Hoe houdt de drijver op? Hoe
houdt de goudene op?

5 De HEERE heeft den stok der goddelozen gebroken, den
scepter der heersers. **6** Die de volken plaagde in
verbolgenheid met een plaag zonder ophouden, die in toorn
over de heidenen heerste, die wordt vervolgd, zonder dat
het iemand afweren kan. **7** De ganse aarde rust, zij is stil; zij
maken groot geschal met gejuich. **8** Ook verheugen zich de
dennen over u, en de cederen van Libanon, zeggende: Sinds
dat gij daar nederligt, komt niemand tegen ons op, die ons
afhouwe. **9** De hel van onderen was beroerd om uwentwil,
om u tegemoet te gaan, als gij kwaamt; zij wekt om
uwentwil de doden op, al de bokken der aarde; zij doet al de
koningen der heidenen van hun tronen opstaan. **10** Die
altegader zullen antwoorden, en tot u zeggen: Gij zijt ook
krank geworden, gelijk wij, gij zijt ons gelijk geworden. **11**
Uw hovaardij is in de hel nedergestort, met het geklank
uwer luiten; de maden zullen onder u gestrooid worden, en
de wormen zullen u bedekken. **12** Hoe zijt gij uit den hemel

gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! hoe zijt gij
ter aarde nedergehouwen, gij, die de heidenen krenktet! **13**
En zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn
troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij zetten
op den berg der samenkomst aan de zijden van het noorden.
14 Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den
Allerhoogste gelijk worden. **15** Ja, in de hel zult gij
nedergestoten worden, aan de zijden van den kuil! **16** Die u
zien zullen, zullen u aanschouwen, zij zullen op u letten, en
zeggen: Is dat die man, die de aarde beroerde, die de
koninkrijken deed beven? **17** Die de wereld als een woestijn
stelde, en derzelver steden verstoorde, die zijn gevangenen
niet liet los gaan naar huis toe? **18** Al de koningen der
heidenen, zij allen liggen neder met eer, een iegelijk in zijn
huis; **19** Maar gij zijt verworpen van uw graf, als een
gruwelijke scheut, als een kleed der gedoden, die met het
zwaard doorstoken zijn; als die nederdalen in een steenkuil,
als een vertreden dood lichaam. **20** Gij zult bij dezelve niet
gevoegd worden in de begrafenis; want gij hebt uw land
verdorven, en uw volk gedood; het zaad der boosdoeners zal
in der eeuwigheid niet genoemd worden. **21** Maakt de
slachting voor zijn kinderen gereed, om hunner vaderen
ongerechtigheid wil; dat zij niet opstaan, en de aarde erven,
en de wereld vervullen met steden; **22** Want Ik zal tegen
hen opstaan, spreekt de HEERE der heirscharen, en Ik zal
van Babel uitroeien den naam en het overblijfsel, en den
zoon en den zoonszoon, spreekt de HEERE. **23** En Ik zal hen
stellen tot een erve der nachtuilen, en tot waterpoelen; en Ik
zal hen met een bezem des verderfs uitvagen, spreekt de
HEERE der heirscharen. **24** De HEERE der heirscharen heeft
gezworen, zeggende: Indien niet, gelijk Ik gedacht heb, het
alzo geschiede, en gelijk Ik beraadslaagd heb, het bestaan
zal!

25 Dat Ik Assur in Mijn land zal verbreken, en hem op Mijn
bergen vertreden; opdat zijn juk van hen afwijke, en zijn last

van hun schouder wijke. **26** Dit is de raadslag, die
beraadslaagd is over dat ganse land; en dit is de hand, die
uitgestrekt is over alle volken. **27** Want de HEERE der
heirscharen heeft het in Zijn raad besloten, wie zal het dan
verbreken? en Zijn hand is uitgestrekt, wie zal ze dan keren?
28 In het jaar, toen de koning Achaz stierf, geschiedde deze
last. **29** Verheug u niet, gij gans Palestina! dat de roede die
u sloeg, gebroken is; want uit de wortel der slang zal een
basilisk voortkomen, en haar vrucht zal een vurige
vliegende draak zijn.

30 En de eerstgeborenen der armen zullen weiden, en de
nooddruftigen zullen zeker nederliggen; uw wortel
daarentegen zal Ik door den honger doden, en uw
overblijfsel zal hij ombrengen. **31** Huil, gij poort, schreeuw,
gij stad! gij zijt gesmolten, gij gans Palestina! want van het
noorden komt een rook, en er is geen eenzame in zijn
samenkomsten. **32** Wat zal men dan antwoorden den boden
des volks? Dat de HEERE Sion gegrond heeft, opdat de
bedrukten Zijns volks een toevlucht daarin hebben zouden.

Isaiah 15

1 De last van Moab. Zekerlijk, in den nacht is Ar-moabs
verwoest, zij is uitgeroeid; zekerlijk, in den nacht is Kir-
moabs verwoest, zij is uitgeroeid! **2** Hij gaat op naar Baith
en Dibon, en naar Bamoth, om te wenen; over Nebo en over
Medeba zal Moab huilen; op al hun hoofden is kaalheid, aller
baard is afgesneden. **3** Op hun wijken hebben zij zakken
aangegord; op hun daken en op hun straten huilen zij
altemaal, afgaande met geween. **4** Zo Hesbon als Eleale
schreeuwt, hun stem wordt gehoord tot Jahaz toe; daarom
maken de toegerusten van Moab een geschrei, eens iegelijks
ziel in hem is kwalijk gesteld. **5** Mijn hart schreeuwt over
Moab, haar grendelen zijn naar Zoar toe, de driejarige vaars;
want hij gaat op met geween naar den opgang van Luhith,
want op den weg naar Horonaim verwekken zij een
jammergeschrei. **6** Want de wateren van Nimrim zullen
enkel verwoesting wezen; want het gras is verdord, het
tedere gras is vergaan, er is geen groente.

7 Daarom zullen zij den overvloed, dien zij vergaderd
hebben, en hetgeen zij weggelegd hebben, aan de beek der
wilgen voeren. **8** Want dat geschreeuw zal omgaan door de
landpale van Moab, haar gehuil tot Eglaim toe, ja, tot Beer-
elim toe zal haar gehuil zijn. **9** Want de wateren van Dimon
zijn vol bloeds, want Ik zal Dimon nog meer toeschikken: te
weten leeuwen over de ontkomenen van Moab, mitsgaders
over het overblijfsel des lands.

Isaiah 16

1 Zendt de lammeren van den heerser des lands van Sela af,
naar de woestijn henen, tot den berg der dochter van Sion. **2**
Anderszins zal het geschieden, dat de dochteren van Moab
aan de veren van Arnon zullen zijn, als een zwervende
vogel, uit het nest gedreven zijnde. **3** Brengt een raad aan,
houdt gericht, maakt uw schaduw op het midden van den
middag, gelijk van den nacht; verbergt de verdrevenen, en
meldt den omzwervende niet. **4** Laat mijn verdrevenen
onder u verkeren, o Moab! wees gij hun een schuilplaats
voor het aangezicht des verstoorders; want de onderdrukker
heeft een einde, de verstoring is te niet geworden, de
vertreders zijn van de aarde verdaan. **5** Want er zal een
troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op
denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David,
een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter
gerechtigheid. **6** Wij hebben gehoord de hovaardij van
Moab, hij is zeer hovaardig; zijn hoogmoed, en zijn
hovaardij, en zijn verbolgenheid, zijn alzo zijn grendelen
niet.

7 Daarom zal Moab over Moab huilen, altemaal zullen zij
huilen; over de fondamenten van Kir-hareseth zult gijlieden
zuchten, gewisselijk, zij zijn gebroken. **8** Want de velden van
Hesbon zijn verflauwd, ook de wijnstok van Sibma, de heren
der heidenen hebben zijn uitgelezen planten verpletterd; zij
reiken tot Jaezer toe, zij dwalen door de woestijn; hun
scheuten zijn uitgespreid, zij zijn gegaan over zee. **9**
Daarom beween ik, in de wening over Jaezer, den wijnstok
van Sibma, ik maak u doornat met mijn tranen, o Hesbon en
Eleale! want het vreugdegeschrei over uw zomervruchten en
over uw oogst is gevallen;

10 Alzo dat de blijdschap en vrolijkheid weggenomen is van
het vruchtbare veld, en in de wijngaarden wordt niet
gezongen, noch enig gejuich gemaakt; de druiven treder
treedt geen wijn uit in de wijnbakken, ik heb het
vreugdegeschrei doen ophouden. **11** Daarom rommelt mijn
ingewand over Moab, als een harp, en mijn binnenste over
Kir-heres. **12** En het zal geschieden, als men zien zal, dat
Moab vermoeid is geworden op de hoogten, dan zal hij in
zijn heiligdom gaan om te aanbidden, maar hij zal niet
vermogen.

13 Dit is het woord, dat de HEERE tegen Moab gesproken
heeft, van toen af. **14** Maar nu spreekt de HEERE, zeggende:
Binnen drie jaren (als de jaren eens huurlings), dan zal de
eer van Moab verachtzaam gemaakt worden, met al die
grote menigte; en het overblijfsel zal klein, weinig,
onmachtig wezen.

Isaiah 17

1 De last van Damaskus. Ziet, Damaskus zal weggenomen
worden, dat zij geen stad meer zij, maar zij zal een vervallen
steenhoop zijn. **2** De steden van Aroer zullen verlaten
worden; voor de kudden zullen zij wezen, die zullen daar
nederliggen, en niemand zal ze verschrikken. **3** En de
vesting zal ophouden van Efraim, en het koninkrijk van
Damaskus, en het overblijfsel der Syriers; zij zullen zijn
gelijk de heerlijkheid der kinderen Israels, spreekt de HEERE
der heirscharen. **4** En het zal geschieden te dien dage, dat
de heerlijkheid van Jakob verdund zal worden, en dat de
vettigheid van zijn vlees mager worden zal. **5** Want hij zal
zijn, gelijk wanneer een maaier het staande koren
verzamelt, en zijn arm aren afmaait; ja, hij zal zijn, gelijk
wanneer iemand aren leest in het dal Refraim. **6** Doch een
nalezing zal daarin overig blijven, gelijk in de afschudding
eens olijfbooms, twee of drie bezien in den top der opperste
twijg, en vier of vijf aan zijn vruchtbare takken, spreekt de
HEERE, de God Israels.

7 Te dien dage zal de mens zien naar Dien, Die hem
gemaakt heeft, en zijn ogen zullen op den Heilige Israels
zien. **8** En hij zal niet aanschouwen de altaren, het werk
zijner handen, ook hetgeen zijn vingeren gemaakt hebben,
zal hij niet aanzien, noch de bossen, noch de zonnebeelden.
9 Te dien dage zullen zijn sterke steden zijn, als een
verlaten struik, en opperste tak, welke zij verlaten hebben,
om der kinderen Israels wil, hoewel daar verwoesting zal
wezen.

10 Want gij hebt den God uws heils vergeten, en niet
gedacht aan den Rotssteen uwer sterkte; daarom zult gij wel
liefelijke planten planten, en gij zult hem met uitlandse

ranken bezetten; **11** Ten dage, als gij ze zult geplant
hebben, zult gij die doen wassen, en in den morgenstond
zult gij uw zaad doen bloeien; doch het zal maar een hoop
van het gemaaide zijn, in den dag der krankheid en der
pijnlijke smart. **12** Wee der veelheid der grote volken, die
daar bruisen, gelijk de zeeen bruisen; en wee het geruis der
natien, die daar ruisen, gelijk de geweldige wateren ruisen!

13 De natien zullen wel ruisen, gelijk grote wateren ruisen;
doch Hij zal hem schelden, zo zal hij verre wegvlieden, ja, hij
zal gejaagd worden, als het kaf der bergen van den wind, en
gelijk een kloot van den wervelwind. **14** Ten tijde des
avonds, ziet, zo is er verschrikking, eer het morgen is, is hij
er niet meer. Dit is het deel dergenen, die ons beroven, en
het lot dergenen, die ons plunderen.

Isaiah 18

1 Wee het land, dat schaduwachtig is aan de frontieren, dat
aan de zijde der rivieren van Morenland is; **2** Dat gezanten
zendt over de zee, en in schepen van biezen op de wateren!
Gaat henen, gij snelle boden! tot een volk, dat getrokken is
en geplukt, tot een volk, dat vreselijk is van dat het was en
voortaan; een volk van regel en regel, en van vertreding,
welks land de rivieren beroven. **3** Allen gij ingezetenen der
wereld, en gij inwoners der aarde! als men de banier zal
oprichten op de bergen, zult gijlieden het zien, en als de
bazuin zal blazen, zult gijlieden het horen. **4** Want alzo heeft
de HEERE tot mij gezegd: Ik zal stil zijn, en zien in Mijn
woning, als de glinsterende hitte op den regen, als een wolk
des dauws in de hitte des oogstes; **5** Want voor den oogst,
als de botte volkomen is, en de onrijpe druif rijp wordt na
den bloesem, zo zal Hij de ranken met snoeimessen
afsnijden, en de takken wegdoen en afkappen. **6** Zij zullen
te zamen gelaten worden den roofvogelen der bergen, en
den dieren der aarde; en de roofvogelen zullen op hen
overzomeren, en alle dieren der aarde zullen daarop
overwinteren. **7** Te dien tijd zal den HEERE der heirscharen
een geschenk gebracht worden van het volk, dat getrokken
is en geplukt, en van het volk, dat vreselijk is van dat het
was en voortaan; een volk van regel en regel, en van
vertreding, welks land de rivieren beroven; tot de plaats van
den Naam des HEEREN der heirscharen, tot den berg Sion.

Isaiah 19

1 De last van Egypte. Ziet, de HEERE rijdt op een snelle
wolk, en Hij zal in Egypte komen; en de afgoden van Egypte
zullen bewogen worden van Zijn aangezicht, en het hart der
Egyptenaren zal smelten in het binnenste van hen. **2** Want
Ik zal de Egyptenaren tegen de Egyptenaren verwarren, dat
zij zullen strijden een iegelijk tegen zijn broeder, en een
iegelijk tegen zijn naaste, stad tegen stad, koninkrijk tegen
koninkrijk. **3** En de geest der Egyptenaren zal uitgeledigd
worden in het binnenste van hen, en hun raad zal Ik
verslinden; dan zullen zij hun afgoden vragen, en den
bezweerders, en den waarzeggers, en den
duivelskunstenaars. **4** En Ik zal de Egyptenaars besluiten in
de hand van harde heren, en een strenge koning zal over
hen heersen, spreekt de Heere HEERE der heirscharen. **5** En
zij zullen de wateren uit de zee doen vergaan, en de rivier
zal verzijpen en verdrogen. **6** Zij zullen ook de rivieren verre
terugdrijven, zij zullen ze uithozen, en de gedamde stromen
opdrogen; het riet en het schilf zullen verwelken. **7** Het
papiergewas bij de stromen, aan de oevers der stromen, en
al het gezaaide aan de stromen, zal verdrogen; het zal
weggestoten worden, en niet meer zijn. **8** En de vissers
zullen treuren, en allen, die den angel in de stromen werpen,
zullen rouw maken; en die het werpnet uitbreiden op de
wateren, zullen kwijnen. **9** En de werkers in het fijne vlas
zullen beschaamd worden, ook de wevers van de witte stof.
10 En zij zullen met hun fondamenten verbrijzeld worden,
allen, die voor loon lustige staande wateren maken. **11**
Gewisselijk, de vorsten van Zoan zijn dwazen, de raad der
wijzen, der raadgevers van Farao, is onvernuftig geworden;
hoe kunt gijlieden dan zeggen tot Farao; Ik ben een zoon der
wijzen, een zoon der oude koningen?

12 Waar zijn nu uw wijzen? Dat zij u nu te kennen geven of
vernemen, wat de HEERE der heirscharen beraadslaagd
heeft tegen Egypte. **13** De vorsten van Zoan zijn zot
geworden, de vorsten van Nof zijn bedrogen; zij zullen ook
Egypte doen dwalen, tot den uitersten hoek zijner stammen.
14 De HEERE heeft een zeer verkeerden geest ingeschonken
in het midden van hen, en zij hebben Egypte doen dwalen
in al zijn doen, gelijk een dronkaard zich om en om wentelt
in zijn uitspuwsel. **15** En er zal geen werk wezen voor de
Egyptenaren, hetwelk het hoofd of de staart, de tak of de
bieze doen mag. **16** Te dien dage zullen de Egyptenaars zijn
als de vrouwen; en zij zullen beven en vrezen vanwege de
beweging van de hand des HEEREN der heirscharen, welke
Hij tegen hen bewegen zal. **17** En het land van Juda zal den
Egyptenaren tot een schrik zijn; zo wie het vermelden zal,
die zal in zichzelven bevreesd wezen vanwege den raad des
HEEREN der heirscharen, dien Hij tegen hen beraadslaagd
heeft. **18** Te dien dage zullen er vijf steden in Egypteland
zijn, sprekende de spraak van Kanaan, en zwerende den
HEERE der heirscharen; een zal genoemd zijn een stad der
verstoring.

19 Te dien dage zal de HEERE een altaar hebben in het
midden van Egypteland, en een opgericht teken aan haar
landpalen voor den HEERE. **20** En het zal zijn tot een teken,
en tot een getuigenis den HEERE der heirscharen in
Egypteland, want zij zullen tot den HEERE roepen vanwege
de verdrukkers, en Hij zal hun een Heiland en Meester
zenden, Die zal hen verlossen. **21** En de HEERE zal den
Egyptenaren bekend worden, en de Egyptenaars zullen den
HEERE kennen te dien dage; en zij zullen Hem dienen met
slachtoffer, en spijsoffer, en zij zullen den HEERE een gelofte
beloven en betalen. **22** En de HEERE zal de Egyptenaars
dapper slaan, en genezen; en zij zullen zich tot den HEERE
bekeren, en Hij zal Zich van hen verbidden laten, en Hij zal
hen genezen. **23** Te dien dage zal er een gebaande weg

wezen van Egypte in Assyrie, dat de Assyriers in Egypte, en de Egyptenaars in Assyrie komen zullen; en de Egyptenaars zullen met de Assyriers den Heere dienen.

24 Te dien dage zal Israel de derde wezen met de Egyptenaren en met de Assyriers, een zegen in het midden van het land. **25** Want de HEERE der heirscharen zal hen zegenen, zeggende: Gezegend zij Mijn volk, de Egyptenaars, en de Assyriers, het werk Mijner handen, en Israel, Mijn erfdeel!

Isaiah 20

1 In het jaar, toen Tartan naar Asdod kwam, als hem Sargon,
de koning van Assyrie gezonden had, toen hij krijg voerde
tegen Asdod, en het innam; **2** Ter zelfder tijd sprak de
HEERE, door den dienst van Jesaja, den zoon van Amoz,
zeggende: Ga heen, en ontbind den zak van uw lendenen,
en doe uw schoenen van uw voeten. En hij deed alzo,
gaande naakt en barrevoets. **3** Toen zeide de HEERE: Gelijk
als Mijn knecht Jesaja naakt en barrevoets wandelt, drie
jaren, tot een teken en wonder over Egypte en over
Morenland; **4** Alzo zal de koning van Assyrie voortdrijven de
gevangenen der Egyptenaren, en de Moren, die weggevoerd
zullen worden, jongen en ouden, naakt en barrevoets, en
met blote billen, den Egyptenaren tot schaamte. **5** En zij
zullen verschrikken en beschaamd zijn van de Moren, op
dewelke zij zagen, en van de Egyptenaars, hun roem. **6** En
de inwoners van dit eiland zullen te dien dage zeggen: Ziet,
alzo is het gegaan dien, op welken wij zagen, werwaarts wij
henenvloden om hulp, om gered te worden van het
aangezicht des konings van Assyrie; hoe zullen wij dan
ontkomen?

Isaiah 21

1 De last der woestijn aan de zee. Gelijk de wervelwinden in
het zuiden henen doorgaan, zal hij uit de woestijn komen,
uit een vreselijk land. **2** Een hard gezicht is mij te kennen
gegeven: die trouweloze handelt trouwelooslijk, en die
verstoorder verstoort; trek op, o Elam! beleger ze, o Media!
Ik heb al haar zuchting doen ophouden. **3** Daarom zijn mijn
lendenen vol van grote krankheid, bange weeen hebben mij
aangegrepen, gelijk de bange weeen van een, die baart; ik
krom mij van horen, ik word ontsteld van het aanzien. **4** Mijn
hart dwaalt, gruwen verschrikt mij, de schemering, waar ik
naar verlangd heb, stelt Hij mij tot beving. **5** Bereid de tafel,
zie toe, gij wachter! eet, drink; maakt u op, gij vorsten,
bestrijkt het schild! **6** Want aldus heeft de Heere tot mij
gezegd: Ga heen, zet een wachter, laat hem aanzeggen, wat
hij ziet. **7** En hij zag een wagen, een paar ruiters, een wagen
met ezels, een wagen met kemels; en hij merkte zeer nauw
op, met grote opmerking. **8** En hij riep: Een leeuw, Heere! ik
sta op den wachttoren geduriglijk bij dag, en op mijn hoede
zet ik mij ganse nachten. **9** En zie nu, daar komt een wagen
mannen, en een paar ruiters! Toen antwoordde hij, en zeide:
Babel is gevallen, zij is gevallen! en al de gesneden beelden
harer goden heeft Hij verbroken tegen de aarde. **10** O mijn
dorsing, en de tarwe mijns dorsvloers! wat ik gehoord heb
van den HEERE der heirscharen, den God Israels, dat heb ik
ulieden aangezegd. **11** De last van Duma. Men roept tot mij
uit Seir: Wachter! wat is er van den nacht? Wachter! wat is
er van den nacht?

12 De wachter zeide: De morgenstond is gekomen, en het is
nog nacht; wilt gijlieden vragen, vraagt; keert weder, komt.
13 De last tegen Arabie. In het woud van Arabie zult

gijlieden vernachten, o gij reizende gezelschappen van
Dedanieten!

14 Komt den dorstige tegemoet met water; de inwoners des
lands van Thema zijn den vluchtende met zijn brood
bejegend. **15** Want zij vluchten voor de zwaarden, voor het
uitgetrokken zwaard, en voor den gespannen boog, en voor
de zwarigheid des krijgs. **16** Want alzo heeft de HEERE tot
mij gezegd: Nog binnen een jaar, gelijk de jaren eens
dagloners zijn, zo zal de heerlijkheid van Kedar ten
ondergaan. **17** En het overgebleven getal der schutters, de
helden der Kedarenen, zullen minder worden, want de
HEERE, de God Israels heeft het gesproken.

Isaiah 22

1 De last van het dal des gezichts. Wat is u nu, dat gij
altegader op de daken klimt? **2** Gij, die vol van groot gedruis
waart, gij woelige stad, gij, vrolijk huppelende stad, Uw
verslagenen zijn niet verslagen met het zwaard, noch
gestorven in den strijd. **3** Al uw oversten zijn te zamen
weggevlucht; zij zijn van de schutters gebonden, allen, die
in u gevonden zijn, zijn samengebonden, zij zijn van verre
gevloden. **4** Daarom zeg ik: Wendt het gezicht van mij af;
laat mij bitterlijk wenen; dringt niet aan, om mij te troosten
over de verstoring der dochteren mijns volks. **5** Want het is
een dag van beroering, en van vertreding, en van
verwarring van den Heere, den HEERE der heirscharen, in
het dal des gezicht, een dag van ontmuring des muurs, en
van geschreeuw naar het gebergte toe. **6** Want Elam heeft
den pijlkoker genomen, de man is op den wagen, er zijn
ruiters; en Kir ontbloot het schild. **7** En het zal geschieden,
dat uw uitgelezen dalen vol wagenen zullen zijn, en dat de
ruiters zich gewisselijk zullen zetten ter poorten aan. **8** En
hij zal het deksel van Juda ontdekken; en te dien dage zult
gij zien naar de wapenen in het huis des wouds.

9 En gijlieden zult bezien de reten der stad Davids, omdat
zij vele zijn; en gij zult de wateren des ondersten vijvers
vergaderen. **10** Gij zult ook de huizen van Jeruzalem tellen;
en gij zult huizen afbreken, om de muren te bevestigen. **11**
Ook zult gij een gracht maken tussen beide de muren, voor
de wateren des ouden vijvers; maar gij zult niet opwaarts
zien op Dien, Die zulks gedaan heeft, noch aanmerken Dien,
Die dat van verre tijden geformeerd heeft. **12** En te dien
dage zal de Heere, de HEERE der heirscharen, roepen tot
geween, en tot rouwklage, en tot kaalheid, en tot omgording
des zaks. **13** Maar ziet, er is vreugde en blijdschap met

runderen te doden, en schapen te kelen, vlees te eten, en
wijn te drinken, en te zeggen: Laat ons eten en drinken,
want morgen zullen wij sterven. **14** Maar de HEERE der
heirscharen heeft Zich voor mijn oren geopenbaard,
zeggende: Indien ulieden deze ongerechtigheid verzoend
wordt, totdat gij sterft! zegt de Heere, de HEERE der
heirscharen. **15** Alzo zegt de Heere, de HEERE der
heirscharen: Ga heen, ga in tot dien schatmeester, tot
Sebna, den hofmeester, en spreek:

16 Wat hebt gij hier, of wien hebt gij hier, dat gij u hier een
graf uitgehouwen hebt als die zijn graf in de hoogte
uithouwt, die een woning voor zich op een rotssteen laat
aftekenen? **17** Zie, de HEERE zal u wegwerpen met een
mannelijke wegwerping, en Hij zal u ganselijk overdekken.
18 Hij zal u gewisselijk voortrollen, gelijk men een bal rolt,
in een land, wijd van begrip; aldaar zult gij sterven, en
aldaar zullen uw heerlijke wagenen zijn, o gij schandvlek
van het huis uws heren! **19** En Ik zal u afstoten van uw
staat, en van uw stand zal Hij u verstoren. **20** En het zal te
dien dage geschieden, dat Ik Mijn knecht, Eljakim, den zoon
van Hilkia, roepen zal.

21 En Ik zal hem met uw rok bekleden, en Ik zal hem met
uw gordel sterken, en uw heerschappij zal Ik in zijn hand
geven; en hij zal den inwoneren te Jeruzalem en den huize
van Juda tot een vader zijn. **22** En Ik zal den sleutel van het
huis van David op zijn schouder leggen; en hij zal
opendoen, en niemand zal sluiten, en hij zal sluiten, en
niemand zal opendoen. **23** En Ik zal hem als een nagel
inslaan in een vaste plaats; en hij zal wezen tot een stoel
der eer voor het huis zijns vaders. **24** En men zal aan hem
hangen alle heerlijkheid van het huis zijns vaders, der
uitspruitelingen en der afkomelingen, ook alle kleine vaten,
van de vaten der bekers af, zelfs tot al de vaten der flessen.
25 Te dien dage, spreekt de HEERE der heirscharen, zal die

nagel, die aan een vaste plaats gestoken was, weggenomen worden; en hij zal afgehouwen worden, en hij zal vallen, en de last, die daaraan is, zal afgesneden worden; want de HEERE heeft het gesproken.

Isaiah 23

1 De last van Tyrus. Huilt, gij schepen van Tarsis! want zij is
verwoest, dat er geen huis meer is, dat niemand er meer
ingaat; uit het land Chittim is het aan hen openbaar
geworden. **2** Zwijgt, gij inwoners des eilands! gij, die de
kooplieden van Sidon, over zee varende, vervulden, **3** En
wiens inkomst was het zaad van Sichor over de grote
wateren, de oogst der rivier; en zij was de markt der
heidenen. **4** Word beschaamd, o Sidon! want de zee spreekt,
ja, de sterkte der zee, zeggende: Ik heb geen barensnood
gehad, ik heb ook niet gebaard, en ik heb geen jongelingen
groot gemaakt, en geen jonge dochters opgebracht. **5** Gelijk
als geweest is de tijding van Egypte, zal men ook in weedom
zijn, als men van Tyrus horen zal. **6** Vaart over naar Tarsis,
huilt, gij inwoners des eilands! **7** Is dit uw vrolijk huppelende
stad? welker oudheid wel van oude dagen af is; maar haar
eigen voeten zullen haar verre wegdragen, om in
vreemdelingschap te verkeren. **8** Wie heeft dit beraadslaagd
over Tyrus, die kronende stad, welker kooplieden vorsten
zijn, welker handelaars de heerlijkste in het land zijn? **9** De
HEERE der heirscharen heeft het beraadslaagd, opdat Hij
ontheilige de hovaardij van alle sieraad, om al de
heerlijksten der aarde verachtelijk te maken. **10** Ga door
naar uw land, als een rivier, gij dochter van Tarsis! er is geen
gordel meer. **11** Hij heeft Zijn hand uitgestrekt over de zee,
Hij heeft de koninkrijken beroerd; de HEERE heeft bevel
gegeven tegen Kanaan, om haar sterkten te verdelgen. **12**
En Hij heeft gezegd: Gij zult niet meer vrolijk huppelen, o gij
verdrukte maagd, gij dochter van Sidon! Naar Chittim toe,
maak u op, vaar over; ook zult gij aldaar geen rust hebben.
13 Ziet, het land der Chaldeen; dit volk was er niet; Assur
heeft het gefondeerd voor degenen, die in de wildernissen
woonden; zij richtten hun sterkten op, en bouwden hun

paleizen, maar Hij heeft het tot een vervallen hoop gesteld.
14 Huilt, gij schepen van Tarsis! want ulieder sterkte is
verstoord. **15** En het zal geschieden te dien dage, dat Tyrus
zal vergeten worden zeventig jaren, gelijk eens konings
dagen; maar ten einde van zeventig jaren zal in Tyrus als
een hoerenlied zijn:

16 Neem de harp, ga in de stad rondom, gij vergeten hoer!
speel wel, zing veel liederen, opdat uwer gedacht worde! **17**
Want het zal geschieden ten einde van zeventig jaren, dat
de HEERE Tyrus zal bezoeken, en dat zij wederkeren zal tot
haar hoerenloon, en zij zal hoererij bedrijven met alle
koninkrijken der aarde, die op den aardbodem zijn.

18 En haar koophandel en haar hoerenloon zal den HEERE
heilig zijn, het zal niet ten schat vergaderd noch opgesloten
worden; maar haar koophandel zal wezen voor hen, die voor
den HEERE wonen, opdat zij eten tot verzadiging, en dat zij
durig deksel hebben.

Isaiah 24

1 Ziet, de HEERE maakt het land ledig, en Hij maakt het
woest; en Hij keert deszelfs gestaltenis om, en Hij verstrooit
zijn inwoners. **2** En gelijk het volk, alzo zal de priester
wezen; gelijk de knecht, alzo zijn heer; gelijk de
dienstmaagd, alzo haar vrouw; gelijk de koper, alzo de
verkoper; gelijk de lener, alzo de ontlener; gelijk de
woekeraar, alzo die, van welken hij woeker ontvangt. **3** Dat
land zal ganselijk ledig gemaakt worden, en het zal
ganselijk beroofd worden; want de HEERE heeft dit woord
gesproken. **4** Het land treurt, het verwelkt; het aardrijk
kweelt, het verwelkt; de hoogsten van het volk des lands
kwelen. **5** Want het land is bevlekt vanwege zijn inwoners;
want zij overtreden de wetten, zij veranderen de
inzettingen, zij vernietigen het eeuwig verbond. **6** Daarom
verteert de vloek het land, en die daarin wonen, zullen
verwoest worden; daarom zullen de inwoners des lands
verbrand worden, en er zullen weinig mensen overblijven. **7**
De most treurt, de wijnstok kweelt, allen die blijhartig waren,
zuchten. **8** De vreugde der trommelen rust; het geluid der
vrolijk huppelenden houdt op, de vreugde der harp rust. **9**
Zij zullen geen wijn drinken met gezang; de sterke drank zal
bitter zijn dengenen, die hem drinken. **10** De woeste stad is
verbroken, al de huizen staan gesloten, dat er niemand
inkomen kan. **11** Er is een klagelijk geroep op de straten, om
des wijns wil; alle blijdschap is verduisterd, de vreugde des
lands is heengevaren. **12** Verwoesting is in de stad
overgebleven, en met gekraak wordt de poort in stukken
verbroken. **13** Want in het binnenste van het land, in het
midden dezer volken, zal het alzo wezen, gelijk de
afschudding des olijfbooms, gelijk de nalezingen, wanneer
de wijnoogst geeindigd is.

14 Die zullen hun stem opheffen, zij zullen vrolijk zingen;
vanwege de heerlijkheid des HEEREN zullen zij juichen van
de zee af. **15** Daarom eert den HEERE in de valleien, in de
eilanden der zee den Naam des HEEREN, des Gods van
Israel. **16** Van het uiterste einde der aarde horen wij
psalmen, tot verheerlijking des Rechtvaardigen. Doch nu
zeg ik: Ik word mager, ik word mager, wee mij! de
trouwelozen handelen trouwelooslijk, en met trouweloosheid
handelen de trouwelozen trouwelooslijk.

17 De vrees, en de kuil, en de strik over u, o inwoners des
lands! **18** En het zal geschieden, zo wie voor de stem der
vreze vlieden zal, die zal in den kuil vallen; en die uit den
kuil opklimt, die zal in den strik gevangen worden; want de
sluizen in de hoogte zijn opengedaan, en de fondamenten
der aarde zullen beven. **19** De aarde zal ganselijk verbroken
worden, de aarde zal ganselijk vaneen gescheurd worden,
de aarde zal ganselijk bewogen worden. **20** De aarde zal
ganselijk waggelen, gelijk een dronkaard, en zij zal heen en
weder bewogen worden, gelijk een nachthut; en haar
overtreding zal zwaar op haar zijn, en zij zal vallen, en niet
weder opstaan. **21** En het zal geschieden te dien dage, dat
de HEERE bezoeking doen zal over de heirscharen des
hogen in de hoogte, en over de koningen des aardbodems
op den aardbodem. **22** En zij zullen samenvergaderd
worden, gelijk de gevangenen in een put, en zij zullen
besloten worden in een gevangenis, maar na vele dagen
weder bezocht worden. **23** En de maan zal schaamrood
worden, en de zon zal beschaamd worden, als de HEERE der
heirscharen regeren zal op den berg Sion en te Jeruzalem,
en voor zijn oudsten zal heerlijkheid zijn.

Isaiah 25

1 HEERE! Gij zijt mijn God, U zal ik verhogen, Uw Naam zal
ik loven, want Gij hebt wonder gedaan; Uw raadslagen van
verre zijn waarheid en vastigheid. **2** Want Gij hebt van de
stad een steenhoop gemaakt; de vaste stad tot een
vervallen hoop; het paleis der vreemdelingen, dat het geen
stad meer zij, in eeuwigheid zal zij niet herbouwd worden. **3**
Daarom zal U een machtig volk eren, de stad der tirannische
volken zal U vrezen. **4** Want Gij zijt den arme een Sterkte
geweest, een Sterkte den nooddruftige, als hem bange was;
een Toevlucht tegen den vloed, een Schaduw tegen de hitte;
want het blazen der tirannen is als een vloed tegen een
wand. **5** Gelijk de hitte in een dorre plaats, zult Gij de
onstuimigheid der vreemdelingen nederdrukken; gelijk de
hitte door de schaduw ener dikke wolk, zal het gezang der
tirannen vernederd worden. **6** En de HEERE der heirscharen
zal op dezen berg allen volken een vetten maaltijd maken,
een maaltijd van reinen wijn, van vet vol mergs, van reine
wijnen, die gezuiverd zijn.

7 En Hij zal op dezen berg verslinden het bewindsel des
aangezichts, waarmede alle volken bewonden zijn, en het
deksel, waarmede alle natien bedekt zijn. **8** Hij zal den dood
verslinden tot overwinning, en de Heere HEERE zal de
tranen van alle aangezichten afwissen; en Hij zal de
smaadheid Zijns volks van de ganse aarde wegnemen; want
de HEERE heeft het gesproken. **9** En men zal te dien dage
zeggen: Ziet, Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht,
en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben
Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in
Zijn zaligheid.

10 Want de hand des HEEREN zal op dezen berg rusten;
maar Moab zal onder Hem verdorst worden, gelijk het stro
verdorst wordt tot mest. **11** En Hij zal Zijn handen
uitbreiden in het midden van hen, gelijk als een zwemmer
die uitbreidt om te zwemmen, en Hij zal hun hoogmoed
vernederen met de lagen hunner handen. **12** En Hij zal de
hoge vesten uwer muren buigen, vernederen, ja, Hij zal ze
ter aarde tot het stof toe doen reiken.

Isaiah 26

1 Te dien dage zal dit lied gezongen worden in het land van
Juda; Wij hebben een sterke stad, God stelt heil tot muren
en voorschansen. **2** Doet de poorten open, dat het
rechtvaardige volk daarin ga, hetwelk de getrouwigheden
bewaart. **3** Het is een bevestigd voornemen, Gij zult allerlei
vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd. **4** Vertrouwt
op den HEERE tot in der eeuwigheid; want in den Heere
HEERE is een eeuwige rotssteen. **5** Want Hij buigt de
hooggezetenen neder, de verheven stad; Hij vernedert ze,
Hij vernedert ze tot de aarde toe, Hij doet ze tot aan het stof
reiken.

6 De voet zal ze vertreden, de voeten des ellendigen, de
treden der armen. **7** Het pad des rechtvaardigen is geheel
effen, den gang des rechtvaardigen weegt Gij recht. **8** Wij
hebben ook in den weg Uwer gerichten, U, o HEERE!
verwacht; tot Uw Naam en tot Uw gedachtenis is de
begeerte onzer ziel. **9** Met mijn ziel heb ik U begeerd in den
nacht, ook zal ik met mijn geest, die in het binnenste van
mij is, U vroeg zoeken; want wanneer Uw gerichten op de
aarde zijn, zo leren de inwoners der wereld gerechtigheid.
10 Wordt den goddeloze genade bewezen, hij leert evenwel
geen gerechtigheid, hij drijft onrecht in een gans richtig
land, en hij ziet de hoogheid des HEEREN niet aan. **11**
HEERE! is Uw hand verhoogd, zij zien het niet; maar zij
zullen het zien, en beschaamd worden, vanwege den ijver
over Uw volk, ook zal het vuur Uw wederpartijders verteren.
12 HEERE! Gij zult ons vrede bestellen, want Gij hebt ons
ook al onze zaken uitgericht.

13 HEERE, onze God! andere heren, behalve Gij, hebben
over ons geheerst; doch door U alleen gedenken wij Uws

Naams. **14** Dood zijnde zullen zij niet weder leven,
overleden zijnde zullen zij niet opstaan; daarom hebt Gij
hen bezocht, en hebt hen verdelgd, en Gij hebt al hun
gedachtenis doen vergaan. **15** Gij, o HEERE! hadt dit volk
vermeerderd, Gij hadt dit volk vermeerderd; Gij waart
verheerlijkt geworden; maar Gij hebt hen in al de einden des
aardrijks verre weggedaan. **16** HEERE! in benauwdheid
hebben zij U bezocht; zij hebben hun stil gebed uitgestort,
als Uw tuchtiging over hen was. **17** Gelijk een bevruchte
vrouw, als zij nadert tot het baren, smarten heeft, en
schreeuwt in haar weeen, alzo zijn wij geweest, o HEERE!
vanwege Uw aangezicht. **18** Wij waren bevrucht, wij hadden
de smarten, maar wij hebben niet dan wind gebaard; wij
deden het land geen behoudenis aan, en de inwoners der
wereld vielen niet neder. **19** Uw doden zullen leven, ook
mijn dood lichaam, zij zullen opstaan; waakt op en juicht,
gij, die in het stof woont! want uw dauw zal zijn als een
dauw der moeskruiden, en het land zal de overledenen
uitwerpen. **20** Ga henen, mijn volk! ga in uw binnenste
kamers, en sluit uw deuren na u toe; verberg u als een klein
ogenblik, totdat de gramschap overga.

21 Want ziet, de HEERE zal uit Zijn plaats uitgaan, om de
ongerechtigheid van de inwoners der aarde over hen te
bezoeken; en de aarde zal haar bloed ontdekken, en zal
haar doodgeslagenen niet langer bedekt houden.

Isaiah 27

1 Te dien dage zal de HEERE met Zijn hard, en groot, en
sterk zwaard bezoeken den Leviathan, de langwemelende
slang, ja, den Leviathan, de kromme slomme slang; en Hij
zal den draak, die in de zee is, doden. **2** Te dien dage zal er
een wijngaard van roden wijn zijn; zingt van denzelven bij
beurte. **3** Ik, de HEERE, behoede dien, alle ogenblik zal Ik
hem bevochtigen; opdat de vijand hem niet bezoeke, zal Ik
hem bewaren nacht en dag. **4** Grimmigheid is bij Mij niet;
wie zou Mij als een doorn en distel in oorlog stellen, dat Ik
tegen hem zou aanvallen, en hem te gelijk verbranden zou?
5 Of hij moest Mijn sterkte aangrijpen, hij zal vrede met Mij
maken; vrede zal hij met Mij maken. **6** In het toekomende
zal Jakob wortelen schieten, Israel zal bloeien en groeien; en
zij zullen de wereld met inkomsten vervullen. **7** Heeft Hij
hem geslagen, gelijk Hij dien geslagen heeft, die hem sloeg?
Is hij gedood, gelijk zijn gedoden gedood zijn geworden?

8 Met mate hebt Gij met hem getwist, wanneer Gij hem
wegstiet; als Hij hem wegnam door Zijn harden wind, in den
dag des oostenwinds. **9** Daarom zal daardoor de
ongerechtigheid van Jakob verzoend worden, en dit is de
ganse vrucht, dat Hij deszelfs zonde zal wegdoen, wanneer
Hij al de stenen des altaars maken zal als verstrooide
kalkstenen, de bossen en de zonnebeelden zullen niet
bestaan. **10** Want de vaste stad zal eenzaam, de woonstede
zal verstoten en verlaten worden, gelijk een woestijn; daar
zullen de kalveren weiden, en daar zullen zij nederliggen, en
zullen haar takken verslinden. **11** Als haar takken verdord
zullen zijn, zullen zij afgebroken worden, en de vrouwen,
komende, zullen ze aansteken; want het is geen volk van
enig verstand; daarom zal Hij, Die het gemaakt heeft, Zich
deszelven niet ontfermen, en Die het geformeerd heeft, zal

aan hetzelve geen genade bewijzen. **12** En het zal te dien
dage geschieden, dat de HEERE dorsen zal, van den stroom
der rivier af tot aan de rivier van Egypte; doch gijlieden zult
opgelezen worden, een bij een, o gij kinderen Israels!

13 En het zal te dien dage geschieden, dat er met een grote bazuin geblazen zal worden; dan zullen die komen, die in het land van Assur verloren zijn, en de heengedrevenen in het land van Egypte; en zij zullen den HEERE aanbidden op den heiligen berg te Jeruzalem.

Isaiah 28

1 Wee de hovaardige kroon der dronkenen van Efraim,
welker heerlijk sieraad is een afvallende bloem, die daar is
op het hoofd der zeer vette vallei, der geslagenen van den
wijn. **2** Ziet, de Heere heeft een sterke en machtige, er is
gelijk een hagelvloed, een poort des verderfs; gelijk een
vloed der sterke wateren; die overvloeien, zal Hij ze ter
aarde nederwerpen met de hand. **3** De hovaardige kronen
der dronkenen van Efraim zullen met voeten vertreden
worden. **4** En de afvallende bloem zijns heerlijken sieraads,
die op het hoofd der zeer vette vallei is, zal zijn gelijk een
vroegrijpe vrucht voor den zomer, welke, wanneer ze
iemand ziet, terwijl zij nog in zijn hand is, slokt hij ze op. **5**
Te dien dage zal de HEERE der heirscharen tot een heerlijke
Kroon en tot een sierlijken Krans zijn den overgeblevenen
Zijns volks;

6 En tot een Geest des oordeels dien, die ten oordeel zit, en
tot een sterkte dengenen, die den strijd afkeren tot de poort
toe. **7** En ook dwalen dezen van den wijn, en zij dolen van
den sterken drank; de priester en de profeet dwalen van den
sterken drank; zij zijn verslonden van den wijn, zij dolen van
sterken drank; zij dwalen in het gezicht; zij waggelen in het
gericht.

8 Want alle tafels zijn vol van uitspuwsel en van drek, zodat
er geen plaats schoon is. **9** Wien zou Hij dan de kennis leren,
en wien zou Hij het gehoorde te verstaan geven? Den
gespeenden van de melk, den afgetrokkenen van de
borsten?

10 Want het is gebod op gebod, gebod op gebod, regel op
regel, regel op regel, hier een weinig, daar een weinig. **11**
Daarom zal Hij door belachelijke lippen, en door een andere

tong tot dit volk spreken; **12** Tot dewelken Hij gezegd heeft:
Dit is de rust, geeft den moeden rust, en dit is de
verkwikking; doch zij hebben niet willen horen. **13** Zo zal
hun het woord des HEEREN zijn; gebod op gebod, gebod op
gebod, regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar
een weinig; opdat zij heengaan, en achterwaarts vallen, en
verbreken, en verstrikt en gevangen worden. **14** Daarom,
hoort des HEEREN woord, gij bespotters, gij heersers over dit
volk, dat te Jeruzalem is!

15 Omdat gijlieden zegt: Wij hebben een verbond met den
dood gemaakt, en met de hel hebben wij een voorzichtig
verdrag gemaakt; wanneer de overvloeiende gesel
doortrekken zal, zal hij tot ons niet komen; want wij hebben
de leugen ons tot een toevlucht gesteld, en onder de
valsheid hebben wij ons verborgen. **16** Daarom, alzo zegt de
Heere HEERE: Ziet, Ik leg een grondsteen in Sion, een
beproefden steen, een kostelijken hoeksteen, die wel vast
gegrondvest is; wie gelooft, die zal niet haasten.

17 En Ik zal het gericht stellen naar het richtsnoer, en de
gerechtigheid naar het paslood; en de hagel zal de
toevlucht der leugen wegvagen, en de wateren zullen de
schuilplaats overlopen. **18** En ulieder verbond met den dood
zal te niet worden, en uw voorzichtig verdrag met de hel zal
niet bestaan; wanneer de overvloeiende gesel doortrekken
zal, dan zult gijlieden van denzelven vertreden worden.

19 Van den tijd af, als hij doortrekt, zal hij ulieden
wegnemen, want allen morgen zal hij doortrekken, bij dag
en bij nacht; en het zal geschieden, dat het gerucht te
verstaan, enkel beroering wezen zal. **20** Want het bed zal
korter zijn, dan dat men zich daarop uitstrekken kunne; en
het deksel zal te smal wezen, als men zich daaronder voegt.
21 Want de HEERE zal Zich opmaken, gelijk op den berg
Perazim, Hij zal beroerd zijn, gelijk in het dal van Gibeon, om

Zijn werk te doen, Zijn werk zal vreemd zijn; en om Zijn
daad te doen, Zijn daad zal vreemd zijn! **22** Nu dan, drijft
den spot niet, opdat uw banden niet vaster gemaakt
worden; want ik heb van den Heere HEERE der heirscharen
gehoord een verdelging, ja, een, die vast besloten is over
het ganse land. **23** Neemt ter ore en hoort mijn stem, merkt
op en hoort mijn rede!

24 Ploegt de ploeger den gehelen dag om te zaaien? Opent
en egt hij zijn land den gehelen dag? **25** Is het niet alzo?
Wanneer hij het bovenste van hetzelve effen gemaakt heeft,
dan strooit hij wikken, en spreidt komijn, of hij werpt er van
de beste tarwe in, of uitgelezen gerst, of spelt, elk aan zijn
plaats. **26** En zijn God onderricht hem van de wijze, Hij leert
hem. **27** Want men dorst de wikken niet met den
dorswagen, en men laat het wagenrad niet rondom over het
komijn gaan; maar de wikken slaat men uit met een staf, en
het komijn met een stok; **28** Het brood koren moet
verbrijzeld worden, maar hij dorst het niet geduriglijk
dorsende; noch hij breekt het met het wiel zijn wagens, noch
hij verbrijzelt het met zijn paarden. **29** Zulks komt ook voort
van den HEERE der heirscharen; Hij is wonderlijk van raad,
Hij is groot van daad.

Isaiah 29

1 Wee Ariel, Ariel! de stad, waarin David gelegerd heeft;
doet jaar tot jaar; laat ze feestofferen slachten. **2** Evenwel
zal Ik Ariel beangstigen, en er zal treuring en droefheid
wezen, en die stad zal Mij gelijk Ariel zijn. **3** Want Ik zal een
leger in het rond om u slaan, en Ik zal u belegeren met
bolwerken, en Ik zal vestingen tegen u opwerpen. **4** Dan zult
gij vernederd worden, gij zult uit de aarde spreken, en uw
spraak zal uit het stof zachtjes voortkomen; en uw stem zal
zijn uit de aarde als van een tovenaar, en uw spraak zal uit
het stof piepen. **5** En de menigte uwer vreemde soldaten zal
zijn gelijk dun stof, en de menigte der tirannen als
voorbijvliegend kaf; en het zal in een ogenblik haastelijk
geschieden. **6** Gij zult van den HEERE der heirscharen
bezocht worden met donder, en met aardbeving, en groot
geluid, met wervelwind, en onweder, en de vlam eens
verterenden vuurs. **7** En gelijk de droom van een
nachtgezicht is, alzo zal de veelheid aller heidenen zijn, die
tegen Ariel strijden zullen; zelfs allen, die tegen haar en
haar vestingen strijden, en haar beangstigen zullen.

8 Het zal alzo zijn, gelijk wanneer een hongerige droomt, en
ziet, hij eet; maar als hij ontwaakt, zo is zijn ziel ledig; of,
gelijk als wanneer een dorstige droomt, en ziet, hij drinkt;
maar als hij ontwaakt, ziet, zo is hij nog mat, en zijn ziel is
begerig; alzo zal de menigte aller heidenen zijn, die tegen
den berg Sion krijgen. **9** Zij vertoeven, daarom verwondert
u; zij zijn vrolijk, derhalve roept gijlieden; zij zijn dronken,
maar niet van wijn; zij waggelen, maar niet van sterken
drank.

10 Want de HEERE heeft over ulieden uitgegoten een geest
des diepen slaaps, en Hij heeft uw ogen toegesloten; de

profeten, en uw hoofden, en de zieners heeft Hij verblind. **11**
Daarom is ulieden alle gezicht geworden als de woorden van
een verzegeld boek, hetwelk men geeft aan een, die lezen
kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet, want
het is verzegeld. **12** Of men geeft het boek aan een, die niet
lezen kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet
lezen. **13** Want de Heere heeft gezegd: Daarom dat dit volk
tot Mij nadert met zijn mond, en zij Mij met hun lippen eren,
doch hun hart verre van Mij doen; en hun vreze, waarmede
zij Mij vrezen, mensengeboden zijn, die hun geleerd zijn;

14 Daarom, ziet, Ik zal voorts wonderlijk handelen met dit
volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid zijner
wijzen zal vergaan, en het verstand zijner verstandigen zal
zich verbergen. **15** Wee dengenen, die zich diep versteken
willen voor den HEERE, hun raad verbergende; en welker
werken in duisterheid geschieden, en zij zeggen: Wie ziet
ons, en wie kent ons? **16** Ulieder omkeren is, alsof de
pottenbakker geacht werd als leem, dat het maaksel zeide
van zijn maker: Hij heeft mij niet gemaakt; en het
geformeerde vat van zijn pottenbakker zeide: Hij verstaat
het niet. **17** Is het niet nog om een klein weinig, dat de
Libanon in een vruchtbaar veld zal veranderd worden, en
het vruchtbare veld voor een woud geacht zal worden?

18 En te dien dage zullen de doven horen de woorden des
Boeks; en de ogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en
uit de duisternis, zullen zien.

19 En de zachtmoedigen zullen vreugde op vreugde hebben
in den HEERE; en de behoeftigen onder de mensen zullen
zich in den Heilige Israels verheugen. **20** Wanneer de tiran
een einde zal hebben, en dat het met den bespotter uit zal
zijn, en dat allen, die tot ongerechtigheid waken, uitgeroeid
zullen zijn; **21** Die een mens schuldig maken om een woord,
en leggen dien strikken, die hen bestraft in de poort; en die

den rechtvaardige verdrijven in het woeste. **22** Daarom zegt
de HEERE, Die Abraham verlost heeft, tot het huis van Jakob
alzo: Jakob zal nu niet meer beschaamd worden, en nu zal
zijn aangezicht niet meer bleek worden; **23** Want als hij zijn
kinderen, het werk Mijner handen, zien zal in het midden
van hen, zullen zij Mijn Naam heiligen; en zij zullen den
Heilige Jakobs heiligen, en den God van Israel vrezen. **24** En
die dwalende van geest zijn, zullen tot verstand komen, en
de murmureerders zullen de lering aannemen.

Isaiah 30

1 Wee den kinderen, die afvallen, spreekt de HEERE, om een
raadslag te maken, maar niet uit Mij, en om zich met een
bedekking te bedekken, maar niet uit Mijn Geest, om zonde
tot zonde te doen; **2** Die gaan, om af te trekken in Egypte,
en vragen Mijn mond niet; om zich te sterken met de macht
van Farao, en om hun toevlucht te nemen onder de schaduw
van Egypte. **3** Want de sterkte van Farao zal ulieden tot
schaamte zijn, en die toevlucht onder de schaduw van
Egypte tot schande. **4** Wanneer zijn vorsten zullen geweest
zijn tot Zoan, en zijn gezanten zullen gekomen zijn tot nabij
Chanes; **5** Hij zal hen allen beschaamd maken door een volk,
dat hun geen nut kan doen, noch tot hulp, noch tot
voordeel, maar tot schande en ook tot smaadheid zijn zal. **6**
De last der beesten, van het zuiden, naar het land des
angstes, en der benauwdheid, van waar de sterke leeuw en
de oude leeuw is, de basilisk en de vurige vliegende draak;
hun goederen zullen zij voeren op den rug der veulens, en
hun schatten op de bulten der kemelen, tot het volk, dat
hun geen nut zal doen. **7** Want Egypte zal ijdellijk en te
vergeefs helpen; daarom heb Ik hierover geroepen; Stilzitten
zal hun sterkte zijn. **8** Nu dan, ga henen, schrijf voor hen op
een tafel, en teken het in een boek, opdat het blijve tot den
laatsten dag, voor altoos, tot in eeuwigheid.

9 Want het is een wederspannig volk; het zijn leugenachtige
kinderen; kinderen, die des HEEREN wet niet horen willen.
10 Die daar zeggen tot de zieners: Ziet niet; en tot de
schouwers: Schouwt ons niet, wat recht is; spreekt tot ons
zachte dingen, schouwt ons bedriegerijen. **11** Wijkt af van
den weg, maakt u van de baan; laat den Heilige Israels van
ons ophouden! **12** Daarom, zo zegt de Heilige Israels: Omdat
gijlieden dit woord verwerpt, en vertrouwt op onderdrukking

en verkeerdheid, en steunt daarop: **13** Daarom zal ulieden
deze misdaad zijn gelijk een vallende scheur, uitwaarts
gebogen in een hogen muur, welks breuk haastelijk in een
ogenblik komen zal. **14** Ja, Hij zal ze verbreken, gelijk een
pottenbakkerskruik verbroken wordt; in het brijzelen zal Hij
niet verschonen; alzo dat van haar verbrijzeling niet een
scherf zal gevonden worden, om vuur uit den haard te
nemen, of om water te scheppen uit een gracht. **15** Want
alzo zegt de Heere HEERE, de Heilige Israels: Door
wederkering en rust zoudt gijlieden behouden worden, in
stilheid en in vertrouwen zou uw sterkte zijn; doch gij hebt
niet gewild. **16** En gij zegt: Neen, maar op paarden zullen
wij vlieden; daarom zult gij vlieden! En: Op snelle paarden
zullen wij rijden; daarom zullen uw vervolgers ook snel zijn!
17 Een duizend van het schelden van enige, van het
schelden van vijf zult gij allen vlieden; totdat gij overgelaten
wordt, gelijk een mast op den top van een berg, en als een
banier op een heuvel. **18** En daarom zal de HEERE wachten,
opdat Hij u genadig zij, en daarom zal Hij verhoogd worden,
opdat Hij Zich over ulieden ontferme, want de HEERE is een
God des gerichts; welgelukzalig zijn die allen, die Hem
verwachten.

19 Want het volk zal in Sion wonen, te Jeruzalem; gij zult
ganselijk niet wenen; gewisselijk zal Hij u genadig zijn op de
stem uws geroeps; zo haast Hij die horen zal, zal Hij u
antwoorden. **20** De Heere zal ulieden wel brood der
benauwdheid, en wateren der verdrukking geven; maar uw
leraars zullen niet meer als met vleugelen wegvliegen, maar
uw ogen zullen uw leraars zien; **21** En uw oren zullen horen
het woord desgenen, die achter u is, zeggende: Dit is de
weg, wandelt in denzelven; als gij zoudt afwijken ter rechter
hand of ter linkerhand. **22** En gijlieden zult voor onrein
houden het deksel uwer zilveren gesneden beelden, en het
overtreksel uwer gouden gegoten beelden; gij zult ze
wegwerpen gelijk een maanstondig kleed, en tot elk van die

zeggen: Henen uit! **23** Dan zal Hij uw zaad, waarmede gij
het land bezaaid hebt, regen geven, en brood van des lands
inkomen, en hetzelve zal vet en smoutig zijn; uw vee zal te
dien dage in een wijde landouwe weiden. **24** En de ossen,
en ezelveulens, die het land bouwen, zullen zuiver voeder
eten, hetwelk verschud is met de werpschoffel en met de
wan. **25** En er zullen op allen hogen berg, en op allen
verhevenen heuvel beekjes en watervlieten zijn, in den dag
der grote slachting, wanneer de torens vallen zullen. **26** En
het licht der maan zal zijn als het licht der zon, en het licht
der zon zal zevenvoudig zijn als het licht van zeven dagen;
ten dage als de HEERE de breuk Zijns volks zal verbinden,
en de wonde, waarmede het geslagen is, genezen. **27** Ziet,
de Naam des HEEREN komt van verre, Zijn toorn brandt, en
de last is zwaar; Zijn lippen zijn vol gramschap, en Zijn tong,
als een verterend vuur;

28 En Zijn adem is als een overlopende beek, die tot aan
den hals toe raakt; om de heidenen te schudden met een
schudding der ijdelheid, en als een misleidende toom in de
kinnebakkens der volken. **29** Er zal een lofzang bij ulieden
zijn, gelijk in den nacht, wanneer het feest geheiligd wordt;
en blijdschap des harten, gelijk van een, die met pijpen
wandelt, om te komen tot den berg des HEEREN, tot den
Rotssteen van Israel. **30** En de HEERE zal Zijn heerlijke stem
doen horen, en de nederlating Zijns arms doen zien, met
grimmigheid van toorn, en een vlam van verterend vuur,
stralen, en een vloed, en hagelstenen. **31** Want door de
stem des HEEREN zal Assur te morzel geslagen worden, die
met de roede sloeg. **32** En alwaar die gegrondveste staf
doorgegaan zal zijn (op welken de HEERE dien zal hebben
doen rusten), daar zal men met trommelen en harpen zijn;
want met bewegende bestrijdingen zal Hij tegen hen
strijden. **33** Want Tofeth is van gisteren bereid; ja, hij is ook
voor den koning bereid; Hij heeft hem diep en wijd gemaakt,

het vuur en hout van zijn brandstapel is veel; de adem des HEEREN zal hem aansteken als een zwavelstroom.

Isaiah 31

1 Wee dengenen, die in Egypte om hulp aftrekken, en
steunen op paarden, en vertrouwen op wagenen, omdat er
vele zijn, en op ruiters, omdat die zeer machtig zijn; en zien
niet op den Heilige Israels, en zoeken den HEERE niet. **2**
Nochtans is Hij ook wijs, en Hij doet het kwaad komen, en
trekt Zijn woorden niet terug; maar Hij zal Zich opmaken
tegen het huis der boosdoeners, en tegen de hulp dergenen,
die ongerechtigheid werken. **3** Want de Egyptenaren zijn
mensen, en geen God, en hun paarden zijn vlees, en geen
geest; en de HEERE zal Zijn hand uitstrekken, dat de helper
struikelen zal, en die geholpen wordt, zal nedervallen, en zij
zullen al te zamen te niet komen. **4** Want alzo heeft de
HEERE tot mij gezegd: Gelijk als een leeuw, en een jonge
leeuw over zijn roof brult, wanneer ook een volle menigte
der herderen samengeroepen wordt tegen hem, verschrikt
hij voor hun stem niet, en vernedert zich niet vanwege hun
veelheid; alzo zal de HEERE der heirscharen nederdalen, om
te strijden voor den berg Sions en voor haar heuvel. **5** Gelijk
vliegende vogelen, alzo zal de HEERE der heirscharen
Jeruzalem beschutten, beschuttende zal Hij haar ook
verlossen, doorgaande zal Hij haar ook uithelpen. **6** Bekeert
u tot Hem, van Denwelken de kinderen Israels diep
afgeweken zijn.

7 Want te dien dage zullen zij verwerpen, een ieder zijn
zilveren afgoden en zijn gouden afgoden, welke u uw
handen tot zonde gemaakt hadden; **8** En Assur zal vallen
door het zwaard, niet eens mans, en het zwaard, niet eens
mensen, zal hem verteren; en hij zal voor het zwaard
vlieden, en zijn jongelingen zullen versmelten.

9 En hij zal van vreze doorgaan naar zijn rotssteen, en zijn
vorsten zullen voor de banier verschrikken, spreekt de
HEERE, die te Sion vuur, en te Jeruzalem een oven heeft.

Isaiah 32

1 Ziet, een koning zal regeren in gerechtigheid, en de
vorsten zullen heersen naar recht. **2** En die man zal zijn als
een verberging tegen den wind, en een schuilplaats tegen
den vloed, als waterbeken in een dorre plaats, als de
schaduw van een zwaren rotssteen in een dorstig land. **3** En
de ogen dergenen, die zien, zullen niet terugzien, en de
oren dergenen, die horen, zullen opmerken. **4** En het hart
der onbedachtzamen zal de wetenschap verstaan, en de
tong der stamelenden zal vaardig zijn, om bescheidenlijk te
spreken. **5** De dwaas zal niet meer genoemd worden
milddadig, en de gierige zal niet meer mild geheten worden.
6 Want een dwaas spreekt dwaasheid, en zijn hart doet
ongerechtigheid, om huichelarij te plegen, en om dwaling te
spreken tegen den HEERE, om de ziel des hongerigen ledig
te laten, en den dorstige drank te doen ontbreken. **7** En
eens gierigaards ganse gereedschap is kwaad; hij
beraadslaagt schandelijke verdichtselen, om de ellendigen
te bederven met valse redenen, en het recht, als de arme
spreekt. **8** Maar een milddadige beraadslaagt
milddadigheden, en staat op milddadigheden. **9** Staat op,
gij geruste vrouwen, hoort mijn stem; gij dochters, die zo
zeker zijt, neemt mijn redenen ter ore.

10 Vele dagen over het jaar zult gij beroerd zijn, gij
dochters, die zo zeker zijt, want de wijnoogst zal uit zijn, er
zal geen inzameling komen. **11** Beeft, gij geruste vrouwen;
weest beroerd, dochters, die zo zeker zijt; trekt u uit, en
ontbloot u, en gordt zakken om uw lendenen. **12** Men zal
rouwklagen over de borsten, over de gewenste akkers, over
de vruchtbare wijnstokken. **13** Op het land mijns volks zal
de doorn en de distel opgaan; ja, op alle vreugdehuizen, in
de vrolijk huppelende stad. **14** Want het paleis zal verlaten

zijn, het gewoel der stad zal ophouden; Ofel en de
wachttorens zullen tot spelonken zijn, tot in der eeuwigheid,
een vreugde der woudezelen, een weide der kudden. **15**
Totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte;
dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden, en het
vruchtbare veld zal voor een woud geacht worden. **16** En
het recht zal in de woestijn wonen, en de gerechtigheid zal
op het vruchtbare veld verblijven. **17** En het werk der
gerechtigheid zal vrede zijn; en de werking der
gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in
eeuwigheid. **18** En mijn volk zal in een woonplaats des
vredes wonen, en in welverzekerde woningen, en in stille
geruste plaatsen. **19** Maar het zal hagelen, waar men afgaat
in het woud, en de stad zal laag worden in de laagte. **20**
Welgelukzalig zijt gijlieden, die aan alle wateren zaait; gij,
die den voet des osses en des ezels derwaarts henenzendt!

Isaiah 33

1 Wee u, gij verwoester, die niet verwoest zijt, en gij, die
trouwelooslijk handelt, waar men niet trouwelooslijk tegen u
gehandeld heeft! Als gij het verwoesten zult volbracht
hebben, zult gij verwoest worden; als gij het trouweloos
handelen zult voleind hebben, zal men trouwelooslijk tegen
u handelen. **2** HEERE, wees ons genadig, wij hebben op U
gewacht; wees hun arm allen morgen, daartoe onze
behoudenis ten tijde der benauwdheid. **3** Van het geluid des
rumoers zullen de volken wegvlieden; van Uw verhoging
zullen de heidenen verstrooid worden. **4** Dan zal ulieder buit
verzameld worden, gelijk de kevers verzameld worden; men
zal daarin ginds en weder huppelen, gelijk de sprinkhanen
ginds en weder huppelen. **5** De HEERE is verheven, want Hij
woont in de hoogte; Hij heeft Sion vervuld met gericht en
gerechtigheid. **6** En het zal geschieden, dat de vastigheid
uwer tijden, de sterkte van uw behoudenissen zal zijn
wijsheid en kennis; de vreze des HEEREN zal zijn schat zijn.
7 Ziet, hun allersterksten roepen daar buiten; de boden des
vredes wenen bitterlijk. **8** De gebaande wegen zijn verwoest,
die door de paden gaat, houdt op; hij vernietigt het verbond,
hij veracht de steden, hij acht geen mens. **9** Het land treurt,
het kweelt; de Libanon schaamt zich, hij verwelkt; Saron is
geworden als een woestijn; zo Basan als Karmel zijn
geschud. **10** Nu zal Ik opstaan, zegt de HEERE, nu zal Ik
verhoogd worden, nu zal Ik verheven worden. **11** Gijlieden
gaat met stro zwanger, gij zult stoppelen baren; uw geest
zal u als vuur verslinden. **12** En de volken zullen zijn als de
verbrandingen des kalks; als afgehouwen doornen zullen zij
met het vuur verbrand worden. **13** Hoort gijlieden, die verre
zijt, wat Ik gedaan heb; en gijlieden, die nabij zijt, bekent
Mijn macht!

14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de
huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons,
die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons,
die bij een eeuwigen gloed wonen kan? **15** Die in
gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het
gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen
uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor
stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit;
dat hij het kwade niet aanzie; **16** Die zal in de hoogten
wonen, de sterkten der steenrotsen zullen zijn hoog vertrek
zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.
17 Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij
zullen een ver gelegen land zien. **18** Uw hart zal de
verschrikking overdenken, zeggende: Waar is de schrijver?
Waar is de betaalsheer? Waar is hij, die de torens telt? **19** Gij
zult niet meer dat stuurse volk zien, het volk, dat zo diep
van spraak is, dat men het niet horen kan, van belachelijke
tong, hetwelk men niet verstaan kan. **20** Schouwt Sion aan,
de stad onzer bijeenkomsten; uw ogen zullen Jeruzalem
zien, een geruste woonplaats, een tent, die niet ter neder
geworpen zal worden, welker pinnen in der eeuwigheid niet
zullen uitgetogen worden, en van welker zelen geen
verscheurd worden. **21** Maar de HEERE zal aldaar bij ons
heerlijk zijn, het zal zijn een plaats van rivieren, van wijde
stromen; geen roeischuit zal daar doorvaren, en geen
treffelijk schip zal daar overvaren. **22** Want de HEERE is
onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is onze
Koning. Hij zal ons behouden. **23** Uw touwen zijn slap
geworden, zij zullen hun mastboom niet kunnen recht stijf
houden, zij zullen het zeil niet uitspannen; dan zal de roof
van een overvloedigen buit uitgedeeld worden, zelfs zullen
de lammen den roof roven. **24** En geen inwoner zal zeggen:
Ik ben ziek, want het volk, dat daarin woont, zal vergeving
van ongerechtigheid hebben.

Isaiah 34

1 Nadert, gij heidenen, om te horen, en gij volken! luistert
toe; de aarde hore, en haar volheid, de wereld en al wat
daaruit voortkomt. **2** Want de verbolgenheid des HEEREN is
over al de heidenen, en grimmigheid over al hun heir; Hij
heeft hen verbannen, Hij heeft ze ter slachting overgegeven.
3 En hun verslagenen zullen weggeworpen worden, en van
hun dode lichamen zal hun stank opgaan; en de bergen
zullen smelten van hun bloed. **4** En al het heir der hemelen
zal uitteren, en de hemelen zullen toegerold worden, gelijk
een boek, en al hun heir zal afvallen, gelijk een blad van
den wijnstok afvalt, en gelijk een vijg afvalt van den
vijgeboom. **5** Want Mijn zwaard is dronken geworden in den
hemel; ziet, het zal ten oordeel nederdalen op Edom, en op
het volk, hetwelk Ik verbannen heb. **6** Het zwaard des
HEEREN is vol van bloed, het is vet geworden van smeer,
van het bloed der lammeren en der bokken, van het smeer
der nieren van de rammen; want de HEERE heeft een
slachtoffer te Bozra, en een grote slachting in het land der
Edomieten. **7** En de eenhoornen zullen met hen afgaan, en
de varren met de stieren; en hun land zal doordronken zijn
van het bloed, en hun stof zal van het smeer vet gemaakt
worden. **8** Want het zal zijn de dag der wraak des HEEREN,
een jaar der vergeldingen, om Sions twistzaak. **9** En hun
beken zullen in pek verkeerd worden, en hun stof in zwavel;
ja, hun aarde zal tot brandend pek worden.

10 Het zal des nachts of des daags niet uitgeblust worden,
tot in der eeuwigheid zal zijn rook opgaan; van geslacht tot
geslacht zal het woest zijn, tot in eeuwigheid der
eeuwigheden zal niemand daar doorgaan. **11** Maar de
roerdomp en de nachtuil zullen het erfelijk bezitten, en de
schuifuit, en de raaf zal daarin wonen; want Hij zal een

richtsnoer der woestigheid over hen trekken, en een
richtlood der ledigheid.

12 Hun edelen (doch zij zijn er niet) zullen zij tot het
koninkrijk roepen, maar al hun vorsten zullen niets zijn. **13**
En in hun paleizen zullen doornen opgaan, netelen en
distelen in hun vestingen; en het zal een woning der draken
zijn, een zaal voor de jongen der struisen. **14** En de wilde
dieren der woestijnen zullen de wilde dieren der eilanden
daar ontmoeten, en de duivel zal zijn metgezel toeroepen;
ook zal het nachtgedierte zich aldaar nederzetten, en het
zal een rustplaats voor zich vinden. **15** Daar zal de wilde
meerle nestelen en leggen, en haar jongen uitbikken, en
onder haar schaduw vergaderen; ook zullen aldaar de gieren
met elkaar verzameld worden. **16** Zoekt in het boek des
HEEREN, en leest; niet een van dezen zal er feilen, het een
noch het ander zal men missen; want mijn mond zelf heeft
het geboden, en Zijn Geest Zelf zal ze samenbrengen.

17 Want Hij Zelf heeft voor hen het lot geworpen, en Zijn
hand heeft het hun uitgedeeld met het richtsnoer; tot in der
eeuwigheid zullen zij dat erfelijk bezitten, van geslacht tot
geslacht zullen zij daarin wonen.

Isaiah 35

1 De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vrolijk
zijn, en de wildernis zal zich verheugen, en zal bloeien als
een roos. **2** Zij zal lustig bloeien, en zich verheugen, ja, met
verheuging, en juichen; de heerlijkheid van Libanon is haar
gegeven, het sieraard van Karmel en Saron; zij zullen zien
de heerlijkheid des HEEREN, het sieraad onzes Gods. **3**
Versterkt de slappe handen, en stelt de struikelende knieen
vast.

4 Zegt den onbedachtzamen van harte: Weest sterk, en
vreest niet; ziet, ulieder God zal ter wrake komen met de
vergelding Gods. Hij zal komen en ulieden verlossen. **5**
Alsdan zullen der blinden ogen opengedaan worden, en der
doven oren zullen geopend worden.

6 Alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong
des stommen zal juichen; want in de woestijn zullen wateren
uitbarsten, en beken in de wildernis. **7** En het dorre land zal
tot staand water worden, en het dorstige land tot
springaders der wateren; in de woningen der draken, waar
zij gelegen hebben, zal gras met riet en biezen zijn. **8** En
aldaar zal een verheven baan, en een weg zijn, welke de
heilige weg zal genaamd worden; de onreine zal er niet
doorgaan, maar hij zal voor deze zijn; die dezen weg
wandelt, zelfs de dwazen zullen niet dwalen. **9** Er zal geen
leeuw zijn, en geen verscheurend gedierte zal daarop
komen, noch aldaar gevonden worden; maar de verlosten
zullen daarop wandelen. **10** En de vrijgekochten des
HEEREN zullen wederkeren, en tot Sion komen met gejuich,
en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vrolijkheid
en blijdschap zullen zij verkrijgen, maar droefenis en
zuchting zullen wegvlieden.

Isaiah 36

1 En het geschiedde in het veertiende jaar van den koning
Hizkia, dat Sanherib, de koning van Assyrie, optoog tegen
alle vaste steden van Juda, en nam ze in. **2** En de koning van
Assyrie zond Rabsake van Lachis naar Jeruzalem tot den
koning Hizkia, met een zwaar heir; en hij stond aan den
watergang des oppersten vijvers, aan den hogen weg van
het veld des vollers. **3** Toen ging tot hem uit Eljakim, de
zoon van Hilkia, de hofmeester, en Sebna, de schrijver, en
Joah, de zoon van Asaf, de kanselier. **4** En Rabsake zeide tot
hen: Zegt nu tot Hizkia: Zo zegt de grote koning, de koning
van Assyrie: Wat vertrouwen is dit, waarmede gij vertrouwt;

5 Ik mocht zeggen (doch het is een woord der lippen): Er is
raad en macht tot den oorlog; op wien vertrouwt gij nu, dat
gij tegen mij rebelleert? **6** Zie, gij vertrouwt op dien
gebrokenen rietstaf, op Egypte; op denwelken zo iemand
leunt, zo zal hij in zijn hand gaan en die doorboren; alzo is
Farao, de koning van Egypte, al dengenen, die op hem
vertrouwen. **7** Maar zo gij tot mij zegt: Wij vertrouwen op
den HEERE, onzen God; is Hij Die niet, Wiens hoogten en
Wiens altaren Hizkia weggenomen heeft, en Die tot Juda en
tot Jeruzalem gezegd heeft: Voor dit altaar zult gij u
nederbuigen? **8** Nu dan, wed toch met mijn heer, den koning
van Assyrie; en ik zal u twee duizend paarden geven, zo gij
voor u de ruiters daarop zult kunnen geven. **9** Hoe zoudt gij
dan het aangezicht van een enigen vorst, van de geringste
knechten mijns heren, afkeren? Maar gij vertrouwt op
Egypte, om de wagenen en om de ruiteren. **10** En nu ben ik
zonder den HEERE opgetogen tegen dit land, om dat te
verderven. De HEERE heeft tot mij gezegd: Trek op tegen
dat land, en verderf het. **11** Toen zeide Eljakim, en Sebna,
en Joah tot Rabsake: Spreek toch tot uw knechten in het

Syrisch, want wij verstaan het wel; en spreek niet met ons in het Joods, voor de oren des volks, dat op den muur is.

12 Maar Rabsake zeide: Heeft mijn heer mij tot uw heer en tot u gezonden, om deze woorden te spreken? Is het niet tot de mannen, die op den muur zitten, dat zij met ulieden hun drek eten, en hun water drinken zullen?

13 Alzo stond Rabsake, en riep met luider stem in het Joods,
en zeide: Hoort de woorden des groten konings, des konings
van Assyrie! **14** Alzo zegt de koning: Dat Hizkia u niet
bedriege, want hij zal u niet kunnen redden. **15** Daartoe, dat
Hizkia u niet doe vertrouwen op den HEERE, zeggende: De
HEERE zal ons zekerlijk redden; deze stad zal niet in de
hand des konings van Assyrie gegeven worden. **16** Hoort
naar Hizkia niet; want alzo zegt de koning van Assyrie:
Handelt met mij door een geschenk, en komt tot mij uit, en
eet, een ieder van zijn wijnstok, en een ieder van zijn
vijgeboom, en drinkt een ieder het water zijns bornputs; **17**
Totdat ik kom en u haal in een land, als ulieder land is, een
land van koren en most, een land van brood en van
wijngaarden. **18** Dat Hizkia ulieden niet verleide, zeggende:
De HEERE zal ons redden; hebben de goden der volken, een
ieder zijn land, gered uit de hand des konings van Assyrie?
19 Waar zijn de goden van Hamath en Arpad? Waar zijn de
goden van Sefarvaim? Hebben zij ook Samaria van mijn
hand gered? **20** Welke zijn ze onder al de goden dezer
landen, die hun land uit mijn hand gered hebben, dat de
HEERE Jeruzalem uit mijn hand zou redden? **21** Doch zij
zwegen stil, en antwoordden hem niet een woord; want het
gebod des konings was, zeggende: Gij zult hem niet
antwoorden. **22** Toen kwam Eljakim, de zoon van Hilkia, de
hofmeester, en Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon van
Asaf, de kanselier, tot Hizkia met gescheurde klederen; en
zij gaven hem de woorden van Rabsake te kennen.

Isaiah 37

1 En het geschiedde, als de koning Hizkia dat hoorde, zo
scheurde hij zijn klederen, en bedekte zich met een zak, en
ging in het huis des HEEREN. **2** Daarna zond hij Eljakim, den
hofmeester, en Sebna, den schrijver, en de oudsten der
priesteren, met zakken bedekt, tot Jesaja, den profeet, den
zoon van Amoz; **3** En zij zeiden tot hem: Alzo zegt Hizkia:
Deze dag is een dag der benauwdheid, en der schelding, en
der lastering; want de kinderen zijn gekomen tot aan de
geboorte, en er is geen kracht om te baren. **4** Misschien zal
de HEERE, uw God, horen de woorden van Rabsake,
denwelken zijn heer, de koning van Assyrie, gezonden heeft,
om den levenden God te honen, en te schelden met
woorden, die de HEERE, uw God, gehoord heeft; hef dan een
gebed op voor het overblijfsel, dat gevonden wordt. **5** En de
knechten van den koning Hizkia kwamen tot Jesaja. **6** En
Jesaja zeide tot hen: Zo zult gijlieden tot uw heer zeggen:
Zo zegt de HEERE: Vrees niet voor de woorden, die gij
gehoord hebt, waarmede Mij de dienaars des konings van
Assyrie gelasterd hebben.

7 Zie, Ik zal een geest in hem geven, dat hij een gerucht
horen zal, en weder in zijn land keren; en Ik zal hem door
het zwaard in zijn land vellen. **8** Zo kwam Rabsake weder,
en hij vond den koning van Assyrie strijdende tegen Libna;
want hij had gehoord, dat hij van Lachis vertrokken was.

9 Als hij nu hoorde van Tirhaka, den koning van Cusch,
zeggen: Hij is uitgetogen, om tegen u te strijden; toen hij
zulks hoorde, zo zond hij weder boden tot Hizkia, zeggende:
10 Zo zult gijlieden spreken tot Hizkia, den koning van Juda,
zeggende: Laat u uw God niet bedriegen, op Welken gij
vertrouwt, zeggende: Jeruzalem zal in de hand des konings

van Assyrie niet gegeven worden. **11** Zie, gij hebt gehoord,
wat de koningen van Assyrie aan alle landen gedaan
hebben, die verbannende; en zoudt gij gered worden? **12**
Hebben de goden der volken die mijn vaders verdorven
hebben, dezelven gered, als Gozan, en Haran, en Rezef, en
de kinderen van Eden, die in Telasser waren? **13** Waar is de
koning van Hamath, en de koning van Arpad, en de koning
der stad Sefarvaim, Hena en Ivva? **14** Als nu Hizkia de
brieven uit der boden hand ontvangen, en die gelezen had,
ging hij op in het huis des HEEREN; en Hizkia breidde die uit
voor het aangezicht des HEEREN.

15 En Hizkia bad tot den HEERE, zeggende: **16** O HEERE
der heirscharen, Gij, God van Israel, Die tussen de cherubim
woont! Gij Zelf, Gij alleen zijt de God van alle koninkrijken
der aarde; Gij hebt den hemel en de aarde gemaakt! **17** O
HEERE! neig Uw oor en hoor, HEERE! doe Uw ogen open, en
zie; en hoor al de woorden van Sanherib, die gezonden heeft
om den levenden God te honen. **18** Waarlijk, HEERE!
hebben de koningen van Assyrie al de landen, mitsgaders
derzelver landerijen verwoest; **19** En hebben hun goden in
het vuur geworpen; want zij waren geen goden, maar het
werk van mensenhanden, hout en steen; daarom hebben zij
die verdorven. **20** Nu dan, HEERE, onze God, verlos ons uit
zijn hand, zo zullen alle koninkrijken der aarde weten, dat
Gij alleen de HEERE zijt. **21** Toen zond Jesaja, de zoon van
Amoz, tot Hizkia, om te zeggen: Alzo zegt de HEERE, de God
Israels: Dat gij tot Mij gebeden hebt tegen Sanherib, den
koning van Assyrie, heb Ik gehoord.

22 Dit is het woord, dat de HEERE over hem gesproken
heeft: De jonkvrouw, de dochter van Sion, veracht u, zij
bespot u, de dochter van Jeruzalem schudt het hoofd achter
u. **23** Wien hebt gij gehoond, en gelasterd, en tegen Wien
hebt gij de stem verheven, en uw ogen omhoog opgeheven?
Tegen den Heilige Israels! **24** Door middel uwer

dienstknechten hebt gij den HEERE gehoond, en gezegd: Ik
heb met de menigte mijner wagenen beklommen de hoogte
der bergen, de zijden van Libanon; en ik zal zijn hoge
cederbomen en zijn uitgelezen dennebomen afhouwen; en
zal komen tot zijn uiterste hoogte, in het woud zijns schonen
velds. **25** Ik heb gegraven en de wateren gedronken; en ik
heb met mijn voetzolen alle rivieren der belegerde plaatsen
verdroogd. **26** Hebt gij niet gehoord, dat Ik zulks lang te
voren gedaan heb, en dat van de oude dagen af geformeerd
heb? Nu heb Ik dat doen komen, dat gij zoudt zijn, om de
vaste steden te verstoren tot woeste hopen. **27** Daarom
waren haar inwoners handeloos, zij waren verslagen en
beschaamd; zij waren als het gras des velds en de groene
grasscheutjes, als het hooi der daken, en het brandkoren,
eer het overeind staat. **28** Maar Ik weet uw zitten, en uw
uitgaan, en uw inkomen, en uw woeden tegen Mij. **29** Om
uw woeden tegen Mij, en dat uw woeling voor Mijn oren
opgekomen is, zo zal Ik Mijn haak in uw neus leggen, en Mijn
gebit in uw lippen, en Ik zal u doen wederkeren door dien
weg, door denwelken gij gekomen zijt. **30** En dat zij u een
teken, dat men in dit jaar, wat van zelf gewassen is, eten zal,
en in het tweede jaar, wat daarvan weder uitspruit; maar
zaait in het derde jaar, en maait, en plant wijngaarden, en
eet hun vruchten. **31** Want het ontkomene, dat
overgebleven is van het huis van Juda, zal wederom
nederwaarts wortelen, en het zal opwaarts vrucht dragen.
32 Want van Jeruzalem zal het overblijfsel uitgaan, en het
ontkomene van den berg Sion; de ijver des HEEREN der
heirscharen zal dit doen. **33** Daarom, zo zegt de HEERE van
den koning van Assyrie: Hij zal in deze stad niet komen,
noch daar een pijl inschieten; ook zal hij met geen schild
daarvoor komen, en zal geen wal daartegen opwerpen. **34**
Door den weg, dien hij gekomen is, door dien zal hij
wederkeren; maar in deze stad zal hij niet komen, zegt de
HEERE. **35** Want Ik zal deze stad beschermen, om die te
verlossen, om Mijnentwil, en om Davids, Mijns knechts wil.

36 Toen voer de engel des HEEREN uit, en sloeg in het leger
van Assyrie honderd vijf en tachtig duizend. En toen zij zich
des morgens vroeg opmaakten, ziet, die allen waren dode
lichamen. **37** Zo vertrok Sanherib, de koning van Assyrie, en
toog henen, en keerde weder; en hij bleef te Nineve.

38 Het geschiedde nu, als hij in het huis van Nisroch, zijn
god, zich nederboog, dat Adramelech en Sarezer, zijn zonen,
hem met het zwaard versloegen; doch zij ontkwamen in het
land van Ararat; en Esar-haddon, zijn zoon, werd koning in
zijn plaats.

Isaiah 38

1 In die dagen werd Hizkia krank tot stervens toe; en de
profeet Jesaja, de zoon van Amoz, kwam tot hem, en zeide
tot hem: Alzo zegt de HEERE: Geef bevel aan uw huis; want
gij zult sterven, en niet leven. **2** Toen keerde Hizkia zijn
aangezicht om naar den wand, en hij bad tot den HEERE. **3**
En hij zeide: Och HEERE, gedenk toch, dat ik voor Uw
aangezicht in waarheid en met een volkomen hart
gewandeld, en wat goed in Uw ogen is, gedaan heb. En
Hizkia weende gans zeer. **4** Toen geschiedde het woord des
HEEREN tot Jesaja, zeggende:

5 Ga henen, en zeg tot Hizkia: Zo zegt de HEERE, de God
van uw vader David: Ik heb uw gebed gehoord, Ik heb uw
tranen gezien; zie, Ik zal vijftien jaren tot uw dagen
toedoen; **6** En Ik zal u uit de hand des konings van Assyrie
verlossen, mitsgaders deze stad; en Ik zal deze stad
beschermen. **7** En dit zal u een teken zijn van den HEERE,
dat de HEERE het woord, dat Hij gesproken heeft, doen zal:
8 Zie, Ik zal de schaduw der graden, die met de zon in de
graden van Achaz' zonnewijzer nederwaarts gegaan is, tien
graden achterwaarts doen keren. Dies is de zon tien graden
teruggekeerd, in de graden, die zij nederwaarts gegaan was.
9 Dit is het schrift van Hizkia, koning van Juda, toen hij ziek
geweest en van zijn ziekte genezen was.

10 Ik zeide: Vanwege de afsnijding mijner dagen, zal ik tot
de poorten des grafs heengaan, ik word beroofd van het
overige mijner jaren. **11** Ik zeide: Ik zal den HEERE niet
meer zien, den HEERE, in het land der levenden; ik zal de
mensen niet meer aanschouwen met de inwoners der
wereld. **12** Mijn levenstijd is weggetogen, en van mij
weggevoerd gelijk eens herders hut; ik heb mijn leven

afgesneden, gelijk een wever zijn web; Hij zal mij afsnijden,
als van den drom; van den dag tot den nacht zult Gij mij ten
einde gebracht hebben. **13** Ik stelde mij voor tot den
morgenstond toe; gelijk een leeuw, alzo zal Hij al mijn
beenderen breken; van den dag tot den nacht zult Gij mij
ten einde gebracht hebben. **14** Gelijk een kraan of zwaluw,
alzo piepte ik; ik kirde als een duif; mijn ogen verhieven zich
omhoog; o HEERE! ik word onderdrukt, wees Gij mijn Borg.
15 Wat zal ik spreken? Gelijk Hij het mij heeft toegezegd,
alzo heeft Hij het gedaan; ik zal nu al zoetjes voorttreden al
mijn jaren, vanwege de bitterheid mijner ziel. **16** Heere, bij
deze dingen leeft men, en in dit alles is het leven van mijn
geest; want Gij hebt mij gezond gemaakt en mij genezen.
17 Zie, in vrede is mij de bitterheid bitter geweest; maar Gij
hebt mijn ziel liefelijk omhelsd, dat zij in de groeve der
vertering niet kwame; want Gij hebt al mijn zonden achter
Uw rug geworpen. **18** Want het graf zal U niet loven, de
dood zal U niet prijzen; die in den kuil nederdalen, zullen op
Uw waarheid niet hopen. **19** De levende, de levende, die zal
U loven, gelijk ik heden doe; de vader zal den kinderen Uw
waarheid bekend maken. **20** De HEERE was gereed om mij
te verlossen; daarom zullen wij op mijn snarenspel spelen; al
de dagen onzes levens, in het huis des HEEREN. **21** Jesaja
nu had gezegd: Laat men nemen een klomp vijgen, en tot
een pleister op het gezwel maken, en hij zal genezen. **22** En
Hizkia had gezegd: Welk zal het teken zijn, dat ik ten huize
des HEEREN zal opgaan?

Isaiah 39

1 Te dien tijd zond Merodach Baladan, de zoon van Baladan,
de koning van Babel, brieven en een geschenk aan Hizkia;
want hij had gehoord dat hij krank geweest en weder sterk
geworden was. **2** En Hizkia verblijdde zich over hen, en hij
toonde hun zijn schathuis, het zilver, en het goud, en de
specerijen, en de beste olie, en zijn ganse wapenhuis, en al
wat gevonden werd in zijn schatten; er was geen ding in zijn
huis, noch in zijn ganse heerschappij, dat Hizkia hun niet
toonde. **3** Toen kwam de profeet Jesaja tot den koning
Hizkia, en zeide tot hem: Wat hebben die mannen gezegd,
en van waar zijn zij tot u gekomen? En Hizkia zeide: Zij zijn
uit verren lande tot mij gekomen, uit Babel.

4 En hij zeide: Wat hebben zij gezien in uw huis? En Hizkia
zeide: Zij hebben alles gezien, wat in mijn huis is; geen ding
is er in mijn schatten, dat ik hun niet getoond heb. **5** Toen
zeide Jesaja tot Hizkia: Hoor het woord des HEEREN der
heirscharen.

6 Zie, de dagen komen, dat al wat in uw huis is, en wat uw
vaders opgelegd hebben tot een schat tot op dezen dag,
naar Babel weggevoerd zal worden; er zal niets overgelaten
worden, zegt de HEERE. **7** Daartoe zullen zij van uw zonen,
die uit u zullen voortkomen, die gij gewinnen zult, nemen,
dat zij hovelingen zijn in het paleis des konings van Babel. **8**
Maar Hizkia zeide tot Jesaja: Het woord des HEEREN, dat gij
gesproken hebt, is goed. Ook zeide hij: Doch het zij vrede en
waarheid in mijn dagen!

Isaiah 40

1 Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. **2** Spreekt
naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar
strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat
zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al
haar zonden. **3** Een stem des roependen in de woestijn:
Bereidt den weg des HEEREN, maakt recht in de wildernis
een baan voor onzen God!

4 Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en
heuvelen zullen vernederd worden; en wat krom is, dat zal
recht, en wat hobbelachtig is, dat zal tot een vallei gemaakt
worden. **5** En de heerlijkheid des HEEREN zal geopenbaard
worden; en alle vlees te gelijk zal zien, dat het de mond des
HEEREN gesproken heeft. **6** Een stem zegt: Roept! En hij
zegt: Wat zal ik roepen? Alle vlees is gras, en al zijn
goedertierenheid als een bloem des velds. **7** Het gras
verdort, de bloem valt af, als de Geest des HEEREN daarin
blaast; voorwaar, het volk is gras. **8** Het gras verdort, de
bloem valt af; maar het Woord onzes Gods bestaat in der
eeuwigheid. **9** O Sion, gij verkondigster van goede
boodschap, klim op een hogen berg; o Jeruzalem, gij
verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met
macht, hef ze op, vrees niet, zeg den steden van Juda: Zie
hier is uw God!

10 Ziet, de Heere HEERE zal komen tegen den sterke, en
Zijn arm zal heersen; ziet, Zijn loon is bij Hem, en Zijn
arbeidsloon is voor Zijn aangezicht. **11** Hij zal Zijn kudde
weiden gelijk een herder; Hij zal de lammeren in Zijn armen
vergaderen, en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij
zachtjes leiden. **12** Wie heeft de wateren met Zijn vuist
gemeten, en van de hemelen met de span de maat

genomen, en heeft met een drieling het stof der aarde
begrepen, en de bergen gewogen in een waag, en de
heuvelen in een weegschaal?

13 Wie heeft den Geest des HEEREN bestierd, en wie heeft
Hem als Zijn raadsman onderwezen? **14** Met wien heeft Hij
raad gehouden, die Hem verstand zou geven, en Hem zou
leren van het pad des rechts, en Hem wetenschap zou leren,
en Hem zou bekend maken den weg des veelvoudigen
verstands? **15** Ziet, de volken zijn geacht als een druppel
van een emmer, en als een stofje van de weegschaal; ziet,
Hij werpt de eilanden henen als dun stof! **16** En de Libanon
is niet genoegzaam om te branden, en zijn gedierte is niet
genoegzaam ten brandoffer. **17** Alle volken zijn als niets
voor Hem; en zij worden bij Hem geacht minder dan niet, en
ijdelheid. **18** Bij wien dan zult gij God vergelijken, of wat
gelijkenis zult gij op Hem toepassen?

19 De werkmeester giet een beeld, en de goudsmid
overtrekt het met goud, en giet er zilveren ketenen toe. **20**
Die verarmd is, dat hij niet te offeren heeft, die kiest een
hout uit, dat niet verrotte; hij zoekt zich een wijzen
werkmeester, om een beeld te bereiden, dat niet wankele.
21 Weet gijlieden niet? Hoort gij niet? Is het u van den
beginne aan niet bekend gemaakt! Hebt gij op de
grondvesten der aarde niet gelet? **22** Hij is het, Die daar zit
boven den kloot der aarde, en derzelver inwoners zijn als
sprinkhanen; Hij is het, Die de hemelen uitspant als een
dunnen doek, en breidt ze uit als een tent, om te bewonen;
23 Die de vorsten te niet maakt; de richters der aarde maakt
Hij tot ijdelheid. **24** Ja, zij worden niet geplant, ja, zij worden
niet gezaaid, ja, hun afgehouwen stam wortelt niet in de
aarde; ook als Hij op hen blazen zal, zo zullen zij verdorren,
en een stormwind zal hen als een stoppel wegnemen. **25** Bij
wien dan zult gijlieden Mij vergelijken, dien Ik gelijk zij?
zegt de Heilige. **26** Heft uw ogen op omhoog, en ziet, Wie

deze dingen geschapen heeft; Die in getal hun heir
voortbrengt; Die ze alle bij name roept, vanwege de
grootheid Zijner krachten, en omdat Hij sterk van vermogen
is; er wordt er niet een gemist. **27** Waarom zegt gij dan, o
Jakob! en spreekt, o Israel! mijn weg is voor den HEERE
verborgen, en mijn recht gaat van mijn God voorbij?

28 Weet gij het niet? Hebt gij niet gehoord, dat de eeuwige
God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde, noch
moede noch mat wordt? Er is geen doorgronding van Zijn
verstand.

29 Hij geeft den moeden kracht, en Hij vermenigvuldigt de
sterkte dien, die geen krachten heeft. **30** De jongen zullen
moede en mat worden, en de jongelingen zullen gewisselijk
vallen; **31** Maar dien den HEERE verwachten, zullen de
kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk
de arenden; zij zullen lopen, en niet moede worden; zij
zullen wandelen, en niet mat worden.

Isaiah 41

1 Zwijgt voor Mij, gij eilanden! en laat de volken de kracht
vernieuwen; laat ze toetreden, laat ze dan spreken; laat ons
samen ten gerichte naderen. **2** Wie heeft van den opgang
dien rechtvaardige verwekt? heeft hem geroepen op zijn
voet? de heidenen voor zijn aangezicht gegeven, en
gemaakt, dat hij over koningen heerste? heeft ze zijn
zwaard gegeven als stof, zijn boog als een voortgedreven
stoppel? **3** Dat hij ze najaagde en doortrok met vrede, door
een pad, hetwelk hij met zijn voeten niet gegaan had? **4** Wie
heeft dit gewrocht en gedaan, roepende de geslachten van
den beginne? Ik, de HEERE, Die de Eerste ben, en met den
Laatste ben Ik Dezelfde. **5** De eilanden zagen het, en zij
vreesden; de einden der aarde beefden; zij naderden en
kwamen toe; **6** De een hielp den ander, en zeide tot zijn
metgezel: Wees sterk! **7** En de werkmeester versterkte den
goudsmid; die met den hamer glad maakt, dien, die op het
aambeeld slaat, zeggende van het soldeersel: Het is goed;
daarna maakt hij het vast met nagelen, dat het niet
wankele. **8** Maar gij, Israel, Mijn knecht! gij Jakob, dien Ik
verkoren heb! het zaad van Abraham, Mijn liefhebber! **9** Gij,
welken Ik gegrepen heb van de einden der aarde, en uit
haar bijzonderste geroepen heb; en zeide tot u: Gij zijt Mijn
knecht; u heb Ik uitverkoren, en heb u niet verworpen. **10**
Vrees niet, want Ik ben met u; zijt niet verbaasd, want Ik ben
uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de
rechterhand Mijner gerechtigheid.

11 Ziet, zij zullen beschaamd en te schande worden, allen,
die tegen u ontstoken zijn; zij zullen worden als niet, en die
lieden, die met u twisten, zullen vergaan. **12** Gij zult hen
zoeken, maar zult hen niet vinden; de lieden, die met u
kijven, zullen worden als niet, en die lieden, die met u

oorlogen, als een nietig ding. **13** Want Ik, de HEERE, uw
God, grijp uw rechterhand aan, Die tot u zeg: Vrees niet, Ik
help u. **14** Vrees niet, gij wormpje Jakobs, gij volkje Israels!
Ik help u, spreekt de HEERE, en uw Verlosser is de Heilige
Israels! **15** Ziet, Ik heb u tot een scherpe nieuwe dorsslede
gesteld, die scherpe pinnen heeft; gij zult bergen dorsen en
vermalen, en heuvelen zult gij stellen gelijk kaf. **16** Gij zult
ze wannen, en de wind zal ze wegnemen, en de stormwind
zal ze verstrooien; maar gij zult u verheugen in den HEERE;
in den Heilige Israels zult gij u roemen. **17** De ellendigen en
nooddruftigen zoeken water, maar er is geen, hun tong
versmacht van dorst; Ik, de HEERE zal hen verhoren, Ik, de
God Israels, zal hen niet verlaten. **18** Ik zal rivieren op de
hoge plaatsen openen, en fonteinen in het midden der
valleien; Ik zal de woestijn tot een waterpoel zetten, en het
dorre land tot watertochten. **19** Ik zal in de woestijn den
cederboom, den sittimboom, en den mirteboom, en den
olieachtigen boom zetten; Ik zal in de wildernis stellen den
denneboom, den beuk, en den busboom te gelijk; **20** Opdat
zij zien, en bekennen, en overleggen, en te gelijk verstaan,
dat de hand des HEEREN zulks gedaan, en dat de Heilige
Israels zulks geschapen heeft. **21** Brengt ulieder twistzaak
voor, zegt de HEERE; brengt uw vaste bewijsredenen bij,
zegt de Koning van Jakob.

22 Laat hen voortbrengen en ons verkondigen de dingen,
die gebeuren zullen; verkondigt de vorige dingen, welke die
geweest zijn, opdat wij het ter harte nemen, en het einde
daarvan weten; of doet ons de toekomende dingen horen.
23 Verkondigt dingen, die hierna komen zullen, opdat wij
weten, dat gij goden zijt; ja, doet goed, en doet kwaad, dat
wij verbaasd staan, en te zamen toezien. **24** Ziet, gijlieden
zijt minder dan niet, en ulieder werk is erger dan een adder;
hij is een gruwel, die ulieden verkiest. **25** Ik verwek een van
het noorden, en hij zal opkomen van den opgang der zon;
hij zal Mijn Naam aanroepen; en hij zal komen over de

overheden als over leem, en gelijk een pottenbakker het slijk treedt. **26** Wie heeft wat verkondigd van den beginne aan, dat wij het weten mogen, of van te voren, dat wij zeggen mogen: Hij is rechtvaardig; maar er is niemand, die het verkondigt, ook niemand, die wat horen doet, ook niemand, die ulieder woorden hoort. **27** Ik, de Eerste zeg tot Sion: Zie, zie ze daar! en tot Jeruzalem: Ik zal een blijden boodschapper geven. **28** Want Ik zag toe, maar er was niemand, zelfs onder dezen, maar er was geen raadgever, dat Ik hen zou vragen, en zij Mij antwoord geven zouden. **29** Ziet, zij zijn altemaal ijdelheid, hun werken zijn een nietig ding, hun gegoten beelden zijn wind, en een ijdel ding.

Isaiah 42

1 Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene,
in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn
geest op Hem gegeven; Hij zal het recht den heidenen
voortbrengen. **2** Hij zal niet schreeuwen, noch Zijn stem
verheffen, noch Zijn stem op de straat horen laten. **3** Het
gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek
zal Hij niet uitblussen; met waarheid zal Hij het recht
voortbrengen. **4** Hij zal niet verdonkerd worden, en Hij zal
niet verbroken worden, totdat Hij het recht op aarde zal
hebben besteld; en de eilanden zullen naar Zijn leer
wachten. **5** Alzo zegt God, de HEERE, Die de hemelen
geschapen, en dezelve uitgebreid heeft, Die de aarde
uitgespannen heeft, en wat daaruit voortkomt; Die den
volke, dat daarop is, den adem geeft, en den geest
dengenen, die daarop wandelen:

6 Ik, de HEERE, heb u geroepen in gerechtigheid, en Ik zal u
bij uw hand grijpen; en Ik zal u behoeden, en Ik zal u geven
tot een Verbond des volks, tot een Licht der heidenen. **7** Om
te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren
uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis, die in duisternis
zitten. **8** Ik ben de HEERE, dat is Mijn Naam; en Mijn eer zal
Ik geen anderen geven, noch Mijn lof den gesneden
beelden. **9** Ziet, de voorgaande dingen zijn gekomen, en
nieuwe dingen verkondig Ik; eer dat zij uitspruiten, doe Ik
ulieden die horen. **10** Zingt den HEERE een nieuw lied, Zijn
lof van het einde der aarde; gij, die ter zee vaart, en al wat
daarin is, gij eilanden en hun inwoners. **11** Laat de woestijn
en haar steden de stem verheffen, met de dorpen, die Kedar
bewoont; laat hen juichen, die in de rotsstenen wonen, en
van den top der bergen af schreeuwen. **12** Laat ze den
HEERE de eer geven, en Zijn lof in de eilanden verkondigen.

13 De HEERE zal uittrekken als een held; Hij zal den ijver
opwekken als een krijgsman; Hij zal juichen, ja, Hij zal een
groot getier maken; Hij zal Zijn vijanden overweldigen.

14 Ik heb van ouds gezwegen, Ik heb Mij stil gehouden en
Mij ingehouden; Ik zal uitschreeuwen, als een, die baart, Ik
zal ze verwoesten, en te zamen opslokken. **15** Ik zal bergen
en heuvelen woest maken, en al hun gras zal Ik doen
verdorren; en Ik zal de rivieren tot eilanden maken, en de
poelen uitdrogen. **16** En Ik zal de blinden leiden door den
weg, dien zij niet geweten hebben, Ik zal ze doen treden
door de paden, die zij niet geweten hebben; Ik zal de
duisternis voor hun aangezicht ten licht maken, en het
kromme tot recht; deze dingen zal Ik hun doen, en Ik zal hen
niet verlaten. **17** Maar die zich op gesneden beelden
verlaten, die tot de gegoten beelden zeggen: Gij zijt onze
goden; die zullen achterwaarts keren, en met schaamte
beschaamd worden.

18 Hoort, gij doven! en schouwt aan, gij blinden! om te zien.

19 Wie is er blind als Mijn knecht, en doof, gelijk Mijn bode,
dien Ik zende? Wie is blind, gelijk de volmaakte, en blind,
gelijk de knecht des HEEREN? **20** Gij ziet wel veel dingen,
maar gij bewaart ze niet; of schoon hij de oren opendoet, zo
hoort hij toch niet. **21** De HEERE had lust aan hem, om
Zijner gerechtigheid wil; Hij maakte hem groot door de wet,
en Hij maakte hem heerlijk. **22** Maar nu is het een beroofd
en geplunderd volk; zij zijn allen verstrikt in de holen, en
verstoken in de gevangenhuizen; zij zijn tot een roof
geworden, en er is niemand, die ze redt; tot een plundering,
en niemand zegt: Geeft ze weder. **23** Wie onder ulieden
neemt zulks ter oren? Wie merkt op en hoort, wat hierna zijn
zal? **24** Wie heeft Jakob tot een plundering overgegeven, en
Israel den rovers? Is het niet de HEERE, Hij, tegen Wien wij
gezondigd hebben? Want zij wilden niet wandelen in Zijn

wegen, en zij hoorden niet naar Zijn wet. **25** Daarom heeft
Hij over hen uitgestort de grimmigheid Zijns toorns en de
macht des oorlogs; en Hij heeft ze rondom in vlam gezet,
doch zij merken het niet; en Hij heeft ze in brand gestoken,
doch zij nemen het niet ter harte.

Isaiah 43

1 Maar nu, alzo zegt de HEERE, uw Schepper, o Jakob! en uw
Formeerder, o Israel! vrees niet, want Ik heb u verlost; Ik heb
u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn. **2** Wanneer gij zult
gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij
zullen u niet overstromen; wanneer gij door het vuur zult
gaan, zult gij niet verbranden, en de vlam zal u niet
aansteken. **3** Want Ik ben de HEERE, uw God, de Heilige
Israels, uw Heiland; Ik heb Egypte, Morenland en Seba
gegeven tot uw losgeld in uw plaats. **4** Van toen af, dat gij
kostelijk zijt geweest in Mijn ogen, zijt gij verheerlijkt
geweest, en Ik heb u liefgehad; daarom heb Ik mensen in uw
plaats gegeven, en volken in plaats van uw ziel. **5** Vrees
niet, want Ik ben met u; Ik zal uw zaad van den opgang
brengen, en Ik zal u verzamelen van den ondergang. **6** Ik zal
zeggen tot het noorden: Geef; en tot het zuiden: Houd niet
terug; breng Mijn zonen van verre, en Mijn dochters van het
einde der aarde; **7** Een ieder, die naar Mijn Naam genoemd
is, en dien Ik geschapen heb tot Mijn eer, dien Ik geformeerd
heb, dien Ik ook gemaakt heb. **8** Breng voort het blinde volk,
hetwelk ogen heeft, en de doven, die oren hebben.

9 Laat al de heidenen samen vergaderd worden, en laat de
volken verzameld worden; wie onder hen zal dit
verkondigen? Of laat hen ons doen horen de vorige dingen,
laat hen hun getuigen voortbrengen, opdat zij
gerechtvaardigd worden, en men het hore en zegge: Het is
de waarheid. **10** Gijlieden zijt Mijn getuigen, spreekt de
HEERE, en Mijn knecht, dien Ik uitverkoren heb; opdat gij
het weet, en Mij gelooft, en verstaat, dat Ik Dezelve ben, dat
voor Mij geen God geformeerd is, en na Mij geen zijn zal. **11**
Ik, Ik ben de HEERE, en er is geen Heiland behalve Mij. **12** Ik
heb verkondigd, en Ik heb verlost, en Ik heb het doen horen,

en geen vreemd god was onder ulieden; en gij zijt Mijn
getuigen, spreekt de HEERE, dat Ik God ben. **13** Ook eer de
dag was, ben Ik, en er is niemand, die uit Mijn hand redden
kan; Ik zal werken, en wie zal het keren? **14** Alzo zegt de
HEERE, uw Verlosser, de Heilige Israels: Om ulieder wil heb
Ik naar Babel gezonden, en heb hen allen vluchtig doen
nederdalen, te weten de Chaldeen, in de schepen, op welke
zij juichten.

15 Ik ben de HEERE, uw Heilige; de Schepper van Israel,
ulieder Koning. **16** Alzo zegt de HEERE, Die in de zee een
weg, en in de sterke wateren een pad maakte; **17** Die
wagenen en paarden, heir en macht voortbracht; te zamen
zijn zij nedergelegen, zij zullen niet weder opstaan, zij zijn
uitgeblust, gelijk een vlaswiek zijn zij uitgegaan. **18**
Gedenkt der vorige dingen niet, en overlegt de oude dingen
niet.

19 Ziet, Ik zal wat nieuws maken, nu zal het uitspruiten, zult
gijlieden dat niet weten? Ja, Ik zal in de woestijn een weg
leggen, en rivieren in de wildernis. **20** Het gedierte des
velds zal Mij eren, de draken en de jonge struisen; want Ik
zal in de woestijn wateren geven, en rivieren in de wildernis,
om Mijn volk, Mijn uitverkorenen drinken te geven. **21** Dit
volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen Mijn lof vertellen. **22**
Doch gij hebt Mij niet aangeroepen, o Jakob! als gij u tegen
Mij vermoeid hebt, o Israel!

23 Mij hebt gij niet gebracht het kleine vee uwer
brandofferen, en met uw slachtofferen hebt gij Mij niet
geeerd; Ik heb u Mij niet doen dienen met spijsoffer, en Ik
heb u niet vermoeid met wierook. **24** Mij hebt gij geen
kalmus voor geld gekocht, en met het vette uwer
slachtoffers hebt gij Mij niet gedrenkt; maar gij hebt Mij
arbeid gemaakt, met uw zonden, gij hebt Mij vermoeid met
uw ongerechtigheden. **25** Ik, Ik ben het, Die uw

overtredingen uitdelg, om Mijnentwil, en Ik gedenk uwer
zonden niet. **26** Maakt Mij indachtig, laat ons te zamen
richten, vertelt gij uw redenen, opdat gij moogt
gerechtvaardigd worden. **27** Uw eerste vader heeft
gezondigd, en uw uitleggers hebben tegen Mij overtreden.
28 Daarom zal Ik de oversten des heiligdoms ontheiligen, en
Jakob ten ban overgeven, en Israel tot beschimpingen.

Isaiah 44

1 Maar hoor nu Mijn knecht Jakob, en Israel, dien Ik verkoren
heb! **2** Zo zegt de HEERE, uw Maker, en uw Formeerder van
den buik af, Die u helpt: Vrees niet, o Jakob, Mijn knecht, en
gij, Jeschurun, dien Ik uitverkoren heb! **3** Want Ik zal water
gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn
Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw
nakomelingen. **4** En zij zullen uitspruiten tussen in het gras,
als de wilgen aan de waterbeken. **5** Deze zal zeggen: Ik ben
des HEEREN; en die zal zich noemen met den naam van
Jakob; en gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben des
HEEREN, en zich toenoemen met den naam van Israel. **6** Zo
zegt de HEERE, de Koning van Israel, en zijn Verlosser, de
HEERE der heirscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de
Laatste, en behalve Mij is er geen God. **7** En wie zal, gelijk
als Ik, roepen en het verkondigen, en het ordentelijk voor Mij
stellen, sedert dat Ik een eeuwig volk gesteld heb? en laat
ze de toekomstige dingen, en die komen zullen, hun
verkondigen. **8** Verschrikt niet, en vreest niet; heb Ik het u
van toen af niet doen horen en verkondigd? Want gijlieden
zijt Mijn getuigen: is er ook een God behalve Mij? Immers, is
er geen andere rotssteen: Ik ken er geen? **9** De formeerders
van gesneden beelden zijn al te zamen ijdelheid, en hun
gewenste dingen doen geen nut; ja, zij zelven zijn hun
getuigen; zij zien niet, en zij weten niet, daarom zullen zij
beschaamd worden.

10 Wie formeert een god, en giet een beeld, dat geen nut
doet? **11** Ziet, al hun medegenoten zullen beschaamd
worden, want de werkmeesters zijn uit de mensen; dat zij
zich altemaal vergaderen, dat zij opstaan, zij zullen
verschrikken, zij zullen te zamen beschaamd worden. **12** De
ijzersmid maakt een bijl, en werkt in den gloed, en formeert

het met hamers, en werkt het met zijn sterken arm; ook lijdt
hij honger, totdat hij krachteloos wordt, hij drinkt geen
water, totdat hij amechtig wordt. **13** De timmerman trekt het
richtsnoer uit, hij tekent het af met den draad, hij maakt het
effen met de schaven, en tekent het met den passer, en
maakt het naar de beeltenis eens mans, naar de schoonheid
van een mens, dat het in het huis blijve. **14** Als hij zich
cederen afhouwt, zo neemt hij een cypressenboom of een
eik, en hij versterkt zich onder de bomen des wouds; hij
plant een olmboom, en de regen maakt dien groot. **15** Dan
is het voor den mens om te verbranden, dan neemt hij
daarvan, en warmt er zich bij; ook ontsteekt hij het, en bakt
er brood bij; daarenboven maakt hij er een god van, en
buigt zich daarvoor, hij maakt er een gesneden beeld van,
en knielt er voor neder. **16** Zijn helft brandt hij in het vuur,
bij de andere helft daarvan eet hij vlees; hij braadt een
gebraad, en hij wordt verzadigd; ook warmt hij zichzelven,
en hij zegt: Hei! ik ben warm geworden, ik heb het vuur
gezien! **17** Het overige nu daarvan maakt hij tot een god,
tot zijn gesneden beeld; hij knielt er voor neder, en buigt
zich, en bidt het aan, en zegt: Red mij, want gij zijt mijn
god! **18** Zij weten niet, en verstaan niet, want het heeft hun
ogen bestreken, dat zij niet zien, en hun harten, dat zij niet
verstaan. **19** En niemand van hen brengt het in zijn hart, en
er is noch kennis noch verstand, dat hij zeggen zou: De helft
daarvan heb ik verbrand in het vuur, ja, ook op de kolen
daarvan heb ik brood gebakken, ik heb vlees daarbij
gebraden, en heb het gegeten; en zou ik het overblijfsel
daarvan tot een gruwel maken, zou ik nederknielen voor
hetgeen van een boom gekomen is? **20** Hij voedt zich met
as, het bedrogen hart heeft hem ter zijde afgeleid; zodat hij
zijn ziel niet redden kan, noch zeggen: Is er niet een leugen
in mijn rechterhand? **21** Gedenk aan deze dingen, o Jakob,
en Israel! Want gij zijt Mijn knecht, Ik heb u geformeerd; gij
zijt Mijn knecht, Israel, gij zult van Mij niet vergeten worden.

22 Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden
als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost. **23**
Zingt met vreugde, gij hemelen! want de HEERE heeft het
gedaan; juicht, gij benedenste delen der aarde! gij bergen!
maakt een groot gedreun met vreugdegezang, gij bossen,
en alle geboomte daarin! Want de HEERE heeft Jakob
verlost, en Zich heerlijk gemaakt in Israel. **24** Alzo zegt de
HEERE, uw Verlosser, en Die u geformeerd heeft van den
buik af: Ik ben de HEERE, Die alles doet, Die den hemel
uitbreidt, Ik alleen, en Die de aarde uitspant door Mijzelven;
25 Die de tekenen der leugendichters vernietigt, en de
waarzeggers dol maakt; Die de wijzen achterwaarts doet
keren, en Die hun wetenschap verdwaast; **26** Die het woord
Zijns knechts bevestigt, en den raad Zijner boden volbrengt;
Die tot Jeruzalem zegt: Gij zult bewoond worden; en tot de
steden van Juda: Gij zult herbouwd worden, en Ik zal haar
verwoeste plaatsen oprichten. **27** Die tot de diepte zegt:
Verdroog, en uw rivieren zal Ik verdrogen. **28** Die van Cores
zegt: Hij is Mijn herder, en hij zal al Mijn welgevallen
volbrengen; zeggende ook tot Jeruzalem: Word gebouwd; en
tot den tempel: Word gegrond.

Isaiah 45

1 Alzo zegt de HEERE tot Zijn gezalfde, tot Cores, wiens
rechterhand Ik vat, om de volken voor zijn aangezicht neder
te werpen; en Ik zal de lendenen der koningen ontbinden,
om voor zijn aangezicht de deuren te openen, en de poorten
zullen niet gesloten worden: **2** Ik zal voor uw aangezicht
gaan, en Ik zal de kromme wegen recht maken; de koperen
deuren zal Ik verbreken, en de ijzeren grendelen zal Ik in
stukken slaan. **3** En Ik zal u geven de schatten, die in de
duisternissen zijn, en de verborgene rijkdommen; opdat gij
moogt weten, dat Ik de HEERE ben, Die u bij uw naam roept,
de God van Israel; **4** Om Jakobs, Mijns knechts wil, en Israels,
Mijns uitverkorenen; ja, Ik riep u bij uw naam, Ik noemde u
toe, hoewel gij Mij niet kendet. **5** Ik ben de HEERE, en
niemand meer, buiten Mij is er geen God; Ik zal u gorden,
hoewel gij Mij niet kent.

6 Opdat men wete, van den opgang der zon en van den
ondergang, dat er buiten Mij niets is, Ik ben de HEERE, en
niemand meer. **7** Ik formeer het licht, en schep de duisternis;
Ik maak den vrede en schep het kwaad, Ik, de HEERE, doe al
deze dingen. **8** Drupt, gij hemelen! van boven af, en dat de
wolken vloeien van gerechtigheid; en de aarde opene zich,
en dat allerlei heil uitwasse, en gerechtigheid te zamen
uitspruiten; Ik, de HEERE, heb ze geschapen. **9** Wee dien,
die met zijn Formeerder twist, gelijk een potscherf met
aarden potscherven! Zal ook het leem tot zijn formeerder
zeggen: Wat maakt gij? of zal uw werk zeggen: Hij heeft
geen handen? **10** Wee dien, die tot den vader zegt: Wat
genereert gij? en tot de vrouw: Wat baart gij? **11** Alzo zegt
de HEERE, de Heilige Israels, en deszelfs Formeerder: Zij
hebben Mij van toekomende dingen gevraagd; van Mijn

kinderen, zoudt gij Mij van het werk Mijner handen bevel
geven?

12 Ik heb de aarde gemaakt, en Ik heb den mens daarop
geschapen; Ik ben het! Mijn handen hebben de hemelen
uitgebreid, en Ik heb al hun heir bevel gegeven. **13** Ik heb
hem verwekt in gerechtigheid, en al zijn wegen zal Ik recht
maken; hij zal Mijn stad bouwen, en hij zal Mijn gevangenen
loslaten, niet voor prijs, noch voor geschenk, zegt de HEERE
der heirscharen. **14** Alzo zegt de HEERE: De arbeid der
Egyptenaren en de koophandel der Moren en der Sabeers,
der mannen van grote lengte, zullen tot u overkomen, en zij
zullen de uwe zijn, zij zullen u navolgen, in boeien zullen zij
overkomen; en zij zullen zich voor u buigen, zij zullen u
smeken, zeggende: Gewisselijk, God is in u, en er is anders
geen God meer. **15** Voorwaar, Gij zijt een God, Die Zich
verborgen houdt, de God Israels, de Heiland. **16** Zij zullen
beschaamd en ook tot schande worden, zij allen; te zamen
zullen zij met schande heengaan, die de afgoden maken. **17**
Maar Israel wordt verlost door den HEERE, met een eeuwige
verlossing; gijlieden zult niet beschaamd noch tot schande
worden, tot in alle eeuwigheden. **18** Want alzo zegt de
HEERE, Die de hemelen geschapen heeft, Die God, Die de
aarde geformeerd, en Die ze gemaakt heeft; Hij heeft ze
bevestigd, Hij heeft ze niet geschapen, dat zij ledig zijn zou,
maar heeft ze geformeerd, opdat men daarin wonen zou: Ik
ben de HEERE, en niemand meer. **19** Ik heb niet in het
verborgene gesproken, in een donkere plaats der aarde; Ik
heb tot het zaad van Jakob niet gezegd: Zoekt Mij te
vergeefs; Ik ben de HEERE, Die gerechtigheid spreekt, Die
rechtmatige dingen verkondigt. **20** Verzamelt u, en komt,
treedt hier toe samen, gijlieden, die van de heidenen
ontkomen zijt! Zij weten niets, die hun houten gesneden
beelden dragen, en een god aanbidden, die niet verlossen
kan.

21 Verkondigt en treedt hier toe, ja, beraadslaagt samen:
wie heeft dat laten horen van ouds her? Wie heeft dat van
toen af verkondigd? Ben Ik het niet, de HEERE? en er is geen
God meer behalve Mij, een rechtvaardig God, en een
Heiland, niemand is er dan Ik. **22** Wendt U naar Mij toe,
wordt behouden, alle gij einden der aarde! want Ik ben God,
en niemand meer. **23** Ik heb gezworen bij Mijzelven, er is
een woord der gerechtigheid uit Mijn mond gegaan, en het
zal niet wederkeren: dat Mij alle knie zal gebogen worden,
alle tong Mij zal zweren. **24** Men zal van Mij zeggen:
Gewisselijk, in den HEERE zijn gerechtigheden en sterkte;
tot Hem zal men komen; maar zij zullen beschaamd worden
allen, die tegen Hem ontstoken zijn. **25** Maar in den HEERE
zullen gerechtvaardigd worden en zich beroemen, het ganse
zaad van Israel.

Isaiah 46

1 Bel is gekromd, Nebo wordt nedergebogen, hun afgoden
zijn geworden voor de dieren en voor de beesten; uw
opgeladen pakken zijn een last voor de vermoeide beesten.
2 Samen zijn zij nedergebogen, zij zijn gekromd, zij hebben
den last niet kunnen redden, maar zijzelven zijn in de
gevangenis gegaan. **3** Hoor naar Mij, o huis van Jakob, en
het ganse overblijfsel van het huis Israels! die van Mij
gedragen zijt van den buik aan, en opgenomen van de
baarmoeder af.

4 En tot den ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de
grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik
zal u opnemen, en Ik zal dragen en redden. **5** Wien zoudt
gijlieden Mij nabeelden, en evengelijk maken, en Mij
vergelijken, dat wij elkander gelijken zouden?

6 Zij verkwisten het goud uit de beurs, en wegen het zilver
met de waag; zij huren een goudsmid, en die maakt het tot
een god, zij knielen neder, ook buigen zij zich daarvoor. **7**
Zij nemen hem op den schouder, zij dragen hem, en zetten
hem aan zijn plaats; daar staat hij, hij wijkt van zijn stede
niet; ja, roept iemand tot hem, zo antwoordt hij niet, hij
verlost hem niet uit zijn benauwdheid. **8** Gedenkt hieraan,
en houdt u kloekelijk, brengt het weder in het hart, o gij
overtreders! **9** Gedenkt der vorige dingen van oude tijden
af, dat Ik God ben, en er is geen God meer, en er is niet
gelijk Ik; **10** Die van den beginne aan verkondigt het einde,
en van ouds af die dingen, die nog niet geschied zijn; Die
zegt: Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen
doen. **11** Die een roofvogel roept van het oosten, een man
Mijns raads uit verren lande; ja, Ik heb het gesproken, Ik zal
het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook

doen. **12** Hoort naar Mij, gij stijven van harte, gij, die verre
van de gerechtigheid zijt!

13 Ik breng Mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet verre
wezen, en Mijn heil zal niet vertoeven; maar Ik zal heil
geven in Sion, aan Israel Mijn heerlijkheid.

Isaiah 47

1 Daal af, en zit in het stof, gij jonkvrouw, dochter van
Babel! zit op de aarde, er is geen troon meer, gij dochter der
Chaldeen! want gij zult niet meer genaamd worden de
tedere, noch de wellustige. **2** Neem de molen, en maal meel;
ontdek uw vlechten, ontbloot de enkelen, ontdek de
schenkelen, ga door de rivieren. **3** Uw schaamte zal ontdekt
worden, ook zal uw schande gezien worden; Ik zal wraak
nemen, en Ik zal op u niet aanvallen als een mens. **4** Onzes
Verlossers Naam is HEERE der heirscharen, de Heilige
Israels. **5** Zit stilzwijgende, en ga in de duisternis, gij dochter
der Chaldeen! want gij zult niet meer genoemd worden
koningin der koninkrijken. **6** Ik was op Mijn volk zeer toornig,
Ik ontheiligde Mijn erve, en Ik gaf hen over in uw hand; doch
gij beweest hun geen barmhartigheden, ja, zelfs over den
oude maaktet gij uw juk zeer zwaar.

7 En gij zeidet: Ik zal koningin zijn in eeuwigheid; tot nog
toe hebt gij deze dingen niet in uw hart genomen, gij hebt
aan het einde daarvan niet gedacht.

8 Nu dan, hoor dit, gij weelderige! die zo zeker woont, die in
haar hart zegt: Ik ben het, en niemand meer dan ik: ik zal
geen weduwe zitten, noch de beroving van kinderen
kennen. **9** Doch deze beide dingen zullen u in een ogenblik
overkomen, op een dag, de beroving van kinderen en
weduwschap; volkomenlijk zullen zij u overkomen, vanwege
de veelheid uwer toverijen, vanwege de menigte uwer
bezweringen. **10** Want gij hebt op uw boosheid vertrouwd;
gij hebt gezegd: Niemand ziet mij; uw wijsheid en uw
wetenschap heeft u afkerig gemaakt; en gij hebt in uw hart
gezegd: Ik ben het, en niemand meer dan ik.

11 Daarom zal er over u een kwaad komen, gij zult den
dageraad daarvan niet weten; en een verderf zal er op u
vallen, hetwelk gij niet zult kunnen verzoenen; want er zal
snellijk een onstuimige verwoesting over u komen, dat gij
het niet weten zult.

12 Sta nu met uw bezweringen, en met de veelheid uwer
toverijen, waarin gij gearbeid hebt van uw jeugd af; of gij
misschien voordeel kondet doen, of gij misschien u kondet
sterken. **13** Gij zijt moede geworden in de veelheid uwer
raadslagen; laat nu opstaan, die den hemel waarnemen, die
in de sterren kijken, die naar de nieuwe manen voorzeggen;
en laat ze u verlossen van die dingen, die over u komen
zullen. **14** Ziet, zij zullen zijn als stoppelen, het vuur zal ze
verbranden, zij zullen zichzelven niet kunnen rukken uit de
macht der vlam; het zal geen kool zijn om bij te warmen,
geen vuur om daarvoor neder te zitten. **15** Alzo zullen zij u
zijn, met dewelke gij gearbeid hebt, uw handelaars van uw
jeugd aan, elk zal zijns weegs dwalen, niemand zal u
verlossen.

Isaiah 48

1 Hoort dit, gij huis van Jakob, die genoemd wordt met den
naam van Israel, en uit de wateren van Juda voortgekomen
zijt! die daar zweert bij den Naam des HEEREN, en vermeldt
den God Israels, maar niet in waarheid, noch in
gerechtigheid. **2** Ja, van de heilige stad worden zij genoemd,
en zij steunen op den God Israels; HEERE der heirscharen is
Zijn Naam. **3** De vorige dingen heb Ik verkondigd van toen
af, en uit Mijn mond zijn zij voortgekomen, en Ik heb ze
doen horen; Ik heb ze snellijk gedaan, en zij zijn gekomen; **4**
Omdat Ik wist, dat gij hard zijt, en uw nek een ijzeren zenuw
is, en uw voorhoofd koper; **5** Daarom heb Ik het u van toen
af verkondigd, eer dat het kwam, heb Ik het u doen horen;
opdat gij niet misschien zoudt zeggen: Mijn afgod heeft die
dingen gedaan, of mijn gesneden beeld, of mijn gegoten
beeld heeft ze bevolen. **6** Gij hebt het gehoord, aanmerkt
dat alles; zult gijlieden het ook niet verkondigen? Van nu af
doe Ik u nieuwe dingen horen, en verborgen dingen, en die
gij niet geweten hebt. **7** Nu zijn zij geschapen, en niet van
toen af, en voor dezen dag hebt gij ze ook niet gehoord;
opdat gij niet misschien zeggen zoudt: Ziet, ik heb ze
geweten. **8** Ook hebt gij ze niet gehoord, ook hebt gij ze niet
geweten, ook van toen af is uw oor niet geopend geweest;
want Ik heb geweten, dat gij gans trouwelooslijk handelen
zoudt, en dat gij van den buik af een overtreder genaamd
zijt. **9** Om Mijns Naams wil zal Ik Mijn toorn langer uitstellen,
en om Mijns roems wil zal Ik, u ten goede, Mij bedwingen,
opdat Ik u niet afhouwe.

10 Ziet, Ik heb u gelouterd, doch niet als zilver, Ik heb u
gekeurd in den smeltkroes der ellende. **11** Om Mijnentwil,
om Mijnentwil zal Ik het doen, want hoe zou Hij ontheiligd
worden? en Ik zal Mijn eer aan geen ander geven. **12** Hoor

naar Mij, o Jakob! en gij Israel, Mijn geroepene! Ik ben
Dezelfde; Ik ben de Eerste, ook ben Ik de Laatste.

13 Ook heeft Mijn hand de aarde gegrond, en Mijn
rechterhand heeft de hemelen met de palm afgemeten;
wanneer Ik ze roep, staan zij daar te zamen. **14** Vergadert u,
gij allen, en hoort; wie onder hen heeft deze dingen
verkondigd? De HEERE heeft hem lief, Hij zal Zijn
welbehagen tegen Babel doen, en Zijn arm zal tegen de
Chaldeen zijn. **15** Ik, Ik heb het gesproken, ook heb Ik hem
geroepen; Ik zal hem doen komen, en hij zal voorspoedig
zijn op zijn weg. **16** Nadert gijlieden tot Mij, hoort dit: Ik heb
van den beginne niet in het verborgene gesproken, maar
van dien tijd af, dat het geschied is, ben Ik daar; en nu, de
Heere HEERE, en Zijn Geest heeft Mij gezonden.

17 Alzo zegt de HEERE, uw Verlosser, de Heilige Israels: Ik
ben de HEERE, uw God, Die u leert, wat nut is, Die u leidt op
den weg, dien gij gaan moet. **18** Och, dat gij naar Mijn
geboden geluisterd hadt! zo zou uw vrede geweest zijn als
een rivier, en uw gerechtigheid als de golven der zee. **19**
Ook zou uw zaad geweest zijn als het zand, en die uit uw
ingewanden voortkomen als deszelfs steentjes; wiens naam
niet zou worden afgehouwen, noch verdelgd van voor Mijn
aangezicht. **20** Gaat uit van Babel, vliedt van de Chaldeen,
verkondigt met de stemme des gejuichs, doet zulks horen,
brengt het uit tot aan het einde der aarde, zegt: De HEERE
heeft Zijn knecht Jakob verlost!

21 En: Zij hadden geen dorst, toen Hij hen leidde door de
woeste plaatsen; Hij deed hun water uit den rotssteen
vlieten; als Hij den rotssteen kliefde, zo vloeiden de wateren
daarhenen. **22** Maar de goddelozen hebben geen vrede,
zegt de HEERE.

Isaiah 49

1 Hoort naar Mij, gij eilanden! en luistert toe, gij volken van
verre! De HEERE heeft Mij geroepen van den buik af, van
Mijner moeders ingewand af heeft Hij Mijn Naam gemeld. **2**
En Hij heeft Mijn mond gemaakt als een scherp zwaard,
onder de schaduw Zijner hand heeft Hij Mij bedekt; en Hij
heeft Mij tot een zuiveren pijl gesteld, in Zijn pijlkoker heeft
Hij Mij verborgen. **3** En Hij heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn
Knecht, Israel, door Welken Ik verheerlijkt zal worden. **4**
Doch Ik zeide: Ik heb te vergeefs gearbeid, Ik heb Mijn
kracht onnuttelijk en ijdellijk toegebracht; gewisselijk, Mijn
recht is bij den HEERE, en Mijn werkloon is bij Mijn God. **5** En
nu zegt de HEERE, Die Mij Zich van moeders buik af tot een
Knecht geformeerd heeft, dat Ik Jakob tot Hem
wederbrengen zou; maar Israel zal zich niet verzamelen
laten; nochtans zal Ik verheerlijkt worden in de ogen des
HEEREN, en Mijn God zal Mijn Sterkte zijn.

6 Verder zeide Hij: Het is te gering, dat Gij Mij een Knecht
zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob, en om
weder te brengen de bewaarden in Israel; Ik heb U ook
gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn heil te zijn tot
aan het einde der aarde. **7** Alzo zegt de HEERE, de Verlosser
van Israel, Zijn Heilige, tot de verachte ziel, tot Dien, aan
Welken het volk een gruwel heeft, tot den Knecht dergenen,
die heersen: Koningen zullen het zien en opstaan, ook
vorsten, en zij zullen zich voor U buigen; om des HEEREN
wil, Die getrouw is, om den Heilige Israels, Die U verkoren
heeft.

8 Alzo zegt de HEERE: In dien tijd des welbehagens heb Ik U
verhoord, en ten dage des heils heb Ik U geholpen; en Ik zal
U bewaren, en Ik zal U geven tot een verbond des volks, om

het aardrijk op te richten, om de verwoeste erfenissen te
doen beerven; **9** Om te zeggen tot de gebondenen: Gaat uit;
tot hen, die in duisternis zijn: Komt te voorschijn; zij zullen
op de wegen weiden, en op alle hoge plaatsen zal hun weide
wezen. **10** Zij zullen niet hongeren, noch dorsten, en de
hitte en de zon zal hen niet steken; want hun Ontfermer zal
ze leiden, en Hij zal hen aan de springaders der wateren
zachtjes leiden. **11** En Ik zal al Mijn bergen tot een weg
maken, en Mijn banen zullen verhoogd zijn. **12** Zie, dezen
zullen van verre komen; en zie, die van het noorden en van
het westen, en geen uit het land van Sinim. **13** Juicht, gij
hemelen! en verheug u, gij aarde! en gij bergen! maakt
gedreun met gejuich; want de HEERE heeft Zijn volk
vertroost, en Hij zal Zich over Zijn ellendigen ontfermen.

14 Doch Sion zegt: De HEERE heeft mij verlaten, en de
HEERE heeft mij vergeten. **15** Kan ook een vrouw haar
zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon
haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet
vergeten. **16** Zie, Ik heb u in de beide handpalmen
gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij. **17** Uw zonen
zullen zich haasten; maar uw verstoorders en uw
verwoesters zullen van u uitgaan. **18** Hef uw ogen op
rondom, en zie, alle deze vergaderen zich, zij komen tot u;
Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de HEERE, zekerlijk, gij
zult u met alle dezen als met een sieraad bekleden, en gij
zult ze u aanbinden, gelijk een bruid.

19 Want in uw woeste en uw eenzame plaatsen, en uw
verstoord land, gewisselijk, nu zult gij benauwd worden van
inwoners; en die u verslonden, zullen zich verre van u
maken. **20** Nog zullen de kinderen, waarvan gij beroofd
waart, zeggen voor uw oren: De plaats is mij te nauw, wijk
van mij, dat ik wonen moge. **21** En gij zult zeggen in uw
hart: Wie heeft mij dezen gegenereerd, aangezien ik van
kinderen beroofd en eenzaam was? Ik was in de gevangenis

gegaan, en weggeweken; wie heeft mij dan dezen
opgevoed? Ziet, ik was alleen overgelaten, waar waren
dezen? **22** Alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal Mijn hand
opheffen tot de heidenen, en tot de volken zal Ik Mijn banier
opsteken; dan zullen zij uw zonen in de armen brengen, en
uw dochters zullen op den schouder gedragen worden. **23**
En koningen zullen uw voedsterheren zijn, hun vorstinnen
uw zoogvrouwen; zij zullen zich voor u buigen met het
aangezicht ter aarde, en zij zullen het stof uwer voeten
lekken; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, dat zij niet
beschaamd zullen worden die Mij verwachten. **24** Zou ook
een machtige de vangst ontnomen worden, of zouden de
gevangenen eens rechtvaardigen ontkomen?

25 Doch alzo zegt de HEERE: Ja, de gevangenen des
machtigen zullen hem ontnomen worden, en de vangst des
tirans zal ontkomen; want met uw twisters zal Ik twisten, en
uw kinderen zal Ik verlossen. **26** En Ik zal uw verdrukkers
spijzen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen
zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal
gewaar worden, dat Ik, de HEERE, uw Heiland ben, en uw
Verlosser, de Machtige Jakobs.

Isaiah 50

1 Alzo zegt de HEERE: Waar is de scheidbrief van ulieder
moeder, waarmede Ik haar weggezonden heb? Of wie is er
van Mijn schuldeisers, aan wien Ik u verkocht heb? Ziet, om
uw ongerechtigheden zijt gij verkocht, en om uw
overtredingen is uw moeder weggezonden. **2** Waarom kwam
Ik, en er was niemand, waarom riep Ik, en niemand
antwoordde? Is Mijn hand dus gans kort geworden, dat zij
niet verlossen kan, of is er in Mij geen kracht om uit te
redden? Ziet, door Mijn schelding maak Ik de zee droog, Ik
stel de rivieren tot een woestijn, dat haar vis stinkt, omdat er
geen water is, en sterft van dorst. **3** Ik bekleed den hemel
met zwartheid, en stel een zak tot zijn deksel. **4** De Heere
HEERE heeft Mij een tong der geleerden gegeven, opdat Ik
wete met den moede een woord ter rechter tijd te spreken;
Hij wekt allen morgen, Hij wekt Mij het oor, dat Ik hore, gelijk
die geleerd worden.

5 De Heere HEERE heeft Mij het oor geopend, en Ik ben niet
wederspannig, Ik wijk niet achterwaarts.

6 Ik geef Mijn rug dengenen, die Mij slaan, en Mijn wangen
dengenen, die Mij het haar uitplukken; Mijn aangezicht
verberg Ik niet voor smaadheden en speeksel. **7** Want de
Heere HEERE helpt Mij, daarom word Ik niet te schande;
daarom heb Ik Mijn aangezicht gesteld als een keisteen,
want Ik weet, dat Ik niet zal beschaamd worden.

8 Hij is nabij, Die Mij rechtvaardigt, wie zal met Mij twisten?
Laat ons te zamen staan; wie heeft een rechtzaak tegen Mij?
hij kome herwaarts tot Mij. **9** Ziet, de Heere HEERE helpt Mij,
wie is het, die Mij zal verdoemen? Ziet, zij zullen altemaal
als een kleed verouden, de mot zal hen eten. **10** Wie is er
onder ulieden, die den HEERE vreest, die naar de stem Zijns

Knechts hoort? Als hij in de duisternissen wandelt, en geen licht heeft, dat hij betrouwe op den Naam des HEEREN, en steune op zijn God.

11 Ziet, gij allen, die een vuur aansteekt, die u met spranken omgordt! wandelt in de vlam van uw vuur, en in de spranken, die gij ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult gijlieden liggen.

Isaiah 51

1 Hoort naar Mij, gij, die de gerechtigheid najaagt, gij, die
den HEERE zoekt! aanschouwt den rotssteen, waaruit
gijlieden gehouwen zijt, en de holligheid des bornputs,
waaruit gij gegraven zijt. **2** Aanschouwt Abraham, ulieder
vader, en Sara, die ulieden gebaard heeft; want Ik riep hem,
toen hij nog alleen was, en Ik zegende hem, en Ik
vermenigvuldigde hem. **3** Want de HEERE zal Sion troosten,
Hij zal troosten al haar woeste plaatsen, en Hij zal haar
woestijn maken als Eden, en haar wildernis als den hof des
HEEREN; vreugde en blijdschap zal daarin gevonden
worden, dankzegging en een stem des gezangs. **4** Luistert
naar Mij, Mijn volk! en Mijn lieden, neigt naar Mij het oor!
want een wet zal van Mij uitgaan, en Ik zal Mijn recht doen
rusten tot een licht der volken.

5 Mijn gerechtigheid is nabij, Mijn heil trekt uit, en Mijn
armen zullen de volken richten; op Mij zullen de eilanden
wachten, en op Mijn arm zullen zij hopen. **6** Heft ulieder
ogen op naar den hemel, en aanschouwt de aarde beneden;
want de hemel zal als een rook verdwijnen, en de aarde zal
als een kleed verouden, en haar inwoners zullen van
gelijken sterven; maar Mijn heil zal in eeuwigheid zijn, Mijn
gerechtigheid zal niet verbroken worden. **7** Hoort naar Mij,
gijlieden, die de gerechtigheid kent, gij volk, in welks hart
Mijn wet is! vreest niet de smaadheid van den mens, en voor
hun smaadredenen ontzet u niet.

8 Want de mot zal ze opeten als een kleed, en het
schietwormpje zal ze opeten als wol; maar Mijn
gerechtigheid zal in eeuwigheid zijn, en Mijn heil van
geslacht tot geslachten. **9** Ontwaak, ontwaak, trek sterkte
aan, Gij arm des HEEREN! ontwaak als in de verledene

dagen, als in de geslachten van ouds; zijt Gij het niet, Die
Rahab uitgehouwen hebt, Die den zeedraak verwond hebt?

10 Zijt Gij het niet, Die de zee, de wateren des groten
afgronds, droog gemaakt hebt? Die de diepten der zee
gemaakt hebt tot een weg, opdat de verlosten daardoor
gingen? **11** Alzo zullen de vrijgekochten des HEEREN
wederkeren, en met gejuich tot Sion komen; en eeuwige
blijdschap zal op hun hoofd wezen; vreugde en blijdschap
zullen zij aangrijpen, treuring en zuchting zullen
wegvlieden. **12** Ik, Ik ben het, Die u troost; wie zijt gij, dat gij
vreest voor den mens, die sterven zal? en voor eens mensen
kind, dat hooi worden zal? **13** En vergeet den HEERE, Die u
gemaakt heeft, Die de hemelen heeft uitgebreid, en de
aarde gegrond heeft, en vreest geduriglijk den gansen dag,
vanwege de grimmigheid des benauwers, wanneer hij zich
bereidt om te verderven? Waar is dan de grimmigheid des
benauwers? **14** De omzwevende gevangene zal haastelijk
los gelaten worden; en hij zal in den kuil niet sterven, en zijn
brood zal hem niet ontbreken. **15** Want Ik ben de HEERE, uw
God, Die de zee klieft, dat haar golven bruisen; HEERE der
heirscharen is Zijn Naam. **16** En Ik leg Mijn woorden in uw
mond, en bedek u onder de schaduw Mijner hand; om den
hemel te planten, en om de aarde te gronden, en om te
zeggen tot Sion: Gij zijt Mijn volk. **17** Waak op, waak op, sta
op, Jeruzalem! gij, die gedronken hebt van de hand des
HEEREN den beker Zijner grimmigheid; den droesem van
den beker der zwijmeling hebt gij gedronken, ja, uitgezogen.

18 Er is niemand van al de kinderen, die zij gebaard heeft,
die haar zachtjes leidt; en niemand van al de kinderen, die
zij opgevoed heeft, die haar bij de hand grijpt. **19** Deze twee
dingen zijn u wedervaren, wie heeft medelijden met u? Er is
verwoesting, en verbreking, en honger, en zwaard, door
wien zal Ik u troosten? **20** Uw kinderen zijn in bezwijming
gevallen, zij liggen vooraan op alle straten, gelijk een wilde

os in het net; zij zijn vol van de grimmigheid des HEEREN,
van de schelding uws Gods. **21** Daarom hoort nu dit, gij
bedrukten! en gij dronkenen, maar niet van wijn!

22 Alzo zegt de Heere, de HEERE en uw God, Die Zijns volks
zaak twisten zal: Zie, Ik neem den beker der zwijmeling van
uw hand, den droesem van den beker Mijner grimmigheid;
gij zult dien voortaan niet meer drinken. **23** Maar Ik zal hem
dien, die u bedroefd hebben, in de hand zetten, die tot uw
ziel zeiden: Buig u neder, dat wij over u gaan; en gij legdet
uw rug neder als aarde, en als een straat dergenen, die
daarover gaan.

Isaiah 52

1 Waak op, waak op, trek uw sterkte aan, o Sion! trek uw
sierlijke klederen aan, o Jeruzalem, gij heilige stad? want in
u zal voortaan geen onbesnedene noch onreine meer
komen. **2** Schud u uit het stof, maak u op, zit neder, o
Jeruzalem! maak u los van de banden van uw hals, gij
gevangene dochter van Sion! **3** Want zo zegt de HEERE;
Gijlieden zijt om niet verkocht, gij zult ook zonder geld
gelost worden. **4** Want zo zegt de Heere HEERE: In vorige
tijden trok Mijn volk af in Egypte, om als vreemdeling aldaar
te verkeren; en Assur heeft hetzelve om niet onderdrukt. **5**
En nu, wat heb Ik hier te doen? spreekt de HEERE, dewijl
Mijn volk om niet weggenomen is, en degenen die over
hetzelve heersen, het doen huilen, spreekt de HEERE, en
Mijn Naam geduriglijk den gansen dag gelasterd wordt; **6**
Daarom zal Mijn volk, daarom zal het Mijn Naam in dien dag
kennen, dat Ik het Zelf ben, Die spreekt: Zie, hier ben Ik. **7**
Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het
goede boodschapt, die den vrede doet horen; desgenen, die
goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen;
desgenen, die tot Sion zegt: Uw God is Koning.

8 Er is een stem uwer wachters; zij verheffen de stem, zij
juichen te zamen; want zij zullen oog aan oog zien, als de
HEERE Sion wederbrengen zal. **9** Maakt een geschal, juicht
te zamen, gij woeste plaatsen van Jeruzalem! want de
HEERE heeft Zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost.

10 De HEERE heeft Zijn heiligen arm ontbloot voor de ogen
aller heidenen; en al de einden der aarde zullen zien het heil
onzes Gods. **11** Vertrekt, vertrekt, gaat uit van daar, raakt
het onreine niet aan; gaat uit het midden van hen, reinigt u,
gij, die de vaten des HEEREN draagt!

12 Want gijlieden zult niet met haast uitgaan, noch met der
vlucht henengaan; want de HEERE zal voor ulieder
aangezicht henentrekken, en de God van Israel zal uw
achtertocht wezen. **13** Ziet, Mijn Knecht zal verstandelijk
handelen; Hij zal verhoogd en verheven, ja, zeer hoog
worden.

14 Gelijk als velen zich over u ontzet hebben, alzo
verdorven was Zijn gelaat, meer dan van iemand, en Zijn
gedaante, meer dan van andere mensenkinderen; **15** Alzo
zal Hij vele heidenen besprengen, ja, de koningen zullen
hun mond over Hem toehouden; want denwelken het niet
verkondigd was, die zullen het zien, en welken het niet
gehoord hebben, die zullen het verstaan.

Isaiah 53

1 Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wien is de arm
des HEEREN geopenbaard? **2** Want Hij is als een rijsje voor
Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre
aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem
aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden
begeerd hebben. **3** Hij was veracht, en de onwaardigste
onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in
krankheid; en een iegelijk was als verbergende het
aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem
niet geacht. **4** Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich
genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij
achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en
verdrukt was.

5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze
ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den
vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons
genezing geworden. **6** Wij dwaalden allen als schapen, wij
keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft
onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen. **7** Als
dezelve geeist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed
Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting
geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht
zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open. **8** Hij is
uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal
Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land
der levenden; om de overtreding Mijns volks is de plage op
Hem geweest. **9** En men heeft Zijn graf bij de goddelozen
gesteld, en Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest, omdat
Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond
geweest is. **10** Doch het behaagde den HEERE Hem te
verbrijzelen; Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel Zich

tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan.

11 Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun
ongerechtigheden dragen. **12** Daarom zal Ik Hem een deel
geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is geteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.

Isaiah 54

1 Zing vrolijk, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt! maak
geschal met vrolijk gezang, en juich, die geen barensnood
gehad hebt! want de kinderen der eenzame zijn meer, dan
de kinderen der getrouwde, zegt de HEERE. **2** Maak de
plaats uwer tenten wijd, en dat men de gordijnen uwer
woningen uitbreide, verhinder het niet; maak uw koorden
lang, en steek uw pinnen vast in. **3** Want gij zult uitbreken
ter rechter hand en ter linkerhand; en uw zaad zal de
heidenen erven, en zij zullen de verwoeste steden doen
bewonen. **4** Vrees niet, want gij zult niet beschaamd
worden, en word niet schaamrood, want gij zult niet te
schande worden; maar gij zult de schaamte uwer jonkheid
vergeten, en den smaad uws weduwschaps zult gij niet meer
gedenken. **5** Want uw Maker is uw Man, HEERE der
heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israels is uw
Verlosser; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd
worden. **6** Want de HEERE heeft u geroepen, als een
verlaten vrouw en bedroefde van geest; nochtans zijt gij de
huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt
uw God.

7 Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote
ontfermingen zal Ik u vergaderen. **8** In een kleinen toorn heb
Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met
eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de
HEERE, uw Verlosser. **9** Want dat zal Mij zijn als de wateren
van Noach, toen Ik zwoer, dat de wateren van Noach niet
meer over de aarde zouden gaan; alzo heb Ik gezworen, dat
Ik niet meer op u toornen, noch u schelden zal. **10** Want
bergen zullen wijken, en heuvelen wankelen; maar Mijn
goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond Mijns
vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer. **11**

Gij verdrukte, door onweder voortgedrevene, ongetrooste!
zie, Ik zal uw stenen gans sierlijk leggen, en Ik zal u op
saffieren grondvesten.

12 En uw glasvensters zal Ik kristallijnen maken, en uw
poorten van robijnstenen, en uw ganse landpale van
aangename stenen. **13** En al uw kinderen zullen van den
HEERE geleerd zijn, en de vrede uwer kinderen zal groot
zijn. **14** Gij zult door gerechtigheid bevestigd worden; wees
verre van verdrukking, want gij zult niet vrezen; en verre
van verschrikking, want zij zal tot u niet naken. **15** Ziet, zij
zullen zich zekerlijk vergaderen, doch niet uit Mij; wie zich
tegen u vergaderen zal, die zal om uwentwil vallen. **16** Zie,
Ik heb den smid geschapen, die de kolen in het vuur
opblaast, en die het instrument voortbrengt tot zijn werk;
ook heb Ik den verderver geschapen, om te vernielen. **17**
Alle instrument, dat tegen u bereid wordt, zal niet gelukken,
en alle tong, die in het gericht tegen u opstaat, zult gij
verdoemen; dit is de erve der knechten des HEEREN, en hun
gerechtigheid is uit Mij, spreekt de HEERE.

Isaiah 55

1 O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen
geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld,
en zonder prijs, wijn en melk! **2** Waarom weegt gijlieden
geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor
hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtiglijk naar Mij,
en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich
verlustigen. **3** Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort en uw ziel
zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en
u geven de gewisse weldadigheden van David. **4** Ziet, Ik heb
hem tot een getuige der volken gegeven, een vorst en
gebieder der volken. **5** Ziet, gij zult een volk roepen, dat gij
niet kendet, en het volk, dat u niet kende, zal tot u lopen,
om des HEEREN uws Gods wil, en om des Heiligen Israels
wil, want Hij heeft u verheerlijkt. **6** Zoekt den HEERE, terwijl
Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is.

7 De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechtige man
zijn gedachten; en hij bekere zich tot den HEERE, zo zal Hij
Zich Zijner ontfermen, en tot onzen God, want Hij vergeeft
menigvuldiglijk. **8** Want Mijn gedachten zijn niet ulieder
gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de
HEERE.

9 Want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, alzo zijn
Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan
ulieder gedachten. **10** Want gelijk de regen en de sneeuw
van den hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert;
maar doorvochtigt de aarde, en maakt, dat zij voortbrenge
en uitspruite, en zaad geve den zaaier, en brood den eter;
11 Alzo zal Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn,
het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen,
hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen,

waartoe Ik het zende. **12** Want in blijdschap zult gijlieden
uittrekken, en met vrede voortgeleid worden; de bergen en
heuvelen zullen geschal maken met vrolijk gezang voor uw
aangezicht, en alle bomen des velds zullen de handen
samenklappen. **13** Voor een doorn zal een denneboom
opgaan, voor een distel zal een mirteboom opgaan; en het
zal den HEERE wezen tot een naam, tot een eeuwig teken,
dat niet uitgeroeid zal worden.

Isaiah 56

1 Alzo zegt de HEERE: Bewaart het recht, en doet
gerechtigheid; want Mijn heil is nabij om te komen, en Mijn
gerechtigheid om geopenbaard te worden. **2** Welgelukzalig
is de mens, die zulks doet, en des mensen kind, dat daaraan
vasthoudt; die den sabbat houdt, zodat gij dien niet
ontheiligt, en die zijn hand bewaart van enig kwaad te doen.
3 En de vreemde, die zich tot den HEERE gevoegd heeft,
spreke niet, zeggende: De HEERE heeft mij gans en al van
Zijn volk gescheiden; en de gesnedene zegge niet: Ziet, ik
ben een dorre boom.

4 Want alzo zegt de HEERE van de gesnedenen, die Mijn
sabbatten houden, en verkiezen hetgeen, waartoe Ik lust
heb, en vasthouden aan Mijn verbond; **5** Ik zal hen ook in
Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam
geven, beter dan der zonen en dan der dochteren; een
eeuwigen naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet
uitgeroeid zal worden. **6** En de vreemden, die zich tot den
HEERE voegen, om Hem te dienen, en om den Naam des
HEEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn; al wie
den sabbat houdt, dat hij dien niet ontheilige, en die aan
Mijn verbond vasthouden; **7** Die zal Ik ook brengen tot Mijn
heiligen berg, en Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis; hun
brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam wezen op
Mijn altaar; want Mijn huis zal een bedehuis genoemd
worden voor alle volken. **8** De Heere HEERE, Die de
verdrevenen van Israel vergadert, spreekt: Ik zal tot hem
nog meer vergaderen, nevens hen, die tot hem vergaderd
zijn. **9** Al gij gedierten des velds, komt om te eten, ja, al gij
gedierten in het woud!

10 Hun wachters zijn allen blind, zij weten niet; zij allen zijn
stomme honden, zij kunnen niet bassen; zij zijn slaperig, zij
liggen neder, zij hebben het sluimeren lief. **11** En deze
honden zijn sterk van begeerte, zij kunnen niet verzadigd
worden, ja, het zijn herders, die niet verstaan kunnen; zij
allen keren zich naar hun weg, elkeen naar zijn gewin, elk
uit zijn einde. **12** Komt herwaarts, zeggen zij: ik zal wijn
halen, en wij zullen sterken drank zuipen; en de dag van
morgen zal zijn als deze, ja, groter, veel treffelijker.

Isaiah 57

1 De rechtvaardige komt om, en er is niemand, die het ter
harte neemt; en de weldadige lieden worden weggeraapt,
zonder dat er iemand op let, dat de rechtvaardige
weggeraapt wordt voor het kwaad. **2** Hij zal ingaan in den
vrede; zij zullen rusten op hun slaapsteden, een iegelijk, die
in zijn oprechtheid gewandeld heeft. **3** Doch nadert gijlieden
hier toe, gij kinderen der guichelares! gij overspelig zaad, en
gij, die hoererij bedrijft!

4 Over wien maakt gij u lustig, over wien spert gij den mond
wijd open en steekt de tong lang uit? Zijt gij niet kinderen
der overtreding, een zaad der valsheid? **5** Die hittig zijt in de
eikenbossen, onder allen groenen boom; slachtende de
kinderen aan de beken, onder de hoeken der steenrotsen. **6**
Aan de gladde stenen der beken is uw deel, die, die zijn uw
lot; ook stort gij denzelven drankoffer uit, gij offert hun
spijsoffer; zou Ik Mij over deze dingen troosten laten? **7** Gij
stelt uw leger op een hogen en verhevenen berg; ook klimt
gij derwaarts op, om slachtoffer te offeren. **8** En achter de
deur en posten zet gij uw gedenkteken; want van Mij
wijkende ontdekt gij u, en klimt op; gij maakt uw leger wijd,
en maakt u een verbond met enigen uit dezelve, gij hebt
hun leger lief in elke plaats, die gij ziet. **9** En gij trekt met
olie tot den koning, en gij vermenigvuldigt uw welriekende
zalven; en gij zendt uw gezanten verre weg, en vernedert u
tot de hel toe. **10** Gij zijt vermoeid door uw grote reis, maar
gij zegt niet: Het is buiten hoop; gij hebt het leven uwer
hand gevonden, daarom wordt gij niet ziek. **11** Maar voor
wien hebt gij geschroomd of gevreesd? Want gij hebt
gelogen, en zijt Mijner niet gedachtig geweest, gij hebt Mij
op uw hart niet gelegd; is het niet, om dat Ik zwijg, en dat
van ouds af, en gij vreest Mij niet? **12** Ik zal uw

gerechtigheid bekend maken, en uw werken, dat zij u geen
nut doen zullen. **13** Wanneer gij roepen zult, zo laat die, die
van u vergaderd zijn, u redden; doch de wind zal hen allen
wegvoeren, de ijdelheid zal hen wegnemen. Maar die op Mij
betrouwt, die zal het aardrijk erven, en Mijn heiligen berg
erfelijk bezitten.

14 En men zal zeggen: Verhoogt de baan, verhoogt de baan,
bereidt den weg, neemt den aanstoot uit den weg Mijns
volks. **15** Want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de
eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de
hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een
verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make
den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart
der verbrijzelden. **16** Want Ik zal niet eeuwiglijk twisten, en
Ik zal niet geduriglijk verbolgen zijn; want de geest zou van
voor Mijn aangezicht overstelpt worden, en de zielen, die Ik
gemaakt heb. **17** Ik was verbolgen over de ongerechtigheid
hunner gierigheid, en sloeg hen; Ik verborg Mij, en was
verbolgen; evenwel gingen zij afkerig henen in den weg
huns harten.

18 Ik zie hun wegen, en Ik zal hen genezen; en Ik zal hen
geleiden, en hun vertroostingen wedergeven, namelijk aan
hun treurigen. **19** Ik schep de vrucht der lippen, vrede,
vrede dengenen, die verre zijn, en dengenen, die nabij zijn,
zegt de HEERE, en Ik zal hen genezen. **20** Doch de
goddelozen zijn als een voortgedreven zee, want die kan
niet rusten, en haar wateren werpen slijk en modder op. **21**
De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede.

Isaiah 58

1 Roep uit de keel, houd niet in, verhef uw stem als een
bazuin, en verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis
Jakobs hun zonden. **2** Hoewel zij Mij dagelijks zoeken, en
een lust hebben aan de kennis Mijner wegen, als een volk,
dat gerechtigheid doet en het recht zijns Gods niet verlaat,
vragen zij Mij naar de rechten der gerechtigheid; zij hebben
een lust tot God te naderen; **3** Zeggende: Waarom vasten
wij, en Gij ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en
Gij weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer gijlieden vast, zo
vindt gij uw lust, en gij eist gestrengelijk al uw arbeid.

4 Ziet, tot twist en gekijf vast gijlieden, en om goddelooslijk
met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te
doen horen in de hoogte. **5** Zou het zulk een vasten zijn, dat
Ik verkiezen zou, dat de mens zijn ziel een dag kwelle, dat
hij zijn hoofd kromme gelijk een bieze, en een zak en as
onder zich spreide? Zoudt gij dat een vasten heten, en een
dag den HEERE aangenaam? **6** Is niet dit het vasten, dat Ik
verkies: dat gij losmaakt de knopen der goddeloosheid, dat
gij ontdoet de banden des juks, en dat gij vrij loslaat de
verpletterden, en alle juk verscheurt? **7** Is het niet, dat gij
den hongerige uw brood mededeelt, en de armen,
verdrevenen in huis brengt? Als gij een naakte ziet, dat gij
hem dekt, en dat gij u voor uw vlees niet verbergt? **8** Dan
zal uw licht voortbreken als de dageraad, en uw genezing
zal snellijk uitspruiten; en uw gerechtigheid zal voor uw
aangezicht heengaan, en de heerlijkheid des HEEREN zal uw
achtertocht wezen.

9 Dan zult gij roepen, en de HEERE zal antwoorden; gij zult
schreeuwen, en Hij zal zeggen: Ziet, hier ben Ik. Zo gij uit
het midden van u wegdoet het juk, het uitsteken des

vingers, en het spreken der ongerechtigheid; **10** En zo gij
uw ziel opent voor den hongerige, en de bedrukte ziel
verzadigt; dan zal uw licht in de duisternis opgaan, en uw
donkerheid zal zijn als de middag. **11** En de HEERE zal u
geduriglijk leiden, en Hij zal uw ziel verzadigen in grote
droogten, en uw beenderen vaardig maken; en gij zult zijn
als een gewaterde hof, en als een springader der wateren,
welker wateren niet ontbreken. **12** En die uit u voortkomen,
zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de
fondamenten, van geslacht tot geslacht verwoest, zult gij
oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen
toemuurt, die de paden weder opmaakt, om te bewonen. **13**
Indien gij uw voet van den sabbat afkeert, van te doen uw
lust op Mijn heiligen dag; en indien gij den sabbat noemt
een verlustiging, opdat de HEERE geheiligd worde, Die te
eren is; en indien gij dien eert, dat gij uw wegen niet doet,
en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan
spreekt;

14 Dan zult gij u verlustigen in den HEERE, en Ik zal u doen
rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de
erve van uw vader Jakob; want de mond des HEEREN heeft
het gesproken.

Isaiah 59

1 Ziet, de hand des HEEREN is niet verkort, dat zij niet zou
kunnen verlossen; en Zijn oor is niet zwaar geworden, dat
het niet zou kunnen horen. **2** Maar uw ongerechtigheden
maken een scheiding tussen ulieden en tussen uw God, en
uw zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij
niet hoort. **3** Want uw handen zijn met bloed bevlekt; en uw
vingeren met ongerechtigheid; uw lippen spreken valsheid,
uw tong dicht onrecht. **4** Er is niemand, die voor de
gerechtigheid roept, en niemand, die voor de waarheid in
het gericht zich begeeft; zij vertrouwen op ijdelheid, en
spreken leugen; met moeite zijn zij zwanger, en zij baren
ongerechtigheid. **5** Zij broeden basiliskus-eieren uit, en zij
weven spinnewebben; die van hun eieren eet, moet sterven,
en als het in stukken gedrukt wordt, er berst een adder uit.
6 Hun webben deugen niet tot klederen, en zij zullen
zichzelven niet kunnen dekken met hun werken; hun
werken zijn werken der ongerechtigheid, en een maaksel
des wrevels is in hun handen. **7** Hun voeten lopen tot het
kwade, en zij haasten om onschuldig bloed te vergieten;
hun gedachten zijn gedachten der ongerechtigheid,
verstoring en verbreking is op hun banen. **8** Den weg des
vredes kennen zij niet; en er is geen recht in hun gangen;
hun paden maken zij verkeerd voor zich zelven, al wie
daarop gaat, die kent den vrede niet. **9** Daarom is het recht
verre van ons, en de gerechtigheid achterhaalt ons niet; wij
wachten op het licht, maar ziet, er is duisternis, op een
groten glans, maar wij wandelen in donkerheden.

10 Wij tasten naar den wand, gelijk de blinden, en, gelijk die
geen ogen hebben, tasten wij; wij stoten ons op den
middag, als in de schemering, wij zijn in woeste plaatsen
gelijk de doden. **11** Wij brommen allen gelijk als de beren,

en wij kirren doorgaans gelijk de duiven; wij wachten naar
recht, maar er is geen, naar heil, maar het is verre van ons.
12 Want onze overtredingen zijn vele voor U, en onze
zonden getuigen tegen ons; want onze overtredingen zijn
bij ons, en onze ongerechtigheden kennen wij; **13** Het
overtreden en het liegen tegen den HEERE, en het
achterwaarts wijken van onzen God; het spreken van
onderdrukking en afval, het ontvangen en het dichten van
valse woorden uit het hart. **14** Daarom is het recht
achterwaarts geweken, en de gerechtigheid staat van verre;
want de waarheid struikelt op de straat, en wat recht is, kan
er niet ingaan. **15** Ja, de waarheid ontbreekt er, en wie van
het boze wijkt, stelt zich tot een roof; en de HEERE zag het,
en het was kwaad in Zijn ogen, dat er geen recht was. **16**
Dewijl Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich,
omdat er geen voorbidder was; daarom bracht Hem Zijn arm
heil aan, en Zijn gerechtigheid ondersteunde Hem.

17 Want Hij trok gerechtigheid aan als een pantser, en den
helm des heils zette Hij op Zijn hoofd, en de klederen der
wraak trok Hij aan tot kleding, en Hij deed den ijver aan als
een mantel. **18** Even naar de werken, even daarnaar zal Hij
vergelden, grimmigheid aan Zijn wederpartijders,
vergelding aan Zijn vijanden; den eilanden zal Hij het loon
vergelden. **19** Dan zullen zij den Naam des HEEREN vrezen
van den nedergang, en Zijn heerlijkheid van den opgang der
zon; als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest
des HEEREN de banier tegen hen oprichten. **20** En er zal
een Verlosser tot Sion komen, namelijk voor hen, die zich
bekeren van de overtreding in Jakob, spreekt de HEERE.

21 Mij aangaande, dit is Mijn Verbond met hen, zegt de
HEERE: Mijn Geest, Die op u is, en Mijn woorden, die Ik in uw
mond gelegd heb, die zullen van uw mond niet wijken, noch
van den mond van uw zaad, noch van den mond van het

zaad uws zaads, zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid toe.

Isaiah 60

1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de
heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. **2** Want zie, de
duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken;
doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal
over u gezien worden. **3** En de heidenen zullen tot uw licht
gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan. **4** Hef
uw ogen rondom op, en zie, die allen zijn vergaderd, zij
komen tot u; uw zonen zullen van verre komen, en uw
dochters zullen aan uw zijde gevoedsterd worden. **5** Dan
zult gij het zien en samenvloeien, en uw hart zal vervaard
zijn en verwijd worden; want de menigte der zee zal tot u
gekeerd worden, het heir der heidenen zal tot u komen. **6**
Een hoop kemelen zal u bedekken, de snelle kemelen van
Midian en Hefa; zij allen uit Scheba zullen komen; goud en
wierook zullen zij aanbrengen, en zij zullen den
overvloedigen lof des HEEREN boodschappen. **7** Al de
schapen van Kedar zullen tot u verzameld worden; de
rammen van Nebajoth zullen u dienen; zij zullen met
welgevallen komen op Mijn altaar, en Ik zal het huis Mijner
heerlijkheid heerlijk maken. **8** Wie zijn deze, die daar komen
gevlogen als een wolk, en als duiven tot haar vensters? **9**
Want de eilanden zullen Mij verwachten, en de schepen van
Tarsis vooreerst, om uw kinderen van verre te brengen, hun
zilver en hun goud met hen, tot den Naam des HEEREN uws
Gods, en tot den Heilige Israels, dewijl Hij u heerlijk gemaakt
heeft.

10 En de vreemden zullen uw muren bouwen, en hun
koningen zullen u dienen; want in Mijn verbolgenheid heb Ik
u geslagen, maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over u
ontfermd. **11** En uw poorten zullen steeds openstaan, zij
zullen des daags of des nachts niet toegesloten worden;

opdat men tot u inbrenge het heir der heidenen, en hun
koningen tot u geleid worden. **12** Want het volk en het
koninkrijk, welke u niet zullen dienen, die zullen vergaan; en
die volken zullen gans verwoest worden. **13** De heerlijkheid
van Libanon zal tot u komen, de denneboom, de beuke
boom en de busboom te gelijk, om te versieren de plaats
Mijns heiligdoms, en Ik zal de plaats Mijner voeten heerlijk
maken. **14** Ook zullen, zich buigende, tot u komen de
kinderen dergenen, die u onderdrukt hebben, en allen, die u
gelasterd hebben zullen zich nederbuigen aan de planten
uwer voeten; en zij zullen u noemen de stad des HEEREN,
het Sion van den Heilige Israels. **15** In plaats dat gij verlaten
en gehaat zijt geweest, zodat niemand door u henen ging,
zo zal Ik u stellen tot een eeuwige heerlijkheid, tot een
vreugde van geslacht tot geslacht.

16 En gij zult de melk der heidenen zuigen, en gij zult de
borsten der koningen zuigen; en gij zult weten, dat Ik de
HEERE ben, uw Heiland, en uw Verlosser, de Machtige
Jakobs. **17** Voor koper zal Ik goud brengen, en voor ijzer zal
Ik zilver brengen, en voor hout koper, en voor stenen ijzer;
en zal uw opzieners vreedzaam maken, en uw drijvers
rechtvaardigen. **18** Er zal geen geweld meer gehoord
worden in uw land, verstoring noch verbreking in uw
landpale; maar uw muren zult gij Heil heten, en uw poorten
Lof. **19** De zon zal u niet meer wezen tot een licht des daags,
en tot een glans zal u de maan niet lichten; maar de HEERE
zal u wezen tot een eeuwig Licht, en uw God tot uw
Sierlijkheid. **20** Uw zon zal niet meer ondergaan, en uw
maan zal haar licht niet intrekken; want de HEERE zal u tot
een eeuwig licht wezen, en de dagen uwer treuring zullen
een einde nemen. **21** En uw volk zullen allen te zamen
rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde
erfelijk bezitten; zij zullen zijn een spruit Mijner plantingen,
een werk Mijner handen, opdat Ik verheerlijkt worde. **22** De
kleinste zal tot duizend worden, en de minste tot een

machtig volk; Ik, de HEERE, zal zulks te zijner tijd snellijk doen komen.

Isaiah 61

1 De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de Heere
Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den
zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de
gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te
roepen, en den gebondenen opening der gevangenis; **2** Om
uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN, en
den dag der wraak onzes Gods; om alle treurigen te
troosten; **3** Om den treurigen Sions te beschikken dat hun
gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor
treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwden geest;
opdat zij genaamd worden eikebomen der gerechtigheid,
een planting des HEEREN, opdat Hij verheerlijkt worde. **4** En
zij zullen de oude verwoeste plaatsen bouwen, de vorige
verstoringen weder oprichten, en de verwoeste steden
vernieuwen, die verstoord waren van geslacht tot geslacht.

5 En uitlanders zullen staan, en uw kudden weiden; en
vreemden zullen uw akkerlieden en uw wijngaardeniers zijn.
6 Doch gijlieden zult priesters des HEEREN heten, men zal u
dienaren onzes Gods noemen; gij zult het vermogen der
heidenen eten, en in hun heerlijkheid zult gij u roemen. **7**
Voor uw dubbele schaamte en schande zullen zij juichen
over hun deel; daarom zullen zij in hun land erfelijk het
dubbele bezitten; zij zullen eeuwige vreugde hebben.

8 Want Ik, de HEERE, heb het recht lief, Ik haat den roof in
het brandoffer, en Ik zal geven, dat hun werk in der
waarheid zal zijn; en Ik zal een eeuwig verbond met hen
maken. **9** En hun zaad zal onder de heidenen bekend
worden, en hun nakomelingen in het midden der volken;
allen, die hen zien zullen, zullen hen kennen, dat zij zijn een
zaad, dat de HEERE gezegend heeft. **10** Ik ben zeer vrolijk in

den HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, den mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan; gelijk een bruidegom zich met priesterlijk sieraad versiert, en als een bruid zich versiert met haar gereedschap.

11 Want gelijk de aarde haar spruit voortbrengt, en gelijk een hof, hetgeen in hem gezaaid is, doet uitspruiten; alzo zal de Heere HEERE gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor al de volken.

Isaiah 62

1 Om Sions wil zal ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal
ik niet stil zijn; totdat haar gerechtigheid voortkome als een
glans, en haar heil als een fakkel, die brandt. **2** En de
heidenen zullen uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw
heerlijkheid; en gij zult met een nieuwen naam genoemd
worden, welken des HEEREN mond uitdrukkelijk noemen zal.
3 En gij zult een sierlijke kroon zijn in de hand des HEEREN,
en een koninklijke hoed in de hand uws Gods. **4** Tot u zal
niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal
niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult
genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het
getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land
zal getrouwd worden. **5** Want gelijk een jongeling een
jonkvrouw trouwt, alzo zullen uw kinderen u trouwen; en
gelijk de bruidegom vrolijk is over de bruid, alzo zal uw God
over u vrolijk zijn.

6 O Jeruzalem! Ik heb wachters op uw muren besteld, die
geduriglijk al den dag en al den nacht niet zullen zwijgen. O
gij, die des HEEREN doet gedenken, laat geen stilzwijgen bij
ulieden wezen!

7 En zwijgt niet stil voor Hem, totdat Hij bevestige, en totdat
Hij Jeruzalem stelle tot een lof op aarde. **8** De HEERE heeft
gezworen bij Zijn rechterhand, en bij den arm Zijner sterkte:
indien Ik uw koren meer zal geven tot spijs voor uw
vijanden, en indien de vreemden zullen drinken van uw
most, waaraan gij gearbeid hebt! **9** Maar die het inzamelen
zullen, die zullen het eten, en zij zullen den HEERE prijzen;
en die hem vergaderen zullen, zullen hem drinken in de
voorhoven Mijns heiligdoms. **10** Gaat door, gaat door, door
de poorten, bereidt den weg des volks; verhoogt, verhoogt

een baan, ruimt de stenen weg, steekt een banier omhoog
tot de volken!

11 Ziet, de HEERE heeft doen horen, tot aan het einde der
aarde: zegt der dochter van Sion: Zie, uw Heil komt; zie, Zijn
loon is met Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.
12 En zij zullen hen noemen het heilige volk, de verlosten
des HEEREN; en gij zult genoemd worden de gezochte, de
stad, die niet verlaten is.

Isaiah 63

1 Wie is Deze, Die van Edom komt met besprenkelde
klederen, van Bozra? Deze, Die versierd is in Zijn gewaad?
Die voorttrekt in Zijn grote kracht? Ik ben het, Die in
gerechtigheid spreek, Die machtig ben te verlossen. **2**
Waarom zijt Gij rood aan Uw gewaad, en Uw klederen als
van een, die in de wijnpers treedt? **3** Ik heb de pers alleen
getreden, en er was niemand van de volken met Mij; en Ik
heb hen getreden in Mijn toorn, en heb hen vertrapt in Mijn
grimmigheid; en hun kracht is gesprengd op Mijn klederen,
en al Mijn gewaad heb Ik bezoedeld. **4** Want de dag der
wraak was in Mijn hart, en het jaar Mijner verlosten was
gekomen. **5** En Ik zag toe, en er was niemand die hielp; en Ik
ontzette Mij, en er was niemand, die ondersteunde; daarom
heeft Mijn arm Mij heil beschikt, en Mijn grimmigheid heeft
Mij ondersteund, **6** En Ik heb de volken vertreden in Mijn
toorn, en Ik heb hen dronken gemaakt in Mijn grimmigheid;
en Ik heb hun kracht ter aarde doen nederdalen. **7** Ik zal de
goedertierenheden des HEEREN vermelden, den
veelvoudigen lof des HEEREN, naar alles, wat de HEERE ons
heeft bewezen, en de grote goedigheid aan het huis van
Israel, die Hij hun bewezen heeft, naar Zijn
barmhartigheden, en naar de veelheid Zijner
goedertierenheden.

8 Want Hij zeide: Zij zijn immers Mijn volk, kinderen, die niet
liegen zullen? Alzo is Hij hun geworden tot een Heiland. **9** In
al hun benauwdheid was Hij benauwd, en de Engel Zijns
aangezichts heeft hen behouden; door Zijn liefde en door
Zijn genade heeft Hij hen verlost; en Hij nam hen op, en Hij
droeg hen al de dagen van ouds. **10** Maar zij zijn
wederspannig geworden, en zij hebben Zijn Heiligen Geest

smarten aangedaan; daarom is Hij hun in een vijand
verkeerd, Hij Zelf heeft tegen hen gestreden.

11 Nochtans dacht Hij aan de dagen van ouds, aan Mozes
en Zijn volk; maar nu, waar is Hij, Die hen uit de zee
opgebracht heeft, met de herders Zijner kudde? Waar is Hij,
Die Zijn Heiligen Geest in het midden van hen stelde? **12**
Die den arm Zijner heerlijkheid heeft doen gaan aan de
rechterhand van Mozes; Die de wateren voor hunlieder
aangezichten kliefde opdat Hij Zich een eeuwigen Naam
maakte? **13** Die hen leidde door de afgronden; als een paard
in de woestijn, struikelden zij niet. **14** Gelijk een beest, dat
afgaat in de valleien, heeft hun de Geest des HEEREN rust
gegeven. Alzo hebt Gij Uw volk geleid, opdat Gij U een
heerlijken Naam zoudt maken. **15** Zie van den hemel af, en
aanschouw van Uw heilige en Uw heerlijke woning; waar zijn
Uw ijver en Uw mogendheden, het gerommel Uws
ingewands en Uwer barmhartigheden? Zij houden zich
tegen mij in.

16 Gij zijt toch onze Vader, want Abraham weet van ons
niet, en Israel kent ons niet; Gij, o HEERE! zijt onze Vader,
onze Verlosser van ouds af is Uw Naam. **17** HEERE! waarom
doet Gij ons van Uw wegen dwalen, waarom verstokt Gij ons
hart, dat wij U niet vrezen? Keer weder om Uwer knechten
wil, de stammen Uws erfdeels.

18 Uw heilig volk heeft het maar een weinig tijds bezeten;
onze wederpartijders hebben Uw heiligdom vertreden. **19**
Wij zijn geworden als die, over welke Gij van ouds niet hebt
geheerst, en die naar Uw Naam niet zijn genoemd.

Isaiah 64

1 Och, dat Gij de hemelen scheurdet, dat Gij nederkwaamt,
dat de bergen van Uw aangezicht vervloten; **2** Gelijk een
smeltvuur brandt, en het vuur de wateren doet opbobbelen,
om Uw Naam aan Uw wederpartijders bekend te maken!
Laat alzo de heidenen voor Uw aangezicht beven. **3** Toen Gij
vreselijke dingen deedt, die wij niet verwachtten; Gij
kwaamt neder, van Uw aangezicht vervloten de bergen. **4** Ja,
van ouds heeft men het niet gehoord, noch met oren
vernomen, en geen oog heeft het gezien, behalve Gij, o
God! wat Hij doen zal dien, die op Hem wacht. **5** Gij ontmoet
den vrolijke, en die gerechtigheid doet dengenen, die Uwer
gedenken op Uw wegen; zie, Gij waart verbolgen, omdat wij
gezondigd hebben; in dezelve is de eeuwigheid, opdat wij
behouden wierden. **6** Doch wij allen zijn als een onreine, en
al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleed; en
wij allen vallen af als een blad, en onze misdaden voeren
ons henen weg als een wind.

7 En er is niemand, die Uw Naam aanroept, die zich opwekt,
dat hij U aangrijpe; want Gij verbergt Uw aangezicht voor
ons, en Gij doet ons smelten, door middel van onze
ongerechtigheden. **8** Doch nu, HEERE! Gij zijt onze Vader;
wij zijn leem, en Gij zijt onze pottenbakker, en wij allen zijn
Uwer handen werk. **9** HEERE! wees niet zo zeer verbolgen,
en gedenk niet eeuwiglijk der ongerechtigheid; zie,
aanschouw toch, wij allen zijn Uw volk.

10 Uw heilige steden zijn een woestijn geworden, Sion is
een woestijn geworden, Jeruzalem een verwoesting. **11** Ons
heilig en ons heerlijk huis, waarin onze vaders U loofden, is
met vuur verbrand; en al onze gewenste dingen zijn tot
woestheid geworden. **12** HEERE! zoudt Gij U over deze

dingen inhouden, zoudt Gij stilzwijgen, en ons zozeer bedrukken?

Isaiah 65

1 Ik ben gevonden van hen, die naar Mij niet vraagden; Ik
ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten; tot het
volk, dat naar Mijn Naam niet genoemd was, heb Ik gezegd:
Ziet, hier ben Ik, ziet, hier ben Ik. **2** Ik heb Mijn handen
uitgebreid, den gansen dag tot een wederstrevig volk, die
wandelen op een weg, die niet goed is, naar hun eigen
gedachten. **3** Een volk, Mij geduriglijk tergende in Mijn
aangezicht, in hoven offerende, en rokende op tichelstenen;
4 Zittende bij de graven, zo vernachten zij bij degenen, die
bewaard worden, etende zwijnenvlees, en er is sap van
gruwelijke dingen in hun vaten. **5** Die daar zeggen: Houd u
tot uzelven, en naak tot mij niet, want ik ben heiliger dan
gij. Deze zijn een rook in Mijn neus, een vuur, den gansen
dag brandende. **6** Ziet, het is voor Mijn aangezicht
geschreven; Ik zal niet zwijgen, maar Ik zal vergelden, ja, in
hun boezem zal Ik vergelden; **7** Uw ongerechtigheden, en
uwer vaderen ongerechtigheden tegelijk, zegt de HEERE,
die gerookt hebben op de bergen, en Mij smaadheid
aangedaan hebben op de heuvelen; daarom zal Ik hun vorig
werkloon in hun boezem weder toemeten. **8** Alzo zegt de
HEERE: Gelijk wanneer men most in een bos druiven vindt,
men zegt: Verderf ze niet, want er is een zegen in; alzo zal Ik
het om Mijner knechten wil doen, dat Ik hen niet allen
verderve.

9 En Ik zal zaad uit Jakob voortbrengen, en uit Juda een
erfbezitter van Mijn bergen; en Mijn uitverkorenen zullen het
erfelijk bezitten, en Mijn knechten zullen aldaar wonen. **10**
En Saron zal tot een schaapskooi worden, en het dal van
Achor tot een runderleger, voor Mijn volk, dat Mij gezocht
heeft. **11** Maar gij verlaters des HEEREN, gij vergeters van

den berg Mijner heiligheid, gij aanrichters ener tafel voor die
bende, en gij opvullers des dranks voor dat getal!

12 Ik zal ulieden ook ten zwaarde tellen, dat gij allen u ter
slachting zult krommen, omdat Ik geroepen heb, maar gij
hebt niet geantwoord, Ik gesproken heb, maar gij hebt niet
gehoord, maar hebt gedaan, dat kwaad was in Mijn ogen, en
hebt verkoren hetgeen, waaraan Ik geen lust heb. **13**
Daarom zegt de Heere HEERE alzo: Ziet, Mijn knechten
zullen eten, doch gijlieden zult hongeren; ziet, Mijn
knechten zullen drinken, doch gijlieden zult dorsten; ziet,
Mijn knechten zullen blijde zijn, doch gijlieden zult
beschaamd zijn. **14** Ziet, Mijn knechten zullen juichen van
goeder harte, maar gijlieden zult schreeuwen van weedom
des harten, en van verbreking des geestes zult gij huilen. **15**
En gijlieden zult uw naam Mijn uitverkorenen tot een
vervloeking laten; en de Heere HEERE zal ulieden doden,
maar Zijn knechten zal Hij met een anderen naam noemen;
16 Zodat, wie zich zegenen zal op aarde, die zal zich
zegenen in den God der waarheid; en wie zal zweren op
aarde, die zal zweren bij den God der waarheid, omdat de
vorige benauwdheden zullen vergeten zijn, en omdat zij
voor Mijn ogen verborgen zijn. **17** Want ziet, Ik schep
nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de vorige dingen
zullen niet meer gedacht worden, en zullen in het hart niet
opkomen.

18 Maar weest gijlieden vrolijk, en verheugt u tot in der
eeuwigheid in hetgeen Ik schep; want ziet, Ik schep
Jeruzalem een verheuging, en haar volk een vrolijkheid. **19**
En Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem, en vrolijk zijn over
Mijn volk; en in haar zal niet meer gehoord worden de stem
der wening, noch de stem des geschreeuws. **20** Van daar zal
niet meer wezen een zuigeling van weinig dagen, noch een
oud man, die zijn dagen niet zal vervullen; want een
jongeling zal sterven, honderd jaren oud zijnde, maar een

zondaar, honderd jaren oud zijnde, zal vervloekt worden. **21**
En zij zullen huizen bouwen en bewonen, en zij zullen
wijngaarden planten, en derzelver vrucht eten. **22** Zij zullen
niet bouwen, dat het een ander bewone; zij zullen niet
planten, dat het een ander ete, want de dagen Mijns volks
zullen zijn als de dagen eens booms, en Mijn uitverkorenen
zullen het werk hunner handen verslijten. **23** Zij zullen niet
tevergeefs arbeiden, noch baren ter verstoring; want zij zijn
het zaad der gezegenden des HEEREN, en hun
nakomelingen met hen. **24** En het zal geschieden, eer zij
roepen, zo zal Ik antwoorden; terwijl zij nog spreken, zo zal
Ik horen. **25** De wolf en het lam zullen te zamen weiden, en
de leeuw zal stro eten als een rund, en stof zal de spijze der
slang zijn; zij zullen geen kwaad doen noch verderven op
Mijn gansen heiligen berg, zegt de HEERE.

Isaiah 66

1 Alzo zegt de HEERE: De hemel is Mijn troon, en de aarde is
de voetbank Mijner voeten; waar zou dat huis zijn, dat
gijlieden Mij zoudt bouwen, en waar is de plaats Mijner rust?
2 Want Mijn hand heeft al deze dingen gemaakt, en al deze
dingen zijn geweest, spreekt de HEERE; maar op dezen zal
Ik zien, op den arme en verslagene van geest, en die voor
Mijn woord beeft. **3** Wie een os slacht, slaat een man; wie
een lam offert, breekt een hond den hals; wie spijsoffer
offert, is als die zwijnenbloed offert; wie wierook brandt ten
gedenkoffer, is als die een afgod zegent. Dezen verkiezen
ook hun wegen, en hun ziel heeft lust aan hun verfoeiselen.
4 Ik zal ook verkiezen het loon hunner handelingen, en hun
vreze zal Ik over hen doen komen, omdat Ik geroepen heb,
en niemand antwoordde, Ik gesproken heb en zij niet
hoorden, maar deden dat kwaad is in Mijn ogen, en verkoren
hetgeen waartoe Ik geen lust had. **5** Hoort des HEEREN
woord, gij, die voor Zijn woord beeft! Uw broeders, die u
haten, die u verre afzonderen, om Mijns Naams wil, zeggen:
Dat de HEERE heerlijk worde! Doch Hij zal verschijnen tot
ulieder vreugde, zij daarentegen zullen beschaamd worden.

6 Er zal een stem van een groot rumoer uit de stad zijn, een
stem uit den tempel, de stem des HEEREN, Die Zijn vijanden
de verdiensten vergeldt. **7** Eer zij barensnood had, heeft zij
gebaard, eer haar smart overkwam, zo is zij van een
knechtje verlost. **8** Wie heeft ooit zulks gehoord? Wie heeft
dergelijks gezien? Zou een land kunnen geboren worden op
een enigen dag? Zou een volk kunnen geboren worden op
een enige reize? Maar Sion heeft weeen gekregen, en zij
heeft haar zonen gebaard. **9** Zou Ik de baarmoeder
openbreken, en niet genereren? zegt de HEERE; zou Ik, Die
genereer, voortaan toesluiten? zegt uw God. **10** Verblijdt u

met Jeruzalem, en verheugt u over haar, al haar liefhebbers!
Weest vrolijk over haar met vreugde, gij allen, die over haar
zijt treurig geweest! **11** Opdat gij moogt zuigen, en
verzadigd worden van de borsten harer vertroostingen;
opdat gij moogt uitzuigen, en u verlusten met den glans
harer heerlijkheid. **12** Want alzo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal
den vrede over haar uitstrekken als een rivier, en de
heerlijkheid der heidenen als een overlopende beek; dan
zult gijlieden zuigen; gij zult op de zijden gedragen worden,
en op de knieen zeer vriendelijk getroeteld worden. **13** Als
een, dien zijn moeder troost, alzo zal Ik u troosten; ja, gij
zult te Jeruzalem getroost worden. **14** En gij zult het zien, en
uw hart zal vrolijk zijn, en uw beenderen zullen groenen als
het tedere gras; dan zal de hand des HEEREN bekend
worden aan Zijn knechten, en Hij zal Zijn vijanden gram
worden. **15** Want ziet, de HEERE zal met vuur komen, en
Zijn wagenen als een wervelwind; om met grimmigheid Zijn
toorn hiertoe te wenden, en Zijn schelding met
vuurvlammen.

16 Want met vuur, en met Zijn zwaard zal de HEERE in het
recht treden met alle vlees; en de verslagenen des HEEREN
zullen vermenigvuldigd zijn. **17** Die zichzelven heiligen, en
zichzelven reinigen in de hoven, achter een in het midden
derzelve, die zwijnenvlees eten, en verfoeisel, en muizen; te
zamen zullen zij verteerd worden, spreekt de HEERE. **18**
Hun werken en hun gedachten! Het komt, dat Ik vergaderen
zal alle heidenen en tongen, en zij zullen komen, en zij
zullen Mijn heerlijkheid zien. **19** En Ik zal een teken aan hen
zetten, en uit hen, die het ontkomen zullen zijn, zal Ik
zenden tot de heidenen naar Tarsis, Pul, en Lud, de
boogschutters, naar Tubal en Javan, tot de ver gelegen
eilanden, die Mijn gerucht niet gehoord, noch Mijn
heerlijkheid gezien hebben; en zij zullen Mijn heerlijkheid
onder de heidenen verkondigen. **20** En zij zullen al uw
broeders uit alle heidenen den HEERE ten spijsoffer

brengen, op paarden, en op wagenen, en op rosbaren, en op
muildieren, en op snelle lopers, naar Mijn heiligen berg toe,
naar Jeruzalem, zegt de HEERE, gelijk als de kinderen Israels
het spijsoffer in een rein vat brengen ten huize des HEEREN.
21 En ook zal Ik uit dezelve enigen tot priesters en tot
Levieten nemen, zegt de HEERE. **22** Want gelijk als die
nieuwe hemel en die nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor
Mijn aangezicht zullen staan, spreekt de HEERE, alzo zal ook
ulieder zaad en ulieder naam staan. **23** En het zal
geschieden, dat van de ene nieuwe maan tot de andere, en
van den enen sabbat tot den anderen, alle vlees komen zal
om aan te bidden voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE. **24**
En zij zullen henen uitgaan, en zij zullen de dode lichamen
der lieden zien, die tegen Mij overtreden hebben; want hun
worm zal niet sterven, en hun vuur zal niet uitgeblust
worden, en zij zullen allen vlees een afgrijzing wezen.

Jeremiah

Jeremiah 1

1 De woorden van Jeremia, den zoon van Hilkia, uit de
priesteren, die te Anathoth waren, in het land van Benjamin;
2 Tot welken het woord des HEEREN geschiedde, in de
dagen van Josia, zoon van Amon, koning van Juda, in het
dertiende jaar zijner regering. **3** Ook geschiedde het tot hem
in de dagen van Jojakim, zoon van Josia, koning van Juda,
totdat voleind werd het elfde jaar van Zedekia, zoon van
Josia, koning van Juda; totdat Jeruzalem gevankelijk werd
weggevoerd in de vijfde maand. **4** Het woord des HEEREN
dan geschiedde tot mij, zeggende:

5 Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u gekend, en
eer gij uit de baarmoeder voortkwaamt, heb Ik u geheiligd;
Ik heb u den volken tot een profeet gesteld. **6** Toen zeide ik:
Ach, Heere HEERE! zie, ik kan niet spreken, want ik ben
jong. **7** Maar de HEERE zeide tot mij: Zeg niet: Ik ben jong;
want overal, waarhenen Ik u zenden zal, zult gij gaan, en
alles, wat Ik u gebieden zal, zult gij spreken.

8 Vrees niet voor hun aangezicht, want Ik ben met u, om u
te redden, spreekt de HEERE. **9** En de HEERE stak Zijn hand
uit, en roerde mijn mond aan; en de HEERE zeide tot mij:
Zie, Ik geef Mijn woorden in uw mond. **10** Zie, Ik stel u te
dezen dage over de volken en over de koninkrijken, om uit
te rukken, en af te breken, en te verderven, en te verstoren;
ook om te bouwen en te planten. **11** Wijders geschiedde des
HEEREN woord tot mij, zeggende: Wat ziet gij, Jeremia? En
ik zeide: Ik zie een amandelroede.

12 En de HEERE zeide tot mij: Gij hebt wel gezien; want Ik
zal wakker zijn over Mijn woord, om dat te doen. **13** En des
HEEREN woord geschiedde ten tweeden male tot mij,
zeggende: Wat ziet gij? En ik zeide: Ik zie een ziedenden

pot, welks voorste deel tegen het noorden is. **14** En de
HEERE zeide tot mij: Van het noorden zal zich dit kwaad
opdoen over alle inwoners des lands. **15** Want zie, Ik roep
alle geslachten der koninkrijken van het noorden, spreekt de
HEERE; en zij zullen komen, en zetten een iegelijk zijn troon
voor de deur der poorten van Jeruzalem, en tegen al haar
muren rondom, en tegen alle steden van Juda. **16** En Ik zal
Mijn oordelen tegen hen uitspreken over al hun boosheid;
dat zij Mij verlaten hebben, en anderen goden gerookt, en
zich gebogen hebben voor de werken hunner handen. **17** Gij
dan, gord uw lendenen, en maakt u op, en spreek tot hen
alles, wat Ik u gebieden zal; wees niet verslagen voor hun
aangezicht, opdat Ik u voor hun aangezicht niet versla.

18 Want zie, Ik stel u heden tot een vaste stad, en tot een
ijzeren pilaar, en tot koperen muren tegen het ganse land;
tegen de koningen van Juda, tegen haar vorsten, tegen haar
priesteren, en tegen het volk van het land. **19** En zij zullen
tegen u strijden, maar tegen u niet vermogen; want Ik ben
met u, spreekt de HEERE, om u uit te helpen.

Jeremiah 2

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: **2** Ga
en roep voor de oren van Jeruzalem, zeggende: Zo zegt de
HEERE: Ik gedenk der weldadigheid uwer jeugd, der liefde
uwer ondertrouw, toen gij Mij nawandeldet in de woestijn, in
onbezaaid land. **3** Israel was den HEERE een heiligheid, de
eerstelingen Zijner inkomste; allen, die hem opaten, werden
voor schuldig gehouden; kwaad kwam hun over, spreekt de
HEERE. **4** Hoort des HEEREN woord, gij huis van Jakob, en
alle geslachten van het huis Israels! **5** Zo zegt de HEERE:
Wat voor onrecht hebben uw vaders aan Mij gevonden, dat
zij verre van Mij geweken zijn, en hebben de ijdelheid
nagewandeld, en zij zijn ijdel geworden?

6 En zeiden niet: Waar is de HEERE, Die ons opvoerde uit
Egypteland, Die ons leidde in de woestijn, in een land van
wildernissen en kuilen, in een land van dorheid en schaduw
des doods, in een land, waar niemand doorging, en waar
geen mens woonde? **7** En Ik bracht u in een vruchtbaar
land, om de vrucht van hetzelve en het goede er van te
eten; maar toen gij daarin kwaamt, verontreinigdet gij Mijn
land, en steldet Mijn erfenis tot een gruwel. **8** De priesters
zeiden niet: Waar is de HEERE? en die de wet handelden,
kenden Mij niet; en de herders overtraden tegen Mij; en de
profeten profeteerden door Baal, en wandelden naar dingen,
die geen nut doen. **9** Daarom zal Ik nog met ulieden twisten,
spreekt de HEERE; ja, met uw kindskinderen zal Ik twisten.

10 Want, gaat over in de eilanden der Chitteers, en ziet toe,
en zendt naar Kedar, en merkt er wel op; en ziet, of
diesgelijks geschied zij? **11** Heeft ook een volk de goden
veranderd, hoewel dezelve geen goden zijn? Nochtans heeft
Mijn volk zijn Eer veranderd in hetgeen geen nut doet. **12**

Ontzet u hierover, gij hemelen, en zijt verschrikt, wordt zeer
woest, spreekt de HEERE. **13** Want Mijn volk heeft twee
boosheden gedaan; Mij, den Springader des levenden
waters, hebben zij verlaten, om zichzelven bakken uit te
houwen, gebroken bakken, die geen water houden. **14** Is
dan Israel een knecht, of is hij een ingeborene des huizes?
Waarom is hij dan ten roof geworden?

15 De jonge leeuwen hebben over hem gebruld, zij hebben
hun stem verheven; en zij hebben zijn land gezet in
verwoesting; zijn steden zijn verbrand, dat er niemand in
woont. **16** Ook hebben u de kinderen van Nof en
Tachpanhes den schedel afgeweid. **17** Doet gij dit niet
zelven, doordien gij den HEERE, uw God, verlaat, ten tijde
als Hij u op den weg leidt? **18** En nu, wat hebt gij te doen
met den weg van Egypte, om de wateren van Sihor te
drinken? En wat hebt gij te doen met den weg van Assur, om
de wateren der rivier te drinken? **19** Uw boosheid zal u
kastijden, en uw afkeringen zullen u straffen; weet dan en
ziet, dat het kwaad en bitter is, dat gij den HEERE, uw God,
verlaat, en Mijn vreze niet bij u is, spreekt de Heere, de
HEERE der heirscharen. **20** Als Ik van ouds uw juk
verbroken, en uw banden verscheurd had, zo zeidet gij: Ik
zal niet dienen; maar op allen hogen heuvel en onder allen
groenen boom loopt gij om, hoererende.

21 Ik had u toch geplant, een edelen wijnstok, een geheel
getrouw zaad; hoe zijt gij Mij dan veranderd in verbasterde
ranken van een vreemden wijnstok? **22** Want, al wiest gij u
met salpeter, en naamt u veel zeep, zo is toch uw
ongerechtigheid voor Mijn aangezicht getekend, spreekt de
Heere HEERE. **23** Hoe zegt gij: Ik ben niet verontreinigd, ik
heb de Baals niet nagewandeld? Zie uw weg in het dal, ken,
wat gij gedaan hebt, gij lichte, snelle kemelin, die haar
wegen verdraait! **24** Zij is een woudezelin, gewend in de
woestijn, naar den lust harer ziel schept zij den wind, wie

zou haar ontmoeting afkeren? Allen, die haar zoeken, zullen
niet moede worden, in haar maand zullen zij haar vinden.
25 Bedwing uw voet van ontschoeiing, en uw keel van dorst;
maar gij zegt: Het is buiten hoop; neen, want ik heb de
vreemden lief, en die zal ik nawandelen! **26** Gelijk een dief
beschaamd wordt, wanneer hij gevonden wordt, alzo zijn die
van het huis Israels beschaamd; zij, hun koningen, hun
vorsten, en hun priesters, en hun profeten; **27** Die tot een
hout zeggen: Gij zijt mijn vader; en tot een steen: Gij hebt
mij gegenereerd; want zij keren Mij den nek toe, en niet het
aangezicht; maar ten tijde huns kwaads zeggen zij: Sta op
en verlos ons. **28** Waar zijn dan uw goden, die gij u gemaakt
hebt? Laat ze opstaan, of zij u ten tijde uws kwaads zullen
verlossen; want naar het getal uwer steden zijn uw goden, o
Juda! **29** Waarom twist gij tegen Mij? Gij hebt allen tegen Mij
overtreden, spreekt de HEERE.

30 Tevergeefs heb Ik uw kinderen geslagen; zij hebben de
tucht niet aangenomen; ulieder zwaard heeft uw profeten
verteerd, als een verdervende leeuw. **31** O geslacht,
aanmerkt toch gijlieden des HEEREN woord! Ben Ik Israel
een woestijn geweest, of een land der uiterste donkerheid?
Waarom zegt dan Mijn volk: Wij zijn heren, wij zullen niet
meer tot U komen?

32 Vergeet ook een jonkvrouw haar versiersel, of een bruid
haar bindselen? Nochtans heeft Mijn volk Mij vergeten,
dagen zonder getal. **33** Wat maakt gij uw weg goed, daar gij
boelering zoekt? Waarom gij ook de booste hoeren uw
wegen geleerd hebt. **34** Ja, het bloed van de zielen der
onschuldige nooddruftigen is in uw zomen gevonden; Ik heb
dat niet met opgraven gevonden, maar aan alle die. **35** Nog
zegt gij: Zeker, ik ben onschuldig; Zijn toorn is immers van
mij afgekeerd. Ziet, Ik zal met u rechten, omdat gij zegt: Ik
heb niet gezondigd. **36** Wat reist gij veel uit, veranderende
uw weg? Gij zult ook van Egypte beschaamd worden, gelijk

als gij van Assur beschaamd zijt. **37** Gij zult ook van hier
uitgaan met uw handen op uw hoofd; want de HEERE heeft
al uw vertrouwen verworpen, zodat gij daarmede niet zult
gedijen.

Jeremiah 3

1 Men zegt: Zo een man zijn huisvrouw verlaat, en zij gaat
van hem, en wordt eens anderen mans, zal hij ook tot haar
nog wederkeren? Zou datzelve land niet grotelijks ontheiligd
worden? Gij nu hebt met veel boeleerders gehoereerd, keer
nochtans weder tot Mij, spreekt de HEERE. **2** Hef uw ogen op
naar de hoge plaatsen, en zie toe, waar zijt gij niet
beslapen? Gij hebt voor hen gezeten aan de wegen, als een
Arabier in de woestijn; alzo hebt gij het land ontheiligd met
uw hoererijen en met uw boosheid. **3** Daarom zijn de
regendruppelen ingehouden, en er is geen spade regen
geweest. Maar gij hebt een hoerenvoorhoofd, gij weigert
schaamrood te worden. **4** Zult gij niet van nu af tot Mij
roepen: Mijn Vader! Gij zijt de leidsman mijner jeugd! **5** Zal
Hij in eeuwigheid den toorn behouden? Zal Hij dien gestadig
bewaren? Zie, gij spreekt en doet die boosheden, en neemt
de overhand. **6** Voorts zeide de HEERE tot mij, in de dagen
van den koning Josia: Hebt gij gezien, wat de afgekeerde
Israel gedaan heeft? Zij ging henen op allen hogen berg, en
tot onder allen groenen boom, en hoereerde aldaar.

7 En Ik zeide, nadat zij zulks alles gedaan had: Bekeer u tot
Mij; maar zij bekeerde zich niet. Dit zag de trouweloze, haar
zuster Juda. **8** En Ik zag, als Ik ter oorzake van alles, waarin
de afgekeerde Israel overspel bedreven had, haar verlaten,
en haar haar scheidbrief gegeven had, dat de trouweloze,
haar zuster Juda, niet vreesde, maar ging henen, en
hoereerde zelve ook. **9** Ja, het geschiedde, vanwege het
gerucht harer hoererij, dat zij het land ontheiligde; want zij
bedreef overspel met steen en met hout. **10** En zelfs in dit
alles heeft zich haar trouweloze zuster Juda tot Mij niet
bekeerd met haar ganse hart, maar valselijk, spreekt de
HEERE. **11** Dies de HEERE tot mij zeide: De afgekeerde

Israel heeft haar ziel gerechtvaardigd, meer dan de
trouweloze Juda. **12** Ga henen, en roep deze woorden uit
tegen het noorden, en zeg: Bekeer u, gij afgekeerde Israel!
spreekt de HEERE, zo zal Ik Mijn toorn op ulieden niet doen
vallen; want Ik ben goedertieren, spreekt de HEERE. Ik zal
den toorn niet in eeuwigheid behouden.

13 Alleen ken uw ongerechtigheid, dat gij tegen den HEERE,
uw God, hebt overtreden, en uw wegen verstrooid hebt tot
de vreemden, onder allen groenen boom, maar gij zijt Mijner
stem niet gehoorzaam geweest, spreekt de HEERE. **14**
Bekeert u, gij afkerige kinderen! spreekt de HEERE, want Ik
heb u getrouwd, en Ik zal u aannemen, een uit een stad, en
twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion. **15** En Ik zal
ulieden herders geven naar Mijn hart; die zullen u weiden
met wetenschap en verstand. **16** En het zal geschieden,
wanneer gij vermenigvuldigd en vruchtbaar zult geworden
zijn in het land, in die dagen, spreekt de HEERE, zullen zij
niet meer zeggen: De ark des verbonds des HEEREN, ook zal
zij in het hart niet opkomen; en zij zullen aan haar niet
gedenken, en haar niet bezoeken, en zij zal niet weder
gemaakt worden. **17** Te dier tijd zullen zij Jeruzalem
noemen, des HEEREN troon; en al de heidenen zullen tot
haar vergaderd worden, om des HEEREN Naams wil, te
Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar het
goeddunken van hun boos hart. **18** In die dagen zal het huis
van Juda gaan tot het huis van Israel; en zij zullen te zamen
komen uit het land van het noorden, in het land, dat Ik uw
vaderen ten erve gegeven heb. **19** Ik zeide wel: Hoe zal Ik u
onder de kinderen zetten, en u geven het gewenste land, de
sierlijke erfenis van de heirscharen der heidenen? Maar Ik
zeide: Gij zult tot Mij roepen: Mijn Vader! en gij zult van
achter Mij niet afkeren. **20** Waarlijk, gelijk een vrouw
trouwelooslijk scheidt van haar vriend, alzo hebt gijlieden
trouwelooslijk tegen Mij gehandeld, gij huis Israels! spreekt
de HEERE.

21 Er is een stem gehoord op de hoge plaatsen, een geween
en smekingen der kinderen Israels, omdat zij hun weg
verkeerd, en den HEERE, hun God, vergeten hebben. **22**
Keert weder, gij afkerige kinderen! Ik zal uw afkeringen
genezen. Zie, hier zijn wij, wij komen tot U, want Gij zijt de
HEERE, onze God! **23** Waarlijk, tevergeefs verwacht men het
van de heuvelen en de menigte der bergen; waarlijk, in den
HEERE, onzen God, is Israels heil! **24** Want de schaamte
heeft den arbeid onzer vaderen opgegeten, van onze jeugd
aan; hun schapen en hun runderen, hun zonen en hun
dochteren. **25** Wij liggen in onze schaamte, en onze
schande overdekt ons, want wij hebben tegen den HEERE,
onzen God, gezondigd, wij en onze vaderen, van onze jeugd
aan tot op dezen dag; en wij zijn der stem des HEEREN,
onzes Gods, niet gehoorzaam geweest.

Jeremiah 4

1 Zo gij u bekeren zult, Israel! spreekt de HEERE, bekeer u
tot Mij; en zo gij uw verfoeiselen van Mijn aangezicht zult
wegdoen, zo zwerft niet om. **2** Maar zweer: Zo waarachtig
als de HEERE leeft! in waarheid, in recht en in
gerechtigheid; zo zullen zich de heidenen in Hem zegenen,
en zich in Hem beroemen. **3** Want zo zegt de HEERE tot de
mannen van Juda, en tot Jeruzalem: Braakt ulieden een
braakland, en zaait niet onder de doornen.

4 Besnijdt u den HEERE en doet weg de voorhuiden uwer
harten, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem!
opdat Mijner grimmigheid niet uitvare als een vuur, en
brande, dat niemand blussen kunne, vanwege de boosheid
uwer handelingen. **5** Verkondigt in Juda, en laat het horen te
Jeruzalem, en zegt het; ja, blaast de bazuin in het land;
roept met volle stem en zegt: Verzamelt ulieden, en laat ons
ingaan in de vaste steden!

6 Werpt de banier op naar Sion, vlucht met hopen, blijft niet
staan! want Ik breng een kwaad aan van het noorden, en
een grote breuk. **7** De leeuw is opgekomen uit zijn haag, en
de verderver der heidenen is opgetrokken, hij is uitgegaan
uit zijn plaats, om uw land te stellen in verwoesting; uw
steden zullen verstoord worden, dat er niemand in wone. **8**
Hierom, gordt zakken aan, bedrijft misbaar en huilt; want de
hittigheid van des HEEREN toorn is niet van ons afgekeerd.
9 En het zal te dier tijd geschieden, spreekt de HEERE, dat
het hart des konings en het hart der vorsten vergaan zal; en
de priesters zullen zich ontzetten, en de profeten zich
verwonderen. **10** Toen zeide ik: Ach, Heere HEERE! waarlijk,
Gij hebt dit volk en Jeruzalem grotelijks bedrogen,
zeggende: Gijlieden zult vrede hebben; daar het zwaard tot

aan de ziel raakt. **11** Te dier tijd zal tot dit volk en tot
Jeruzalem gezegd worden: Een dorre wind van de hoge
plaatsen in de woestijn, van den weg der dochter Mijns
volks; niet om te wannen, noch om te zuiveren. **12** Er zal Mij
een wind komen, die hun te sterk zal zijn. Nu zal Ik ook
oordelen tegen hen uitspreken. **13** Ziet, hij komt op als
wolken, en zijn wagenen zijn als een wervelwind, zijn
paarden zijn sneller dan arenden; wee ons, want wij zijn
verwoest! **14** Was uw hart van boosheid, o Jeruzalem! opdat
gij behouden wordt; hoe lang zult gij de gedachten uwer
ijdelheid in het binnenste van u laten vernachten? **15** Want
een stem verkondigt van Dan af, en doet ellende horen van
het gebergte van Efraim. **16** Vermeldt den volke, ziet, doet
het horen tegen Jeruzalem; daar komen hoeders uit verren
lande; en zij verheffen hun stem tegen de steden van Juda.
17 Als de wachters der velden zijn zij rondom tegen haar;
omdat zij tegen Mij wederspannig geweest is, spreekt de
HEERE. **18** Uw weg en uw handelingen hebben u deze
dingen gedaan; dit is uw boosheid, dat het zo bitter is, dat
het tot aan uw hart raakt. **19** O mijn ingewand, mijn
ingewand! ik heb barenswee, o wanden mijns harten! mijn
hart maakt getier in mij, ik kan niet zwijgen; want gij, mijn
ziel! hoort het geluid der bazuin en het krijgsgeschrei.

20 Breuk op breuk wordt er uitgeroepen; want het ganse
land is verstoord; haastelijk zijn mijn tenten verstoord, mijn
gordijnen in een ogenblik! **21** Hoe lang zal ik de banier zien,
het geluid der bazuin horen? **22** Zekerlijk, Mijn volk is
dwaas, Mij kennen zij niet; het zijn zotte kinderen, en zij zijn
niet verstandig; wijs zijn zij om kwaad te doen, maar goed te
doen weten zij niet. **23** Ik zag het land aan, en ziet, het was
woest en ledig; ook naar den hemel, en zijn licht was er niet.
24 Ik zag de bergen aan, en ziet, zij beefden; en al de
heuvelen schudden. **25** Ik zag, en ziet, er was geen mens;
en alle vogelen des hemels waren weggevlogen. **26** Ik zag,
en ziet, het vruchtbare land was een woestijn, en al zijn

steden waren afgebroken, vanwege den HEERE, vanwege de
hittigheid Zijns toorns. **27** Want zo zegt de HEERE: Dit
ganse land zal een woestijn zijn (doch Ik zal geen voleinding
maken); **28** Hierom zal de aarde treuren, en de hemel
daarboven zwart zijn; omdat Ik het heb gesproken, Ik heb
het voorgenomen en het zal Mij niet rouwen, en Ik zal Mij
daarvan niet afkeren. **29** Van het geroep der ruiteren en
boogschutters vluchten al de steden; zij gaan in de wolken,
en klimmen op de rotsen; al de steden zijn verlaten, zodat
niemand in dezelve woont. **30** Wat zult gij dan doen, gij
verwoeste? Al kleeddet gij u met scharlaken, al versierdet gij
u met gouden sieraad, al schuurdet gij uw ogen met
blanketsel, zo zoudt gij u toch tevergeefs oppronken; de
boelen versmaden u, zij zullen uw ziel zoeken. **31** Want ik
hoor een stem als van een vrouw, die in arbeid is, een
benauwdheid als van een, die in des eersten kinds nood is,
de stem van de dochter Sions; zij hijgt, zij breidt haar
handen uit, zeggende: O, wee mij nu, want mijn ziel is
moede vanwege de doodslagers!

Jeremiah 5

1 Gaat om door de wijken van Jeruzalem, en ziet nu toe, en
verneemt, en zoekt op haar straten, of gij iemand vindt, of er
een is, die recht doet, die waarheid zoekt, zo zal Ik haar
genadig zijn. **2** En of zij al zeggen: Zo waarachtig als de
HEERE leeft! zo zweren zij toch valselijk. **3** O HEERE! zien
Uw ogen niet naar waarheid? Gij hebt hen geslagen, maar zij
hebben geen pijn gevoeld; Gij hebt hen verteerd, maar zij
hebben geweigerd de tucht aan te nemen; zij hebben hun
aangezichten harder gemaakt dan een steenrots, zij hebben
geweigerd zich te bekeren. **4** Doch ik zeide: Zekerlijk, deze
zijn arm; zij handelen zottelijk, omdat zij den weg des
HEEREN, het recht hun Gods niet weten. **5** Ik zal gaan tot de
groten, en met hen spreken, want die weten den weg des
HEEREN, het recht huns Gods; maar zij hadden te zamen het
juk verbroken, en de banden verscheurd. **6** Daarom heeft
hen een leeuw uit het woud verslagen, een wolf der
wildernissen zal hen verwoesten; een luipaard waakt tegen
hun steden; al wie uit dezelve uitgaat, zal verscheurd
worden; want hun overtredingen zijn vermenigvuldigd, hun
afkeringen zijn machtig veel geworden. **7** Hoe zou Ik over
zulks u vergeven? Uw kinderen verlaten Mij, en zweren bij
hen, die geen God zijn; als Ik hen verzadigd heb, zo
bedrijven zij overspel, en verzamelen bij hopen in het
hoerenhuis.

8 Als welgevoederde hengsten zijn zij vroeg op; zij hunkeren
een iegelijk naar zijns naasten huisvrouw. **9** Zou Ik over die
dingen geen bezoeking doen? spreekt de HEERE. Of zou
Mijn ziel zich niet wreken aan zulk een volk, als dit is? **10**
Beklimt haar muren, en verderft ze (doch maakt geen
voleinding); doet haar spitsen weg, want zij zijn des HEEREN
niet.

11 Want het huis van Israel en het huis van Juda hebben
gans trouwelooslijk tegen Mij gehandeld, spreekt de HEERE.
12 Zij verloochenen den HEERE, en zeggen: Hij is het niet,
en ons zal geen kwaad overkomen, wij zullen noch zwaard
noch honger zien. **13** Ja, die profeten zullen tot wind
worden, want het woord is niet bij hen; hun zelven zal zo
geschieden. **14** Daarom zegt de HEERE, de God der
heirscharen, alzo, omdat gijlieden dit woord spreekt: Ziet, Ik
zal Mijn woorden in uw mond tot vuur maken, en dit volk tot
hout, en het zal hen verteren. **15** Ziet, Ik zal over ulieden
een volk van verre brengen, o huis Israels! spreekt de
HEERE; het is een sterk volk, het is een zeer oud volk, een
volk, welks spraak gij niet zult kennen, en niet horen, wat
het spreken zal. **16** Zijn pijlkoker is als een open graf; zij zijn
altemaal helden. **17** En het zal uw oogst en uw brood
opeten, dat uw zonen en uw dochteren zouden eten; het zal
uw schapen en uw runderen opeten; het zal uw wijnstok en
uw vijgeboom opeten; uw vaste steden, op dewelke gij
vertrouwt, zal het arm maken, door het zwaard. **18** Nochtans
zal Ik ook in die dagen, spreekt de HEERE, geen voleinding
met ulieden maken. **19** En het zal geschieden, wanneer gij
zult zeggen: Waarom heeft ons de HEERE, onze God, al deze
dingen gedaan? dat gij tot hen zeggen zult: Gelijk als
gijlieden Mij hebt verlaten, en vreemde goden in uw land
gediend, alzo zult gij de uitlandse dienen, in een land, dat
het uwe niet is.

20 Verkondigt dit in het huis van Jakob, en laat het horen in
Juda, zeggende:

21 Hoort nu dit, gij dwaas en harteloos volk! die ogen
hebben, maar zien niet, die oren hebben, maar horen niet.
22 Zult gijlieden Mij niet vrezen? spreekt de HEERE; zult gij
voor Mijn aangezicht niet beven? Die der zee het zand tot
een paal gesteld heb, met een eeuwige inzetting, dat zij
daarover niet zal gaan; ofschoon haar golven zich bewegen,

zo zullen zij toch niet vermogen, ofschoon zij bruisen, zo
zullen zij toch daarover niet gaan. **23** Maar dit volk heeft
een afvallig en wederspannig hart; zij zijn afgevallen en
heengegaan; **24** En zij zeggen niet in hun hart: Laat ons nu
den HEERE, onzen God, vrezen, Die den regen geeft, zo
vroegen regen als spaden regen, op Zijn tijd; Die ons de
weken, de gezette tijden van den oogst, bewaart. **25** Uw
ongerechtigheden wenden die dingen af, en uw zonden
weren dat goede van ulieden.

26 Want onder Mijn volk worden goddelozen gevonden; een
ieder van hen loert, gelijk zich de vogelvangers schikken; zij
zetten een verderfelijken strik, zij vangen de mensen. **27**
Gelijk een kouw vol is van gevogelte, alzo zijn hun huizen
vol van bedrog; daarom zijn zij groot en rijk geworden. **28**
Zij zijn vet, zij zijn glad, zelfs de daden der bozen gaan zij te
boven; de rechtzaak richten zij niet, zelfs de rechtzaak des
wezen, nochtans zijn zij voorspoedig; ook oordelen zij het
recht der nooddruftigen niet. **29** Zou Ik over die dingen
geen bezoeking doen? spreekt de HEERE; zou Mijn ziel zich
niet wreken aan zulk een volk als dit is? **30** Een schrikkelijke
en afschuwelijke zaak geschiedt er in het land.

31 De profeten profeteren valselijk, en de priesters heersen
door hun handen; en Mijn volk heeft het gaarne alzo; maar
wat zult gij ten einde van dien maken?

Jeremiah 6

1 Vlucht met hopen, gij kinderen van Benjamin! uit het
midden van Jeruzalem, en blaast de bazuin te Thekoa, en
heft een vuurteken op te Beth-cherem; want er kijkt een
kwaad uit van het noorden, en een grote breuk. **2** Ik heb wel
de dochter Sions bij een schone en wellustige vrouw
vergeleken; **3** Maar er zullen herders tot haar komen met
hun kudden; zij zullen tenten rondom tegen haar opslaan;
zij zullen een iegelijk zijn ruimte afweiden. **4** Heiligt den
krijg tegen haar, maakt u op, en laat ons optrekken op den
middag; o, wee ons! want de dag heeft zich gewend, want
de avondschaduwen neigen zich. **5** Maakt u op, en laat ons
optrekken in den nacht, en haar paleizen verderven! **6** Want
zo zegt de HEERE der heirscharen: Houwt bomen af, en
werpt een wal op tegen Jeruzalem; zij is de stad, die bezocht
zal worden; in het midden van haar is enkel verdrukking.

7 Gelijk een bornput zijn water opgeeft, alzo geeft zij haar
boosheid op; geweld en verstoring wordt in haar gehoord,
weedom en plaging is steeds voor Mijn aangezicht. **8** Laat u
tuchtigen, Jeruzalem! opdat Mijn ziel niet van u afgetrokken
worde, opdat Ik u niet stelle tot een woestheid, tot een
onbewoond land. **9** Zo zegt de HEERE der heirscharen: Zij
zullen Israels overblijfsel vlijtiglijk nalezen, gelijk een
wijnstok; breng uw hand weder, gelijk een wijnlezer, aan de
korven.

10 Tot wie zal ik spreken en betuigen, dat zij het horen?
Ziet, hun oor is onbesneden, dat zij niet kunnen
toeluisteren; ziet, het woord des HEEREN is hun tot een
smaad, zij hebben geen lust daartoe. **11** Daarom ben ik vol
van des HEEREN grimmigheid, ik ben moede geworden van
inhouden; ik zal ze uitstorten over de kinderkens op de

straat, en over de vergadering der jongelingen te zamen;
want zelfs de man met de vrouw zullen gevangen worden,
de oude met dien, die vol is van dagen. **12** En hun huizen
zullen omgewend worden tot anderen, met te zamen de
akkers en vrouwen; want Ik zal Mijn hand uitstrekken tegen
de inwoners dezes lands, spreekt de HEERE. **13** Want van
hun kleinste aan tot hun grootste toe pleegt een ieder van
hen gierigheid, en van den profeet aan tot den priester toe
bedrijft een ieder van hen valsheid. **14** En zij genezen de
breuk van de dochter Mijns volks op het lichtste, zeggende:
Vrede, vrede! doch daar is geen vrede. **15** Zijn zij
beschaamd, omdat zij gruwel bedreven hebben? Ja, zij
schamen zich in het minste niet, weten ook niet van
schaamrood te maken; daarom zullen zij vallen onder de
vallenden, ten tijde als Ik hen bezoeken zal, zullen zij
struikelen, zegt de HEERE. **16** Zo zegt de HEERE: Staat op
de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar
toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust
vinden voor uw ziel; maar zij zeggen: Wij zullen daarin niet
wandelen. **17** Ik heb ook wachters over ulieden gesteld,
zeggende: Luistert naar het geluid der bazuin; maar zij
zeggen: Wij zullen niet luisteren. **18** Daarom hoort, gij
heidenen! en verneem, o gij vergadering! wat onder hen is.

19 Hoor toe, gij aarde! Zie, Ik zal een kwaad brengen over
dit volk, de vrucht hunner gedachten; want zij merken niet
op Mijn woorden, en Mijn wet verwerpen zij. **20** Waartoe zal
dan de wierook voor Mij uit Scheba komen, en de beste
kalmus uit verren lande? Uw brandofferen zijn Mij niet
behagelijk, en uw slachtofferen zijn Mij niet zoet. **21** Daarom
zegt de HEERE alzo: Ziet, Ik zal dit volk allerlei aanstoot
stellen; en daaraan zullen zich stoten te zamen vaders en
kinderen, de nabuur en zijn metgezel, en zullen omkomen.
22 Zo zegt de HEERE: Ziet, er komt een volk uit het land
van het noorden, en een grote natie zal opgewekt worden
uit de zijden der aarde. **23** Boog en spies zullen zij voeren,

het is een wreed volk, en zij zullen niet barmhartig zijn; hun
stem zal bruisen als de zee, en op paarden zullen zij rijden;
het is toegerust, als een man ten oorlog tegen u, o dochter
van Sion! **24** Wij hebben zijn gerucht gehoord, onze handen
zijn slap geworden; benauwdheid heeft ons aangegrepen,
weedom als van een barende vrouw. **25** Gaat niet uit in het
veld, noch wandelt op den weg; want des vijands zwaard is
er, schrik van rondom! **26** O dochter Mijns volks! gord een
zak aan, en wentel u in de as, maak u rouw eens enigen
zoons, een zeer bitter misbaar; want de verstoorder zal ons
snellijk overkomen.

27 Ik heb u onder Mijn volk gesteld, tot een wachttoren, tot
een vesting; opdat gij hun weg zoudt weten en proeven. **28**
Zij zijn allen de afvalligsten der afvalligen, wandelende in
achterklap; zij zijn koper en ijzer; zij zijn altemaal
verdervers. **29** De blaasbalg is verbrand, het lood is van het
vuur verteerd; te vergeefs heeft de smelter zo vlijtiglijk
gesmolten, dewijl de bozen niet afgetrokken zijn. **30** Men
noemt ze een verworpen zilver; want de HEERE heeft hen
verworpen.

Jeremiah 7

1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is, van den HEERE,
zeggende: **2** Sta in de poort van des HEEREN huis, en roep
aldaar dit woord uit, en zeg: Hoort des HEEREN woord, o
gans Juda! gij, die door deze poorten ingaat, om den HEERE
aan te bidden. **3** Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Maakt uw wegen en uw handelingen goed, zo zal Ik
ulieden doen wonen in deze plaats. **4** Vertrouwt niet op
valse woorden, zeggende: Des HEEREN tempel, des HEEREN
tempel, des HEEREN tempel, zijn deze! **5** Maar indien gij uw
wegen en uw handelingen waarlijk zult goed maken; indien
gij waarlijk zult recht doen tussen den man en tussen zijn
naaste; **6** De vreemdeling, wees en weduwe niet zult
verdrukken, en geen onschuldig bloed in deze plaats
vergieten; en andere goden niet zult nawandelen, ulieden
ten kwade; **7** Zo zal Ik u in deze plaats, in het land, dat Ik
uw vaderen gegeven heb, doen wonen van eeuw tot eeuw. **8**
Ziet, gij vertrouwt u op valse woorden, die geen nut doen.

9 Zult gij stelen, doodslaan en overspel bedrijven, en
valselijk zweren, en Baal roken, en andere goden
nawandelen, die gij niet kent? **10** En dan komen en staan
voor Mijn aangezicht in dit huis, dat naar Mijn Naam
genoemd is, en zeggen: Wij zijn verlost, om al deze
gruwelen te doen? **11** Is dan dit huis, dat naar Mijn Naam
genoemd is, in uw ogen een spelonk der moordenaren? Ziet,
Ik heb het ook gezien, spreekt de HEERE. **12** Want gaat nu
henen naar Mijn plaats, die te Silo was, alwaar Ik Mijn Naam
in het eerst had doen wonen; en ziet, wat Ik daaraan gedaan
heb vanwege de boosheid van Mijn volk Israel. **13** En nu,
omdat gijlieden al deze werken doet, spreekt de HEERE, en
Ik tot u gesproken heb, vroeg op zijnde en sprekende, maar
gij niet gehoord hebt, en Ik u geroepen, maar gij niet

geantwoord hebt; **14** Zo zal Ik aan dit huis, dat naar Mijn
Naam genoemd is, waarop gij vertrouwt, en aan deze plaats,
die Ik u en uw vaderen gegeven heb, doen, gelijk als Ik aan
Silo gedaan heb. **15** En Ik zal ulieden van Mijn aangezicht
wegwerpen, gelijk als Ik al uw broederen, het ganse zaad
van Efraim, weggeworpen heb. **16** Gij dan, bid niet voor dit
volk, en hef geen geschrei noch gebed voor hen op, en loop
Mij niet aan; want Ik zal u niet horen.

17 Ziet gij niet, wat zij doen in de steden van Juda, en op de
straten van Jeruzalem?

18 De kinderen lezen hout op, en de vaders steken het vuur
aan, en de vrouwen kneden het deeg, om gebeelde koeken
te maken voor de Melecheth des hemels, en anderen goden
drankofferen te offeren, om Mij verdriet aan te doen. **19**
Doen zij Mij verdriet aan? spreekt de HEERE. Doen zij het
zichzelven niet aan, tot beschaming huns aangezichts? **20**
Daarom zegt de Heere HEERE alzo: Ziet, Mijn toorn en Mijn
grimmigheid zal uitgestort worden over deze plaats, over de
mensen en over de beesten, en over het geboomte des
velds, en over de vrucht des aardrijks; en zal branden, en
niet uitgeblust worden. **21** Zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels: Doet uw brandofferen tot uw
slachtofferen, en eet vlees.

22 Want Ik heb met uw vaderen, ten dage als Ik hen uit
Egypteland uitvoerde, niet gesproken, noch hun geboden
van zaken des brandoffers of slachtoffers. **23** Maar deze
zaak heb Ik hun geboden, zeggende: Hoort naar Mijn stem,
zo zal Ik u tot een God zijn, en gij zult Mij tot een volk zijn;
en wandelt in al den weg, dien Ik u gebieden zal, opdat het
u welga. **24** Doch zij hebben niet gehoord, noch hun oor
geneigd, maar gewandeld in de raadslagen, in het
goeddunken van hun boos hart; en zij zijn achterwaarts
gekeerd, en niet voorwaarts. **25** Van dien dag af, dat uw

vaders uit Egypteland zijn uitgegaan, tot op dezen dag, zo
heb Ik tot u gezonden al Mijn knechten, de profeten,
dagelijks vroeg op zijnde en zendende. **26** Doch zij hebben
naar Mij niet gehoord, noch hun oor geneigd; maar zij
hebben hun nek verhard, zij hebben het erger gemaakt dan
hun vaders. **27** Ook zult gij al deze woorden tot hen
spreken, maar zij zullen naar u niet horen; gij zult wel tot
hen roepen, maar zij zullen u niet antwoorden. **28** Daarom
zeg tot hen: Dit is het volk, dat naar de stem des HEEREN,
zijns Gods, niet hoort, en de tucht niet aanneemt; de
waarheid is ondergegaan, en uitgeroeid van hun mond. **29**
Scheer uw hoofdhaar af, o Jeruzalem! en werp het weg, en
verhef een weeklacht op de hoge plaatsen; want de HEERE
heeft het geslacht Zijner verbolgenheid verworpen en
verlaten.

30 Want de kinderen van Juda hebben gedaan, dat kwaad is
in Mijn ogen, spreekt de HEERE; zij hebben hun verfoeiselen
gesteld in het huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, om dat
te verontreinigen. **31** En zij hebben gebouwd de hoogten
van Tofeth, dat in het dal des zoons van Hinnom is, om hun
zonen en hun dochteren met vuur te verbranden; hetwelk Ik
niet heb geboden, noch in Mijn hart is opgekomen. **32**
Daarom ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat het
niet meer zal geheten worden Tofeth, noch dal des zoons
van Hinnom, maar moorddal; en zij zullen ze in Tofeth
begraven, omdat er geen plaats zal zijn.

33 En de dode lichamen dezes volks zullen het gevogelte
des hemels, en het gedierte der aarde tot spijze zijn, en
niemand zal ze afschrikken. **34** En Ik zal uit de steden van
Juda en uit de straten van Jeruzalem doen ophouden de
stem der vrolijkheid en de stem der vreugde, de stem des
bruidegoms en de stem der bruid; want het land zal tot een
verwoesting worden.

Jeremiah 8

1 Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zullen zij de beenderen
der koningen van Juda, en de beenderen hunner vorsten, en
de beenderen der priesteren, en de beenderen der profeten,
en de beenderen der inwoners van Jeruzalem, uit hun
graven uithalen. **2** En zij zullen ze uitspreiden voor de zon,
en voor de maan, en voor het ganse heir des hemels, die zij
liefgehad, en die zij gediend, en die zij nagewandeld, en die
zij gezocht hebben, en voor dewelke zij zich nedergebogen
hebben; zij zullen niet verzameld noch begraven worden;
tot mest op den aardbodem zullen zij zijn. **3** En de dood zal
voor het leven verkoren worden, bij het ganse overblijfsel
der overgeblevenen uit dit boze geslacht, in al de plaatsen
der overgeblevenen, waar Ik hen henengedreven zal
hebben, spreekt de HEERE der heirscharen. **4** Zeg wijders
tot hen: Zo zegt de HEERE: Zal men vallen, en niet weder
opstaan? Zal men afkeren, en niet wederkeren?

5 Waarom keert dan dit volk te Jeruzalem af met een
altoosdurende afkering? Zij houden vast aan bedrog, zij
weigeren weder te keren. **6** Ik heb geluisterd en toegehoord,
zij spreken dat niet recht is, er is niemand, die berouw heeft
over zijn boosheid, zeggende: Wat heb ik gedaan? Een ieder
keert zich om in zijn loop, gelijk een onbesuisd paard in den
strijd. **7** Zelfs een ooievaar aan den hemel weet zijn gezette
tijden, en een tortelduif, en kraan, en zwaluw, nemen den
tijd hunner aankomst waar; maar Mijn volk weet het recht
des HEEREN niet. **8** Hoe zegt gij dan: Wij zijn wijs en de wet
des HEEREN is bij ons! Ziet, waarlijk tevergeefs werkt de
valse pen der schriftgeleerden. **9** De wijzen zijn beschaamd,
verschrikt en gevangen; ziet, zij hebben des HEEREN woord
verworpen, wat wijsheid zouden zij dan hebben? **10** Daarom
zal Ik hun vrouwen aan anderen geven, hun akkers aan

andere bezitters; want van den kleinste aan tot den grootste
toe pleegt een ieder van hen gierigheid; van den profeet
aan tot den priester toe bedrijft een ieder van hen valsheid.
11 En zij genezen de breuk van de dochter Mijns volks op
het lichtste, zeggende: Vrede, vrede! doch daar is geen
vrede. **12** Zijn zij beschaamd, omdat zij gruwel bedreven
hebben? Ja, zij schamen zich in het minste niet, en weten
niet schaamrood te worden; daarom zullen zij vallen onder
de vallenden; ten tijde hunner bezoeking zullen zij
struikelen, zegt de HEERE. **13** Ik zal hen voorzeker
wegrapen, spreekt de HEERE; er zijn geen druiven aan den
wijnstok, en geen vijgen aan den vijgeboom, ja, het blad is
afgevallen; en de geboden, die Ik hun gegeven heb, die
overtreden zij.

14 Waarom blijven wij zitten? Verzamelt u, en laat ons
ingaan in de vaste steden, en aldaar stilzwijgen; immers
heeft ons de HEERE, onze God, doen stilzwijgen, en ons met
gallewater gedrenkt, omdat wij tegen den HEERE gezondigd
hebben. **15** Men wacht naar vrede, maar er is niets goeds,
naar tijd van genezing, maar ziet, er is verschrikking. **16**
Van Dan af wordt het gesnuif zijner paarden gehoord; het
ganse land beeft van het geluid der briesingen zijner
sterken; en zij komen daarhenen, dat zij het land opeten en
diens volheid, de stad en die daarin wonen. **17** Want ziet, Ik
zend slangen, basilisken onder ulieden, tegen dewelke geen
bezwering is; die zullen u bijten, spreekt de HEERE. **18** Mijn
verkwikking is in droefenis; mijn hart is flauw in mij.

19 Ziet, de stem van het geschrei der dochteren mijns volks
is uit zeer verren lande: Is dan de HEERE niet te Sion, is haar
koning niet bij haar? Waarom hebben zij Mij vertoornd met
hun gesneden beelden, met ijdelheden der vreemden? **20**
De oogst is voorbijgaande, de zomer is ten einde; nog zijn
wij niet verlost. **21** Ik ben gebroken vanwege de breuk der
dochter mijns volks; ik ga in het zwart, ontzetting heeft mij

aangegrepen. **22** Is er geen balsem in Gilead? Is er geen heelmeester aldaar? Want waarom is de gezondheid der dochter mijns volks niet gerezen?

Jeremiah 9

1 Och, dat mijn hoofd water ware, en mijn oog een
springader van tranen! zo zou ik dag en nacht bewenen de
verslagenen van de dochter mijns volks. **2** Och, dat ik in de
woestijn een herberg der wandelaars had, zo zou ik mijn
volk verlaten, en van hen trekken; want zij zijn allen
overspelers, een trouweloze hoop. **3** En zij spannen hun
tong als hun boog tot leugen; zij worden geweldig in het
land, doch niet tot waarheid; want zij gaan voort van
boosheid tot boosheid, maar Mij kennen zij niet, spreekt de
HEERE. **4** Wacht u, een iegelijk van zijn vriend, en vertrouwt
niet op enigen broeder; want elk broeder doet niet dan
bedriegen, en elk vriend wandelt in achterklap. **5** En zij
handelen bedriegelijk, een ieder met zijn vriend, en spreken
de waarheid niet; zij leren hun tong leugen spreken, zij
maken zich moede met verkeerdelijk te handelen. **6** Uw
woning is in het midden van bedrog; door bedrog weigeren
zij Mij te kennen, spreekt de HEERE. **7** Daarom zegt de
HEERE der heirscharen alzo: Ziet, Ik zal hen smelten en zal
hen beproeven; want hoe zou Ik anders doen ten aanzien
der dochter Mijns volks? **8** Hun tong is een moordpijl, zij
spreekt bedrog; een ieder spreekt met zijn naaste van vrede
met zijn mond, maar in zijn binnenste legt hij lagen. **9** Zou
Ik hen om deze dingen niet bezoeken? spreekt de HEERE;
zou Mijn ziel zich niet wreken aan zulk een volk, als dit is?

10 Ik zal een geween en een weeklage opheffen over de
bergen, en een klaaglied over de herdershutten der
woestijn; want zij zijn afgebrand, dat er niemand doorgaat,
en men hoort er geen stem van vee; van de vogelen des
hemels aan tot de beesten toe zijn zij weggezworven,
doorgegaan! **11** En Ik zal Jeruzalem stellen tot steen hopen,
tot een woning der draken; en de steden van Juda zal Ik

stellen tot een verwoesting, zonder inwoner. **12** Wie is de
wijze man, die dit versta? En tot wien heeft de mond des
HEEREN gesproken, dat hij het verkondige, waarom het land
vergaan en afgebrand zij als een woestijn, dat er niemand
doorgaat?

13 En de HEERE zeide: Omdat zij Mijn wet, die Ik voor hun
aangezicht gegeven had, verlaten hebben, en naar Mijn
stem niet gehoord, noch daarnaar gewandeld hebben; **14**
Maar hebben gewandeld naar het goeddunken huns harten,
en naar de Baals, hetwelk hun vaders hun geleerd hadden.
15 Daarom zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels,
alzo: Ziet, Ik zal dit volk spijzen met alsem, en Ik zal hen
drenken met gallewater; **16** En Ik zal hen verstrooien onder
de heidenen, die zij niet gekend hebben, zij noch hun
vaders; en Ik zal het zwaard achter hen zenden, totdat Ik
hen verteerd zal hebben. **17** Zo zegt de HEERE der
heirscharen: Merkt daarop, en roept klaagvrouwen, dat zij
komen; en zendt henen naar de wijze vrouwen, dat zij
komen.

18 En haasten, en een weeklage over ons opheffen, dat
onze ogen van tranen nederdalen, en onze oogleden van
water vlieten. **19** Want er is een stem van weeklage gehoord
uit Sion: Hoe zijn wij verstoord! wij zijn zeer beschaamd,
omdat wij het land hebben verlaten, omdat zij onze
woningen hebben omgeworpen. **20** Hoort dan des HEEREN
woord, gij vrouwen! en uw oor ontvange het woord Zijns
monds, en leert uw dochters weeklagen, en elke een haar
metgezellin klaagliederen. **21** Want de dood is geklommen
in onze vensteren, hij is in onze paleizen gekomen, om de
kinderkens uit te roeien van de wijken, de jongelingen van
de straten. **22** Spreek: Zo spreekt de HEERE: Ja, een dood
lichaam des mensen zal liggen, als mest op het open veld,
en als een garve achter den maaier, die niemand opzamelt.
23 Zo zegt de HEERE: Een wijze beroeme zich niet in zijn

wijsheid, en de sterke beroeme zich niet in zijn sterkheid;
een rijke beroeme zich niet in zijn rijkdom;

24 Maar die zich beroemt, beroeme zich hierin, dat hij
verstaat, en Mij kent, dat Ik de HEERE ben, doende
weldadigheid, recht en gerechtigheid op de aarde, want in
die dingen heb Ik lust, spreekt de HEERE. **25** Ziet, de dagen
komen, spreekt de HEERE, dat Ik bezoeking zal doen over
alle besnedenen, met degenen, die de voorhuid hebben;

26 Over Egypte, en over Juda, en over Edom, en over de
kinderen Ammons, en over Moab, en over allen, die aan de
hoeken afgekort zijn, die in de woestijn wonen; want al de
heidenen hebben de voorhuid, maar het ganse huis Israels
heeft de voorhuid des harten.

Jeremiah 10

1 Hoort het woord, dat de HEERE tot ulieden spreekt, o huis
Israels! **2** Zo zegt de HEERE: Leert den weg der heidenen
niet, en ontzet u niet voor de tekenen des hemels, dewijl
zich de heidenen voor dezelve ontzetten. **3** Want de
inzettingen der volken zijn ijdelheid; want het is hout, dat
men uit het woud gehouwen heeft, een werk van des
werkmeesters handen met de bijl. **4** Men pronkt het op met
zilver en met goud; zij hechten ze met nagelen en met
hameren, opdat het niet waggele. **5** Zij zijn gelijk een
palmboom van dicht werk, maar kunnen niet spreken; zij
moeten gedragen worden, want zij kunnen niet gaan; vreest
niet voor hen, want zij kunnen geen kwaad doen, ook is er
geen goeddoen bij hen. **6** Omdat niemand U gelijk is, o
HEERE! zo zijt Gij groot, en groot is Uw Naam in
mogendheid. **7** Wie zou U niet vrezen, Gij Koning der
heidenen? Want het komt U toe; omdat toch onder alle
wijzen der heidenen, en in hun ganse koninkrijk, niemand U
gelijk is. **8** In een ding zijn zij toch onvernuftig en zot: een
hout is een onderwijs der ijdelheden. **9** Uitgerekt zilver
wordt van Tarsis gebracht, en goud van Ufaz, tot een werk
des werkmeesters en van de handen des goudsmids;
hemelsblauw en purper is hun kleding, een werk der wijzen
zijn zij al te zamen. **10** Maar de HEERE God is de Waarheid,
Hij is de levende God, en een eeuwig Koning; van Zijn
verbolgenheid beeft de aarde, en de heidenen kunnen Zijn
gramschap niet verdragen. **11** (Aldus zult gijlieden tot hen
zeggen: De goden, die den hemel en de aarde niet gemaakt
hebben, zullen vergaan van de aarde, en van onder dezen
hemel.) **12** Die de aarde gemaakt heeft door Zijn kracht, Die
de wereld bereid heeft door Zijn wijsheid, en den hemel
uitgebreid door Zijn verstand. **13** Als Hij Zijn stem geeft, zo
is er een gedruis van wateren in den hemel, en Hij doet de

dampen opklimmen van het einde der aarde; Hij maakt de
bliksemen met den regen, en doet den wind voortkomen uit
Zijn schatkameren. **14** Een ieder mens is onvernuftig
geworden, zodat hij geen wetenschap heeft, een ieder
goudsmid is beschaamd van het gesneden beeld; want zijn
gegoten beeld is leugen; en er is geen geest in hen. **15**
Ijdelheid zijn zij, een werk van verleidingen; ten tijde
hunner bezoeking zullen zij vergaan. **16** Jakobs deel is niet
gelijk die, want Hij is de Formeerder van alles, en Israel is de
roede Zijner erfenis; HEERE der heirscharen is Zijn Naam. **17**
Raap uw kramerij weg uit het land, gij inwoneres der
vesting!

18 Want zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal de inwoners des
lands op ditmaal wegslingeren, en zal ze benauwen, opdat
zij het vinden. **19** O, wee mij over mijn breuk! mijn plage is
smartelijk; en ik had gezegd: Dit is immers een krankheid,
die ik wel dragen zal!

20 Mijn tent is verstoord, en al mijn zelen zijn verscheurd;
mijn kinderen zijn van mij uitgegaan, en zij zijn er niet; er is
niemand meer, die mijn tent uitspant, en mijn gordijnen
opricht. **21** Want de herders zijn onvernuftig geworden, en
hebben den HEERE niet gezocht; daarom hebben zij niet
verstandiglijk gehandeld, en hun ganse weide is verstrooid.
22 Ziet, er komt een stem des geruchts, en een groot beven
uit het land van het noorden; dat men de steden van Juda
zal stellen tot een verwoesting, een woning der draken. **23**
Ik weet, o HEERE! dat bij den mens zijn weg niet is; het is
niet bij een man, die wandelt, dat hij zijn gang richte.

24 Kastijd mij, HEERE! doch met mate; niet in Uw toorn,
opdat Gij mij niet te niet maakt. **25** Stort Uw grimmigheid
uit over de heidenen, die U niet kennen, en over de
geslachten, die Uw Naam niet aanroepen; want zij hebben

Jakob opgegeten, ja, zij hebben hem opgegeten, en hem verteerd, en zijn woning verwoest.

Jeremiah 11

1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is, van den HEERE,
zeggende: **2** Hoort gijlieden de woorden dezes verbonds, en
spreekt tot de mannen van Juda, en tot de inwoners van
Jeruzalem; **3** Zeg dan tot hen: Zo zegt de HEERE, de God
Israels: Vervloekt zij de man, die niet hoort de woorden
dezes verbonds. **4** Dat Ik uw vaderen geboden heb, ten dage
als Ik hen uit Egypteland, uit den ijzeroven, uitvoerde,
zeggende: Zijt Mijner stem gehoorzaam, en doet dezelve,
naar alles wat Ik ulieden gebiede; zo zult gij Mij tot een volk
zijn, en Ik zal u tot een God zijn; **5** Opdat Ik den eed
bevestige, dien Ik uw vaderen gezworen heb, hun te geven
een land, vloeiende van melk en honig, als het is te dezen
dage. Toen antwoordde ik en zeide: Amen, o HEERE! **6** En de
HEERE zeide tot mij: Roep al deze woorden uit in de steden
van Juda, en in de straten van Jeruzalem, zeggende: Hoort
de woorden dezes verbonds, en doet dezelve. **7** Want Ik heb
uw vaderen ernstiglijk betuigd, ten dage als Ik hen uit
Egypteland opvoerde, tot op dezen dag, vroeg op zijnde en
betuigende, zeggende: Hoort naar Mijn stem! **8** Maar zij
hebben niet gehoord, noch hun oor geneigd, maar hebben
gewandeld, een iegelijk naar het goeddunken van hunlieder
boos hart; daarom heb Ik over hen gebracht al de woorden
dezes verbonds, dat Ik geboden heb te doen, maar zij niet
gedaan hebben. **9** Voorts zeide de HEERE tot mij: Er is een
verbintenis bevonden onder de mannen van Juda, en onder
de inwoners van Jeruzalem. **10** Zij zijn wedergekeerd tot de
ongerechtigheden hunner voorvaderen, die Mijn woorden
geweigerd hebben te horen; en zij hebben andere goden
nagewandeld, om die te dienen; het huis Israels en het huis
van Juda hebben Mijn verbond gebroken, dat Ik met hun
vaderen gemaakt heb. **11** Daarom zegt de HEERE alzo: Ziet,
Ik zal een kwaad over hen brengen, uit hetwelk zij niet

zullen kunnen uitkomen; als zij dan tot Mij zullen roepen, zal Ik naar hen niet horen.

12 Dan zullen de steden van Juda en de inwoners van
Jeruzalem henengaan, en roepen tot de goden, dien zij
gerookt hebben; maar zij zullen hen gans niet kunnen
verlossen ten tijde huns kwaads. **13** Want naar het getal
uwer steden zijn uw goden geweest, o Juda! en naar het
getal der straten van Jeruzalem hebt gijlieden altaren
gesteld voor die schaamte, altaren om den Baal te roken. **14**
Gij dan, bid niet voor dit volk, en hef geen geschrei noch
gebed voor hen op; want Ik zal niet horen, ten tijde als zij
over hun kwaad tot Mij zullen roepen. **15** Wat heeft Mijn
beminde in Mijn huis te doen, dewijl zij die schandelijke
daad met velen doet, en het heilige vlees van u geweken is?
Wanneer gij kwaad doet, dan springt gij op van vreugde. **16**
De HEERE had uw naam genoemd een groenen olijfboom,
schoon van liefelijke vruchten; maar nu heeft Hij met een
geluid van een groot geroep een vuur om denzelven
aangestoken, en zijn takken zullen verbroken worden. **17**
Want de HEERE der heirscharen, Die u heeft geplant, heeft
een kwaad over u uitgesproken; om der boosheid wil van het
huis Israels en van het huis van Juda, die zij onder zich
bedrijven, om Mij te vertoornen, rokende den Baal. **18** De
HEERE nu heeft het mij te kennen gegeven, dat ik het wete;
toen hebt Gij mij hun handelingen doen zien.

19 En ik was als een lam, als een os, die geleid wordt om te
slachten; want ik wist niet, dat zij gedachten tegen mij
dachten, zeggende: Laat ons den boom met zijn vrucht
verderven, en laat ons hem uit het land der levenden
uitroeien, dat zijn naam niet meer gedacht worde. **20** Maar,
o HEERE der heirscharen, Gij rechtvaardige Rechter, Die de
nieren en het hart proeft! laat mij Uw wraak van hen zien;
want aan U heb ik mijn twistzaak ontdekt. **21** Daarom, zo
zegt de HEERE van de mannen van Anathoth, die uw ziel

zoeken, zeggende: Profeteer niet in den Naam des HEEREN,
opdat gij van onze handen niet sterft. **22** Daarom, zo zegt
de HEERE der heirscharen: Ziet, Ik zal bezoeking over hen
doen: de jongelingen zullen door het zwaard sterven, hun
zonen en hun dochteren zullen van honger sterven. **23** En
zij zullen geen overblijfsel hebben; want Ik zal een kwaad
brengen over de mannen van Anathoth, in het jaar hunner
bezoeking.

Jeremiah 12

1 Gij zoudt rechtvaardig zijn, o HEERE! wanneer ik tegen U
zou twisten; ik zal nochtans van U w oordelen met U spreken;
waarom is der goddelozen weg voorspoedig, waarom
hebben zij rust, allen, die trouwelooslijk trouweloosheid
bedrijven? **2** Gij hebt ze geplant, zij zijn ook ingeworteld, zij
gaan voort, ook dragen zij vrucht; Gij zijt wel nabij in hun
mond, maar verre van hun nieren. **3** Maar Gij, o HEERE! kent
mij, Gij ziet mij, en proeft mijn hart, dat het met U is. Ruk ze
uit als schapen ter slachting, en heilig ze tot den dag der
doding. **4** Hoe lang zal het land treuren, en het kruid des
gansen velds verdorren? Vanwege de boosheid dergenen,
die daarin wonen, vergaan de beesten en het gevogelte;
dewijl zij zeggen: Hij ziet ons einde niet. **5** Als gij loopt met
de voetgangers, zo maken zij u moede; hoe zult gij u dan
mengen met de paarden? Zo gij alleenlijk vertrouwt in een
land van vrede, hoe zult gij het dan maken in de verheffing
van de Jordaan?

6 Want ook uw broeders en uws vaders huis, ook diezelve
handelen trouwelooslijk tegen u; ook diezelve roepen u met
volle stem achterna; geloof hen niet, wanneer zij vriendelijk
tot u spreken. **7** Ik heb Mijn huis verlaten, Ik heb Mijn erfenis
laten varen; Ik heb de beminde Mijner ziel in de hand harer
vijanden gegeven.

8 Mijn erfenis is Mij geworden als een leeuw in het woud; zij
heeft haar stem tegen Mij verheven, daarom heb Ik haar
gehaat. **9** Mijn erfenis is Mij een gesprenkelde vogel; de
vogelen zijn rondom tegen haar; komt aan, verzamelt, al gij
gedierte des velds, komt om te eten! **10** Veel herders
hebben Mijn wijngaard verdorven, zij hebben Mijn akker
vertreden; zij hebben Mijn gewensten akker gesteld tot een

woeste wildernis. **11** Men heeft hem gesteld tot een
woestheid, verwoest zijnde treurt hij tot Mij; het ganse land
is verwoest, omdat er niemand is, die het ter harte neemt.
12 Op alle hoge plaatsen in de woestijn zijn verstoorders
gekomen; want het zwaard des HEEREN verteert van het
ene einde des lands tot aan het andere einde des lands; er is
geen vrede voor enig vlees. **13** Zij hebben tarwe gezaaid,
maar doornen gemaaid; zij hebben zich gepijnigd, maar niet
gevorderd; wordt alzo beschaamd vanwege ulieder
inkomsten, vanwege de hittigheid van den toorn des
HEEREN. **14** Alzo zegt de HEERE: Aangaande al Mijn boze
naburen, die Mijn erfenis aanroeren, dewelke Ik Mijn volke
Israel erfelijk gegeven heb; ziet, Ik zal hen uit hun land
uitrukken, maar het huis van Juda zal Ik uit hunlieder
midden uitrukken.

15 En het zal geschieden, nadat Ik hen zal uitgerukt
hebben, zo zal Ik wederkeren, en Mij hunner ontfermen; en
Ik zal hen wederbrengen, een iegelijk tot zijn erfenis, en een
iegelijk tot zijn land. **16** En het zal geschieden, indien zij de
wegen Mijns volks vlijtiglijk zullen leren, zwerende bij Mijn
Naam: Zo waarachtig als de HEERE leeft! gelijk als zij Mijn
volk geleerd hebben te zweren bij Baal, zo zullen zij in het
midden Mijns volks gebouwd worden. **17** Maar indien zij niet
zullen horen, zo zal Ik diezelve natie ten enenmale
uitrukken en verdoen, spreekt de HEERE.

Jeremiah 13

1 Alzo heeft de HEERE tot mij gezegd: Ga henen, en koop u
een linnen gordel, en doe dien aan uw lenden, maar breng
hem niet in het water. **2** En ik kocht een gordel naar het
woord des HEEREN, en ik deed dien aan mijn lenden. **3** Toen
geschiedde des HEEREN woord ten tweeden male tot mij,
zeggende: **4** Neem den gordel, dien gij gekocht hebt, die
aan uw lenden is, en maak u op, en ga henen naar den
Frath, en versteek dien aldaar in de klove ener steenrots. **5**
Zo ging ik henen, en verstak dien bij den Frath, gelijk als de
HEERE mij geboden had. **6** Het geschiedde nu ten einde van
vele dagen, dat de HEERE tot mij zeide: Maak u op, ga
henen naar den Frath, en neem den gordel van daar, dien Ik
u geboden heb aldaar te versteken. **7** Zo ging ik naar den
Frath, en groef, en nam den gordel van de plaats, alwaar ik
dien verstoken had; en ziet, de gordel was verdorven en
deugde nergens toe. **8** Toen geschiedde des HEEREN woord
tot mij, zeggende: **9** Zo zegt de HEERE: Alzo zal Ik
verderven de hovaardij van Juda, en die grote hovaardij van
Jeruzalem. **10** Ditzelve boze volk, dat Mijn woorden weigert
te horen, dat in het goeddunken zijns harten wandelt, en
andere goden navolgt, om die te dienen, en voor die zich
neder te buigen; dat zal worden gelijk deze gordel, die
nergens toe deugt. **11** Want gelijk als een gordel kleeft aan
de lenden eens mans, alzo heb Ik het ganse huis Israels en
het ganse huis van Juda aan Mij doen kleven, spreekt de
HEERE, om Mij te zijn tot een volk, en tot een naam, en tot
lof, en tot heerlijkheid; maar zij hebben niet gehoord. **12**
Daarom zeg dit woord tot hen: Zo zegt de HEERE, de God
Israels: Alle flessen zullen met wijn gevuld worden. Dan
zullen zij tot u zeggen: Weten wij niet zeer wel, dat alle
flessen met wijn gevuld zullen worden?

13 Maar gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik
zal alle inwoners deze lands, zelfs de koningen, die op
Davids troon zitten, en de priesters, en de profeten, en alle
inwoners van Jeruzalem, opvullen met dronkenschap. **14** En
Ik zal hen in stukken slaan, den een tegen den ander, zo de
vaders als de kinderen te zamen, spreekt de HEERE; Ik zal
niet verschonen noch sparen, noch Mij ontfermen, dat Ik hen
niet zou verderven. **15** Hoort en neemt ter ore, verheft u
niet; want de HEERE heeft het gesproken.

16 Geeft eer den HEERE, uw God, eer dat Hij het duister
maakt, en eer uw voeten zich stoten aan de schemerende
bergen; dat gij naar licht wacht, en Hij datzelve tot een
schaduw des doods stelle, en tot een donkerheid zette. **17**
Zult gijlieden dat dan nog niet horen, zo zal mijn ziel in
verborgene plaatsen wenen vanwege den hoogmoed, en
mijn oog zal bitterlijk tranen, ja, van tranen nederdalen,
omdat des HEEREN kudde gevankelijk is weggevoerd. **18**
Zeg tot den koning en tot de koningin: Vernedert u, zet u
neder; want uw ganse hoofdsieraad, de kroon uwer
heerlijkheid, is nedergedaald. **19** De steden van het zuiden
zijn toegesloten, en er is niemand, die ze opent; het ganse
Juda is weggevoerd, het is geheel en al weggevoerd. **20** Hef
uw ogen op, en zie, die daar van het noorden komen! waar is
de kudde, die u gegeven was, de schapen uwer heerlijkheid?
21 Wat zult gij zeggen, wanneer Hij bezoeking over u doen
zal, daar gij hem geleerd hebt tot vorsten, tot een hoofd
over u te zijn; zullen u de smarten niet aangrijpen, als een
barende vrouw? **22** Wanneer gij dan in uw hart zult zeggen:
Waarom zijn mij deze dingen bejegend? Om de veelheid
uwer ongerechtigheid, zijn uw zomen ontdekt, en uw hielen
hebben geweld geleden.

23 Zal ook een Moorman zijn huid veranderen? of een
luipaard zijn vlekken? Zo zult gijlieden ook kunnen goed
doen, die geleerd zijt kwaad te doen. **24** Daarom zal Ik hen

verstrooien als een stoppel, die doorgaat, door een wind der
woestijn. **25** Dit zal uw lot, het deel uwer maten zijn van Mij,
spreekt de HEERE; gij, die Mij hebt vergeten, en op leugen
vertrouwt. **26** Zo zal Ik ook uw zomen ontbloten boven uw
aangezicht, en uw schande zal gezien worden. **27** Uw
overspelen en uw hunkeringen, de schandelijkheid uws
hoerdoms, op heuvelen, in het veld; Ik heb uw verfoeiselen
gezien; wee u, Jeruzalem! zult gij niet rein worden? Hoe lang
nog na dezen?

Jeremiah 14

1 Het woord des HEEREN, dat tot Jeremia geschied is, over
de zaken der grote droogte. **2** Juda treurt en haar poorten
zijn verzwakt; zij zijn in het zwart gekleed ter aarde toe, en
Jeruzalems geschrei klimt op. **3** En hun voortreffelijken
zenden hun kleinen naar water; zij komen tot de grachten,
zij vinden geen water, zij komen met hun vaten ledig weder;
zij zijn beschaamd, ja, worden schaamrood, en bedekken
hun hoofd. **4** Omdat het aardrijk gescheurd is, dewijl er geen
regen op de aarde is; de akkerlieden zijn beschaamd, zij
bedekken hun hoofd. **5** Want ook de hinden in het veld
werpen jongen, en verlaten die, omdat er geen jong gras is.
6 En de woudezels staan op de hoge plaatsen, zij scheppen
den wind gelijk de draken; hun ogen versmachten, omdat er
geen kruid is. **7** Hoewel onze ongerechtigheden tegen ons
getuigen, o HEERE! doe het om Uws Naams wil; want onze
afkeringen zijn menigvuldig, wij hebben tegen U gezondigd.

8 O Israels Verwachting, Zijn Verlosser in tijd van
benauwdheid! waarom zoudt Gij zijn als een vreemdeling in
het land, en als een reiziger, die slechts inkeert om te
vernachten? **9** Waarom zoudt Gij zijn als een versaagd man,
als een held, die niet kan verlossen? Gij zijt toch in het
midden van ons, o HEERE! en wij zijn naar Uw Naam
genoemd, verlaat ons niet. **10** Alzo zegt de HEERE van dit
volk: Zij hebben zo liefgehad te zwerven, zij hebben hun
voeten niet bedwongen; daarom heeft de HEERE geen
welgevallen aan hen, nu zal Hij hunner ongerechtigheden
gedenken, en hun zonden bezoeken.

11 Wijders zeide de HEERE tot mij: Bid niet voor dit volk ten
goede. **12** Ofschoon zij vasten, Ik zal naar hun geschrei niet
horen, en ofschoon zij brandoffer en spijsoffer offeren, Ik zal

aan hen geen welgevallen hebben; maar door het zwaard,
en door den honger, en door de pestilentie zal Ik hen
verteren. **13** Toen zeide ik: Ach, Heere HEERE! zie, die
profeten zeggen hun: Gij zult geen zwaard zien, en gij zult
geen honger hebben; maar Ik zal u een gewissen vrede
geven in deze plaats.

14 En de HEERE zeide tot mij: Die profeten profeteren vals
in Mijn Naam; Ik heb hen niet gezonden, noch hun bevel
gegeven, noch tot hen gesproken; zij profeteren ulieden een
vals gezicht, en waarzegging, en nietigheid, en bedriegerij
huns harten. **15** Daarom zegt de HEERE alzo: Aangaande de
profeten, die in Mijn Naam profeteren, daar Ik hen niet
gezonden heb, en zij dan nog zeggen: Er zal geen zwaard
noch honger in dit land zijn; diezelve profeten zullen door
het zwaard en door den honger verteerd worden. **16** En het
volk, tot hetwelk zij profeteren, zullen op de straten van
Jeruzalem weggeworpen zijn vanwege den honger en het
zwaard; en er zal niemand zijn, die hen begrave, hen, hun
vrouwen, en hun zonen, en hun dochteren; alzo zal Ik hun
boosheid over hen uitstorten. **17** Daarom zult gij dit woord
tot hen zeggen: Mijn ogen zullen van tranen nederdalen
nacht en dag, en niet ophouden; want de jonkvrouw der
dochter Mijns volks is gebroken met een grote breuk, een
plage, die zeer smartelijk is.

18 Zo ik uitga in het veld, ziet daar de verslagenen van het
zwaard, en zo ik in de stad komen, ziet daar de kranken van
honger! Ja, zowel de profeten als de priesters lopen om in
het land, en weten niet. **19** Hebt Gij dan Juda ganselijk
verworpen? Heeft Uw ziel een walging aan Sion? Waarom
hebt Gij ons geslagen, dat er geen genezing voor ons is?
Men wacht naar vrede, maar daar is niets goeds, en naar tijd
van genezing, maar ziet, daar is verschrikking. **20** HEERE!
wij kennen onze goddeloosheid, en onzer vaderen
ongerechtigheid, want wij hebben tegen U gezondigd. **21**

Versmaad ons niet, om Uws Naams wil; werp den troon Uwer
heerlijkheid niet neder; gedenk, vernietig niet Uw verbond
met ons. **22** Zijn er onder de ijdelheden der heidenen, die
doen regenen, of kan de hemel druppelen geven? Zijt Gij die
niet, o HEERE, onze God? Daarom zullen wij op U wachten,
want Gij doet al die dingen.

Jeremiah 15

1 Maar de HEERE zeide tot mij: Al stond Mozes en Samuel
voor Mijn aangezicht, zo zou toch Mijn ziel tot dit volk niet
wezen; drijf ze weg van Mijn aangezicht, en laat ze uitgaan.
2 En het zal geschieden, wanneer zij tot u zullen zeggen:
Waarhenen zullen wij uitgaan? dat gij tot hen zult zeggen:
Zo zegt de HEERE: Wie ten dood, ten dode; en wie tot het
zwaard, ten zwaarde, en wie tot den honger, ten honger; en
wie ter gevangenis, ter gevangenis! **3** Want Ik zal bezoeking
over hen doen met vier geslachten, spreekt de HEERE: met
het zwaard, om te doden; en met de honden, om te slepen;
en met het gevogelte des hemels, en met het gedierte der
aarde, om op te eten en te verderven. **4** En Ik zal hen
overgeven tot een beroering aan alle koninkrijken der aarde,
vanwege Manasse, zoon van Jehizkia, koning van Juda, om
hetgeen hij te Jeruzalem gedaan heeft. **5** Want wie zou u
verschonen, o Jeruzalem? of wie zou medelijden met u
hebben, of wie zou aftreden, om u naar vrede te vragen? **6**
Gij hebt Mij verlaten, spreekt de HEERE; gij zijt achterwaarts
gegaan; daarom zal Ik Mijn hand tegen u uitstrekken en u
verderven; Ik ben des berouwens moede geworden. **7** En Ik
zal hen wannen met een wan, in de poorten des lands; Ik
heb Mijn volk van kinderen beroofd en verdaan; zij zijn van
hun wegen niet wedergekeerd. **8** Hun weduwen zijn Mij
meerder geworden dan zand der zeeen; Ik heb hun over de
moeder doen komen een jongeling, een verwoester op den
middag; Ik heb hem haastelijk hen doen overvallen, de stad
met verschrikkingen. **9** Zij, die zeven baarde, is zwak
geworden; zij heeft haar ziel uitgeblazen, haar zon is
ondergegaan, als het nog dag was; zij is beschaamd en
schaamrood geworden; en hunlieder overblijfsel zal Ik aan
het zwaard overgeven, voor het aangezicht hunner
vijanden, spreekt de HEERE. **10** Wee mij, mijn moeder, dat

gij mij gebaard hebt, een man van twist, en een man van
krakeel den gansen lande! Ik heb hun niet op woeker
gegeven, ook hebben zij mij niet op woeker gegeven, nog
vloekt mij een ieder van hen.

11 De HEERE zeide: Zo niet uw overblijfsel ten goede zal
zijn! zo Ik niet, in de tijd des kwaads en in tijd der
benauwdheid, bij den vijand voor u tussenkome! **12** Zal ook
enig ijzer het ijzer van het noorden of koper verbreken? **13**
Ik zal uw vermogen en uw schatten tot een roof geven,
zonder prijs; en dat om al uw zonden, en in al uw landpalen.
14 En Ik zal u overvoeren met uw vijanden, in een land, dat
gij niet kent; want een vuur is aangestoken in Mijn toorn, het
zal over u branden. **15** O HEERE! Gij weet het, gedenk
mijner, en bezoek mij, en wreek mij van mijn vervolgers;
neem mij niet weg in Uw lankmoedigheid over hen; weet,
dat ik om Uwentwil versmaadheid drage.

16 Als Uw woorden gevonden zijn, zo heb ik ze opgegeten,
en Uw woord is mij geweest tot vreugde en tot blijdschap
mijns harten; want ik ben naar Uw Naam genoemd, o
HEERE, God der heirscharen! **17** Ik heb in den raad der
bespotters niet gezeten, noch ben van vreugde
opgesprongen; vanwege Uw hand heb ik alleen gezeten,
want Gij hebt mij met gramschap vervuld. **18** Waarom is
mijn pijn steeds durende, en mijn plage smartelijk? Zij
weigert geheeld te worden; zoudt Gij mij ganselijk zijn als
een leugenachtige, als wateren, die niet bestendig zijn? **19**
Daarom zegt de HEERE alzo: Zo gij zult wederkeren, zo zal Ik
u doen wederkeren; gij zult voor Mijn aangezicht staan; en
zo gij het kostelijke van het snode uittrekt, zult gij als Mijn
mond zijn; laat hen tot u wederkeren, maar gij zult tot hen
niet wederkeren.

20 Want Ik heb u tegen dit volk gesteld tot een koperen
vasten muur; zij zullen wel tegen u strijden, maar u niet

overmogen; want Ik ben met u, om u te behouden en om u
uit te rukken, spreekt de HEERE. **21** Ja, Ik zal u rukken uit de
hand der bozen, en Ik zal u verlossen uit de handpalm der
tirannen.

Jeremiah 16

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: **2** Gij
zult u geen vrouw nemen, en gij zult geen zonen noch
dochteren hebben in deze plaats. **3** Want zo zegt de HEERE
van de zonen en van de dochteren, die in deze plaats
geboren worden; daartoe van hun moeders, die ze baren, en
van hun vaders, die ze gewinnen in dit land: **4** Zij zullen
pijnlijke doden sterven, zij zullen niet beklaagd noch
begraven worden, zij zullen tot mest op den aardbodem zijn,
en zij zullen door het zwaard en door den honger verteerd
worden, en hun dode lichamen zullen het gevogelte des
hemels en het gedierte der aarde tot spijze zijn. **5** Want zo
zegt de HEERE: Ga niet in het huis desgenen, die een
rouwmaaltijd houdt, en ga niet henen om te rouwklagen, en
heb geen medelijden met hen; want Ik heb van dit volk
(spreekt de HEERE) weggenomen Mijn vrede,
goedertierenheid en barmhartigheden; **6** Zodat groten en
kleinen in dit land zullen sterven, zij zullen niet begraven
worden; en men zal hen niet beklagen, noch zichzelven
insnijden, noch kaal maken om hunnentwil. **7** Ook zal men
hun niets uitdelen over den rouw, om iemand te troosten
over een dode; noch hun te drinken geven uit den
troostbeker, over iemands vader of over iemands moeder. **8**
Ga ook niet in een huis des maaltijds, om bij hen te zitten,
om te eten en te drinken. **9** Want zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal van deze plaats, voor
ulieder ogen en in ulieder dagen, doen ophouden de stem
der vreugde en de stem der blijdschap, de stem des
bruidegoms en de stem der bruid. **10** En het zal geschieden,
als gij dit volk al deze woorden zult aanzeggen, en zij tot u
zeggen: Waarom spreekt de HEERE al dit grote kwaad over
ons, en welke is onze misdaad, en welke is onze zonde, die
wij tegen den HEERE, onzen God, gezondigd hebben?

11 Dat gij tot hen zult zeggen: Omdat uw vaders Mij
verlaten hebben, spreekt de HEERE, en hebben andere
goden nagewandeld, en die gediend, en zich voor die
nedergebogen; maar Mij verlaten, en Mijn wet niet
gehouden hebben; **12** En gijlieden erger gedaan hebt dan
uw vaderen; want ziet, gijlieden wandelt, een iegelijk naar
het goeddunken van zijn boos hart, om naar Mij niet te
horen. **13** Daarom zal Ik ulieden uit dit land werpen, in een
land, dat gij niet gekend hebt, gij noch uw vaders; en aldaar
zult gij andere goden dienen, dag en nacht, omdat Ik u geen
genade zal geven. **14** Daarom, ziet, de dagen komen,
spreekt de HEERE, dat er niet meer zal gezegd worden: Zo
waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israels uit
Egypteland heeft opgevoerd!

15 Maar: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen
Israels heeft opgevoerd uit het land van het noorden, en uit
al de landen waarhenen Hij hen gedreven had! want Ik zal
hen wederbrengen in hun land, dat Ik hun vaderen gegeven
heb. **16** Ziet, Ik zal zenden tot veel vissers, spreekt de
HEERE, die zullen hen vissen; en daarna zal Ik zenden tot
veel jagers, die zullen hen jagen, van op allen berg, en van
op allen heuvel, ja, uit de kloven der steenrotsen.

17 Want Mijn ogen zijn op al hun wegen; zij zijn voor Mijn
aangezicht niet verborgen, noch hun ongerechtigheid
verholen van voor Mijn ogen. **18** Dies zal Ik eerst hun
ongerechtigheid en hun zonde dubbel vergelden, omdat zij
Mijn land ontheiligd hebben; zij hebben Mijn erfenis met de
dode lichamen hunner verfoeiselen en hunner gruwelen
vervuld. **19** O HEERE! Gij zijt mijn Sterkte, en mijn
Sterkheid, en mijn Toevlucht ten dage der benauwdheid; tot
U zullen de heidenen komen van de einden der aarde, en
zeggen: Immers hebben onze vaders leugen erfelijk
bezeten, en ijdelheid, waarin toch niets was, dat nut deed.
20 Zal een mens zich goden maken? Zij zijn toch geen

goden. **21** Daarom, ziet, Ik zal hun bekend maken op ditmaal; Ik zal hun bekend maken Mijn hand en Mijn macht; en zij zullen weten, dat Mijn Naam is HEERE.

Jeremiah 17

1 De zonde van Juda is geschreven met een ijzeren griffie,
met de punt eens diamants; gegraven in de tafel van
hunlieder hart, en aan de hoornen uwer altaren; **2** Gelijk hun
kinderen hunner altaren gedenken, en hunner bossen, bij
het groen geboomte, op de hoge heuvelen. **3** Ik zal Mijn
berg met het veld, uw vermogen en al uw schatten ten roof
geven, mitsgaders uw hoogten, om de zonde in al uw
landpalen. **4** Alzo zult gij aflaten (en dat om u zelven) van
uw erfenis, die Ik u gegeven heb, en Ik zal u uw vijanden
doen dienen in een land, dat gij niet kent; want gijlieden
hebt een vuur aangestoken in Mijn toorn, tot in eeuwigheid
zal het branden. **5** Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de man,
die op een mens vertrouwt, en vlees tot zijn arm stelt, en
wiens hart van den HEERE afwijkt!

6 Want hij zal zijn als de heide in de wildernis, die het niet
gevoelt, wanneer het goede komt; maar blijft in dorre
plaatsen in de woestijn, in zout en onbewoond land. **7**
Gezegend daarentegen is de man, die op den HEERE
vertrouwt, en wiens vertrouwen de HEERE is! **8** Want hij zal
zijn als een boom, die aan het water geplant is, en zijn
wortelen uitschiet aan een rivier, en gevoelt het niet,
wanneer er een hitte komt, maar zijn loof blijft groen; en in
een jaar van droogte zorgt hij niet, en houdt niet op van
vrucht te dragen. **9** Arglistig is het hart, meer dan enig ding,
ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?

10 Ik, de HEERE, doorgrond het hart, en proef de nieren; en
dat, om een iegelijk te geven naar zijn wegen, naar de
vrucht zijner handelingen. **11** Gelijk een veldhoen eieren
vergadert, maar broedt ze niet uit, alzo is hij, die rijkdom
vergadert, doch niet met recht; in de helft zijner dagen zal

hij dien moeten verlaten, en in zijn laatste een dwaas zijn.
12 Een troon der heerlijkheid, een hoogheid van het eerste
aan, is de plaats onzes heiligdoms.

13 O HEERE, Israels Verwachting! allen, die U verlaten,
zullen beschaamd worden; en die van mij afwijken, zullen in
de aarde geschreven worden; want zij verlaten den HEERE,
den Springader des levenden waters. **14** Genees mij,
HEERE! zo zal ik genezen worden, behoud mij, zo zal ik
behouden worden; want Gij zijt mijn Lof. **15** Ziet, zij zeggen
tot mij: Waar is het woord des HEEREN? Laat het nu komen!

16 Ik heb toch niet aangedrongen, meer dan een herder
achter U betaamde; ook heb ik den dodelijken dag niet
begeerd, Gij weet het; wat uit mijn lippen is gegaan, is voor
Uw aangezicht geweest. **17** Wees Gij mij niet tot een
verschrikking; Gij zijt mijn Toevlucht ten dage des kwaads.
18 Laat mijn vervolgers beschaamd worden, maar laat mij
niet beschaamd worden; laat hen verschrikt worden, maar
laat mij niet verschrikt worden; breng over hen den dag des
kwaads, en verbreek hen met een dubbele verbreking. **19**
Alzo heeft de HEERE tot mij gezegd: Ga henen en sta in de
poort van de kinderen des volks, door dewelke de koningen
van Juda ingaan, en door dewelke zij uitgaan, ja, in alle
poorten van Jeruzalem;

20 En zeg tot hen: Hoort des HEEREN woord, gij koningen
van Juda, en gans Juda, en alle inwoners van Jeruzalem, die
door deze poorten ingaat! **21** Zo zegt de HEERE: Wacht u op
uw zielen, en draagt geen last op den sabbatdag, noch
brengt in door de poorten van Jeruzalem. **22** Ook zult
gijlieden geen last uitvoeren uit uw huizen op den
sabbatdag, noch enig werk doen; maar gij zult den
sabbatdag heiligen, gelijk als Ik uw vaderen geboden heb.
23 Maar zij hebben niet gehoord, noch hun oor geneigd;
maar zij hebben hun nek verhard, om niet te horen, en om

de tucht niet aan te nemen. **24** Het zal dan geschieden,
indien gij vlijtiglijk naar Mij zult horen, spreekt de HEERE,
dat gij geen last door de poorten dezer stad op den
sabbatdag inbrengt, en gij den sabbatdag heiligt, dat gij
geen werk daarop doet; **25** Zo zullen door de poorten dezer
stad ingaan koningen en vorsten, zittende op den troon van
David, rijdende op wagenen en op paarden, zij en hun
vorsten, de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem;
en deze stad zal bewoond worden in eeuwigheid. **26** En zij
zullen komen uit de steden van Juda, en uit de plaatsen
rondom Jeruzalem, en uit het land van Benjamin, en uit de
laagte, en van het gebergte, en van het zuiden,
aanbrengende brandoffer, en slachtoffer, en spijsoffer, en
wierook, en aanbrengende lofoffer, ten huize des HEEREN.
27 Maar indien gij naar Mij niet zult horen, om den
sabbatdag te heiligen, en om geen last te dragen als gij op
den sabbatdag door de poorten van Jeruzalem ingaat; zo zal
Ik een vuur in haar poorten aansteken, dat de paleizen van
Jeruzalem zal verteren, en niet worden uitgeblust.

Jeremiah 18

1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
zeggende: **2** Maak u op, en ga af in het huis des
pottenbakkers, en aldaar zal Ik u Mijn woorden doen horen.
3 Zo ging ik af in het huis des pottenbakkers; en ziet, hij
maakte een werk op de schijven. **4** En het vat, dat hij
maakte, werd verdorven, als leem, in de hand des
pottenbakkers; toen maakte hij daarvan weder een ander
vat, gelijk als het recht was in de ogen des pottenbakkers te
maken. **5** Toen geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: **6** Zal Ik ulieden niet kunnen doen, gelijk deze
pottenbakker, o huis Israels? spreekt de HEERE; ziet, gelijk
leem in de hand des pottenbakkers, alzo zijt gijlieden in Mijn
hand, o huis Israels! **7** In een ogenblik zal Ik spreken over
een volk en over een koninkrijk, dat Ik het zal uitrukken, en
afbreken, en verdoen; **8** Maar indien datzelve volk, over
hetwelk Ik zulks gesproken heb, zich van zijn boosheid
bekeert, zo zal Ik berouw hebben over het kwaad, dat Ik
hetzelve gedacht te doen. **9** Ook zal Ik in een ogenblik
spreken over een volk en over een koninkrijk, dat Ik het zal
bouwen en planten; **10** Maar indien het doet, dat kwaad is
in Mijn ogen, dat het naar Mijn stem niet hoort, zo zal Ik
berouw hebben over het goede, met hetwelk Ik gezegd had
hetzelve te zullen weldoen. **11** Nu dan, spreek nu tot de
mannen van Juda en tot de inwoners van Jeruzalem,
zeggende: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik formeer een kwaad
tegen ulieden, en denk tegen ulieden een gedachte; zo
bekeert u nu, een iegelijk van zijn bozen weg, en maakt uw
wegen en uw handelingen goed.

12 Doch zij zeggen: Het is buiten hoop; maar wij zullen naar
onze gedachten wandelen, en wij zullen doen, een iegelijk
het goeddunken van zijn boos hart. **13** Daarom, zo zegt de

HEERE: Vraagt nu onder de heidenen; wie heeft alzulks
gehoord? De jonkvrouw Israels doet een zeer afschuwelijke
zaak. **14** Zal men ook om een rotssteen des velds verlaten
de sneeuw van Libanon? Zullen ook de vreemde, koude,
vlietende wateren verlaten worden? **15** Nochtans heeft Mijn
volk Mij vergeten, zij roken der ijdelheid; want zij hebben
hen doen aanstoten op hun wegen, op de oude paden,
opdat zij mochten wandelen in stegen van een weg, die niet
opgehoogd is; **16** Om hun land te stellen tot een ontzetting,
tot eeuwige aanfluitingen; al wie daar voorbijgaat, zal zich
ontzetten, en met zijn hoofd schudden. **17** Als een
oostenwind zal Ik hen verstrooien voor het aangezicht des
vijands; Ik zal hun den nek en niet het aangezicht laten
zien, ten dage huns verderfs. **18** Toen zeiden zij: Komt aan,
laat ons gedachten tegen Jeremia denken; want de wet zal
niet vergaan van den priester, noch de raad van den wijze,
noch het woord van den profeet; komt aan, en laat ons hem
slaan met de tong, en laat ons niet luisteren naar enige
zijner woorden!

19 HEERE! luister naar mij, en hoor naar de stem mijner
twisters. **20** Zal dan kwaad voor goed vergolden worden?
want zij hebben mijn ziel een kuil gegraven; gedenk, dat ik
voor Uw aangezicht gestaan heb, om goed voor hen te
spreken, om Uw grimmigheid van hen af te wenden. **21**
Daarom, geef hun zonen den honger over, en doe ze
wegvloeien door het geweld des zwaards, en laat hun
vrouwen van kinderen beroofd en weduwen worden, en laat
hun mannen door den dood omgebracht, en hun
jongelingen met het zwaard geslagen worden in den strijd.
22 Laat er een geschrei uit hun huizen gehoord worden,
wanneer Gij haastelijk een bende over hen zult brengen;
dewijl zij een kuil gegraven hebben om mij te vangen, en
strikken verborgen voor mijn voeten. **23** Doch Gij, HEERE!
weet al hun raad tegen mij ten dode; maak geen verzoening
over hun ongerechtigheid, en delg hun zonde niet uit van

voor Uw aangezicht; maar laat hen nedergeveld worden voor Uw aangezicht; handel alzo met hen, ten tijde Uws toorns.

Jeremiah 19

1 Zo zegt de HEERE: Ga henen en koop een
pottenbakkerskruik, en neem tot u van de oudsten des
volks, en van de oudsten der priesteren. **2** En ga uit naar het
dal des zoons van Hinnom, dat voor de deur der Zonnepoort
is, en roep aldaar uit de woorden, die Ik tot u spreken zal; **3**
En zeg: Hoort des HEEREN woord, gij koningen van Juda en
inwoners van Jeruzalem! Alzo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal een kwaad brengen
over deze plaats, van hetwelk een ieder, die het hoort, zijn
oren klinken zullen; **4** Omdat zij Mij verlaten, en deze plaats
vervreemd, en anderen goden daarin gerookt hebben die zij
niet gekend hebben, zij, noch hun vaders, noch de koningen
van Juda; en hebben deze plaats vervuld met bloed der
onschuldigen. **5** Want zij hebben de hoogten van Baal
gebouwd, om hun zonen met vuur te verbranden, aan Baal
tot brandofferen; hetwelk Ik niet geboden, noch gesproken
heb, noch in Mijn hart is opgekomen? **6** Daarom, ziet, de
dagen komen, spreekt de HEERE, dat deze plaats niet meer
zal genoemd worden het Tofeth, of dal des zoons van
Hinnom, maar Moorddal. **7** Want Ik zal den raad van Juda en
Jeruzalem in deze plaats verijdelen, en zal hen voor het
aangezicht hunner vijanden doen vallen door het zwaard, en
door de hand dergenen, die hun ziel zoeken; en Ik zal hun
dode lichamen het gevogelte des hemels en het gedierte
der aarde tot spijze geven. **8** En Ik zal deze stad zetten tot
een ontzetting en tot een aanfluiting; al wie voorbij haar
gaat, zal zich ontzetten en fluiten over al haar plagen. **9** En
Ik zal hunlieden het vlees hunner zonen en het vlees hunner
dochteren doen eten, en zij zullen eten, een iegelijk het
vlees zijns naasten, in de belegering en in de benauwing,
waarmede hen hun vijanden, en die hun ziel zoeken,

benauwen zullen. **10** Dan zult gij de kruik verbreken voor de
ogen der mannen, die met u gegaan zijn;

11 En gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de HEERE der
heirscharen: Alzo zal Ik dit volk en deze stad verbreken,
gelijk als men een pottenbakkersvat verbreekt, dat niet
weder geheeld kan worden; en zij zullen hen in Tofeth
begraven, omdat er geen andere plaats zal zijn om te
begraven. **12** Zo zal Ik deze plaats doen, spreekt de HEERE,
en haar inwoners; en dat om deze stad te stellen als een
Tofeth. **13** En de huizen van Jeruzalem en de huizen der
koningen van Juda zullen, gelijk alle plaatsen van Tofeth,
onrein worden, met al de huizen, op welker daken zij aan al
het heir des hemels gerookt en aan vreemde goden
drankofferen geofferd hebben. **14** Toen nu Jeremia van
Tofeth kwam, waarhenen hem de HEERE gezonden had, om
te profeteren, stond hij in het voorhof van des HEEREN huis,
en zeide tot al het volk: **15** Zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal over deze stad, en
over al haar steden, al het kwaad brengen, dat Ik over haar
gesproken heb; omdat zij hun nek verhard hebben, om Mijn
woorden niet te horen.

Jeremiah 20

1 Als Pashur, de zoon van Immer, de priester (deze nu was
bestelde voorganger in het huis des HEEREN), Jeremia
hoorde, diezelve woorden profeterende, **2** Zo sloeg Pashur
den profeet Jeremia, en hij stelde hem in de gevangenis,
dewelke is in de bovenste poort van Benjamin, die aan het
huis des HEEREN is. **3** Maar het geschiedde des anderen
daags, dat Pashur Jeremia uit de gevangenis voortbracht;
toen zeide Jeremia tot hem: De HEERE noemt uw naam niet
Pashur, maar Magor-missabib. **4** Want zo zegt de HEERE:
Zie, Ik stel u tot een schrik voor uzelven en voor al uw
liefhebbers; die zullen vallen door het zwaard hunner
vijanden, dat het uw ogen aanzien; en Ik zal gans Juda
geven in de hand des konings van Babel, die hen naar Babel
gevankelijk zal wegvoeren, en slaan hen met het zwaard. **5**
Ook zal Ik geven al het vermogen dezer stad, en al haar
arbeid, en al haar kostelijkheid, en alle schatten der
koningen van Juda, Ik zal ze geven in de hand hunner
vijanden, die zullen ze roven, zullen ze nemen, en zullen ze
brengen naar Babel. **6** En gij, Pashur, en alle inwoners van
uw huis! gijlieden zult gaan in de gevangenis; en gij zult te
Babel komen, en aldaar sterven, en aldaar begraven worden,
gij en al uw vrienden, denwelken gij valselijk geprofeteerd
hebt. **7** HEERE! Gij hebt mij overreed, en ik ben overreed
geworden; Gij zijt mij te sterk geweest, en hebt overmocht;
ik ben den gansen dag tot een belachen, een ieder van hen
bespot mij.

8 Want sinds ik spreke, roep ik uit, ik roep geweld en
verstoring; omdat mij des HEEREN woord den gansen dag
tot smaad en tot schimp is. **9** Dies zeide ik: Ik zal Zijner niet
gedenken, en niet meer in Zijn Naam spreken; maar het
werd in mijn hart als een brandend vuur, besloten in mijn

beenderen; en ik bemoeide mij om te verdragen, maar
konde niet. **10** Want ik heb gehoord de naspraak van velen,
van Magor-missabib, zeggende: Geef ons te kennen, en wij
zullen het te kennen geven; al mijn vredegenoten nemen
acht op mijn hinking; zij zeggen: Misschien zal hij overreed
worden, dan zullen wij hem overmogen, en onze wraak van
hem nemen.

11 Maar de HEERE is met mij als een verschrikkelijk Held;
daarom zullen mijn vervolgers struikelen, en niets
vermogen; zij zijn zeer beschaamd geworden, omdat zij niet
verstandiglijk gehandeld hebben; het zal een eeuwige
schande zijn, zij zal niet vergeten worden. **12** Gij dan, o
HEERE der heirscharen, Die den rechtvaardige proeft, Die de
nieren en het hart ziet, laat mij Uw wraak van hen zien, want
ik heb U mijn twistzaak ontdekt. **13** Zingt den HEERE, prijst
den HEERE; want Hij heeft de ziel des nooddruftigen uit de
hand der boosdoeners verlost. **14** Vervloekt zij de dag, op
welken ik geboren ben; de dag, op welken mijn moeder mij
gebaard heeft, zij niet gezegend!

15 Vervloekt zij de man, die mijn vader geboodschapt heeft,
zeggende: U is een jonge zoon geboren, verblijdende hem
grotelijks! **16** Ja, dezelve man zij, als de steden, die de
HEERE heeft omgekeerd, en het heeft Hem niet berouwd; en
hij hore in den morgenstond een geroep, en op den
middagtijd een geschrei. **17** Dat Hij mij niet gedood heeft
van de baarmoeder af! Of mijn moeder mijn graf geweest is,
of haar baarmoeder als van een, die eeuwiglijk zwanger is!
18 Waarom ben ik toch uit de baarmoeder voortgekomen,
om moeite en droefenis te zien, en dat mijn dagen in
beschaamdheid vergaan?

Jeremiah 21

1 Het woord, dat van den HEERE geschied is tot Jeremia, als
koning Zekekia tot hem zond Pashur, den zoon van Malchia,
en Zefanja, den zoon van Maaseja, den priester, zeggende:
2 Vraag toch den HEERE voor ons, want Nebukadnezar, de
koning van Babel, strijdt tegen ons; misschien zal de HEERE
met ons doen naar al Zijn wonderen, dat hij van ons
optrekke. **3** Toen zeide Jeremia tot hen: Zo zult gijlieden tot
Zedekia zeggen:

4 Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ziet, Ik zal de
krijgswapenen omwenden, die in ulieder hand zijn, met
dewelke gij strijdt tegen den koning van Babel en tegen de
Chaldeen, die u belegeren, van buiten aan den muur; en Ik
zal ze verzamelen in het midden van deze stad. **5** En Ik Zelf
zal tegen ulieden strijden, met een uitgestrekte hand en met
een sterken arm, ja, met toorn, en met grimmigheid, en met
grote verbolgenheid. **6** En Ik zal de inwoners dezer stad
slaan, zowel de mensen als de beesten; door een grote
pestilentie zullen zij sterven. **7** En daarna spreekt de HEERE,
zal Ik Zedekia, den koning van Juda, en zijn knechten, en
het volk, en die in deze stad overgebleven zijn van de
pestilentie, van het zwaard en van den honger, geven in de
hand van Nebukadnezar, den koning van Babel, en in de
hand hunner vijanden, en in de hand dergenen, die hun ziel
zoeken; en hij zal ze slaan met de scherpte des zwaards; hij
zal ze niet sparen, noch verschonen, noch zich ontfermen. **8**
En tot dit volk zult gij zeggen: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik
stel voor ulieder aangezicht den weg des levens en den weg
des doods.

9 Die in deze stad blijft, zal sterven door het zwaard, of door
den honger, of door de pestilentie; maar die er uitgaat en

valt tot de Chaldeen, die ulieden belegeren, die zal leven, en
zijn ziel zal hem tot een buit zijn. **10** Want Ik heb Mijn
aangezicht tegen deze stad gesteld ten kwade en niet ten
goede, spreekt de HEERE; zij zal gegeven worden in de hand
des konings van Babel, en hij zal ze met vuur verbranden.
11 En aangaande het huis des konings van Juda, hoort des
HEEREN woord.

12 O huis Davids! zo zegt de HEERE: Richt des morgens
recht, en verlost den beroofde uit den hand des verdrukkers;
opdat Mijn gramschap niet uitvare als een vuur, en brande,
dat niemand blussen kunne, vanwege de boosheid uwer
handelingen. **13** Ziet, Ik wil aan u, gij inwoneres des dals, gij
rots van het plein! spreekt de HEERE; gijlieden, die zegt:
Wie zou tegen ons afkomen, of wie zou komen in onze
woningen? **14** En Ik zal over ulieden bezoeking doen naar
de vrucht uwer handelingen, spreekt de HEERE; en Ik zal
een vuur aansteken in haar woud, dat zal verteren al wat
rondom haar is.

Jeremiah 22

1 Alzo zegt de HEERE: Ga af in het huis des konings van
Juda, en spreek aldaar dit woord. **2** En zeg: Hoor het woord
des HEEREN, gij koning van Juda, gij, die zit op Davids troon,
gij, en uw knechten, en uw volk, die door deze poorten
ingaan! **3** Zo zegt de HEERE: Doet recht en gerechtigheid,
en redt den beroofde uit de hand des verdrukkers; en
onderdrukt den vreemdeling niet, den wees noch de
weduwe; doet geen geweld en vergiet geen onschuldig
bloed in deze plaats. **4** Want indien gijlieden deze zaak
ernstiglijk zult doen, zo zullen door de poorten van dit huis
koningen ingaan, zittende den David op zijn troon, rijdende
op wagens en op paarden, hij, en zijn knechten, en zijn volk.
5 Indien gij daarentegen deze woorden niet zult horen, zo
heb Ik bij Mij gezworen, spreekt de HEERE, dat dit huis tot
een woestheid worden zal. **6** Want zo zegt de HEERE van het
huis des konings van Juda: Gij zijt Mij een Gilead, een
hoogte van Libanon; maar zo Ik u niet zette als een woestijn
en onbewoonde steden! **7** Want Ik zal verdervers tegen u
heiligen, elk met zijn gereedschap; die zullen uw uitgelezen
cederen omhouwen, en in het vuur werpen. **8** Dan zullen
veel heidenen voorbij deze stad gaan, en zullen zeggen, een
ieder tot zijn naaste: Waarom heeft de HEERE alzo gedaan
aan deze grote stad? **9** En zij zullen zeggen: Omdat zij het
verbond des HEEREN, huns Gods, hebben verlaten, en
hebben zich voor andere goden nedergebogen, en die
gediend. **10** Weent niet over den dode, en beklaagt hem
niet; weent vrij over dien, die weggegaan is, want hij zal
nimmermeer wederkomen, dat hij het land zijner geboorte
zie.

11 Want zo zegt de HEERE van Sallum, den zoon van Josia,
koning van Juda, die in de plaats van zijn vader Josia

regeerde, die uit deze plaats is uitgegaan: Hij zal daar
nimmermeer wederkomen. **12** Maar in de plaats, waarhenen
zij hem gevankelijk hebben weggevoerd, zal hij sterven, en
dit land zal hij niet meer zien. **13** Wee dien, die zijn huis
bouwt met ongerechtigheid, en zijn opperzalen met onrecht;
die zijns naasten dienst om niet gebruikt, en geeft hen zijn
arbeidsloon niet!

14 Die daar zegt: Ik zal mij een zeer hoog huis bouwen, en
doorluchtige opperzalen; en hij houwt zich vensteren uit, en
het is bedekt met ceder, en aangestreken met menie. **15**
Zoudt gij regeren, omdat gij u mengt met den ceder? Heeft
niet uw vader gegeten en gedronken, en recht en
gerechtigheid gedaan, en het ging hem toen wel? **16** Hij
heeft de rechtzaak des ellendigen en nooddruftigen gericht,
toen ging het hem wel; is dat niet Mij te kennen? spreekt de
HEERE. **17** Maar uw ogen en uw hart zijn niet dan op uw
gierigheid, en op onschuldig bloed, om dat te vergieten, en
op verdrukking en overlast, om die te doen. **18** Daarom zegt
de HEERE alzo van Jojakim, zoon van Josia, koning van Juda:
Zij zullen hem niet beklagen: Och mijn broeder! of, och
zuster! Zij zullen hem niet beklagen: Och, heer! of, och zijn
majesteit! **19** Met een ezelsbegrafenis zal hij begraven
worden; men zal hem slepen en daarhenen werpen, verre
weg van de poorten van Jeruzalem. **20** Klim op den Libanon
en roep, en verhef uw stem op den Basan; roep ook van de
veren; maar al uw liefhebbers zijn verbroken.

21 Ik sprak u aan in uw groten voorspoed, maar gij zeidet: Ik
zal niet horen. Dit is uw weg van uw jeugd af, dat gij Mijner
stem niet hebt gehoorzaamd. **22** De wind zal al uw herders
weiden, en uw liefhebbers zullen in de gevangenis gaan;
dan zult gij zekerlijk beschaamd en te schande worden,
vanwege al uw boosheid. **23** O gij, die nu op den Libanon
woont, en in de cederen nestelt! hoe begenadigd zult gij
zijn, als u de smarten zullen aankomen, het wee als ener

barende vrouw! **24** Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de
HEERE, ofschoon Chonia, de zoon van Jojakim, den koning
van Juda, een zegelring ware aan Mijn rechterhand, zo zal Ik
u toch van daar wegrukken. **25** En Ik zal u geven in de hand
dergenen, die uw ziel zoeken, en in de hand dergenen, voor
welker aangezicht gij schrikt, namelijk in de hand van
Nebukadnezar, den koning van Babel, en in de hand der
Chaldeen. **26** En Ik zal u, en uw moeder, die u gebaard
heeft, uitwerpen in een ander land, waarin gijlieden niet
geboren zijt, en daar zult gij sterven. **27** En in het land, naar
hetwelk hun ziel verlangt om daar weder te komen,
daarhenen zullen zij niet wederkomen. **28** Is dan deze man
Chonia een veracht, verstrooid, afgodisch beeld? Of is hij
een vat, waaraan men geen lust heeft? Waarom zijn hij en
zijn zaad uitgeworpen, ja, weggeworpen in een land, dat zij
niet kennen? **29** O land, land, land! hoor des HEEREN
woord! **30** Zo zegt de HEERE: Schrijft dezen zelfden man
kinderloos, een man, die niet voorspoedig zal zijn in zijn
dagen; want er zal niemand van zijn zaad voorspoedig zijn,
zittende op den troon Davids, en heersende meer in Juda.

Jeremiah 23

1 Wee den herderen, die de schapen Mijner weide
ombrengen en verstrooien! spreekt de HEERE. **2** Daarom
zegt de HEERE, de God Israels, alzo van de herderen, die
Mijn volk weiden: Gijlieden hebt Mijn schapen verstrooid, en
hebt ze verdreven, en hebt ze niet bezocht; ziet, Ik zal over
u bezoeken de boosheid uwer handelingen, spreekt de
HEERE. **3** En Ik zal het overblijfsel Mijner schapen Zelf
vergaderen uit al de landen, waarhenen Ik ze verdreven
heb; en Ik zal ze wederbrengen tot hun kooien, en zij zullen
vruchtbaar zijn, en vermenigvuldigen. **4** En Ik zal herderen
over hen verwekken, die ze weiden zullen; en zij zullen niet
meer vrezen, noch verschrikt worden, noch gemist worden,
spreekt de HEERE. **5** Ziet, de dagen komen, spreekt de
HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal
verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig
zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde.

6 In Zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israel zeker
wonen; en dit zal Zijn naam zijn, waarmede men Hem zal
noemen: De HEERE: ONZE GERECHTIGHEID. **7** Daarom, ziet,
de dagen komen, spreekt de HEERE, dat zij niet meer zullen
zeggen: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen
Israels uit Egypteland heeft opgevoerd. **8** Maar: Zo
waarachtig als de HEERE leeft, Die het zaad van het huis
Israels heeft opgevoerd, en Die het aangebracht heeft uit
het land van het noorden, en uit al de landen, waarheen Ik
ze gedreven had! want zij zullen wonen in hun land. **9**
Aangaande de profeten. Mijn hart wordt in mijn binnenste
gebroken, al mijn beenderen bewegen zich; ik ben als een
dronken man, en als een man, dien de wijn te boven gaat;
vanwege den HEERE, en vanwege de woorden Zijner
heiligheid.

10 Want het land is vol overspelers, want het land treurt
vanwege den vloek, de weiden der woestijn verdorren,
omdat hun loop boos is, en hun macht niet recht. **11** Want
beiden profeten en priesters zijn huichelaars; zelfs in Mijn
huis vind Ik hun boosheid, spreekt de HEERE. **12** Daarom zal
hun weg hun zijn als zeer gladde plaatsen in de donkerheid;
zij zullen aangedreven worden en daarin vallen; want Ik zal
een kwaad over hen brengen in het jaar hunner bezoeking,
spreekt de HEERE. **13** Ik heb wel ongerijmdheid gezien in de
profeten van Samaria, die door Baal, profeteerden, en Mijn
volk Israel verleidden. **14** Maar in de profeten van Jeruzalem
zie Ik afschuwelijkheid; zij bedrijven overspel, en gaan om
met valsheid, en sterken de handen der boosdoeners, opdat
zij zich niet bekeren, een iegelijk van zijn boosheid; zij allen
zijn Mij als Sodom, en haar inwoners als Gomorra. **15**
Daarom zegt de HEERE der heirscharen van deze profeten
alzo: Ziet, Ik zal hen met alsem spijzigen, en met gallewater
drenken; want van Jeruzalems profeten is de huichelarij
uitgegaan in het ganse land. **16** Zo zegt de HEERE der
heirscharen: Hoort niet naar de woorden der profeten, die u
profeteren; zij maken u ijdel; zij spreken het gezicht huns
harten, niet uit des HEEREN mond. **17** Zij zeggen steeds tot
degenen, die Mij lasteren: De HEERE heeft het gesproken,
gijlieden zult vrede hebben; en tot al wie naar zijns harten
goeddunken wandelt, zeggen zij: Ulieden zal geen kwaad
overkomen. **18** Want wie heeft in des HEEREN raad gestaan,
en Zijn woord gezien of gehoord? Wie heeft Zijn woord
aangemerkt en gehoord? **19** Ziet, een onweder des HEEREN,
een grimmigheid is uitgegaan, ja, een pijnlijk onweder, het
zal blijven op der goddelozen hoofd. **20** Des HEEREN toorn
zal zich niet afwenden, totdat Hij zal hebben gedaan, en
totdat Hij zal hebben daargesteld de gedachten Zijns
harten; in het laatste der dagen zult gij met verstand daarop
letten. **21** Ik heb die profeten niet gezonden, nochtans
hebben zij gelopen; Ik heb tot hen niet gesproken, nochtans
hebben zij geprofeteerd. **22** Maar zo zij in Mijn raad hadden

gestaan, zo zouden zij Mijn volk Mijn woorden hebben doen
horen, en zouden hen afgekeerd hebben van hun bozen
weg, en van de boosheid hunner handelingen. **23** Ben Ik
een God van nabij, spreekt de HEERE, en niet een God van
verre? **24** Zou zich iemand in verborgene plaatsen kunnen
verbergen, dat Ik hem niet zou zien? spreekt de HEERE;
vervul Ik niet den hemel en de aarde? spreekt de HEERE. **25**
Ik heb gehoord, wat de profeten zeggen, die in Mijn Naam
leugen profeteren, zeggende: Ik heb gedroomd, ik heb
gedroomd. **26** Hoe lang? Is er dan een droom in het hart der
profeten, die de leugen profeteren? Ja, het zijn profeten van
huns harten bedriegerij. **27** Die daar denken om Mijn volk
Mijn Naam te doen vergeten, door hun dromen, die zij, een
ieder zijn naaste, vertellen; gelijk als hun vaders Mijn Naam
vergeten hebben door Baal. **28** De profeet, bij welken een
droom is, die vertelle den droom; en bij welken Mijn woord
is, die spreke Mijn woord waarachtiglijk; wat heeft het stro
met het koren te doen? spreekt de HEERE. **29** Is Mijn woord
niet alzo, als een vuur? spreekt de HEERE, en als een hamer,
die een steenrots te morzel slaat? **30** Daarom, ziet, Ik wil
aan de profeten, spreekt de HEERE, die Mijn woorden stelen,
een ieder van zijn naaste; **31** Ziet, Ik wil aan de profeten,
spreekt de HEERE, die hun tong nemen, en spreken: Hij
heeft het gesproken; **32** Ziet, Ik wil aan degenen, die valse
dromen profeteren, spreekt de HEERE, en vertellen die, en
verleiden Mijn volk met hun leugenen en met hun
lichtvaardigheid; daar Ik hen niet gezonden, en hun niets
bevolen heb, en zij dit volk gans geen nut doen, spreekt de
HEERE. **33** Wanneer dan dit volk, of een profeet, of priester
u vragen zal, zeggende: Wat is des HEEREN last? Zo zult gij
tot hen zeggen: Wat last? Dat Ik ulieden verlaten zal,
spreekt de HEERE.

34 En aangaande den profeet, of den priester, of het volk,
dat zeggen zal: Des HEEREN last; dat Ik bezoeking zal doen
over dien man en over zijn huis. **35** Aldus zult gijlieden

zeggen, een iegelijk tot zijn naaste, en een iegelijk tot zijn
broeder: Wat heeft de HEERE geantwoord, en wat heeft de
HEERE gesproken? **36** Maar des HEEREN last zult gij niet
meer gedenken; want een iegelijk zal zijn eigen woord een
last zijn, dewijl gij verkeert de woorden van den levenden
God, den HEERE der heirscharen, onzen God. **37** Aldus zult
gij zeggen tot den profeet: Wat heeft u de HEERE
geantwoord en wat heeft de HEERE gesproken? **38** Maar
dewijl gij zegt: Des HEEREN last; daarom, zo zegt de HEERE:
Omdat gij dit woord zegt: Des HEEREN last, daar Ik tot u
gezonden heb, zeggende: Gij zult niet zeggen: Des HEEREN
last; **39** Daarom, ziet, Ik zal u ook ganselijk vergeten, en u,
mitsgaders de stad, die Ik u en uw vaderen gegeven heb,
van Mijn aangezicht laten varen. **40** En Ik zal u eeuwige
smaadheid aandoen, en eeuwige schande, die niet zal
worden vergeten.

Jeremiah 24

1 De HEERE deed mij zien, en ziet, er waren twee
vijgenkorven, gezet voor den tempel des HEEREN; nadat
Nebukadnezar, koning van Babel, gevankelijk had
weggevoerd Jechonia, den zoon van Jojakim, den koning van
Juda, mitsgaders de vorsten van Juda, en de timmerlieden,
en de smeden van Jeruzalem, en hen te Babel gebracht had.
2 In den enen korf waren zeer goede vijgen, als de eerste
rijpe vijgen zijn; maar in den anderen korf waren zeer boze
vijgen, die vanwege de boosheid niet konden gegeten
worden. **3** En de HEERE zeide tot mij: Wat ziet gij, Jeremia?
En ik zeide: Vijgen; de goede vijgen zijn zeer goed, en de
boze zeer boos, die vanwege de boosheid niet kunnen
gegeten worden. **4** Toen geschiedde des HEEREN woord tot
mij, zeggende:

5 Zo zegt de HEERE, de God Israels: Gelijk die goede vijgen,
alzo zal Ik kennen de gevankelijk weggevoerden van Juda,
die Ik uit deze plaats naar het land der Chaldeen heb
weggeschikt, ten goede. **6** En Ik zal Mijn oog op hen stellen
ten goede, en zal hen wederbrengen in dit land; en Ik zal
hen bouwen, en niet afbreken; en zal hen planten, en niet
uitrukken. **7** En Ik zal hun een hart geven om Mij te kennen,
dat Ik de HEERE ben; en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik
zal hun tot een God zijn; want zij zullen zich tot Mij met hun
ganse hart bekeren. **8** En gelijk de boze vijgen, die vanwege
de boosheid niet kunnen gegeten worden (want aldus zegt
de HEERE), alzo zal Ik maken Zedekia, den koning van Juda,
mitsgaders zijn vorsten, en het overblijfsel van Jeruzalem,
die in dit land zijn overgebleven, en die in Egypteland
wonen;

9 En Ik zal hen overgeven tot een beroering ten kwade,
allen koninkrijken der aarde; tot smaadheid, en tot een
spreekwoord, tot een spotrede, en tot een vloek, in al de
plaatsen, waarhenen Ik hen gedreven zal hebben; **10** En Ik
zal onder hen zenden het zwaard, den honger en de
pestilentie, totdat zij verteerd zullen zijn uit het land, dat Ik
hun en hun vaderen gegeven had.

Jeremiah 25

1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is over het ganse volk
van Juda, in het vierde jaar van Jojakim, zoon van Josia,
koning van Juda (dit was het eerste jaar van Nebukadnezar,
koning van Babel); **2** Hetwelk de profeet Jeremia gesproken
heeft tot het ganse volk van Juda, en tot al de inwoners van
Jeruzalem, zeggende: **3** Van het dertiende jaar van Josia,
den zoon van Amon, den koning van Juda, tot op dezen dag
toe (dit is het drie en twintigste jaar) is het woord des
HEEREN tot mij geschied; en ik heb tot ulieden gesproken,
vroeg op zijnde en sprekende, maar gij hebt niet gehoord. **4**
Ook heeft de HEERE tot u gezonden al Zijn knechten, de
profeten, vroeg op zijnde en zendende (maar gij hebt niet
gehoord, noch uw oor geneigd om te horen); **5** Zeggende:
Bekeert u toch, een iegelijk van zijn bozen weg, en van de
boosheid uwer handelingen, en woont in het land, dat de
HEERE u en uw vaderen gegeven heeft, van eeuw tot in
eeuw; **6** En wandelt andere goden niet na, om die te dienen,
en u voor die neder te buigen; en vertoornt Mij niet door
uwer handen werk, opdat Ik u geen kwaad doe. **7** Maar gij
hebt naar Mij niet gehoord, spreekt de HEERE; opdat gij Mij
vertoorndet door het werk uwer handen, u zelven ten
kwade. **8** Daarom, zo zegt de HEERE der heirscharen: Omdat
gij Mijn woorden niet hebt gehoord;

9 Ziet, Ik zal zenden, en nemen alle geslachten van het
noorden, spreekt de HEERE; en tot Nebukadnezar, den
koning van Babel, Mijn knecht; en zal ze brengen over dit
land, en over de inwoners van hetzelve, en over al deze
volken rondom; en Ik zal ze verbannen, en zal ze stellen tot
een ontzetting, en tot een aanfluiting, en tot eeuwige
woestheden. **10** En Ik zal van hen doen vergaan de stem der
vrolijkheid en de stem de vreugde, de stem des bruidegoms

en de stem der bruid, het geluid der molens en het licht der
lamp. **11** En dit ganse land zal worden tot een woestheid, tot
een ontzetting; en deze volken zullen den koning van Babel
dienen zeventig jaren. **12** Maar het zal geschieden, als de
zeventig jaren vervuld zijn, dan zal Ik over den koning van
Babel, en over dat volk, spreekt de HEERE, hun
ongerechtigheid bezoeken, mitsgaders over het land der
Chaldeen, en zal dat stellen tot eeuwige verwoestingen.

13 En Ik zal over dat land brengen al Mijn woorden, die Ik
daarover gesproken heb; al wat in dit boek geschreven is,
wat Jeremia geprofeteerd heeft over al deze volken. **14** Want
van hen zullen zich doen dienen, die ook machtige volken
en grote koningen zijn; alzo zal Ik hun vergelden naar hun
doen, en naar het werk hunner handen. **15** Want alzo heeft
de HEERE, de God Israels, tot mij gezegd: Neem dezen beker
des wijns der grimmigheid van Mijn hand, en geef dien te
drinken al den volken, tot welke Ik u zende;

16 Dat zij drinken, en beven, en dol worden, vanwege het
zwaard, dat Ik onder hen zal zenden. **17** En ik nam den
beker van des HEEREN hand, en ik gaf te drinken al den
volken, tot welke de HEERE mij gezonden had; **18** Namelijk
Jeruzalem en de steden van Juda, en haar koningen, en haar
vorsten; om die te stellen tot een woestheid, tot een
ontzetting, tot een aanfluiting en tot een vloek, gelijk het is
te dezen dage; **19** Farao, den koning van Egypte, en zijn
knechten, en zijn vorsten, en al zijn volk; **20** En den gansen
gemengden hoop, en allen koningen des lands van Uz; en
allen koningen van der Filistijnen land, en Askelon, en Gaza,
en Ekron, en het overblijfsel van Asdod; **21** Edom, en Moab,
en den kinderen Ammons; **22** En allen koningen van Tyrus,
en allen koningen van Sidon; en den koningen der eilanden,
die aan gene zijde der zee zijn. **23** Dedan, en Thema, en
Buz, en allen, die aan de hoeken afgekort zijn; **24** En allen
koningen van Arabie; en allen koningen des gemengden

hoops, die in de woestijn wonen; **25** En allen koningen van
Zimri, en allen koningen van Elam, en allen koningen van
Medie; **26** En allen koningen van het noorden, die nabij en
die verre zijn, den een met den anderen; ja, allen
koninkrijken der aarde, die op den aardbodem zijn. En de
koning van Sesach zal na hen drinken. **27** Gij zult dan tot
hen zeggen: Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Drinkt, en wordt dronken, en spuwt, en valt neder,
dat gij niet weder opstaat, vanwege het zwaard, dat Ik onder
u zal zenden. **28** En het zal geschieden, wanneer zij
weigeren zullen den beker van uw hand te nemen om te
drinken, dat gij tot hen zeggen zult: Zo zegt de HEERE der
heirscharen: Gij zult zekerlijk drinken! **29** Want ziet, in de
stad, die naar Mijn Naam genoemd is, begin Ik te plagen, en
zoudt gij enigszins onschuldig gehouden worden? Gij zult
niet onschuldig worden gehouden; want Ik roep het zwaard
over alle inwoners der aarde, spreekt de HEERE der
heirscharen. **30** Gij zult dan al deze woorden tot hen
profeteren, en gij zult tot hen zeggen: De HEERE zal brullen
uit de hoogte, en Zijn stem verheffen uit de woning Zijner
heiligheid; Hij zal schrikkelijk brullen over Zijn woonstede;
Hij zal een vreugdegeschrei, als de druiven treders,
uitroepen tegen alle inwoners der aarde.

31 Het geschal zal komen tot aan het einde der aarde; want
de HEERE heeft een twist met de volken, Hij zal gericht
houden met alle vlees; de goddelozen heeft Hij aan het
zwaard overgegeven, spreekt de HEERE. **32** Zo zegt de
HEERE der heirscharen: Ziet, een kwaad gaat er uit van volk
tot volk. en een groot onweder zal er verwekt worden van de
zijden der aarde. **33** En de verslagenen des HEEREN zullen
te dien dage liggen van het ene einde der aarde tot aan het
andere einde der aarde; zij zullen niet beklaagd, noch
opgenomen, noch begraven worden; tot mest op den
aardbodem zullen zij zijn. **34** Huilt, gij herders! en
schreeuwt, en wentelt u in de as, gij heerlijken van de

kudde! want uw dagen zijn vervuld, dat men slachten zal,
en van uw verstrooiingen, dan zult gij vervallen als een
kostelijk vat.

35 En de vlucht zal vergaan van de herders, en de
ontkoming van de heerlijken der kudde. **36** Er zal zijn een
stem des geroeps der herderen, en een gehuil der heerlijken
van de kudde, omdat de HEERE hun weide verstoort. **37**
Want de landouwen des vredes zullen uitgeroeid worden,
vanwege de hittigheid des toorns des HEEREN. **38** Hij heeft,
als een jonge leeuw, Zijn hutte verlaten; want hunlieder
land is geworden tot een verwoesting, vanwege de
hittigheid des verdrukkers, ja, vanwege de hittigheid Zijns
toorns.

Jeremiah 26

1 In het begin des koninkrijks van Jojakim, den zoon van
Josia, koning van Juda, geschiedde dit woord van den
HEERE, zeggende: **2** Zo zegt de HEERE: Sta in het voorhof
van het huis des HEEREN, en spreek tot alle steden van
Juda, die komen om aan te bidden in het huis des HEEREN,
al de woorden, die Ik u geboden heb tot hen te spreken, doe
er niet een woord af. **3** Misschien zullen zij horen, en zich
bekeren, een iegelijk van zijn bozen weg; zo zou Ik berouw
hebben over het kwaad, dat Ik hun denk te doen vanwege
de boosheid hunner handelingen. **4** Zeg dan tot hen: Zo
zegt de HEERE: Zo gijlieden naar Mij niet zult horen, dat gij
wandelt in Mijn wet, die Ik voor uw aangezicht gegeven heb;
5 Horende naar de woorden Mijner knechten, de profeten,
die Ik tot u zende, zelfs vroeg op zijnde en zendende; doch
gij niet gehoord hebt; **6** Zo zal Ik dit huis stellen als Silo, en
deze stad zal Ik stellen tot een vloek allen volken der aarde.
7 En de priesters, en de profeten, en al het volk, hoorden
Jeremia deze woorden spreken in het huis des HEEREN.

8 Zo geschiedde het, als Jeremia geeindigd had te spreken
alles, wat de HEERE geboden had tot al het volk te spreken,
dat de priesters en de profeten en al het volk hem grepen,
zeggende: Gij zult den dood sterven!

9 Waarom hebt gij in den Naam des HEEREN geprofeteerd,
zeggende: Dit huis zal worden als Silo, en deze stad zal
woest worden, dat er niemand wone? En het ganse volk
werd vergaderd tegen Jeremia, in het huis des HEEREN. **10**
Als nu de vorsten van Juda deze woorden hoorden, gingen
zij op uit het huis des konings naar het huis des HEEREN; en
zij zetten zich bij de deur der nieuwe poort des HEEREN.

11 Toen spraken de priesters en de profeten tot de vorsten
en tot al het volk, zeggende: Aan dezen man is een oordeel
des doods, want hij heeft geprofeteerd tegen deze stad,
gelijk als gij met uw oren gehoord hebt. **12** Maar Jeremia
sprak tot al de vorsten en tot al het volk, zeggende: De
HEERE heeft mij gezonden, om tegen dit huis en tegen deze
stad te profeteren al de woorden, die gij gehoord hebt;

13 Nu dan, maakt uw wegen en uw handelingen goed, en
gehoorzaamt de stem des HEEREN, uws Gods; zo zal het den
HEERE berouwen over het kwaad, dat Hij tegen u gesproken
heeft. **14** Doch ik, ziet, ik ben in uw handen; doet mij, als
het goed, en als het recht is in uw ogen; **15** Maar weet
voorzeker, dat gij, zo gij mij doodt, gewisselijk onschuldig
bloed zult brengen op u, en op deze stad, en op haar
inwoners; want in der waarheid, de HEERE heeft mij tot u
gezonden, om al deze woorden voor uw oren te spreken. **16**
Toen zeiden de vorsten en al het volk tot de priesteren en tot
de profeten: Aan dezen man is geen oordeel des doods,
want hij heeft tot ons gesproken in den Naam des HEEREN,
onzes Gods.

17 Ook stonden er mannen op, van de oudsten des lands,
en spraken tot de ganse gemeente des volks, zeggende: **18**
Micha, de Morastiet, heeft in de dagen van Hizkia, koning
van Juda, geprofeteerd, en tot al het volk van Juda
gesproken, zeggende: Zo zegt de HEERE des heirscharen:
Sion zal als een akker geploegd, en Jeruzalem tot steen
hopen worden, en de berg dezes huizes tot hoogten des
wouds. **19** Hebben ook Hizkia, de koning van Juda, en gans
Juda hem ooit gedood? Vreesde hij niet den HEERE, en
smeekte des HEEREN aangezicht, zodat het den HEERE
berouwde over het kwaad, dat Hij tegen hen gesproken had?
Wij dan doen een groot kwaad tegen onze zielen. **20** Er was
ook een man, die in den Naam des HEEREN profeteerde,
Uria, de zoon van Semaja, van Kirjath-jearim; die

profeteerde tegen deze stad en tegen dit land, naar al de
woorden van Jeremia. **21** En als de koning Jojakim,
mitsgaders al zijn geweldigen, en al de vorsten zijn woorden
hoorden, zocht de koning hem te doden; als Uria dat hoorde,
zo vreesde hij, en vluchtte, en kwam in Egypte; **22** Maar de
koning Jojakim zond mannen naar Egypte, Elnathan, den
zoon van Achbor, en andere mannen met hem, in Egypte;
23 Die voerden Uria uit Egypte, en brachten hem tot den
koning Jojakim, en hij sloeg hem met het zwaard, en hij
wierp zijn dood lichaam in de graven van de kinderen des
volks. **24** Maar de hand van Ahikam, den zoon van Safan,
was met Jeremia, dat men hem niet overgaf in de hand des
volk, om hem te doden.

Jeremiah 27

1 In het begin des koninkrijks van Jojakim, zoon van Josia,
koning van Juda, geschiedde dit woord tot Jeremia, van den
HEERE, zeggende: **2** Alzo zeide de HEERE tot mij: Maak u
banden en jukken, en doe die aan uw hals. **3** En zend ze tot
den koning van Edom, en tot den koning van Moab, en tot
den koning der kinderen Ammons, en tot den koning van
Tyrus, en tot den koning van Sidon; door de hand der boden,
die te Jeruzalem tot Zedekia, den koning van Juda, komen. **4**
En beveel hun aan hun heren te zeggen: Zo zegt de HEERE
der heirscharen, de God Israels: Zo zult gij tot uw heren
zeggen: **5** Ik heb gemaakt de aarde, den mens en het vee,
die op den aardbodem zijn, door Mijn grote kracht, en door
Mijn uitgestrekten arm, en Ik geef ze aan welken het recht is
in Mijn ogen. **6** En nu, Ik heb al deze landen gegeven in de
hand van Nebukadnezar, den koning van Babel, Mijn
knecht; zelfs ook het gedierte des velds heb Ik hem
gegeven, om hem te dienen. **7** En alle volken zullen hem, en
zijn zoon, en zijns zoons zoon dienen, totdat ook de tijd zijns
eigenen lands kome; dan zullen zich machtige volken en
grote koningen van hem doen dienen. **8** En het zal
geschieden, het volk en het koninkrijk, dat hem,
Nebukadnezar, den koning van Babel, niet zal dienen, en
dat zijn hals niet zal geven onder het juk des konings van
Babel; over datzelve volk zal Ik, spreekt de HEERE,
bezoeking doen door het zwaard, en door den honger, en
door de pestilentie, totdat Ik ze zal verteerd hebben door
zijn hand. **9** Gijlieden dan, hoort niet naar uw profeten, en
naar uw waarzeggers, en naar uw dromers, en naar uw
guichelaars, en naar uw tovenaars, dewelke tot u spreken,
zeggende: Gij zult den koning van Babel niet dienen. **10**
Want zij profeteren u valsheid, om u verre uit uw land te
brengen, en dat Ik u uitstote, en gij omkomt. **11** Maar het

volk, dat zijn hals zal brengen onder het juk des konings van
Babel, en hem dienen, datzelve zal Ik in zijn land laten,
spreekt de HEERE, en het zal dat bouwen en daarin wonen.
12 Daarna sprak ik tot Zedekia, den koning van Juda, naar al
deze woorden, zeggende: Brengt uw halzen onder het juk
des konings van Babel, en dient hem en zijn volk, zo zult gij
leven.

13 Waarom zoudt gij sterven, gij en uw volk door het
zwaard, door den honger en door de pestilentie, gelijk als de
HEERE gesproken heeft van het volk, dat den koning van
Babel niet zal dienen. **14** Hoort dan niet naar de woorden
der profeten, die tot u spreken, zeggende: Gij zult den
koning van Babel niet dienen; want zij profeteren u valsheid.
15 Want Ik heb ze niet gezonden, spreekt de HEERE, en zij
profeteren valselijk in Mijn Naam; opdat Ik u uitstote, en gij
omkomt, gij en de profeten, die u profeteren. **16** Ook sprak
ik tot de priesteren, en tot dit ganse volk, zeggende: Zo zegt
de HEERE: Hoort niet naar de woorden uwer profeten, die u
profeteren, zeggende: Ziet, de vaten van des HEEREN huis
zullen nu haast uit Babel wedergebracht worden; want zij
profeteren u valsheid. **17** Hoort niet naar hen, maar dient
den koning van Babel, zo zult gijlieden leven; waarom zou
deze stad tot een woestheid worden? **18** Maar zo zij profeten
zijn, en zo des HEEREN woord bij hen is, laat hen nu bij den
HEERE der heirscharen voorbidden, opdat de vaten, die in
het huis des HEEREN, en in het huis des konings van Juda,
en te Jeruzalem zijn overgebleven, niet naar Babel komen.
19 Want zo zegt de HEERE der heirscharen, van de pilaren,
en van de zee, en van de stellingen, en van het overige der
vaten, die in deze stad zijn overgebleven.

20 Die Nebukadnezar, de koning van Babel, niet heeft
weggenomen, als hij Jechonia, den zoon van Jojakim, koning
van Juda, van Jeruzalem, naar Babel gevankelijk wegvoerde,
mitsgaders al de edelen van Juda en Jeruzalem; **21** Ja, zo

zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels, van de
vaten, die in het huis des HEEREN, en in het huis des
konings van Juda, en te Jeruzalem zijn overgebleven: **22**
Naar Babel zullen zij gebracht worden, en aldaar zullen zij
zijn, tot den dag toe, dat Ik ze bezoeken zal, spreekt de
HEERE; dan zal Ik ze opvoeren, en zal ze wederbrengen tot
deze plaats.

Jeremiah 28

1 Voorts geschiedde het in hetzelfde jaar, in het begin des
koninkrijks van Zedekia, koning van Juda, in het vierde jaar,
in de vijfde maand, dat Hananja, zoon van Azur, de profeet,
die van Gibeon was, tot mij sprak, in het huis des HEEREN,
voor de ogen der priesteren en des gansen volks, zeggende:
2 Zo spreekt de HEERE der heirscharen, de God Israels,
zeggende: Ik heb het juk des konings van Babel verbroken.
3 In nog twee volle jaren zal Ik tot deze plaats
wederbrengen al de vaten van het huis des HEEREN, die
Nebukadnezar, de koning van Babel, uit deze plaats heeft
weggenomen, en dezelve naar Babel gebracht. **4** Ook zal Ik
Jechonia, den zoon van Jojakim, koning van Juda, en allen,
die gevankelijk weggevoerd zijn van Juda, die te Babel
gekomen zijn, tot deze plaats wederbrengen, spreekt de
HEERE; want Ik zal het juk des konings van Babel verbreken.
5 Toen sprak de profeet Jeremia tot den profeet Hananja,
voor de ogen der priesteren, en voor de ogen des gansen
volks, die in het huis des HEEREN stonden;

6 En de profeet Jeremia zeide: Amen, de HEERE doe alzo! de
HEERE bevestige uw woorden, die gij geprofeteerd hebt, dat
Hij de vaten van des HEEREN huis, en allen, die gevankelijk
zijn weggevoerd, van Babel wederbrenge tot deze plaats! **7**
Maar hoor nu dit woord, dat ik spreek voor uw oren, en voor
de oren des gansen volks: **8** De profeten, die voor mij en
voor u van ouds geweest zijn, die hebben tegen veel landen
en tegen grote koninkrijken geprofeteerd, van krijg, en van
kwaad, en van pestilentie. **9** De profeet, die geprofeteerd zal
hebben van vrede, als het woord van dien profeet komt, dan
zal die profeet bekend worden, dat hem de HEERE in der
waarheid gezonden heeft. **10** Toen nam de profeet Hananja

het juk van den hals van den profeet Jeremia, en verbrak
het.

11 En Hananja sprak voor de ogen des gansen volks,
zeggende: Zo zegt de HEERE: Alzo zal Ik verbreken het juk
van Nebukadnezar, den koning van Babel, in nog twee volle
jaren, van den hals al der volken. En de profeet Jeremia ging
zijns weegs. **12** Doch des HEEREN woord geschiedde tot
Jeremia (nadat de profeet Hananja het juk van den hals van
den profeet Jeremia verbroken had), zeggende:

13 Ga henen en spreek tot Hananja, zeggende: Zo zegt de
HEERE: Houten jukken hebt gij verbroken, nu zult gij in
plaats van die, ijzeren jukken maken. **14** Want zo zegt de
HEERE der heirscharen, de God Israels: Ik heb een ijzeren
juk gedaan aan den hals van al deze volken, om
Nebukadnezar, den koning van Babel, te dienen, en zij
zullen hem dienen; ja, Ik heb hem ook het gedierte des
velds gegeven. **15** En de profeet Jeremia zeide tot den
profeet Hananja: Hoor nu, Hananja! de HEERE heeft u niet
gezonden, maar gij hebt gemaakt, dat dit volk op leugen
vertrouwt.

16 Daarom, zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal u wegwerpen van
den aardbodem; dit jaar zult gij sterven, omdat gij een afval
gesproken hebt tegen den HEERE. **17** Alzo stierf de profeet
Hananja in datzelfde jaar, in de zevende maand.

Jeremiah 29

1 Voorts zijn dit de woorden des briefs, dien de profeet
Jeremia zond van Jeruzalem tot de overige oudsten, die
gevankelijk waren weggevoerd, mitsgaders tot de
priesteren, en tot de profeten, en tot het ganse volk, dat
Nebukadnezar van Jeruzalem gevankelijk had weggevoerd
naar Babel. **2** (Nadat de koning Jechonia, en de koningin, en
de kamerlingen, de vorsten van Juda en Jeruzalem,
mitsgaders de timmerlieden en smeden van Jeruzalem
waren uitgegaan); **3** Door de hand van Elasa, den zoon van
Safan, en Gemarja, den zoon van Hilkia, die Zedekia, de
koning van Juda, naar Babel zond, tot Nebukadnezar, den
koning van Babel, zeggende: **4** Zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels, tot allen, die gevankelijk zijn
weggevoerd, die Ik gevankelijk heb doen wegvoeren van
Jeruzalem naar Babel: **5** Bouwt huizen en woont daarin, en
plant hoven en eet de vrucht daarvan; **6** Neemt vrouwen, en
gewint zonen en dochteren, en neemt vrouwen voor uw
zonen, en geeft uw dochteren aan mannen, dat zij zonen en
dochteren baren; en wordt aldaar vermenigvuldigd, en
wordt niet verminderd. **7** En zoekt den vrede der stad,
waarhenen Ik u gevankelijk heb doen wegvoeren, en bidt
voor haar tot den HEERE; want in haar vrede zult gij vrede
hebben. **8** Want zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Laat uw profeten en uw waarzeggers, die in het
midden van u zijn, u niet bedriegen, en hoort niet naar uw
dromers, die gij doet dromen.

9 Want zij profeteren u valselijk in Mijn Naam; Ik heb hen
niet gezonden, spreekt de HEERE. **10** Want zo zegt de
HEERE: Zekerlijk, als zeventig jaren te Babel zullen vervuld
zijn, zal Ik ulieden bezoeken, en Ik zal Mijn goed woord over
u verwekken, u wederbrengende tot deze plaats.

11 Want Ik weet de gedachten, die Ik over u denk, spreekt
de HEERE, gedachten des vredes, en niet des kwaads, dat Ik
u geve het einde en de verwachting. **12** Dan zult gij Mij
aanroepen, en henengaan, en tot Mij bidden; en Ik zal naar
u horen. **13** En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij
naar Mij zult vragen met uw ganse hart. **14** En Ik zal van
ulieden gevonden worden, spreekt de HEERE, en Ik zal uw
gevangenis wenden, en u vergaderen uit al de volken, en uit
al de plaatsen, waarhenen Ik u gedreven heb, spreekt de
HEERE; en Ik zal u wederbrengen tot de plaats, van waar Ik
u gevankelijk heb doen wegvoeren. **15** Omdat gij zegt: de
HEERE heeft ons profeten naar Babel verwekt;

16 Daarom zegt de HEERE alzo van den koning, die op
Davids troon zit, en van al het volk, dat in deze stad woont,
te weten, uw broederen, die met u niet zijn uitgegaan in de
gevangenis; **17** Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Ziet, Ik
zal het zwaard, den honger en de pestilentie onder hen
zenden; en Ik zal ze maken als de afschuwelijke vijgen, die
vanwege de boosheid niet kunnen gegeten worden. **18** En Ik
zal ze achterna jagen met het zwaard, met den honger en
met de pestilentie; en Ik zal ze overgeven tot een beroering,
allen koninkrijken der aarde, tot een vloek, en tot een schrik,
en tot een aanfluiting, en tot een smaadheid, onder al de
volken, waar Ik ze henengedreven zal hebben; **19** Omdat zij
naar Mijn woorden niet gehoord hebben, spreekt de HEERE,
als Ik Mijn knechten, de profeten, tot hen zond, vroeg op
zijnde en zendende; maar gijlieden hebt niet gehoord,
spreekt de HEERE. **20** Gij dan, hoort des HEEREN woord, gij
allen, die gevankelijk zijt weggevoerd, die Ik van Jeruzalem
naar Babel heb weggezonden!

21 Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels, van
Achab, zoon van Kolaja, en van Zedekia, zoon van Maaseja,
die ulieden in Mijn Naam valselijk profeteren: Ziet, Ik zal hen
geven in de hand van Nebukadnezar, den koning van Babel,

en hij zal ze voor uw ogen slaan. **22** En van hen zal een
vloek genomen worden bij al de gevankelijk weggevoerden
van Juda, die in Babel zijn, dat men zegge: De HEERE stelle
u als Zedekia, en als Achab, die de koning van Babel aan het
vuur braadde; **23** Omdat zij een dwaasheid deden in Israel,
en overspel bedreven met de vrouwen hunner naasten, en
spraken het woord valselijk in Mijn Naam, dat Ik hun niet
geboden had; en Ik ben Degene, Die het weet, en een
getuige daarvan, spreekt de HEERE. **24** Tot Semaja nu, den
Nechlamiet, zult gij spreken, zeggende:

25 Zo spreekt de HEERE der heirscharen, de God Israels,
zeggende: Omdat gij brieven in uw naam gezonden hebt tot
al het volk, dat te Jeruzalem is, en tot Zefanja, den zoon van
Maaseja, den priester, en tot al de priesteren, zeggende: **26**
De HEERE heeft u tot priester gesteld, in plaats van den
priester Jojada, dat gij opzieners zoudt zijn in des HEEREN
huis over allen man, die onzinnig is, en zich voor een profeet
uitgeeft, dat gij dien stelt in de gevangenis en in den stok.
27 Nu dan, waarom hebt gij Jeremia, den Anathothiet, niet
gescholden, die zich bij ulieden voor een profeet uitgeeft?
28 Want daarom heeft hij tot ons naar Babel gezonden,
zeggende: Het zal lang duren; bouwt huizen, en woont
daarin, en plant hoven, en eet de vrucht daarvan. **29**
Zefanja nu, de priester, had dezen brief gelezen voor de
oren van den profeet Jeremia. **30** Daarom geschiedde des
HEEREN woord tot Jeremia, zeggende:

31 Zend henen tot allen, die gevankelijk weggevoerd zijn,
zeggende: Zo zegt de HEERE van Semaja, den Nechlamiet:
Omdat Semaja ulieden geprofeteerd heeft, daar Ik hem niet
gezonden heb, en heeft gemaakt, dat gij op leugen
vertrouwt; **32** Daarom zegt de HEERE alzo: Ziet, Ik zal
bezoeking doen over Semaja, den Nechlamiet, en over zijn
zaad; hij zal niemand hebben, die in het midden dezes volks
wone, en zal het goede niet zien, dat Ik Mijn volke doen zal,

spreekt de HEERE; want hij heeft een afval gesproken tegen den HEERE.

Jeremiah 30

1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den HEERE,
zeggende: **2** Zo spreekt de HEERE, de God Israels,
zeggende: Schrijf u al de woorden, die Ik tot u gesproken
heb, in een boek. **3** Want zie, de dagen komen, spreekt de
HEERE, dat Ik de gevangenis van Mijn volk, Israel en Juda,
wenden zal, zegt de HEERE; en Ik zal hen wederbrengen in
het land, dat Ik hun vaderen gegeven heb, en zij zullen het
erfelijk bezitten. **4** En dit zijn de woorden, die de HEERE
gesproken heeft van Israel en van Juda.

5 Want zo zegt de HEERE: Wij horen een stem der
verschrikking; er is vrees en geen vrede. **6** Vraagt toch en
ziet, of een manspersoon baart? Waarom zie Ik dan eens
iegelijken mans handen op zijn lenden, als van een barende
vrouw, en alle aangezichten veranderd in bleekheid? **7** O
wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest
is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij
daaruit verlost worden. **8** Want het zal te dien dage
geschieden, spreekt de HEERE der heirscharen, dat Ik zijn
juk van uw hals verbreken, en uw banden verscheuren zal;
en vreemden zullen zich niet meer van hem doen dienen. **9**
Maar zij zullen dienen den HEERE, hun God, en hun koning
David, dien Ik hun verwekken zal. **10** Gij dan, vrees niet, o
Mijn knecht Jakob! spreekt de HEERE, ontzet u niet, Israel!
want zie, Ik zal u uit verre landen verlossen, en uw zaad uit
het land hunner gevangenis; en Jakob zal wederkomen, en
stil en gerust zijn, en er zal niemand zijn, die hem
verschrikke.

11 Want Ik ben met u, spreekt de HEERE, om u te verlossen;
want Ik zal een voleinding maken met al de heidenen,
waarhenen Ik u verstrooid heb; maar met u zal Ik geen

voleinding maken; maar Ik zal u kastijden met mate, en u
niet gans onschuldig houden. **12** Want zo zegt de HEERE:
Uw breuk is dodelijk, uw plage is smartelijk. **13** Er is
niemand, die uw zaak oordeelt, aangaande het gezwel; gij
hebt geen heelpleisters. **14** Al uw liefhebbers hebben u
vergeten, zij vragen niet naar u; want Ik heb u geslagen met
eens vijands plage, met de kastijding eens wreden; om de
grootheid uwer ongerechtigheid, omdat uw zonden machtig
veel zijn. **15** Wat krijt gij over uw breuk, dat uw smart
dodelijk is? Om de grootheid uwer ongerechtigheid, omdat
uw zonden machtig veel zijn, heb Ik u deze dingen gedaan.
16 Daarom, allen, die u opeten, zullen opgegeten worden,
en al uw wederpartijders, zij allen zullen gaan in
gevangenis; en die u beroven, zullen ter beroving zijn, en
allen, die u plunderen, zal Ik ter plundering overgeven. **17**
Want Ik zal u de gezondheid doen rijzen, en u van uw
plagen genezen, spreekt de HEERE; omdat zij u noemen: De
verdrevene. Het is Sion, zeggen zij; niemand vraagt naar
haar. **18** Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal de gevangenis der
tenten Jakobs wenden, en Mij over hun woningen ontfermen;
en de stad zal herbouwd worden op haar hoop, en het paleis
zal liggen naar zijn wijze.

19 En van hen zal dankzegging uitgaan, en een stem der
spelenden; en Ik zal hen vermeerderen, en zij zullen niet
verminderd worden, en Ik zal hen verheerlijken, en zij zullen
niet gering worden. **20** En zijn zonen zullen zijn als eertijds,
en zijn gemeente zal voor Mijn aangezicht bevestigd
worden; en Ik zal bezoeking doen over al zijn onderdrukkers.
21 En zijn Heerlijke zal uit hem zijn, en zijn Heerser uit het
midden van hem voortkomen; en Ik zal hem doen naderen,
en hij zal tot Mij genaken; want wie is hij, die met zijn hart
borg worde, om tot Mij te genaken? spreekt de HEERE. **22**
En gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn.
23 Ziet, een onweder des HEEREN, een grimmigheid is
uitgegaan, een aanhoudend onweder; het zal blijven op het

hoofd der goddelozen. **24** De hittigheid van des HEEREN
toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij gedaan, en totdat Hij
daargesteld zal hebben de gedachten Zijns harten; in het
laatste der dagen zult gij daarop letten.

Jeremiah 31

1 Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zal Ik allen geslachten
Israels tot een God zijn; en zij zullen Mij tot een volk zijn. **2**
Zo zegt de HEERE: Het volk der overgeblevenen van het
zwaard heeft genade gevonden in de woestijn, namelijk
Israel, als Ik henenging om hem tot rust te brengen. **3** De
HEERE is mij verschenen van verre tijden! Ja, Ik heb u
liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u
getrokken met goedertierenheid. **4** Ik zal u weder bouwen,
en gij zult gebouwd worden, o jonkvrouw Israels! gij zult
weder versierd zijn met uw trommelen, en uitgaan met den
rei der spelenden. **5** Gij zult weder wijngaarden planten op
de bergen van Samaria; de planters zullen planten, en de
vrucht genieten. **6** Want er zal een dag zijn, waarin de
hoeders op Efraims gebergte zullen roepen: Maakt ulieden
op, en laat ons opgaan naar Sion, tot den HEERE, onzen
God! **7** Want zo zegt de HEERE: Roept luide over Jakob met
vreugde, en juicht vanwege het hoofd der heidenen; doet
het horen, lofzingt, en zegt: O HEERE! behoud Uw volk, het
overblijfsel van Israel. **8** Ziet, Ik zal ze aanbrengen uit het
land van het noorden, en zal hen vergaderen van de zijden
der aarde; onder hen zullen zijn blinden en lammen,
zwangeren en barenden te zamen; met een grote gemeente
zullen zij herwaarts wederkomen. **9** Zij zullen komen met
geween, en met smekingen zal Ik hen voeren; Ik zal hen
leiden aan de waterbeken, in een rechte weg, waarin zij zich
niet zullen stoten; want Ik ben Israel tot een Vader, en
Efraim is Mijn eerstgeborene. **10** Hoort des HEEREN woord,
gij heidenen! en verkondigt in de eilanden, die verre zijn, en
zegt: Hij, Die Israel verstrooid heeft, zal hem weder
vergaderen, en hem bewaren als een herder zijn kudde.

11 Want de HEERE heeft Jakob vrijgekocht, en Hij heeft hem
verlost uit de hand desgenen, die sterker was dan hij. **12**
Dies zullen zij komen, en op de hoogte van Sion juichen, en
toevloeien tot des HEEREN goed, tot het koren, en tot den
most, en tot de olie, en tot de jonge schapen en runderen;
en hun ziel zal zijn als een gewaterde hof, en zij zullen
voortaan niet meer treurig zijn. **13** Dan zal zich de
jonkvrouw verblijden in den rei, daartoe de jongelingen en
ouden te zamen; want Ik zal hunlieder rouw in vrolijkheid
veranderen, en zal hen troosten, en zal hen verblijden naar
hun droefenis. **14** En Ik zal de ziel der priesteren met
vettigheid dronken maken; en Mijn volk zal met Mijn goed
verzadigd worden, spreekt de HEERE. **15** Zo zegt de HEERE:
Er is een stem gehoord in Rama, een klage, een zeer bitter
geween; Rachel weent over haar kinderen; zij weigert zich
te laten troosten over haar kinderen, omdat zij niet zijn.

16 Zo zegt de HEERE: Bedwing uw stem van geween, en uw
ogen van tranen; want er is loon voor uw arbeid, spreekt de
HEERE; want zij zullen uit des vijands land wederkomen. **17**
En er is verwachting voor uw nakomelingen, spreekt de
HEERE; want uw kinderen zullen wederkomen tot hun
landpale. **18** Ik heb wel gehoord, dat zich Efraim beklaagt,
zeggende: Gij hebt mij getuchtigd, en ik ben getuchtigd
geworden als een ongewend kalf. Bekeer mij, zo zal ik
bekeerd zijn, want Gij zijt de HEERE, mijn God!

19 Zekerlijk, nadat ik bekeerd ben, heb ik berouw gehad, en
nadat ik mijzelven ben bekend gemaakt, heb ik op de heup
geklopt, ik ben beschaamd, ja, ook schaamrood geworden,
omdat ik de smaadheid mijner jeugd gedragen heb. **20** Is
niet Efraim Mij een dierbare zoon, is hij Mij niet een
troetelkind? Want sinds Ik tegen hem gesproken heb, denk
Ik nog ernstelijk aan hem; daarom rommelt Mijn ingewand
over hem; Ik zal Mij zijner zekerlijk ontfermen, spreekt de
HEERE. **21** Richt u merktekenen op, stel u spitse pilaren, zet

uw hart op de baan, op den weg, dien gij gewandeld hebt;
keer weder, o jonkvrouw Israels, keer weder tot deze uw
steden! **22** Hoe lang zult gij u onttrekken, gij afkerige
dochter? Want de HEERE heeft wat nieuws op de aarde
geschapen: de vrouw zal den man omvangen.

23 Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Dit
woord zullen zij nog zeggen in het land van Juda, en in zijn
steden, als Ik hun gevangenis wenden zal: De HEERE
zegene u, gij woning der gerechtigheid, gij berg der
heiligheid! **24** En Juda, mitsgaders al zijn steden, zullen te
zamen daarin wonen; de akkerlieden, en die met de kudde
reizen. **25** Want Ik heb de vermoeide ziel dronken gemaakt,
en Ik heb alle treurige ziel vervuld. **26** (Hierop ontwaakte ik,
en zag toe, en mijn slaap was mij zoet.) **27** Ziet, de dagen
komen, spreekt de HEERE, dat Ik het huis van Israel en het
huis van Juda bezaaien zal met zaad van mensen en zaad
van beesten.

28 En het zal geschieden, gelijk als Ik over hen gewaakt
heb, om uit te rukken, en af te breken, en te verstoren, en te
verderven, en kwaad aan te doen; alzo zal Ik over hen
waken, om te bouwen en te planten, spreekt de HEERE. **29**
In die dagen zullen zij niet meer zeggen: De vaders hebben
onrijpe druiven gegeten, en der kinderen tanden zijn stomp
geworden. **30** Maar een iegelijk zal om zijn ongerechtigheid
sterven; een ieder mens, die de onrijpe druiven eet, zijn
tanden zullen stomp worden. **31** Ziet, de dagen komen,
spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israel en met het
huis van Juda een nieuw verbond zal maken;

32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen gemaakt
heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit
Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd
hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE; **33**
Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis

van Israel maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in
hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik
zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.
34 En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een
iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den HEERE!
want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun
grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun
ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer
gedenken. **35** Zo zegt de HEERE, Die de zon ten lichte geeft
des daags, de ordeningen der maan en der sterren ten lichte
des nachts, Die de zee klieft, dat haar golven bruisen,
HEERE der heirscharen is Zijn Naam:

36 Indien deze ordeningen van voor Mijn aangezicht zullen
wijken, spreekt de HEERE, zo zal ook het zaad Israels
ophouden, dat het geen volk zij voor Mijn aangezicht, al de
dagen. **37** Zo zegt de HEERE: Indien de hemelen daarboven
gemeten, en de fondamenten der aarde beneden doorgrond
kunnen worden, zo zal Ik ook het ganse zaad Israels
verwerpen, om alles, wat zij gedaan hebben, spreekt de
HEERE. **38** Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat
deze stad den HEERE zal herbouwd worden, van den toren
Hananeel af tot aan de Hoekpoort.

39 En het meetsnoer zal wijders nevens dezelve uitgaan tot
aan den heuvel Gareb, en zich naar Goath omwenden. **40**
En het ganse dal der dode lichamen en der as, en al de
velden tot aan de beek Kidron, tot aan den hoek van de
Paardenpoort tegen het oosten, zal den HEERE een
heiligheid zijn; er zal niets weder uitgerukt, noch
afgebroken worden in eeuwigheid.

Jeremiah 32

1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den HEERE, in
het tiende jaar van Zedekia, koning van Juda; dit jaar was
het achttiende jaar van Nebukadnezar. **2** (Het heir nu des
konings van Babel belegerde toen Jeruzalem, en de profeet
Jeremia was besloten in het voorhof der bewaring, dat in het
huis des konings van Juda is. **3** Want Zedekia, de koning van
Juda, had hem besloten, zeggende: Waarom profeteert gij,
zeggende: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik geef deze stad in de
hand des konings van Babel, en hij zal ze innemen; **4** En
Zedekia, de koning van Juda, zal van de hand der Chaldeen
niet ontkomen; maar hij zal zekerlijk gegeven worden in de
hand des konings van Babel, en zijn mond zal tot deszelfs
mond spreken, en zijn ogen zullen deszelfs ogen zien; **5** En
hij zal Zedekia naar Babel voeren, en aldaar zal hij zijn,
totdat Ik hem bezoek, spreekt de HEERE; ofschoon gijlieden
tegen de Chaldeen strijdt, gij zult toch geen geluk hebben.)
6 Jeremia dan zeide: Des HEEREN woord is tot mij geschied,
zeggende:

7 Zie, Hanameel, de zoon van Sallum, uw oom, zal tot u
komen, zeggende: Koop u mijn veld, dat bij Anathoth is,
want gij hebt het recht van lossing, om te kopen. **8** Alzo
kwam Hanameel, mijns ooms zoon, naar des HEEREN woord,
tot mij, in het voorhof der bewaring, en zeide tot mij: Koop
toch mijn veld, hetwelk is bij Anathoth, dat in het land van
Benjamin is; want gij hebt het erfrecht, en gij hebt de
lossing, koop het voor u. Toen merkte ik, dat het des
HEEREN woord was. **9** Dies kocht ik van Hanameel, mijns
ooms zoon, het veld, dat bij Anathoth is; en ik woog hem het
geld toe, zeventien zilveren sikkelen. **10** En ik onderschreef
den brief en verzegelde dien, en deed het getuigen
betuigen, als ik het geld op de weegschaal gewogen had. **11**

En ik nam den koopbrief, die verzegeld was naar het gebod
en de inzettingen, en den open brief; **12** En ik gaf den
koopbrief aan Baruch, den zoon van Nerija, den zoon van
Machseja, voor de ogen van Hanameel, mijns ooms zoon, en
voor de ogen der getuigen die den koopbrief hadden
onderschreven; voor de ogen van al de Joden, die in het
voorhof der bewaring zaten. **13** En ik beval Baruch voor hun
ogen, zeggende:

14 Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Neem
deze brieven, dezen koopbrief, zo den verzegelden als
dezen open brief, en doe ze in een aarden vat, opdat zij vele
dagen mogen bestaan. **15** Want zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels: Er zullen nog huizen, en velden,
en wijngaarden in dit land gekocht worden. **16** Voorts, nadat
ik den koopbrief aan Baruch, den zoon van Nerija, gegeven
had, bad ik tot den HEERE, zeggende:

17 Ach, Heere HEERE! Zie, Gij hebt de hemelen en de aarde
gemaakt, door Uw grote kracht en door Uw uitgestrekten
arm; geen ding is U te wonderlijk. **18** Gij, Die
goedertierenheid doet aan duizenden, en de
ongerechtigheid der vaderen vergeldt in den schoot hunner
kinderen na hen; Gij grote, Gij geweldige God, Wiens Naam
is HEERE der heirscharen! **19** Groot van raad en machtig
van daad; want Uw ogen zijn open over alle wegen der
mensenkinderen, om een iegelijk te geven naar zijn wegen,
en naar de vrucht zijner handelingen. **20** Gij, Die tekenen en
wonderen gesteld hebt in Egypteland, tot op dezen dag, zo
in Israel, als onder andere mensen, en hebt U een Naam
gemaakt, als Hij is te dezen dage! **21** En hebt Uw volk Israel
uit Egypteland uitgevoerd, door tekenen en door wonderen,
en door een sterke hand, en door een uitgestrekten arm, en
door grote verschrikking. **22** En hebt hun dit land gegeven,
dat Gij hun vaderen gezworen hadt hun te zullen geven, een
land vloeiende van melk en honig; **23** Zij zijn er ook

ingekomen en hebben het erfelijk bezeten, maar hebben
Uwer stem niet gehoorzaamd, en in Uw wet niet gewandeld;
zij hebben niets gedaan van alles, wat Gij hun geboden hadt
te doen; dies hebt Gij hun al dit kwaad doen bejegenen. **24**
Zie, de wallen! zij zijn gekomen aan de stad, om die in te
nemen, en de stad is gegeven in de hand der Chaldeen, die
tegen haar strijden; vanwege het zwaard en den honger en
de pestilentie; en wat Gij gesproken hebt, is geschied, en
zie, Gij ziet het. **25** Evenwel hebt Gij tot mij gezegd, Heere
HEERE! koop u dat veld voor geld, en doe het getuigen
betuigen; daar de stad in der Chaldeen hand gegeven is. **26**
Toen geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia, zeggende:

27 Zie, Ik ben de HEERE, de God van alle vlees; zou Mij enig
ding te wonderlijk zijn? **28** Daarom zegt de HEERE alzo: Zie,
Ik geef deze stad in de hand der Chaldeen, en in de hand
van Nebukadnezar, den koning van Babel, en hij zal ze
innemen. **29** En de Chaldeen, die tegen deze stad strijden,
zullen er inkomen, en deze stad met vuur aansteken, en
zullen ze verbranden, met de huizen, op welker daken zij
aan Baal gerookt, en anderen goden drankofferen geofferd
hebben, om Mij te vertoornen. **30** Want de kinderen Israels
en de kinderen van Juda hebben van hun jeugd aan
alleenlijk gedaan, dat kwaad was in Mijn ogen; want de
kinderen Israels hebben Mij door het werk hunner handen
alleenlijk vertoornd, spreekt de HEERE. **31** Want tot Mijn
toorn en tot Mijn grimmigheid is Mij deze stad geweest, van
den dag af, dat zij haar gebouwd hebben, tot op dezen dag
toe; opdat Ik haar van Mijn aangezicht wegdeed; **32** Om al
de boosheid der kinderen Israels en der kinderen van Juda,
die zij gedaan hebben om Mij te vertoornen, zij, hun
koningen, hun vorsten, hun priesteren, en hun profeten, en
de mannen van Juda, en de inwoners van Jeruzalem; **33** Die
Mij den nek hebben toegekeerd en niet het aangezicht;
hoewel Ik hen leerde, vroeg op zijnde en lerende, evenwel
hoorden zij niet, om tucht aan te nemen; **34** Maar zij hebben

hun verfoeiselen gesteld in het huis, dat naar Mijn Naam
genoemd is, om dat te verontreinigen. **35** En zij hebben de
hoogten van Baal gebouwd, die in het dal des zoons van
Hinnom zijn, om hun zonen en hun dochteren den Molech
door het vuur te laten gaan; hetwelk Ik hun niet heb
geboden, noch in Mijn hart is opgekomen, dat zij dezen
gruwel zouden doen; opdat zij Juda mochten doen zondigen.
36 En nu, daarom zegt de HEERE, de God Israels, alzo van
deze stad, waar gij van zegt: Zij is gegeven in de hand des
konings van Babel, door het zwaard, en door den honger, en
door de pestilentie;

37 Ziet, Ik zal hen vergaderen uit al de landen, waarhenen
Ik hen zal verdreven hebben in Mijn toorn, en in Mijn
grimmigheid, en in grote verbolgenheid; en Ik zal hen tot
deze plaats wederbrengen, en zal hen zeker doen wonen. **38**
Ja, zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God
zijn. **39** En Ik zal hun enerlei hart en enerlei weg geven, om
Mij te vrezen al de dagen, hun ten goede, mitsgaders hun
kinderen na hen. **40** En Ik zal een eeuwig verbond met hen
maken, dat Ik van achter hen niet zal afkeren, opdat Ik hun
weldoe; en Ik zal Mijn vreze in hun hart geven, dat zij niet
van Mij afwijken. **41** En Ik zal Mij over hen verblijden, dat Ik
hun weldoe; en Ik zal hen getrouwelijk in dat land planten,
met Mijn ganse hart en met Mijn ganse ziel. **42** Want zo zegt
de HEERE: Gelijk als Ik over dit volk gebracht heb al dit
grote kwaad, alzo zal Ik over hen brengen al het goede, dat
Ik over hen spreke. **43** En er zullen velden gekocht worden
in dit land, waarvan gij zegt: Het is woest, dat er geen mens
noch beest in is; het is in der Chaldeen hand gegeven. **44**
Velden zal men voor geld kopen, en de brieven
onderschrijven, en verzegelen, en getuigen doen betuigen,
in het land van Benjamin, en in de plaatsen rondom
Jeruzalem, en in de steden van Juda, en in de steden van het
gebergte, en in de steden der laagte, en in de steden van

het zuiden; want Ik zal hun gevangenis wenden, spreekt de HEERE.

Jeremiah 33

1 Voorts geschiedde des HEEREN woord ten tweeden male
tot Jeremia, als hij nog in het voorhof der bewaring was
opgesloten, zeggende: **2** Zo zegt de HEERE, Die het doet, de
HEERE, Die dat formeert, opdat Hij het bevestige, HEERE is
Zijn Naam; **3** Roep tot Mij, en Ik zal u antwoorden, en Ik zal u
bekend maken grote en vaste dingen, die gij niet weet. **4**
Want zo zegt de HEERE, de God Israels, van de huizen dezer
stad, en van de huizen der koningen van Juda, die door de
wallen en door het zwaard zijn afgebroken: **5** Er zijn er wel
ingekomen, om te strijden tegen de Chaldeen, maar het is
om die te vullen met dode lichamen van mensen, die Ik
verslagen heb in Mijn toorn en in Mijn grimmigheid; en
omdat Ik Mijn aangezicht van deze stad verborgen heb, om
al hunlieder boosheid. **6** Zie, Ik zal haar de gezondheid en
de genezing doen rijzen, en zal henlieden genezen, en zal
hun openbaren overvloed van vrede en waarheid. **7** En Ik zal
de gevangenis van Juda en de gevangenis van Israel
wenden, en zal ze bouwen als in het eerste. **8** En Ik zal hen
reinigen van al hun ongerechtigheid, met dewelke zij tegen
Mij gezondigd hebben; en Ik zal vergeven al hun
ongerechtigheden, met dewelke zij tegen Mij gezondigd en
met dewelke zij tegen Mij overtreden hebben. **9** En het zal
Mij zijn tot een vrolijken naam, tot een roem, en tot een
sieraad bij alle heidenen der aarde; die al het goede zullen
horen, dat Ik hun doe; en zij zullen vrezen en beroerd zijn
over al het goede, en over al den vrede, dien Ik hun
beschikke.

10 Alzo zegt de HEERE: In deze plaats (waarvan gij zegt: Zij
is woest, dat er geen mens en geen beest in is), in de steden
van Juda, en op de straten van Jeruzalem, die zo verwoest

zijn, dat er geen mens, en geen inwoner, en geen beest in is, zal wederom gehoord worden,

11 De stem der vrolijkheid en de stem der blijdschap, de
stem des bruidegoms en de stem der bruid, de stem
dergenen, die zeggen: Looft den HEERE der heirscharen,
want de HEERE is goed, want Zijn goedertierenheid is in
eeuwigheid! de stem dergenen, die lof aanbrengen ten
huize des HEEREN; want Ik zal de gevangenis des lands
wenden, als in het eerste, zegt de HEERE. **12** Zo zegt de
HEERE der heirscharen: In deze plaats, die zo woest is, dat
er geen mens, zelfs tot het vee toe, in is, mitsgaders in al
derzelver steden, zullen wederom woningen zijn van
herderen, die de kudden doen legeren. **13** In de steden van
het gebergte, in de steden der laagte, en in de steden van
het zuiden, en in het land van Benjamin, en in de plaatsen
rondom Jeruzalem, en in de steden van Juda, zullen de
kudden wederom onder de handen des tellers doorgaan,
zegt de HEERE. **14** Ziet, de dagen komen, spreekt de
HEERE, dat Ik het goede woord verwekken zal, dat Ik tot het
huis van Israel en over het huis van Juda gesproken heb. **15**
In die dagen, en te dier tijd zal Ik David een SPRUIT der
gerechtigheid doen uitspruiten; en Hij zal recht en
gerechtigheid doen op aarde.

16 In die dagen zal Juda verlost worden, en Jeruzalem zeker
wonen; en deze is, die haar roepen zal: De HEERE, onze
GERECHTIGHEID. **17** Want zo zegt de HEERE: Aan David zal
niet worden afgesneden een Man, Die op den troon van het
huis Israels zitte.

18 Ook zal den Levietischen priesteren, van voor Mijn
aangezicht, niet worden afgesneden een Man, Die
brandoffer offere, en spijsoffer aansteke, en slachtoffer
bereide al de dagen. **19** En des HEEREN woord geschiedde
tot Jeremia, zeggende:

20 Alzo zegt de HEERE: Indien gijlieden Mijn verbond van
den dag; en Mijn verbond van den nacht kondt vernietigen,
zodat dag en nacht niet zijn op hun tijd; **21** Zo zal ook
vernietigd kunnen worden Mijn verbond met Mijn knecht
David, dat hij geen zoon hebbe, die op zijn troon regere, en
met de Levieten, de priesteren, Mijn dienaren. **22** Gelijk het
heir des hemels niet geteld, en het zand der zee niet
gemeten kan worden, alzo zal Ik vermenigvuldigen het zaad
van Mijn knecht David, en de Levieten, die Mij dienen. **23**
Voorts geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia,
zeggende: **24** Hebt gij niet gezien, wat dit volk spreekt,
zeggende: De twee geslachten, die de HEERE verkoren had,
die heeft Hij nu verworpen? Ja, zij versmaden Mijn volk,
zodat het geen volk meer is voor hun aangezicht. **25** Zo
zegt de HEERE: Indien Mijn verbond niet is van dag en
nacht; indien Ik de ordeningen des hemels en der aarde niet
gesteld heb; **26** Zo zal Ik ook het zaad van Jakob en van Mijn
knecht David verwerpen, dat Ik van zijn zaad niet neme, die
daar heerse over het zaad van Abraham, Izak en Jakob; want
Ik zal hun gevangenis wenden en Mij hunner ontfermen.

Jeremiah 34

1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den HEERE (als
Nebukadnezar, koning van Babel, en zijn ganse heir, en alle
koninkrijken der aarde, die onder de heerschappij zijner
hand waren, en al de volken tegen Jeruzalem streden, en
tegen al haar steden), zeggende: **2** Zo zegt de HEERE, de
God Israels: Ga henen en spreek tot Zedekia, den koning
van Juda, en zeg tot hem: Zo zegt de HEERE: Zie, Ik geef
deze stad in de hand des konings van Babel, en hij zal ze
met vuur verbranden. **3** En gij zult van zijn hand niet
ontkomen, maar zekerlijk gegrepen, en in zijn hand gegeven
worden; en uw ogen zullen de ogen des konings van Babel
zien, en zijn mond zal tot uw mond spreken, en gij zult te
Babel komen. **4** Maar hoor des HEEREN woord, o Zedekia,
koning van Juda! zo zegt de HEERE van u: Gij zult door het
zwaard niet sterven. **5** Gij zult sterven in vrede, en naar de
brandingen van uw vaderen, de vorige koningen, die voor u
geweest zijn, alzo zullen zij over u branden, en u beklagen,
zeggende: Och heer! want Ik heb het woord gesproken,
spreekt de HEERE. **6** En de profeet Jeremia sprak al deze
woorden tot Zedekia, den koning van Juda, te Jeruzalem. **7**
Als het heir des konings van Babel streed tegen Jeruzalem,
en tegen al de overgeblevene steden van Juda, tegen Lachis
en tegen Azeka; want deze, zijnde vaste steden, waren
overgebleven onder de steden van Juda. **8** Het woord, dat
tot Jeremia geschied is van den HEERE, nadat de koning
Zedekia een verbond gemaakt had met het ganse volk, dat
te Jeruzalem was, om vrijheid voor hen uit te roepen.

9 Dat een iegelijk zijn knecht, en een iegelijk zijn maagd,
zijnde een Hebreer of een Hebreinne, zou laten vrijgaan;
zodat niemand zich van hen, van een Jood, zijn broeder, zou
doen dienen. **10** Nu hoorden al de vorsten en al het volk, die

het verbond hadden ingegaan, dat zij, een iegelijk zijn
knecht, en een iegelijk zijn maagd zouden laten vrijgaan,
zodat zij zich niet meer van hen zouden doen dienen; zij
hoorden dan, en lieten hen gaan; **11** Maar zij keerden
daarna wederom, en deden de knechten en maagden
wederkomen, die zij hadden laten vrijgaan, en zij brachten
hen ten onder tot knechten en tot maagden. **12** Daarom
geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia, van den HEERE,
zeggende:

13 Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ik heb een verbond
gemaakt met uw vaderen, ten dage, als Ik hen uit
Egypteland, uit het diensthuis uitvoerde, zeggende: **14** Ten
einde van zeven jaren zult gij laten gaan, een iegelijk zijn
broeder, een Hebreer, die u zal verkocht zijn, en u zes jaren
gediend heeft; gij zult hem dan van u laten vrijgaan; maar
uw vaders hoorden niet naar Mij, en neigden hun oor niet.
15 Gijlieden nu waart heden wedergekeerd, en hadt gedaan,
dat recht is in Mijn ogen, vrijheid uitroepende, een iegelijk
voor zijn naaste; en gij hadt een verbond gemaakt voor Mijn
aangezicht, in het huis, dat naar Mijn Naam genoemd is. **16**
Maar gij zijt weder omgekeerd, en hebt Mijn Naam
ontheiligd, en doen wederkomen, een iegelijk zijn knecht,
en een iegelijk zijn maagd, die gij hadt laten vrijgaan naar
hun lust; en gij hebt hen ten ondergebracht, om ulieden te
wezen tot knechten en tot maagden. **17** Daarom zegt de
HEERE alzo: Gijlieden hebt naar Mij niet gehoord, om
vrijheid uit te roepen, een iegelijk voor zijn broeder, en een
iegelijk voor zijn naaste; ziet, zo roep Ik uit tegen ulieden,
spreekt de HEERE, een vrijheid ten zwaarde, ter pestilentie,
en ten honger, en zal u overgeven ter beroering allen
koninkrijken der aarde. **18** En Ik zal de mannen overgeven,
die Mijn verbond hebben overtreden, die niet bevestigd
hebben de woorden des verbonds, dat zij voor Mijn
aangezicht gemaakt hadden, met het kalf, dat zij in tweeen
hadden gehouwen, en waren tussen zijn stukken

doorgegaan: **19** De vorsten van Juda, en de vorsten van
Jeruzalem, de kamerlingen, en de priesteren, en al het volk
des lands, die door de stukken des kalfs zijn doorgegaan. **20**
Ja, Ik zal hen overgeven in de hand hunner vijanden, en in
de hand dergenen, die hun ziel zoeken; en hun dode
lichamen zullen het gevogelte des hemels en het gedierte
der aarde tot spijze zijn. **21** Zelfs Zedekia, den koning van
Juda, en zijn vorsten, zal Ik overgeven in de hand hunner
vijanden, en in de hand dergenen, die hun ziel zoeken, te
weten, in de hand van het heir des konings van Babel, die
van ulieden nu zijn opgetogen. **22** Ziet, Ik zal bevel geven,
spreekt de HEERE, en zal hen weder tot deze stad brengen,
en zij zullen tegen haar strijden, en zullen ze innemen, en
zullen ze met vuur verbranden; en Ik zal de steden van Juda
stellen tot een verwoesting, dat er niemand in wone.

Jeremiah 35

1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van den HEERE, in
de dagen van Jojakim, den zoon van Josia, den koning van
Juda, zeggende: **2** Ga henen tot der Rechabieten huis, en
spreek met hen, en breng hen in des HEEREN huis, in een
der kameren, en geef hun wijn te drinken. **3** Toen nam ik
Jaazanja, den zoon van Jeremia, den zoon van Habazzinja,
mitsgaders zijn broederen, en al zijn zonen, en het ganse
huis der Rechabieten; **4** En bracht hen in des HEEREN huis,
in de kamer der zonen van Hanan, den zoon van Jigdalia,
den man Gods; welke is bij de kamer der oversten, die daar
is boven de kamer van Maaseja, den zoon van Sallum, den
dorpelbewaarder. **5** En ik zette den kinderen van het huis
der Rechabieten koppen vol wijn en bekers voor; en ik zeide
tot hen: Drinkt wijn. **6** Maar zij zeiden: Wij zullen geen wijn
drinken; want Jonadab, de zoon van Rechab, onze vader,
heeft ons geboden, zeggende: Gijlieden zult geen wijn
drinken, gij, noch uw kinderen, tot in eeuwigheid. **7** Ook zult
gijlieden geen huis bouwen, noch zaad zaaien, noch
wijngaard planten, noch hebben; maar gij zult in tenten
wonen al uw dagen; opdat gij veel dagen leeft in het land,
alwaar gij als vreemdeling verkeert. **8** Zo hebben wij der
stemme van Jonadab, den zoon van Rechab, onzen vader,
gehoorzaamd in alles, wat hij ons geboden heeft; zodat wij
geen wijn drinken al onze dagen, wij, onze vrouwen, onze
zonen, en onze dochteren; **9** En dat wij geen huizen bouwen
tot onze woning; ook hebben wij geen wijngaard, noch veld,
noch zaad; **10** En wij hebben in tenten gewoond; alzo
hebben wij gehoord en gedaan naar alles, wat ons onze
vader Jonadab geboden heeft. **11** Maar het is geschied, als
Nebukadrezar, de koning van Babel, naar dit land optoog,
dat wij zeiden: Komt, en laat ons naar Jeruzalem trekken
vanwege het heir der Chaldeen, en vanwege het heir der

Syriers; alzo zijn wij te Jeruzalem gebleven. **12** Toen
geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia, zeggende:

13 Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Ga
henen en zeg tot de mannen van Juda en tot de inwoners
van Jeruzalem: Zult gijlieden geen tucht aannemen, dat gij
hoort naar Mijn woorden? spreekt de HEERE. **14** De woorden
van Jonadab, den zoon van Rechab, die hij zijn kinderen
geboden heeft, dat zij geen wijn zouden drinken, zijn
bevestigd; want zij hebben geen gedronken tot op dezen
dag, maar het gebod huns vaders gehoord; en Ik heb tot
ulieden gesproken, vroeg op zijnde en sprekende, maar gij
hebt naar Mij niet gehoord. **15** En Ik heb tot u gezonden al
Mijn knechten, de profeten, vroeg op zijnde en zendende,
om te zeggen: Bekeert u toch, een iegelijk van zijn bozen
weg, en maakt uw handelingen goed, en wandelt andere
goden niet na, om hen te dienen, zo zult gij in het land
blijven, dat Ik u en uw vaderen gegeven heb; maar gij hebt
uw oor niet geneigd, en naar Mij niet gehoord. **16** Dewijl dan
de kinderen van Jonadab, den zoon van Rechab, het gebod
huns vaders, dat hij hun geboden heeft, bevestigd hebben,
maar dit volk naar Mij niet hoort; **17** Daarom alzo zegt de
HEERE, de God der heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal
over Juda en over alle inwoners van Jeruzalem brengen al
het kwaad, dat Ik tegen hen gesproken heb; omdat Ik tot
hen gesproken heb, maar zij niet gehoord hebben, en Ik tot
hen geroepen heb, maar zij niet hebben geantwoord. **18** Tot
het huis nu der Rechabieten zeide Jeremia: Zo zegt de
HEERE der heirscharen, de God Israels: Omdat gijlieden het
gebod van uw vader Jonadab zijt gehoorzaam geweest, en
hebt al zijn geboden bewaard, en gedaan naar alles, wat hij
ulieden geboden heeft;

19 Daarom alzo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Er zal Jonadab, den zoon van Rechab, niet worden

afgesneden een man, die voor Mijn aangezicht sta, al de dagen.

Jeremiah 36

1 Het gebeurde ook in het vierde jaar van Jojakim, den zoon
van Josia, den koning van Juda, dat dit woord tot Jeremia
geschiedde van den HEERE, zeggende: **2** Neem u een rol
des boeks, en schrijf daarop al de woorden, die Ik tot u
gesproken heb, over Israel, en over Juda, en over al de
volken, van den dag aan, dat Ik tot u gesproken heb, van de
dagen van Josia aan, tot op dezen dag. **3** Misschien zullen
die van het huis van Juda horen al het kwaad, dat Ik hun
gedenk te doen; opdat zij zich bekeren, een iegelijk van zijn
bozen weg, en Ik hun ongerechtigheid en hun zonde
vergeve. **4** Toen riep Jeremia Baruch, den zoon van Nerija;
en Baruch schreef uit den mond van Jeremia alle woorden
des HEEREN, die Hij tot hem gesproken had, op een rol des
boeks. **5** En Jeremia gebood Baruch, zeggende: Ik ben
opgehouden, ik zal in des HEEREN huis niet kunnen gaan. **6**
Zo ga gij henen, en lees in de rol, in dewelke gij uit mijn
mond geschreven hebt, de woorden des HEEREN, voor de
oren des volks, in des HEEREN huis, op den vastendag; en
gij zult ze ook lezen voor de oren van gans Juda, die uit hun
steden komen. **7** Misschien zal hunlieder smeking voor des
HEEREN aangezicht nedervallen, en zij zullen zich bekeren,
een iegelijk van zijn bozen weg; want groot is de toorn en de
grimmigheid, die de HEERE tegen dit volk heeft
uitgesproken. **8** En Baruch, de zoon van Nerija, deed naar
alles, wat hem de profeet Jeremia geboden had, lezende in
dat boek de woorden des HEEREN, in het huis des HEEREN.
9 Want het geschiedde in het vijfde jaar van Jojakim, den
zoon van Josia, den koning van Juda, in de negende maand,
dat zij een vasten voor des HEEREN aangezicht uitriepen,
allen volke te Jeruzalem, mitsgaders allen volke, die uit de
steden van Juda te Jeruzalem kwamen.

10 Zo las Baruch in dat boek de woorden van Jeremia in des
HEEREN huis, in de kamer van Gemarja, den zoon van
Safan, den schrijver, in het bovenste voorhof, aan de deur
der nieuwe poort van het huis des HEEREN, voor de oren des
gansen volks. **11** Als nu Michaja, de zoon van Gemarja, den
zoon van Safan, al de woorden des HEEREN uit dat boek
gehoord had;

12 Zo ging hij af ten huize des konings in de kamer des
schrijvers; en ziet, aldaar zaten al de vorsten: Elisama, de
schrijver, en Delaja, de zoon van Semaja, en Elnathan, de
zoon van Achbor, en Gemarja, de zoon van Safan, en
Zedekia, de zoon van Hananja, en al de vorsten. **13** En
Michaja maakte hun bekend al de woorden, die hij gehoord
had, als Baruch uit dat boek las voor de oren des volks. **14**
Toen zonden al de vorsten Jehudi, den zoon van Nethanja,
den zoon van Selemja, den zoon van Cuschi, tot Baruch, om
te zeggen: De rol, waarin gij voor de oren des volks gelezen
hebt, neem die in uw hand, en kom. Alzo nam Baruch, de
zoon van Nerija, de rol in zijn hand, en kwam tot hen. **15** En
zij zeiden tot hem: Zit toch neder, en lees ze voor onze oren;
en Baruch las voor hun oren. **16** En het geschiedde, als zij al
de woorden hoorden, dat zij verschrikten, de een tegen den
ander; en zij zeiden tot Baruch: Voorzeker zullen wij al deze
woorden den koning bekend maken. **17** En zij vraagden
Baruch, zeggende: Verklaar ons toch, hoe hebt gij al deze
woorden uit zijn mond geschreven? **18** En Baruch zeide tot
hen: Uit zijn mond las hij tot mij al deze woorden, en ik
schreef ze met inkt in dit boek. **19** Toen zeiden de vorsten
tot Baruch: Ga henen, verberg u, gij en Jeremia; en niemand
wete, waar gijlieden zijt. **20** Zij dan gingen in tot den koning
in het voorhof; maar de rol leiden zij weg in de kamer van
Elisama, den schrijver; en zij verklaarden al die woorden
voor de oren des konings.

21 Toen zond de koning Jehudi, om de rol te halen; en hij
haalde ze uit de kamer van Elisama, den schrijver; en Jehudi
las ze voor de oren des konings, en voor de oren van al de
vorsten, die omtrent den koning stonden. **22** (De koning nu
zat in het winterhuis in de negende maand; en er was een
vuur voor zijn aangezicht op den haard aangestoken.) **23** En
het geschiedde, als Jehudi drie stukken, of vier gelezen had,
versneed hij ze met een schrijfmes, en wierp ze in het vuur,
dat op den haard was, totdat de ganse rol verteerd was in
het vuur, dat op den haard was. **24** En zij verschrikten niet,
en scheurden hun klederen niet, de koning noch al zijn
knechten, die al deze woorden gehoord hadden. **25** Hoewel
ook Elnathan, en Delaja, en Gemarja bij den koning daarvoor
spraken, dat hij de rol niet zou verbranden; doch hij hoorde
niet naar hen. **26** Daartoe gebood de koning aan Jerahmeel,
den zoon van Hammelech, en Zeraja, den zoon van Azriel,
en Selemja, den zoon van Abdeel, om den schrijver Baruch
en den profeet Jeremia te vangen. Maar de HEERE had hen
verborgen. **27** Toen geschiedde des HEEREN woord tot
Jeremia, nadat de koning de rol en de woorden, die Baruch
geschreven had uit den mond van Jeremia, verbrand had,
zeggende:

28 Neem u weder een andere rol, en schrijf daarop al de
eerste woorden, die geweest zijn op de eerste rol, die
Jojakim, de koning van Juda, verbrand heeft. **29** En tot
Jojakim, den koning van Juda, zult gij zeggen: Zo zegt de
HEERE: Gij hebt deze rol verbrand, zeggende: Waarom hebt
gij daarop geschreven, zeggende: De koning van Babel zal
zekerlijk komen, en dit land verderven, en maken, dat mens
en beest daarin ophouden? **30** Daarom zegt de HEERE alzo
van Jojakim, den koning van Juda: Hij zal geen hebben, die
op Davids troon zitte; en zijn dood lichaam zal weggeworpen
zijn, des daags in de hitte, en des nachts in de vorst. **31** En
Ik zal over hem, en over zijn zaad, en over zijn knechten
hunlieder ongerechtigheid bezoeken; en Ik zal over hen, en

over de inwoners van Jeruzalem, en over de mannen van
Juda, al het kwaad brengen, dat Ik tot hen gesproken heb;
maar zij hebben niet gehoord. **32** Jeremia dan nam een
andere rol, en gaf ze aan den schrijver Baruch, den zoon van
Nerija; die schreef daarop, uit den mond van Jeremia, al de
woorden des boeks, dat Jojakim, de koning van Juda, met
vuur verbrand had; en tot dezelve werden nog veel
dergelijke woorden toegedaan.

Jeremiah 37

1 En Zedekia, zoon van Josia, regeerde, koning zijnde, in
plaats van Chonja, Jojakims zoon, welken Zedekia
Nebukadrezar, de koning van Babel, koning gemaakt had in
het land van Juda. **2** Maar hij hoorde niet, hij, noch zijn
knechten, noch het volk des lands, naar de woorden des
HEEREN, die Hij sprak door den dienst van den profeet
Jeremia. **3** Nochtans zond de koning Zedekia Juchal, den
zoon van Selemja, en Sefanja, den zoon van Maaseja, den
priester, tot den profeet Jeremia, om te zeggen: Bid toch
voor ons tot den HEERE, onzen God! **4** (Want Jeremia was
nog ingaande en uitgaande in het midden des volks, en zij
hadden hem nog in het gevangenhuis niet gesteld. **5** En
Farao's heir was uit Egypte uitgetogen; en de Chaldeen, die
Jeruzalem belegerden, als zij het gerucht van hen gehoord
hadden, zo waren zij van Jeruzalem opgetogen). **6** Toen
geschiedde des HEEREN woord tot den profeet Jeremia,
zeggende:

7 Zo zegt de HEERE, de God Israels: Zo zult gijlieden
zeggen tot den koning van Juda, die u tot Mij gezonden
heeft, om Mij te vragen: Ziet, Farao's heir, dat u ter hulpe
uitgetogen is, zal wederkeren in zijn land, in Egypte; **8** En
de Chaldeen zullen wederkeren, en tegen deze stad strijden;
en zij zullen ze innemen, en zullen ze met vuur verbranden.
9 Zo zegt de HEERE: Bedriegt uw zielen niet, zeggende: De
Chaldeen zullen zekerlijk van ons wegtrekken; want zij
zullen niet wegtrekken. **10** Want al sloegt gijlieden het
ganse heir der Chaldeen, die tegen u strijden, en er bleven
van hen enige verwonde mannen over, zo zouden zich die,
een iegelijk in zijn tent, opmaken, en deze stad met vuur
verbranden. **11** Voorts geschiedde het, als het heir der

Chaldeen van Jeruzalem was opgetogen, vanwege Farao's
heir;

12 Dat Jeremia uit Jeruzalem uitging, om te gaan in het land
van Benjamin, om van daar te scheiden door het midden des
volks. **13** Als hij in de poort van Benjamin was, zo was daar
de wachtmeester, wiens naam was Jerija, de zoon van
Selemja, den zoon van Hananja; die greep den profeet
Jeremia, zeggende: Gij wilt tot de Chaldeen vallen! **14** En
Jeremia zeide: Het is vals, ik wil niet tot de Chaldeen vallen.
Doch hij hoorde niet naar hem; maar Jerija greep Jeremia
aan, en bracht hem tot de vorsten. **15** En de vorsten werden
zeer toornig op Jeremia en sloegen hem; en zij stelden hem
in het gevangenhuis, ten huize van Jonathan, den schrijver;
want zij hadden dat tot een gevangenhuis gemaakt. **16** Als
Jeremia in de plaats des kuils, en in de kotjes gekomen was,
en Jeremia aldaar veel dagen gezeten had;

17 Zo zond de koning Zedekia henen, en liet hem halen; en
de koning vraagde hem in zijn huis, in het verborgene, en
zeide: Is er ook een woord van den HEERE? En Jeremia
zeide: Er is; en hij zeide: Gij zult in de hand des konings van
Babel gegeven worden. **18** Voorts zeide Jeremia tot den
koning Zedekia: Wat heb ik tegen u, of tegen uw knechten,
of tegen dit volk gezondigd, dat gijlieden mij in het
gevangenhuis gesteld hebt? **19** Waar zijn nu ulieder
profeten, die u geprofeteerd hebben, zeggende: De koning
van Babel zal niet tegen ulieden, noch tegen dit land
komen. **20** Nu dan, hoor toch, o mijn heer koning! laat toch
mijn smeking voor uw aangezicht nedervallen, en breng mij
niet weder in het huis van Jonathan, den schrijver, opdat ik
aldaar niet sterve. **21** Toen gaf de koning Zedekia bevel; en
zij bestelden Jeremia in het voorhof der bewaring, en men
gaf hem des daags een bol broods uit de Bakkerstraat,
totdat al het brood van de stad op was. Alzo bleef Jeremia in
het voorhof der bewaring.

Jeremiah 38

1 Als Sefatja, de zoon van Matthan, en Gedalia, de zoon van
Pashur, en Juchal, de zoon van Selemja, en Pashur, de zoon
van Malchia, de woorden hoorden, die Jeremia tot al het volk
sprak, zeggende: **2** Zo zegt de HEERE: Wie in deze stad
blijft, zal door het zwaard, door den honger of door de
pestilentie sterven; maar wie tot de Chaldeen uitgaat, die
zal leven, want hij zal zijn ziel tot een buit hebben, en zal
leven. **3** Zo zegt de HEERE: Deze stad zal zekerlijk gegeven
worden in de hand van het heir des konings van Babel,
datzelve zal ze innemen; **4** Zo zeiden de vorsten tot den
koning: Laat toch dezen man gedood worden; want aldus
maakt hij de handen der krijgslieden, die in deze stad zijn
overgebleven, en de handen des gansen volks slap, alzulke
woorden tot hen sprekende; want deze man zoekt den vrede
dezes volks niet, maar het kwaad. **5** En de koning Zedekia
zeide: Ziet, hij is in uw hand; want de koning zou geen ding
tegen u vermogen. **6** Toen namen zij Jeremia en wierpen
hem in den kuil van Malchia, den zoon van Hammelech, die
in het voorhof der bewaring was, en zij lieten Jeremia af met
zelen; in den kuil nu was geen water, maar slijk; en Jeremia
zonk in het slijk. **7** Als nu Ebed-melech, de Moorman, een
der kamerlingen, die toen in des konings huis was, hoorde,
dat zij Jeremia in den kuil gedaan hadden (de koning nu zat
in de poort van Benjamin);

8 Zo ging Ebed-melech uit het huis des konings uit, en hij
sprak tot den koning, zeggende: **9** Mijn heer koning! deze
mannen hebben kwalijk gehandeld in alles, wat zij gedaan
hebben aan den profeet Jeremia, dien zij in den kuil
geworpen hebben; daar hij toch in zijn plaats zou gestorven
zijn vanwege den honger, dewijl geen brood meer in de stad
is. **10** Toen gebood de koning den Moorman Ebed-melech,

zeggende: Neem van hier dertig mannen onder uw hand, en
haal den profeet Jeremia op uit den kuil, eer dat hij sterft. **11**
Alzo nam Ebed-melech de mannen onder zijn hand, en ging
in des konings huis tot onder de schatkamer, en nam van
daar enige oude verscheurde en oude versleten lompen; en
hij liet ze met zelen af tot Jeremia in den kuil. **12** En Ebed-
melech, de Moorman, zeide tot Jeremia: Leg nu deze oude
verscheurde en versleten lompen onder de oksels uwer
armen, van onder aan de zelen. En Jeremia deed alzo. **13** En
zij trokken Jeremia bij de zelen, en haalden hem op uit de
kuil; en Jeremia bleef in het voorhof der bewaring. **14** Toen
zond de koning Zedekia henen, en liet den profeet Jeremia
tot zich halen, in den derden ingang, die aan des HEEREN
huis was; en de koning zeide tot Jeremia: Ik zal u een ding
vragen, verheel geen ding voor mij.

15 En Jeremia zeide tot Zedekia: Als ik het u verklaren zal,
zult gij mij niet zekerlijk doden? En als ik u raad zal geven,
gij zult toch naar mij niet horen. **16** Toen zwoer de koning
Zedekia aan Jeremia in het verborgene, zeggende: Zo
waarachtig als de HEERE leeft, Die ons deze ziel gemaakt
heeft: Indien ik u zal doden, of indien ik u zal overgeven in
de hand dezer mannen, die uw ziel zoeken! **17** Jeremia dan
zeide tot Zedekia: Zo zegt de HEERE, de God der
heirscharen, de God Israels: Indien gij gewilliglijk tot de
vorsten des koning van Babel zult uitgaan, zo zal uw ziel
leven, en deze stad zal niet verbrand worden met vuur; en
gij zult leven, gij en uw huis. **18** Maar indien gij tot de
vorsten des konings van Babel niet zult uitgaan, zo zal deze
stad gegeven worden in de hand der Chaldeen, en zij zullen
ze met vuur verbranden; ook zult gij van hunlieder hand
niet ontkomen. **19** En de koning Zedekia zeide tot Jeremia:
Ik ben bevreesd voor de Joden, die tot de Chaldeen gevallen
zijn, dat zij mij misschien in derzelver hand overgeven, en
zij den spot met mij drijven. **20** En Jeremia zeide: Zij zullen
u niet overgeven; wees toch gehoorzaam aan de stem des

HEEREN, naar dewelke ik tot u spreek; zo zal het u welgaan,
en uw ziel zal leven. **21** Maar indien gij weigert uit te gaan,
zo is dit het woord, dat de HEERE mij heeft doen zien; **22**
Ziedaar, al de vrouwen, die in het huis des konings van Juda
zijn overgebleven, zullen uitgevoerd worden tot de vorsten
des konings van Babel; en dezelve zullen zeggen: Uw
vredegenoten hebben u aangehitst, en hebben u
overmocht; uw voeten zijn in den modder gezonken; zij zijn
achterwaarts gekeerd! **23** Zij zullen dan al uw vrouwen en al
uw zonen tot de Chaldeen uitvoeren; ook zult gij zelf van
hun hand niet ontkomen; maar gij zult door de hand des
konings van Babel gegrepen worden, en gij zult deze stad
met vuur verbranden. **24** Toen zeide Zedekia tot Jeremia:
Dat niemand wete van deze woorden, zo zult gij niet
sterven.

25 En als de vorsten zullen horen, dat ik met u gesproken
heb, en tot u komen, en tot u zeggen: Verklaar ons nu, wat
hebt gij tot den koning gesproken? verheel het niet voor
ons, zo zullen wij u niet doden; en wat heeft de koning tot u
gesproken? **26** Zo zult gij tot hen zeggen: Ik wierp mijn
smeking voor des konings aangezicht neder, dat hij mij niet
zou weder laten brengen in Jonathans huis, om aldaar te
sterven. **27** Als dan al de vorsten tot Jeremia kwamen, en
hem vraagden, verklaarde hij hun, naar al deze woorden, die
de koning geboden had; en zij lieten van hem af, omdat de
zaak niet was gehoord. **28** En Jeremia bleef in het voorhof
der bewaring tot op den dag, dat Jeruzalem werd
ingenomen; en hij was er nog, als Jeruzalem was ingenomen.

Jeremiah 39

1 In het negende jaar van Zedekia, koning van Juda, in de
tiende maand, kwam Nebukadrezar, de koning van Babel, en
al zijn heir, tegen Jeruzalem, en zij belegerden haar. **2** In het
elfde jaar van Zedekia, in de vierde maand, op den
negenden der maand, werd de stad doorgebroken. **3** En alle
vorsten des konings van Babel togen henen in, en hielden
bij de middelste poort; namelijk Nergal-sarezer Samgar-
nebu, Sarsechim Rab-saris, Nergal-sarezer Rab-mag, en al de
overige vorsten des konings van Babel. **4** En het
geschiedde, als Zedekia, de koning van Juda, en al de
krijgslieden hen zagen, zo vloden zij, en togen bij nacht uit
de stad, door den weg van des konings hof, door de poort
tussen de twee muren; en hij toog uit door den weg des
vlakken velds.

5 Doch het heir der Chaldeen jaagde hen achterna; en zij
achterhaalden Zedekia in de vlakke velden van Jericho, en
vingen hem, en brachten hem opwaarts tot Nebukadrezar,
den koning van Babel, naar Ribla, in het land van Hamath;
die sprak oordelen tegen hem uit. **6** En de koning van Babel
slachtte de zonen van Zedekia te Ribla voor zijn ogen; ook
slachtte de koning van Babel alle edelen van Juda. **7** En hij
verblindde de ogen van Zedekia, en bond hem met twee
koperen ketenen, om hem naar Babel te voeren. **8** En de
Chaldeen verbrandden het huis des konings en de huizen
des volks met vuur; en zij braken de muren van Jeruzalem
af.

9 Het overige nu des volks, die in de stad waren
overgebleven, en de afvalligen, die tot hem gevallen waren,
met het overige des volks, die overgebleven waren, voerde
Nebuzaradan, de overste der trawanten, gevankelijk naar

Babel. **10** Maar van het volk, die arm waren, die niet met al
hadden, liet Nebuzaradan, de overste der trawanten, enigen
overig in het land van Juda; en hij gaf hun te dien dage
wijngaarden en akkers. **11** Maar van Jeremia had
Nebukadrezar, de koning van Babel, bevel gegeven in de
hand van Nebuzaradan, den overste der trawanten,
zeggende:

12 Neem hem, en stel uw ogen op hem, en doe hem niets
kwaads; maar gelijk als hij tot u spreken zal, doe alzo met
hem. **13** Zo zond Nebuzaradan, de overste der trawanten,
mitsgaders Nebuschazban Rab-saris en Nergal-sarezer Rab-
mag, en al de oversten des konings van Babel; **14** Zij
zonden dan henen en namen Jeremia uit het voorhof der
bewaring, en gaven hem over aan Gedalia, den zoon van
Ahikam, den zoon van Safan, dat hij hem henen uitbracht
naar huis; alzo bleef hij in het midden des volks. **15** Het
woord des HEEREN was ook tot Jeremia geschied, als hij in
het voorhof der bewaring besloten was, zeggende:

16 Ga henen, en spreek tot Ebed-melech, den Moorman,
zeggende: Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Zie, Ik zal Mijn woorden brengen over deze stad, ten
kwade en niet ten goede; en zij zullen te dien dage voor uw
aangezicht zijn. **17** Maar Ik zal u te dien dage redden,
spreekt de HEERE; en gij zult niet overgegeven worden in de
hand der mannen, voor welker aangezicht gij vreest. **18**
Want Ik zal u zekerlijk bevrijden, en gij zult door het zwaard
niet vallen; maar gij zult uw ziel tot een buit hebben, omdat
gij op Mij vertrouwd hebt, spreekt de HEERE.

Jeremiah 40

1 Het woord, dat van den HEERE geschied is tot Jeremia,
nadat Nebuzaradan, de overste der trawanten, hem had
laten gaan van Rama; als hij hem had laten halen, daar hij
met ketenen gebonden was in het midden aller gevangenen
van Jeruzalem en Juda, die naar Babel gevankelijk werden
weggevoerd. **2** Want de overste der trawanten liet Jeremia
halen, en zeide tot hem: De HEERE, uw God, heeft dit kwaad
over deze plaats gesproken. **3** En de HEERE heeft het doen
komen, en gedaan, gelijk als Hij gesproken had; want
gijlieden hebt gezondigd tegen den HEERE, en Zijner stem
niet gehoorzaamd; daarom is ulieden deze zaak geschied. **4**
Nu dan, zie, ik heb u heden losgemaakt van de ketenen, die
aan uw hand waren; indien het goed is in uw ogen met mij
naar Babel te komen, zo kom, en ik zal mijn oog op u stellen;
maar indien het kwaad is in uw ogen met mij naar Babel te
komen, zo laat het; zie, het ganse land is voor uw
aangezicht, waarhenen het goed en recht in uw ogen is te
gaan, ga daar. **5** En dewijl hij nog niet zal wederkeren, zo
keer gij tot Gedalia, den zoon van Ahikam, den zoon van
Safan, dien de koning van Babel over de steden van Juda
gesteld heeft; en woon bij hem in het midden des volks; of
overal, waar het in uw ogen recht is te gaan, ga er henen. En
de overste der trawanten gaf hem reiskost en een geschenk,
en liet hem gaan. **6** Alzo kwam Jeremia tot Gedalia, den zoon
van Ahikam, te Mizpa; en hij woonde bij hem in het midden
des volks, die in het land waren overgelaten. **7** Toen nu alle
oversten der heiren, die in het veld waren, zij en hun
mannen, hoorden, dat de koning van Babel Gedalia, den
zoon van Ahikam, over het land gesteld had, en dat hij aan
hem bevolen had de mannen, en de vrouwen, en de
kinderkens, en van de armsten des lands, van degenen, die
niet naar Babel gevankelijk waren weggevoerd;

8 Zo kwamen zij tot Gedalia te Mizpa, namelijk, Ismael, de
zoon van Nethanja, en Johanan en Jonathan, de zonen van
Kareah, en Seraja, de zoon van Tanhumeth, en de zonen van
Efai, den Netofathiet, en Jezanja, de zoon eens
Maachathiets, zij en hun mannen. **9** En Gedalia, de zoon van
Ahikam, den zoon van Safan, zwoer hun en hun mannen,
zeggende: Vreest niet van de Chaldeen te dienen; blijft in
het land, en dient den koning van Babel, zo zal het u
welgaan. **10** En ziet, ik woon te Mizpa, om te staan voor het
aangezicht der Chaldeen, die tot ons zullen komen; gijlieden
dan verzamelt wijn, en zomervruchten, en olie, en doet ze in
uw vaten, en woont in uw steden, die gij hebt ingenomen.
11 Als ook al de Joden, die in Moab, en onder de kinderen
Ammons, en in Edom, en die in al die landen waren,
hoorden, dat de koning van Babel in Juda een overblijfsel
gelaten had; en dat hij Gedalia, den zoon van Ahikam, den
zoon van Safan, over hen gesteld had; **12** Zo keerden al de
Joden weder uit al de plaatsen, waarhenen zij gedreven
waren, en kwamen in het land van Juda tot Gedalia te Mizpa;
en zij verzamelden zeer veel wijns en zomervruchten. **13**
Doch Johanan, de zoon van Kareah, en alle oversten der
heiren, die in het veld waren, kwamen tot Gedalia te Mizpa;

14 En zeiden tot hem: Weet gij wel, dat Baalis, de koning
der kinderen Ammons, Ismael, den zoon van Nethanja,
uitgezonden heeft, om u aan het leven te slaan? Maar
Gedalia, de zoon van Ahikam, geloofde hen niet. **15** Johanan
nochtans, de zoon van Kareah, sprak tot Gedalia, in het
verborgene, te Mizpa, zeggende: Laat mij toch henengaan,
en Ismael, den zoon van Nethanja, slaan, en niemand zal het
weten; waarom zou hij u aan het leven slaan, en gans Juda,
die tot u vergaderd zijn, verstrooid worden, en het
overblijfsel van Juda verloren gaan? **16** Maar Gedalia, de
zoon van Ahikam, zeide tot Johanan, den zoon van Kareah:
Doe deze zaak niet, want gij spreekt vals van Ismael.

Jeremiah 41

1 Maar het geschiedde in de zevende maand, dat Ismael, de
zoon van Nethanja, den zoon van Elisama, van koninklijken
zade, en de oversten des konings, te weten tien mannen,
met hem kwamen tot Gedalia, den zoon van Ahikam, te
Mizpa; en zij aten aldaar brood te zamen, te Mizpa. **2** En
Ismael, de zoon van Nethanja, maakte zich op, mitsgaders
de tien mannen, die met hem waren, en zij sloegen Gedalia,
den zoon van Ahikam, den zoon van Safan, met het zwaard;
alzo doodde hij hem, dien de koning van Babel over het land
gesteld had. **3** Ook sloeg Ismael al de Joden, die met hem,
namelijk met Gedalia, te Mizpa waren, en de Chaldeen, de
krijgslieden, die aldaar gevonden werden. **4** Het geschiedde
nu op den tweeden dag, nadat hij Gedalia gedood had, en
niemand het wist; **5** Zo kwamen er lieden van Sichem, van
Silo, en van Samaria, tachtig man, hebbende den baard
afgeschoren, en de klederen gescheurd, en zichzelven
gesneden; en spijsoffer en wierook waren in hun hand, om
ten huize des HEEREN te brengen. **6** En Ismael, de zoon van
Nethanja, ging uit van Mizpa hun tegemoet, al gaande en
wenende; en het geschiedde, als hij hen aantrof dat hij
zeide: Komt tot Gedalia, den zoon van Ahikam! **7** Maar het
geschiedde, als zij in het midden der stad gekomen waren,
dat Ismael, de zoon van Nethanja, hen keelde, en wierp hen
in het midden des kuils, hij en de mannen, die met hem
waren. **8** Doch onder hen werden tien mannen gevonden,
die tot Ismael zeiden: Dood ons niet, want wij hebben
verborgen schatten in het veld, van tarwe, en gerst, en olie,
en honig. Zo liet hij af, en doodde ze niet in het midden
hunner broederen. **9** De kuil nu, waarin Ismael al de dode
lichamen der mannen, die hij aan de zijde van Gedalia
geslagen had, henenwierp, is dezelfde, dien de koning Asa
maakte vanwege Baesa, den koning Israels; dezen vulde

Ismael, de zoon van Nethanja, met de verslagenen. **10** En
Ismael voerde het ganse overblijfsel des volks, dat te Mizpa
was, gevankelijk, te weten des konings dochteren, en al het
volk, die te Mizpa waren overgelaten, die Nebuzaradan, de
overste der trawanten, aan Gedalia, den zoon van Ahikam,
bevolen had; Ismael dan, den zoon van Nethanja, voerde ze
gevankelijk weg, en toog henen, om over te gaan tot de
kinderen Ammons. **11** Toen nu Johanan, de zoon van Kareah,
en al de oversten der heiren, die met hem waren, al het
kwaad hoorden, dat Ismael, de zoon van Nethanja, gedaan
had;

12 Zo namen zij al de mannen, en togen henen, om met
Ismael, den zoon van Nethanja, te strijden; en zij vonden
hem aan het grote water, dat bij Gibeon is. **13** En het
geschiedde, als al het volk, dat met Ismael was, Johanan
zag, den zoon van Kareah, en al de oversten der heiren, die
met hem waren, zo werden zij verblijd. **14** En al het volk, dat
Ismael van Mizpa gevankelijk had weggevoerd, wendde zich
om; en zij keerden zich en gingen over tot Johanan, den
zoon van Kareah. **15** Doch Ismael, de zoon van Nethanja,
ontkwam van Johanans aangezicht, met acht mannen, en hij
toog tot de kinderen Ammons. **16** Toen nam Johanan, de
zoon van Kareah, mitsgaders al de oversten der heiren, die
met hem waren, het ganse overblijfsel des volks, dat hij
wedergebracht had van Ismael, den zoon van Nethanja, van
Mizpa, (nadat hij Gedalia, den zoon van Ahikam, geslagen
had) te weten de mannen, die krijgslieden waren, en de
vrouwen, en kinderkens, en kamerlingen, die hij van Gibeon
had wedergebracht; **17** En zij togen henen, en sloegen zich
neder te Geruth-chimham, dat bij Bethlehem is, om voort te
trekken, dat zij in Egypte kwamen. **18** Voor het aangezicht
der Chaldeen; want zij vreesden voor hunlieder aangezicht,
omdat Ismael, de zoon van Nethanja, Gedalia, den zoon van
Ahikam, geslagen had, dien de koning van Babel over het
land gesteld had.

Jeremiah 42

1 Toen traden toe alle oversten der heiren, Johanan, de zoon
van Kareah, en Jezanja, de zoon van Hosaja, en al het volk,
van den kleinste tot den grootste toe; **2** En zij zeiden tot den
profeet Jeremia: Laat toch onze smeking voor uw aangezicht
nedervallen, en bid voor ons tot den HEERE, uw God, voor
dit ganse overblijfsel; want wij zijn weinigen van velen
overgelaten, gelijk als uw ogen ons zien; **3** Dat ons de
HEERE, uw God, bekend make den weg, dien wij zullen
ingaan, en de zaak, die wij zullen doen. **4** En de profeet
Jeremia zeide tot hen: Ik heb het gehoord; ziet, ik zal tot den
HEERE, uw God, bidden naar uw woorden; en het zal
geschieden, het ganse woord, dat de HEERE u zal
antwoorden, zal ik u bekend maken, ik zal u niet een woord
onthouden. **5** Toen zeiden zij tot Jeremia: De HEERE zij
tussen ons tot een waarachtig en gewis Getuige: indien wij
niet naar alle woord, met hetwelk u de HEERE, uw God, tot
ons zal zenden, alzo zullen doen! **6** Hetzij dan goed of
kwaad, wij zullen der stem des HEEREN, onzes Gods, tot
Welken wij u zenden, gehoorzaam zijn; opdat het ons welga,
wanneer wij der stem des HEEREN, onzes Gods, zullen
gehoorzaam zijn. **7** En het gebeurde ten einde van tien
dagen, dat des HEEREN woord tot Jeremia geschiedde.

8 Toen riep hij Johanan, den zoon van Kareah, en alle
oversten der heiren, die met hem waren, en al het volk, van
den kleinste af tot den grootste toe; **9** En hij zeide tot hen:
Zo zegt de HEERE, de God Israels, tot Welken gij mij
gezonden hebt, om uw smeking voor Zijn aangezicht neder
te werpen: **10** Indien gijlieden in dit land zult blijven wonen,
zo zal Ik u bouwen en niet afbreken, en u planten en niet
uitrukken; want Ik heb berouw over het kwaad, dat Ik u
aangedaan heb. **11** Vreest niet voor het aangezicht des

konings van Babel, voor wiens aangezicht gij vreest; vreest
niet voor hem, spreekt de HEERE; want Ik zal met u zijn, om
u te behouden en u van zijn hand te redden. **12** En Ik zal
ulieden barmhartigheid geven, dat hij zich uwer erbarme, en
u weder in uw land brenge. **13** Maar zo gijlieden zult
zeggen: Wij zullen in dit land niet blijven; opdat gij der stem
des HEEREN, uws Gods, niet gehoorzaam zijt,

14 Zeggende: Neen, maar wij zullen gaan in Egypteland,
alwaar wij geen krijg zullen zien, noch het geluid der bazuin
horen, noch naar brood hongeren, en daar zullen wij blijven;
15 Nu dan, daarom hoort des HEEREN woord, gij overblijfsel
van Juda! Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels:
Indien gij ganselijk uw aangezichten zult stellen om in
Egypte te gaan, en zult henen ingaan, om aldaar als
vreemdelingen te verkeren; **16** Zo zal het geschieden, dat
het zwaard, waar gij voor vreest, u aldaar in Egypteland zal
achterhalen; en de honger, waar gij voor zorgt, zal u aldaar
in Egypte achter aankleven, en gij zult aldaar sterven. **17** Zo
zullen al de mannen zijn, die hun aangezichten stellen, om
in Egypte te gaan, om aldaar als vreemdelingen te verkeren;
zij zullen sterven door het zwaard, door den honger en door
de pestilentie; en zij zullen niemand hebben, die overblijve
of ontkome van het kwaad, dat Ik over hen zal brengen. **18**
Want zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels:
Gelijk als Mijn toorn, en Mijn grimmigheid is uitgestort over
de inwoners van Jeruzalem, alzo zal Mijn grimmigheid over
ulieden uitgestort worden, als gij in Egypte zult gekomen
zijn; en gij zult wezen tot een vervloeking, en tot een
ontzetting, en tot een vloek, en tot smaadheid, en zult deze
plaats niet meer zien. **19** De HEERE heeft tegen ulieden
gesproken, gij overblijfsel van Juda! Gaat niet in Egypte;
weet zekerlijk, dat ik heden tegen u betuigd heb.

20 Gewisselijk, gij hebt uw zielen verleid; want gij hebt mij
tot den HEERE, uw God, gezonden, zeggende: Bid voor ons

tot den HEERE, onzen God, en naar alles, wat de HEERE,
onze God, zal zeggen, alzo maak het ons bekend, en wij
zullen het doen. **21** Nu heb ik het u heden bekend gemaakt;
maar gij hebt niet gehoord naar de stem des HEEREN, uws
Gods, noch naar al hetgeen, met hetwelk Hij mij tot u
gezonden heeft. **22** Zo weet nu zekerlijk, dat gij door het
zwaard, door den honger en door de pestilentie sterven zult,
ter plaatse, waar het u gelust heeft henen te gaan, om
aldaar als vreemdelingen te verkeren.

Jeremiah 43

1 En het geschiedde, als Jeremia geeindigd had tot het
ganse volk te spreken al de woorden des HEEREN, huns
Gods, met dewelke hem de HEERE, hun God, tot hen
gezonden had, te weten al die woorden, **2** Zo sprak Azaria,
de zoon van Hosaja, en Johanan, de zoon van Kareah, en al
de trotse mannen, zeggende tot Jeremia: Gij spreekt leugen;
de HEERE, onze God, heeft u niet gezonden, om te zeggen:
Gijlieden zult niet gaan in Egypte, om aldaar als
vreemdelingen te verkeren. **3** Maar Baruch, de zoon van
Nerija, hitst u tegen ons op, opdat hij ons overgeve in de
hand der Chaldeen, dat zij ons doden en ons gevankelijk
naar Babel wegvoeren. **4** Alzo gehoorzaamde Johanan, de
zoon van Kareah, en al de oversten der heiren, en al het
volk, der stem des HEEREN niet, om in het land van Juda te
blijven. **5** Maar Johanan, de zoon van Kareah, en al de
oversten der heiren namen het ganse overblijfsel van Juda,
die van al de heidenen, waar zij waren henengedreven,
wedergekeerd waren, om in het land van Juda te wonen; **6**
De mannen, en de vrouwen, en de kinderkens, en des
konings dochteren, en alle ziel, die Nebuzaradan, de overste
der trawanten, bij Gedalia, den zoon van Ahikam, den zoon
van Safan, gelaten had, ook den profeet Jeremia, en Baruch,
den zoon van Nerija; **7** En zij togen in Egypteland, want zij
waren der stem des HEEREN niet gehoorzaam; en zij
kwamen tot Tachpanhes. **8** Toen geschiedde des HEEREN
woord tot Jeremia te Tachpanhes, zeggende:

9 Neem grote stenen in uw hand, en verberg ze in de klei in
den ticheloven, die bij de deur van Farao's huis te
Tachpanhes is, voor de ogen der Joodse mannen; **10** En zeg
tot hen: Zo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels:
Ziet, Ik zal henenzenden, en Nebukadrezar, den koning van

Babel, Mijn knecht, halen, en Ik zal zijn troon zetten boven
op deze stenen, die Ik verborgen heb; en hij zal zijn schone
tent daarover spannen. **11** En hij zal komen en Egypteland
slaan: wie ten dood, ten dode; en wie ter gevangenis, ter
gevangenis; en wie ten zwaard, ten zwaarde. **12** En Ik zal
een vuur aansteken in de huizen der goden van Egypte, en
hij zal ze verbranden, en gevankelijk wegvoeren; en hij zal
Egypteland aantrekken, gelijk als een herder zijn kleed
aantrekt, en hij zal van daar uittrekken in vrede. **13** En hij
zal de opgerichte beelden van Beth-semes, hetwelk in
Egypteland is, verbreken; en hij zal de huizen der goden van
Egypte met vuur verbranden.

Jeremiah 44

1 Het woord, dat tot Jeremia geschiedde aan al de Joden, die
in Egypteland woonden, die te Migdol woonden, en te
Tachpanhes, en te Nof, en in het land Pathros, zeggende: **2**
Alzo zegt de HEERE der heirscharen, de God Israels: Gij hebt
gezien al het kwaad, dat Ik gebracht heb over Jeruzalem en
over alle steden van Juda; en ziet, zij zijn een woestheid te
deze dage, en niemand woont daarin; **3** Vanwege hun
boosheid, die zij gedaan hebben, om Mij te tergen, gaande
om te roken en andere goden te dienen, die zij niet kenden,
zij, gij, noch uw vaders. **4** En Ik heb tot u gezonden al Mijn
knechten, de profeten, vroeg op zijnde en zendende, om te
zeggen: Doet toch deze gruwelijke zaak niet, die Ik haat. **5**
Maar zij hebben niet gehoord, noch hun oor geneigd, om
zich van hun boosheid te bekeren, dat zij anderen goden
niet roken. **6** Daarom is Mijn grimmigheid en Mijn toorn
uitgestort, en heeft gebrand in de steden van Juda en in de
straten van Jeruzalem; zodat zij tot eenzaamheid en tot
verwoesting geworden zijn, gelijk het is te dezen dage. **7** En
nu, zo zegt de HEERE, de God der heirscharen, de God
Israels: Waarom doet gij zulk een groot kwaad tegen uw
zielen, opdat gij u den man en de vrouw, het kind en den
zuigeling uit het midden van Juda uitroeit, opdat gij u geen
overblijfsel overlaat? **8** Tergende Mij door de werken uwer
handen, rokende anderen goden in het land van Egypte,
alwaar gij gekomen zijt, om daar als vreemdeling te
verkeren; opdat gij uzelven uitroeit, en opdat gij wordt tot
een vloek, en tot een smaadheid onder alle volken der
aarde? **9** Hebt gij vergeten de boosheden uwer vaderen, en
de boosheden der koningen van Juda, en de boosheden
hunner vrouwen, en uw boosheden, en de boosheden uwer
vrouwen, die zij gedaan hebben in het land van Juda en in
de straten van Jeruzalem? **10** Zij zijn tot op dezen dag nog

niet verbrijzeld van hart, en zij hebben niet gevreesd, noch
gewandeld in Mijn wet en in Mijn inzettingen, die Ik voor
ulieder aangezicht en voor het aangezicht uwer vaderen
gegeven heb. **11** Daarom, zo zegt de HEERE der
heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal Mijn aangezicht
tegen ulieden stellen ten kwade, en om gans Juda uit te
roeien.

12 En Ik zal het overblijfsel van Juda wegnemen, die hun
aangezichten gesteld hebben, om in Egypteland te gaan,
om aldaar als vreemdelingen te verkeren; en zij zullen allen
in Egypteland verteerd worden; door het zwaard zullen zij
vallen, door den honger zullen zij verteerd worden, van den
kleinste tot den grootste toe; door het zwaard en door den
honger zullen zij sterven; en zij zullen worden tot een
vervloeking, tot een ontzetting en tot een vloek, en tot een
smaadheid. **13** Want Ik zal bezoeking doen over degenen,
die in Egypteland wonen, gelijk als Ik bezoeking gedaan heb
over Jeruzalem, door het zwaard, door den honger en door
de pestilentie; **14** Zodat het overblijfsel van Juda, die in
Egypteland gekomen zijn, om aldaar als vreemdelingen te
verkeren, geen zal hebben, die ontkome, of overblijve; te
weten om weder te keren in het land van Juda, waarnaar hun
ziel verlangt weder te keren, om aldaar te wonen; maar zij
zullen er niet wederkeren, behalve die ontkomen zullen. **15**
Toen antwoordden aan Jeremia al de mannen, die wisten, dat
hun vrouwen anderen goden rookten, en al de vrouwen, die
daar stonden, zijnde een grote hoop, mitsgaders al het volk,
die in Egypteland, in Pathros, woonde, zeggende:

16 Aangaande het woord, dat gij tot ons in des HEEREN
Naam gesproken hebt, wij zullen naar u niet horen. **17** Maar
wij zullen ganselijk doen al hetgeen uit onzen mond is
uitgegaan, rokende aan Melecheth des hemels, en haar
drankofferen offerende, gelijk als wij gedaan hebben, wij en
onze vaders, onze koningen en onze vorsten, in de steden

van Juda en in de straten van Jeruzalem; toen werden wij
met brood verzadigd, en waren vrolijk, en zagen geen
kwaad. **18** Maar van toen af, dat wij opgehouden hebben
aan Melecheth des hemels te roken, en haar drankofferen te
offeren, hebben wij van alles gebrek gehad, en zijn door het
zwaard en door den honger verteerd. **19** Ook wanneer wij
aan Melecheth des hemels roken en haar drankofferen
offeren, maken wij haar gebeelde koeken, om haar af te
beelden, en offeren wij haar drankofferen, zonder onze
mannen? **20** Toen sprak Jeremia tot al het volk, tot de
mannen en tot de vrouwen, en tot al het volk, die hem zulks
geantwoord hadden, zeggende:

21 Het roken, dat gijlieden in de steden van Juda en in de
straten van Jeruzalem gerookt hebt, gij en uw vaderen, uw
koningen en uw vorsten, en het volk des lands, heeft de
HEERE daaraan niet gedacht, en is het niet in Zijn hart
opgekomen? **22** Zodat het de HEERE niet meer kon
verdragen, vanwege de boosheid uwer handelingen,
vanwege de gruwelen, die gij deedt; daarom is uw land
geworden tot een woestheid, en tot ontzetting, en tot een
vloek, dat er niemand in woont, gelijk het is te dezen dage;
23 Vanwege dat gij gerookt hebt, en dat gij tegen den
HEERE gezondigd hebt, en des HEEREN stem niet
gehoorzaam zijt geweest, en in Zijn wet en in Zijn
inzettingen, en in Zijn getuigenissen niet hebt gewandeld;
daarom is u dit kwaad wedervaren, gelijk het is te dezen
dage. **24** Voorts zeide Jeremia tot al het volk, en tot al de
vrouwen: Hoort des HEEREN woord, gij gans Juda, die in
Egypteland zijt! **25** Zo spreekt de HEERE der heirscharen,
de God Israels, zeggende: Aangaande u en uw vrouwen, zij
hebben toch met uw mond gesproken, en gij hebt het met
uw handen vervuld, zeggende: Wij zullen onze geloften, die
wij beloofd hebben, ganselijk houden, rokende aan
Melecheth des hemels, en haar drankofferen offerende; nu,
zij hebben uw geloften volkomenlijk bevestigd en uw

geloften volkomenlijk gehouden. **26** Daarom hoort des
HEEREN woord, gij gans Juda, die in Egypteland woont! Ziet,
Ik zweer bij Mijn groten Naam, zegt de HEERE, zo Mijn Naam
met den mond van enig man van Juda in gans Egypteland
meer zal genoemd worden, die zegge: Zo waarachtig als de
Heere HEERE leeft! **27** Ziet, Ik zal over hen waken ten kwade
en niet ten goede; en alle mannen van Juda, die in
Egypteland zijn, zullen door het zwaard en door den honger
verteerd worden, totdat zij ten einde zijn. **28** Maar die van
het zwaard ontkomen, zullen uit Egypteland wederkeren in
het land van Juda, weinig in getal; en het ganse overblijfsel
van Juda, die in Egypteland gekomen zijn, om aldaar als
vreemdelingen te verkeren, zullen weten, wiens woord
bestaan zal, het Mijn of het hunne. **29** En dit zal ulieden het
teken zijn, spreekt de HEERE, dat Ik in deze plaats over u
bezoeking zal doen; opdat gij weet, dat Mijn woorden
zekerlijk over u bestaan zullen ten kwade;

30 Alzo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal Farao Hofra, den koning
van Egypte, geven in de hand zijner vijanden, en in de hand
dergenen, die zijn ziel zoeken, gelijk als Ik Zedekia, den
koning van Juda, gegeven heb in de hand van
Nebukadrezar, den koning van Babel, zijn vijand, en die zijn
ziel zocht.

Jeremiah 45

1 Het woord, dat de profeet Jeremia gesproken heeft tot
Baruch, den zoon van Nerija, als hij die woorden uit den
mond van Jeremia in een boek schreef, in het vierde jaar van
Jojakim, den zoon van Josia, den koning van Juda, zeggende:
2 Alzo zegt de HEERE, de God Israels, van u, o Baruch! **3** Gij
zegt: Wee nu mij, want de HEERE heeft droefenis tot mijn
smart gedaan; ik ben moede van mijn zuchten, en vind geen
rust! **4** Zo zult gij tot hem zeggen: Zo zegt de HEERE: Zie,
dat Ik gebouwd heb, breek Ik af, en dat Ik geplant heb, ruk
Ik uit, zelfs dit ganse land.

5 En zoudt gij u grote dingen zoeken? Zoek ze niet; want
zie, Ik breng een kwaad over alle vlees, spreekt de HEERE;
maar Ik zal u uw ziel tot een buit geven, in alle plaatsen,
waar gij zult henentrekken.

Jeremiah 46

1 Het woord des HEEREN, dat tot den profeet Jeremia
geschied is tegen de heidenen. **2** Tegen Egypte; tegen het
heir van Farao Necho, koning van Egypte, dat aan de rivier
Frath, bij Karchemis was, dat Nebukadrezar, de koning van
Babel, sloeg, in het vierde jaar van Jojakim, den zoon van
Josia, den koning van Juda. **3** Rust het schild en de rondas
toe, en nadert tot den strijd! **4** Spant de paarden aan, en
klimt op, gij ruiters! en stelt u met helmen; veegt de
spiesen, trekt de pantsiers aan! **5** Waarom zie Ik, dat zij
versaagd en achterwaarts gedreven zijn? Zelfs hun helden
zijn verslagen, en nemen de vlucht, en zien niet om; er is
schrik van rondom, spreekt de HEERE. **6** De snelle ontvliede
niet, en de held ontkome niet; tegen het noorden, aan den
oever der rivier Frath zijn zij gestruikeld en gevallen. **7** Wie
is deze, die optrekt als een stroom, wiens wateren zich
bewegen als de rivieren? **8** Egypte trekt op als een stroom,
en zijn wateren bewegen zich als de rivieren; en hij zegt: Ik
zal optrekken, ik zal de aarde bedekken, ik zal de stad, en
die daarin wonen, verderven. **9** Trekt op, gij paarden! en
raast, gij wagens! en laat de helden uittrekken: de Moren, en
de Puteers, die het schild handelen, en de Lydiers, die den
boog handelen en spannen. **10** Maar deze dag is des
HEEREN, des HEEREN der heirscharen, een dag der wrake,
dat Hij zich wreke van Zijn wederpartijders, en het zwaard
zal vreten, en verzadigd, en dronken worden van hun bloed;
want de Heere, HEERE der heirscharen, heeft een slachtoffer
in het land van het noorden, aan de rivier Frath. **11** Ga
henen op naar Gilead, en haal balsem, gij jonkvrouw,
dochter van Egypte! Tevergeefs vermenigvuldigt gij de
medicijnen, er is geen heling voor u. **12** De volken hebben
uw schande gehoord, en het land is vol van uw gekrijt; want

zij hebben zich gestoten, held tegen held, zij zijn beiden te
zamen gevallen.

13 Het woord, dat de HEERE tot den profeet Jeremia sprak,
van de aankomst van Nebukadrezar, den koning van Babel,
om Egypteland te slaan.

14 Verkondigt in Egypte, en doet het horen te Migdol; doet
het ook horen te Nof en Tachpanhes; zegt: Stelt er u naar, en
maakt u gereed, want het zwaard heeft verteerd, wat
rondom u is. **15** Waarom zijn uw sterken weggeveegd? Zij
stonden niet, omdat hen de HEERE voortdreef. **16** Hij
maakte der struikelenden veel; ja, de een viel op den ander;
zodat zij zeiden: Staat op en laat ons wederkeren tot ons
volk, en tot het land onzer geboorte, vanwege het
verdrukkende zwaard. **17** Daar riepen zij: Farao, de koning
van Egypte, is maar een gedruis; hij heeft den gezetten tijd
laten voorbijgaan. **18** Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de
Koning, Wiens Naam is HEERE der heirscharen; hij zal
voorzeker, als Thabor onder de bergen, en als Karmel bij de
zee, aankomen! **19** Maak voor u gereedschap der
gevankelijke wegvoering, gij inwoneres, gij dochter van
Egypte! want Nof zal ter verwoesting worden, en zal
verbrand worden, dat er niemand in wone. **20** Egypte is een
zeer schone vaarze; de slachter komt, hij komt van het
noorden. **21** Zelfs haar gehuurden in haar midden zijn als
gemeste kalveren; maar die hebben zich ook gewend, zij
zijn te zamen gevlucht, zij hebben niet gestaan; want de
dag huns verderfs is over hen gekomen, de tijd hunner
bezoeking. **22** Haar stem zal gaan als van een slang; want
zij zullen met krijgsmacht daarhenen trekken, en tot haar
met bijlen komen, gelijk houthouwers. **23** Zij hebben haar
woud afgehouwen, spreekt de HEERE, hoewel het niet is te
onderzoeken; want zij zijn meerder dan de sprinkhanen,
zodat men hen niet tellen kan. **24** De dochter van Egypte is
beschaamd; zij is gegeven in de hand des volks van het

noorden. **25** De HEERE der heirscharen, de God Israels, zegt:
Ziet, Ik zal bezoeking doen over de menigte van No, en over
Farao, en over Egypte, en over haar goden, en over haar
koningen, ja, over Farao, en over degenen, die op hem
vertrouwen. **26** En Ik zal hen geven in de hand dergenen,
die hunlieder ziel zoeken, en in de hand van Nebukadrezar,
den koning van Babel, en in de hand zijner knechten. Maar
daarna zal zij bewoond worden als in de dagen van ouds,
spreekt de HEERE. **27** Maar gij, Mijn knecht Jakob! vrees
niet, en ontzet u niet, o Israel! want zie, Ik zal u verlossen uit
verre landen, en uw zaad uit het land hunner gevangenis;
en Jakob zal wederkomen, en stil en gerust zijn, en niemand
zal hem verschrikken.

28 Gij dan Mijn knecht Jakob! vrees niet, spreekt de HEERE;
want Ik ben met u; want Ik zal een voleinding maken met al
de heidenen, waarhenen Ik u gedreven zal hebben, doch
met u zal Ik geen voleinding maken, maar u kastijden met
mate, en u niet gans onschuldig houden.

Jeremiah 47

1 Het woord des HEEREN, dat tot den profeet Jeremia
geschiedde, tegen de Filistijnen; eer dat Farao Gaza sloeg. **2**
Zo zegt de HEERE: Ziet, wateren komen op van het noorden,
en zullen worden tot een overlopende beek, en overlopen
het land en de volheid van hetzelve, de stad en die daarin
wonen; en de mensen zullen schreeuwen, en al de inwoners
des lands zullen huilen; **3** Vanwege het geluid van het
geklater der hoeven zijner sterke paarden, vanwege het
geraas zijner wagenen, en het bulderen zijner raderen; de
vaders zien niet om naar de kinderen, vanwege de
slappigheid der handen; **4** Vanwege den dag, die er komt
om alle Filistijnen te verstoren, om Tyrus en Sidon allen
overgeblevenen helper af te snijden; want de HEERE zal de
Filistijnen, het overblijfsel des eilands van Kafthor, verstoren.
5 Kaalheid is op Gaza gekomen; Askelon is uitgeroeid, met
het overblijfsel huns dals; hoe lang zult gij uzelven
insnijdingen maken? **6** O wee, gij zwaard des HEEREN! Hoe
lang zult gij niet stil houden? Vaar in uw schede, rust en
wees stil! **7** Hoe zoudt gij stil houden? De HEERE heeft toch
aan het zwaard bevel gegeven; tegen Askelon en tegen de
zeehaven, aldaar heeft Hij het besteld.

Jeremiah 48

1 Tegen Moab zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels, alzo: Wee over Nebo, want zij is verstoord; Kirjathaim
is beschaamd, zij is ingenomen; de stad des hogen vertreks
is beschaamd en verschrikt. **2** Moabs roem van Hesbon is er
niet meer; zij hebben kwaad tegen haar gedacht, zeggende:
Komt, en laat ons haar uitroeien, dat zij geen volk meer zij;
ook gij, o Madmen! zult nedergehouwen worden, het zwaard
zal achter u heengaan. **3** Er is een stem des gekrijts van
Horonaim; verstoring en een grote breuk! **4** Moab is
verbroken; haar kleine kinderen hebben een gekrijt laten
horen. **5** Want in den opgang van Luhith zal geween bij
geween opgaan, want in den afgang van Horonaim hebben
Moabs wederpartijders een jammergeschrei gehoord. **6**
Vlucht, redt ulieder ziel! en wordt als de heide in de
woestijn; **7** Want om uw vertrouwen op uw werken, en op uw
schatten, zult gij ook ingenomen worden; en Kamos zal
henen uitgaan in gevangenis, zijn priesteren en zijn vorsten
te zamen.

8 Want de verstoorder zal komen over elke stad, dat niet
een stad ontkomen zal; en het dal zal verderven, en het
effen veld verdelgd worden; want de HEERE heeft het
gezegd. **9** Geeft Moab vederen, want al vliegende zal zij
uitgaan; en haar steden zullen ter verwoesting worden, dat
niemand in dezelve wone. **10** Vervloekt zij, die des HEEREN
werk bedriegelijk doet; ja, vervloekt zij, die zijn zwaard van
het bloed onthoudt! **11** Moab is van zijn jeugd aan gerust
geweest, en hij heeft op zijn heffe stil gelegen, en is van vat
in vat niet geledigd, en heeft niet gewandeld in gevangenis;
daarom is zijn smaak in hem gebleven, en zijn reuk niet
veranderd.

12 Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik
hem vreemde gasten zal toeschikken, die hem in vreemde
plaatsen zullen voeren, en zijn vaten ledigen, en hunlieder
flessen in stukken slaan. **13** En Moab zal beschaamd worden
vanwege Kamos, gelijk als het huis Israels beschaamd is
geworden vanwege Beth-el, hunlieder vertrouwen. **14** Hoe
zult gij zeggen: Wij zijn helden en dappere mannen ten
strijde?

15 Moab is verstoord, en uit zijn steden opgegaan, en de
keur zijner jongelingen is ter slachting afgegaan, spreekt de
Koning, Wiens Naam is HEERE der heirscharen. **16** Moabs
verderf is nabij om te komen, en zijn kwaad haast zeer. **17**
Beklaagt hem, gij allen, die rondom hem zijt, en allen, die
zijn naam kent; zegt: Hoe is de sterke staf, de sierlijke stok
verbroken? **18** Daal neder uit uw heerlijkheid, en woon in
dorst, gij inwoneres, gij dochter van Dibon! want Moabs
verstoorder is tegen u opgetogen, hij heeft uw vestingen
verdorven. **19** Sta aan den weg, en zie toe, gij inwoneres
van Aroer! Vraag den vluchtenden man en de ontkomene
vrouw; zeg: Wat is er geschied? **20** Moab is beschaamd,
want hij is verslagen; huilt en krijt! verkondigt te Arnon, dat
Moab verstoord is. **21** En het oordeel is gekomen over het
vlakke land; over Holon, en over Jahza, en over Mefaath, **22**
En over Dibon, en over Nebo, en over Beth-diblathaim, **23**
En over Kirjathaim, en over Beth-gamul, en over Beth-meon,
24 En over Kerioth, en over Bozra; ja, over alle steden van
Moabs land, die verre en die nabij zijn. **25** Moabs hoorn is
afgesneden, en zijn arm verbroken, spreekt de HEERE. **26**
Maak hem dronken, omdat hij zich groot gemaakt heeft
tegen den HEERE; zo zal Moab met de handen klappen in
zijn uitspuwsel, en hij zelf zal ook ter belaching zijn.

27 Want is u niet Israel ter belaching geweest? Was hij
onder de dieven gevonden, dat gij u zo bewoogt, van den
tijd af, dat uw woorden van hem waren? **28** Verlaat de

steden, en woont in de steenrots, gij inwoners van Moab! en
wordt gelijk een duif, die in de doorgangen van den mond
eens hols nestelt. **29** Wij hebben Moabs hovaardij gehoord
(hij is zeer hovaardig), zijn trotsheid, en zijn hovaardij, en
zijn hoogmoed, en zijns harten hoogheid. **30** Ik ken zijn
verbolgenheid, spreekt de HEERE, maar niet alzo; zijn
grendelen doen het zo niet. **31** Daarom zal Ik over Moab
huilen, ja, om gans Moab zal Ik krijten; over de lieden van
Kir-heres zal men zuchten. **32** Boven het geween van Jaezer
zal Ik u bewenen, gij wijnstok van Sibma! uw wijnranken zijn
over zee gegaan, zij hebben gereikt tot aan Jaezers zee;
maar de verstoorder is gevallen op uw zomervruchten en op
uw wijnoogst; **33** Zodat de blijdschap en verheuging uit het
vruchtbare veld, namelijk uit Moabs land, weggenomen is;
want Ik heb den wijn doen ophouden uit de kuipen; men zal
geen druiven treden met vreugdegeschrei; het
vreugdegeschrei zal geen vreugdegeschrei zijn. **34** Vanwege
Hesbons gekrijt tot Eleale toe, tot Jahaz toe, hebben zij hun
stem verheven, van Zoar tot aan Horonaim, die driejarige
vaarze; want ook de wateren van Nimrim zullen tot
verwoestingen worden. **35** En Ik zal in Moab doen
ophouden, spreekt de HEERE, dien, die op de hoogte offert,
en die zijn goden rookt. **36** Daarom zal Mijn hart over Moab
getier maken als de fluiten; ook zal Mijn hart over de lieden
van Kir-heres getier maken als de fluiten, omdat het
overschot, dat hij gemaakt had, verloren is. **37** Want alle
hoofden zijn kaal, en alle baarden afgekort; op alle handen
zijn insnijdingen, en op de lenden is een zak. **38** Op alle
daken van Moab, en op al haar straten is overal misbaar;
want Ik heb Moab verbroken als een vat, waar men geen lust
aan heeft, spreekt de HEERE. **39** Hoe is hij verslagen! zij
huilen; hoe heeft Moab den nek met schaamte gewend! Alzo
zal Moab allen, die rondom hem zijn, tot belaching en tot
een ontzetting worden. **40** Want zo zegt de HEERE: Ziet, hij
zal snel vliegen als een arend, en hij zal zijn vleugelen over
Moab uitbreiden. **41** Elk een der steden is gewonnen, en elk

een der vastigheden is ingenomen; en het hart van Moabs
helden zal te dien dage wezen, als het hart ener vrouw, die
in nood is. **42** Want Moab zal verdelgd worden, dat hij geen
volk zij, omdat hij zich groot gemaakt heeft tegen den
HEERE. **43** De vreze, en de kuil, en de strik, over u, gij
inwoner van Moab! spreekt de HEERE. **44** Die van de vreze
ontvliedt, zal in den kuil vallen, en die uit den kuil opkomt,
zal in den strik gevangen worden; want Ik zal over haar,
over Moab, het jaar van hunlieder bezoeking brengen,
spreekt de HEERE. **45** Die voor des vijands macht vluchtten,
bleven staan in de schaduw van Hesbon; maar een vuur is
uitgegaan van Hesbon, en een vlam van tussen Sihon, en
heeft de hoeken van Moab en den schedel der kinderen van
het gedruis verteerd. **46** Wee u, Moab! het volk van Kamos is
verloren; want uw zonen zijn weggenomen in gevangenis;
ook zijn uw dochters in gevangenis. **47** Maar in het laatste
der dagen, zal Ik Moabs gevangenis wenden, spreekt de
HEERE. Tot hiertoe is Moabs oordeel.

Jeremiah 49

1 Tegen de kinderen Ammons zegt de HEERE alzo: Heeft dan
Israel geen kinderen? Heeft hij geen erfgenaam? Waarom is
dan Malcham erfgenaam van Gad, en waarom woont zijn
volk in deszelfs steden? **2** Daarom ziet, de dagen komen,
spreekt de HEERE, dat Ik over Rabba der kinderen Ammons
een krijgsgeschrei zal doen horen, en zij zal tot een woesten
hoop worden, en haar onderhorige plaatsen zullen met vuur
aangestoken worden; en Israel zal erven degenen, die hem
geerfd hadden, zegt de HEERE. **3** Huil, o Hesbon! want Ai is
verstoord; krijt, gij dochteren van Rabba, gordt zakken aan,
drijft misbaar, en loopt om bij de tuinen; want Malcham zal
wandelen in gevangenis, zijn priesteren en zijn vorsten te
zamen. **4** Wat roemt gij op uw dalen? Uw dal is weggevloten,
gij afkerige dochter! die op haar schatten vertrouwt,
zeggende: Wie zou tegen mij komen? **5** Ziet, Ik zal vreze
over u brengen, spreekt de Heere, de HEERE der
heirscharen, van allen, die rondom u zijn, en gijlieden zult,
een iegelijk voor zich henen, uitgedreven worden, en
niemand zal den omdolende vergaderen. **6** Maar daarna zal
Ik de gevangenis der kinderen Ammons wenden, spreekt de
HEERE. **7** Tegen Edom zegt de HEERE der heirscharen alzo:
Is er dan geen wijsheid meer te Theman? Is de raad vergaan
van de verstandigen? Is hunlieder wijsheid onnut geworden?

8 Vliedt, wendt u, woont in diepe plaatsen, gij inwoners van
Dedan! want Ik heb Ezau's verderf over hem gebracht, den
tijd, dat Ik hem bezocht heb. **9** Zo er wijnlezers tot u
gekomen waren, zouden zij niet een nalezing hebben
overgelaten? Zo er dieven bij nacht gekomen waren, zouden
zij niet verdorven hebben zoveel hun genoeg ware? **10** Maar
Ik heb Ezau ontbloot, Ik heb zijn verborgene plaatsen
ontdekt, dat hij zich niet zal kunnen versteken; zijn zaad is

verstoord, ook zijn broeders, en zijn naburen, en hij is er niet
meer. **11** Laat uw wezen achter, en Ik zal hen in het leven
behouden, en laat uw weduwen op Mij vertrouwen. **12** Want
zo zegt de HEERE: Ziet, degenen, welker oordeel het niet is
den beker te drinken, zullen ganselijk drinken; en zoudt gij
enigszins onschuldig gehouden worden? Gij zult niet
onschuldig worden gehouden, maar gij zult ganselijk
drinken. **13** Want Ik heb bij Mijzelven gezworen, spreekt de
HEERE, dat Bozra worden zal tot een ontzetting, tot een
smaadheid, tot een woestheid, en tot een vloek; en al haar
steden zullen worden tot eeuwige woestheden. **14** Ik heb
een gerucht gehoord van den HEERE, en er is een gezant
geschikt onder de heidenen, om te zeggen: Vergadert u, en
komt aan tegen haar, en maakt u op ten strijde. **15** Want
zie, Ik heb u klein gemaakt onder de heidenen, veracht
onder de mensen. **16** Uw schrikkelijkheid heeft u bedrogen,
en de trotsheid uws harten, gij, die woont in de kloven der
steenrotsen, die u houdt op de hoogte der heuvelen! Al
zoudt gij uw nest zo hoog maken als de arend, zo zal Ik u
van daar nederstoten, spreekt de HEERE. **17** Alzo zal Edom
worden tot een ontzetting; al wie voorbij haar gaat, zal zich
ontzetten, en fluiten over al haar plagen. **18** Gelijk de
omkering van Sodom en Gomorra en haar naburen, zal het
zijn, zegt de HEERE; niemand zal daar wonen, en geen
mensenkind daarin verkeren. **19** Ziet, gelijk een leeuw van
de verheffing der Jordaan, zal hij opkomen tegen de sterke
woning; want Ik zal hem in een ogenblik daaruit doen lopen;
en wie daartoe verkoren is, dien zal Ik tegen haar bestellen;
want wie is Mij gelijk, en wie zou Mij dagvaarden, en wie is
die herder, die voor Mijn aangezicht bestaan zou? **20**
Daarom hoort des HEEREN raadslag, dien Hij over Edom
heeft beraadslaagd, en Zijn gedachten, die Hij gedacht heeft
over de inwoners van Theman: Zo de geringsten van de
kudde hen niet zullen nedertrekken! Indien hij hunlieder
woning niet boven hen zal verwoesten! **21** De aarde heeft
gebeefd van het geluid huns vals, van het gekrijt, welks

geluid gehoord is bij de Schelfzee. **22** Ziet, hij zal opkomen
en snel vliegen, als een arend, en zijn vleugelen over Bozra
uitbreiden; en het hart van Edoms helden zal te dien dage
wezen, als het hart ener vrouw, die in nood is. **23** Tegen
Damaskus. Beschaamd is Hamath en Arpad; omdat zij een
boos gerucht gehoord hebben, zijn zij gesmolten; bij de zee
is bekommernis, men kan er niet rusten.

24 Damaskus is slap geworden, zij heeft zich gewend, om te
vluchten, en siddering heeft haar aangegrepen;
benauwdheid en smarten als van een barende vrouw
hebben haar bevangen; **25** Hoe is de beroemde stad niet
gelaten, de stad Mijner vrolijkheid! **26** Daarom zullen haar
jongelingen vallen op haar straten; en al haar krijgslieden
zullen te dien dage nedergehouwen worden, spreekt de
HEERE der heirscharen. **27** En Ik zal een vuur aansteken in
den muur van Damaskus, en het zal Benhadads paleizen
verteren. **28** Tegen Kedar, en tegen de koninkrijken van
Hazor, die Nebukadrezar, de koning van Babel, sloeg, zegt
de HEERE alzo: Maakt u op, trekt op tegen Kedar, en
verstoort de kinderen van het oosten.

29 Zij zullen hun tenten en hun kudden nemen, hun
gordijnen en al hun gereedschap, en hun kemelen voor zich
wegnemen; en zij zullen tegen hen uitroepen: Schrik van
rondom! **30** Vliedt, zwerft fluks henen weg, woont in diepe
plaatsen, gij inwoners van Hazor! spreekt de HEERE; want
Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft een raadslag
tegen ulieden beraadslaagd, en een gedachte tegen hen
gedacht.

31 Maakt u op, trekt op tegen het volk, dat rust heeft, dat in
zekerheid woont, spreekt de HEERE; dat geen deuren noch
grendel heeft, die alleen wonen. **32** En hun kemelen zullen
ten roof zijn, en de menigte van hun vee zal ten buit zijn; en
Ik zal hen verstrooien in alle winden, te weten degenen, die

aan de hoeken afgekort zijn; en Ik zal hunlieder verderf van
al zijn zijden aanbrengen, spreekt de HEERE. **33** En Hazor
zal worden tot een drakenwoning, een verwoesting tot in
eeuwigheid; niemand zal daar wonen, en geen mensenkind
daarin verkeren. **34** Het woord des HEEREN, dat tot den
profeet Jeremia geschied is tegen Elam, in het begin des
koninkrijks van Zedekia, den koning van Juda, zeggende:

35 Zo zegt de HEERE der heirscharen: Ziet, Ik zal verbreken
Elams boog, het voornaamste van hunlieder geweld. **36** En
Ik zal de vier winden uit de vier hoeken des hemels over
Elam aanbrengen, en zal hen in al diezelve winden
verstrooien; en er zal geen volk zijn, waarhenen Elams
verdrevenen niet zullen komen. **37** En Ik zal Elam versaagd
maken voor het aangezicht hunner vijanden, en voor het
aangezicht dergenen, die hun ziel zoeken, en zal een kwaad
over hen brengen, de hittigheid mijns toorns, spreekt de
HEERE; en Ik zal het zwaard achter hen zenden, totdat Ik
hen verteerd zal hebben. **38** En Ik zal Mijn troon in Elam
stellen; en zal den koning en de vorsten van daar vernielen,
spreekt de HEERE; **39** Maar het zal geschieden in het laatste
der dagen, dat Ik Elams gevangenis wenden zal, spreekt de
HEERE.

Jeremiah 50

1 Het woord, dat de HEERE gesproken heeft tegen Babel,
tegen het land der Chaldeen, door den dienst van den
profeet Jeremia. **2** Verkondigt onder de heidenen, en doet
horen, en werpt een banier op, laat horen, verbergt het niet;
zegt: Babel is ingenomen, Bel is beschaamd, Merodach is
verpletterd, haar afgoden zijn beschaamd, haar drekgoden
zijn verpletterd! **3** Want een volk komt tegen haar op van
het noorden; dat zal haar land zetten in verwoesting, dat er
geen inwoner in zal zijn; van de mensen aan tot de beesten
toe zijn zij weggezworven, doorgegaan! **4** In dezelve dagen
en ter zelver tijd, spreekt de HEERE, zullen de kinderen
Israels komen, zij en de kinderen van Juda te zamen;
wandelende en wenende zullen zij henengaan, en den
HEERE, hun God, zoeken.

5 Zij zullen naar Sion vragen; op den weg herwaarts zullen
hun aangezichten zijn; zij zullen komen en den HEERE
toegevoegd worden, met een eeuwig verbond, dat niet zal
worden vergeten. **6** Mijn volk waren verloren schapen, hun
herders hadden hen verleid, zij hadden hen gevoerd naar de
bergen, zij gingen van berg tot heuvel, zij vergaten hun
legering. **7** Allen, die hen vonden, aten hen op, en hun
wederpartijders zeiden: Wij zullen geen schuld hebben;
daarom dat zij gezondigd hebben tegen den HEERE, in de
woning der gerechtigheid, ja, tegen den HEERE, de
Verwachting hunner vaderen. **8** Vliedt weg uit het midden
van Babel, en gaat uit der Chaldeen land; en weest als de
bokken voor de kudde henen. **9** Want ziet, Ik zal een
verzameling van grote volken uit het land van het noorden
verwekken, en tegen Babel opbrengen; die zullen zich tegen
haar rusten; van daar zal zij ingenomen worden; hun pijlen

zullen zijn als eens kloeken helds, geen zal ledig
wederkeren.

10 En Chaldea zal ten roof zijn; allen, die het beroven,
zullen verzadigd worden, spreekt de HEERE. **11** Omdat gij u
verblijd hebt, omdat gij van vreugde hebt opgesprongen, gij
plunderaars Mijner erfenis! omdat gij geil geworden zijt als
een grazige vaars, en hebt gebriest als de sterke paarden;
12 Zo is uw moeder zeer beschaamd; die u gebaard heeft, is
schaamrood geworden; ziet, zij is geworden de achterste der
heidenen, een woestijn, dorheid en wildernis. **13** Vanwege
de verbolgenheid des HEEREN zal zij niet bewoond worden,
maar zij zal geheel een verwoesting worden; al wie aan
Babel voorbijgaat, zal zich ontzetten, en fluiten over al haar
plagen. **14** Rust u tegen Babel rondom, gij allen, die den
boog spant! schiet in haar, en spaart de pijlen niet; want zij
heeft tegen den HEERE gezondigd. **15** Juicht over haar
rondom, zij heeft haar hand gegeven; haar fondamenten zijn
gevallen, haar muren zijn afgebroken; want dat is des
HEEREN wraak, wreekt u aan haar, doet haar, gelijk als zij
gedaan heeft! **16** Roeit uit van Babel den zaaier, en dien,
die de sikkel handelt in den oogsttijd; laat hen vanwege het
verdrukkende zwaard, zich keren, een iegelijk tot zijn volk,
en vlieden, een iegelijk naar zijn land. **17** Israel is een
verbijsterd lam, dat de leeuwen verjaagd hebben; de eerste,
die hem heeft opgegeten, was de koning van Assur, en deze
de laatste, Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft hem
de beenderen verbrijzeld.

18 Daarom, zo zegt de HEERE der heirscharen, de God
Israels: Ziet, Ik zal bezoeking doen over den koning van
Babel en over zijn land, gelijk als Ik bezoeking gedaan heb
over den koning van Assur. **19** En Ik zal Israel weder tot zijn
woning brengen, en hij zal weiden op den Karmel en op den
Basan; en zijn ziel zal op het gebergte van Efraim en Gilead
verzadigd worden. **20** In die dagen en te dier tijd, spreekt de

HEERE, zal Israels ongerechtigheid gezocht worden, maar zij
zal er niet zijn, en de zonden van Juda, maar zullen niet
gevonden worden; want Ik zal ze dengenen vergeven, die Ik
zal doen overblijven. **21** Tegen het land Merathaim, trek
tegen hetzelve op, en tegen de inwoners van Pekod;
verwoest en verban achter hen, spreekt de HEERE, en doe
naar alles, wat Ik u geboden heb.

22 Er is een krijgsgeschrei in het land, en een grote breuk.
23 Hoe is de hamer der ganse aarde zo afgehouwen en
verbroken! Hoe is Babel geworden tot een ontzetting onder
de heidenen. **24** Ik heb u een strik gesteld, dies zijt gij ook
gevangen, o Babel! dat gij het niet wist; gij zijt gevonden,
en ook gegrepen, omdat gij u tegen den HEERE in strijd
gemengd hebt. **25** De HEERE heeft Zijn schatkamer
opengedaan, en de instrumenten Zijner gramschap
voortgebracht; want dat is een werk van den Heere, den
HEERE der heirscharen, in het land der Chaldeen. **26** Komt
aan tegen haar van het uiterste, opent haar schuren,
vertreedt haar als korenhopen, en verbant ze; laat ze geen
overblijfsel hebben. **27** Doodt met het zwaard al haar
varren, laat ze afgaan ter slachting; wee over hen, want hun
dag is gekomen, de tijd hunner bezoeking! **28** Er is een
stem der gevluchten en ontkomenen uit het land van Babel,
om in Sion te verkondigen de wraak des HEEREN, onzes
Gods, de wraak Zijns tempels. **29** Laat u horen tegen Babel,
gij schutters! gij allen, die den boog spant! legert u tegen
haar rondom, laat niemand van hen ontkomen; vergeldt
haar naar haar werk, doet haar naar alles, wat zij gedaan
heeft; want zij heeft trotselijk gehandeld tegen den HEERE,
tegen den Heilige Israels. **30** Daarom zullen haar
jongelingen vallen op haar straten, en al haar krijgslieden te
dien dage uitgeroeid worden, spreekt de HEERE. **31** Ziet, Ik
wil aan u, gij trotse! spreekt de Heere, de HEERE der
heirscharen; want uw dag is gekomen, de tijd, dat Ik u
bezoeken zal. **32** Dan zal de trotse aanstoten en vallen, en

er zal niemand zijn, die hem opricht; ja, Ik zal een vuur
aansteken in zijn steden, dat zal alle plaatsen rondom hem
verteren. **33** Zo zegt de HEERE der heirscharen: De kinderen
Israels en de kinderen van Juda zijn te zamen verdrukt
geweest; en allen, die hen gevangen hadden, hebben hen
vast gehouden; zij hebben hen geweigerd los te laten.

34 Maar hun Verlosser is sterk, HEERE der heirscharen is
Zijn Naam; Hij zal hun twist zekerlijk twisten, opdat Hij het
land in rust brenge, maar de inwoners van Babel beroere. **35**
Het zwaard zal zijn over de Chaldeen, spreekt de HEERE; en
over de inwoners van Babel, en over haar vorsten, en over
haar wijzen.

36 Het zwaard zal zijn over de leugenaars, dat zij zot
worden; het zwaard zal zijn over haar helden, dat zij
versagen; **37** Het zwaard zal zijn over zijn paarden en over
zijn wagenen, en over den gansen gemengden hoop, die in
het midden van hen is, dat zij tot wijven worden; het zwaard
zal zijn over haar schatten, dat zij geplunderd worden. **38**
Droogte zal zijn over haar wateren, dat zij uitdrogen; want
het is een land van gesneden beelden, en zij razen naar de
schrikkelijke afgoden. **39** Daarom zo zullen de wilde dieren
der woestijnen met de wilde dieren der eilanden daarin
wonen; ook zullen de jonge struisen daarin wonen; en men
zal er geen verblijf meer hebben in eeuwigheid, en zij zal
niet bewoond worden van geslacht tot geslacht. **40** Gelijk
God Sodom en Gomorra en haar naburen heeft omgekeerd,
spreekt de HEERE, alzo zal niemand aldaar wonen, en geen
mensenkind in haar verkeren. **41** Ziet, daar komt een volk
uit het noorden; en een grote natie, en geweldige koningen
zullen van de zijden der aarde opgewekt worden. **42** Boog
en spies zullen zij voeren; wreed zijn zij, en zullen niet
barmhartig zijn; hun stem zal bruisen als de zee, en op
paarden zullen zij rijden; het is toegerust als een man ten
oorlog, tegen u, o dochter van Babel! **43** De koning van

Babel heeft hunlieder gerucht gehoord, en zijn handen zijn slap geworden; benauwdheid heeft hem aangegrepen, weedom als van een barende vrouw. **44** Ziet, gelijk een leeuw van de verheffing der Jordaan, zal hij opkomen tegen de sterke woning; want Ik zal hen in een ogenblik daaruit doen lopen; en wie daartoe verkoren is, dien zal Ik tegen haar bestellen; want wie is Mij gelijk, en wie zou Mij dagvaarden? En wie is de herder, die voor Mijn aangezicht bestaan zou? **45** Daarom hoort den raadslag des HEEREN, dien Hij over Babel heeft beraadslaagd, en Zijn gedachten, die Hij gedacht heeft over het land der Chaldeen: Zo de geringsten van de kudde hen niet zullen nedertrekken! Zo hij de woning boven hen niet zal verwoesten! **46** De aarde is bevende geworden van het geluid der inneming van Babel, en het gekrijt is gehoord onder de volken.

Jeremiah 51

1 Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal een verdervenden wind
opwekken tegen Babel, en tegen degenen, die daar wonen
in het hart van degenen, die tegen Mij opstaan. **2** En Ik zal
Babel wanners toeschikken, die haar wannen, en haar land
uitledigen zullen; want zij zullen ten dage des kwaads van
rondom tegen haar zijn. **3** De schutter spanne zijn boog
tegen dien, die spant, en tegen dien, die zich verheft in zijn
pantsier; en verschoont haar jongelingen niet, verbant al
haar heir; **4** Dat de verslagenen liggen in het land der
Chaldeen, en de doorstokenen op haar straten. **5** Want Israel
of Juda zal niet in weduwschap gelaten worden van zijn God,
van den HEERE der heirscharen (hoewel hunlieder land vol
van schuld is), van den Heilige Israels. **6** Vliedt uit het
midden van Babel, en redt, een iegelijk zijn ziel; wordt niet
uitgeroeid in haar ongerechtigheid; want dit is de tijd der
wraak des HEEREN, Die haar de verdienste betaalt. **7** Babel
was een gouden beker in de hand des HEEREN, die de ganse
aarde dronken maakte; de volken hebben van haar wijn
gedronken, daarom zijn de volken dol geworden. **8** Schielijk
is Babel gevallen en verbroken; huilt over haar, neemt
balsem tot haar pijn, misschien zal zij genezen worden. **9**
Wij hebben Babel gemeesterd, maar zij is niet genezen;
verlaat haar dan, en laat ons een iegelijk in zijn land
trekken; want haar oordeel reikt tot aan den hemel, en is
verheven tot aan de bovenste wolken. **10** De HEERE heeft
onze gerechtigheden hervoor gebracht; komt en laat ons te
Sion het werk des HEEREN, onzes Gods, vertellen! **11**
Zuivert de pijlen, rust de schilden volkomenlijk toe; de
HEERE heeft den geest der koningen van Medie opgewekt;
want Zijn voornemen is tegen Babel, dat Hij haar verderve;
want dit is de wraak des HEEREN, de wraak Zijns tempels.
12 Verheft de banier op de muren van Babel, versterkt de

wacht, stelt wachters, bereidt de lagen; want gelijk de
HEERE heeft voorgenomen, alzo heeft Hij gedaan, wat Hij
over de inwoners van Babel gesproken heeft. **13** Gij, die aan
vele wateren woont, die machtig zijt van schatten! uw einde
is gekomen, de maat uwer gierigheid. **14** De HEERE der
heirscharen heeft gezworen bij Zijn ziel: Ofschoon Ik u met
mensen als met kevers vervuld heb, nochtans zullen zij
elkander een vreugdegeschrei over u toeroepen! **15** Die de
aarde gemaakt heeft door Zijn kracht, Die de wereld bereid
heeft door Zijn wijsheid, en den hemel uitgebreid door Zijn
verstand; **16** Als Hij Zijn stem geeft, zo is er een gedruis van
wateren in den hemel, en Hij doet de dampen opklimmen
van het einde der aarde; Hij maakt de bliksemen met den
regen, en doet den wind voortkomen uit Zijn schatkameren.
17 Een ieder mens is onvernuftig geworden, zodat hij geen
wetenschap heeft; een ieder goudsmid is beschaamd van
het gesneden beeld; want zijn gegoten beeld is leugen, en
er is geen geest in hen. **18** Ijdelheid zijn zij, een werk van
verleidingen; ten tijde hunner bezoeking zullen zij vergaan.
19 Jakobs deel is niet gelijk die; want Hij is de Formeerder
van alles, en Israel is de roede Zijner erfenis; HEERE der
heirscharen is Zijn Naam. **20** Gij zijt Mij een voorhamer, en
krijgswapenen; en door u zal Ik volken in stukken slaan, en
door u zal Ik koninkrijken verderven. **21** En door u zal Ik in
stukken slaan het paard en zijn ruiter; en door u zal Ik in
stukken slaan den wagen en zijn ruiter. **22** En door u zal Ik
in stukken slaan den man en de vrouw; en door u zal Ik in
stukken slaan den oude en den jonge; en door u zal Ik in
stukken slaan den jongeling en de jonkvrouw. **23** En door u
zal Ik in stukken slaan den herder en zijn kudde; en door u
zal Ik in stukken slaan den akkerman en zijn juk ossen; en
door u zal Ik in stukken slaan landvoogden en overheden.
24 Maar Ik zal Babel en allen inwoneren van Chaldea
vergelden al hun boosheid, die zij gedaan hebben aan Sion,
voor ulieder ogen, spreekt de HEERE. **25** Ziet, Ik wil aan u,
gij verdervende berg! spreekt de HEERE, gij, die de ganse

aarde verderft, en Ik zal Mijn hand tegen u uitstrekken, en u
van de steenrotsen afwentelen, en zal u stellen tot een berg
des brands. **26** En zij zullen uit u geen steen nemen tot een
hoek, ook geen steen tot fondamenten; want gij zult tot
eeuwige woestheden zijn, spreekt de HEERE. **27** Verheft de
banier in het land, blaast de bazuin onder de heidenen,
heiligt de heidenen tegen haar, roept tegen haar bijeen de
koninkrijken van Ararat, Minni en Askenaz; bestelt een
krijgsoverste tegen haar, brengt paarden opwaarts, als ruige
kevers! **28** Heiligt tegen haar de heidenen, de koningen van
Medie, haar landvoogden en al haar overheden, ja, het
ganse land harer heerschappij. **29** Dan zal het land beven
en pijn lijden; want elk een van des HEEREN gedachten
staat vast tegen Babel, om Babels land te stellen tot een
verwoesting, dat er geen inwoner zij. **30** Babels helden
hebben opgehouden te strijden, zij zijn gebleven in de
vestingen, hun macht is bezweken, zij zijn tot wijven
geworden; zij hebben hun woningen aangestoken, hun
grendels zijn verbroken. **31** De loper zal den loper tegemoet
lopen, en de kondschapper den kondschapper tegemoet, om
den koning van Babel bekend te maken, dat zijn stad van
het einde is ingenomen; **32** En dat de veren ingenomen, en
de rietpoelen met vuur verbrand zijn; en dat de krijgslieden
verbaasd zijn. **33** Want zo zegt de HEERE der heirscharen,
de God Israels: De dochter van Babel is als een dorsvloer,
het is tijd, dat men ze trede; nog een weinig, dan zal haar de
tijd des oogstes overkomen. **34** Nebukadrezar, de koning
van Babel, heeft mij opgegeten, hij heeft mij verpletterd, hij
heeft mij gesteld als een ledig vat, hij heeft mij verslonden
als een draak, hij heeft zijn balg gevuld van mijn
lekkernijen; hij heeft mij verdreven. **35** Het geweld, dat mij
en mijn vlees is aangedaan, zij op Babel! zegge de
inwoneres van Sion; en mijn bloed zij op de inwoners van
Chaldea! zegge Jeruzalem. **36** Daarom, zo zegt de HEERE:
Ziet, Ik zal uw twist twisten, en uw wraak wreken; en Ik zal
haar zee droog maken, en haar springader opdrogen. **37** En

Babel zal worden tot steen hopen, een woning der draken,
een ontzetting en aanfluiting, dat er geen inwoner zij. **38** Zij
zullen te zamen brullen als jonge leeuwen, briesen als
leeuwenwelpen. **39** Als zij verhit zijn, zal Ik hun drank
opzetten, en zal hen dronken maken, opdat zij opspringen;
maar zij zullen een eeuwigen slaap slapen, en niet opwaken,
spreekt de HEERE. **40** Ik zal hen afvoeren als lammeren om
te slachten, als rammen met bokken. **41** Hoe is Sesach zo
veroverd, en de roem der ganse aarde ingenomen! Hoe is
Babel geworden tot een ontzetting onder de heidenen! **42**
Een zee is over Babel gerezen, door de veelheid harer
golven is zij bedekt. **43** Haar steden zijn geworden tot
verwoesting, een dor land en wildernis; een land, waarin
niemand woont, en waar geen mensenkind doorgaat. **44** En
Ik zal bezoeking doen over Bel te Babel, en Ik zal uit zijn
muil uithalen, wat hij verslonden heeft; en de heidenen
zullen niet meer tot hem toevloeien, want ook Babels muur
is gevallen. **45** Gaat uit, Mijn volk, uit het midden van haar,
en redt een iegelijk zijn ziel, vanwege de hittigheid van den
toorn des HEEREN. **46** En opdat ulieder hart misschien niet
week worde, en gij vreest van het gerucht, dat gehoord zal
worden in het land; want er zal een gerucht komen in het
ene jaar, en daarna een gerucht in het andere jaar; en er zal
geweld zijn in het land, heer over heer. **47** Daarom ziet, de
dagen komen, dat Ik bezoeking zal doen over de gesneden
beelden van Babel; en haar ganse land zal beschaamd
worden, en al haar verslagenen zullen in het midden van
haar liggen. **48** En de hemel en de aarde, mitsgaders al wat
daarin is, zullen juichen over Babel; want van het noorden
zullen haar de verstoorders aankomen, spreekt de HEERE.
49 Gelijk Babel geweest is tot een val der verslagenen van
Israel, alzo zullen te Babel de verslagenen des gansen lands
vallen. **50** Gij ontkomenen van het zwaard, gaat weg, en
blijft niet staan; gedenkt des HEEREN van verre, en laat
Jeruzalem in ulieder hart opkomen. **51** Gij moogt zeggen:
Wij zijn beschaamd geworden, want wij hebben

versmaadheid gehoord, schaamroodheid heeft ons
aangezicht bedekt; omdat uitlandsen over de heiligdommen
van des HEEREN huis gekomen zijn; **52** Daarom ziet, de
dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik bezoeking doen zal
over haar gesneden beelden; en de dodelijk verwonde zal
kermen in haar ganse land. **53** Al klom Babel ten hemel op,
en al maakte zij vast de hoogte harer sterkte, zo zullen haar
toch verstoorders van Mij overkomen, spreekt de HEERE. **54**
Er is een stem des gekrijts uit Babel, en een grote breuk uit
het land der Chaldeen. **55** Want de HEERE verstoort Babel,
en zal de grootse stem uit haar doen vergaan; want
hunlieder golven zullen bruisen als grote wateren; het
geruis van hunlieder geluid zal zich verheffen. **56** Want de
verstoorder komt over haar, over Babel, en haar helden
zullen gevangen worden; hunlieder bogen zijn verbroken;
want de HEERE, de God der vergelding, zal hun zekerlijk
betalen. **57** En Ik zal haar vorsten, en haar wijzen, haar
landvoogden, en haar overheden, en haar helden dronken
maken; en zij zullen een eeuwigen slaap slapen, en niet
opwaken, spreekt de Koning, Wiens Naam is HEERE der
heirscharen. **58** Zo zegt de HEERE der heirscharen: Die
brede muur van Babel zal ten enemale ontbloot worden, en
haar hoge poorten zullen met vuur aangestoken worden;
zodat de volken tevergeefs, en de natien ten vure zullen
gearbeid hebben, dat zij mat worden. **59** Het woord, dat de
profeet Jeremia beval aan Seraja, den zoon van Nerija, den
zoon van Machseja, als hij van Zedekia, den koning van
Juda, naar Babel toog, in het vierde jaar zijner regering; en
Seraja was een vreemdzaam vorst.

60 Jeremia nu schreef al het kwaad, dat over Babel komen
zou, in een boek, te weten al deze woorden, die tegen Babel
geschreven zijn. **61** En Jeremia zeide tot Seraja: Als gij te
Babel komt, zo zult gij zien en lezen al deze woorden; **62** En
gij zult zeggen: O HEERE, Gij hebt over deze plaats
gesproken, dat Gij ze zult uitroeien, zodat er geen inwoner

in zij, van den mens tot op het beest, maar dat zij worden
zal tot eeuwige woestheden. **63** En het zal geschieden, als
gij geeindigd zult hebben dit boek te lezen, dan zult gij een
steen daaraan binden, en werpen het in het midden van den
Frath; **64** En zult zeggen: Alzo zal Babel zinken, en niet
weder opkomen, vanwege het kwaad, dat Ik over haar zal
brengen, en zij zullen mat worden. Tot hiertoe zijn de
woorden van Jeremia.

Jeremiah 52

1 Zedekia was een en twintig jaren oud, als hij koning werd,
en hij regeerde elf jaren te Jeruzalem; en de naam zijner
moeder was Hamutal, een dochter van Jeremia, van Libna. **2**
En hij deed, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, naar
alles, wat Jojakim gedaan had. **3** Want het geschiedde, om
den toorn des HEEREN tegen Jeruzalem en Juda, totdat Hij
hen van Zijn aangezicht weggeworpen had; en Zedekia
rebelleerde tegen den koning van Babel. **4** En het
geschiedde in het negende jaar zijner regering, in de tiende
maand, op den tienden der maand, dat Nebukadrezar, de
koning van Babel, kwam tegen Jeruzalem, hij en zijn ganse
heir, en zij legerden zich tegen haar, en zij bouwden tegen
haar sterkten rondom.

5 Alzo kwam de stad in belegering, tot in het elfde jaar van
den koning Zedekia. **6** In de vierde maand, op den
negenden der maand, als de honger in de stad sterk werd,
en het volk des lands geen brood had; **7** Toen werd de stad
doorgebroken, en al de krijgslieden vloden, en trokken uit
des nachts, uit de stad, door den weg der poort tussen de
twee muren, die aan des konings hof waren (de Chaldeen nu
waren tegen de stad rondom), en zij togen door den weg des
vlakken velds. **8** Doch het heir der Chaldeen jaagde den
koning na, en zij achterhaalden Zedekia in de vlakke velden
van Jericho; en al zijn heir werd van bij hem verstrooid.

9 Zij dan grepen den koning, en voerden hem opwaarts tot
den koning van Babel naar Ribla, in het land van Hamath;
die sprak oordelen tegen hem. **10** En de koning van Babel
slachtte de zonen van Zedekia voor zijn ogen; en hij
slachtte ook al de vorsten van Juda te Ribla. **11** En hij
verblindde de ogen van Zedekia, en hij bond hem met twee

koperen ketenen; alzo bracht hem de koning van Babel naar
Babel, en stelde hem in het gevangenhuis, tot den dag zijns
doods toe. **12** Daarna, in de vijfde maand, op den tienden
der maand (dit jaar was het negentiende jaar van den
koning Nebukadrezar, den koning van Babel), als
Nebuzaradan, de overste der trawanten, die voor het
aangezicht des konings van Babel stond, te Jeruzalem
gekomen was;

13 Zo verbrandde hij het huis des HEEREN en het huis des
konings; mitsgaders alle huizen van Jeruzalem en alle
huizen der groten verbrandde hij met vuur. **14** En het ganse
heir der Chaldeen, dat met den overste der trawanten was,
brak alle muren van Jeruzalem rondom af. **15** Van de
armsten nu des volks en het overige des volks, die in de stad
overgelaten waren, en de afvalligen, die tot den koning van
Babel gevallen waren, en het overige der menigte, voerde
Nebuzaradan, de overste der trawanten, gevankelijk weg.
16 Maar van de armsten des lands liet Nebuzaradan, de
overste der trawanten, enigen over tot wijngaardeniers en
tot akkerlieden. **17** Verder braken de Chaldeen de koperen
pilaren, die in het huis des HEEREN waren, en de stellingen,
en de koperen zee, die in het huis des HEEREN was; en zij
voerden al het koper daarvan naar Babel. **18** Ook namen zij
de potten en de schoffelen, en de gaffelen, en de
sprengbekkens, en de rookschalen, en al de koperen vaten,
waar men den dienst mede deed. **19** En de overste der
trawanten nam weg de schalen, en de wierookvaten, en de
sprengbekkens, en de potten, en de kandelaars, en de
rookschalen, en de kroezen; wat geheel goud, en wat geheel
zilver was. **20** De twee pilaren, de ene zee, en de twaalf
koperen runderen, die in de plaats der stellingen waren, die
de koning Salomo voor het huis des HEEREN gemaakt had;
het koper daarvan, te weten van al deze vaten, was zonder
gewicht. **21** Aangaande de pilaren, achttien ellen was de
hoogte eens pilaars, en een draad van twaalf ellen omving

hem; en zijn dikte was vier vingeren, en hij was hol. **22** En
het kapiteel daarop was koper, en de hoogte des enen
kapiteels was vijf ellen, en een net, en granaatappelen op
het kapiteel rondom, alles koper; en dezen gelijk had de
andere pilaar, met granaatappelen. **23** En de
granaatappelen waren zes en negentig, gezet naar den
wind; alle granaatappelen waren honderd, over het net
rondom. **24** Ook nam de overste der trawanten Seraja, den
hoofdpriester, en Zefanja, den tweeden priester, en de drie
dorpelbewaarders.

25 En uit de stad nam hij een hoveling, die over de
krijgslieden gesteld was, en zeven mannen uit degenen, die
des konings aangezicht zagen, die in de stad gevonden
werden, mitsgaders den oversten schrijver des heirs, die het
volk des lands ten oorlog opschreef, en zestig mannen van
het volk des lands, die in het midden der stad gevonden
werden. **26** Als Nebuzaradan, de overste der trawanten,
dezen genomen had, zo bracht hij hen tot den koning van
Babel naar Ribla. **27** En de koning van Babel sloeg hen en
doodde hen te Ribla, in het land van Hamath. Alzo werd Juda
uit zijn land gevankelijk weggevoerd. **28** Dit is het volk, dat
Nebukadrezar gevankelijk heeft weggevoerd; in het zevende
jaar, drie duizend drie en twintig Joden; **29** In het achttiende
jaar van Nebukadrezar, voerde hij gevankelijk weg
achthonderd twee en dertig zielen uit Jeruzalem; **30** In het
drie en twintigste jaar van Nebukadrezar voerde
Nebuzaradan, de overste der trawanten, gevankelijk weg
van de Joden zevenhonderd vijf en veertig zielen. Alle zielen
zijn vier duizend en zeshonderd. **31** Het geschiedde daarna,
in het zeven en dertigste jaar der gevankelijke wegvoering
van Jojachin, den koning van Juda, in de twaalfde maand, op
den vijf en twintigsten der maand, dat Evilmerodach, de
koning van Babel, in het eerste jaar zijns koninkrijks, het
hoofd van Jojachin, den koning van Juda, verhief, en hem uit
het gevangenhuis uitbracht.

32 En hij sprak vriendelijk met hem, en stelde zijn stoel
boven den stoel der koningen, die bij hem te Babel waren.
33 En hij veranderde de klederen zijner gevangenis; en hij
at geduriglijk brood voor zijn aangezicht, al de dagen zijns
levens. **34** En aangaande zijn tering, een gedurige tering
werd hem van den koning van Babel gegeven, elk dagelijks
bestemde deel op zijn dag, tot op den dag zijns doods, al de
dagen zijns levens.

Lamentations

Lamentations 1

1 Aleph. Hoe zit die stad zo eenzaam, die vol volks was, zij is
als een weduwe geworden, zij, die groot was onder de
heidenen, een vorstin onder de landschappen, is cijnsbaar
geworden. **2** Beth. Zij weent steeds des nachts, en haar
tranen lopen over haar kinnebakken; zij heeft geen trooster
onder al haar liefhebbers; al haar vrienden hebben
trouwelooslijk met haar gehandeld, zij zijn haar tot vijanden
geworden. **3** Gimel. Juda is in gevangenis gegaan vanwege
de ellende, en vanwege de veelheid der dienstbaarheid; zij
woont onder de heidenen, zij vindt geen rust; al haar
vervolgers achterhalen ze tussen de engten. **4** Daleth. De
wegen Sions treuren, omdat niemand op het feest komt; al
haar poorten zijn woest, haar priesters zuchten: haar
jonkvrouwen zijn bedroefd, en zij zelve is in bitterheid. **5** He.
Haar tegenpartijders zijn ten hoofd geworden, haar vijanden
zijn gerust; omdat haar de HEERE bedroefd heeft, vanwege
de veelheid harer overtredingen; haar kinderkens gaan
henen in de gevangenis voor het aangezicht des
tegenpartijders. **6** Vau. En van de dochter Sions is al haar
sieraad weggegaan; haar vorsten zijn als de herten, die
geen weide vinden, en zij gaan krachteloos henen voor het
aangezicht des vervolgers. **7** Zain. Jeruzalem is, in de dagen
harer ellende en harer veelvuldige ballingschap, indachtig
aan al haar gewenste dingen, die zij van oude dagen af
gehad heeft; dewijl haar volk door de hand des
tegenpartijders valt, en zij geen helper heeft; de
tegenpartijders zien haar aan, zij spotten met haar
rustdagen. **8** Cheth. Jeruzalem heeft zwaarlijk gezondigd,
daarom is zij als een afgezonderde vrouw geworden; allen,
die haar eerden, achten haar onwaard, dewijl zij haar
naaktheid gezien hebben; zij zucht ook, en zij is
achterwaarts gekeerd. **9** Teth. Haar onreinheid is in haar

zomen, zij heeft niet gedacht aan haar uiterste, daarom is zij
wonderbaarlijk omlaag gedaald; zij heeft geen trooster.
HEERE, zie mijn ellende aan, want de vijand maakt zich
groot. **10** Jod. De tegenpartijder heeft zijn hand aan al haar
gewenste dingen uitgebreid; immers heeft zij aangezien, dat
de heidenen in haar heiligdom gingen, waarvan Gij geboden
hadt, dat zij in Uw gemeente niet komen zouden. **11** Caph.
Al haar volk zucht, brood zoekende, zij hebben hun
gewenste dingen voor spijs gegeven, om de ziel te
verkwikken. Zie, HEERE, en aanschouw, dat ik onwaard
geworden ben. **12** Lamed. Gaat het ulieden niet aan, gij
allen, die over weg gaat? Schouwt het aan en ziet, of er een
smart zij gelijk mijn smart, die mij aangedaan is, waarmede
de HEERE mij bedroefd heeft ten dage der hittigheid Zijns
toorns.

13 Mem. Van de hoogte heeft Hij een vuur in mijn
beenderen gezonden, waarover Hij geheerst heeft; Hij heeft
voor mijn voeten een net uitgebreid, Hij heeft mij
achterwaarts doen keren, Hij heeft mij woest en ziek
gemaakt den gansen dag. **14** Nun. Het juk mijner
overtredingen is aangebonden door Zijn hand, zij zijn
samengevlochten, zij zijn op mijn hals geklommen; Hij heeft
mijn kracht doen vervallen; de HEERE heeft mij in hun
handen gegeven, ik kan niet opstaan. **15** Samech. De Heere
heeft al mijn sterken in het midden van mij vertreden; Hij
heeft een bijeenkomst over mij uitgeroepen, om mijn
jongelingen te verbreken; de Heere heeft de wijnpers der
jonkvrouw, der dochter van Juda, aangetreden. **16** Ain. Om
dezer dingen wille ween ik; mijn oog, mijn oog vliet af van
water, omdat de trooster, die mijn ziel zou verkwikken, verre
van mij is; mijn kinderen zijn verwoest, omdat de vijand de
overhand heeft. **17** Pe. Sion breidt haar handen uit, daar is
geen trooster voor haar; de HEERE heeft van Jakob geboden,
dat die rondom hem zijn, zijn tegenpartijders zouden zijn;
Jeruzalem is als een afgezonderde vrouw onder hen. **18**

Tsade. De HEERE is rechtvaardig, want ik ben Zijn mond wederspannig geweest; hoort toch, alle gij volken, en ziet mijn smart; mijn jonkvrouwen en mijn jongelingen zijn in de gevangenis gegaan.

19 Koph. Ik riep tot mijn liefhebbers, maar zij hebben mij
bedrogen; mijn priesters en mijn oudsten hebben in de stad
den geest gegeven, als zij spijze voor zich zochten, opdat zij
hun ziel mochten verkwikken. **20** Resch. Aanzie, HEERE,
want mij is bange; mijn ingewand is beroerd, mijn hart heeft
zich omgekeerd in het binnenste van mij, want ik ben zeer
wederspannig geweest; van buiten heeft mij het zwaard van
kinderen beroofd, van binnen is als de dood. **21** Schin. Zij
horen, dat ik zucht, maar ik heb geen trooster; al mijn
vijanden horen mijn kwaad; en zij zijn vrolijk, dat Gij het
gedaan hebt; als Gij den dag zult voortgebracht hebben,
dien Gij uitgeroepen hebt, zo zullen zij zijn, gelijk ik ben. **22**
Thau. Laat al hun kwaad voor Uw aangezicht komen, en doe
hun, gelijk als Gij mij gedaan hebt vanwege al mijn
overtredingen; want mijn zuchtingen zijn vele, en mijn hart
is mat.

Lamentations 2

1 Aleph. Hoe heeft de Heere de dochter Sions in Zijn toorn
bewolkt? Hij heeft de heerlijkheid van Israel van den hemel
op de aarde nedergeworpen; en Hij heeft aan de voetbank
Zijner voeten niet gedacht in den dag Zijns toorns. **2** Beth.
De Heere heeft al de woningen Jakobs verslonden, en heeft
ze niet verschoond; Hij heeft de vastigheden der dochter
van Juda afgebroken in Zijn verbolgenheid, Hij heeft
gemaakt, dat zij de aarde raken; Hij heeft het koninkrijk en
deszelfs vorsten ontheiligd. **3** Gimel. Hij heeft, in ontsteking
des toorns, den gehelen hoorn Israels afgehouwen; Hij heeft
Zijn rechterhand achterwaarts getrokken, toen de vijand
kwam, en Hij is tegen Jakob ontstoken als een vlammend
vuur, dat rondom verteert. **4** Daleth. Hij heeft Zijn boog
gespannen als een vijand; Hij heeft zich met Zijn
rechterhand gesteld als een tegenpartijder, dat Hij doodde
al de begeerlijke dingen der ogen; Hij heeft Zijn
grimmigheid in de tent der dochter Sions uitgestort als een
vuur. **5** He. De Heere is geworden als een vijand; Hij heeft
Israel verslonden, Hij heeft al haar paleizen verslonden. Hij
heeft deszelfs vastigheden verdorven; en Hij heeft bij de
dochter van Juda het klagen en kermen vermenigvuldigd. **6**
Vau. En Hij heeft Zijn hut met geweld afgerukt, als een hof,
Hij heeft Zijn vergaderplaats verdorven; de HEERE heeft in
Sion doen vergeten den hoogtijd en den sabbat, en Hij heeft
in de gramschap Zijns toorns den koning en den priester
smadelijk verworpen. **7** Zain. De Heere heeft Zijn altaar
verstoten. Hij heeft Zijn heiligdom te niet gedaan, Hij heeft
de muren harer paleizen in des vijands hand overgegeven;
zij hebben in het huis des HEEREN een stem verheven als op
den dag eens gezetten hoogtijds. **8** Cheth. De HEERE heeft
gedacht te verderven den muur der dochter Sions; Hij heeft
het richtsnoer daarover getogen, Hij heeft Zijn hand niet

afgewend, dat Hij ze niet verslonde; en Hij heeft den
voormuur en den muur te zamen treurig gemaakt, zij zijn
verzwakt. **9** Teth. Haar poorten zijn in de aarde verzonken;
Hij heeft haar grendelen verdorven en gebroken; haar
koning en haar vorsten zijn onder de heidenen; er is geen
wet; haar profeten vinden ook geen gezicht van den HEERE.
10 Jod. De oudsten der dochter Sions zitten op de aarde, zij
zwijgen stil, zij werpen stof op hun hoofd, zij hebben zakken
aangegord; de jonge dochters van Jeruzalem laten haar
hoofd ter aarde hangen.

11 Caph. Mijn ogen zijn verteerd door tranen, mijn
ingewand wordt beroerd; mijn lever is ter aarde uitgeschud,
vanwege de breuk der dochter mijns volks; omdat het kind
en de zuigeling op de straten der stad in onmacht zinken;
12 Lamed. Als zij tot hun moeders zeggen: Waar is koren en
wijn, als zij op de straten der stad in onmacht zinken, als de
verslagenen; als zich hun ziel uitschudt in den schoot
hunner moeders. **13** Mem. Wat getuigen zal ik u brengen,
wat zal ik bij u vergelijken, gij dochter Jeruzalems? Wat zal
ik bij u vergelijken, dat ik u trooste, gij jonkvrouw, dochter
Sions, want uw breuk is zo groot als de zee, wie kan u helen?
14 Nun. Uw profeten hebben u ijdelheid en ongerijmdheid
gezien, en zij hebben u uw ongerechtigheid niet
geopenbaard, om uw gevangenis af te wenden, maar zij
hebben voor u gezien ijdele lasten en uitstotingen. **15**
Samech. Allen, die over weg gaan, klappen met de handen
over u, zij fluiten en schudden hun hoofd over de dochter
Jeruzalems, zeggende: Is dit die stad, waar men van zeide,
dat zij volkomen van schoonheid was, een vreugde der
ganse aarde? **16** Pe. Al uw vijanden sperren hun mond op
over u, zij fluiten en knersen met de tanden, zij zeggen: Wij
hebben haar verslonden; dit is immers de dag, dien wij
verwacht hebben, wij hebben hem gevonden, wij hebben
hem gezien. **17** Ain. De HEERE heeft gedaan, wat Hij
gedacht had, Hij heeft Zijn woord vervuld, dat Hij bevolen

had van oude dagen; Hij heeft afgebroken en niet gespaard;
en Hij heeft den vijand over u verblijd, Hij heeft den hoorn
uwer tegenpartijders verhoogd. **18** Tsade. Hun hart
schreeuwde tot den Heere: O gij muur der dochter Sions,
laat dag en nacht tranen afvlieten als een beek; geef uzelve
geen rust, uw oogappel houde niet op! **19** Koph. Maak u op,
maak geschrei des nachts in het begin der nachtwaken,
stort uw hart uit voor het aangezicht des Heeren als water;
hef uw handen tot Hem op voor de ziel uwer kinderkens, die
in onmacht gevallen zijn van honger, vooraan op alle
straten. **20** Resch. Zie, HEERE, aanschouw toch, aan wien Gij
alzo gedaan hebt; zullen dan de vrouwen haar vrucht eten,
de kinderkens, die men op de handen draagt? Zullen dan de
profeet en de priester in het heiligdom des HEEREN gedood
worden?

21 Schin. De jongen en de ouden liggen op de aarde op de
straten; mijn jonkvrouwen en mijn jongelingen zijn door het
zwaard gevallen; Gij hebt ze in den dag Uws toorns gedood,
Gij hebt ze geslacht en niet verschoond. **22** Thau. Gij hebt
mijn verschrikkingen van rondom geroepen, als tot een dag
eens gezetten hoogtijds; en er is niemand aan den dag des
toorns des HEEREN ontkomen of overgebleven; die ik op de
handen gedragen en opgetogen heb, die heeft mijn vijand
omgebracht.

Lamentations 3

1 Aleph. Ik ben de man, die ellende gezien heeft door de
roede Zijner verbolgenheid. **2** Aleph. Hij heeft mij geleid en
gevoerd in de duisternis, en niet in het licht. **3** Aleph. Hij
heeft Zich immers tegen mij gewend, Hij heeft Zijn hand den
gansen dag veranderd. **4** Beth. Hij heeft mijn vlees en mijn
huid oud gemaakt, Hij heeft mijn beenderen gebroken. **5**
Beth. Hij heeft tegen mij gebouwd, en Hij heeft mij met galle
en moeite omringd. **6** Beth. Hij heeft mij gezet in duistere
plaatsen, als degenen, die over lang dood zijn. **7** Gimel. Hij
heeft mij toegemuurd, dat ik er niet uit gaan kan; Hij heeft
mijn koperen boeien verzwaard. **8** Gimel. Ook wanneer ik
roep en schreeuw, sluit Hij de oren voor mijn gebed. **9**
Gimel. Hij heeft mijn wegen toegemuurd met uitgehouwen
stenen, Hij heeft mijn paden verkeerd. **10** Daleth. Hij is mij
een loerende beer, een leeuw in verborgen plaatsen. **11**
Daleth. Hij heeft mijn wegen afgewend; en Hij heeft mij in
stukken gebroken; Hij heeft mij woest gemaakt. **12** Daleth.
Hij heeft Zijn boog gespannen, en Hij heeft mij den pijl als
ten doel gesteld. **13** He. Hij heeft Zijn pijlen in mijn nieren
doen ingaan. **14** He. Ik ben al mijn volk tot belaching
geworden, hun snarenspel den gansen dag. **15** He. Hij heeft
mij met bitterheden verzadigd, Hij heeft mij met alsem
dronken gemaakt. **16** Vau. Hij heeft mijn tanden met
zandsteentjes verbrijzeld, Hij heeft mij in de as
nedergedrukt. **17** Vau. En Gij hebt mijn ziel verre van den
vrede verstoten, ik heb het goede vergeten. **18** Vau. Toen
zeide ik: Mijn sterkte is vergaan, en mijn hoop van den
HEERE. **19** Zain. Gedenk aan mijn ellende en aan mijn
ballingschap, aan den alsem en galle. **20** Zain. Mijn ziel
gedenkt er wel terdege aan, en zij bukt zich neder in mij. **21**
Zain. Dit zal ik mij ter harte nemen, daarom zal ik hopen;

22 Cheth. Het zijn de goedertierenheden des HEEREN, dat wij niet vernield zijn, dat Zijn barmhartigheden geen einde hebben;

23 Cheth. Zij zijn allen morgen nieuw, Uw trouw is groot. **24**
Cheth. De HEERE is mijn Deel, zegt mijn ziel, daarom zal ik
op Hem hopen. **25** Teth. De HEERE is goed dengenen, die
Hem verwachten, der ziele, die Hem zoekt. **26** Teth. Het is
goed, dat men hope, en stille zij op het heil des HEEREN. **27**
Teth. Het is goed voor een man, dat hij het juk in zijn jeugd
draagt. **28** Jod. Hij zitte eenzaam, en zwijge stil, omdat Hij
het hem opgelegd heeft. **29** Jod. Hij steke zijn mond in het
stof, zeggende: Misschien is er verwachting. **30** Jod. Hij geve
zijn wang dien, die hem slaat, hij worde zat van smaad. **31**
Caph. Want de Heere zal niet verstoten in eeuwigheid. **32**
Caph. Maar als Hij bedroefd heeft, zo zal Hij Zich ontfermen,
naar de grootheid Zijner goedertierenheden. **33** Caph. Want
Hij plaagt of bedroeft des mensen kinderen niet van harte.
34 Lamed. Dat men al de gevangenen der aarde onder Zijn
voeten verbrijzelt; **35** Lamed. Dat men het recht eens mans
buigt voor het aangezicht des Allerhoogsten; **36** Lamed. Dat
men een mens verongelijkt in zijn twistzaak; zou het de
Heere niet zien? **37** Mem. Wie zegt wat, hetwelk geschiedt,
zo het de Heere niet beveelt?

38 Mem. Gaat niet uit den mond des Allerhoogsten het
kwade en het goede? **39** Mem. Wat klaagt dan een levend
mens? Een ieder klage vanwege zijn zonden. **40** Nun. Laat
ons onze wegen onderzoeken en doorzoeken, en laat ons
wederkeren tot den HEERE. **41** Nun. Laat ons onze harten
opheffen, mitsgaders de handen, tot God in den hemel,
zeggende: **42** Nun. Wij hebben overtreden, en wij zijn
wederspannig geweest, daarom hebt Gij niet gespaard.

43 Samech. Gij hebt ons met toorn bedekt, en Gij hebt ons
vervolgd; Gij hebt ons gedood. Gij hebt niet verschoond. **44**

Samech. Gij hebt U met een wolk bedekt, zodat er geen
gebed doorkwam. **45** Samech. Gij hebt ons tot een
uitvaagsel en wegwerpsel gesteld, in het midden der volken.
46 Pe. Al onze vijanden hebben hun mond tegen ons
opgesperd. **47** Pe. De vreze en de kuil zijn over ons
gekomen, de verwoesting en de verbreking. **48** Pe. Met
waterbeken loopt mijn oog neder, vanwege de breuk der
dochter mijns volks. **49** Ain. Mijn oog vliet, en kan niet
ophouden, omdat er geen rust is; **50** Ain. Totdat het de
HEERE van den hemel aanschouwe, en het zie. **51** Ain. Mijn
oog doet mijn ziele moeite aan, vanwege al de dochteren
mijner stad. **52** Tsade. Die mijn vijanden zijn zonder oorzaak,
hebben mij als een vogeltje dapperlijk gejaagd. **53** Tsade. Zij
hebben mijn leven in een kuil uitgeroeid, en zij hebben een
steen op mij geworpen. **54** Tsade. De wateren zwommen
over mijn hoofd; ik zeide: Ik ben afgesneden! **55** Koph.
HEERE! Ik heb Uw Naam aangeroepen uit den ondersten
kuil.

56 Koph. Gij hebt mijn stem gehoord, verberg Uw oor niet
voor mijn zuchten, voor mijn roepen. **57** Koph. Gij hebt U
genaderd ten dage, als ik U aanriep; Gij hebt gezegd: Vrees
niet! **58** Resch. HEERE! Gij hebt de twistzaken mijner ziel
getwist, Gij hebt mijn leven verlost. **59** Resch. HEERE! Gij
hebt gezien de verkeerdheid, die men mij aangedaan heeft,
oordeel mijn rechtzaak. **60** Resch. Gij hebt al hun wraak
gezien, al hun gedachten tegen mij. **61** Schin. HEERE! Gij
hebt hun smaden gehoord, en al hun gedachten tegen mij;
62 Schin. De lippen dergenen, die tegen mij opstaan, en
hun dichten tegen mij den gansen dag. **63** Schin.
Aanschouw hun zitten en opstaan; ik ben hun snarenspel.
64 Thau. HEERE! geef hun weder die vergelding, naar het
werk hunner handen.

65 Thau. Geef hun een deksel des harten; Uw vloek zij over
hen! **66** Thau. Vervolg ze met toorn, en verdelg ze van

onder den hemel des HEEREN.

Lamentations 4

1 Aleph. Hoe is het goud zo verdonkerd, het goede fijne
goud zo veranderd! Hoe zijn de stenen des heiligdoms
vooraan op alle straten verworpen! **2** Beth. De kostelijke
kinderen Sions, tegen fijn goud geschat, hoe zijn zij nu
gelijk gerekend aan de aarden flessen, het werk van de
handen eens pottenbakkers! **3** Gimel. Zelfs laten de
zeekalveren de borsten neder, zij zogen hun welpen; maar
de dochter mijns volks is als een wrede geworden, gelijk de
struisen in de woestijn. **4** Daleth. De tong van het zoogkind
kleeft aan zijn gehemelte van dorst; de kinderkens eisen
brood, er is niemand, die het hun mededeelt. **5** He. Die
lekkernijen aten, versmachten nu op de straten; die in
karmozijn opgetrokken zijn, omhelzen den drek. **6** Vau. En
de ongerechtigheid der dochter mijns volks is groter dan de
zonden van Sodom, dat als in een ogenblik omgekeerd werd,
en geen handen hadden arbeid over haar. **7** Zain. Haar
bijzondersten waren reiner dan de sneeuw, zij waren witter
dan melk; zij waren roder van lichaam dan robijnen, gladder
dan een saffier. **8** Cheth. Maar nu is hun gedaante
verduisterd van zwartigheid, men kent hen niet op de
straten; hun huid kleeft aan hun beenderen, zij is verdord,
zij is geworden als een hout. **9** Teth. De verslagenen van het
zwaard zijn gelukkiger dan de verslagenen van den honger;
want die vlieten daarhenen, als doorstoken zijnde, omdat er
geen vruchten der velden zijn. **10** Jod. De handen der
barmhartige vrouwen hebben haar kinderen gekookt; zij zijn
haar tot spijze geworden in de verbreking der dochter mijns
volks. **11** Caph. De HEERE heeft Zijn grimmigheid volbracht,
Hij heeft de hittigheid Zijns toorns uitgestort; en Hij heeft te
Sion een vuur aangestoken, hetwelk haar fondamenten
verteerd heeft. **12** Lamed. De koningen der aarde zouden
het niet geloofd hebben, noch al de inwoners der wereld, dat

de tegenpartijder en vijand tot de poorten van Jeruzalem
zou ingaan. **13** Mem. Het is vanwege de zonden harer
profeten, en de misdaden harer priesteren, die in het
midden van haar het bloed der rechtvaardigen vergoten
hebben.

14 Nun. Zij zwierven als blinden op de straten, zij waren met
bloed besmet, zodat men niet kon zien, of men raakte hun
klederen aan. **15** Samech. Zij riepen tot hen: Wijkt, hier is
een onreine, wijkt, wijkt, roert niet aan! Zekerlijk, zij zijn
weggevlogen, ja, weggezworven; zij zeiden onder de
heidenen: Zij zullen er niet langer wonen. **16** Pe. Des
HEEREN aangezicht heeft ze verdeeld. Hij zal ze voortaan
niet meer aanzien; zij hebben het aangezicht der priesteren
niet geeerd, zij hebben den ouden geen genade bewezen.
17 Ain. Nog bezweken ons onze ogen, ziende naar onze
ijdele hulp; wij gaapten met ons gapen op een volk, dat niet
kon verlossen. **18** Tsade. Zij hebben onze gangen
nagespeurd, dat wij op onze straten niet gaan konden; ons
einde is genaderd, onze dagen zijn vervuld, ja, ons einde is
gekomen. **19** Koph. Onze vervolgers zijn sneller geweest
dan de arenden des hemels; zij hebben ons op de bergen
hittiglijk vervolgd, in de woestijn hebben zij ons lagen
gelegd. **20** Resch. De adem onzer neuzen, de gezalfde des
HEEREN, is gevangen in hun groeven; van welken wij
zeiden: Wij zullen onder zijn schaduw leven onder de
heidenen! **21** Schin. Wees vrolijk, en verblijd u, gij dochter
Edoms, die in het land Uz woont! doch de beker zal ook tot u
komen, gij zult dronken worden, en ontbloot worden.

22 Thau. Uw ongerechtigheid heeft een einde, o gij dochter
Sions! Hij zal u niet meer gevankelijk doen wegvoeren; maar
uw ongerechtigheid, o gij dochter Edoms! zal Hij bezoeken;
Hij zal uw zonden ontdekken.

Lamentations 5

1 Gedenk, HEERE, wat ons geschied is, aanschouw het, en
zie onzen smaad aan. **2** Ons erfdeel is tot de vreemdelingen
gewend, onze huizen tot de uitlanders. **3** Wij zijn wezen
zonder vader, onze moeders zijn als de weduwen. **4** Ons
water moeten wij voor geld drinken; ons hout komt ons op
prijs te staan. **5** Wij lijden vervolging op onze halzen; zijn wij
woede, men laat ons geen rust. **6** Wij hebben den
Egyptenaar de hand gegeven, en den Assyrier, om met
brood verzadigd te worden. **7** Onze vaders hebben
gezondigd, en zijn niet meer, en wij dragen hun
ongerechtigheden. **8** Knechten heersen over ons; er is
niemand, die ons uit hun hand rukke. **9** Wij moeten ons
brood met gevaar onzes levens halen, vanwege het zwaard
der woestijn. **10** Onze huid is zwart geworden gelijk een
oven, vanwege den geweldigen storm des hongers. **11** Zij
hebben de vrouwen te Sion verkracht, en de jonge dochters
in de steden van Juda. **12** De vorsten zijn door hunlieder
hand opgehangen; de aangezichten der ouden zijn niet
geeerd geweest. **13** Zij hebben de jongelingen
weggenomen, om te malen, en de jongens struikelen onder
het hout. **14** De ouden houden op van de poort, de
jongelingen van hun snarenspel. **15** De vreugde onzes
harten houdt op, onze rei is in treurigheid veranderd. **16** De
kroon onzes hoofds is afgevallen; o wee nu onzer, dat wij zo
gezondigd hebben! **17** Daarom is ons hart mat, om deze
dingen zijn onze ogen duister geworden.

18 Om des bergs Sions wil, die verwoest is, waar de vossen
op lopen. **19** Gij, o HEERE, zit in eeuwigheid, Uw troon is van
geslacht tot geslacht. **20** Waarom zoudt Gij ons steeds
vergeten? Waarom zoudt Gij ons zo langen tijd verlaten? **21**
HEERE, bekeer ons tot U, zo zullen wij bekeerd zijn;

vernieuw onze dagen als van ouds. **22** Want zoudt Gij ons
ganselijk verwerpen? Zoudt Gij zozeer tegen ons verbolgen
zijn?

Ezekiel

Ezekiel 1

1 In het dertigste jaar, in de vierde maand, op den vijfden
derzelve maand, als ik in het midden der weggevoerden was
bij de rivier Chebar, zo geschiedde het, dat de hemelen
werden geopend, en ik gezichten Gods zag. **2** Op den
vijfden derzelve maand (dit was het vijfde jaar van de
wegvoering van den koning Jojachin), **3** Geschiedde het
woord des HEEREN uitdrukkelijk tot Ezechiel, den zoon van
Buzi, den priester, in het land der Chaldeen, bij de rivier
Chebar; en de hand des HEEREN was daar op hem. **4** Toen
zag ik, en ziet, een stormwind kwam van het noorden af, een
grote wolk, en een vuur daarin vervangen, en een glans was
rondom die wolk; en uit het midden daarvan was als de verf
van Hasmal, uit het midden des vuurs.

5 En uit het midden daarvan kwam de gelijkenis van vier
dieren; en dit was hun gedaante: zij hadden de gelijkenis
van een mens; **6** En elkeen had vier aangezichten; insgelijks
had elkeen van hen vier vleugelen. **7** En hun voeten waren
rechte voeten, en hun voetplanten waren gelijk de
voetplanten van een kalf, en glinsterden gelijk de verf van
glad koper. **8** En mensenhanden waren onder hun vleugelen,
aan hun vier zijden; en die vier hadden hun aangezichten
en hun vleugelen. **9** Hun vleugelen waren samengevoegd,
de een aan den ander; zij keerden zich niet om, als zij
gingen; zij gingen elkeen recht uit voor zijn aangezicht
henen. **10** De gelijkenis nu van hun aangezicht was het
aangezicht eens mensen, en het aangezicht eens leeuws
hadden zij vier aan de rechterzijde; en ter linkerzijde
hadden die vier eens ossen aangezicht; ook hadden die vier
eens arends aangezicht. **11** Ook waren hun aangezichten en
hun vleugelen opwaarts verdeeld; elkeen had er twee
samengevoegd aan de andere, en twee bedekten hun

lichamen. **12** En zij gingen elkeen rechtuit voor zijn
aangezicht henen; waarhenen de geest was om te gaan,
gingen zij; zij keerden zich niet om, als zij gingen. **13**
Aangaande de gelijkenis der dieren, hun gedaante was als
brandende kolen des vuurs, als de gedaante der fakkelen;
datzelve vuur ging steeds tussen die dieren; en het vuur
had een glans, en uit het vuur kwam een bliksem voort. **14**
De dieren nu liepen en keerden weder als de gedaante van
een weerlicht. **15** Als ik die dieren zag, ziet, zo was er een
rad op de aarde bij die dieren, naar vier aangezichten van
hetzelve.

16 De gedaante der raderen en derzelver maaksel was als
de verf van een turkoois; en die vier hadden enerlei
gelijkenis; daartoe was hun gedaante, en hun maaksel, alsof
het ware een rad in het midden van een rad. **17** Als zij
gingen, zij gingen op hun vier zijden; zij keerden zich niet
om, als zij gingen. **18** En hun velgen, die waren zo hoog, dat
zij vreselijk waren; en hun velgen waren vol ogen rondom
aan die vier raderen. **19** Als nu de dieren gingen, gingen de
raderen bij hen; en als de dieren van de aarde opgeheven
werden, werden de raderen opgeheven. **20** Waarhenen de
geest was om te gaan, gingen zij, waarhenen de geest was
om te gaan; en de raderen werden tegenover hen
opgeheven; want de geest der dieren was in de raderen. **21**
Als die gingen, gingen deze; en als die stonden, stonden zij;
en als die van de aarde opgeheven werden, werden de
raderen tegenover hen opgeheven; want de geest der dieren
was in de raderen. **22** En over de hoofden der dieren was de
gelijkenis eens uitspansels, gelijk de verf van het vreselijke
kristal, van boven af over hun hoofden uitgespreid. **23** En
onder dat uitspansel waren hun vleugelen rechtop, de een
aan den ander; ieder had er twee, die herwaarts hun
lichamen bedekten, en ieder had er twee, die ze derwaarts
bedekten. **24** En als zij gingen, hoorde ik een geruis hunner
vleugelen, als het geruis van vele wateren, als de stem des

Almachtigen, als de stem eens geroeps, als het gedreun
eens heirlegers; als zij stonden, zo lieten zij hun vleugelen
neder. **25** En er geschiedde een stem van boven het
uitspansel, hetwelk boven hun hoofden was, als zij stonden,
en hun vleugelen nedergelaten hadden. **26** En boven het
uitspansel, hetwelk was boven hun hoofden, was de
gelijkenis eens troons, als de gedaante van een saffiersteen;
en op de gelijkenis des troons was de gelijkenis als de
gedaante eens mensen, daarboven op zijnde.

27 En ik zag als de verf van Hasmal, als de gedaante van
vuur rondom daarbinnen, van de gedaante Zijner lenden en
opwaarts; en van de gedaante Zijner lenden en
nederwaarts, zag ik als de gedaante van vuur, en glans aan
Hem rondom. **28** Gelijk de gedaante van den boog, die in de
wolk is ten dage des plasregens, alzo was de gedaante van
den glans rondom; dit was de gedaante van de gelijkenis
der heerlijkheid des HEEREN; en als ik het zag, viel ik op
mijn aangezicht, en ik hoorde een stem van Een, Die sprak.

Ezekiel 2

1 En Hij zeide tot mij: Mensenkind, sta op uw voeten, en Ik
zal met u spreken. **2** Zo kwam in mij, als Hij tot mij sprak, de
Geest, Die mij stelde op mijn voeten; en ik hoorde Dien, Die
tot mij sprak. **3** En Hij zeide tot mij: Mensenkind! Ik zend u
tot de kinderen Israels, tot de rebellerende volken, die tegen
Mij gerebelleerd hebben; zij en hun vaderen hebben
overtreden tegen Mij tot op dezen zelven huidigen dag. **4** En
deze kinderen zijn hard van aangezicht, en stijf van hart; Ik
zend u tot hen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Heere
HEERE! **5** En zij, hetzij dat zij het horen zullen, of hetzij dat
zij het laten zullen (want zij zijn een wederspannig huis), zo
zullen zij weten, dat een profeet in het midden van hen
geweest is. **6** En gij, mensenkind! vrees niet voor hen, en
vrees niet voor hun woorden, hoewel wederwilligen en
doornen bij u zijn, en gij bij schorpioenen woont; vrees voor
hun woorden niet, en ontzet u niet voor hun aangezicht,
want zij zijn een wederspannig huis.

7 Maar gij zult Mijn woorden tot hen spreken, hetzij dat zij
horen zullen, of hetzij dat zij het laten zullen; want zij zijn
wederspannig. **8** Doch gij, mensenkind, hoor hetgeen Ik tot
u spreek; wees gij niet wederspannig, gelijk dat
wederspannig huis; open uw mond, en eet, wat Ik u geef. **9**
Toen zag ik, en ziet, er was een hand tot mij uitgestoken; en
ziet, daarin was de rol eens boeks.

10 En Hij spreidde die voor mijn aangezicht uit; en zij was
beschreven voor en achter; en daarin waren geschreven
klaagliederen, en zuchting, en wee.

Ezekiel 3

1 Daarna zeide Hij tot mij: Mensenkind, eet, wat gij vinden
zult; eet deze rol, en ga, spreek tot het huis Israels. **2** Toen
opende ik mijn mond, en Hij gaf mij die rol te eten. **3** En Hij
zeide tot mij: Mensenkind, geef uw buik te eten, en vul uw
ingewand met deze rol, die Ik u geef. Toen at ik, en het was
in mijn mond als honig, vanwege de zoetigheid. **4** En Hij
zeide tot mij: Mensenkind, ga henen, kom tot het huis
Israels, en spreek tot hen met Mijn woorden.

5 Want gij zijt niet gezonden tot een volk, diep van spraak
en zwaar van tong, maar tot het huis Israels; **6** Niet tot vele
volken, diep van spraak en zwaar van tong, welker woorden
gij niet kunt verstaan; zouden zij niet, zo Ik u tot hen
gezonden had, naar u gehoord hebben? **7** Maar het huis
Israels wil naar u niet horen, omdat zij naar Mij niet willen
horen; want het ganse huis Israels is stijf van voorhoofd, en
hard van hart zijn zij. **8** Ziet, Ik heb uw aangezicht stijf
gemaakt tegen hun aangezichten, en uw voorhoofd stijf
tegen hun voorhoofd. **9** Uw voorhoofd heb Ik gemaakt als
een diamant, harder dan een rots; vrees hen niet, en ontzet
u niet voor hun aangezichten, omdat zij een wederspannig
huis zijn. **10** Verder zeide Hij tot mij: Mensenkind, vat al Mijn
woorden, die Ik tot u spreken zal, in uw hart, en hoor ze met
uw oren. **11** En ga henen, kom tot de weggevoerden, tot de
kinderen uws volks, en spreek tot hen, en zeg tot hen: Zo
zegt de Heere HEERE, hetzij dat zij horen zullen, of hetzij
dat zij het laten zullen. **12** Toen nam de Geest mij op, en ik
hoorde achter mij een stem van grote ruising, zeggende:
Geloofd zij de heerlijkheid des HEEREN uit Zijn plaats! **13**
En ik hoorde het geluid van der dieren vleugelen, die de een
den ander raakten, en het geluid der raderen tegenover
hen; en het geluid ener grote ruising. **14** Toen hief de Geest

mij op, en nam mij weg, en ik ging henen, bitterlijk bedroefd
door de hitte mijns geestes; maar de hand des HEEREN was
sterk op mij. **15** En ik kwam tot de weggevoerden te Tel-
abib, die aan de rivier Chebar woonden, en ik bleef daar zij
woonden; ja, ik bleef daar verbaasd in het midden van hen
zeven dagen.

16 Het gebeurde nu ten einde van zeven dagen, dat het
woord des HEEREN tot mij geschiedde, zeggende:

17 Mensenkind! Ik heb u tot een wachter gesteld over het
huis Israels; zo zult gij het woord uit Mijn mond horen, en
hen van Mijnentwege waarschuwen. **18** Als Ik tot den
goddeloze zeg: Gij zult den dood sterven, en gij waarschuwt
hem niet, en spreekt niet, om den goddeloze van zijn
goddelozen weg te waarschuwen, opdat gij hem in het leven
behoudt; die goddeloze zal in zijn ongerechtigheid sterven,
maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen. **19** Doch als gij
den goddeloze waarschuwt, en hij zich van zijn
goddeloosheid en van zijn goddelozen weg niet bekeert, hij
zal in zijn ongerechtigheid sterven; maar gij hebt uw ziel
bevrijd. **20** Als ook een rechtvaardige zich van zijn
gerechtigheid afkeert, en onrecht doet, en Ik een aanstoot
voor zijn aangezicht leg, hij zal sterven; omdat gij hem niet
gewaarschuwd hebt, zal hij in zijn zonde sterven, en zijn
gerechtigheden, die hij gedaan heeft, zullen niet gedacht
worden; maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen. **21** Doch
als gij den rechtvaardige waarschuwt, opdat de
rechtvaardige niet zondige, en hij niet zondigt; hij zal
zekerlijk leven, omdat hij gewaarschuwd is; en gij hebt uw
ziel bevrijd. **22** En de hand des HEEREN was daar op mij, en
Hij zeide tot mij: Maak u op, ga uit in de vallei, en Ik zal daar
met u spreken.

23 En ik maakte mij op, en ging uit in de vallei, en ziet, de
heerlijkheid des HEEREN stond aldaar, gelijk de heerlijkheid,

die ik gezien had bij de rivier Chebar; en ik viel op mijn
aangezicht. **24** Toen kwam de Geest in mij, en stelde mij op
mijn voeten, en Hij sprak met mij, en Hij zeide tot mij: Ga,
besluit u binnen in uw huis. **25** Want u aangaande,
mensenkind, ziet, zij zouden dikke touwen aan u leggen, en
zij zouden u daarmede binden; daarom zult gij niet uitgaan
in het midden van hen. **26** En Ik zal uw tong aan uw
gehemelte doen kleven, dat gij stom worden zult, en zult
hun niet zijn tot een bestraffenden man; want zij zijn een
wederspannig huis. **27** Maar als Ik met u spreken zal, zal Ik
uw mond opendoen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de
Heere HEERE, wie hoort, die hore, en wie het laat, die late
het; want zij zijn een wederspannig huis.

Ezekiel 4

1 En gij, mensenkind, neem u een tichelsteen, en leg dien
voor uw aangezicht, en bewerp daarop de stad Jeruzalem. **2**
En maak een belegering tegen haar, en bouw tegen haar
sterkten, en werp tegen haar een wal op, en stel legers
tegen haar, en zet tegen haar stormrammen rondom. **3**
Verder, neem gij u een ijzeren pan, en stel ze tot een ijzeren
muur tussen u en tussen die stad; en richt uw aangezicht
tegen haar, dat zij in belegering kome, en gij zult ze
belegeren. Dit zij den huize Israels een teken. **4** Lig gij ook
neder op uw linkerzijde, en leg daarop de ongerechtigheid
van het huis Israels, naar het getal der dagen, dat gij daarop
zult liggen, zult gij hun ongerechtigheid dragen. **5** Want Ik
heb u gegeven de jaren hunner ongerechtigheid, naar het
getal der dagen, driehonderd en negentig dagen, dat gij de
ongerechtigheid van het huis Israels dragen zult. **6** Als gij nu
deze voleinden zult, lig ten anderen male neder op uw
rechterzijde, en gij zult de ongerechtigheid van het huis van
Juda dragen veertig dagen; Ik heb u gegeven elken dag voor
elk jaar. **7** Daarom zult gij uw aangezicht richten tegen de
belegering van Jeruzalem, en uw arm zal ontbloot zijn; en gij
zult tegen haar profeteren. **8** En ziet, Ik zal dikke touwen
aan u leggen, dat gij u niet omkeert van uw ene zijde tot uw
andere zijde, totdat gij de dagen uwer belegering voleind
hebt. **9** En neemt gij voor u tarwe, en gerst, en bonen, en
linzen, en heerse, en spelt; en doe die in een vat, en maak
die u tot brood; naar het getal der dagen, die gij op uw zijde
nederliggen zult, driehonderd en negentig dagen, zult gij
dat eten.

10 Uw spijze nu, die gij eten zult, zal in gewicht zijn twintig
sikkelen daags; van tijd tot tijd zult gij die eten. **11** Gij zult
ook water naar zekere maat drinken, het zesde deel van een

hin; van tijd tot tijd zult gij het drinken. **12** En gij zult een
gerstekoek eten, en dien zult gij met drek van des mensen
afgang bakken voor hun ogen. **13** En de HEERE zeide: Alzo
zullen de kinderen Israels hun brood onrein eten onder de
heidenen, waarhenen Ik hen verdrijven zal. **14** Toen zeide ik:
Ach, Heere, HEERE, zie, mijn ziel is niet verontreinigd
geweest; want ik heb, van mijn jeugd af tot nu toe, geen
dood aas, noch dat verscheurd is, gegeten, en geen
verfoeilijk vlees is in mijn mond gekomen. **15** En Hij zeide
tot mij: Zie, Ik heb u rundermest gegeven voor mensendrek,
zo zult gij uw brood daarmede bereiden. **16** Daarna zeide Hij
tot mij: Gij mensenkind, zie, Ik breek den staf des broods in
Jeruzalem, en zij zullen het brood met gewicht en met
kommer eten, en het water met zekere maat en met
verbaasdheid drinken; **17** Opdat zij des broods en des
waters gebrek hebben, en de een met den ander verbaasd
worden, en in hun ongerechtigheid uitteren.

Ezekiel 5

1 En gij, mensenkind, neem u een scherp mes, een
scheermes der barbieren zult gij u nemen, hetwelk gij zult
laten gaan over uw hoofd en over uw baard; daarna zult gij
u een weegschaal nemen, en die haren delen. **2** Een derde
deel zult gij in het midden der stad met vuur verbranden,
nadat de dagen der belegering vervuld worden; dan zult gij
een derde deel nemen, slaande met een zwaard rondom
hetzelve, en een derde deel zult gij in den wind strooien;
want Ik zal het zwaard achter hen uittrekken. **3** Gij zult ook
weinige in getal daarvan nemen, en in uw slippen binden. **4**
En nog zult gij van die nemen, en die werpen in het midden
des vuurs, en zult ze verbranden met vuur; daaruit zal
voortkomen een vuur tegen het gehele huis van Israel. **5**
Alzo zegt de Heere HEERE: Dit is Jeruzalem, welke Ik in het
midden der heidenen gezet heb, en landen rondom haar
henen.

6 Doch zij heeft Mijn rechten veranderd in goddeloosheid
meer dan de heidenen, en Mijn inzettingen meer dan de
landen, die rondom haar zijn; want zij hebben Mijn rechten
verworpen, en in Mijn inzettingen hebben zij niet
gewandeld. **7** Daarom zegt de Heere HEERE alzo: Dewijl
gijlieden dies meer gemaakt hebt dan de heidenen, die
rondom u zijn, in Mijn inzettingen niet gewandeld hebt, en
Mijn rechten niet gedaan hebt, zelfs naar de rechten der
heidenen, die rondom u zijn, niet gedaan hebt; **8** Daarom
zegt de Heere HEERE alzo: Ziet, Ik wil aan u, ja Ik, want Ik
zal gerichten in het midden van u oefenen, voor de ogen
van die heidenen. **9** En Ik zal onder u doen, hetgeen Ik niet
gedaan heb, en desgelijks Ik voortaan niet doen zal, om al
uwer gruwelen wil. **10** Daarom zullen de vaders de kinderen
eten in het midden van u, en de kinderen zullen hun

vaderen eten; en Ik zal gerichten onder u oefenen, en zal al
uw overblijfsel in alle winden verstrooien. **11** Daarom zo
waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE (omdat gij
Mijn heiligdom verontreinigd hebt met al uw verfoeiselen, en
met al uw gruwelen), zo Ik ook niet daarom u verminderen,
en Mijn oog u niet verschonen zal, en Ik ook niet zal sparen!
12 Een derde deel van u zal van de pestilentie sterven, en
zal door honger in het midden van u te niet worden; en een
derde deel zal in het zwaard vallen rondom u; en een derde
deel zal Ik in alle winden verstrooien, en Ik zal het zwaard
achter hen uittrekken.

13 Alzo zal Mijn toorn volbracht worden, en Ik zal Mijn
grimmigheid op hen doen rusten, en Mij troosten; en zij
zullen weten, dat Ik, de HEERE, in Mijn ijver gesproken heb,
als Ik Mijn grimmigheid tegen hen volbracht zal hebben. **14**
Daartoe zal Ik u ter woestheid en ter smaadheid zetten
onder de heidenen, die rondom u zijn, voor de ogen van al
degene, die voorbijgaat. **15** Zo zal de smaadheid en hoon
een onderwijs en ontzetting den heidenen zijn, die rondom u
zijn, wanneer Ik over u gerichten in toorn, en in
grimmigheid, en in grimmige straffen oefenen zal; Ik, de
HEERE, heb het gesproken! **16** Wanneer Ik de boze pijlen
des hongers tegen hen uitzenden zal, die ten verderve zijn
zullen, die Ik uitzenden zal om u te verderven; zo zal Ik den
honger over u vermeerderen, en u den staf des broods
breken. **17** Ja, honger en boos gedierte, die u van kinderen
beroven zullen, zal Ik over u zenden; ook zal pestilentie en
bloed onder u omgaan; en het zwaard zal Ik over u brengen;
Ik, de HEERE, heb het gesproken!

Ezekiel 6

1 En het woord des HEEREN geschiedde tot mij, zeggende:
2 Mensenkind, zet uw aangezicht tegen de bergen Israels,
en profeteer tegen dezelve; **3** En zeg: Gij bergen Israels,
hoort het woord des Heeren HEEREN! Zo zegt de Heere
HEERE tot de bergen en tot de heuvelen, tot de beken en tot
de dalen: Ziet, Ik, Ik breng over u het zwaard, en Ik zal uw
hoogten verderven. **4** Daartoe zullen uw altaren verwoest,
en uw zonnebeelden verbroken worden; en Ik zal uw
verslagenen nedervellen voor het aangezicht uwer
drekgoden. **5** En Ik zal de dode lichamen der kinderen
Israels voor het aangezicht hunner drekgoden leggen, en Ik
zal uw beenderen rondom uw altaren strooien. **6** In al uw
woningen zullen de steden verwoest en de hoogten tot
wildernis worden, opdat uw altaren woest en eenzaam zijn,
en uw drekgoden verbroken worden en ophouden, en uw
zonnebeelden afgehouwen, en uw werken uitgedelgd
worden. **7** En de verslagenen zullen in het midden van u
liggen, opdat gij weet, dat Ik de HEERE ben. **8** Ik zal dan nog
een overblijfsel laten, als gij enigen zult hebben, die het
zwaard ontkomen onder de heidenen, wanneer gij in de
landen zult verstrooid worden.

9 Dan zullen uw ontkomenen Mijner gedenken onder de
heidenen, waar zij gevankelijk zullen geworden zijn, omdat
Ik verbroken ben door hun hoerachtig hart, dat van Mij
afgeweken is, en door hun ogen, die hun drekgoden
nahoereren; en zij zullen een walging aan zichzelven
hebben over de boosheden, die zij in al hun gruwelen
gedaan hebben. **10** En zij zullen weten, dat Ik de HEERE
ben; Ik heb niet tevergeefs gesproken, van hun dit kwaad
aan te doen. **11** Zo zegt de Heere HEERE: Sla met uw hand,
en stamp met uw voet, en zeg: Ach, over alle gruwelen der

boosheden van het huis Israels; want zij zullen door het
zwaard, door den honger en door de pestilentie vallen.

12 Die verre af is, zal door de pest sterven, en die nabij is,
zal door het zwaard vallen; maar die overgebleven en
belegerd is, zal door honger sterven; alzo zal Ik Mijn
grimmigheid tegen hen volbrengen. **13** Dan zult gij weten,
dat Ik de HEERE ben, als hun verslagenen in het midden
hunner drekgoden rondom hun altaren wezen zullen op alle
hoge heuvelen, op alle toppen der bergen, en onder allen
groenen boom, en onder alle dichte eiken, de plaats, alwaar
zij al hun drekgoden liefelijken reuk maakten. **14** Daarom
zal Ik Mijn hand over hen uitstrekken, en zal het land woest
maken, ja, woester dan de woestijn naar Diblath henen, in al
hun woningen; en zij zullen bevinden, dat Ik de HEERE ben.

Ezekiel 7

1 Daarna geschiedde het woord des HEEREN tot mij,
zeggende: **2** Verder, gij mensenkind, zo zegt de Heere
HEERE, van het land Israels: Het einde is er, het einde is
gekomen over de vier hoeken des lands. **3** Nu is het einde
over u; want Ik zal Mijn toorn tegen u zenden, en Ik zal u
richten naar uw wegen, en Ik zal op u brengen al uw
gruwelen. **4** En Mijn oog zal u niet verschonen, en Ik zal niet
sparen; maar Ik zal uw wegen op u brengen, en uw gruwelen
zullen in het midden van u zijn, en gijlieden zult weten, dat
Ik de HEERE ben. **5** Zo zegt de Heere HEERE: Een kwaad,
een enig kwaad, ziet, is gekomen; **6** Een einde is er
gekomen, dat einde is gekomen, het is opgewaakt tegen u;
ziet, het kwaad is gekomen! **7** De morgenstond is tot u
gekomen, o inwoner des lands, de tijd is gekomen, de dag
der beroerte is nabij, en er is geen wederklank der bergen. **8**
Nu zal Ik in kort Mijn grimmigheid over u uitgieten, en Mijn
toorn tegen u volbrengen, en u richten naar uw wegen, en
zal op u brengen al uw gruwelen. **9** En Mijn oog zal niet
verschonen, en Ik zal niet sparen; Ik zal u geven naar uw
wegen, en uw gruwelen zullen in het midden van u zijn; en
gijlieden zult weten, dat Ik de HEERE ben, Die slaat. **10** Ziet,
de dag, ziet, de morgenstond is gekomen, de morgenstond
is voortgekomen, de roede heeft gebloeid, de hovaardij
heeft gegroend. **11** Het geweld is opgerezen tot een roede
der goddeloosheid; niets van hen zal overblijven, noch van
hun menigte, noch van hun gedruis, en geen klage zal over
hen zijn. **12** De tijd is gekomen, de dag is genaakt; de koper
zij niet blijde, en de verkoper bedrijve geen rouw; want een
brandende toorn is over de gehele menigte van het land. **13**
Want de verkoper zal tot het verkochte niet wederkeren,
ofschoon hun leven nog onder de levenden ware; overmits
het gezicht, aangaande de gehele menigte van het land,

niet zal terugkeren; en niemand zal door zijn
ongerechtigheid zijn leven sterken. **14** Zij hebben met de
trompet getrompet, en hebben alles bereid, maar niemand
trekt ten strijde; want Mijn brandende toorn is over de
gehele menigte van het land. **15** Het zwaard is buiten, en de
pest, en de honger van binnen; die op het veld is, zal door
het zwaard sterven, en die in de stad is, dien zal de honger
en de pest verteren. **16** En hun ontkomenden zullen wel
ontkomen, maar zij zullen op de bergen zijn, zij allen zullen
zijn gelijk duiven der dalen, kermende, een ieder om zijn
ongerechtigheid.

17 Alle handen zullen slap worden, en alle knieen zullen
henenvlieten als water. **18** Ook zullen zij zakken aangorden,
gruwen zal ze bedekken, en over alle aangezichten zal
schaamte wezen, en op al hun hoofden kaalheid. **19** Zij
zullen hun zilver op de straten werpen, en hun goud zal tot
onreinigheid zijn; hun zilver en hun goud zal hen niet
kunnen uithelpen ten dage der verbolgenheid des HEEREN;
hun ziel zullen zij niet verzadigen, en hun ingewanden
zullen zij niet vullen; want het zal de aanstoot hunner
ongerechtigheid zijn. **20** En Hij heeft de schoonheid Zijns
sieraads ter overtreffelijkheid gezet; maar zij hebben daarin
beelden hunner gruwelen en hunner verfoeiselen gemaakt;
daarom heb Ik dat hun tot onreinigheid gesteld.

21 En Ik zal het in de hand der vreemden overgeven ten
roof, en den goddelozen der aarde ten buit, en zij zullen het
ontheiligen. **22** Ook zal Ik Mijn aangezicht van hen
omwenden, en zij zullen Mijn verborgen plaats ontheiligen;
want inbrekers zullen daar inkomen en die ontheiligen. **23**
Maak een keten; want het land is vol van bloedgerichten, en
de stad is vol van geweld.

24 Daarom zal Ik de kwaadste der heidenen doen komen,
die hun huizen erfelijk bezitten zullen, en zal den hoogmoed

der sterken doen ophouden, en die hen heiligen, zullen
ontheiligd worden. **25** De ondergang komt; en zij zullen den
vrede zoeken, maar hij zal er niet zijn. **26** Ellende zal op
ellende komen, en er zal gerucht op gerucht wezen; dan
zullen zij het gezicht van een profeet zoeken; maar de wet
zal vergaan van den priester, en de raad van de oudsten. **27**
De koning zal rouw bedrijven, en de vorsten zullen met
verwoesting bekleed zijn, en de handen van het volk des
lands zullen beroerd zijn; Ik zal hun doen naar hun weg, en
met hun rechten zal Ik ze richten; en zij zullen weten, dat Ik
de HEERE ben.

Ezekiel 8

1 Het geschiedde nu in het zesde jaar, in de zesde maand,
op den vijfden der maand, als ik in mijn huis zat, en de
oudsten van Juda voor mijn aangezicht zaten, dat de hand
des Heeren HEEREN daar over mij viel. **2** Toen zag ik, en
ziet, een gelijkenis, als de gedaante van vuur; van de
gedaante Zijner lenden en nederwaarts was vuur; en van
Zijn lenden en opwaarts, als de gedaante ener klaarheid, als
de verf van Hasmal. **3** En Hij stak de gelijkenis ener hand
uit, en nam mij bij het haar mijns hoofds; en de Geest
voerde mij op tussen de aarde en tussen den hemel, en
bracht mij in de gezichten Gods te Jeruzalem, tot de deur
der poort van het binnenste voorhof, dewelke ziet naar het
noorden, alwaar de zitplaats was van een beeld der ijvering,
dat tot ijver verwekt. **4** En ziet, de heerlijkheid des Gods van
Israel was aldaar, naar de gedaante, die ik in de vallei
gezien had. **5** En Hij zeide tot mij: Mensenkind, hef nu uw
ogen op naar den weg van het noorden; en ik hief mijn ogen
op naar den weg van het noorden, en ziet, tegen het
noorden aan de poort van het altaar was dit beeld der
ijvering, in den ingang.

6 En Hij zeide tot mij: Mensenkind, ziet gij wel, wat zij doen,
de grote gruwelen, die het huis Israels hier doet, opdat Ik
van Mijn heiligdom verre wegga? Doch gij zult nog wederom
grote gruwelen zien. **7** Zo bracht Hij mij tot de deur van het
voorhof. Toen zag ik, en ziet, er was een hol in den wand.

8 En Hij zeide tot mij: Mensenkind, graaf nu in dien wand.
En ik groef in dien wand, en ziet, daar was een deur. **9** Toen
zeide Hij tot mij: Ga in, en zie de boze gruwelen, die zij hier
doen. **10** Zo ging ik in, en ik zag, en ziet, er was alle
beeltenis van kruipende dieren en verfoeilijke beesten, en

van alle drekgoden van het huis Israels, geheel rondom aan
den wand gemaald. **11** En zeventig mannen uit de oudsten
van het huis Israels, met Jaazanja, den zoon van Safan,
staande in het midden van hen, stonden voor hun
aangezichten; en een ieder had zijn rookvat in zijn hand, en
een overvloedige wolk des reukwerks ging op. **12** Toen zeide
Hij tot mij: Hebt gij gezien, mensenkind, wat de oudsten van
het huis Israels doen in de duisternis, een ieder in zijn
gebeelde binnenkameren? want zij zeggen: De HEERE ziet
ons niet, de HEERE heeft het land verlaten. **13** En Hij zeide
tot mij: Gij zult nog wederom grote gruwelen zien, die zij
doen.

14 En Hij bracht mij tot de deur der poort van het huis des
HEEREN, die naar het noorden is, en ziet, daar zaten
vrouwen, bewenende den Thammuz. **15** En Hij zeide tot mij:
Hebt gij, mensenkind, dat gezien? Gij zult nog wederom
grotere gruwelen zien dan deze.

16 En Hij bracht mij tot het binnenste voorhof van het huis
des HEEREN; en ziet, aan de deur van den tempel des
HEEREN, tussen het voorhuis en tussen het altaar, waren
omtrent vijf en twintig mannen; hun achterste leden waren
naar den tempel des HEEREN, en hun aangezichten naar het
oosten, en deze bogen zich neder naar het oosten voor de
zon. **17** Toen zeide Hij tot mij: Hebt gij, mensenkind, dat
gezien? Is er iets lichter geacht bij het huis van Juda, dan
deze gruwelen te doen, die zij hier doen? Als zij het land
met geweld vervuld hebben, zo keren zij zich, om Mij te
vertoornen; want zie, zij steken de wijnranken aan hun neus.

18 Daarom zal Ik ook handelen in grimmigheid, Mijn oog zal
niet verschonen, en Ik zal niet sparen; hoewel zij voor Mijn
oren met luider stem roepen, nochtans zal Ik hen niet horen.

Ezekiel 9

1 Daarna riep Hij voor mijn oren met luider stem, zeggende:
Doet de opzieners der stad naderen, en elkeen met zijn
verdervend wapen in zijn hand. **2** En ziet, zes mannen
kwamen van den weg der Hoge poort, die gekeerd is naar
het noorden, en elkeen met zijn verpletterend wapen in zijn
hand; en een man in het midden van hen was met linnen
bekleed, en een schrijvers-inktkoker was aan zijn lenden; en
zij kwamen in, en stonden bij het koperen altaar. **3** En de
heerlijkheid des Gods van Israel hief zich op van den
cherub, waarop Hij was, tot den dorpel van het huis; en Hij
riep tot den man, die met linnen bekleed was, die de
schrijvers-inktkoker aan zijn lenden had. **4** En de HEERE
zeide tot hem: Ga door, door het midden der stad, door het
midden van Jeruzalem, en teken een teken op de
voorhoofden der lieden, die zuchten en uitroepen over al die
gruwelen, die in het midden derzelve gedaan worden. **5**
Maar tot die anderen zeide Hij voor mijn oren: Gaat door,
door de stad achter hem, en slaat, ulieder oog verschone
niet, en spaart niet!

6 Doodt ouden, jongelingen en maagden, en kinderkens en
vrouwen, tot verdervens toe; maar genaakt aan niemand, op
denwelken het teken is, en begint van Mijn heiligdom. En zij
begonnen van de oude mannen, die voor het huis waren. **7**
En Hij zeide tot hen: Verontreinigt het huis, en vervult de
voorhoven met verslagenen; gaat henen uit. En zij gingen
henen uit, en zij sloegen in de stad. **8** Het geschiedde nu,
als zij hen geslagen hadden, en ik overgebleven was, dat ik
op mijn aangezicht viel, en riep, en zeide: Ach, Heere
HEERE, zult Gij al het overblijfsel van Israel verderven, met
Uw grimmigheid uit te gieten over Jeruzalem?

9 Toen zeide Hij tot mij: De ongerechtigheid van het huis
van Israel en van Juda is gans zeer groot, en het land is met
bloed vervuld, en de stad is vol van afwijking; want zij
zeggen: De HEERE heeft het land verlaten, en de HEERE ziet
niet. **10** Daarom ook, wat Mij aangaat, Mijn oog zal niet
verschonen, en Ik zal niet sparen; Ik zal hun weg op hun
hoofd geven. **11** En ziet, de man, die met linnen bekleed
was, aan wiens lenden de inktkoker was, bracht bescheid
weder, zeggende: Ik heb gedaan, gelijk als Gij mij geboden
hadt.

Ezekiel 10

1 Daarna zag ik, en ziet, boven het uitspansel, hetwelk was
over het hoofd der cherubs, was als een saffiersteen, als de
gedaante van de gelijkenis eens troons; en Hij verscheen op
dezelve. **2** En Hij sprak tot den man, bekleed met linnen, en
Hij zeide: Ga in tot tussen de wielen, tot onder den cherub,
en vul uw vuisten met vurige kolen van tussen de cherubs,
en strooi ze over de stad; en hij ging in voor mijn ogen. **3** De
cherubs nu stonden ter rechterzijde van het huis, als die
man inging; en een wolk vervulde het binnenste voorhof. **4**
Toen hief zich de heerlijkheid des HEEREN omhoog van
boven den cherub, op den dorpel van het huis; en het huis
werd vervuld met een wolk, en het voorhof was vol van den
glans der heerlijkheid des HEEREN. **5** En het geruis van de
vleugelen der cherubs werd gehoord tot het uiterste
voorhof, als de stem des almachtigen Gods, wanneer Hij
spreekt. **6** Het geschiedde nu, als Hij den man, bekleed met
linnen, geboden had, zeggende: Neem vuur van tussen de
wielen, van tussen de cherubs, dat hij inging en stond bij
een rad. **7** Toen stak een cherub zijn hand uit van tussen de
cherubs tot het vuur, hetwelk was tussen de cherubs, en
nam daarvan, en gaf het in de vuisten desgenen, die met
linnen bekleed was; die nam het, en ging uit. **8** Want er
werd gezien aan de cherubs de gelijkenis van eens mensen
hand onder hun vleugelen.

9 Toen zag ik, en ziet, vier raderen waren bij de cherubs; een
rad was bij elken cherub; en de gedaante der raderen was
als de verf van een turkoois-steen. **10** En aangaande hun
gedaanten, die vier hadden enerlei gelijkenis, gelijk of het
ware geweest een rad in het midden van een rad. **11** Als die
gingen, zo gingen deze op hun vier zijden; zij keerden zich
niet om, als zij gingen; maar de plaats, waarheen het hoofd

zag, die volgden zij na; zij keerden zich niet om, als zij
gingen. **12** Hun ganse lichaam nu, en hun ruggen, en hun
handen, en hun vleugelen, mitsgaders de raderen, waren vol
ogen rondom; die vier hadden hun raderen. **13** Aangaande
de raderen, elkeen derzelve werd voor mijn ogen genoemd
Galgal. **14** En elkeen had vier aangezichten; het eerste
aangezicht was het aangezicht eens cherubs, en het tweede
aangezicht was het aangezicht eens mensen, en het derde
het aangezicht eens leeuws, en het vierde het aangezicht
eens arends. **15** En die cherubs hieven zich omhoog; dit was
hetzelfde dier, dat ik bij de rivier Chebar gezien had. **16** En
als de cherubs gingen, zo gingen die raderen nevens
dezelven; en als de cherubs hun vleugelen ophieven, om
zich van de aarde omhoog te heffen, zo keerden zich
diezelve raderen ook niet om van bij hen. **17** Als die
stonden, stonden deze, en als die opgeheven werden,
hieven zich deze ook op; want de geest der dieren was in
hen. **18** Toen ging de heerlijkheid des HEEREN van boven
den dorpel des huizes weg, en stond boven de cherubs. **19**
En de cherubs hieven hun vleugelen op, en verhieven zich
van de aarde omhoog voor mijn ogen, als zij uitgingen; en
de raderen waren tegenover hen; en elkeen stond aan de
deur der Oostpoort van het huis des HEEREN; en de
heerlijkheid des Gods Israels was van boven over hen. **20**
Dit is het dier, dat ik zag onder den Gods Israels bij de rivier
Chebar; en ik bemerkte, dat het cherubs waren. **21** Elkeen
had vier aangezichten, en elkeen had vier vleugelen; en de
gelijkenis van mensenhanden was onder hun vleugelen. **22**
En aangaande de gelijkenis van hun aangezichten, het
waren dezelfde aangezichten, die ik gezien had bij de rivier
Chebar, hun gedaanten en zij zelven; zij gingen ieder recht
uit voor zijn aangezicht henen.

Ezekiel 11

1 Toen hief mij de Geest op, en bracht mij tot de Oostpoort
van het huis des HEEREN, dewelke ziet oostwaarts; en ziet,
aan de deur der poort waren vijf en twintig mannen, en in
het midden van hen zag ik Jaazanja, den zoon van Azzur, en
Pelatja, den zoon van Benaja, vorsten des volks. **2** En Hij
zeide tot mij: Mensenkind, deze zijn de mannen, die
ongerechtigheid bedenken, en die kwaden raad raden in
deze stad. **3** Die zeggen: Men moet geen huizen nabij
bouwen; deze stad zou de pot, en wij het vlees zijn. **4**
Daarom profeteer tegen hen; profeteer, o mensenkind!

5 Zo viel dan de Geest des HEEREN op mij, en Hij zeide tot
mij: Zeg: Zo zegt de HEERE: Alzo zegt gijlieden, o huis
Israels! want Ik weet elkeen der dingen, die in uw geest
opklimmen. **6** Gij hebt uw verslagenen in deze stad
vermenigvuldigd, en gij hebt derzelver straten met de
verslagenen vervuld. **7** Daarom, zo zegt de Heere HEERE:
Uw verslagenen, die gij in het midden derzelve nedergelegd
hebt, die zijn dat vlees, en deze stad is de pot; maar ulieden
zal Ik uit het midden derzelve doen uitgaan. **8** Gijlieden
hebt het zwaard gevreesd; en het zwaard zal Ik over u
brengen, spreekt de Heere HEERE. **9** Ook zal Ik ulieden uit
het midden derzelve doen uitgaan, en Ik zal u overgeven in
de hand der vreemden; en Ik zal recht onder u doen. **10** Gij
zult door het zwaard vallen; in de landpale Israels zal Ik u
richten, en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. **11** Deze
stad zal ulieden niet tot een pot zijn, en gij zult in het
midden derzelve niet tot vlees zijn; in de landpale Israels zal
Ik u richten. **12** En gij zult weten, dat Ik de HEERE ben,
omdat gij in Mijn inzettingen niet gewandeld, en Mijn
rechten niet gedaan hebt, maar naar de rechten der
heidenen, die rondom u zijn, gedaan hebt. **13** Het

geschiedde nu, als ik profeteerde, dat Pelatja, de zoon van Benaja, stierf. Toen viel ik neder op mijn aangezicht, en riep met luider stem; en zeide: Ach, Heere HEERE! zult Gij gans een voleinding maken met het overblijfsel van Israel?

14 Toen geschiedde het woord des HEEREN tot mij, zeggende:

15 Mensenkind, het zijn uw broederen, uw broederen, de
mannen uwer maagschap, en het ganse huis Israels, ja, dat
ganse, tot welke de inwoners van Jeruzalem gezegd hebben:
Maakt u verre af van den HEERE, ditzelve land is ons tot een
erfbezitting gegeven. **16** Daarom zeg: Zo zegt de Heere
HEERE: Hoewel Ik hen verre onder de heidenen weggedaan
heb, en hoewel Ik hen in de landen verstrooid heb, nochtans
zal Ik hun een weinig tijds tot een heiligdom zijn, in de
landen, waarin zij gekomen zijn. **17** Daarom zeg: Alzo zegt
de Heere HEERE: Ja, Ik zal ulieden vergaderen uit de volken,
en Ik zal u verzamelen uit de landen, waarin gij verstrooid
zijt, en Ik zal u het land Israels geven. **18** En zij zullen
daarhenen komen, en al deszelfs verfoeiselen en al deszelfs
gruwelen van daar wegdoen. **19** En Ik zal hun enerlei hart
geven, en zal een nieuwen geest in het binnenste van u
geven; en Ik zal het stenen hart uit hun vlees wegnemen, en
zal hun een vlesen hart geven; **20** Opdat zij wandelen in
Mijn inzettingen, en Mijn rechten bewaren, en dezelve doen;
en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God
zijn. **21** Maar welker hart het hart hunner verfoeiselen en
hunner gruwelen nawandelt, derzelver weg zal Ik op hun
hoofd geven, spreekt de Heere HEERE. **22** Toen hieven de
cherubs hun vleugelen op, en de raderen tegenover hen; en
de heerlijkheid des Gods van Israel was over hen van boven.

23 En de heerlijkheid des HEEREN rees op van het midden
der stad, en stond op den berg, die tegen het oosten der
stad is. **24** Daarna nam mij de Geest op, en bracht mij in

gezicht door den Geest Gods in Chaldea tot de gevankelijk weggevoerden; en het gezicht, dat ik gezien had, voer van mij op.

25 En ik sprak tot de gevankelijk weggevoerden al de woorden des HEEREN, die Hij mij had doen zien.

Ezekiel 12

1 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
2 Mensenkind! gij woont in het midden van een
wederspannig huis, dewelke ogen hebben om te zien, en
niet zien, oren hebben om te horen, en niet horen, want zij
zijn een wederspannig huis. **3** Daarom gij, mensenkind,
maak u gereedschap van vertrekking; en vertrek bij dag
voor hun ogen; en gij zult vertrekken van uw plaats tot een
andere plaats voor hun ogen; misschien zullen zij het
merken, hoewel zij een wederspannig huis zijn. **4** Gij zult
dan uw gereedschap bij dag voor hun ogen uitbrengen, als
het gereedschap dergenen, die vertrekken; daarna zult gij in
den avond uitgaan voor hun ogen, gelijk zij uitgaan, die
vertrekken. **5** Doorgraaf u den wand voor hun ogen, en
breng daardoor uw gereedschap uit. **6** Voor hun ogen zult gij
het op de schouders dragen, in donker zult gij het
uitbrengen; uw aangezicht zult gij bedekken, dat gij het
land niet ziet; want Ik heb u den huize Israels tot een
wonderteken gegeven. **7** En ik deed alzo, gelijk als mij
bevolen was; ik bracht mijn gereedschap uit bij dag, als het
gereedschap dergenen, die vertrekken; daarna in den avond
doorgroef ik mij den wand met de hand; ik bracht het uit in
donker, en ik droeg het op den schouder voor hun ogen. **8**
En des morgens geschiedde het woord des HEEREN tot mij,
zeggende:

9 Mensenkind, heeft niet het huis Israels, het wederspannig
huis, tot u gezegd: Wat doet gij? **10** Zeg tot hen: Alzo zegt
de Heere HEERE: Deze last is tegen den vorst te Jeruzalem,
en het ganse huis Israels, dat in het midden van hen is. **11**
Zeg: Ik ben ulieder wonderteken; gelijk als ik gedaan heb,
alzo zal hun gedaan worden; zij zullen door wegvoering in
de gevangenis heengaan. **12** En de vorst, die in het midden

van hen is, zal het gereedschap op den schouder dragen in
donker, en hij zal uitgaan; zij zullen door den wand graven,
om hem daardoor uit te brengen; hij zal zijn aangezicht
bedekken, opdat hij met het oog de aarde niet zie. **13** Ik zal
ook Mijn net over hem uitspreiden, dat hij in Mijn jachtgaren
gegrepen worde; en Ik zal hem brengen in Babylonie, het
land der Chaldeen; ook zal hij dat niet zien, hoewel hij daar
sterven zal. **14** En allen, die rondom hem zijn tot zijn hulp,
en al zijn benden zal Ik in alle winden verstrooien; en Ik zal
het zwaard achter hen uittrekken. **15** Alzo zullen zij weten,
dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik hen onder de heidenen
verspreiden en hen in de landen verstrooien zal. **16** Doch Ik
zal van hen weinige lieden doen overblijven van het zwaard,
van den honger en van de pestilentie; opdat zij al hun
gruwelen vertellen onder de heidenen, waarhenen zij komen
zullen, en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben. **17** Daarna
geschiedde het woord des HEEREN tot mij, zeggende:

18 Mensenkind, gij zult uw brood eten met beven, en uw
water zult gij met beroerte en met kommer drinken. **19** En
gij zult tot het volk des lands zeggen: Alzo zegt de Heere
HEERE, van de inwoners van Jeruzalem, in het land Israels:
Zij zullen hun brood met kommer eten, en hun water zullen
zij met verbaasdheid drinken, omdat hun land woest zal
worden van zijn volheid, vanwege het geweld van al
degenen, die daarin wonen; **20** En de bewoonde steden
zullen woest worden, en het land zal een wildernis zijn; en
gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. **21** Wederom
geschiedde het woord des HEEREN tot mij, zeggende:

22 Mensenkind, wat is dit voor een spreekwoord, dat
gijlieden hebt in het land Israels, zeggende: de dagen zullen
verlengd worden, en al het gezicht zal vergaan? **23** Daarom
zeg tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE: Ik zal dit
spreekwoord doen ophouden, dat zij het niet meer ten
spreekwoord gebruiken zullen in Israel. Maar spreek tot hen:

De dagen zijn nabij gekomen, en het woord van ieder
gezicht. **24** Want geen ijdel gezicht zal er meer wezen, noch
vleiende waarzegging, in het midden van het huis Israels.
25 Want Ik ben de HEERE, Ik zal spreken; het woord, dat Ik
zal spreken, zal gedaan worden, de tijd zal niet meer
uitgesteld worden; want in uw dagen, o wederspannig huis,
zal Ik een woord spreken, en hetzelve doen, spreekt de
Heere HEERE. **26** Verder geschiedde het woord des HEEREN
tot mij, zeggende:

27 Mensenkind, zie, die van het huis Israels zeggen: Het
gezicht dat hij ziet, is voor vele dagen, en hij profeteert van
tijden, die verre zijn. **28** Daarom zeg tot hen: Alzo zegt de
Heere HEERE: Geen Mijner woorden zullen meer uitgesteld
worden; het woord, hetwelk Ik gesproken heb, dat zal
gedaan worden, spreekt de Heere HEERE.

Ezekiel 13

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: **2**
Mensenkind, profeteer tegen de profeten Israels, die
profeteren, en zeg tot degenen, die uit hun hart profeteren:
Hoort des HEEREN woord. **3** Zo zegt de Heere HEERE: Wee
over die dwaze profeten, die hun geest nawandelen, en
hetgeen zij niet gezien hebben! **4** Uw profeten, o Israel, zijn
als vossen in de woeste plaatsen. **5** Gij zijt in de bressen niet
opgetreden, noch hebt den muur toegemuurd voor het huis
Israels, om in den strijd te staan, ten dage des HEEREN. **6** Zij
zien ijdelheid en leugenachtige voorzegging, die daar
zeggen: De HEERE heeft gesproken, daar de HEERE hen niet
gezonden heeft; en zij geven hope van het woord te zullen
bevestigen. **7** Ziet gij niet een ijdel gezicht, en spreekt een
leugenachtige voorzegging, als gij zegt: De HEERE spreekt,
daar Ik niet gesproken heb? **8** Daarom zo zegt de Heere
HEERE: omdat gijlieden ijdelheid spreekt, en leugen ziet;
daarom, ziet, Ik wil aan u, spreekt de Heere HEERE. **9** En
Mijn hand zal zijn tegen de profeten, die ijdelheid zien, en
leugen voorzeggen; zij zullen in de vergadering Mijns volks
niet zijn, en in het schrift van het huis Israels niet
geschreven worden, en in het land Israels niet komen; en gij
zult weten, dat Ik de Heere HEERE ben. **10** Daarom, ja,
daarom dat zij Mijn volk verleiden, zeggende: Vrede, daar
geen vrede is; en dat de een een lemen wand bouwt, en ziet,
de anderen denzelven pleisteren met loze kalk.

11 Zeg tot degenen, die met loze kalk pleisteren, dat hij
omvallen zal; er zal een overstelpende plasregen zijn; en gij,
o grote hagelstenen, zult vallen, en een grote stormwind zal
hem splijten. **12** Ziet, als die wand zal gevallen zijn, zal dan
niet tot u gezegd worden: Waar is de pleistering, waarmede
gij gepleisterd hebt? **13** Daarom alzo zegt de Heere HEERE:

Ja, Ik zal hem door een groten stormwind in Mijn
grimmigheid splijten, en er zal een overstelpende plasregen
zijn in Mijn toorn, en grote hagelstenen in Mijn grimmigheid,
om dien te verdoen. **14** Zo zal Ik den wand afbreken, dien
gijlieden met loze kalk gepleisterd hebt, en zal hem ter
aarde nederwerpen, dat zijn grond zal ontdekt worden; alzo
zal de stad vallen, en gij zult in het midden van haar
omkomen; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. **15** Zo zal
Ik Mijn grimmigheid tegen den wand voortbrengen, en tegen
degenen, die hem pleisteren met loze kalk; en Ik zal tot
ulieden zeggen: Die wand is er niet meer, en die hem
pleisterden, zijn er niet; **16** Te weten de profeten Israels, die
van Jeruzalem profeteren, en voor haar een gezicht des
vredes zien, waar geen vrede is, spreekt de Heere HEERE.
17 En gij, mensenkind, zet uw aangezicht tegen de
dochteren uws volks, dewelke profeteren uit haar hart, en
profeteer tegen haar;

18 En zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Wee die vrouwen, die
kussens naaien voor alle okselen der armen, en maken
hoofddeksels voor het hoofd van alle statuur, om de zielen
te jagen! Zult gij de zielen Mijns volks jagen, en zult gij u de
zielen in het leven behouden? **19** En zult gij Mij ontheiligen
bij Mijn volk, voor handvollen van gerst, en voor stukken
broods, om zielen te doden, die niet zouden sterven, en om
zielen in het leven te behouden, die niet zouden leven, door
uw liegen tot Mijn volk, dat de leugen hoort? **20** Daarom, zo
zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik wil aan uw kussens, waarmede
gij aldaar de zielen jaagt naar de bloemhoven, en Ik zal ze
uit uw armen wegscheuren; en Ik zal die zielen losmaken, de
zielen, die gij jaagt naar de bloemhoven. **21** Daartoe zal Ik
uw hoofddeksels scheuren, en Mijn volk uit uw hand redden,
zodat zij niet meer in uw hand zullen zijn tot een jacht; en
gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. **22** Omdat gijlieden het
hart des rechtvaardigen door valsheid hebt bedroefd
gemaakt, daar Ik hem geen smart aangedaan heb; en omdat

gij de handen des goddelozen gesterkt hebt, opdat hij zich van zijn bozen weg niet afkeren zou, dat Ik hem in het leven behield; **23** Daarom zult gij niet meer ijdelheid zien, noch waarzegging gebruiken; maar Ik zal Mijn volk uit uw hand redden, en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben.

Ezekiel 14

1 Daarna kwamen tot mij mannen uit de oudsten van Israel,
en zaten neder voor mijn aangezicht. **2** Toen geschiedde des
HEEREN woord tot mij, zeggende: **3** Mensenkind, deze
mannen hebben hun drekgoden in hun hart opgezet, en
hebben den aanstoot hunner ongerechtigheid recht voor
hun aangezichten gesteld; word Ik dan ernstiglijk van hen
gevraagd? **4** Daarom spreek met hen, en zeg tot hen: Alzo
zegt de Heere HEERE: Een ieder man uit het huis Israels, die
de drekgoden in zijn hart opzet, en den aanstoot zijner
ongerechtigheid recht voor zijn aangezicht stelt, en komt tot
den profeet, Ik, de HEERE zal hem, als hij komt, antwoorden
naar de menigte zijner drekgoden; **5** Opdat Ik het huis
Israels in hun hart grijpe, dewijl zij allen door hun drekgoden
van Mij vervreemd zijn. **6** Daarom zeg tot het huis Israels:
Alzo zegt de Heere HEERE: Bekeert u, en keert u af van uw
drekgoden, en keert uw aangezichten af van al uw
gruwelen.

7 Want ieder man uit het huis Israels, en uit den
vreemdeling, die in Israel verkeert, die zich van achter Mij
afscheidt, en zet zijn drekgoden op in zijn hart, en stelt den
aanstoot zijner ongerechtigheid recht voor zijn aangezicht,
en komt tot den profeet, om Mij door hem te vragen; Ik ben
de HEERE, hem zal geantwoord worden door Mij; **8** En Ik zal
Mijn aangezicht tegen dienzelven man zetten, en zal hem
stellen tot een teken en tot spreekwoorden, en zal hem
uitroeien uit het midden Mijns volks; en gijlieden zult weten,
dat Ik de HEERE ben. **9** Als nu een profeet overreed zal zijn,
en iets gesproken zal hebben, Ik, de HEERE, heb dienzelven
profeet overreed, en Ik zal Mijn hand tegen hem uitstrekken,
en zal hem verdelgen uit het midden van Mijn volk Israel. **10**
En zij zullen hun ongerechtigheid dragen; gelijk de

ongerechtigheid des vragers zal zijn; alzo zal zijn de
ongerechtigheid des profeten; **11** Opdat het huis Israels niet
meer van achter Mij afdwale, en zij zich niet meer
verontreinigen met al hun overtredingen; alsdan zullen zij
Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, spreekt
de Heere HEERE. **12** Verder geschiedde des HEEREN woord
tot mij, zeggende:

13 Mensenkind, als een land tegen Mij gezondigd zal
hebben, zwaarlijk overtredende, zo zal Ik Mijn hand
daartegen uitstrekken, en zal hetzelve den staf des broods
breken, en een honger daarin zenden, dat Ik daaruit mensen
en beesten uitroeie; **14** Ofschoon deze drie mannen, Noach,
Daniel en Job, in het midden deszelven waren, zij zouden
door hun gerechtigheid alleen hun ziel bevrijden, spreekt de
Heere HEERE. **15** Zo Ik het boos gedierte make door het
land door te gaan, hetwelk dat van kinderen berove, zodat
het woest worde, dat er niemand doorga, vanwege het
gedierte;

16 Die drie mannen in het midden deszelven zijnde, zo
waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo zij zonen,
en zo zij dochteren bevrijden zouden, zij zelven alleen
zouden bevrijd worden, maar het land zou woest worden. **17**
Of als Ik het zwaard brenge over datzelve land, en zegge:
Zwaard! ga door, door dat land, zodat Ik daarvan uitroeie
mensen en beesten;

18 Ofschoon die drie mannen in het midden deszelven
waren, zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zij
zouden zonen noch dochteren bevrijden, maar zij zelven
alleen zouden bevrijd worden. **19** Of als Ik de pestilentie in
datzelve land zende, en Mijn grimmigheid daarover met
bloed uitgiete, om daarvan mensen en beesten uit te roeien;

20 Ofschoon Noach, Daniel en Job in het midden deszelven
waren, zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo
zij een zoon, of zo zij een dochter zouden bevrijden, zij
zouden alleen hun ziel door hun gerechtigheid bevrijden. **21**
Want alzo zegt de Heere HEERE: Hoeveel te meer als Ik mijn
vier boze gerichten, het zwaard, en den honger, en het boze
gedierte, en de pestilentie gezonden zal hebben tegen
Jeruzalem, om daaruit mensen en beesten uit te roeien! **22**
Doch ziet, daarin zullen ontkomenen overblijven, die
uitgevoerd zullen worden, zonen en dochteren; ziet, zij
zullen tot ulieden uitkomen, en gij zult hun weg zien, en hun
handelingen; en gij zult vertroost worden over het kwaad,
dat Ik over Jeruzalem gebracht zal hebben, ja, al wat Ik zal
gebracht hebben over haar.

23 Zo zullen zij u vertroosten, als gij hun weg en hun
handelingen zien zult; en gij zult weten, dat Ik niet zonder
oorzaak gedaan heb, al wat Ik in haar gedaan heb, spreekt
de Heere HEERE.

Ezekiel 15

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: **2**
Mensenkind, wat is het hout des wijnstoks meer dan alle
hout, of de wijnrank meer dan dat onder het hout eens
wouds is? **3** Wordt daarvan hout genomen, om een stuk
werk te maken? Neemt men daarvan een pin, om enig vat
daaraan te hangen? **4** Ziet, het wordt aan het vuur
overgegeven, opdat het verteerd worde; het vuur verteert
beide zijn einden, en zijn middelste wordt verbrand; zou het
deugen tot een stuk werks? **5** Ziet, toen het geheel was,
werd het tot geen stuk werks gemaakt; hoeveel te min als
het vuur dat verteerd heeft, zodat het verbrand is, zal het
dan nog tot een stuk werks gemaakt worden? **6** Daarom,
alzo zegt de Heere HEERE: Gelijk als het hout des wijnstoks
is onder het hout des wouds, hetwelk Ik aan het vuur
overgeef, opdat het verteerd worde, alzo zal Ik de inwoners
van Jeruzalem overgeven.

7 Want Ik zal Mijn aangezicht tegen hen zetten; als zij van
het ene vuur uitgaan, zal het andere vuur hen verteren; en
gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik Mijn aangezicht
tegen hen gesteld zal hebben. **8** En Ik zal het land woest
maken, omdat zij zwaarlijk overtreden hebben, spreekt de
Heere HEERE.

Ezekiel 16

1 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
2 Mensenkind, maak Jeruzalem haar gruwelen bekend, **3** En
zeg: Alzo zegt de Heere HEERE tot Jeruzalem: Uw
handelingen en uw geboorten zijn uit het land der
Kanaanieten; uw vader was een Amoriet en uw moeder een
Hethietische. **4** En aangaande uw geboorten: ten dage, als
gij geboren waart, werd uw navel niet afgesneden; en gij
waart niet met water gewassen, toen Ik u aanschouwde; gij
waart ook geenszins met zout gewreven, noch in windselen
gewonden. **5** Geen oog had medelijden over u, om u een
van deze dingen te doen, om zich over u te erbarmen; maar
gij zijt geworpen geweest op het vlakke des velds, om de
walgelijkheid van uw ziel, ten dage, toen gij geboren waart.
6 Als Ik bij u voorbijging, zo zag Ik u, vertreden zijnde in uw
bloed, en Ik zeide tot u in uw bloed: Leef; ja, Ik zeide tot u in
uw bloed: Leef!

7 Ik heb u tot tien duizend, als het gewas des velds,
gemaakt; en gij zijt gegroeid, en groot geworden, en zijt
gekomen tot grote sierlijkheid; uw borsten zijn vast
geworden, en uw haar is gewassen, doch gij waart naakt en
bloot. **8** Als Ik nu bij u voorbijging, zag Ik u, en ziet, uw tijd
was de tijd der minne; zo breidde Ik Mijn vleugel over u uit,
en dekte uw naaktheid; ja, Ik zwoer u, en kwam met u in een
verbond, spreekt de Heere HEERE en gij werdt de Mijne. **9**
Daarna wies Ik u met water, en Ik spoelde uw bloed van u af,
en zalfde u met olie. **10** Ik bekleedde u ook met gestikt
werk, en Ik schoeide u met dassenvellen, en omgordde u
met fijn linnen, en bedekte u met zijde. **11** Ook versierde Ik
u met sieraad, en deed armringen aan uw handen, en een
keten aan uw hals. **12** Desgelijks deed Ik een
voorhoofdsiersel aan uw aangezicht, en oorringen aan uw

oren, en een kroon der heerlijkheid op uw hoofd. **13** Zo
waart gij versierd met goud en zilver, en uw kleding was fijn
linnen, en zijde, en gestikt werk; gij at meelbloem, en honig,
en olie, en gij waart gans zeer schoon, en waart
voorspoedig, dat gij een koninkrijk werdt. **14** Daartoe ging
van u een naam uit onder de heidenen om uw schoonheid;
want die was volmaakt door Mijn heerlijkheid, die Ik op u
gelegd had, spreekt de Heere HEERE. **15** Maar gij hebt
vertrouwd op uw schoonheid, en hebt gehoereerd vanwege
uw naam; ja, hebt uw hoererijen uitgestort aan een ieder,
die voorbijging; voor hem was zij.

16 En gij hebt van uw klederen genomen, en u gemaakt
geplekte hoogten, en hebt daarop gehoereerd; zulks is niet
gekomen, en zal niet geschieden. **17** Daartoe hebt gij
genomen de vaten uws sieraads van Mijn goud en van Mijn
zilver, dat Ik u gegeven had, en gij hebt u mansbeelden
gemaakt, en gij hebt met dezelve gehoereerd. **18** En gij
hebt uw gestikte klederen genomen, en hebt ze bedekt; en
gij hebt Mijn olie en Mijn reukwerk voor hun aangezichten
gesteld. **19** En Mijn brood, hetwelk Ik u gaf, meelbloem en
olie, en honig, waarmede Ik u spijsde, dat hebt gij ook voor
hun aangezichten gesteld tot een liefelijken reuk; zo is het
geschied, spreekt de Heere HEERE. **20** Verder hebt gij uw
zonen en uw dochteren, die gij Mij gebaard hadt, genomen,
en hebt ze denzelven geofferd om te verteren; is het wat
kleins van uw hoererijen, **21** Dat gij Mijn kinderen geslacht
hebt, en hebt ze overgegeven, als gij dezelve voor hen door
het vuur hebt doen gaan? **22** Ook hebt gij bij al uw
gruwelen en uw hoererijen niet gedacht aan de dagen uwer
jonkheid, als gij naakt en bloot waart, als gij vertreden waart
in uw bloed. **23** Het is ook geschied na al uw boosheid, (wee,
wee u, spreekt de Heere HEERE), **24** Dat gij u een verwelfsel
gebouwd hebt, en u een hoge plaats gemaakt hebt in elke
straat. **25** Aan elk hoofd des wegs hebt gij uw hoge plaatsen
gebouwd, en hebt uw schoonheid gruwelijk gemaakt, en

hebt met uw benen geschreden voor een ieder, die
voorbijging, en hebt uw hoererijen vermenigvuldigd. **26** Gij
hebt ook gehoereerd met de kinderen van Egypte, uw
naburen, die groot van vlees zijn; en gij hebt uw hoererij
vermenigvuldigd, om Mij tot toorn te verwekken. **27** Ziet,
daarom strekte Ik Mijn hand over u uit, en verminderde uw
bescheiden deel; en Ik gaf u over in den lust dergenen, die u
haten, der dochteren der Filistijnen, die vanwege uw
schandelijken weg beschaamd waren. **28** Verder hebt gij
gehoereerd met de kinderen van Assur, omdat gij
onverzadelijk waart; ja, als gij met hen gehoereerd hebt, zijt
gij ook niet verzadigd geworden. **29** Maar gij hebt uw
hoererij vermenigvuldigd in het land van Kanaän tot in
Chaldea; en daarmede ook zijt gij niet verzadigd geworden.
30 Hoe zwak is uw hart (spreekt de Heere HEERE) als gij al
deze dingen doet, zijnde het werk van een heersende
hoerachtige vrouw! **31** Als gij uw verwelfsel bouwt aan het
hoofd van iederen weg, en uw hoge plaats maakt in elke
straat, en niet zijt geweest als een hoer, het hoerenloon
beschimpende. **32** O, die overspelige vrouw, zij neemt in
plaats van haar man de vreemden aan. **33** Men geeft loon
aan alle hoeren; maar gij geeft uw loon aan al uw boelen, en
gij beschenkt ze, opdat zij tot u van rondom zouden ingaan
om uw hoererijen. **34** Zo geschiedt met u in uw hoererijen
het tegendeel van de vrouwen, dewijl men u niet naloopt,
om te hoereren; want als gij hoerenloon geeft, en het
hoerenloon u niet gegeven wordt; zo zijt gij tot een
tegendeel geworden. **35** Daarom, o hoer, hoor des HEEREN
woord.

36 Alzo zegt de Heere HEERE: Omdat uw vergif uitgestort is,
en uw schaamte door uw hoererijen met uw boelen ontdekt
is, en met al de drekgoden uwer gruwelen, en na het bloed
uwer kinderen, dat gij hun gegeven hebt; **37** Daarom, zie, Ik
zal al uw boelen vergaderen, met dewelke gij vermengd zijt
geweest, en allen, die gij liefgehad hebt, met allen, die gij

gehaat hebt; en Ik zal hen van rondom vergaderen tegen u,
en Ik zal voor hen uw naaktheid ontdekken, dat zij uw ganse
naaktheid zien zullen. **38** Daartoe zal Ik u naar de rechten
der overspeelsters en der bloedvergietsters richten; en Ik zal
u overgeven aan het bloed der grimmigheid en des ijvers.
39 En Ik zal u in hun hand overgeven, en zij zullen uw
verwelfsel afbreken, en uw hoge plaatsen omwerpen, en uw
klederen u uittrekken, en uw sierlijke juwelen nemen, en u
naakt en bloot laten. **40** Daarna zullen zij tegen u een
vergadering doen opkomen, en zullen u met stenen
stenigen, en u met hun zwaarden doorsteken. **41** Zij zullen
ook uw huizen met vuur verbranden, en oordelen tegen u
uitvoeren voor veler vrouwen ogen; en Ik zal u doen
ophouden van een hoer te zijn, en gij zult ook niet meer
hoerenloon geven. **42** Zo zal Ik Mijn grimmigheid op u doen
rusten, en Mijn ijver zal van u afwijken; en Ik zal stil zijn, en
niet meer toornig wezen. **43** Daarom dat gij niet gedacht
hebt aan de dagen uwer jonkheid, en Mij tot beroering
geweest zijt met dit alles, zie, zo zal Ik ook uw weg op uw
hoofd geven, spreekt de Heere HEERE; en gij zult die
schandelijke daad niet doen boven al uw gruwelen. **44** Zie,
een ieder, die spreekwoorden gebruikt, zal van u een
spreekwoord gebruiken, zeggende: Zo de moeder is, is haar
dochter.

45 Gij zijt de dochter uwer moeder, die de walg had van
haar man en van haar kinderen; en gij zijt de zuster uwer
zusteren, die de walg gehad hebben van haar mannen en
van haar kinderen; uw moeder was een Hethietische, en uw
vader een Amoriet. **46** Uw grote zuster nu is Samaria, zij en
haar dochteren, dewelke woont aan uw linkerhand; maar uw
zuster, die kleiner is dan gij, die tegen uw rechterhand
woont, is Sodom en haar dochteren. **47** Doch gij hebt in haar
wegen niet gewandeld, noch naar haar gruwelen gedaan;
het was wat gerings, een verdriet; maar gij hebt het meer
verdorven dan zij, in al uw wegen. **48** Zo waarachtig als Ik

leef, spreekt de Heere HEERE, indien Sodom, uw zuster, zij
met haar dochteren, gedaan heeft, gelijk gij gedaan hebt en
uw dochteren! **49** Ziet, dit was de ongerechtigheid uwer
zuster Sodom; hoogmoed, zatheid van brood en stille
gerustheid had zij en haar dochteren; maar zij sterkte de
hand des armen en nooddruftigen niet. **50** En zij verhieven
zich, en deden gruwelijkheid voor Mijn aangezicht; daarom
deed Ik ze weg, nadat Ik het gezien had. **51** Samaria ook
heeft naar de helft uwer zonden niet gezondigd; en gij hebt
uw gruwelen meer dan zij vermenigvuldigd, en hebt uw
zusters gerechtvaardigd door al uw gruwelen, die gij gedaan
hebt. **52** Draag gij dan ook uw schande, gij, die voor uw
zusteren geoordeeld hebt door uw zonden, die gij
gruwelijker gemaakt hebt dan zij; zij zijn rechtvaardiger dan
gij; wees gij dan ook beschaamd, en draag uw schande,
omdat gij uw zusters gerechtvaardigd hebt. **53** Als Ik haar
gevangenen wederbrengen zal, namelijk de gevangenen
van Sodom en haar dochteren, en de gevangenen van
Samaria en haar dochteren, dan zal Ik wederbrengen de
gevangenen uwer gevangenis in het midden van haar. **54**
Opdat gij uw schande draagt, en te schande gemaakt wordt,
om al hetgeen gij gedaan hebt, als gij haar troosten zult. **55**
Als uw zusters, Sodom en haar dochteren, zullen wederkeren
tot haar vorigen staat, mitsgaders Samaria en haar
dochteren zullen wederkeren tot haar vorigen staat, zult gij
ook en uw dochteren wederkeren tot uw vorigen staat. **56** Ja,
uw zuster Sodom is in uw mond niet gehoord geweest, ten
dage uws groten hoogmoeds, **57** Aleer uw boosheid ontdekt
was. Als de tijd was der versmading van de dochteren van
Syrie, en van al degenen, die rondom datzelve waren, de
dochteren der Filistijnen, die u verachten van rondom, **58**
Hebt gij uw schandelijke daden en uw gruwelen gedragen,
spreekt de HEERE. **59** Want alzo zegt de Heere HEERE: Ik zal
u ook doen, gelijk als gij gedaan hebt, die den eed veracht
hebt, brekende het verbond. **60** Evenwel zal Ik gedachtig

wezen aan Mijn verbond met u, in de dagen uwer jonkheid, en Ik zal met u een eeuwig verbond oprichten.

61 Dan zult gij uwer wegen gedenken en beschaamd zijn,
als gij uw zusteren, die groter zijn dan gij, met degenen, die
kleiner zijn dan gij, aannemen zult; want Ik zal u dezelve
geven tot dochteren, maar niet uit uw verbond. **62** Want Ik
zal Mijn verbond met u oprichten, en gij zult weten, dat Ik
de HEERE ben; **63** Opdat gij het gedachtig zijt, en u
schaamt, en niet meer uw mond opent vanwege uw
schande, wanneer Ik voor u verzoening doen zal over al
hetgeen gij gedaan hebt, spreekt de Heere HEERE.

Ezekiel 17

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: **2**
Mensenkind, stel een raadsel voor, en gebruik een gelijkenis
tot het huis Israels, **3** En zeg: Alzo zegt de Heere HEERE:
Een arend, die groot was, groot van vleugelen, lang van
vlerken, vol van vederen, die verscheidene verven had,
kwam op den Libanon, en nam den oppersten tak van een
ceder. **4** Hij plukte den top van zijn jonge takjes af, en
bracht hem in een land van koophandel; hij zette hem in
een stad van kooplieden. **5** Hij nam ook van het zaad des
lands, en legde het in een zaadakker; hij nam het, hij zette
het bij vele wateren met grote voorzichtigheid. **6** En het
sproot uit, en werd tot een welig uitlopenden wijnstok, doch
nederig van stam, ziende met zijn takken naar hem, dewijl
zijn wortelen onder hem waren. Zo werd hij tot een wijnstok,
die ranken voortbracht en scheuten uitwierp. **7** Nog was er
een grote arend, groot van vleugelen en overvloedig van
vederen; en ziet, deze wijnstok voegde zijn wortelen naar
denzelven toe, en wierp zijn takken tot hem uit, opdat hij
hem bevochtigen zou naar de bedden zijner planting toe. **8**
Hij was in een goede landouwe bij vele wateren geplant, om
takken te maken en vrucht te dragen, opdat hij tot een
heerlijken wijnstok worden mocht. **9** Zeg: Alzo zegt de Heere
HEERE: Zal hij gedijen? Zal hij niet zijn wortelen uitrukken,
en zijn vrucht afsnijden, dat hij droog worde? Hij zal aan al
de bladeren van zijn gewas verdrogen; en dat niet door een
groten arm, noch door veel volks, om dien van zijn wortelen
weg te voeren. **10** Ja ziet, zal hij geplant zijnde gedijen? Zal
hij niet, als de oostenwind hem aanroert, gans verdrogen?
Op de bedden van zijn gewas zal hij verdrogen. **11** Daarna
geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:

12 Zeg nu tot dat wederspannig huis: Weet gij niet, wat
deze dingen zijn? Zeg: Ziet, de koning van Babel is tot
Jeruzalem gekomen, en heeft haar koning genomen, en haar
vorsten, en heeft ze tot zich gevoerd naar Babel. **13** Daartoe
heeft hij van het koninklijk zaad genomen, en daarmede een
verbond gemaakt, en heeft hem tot een eed gebracht, en de
machtigen des lands heeft hij weggenomen; **14** Opdat het
koninkrijk nederig zou zijn, zich niet verheffende, en dat
het, zijn verbond houdende, bestaan mocht. **15** Maar hij
rebelleerde tegen hem, zendende zijn boden in Egypte,
opdat men hem paarden en veel volks bestellen zou; zal hij
gedijen? Zal hij ontkomen, die zulke dingen doet? Ja, zal hij
het verbond breken en ontkomen? **16** Zo waarachtig als Ik
leef, spreekt de Heere HEERE, zo hij niet in de plaats des
konings, die hem koning gemaakt heeft, wiens eed hij
veracht, en wiens verbond hij gebroken heeft, bij hem in het
midden van Babel zal sterven! **17** Ook zal Farao, door een
groot heir en door menigte van krijgs vergadering, met hem
in oorlog niets uitrichten als men een wal zal opwerpen, en
als men sterkten bouwen zal, om vele zielen uit te roeien.
18 Want hij heeft den eed veracht, brekende het verbond,
daar hij, ziet, zijn hand gegeven had; dewijl hij al deze
dingen gedaan heeft, zal hij niet ontkomen. **19** Daarom, alzo
zegt de Heere HEERE: Zo waarachtig als Ik leef, zo Ik Mijn
eed, dien hij veracht heeft, en Mijn verbond, dat hij
gebroken heeft, datzelve niet op zijn hoofd geve! **20** En Ik
zal Mijn net over hem uitspreiden, dat hij gegrepen zal
worden in Mijn jachtgaren; en Ik zal hem doen brengen naar
Babel, en zal daar met hem rechten over zijn overtreding,
waardoor hij tegen Mij overtreden heeft. **21** Daartoe zullen
al zijn vluchtelingen met al zijn benden door het zwaard
vallen, en de overgeblevenen zullen in alle winden
verstrooid worden; en gijlieden zult weten, dat Ik, de HEERE,
gesproken heb. **22** Alzo zegt de Heere HEERE: Ik zal ook van
den oppersten tak des hogen ceders nemen, dat Ik zetten
zal; van het opperste zijner jonge takjes zal Ik een tederen

afplukken, denwelken Ik op een hogen en verhevenen berg planten zal;

23 Op den berg der hoogte van Israel zal Ik hem planten; en
hij zal takken voortbrengen, en vrucht dragen, en hij zal tot
een heerlijken ceder worden, dat onder hem wonen zal alle
gevogelte van allerlei vleugel; in de schaduw zijner takken
zullen zij wonen. **24** Zo zullen alle bomen des velds weten,
dat Ik, de HEERE, den hogen boom vernederd heb, den
nederigen boom verheven heb, den groenen boom
verdroogd, en den drogen boom bloeiende gemaakt heb; Ik,
de HEERE, heb het gesproken, en zal het doen.

Ezekiel 18

1 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
2 Wat is ulieden, dat gij dit spreekwoord gebruikt van het
land Israels, zeggende: De vaders hebben onrijpe druiven
gegeten, en de tanden der kinderen zijn stomp geworden? **3**
Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo het
ulieden meer gebeuren zal, dit spreekwoord in Israel te
gebruiken! **4** Ziet, alle zielen zijn Mijne; gelijk de ziel des
vaders, alzo ook de ziel des zoons, zijn Mijne; de ziel, die
zondigt, die zal sterven. **5** Wanneer nu iemand rechtvaardig
is, en doet recht en gerechtigheid;

6 Niet eet op de bergen, en zijn ogen niet opheft tot de
drekgoden van het huis Israels; noch de huisvrouw zijns
naasten verontreinigt, noch tot de afgezonderde vrouw
nadert; **7** En niemand verdrukt, den schuldenaar zijn pand
wedergeeft, geen roof rooft, den hongerige zijn brood geeft,
en den naakte met kleding bedekt; **8** Niet geeft op woeker,
noch overwinst neemt, zijn hand van onrecht afkeert,
waarachtig recht tussen den een en den anderen oefent; **9**
In Mijn inzettingen wandelt, en Mijn rechten onderhoudt, om
trouwelijk te handelen; die rechtvaardige zal gewisselijk
leven, spreekt de Heere HEERE. **10** Heeft hij nu een zoon
gewonnen, die een inbreker is, die bloed vergiet, die zijn
broeder doet een van deze dingen;

11 En die al die dingen niet doet; maar eet ook op de
bergen, en verontreinigt de huisvrouw zijns naasten; **12**
Verdrukt den ellendige en den nooddruftige, rooft veel roofs,
geeft het pand niet weder, en heft zijn ogen op tot de
drekgoden, doet gruwel; **13** Geeft op woeker, en neemt
overwinst; zou die leven? Hij zal niet leven, al die gruwelen
heeft hij gedaan; hij zal voorzeker gedood worden; zijn

bloed zal op hem zijn! **14** Ziet nu, heeft hij een zoon
gewonnen, die al de zonden zijn vaders, die hij doet,
aanziet, en toeziet, dat hij dergelijke niet doet;

15 Niet eet op de bergen, noch zijn ogen opheft tot de
drekgoden van het huis Israels, de huisvrouw zijns naasten
niet verontreinigt; **16** En niemand verdrukt, het pand niet
behoudt, en geen roof rooft, zijn brood den hongerige geeft,
en den naakte met kleding bedekt; **17** Zijn hand van den
ellendige afhoudt, geen woeker noch overwinst neemt, Mijn
rechten doet, en in Mijn inzettingen wandelt; die zal niet
sterven om de ongerechtigheid zijns vaders; hij zal
gewisselijk leven. **18** Zijn vader, dewijl hij met
onderdrukking onderdrukt heeft, des broeders goed geroofd
heeft, en gedaan heeft, dat niet goed was in het midden
zijner volken; ziet daar, hij zal sterven in zijn
ongerechtigheid. **19** Maar gijlieden zegt: Waarom draagt de
zoon niet de ongerechtigheid des vaders? Immers zal de
zoon, die recht en gerechtigheid gedaan heeft, en al Mijn
inzettingen onderhouden, en die gedaan heeft, gewisselijk
leven.

20 De ziel, die zondigt, die zal sterven; de zoon zal niet
dragen de ongerechtigheid des vaders, en de vader zal niet
dragen de ongerechtigheid des zoons; de gerechtigheid des
rechtvaardigen zal op hem zijn, en de goddeloosheid des
goddelozen zal op hem zijn. **21** Maar wanneer de goddeloze
zich bekeert van al zijn zonden, die hij gedaan heeft, en al
Mijn inzettingen onderhoudt, en doet recht en
gerechtigheid, hij zal gewisselijk leven, hij zal niet sterven.

22 Al zijn overtredingen, die hij gedaan heeft, zullen hem
niet gedacht worden; in zijn gerechtigheid, die hij gedaan
heeft, zal hij leven. **23** Zou Ik enigzins lust hebben aan den
dood des goddelozen, spreekt de Heere HEERE; is het niet,
als hij zich bekeert van zijn wegen, dat hij leve? **24** Maar als

de rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid, en onrecht doet, doende naar al de gruwelen, die de goddeloze doet, zou die leven? Al zijn gerechtigheden, die hij gedaan heeft, zullen niet gedacht worden; in zijn overtreding, waardoor hij overtreden heeft, en in zijn zonde, die hij gezondigd heeft, in die zal hij sterven.

25 Nog zegt gijlieden: De weg des HEEREN is niet recht; hoort nu, o huis Israels! is Mijn weg niet recht? Zijn niet uw wegen onrecht?

26 Als de rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid,
en onrecht doet, en sterft in dezelve, hij zal in zijn onrecht,
dat hij gedaan heeft, sterven. **27** Maar als de goddeloze zich
bekeert van zijn goddeloosheid, die hij gedaan heeft, en
doet recht en gerechtigheid, die zal zijn ziel in het leven
behouden; **28** Dewijl hij toeziet, en zich bekeert van al zijn
overtredingen, die hij gedaan heeft, hij zal gewisselijk leven,
hij zal niet sterven. **29** Evenwel zegt het huis Israels: De weg
des HEEREN is niet recht. Zouden Mijn wegen, o huis Israels,
niet recht zijn? Zijn niet uw wegen onrecht? **30** Daarom zal
Ik u richten, o huis Israels! een ieder naar zijn wegen,
spreekt de Heere HEERE, keert weder, en bekeert u van al
uw overtredingen, zo zal de ongerechtigheid u niet tot een
aanstoot worden.

31 Werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwen geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israels?

32 Want Ik heb geen lust aan den dood des stervenden, spreekt de Heere HEERE; daarom bekeert u en leeft.

Ezekiel 19

1 Verder, hef gij een weeklage op over de vorsten van Israel,
2 En zeg: Wat was uw moeder? Een leeuwin, onder de
leeuwen nederliggende; zij bracht haar welpen op in het
midden der jonge leeuwen. **3** Zij toog nu een van haar
welpen op; het werd een jonge leeuw, die leerde roof te
roven, hij at mensen op. **4** Dit hoorden de volken van hem,
hij werd gegrepen in hun groeve; en zij brachten hem met
haken naar Egypteland. **5** Zij nu ziende, dat zij in hope was
geweest, doch haar verwachting verloren was, zo nam zij
een ander van haar welpen, hetwelk zij tot een jongen leeuw
stelde. **6** Deze wandelde steeds onder de leeuwen, werd een
jonge leeuw, en leerde roof te roven, hij at mensen op. **7** Hij
bekende zijn weduwen, en hij verwoestte hun steden; zodat
het land en zijn volheid ontzet werd van de stem zijner
brulling. **8** Toen begaven zich de volken tegen hem rondom
uit de landschappen, en zij spreidden hun net over hem uit;
in hun groeve werd hij gegrepen. **9** En zij stelden hem in
gesloten bewaring met haken, opdat zij hem brachten tot
den koning van Babel; zij brachten hem in vestingen, opdat
zijn stem niet meer gehoord wierde op de bergen Israels. **10**
Uw moeder was als een wijnstok in uw stilheid, geplant bij
wateren; hij was vruchtbaar en vol ranken vanwege vele
wateren.

11 En hij had sterke roeden tot scepteren der heersers, en
de stam van elke roede werd hoog tussen de dichte takken;
en hij werd gezien door zijn hoogte, met de menigte zijner
takken. **12** Maar hij werd door grimmigheid uitgerukt, en ter
aarde geworpen, en de oostenwind heeft zijn vrucht
verdroogd; zijn sterke roeden zijn afgebroken en zijn
verdroogd; het vuur heeft ze verteerd. **13** En nu is hij
geplant in een woestijn, in een dor en dorstig land. **14**

Daartoe is een vuur uitgegaan uit een roede zijner ranken, dat zijn vrucht verteerd heeft; zodat aan hem geen sterke roede is tot een scepter, om te heersen. Dit is een weeklage, en is tot een weeklage geworden.

Ezekiel 20

1 En het geschiedde in het zevende jaar, in de vijfde maand,
op den tienden derzelver maand, dat er mannen uit de
oudsten van Israel kwamen, om den HEERE te vragen; en zij
zaten neder voor mijn aangezicht. **2** Toen geschiedde des
HEEREN woord tot mij, zeggende: **3** Mensenkind, spreek tot
de oudsten van Israel, en zeg tot hen: Alzo zegt de Heere
HEERE: Komt gij, om Mij te vragen? Zo waarachtig als Ik leef,
zo Ik van u gevraagd worde, spreekt de Heere HEERE. **4**
Zoudt gij hun recht geven, zoudt gij hun recht geven, o
mensenkind? Maak hun de gruwelen hunner vaderen
bekend; **5** En zeg tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE: Ten
dage als Ik Israel verkoos, zo hief Ik Mijn hand op tot het
zaad van het huis Jakobs, en maakte Mijzelven hun in
Egypteland bekend; ja, Ik hief Mijn hand tot hen op,
zeggende: Ik ben de HEERE, uw God.

6 Ten zelven dage hief Ik Mijn hand tot hen op, dat Ik hen uit
Egypteland uitvoeren zou, in een land, dat Ik voor hen
uitgespeurd had, vloeiende van melk en honig, hetwelk het
sieraad is van alle landen. **7** En Ik zeide tot hen: Een ieder
werpe de verfoeiselen zijner ogen weg; en verontreinigt
ulieden niet met de drekgoden van Egypte; Ik, de HEERE,
ben uw God. **8** Maar zij waren wederspannig tegen Mij, en
wilden naar Mij niet horen; niemand wierp de verfoeiselen
zijner ogen weg, noch verliet de drekgoden van Egypte;
daarom zeide Ik, dat Ik Mijn grimmigheid over hen uitgieten
zou, om Mijn toorn tegen hen te volbrengen in het midden
van Egypteland. **9** Doch Ik deed het om Mijns Naams wil,
opdat hij niet ontheiligd wierde voor de ogen der heidenen,
in welker midden zij waren; aan welke Ik Mij, voor derzelver
ogen, bekend gemaakt heb, om hen uit Egypteland uit te

voeren. **10** En Ik voerde hen uit Egypteland, en bracht hen
in de woestijn.

11 Daar gaf Ik hun Mijn inzettingen, en maakte hun Mijn
rechten bekend, dewelke, zo ze een mens doet, zal hij door
dezelve leven. **12** Daartoe ook gaf Ik hun Mijn sabbatten,
om een teken te zijn tussen Mij en tussen hen, opdat zij
zouden weten, dat Ik de HEERE ben, Die hen heilige. **13**
Maar het huis Israels werd wederspannig tegen Mij in de
woestijn; zij wandelden in Mijn inzettingen niet, en
verwierpen Mijn rechten; dewelke, zo ze een mens doet, zal
hij door dezelve leven; en zij ontheiligden Mijn sabbatten
zeer, dat Ik zeide, Mijn grimmigheid te zullen uitgieten over
hen in de woestijn, om hen te verdoen. **14** Maar Ik deed het
om Mijns Naams wil, opdat die niet ontheiligd werd voor de
ogen van die heidenen, voor welker ogen Ik hen uitvoerde.
15 Evenwel hief Ik ook Mijn hand op tot hen in de woestijn,
dat Ik hen niet zou brengen in het land, dat Ik hun gegeven
had, vloeiende van melk en honig, hetwelk het sieraad is
van alle landen; **16** Daarom dat zij Mijn rechten verwierpen,
en in Mijn inzettingen niet wandelden, en Mijn sabbatten
ontheiligden; want hun hart wandelde hun drekgoden na.
17 Doch Mijn oog verschoonde hen, dat Ik hen niet verdierf,
en geen voleinding met hen maakte in de woestijn. **18** Maar
Ik zeide tot hun kinderen in de woestijn: Wandelt niet in de
inzettingen uwer vaderen, en onderhoudt hun rechten niet,
en verontreinigt u niet met hun drekgoden. **19** Ik ben de
HEERE, uw God, wandelt in Mijn inzettingen, en onderhoudt
Mijn rechten, en doet dezelve. **20** En heiligt Mijn sabbatten,
en zij zullen tot een teken zijn tussen Mij en tussen ulieden,
opdat gij weet, dat Ik, de HEERE, uw God ben. **21** Maar die
kinderen waren ook wederspannig tegen Mij; zij wandelden
niet in Mijn inzettingen, en Mijn rechten namen zij niet waar,
om die te doen; dewelke, zo ze een mens doet, zal hij door
dezelve leven; zij ontheiligden Mijn sabbatten, dat Ik zeide,
Mijn grimmigheid te zullen uitgieten over hen, volbrengende

Mijn toorn tegen hen in de woestijn. **22** Doch Ik keerde Mijn hand af, en deed het om Mijns Naams wil, opdat hij voor de ogen der heidenen niet zou ontheiligd worden, voor welker ogen Ik hen uitgevoerd had. **23** Ik hief ook Mijn hand tot hen op in de woestijn, dat Ik hen verspreiden zou onder de heidenen, en hen verstrooien in de landen; **24** Omdat zij Mijn rechten niet gedaan hadden, maar Mijn inzettingen verworpen en Mijn sabbatten ontheiligd hadden, en hun ogen achter de drekgoden hunner vaderen waren. **25** Daarom gaf Ik hun ook besluitingen, die niet goed waren, en rechten, waarbij zij niet leven zouden. **26** En Ik verontreinigde hen in hun giften, omdat zij door het vuur deden doorgaan al wat de baarmoeder opent; opdat Ik ze verwoesten zou, ten einde dat zij zouden weten, dat Ik de HEERE ben. **27** Daarom, mensenkind, spreek tot het huis Israels, en zeg tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE: Hiermede nog hebben Mij uw vaderen gesmaad, dat zij door overtreding tegen Mij overtreden hebben.

28 Als Ik hen in het land gebracht had, over hetwelk Ik Mijn hand opgeheven had, om hetzelve hun te geven, zo zagen zij naar allen hogen heuvel en alle dicht geboomte, en offerden daar hun offeren, en zij gaven daar hun tergende offeranden, en daar zetten zij hun liefelijken reuk, en daar offerden zij hun drankofferen. **29** En Ik zeide tot hen: Wat is die hoogte, waarhenen gij gaat? Nochtans is de naam daarvan genoemd hoogte, tot op dezen dag toe. **30** Daarom zeg tot het huis Israels: Alzo zegt de Heere HEERE: Zijt gij verontreinigd geworden in den weg uwer vaderen, en hoereert gij achter hun verfoeiselen? **31** Ja, met het offeren uwer gaven, met uw kinderen door het vuur te doen doorgaan, zijt gij verontreinigd aan al uw drekgoden tot op dezen dag toe; en zou Ik van u gevraagd worden, o huis Israels? Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik van u gevraagd worde! **32** Daarom, dat in uw geest opgeklommen is, zal geenszins geschieden, dat gij zegt: Wij

zullen als de heidenen en als de geslachten der landen zijn,
dienende hout en steen. **33** Zo waarachtig als Ik leef,
spreekt de Heere HEERE: Zo Ik niet met een sterke hand, en
uitgestrekten arm, en met een uitgegoten grimmigheid over
u zal regeren!

34 Want Ik zal u uit de volken voeren, en u vergaderen uit
de landen, waarin gij verstrooid zijt, door een sterke hand,
en door een uitgestrekten arm, en door een uitgegoten
grimmigheid. **35** Daartoe zal Ik u brengen in de woestijn der
volken, en Ik zal met u aldaar rechten, aangezicht aan
aangezicht; **36** Gelijk als Ik gerecht heb met uw vaderen in
de woestijn van Egypteland, alzo zal Ik met u rechten,
spreekt de Heere HEERE. **37** En Ik zal ulieden onder de
roede doen doorgaan, en Ik zal u brengen onder den band
des verbonds. **38** Daartoe zal Ik, die rebel zijn, en die tegen
Mij overtreden, uit ulieden uitzuiveren; Ik zal hen uit het
land hunner vreemdelingschappen uitvoeren, en zij zullen in
het landschap Israels niet weder komen, en gij zult weten,
dat Ik de HEERE ben. **39** En gijlieden, o huis Israels, alzo
zegt de Heere HEERE: Gaat henen, dient een ieder zijn
drekgoden, ook hierna, dewijl gijlieden naar Mij niet hoort;
doch ontheiligt niet meer Mijn heiligen Naam, met uw giften
en met uw drekgoden. **40** Want op Mijn heiligen berg, op
den hogen berg Israels, spreekt de Heere HEERE, daar zal
Mij het ganse huis Israels in het land dienen, zij allen; daar
zal Ik welgevallen aan hen nemen, en daar zal Ik uw
hefofferen eisen, en de eerstelingen uwer heffingen met al
uw geheiligde dingen. **41** Ik zal een welgevallen aan ulieden
nemen om den liefelijken reuk, wanneer Ik u van de volken
uitvoeren, en u vergaderen zal uit de landen, in dewelke gij
zult verstrooid zijn, en Ik zal in u geheiligd worden voor de
ogen der heidenen. **42** En gij zult weten, dat Ik de HEERE
ben, als Ik u in het landschap Israels gebracht zal hebben, in
het land, waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, om
hetzelve uw vaderen te geven. **43** Daar zult gij dan

gedenken aan uw wegen, en aan al uw handelingen
waarmede gij u verontreinigd hebt, en gij zult van u zelven
een walging hebben over al uw boosheden, die gij gedaan
hebt. **44** Zo zult gij weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik met u
gedaan zal hebben, om Mijns Naams wil, niet naar uw boze
wegen, noch naar uw verdorven handelingen, o huis Israels,
spreekt de Heere HEERE. **45** Verder geschiedde des HEEREN
woord tot mij, zeggende:

46 Mensenkind, zet uw aangezicht naar den weg van het
zuiden, en drup tegen het zuiden; en profeteer tegen het
woud van het veld in het zuiden. **47** En zeg tot het
zuiderwoud: Hoor des HEEREN woord: Alzo zegt de Heere
HEERE: Ziet, Ik zal een vuur in u aansteken, hetwelk in u
allen groenen boom en allen dorren boom verteren zal; de
vlammende vlam zal niet uitgeblust worden, maar daardoor
zullen verbrand worden alle aangezichten van het zuiden
tot het noorden toe. **48** En alle vlees zal zien, dat Ik, de
HEERE, dat aangestoken heb; het zal niet uitgeblust
worden. **49** En ik zeide: Ach, Heere HEERE, zij zeggen van
mij: Is hij niet een verdichter van gelijkenissen?

Ezekiel 21

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: **2**
Mensenkind! zet uw aangezicht tegen Jeruzalem, en drup
tegen de heiligdommen, en profeteer tegen het land van
Israel; **3** En zeg tot het land van Israel: Alzo zegt de HEERE:
Ziet, Ik wil aan u, en Ik zal Mijn zwaard uit zijn schede
trekken; en Ik zal van u uitroeien den rechtvaardige en den
goddeloze. **4** Omdat Ik dan van u uitroeien zal den
rechtvaardige en den goddeloze, daarom zal Mijn zwaard uit
zijn schede uitgaan tegen alle vlees, van het zuiden tot het
noorden. **5** En alle vlees zal weten, dat Ik, de HEERE, Mijn
zwaard uit zijn schede getrokken heb; het zal niet meer
wederkeren. **6** Maar gij, mensenkind, zucht; zucht voor hun
ogen met verbreking der lenden en met bitterheid. **7** En het
zal geschieden, als zij tot u zeggen zullen: Waarom zucht
gij, dat gij zeggen zult: Om het gerucht, want het komt! en
alle hart zal versmelten, en alle handen zullen verslappen,
en alle geest zal inkrimpen, en alle knieen als water
henenvlieten; ziet, het komt, en het zal geschieden, spreekt
de Heere HEERE. **8** Wederom geschiedde des HEEREN woord
tot mij, zeggende:

9 Mensenkind, profeteer en zeg: Alzo zegt de HEERE: Zeg:
Het zwaard, het zwaard is gescherpt, en ook geveegd. **10**
Het is gescherpt, opdat het een slachting slachte; het is
geveegd, opdat het een glinster hebbe; of wij dan zullen
vrolijk zijn? het is de roede Mijns Zoons, die alle hout
versmaadt. **11** En Hij heeft hetzelve te vegen gegeven,
opdat men het met de hand handelen zou; dat zwaard is
gescherpt, en dat is geveegd, om hetzelve in de hand des
doodslagers te geven. **12** Schreeuw en huil, o mensenkind,
want hetzelve zal zijn tegen Mijn volk, het zal zijn tegen al
de vorsten van Israel; verschrikkingen zullen vanwege het

zwaard bij Mijn volk zijn; daarom klop op de heup. **13** Als er
beproeving was, wat was het toen? Zou er dan ook geen
versmadende roede zijn, spreekt de Heere HEERE. **14**
Daarom gij, mensenkind, profeteer, en sla hand tegen hand;
want het zwaard zal verdubbeld worden ten derden male,
het is het zwaard dergenen, die verslagen zullen worden;
het is het zwaard der groten, die verslagen zullen worden,
dat tot hen in de binnenste kameren indringen zal. **15** Ik
heb de punt des zwaards gezet tegen al hun poorten, opdat
het hart versmelte, en de aanstoten vermenigvuldigen; ach,
het is toegemaakt, opdat het glinstere, het is ingewonden
om te slachten. **16** Houd u bijeen, o zwaard! keer u
rechtsom, schik u, keer u linksom, waarhenen uw aangezicht
gesteld is. **17** En Ik Zelf zal ook Mijn hand tegen Mijn hand
slaan, en Mijn grimmigheid doen rusten; Ik, de HEERE, heb
het gesproken. **18** Wederom geschiedde des HEEREN woord
tot mij, zeggende:

19 Gij nu, mensenkind, stel u twee wegen voor, waardoor
het zwaard des konings van Babel komt; uit een land zullen
zij beide voortkomen; en kies een zijde, kies ze aan het
hoofd van den weg der stad. **20** Gij zult een weg voorstellen,
waardoor het zwaard inkomen zal tegen Rabba der kinderen
Ammons, of tegen Juda, tot de vaste stad Jeruzalem. **21**
Want de koning van Babel zal aan de wegscheiding staan,
aan het hoofd van de twee wegen, om waarzegging te
gebruiken; hij zal zijn pijlen slijpen; hij zal de terafim
vragen, hij zal de lever bezien. **22** De waarzegging zal aan
zijn rechterhand zijn op Jeruzalem, om hoofdmannen te
stellen, om den mond te openen in het doodslaan, om de
stem op te heffen met gejuich, om stormrammen te stellen
tegen de poorten, om sterkten op te werpen, om bolwerken
te bouwen. **23** Dit zal hun in hun ogen als een ijdel
waarzeggen zijn, omdat zij met eden beedigd zijn onder
hen; maar hij zal der ongerechtigheid gedenken, opdat zij
gegrepen worden. **24** Daarom zegt de Heere HEERE alzo:

Omdat gijlieden uwer ongerechtigheid doet gedenken,
doordien uw overtredingen ontdekt worden, zodat uw
zonden gezien worden in al uw handelingen; omdat uwer
gedacht wordt, zult gij met de hand gegrepen worden. **25**
En gij, o onheilig, goddeloos vorst van Israel, wiens dag
komen zal, ten tijde der uiterste ongerechtigheid;

26 Alzo zegt de Heere HEERE: Doe dien hoed weg, en hef
dien kroon af, deze zal dezelfde niet wezen; Ik zal verhogen
dien, die nederig is, en vernederen dien, die hoog is. **27** Ik
zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja,
zij zal niet zijn, totdat hij kome, die daartoe recht heeft, en
dien Ik geven zal. **28** En gij, mensenkind, profeteer en zeg:
Alzo zegt de Heere HEERE, van de kinderen Ammons, en van
hun smading; zo zeg: Het zwaard, het zwaard is
uitgetrokken, het is ter slachting geveegd om te verdoen,
om te glinsteren;

29 Terwijl zij u ijdelheid zien, terwijl zij u leugen
voorzeggen, om u op de halzen te stellen dergenen, die van
de goddelozen verslagen zijn, welker dag gekomen was ten
tijde der uiterste ongerechtigheid. **30** Keer uw zwaard weder
in zijn schede! In de plaats, waar gij geschapen zijt, in het
land uwer woningen zal Ik u richten. **31** En Ik zal over u Mijn
gramschap uitgieten, Ik zal tegen u door het vuur Mijner
verbolgenheid blazen; en Ik zal u overgeven in de hand van
brandende mensen, smeders des verderfs. **32** Het vuur zult
gij tot spijze zijn, uw bloed zal zijn in het midden des lands;
uwer zal niet gedacht worden; want Ik, de HEERE, heb het
gesproken.

Ezekiel 22

1 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
2 Gij nu, mensenkind, zoudt gij der bloedstad recht geven?
Zoudt gij ze recht geven? Ja, maak haar bekend al haar
gruwelen. **3** En zeg: Alzo zegt de Heere HEERE: O stad, die
in haar midden bloed vergiet, opdat haar tijd kome, en
drekgoden tegen zichzelve maakt, om zich te
verontreinigen! **4** Door uw bloed, dat gij vergoten hebt, zijt
ge schuldig geworden, en met uw drekgoden, die gij
gemaakt hebt, hebt gij u verontreinigd, en hebt uw dagen
doen naderen, en zijt tot uw jaren gekomen; daarom heb Ik
u den heidenen overgegeven tot een smaad, en allen landen
tot een spot. **5** Die nabij en verre van u zijn, zullen u
bespotten, gij onreine van naam en vol van onrust! **6** Ziet,
de vorsten Israels zijn in u geweest, een ieder naar zijn
kracht, om bloed te vergieten. **7** Vader en moeder hebben zij
in u licht geacht; met den vreemdeling hebben zij in het
midden van u door verdrukking gehandeld; zij hebben in u
den wees en de weduwe verdrukt. **8** Mijn heilige dingen
hebt gij veracht, en Mijn sabbatten hebt gij ontheiligd. **9**
Achterklappers zijn in u geweest om bloed te vergieten, en
in u hebben zij op de bergen gegeten, zij hebben
schandelijkheid in het midden van u gedaan. **10** Men heeft
de schaamte des vaders in u ontdekt; die onrein was door
afzondering, hebben zij in u verkracht. **11** Daartoe heeft de
een gruwel gedaan met zijns naasten huisvrouw, en een
ander heeft zijns zoons vrouw met schandelijkheid
verontreinigd; nog een ander heeft in u zijn zuster, zijns
vaders dochter; verkracht. **12** Zij hebben geschenken in u
genomen, om bloed te vergieten; woeker en overwinst hebt
gij genomen, en gij hebt gierigheid gepleegd aan uw naaste
door verdrukking; maar gij hebt Mijner vergeten, spreekt de
Heere HEERE. **13** Ziet dan, Ik heb Mijn hand geslagen, om

uw gierigheid, die gij bedreven hebt, en om uw bloed, die in
het midden van u geweest zijn.

14 Zal uw hart bestaan? zullen uw handen sterk zijn, in de
dagen, als Ik met u handelen zal? Ik, de HEERE, heb het
gesproken, en zal het doen. **15** En Ik zal u verstrooien onder
de heidenen, en u verspreiden in de landen, en uw
ontreinigheid uit u verteren. **16** Zo zult gij in u ontheiligd
zijn voor de ogen der heidenen; en gij zult weten, dat Ik de
HEERE ben. **17** Wijders geschiedde des HEEREN woord tot
mij, zeggende:

18 Mensenkind, die van het huis Israels zijn Mij tot schuim
geworden; zij zijn allen koper, of tin, of ijzer, of lood, in het
midden des ovens; zilverschuim zijn zij geworden. **19**
Daarom, alzo zegt de Heere HEERE: Omdat gijlieden allen
tot schuim geworden zijt, daarom ziet, Ik zal u in het midden
van Jeruzalem vergaderen. **20** Gelijk zilver, of koper, of ijzer,
of lood, of tin in het midden eens ovens vergaderd wordt, om
het vuur daarover op te blazen, opdat men het smelte; alzo
zal Ik ulieden vergaderen in Mijn toorn, en in Mijn
grimmigheid daar laten, en smelten. **21** Ja, Ik zal u
bijeenbrengen, en zal op u blazen in het vuur Mijner
verbolgenheid, dat gij in het midden van haar zult
gesmolten worden. **22** Gelijk het zilver in het midden des
ovens gesmolten wordt, alzo zult gijlieden in het midden
van haar gesmolten worden; en gij zult weten, dat Ik, de
HEERE, Mijn grimmigheid over u uitgegoten heb. **23** Voorts
geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:

24 Mensenkind, zeg tot haar; Gij zijt een land, dat niet
gereinigd is, dat zijn plasregen niet heeft gehad ten dage
der gramschap. **25** De verbintenis harer profeten is in het
midden van haar als een brullende leeuw, die een roof rooft;
zij eten de zielen op, den schat en het kostelijke nemen zij
weg; haar weduwen vermenigvuldigen zij in het midden van

haar. **26** Haar priesters doen Mijn wet geweld aan, en zij ontheiligen Mijn heilige dingen; tussen het heilige en het onheilige maken zij geen onderscheid, en het verschil tussen het onreine en reine geven zij niet te kennen; daartoe verbergen zij hun ogen van Mijn sabbatten; ja, Ik word in het midden van hen ontheiligd. **27** Haar vorsten zijn in het midden van haar als wolven, die een roof roven, om bloed te vergieten, en om zielen te verderven; opdat zij gierigheid zouden plegen. **28** Haar profeten nu pleisteren hen met loze kalk; ziende ijdelheid en hun leugen voorzeggende, zeggende: Alzo zegt de Heere HEERE! en de HEERE heeft niet gesproken. **29** Het volk des lands pleegt enkel verdrukking, en bedrijft enkel roverij, ook onderdrukken zij den ellendige en nooddruftige, en den vreemdeling verdrukken zij zonder recht. **30** Ik zocht nu een man uit hen, die den muur mocht toemuren, en voor Mijn aangezicht in de bresse staan voor het land, opdat Ik het niet mocht verderven; maar Ik vond niemand. **31** Daarom heb Ik Mijn gramschap over hen uitgegoten; door het vuur Mijner verbolgenheid heb Ik hen verteerd; hun weg heb Ik op hun hoofd gegeven, spreekt de Heere HEERE.

Ezekiel 23

1 Verder geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
2 Mensenkind! daar waren twee vrouwen, dochteren van
een moeder. **3** Dezen hoereerden in Egypte; in haar jeugd
hoereerden zij; daar werden haar borsten gedrukt, en daar
werden de tepelen haars maagdoms betast. **4** Haar namen
nu waren: Ohola, de grootste, en Oholiba, haar zuster; en zij
werden de Mijne, en baarden zonen en dochteren; dit waren
haar namen: Samaria is Ohola, en Jeruzalem Oholiba. **5**
Ohola nu hoereerde, zijnde onder Mij; en zij werd verliefd op
haar boelen, op de Assyriers, die nabij waren; **6** Bekleed met
hemelsblauw, vorsten en overheden, altemaal gewenste
jongelingen, ruiteren, rijdende op paarden. **7** Alzo dreef zij
haar hoererijen met dezelve, die allen de keure der kinderen
van Assur waren; en met allen, op dewelke zij verliefd was,
met al derzelver drekgoden, verontreinigde zij zich. **8** Zij
verliet ook haar hoererijen niet, gebracht uit Egypte; want
zij hadden bij haar in haar jeugd gelegen, en zij hadden de
tepelen haars maagdoms betast, en zij hadden hun hoererij
over haar uitgestort. **9** Daarom gaf Ik haar in de hand van
haar boelen over, in de hand der kinderen van Assur, op
dewelke zij verliefd was. **10** Dezen ontdekten haar
schaamte, haar zonen en haar dochteren namen zij weg,
maar haar doodden zij met het zwaard; en zij kreeg een
naam onder de vrouwen, nadat men gerichten over haar
geoefend had. **11** Als haar zuster, Oholiba, dit zag, zo
verdierf zij haar minne nog meer dan zij, en haar hoererijen
meer dan de hoererijen van haar zuster.

12 Zij werd verliefd op de kinderen van Assur, de vorsten en
overheden, die nabij waren, bekleed met volkomen sieraad,
ruiteren, rijdende op paarden, altemaal gewenste
jongelingen. **13** Toen zag Ik, dat zij verontreinigd was; zij

hadden beiden enerlei weg. **14** Ja, zij deed tot haar
hoererijen nog meer toe; want toen zij geschilderde mannen
aan den wand zag, de beelden der Chaldeen, geschilderd
met menie, **15** Gegord met een gordel aan hun lenden,
hebbende overvloedig geverfde hoeden op hun hoofden, die
allen in het aanzien hoofdmannen waren, naar de gelijkenis
der kinderen van Babel, van Chaldea, het land hunner
geboorte; **16** Zo werd zij op dezelve verliefd met het opzien
van haar ogen, en zij zond boden tot hen, naar Chaldea. **17**
De kinderen van Babel nu kwamen tot haar in tot het leger
der minne, en verontreinigden haar met hun hoererij; ook
verontreinigde zij zich met hen; daarna werd haar ziel van
hen afgetrokken. **18** Alzo ontdekte zij haar hoererijen, en
ontdekte haar schaamte; toen werd Mijn ziel van haar
afgetrokken, gelijk als Mijn ziel was afgetrokken van haar
zuster. **19** Doch zij vermenigvuldigde haar hoererijen,
gedenkende aan de dagen van haar jeugd, als zij
gehoereerd had in het land van Egypte. **20** En zij werd
verliefd meer dan derzelver bijwijven, welker vlees is als het
vlees der ezelen, en welker vloed is als de vloed der
paarden. **21** Alzo hebt gij weder opgehaald de schandelijke
daad uwer jeugd, als die van Egypte uw tepelen betastten,
vanwege de borsten uwer jeugd. **22** Daarom, o Oholiba! alzo
zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal uw boelen, van welke uw
ziel is afgetrokken, tegen u verwekken, en Ik zal hen van
rondom tegen u aanbrengen.

23 De kinderen van Babel en alle Chaldeen, Pekod, en Soa,
en Koa, en alle kinderen van Assur met hen; gewenste
jongelingen, die allen vorsten en overheden zijn,
hoofdmannen en vermaarde lieden, die allen te paard rijden.
24 Die zullen tegen u komen met karren, wagenen en
wielen, en met een vergadering van volken, rondassen, en
schilden, en helmen; zij zullen zich rondom tegen u zetten;
en Ik zal voor hun aangezicht het gericht stellen, en zij
zullen u richten naar hun rechten. **25** En Ik zal Mijn ijver

tegen u zetten, dat zij in grimmigheid met u zullen
handelen; zij zullen uw neus en uw oren afnemen, en het
laatste van u zal door het zwaard vallen; zij zullen uw zonen
en uw dochteren wegnemen, en het laatste van u zal door
het vuur verteerd worden. **26** Zij zullen u ook uw klederen
uittrekken, en uw sieraadtuig wegnemen. **27** Zo zal Ik uw
schandelijkheid van u doen ophouden, mitsgaders uw
hoererij, gebracht uit Egypteland; en gij zult uw ogen naar
hen niet opheffen, en aan Egypte niet meer gedenken. **28**
Want alzo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal u overgeven in
de hand dergenen, die gij haat, in de hand dergenen, van
dewelken uw ziel is afgetrokken. **29** Die zullen met u
handelen uit haat, en al uw arbeid wegnemen, en u naakt en
bloot laten, dat uw hoerenschaamte ontdekt worde,
mitsgaders uw schandelijkheid en uw hoererijen. **30** Deze
dingen zal men u doen, dewijl gij de heidenen nagehoereerd
hebt, en omdat gij u met hun drekgoden verontreinigd hebt.
31 In den weg uwer zuster hebt gij gewandeld, daarom zal
Ik haar beker in uw hand geven. **32** Alzo zegt de Heere
HEERE: Gij zult den beker uwer zuster drinken, die diep en
wijd is; gij zult tot belaching en spot worden; de beker houdt
veel in. **33** Van dronkenschap en jammer zult gij vol worden;
de beker van uw zuster Samaria is een beker der
verwoesting en der eenzaamheid. **34** Gij zult hem drinken
en uitzuigen, en zijn scherven zult gij brijzelen, en uw
borsten zult gij afrukken; want Ik heb het gesproken, spreekt
de Heere HEERE. **35** Daarom, alzo zegt de Heere HEERE:
Omdat gij Mijner vergeten, en Mij achter uw rug geworpen
hebt, zo draagt gij ook uw schandelijkheid en uw hoererijen.
36 En de HEERE zeide tot mij: Mensenkind! zoudt gij Ohola
en Oholiba recht geven? Ja, vertoon haar haar gruwelen.

37 Want zij hebben overspel gedaan, en er is bloed in haar
handen; en zij hebben met haar drekgoden overspel
gedaan; daartoe hebben zij ook haar kinderen, die zij Mij
gebaard hadden, voor hen door het vuur laten doorgaan, tot

spijze. **38** Nog hebben zij Mij dit gedaan; zij hebben Mijn
heiligdom ten zelven dage verontreinigd, en Mijn sabbatten
ontheiligd. **39** Want als zij hun kinderen hun drekgoden
geslacht hadden, zo kwamen zij op dienzelven dag in Mijn
heiligdom, om dat te ontheiligen; en ziet, alzo hebben zij
gedaan in het midden van Mijn huis. **40** Dit is er ook, dat zij
gezonden hebben tot mannen, die van verre zouden komen;
tot dewelken als een bode gezonden was, ziet, zo kwamen
zij, voor dewelken gij u wiest, uw ogen blankettet en u met
sieraad versierdet; **41** En gij zat op een heerlijk bed, voor
hetwelk een tafel toegericht was, en op hetwelk gij Mijn
reukwerk en Mijn olie gezet hadt. **42** Als nu het geruis der
menigte daarop stil was, zo zonden zij tot mannen uit de
menigte der mensen, en daar werden wijnzuipers
aangebracht uit de woestijn; die deden armringen aan haar
handen, en een sierlijke kroon op haar hoofden. **43** Toen
zeide Ik van deze, die van overspelerijen verouderd was: Nu
zullen zij hoereren de hoererijen dezer hoer, en die ook. **44**
En men ging tot haar in, gelijk men ingaat tot een vrouw, die
een hoer is; alzo gingen zij in tot Ohola en tot Oholiba, die
schandelijke vrouwen. **45** Rechtvaardige mannen dan, die
zullen haar richten naar het recht der overspeelsters, en
naar het recht der bloedvergietsters; want zij zijn
overspeelsters, en bloed is in haar handen.

46 Want alzo zegt de Heere HEERE: Ik zal een vergadering
tegen haar doen opkomen, en zal ze ter beroering en ten
roof overgeven. **47** En de vergadering zal ze met stenen
stenigen, en dezelve met hun zwaarden nederhouwen; haar
zonen en haar dochteren zullen zij doden, en haar huizen
met vuur verbranden. **48** Alzo zal Ik de schandelijkheid uit
het land doen ophouden; opdat alle vrouwen onderwezen
worden, dat zij naar uw schandelijkheid niet doen. **49** Alzo
zullen zij uw schandelijkheid op u leggen, en gij zult de
zonden uwer drekgoden dragen; en gijlieden zult weten, dat
Ik de Heere HEERE ben.

Ezekiel 24

1 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, in het
negende jaar, in de tiende maand, op den tienden der
maand, zeggende: **2** Mensenkind! schrijf u den naam van
den dag op, even van dezen zelfden dag; de koning van
Babel legt zich voor Jeruzalem, even op dezen zelfden dag.
3 En gebruik een gelijkenis tot dat wederspannig huis, en
zeg tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE: Zet een pot toe, zet
hem toe, en giet ook water daarin. **4** Doe zijn stukken te
zamen daarin, alle goede stukken, de dij en den schouder,
vul hem met de keur der beenderen. **5** Neem de keur van de
kudde, en stook ook een brandstapel van de beenderen
daaronder; doe hem wel opzieden; ook zullen zijn
beenderen daarin gekookt worden. **6** Daarom, alzo zegt de
Heere HEERE: Wee der bloedstad, den pot, welks schuim in
hem is, en van welken zijn schuim en niet is uitgegaan! trek
stuk bij stuk daaruit, en laat het lot over hem niet vallen.

7 Want haar bloed is in het midden van haar; op een gladde
steenrots heeft zij dat gelegd; zij heeft het op de aarde niet
uitgestort, om hetzelve met stof te bedekken. **8** Opdat Ik de
grimmigheid doe opgaan om wraak te oefenen, heb Ik ook
haar bloed op een gladde steenrots gelegd, opdat het niet
bedekt worde. **9** Daarom, alzo zegt de Heere HEERE: Wee
der bloedstad! Ik zal ook den brandstapel groot maken! **10**
Draag veel houts toe, steek het vuur aan, verteer het vlees,
en kruid het met specerijen, en laat de beenderen
verbranden. **11** Stel hem daarna ledig op zijn kolen, opdat
hij heet worde, en zijn roest verbrande, en zijn onreinigheid
in het midden van hem versmelte, zijn schuim verteerd
worde. **12** Met ijdelheden heeft zij Mij moede gemaakt; nog
is haar overvloedig schuim van haar niet uitgegaan; haar
schuim moet in het vuur. **13** In uw onreinigheid is

schandelijkheid, omdat Ik u gereinigd heb, en gij niet gereinigd zijt, zo zult gij van uw onreinigheid niet meer gereinigd worden, totdat Ik Mijn grimmigheid op u zal hebben doen rusten. **14** Ik, de HEERE, heb het gesproken; het zal komen, en Ik zal het doen; Ik zal er niet van wijken, en Ik zal niet verschonen noch berouw hebben; naar uw wegen en naar uw handelingen zullen zij u richten, spreekt de Heere HEERE. **15** Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:

16 Mensenkind! zie, Ik zal den lust uwer ogen van u wegnemen door een plage; nochtans zult gij niet rouwklagen, noch wenen, en uw tranen zullen niet voortkomen. **17** Houd stil van kermen, gij zult geen dodenrouw maken, bind uw hoed op u, en doe uw schoenen aan uw voeten; en de bovenste lip zult gij niet bewinden, en zult der lieden brood niet eten. **18** Dit sprak ik tot het volk in den morgenstond, en mijn huisvrouw stierf in den avond; en ik deed in den morgenstond, gelijk mij geboden was. **19** En het volk zeide tot mij: Zult gij ons niet te kennen geven, wat ons deze dingen zijn, dat gij aldus doet?

20 En ik zeide tot hen: Het woord des HEEREN is tot mij geschied, zeggende: **21** Zeg tot het huis Israels: Alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal Mijn heiligdom ontheiligen, de heerlijkheid uwer sterkte, de begeerte uwer ogen, en de verschoning uwer ziel; en uw zonen en uw dochteren, die gij verlaten hebt, zullen door het zwaard vallen. **22** Dan zult gijlieden doen, gelijk als ik gedaan heb; de bovenste lip zult gij niet bewinden, en der lieden brood zult gij niet eten. **23** En uw hoeden zullen op uw hoofden zijn, en uw schoenen aan uw voeten; gij zult niet rouwklagen, noch wenen, maar gij zult in uw ongerechtigheden versmachten, en een iegelijk tegen zijn broeder zuchten. **24** Alzo zal ulieden Ezechiel tot een wonderteken zijn; naar alles, wat hij gedaan heeft, zult gij doen; als dit komt, dan zult gij weten, dat Ik

de Heere HEERE ben. **25** En gij, mensenkind! zal het niet
zijn, ten dage, als Ik van hen zal wegnemen hun sterkte, de
vreugde huns sieraads, den lust hunner ogen en het
verlangen hunner zielen, hun zonen en hun dochteren; **26**
Dat tenzelfden dage een ontkomene tot u zal komen, om uw
oren dat te doen horen? **27** Ten zelven dage zal uw mond bij
dien, die ontkomen is, opengedaan worden, en gij zult
spreken, en niet meer stom zijn; alzo zult gij hun tot een
wonderteken zijn, en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.

Ezekiel 25

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: **2**
Mensenkind! zet uw aangezicht tegen de kinderen Ammons,
en profeteer tegen dezelve; **3** En zeg tot de kinderen
Ammons: Hoort des Heeren HEEREN woord: Alzo zegt de
Heere HEERE: Omdat gij gezegd hebt: Heah! over Mijn
heiligdom, als het ontheiligd werd, en over het land Israels,
als het verwoest werd, en over het huis van Juda, als zij in
gevangenis gingen; **4** Daarom, ziet, Ik zal u aan die van het
oosten overgeven tot een bezitting, dat zij hun burgen in u
zetten, en hun woningen in u stellen, die zullen uw vruchten
eten, en die zullen uw melk drinken. **5** En Ik zal Rabba tot
een kemelstal maken, en de kinderen Ammons tot een
schaapskooi; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. **6** Want
alzo zegt de Heere HEERE: Omdat gij met de hand geklapt,
en met den voet gestampt hebt, en van harte verblijd zijt
geweest in al uw plundering, over het land Israels; **7**
Daarom, ziet, Ik zal Mijn hand tegen u uitstrekken, en u den
heidenen ten buit geven, en zal u uit de volken uitroeien, en
u uit de landen verdoen; Ik zal u verdelgen; en gij zult
weten, dat Ik de HEERE ben. **8** Alzo zegt de Heere HEERE:
Omdat Moab en Seir zeggen: Ziet, het huis van Juda is gelijk
al de heidenen;

9 Daarom, ziet, Ik zal de zijde van Moab openen, van de
steden af, van zijn steden, die van zijn grenzen af zijn, het
sieraad des lands, Beth-jesimoth, Baal-meon, en tot
Kiriathaim toe; **10** Voor die van het oosten, met het land der
kinderen Ammons, hetwelk Ik ter bezitting zal overgeven;
opdat der kinderen Ammons onder de heidenen niet meer
gedacht worde. **11** Ik zal ook in Moab gerichten oefenen; en
zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben. **12** Alzo zegt de Heere
HEERE: Omdat Edom met enkel wraakgierigheid gehandeld

heeft tegen het huis van Juda; en zij zich zeer schuldig
gemaakt hebben, dat zij zich aan hen gewroken hebben:

13 Daarom, alzo zegt de Heere HEERE: Ik zal ook Mijn hand
uitstrekken tegen Edom, en Ik zal mens en beest uit haar
uitroeien; en zal haar tot een woestheid stellen van Theman
af; en zij zullen tot Dedan toe door het zwaard vallen. **14** En
Ik zal Mijn wraak doen aan Edom, door de hand van Mijn
volk Israel; en zij zullen tegen Edom naar Mijn toorn en naar
Mijn grimmigheid handelen; alzo zullen zij Mijn wraak
gewaar worden, spreekt de Heere HEERE. **15** Alzo zegt de
Heere HEERE: Omdat de Filistijnen door wraak gehandeld
hebben, en van harte wraak geoefend hebben door
plundering, om te vernielen door een eeuwige vijandschap;

16 Daarom, alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik strek Mijn
hand uit tegen de Filistijnen, en zal de Cherethieten
uitroeien, en het overblijfsel van de zeehaven verdoen. **17**
En Ik zal grote wraak met grimmige straffingen onder hen
doen; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik Mijn
wraak aan hen gedaan zal hebben.

Ezekiel 26

1 En het gebeurde in het elfde jaar, op den eersten der
maand, dat des HEEREN woord tot mij geschiedde,
zeggende: **2** Mensenkind! daarom dat Tyrus van Jeruzalem
gezegd heeft: Heah! zij is verbroken, de poort der volken; zij
is tot mij omgewend; ik zal vervuld worden, zij is verwoest!
3 Daarom, alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik wil aan u, o
Tyrus! en Ik zal vele heidenen tegen u doen opkomen, alsof
Ik de zee met haar golven deed opkomen. **4** Die zullen de
muren van Tyrus verderven, en haar torens afbreken; ja, Ik
zal haar stof van haar wegvagen, en zal haar tot een gladde
steenrots maken. **5** Zij zal in het midden der zee zijn tot
uitspreiding van netten; want Ik heb het gesproken, spreekt
de Heere HEERE; en zij zal den heidenen ten roof worden. **6**
En haar dochteren, die in het veld zijn, zullen met het
zwaard gedood worden; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE
ben. **7** Want alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal
Nebukadrezar, den koning van Babel, den koning der
koningen, van het noorden tegen Tyrus brengen, met
paarden en met wagenen, en met ruiteren, en krijgs
vergaderingen, en veel volks.

8 Hij zal uw dochteren op het veld met het zwaard doden,
en hij zal sterkten tegen u maken, en een wal tegen u
opwerpen, en rondassen tegen u opheffen. **9** En hij zal
muurbrekers tegen uw muren stellen, en uw torens met zijn
zwaarden afbreken. **10** Vanwege de menigte zijner paarden
zal u derzelver stof bedekken; uw muren zullen beven
vanwege het gedruis der ruiteren, en wielen, en wagenen,
als hij door uw poorten zal intrekken, gelijk door de
ingangen ener doorgebrokene stad. **11** Hij zal met de
hoeven zijner paarden al uw straten vertreden; uw volk zal
hij met het zwaard doden, en elk een van de kolommen

uwer sterkten zal ter aarde nederstorten. **12** En zij zullen uw
vermogen roven, en uw koopmanswaren plunderen, en uw
muren afbreken, en uw kostelijke huizen omwerpen; en uw
stenen, en uw hout, en uw stof zullen zij in het midden der
wateren werpen. **13** Zo zal Ik het gedeun uwer liederen
doen ophouden, en het geklank uwer harpen zal niet meer
gehoord worden. **14** Ja, Ik zal u maken tot een gladde
steenrots; gij zult zijn tot uitspreiding der netten, gij zult
niet meer gebouwd worden; want Ik, de HEERE, heb het
gesproken, spreekt de Heere HEERE. **15** Alzo zegt de Heere
HEERE tot Tyrus: Zullen niet de eilanden van het geluid uws
vals beven, als de dodelijk verwonde zal kermen, wanneer
men in het midden van u schrikkelijk zal moorden?

16 En alle vorsten der zee zullen afdalen van hun tronen, en
hun mantels van zich doen, en hun gestikte klederen
uittrekken; met sidderingen zullen zij bekleed worden, op de
aarde zullen zij nederzitten, en telken ogenblik sidderen, en
over u ontzet zijn; **17** En zij zullen een klaaglied over u
opheffen, en tot u zeggen: Hoe zijt gij uit de zeeen vergaan,
gij welbewoonde, gij beroemde stad, die sterk geweest is ter
zee, zij en haar inwoners; die hunlieder schrik gaven aan
allen, die in haar woonden! **18** Nu zullen de eilanden
sidderen ten dage uws vals; ja, de eilanden, die in de zee
zijn, zullen beroerd worden vanwege uw uitgang. **19** Want
alzo zegt de Heere HEERE: Als Ik u zal stellen tot een
verwoeste stad, gelijk de steden, die niet bewoond worden;
als Ik een afgrond over u zal doen opkomen, en de grote
wateren u zullen overdekken. **20** Dan zal Ik u doen
nederdalen met degenen die in den kuil nederdalen tot het
oude volk, en zal u doen nederliggen in de onderste
plaatsen der aarde, in de woeste plaatsen, die van ouds
geweest zijn, met degenen, die in den kuil nederdalen,
opdat gij niet bewoond wordt; en Ik zal het sieraad
herstellen in het land der levenden. **21** Maar u zal Ik tot een
groten schrik stellen, en gij zult er niet meer zijn; als gij

gezocht wordt, zo zult gij niet meer gevonden worden in eeuwigheid, spreekt de Heere HEERE.

Ezekiel 27

1 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
2 Gij dan, mensenkind! hef een klaaglied op over Tyrus; **3**
En zeg tot Tyrus, die daar woont aan de ingangen der zee,
handelende met de volken in vele eilanden: Zo zegt de
Heere HEERE: O Tyrus! gij zegt: Ik ben volmaakt in
schoonheid. **4** Uw landpalen zijn in het hart der zeeen; uw
bouwers hebben uw schoonheid volkomen gemaakt. **5** Zij
hebben al uw denningen uit dennebomen van Senir
gebouwd; zij hebben cederen van den Libanon gehaald, om
masten voor u te maken. **6** Zij hebben uw riemen uit eiken
van Basan gemaakt; uw berderen hebben zij gemaakt uw
welbetreden elpenbeen, uit de eilanden der Chittieten. **7**
Fijn linnen met stiksel uit Egypte was uw uitbreidsel, dat het
u tot een zeil ware; hemelsblauw en purper, uit de eilanden
van Elisa, was uw deksel. **8** De inwoners van Sidon en Arvad
waren uw roeiers; uw wijzen, o Tyrus! die in u waren, die
waren uw schippers. **9** De oudsten van Gebal en haar wijzen
waren in u, verbeterende uw breuken; alle schepen der zee
en haar zeelieden waren in u, om onderlingen handel met u
te drijven. **10** Perzen, en Lydiers, en Puteers waren in uw
heir, uw krijgslieden; schild en helm hingen zij in u op, die
maakten uw sieraad. **11** De kinderen van Arvad en uw heir
waren rondom op uw muren, en de Gammadieten waren op
uw torens; hun schilden hingen zij rondom aan uw muren;
die maakten uw schoonheid volkomen. **12** Tarsis dreef
koophandel met u vanwege de veelheid van allerlei goed;
met zilver, ijzer, tin, en lood handelden zij op uw markten.
13 Javan, Tubal en Mesech waren uw kooplieden; met
mensenzielen en koperen vaten dreven zij onderlingen
handel met u. **14** Uit het huis van Togarma leverden zij
paarden, en ruiteren, en muilezels op uw markten. **15** De
kinderen van Dedan waren uw kooplieden; vele eilanden

waren de koophandel uwer hand; hoornen van elpenbeen en
ebbenhout gaven zij u weder tot een verering. **16** Syrie
dreef koophandel met u, vanwege de veelheid uwer werken;
met smaragden, purper, en gestikt werk, en zijde, en
Ramoth, en Cadkod, handelden zij op uw markten. **17** Juda
en het land Israels waren uw kooplieden; met tarwe van
Minnit en Pannag, en honig, en olie, en balsem, dreven zij
onderlingen handel met u. **18** Damaskus dreef koophandel
met u, om de veelheid uwer werken, vanwege de veelheid
van allerlei goed; met wijn van Chelbon en witte wol. **19**
Ook leverden Dan en Javan, de omreizer, op uw markten;
glad ijzer, kassie en kalmus was in uw onderlingen
koophandel. **20** Dedan handelde met u met kostelijk
gewand tot wagens. **21** Arabie en alle vorsten van Kedar
waren de kooplieden uwer hand; met lammeren, en rammen,
en bokken, daarmede handelden zij met u. **22** De
kooplieden van Scheba en Raema waren uw kooplieden; met
alle hoofdspecerij, en met alle kostelijk gesteente en goud,
handelden zij op uw markten. **23** Haran, en Kanne, en Eden,
de kooplieden van Scheba, Assur en Kilmad, handelden met
u. **24** Die waren uw kooplieden met volkomen sieradien, met
pakken van hemelsblauw en gestikt werk, en met
schatkisten van schone klederen; gebonden met koorden,
en in ceder gepakt, onder uw koopmanschap. **25** De
schepen van Tarsis zongen van u, vanwege den onderlingen
koophandel met u; en gij waart vervuld, en zeer verheerlijkt
in het hart der zeeen. **26** Die u roeien, hebben u in grote
wateren gevoerd; de oostenwind heeft u verbroken in het
hart der zeeen.

27 Uw goed, en uw marktwaren, uw onderlinge koophandel,
uw zeelieden, en uw schippers; die uw breuken verbeteren,
en die onderlingen handel met u drijven, en al uw
krijgslieden, die in u zijn, zelfs met uw ganse gemeente, die
in het midden van u is, zullen vallen in het hart der zeeen,
ten dage van uw val. **28** Van het geluid des geschreeuws

uwer schippers zullen de voorsteden beven. **29** En allen, die
den riem handelen, zeelieden, en alle schippers van de zee,
zullen uit hun schepen nederklimmen; op het land zullen zij
staan blijven. **30** En zij zullen hun stem over u laten horen,
en bitterlijk schreeuwen; en zij zullen stof op hun hoofden
werpen, zij zullen zich wentelen in de as. **31** En zij zullen
zich over u gans kaal maken, en zakken aangorden; en
zullen over u wenen met bitterheid der ziel, en bittere
rouwklage. **32** En zij zullen in hun gekerm een klaaglied
over u opheffen, en over u weeklagen, zeggende: Wie is
geweest als Tyrus, als de uitgeroeide in het midden der zee?
33 Als uw marktwaren uit de zeeen voortkwamen, hebt gij
vele volken verzadigd; met de veelheid uwer goederen en
uw onderlingen koophandel, hebt gij de koningen der aarde
rijk gemaakt. **34** Ten tijde, dat gij uit de zeeen verbroken zijt
in de diepte der wateren, zijn uw onderlinge koophandel en
uw ganse gemeente in het midden van u gevallen. **35** Alle
inwoners der eilanden zijn over u ontzet, en hun koningen
staan de haren te berge, zij zijn verbaasd van aangezicht.
36 De handelaars onder de volken fluiten u aan; gij zijt een
grote schrik geworden, en zult er niet meer zijn tot in
eeuwigheid.

Ezekiel 28

1 Voorts geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende: **2**
Mensenkind! zeg tot den vorst van Tyrus: Zo zegt de Heere
HEERE: Omdat uw hart zich verheft en zegt: Ik ben God, ik
zit in Godes stoel, in het hart der zeeen! daar gij een mens
en geen God zijt, stelt gij nochtans uw hart, als Gods hart. **3**
Zie, gij zijt wijzer dan Daniel; zij hebben niets toegeslotens
voor u verborgen. **4** Door uw wijsheid en door uw verstand,
hebt gij vermogen voor u verkregen; ja, gij hebt goud en
zilver verkregen in uw schatten. **5** Door de grootheid uwer
wijsheid in uw koophandel hebt gij uw vermogen
vermeerderd, en uw hart verheft zich vanwege uw
vermogen. **6** Daarom zegt de Heere HEERE alzo: Omdat gij
uw hart gesteld hebt als Gods hart; **7** Daarom zie, Ik zal
vreemden over u brengen, de tirannigste der heidenen; die
zullen hun zwaarden uittrekken over de schoonheid uwer
wijsheid, en zullen uw glans ontheiligen. **8** Ter groeve zullen
zij u doen nederdalen; en gij zult sterven den dood eens
verslagenen in het hart der zeeen. **9** Zult gij dan enigszins,
voor het aangezicht uws doodslagers, zeggen: Ik ben God?
daar gij een mens zijt en geen God, in de hand desgenen,
die u verslaat? **10** Gij zult den dood der onbesnedenen
sterven; door de hand der vreemden; want Ik heb het
gesproken, spreekt de Heere HEERE. **11** Wijders geschiedde
des HEEREN woord tot mij, zeggende:

12 Mensenkind! hef een klaaglied op over den koning van
Tyrus, en zeg tot hem: Zo zegt de Heere HEERE: Gij
verzegelaar der som, vol van wijsheid en volmaakt in
schoonheid! **13** Gij waart in Eden, Gods hof; alle kostelijk
gesteente was uw deksel, sardisstenen, topazen en
diamanten, turkooizen, sardonixstenen en jaspisstenen,
saffieren, robijnen, en smaragden, en goud; het werk uwer

trommelen en uwer pijpen was bij u; ten dage als gij
geschapen werdt, waren zij bereid. **14** Gij waart een
gezalfde, overdekkende cherub; en Ik had u alzo gezet; gij
waart op Gods heiligen berg; gij wandeldet in het midden
der vurige stenen. **15** Gij waart volkomen in uw wegen, van
den dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid
in u gevonden is. **16** Door de veelheid uws koophandels
hebben zij het midden van u met geweld vervuld, en gij
hebt gezondigd; daarom zal Ik u ontheiligen van Gods berg,
en zal u, gij overdekkende cherub! verdoen uit het midden
der vurige stenen! **17** Uw hart verheft zich over uw
schoonheid; gij hebt uw wijsheid bedorven, vanwege uw
glans; Ik heb u op de aarde henengeworpen, Ik heb u voor
het aangezicht der koningen gesteld, om op u te zien. **18**
Vanwege de veelheid uwer ongerechtigheden, door het
onrecht uws koophandels, hebt gij uw heiligdommen
ontheiligd; daarom heb Ik een vuur uit het midden van u
doen voortkomen, dat u heeft verteerd, en Ik heb u gemaakt
tot as op de aarde, voor de ogen van al degenen, die u zien.
19 Allen, die u kennen onder de volken, zijn over u ontzet;
gij zijt een grote schrik geworden, en zult er niet meer zijn
tot in eeuwigheid. **20** Wijders geschiedde des HEEREN
woord tot mij, zeggende:

21 Mensenkind! zet uw aangezicht tegen Sidon, en
profeteer tegen haar, **22** En zeg: Zo zegt de Heere HEERE:
Zie, Ik wil aan u, o Sidon! en zal in het midden van u
verheerlijkt worden; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE
ben, als Ik gerichten in haar zal hebben geoefend, en in haar
geheiligd zal zijn. **23** Want Ik zal de pestilentie in haar
zenden, en bloed op haar straten, en de verslagenen zullen
vallen in het midden van haar, door het zwaard, dat tegen
haar zal zijn van rondom; en zij zullen weten, dat Ik de
HEERE ben. **24** En het huis Israels zal geen smartenden
doorn noch wee doende distel meer hebben, van allen, die

rondom hen zijn, die henlieden beroven; en zij zullen weten, dat Ik de Heere HEERE ben.

25 Alzo zegt de Heere HEERE: Als Ik het huis Israels zal
vergaderd hebben uit de volken, onder dewelke zij
verstrooid zijn, en Ik onder hen voor de ogen der heidenen
zal geheiligd zijn, dan zullen zij in hun land wonen, dat Ik
aan Mijn knecht, aan Jakob gegeven heb. **26** En zij zullen
daarin zeker wonen, en huizen bouwen, en wijngaarden
planten; ja, zij zullen zeker wonen; als Ik gerichten zal
hebben geoefend tegen allen, die henlieden beroofd
hebben, van degenen, die rondom hen zijn; en zij zullen
weten dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben.

Ezekiel 29

1 In het tiende jaar, in de tiende maand, op den twaalfden
der maand, geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende: **2** Mensenkind! zet uw aangezicht tegen Farao,
den koning van Egypte, en profeteer tegen hem, en tegen
het ganse Egypte. **3** Spreek en zeg: Zo zegt de Heere
HEERE: Zie, Ik wil aan u, o Farao, koning van Egypte! dien
groten zeedraak, die in het midden zijner rivieren ligt; die
daar zegt: Mijn rivier is de mijne, en ik heb die voor mij
gemaakt. **4** Maar Ik zal haken in uw kaken doen, en den vis
uwer rivieren aan uw schubben doen kleven; en Ik zal u uit
het midden uwer rivieren optrekken, en al de vis uwer
rivieren zal aan uw schubben kleven. **5** En Ik zal u verlaten
in de woestijn, u en al den vis uwer rivieren; op het open
veld zult gij vallen; gij zult niet verzameld noch vergaderd
worden; aan het gedierte der aarde en aan het gevogelte
des hemels heb Ik u ter spijze gegeven. **6** En al de inwoners
van Egypte zullen weten, dat Ik de HEERE ben, omdat zij
den huize Israels een rietstaf geweest zijn. **7** Als zij u bij uw
hand grepen, zo werdt gij gebroken, en spleet hun alle
zijden; en als zij op u leunden, zo werdt gij verbroken, en liet
alle lenden op zichzelven staan. **8** Daarom zo zegt de Heere
HEERE: Zie, Ik zal het zwaard over u brengen, en Ik zal uit u
mens en beest uitroeien.

9 En Egypteland zal worden tot een wildernis en woestheid,
en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben; omdat hij zegt: De
rivier is mijn, en ik heb die gemaakt. **10** Daarom, zie, Ik wil
aan u en aan uw rivier; en Ik zal Egypteland stellen tot
woeste wilde eenzaamheden, van den toren van Syene af,
tot aan de landpale van Morenland. **11** Geen mensenvoet
zal door hetzelve doorgaan, en geen beestenvoet zal door
hetzelve doorgaan, en het zal veertig jaren onbewoond zijn.

12 Want Ik zal Egypteland stellen tot een verwoesting in het
midden der verwoeste landen, en zijn steden zullen een
woestheid zijn in het midden der verwoeste steden, veertig
jaren; en Ik zal de Egyptenaars verstrooien onder de
heidenen, en zal hen verspreiden in de landen. **13** Maar zo
zegt de Heere HEERE: Ten einde van veertig jaren zal Ik de
Egyptenaars vergaderen uit de volken, waarhenen zij
verstrooid zijn geworden.

14 En Ik zal de gevangenis der Egyptenaren wenden, en
hen wederbrengen in het land van Pathros, in het land huns
koophandels; en aldaar zullen zij een nederig koninkrijk zijn.
15 En het zal nederiger zijn dan de andere koninkrijken, en
zich niet meer verheffen boven de heidenen; want Ik zal hen
verminderen, dat zij niet zullen heersen over de heidenen.
16 En het zal den huize Israels niet meer zijn tot een
vertrouwen, dat der ongerechtigheid doet gedenken,
wanneer zij naar henlieden omzien; maar zij zullen weten,
dat Ik de Heere HEERE ben. **17** Voorts gebeurde het in het
zeven en twintigste jaar, in de eerste maand, op den eersten
der maand, dat het woord des HEEREN tot mij geschiedde,
zeggende:

18 Mensenkind! Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft
zijn heir een groten dienst doen dienen tegen Tyrus; alle
hoofden zijn kaal geworden, en alle zijden zijn uitgeplukt;
en noch hij, noch zijn heir heeft loon gehad vanwege Tyrus,
voor den dienst, dien hij tegen haar gediend heeft. **19**
Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal Nebukadrezar,
den koning van Babel, Egypteland geven; en hij zal deszelfs
menigte wegvoeren, en deszelfs buit buiten, en deszelfs roof
roven, en het zal het loon zijn voor zijn heir. **20** Tot zijn
arbeidsloon, omdat hij tegen haar gediend heeft, heb Ik hem
Egypteland gegeven, omdat zij voor Mij gewrocht hebben,
spreekt de Heere HEERE. **21** Te dien dage zal Ik den hoorn
van het huis Israels doen uitspruiten, en u opening des

monds geven in het midden van hen; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.

Ezekiel 30

1 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
2 Mensenkind! profeteer, en zeg: Zo zegt de Heere HEERE:
Huilt: Ach die dag! **3** Want de dag is nabij, ja, de dag des
HEEREN is nabij, een wolkige dag, het zal der heidenen tijd
zijn. **4** En het zwaard zal komen in Egypte, en er zal grote
smart zijn in Morenland, als de verslagenen zullen vallen in
Egypte; want zij zullen derzelver menigte wegnemen, en
haar fondamenten zullen verbroken worden. **5** Morenland,
en Put, en Lud, en al de gemengde hoop, en Cub, en de
kinderen van het land des verbonds zullen met hen vallen
door het zwaard. **6** Zo zegt de HEERE: Ja, zij zullen vallen,
die Egypte ondersteunen, en de hovaardij harer sterkte zal
nederdalen; van den toren van Syene af zullen zij daarin
door het zwaard vallen, spreekt de Heere HEERE. **7** En zij
zullen verwoest worden in het midden der verwoeste
landen; en haar steden zullen zijn in het midden der
verwoeste steden. **8** En zij zullen weten, dat Ik de HEERE
ben, als Ik een vuur in Egypte zal hebben gelegd, en al haar
helpers zullen verbroken worden. **9** Te dien dage zullen er
boden van voor Mijn aangezicht in schepen uitvaren, om het
zorgeloze Morenland te verschrikken; en er zal grote smart
bij hen zijn, als in den dag van Egypte; want ziet, het komt
aan! **10** Zo zegt de Heere HEERE: Ja, Ik zal de menigte van
Egypte doen ophouden, door de hand van Nebukadrezar,
den koning van Babel. **11** Hij, en zijn volk met hem, de
tirannigste der heidenen zullen aangevoerd worden, om het
land te verderven; en zij zullen hun zwaarden tegen Egypte
uittrekken, en het land met verslagenen vervullen. **12** En Ik
zal de rivieren tot droogte maken, en het land verkopen in
de hand der bozen; en Ik zal het land met zijn volheid
verwoesten door de hand der vreemden: Ik, de HEERE, heb
het gesproken. **13** Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal ook de

drekgoden verdoen, en de nietige afgoden doen ophouden
uit Nof; en er zal geen vorst meer zijn uit Egypteland; en Ik
zal een vreze in Egypteland stellen. **14** En Ik zal Pathros
verwoesten, en een vuur leggen in Zoan; en Ik zal gerichten
oefenen in No. **15** En Ik zal Mijn grimmigheid uitgieten over
Sin, de sterkte van Egypte; en Ik zal de menigte van No
uitroeien. **16** En Ik zal een vuur in Egypte leggen; Sin zal
zeer grote pijn hebben, en No zal gespleten worden, en Nof
zal dagelijks zeer bang zijn. **17** De jongelingen van Aven en
Pibeseth zullen door het zwaard vallen, en de dochters
zullen gaan in de gevangenis. **18** En te Tachpanhes zal de
dag verduisterd worden, als Ik het juk van Egypte aldaar zal
verbreken, en de hovaardij harer sterkte in haar zal
ophouden; haar zal een wolk bedekken, en haar dochters
zullen gaan in de gevangenis. **19** Alzo zal Ik gerichten
oefenen in Egypte; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.
20 Ook gebeurde het in het elfde jaar, in de eerste maand,
op den zevenden der maand, dat het woord des HEEREN tot
mij geschiedde, zeggende:

21 Mensenkind! Ik heb den arm van Farao, den koning van
Egypte, verbroken; en ziet, hij zal niet verbonden worden,
met pleisters op te leggen, met een windeldoek aan te doen,
om dien te verbinden, om dien te sterken, dat hij het zwaard
houde. **22** Daarom zegt de Heere HEERE alzo: Ziet, Ik wil
aan Farao, den koning van Egypte, en zal zijn armen
verbreken, beide den sterken en den verbrokenen; en Ik zal
het zwaard uit zijn hand doen vallen. **23** En Ik zal de
Egyptenaars verstrooien onder de heidenen, en zal hen
verspreiden in de landen. **24** En Ik zal de armen des konings
van Babel sterken, en Mijn zwaard in zijn hand geven; maar
Farao's armen zal Ik verbreken, dat hij voor zijn aangezicht
zal kermen, gelijk een dodelijk verwonde kermt. **25** Ja, Ik zal
de armen des konings van Babel sterken, maar Farao's
armen zullen daarhenen vallen; en zij zullen weten, dat Ik
de HEERE ben, als Ik Mijn zwaard in de hand des konings

van Babel zal hebben gegeven, en hij datzelve over
Egypteland zal hebben uitgestrekt. **26** En Ik zal de
Egyptenaars verstrooien onder de heidenen, en zal hen
verspreiden in de landen; alzo zullen zij weten, dat Ik de
HEERE ben.

Ezekiel 31

1 Het gebeurde ook in het elfde jaar, in de derde maand, op
den eersten der maand, dat des HEEREN woord tot mij
geschiedde, zeggende: **2** Mensenkind! zeg tot Farao, den
koning van Egypte, en tot zijn menigte: Wien zijt gij gelijk in
uw grootheid? **3** Zie, Assur was een ceder op den Libanon,
schoon van takken, schaduwachtig van loof, en hoog van
stam, en zijn top was tussen dichte takken.

4 De wateren maakten hem groot, de afgrond maakte hem
hoog; die ging met zijn stromen rondom zijn planting, en
zond zijn waterleidingen uit tot alle bomen des velds. **5**
Daarom werd zijn stam hoger dan alle bomen des velds; en
zijn takjes werden menigvuldig, en zijn scheuten lang,
vanwege de grote wateren, als hij uitschoot. **6** Alle vogelen
des hemels nestelden op zijn takjes, en alle dieren des velds
teelden onder zijn scheuten; en alle grote volken zaten
onder zijn schaduw. **7** Alzo was hij schoon in zijn grootheid
en in de lengte zijner takken, omdat zijn wortel aan grote
wateren was. **8** De cederen in Gods hof verduisterden hem
niet, de dennebomen waren zijn takken niet gelijk, en de
kastanjebomen waren niet gelijk zijn scheuten; geen boom
in Gods hof was hem gelijk in zijn schoonheid. **9** Ik had hem
zo schoon gemaakt door de veelheid zijner takken, dat alle
bomen van Eden, die in Gods hof waren, hem benijdden. **10**
Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Omdat gij u verheven
hebt over uw stam, ja, hij stak zijn top op boven het midden
der dichte takken, en zijn hart verhief zich over zijn hoogte;

11 Daarom gaf Ik hem in de hand van den machtigste der
heidenen, dat die hem rechtschapen zou behandelen; Ik
dreef hem uit om zijn goddeloosheid. **12** En vreemden, de
tirannigste der heidenen, roeiden hem uit en verlieten hem;

zijn takken vielen op de bergen en in alle valleien, en zijn scheuten werden verbroken bij alle stromen des lands; en alle volken der aarde gingen af uit zijn schaduw, en verlieten hem. **13** Alle vogelen des hemels woonden op zijn omgevallen stam, en alle dieren des velds waren op zijn scheuten; **14** Opdat zich geen waterrijke bomen verheffen over hun stam, en hun top niet opsteken boven het midden der dichte takken, en geen bomen, die water drinken, op zichzelven staan vanwege hun hoogte; want zij zijn allen overgegeven ter dood, tot het onderste der aarde, in het midden der mensenkinderen, tot degenen, die in den kuil nederdalen. **15** Zo zegt de Heere HEERE: Ten dage, als hij ter helle nederdaalde, maakte Ik een treuren; Ik bedekte om zijnentwil den afgrond, en weerde de stromen van dien, en de grote wateren werden geschut; en Ik maakte den Libanon om zijnentwil zwart, en al het geboomte des velds was om zijnentwil bewonden. **16** Van het geluid zijns vals deed Ik de heidenen beven, als Ik hem ter helle deed nederdalen, met degenen, die in den kuil nederdalen; en alle bomen van Eden, de keur en het beste van Libanon, alle bomen, die water drinken, troostten zich in het onderste der aarde. **17** Diezelve daalden ook met hem neder ter helle, tot de verslagenen van het zwaard; en die zijn arm geweest waren, die onder zijn schaduw in het midden der heidenen gezeten hadden. **18** Wien zijt gij alzo gelijk in heerlijkheid en grootheid, onder de bomen van Eden? Ja, gij zult nedergevoerd worden met de bomen van Eden, tot het onderste der aarde; in het midden der onbesnedenen zult gij liggen, met de verslagenen door het zwaard. Dat is Farao, en zijn ganse menigte, spreekt de Heere HEERE.

Ezekiel 32

1 Het gebeurde ook in het twaalfde jaar, in de twaalfde
maand op den eersten der maand, dat het woord des
HEEREN tot mij geschiedde, zeggende: **2** Mensenkind! hef
een klaaglied op over Farao, den koning van Egypte, en zeg
tot hem: Gij waart een jongen leeuw onder de heidenen
gelijk; en gij waart als een zeedraak in de zeeen, en braakt
voort in uw rivieren, en beroerdet het water met uw voeten,
en vermodderdet hunlieder rivieren. **3** Alzo zegt de Heere
HEERE: Ik zal daarom Mijn net over u uitspreiden door een
vergadering van vele volken; die zullen u optrekken in Mijn
garen. **4** Dan zal Ik u laten op het land, Ik zal u
henenwerpen op het open veld; en Ik zal al het gevogelte
des hemels op u doen wonen, en het gedierte der ganse
aarde van u verzadigen. **5** En Ik zal uw vlees henengeven op
de bergen, en de dalen met uw hoogheid vervullen. **6** En Ik
zal het land, waarin gij zwemt, van uw bloed drenken tot
aan de bergen; en de stromen zullen van u vervuld worden.
7 En als Ik u zal uitblussen, zal Ik den hemel bedekken, en
zijn sterren zwart maken; Ik zal de zon met wolken
bedekken, en de maan zal haar licht niet laten lichten. **8**
Alle lichtende lichten aan den hemel, die zal Ik om uwentwil
zwart maken; en Ik zal een duisternis over uw land maken,
spreekt de Heere HEERE. **9** Daartoe zal Ik het hart van vele
volken verdrietig maken, als Ik uw verbreking onder de
heidenen zal brengen in de landen, die gij niet gekend hebt.
10 En Ik zal maken, dat zich vele volken over u ontzetten,
en hun koningen zullen de haren over u te berge staan, als
Ik Mijn zwaard zal zwaaien voor hun aangezichten; en zij
zullen elk ogenblik sidderen, een ieder voor zijn ziel, ten
dage uws vals. **11** Want zo zegt de Heere HEERE: Het
zwaard des konings van Babel zal u overkomen.

12 Ik zal uw menigte vellen door de zwaarden der helden,
die al te zamen de tirannigste der heidenen zijn; die zullen
de hovaardij van Egypte verstoren, en haar ganse menigte
zal verdelgd worden. **13** En Ik zal haar beesten verdoen van
bij de grote wateren; en geen mensenvoet zal ze meer
beroeren, en geen beestenklauwen zullen ze beroeren. **14**
Dan zal Ik hunlieder wateren doen zinken, en Ik zal
hunlieder rivieren doen gaan als olie, spreekt de Heere
HEERE: **15** Als Ik Egypteland zal hebben gesteld tot een
verwoesting, en het land van zijn volheid zal woest zijn
geworden, als Ik geslagen zal hebben allen, die daarin
wonen; alzo zullen zij weten, dat Ik de HEERE ben. **16** Dat is
het klaaglied, en dat zullen zij klagelijk zingen; de
dochteren der heidenen zullen het klagelijk zingen; zij
zullen het klagelijk zingen over Egypte en over haar ganse
menigte, spreekt de Heere HEERE. **17** Voorts gebeurde het
in het twaalfde jaar, op den vijftienden der maand, dat het
woord des HEEREN tot mij geschiedde, zeggende:

18 Mensenkind! weeklaag over de menigte van Egypte, en
doe ze nederdalen, (haar en de dochteren der prachtige
heidenen) in de onderste plaatsen der aarde, bij degenen,
die in den kuil zijn nedergedaald. **19** Boven wien zijt gij
liefelijk! Daal neder, en leg u bij de onbesnedenen. **20** In het
midden der verslagenen van het zwaard zullen zij vallen; zij
is aan het zwaard overgegeven; trek haar henen met al haar
menigte. **21** De machtigste der helden zullen hem, met zijn
helpers, toespreken, uit het midden der hel; zij zijn
nedergedaald, de onbesnedenen liggen er, verslagen van
het zwaard; **22** Daar is Assur met haar gansen hoop, zijn
graven zijn rondom hem; zij zijn allen verslagen, gevallen
door het zwaard; **23** Welker graven gesteld zijn in de zijden
des kuils, en haar hoop is rondom haar graf; zij zijn allen
verslagen, gevallen door het zwaard, die een schrik gaven in
het land der levenden. **24** Daar is Elam met haar ganse
menigte rondom haar graf; zij zijn allen verslagen, de

gevallenen door het zwaard, die onbesneden zijn
nedergedaald tot de onderste plaatsen der aarde, die hun
schrik hadden gegeven in het land der levenden; nu dragen
zij hun schande met degenen, die in den kuil zijn
nedergedaald. **25** In het midden der verslagenen hebben zij
haar een legerstede gesteld onder haar ganse menigte,
rondom hem zijn haar graven; zij zijn allen onbesneden,
verslagenen van het zwaard, omdat een schrik van hen
gegeven is in het land der levenden; nu dragen zij hun
schande met degenen, die in den kuil zijn nedergedaald; hij
is geleid in het midden der verslagenen. **26** Daar is Mesech,
en Tubal, met haar ganse menigte; rondom hem zijn haar
graven; zij zijn allen onbesneden, verslagenen van het
zwaard, omdat zij hun schrik gegeven hebben in het land
der levenden. **27** Maar zij liggen niet met de helden, die
onder de onbesnedenen gevallen zijn; die ter helle zijn
nedergedaald met hun krijgswapenen, en welker zwaarden
men gelegd heeft onder hun hoofden; welker
ongerechtigheid nochtans op hun beenderen is, omdat der
helden schrik in het land der levenden geweest is. **28** Gij
ook zult verbroken worden in het midden der
onbesnedenen, en zult liggen met de verslagenen van het
zwaard. **29** Daar is Edom, haar koningen en al haar vorsten,
die met hunlieder macht geleid zijn bij de verslagenen van
het zwaard; diezelve liggen met de onbesnedenen en met
degenen, die in den kuil zijn nedergedaald. **30** Daar zijn de
geweldigen van het Noorden, zij allen, en alle Sidoniers, die
met de verslagenen zijn nedergedaald, beschaamd zijnde
vanwege hun schrik, die uit hun macht voortkwam, en zij
liggen onbesneden bij de verslagenen van het zwaard, en
dragen hun schande met degenen, die in den kuil zijn
nedergedaald. **31** Farao zal henlieden zien, en zich troosten
over zijn ganse menigte; de verslagenen van het zwaard van
Farao en zijn ganse heir, spreekt de Heere HEERE. **32** Want
Ik heb ook Mijn schrik gegeven in het land der levenden;
dies zal hij geleid worden in het midden der onbesnedenen

bij de verslagenen van het zwaard, Farao en zijn ganse menigte, spreekt de Heere HEERE.

Ezekiel 33

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: **2**
Mensenkind! spreek tot de kinderen uws volks, en zeg tot
hen: Wanneer Ik het zwaard over enig land breng, en het
volk des lands een man uit hun einden nemen, en dien voor
zich tot een wachter stellen; **3** En hij het zwaard ziet komen
over het land, en blaast met de bazuin, en waarschuwt het
volk; **4** En een, die het geluid der bazuin hoort, wel hoort,
maar zich niet laat waarschuwen; en het zwaard komt, en
neemt hem weg, diens bloed is op zijn hoofd. **5** Hij hoorde
het geluid der bazuin, maar liet zich niet waarschuwen, zijn
bloed is op hem; maar hij, die zich laat waarschuwen,
behoudt zijn ziel. **6** Wanneer daarentegen de wachter het
zwaard ziet komen, en blaast niet met de bazuin, zodat het
volk niet is gewaarschuwd; en het zwaard komt, en neemt
een ziel uit hen weg; die is wel in zijn ongerechtigheid
weggenomen, maar zijn bloed zal Ik van des hand des
wachters eisen. **7** Gij nu, o mensenkind! Ik heb u tot een
wachter gesteld over het huis Israels; zo zult gij het woord
uit Mijn mond horen, en hen van Mijnentwege waarschuwen.

8 Als Ik tot den goddeloze zeg: O goddeloze, gij zult den
dood sterven! en gij spreekt niet, om den goddeloze van zijn
weg af te manen; die goddeloze zal in zijn ongerechtigheid
sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen. **9** Maar als
gij den goddeloze van zijn weg afmaant, dat hij zich van
dien bekere, en hij zich van zijn weg niet bekeert, zo zal hij
in zijn ongerechtigheid sterven; maar gij hebt uw ziel
bevrijd. **10** Daarom, gij mensenkind! zeg tot het huis Israels:
Gijlieden spreekt aldus, zeggende: Dewijl onze
overtredingen en onze zonden op ons zijn, en wij in dezelve
versmachten, hoe zouden wij dan leven?

11 Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere
HEERE, zo Ik lust heb in den dood des goddelozen! maar
daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn
weg en leve. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want
waarom zoudt gij sterven, o huis Israels? **12** Gij dan, o
mensenkind! zeg tot de kinderen uws volks: De
gerechtigheid des rechtvaardigen zal hem niet redden ten
dage zijner overtreding; en aangaande de goddeloosheid
des goddelozen, hij zal om dezelve niet vallen, ten dage als
hij zich van zijn goddeloosheid bekeert; en de rechtvaardige
zal niet kunnen leven door dezelve zijn gerechtigheid, ten
dage als hij zondigt. **13** Als Ik tot den rechtvaardige zeg, dat
hij zekerlijk leven zal, en hij op zijn gerechtigheid vertrouwt,
en onrecht doet, zo zullen al zijn gerechtigheden niet
gedacht worden, maar in zijn onrecht, dat hij doet, daarin
zal hij sterven. **14** Als Ik ook tot den goddeloze zeg: Gij zult
den dood sterven! en hij zich van zijn zonde bekeert, en
recht en gerechtigheid doet; **15** Geeft de goddeloze het
pand weder, betaalt hij het geroofde, wandelt hij in de
inzettingen des levens, zodat hij geen onrecht doet; hij zal
zekerlijk leven, hij zal niet sterven. **16** Al zijn zonden, die hij
gezondigd heeft, zullen hem niet gedacht worden; hij heeft
recht en gerechtigheid gedaan, hij zal zekerlijk leven. **17**
Nog zeggen de kinderen uws volks: De weg des HEEREN is
niet recht; daar toch hun eigen weg niet recht is.

18 Als de rechtvaardige afkeert van zijn gerechtigheid, en
doet onrecht, zo zal hij daarin sterven. **19** En als de
goddeloze zich bekeert van zijn goddeloosheid, en doet
recht en gerechtigheid, zo zal hij daarin leven. **20** Nog zegt
gij: De weg des HEEREN is niet recht; Ik zal ulieden richten,
een ieder naar zijn wegen, o huis Israels!

21 En het geschiedde in het twaalfde jaar onzer
gevankelijke wegvoering, in de tiende maand, op den

vijfden der maand, dat er een tot mij kwam, die van
Jeruzalem ontkomen was, zeggende: De stad is geslagen.

22 Nu was de hand des HEEREN op mij geweest des avonds,
eer die ontkomene kwam, en had mijn mond opengedaan,
totdat hij des morgens tot mij kwam. Alzo werd mijn mond
opengedaan, en ik was niet meer stom. **23** Toen geschiedde
des HEEREN woord tot mij, zeggende: **24** Mensenkind! de
inwoners van die woeste plaatsen in het land Israels
spreken, zeggende: Abraham was een enig man, en bezat
dit land erfelijk; maar onzer zijn velen; het land is ons
gegeven tot een erfelijke bezitting. **25** Daarom zeg tot hen:
Zo zegt de Heere HEERE: Gij eet vlees met het bloed, en
heft uw ogen op tot uw drekgoden, en vergiet bloed; en
zoudt gij het land erfelijk bezitten? **26** Gij staat op ulieder
zwaard; gij doet gruwel, en verontreinigt, een ieder de
huisvrouw zijns naasten; en zoudt gij het land erfelijk
bezitten? **27** Alzo zult gij tot hen zeggen: De Heere HEERE
zegt alzo: Zo waarachtig als Ik leef, indien niet, die in die
woeste plaatsen zijn, door het zwaard zullen vallen, en zo Ik
niet dien, die in het open veld is, het wild gedierte overgeve,
dat het hem vrete, en die in de vestingen en in de spelonken
zijn, door de pestilentie zullen sterven! **28** Want Ik zal het
land tot een verwoesting en een schrik stellen, en de
hovaardij zijner sterkte zal ophouden; en de bergen Israels
zullen woest zijn, dat er niemand overga. **29** Dan zullen zij
weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik het land tot een
verwoesting en een schrik zal gesteld hebben, om al hun
gruwelen, die zij gedaan hebben. **30** En gij, o mensenkind!
de kinderen uws volks spreken steeds van u bij de wanden
en in de deuren der huizen; en de een spreekt met den
ander, een iegelijk met zijn broeder, zeggende: Komt toch
en hoort, wat het woord zij, dat van den HEERE voortkomt.

31 En zij komen tot u, gelijk het volk pleegt te komen, en
zitten voor uw aangezicht als Mijn volk, en horen uw

woorden, maar zij doen ze niet; want zij maken liefkozingen
met hun mond, maar hun hart wandelt hun gierigheid na.
32 En ziet, gij zijt hun als een lied der minnen, als een, die
schoon van stem is, of die wel speelt; daarom horen zij uw
woorden, maar zij doen ze niet. **33** Maar als dat komt (zie,
het zal komen!) dan zullen zij weten, dat er een profeet in
het midden van hen geweest is.

Ezekiel 34

1 En des HEEREN woord geschiedde tot mij, zeggende: **2**
Mensenkind! profeteer tegen de herders van Israel;
profeteer en zeg tot hen, tot de herders: Alzo zegt de Heere
HEERE: Wee den herderen Israels, die zichzelven weiden!
zullen niet de herders de schapen weiden? **3** Gij eet het
vette, en bekleedt u met de wol, gij slacht het gemeste,
maar de schapen weidt gij niet. **4** De zwakke sterkt gij niet,
en het kranke heelt gij niet, en het gebrokene verbindt gij
niet, en het weggedrevene brengt gij niet weder, en het
verlorene zoekt gij niet; maar gij heerst over hen met
strengheid en met hardigheid. **5** Alzo zijn zij verstrooid,
omdat er geen herder is; en zij zijn als het wild gedierte des
velds tot spijze geworden, dewijl zij verstrooid waren. **6** Mijn
schapen dolen op alle bergen en op allen hogen heuvel, ja,
Mijn schapen zijn verstrooid op den gansen aardbodem; en
er is niemand, die er naar vraagt, en niemand, die ze zoekt.
7 Daarom, gij herders! hoort des HEEREN woord!

8 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik
niet! Omdat Mijn schapen geworden zijn tot een roof, en
Mijn schapen al het wild gedierte des velds tot spijze
geworden zijn, omdat er geen herder is, en Mijn herders naar
Mijn schapen niet vragen; en de herders weiden zichzelven,
maar Mijn schapen weiden zij niet; **9** Daarom, gij herders!
hoort des HEEREN woord! **10** Alzo zegt de Heere HEERE:
Ziet, Ik wil aan de herders, en zal Mijn schapen van hun
hand eisen, en zal ze van het weiden der schapen doen
ophouden, zodat de herders zichzelven niet meer zullen
weiden; en Ik zal Mijn schapen uit hun mond rukken, zodat
zij hun niet meer tot spijze zullen zijn. **11** Want zo zegt de
Heere HEERE: Ziet, Ik, ja, Ik zal naar Mijn schapen vragen,
en zal ze opzoeken.

12 Gelijk een herder zijn kudde opzoekt, ten dage als hij in
het midden zijner verspreide schapen is, alzo zal Ik Mijn
schapen opzoeken; en Ik zal ze redden uit al de plaatsen,
waarhenen zij verstrooid zijn, ten dage der wolke en der
donkerheid. **13** En Ik zal ze uitvoeren van de volken, en zal
ze vergaderen uit de landen, en brengen ze in hun land; en
Ik zal ze weiden op de bergen Israels, bij de stromen en in
alle bewoonbare plaatsen des lands. **14** Op een goede weide
zal Ik ze weiden, en op de hoge bergen Israels zal hun kooi
zijn; aldaar zullen zij nederliggen in een goede kooi, en
zullen weiden in een vette weide, op de bergen Israels. **15** Ik
zal Mijn schapen weiden, en Ik zal ze legeren, spreekt de
Heere HEERE. **16** Het verlorene zal Ik zoeken, en het
weggedrevene zal Ik wederbrengen, en het gebrokene zal Ik
verbinden, en het kranke zal Ik sterken; maar het vette en
het sterke zal Ik verdelgen, Ik zal ze weiden met oordeel. **17**
Want gij, o Mijn schapen! de Heere HEERE zegt alzo: Ziet, Ik
zal richten tussen klein vee en klein vee, tussen de rammen
en de bokken.

18 Is het u te weinig, dat gij de goede weide afweidt? Zult
gij nog het overige uwer weide met uw voeten vertreden? En
zult gij de bezonkene wateren drinken, en de overgelatene
met uw voeten vermodderen? **19** Mijn schapen dan, zullen
zij afweiden, wat met uw voeten vertreden is, en drinken,
wat met uw voeten vermodderd is? **20** Daarom zegt de
Heere HEERE alzo tot hen: Ziet Ik, ja, Ik zal richten tussen
het vette klein vee, en tussen het magere klein vee.

21 Omdat gij al de zwakken met de zijde en met den
schouder verdringt, en met uw hoornen stoot, totdat gij
dezelve naar buiten toe verstrooid hebt; **22** Daarom zal Ik
Mijn schapen verlossen, dat zij niet meer tot een roof zullen
zijn; en Ik zal richten tussen klein vee en klein vee. **23** En Ik
zal een enigen Herder over hen verwekken, en Hij zal hen
weiden, namelijk Mijn knecht David; die zal ze weiden, en

Die zal hun tot een Herder zijn. **24** En Ik, de HEERE, zal hun tot een God zijn; en Mijn knecht David zal Vorst zijn in het midden van hen, Ik, de HEERE, heb het gesproken. **25** En Ik zal een verbond des vredes met hen maken, en zal het boos gedierte uit het land doen ophouden; en zij zullen zeker wonen in de woestijn, en slapen in de wouden. **26** Want Ik zal dezelve, en de plaatsen rondom Mijn heuvel, stellen tot een zegen; en Ik zal den plasregen doen nederdalen op zijn tijd, plasregens van zegen zullen er zijn. **27** En het geboomte des velds zal zijn vrucht geven, en het land zal zijn inkomst geven, en zij zullen zeker zijn in hun land; en zullen weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik de disselbomen huns juks zal hebben verbroken, en hen gerukt uit de hand dergenen, die zich van hen deden dienen. **28** En zij zullen den heidenen niet meer ten roof zijn, en het wild gedierte der aarde zal ze niet meer vreten; maar zij zullen zeker wonen, en er zal niemand zijn, die ze verschrikke. **29** En Ik zal hun een plant van naam verwekken; en zij zullen niet meer weggeraapt worden door honger in het land, en den smaad der heidenen niet meer dragen. **30** Maar zij zullen weten, dat Ik, de HEERE, hun God, met hen ben, en dat zij Mijn volk zijn, het huis Israels, spreekt de Heere HEERE. **31** Gij nu, o Mijn schapen, schapen Mijner weide! gij zijt mensen; maar Ik ben uw God, spreekt de Heere HEERE.

Ezekiel 35

1 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
2 Mensenkind! zet uw aangezicht tegen het gebergte Seir,
en profeteer tegen hetzelve, **3** En zeg tot hetzelve: Alzo zegt
de Heere HEERE: Zie, Ik wil aan u, o gebergte Seir! en Ik zal
Mijn hand tegen u uitstrekken, en zal u stellen tot een
verwoesting en een strik. **4** Ik zal uw steden stellen tot
eenzaamheid, en gij zult een verwoesting worden, en zult
weten, dat Ik de HEERE ben. **5** Omdat gij een eeuwige
vijandschap hebt, en hebt de kinderen Israels doen
wegvloeien door het geweld des zwaards, ten tijde huns
verderfs, ten tijde der uiterste ongerechtigheid; **6** Daarom,
zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE; Ik zal u
voorzeker ten bloede bereiden, en het bloed zal u
vervolgen; alzo gij het bloed niet hebt gehaat, zal u het
bloed ook vervolgen. **7** En Ik zal het gebergte Seir tot de
uiterste verwoesting stellen; en Ik zal uit hetzelve uitroeien
dien, die er doorgaat, en dien, die wederkeert. **8** En Ik zal
zijn bergen met zijn verslagenen vervullen; uw heuvelen, en
uw dalen, en al uw stromen, in dezelve zullen de
verslagenen van het zwaard liggen. **9** Tot eeuwige
verwoestingen zal Ik u stellen, en uw steden zullen niet
bewoond worden; alzo zult gij weten, dat Ik de HEERE ben.
10 Omdat gij zegt: Die twee volken en die twee landen
zullen mij geworden, en wij zullen ze erfelijk bezitten,
ofschoon de HEERE daar ware;

11 Daarom, zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere
HEERE: Ik zal ook handelen naar uw toorn en naar uw
nijdigheid, die gij uit uw haat tegen hen hebt te werk
gesteld; en Ik zal bij hen bekend worden, wanneer Ik u zal
gericht hebben. **12** En gij zult weten, dat Ik, de HEERE, al
uw lasteringen gehoord heb, die gij tegen de bergen Israels

gesproken hebt, zeggende: Zij zijn verwoest, zij zijn ons ter
spijze gegeven. **13** Alzo hebt gij u met uw mond tegen Mij
groot gemaakt, en uw woorden tegen Mij vermenigvuldigd;
Ik heb het gehoord. **14** Alzo zegt de Heere HEERE: Gelijk het
ganse land verblijd is, alzo zal Ik u de verwoesting aandoen.
15 Gelijk gij u verblijd hebt over de erfenis van het huis
Israels, omdat zij verwoest is, alzo zal Ik aan u doen; het
gebergte van Seir, en gans Edom, zal geheel een
verwoesting worden; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE
ben.

Ezekiel 36

1 En gij, mensenkind! profeteer tot de bergen Israels, en
zeg: Gij bergen Israels! hoort des HEEREN woord. **2** Alzo
zegt de Heere HEERE: Omdat de vijand van u zegt: Heah!
zelfs de eeuwige hoogten zijn ons ten erve geworden! **3**
Daarom profeteer en zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Daarom,
omdat men u van rondom verwoest en opgeslokt heeft,
opdat gij voor het overblijfsel der heidenen ten erve zoudt
zijn, en gij gebracht zijt op de klapachtige lip en in opspraak
des volks; **4** Daarom, gij bergen Israels! hoort het woord des
Heeren HEEREN: Zo zegt de Heere HEERE tot de bergen en
tot de heuvelen, tot de stromen en tot de dalen, tot de
verwoeste eenzame plaatsen en tot de verlaten steden, die
tot een roof en tot een spot geworden zijn voor het
overblijfsel der heidenen, die rondom zijn; **5** Daarom, zo
zegt de Heere HEERE: Zo Ik niet in het vuur Mijns ijvers
gesproken heb tegen het overblijfsel der heidenen, en tegen
het ganse Edom; die Mijn land zichzelven ten erve gegeven
hebben met blijdschap des gansen harten, met begerige
plundering, opdat de landerij daarvan ten rove zou zijn! **6**
Daarom profeteer van het land Israels, en zeg tot de bergen
en tot de heuvelen, tot de stromen en tot de dalen: Zo zegt
de Heere HEERE: Ziet, Ik heb in Mijn ijver en in Mijn
grimmigheid gesproken, omdat gij den smaad der heidenen
gedragen hebt; **7** Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Ik heb
Mijn hand opgeheven; zo niet de heidenen, die rondom u
zijn, zelf hun schande zullen dragen! **8** Maar gij, o bergen
Israels! gij zult weder uw takken geven, en uw vrucht voor
Mijn volk Israel dragen, want zij naderen te komen.

9 Want ziet, Ik ben bij u, en Ik zal u aanzien, en gij zult
gebouwd en bezaaid worden. **10** En Ik zal mensen op u
vermenigvuldigen, het ganse huis Israels, ja, dat geheel; en

de steden zullen bewoond, en de eenzame plaatsen
bebouwd worden. **11** Ja, Ik zal mensen en beesten op u
vermenigvuldigen, en zij zullen vermenigvuldigd worden en
vruchtbaar zijn; en Ik zal u doen bewonen, als in uw vorige
tijden, ja, Ik zal het beter maken dan in uw beginselen; en
gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. **12** En Ik zal mensen op
u doen wandelen, namelijk Mijn volk Israel, die zullen u
erfelijk bezitten, en gij zult hun ter erfenis zijn, en gij zult ze
voortaan niet meer beroven. **13** Zo zegt de Heere HEERE:
Omdat zij tot u zeggen: Gij zijt een land, dat mensen opeet,
en gij zijt een land, dat uw volken berooft; **14** Daarom zult
gij niet meer mensen opeten, en uw volken niet meer doen
struikelen, spreekt de Heere HEERE. **15** En Ik zal maken, dat
men den schimp der heidenen niet meer over u hore, en gij
zult den smaad der natien niet meer dragen; en gij zult uw
volken niet meer doen struikelen, spreekt de Heere HEERE.
16 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij,
zeggende:

17 Mensenkind! het huis Israels, als zij in hun land
woonden, toen verontreinigden zij datzelve met hun weg en
met hun handelingen; hun weg was voor Mijn aangezicht als
de onreinigheid ener afgezonderde vrouw. **18** Daarom goot
Ik Mijn grimmigheid over hen uit, om des bloeds wil, dat zij
in het land vergoten hadden, en om hun drekgoden,
waarmede zij dat verontreinigd hadden. **19** En Ik verstrooide
hen onder de heidenen, en zij werden verspreid in de
landen; Ik oordeelde ze naar hun weg en naar hun
handelingen. **20** Als zij nu tot de heidenen kwamen,
waarhenen zij getogen waren, ontheiligden zij Mijn heiligen
Naam, omdat men van hen zeide: Dezen zijn het volk des
HEEREN, en zijn uit Zijn land uitgegaan. **21** Maar Ik
verschoonde hen om Mijn heiligen Naam, dien het huis
Israels ontheiligde onder de heidenen, waarhenen zij
gekomen waren.

22 Daarom zeg tot het huis Israels: Zo zegt de Heere HEERE:
Ik doe het niet om uwentwil, gij huis Israels! maar om Mijn
heiligen Naam, dien gijlieden ontheiligd hebt onder de
heidenen, waarhenen gij gekomen zijt. **23** Want Ik zal Mijn
groten Naam heiligen, die onder de heidenen ontheiligd is,
dien gij in het midden van hen ontheiligd hebt; en de
heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben, spreekt de
Heere HEERE, als Ik aan u voor hun ogen zal geheiligd zijn.
24 Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de
landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. **25** Dan
zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van
al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u
reinigen.

26 En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen
geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen
hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesen hart geven.
27 En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik
zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn
rechten zult bewaren en doen. **28** En gij zult wonen in het
land, dat Ik uw vaderen gegeven heb, en gij zult Mij tot een
volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn. **29** En Ik zal u
verlossen van al uw onreinigheden; en Ik zal roepen tot het
koren, en zal dat vermenigvuldigen, en Ik zal geen honger
op u leggen. **30** En Ik zal de vrucht van het geboomte en de
inkomst des velds vermenigvuldigen; opdat gij de
smaadheid des hongers niet meer ontvangt onder de
heidenen. **31** Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en
uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een
walging van u zelf hebben over uw ongerechtigheden en
over uw gruwelen. **32** Ik doe het niet om uwentwil, spreekt
de Heere HEERE, het zij u bekend! Schaamt u en wordt
schaamrood van uw wegen, gij huis Israels! **33** Alzo zegt de
Heere HEERE: Ten dage, als Ik u reinigen zal van al uw
ongerechtigheden, dan zal Ik de steden doen bewonen, en
de eenzame plaatsen zullen bebouwd worden. **34** En het

verwoeste land zal bebouwd worden, in plaats dat het een
verwoesting was, voor de ogen van een ieder, die er
doorging. **35** En zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest
was, is geworden als een hof van Eden; en de eenzame, en
de verwoeste en verstoorde steden zijn vast en bewoond. **36**
Dan zullen de heidenen, die in de plaatsen rondom u zullen
overgelaten zijn, weten, dat Ik, de HEERE, de verstoorde
plaatsen bebouw, en het verwoeste beplant. Ik, de HEERE,
heb het gesproken en zal het doen. **37** Alzo zegt de Heere
HEERE: Daarenboven zal Ik hierom van het huis Israels
verzocht worden, dat Ik het hun doe; Ik zal ze
vermenigvuldigen van mensen, als schapen. **38** Gelijk de
geheiligde schapen, gelijk de schapen van Jeruzalem op hun
gezette hoogtijden, alzo zullen de eenzame steden vol zijn
van mensenkudden; en zij zullen weten, dat Ik de HEERE
ben.

Ezekiel 37

1 De hand des HEEREN was op mij, en de HEERE voerde mij
uit in den geest, en zette mij neder in het midden ener
vallei; dezelve nu was vol beenderen. **2** En Hij deed mij bij
dezelve voorbijgaan geheel rondom; en ziet, er waren zeer
vele op den grond der vallei; en ziet, zij waren zeer dor. **3** En
Hij zeide tot mij: Mensenkind! zullen deze beenderen levend
worden? En ik zeide: Heere HEERE, Gij weet het! **4** Toen
zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen, en zeg tot
dezelve: Gij dorre beenderen! hoort des HEEREN woord. **5**
Alzo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen: Ziet, Ik zal
den geest in u brengen, en gij zult levend worden. **6** En Ik
zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen, en
een huid over u trekken, en den geest in u geven, en gij zult
levend worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. **7**
Toen profeteerde ik, gelijk mij bevolen was, en er werd een
geluid, als ik profeteerde, en ziet een beroering! en de
beenderen naderden, elk been tot zijn been. **8** En ik zag, en
ziet, en er werden zenuwen op dezelve, en er kwam vlees
op; en Hij trok een huid boven over dezelve, maar er was
geen geest in hen. **9** En Hij zeide tot mij: Profeteer tot den
geest; profeteer, mensenkind! en zeg tot den geest: Zo zegt
de Heere HEERE: Gij geest! kom aan van de vier winden, en
blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. **10** En ik
profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de
geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun
voeten, een gans zeer groot heir. **11** Toen zeide Hij tot mij:
Mensenkind! deze beenderen zijn het ganse huis Israels;
ziet, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord, en onze
verwachting is verloren, wij zijn afgesneden.

12 Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere
HEERE: Ziet, Ik zal uw graven openen, en zal ulieden uit uw

graven doen opkomen, o Mijn volk! en Ik zal u brengen in het land Israels. **13** En gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik uw graven zal hebben geopend, en als Ik u uit uw graven zal hebben doen opkomen, o Mijn volk! **14** En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land zetten; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, dit gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE. **15** Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:

16 Gij nu, mensenkind! neem u een hout, en schrijf daarop: Voor Juda, en voor de kinderen Israels, zijn metgezellen; en neem een ander hout, en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van Efraim, en van het ganse huis Israels, zijn metgezellen. **17** Doe gij ze dan naderen, het een tot het ander tot een enig hout; en zij zullen tot een worden in uw hand. **18** En wanneer de kinderen uws volks tot u zullen spreken, zeggende: Zult gij ons niet te kennen geven, wat u deze dingen zijn?

19 Zo spreek tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal het hout van Jozef, dat in Efraims hand geweest is, en van de stammen Israels, zijn metgezellen, nemen, en Ik zal dezelve met hem voegen tot het hout van Juda, en zal ze maken tot een enig hout; en zij zullen een worden in Mijn hand. **20** De houten nu, op dewelke gij zult geschreven hebben, zullen in uw hand zijn voor hunlieder ogen.

21 Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal de kinderen Israels halen uit het midden der heidenen, waarhenen zij getogen zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en brengen hen in hun land; **22** En Ik zal ze maken tot een enig volk in het land, op de bergen Israels; en zij zullen allen te zamen een enigen Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot twee volken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn. **23** En zij zullen zich niet meer verontreinigen met hun drekgoden, en met hun

verfoeiselen, en met al hun overtredingen; en Ik zal ze
verlossen uit al hun woonplaatsen, in dewelke zij gezondigd
hebben, en zal ze reinigen; zo zullen zij Mij tot een volk zijn,
en Ik zal hun tot een God zijn. **24** En Mijn Knecht David zal
Koning over hen zijn; en zij zullen allen te zamen een Herder
hebben; en zij zullen in Mijn rechten wandelen, en Mijn
inzettingen bewaren en die doen. **25** En zij zullen wonen in
het land, dat Ik Mijn knecht Jakob gegeven heb, waarin uw
vaders gewoond hebben; ja, daarin zullen zij wonen, zij en
hun kinderen, en hun kindskinderen tot in eeuwigheid, en
Mijn Knecht David zal hunlieder Vorst zijn tot in eeuwigheid.
26 En Ik zal een verbond des vredes met hen maken, het zal
een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal ze inzetten en
zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in het
midden van hen zetten tot in eeuwigheid. **27** En Mijn
tabernakel zal bij hen zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, en
zij zullen Mij tot een volk zijn. **28** En de heidenen zullen
weten, dat Ik de HEERE ben, Die Israel heilige, als Mijn
heiligdom in het midden van hen zal zijn tot in eeuwigheid.

Ezekiel 38

1 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:
2 Mensenkind! zet uw aangezicht tegen Gog, het land van
Magog, den hoofdvorst van Mesech en Tubal; en profeteer
tegen hem, **3** En zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik wil
aan u, o Gog, gij hoofdvorst van Mesech en Tubal! **4** En Ik zal
u omwenden, en haken in uw kaken leggen, en Ik zal u
uitvoeren, mitsgaders uw ganse heir, paarden en ruiteren,
die altemaal volkomen wel gekleed zijn, een grote
vergadering, met rondas en schild, die altemaal zwaarden
handelen; **5** Perzen, Moren en Puteers met hen, die altemaal
schild en helm voeren; **6** Gomer en al zijn benden, en het
huis van Togarma, aan de zijden van het noorden, en al zijn
benden; vele volken met u. **7** Zijt bereid en maakt u gereed,
gij en uw ganse vergadering, die tot u vergaderd zijn; en
wees gij hun tot een wacht. **8** Na vele dagen zult gij bezocht
worden; in het laatste der jaren zult gij komen in het land,
dat wedergebracht is van het zwaard, dat vergaderd is uit
vele volken, op de bergen Israels, die steeds tot verwoesting
geweest zijn; als hetzelve land uit de volken zal uitgevoerd
zijn, en zij allemaal zeker zullen wonen.

9 Dan zult gij optrekken, gij zult aankomen als een
onstuimige verwoesting, gij zult zijn als een wolk, om het
land te bedekken; gij en al uw benden, en vele volken met
u. **10** Alzo zegt de Heere HEERE: Te dien dage zal het ook
geschieden, dat er raadslagen in uw hart zullen opkomen,
en gij zult een kwade gedachte denken, **11** En zult zeggen:
Ik zal optrekken naar dat dorpland, ik zal komen tot
degenen, die in rust zijn, die zeker wonen, die altemaal
wonen zonder muur, en grendel noch deuren hebben. **12**
Om buit te buiten, en om roof te roven; om uw hand te
wenden tegen de woeste plaatsen, die nu bewoond zijn, en

tegen een volk, dat uit de heidenen verzameld is, dat vee en
have verkregen heeft, wonende in het midden des lands. **13**
Scheba, en Dedan, en de kooplieden van Tarsis, en alle hun
jonge leeuwen zullen tot u zeggen: Komt gij, om buit te
buiten? hebt gij uw vergadering vergaderd, om roof te
roven? om zilver en goud weg te voeren, om vee en have
weg te nemen, om een groten buit te buiten? **14** Daarom
profeteer, o mensenkind! en zeg tot Gog: Zo zegt de Heere
HEERE: Zult gij het, te dien dage, als Mijn volk Israel zeker
woont, niet gewaar worden?

15 Gij zult dan komen uit uw plaats, uit de zijden van het
noorden, gij en vele volken met u; die altemaal op paarden
zullen rijden, een grote vergadering, en een machtig heir;
16 En gij zult optrekken tegen Mijn volk Israel, als een wolk,
om het land te bedekken; in het laatste der dagen zal het
geschieden; dan zal Ik u aanbrengen tegen Mijn land, opdat
de heidenen Mij kennen, als Ik aan u, o Gog! voor hun ogen
zal geheiligd worden. **17** Zo zegt de Heere HEERE: Zijt gij
die, van welken Ik in verleden dagen gesproken heb, door
den dienst Mijner knechten, de profeten Israels, die in die
dagen geprofeteerd hebben, jaren lang, dat Ik u tegen hen
zou aanbrengen? **18** Maar het zal geschieden te dien dage,
ten dage als Gog tegen het land Israels zal aankomen,
spreekt de Heere HEERE, dat Mijn grimmigheid in Mijn neus
zal opkomen. **19** Want Ik heb gesproken in Mijn ijver, in het
vuur Mijner verbolgenheid: Zo er niet, te dien dage, een
groot beven zal zijn in het land Israels! **20** Zodat van Mijn
aangezicht beven zullen de vissen der zee, en het gevogelte
des hemels, en het gedierte des velds, en al het kruipend
gedierte, dat op het aardrijk kruipt, en alle mensen, die op
den aardbodem zijn; en de bergen zullen nedergeworpen
worden, en de steile plaatsen zullen nedervallen, en alle
muren zullen ter aarde nedervallen. **21** Want Ik zal het
zwaard over hem roepen op al Mijn bergen, spreekt de Heere
HEERE; het zwaard van een ieder zal tegen zijn broeder zijn.

22 En Ik zal met hem rechten, door pestilentie en door
bloed; en Ik zal een overstelpenden plasregen, en grote
hagelstenen, vuur en zwavel regenen op hem, en op zijn
benden, en op de vele volken, die met hem zullen zijn. **23**
Alzo zal Ik Mij groot maken, en Mij heiligen, en bekend
worden voor de ogen van vele heidenen; en zij zullen weten,
dat Ik de HEERE ben.

Ezekiel 39

1 Voorts, gij mensenkind! profeteer tegen Gog, en zeg: Zo
zegt de Heere HEERE: Zie, Ik wil aan u, o Gog, hoofdvorst
van Mesech en Tubal! **2** En Ik zal u omwenden, en een
zeshaak in u slaan, en u optrekken uit de zijden van het
noorden, en Ik zal u brengen op de bergen Israels. **3** Maar Ik
zal uw boog uit uw linkerhand slaan, en Ik zal uw pijlen uit
uw rechterhand doen vallen. **4** Op de bergen Israels zult gij
vallen, gij en al uw benden, en de volken, die met u zijn; Ik
heb u aan de roofvogelen, aan het gevogelte van allen
vleugel, en aan het gedierte des velds ter spijze gegeven. **5**
Op het open veld zult gij vallen; want Ik heb het gesproken,
spreekt de Heere HEERE. **6** En Ik zal een vuur zenden in
Magog, en onder degenen, die in de eilanden zeker wonen;
en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben. **7** En Ik zal Mijn
heiligen Naam in het midden van Mijn volk Israel bekend
maken, en zal Mijn heiligen Naam niet meer laten
ontheiligen; en de heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE
ben, de Heilige in Israel. **8** Ziet, het komt en zal geschieden,
spreekt de Heere HEERE; dit is de dag, van welken Ik
gesproken heb.

9 En de inwoners der steden Israels zullen uitgaan, en vuur
stoken en branden van de wapenen, zo van schilden als
rondassen, van bogen en van pijlen, zo van handstokken als
van spiesen; en zij zullen daarvan vuur stoken zeven jaren;
10 Zodat zij geen hout uit het veld zullen dragen, noch uit
de wouden houwen, maar van de wapenen vuur stoken; en
zij zullen beroven degenen, die hen beroofd hadden, en
plunderen, die hen geplunderd hadden, spreekt de Heere
HEERE. **11** En het zal te dien dage geschieden, dat Ik aan
Gog aldaar een grafstede in Israel zal geven, het dal der
doorgangers naar het oosten der zee; en datzelve zal den

doorgangers den neus stoppen; en aldaar zullen zij
begraven Gog en zijn ganse menigte, en zullen het noemen:
Het dal van Gogs menigte.

12 Het huis Israels nu zal hen begraven, om het land te
reinigen, zeven maanden lang. **13** Ja, al het volk des lands
zal begraven, en het zal hun tot een naam zijn, ten dage als
Ik zal verheerlijkt zijn, spreekt de Heere HEERE. **14** Ook
zullen zij mannen uitscheiden, die gestadig door het land
doorgaan, en doodgravers met de doorgangers, om te
begraven degenen, die op den aardbodem zijn overgelaten,
om dien te reinigen; ten einde van zeven maanden zullen zij
onderzoek doen. **15** En deze doorgangers zullen door het
land doorgaan, en als iemand een mensenbeen ziet, zo zal
hij een merkteken daarbij oprichten; totdat de doodgravers
hetzelve zullen hebben begraven in het dal van Gogs
menigte. **16** Ook zo zal de naam der stad Hamona zijn. Alzo
zullen zij het land reinigen. **17** Gij dan, mensenkind! zo zegt
de Heere HEERE: Zeg tot het gevogelte van allen vleugel, en
tot al het gedierte des velds: Vergadert u, en komt aan,
verzamelt u van rondom, tot Mijn slachtoffer, dat Ik voor u
geslacht heb, een groot slachtoffer, op de bergen Israels, en
eet vlees, en drinkt bloed.

18 Het vlees der helden zult gij eten, en het bloed van de
vorsten der aarde drinken; der rammen, der lammeren, en
bokken, en varren, die altemaal gemesten van Basan zijn.
19 En gij zult het vette eten tot verzadiging toe, en bloed
drinken tot dronkenschap toe; van Mijn slachtoffer, dat Ik
voor u geslacht heb. **20** En gij zult verzadigd worden aan
Mijn tafel van rij paarden en wagen paarden, van helden en
alle krijgslieden, spreekt de Heere HEERE. **21** En Ik zal Mijn
eer zetten onder de heidenen; en alle heidenen zullen Mijn
oordeel zien, dat Ik gedaan heb, en Mijn hand, die Ik aan
hen gelegd heb. **22** En die van het huis Israels zullen weten,
dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben, van dien dag af en

voortaan. **23** En de heidenen zullen weten, dat die van het
huis Israels gevankelijk zijn weggevoerd om hun
ongerechtigheid, omdat zij tegen Mij hadden overtreden, en
dat Ik Mijn aangezicht voor hen verborgen heb, en heb ze
overgegeven in de hand hunner wederpartijders, zodat zij
altemaal door het zwaard gevallen zijn;

24 Naar hun onreinigheid en naar hun overtredingen heb Ik
met hen gehandeld, en Ik heb Mijn aangezicht voor hen
verborgen. **25** Daarom zo zegt de Heere HEERE: Nu zal Ik
Jakobs gevangenen wederbrengen, en zal Mij ontfermen
over het ganse huis Israels, en Ik zal ijveren over Mijn
heiligen Naam; **26** Als zij hun schande zullen gedragen
hebben, en al hun overtreding, met dewelke zij tegen Mij
hebben overtreden, toen zij in hun land zeker woonden, en
er niemand was, die hen verschrikte. **27** Als Ik hen zal
hebben wedergebracht uit de volken, en hen vergaderd zal
hebben uit de landen hunner vijanden, en Ik aan hen
geheiligd zal zijn voor de ogen van vele heidenen; **28** Dan
zullen zij weten, dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben, dewijl
Ik ze gevankelijk heb doen wegvoeren onder de heidenen,
maar heb ze weder verzameld in hun land, en heb aldaar
niemand van hen meer overgelaten. **29** En Ik zal Mijn
aangezicht voor hen niet meer verbergen, wanneer Ik Mijn
Geest over het huis Israels zal hebben uitgegoten, spreekt
de Heere HEERE.

Ezekiel 40

1 In het vijf en twintigste jaar onzer gevankelijke
wegvoering, in het begin des jaars, op den tienden der
maand, in het veertiende jaar, nadat de stad geslagen was;
even op dienzelfden dag, was de hand des HEEREN op mij,
en Hij bracht mij derwaarts. **2** In de gezichten Gods bracht
Hij mij in het land Israels, en Hij zette mij op een zeer hogen
berg; en aan denzelven was als een gebouw ener stad tegen
het zuiden. **3** Als Hij mij daarhenen gebracht had, ziet, zo
was er een man, wiens gedaante was als de gedaante van
koper; en in zijn hand was een linnen snoer, en een
meetriet; en hij stond in de poort. **4** En die man sprak tot
mij: Mensenkind! zie met uw ogen, en hoor met uw oren, en
zet uw hart op alles, wat ik u zal doen zien; want, opdat ik u
zou doen zien, zijt gij herwaarts gebracht; verkondig daarna
den huize Israels alles, wat gij ziet. **5** En ziet, er was een
muur buiten aan het huis, rondom henen, en in des mans
hand was een meetriet van zes ellen, elke el van een el en
een handbreed, en hij mat de breedte des gebouws een riet,
en de hoogte een riet.

6 Toen kwam hij tot de poort, welke zag den weg naar het
oosten, en hij ging bij derzelver trappen op, en mat den
dorpel der poort een riet de breedte, en den anderen dorpel
een riet de breedte.

7 En elk kamertje een riet de lengte, en een riet de breedte;
en tussen de kamertjes vijf ellen; en den dorpel der poort,
bij het voorhuis der poort van binnen, een riet. **8** Ook mat hij
het voorhuis der poort van binnen, een riet. **9** Toen mat hij
het andere voorhuis der poort, acht ellen, en haar posten
twee ellen; en het voorhuis der poort was van binnen. **10** En
de kamertjes der poort, den weg naar het oosten, waren drie

van deze, en drie van gene zijde; die drie hadden enerlei
maat; ook hadden de posten, van deze en van gene zijde,
enerlei maat. **11** Voorts mat hij de wijdte der deur van de
poort tien ellen; de lengte der poort dertien ellen. **12** En er
was een ruim voor aan de kamertjes, van een el van deze,
en een ruim van een el van gene zijde; en elk kamertje zes
ellen van deze, en zes ellen van gene zijde. **13** Toen mat hij
de poort van het dak van het ene kamertje af tot aan het
dak van een ander; de breedte was vijf en twintig ellen; deur
was tegenover deur. **14** Ook maakte hij posten van zestig
ellen, namelijk tot den post des voorhofs, rondom de poort
henen. **15** En van het voorste deel der poort des ingangs,
tot aan het voorste deel van het voorhuis van de
binnenpoort, waren vijftig ellen. **16** En er waren gesloten
vensters aan de kamertjes, en aan hun posten inwaarts in de
poort rondom henen; alzo ook aan de voorhuizen; de
vensters nu waren rondom henen inwaarts, en aan de
posten waren palmbomen. **17** Voorts bracht hij mij in het
buitenste voorhof, en ziet, er waren kameren, en een
plaveisel, dat gemaakt was in het voorhof rondom henen,
dertig kameren waren er op het plaveisel. **18** Het plaveisel
nu was aan de zijde van de poorten, tegenover de lengte
van de poorten; dit was het benedenste plaveisel. **19** En hij
mat de breedte, van het voorste deel der benedenste poort
af, voor aan het binnenste voorhof, van buiten, honderd
ellen, oostwaarts en noordwaarts. **20** Aangaande de poort
nu, die den weg naar het noorden zag, aan het buitenste
voorhof, hij mat derzelver lengte en derzelver breedte.

21 En haar kamertjes, drie van deze en drie van gene zijde;
en haar posten en haar voorhuizen waren naar de maat der
eerste poort; vijftig ellen haar lengte, en de breedte van vijf
en twintig ellen. **22** En haar vensters, en haar voorhuizen,
en haar palmbomen, waren naar de maat der poort, die den
weg naar het oosten zag; en men ging daarin op met zeven
trappen, en haar voorhuizen waren voor aan dezelve. **23** De

poort nu van het binnenste voorhof was tegenover de poort van het noorden en van het oosten; en hij mat van poort tot poort honderd ellen. **24** Daarna voerde hij mij den weg naar het zuiden; en ziet, er was een poort den weg naar het zuiden; en hij mat derzelver posten, en derzelver voorhuizen, naar deze maten.

25 En zij had vensteren, ook aan haar voorhuizen, rondom henen, gelijk deze vensteren; de lengte was vijftig ellen, en de breedte vijf en twintig ellen. **26** En haar opgangen waren van zeven trappen, en haar voorhuizen waren voor aan dezelve; en zij had palmbomen, een van deze, en een van gene zijde aan haar posten. **27** Ook was er een poort in het binnenste voorhof, den weg naar het zuiden; en hij mat van poort tot poort, den weg naar het zuiden, honderd ellen.

28 Voorts bracht hij mij door de zuiderpoort tot het binnenvoorhof; en hij mat de zuiderpoort naar deze maten. **29** En haar kamertjes, en haar posten, en haar voorhuizen waren naar deze maten; en zij had vensteren, ook in haar voorhuizen, rondom henen; de lengte was vijftig ellen, en de breedte vijf en twintig ellen. **30** En er waren voorhuizen rondom henen; de lengte was vijf en twintig ellen, en de breedte vijf ellen. **31** En haar voorhuizen waren aan het buitenste voorhof, ook waren er palmbomen aan haar posten, en haar opgangen waren van acht trappen. **32** Daarna bracht hij mij tot het binnenste voorhof, den weg naar het oosten; en hij mat de poort, naar deze maten;

33 Ook haar kamertjes, en haar posten, en haar voorhuizen naar deze maten; en zij had vensteren ook aan haar voorhuizen, rondom henen; de lengte was vijftig ellen, en de breedte vijf en twintig ellen. **34** En haar voorhuizen waren aan het buitenste voorhof; ook waren er palmbomen aan haar posten, van deze en van gene zijde; en haar opgangen

waren van acht trappen. **35** Daarna bracht hij mij tot de
noorderpoort; en hij mat naar deze maten.

36 Haar kamertjes, haar posten en haar voorhuizen; ook had
zij vensteren rondom henen; de lengte was vijftig ellen en
de breedte vijf en twintig ellen. **37** En haar posten waren
aan het buitenste voorhof; ook waren er palmbomen aan
haar posten, van deze en van gene zijde; en haar opgangen
waren van acht trappen. **38** Haar kameren nu en haar
deuren waren bij de posten der poorten; aldaar wies men
het brandoffer. **39** En in het voorhuis der poort waren twee
tafelen van deze, en twee tafelen van gene zijde, om daarop
te slachten het brandoffer, en het zondoffer, en het
schuldoffer.

40 Ook waren er aan de zijde van buiten des opgangs, aan
de deur der noorderpoort, twee tafelen; en aan de andere
zijde, die aan het voorhuis der poort was, twee tafelen. **41**
Vier tafelen van deze, en vier tafelen van gene zijde, aan de
zijde der poort, acht tafelen, waarop men slachtte. **42** Maar
de vier tafelen voor het brandoffer waren van gehouwen
stenen, de lengte een el en een halve, en de breedte een el
en een halve, en de hoogte een el; op dezelve nu leide men
het gereedschap henen, waarmede men het brandoffer en
slachtoffer slachtte. **43** De haardstenen nu waren een
handbreed dik, ordentelijk geschikt in het huis rondom
henen; en op de tafelen was het offervlees. **44** En van
buiten de binnenste poort waren de kameren der zangers, in
het binnenste voorhof, dat aan de zijde van de noorderpoort
was; en het voorste deel derzelve was den weg naar het
zuiden; een was er aan de zijde van de oostpoort, ziende
den weg naar het noorden.

45 En hij sprak tot mij: Deze kamer, welker voorste deel den
weg naar het zuiden is, is voor de priesteren, die de wacht
des huizes waarnemen. **46** Maar de kamer, welker voorste

deel den weg naar het noorden is, is voor de priesteren, die de wacht des altaars waarnemen; dat zijn de kinderen van Zadok, die uit de kinderen van Levi tot den HEERE naderen,
om Hem te dienen. **47** En hij mat het voorhof: de lengte
honderd ellen, en de breedte honderd ellen, vierkant; en het
altaar was voor aan het huis. **48** Toen bracht hij mij tot het
voorhuis des huizes, en hij mat elken post van het voorhuis, vijf ellen van deze, en vijf ellen van gene zijde; en de breedte der poort, drie ellen van deze, en drie ellen van gene zijde.

49 De lengte van het voorhuis twintig ellen, en de breedte elf ellen; en het was met trappen, bij dewelke men daarin opging; ook waren er pilaren aan de posten, een van deze, en een van gene zijde.

Ezekiel 41

1 Voorts bracht hij mij tot den tempel; en hij mat de posten,
zes ellen de breedte van deze, en zes ellen de breedte van
gene zijde, de breedte der tent. **2** En de breedte der deur,
tien ellen, en de zijden der deur, vijf ellen van deze, en vijf
ellen van gene zijde; ook mat hij de lengte daarvan, veertig
ellen, en de breedte twintig ellen. **3** Daarna ging hij in naar
binnen, en mat den post der deur, twee ellen; en de deur
zes ellen, en de breedte der deur zeven ellen. **4** Ook mat hij
de lengte daarvan, twintig ellen, en de breedte twintig ellen
voor aan den tempel; en hij zeide tot mij: Dit is de heiligheid
der heiligheden. **5** En hij mat den wand des huizes zes ellen;
en de breedte van elke zijkamer, vier ellen, rondom het huis
henen rondom. **6** De zijkameren nu waren zijkamer boven
zijkamer, drie, en dat dertig malen, en zij kwamen in den
wand, die aan het huis was, tot die zijkamers rondom henen,
opdat zij vastgehouden mochten worden; want zij werden
niet vastgehouden in den wand des huizes. **7** En het was
voor de zijkameren opwaarts naar boven al wijder, en gaf
zich rondom; want het huis was omsingeld opwaarts naar
boven, rondom het huis henen; daarom was de breedte des
huizes naar boven; en alzo ging het onderste op naar het
bovenste door het middelste. **8** En ik zag de hoogte des
huizes rondom henen. De fondamenten der zijkameren
waren van een vol riet, zes ellen, de el tot den oksel toe
genomen. **9** De breedte van den wand, die tot de zijkameren
was naar buiten, was vijf ellen; en dat ledig gelaten was,
was de plaats der zijkameren, die aan het huis waren. **10** En
tussen de kameren was een breedte van twintig ellen,
rondom het huis, rondom henen. **11** De deuren nu van de
zijkameren waren naar het ledig gelatene toe, de ene deur
den weg naar het noorden, en de andere deur naar het
zuiden; en de breedte van de ledig gelaten plaats was vijf

ellen rondom henen. **12** Voorts van het gebouw, dat voor
aan de afgesneden plaats was in den hoek des wegs naar
het westen, was de breedte zeventig ellen, en van den wand
des gebouws was de breedte vijf ellen rondom henen, en de
lengte daarvan negentig ellen.

13 Voorts mat hij het huis, de lengte honderd ellen; ook de
afgesneden plaats en het gebouw, en de wanden daarvan,
de lengte honderd ellen. **14** En de breedte van het voorste
deel des huizes, en der afgesneden plaats tegen het oosten,
honderd ellen. **15** Ook mat hij de lengte des gebouws voor
aan de afgesneden plaats dat achter dezelve was, en
derzelver galerijen van deze en van gene zijde, honderd
ellen; met den binnensten tempel, en de voorhuizen des
voorhofs. **16** De dorpelen, en de gesloten vensters en de
galerijen rondom die drie, tegenover den dorpel, waren
beschoten met hout rondom henen, en van de aarde tot aan
de vensteren; de vensteren waren bedekt; **17** Tot hetgeen
boven de deur was, en tot het binnenste en buitenste huis
toe, en aan den gansen wand rondom henen in het
binnenste en buitenste, al bij maten. **18** En het was
gemaakt met cherubs en palmbomen; zodat er een
palmboom was tussen cherub en cherub, en elke cherub had
twee aangezichten; **19** Namelijk, eens mensen aangezicht
tegen den palmboom van deze, en eens jongen leeuws
aangezicht tegen den palmboom van gene zijde; gemaakt in
het ganse huis rondom henen. **20** Van de aarde af tot boven
de deur waren de cherubs en de palmbomen gemaakt, ook
aan den wand des tempels. **21** De posten des tempels waren
vierkant; en aangaande het voorste deel des heiligdoms, de
ene gedaante was als de andere gedaante. **22** De hoogte
des houten altaars was drie ellen, en zijn lengte twee ellen,
en het had zijn hoeken; en zijn lengte en zijn wanden waren
van hout. En hij sprak tot mij: Dit is de tafel, die voor des
HEEREN aangezicht zal zijn. **23** De tempel nu en het
heiligdom hadden beide twee deuren. **24** En er waren twee

bladen aan de deuren; te weten twee bladen, die men
omdraaien kon; twee aan de ene deur, en twee bladen aan
de andere. **25** En aan dezelve, namelijk aan de deuren des
tempels, waren cherubs en palmbomen gemaakt, gelijk als
er aan de wanden gemaakt waren; en het hout aan het
voorste deel van het voorhuis van buiten was dik. **26** En aan
de gesloten vensteren waren ook palmbomen van deze en
van gene zijde, aan de zijden van het voorhuis; en aan de
zijkameren van het huis, en aan de dikke planken.

Ezekiel 42

1 Daarna bracht hij mij uit tot het buitenste voorhof; den
weg naar den weg van het noorden; en hij bracht mij tot de
kameren, die tegenover de afgesneden plaats, en die
tegenover het gebouw tegen het noorden waren: **2** Voor aan
de lengte van de honderd ellen naar de deur van het
noorden; en de breedte was vijftig ellen. **3** Tegenover de
twintig ellen, die het binnenste voorhof had, en tegenover
het plaveisel, dat het buitenste voorhof had, was galerij
tegen galerij, in drie rijen. **4** En voor de kameren was een
wandeling van tien ellen de breedte; naar binnen toe, en
een weg van een el; en de deuren van dezelve waren tegen
het noorden. **5** De bovenste kameren nu waren nauwer
(omdat de galerijen hoger waren dan dezelve), dan de
onderste en dan de middelste des gebouws. **6** Want zij
waren wel van drie rijen, maar hadden geen pilaren gelijk de
pilaren der voorhoven; daarom waren zij benauwder dan de
onderste en dan de middelste van de aarde af. **7** De muur
nu, die naar buiten tegenover de kameren was, den weg
naar het buitenste voorhof, voor aan de kameren, de lengte
van dien was vijftig ellen. **8** Want de lengte der kameren, die
het buitenste voorhof had, was vijftig ellen; en ziet, voor aan
den tempel waren honderd ellen. **9** Van onder deze kameren
nu was de ingang van het oosten, als iemand tot dezelve
ingaat, uit het buitenste voorhof. **10** Aan de breedte van den
muur des voorhofs, den weg naar het oosten, voor aan de
afgesneden plaats, en voor aan het gebouw, waren kameren.
11 En de weg voor dezelve henen was als de gedaante der
kameren, die den weg naar het noorden waren, naar
derzelver lengte, alzo naar derzelver breedte; en al haar
uitgangen waren ook naar derzelver wijzen en naar
derzelver deuren. **12** En gelijk de deuren der kameren, die
den weg naar het zuiden waren, was er een deur in het

hoofd van den weg, den weg voor aan den rechten muur,
den weg naar het oosten, als men daar ingaat. **13** Toen zeide
hij tot mij: De kameren van het noorden, en de kameren van
het zuiden, die voor aan de afgesneden plaats zijn, dat zijn
heilige kameren, waarin de priesters, die tot den HEERE
naderen, die allerheiligste dingen zullen eten; aldaar zullen
zij de allerheiligste dingen henenleggen, en het spijsoffer,
en het zondoffer, en het schuldoffer, want de plaats is heilig.

14 Als de priesters ingegaan zullen zijn, zo zullen zij uit het
heiligdom niet weder uitgaan in het buitenste voorhof, maar
aldaar hun klederen henenleggen, in dewelke zij gediend
hebben, want die zijn een heiligheid; en zij zullen andere
klederen aantrekken, en naderen tot hetgeen voor het volk
is. **15** Als hij nu de maten van het binnenste huis geeindigd
had, zo bracht hij mij uit, den weg naar de poort, die den
weg naar het oosten zag, en hij mat ze rondom henen.

16 Hij mat de oostzijde met het meetriet; vijfhonderd rieten,
met het meetriet, rondom. **17** Hij mat de noordzijde,
vijfhonderd rieten, met het meetriet, rondom. **18** De
zuidzijde mat hij, vijfhonderd rieten, met het meetriet. **19**
Hij ging om naar de westzijde, en hij mat vijfhonderd rieten,
met het meetriet.

20 Hij mat het aan de vier zijden; het had een muur rondom
henen, de lengte was vijfhonderd rieten, en de breedte
vijfhonderd, om onderscheid te maken tussen het heilige en
onheilige.

Ezekiel 43

1 Toen leidde hij mij tot de poort, de poort, die den weg naar
het oosten zag. **2** En ziet, de heerlijkheid des Gods van
Israel kwam van den weg naar het oosten; en Zijn stem was
als het geruis van vele wateren, en de aarde werd verlicht
van Zijn heerlijkheid. **3** En alzo was de gedaante van het
gezicht, dat ik zag, gelijk het gezicht, dat ik gezien had,
toen ik kwam, om de stad te verderven; en het waren
gezichten, als het gezicht, dat ik gezien had aan de rivier
Chebar; en ik viel op mijn aangezicht. **4** En de heerlijkheid
des HEEREN kwam in het huis, door den weg der poort, die
den weg naar het oosten zag. **5** En de Geest nam mij op, en
bracht mij in het binnenste voorhof; en ziet, de heerlijkheid
des HEEREN had het huis vervuld. **6** En ik hoorde Een, Die
met mij sprak, uit het huis; en de man was bij mij, staande.
7 En Hij zeide tot mij: Mensenkind! dit is de plaats Mijns
troons, en de plaats der zolen Mijner voeten, alwaar Ik
wonen zal in het midden der kinderen Israels, in eeuwigheid;
en die van het huis Israels zullen Mijn heiligen Naam niet
meer verontreinigen, zij noch hun koningen, met hun
hoererij en met de dode lichamen hunner koningen, op hun
hoogten;

8 Als zij hun dorpel stelden aan Mijn dorpel, en hun post
nevens Mijn post, dat er maar een wand tussen Mij en tussen
hen was, en verontreinigden Mijn heiligen Naam met hun
gruwelen, die zij deden; waarom Ik ze verteerd heb in Mijn
toorn. **9** Nu zullen zij hun hoererij en de dode lichamen
hunner koningen verre van Mij wegdoen; en Ik zal in het
midden van hen wonen in eeuwigheid. **10** Gij mensenkind;
wijs den huize Israels dit huis, opdat zij schaamrood worden
vanwege hun ongerechtigheden, en laat ze het patroon
afmeten.

11 En indien zij schaamrood worden vanwege alles, wat zij
gedaan hebben, zo maak hun bekend den vorm van het
huis, en zijn gestaltenis, en zijn uitgangen, en zijn
ingangen, en al zijn vormen, en al zijn ordinantien, ja, al zijn
vormen en al zijn wetten; en schrijf het voor hun ogen,
opdat zij zijn gansen vorm en al zijn ordinantien bewaren,
en dezelve doen. **12** Dit is de wet van het huis: op de hoogte
des bergs zal zijn ganse grens, rondom henen, een
heiligheid der heiligheden zijn; ziet, dit is de wet van het
huis. **13** En dit zijn de maten des altaars naar de ellen,
zijnde de el een el en een handbreed; de boezem van een el,
en een el de breedte; en zijn einde aan zijn rand rondom
een span; en dit is de rug des altaars.

14 Van den boezem nu op de aarde tot aan het onderste
afzetsel, twee ellen; en de breedte een el; en van het
kleinste afzetsel tot aan het grootste afzetsel, vier ellen, en
de breedte een el. **15** En de Harel vier ellen; en van den
Ariel voorts opwaarts, de vier hoornen. **16** De Ariel nu, twaalf
ellen de lengte, met twaalf ellen breedte, vierkant aan zijn
vier zijden. **17** En het afzetsel veertien ellen de lengte, met
veertien ellen breedte, aan zijn vier zijden, en de rand
rondom hetzelve, de helft ener el; en de boezem daaraan,
een el rondom; en zijn trappen ziende naar het oosten. **18**
En Hij zeide tot mij: Mensenkind! zo zegt de Heere HEERE:
Dit zijn de ordinantien des altaars, ten dage als men het zal
maken, om brandoffer daarop te offeren, en om bloed
daarop te sprengen.

19 En gij zult aan de Levietische priesteren, dewelke uit het
zaad van Zadok zijn, die tot Mij naderen (spreekt de Heere
HEERE), om Mij te dienen, geven een var, een jong rund, ten
zondoffer. **20** En gij zult van deszelfs bloed nemen, en doen
het aan zijn vier hoornen, en aan de vier hoeken der
afzetsels, en aan den rand rondom; alzo zult gij het
ontzondigen, en het verzoenen. **21** Daarna zult gij den var

des zondoffers nemen; en hij zal hem verbranden in een
bestelde plaats van het huis buiten het heiligdom. **22** En op
den tweeden dag zult gij een volkomen geitenbok offeren
ten zondoffer; en zij zullen het altaar ontzondigen, gelijk als
zij dat ontzondigd hebben met den var. **23** Als gij een einde
zult gemaakt hebben van het ontzondigen, dan zult gij een
var, een volkomen jong rund, offeren, en een volkomen ram
van de kudde. **24** En gij zult ze offeren voor het aangezicht
des HEEREN; en de priesteren zullen zout daarop werpen, en
zullen ze offeren ten brandoffer den HEERE. **25** Zeven
dagen zult gij dagelijks een bok des zondoffers bereiden;
ook zullen zij een var, een jong rund, en een ram van de
kudde, beide volkomen bereiden. **26** Zeven dagen zullen zij
het altaar verzoenen, en het reinigen, en zijn handen vullen.
27 Als zij nu deze dagen zullen voleind hebben, dan zal het
op den achtsten dag en voortaan geschieden, dat de
priesters uw brandofferen en uw dankofferen op het altaar
zullen bereiden; en Ik zal een welgevallen aan ulieden
hebben, spreekt de Heere HEERE.

Ezekiel 44

1 Toen deed hij mij wederkeren den weg naar de poort van
het buitenste heiligdom, die naar het oosten zag; en die was
toegesloten. **2** En de HEERE zeide tot mij: Deze poort zal
toegesloten zijn, zij zal niet geopend worden, noch iemand
door dezelve ingaan, omdat de HEERE, de God Israels, door
dezelve is ingegaan; daarom zal zij toegesloten zijn. **3** De
vorst, de vorst, die zal in dezelve zitten, om brood te eten
voor het aangezicht des HEEREN; door den weg van het
voorhuis der poort zal hij ingaan, en door den weg van
hetzelve zal hij uitgaan. **4** Daarna bracht hij mij den weg der
noorderpoort, voor aan het huis; en ik zag, en ziet, de
heerlijkheid des HEEREN had het huis des HEEREN vervuld;
toen viel ik op mijn aangezicht.

5 En de HEERE zeide tot mij: Mensenkind! zet er uw hart op,
en zie met uw ogen, en hoor met uw oren alles, wat Ik met u
spreken zal, van alle inzettingen van het huis des HEEREN,
en van al zijn wetten; en zet uw hart op de ingang van het
huis, met alle uitgangen des heiligdoms. **6** En zeg tot die
wederspannigen, tot het huis Israels: Zo zegt de Heere
HEERE: Het is te veel voor ulieden, vanwege al uw gruwelen,
o huis Israels. **7** Dewijl gijlieden vreemden hebt ingebracht,
onbesnedenen van hart en onbesnedenen van vlees, om in
Mijn heiligdom te zijn, om dat te ontheiligen, te weten Mijn
huis; als gij Mijn brood, het vette en het bloed offerdet, en
zij Mijn verbond verbraken, nevens al uw gruwelen. **8** En
gijlieden hebt de wacht van Mijn heilige dingen niet
waargenomen; maar gij hebt uzelven enigen tot wachters
Mijner wacht gesteld in Mijn heiligdom. **9** Alzo zegt de Heere
HEERE: Geen vreemde, onbesneden van hart, en
onbesneden van vlees, zal in Mijn heiligdom ingaan, van
enigen vreemde, die in het midden der kinderen Israels is.

10 Maar de Levieten, die verre van Mij geweken zijn, als
Israel ging dolen, die van Mij zijn afgedwaald, hun
drekgoden achterna, zullen wel hun ongerechtigheid
dragen;

11 Nochtans zullen zij in Mijn heiligdom bedienaars zijn, in
de ambten aan de poorten van het huis, en zij zullen het
huis bedienen; zij zullen het brandoffer en het slachtoffer
voor het volk slachten, en zullen voor hun aangezicht staan,
om hen te dienen; **12** Omdat zij henlieden gediend hebben
voor het aangezicht hunner drekgoden, en den huize Israels
tot een aanstoot der ongerechtigheid geweest zijn, daarom
heb Ik Mijn hand tegen hen opgeheven, spreekt de Heere
HEERE, dat zij hun ongerechtigheid zullen dragen. **13** En zij
zullen tot Mij niet naderen, om Mij het priesterambt te
bedienen, en om te naderen tot al Mijn heilige dingen, tot de
allerheiligste dingen; maar zullen hun schande dragen, en
hun gruwelen, die zij gedaan hebben. **14** Daarom zal Ik hen
stellen tot wachters van de wacht des huizes, aan al zijn
dienst, en aan alles, wat daarin zal gedaan worden. **15** Maar
de Levietische priesters, de kinderen van Zadok, die de
wacht Mijns heiligdoms hebben waargenomen, als de
kinderen Israels van Mij afdwaalden, die zullen tot Mij
naderen, om Mij te dienen; en zullen voor Mijn aangezicht
staan, om Mij het vette en het bloed te offeren, spreekt de
Heere HEERE;

16 Die zullen in Mijn heiligdom ingaan, en die zullen tot
Mijn tafel naderen om Mij te dienen, en zij zullen Mijn wacht
waarnemen. **17** En het zal geschieden, als zij tot de poorten
van het binnenste voorhof zullen ingaan, dat zij linnen
klederen zullen aantrekken; maar wol zal op hen niet
komen, als zij dienen in de poorten van het binnenste
voorhof, en inwaarts.

18 Linnen huiven zullen op hun hoofd zijn, en linnen
onderbroeken zullen op hun lenden zijn; zij zullen zich niet
gorden in het zweet. **19** En als zij uitgaan tot het buitenste
voorhof, namelijk tot het buitenste voorhof tot het volk,
zullen zij hun klederen, in dewelke zij gediend hebben,
uittrekken, en dezelve henenleggen in de heilige kameren;
en zullen andere klederen aantrekken, opdat zij het volk
niet heiligen met hun klederen. **20** En zij zullen hun hoofd
niet glad afscheren, ook de lokken niet lang laten wassen;
behoorlijk zullen zij hun hoofden bescheren. **21** Ook zal
geen priester wijn drinken, als zij in het binnenste voorhof
zullen ingaan. **22** Ook zullen zij zich geen weduwe of
verstotene tot vrouwen nemen; maar jonge dochters van het
zaad van het huis Israels, of een weduwe, die een weduwe
zal geweest zijn van een priester, zullen zij nemen. **23** En zij
zullen Mijn volk onderscheid leren tussen het heilige en
onheilige, en hun bekend maken het onderscheid tussen het
onreine en reine. **24** En over een twistzaak zullen zij staan
om te richten; naar Mijn rechten zullen zij hen richten; en zij
zullen Mijn wetten en Mijn inzettingen op al Mijn gezette
hoogtijden houden, en Mijn sabbatten heiligen. **25** Ook zal
geen van hen tot een doden mens ingaan, dat hij onrein
worde; maar om een vader, of om een moeder, of om een
zoon, of om een dochter, om een broeder of om een zuster,
die geens mans geweest is, zullen zij zich mogen
verontreinigen. **26** En na zijn reiniging zullen zij hem zeven
dagen tellen. **27** En ten dage, als hij in het heilige zal
ingaan, in het binnenste voorhof, om in het heilige te
dienen, zal hij zijn zondoffer offeren, spreekt de Heere
HEERE. **28** Dit nu zal hun tot een erfenis zijn: Ik ben hun
Erfenis; daarom zult gij hunlieden geen bezitting geven in
Israel; Ik ben hun Bezitting. **29** Het spijsoffer, en het
zondoffer, en het schuldoffer, die zullen zij eten; ook zal al
het verbannene in Israel het hunne zijn. **30** En de
eerstelingen van alle eerste vruchten van alles, en alle
hefoffer van alles, van al uw hefofferen, zullen der priesteren

zijn; ook zult gij de eerstelingen van uw deeg den priester
geven, om den zegen op uw huis te doen rusten. **31** Geen
aas, noch wat verscheurd is van het gevogelte, of van het
vee, zullen de priesters eten.

Ezekiel 45

1 Als gijlieden nu het land zult doen vallen in erfenis, zo zult
gij een hefoffer den HEERE offeren, tot een heilige plaats,
van het land; de lengte zal zijn de lengte van vijf en twintig
duizend meetrieten, en de breedte tien duizend; dat zal in
zijn gehele grenzen rondom heilig zijn. **2** Hiervan zullen tot
het heiligdom zijn vijfhonderd met vijfhonderd, vierkant
rondom; en het zal vijftig ellen hebben tot een buitenruim
rondom. **3** Alzo zult gij meten van deze maat, de lengte van
vijf en twintig duizend, en de breedte van tien duizend en
daarin zal het heiligdom zijn met het heilige der heiligen. **4**
Dat zal een heilige plaats zijn van het land; zij zal zijn voor
de priesteren, die het heiligdom bedienen, die naderen om
den HEERE te dienen; en het zal hun een plaats zijn tot
huizen, en een heilige plaats voor het heiligdom. **5** Voorts
zullen de Levieten, die dienaars des huizes, ook de lengte
hebben van vijf en twintig duizend, en de breedte van tien
duizend, hunlieden tot een bezitting, voor twintig kameren.
6 En tot bezitting van de stad zult gij geven de breedte van
vijf duizend en de lengte van vijf en twintig duizend,
tegenover het heilig hefoffer; voor het ganse huis Israels zal
het zijn.

7 De vorst nu zal zijn deel hebben van deze en van gene zijde des heiligen hefoffers en der bezitting der stad, voor aan het heilig hefoffer, en voor aan de bezitting der stad; van den westerhoek westwaarts, en van den oosterhoek oostwaarts; en de lengte zal zijn tegenover een der delen, van de westergrens tot de oostergrens toe.

8 Dit land aangaande, het zal hem tot een bezitting zijn in Israel; en Mijn vorsten zullen Mijn volk niet meer verdrukken, maar den huize Israels het land laten, naar hun

stammen. **9** Alzo zegt de Heere HEERE: Het is te veel voor u,
gij vorsten Israels! doet geweld en verstoring weg, en doet
recht en gerechtigheid; neemt uw uitstotingen op van Mijn
volk, spreekt de Heere HEERE.

10 Een rechte waag, en een rechte efa, en een rechte bath
zult gijlieden hebben. **11** Een efa en een bath zullen van
enerlei mate zijn, dat een bath het tiende deel van een
homer houde; ook een efa het tiende deel van een homer;
de mate daarvan zal zijn naar den homer. **12** En de sikkel
zal zijn van twintig gera; twintig sikkelen, vijf en twintig
sikkelen en vijftien sikkelen, zal ulieden een pond zijn. **13**
Dit is het hefoffer, dat gijlieden offeren zult: het zesde deel
van een efa van een homer tarwe; ook zult gij het zesde
deel van een efa geven van een homer gerst.

14 Aangaande de inzetting van olie, van een bath olie; gij
zult offeren het tiende deel van een bath uit een kor,
hetwelk is een homer van tien bath, want tien bath zijn een
homer. **15** Voorts een lam uit de kudde, uit de tweehonderd,
uit het waterrijke land van Israel, tot spijsoffer, en tot
brandoffer, en tot dankofferen om verzoening over hen te
doen, spreekt de Heere HEERE. **16** Al het volk des lands zal
in dit hefoffer zijn, voor den vorst in Israel. **17** En het zal den
vorst opleggen te offeren de brandofferen, en het spijsoffer,
en het drankoffer, op de feesten, en op de nieuwe maanden,
en op de sabbatten, op alle gezette hoogtijden van het huis
Israels; hij zal het zondoffer, en het spijsoffer, en het
brandoffer, en de dankofferen doen, om verzoening te doen
voor het huis Israels. **18** Alzo zegt de Heere HEERE: In de
eerste maand, op den eersten der maand, zult gij een
volkomen var, een jong rund, nemen; en gij zult het
heiligdom ontzondigen. **19** En de priester zal van het bloed
des zondoffers nemen, en doen het aan de posten des
huizes, en aan de vier hoeken van het afzetsel des altaars,
en aan de posten der poorten van het binnenste voorhof. **20**

Alzo zult gij ook doen op den zevenden in die maand;
vanwege den afdwalende, en vanwege den slechte; alzo zult
gijlieden het huis verzoenen. **21** In de eerste maand, op den
veertienden dag der maand, zal ulieden het pascha zijn; een
feest van zeven dagen, ongezuurde broden zal men eten.
22 En de vorst zal op denzelven dag voor zichzelven, en
voor al het volk des lands, bereiden een var des zondoffers.
23 En de zeven dagen van het feest zal hij een brandoffer
den HEERE bereiden, van zeven varren en zeven rammen,
die volkomen zijn, dagelijks, de zeven dagen lang, en een
zondoffer van een geitenbok, dagelijks. **24** Ook zal hij een
spijsoffer bereiden, een efa tot een var, en een efa tot een
ram; en een hin olie tot een efa. **25** In de zevende maand,
op den vijftienden dag der maand zal hij op het feest
desgelijks doen, zeven dagen lang; gelijk het zondoffer,
gelijk het brandoffer, en gelijk het spijsoffer, en gelijk de
olie.

Ezekiel 46

1 Alzo zegt de Heere HEERE: De poort van het binnenste
voorhof, die naar het oosten ziet; zal de zes werkdagen
gesloten zijn; maar op den sabbatdag zal zij geopend
worden; ook zal zij geopend worden op den dag van de
nieuwe maan. **2** En de vorst zal ingaan door den weg van
het voorhuis derzelve poort van buiten, en zal staan aan den
post van de poort; en de priesters zullen zijn brandofferen
en zijn dankofferen bereiden, en hij zal aanbidden aan den
dorpel der poort, en daarna uitgaan; doch de poort zal niet
gesloten worden tot op den avond. **3** Ook zal het volk des
lands aanbidden voor de deur derzelve poort, op de
sabbatten en op de nieuwe manen, voor het aangezicht des
HEEREN. **4** Het brandoffer nu, dat de vorst den HEERE zal
offeren, zal op den sabbatdag zijn, zes volkomen lammeren,
en een volkomen ram. **5** En het spijsoffer, een efa tot den
ram, maar tot de lammeren zal het spijsoffer een gave zijner
hand zijn; en olie, een hin tot een efa. **6** Maar op den dag
van de nieuwe maan, een var, een jong rund, van de
volkomene, en zes lammeren, en een ram; volkomen zullen
zij zijn. **7** En ten spijsoffer zal hij bereiden een efa tot den
var, en een efa tot den ram; maar tot de lammeren, zoals
zijn hand bekomen zal; en een hin olie tot een efa. **8** En als
de vorst ingaat, zal hij door den weg van het voorhuis der
poort ingaan, en door deszelfs weg weder uitgaan. **9** Maar
als het volk des lands voor het aangezicht des HEEREN
komt, op de gezette hoogtijden, die door den weg van de
noorderpoort ingaat om te aanbidden, zal door den weg van
de zuiderpoort weder uitgaan; en die door den weg van de
zuiderpoort ingaat, zal door den weg van de noorderpoort
weder uitgaan; hij zal niet wederkeren door den weg der
poort, door dewelke hij is ingegaan, maar recht voor zich
henen uitgaan.

10 De vorst nu zal in het midden van hen ingaan, als zij
ingaan; en als zij uitgaan, zullen zij samen uitgaan. **11**
Voorts op de feesten, en op de gezette hoogtijden zal het
spijsoffer zijn, een efa tot een var, en een efa tot een ram;
maar tot de lammeren, een gave zijner hand; en olie, een
hin tot een efa. **12** En als de vorst een vrijwillig offer zal
doen, een brandoffer of dankofferen tot een vrijwillig offer
den HEERE, zo zal men hem de poort openen, die naar het
oosten ziet; en hij zal zijn brandoffer en zijn dankofferen
doen, gelijk als hij zal gedaan hebben op den sabbatdag; en
als hij weder uitgaat, zal men de poort sluiten, nadat hij
uitgegaan zal zijn. **13** Wijders zult gij een volkomen eenjarig
lam dagelijks bereiden ten brandoffer den HEERE; alle
morgens zult gij dat bereiden. **14** En gij zult ten spijsoffer
daarop doen, alle morgens een zesde deel van een efa, en
olie een derde deel van een hin, om de meelbloem te
bedruipen; tot een spijsoffer den HEERE, tot eeuwige
inzettingen, geduriglijk. **15** Zij zullen dan het lam, en het
spijsoffer, en de olie alle morgens bereiden tot een gedurig
brandoffer. **16** Alzo zegt de Heere HEERE: Wanneer de vorst
aan iemand van zijn zonen een geschenk zal geven van zijn
erfenis, dat zullen zijn zonen hebben; het zal hun bezitting
zijn in erfenis.

17 Maar wanneer hij van zijn erfenis een geschenk zal
geven aan een van zijn knechten, die zal dat hebben tot het
vrijjaar toe; dan zal het tot den vorst wederkeren; het is
immers zijn erfenis, zijn zonen zullen het hebben. **18** En de
vorst zal niets nemen van de erfenis des volks, om hen van
hun bezitting te beroven; van zijn bezitting zal hij zijn
zonen erf nalaten; opdat niet Mijn volk, een iegelijk uit zijn
erfenis, verstrooid worde. **19** Daarna bracht hij mij door den
ingang, die aan de zijde der poort was, tot de heilige
kameren, den priesteren toe behorende, die naar het
noorden zagen, en ziet, aldaar was een plaats aan beide
zijden, naar het westen.

20 En hij zeide tot mij: Dit is de plaats, alwaar de priesters
het schuldoffer en het zondoffer zullen koken; en waar zij
het spijsoffer zullen bakken, opdat zij het niet uitbrengen in
het buitenste voorhof, om het volk te heiligen. **21** Toen
bracht hij mij in het buitenste voorhof, en voerde mij om in
de vier hoeken des voorhofs; en ziet, in elken hoek des
voorhofs was een ander voorhofje. **22** In de vier hoeken des
voorhofs waren voorhofjes met schoorstenen, van veertig
ellen de lengte, en dertig de breedte; dezelve vier
hoekhofjes hadden enerlei maat. **23** En er was rondom in
dezelve een ringmuur, rondom deze vier; en er waren
keukens gemaakt beneden aan de ringmuren rondom. **24** En
hij zeide tot mij: Dit zijn de keukens, alwaar de dienaars des
huizes het slachtoffer des volks zullen koken.

Ezekiel 47

1 Daarna bracht hij mij weder tot de deur van het huis, en
ziet, er vloten wateren uit, van onder den dorpel des huizes
naar het oosten; want het voorste deel van het huis was in
het oosten, en de wateren daalden af van onderen, uit de
rechterzijde des huizes, van het zuiden des altaars. **2** En hij
bracht mij uit door den weg van de noorderpoort, en voerde
mij om door den weg van buiten, tot de buitenpoort, den
weg, die naar het oosten ziet; en ziet, de wateren sprongen
uit de rechterzijde. **3** Als nu die man naar het oosten
uitging, zo was er een meetsnoer in zijn hand; en hij mat
duizend ellen, en deed mij door de wateren doorgaan, en de
wateren raakten tot aan de enkelen. **4** Toen mat hij nog
duizend ellen, en deed mij door de wateren doorgaan, en de
wateren raakten tot aan de knieen; en hij mat nog duizend,
en deed mij doorgaan, en de wateren raakten tot aan de
lenden. **5** Voorts mat hij nog duizend, en het was een beek,
waar ik niet kon doorgaan; want de wateren waren hoge
wateren, waar men door zwemmen moest, een beek, waar
men niet kon doorgaan. **6** En hij zeide tot mij: Hebt gij het
gezien, mensenkind? Toen voerde hij mij, en bracht mij
weder tot aan den oever der beek.

7 Als ik wederkeerde, ziet, zo was er aan den oever der beek
zeer veel geboomte, van deze en van gene zijde. **8** Toen
zeide hij tot mij: Deze wateren vlieten uit naar het voorste
Galilea, en dalen af in het vlakke veld; daarna komen zij in
de zee; in de zee uitgebracht zijnde, zo worden de wateren
gezond. **9** Ja, het zal geschieden, dat alle levende ziel, die er
wemelt, overal, waarhenen een der twee beken zal komen,
leven zal, en daar zal zeer veel vis zijn, omdat deze wateren
daarhenen zullen gekomen zijn, en zij zullen gezond
worden, en het zal leven, alles, waarhenen deze beek zal

komen. **10** Ook zal het geschieden, dat er vissers aan
dezelve zullen staan, van En-gedi aan tot En-eglaim toe;
daar zullen plaatsen zijn tot uitspreiding der netten; haar vis
zal naar zijn aard wezen als de vis van de grote zee, zeer
menigvuldig. **11** Doch haar modderige plaatsen en haar
moerassen zullen niet gezond worden, zij zijn tot zout
overgegeven. **12** Aan de beek nu, aan haar oever, zal van
deze en van gene zijde opgaan allerlei spijsgeboomte, welks
blad niet zal afvallen, noch de vrucht daarvan vergaan; in
zijn maanden zal het nieuwe vruchten voortbrengen; want
zijn wateren vlieten uit het heiligdom; en zijn vrucht zal zijn
tot spijze, en zijn blad tot heling. **13** Alzo zegt de Heere
HEERE: Dit zal de landpale zijn, naar dewelke gij het land
ten erve zult nemen, naar de twaalf stammen Israels: Jozef
twee snoeren.

14 En gij zult dat erven, de een zowel als de ander; over
hetwelk Ik Mijn hand heb opgeheven, dat Ik het uw vaderen
zou geven; en ditzelve land zal ulieden in erfenis vallen. **15**
Dit nu zal de landpale des lands zijn: aan den noorderhoek,
van de grote zee af, den weg van Hethlon, waar men komt te
Zedad. **16** Hamath, Berotha, Sibraim, dat tussen de landpale
van Damaskus en tussen de landpale van Hamath is; Hazar
Hattichon, dat aan de landpale van Havran is. **17** Alzo zal de
landpale van de zee af zijn, Hazar-enon, de landpale van
Damaskus, en het noorden noordwaarts, en de landpale van
Hamath; en dat zal de noorderhoek zijn. **18** Den oosterhoek
nu zult gijlieden meten van tussen Havran, en van tussen
Damaskus, en van tussen Gilead, en van tussen het land
Israels aan den Jordaan, van de landpale af tot de Oostzee
toe; en dat zal de oosterhoek zijn. **19** En den zuiderhoek
zuidwaarts van Thamar af, tot aan het twistwater van Kades,
voorts naar de beek henen, tot aan de grote zee; en dat zal
de zuiderhoek zuidwaarts zijn. **20** En den westerhoek, de
grote zee, van de landpale af tot daar men recht tegenover
Hamath komt; dat zal de westerhoek zijn. **21** Ditzelve land

nu zult gij ulieden uitdelen naar de stammen Israels. **22** Maar het zal geschieden, dat gij hetzelve zult doen vallen in erfenis voor ulieden, en voor de vreemdelingen, die in het midden van u verkeren, die kinderen in het midden van u zullen gewonnen hebben; en zij zullen ulieden zijn, als een inboorling onder de kinderen Israels; zij zullen met ulieden in erfenis vallen, in het midden der stammen Israels.

23 Ook zal het geschieden, in den stam, bij welken de vreemdeling verkeert, aldaar zult gij hem zijn erfenis geven, spreekt de Heere HEERE.

Ezekiel 48

1 Dit nu zijn de namen der stammen. Van het einde
noordwaarts, aan de zijde des wegs van Hethlon, waar men
komt te Hamath, Hazar-enan, de landpale van Damaskus,
noordwaarts aan de zijde van Hamath (ook zal hij den ooster
hoek en westerhoek hebben), zal Dan een snoer hebben. **2**
En aan de landpale van Dan, van den oosterhoek tot den
westerhoek toe, Aser een. **3** En aan de landpale van Aser,
van den oosterhoek af tot den westerhoek toe, Nafthali een.
4 En aan de landpale van Nafthali, van den oosterhoek tot
den westerhoek toe, Manasse een. **5** En aan de landpale van
Manasse, van den oosterhoek tot den westerhoek toe, Efraim
een. **6** En aan de landpale van Efraim, van den oosterhoek
tot den westerhoek toe, Ruben een. **7** En aan de landpale
van Ruben, van den oosterhoek tot den westerhoek toe, Juda
een. **8** Aan de landpale nu van Juda, van den oosterhoek tot
den westerhoek toe, zal het hefoffer zijn, dat gijlieden zult
offeren, vijf en twintig duizend meetrieten in breedte, en de
lengte, als van een der andere delen, van den oosterhoek tot
den westerhoek toe; en het heiligdom zal in het midden
deszelven zijn.

9 Het hefoffer, dat gijlieden den HEERE zult offeren, zal
wezen de lengte van vijf en twintig duizend, en de breedte
van tien duizend. **10** En daarin zal het heilig hefoffer zijn
voor de priesteren, noordwaarts de lengte van vijf en twintig
duizend, en westwaarts de breedte van tien duizend, en
oostwaarts de breedte van tien duizend, en zuidwaarts de
lengte van vijf en twintig duizend; en het heiligdom des
HEEREN zal in het midden deszelven zijn. **11** Het zal zijn
voor de priesteren, die geheiligd zijn uit de kinderen van
Zadok, die Mijn wacht hebben waargenomen; die niet
gedwaald hebben, als de kinderen Israels dwaalden; gelijk

als de andere Levieten gedwaald hebben. **12** En het
geofferde van het hefoffer des lands zal hunlieden een
heiligheid der heiligheden zijn, aan de landpale der
Levieten. **13** Voorts zullen de Levieten tegenover de
landpale der priesteren hebben de lengte van vijf en twintig
duizend, en de breedte van tien duizend; de ganse lengte
zal zijn vijf en twintig duizend, en de breedte tien duizend.
14 En zij zullen daarvan niet verkopen, noch de
eerstelingen des lands verwisselen, noch overdragen; want
het is een heiligheid den HEERE. **15** Maar de vijf duizend,
dat is hetgeen overgelaten is in de breedte, voor aan de vijf
en twintig duizend, dat zal onheilig zijn, voor de stad, tot
bewoning en tot voorsteden; en de stad zal in het midden
daarvan zijn.

16 En dit zullen haar maten zijn: de noorderhoek, vier
duizend en vijfhonderd meetrieten; en de zuiderhoek vier
duizend en vijfhonderd en van den oosterhoek vier duizend
en vijfhonderd; en de westerhoek vier duizend en
vijfhonderd. **17** De voorsteden nu der stad zullen zijn,
noordwaarts tweehonderd en vijftig, en zuidwaarts
tweehonderd en vijftig, en oostwaarts tweehonderd en
vijftig, en westwaarts tweehonderd en vijftig. **18** En het
overgelatene in de lengte, tegenover het heilig hefoffer, zal
zijn tien duizend oostwaarts, en tien duizend westwaarts; en
het zal tegenover het heilig hefoffer zijn; en de inkomst
daarvan zal wezen tot onderhoud voor degenen, die de stad
dienen. **19** En die de stad dienen, zullen haar dienen uit alle
stammen Israels. **20** Het ganse hefoffer zal zijn van vijf en
twintig duizend meetrieten, met vijf en twintig duizend;
vierkant zult gijlieden het heilig hefoffer offeren, met de
bezitting der stad. **21** En het overgelatene zal voor den
vorst zijn, van deze en van gene zijde des heiligen hefoffers,
en van de bezitting der stad, voor aan de vijf en twintig
duizend meetrieten des hefoffers, tot aan de ooster landpale
en westerlandpale, voor aan de vijf en twintig duizend aan

de westerlandpale, tegenover de andere delen, dat zal voor
den vorst zijn; en het heilig hefoffer, en het heiligdom des
huizes, zal in het midden daarvan zijn.

22 Van de bezitting nu der Levieten, en van de bezitting der
stad af, zijnde in het midden van hetgeen des vorsten zal
zijn; wat tussen de landpale van Juda, en tussen de landpale
van Benjamin is, zal des vorsten zijn. **23** Aangaande voorts
het overige der stammen; van den oosterhoek tot den
westerhoek toe, Benjamin een snoer. **24** En aan de landpale
van Benjamin, van den oosterhoek tot den westerhoek toe,
Simeon een. **25** En aan de landpale van Simeon, van den
oosterhoek tot de westerhoek toe, Issaschar een. **26** En aan
de landpale van Issaschar, van den oosterhoek tot aan den
westerhoek toe, Zebulon een. **27** En aan de landpale van
Zebulon, van den oosterhoek tot den westerhoek toe, Gad
een. **28** Aan de landpale nu van Gad, aan den zuiderhoek
zuidwaarts, daar zal de landpale zijn van Thamar af, naar
het twistwater van Kades, voorts naar de beek henen, tot
aan de grote zee. **29** Dit is het land, dat gijlieden zult doen
vallen in erfenis, voor de stammen Israels, en dit zullen hun
delen zijn, spreekt de Heere HEERE. **30** Voorts zullen dit de
uitgangen der stad zijn: van den noorderhoek, vier duizend
en vijfhonderd maten.

31 En de poorten der stad zullen zijn naar de namen der
stammen Israels; drie poorten noordwaarts; een poort van
Ruben, een poort van Juda, een poort van Levi.

32 En aan den oosterhoek, vier duizend en vijfhonderd
maten, en drie poorten: namelijk, een poort van Jozef, een
poort van Benjamin, een poort van Dan. **33** De zuiderhoek
ook vier duizend en vijfhonderd maten, en drie poorten: een
poort van Simeon, een poort van Issaschar, een poort van
Zebulon. **34** De westerhoek, vier duizend en vijfhonderd;
derzelver poorten drie: een poort van Gad, een poort van

Aser, een poort van Nafthali. **35** Rondom achttien duizend;
en de naam der stad zal van dien dag af zijn: DE HEERE IS
ALDAAR.

Daniel

Daniel 1

1 In het derde jaar des koninkrijks van Jojakim, den koning
van Juda, kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, te
Jeruzalem, en belegerde haar. **2** En de HEERE gaf Jojakim,
den koning van Juda, in zijn hand, en een deel der vaten van
het huis Gods; en hij bracht ze in het land van Sinear, in het
huis zijns gods; en de vaten bracht hij in het schathuis zijns
gods. **3** En de koning zeide tot Aspenaz, den overste zijner
kamerlingen, dat hij voorbrengen zou enigen uit de
kinderen Israels, te weten, uit het koninklijk zaad, en uit de
prinsen;

4 Jongelingen, aan dewelke geen gebrek ware, maar schoon
van aangezicht, en vernuftig in alle wijsheid, en ervaren in
wetenschap, en kloek van verstand, en in dewelke
bekwaamheid ware, om te staan in des konings paleis; en
dat men hen onderwees in de boeken en spraak der
Chaldeen. **5** En de koning verordende hun, wat men ze dag
bij dag geven zou van de stukken der spijs des konings, en
van den wijn zijns dranks, en dat men hen drie jaren alzo
optoog, en dat zij ten einde derzelve zouden staan voor het
aangezicht des konings. **6** Onder dezelve nu waren uit de
kinderen van Juda: Daniel, Hananja, Misael en Azarja. **7** En
de overste der kamerlingen gaf hun andere namen, en
Daniel noemde hij Beltsazar, en Hananja Sadrach, en Misael
Mesach, en Azarja Abed-nego. **8** Daniel nu nam voor in zijn
hart, dat hij zich niet zou ontreinigen met de stukken van de
spijs des konings, noch met den wijn zijns dranks; daarom
verzocht hij van den overste der kamerlingen, dat hij zich
niet mocht ontreinigen.

9 En God gaf Daniel genade en barmhartigheid voor het
aangezicht van den overste der kamerlingen. **10** Want de

overste der kamerlingen zeide tot Daniel: Ik vreze mijn heer,
den koning, die ulieder spijs, en ulieder drank verordend
heeft; want waarom zou hij ulieder aangezichten droeviger
zien, dan der jongelingen, die in gelijkheid met ulieden zijn?
Alzo zoudt gij mijn hoofd bij den koning schuldig maken. **11**
Toen zeide Daniel tot Melzar, dien de overste der
kamerlingen gesteld had over Daniel, Hananja, Misael en
Azarja: **12** Beproef toch uw knechten tien dagen lang, en
men geve ons van het gezaaide te eten, en water te drinken.
13 En men zie voor uw aangezicht onze gedaanten, en de
gedaante der jongelingen, die de stukken van de spijs des
konings eten; en doe met uw knechten, naar dat gij zien
zult. **14** Toen hoorde hij hen in deze zaak, en hij beproefde
ze tien dagen. **15** Ten einde nu der tien dagen, zag men, dat
hun gedaanten schoner waren, en zij vetter waren van vlees
dan al de jongelingen, die de stukken van de spijze des
konings aten. **16** Toen geschiedde het, dat Melzar de
stukken hunner spijs wegnam, mitsgaders den wijn huns
dranks, en hij gaf hun van het gezaaide. **17** Aan deze vier
jongelingen nu gaf God wetenschap en verstand in alle
boeken, en wijsheid; maar Daniel gaf Hij verstand in allerlei
gezichten en dromen.

18 Ten einde nu der dagen, waarvan de koning gezegd had,
dat men hen zou inbrengen, zo bracht ze de overste der
kamerlingen in voor het aangezicht van Nebukadnezar, **19**
En de koning sprak met hen; doch er werd uit hen allen
niemand gevonden, gelijk Daniel, Hananja, Misael en Azarja;
en zij stonden voor het aangezicht des konings. **20** En in
alle zaken van verstandige wijsheid, die de koning hun
afvroeg, zo vond hij hen tienmaal boven al de tovenaars en
sterrekijkers, die in zijn ganse koninkrijk waren. **21** En
Daniel bleef tot het eerste jaar van den koning Kores toe.

Daniel 2

1 In het tweede jaar nu des koninkrijks van Nebukadnezar,
droomde Nebukadnezar dromen; daarvan werd zijn geest
verslagen, en zijn slaap werd in hem gebroken. **2** Toen zeide
de koning, dat men roepen zou de tovenaars, en de
sterrekijkers, en de guichelaars, en de Chaldeen, om den
koning zijn dromen te kennen te geven; zij nu kwamen, en
stonden voor het aangezicht des konings. **3** En de koning
zeide tot hen: Ik heb een droom gedroomd; en mijn geest is
ontsteld om dien droom te weten. **4** Toen spraken de
Chaldeen, tot den koning in het Syrisch: O koning, leef in
eeuwigheid! Zeg uw knechten den droom, zo zullen wij de
uitlegging te kennen geven. **5** De koning antwoordde en
zeide tot de Chaldeen: De zaak is mij ontgaan; indien gij mij
den droom en zijn uitlegging niet bekend maakt, gij zult in
stukken gehouwen worden, en uw huizen zullen tot een
drekhoop gemaakt worden. **6** Maar indien gijlieden den
droom en zijn uitlegging te kennen geeft, zo zult gij
geschenken en gaven, en grote eer van mij ontvangen;
daarom geeft mij den droom en zijn uitlegging te kennen. **7**
Zij antwoordden ten tweeden male, en zeiden: De koning
zegge zijn knechten den droom, dan zullen wij de uitlegging
te kennen geven. **8** De koning antwoordde en zeide: Ik weet
vastelijk, dat gijlieden den tijd uitkoopt, dewijl gij ziet, dat
de zaak mij ontgaan is. **9** Indien gijlieden mij dien droom
niet te kennen geeft, ulieder vonnis is enerlei; daarom hebt
gij een leugenachtig en verdicht woord voor mij te zeggen
bereid, totdat de tijd verandere; daarom zegt mij den droom,
dan zal ik weten, dat gij mij deszelfs uitlegging zult te
kennen geven. **10** De Chaldeen antwoordden voor den
koning, en zeiden: Er is geen mens op den aardbodem, die
des konings woord zou kunnen te kennen geven; daarom is

er geen koning, grote of heerser, die zulk een zaak begeerd heeft van enigen tovenaar, of sterrekijker, of Chaldeer.

11 Want de zaak die de koning begeert, is te zwaar; en er is
niemand anders, die dezelve voor den koning te kennen kan
geven, dan de goden, welker woning bij het vlees niet is. **12**
Daarom werd de koning toornig en zeer verbolgen, en zeide,
dat men al de wijzen te Babel zou ombrengen. **13** Die wet
dan ging uit, en de wijzen werden gedood; men zocht ook
Daniel en zijn metgezellen, om gedood te worden. **14** Toen
bracht Daniel een raad en oordeel in, aan Arioch, den
overste der trawanten des konings, die uitgetogen was, om
de wijzen van Babel te doden.

15 Hij antwoordde en zeide tot Arioch, den bevelhebber des
konings: Waarom zou de wet van 's konings wege zo
verhaast worden? Toen gaf Arioch aan Daniel de zaak te
kennen. **16** En Daniel ging in, en verzocht van den koning,
dat hij hem een bestemden tijd wilde geven, dat hij den
koning de uitlegging te kennen gave. **17** Toen ging Daniel
naar zijn huis, en hij gaf de zaak zijn metgezellen, Hananja,
Misael, en Azarja te kennen; **18** Opdat zij van den God des
hemels barmhartigheden verzochten over deze
verborgenheid, dat Daniel en zijn metgezellen met de
overige wijzen van Babel niet omkwamen. **19** Toen werd aan
Daniel in een nachtgezicht de verborgenheid geopenbaard;
toen loofde Daniel den God des hemels.

20 Daniel antwoordde en zeide: De Naam Gods zij geloofd
van eeuwigheid tot in eeuwigheid, want Zijn is de wijsheid
en de kracht. **21** Want Hij verandert de tijden en stonden;
Hij zet de koningen af, en Hij bevestigt de koningen; Hij
geeft den wijzen wijsheid, en wetenschap dengenen, die
verstand hebben; **22** Hij openbaart diepe en verborgen
dingen; Hij weet, wat in het duister is, want het licht woont
bij Hem. **23** Ik dank en ik loof U, o God mijner vaderen!

omdat Gij mij wijsheid en kracht gegeven hebt, en mij nu
bekend gemaakt hebt, wat wij van U verzocht hebben, want
Gij hebt ons des konings zaak bekend gemaakt. **24** Daarom
ging Daniel in tot Arioch, dien de koning gesteld had om de
wijzen van Babel om te brengen; hij ging henen en zeide
aldus tot hem: Breng de wijzen van Babel niet om, maar
breng mij in voor den koning, en ik zal den koning de
uitlegging te kennen geven.

25 Toen bracht Arioch met haast Daniel voor den koning, en
hij sprak alzo tot hem: Ik heb een man van de gevankelijk
weggevoerden van Juda gevonden, die den koning de
uitlegging zal bekend maken. **26** De koning antwoordde en
zeide tot Daniel, wiens naam Beltsazar was: Zijt gij machtig
mij bekend te maken den droom, dien ik gezien heb, en zijn
uitlegging? **27** Daniel antwoordde voor den koning, en
zeide: De verborgenheid, die de koning eist, kunnen de
wijzen, de sterrekijkers, de tovenaars, en de waarzeggers
den koning niet te kennen geven; **28** Maar er is een God in
den hemel, Die verborgenheden openbaart, Die heeft den
koning Nebukadnezar bekend gemaakt, wat er geschieden
zal in het laatste der dagen; uw droom, en de gezichten uws
hoofds op uw leger, zijn deze: **29** Gij, o koning! op uw leger
zijnde, klommen uw gedachten op, wat hierna geschieden
zou; en Hij, Die verborgen dingen openbaart, heeft u te
kennen gegeven, wat er geschieden zal. **30** Mij nu, mij is de
verborgenheid geopenbaard, niet door wijsheid, die in mij is
boven alle levenden; maar daarom opdat men den koning
de uitlegging zou bekend maken, en opdat gij de gedachten
uws harten zoudt weten. **31** Gij, o koning! zaagt, en ziet, er
was een groot beeld (dit beeld was treffelijk, en deszelfs
glans was uitnemend), staande tegen u over; en zijn
gedaante was schrikkelijk.

32 Het hoofd van dit beeld was van goed goud; zijn borst en
zijn armen van zilver; zijn buik en zijn dijen van koper; **33**

Zijn schenkelen van ijzer; zijn voeten eensdeels van ijzer, en
eensdeels van leem. **34** Dit zaagt gij, totdat er een steen
afgehouwen werd zonder handen, die sloeg dat beeld aan
zijn voeten van ijzer en leem, en vermaalde ze. **35** Toen
werden te zamen vermaald het ijzer, leem, koper, zilver en
goud, en zij werden gelijk kaf van de dorsvloeren des
zomers, en de wind nam ze weg, en er werd geen plaats voor
dezelve gevonden; maar de steen, die het beeld geslagen
heeft, werd tot een groten berg, alzo dat hij de gehele aarde
vervulde. **36** Dit is de droom; zijn uitlegging nu zullen wij
voor den koning zeggen.

37 Gij, o koning! zijt een koning der koningen; want de God
des hemels heeft u een koninkrijk, macht, en sterkte, en eer
gegeven; **38** En overal, waar mensenkinderen wonen, heeft
Hij de beesten des velds en de vogelen des hemels in uw
hand gegeven; en Hij heeft u gesteld tot een heerser over al
dezelve; gij zijt dat gouden hoofd. **39** En na u zal een ander
koninkrijk opstaan, lager dan het uwe; daarna een ander,
het derde koninkrijk van koper, hetwelk heersen zal over de
gehele aarde. **40** En het vierde koninkrijk zal hard zijn,
gelijk ijzer; aangezien het ijzer alles vermaalt en verzwakt;
gelijk nu het ijzer, dat zulks alles verbreekt, alzo zal het
vermalen en verbreken. **41** En dat gij gezien hebt de voeten
en de tenen, ten dele van pottenbakkersleem, en ten dele
van ijzer, dat zal een gedeeld koninkrijk zijn, doch daar zal
van des ijzers vastigheid in zijn, ten welken aanzien gij
gezien hebt ijzer vermengd met modderig leem; **42** En de
tenen der voeten, ten dele ijzer, en ten dele leem; dat
koninkrijk zal ten dele hard zijn, en ten dele broos. **43** En
dat gij gezien hebt ijzer vermengd met modderig leem, zij
zullen zich wel door menselijk zaad vermengen, maar zij
zullen de een aan den ander niet hechten, gelijk als zich
ijzer met leem niet vermengt. **44** Doch in de dagen van die
koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken,
dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat

Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het
zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf
zal het in alle eeuwigheid bestaan. **45** Daarom hebt gij
gezien, dat uit den berg een steen zonder handen
afgehouwen is geworden, die het ijzer, koper, leem, zilver en
goud vermaalde; de grote God heeft den koning bekend
gemaakt, wat hierna geschieden zal; de droom nu is gewis,
en zijn uitlegging is zeker. **46** Toen viel de koning
Nebukadnezar op zijn aangezicht, en aanbad Daniel; en hij
zeide, dat men hem met spijsoffer en liefelijk reukwerk een
drankoffer doen zou.

47 De koning antwoordde Daniel en zeide: Het is de
waarheid, dat ulieder God een God der goden is, en een
Heere der koningen, en Die de verborgenheden openbaart,
dewijl gij deze verborgenheid hebt kunnen openbaren. **48**
Toen maakte de koning Daniel groot, en hij gaf hem vele
grote geschenken, en hij stelde hem tot een heerser over
het ganse landschap van Babel, en een overste der
overheden over al de wijzen van Babel. **49** Toen verzocht
Daniel van den koning; en hij stelde Sadrach, Mesach en
Abed-nego over de bediening van het landschap van Babel;
maar Daniel bleef aan de poort des konings.

Daniel 3

1 De koning Nebukadnezar maakte een beeld van goud,
welks hoogte was zestig ellen, zijn breedte zes ellen; hij
richtte het op in het dal Dura, in het landschap van Babel. **2**
En de koning Nebukadnezar zond henen, om te verzamelen,
de stadhouders, de overheden, en de landvoogden, de
wethouders, de schatmeesters, de raadsheren, de
ambtlieden, en al de heerschappers der landschappen, dat
zij komen zouden tot de inwijding van het beeld, hetwelk de
koning Nebukadnezar had opgericht. **3** Toen verzamelden
zich de stadhouders, de overheden, de landvoogden, de
wethouders, de schatmeesters, de raadsheren, de
ambtlieden, en al de heerschappers der landschappen, tot
inwijding van het beeld, hetwelk de koning Nebukadnezar
had opgericht; en zij stonden voor het beeld, dat
Nebukadnezar had opgericht. **4** En een heraut riep met
kracht: Men zegt u aan, gij volken, gij natien, en tongen! **5**
Ten tijde als gij horen zult het geluid des hoorns, der pijp,
der citer, der vedel, der psalteren, des akkoordgezangs, en
allerlei soorten van muziek, zo zult gijlieden nedervallen, en
aanbidden het gouden beeld, hetwelk de koning
Nebukadnezar heeft opgericht; **6** En wie niet nedervalt en
aanbidt, die zal te dierzelfder ure in het midden van den
oven des brandenden vuurs geworpen worden. **7** Daarom te
dier tijd, als al die volken hoorden het geluid des hoorns, der
pijp, der citer, der vedel, der psalteren, en allerlei soorten
der muziek, alle volken, natien, en tongen nedervallende,
aanbaden het gouden beeld, hetwelk de koning
Nebukadnezar had opgericht. **8** Daarom naderden even ter
zelfder tijd Chaldeeuwse mannen, die de Joden openlijk
beschuldigden;

9 Zij antwoordden en zeiden tot den koning Nebukadnezar: O koning! leef in der eeuwigheid! **10** Gij, o koning! hebt een bevel gegeven, dat alle mensen, die horen zouden het geluid des hoorns, der pijp, der citer, der vedel, der psalteren, en des akkoordgezangs, en allerlei soorten van muziek, nedervallen, en het gouden beeld aanbidden zouden; **11** En wie niet nederviel, en aanbad, die zou in het midden van den oven des brandenden vuurs geworpen worden. **12** Er zijn Joodse mannen, die gij over de bediening van het landschap van Babel gesteld hebt, Sadrach, Mesach en Abed-nego; deze mannen hebben, o koning! op u geen acht gesteld; uw goden eren zij niet, en zij bidden het gouden beeld niet aan, hetwelk gij opgericht hebt. **13** Toen zeide Nebukadnezar in toorn en grimmigheid, dat men Sadrach, Mesach en Abed-nego voorbrengen zou; toen werden die mannen voor den koning gebracht.

14 Nebukadnezar antwoordde en zeide tot hen: Is het met opzet, Sadrach, Mesach en Abed-nego, dat gijlieden mijn goden niet eert, en het gouden beeld, dat ik opgericht heb, niet aanbidt? **15** Nu dan, zo gijlieden gereed zijt, dat gij ten tijde, als gij horen zult het geluid des hoorns, der pijp, der citer, der vedel, der psalteren, en des akkoordgezangs, en allerlei soort der muziek, nedervalt, en aanbidt het beeld, dat ik gemaakt heb, zo is het wel; maar zo gijlieden het niet aanbidt; ter zelfder ure zult gijlieden geworpen worden in het midden van den oven des brandenden vuurs; en wie is de God, Die ulieden uit mijn handen verlossen zou? **16** Sadrach, Mesach en Abed-nego antwoordden en zeiden tot den koning Nebukadnezar: Wij hebben niet nodig u op deze zaak te antwoorden. **17** Zal het zo zijn, onze God, Dien wij eren, is machtig ons te verlossen uit den oven des brandenden vuurs, en Hij zal ons uit uw hand, o koning! verlossen. **18** Maar zo niet, u zij bekend, o koning! dat wij uw goden niet zullen eren, noch het gouden beeld, dat gij hebt opgericht, zullen aanbidden. **19** Toen werd

Nebukadnezar vol grimmigheid, en de gedaante zijns
aangezichts veranderde tegen Sadrach, Mesach en Abed-
nego; hij antwoordde en zeide, dat men den oven
zevenmaal meer heet zou maken dan men dien pleegt heet
te maken.

20 En tot de sterkste mannen van kracht, die in zijn heir
waren, zeide hij, dat zij Sadrach, Mesach en Abed-nego
binden zouden, om te werpen in den oven des brandenden
vuurs. **21** Toen werden die mannen gebonden in hun
mantels, hun broeken, en hun hoeden, en hun andere
klederen, en zij wierpen hen in het midden van den oven
des brandenden vuurs. **22** Daarom dan, dewijl het woord des
konings aandreef, en de oven zeer heet was, zo hebben de
vonken des vuurs die mannen, die Sadrach, Mesach en
Abed-nego opgeheven hadden, gedood. **23** Maar als die drie
mannen, Sadrach, Mesach en Abed-nego, in het midden van
den oven des brandenden vuurs, gebonden zijnde, gevallen
waren, **24** Toen ontzette zich de koning Nebukadnezar, en
hij stond op in der haast, antwoordde en zeide tot zijn
raadsheren: Hebben wij niet drie mannen in het midden des
vuurs, gebonden zijnde, geworpen? Zij antwoordden en
zeiden tot den koning: Het is gewis, o koning! **25** Hij
antwoordde en zeide: Ziet, ik zie vier mannen, los
wandelende in het midden des vuurs, en er is geen verderf
aan hen; en de gedaante des vierden is gelijk eens zoons
der goden. **26** Toen naderde Nebukadnezar tot de deur van
den oven des brandenden vuurs, antwoordde en sprak: Gij
Sadrach, Mesach en Abed-nego, gij knechten des
allerhoogsten Gods! gaat uit en komt hier! Toen gingen
Sadrach, Mesach en Abed-nego uit het midden des vuurs.

27 Toen vergaderden de stadhouders, de overheden, en de
landvoogden, en de raadsheren des konings, deze mannen
beziende, omdat het vuur over hun lichamen niet geheerst
had, en dat het haar huns hoofds niet verbrand was, en hun

mantels niet veranderd waren, ja, dat de reuk des vuurs
daardoor niet gegaan was. **28** Nebukadnezar antwoordde en
zeide: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-
nego, Die Zijn engel gezonden, en Zijn knechten verlost
heeft, die op Hem vertrouwd hebben, en des konings woord
veranderd, en hun lichamen overgegeven hebben, opdat zij
geen god eerden noch aanbaden, dan hun God.

29 Daarom wordt van mij een bevel gegeven, dat alle volk,
natie en tong, die lastering spreekt tegen den God van
Sadrach, Mesach en Abed-nego, in stukken gehouwen
worde, en zijn huis tot een drekhoop gesteld worde; want er
is geen ander God, Die alzo verlossen kan. **30** Toen maakte
de koning Sadrach, Mesach en Abed-nego voorspoedig in
het landschap van Babel.

Daniel 4

1 De koning Nebukadnezar aan alle volken, natien en
tongen, die op den gansen aardbodem wonen: uw vrede
worde vermenigvuldigd! **2** Het behaagt mij te verkondigen
de tekenen en wonderen, die de allerhoogste God aan mij
gedaan heeft. **3** Hoe groot zijn Zijn tekenen! en hoe machtig
Zijn wonderen! Zijn Rijk is een eeuwig Rijk, en Zijn
heerschappij is van geslacht tot geslacht. **4** Ik,
Nebukadnezar, gerust zijnde in mijn huis, en in mijn paleis
groenende,

5 Zag een droom, die mij vervaarde, en de gedachten, die ik
op mijn bed had, en de gezichten mijns hoofds beroerden
mij. **6** Daarom is er een bevel van mij gesteld, dat men voor
mij zou inbrengen al de wijzen van Babel, opdat zij mij de
uitlegging van dien droom zouden bekend maken. **7** Toen
kwamen in de tovenaars, de sterrekijkers, de Chaldeen en de
waarzeggers; en ik zeide den droom voor hen; maar zij
maakten mij zijn uitlegging niet bekend; **8** Totdat ten laatste
Daniel voor mij inkwam, wiens naam Beltsazar is, naar den
naam mijns gods, in wien ook de geest der heilige goden is;
en ik vertelde den droom voor hem, zeggende:

9 Beltsazar, gij overste der tovenaars! dewijl ik weet, dat de
geest der heilige goden in u is, en geen verborgenheid u
zwaar is, zo zeg de gezichten mijns drooms, dien ik gezien
heb, te weten zijn uitlegging. **10** De gezichten nu mijns
hoofds op mijn leger waren deze: Ik zag, en ziet, er was een
boom in het midden der aarde, en zijn hoogte was groot. **11**
De boom werd groot en sterk; en zijn hoogte reikte aan den
hemel, en hij werd gezien tot aan het einde der ganse aarde;
12 Zijn loof was schoon, en zijn vruchten vele, en er was
spijze aan dezelve voor allen; onder hem vond het gedierte

des velds schaduw, en de vogelen des hemels woonden in
zijn takken, en alle vlees werd daarvan gevoed. **13** Ik zag
verder in de gezichten mijns hoofds, op mijn leger; en ziet,
een wachter, namelijk een heilige, kwam af van den hemel,
14 Roepende met kracht, en aldus zeggende: Houwt dien
boom af, en kapt zijn takken af; stroopt zijn loof af, en
verstrooit zijn vruchten, dat de dieren van onder hem
wegzwerven, en de vogelen van zijn takken; **15** Doch laat
den stam met zijn wortelen in de aarde, en met een ijzeren
en koperen band in het tedere gras des velds; en laat hem in
den dauw des hemels nat gemaakt worden, en zijn deel zij
met het gedierte in het kruid der aarde. **16** Zijn hart worde
veranderd, dat het geens mensen hart meer zij, en hem
worde eens beesten hart gegeven, en laat zeven tijden over
hem voorbijgaan. **17** Deze zaak is in het besluit der
wachters, en deze begeerte is in het woord der heiligen;
opdat de levenden bekennen, dat de Allerhoogste
heerschappij heeft over de koninkrijken der mensen, en
geeft ze aan wien Hij wil, ja, zet daarover den laagste onder
de mensen. **18** Dezen droom heb ik, koning Nebukadnezar
gezien; gij nu, Beltsazar! zeg de uitlegging van dien, dewijl
als de wijzen mijns koninkrijks mij de uitlegging niet hebben
kunnen bekend maken; maar gij kunt wel, dewijl de geest
der heilige goden in u is. **19** Toen ontzette zich Daniel, wiens
naam Beltsazar is, bij een uur lang, en zijn gedachten
beroerden hem. De koning antwoordde en zeide: Beltsazar!
laat u de droom en zijn uitlegging niet beroeren. Beltsazar
antwoordde en zeide: Mijn heer! de droom wedervare uw
hateren, en zijn uitlegging uw wederpartijders!

20 De boom, dien gij gezien hebt, die groot en sterk
geworden was, en wiens hoogte tot aan den hemel reikte, en
die over het ganse aardrijk gezien werd; **21** En wiens loof
schoon, en wiens vruchten vele waren, en waar spijze aan
was voor allen, onder wien het gedierte des velds woonde,
en in wiens takken de vogelen des hemels nestelden; **22** Dat

zijt gij, o koning! die groot en sterk zijt geworden; want uw
grootheid is zo gewassen, dat zij reikt aan den hemel, en uw
heerschappij aan het einde des aardrijks. **23** Dat nu de
koning, een wachter, namelijk een heilige gezien heeft, van
den hemel afkomende, die zeide: Houwt dezen boom af, en
verderft hem; doch laat den stam met zijn wortelen in de
aarde, en met een ijzeren en koperen band in het tedere
gras des velds, en in de dauw des hemels nat gemaakt
worden, en dat zijn deel zij met het gedierte des velds,
totdat er zeven tijden over hem voorbijgaan; **24** Dit is de
beduiding, o koning! en dit is een besluit des Allerhoogsten,
hetwelk over mijn heer, den koning, komen zal: **25** Te weten,
men zal u van de mensen verstoten, en met het gedierte des
velds zal uw woning zijn, en men zal u het kruid, als den
ossen, te smaken geven; en gij zult van den dauw des
hemels nat gemaakt worden, en er zullen zeven tijden over
u voorbijgaan, totdat gij bekent, dat de Allerhoogste
heerschappij heeft over de koninkrijken der mensen, en
geeft ze, wien Hij wil. **26** Dat er ook gezegd is, dat men den
stam met de wortelen van dien boom laten zou; uw
koninkrijk zal u bestendig zijn, nadat gij zult bekend
hebben, dat de Hemel heerst. **27** Daarom, o koning! laat
mijn raad u behagen, en breek uw zonden af door
gerechtigheid, en uw ongerechtigheden door genade te
bewijzen aan de ellendigen, of er verlenging van uw vrede
mocht wezen. **28** Dit alles overkwam den koning
Nebukadnezar.

29 Want op het einde van twaalf maanden, toen hij op het
koninklijk paleis van Babel wandelde, **30** Sprak de koning,
en zeide: Is dit niet het grote Babel, dat ik gebouwd heb tot
een huis des koninkrijks, door de sterkte mijner macht, en
ter ere mijner heerlijkheid! **31** Dit woord nog zijnde in des
konings mond, viel er een stem uit den hemel: U, o koning
Nebukadnezar! wordt gezegd: Het koninkrijk is van u
gegaan. **32** En men zal u van de mensen verstoten, en uw

woning zal bij de beesten des velds zijn; men zal u gras te
smaken geven, als den ossen, en er zullen zeven tijden over
u voorbijgaan, totdat gij bekent, dat de Allerhoogste over de
koninkrijken der mensen heerschappij heeft, en dat Hij ze
geeft, aan wien Hij wil. **33** Ter zelfder ure werd dat woord
volbracht over Nebukadnezar, want hij werd uit de mensen
verstoten, en hij at gras als de ossen, en zijn lichaam werd
van den dauw des hemels nat gemaakt, totdat zijn haar wies
als der arenden vederen, en zijn nagelen als der vogelen. **34**
Ten einde dezer dagen nu, hief ik, Nebukadnezar, mijn ogen
op ten hemel, want mijn verstand kwam weer in mij; en ik
loofde den Allerhoogste, en ik prees en verheerlijkte den
Eeuwiglevende, omdat Zijn heerschappij is een eeuwige
heerschappij, en Zijn Koninkrijk is van geslacht tot geslacht;

35 En al de inwoners der aarde zijn als niets geacht, en Hij
doet naar Zijn wil met het heir des hemels en de inwoners
der aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan, of tot
Hem zeggen kan: Wat doet Gij? **36** Ter zelfder tijd kwam
mijn verstand weder in mij; ook kwam de heerlijkheid mijns
koninkrijks, mijn majesteit en mijn glans weder op mij; en
mijn raadsheren en mijn geweldigen zochten mij, en ik werd
in mijn koninkrijk bevestigd; en mij werd groter heerlijkheid
toegevoegd. **37** Nu prijs ik, Nebukadnezar, en verhoog, en
verheerlijk den Koning des hemels, omdat al Zijn werken
waarheid, en Zijn paden gerichten zijn; en Hij is machtig te
vernederen degenen, die in hoogmoed wandelen.

Daniel 5

1 De koning Belsazar maakte een groten maaltijd voor zijn
duizend geweldigen, en hij dronk wijn voor die duizend. **2**
Als Belsazar den wijn geproefd had, zeide hij, dat men de
gouden en zilveren vaten voorbrengen zou, die zijn vader
Nebukadnezar uit den tempel, die te Jeruzalem geweest
was, weggevoerd had; opdat de koning en zijn geweldigen,
zijn vrouwen en zijn bijwijven uit dezelve dronken. **3** Toen
bracht men voor de gouden vaten, die men uit den tempel
van het huis Gods, die te Jeruzalem geweest was,
weggevoerd had; en de koning en zijn geweldigen, zijn
vrouwen, en zijn bijwijven dronken daaruit. **4** Zij dronken
den wijn, en prezen de gouden, en de zilveren, de koperen,
de ijzeren, de houten en de stenen goden. **5** Ter zelfder ure
kwamen er vingeren van eens mensen hand voort, die
schreven tegenover den kandelaar, op de kalk van den
wand van het koninklijk paleis, en de koning zag het deel
der hand, die daar schreef.

6 Toen veranderde zich de glans des konings, en zijn
gedachten verschrikten hem; en de banden zijner lendenen
werden los, en zijn knieen stieten tegen elkander aan. **7**
Zodat de koning met kracht riep dat men de sterrekijkers, de
Chaldeen en de waarzeggers inbrengen zou; en de koning
antwoordde en zeide tot de wijzen van Babel: Alle man, die
dit schrift lezen, en deszelfs uitlegging mij te kennen zal
geven, die zal met purper gekleed worden, met een gouden
keten om zijn hals, en hij zal de derde heerser in dit
koninkrijk zijn. **8** Toen kwamen al de wijzen des konings in;
maar zij konden dit schrift niet lezen, noch den koning
deszelfs uitlegging bekend maken. **9** Toen verschrikte de
koning Belsazar zeer, en zijn glans werd aan hem veranderd,
en zijn geweldigen werden verbaasd. **10** Om deze woorden

des konings en zijner geweldigen, ging de koningin in het
huis des maaltijds. De koningin sprak en zeide: O koning,
leef in eeuwigheid! laat u uw gedachten niet verschrikken,
en uw glans niet veranderd worden.

11 Er is een man in uw koninkrijk, in wien de geest der
heilige goden is, want in de dagen uws vaders is bij hem
gevonden licht, en verstand, en wijsheid, gelijk de wijsheid
der goden is; daarom stelde hem de koning Nebukadnezar,
uw vader, tot een overste der tovenaars, der sterrekijkers,
der Chaldeen, en der waarzeggers, uw vader, o koning! **12**
Omdat een voortreffelijke geest, en wetenschap, en
verstand van een, die dromen uitlegt, en der aanwijzing van
raadselen, en van een, die knopen ontbindt, gevonden werd
in hem, in Daniel, dien de koning den naam van Beltsazar
gaf; laat nu Daniel geroepen worden, die zal de uitlegging te
kennen geven. **13** Toen werd Daniel voor den koning
ingebracht. De koning antwoordde en zeide tot Daniel: Zijt
gij die Daniel, een uit de gevankelijk weggevoerden van
Juda, die de koning, mijn vader, uit Juda gebracht heeft? **14**
Ik heb toch van u gehoord, dat de geest der goden in u is, en
dat er licht, en verstand, en voortreffelijke wijsheid in u
gevonden wordt. **15** Nu, zo zijn voor mij ingebracht de
wijzen en de sterrekijkers, om dit schrift te lezen, en deszelfs
uitlegging mij bekend te maken; maar zij kunnen de
uitlegging dezer woorden niet te kennen geven. **16** Doch
van u heb ik gehoord, dat gij uitleggingen kunt geven, en
knopen ontbinden; nu, indien gij dit schrift zult kunnen
lezen, en deszelfs uitlegging mij bekend maken, gij zult met
purper bekleed worden, met een gouden keten om uw hals,
en gij zult de derde heerser in dit koninkrijk zijn. **17** Toen
antwoordde Daniel, en zeide voor den koning: Heb uw gaven
voor uzelven, en geef uw vereringen aan een ander; ik zal
nochtans het schrift voor den koning lezen, en de uitlegging
zal ik hem bekend maken.

18 Wat u aangaat, o koning! de allerhoogste God heeft uw
vader Nebukadnezar het koninkrijk, en grootheid, en eer, en
heerlijkheid gegeven; **19** En vanwege de grootheid, die Hij
hem gegeven had, beefden en sidderden alle volken, natien
en tongen voor hem; dien hij wilde, doodde hij, en dien hij
wilde, behield hij in het leven, en dien hij wilde, verhoogde
hij, en dien hij wilde, vernederde hij. **20** Maar toen zich zijn
hart verhief, en zijn geest verstijfd werd ter hovaardij, werd
hij van den troon zijns koninkrijks afgestoten, en men nam
de eer van hem weg. **21** En hij werd van de kinderen der
mensen verstoten, en zijn hart werd den beesten gelijk
gemaakt, en zijn woning was bij de woudezelen; men gaf
hem gras te smaken gelijk den ossen; en zijn lichaam werd
van den dauw des hemels nat gemaakt, totdat hij bekende,
dat God, de Allerhoogste, Heerser is over de koninkrijken der
mensen, en over dezelve stelt, wien Hij wil. **22** En gij,
Belsazar, zijn zoon! hebt uw hart niet vernederd, alhoewel
gij dit alles wel geweten hebt. **23** Maar gij hebt u verheven
tegen den Heere des hemels, en men heeft de vaten van
Zijn huis voor u gebracht, en gij, en uw geweldigen, uw
vrouwen, en uw bijwijven hebben wijn uit dezelve
gedronken, en de goden van zilver en goud, koper, ijzer,
hout en steen, die niet zien, noch horen, noch weten, hebt
gij geprezen; maar dien God, in Wiens hand uw adem is, en
bij Wien al uw paden zijn, hebt gij niet verheerlijkt. **24** Toen
is dat deel der hand van Hem gezonden, en dit schrift
getekend geworden. **25** Dit nu is het schrift, dat daar
getekend is: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN.

26 Dit is de uitlegging dezer woorden: MENE; God heeft uw
koninkrijk geteld, en Hij heeft het voleind. **27** TEKEL; gij zijt
in weegschalen gewogen; en gij zijt te licht gevonden. **28**
PERES; uw koninkrijk is verdeeld, en het is den Meden en
den Perzen gegeven. **29** Toen beval Belsazar, en zij
bekleedden Daniel met purper, met een gouden keten om
zijn hals, en zij riepen overluid van hem, dat hij de derde

heerser in dat koninkrijk was. **30** In dienzelfden nacht, werd
Belsazar, der Chaldeen koning, gedood.

31 (6:1) Darius, de Meder nu, ontving het koninkrijk,
omtrent twee en zestig jaren oud zijnde.

Daniel 6

1 (6:2) En het dacht Darius goed, dat hij over het koninkrijk
stelde honderd en twintig stadhouders, die over het ganse
koninkrijk zijn zouden; **2** (6:3) En over dezelve drie vorsten,
van dewelke Daniel de eerste zou zijn, denwelken die
stadhouders zelfs zouden rekenschap geven, opdat de
koning geen schade leed. **3** (6:4) Toen overtrof deze Daniel
die vorsten en die stadhouders, daarom dat een
voortreffelijke geest in hem was; en de koning dacht hem te
stellen over het gehele koninkrijk. **4** (6:5) Toen zochten de
vorsten en de stadhouders gelegenheid te vinden, tegen
Daniel vanwege het koninkrijk; maar zij konden geen
gelegenheid noch misdaad vinden, dewijl hij getrouw was,
en geen vergrijping noch misdaad in hem gevonden werd.

5 (6:6) Toen zeiden die mannen: Wij zullen tegen dezen
Daniel geen gelegenheid vinden, tenzij wij tegen hem iets
vinden in de wet zijns Gods. **6** (6:7) Zo kwamen deze
vorsten en de stadhouders met hopen tot den koning, en
zeiden aldus tot hem: O koning Darius, leef in eeuwigheid!

7 (6:8) Al de vorsten des rijks, de overheden en
stadhouders, de raadsheren en landvoogden hebben zich
beraadslaagd een koninklijke ordonnantie te stellen, en een
sterk gebod te maken, dat al wie in dertig dagen een
verzoek zal doen van enigen god of mens, behalve van u, o
koning! die zal in den kuil der leeuwen geworpen worden. **8**
(6:9) Nu, o koning! gij zult een gebod bevestigen, en een
schrift tekenen, dat niet veranderd worde, naar de wet der
Meden en der Perzen, die niet mag wederroepen worden. **9**
(6:10) Daarom tekende de koning Darius dat schrift en
gebod. **10** (6:11) Toen nu Daniel verstond, dat dit schrift
getekend was, ging hij in zijn huis (hij nu had in zijn

opperzaal open vensters tegen Jeruzalem aan), en hij
knielde drie tijden 's daags op zijn knieen, en hij bad, en
deed belijdenis voor zijn God, ganselijk gelijk hij voor dezen
gedaan had.

11 (6:12) Toen kwamen die mannen met hopen, en zij
vonden Daniel biddende en smekende voor zijn God.

12 (6:13) Toen kwamen zij nader, en spraken voor den
koning van het gebod des konings: Hebt gij niet een gebod
getekend, dat alle man, die in dertig dagen van enigen god
of mens iets verzoeken zou, behalve van u, o koning! in den
kuil der leeuwen zou geworpen worden? De koning
antwoordde en zeide: Het is een vaste rede, naar de wet der
Meden en Perzen, die niet mag herroepen worden. **13** (6:14)
Toen antwoordden zij, en zeiden voor den koning: Daniel,
een van de gevankelijk weggevoerden uit Juda heeft, o
koning! op u geen acht gesteld, noch op het gebod dat gij
getekend hebt; maar hij bidt op drie tijden 's daags zijn
gebed. **14** (6:15) Toen de koning deze rede hoorde, was hij
zeer bedroefd bij zichzelven, en hij stelde het hart op Daniel
om hem te verlossen; ja, tot den ondergang der zon toe
bemoeide hij zich, om hem te redden. **15** (6:16) Toen
kwamen die mannen met hopen tot den koning, en zij
zeiden tot den koning: Weet, o koning! dat der Meden en der
Perzen wet is, dat geen gebod noch ordonnantie, die de
koning verordend heeft, mag veranderd worden. **16** (6:17)
Toen beval de koning, en zij brachten Daniel voor, en
wierpen hem in den kuil der leeuwen; en de koning
antwoordde en zeide tot Daniel: Uw God, Dien gij geduriglijk
eert, Die verlosse u! **17** (6:18) En er werd een steen
gebracht, en op den mond des kuils gelegd: en de koning
verzegelde denzelven met zijn ring, en met den ring zijner
geweldigen, opdat de wil aangaande Daniel niet zou
veranderd worden. **18** (6:19) Toen ging de koning naar zijn

paleis, en overnachtte nuchteren, en liet geen vreugdespel
voor zich brengen; en zijn slaap week verre van hem.

19 (6:20) Toen stond de koning in den vroegen morgenstond
met het licht op, en hij ging met haast henen tot den kuil
der leeuwen. **20** (6:21) Als hij nu tot den kuil genaderd was,
riep hij tot Daniel met een droeve stem; de koning
antwoordde en zeide tot Daniel: O Daniel, gij knecht des
levenden Gods! heeft ook uw God, Dien gij geduriglijk eert,
u van de leeuwen kunnen verlossen? **21** (6:22) Toen sprak
Daniel tot den koning: O koning, leef in eeuwigheid! **22**
(6:23) Mijn God heeft Zijn engel gezonden, en Hij heeft den
muil der leeuwen toegesloten, dat zij mij niet beschadigd
hebben, omdat voor Hem onschuld in mij gevonden is; ook
heb ik, o koning! tegen u geen misdaad gedaan. **23** (6:24)
Toen werd de koning bij zichzelven zeer vrolijk, en zeide, dat
men Daniel uit den kuil trekken zou. Toen Daniel uit den kuil
opgetrokken was, zo werd er geen schade aan hem
gevonden, dewijl hij in zijn God geloofd had. **24** (6:25) Toen
beval de koning, en zij brachten die mannen voor, die Daniel
overluid beschuldigd hadden, en zij wierpen in den kuil der
leeuwen hen, hun kinderen, en hun vrouwen; en zij kwamen
niet op den grond des kuils, of de leeuwen heersten over
hen, zij vermorzelden ook al hun beenderen.

25 (6:26) Toen schreef de koning Darius aan alle volken,
natien en tongen, die op de ganse aarde woonden: Uw vrede
worde vermenigvuldigd!

26 (6:27) Van mij is een bevel gegeven, dat men in de
ganse heerschappij mijns koninkrijks beve en siddere voor
het aangezicht van den God van Daniel; want Hij is de
levende God, en bestendig in eeuwigheden, en Zijn
koninkrijk is niet verderfelijk, en Zijn heerschappij is tot het
einde toe. **27** (6:28) Hij verlost en redt, en Hij doet tekenen
en wonderen in den hemel en op de aarde; Die heeft Daniel

uit het geweld der leeuwen verlost. **28** (6:29) Deze Daniel nu had voorspoed in het koninkrijk van Darius, en in het koninkrijk van Kores, den Perziaan.

Daniel 7

1 In het eerste jaar van Belsazar, den koning van Babel, zag
Daniel een droom, en gezichten zijns hoofds, op zijn leger;
toen schreef hij dien droom, en hij zeide de hoofdsom der
zaken. **2** Daniel antwoordde en zeide: Ik zag in mijn gezicht
bij nacht, en ziet, de vier winden des hemels braken voort
op de grote zee. **3** En er klommen vier grote dieren op uit de
zee, het ene van het andere verscheiden. **4** Het eerste was
als een leeuw, en het had arendsvleugelen; ik zag toe,
totdat zijn vleugelen uitgeplukt waren, en het werd van de
aarde opgeheven, en op de voeten gesteld, als een mens, en
aan hetzelve werd eens mensen hart gegeven. **5** Daarna,
ziet, het andere dier, het tweede, was gelijk een beer, en
stelde zich aan de ene zijde, en het had drie ribben in zijn
muil tussen zijn tanden; en men zeide aldus tot hetzelve:
Sta op, eet veel vlees. **6** Daarna zag ik, en ziet, er was een
ander dier, gelijk een luipaard, en het had vier vleugels eens
vogels op zijn rug; ook had hetzelve dier vier hoofden, en
aan hetzelve werd de heerschappij gegeven. **7** Daarna zag
ik in de nachtgezichten, en ziet, het vierde dier was
schrikkelijk en gruwelijk, en zeer sterk; en het had grote
ijzeren tanden, het at, en verbrijzelde, en vertrad het
overige met zijn voeten; en het was verscheiden van al de
dieren, die voor hetzelve geweest waren; en het had tien
hoornen. **8** Ik nam acht op de hoornen, en ziet, een andere
kleine hoorn kwam op tussen dezelve, en drie uit de vorige
hoornen werden uitgerukt voor denzelven; en ziet, in
dienzelven hoorn waren ogen als mensenogen, en een
mond, grote dingen sprekende. **9** Dit zag ik, totdat er tronen
gezet werden, en de Oude van dagen Zich zette, Wiens
kleed wit was als de sneeuw, en het haar Zijns hoofds als
zuivere wol; Zijn troon was vuurvonken, deszelfs raderen
een brandend vuur.

10 Een vurige rivier vloeide, en ging van voor Hem uit,
duizendmaal duizenden dienden Hem, en tien duizendmaal
tien duizenden stonden voor Hem; het gericht zette zich, en
de boeken werden geopend. **11** Toen zag ik toe vanwege de
stem der grote woorden, welke die hoorn sprak; ik zag toe,
totdat het dier gedood, en zijn lichaam verdaan werd, en
overgegeven om van het vuur verbrand te worden. **12**
Aangaande ook de overige dieren, men nam hun
heerschappij weg, want verlenging van het leven was hun
gegeven tot tijd en stonde toe. **13** Verder zag ik in de
nachtgezichten, en ziet, er kwam Een met de wolken des
hemels, als eens mensen zoon, en Hij kwam tot den Oude
van dagen, en zij deden Hem voor Denzelven naderen. **14**
En Hem werd gegeven heerschappij, en eer, en het
Koninkrijk, dat Hem alle volken, natien en tongen eren
zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die
niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven
worden. **15** Mij Daniel werd mijn geest doorstoken in het
midden van het lichaam, en de gezichten mijns hoofds
verschrikten mij.

16 Ik naderde tot een dergenen, die daar stonden, en
verzocht van hem de zekerheid over dit alles; en hij zeide ze
mij, en gaf mij de uitlegging dezer zaken te kennen. **17**
Deze grote dieren, die vier zijn, zijn vier koningen, die uit de
aarde opstaan zullen. **18** Maar de heiligen der hoge plaatsen
zullen dat Koninkrijk ontvangen, en zij zullen het Rijk
bezitten tot in der eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der
eeuwigheden. **19** Toen wenste ik naar de waarheid van het
vierde dier, hetwelk verscheiden was van al de andere, zeer
gruwelijk, welks tanden van ijzer waren, en zijn klauwen van
koper; het at, het verbrijzelde, en vertrad het overige met
zijn voeten. **20** En aangaande de tien hoornen die op zijn
hoofd waren, en den anderen, die opkwam, en voor
denwelken drie afgevallen waren, namelijk dien hoorn, die
ogen had, en een mond, die grote dingen sprak, en wiens

aanzien groter was, dan van zijn metgezellen. **21** Ik had
gezien, dat diezelve hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en
dat hij die overmocht, **22** Totdat de Oude van dagen kwam,
en het gericht gegeven werd aan de heiligen der hoge
plaatsen, en dat de bestemde tijd kwam, dat de heiligen het
Rijk bezaten. **23** Hij zeide aldus: Het vierde dier zal het
vierde rijk op aarde zijn, dat verscheiden zal zijn van al die
rijken, en het zal de ganse aarde opeten, en het zal dezelve
vertreden, en het zal ze verbrijzelen. **24** Belangende nu de
tien hoornen: uit dat koninkrijk zullen tien koningen
opstaan, en een ander zal na hen opstaan; en dat zal
verscheiden zijn van de vorigen, en het zal drie koningen
vernederen. **25** En het zal woorden spreken tegen den
Allerhoogsten, en het zal de heiligen der hoge plaatsen
verstoren, en het zal menen de tijden en de wet te
veranderen, en zij zullen in deszelfs hand overgegeven
worden tot een tijd, en tijden, en een gedeelte eens tijds. **26**
Daarna zal het gericht zitten, en men zal zijn heerschappij
wegnemen, hem verdelgende en verdoende, tot het einde
toe. **27** Maar het rijk, en de heerschappij, en de grootheid
der koninkrijken onder den gansen hemel, zal gegeven
worden den volke der heiligen der hoge plaatsen, welks Rijk
een eeuwig Rijk zijn zal; en alle heerschappijen zullen Hem
eren en gehoorzamen. **28** Tot hiertoe is het einde dezer
rede. Wat mij Daniel aangaat, mijn gedachten verschrikten
mij zeer, en mijn glans veranderde aan mij; doch ik
bewaarde dat woord in mijn hart.

Daniel 8

1 In het derde jaar des koninkrijks van den koning Belsazar,
verscheen mij een gezicht, mij Daniel, na hetgeen mij in het
eerste verschenen was. **2** En ik zag een gezicht, (het
geschiedde nu, toen ik het zag, dat ik in den burg Susan
was, welke in het landschap Elam is) ik zag dan in een
gezicht, dat ik aan den vloed Ulai was. **3** En ik hief mijn
ogen op, en ik zag, en ziet, een ram stond voor dien vloed,
die had twee hoornen, en die twee hoornen waren hoog, en
de een was hoger dan de andere, en de hoogste kwam in het
laatste op. **4** Ik zag, dat de ram met de hoornen tegen het
westen stiet, en tegen het noorden, en tegen het zuiden, en
geen dieren konden voor zijn aangezicht bestaan, en er was
niemand, die uit zijn hand verloste; maar hij deed naar zijn
welgevallen, en hij maakte zich groot. **5** Toen ik dit
overlegde, ziet, er kwam een geitenbok van het westen over
den gansen aardbodem, en roerde de aarde niet aan; en die
bok had een aanzienlijken hoorn tussen zijn ogen. **6** En hij
kwam tot den ram, die de twee hoornen had, dien ik had
zien staan voor den vloed; en hij liep op hem aan in de
grimmigheid zijner kracht. **7** En ik zag hem, nakende aan
den ram, en hij verbitterde zich tegen hem, en hij stiet den
ram, en hij brak zijn beide hoornen; en in den ram was geen
kracht, om voor zijn aangezicht te bestaan; en hij wierp hem
ter aarde, en hij vertrad hem, en er was niemand, die den
ram uit zijn hand verloste. **8** En de geitenbok maakte zich
uitermate groot; maar toen hij sterk geworden was, brak die
grote hoorn, en er kwamen op aan deszelfs plaats vier
aanzienlijke, naar de vier winden des hemels. **9** En uit een
van die kwam voort een kleine hoorn, welke uitnemend
groot werd, tegen het zuiden, en tegen het oosten, en tegen
het sierlijke land. **10** En hij werd groot tot aan het heir des
hemels; en hij wierp er sommigen van dat heir, namelijk van

de sterren, ter aarde neder, en hij vertrad ze. **11** Ja, hij
maakte zich groot tot aan den Vorst diens heirs, en van
Denzelven werd weggenomen het gedurig offer, en de
woning Zijns heiligdoms werd nedergeworpen. **12** En het
heir werd in den afval overgegeven tegen het gedurig offer;
en hij wierp de waarheid ter aarde; en deed het, en het
gelukte wel. **13** Daarna hoorde ik een heilige spreken; en de
heilige zeide tot den onbenoemde, die daar sprak: Tot
hoelang zal dat gezicht van het gedurig offer en van den
verwoestenden afval zijn, dat zo het heiligdom als het heir
ter vertreding zal overgegeven worden?

14 En hij zeide tot mij: Tot twee duizend en driehonderd
avonden en morgens; dan zal het heiligdom
gerechtvaardigd worden. **15** En het geschiedde, toen ik dat
gezicht zag, ik Daniel, zo zocht ik het verstand deszelven,
en ziet, er stond voor mij als de gedaante eens mans.

16 En ik hoorde tussen Ulai eens mensen stem, die riep en
zeide: Gabriel! geef dezen het gezicht te verstaan. **17** En hij
kwam nevens waar ik stond; en als hij kwam, verschrikte ik,
en viel op mijn aangezicht. Toen zeide hij tot mij: Versta, gij
mensenkind! want dit gezicht zal zijn tot den tijd van het
einde. **18** Als hij nu met mij sprak, viel ik in een diepen
slaap op mijn aangezicht ter aarde; toen roerde hij mij aan,
en hij stelde mij op mijn standplaats. **19** En hij zeide: Zie, ik
zal u te kennen geven, wat er geschieden zal ten einde
dezer gramschap; want ter bestemder tijd zal het einde zijn.
20 De ram met de twee hoornen, dien gij gezien hebt, zijn
de koningen der Meden en der Perzen. **21** Die harige bok nu,
is de koning van Griekenland; en de grote hoorn, welke
tussen zijn ogen is, is de eerste koning. **22** Dat er nu vier
aan zijn plaats stonden, toen hij verbroken was; vier
koninkrijken zullen uit dat volk ontstaan, doch niet met zijn
kracht. **23** Doch op het laatste huns koninkrijks, als het de
afvalligen op het hoogste gebracht zullen hebben, zo zal er

een koning staan, stijf van aangezicht, en raadselen
verstaande; **24** En zijn kracht zal sterk worden, doch niet
door zijn kracht; en hij zal het wonderlijk verderven, en zal
geluk hebben, en zal het doen; en hij zal de sterken,
mitsgaders het heilige volk verderven; **25** En door zijn
kloekheid zo zal hij de bedriegerij doen gedijen in zijn hand;
en hij zal zich in zijn hart verheffen; en in stille rust zal hij er
velen verderven, en zal staan tegen den Vorst der vorsten,
doch hij zal zonder hand verbroken worden. **26** Het gezicht
nu van avond en morgen, dat er gezegd is, is de waarheid;
en gij, sluit dit gezicht toe, want er zijn nog vele dagen toe.
27 Toen werd ik, Daniel, zwak, en was enige dagen krank;
daarna stond ik op, en deed des konings werk; en ik was
ontzet over dit gezicht; maar niemand merkte het.

Daniel 9

1 In het eerste jaar van Darius, den zoon van Ahasveros, uit
het zaad der Meden, die koning gemaakt was over het
koninkrijk der Chaldeen; **2** In het eerste jaar zijner regering,
merkte ik, Daniel, in de boeken, dat het getal der jaren, van
dewelke het woord des HEEREN tot den profeet Jeremia
geschied was, in het vervullen der verwoestingen van
Jeruzalem, zeventig jaren was. **3** En ik stelde mijn
aangezicht tot God, den Heere, om Hem te zoeken met het
gebed, en smekingen, met vasten, en zak, en as.

4 Ik bad dan tot den HEERE, mijn God, en deed belijdenis,
en zeide: Och Heere! Gij grote en verschrikkelijke God, Die
het verbond en de weldadigheid houdt dien, die Hem
liefhebben en Zijn geboden houden.

5 Wij hebben gezondigd, en hebben onrecht gedaan, en
goddelooslijk gehandeld, en gerebelleerd, met af te wijken
van Uw geboden, en van Uw rechten. **6** En wij hebben niet
gehoord naar Uw dienstknechten, de profeten, die in Uw
Naam spraken tot onze koningen, onze vorsten en onze
vaders, en tot al het volk des lands. **7** Bij U, o Heere! is de
gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der
aangezichten, gelijk het is te dezen dage; bij de mannen
van Juda, en de inwoners van Jeruzalem, en geheel Israel,
die nabij en die verre zijn, in al de landen, waar Gij ze
henengedreven hebt, om hun overtreding, waarmede zij
tegen U overtreden hebben. **8** O Heere! bij ons is de
beschaamdheid der aangezichten, bij onze koningen, bij
onze vorsten, en bij onze vaders, omdat wij tegen U
gezondigd hebben. **9** Bij den Heere, onzen God, zijn de
barmhartigheden en vergevingen, alhoewel wij tegen Hem
gerebelleerd hebben. **10** En wij hebben der stem des

HEEREN, onzes Gods, niet gehoorzaamd, dat wij in Zijn
wetten wandelen zouden, die Hij gegeven heeft voor onze
aangezichten, door de hand van Zijn knechten, de profeten.
11 Maar geheel Israel heeft Uw wet overtreden, met af te
wijken, dat zij Uwer stem niet gehoorzaamden; daarom is
over ons uitgestort die vloek, en die eed, die geschreven is
in de wet van Mozes, den knecht Gods, dewijl wij tegen Hem
gezondigd hebben. **12** En Hij heeft Zijn woorden bevestigd,
die Hij gesproken heeft tegen ons, en tegen onze richters,
die ons richtten, brengende over ons een groot kwaad,
hetwelk niet geschied is onder den gansen hemel, gelijk aan
Jeruzalem geschied is. **13** Gelijk als in de wet van Mozes
geschreven is, alzo is al dat kwaad over ons gekomen; en wij
smeekten het aangezicht des HEEREN, onzes Gods, niet,
afkerende van onze ongerechtigheden, en verstandelijk acht
gevende op Uw waarheid. **14** Daarom heeft de HEERE over
het kwade gewaakt, en Hij heeft het over ons gebracht; want
de HEERE, onze God, is rechtvaardig in al Zijn werken, die
Hij gedaan heeft, dewijl wij Zijner stem niet gehoorzaamden.
15 En nu, o Heere, onze God! Die Uw volk uit Egypteland
gevoerd hebt, met een sterke hand, en hebt U een Naam
gemaakt, gelijk hij is te dezen dage; wij hebben gezondigd,
wij zijn goddeloos geweest. **16** O Heere! naar al Uw
gerechtigheden, laat toch Uw toorn en Uw grimmigheid
afgekeerd worden van Uw stad Jeruzalem, Uw heiligen berg;
want om onzer zonden wil en om onzer vaderen
ongerechtigheden, zijn Jeruzalem en Uw volk tot
versmaadheid bij allen, die rondom ons zijn.

17 En nu, o onze God! hoor naar het gebed Uws knechts, en
naar zijn smekingen; en doe Uw aangezicht lichten over Uw
heiligdom, dat verwoest is; om des Heeren wil. **18** Neig Uw
oor, mijn God! en hoor, doe Uw ogen op, en zie onze
verwoestingen, en de stad, die naar Uw Naam genoemd is;
want wij werpen onze smekingen voor Uw aangezicht niet
neder op onze gerechtigheden, maar op Uw

barmhartigheden, die groot zijn. **19** O Heere, hoor! o Heere,
vergeef! o Heere, merk op en doe het, vertraag het niet! Om
Uws Zelfs wil, o mijn God! Want Uw stad, en Uw volk is naar
Uw Naam genoemd. **20** Als ik nog sprak, en bad, en beleed
mijn zonde, en de zonde mijns volks van Israel, en mijn
smeking nederwierp voor het aangezicht des HEEREN, mijns
Gods, om des heiligen bergs wil mijns Gods;

21 Als ik nog sprak in het gebed, zo kwam de man Gabriel,
dien ik in het begin in een gezicht gezien had, snellijk
gevlogen, mij aanrakende, omtrent den tijd des avondoffers.
22 En hij onderrichtte mij en sprak met mij, en zeide:
Daniel! nu ben ik uitgegaan, om u den zin te doen verstaan.
23 In het begin uwer smekingen is het woord uitgegaan, en
ik ben gekomen, om u dat te kennen te geven; want gij zijt
een zeer gewenst man; versta dan dit woord, en merk op dit
gezicht. **24** Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en
over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de
zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te
verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te
brengen, en om het gezicht, en den profeet te verzegelen,
en om de heiligheid der heiligheden te zalven. **25** Weet dan,
en versta: van den uitgang des woords, om te doen
wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias,
den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de
straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden,
doch in benauwdheid der tijden. **26** En na die twee en zestig
weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet
voor Hem zelven zijn; en een volk des vorsten, hetwelk
komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn
einde zal zijn met een overstromenden vloed, en tot het
einde toe zal er krijg zijn, en vastelijk besloten
verwoestingen. **27** En hij zal velen het verbond versterken
een week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en
het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken
vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe,

die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.

Daniel 10

1 In het derde jaar van Kores, den koning van Perzie, werd
aan Daniel, wiens naam genoemd werd Beltsazar, een zaak
geopenbaard, en die zaak is de waarheid, doch in een
gezetten groten tijd; en hij verstond die zaak, en hij had
verstand van het gezicht. **2** In die dagen was ik, Daniel,
treurende drie weken der dagen. **3** Begeerlijke spijze at ik
niet, en vlees of wijn kwam in mijn mond niet; ook zalfde ik
mij gans niet, totdat die drie weken der dagen vervuld
waren. **4** En op den vier en twintigsten dag der eerste
maand, zo was ik aan den oever der grote rivier, welke is
Hiddekel. **5** En ik hief mijn ogen op, en zag, en ziet, er was
een Man met linnen bekleed, en Zijn lenden waren omgord
met fijn goud van Ufaz. **6** En Zijn lichaam was gelijk een
turkoois, en Zijn aangezicht gelijk de gedaante des
bliksems, en Zijn ogen gelijk vurige fakkelen, en Zijn armen
en Zijn voeten gelijk de verf van gepolijst koper; en de stem
Zijner woorden was gelijk de stem ener menigte. **7** En ik,
Daniel, alleen zag dat gezicht, maar de mannen, die bij mij
waren, zagen dat gezicht niet; doch een grote verschrikking
viel op hen, en zij vloden, om zich te versteken. **8** Ik dan
werd alleen overgelaten, en zag dit grote gezicht, en er
bleef in mij geen kracht overig; en mijn sierlijkheid werd aan
mij veranderd in een verderving, zodat ik geen kracht
behield. **9** En ik hoorde de stem Zijner woorden; en toen ik
de stem Zijner woorden hoorde, zo viel ik in een diepen
slaap op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde. **10**
En ziet, een hand roerde mij aan, en maakte, dat ik mij
bewoog op mijn knieen, en de palmen mijner handen.

11 En Hij zeide tot mij: Daniel, gij zeer gewenste man! merk
op de woorden, die Ik tot u spreken zal, en sta op uw
standplaats, want Ik ben alnu tot u gezonden; en toen Hij

dat woord tot mij sprak, stond ik bevende. **12** Toen zeide Hij
tot mij: Vrees niet, Daniel! want van den eersten dag aan,
dat gij uw hart begaaft, om te verstaan en om uzelven te
verootmoedigen, voor het aangezicht uws Gods, zijn uw
woorden gehoord, en om uwer woorden wil ben Ik gekomen.
13 Doch de vorst des koninkrijks van Perzie stond tegenover
Mij een en twintig dagen; en ziet, Michael, een van de eerste
vorsten, kwam om Mij te helpen, en Ik werd aldaar gelaten
bij de koningen van Perzie. **14** Nu ben Ik gekomen, om u te
doen verstaan, hetgeen uw volk bejegenen zal in het
vervolg der dagen, want het gezicht is nog voor vele dagen.
15 En toen Hij deze woorden met mij sprak, sloeg ik mijn
aangezicht ter aarde, en ik werd stom. **16** En ziet, Een, den
mensenkinderen gelijk, raakte mijn lippen aan, toen deed ik
mijn mond open, en ik sprak, en zeide tot Dien, Die
tegenover mij stond: Mijn Heere! om des gezichts wil keren
zich mijn weeen over mij, zodat ik geen kracht behoude. **17**
En hoe kan de knecht van dezen mijn Heere spreken met
dien mijn Heere? Want wat mij aangaat, van nu af bestaat
geen kracht in mij, en geen adem is in mij overgebleven. **18**
Toen raakte mij wederom aan Een, als in de gedaante van
een mens; en Hij versterkte mij. **19** En Hij zeide: Vrees niet,
gij zeer gewenste man! vrede zij u, wees sterk, ja, wees
sterk! En terwijl Hij met mij sprak, werd ik versterkt, en
zeide: Mijn Heere spreke, want Gij hebt mij versterkt. **20**
Toen zeide Hij: Weet gij, waarom dat Ik tot u gekomen ben?
Doch nu zal Ik wederkeren om te strijden tegen den vorst
der Perzen; en als Ik zal uitgegaan zijn, ziet, zo zal de vorst
van Griekenland komen. **21** Doch Ik zal u te kennen geven,
hetgeen getekend is in het geschrift der waarheid; en er is
niet een, die zich met Mij versterkt tegen dezen, dan uw
vorst Michael.

Daniel 11

1 Ik nu, ik stond in het eerste jaar van Darius, den Meder,
om hem te versterken en te stijven. **2** En nu, ik zal u de
waarheid te kennen geven; ziet, er zullen nog drie koningen
in Perzie staan, en de vierde zal verrijkt worden met groten
rijkdom, meer dan al de anderen; en nadat hij zich in zijn
rijkdom zal versterkt hebben, zal hij ze allen verwekken
tegen het koninkrijk van Griekenland. **3** Daarna zal er een
geweldig koning opstaan, die met grote heerschappij
heersen zal, en hij zal doen naar zijn welgevallen. **4** En als
hij zal staan, zal zijn rijk gebroken, en in de vier winden des
hemels verdeeld worden, maar niet aan zijn nakomelingen,
ook niet naar zijn heerschappij, waarmede hij heerste; want
zijn rijk zal uitgerukt worden, en dat voor anderen, dan
deze. **5** En de koning van het Zuiden, die een van zijn
vorsten is, zal sterk worden; doch een ander zal sterker
worden dan hij, en hij zal heersen; zijn heerschappij zal een
grote heerschappij zijn.

6 Op het einde nu van sommige jaren, zullen zij zich met
elkander bevrienden, en de dochter des konings van het
Zuiden zal komen tot de koning van het Noorden, om billijke
voorwaarden te maken; doch zij zal de macht des arms niet
behouden, daarom zal hij, noch zijn arm, niet bestaan; maar
zij zal overgegeven worden, en die haar gebracht hebben,
en die haar gegenereerd heeft, en die haar gesterkt heeft in
die tijden. **7** Doch uit de spruit van haar wortelen zal er een
opstaan in zijn staat, die zal met heirkracht komen, en hij
zal komen tegen die sterke plaatsen des konings van het
Noorden, en hij zal tegen dezelve doen, en hij zal ze
bemachtigen. **8** Ook zal hij hun goden, met hun vorsten,
met hun gewenste vaten van zilver en goud, in de
gevangenis naar Egypte brengen; en hij zal enige jaren

staande blijven boven den koning van het Noorden. **9** Alzo
zal de koning van het Zuiden in het koninkrijk komen, en hij
zal wederom in zijn land trekken. **10** Doch zijn zonen zullen
zich in strijd mengen, en zij zullen een menigte van grote
heiren verzamelen; en een van hen zal snellijk komen, en
als een vloed overstromen en doortrekken; en hij zal
wederom komen, en zich in den strijd mengen, tot aan zijn
sterke plaats toe. **11** En de koning van het Zuiden zal
verbitterd worden, en hij zal uittrekken, en strijden tegen
hem, tegen den koning van het Noorden, die ook een grote
menigte oprichten zal, doch die menigte zal in zijn hand
gegeven worden. **12** Als die menigte zal weggenomen zijn,
zal zijn hart zich verheffen, en hij zal er enige tien
duizenden nedervellen; evenwel zal hij niet gesterkt
worden. **13** Want de koning van het Noorden zal
wederkeren, en hij zal een groter menigte dan de eerste
was, oprichten; en aan het einde van de tijden der jaren, zal
hij snellijk komen met een grote heirkracht, en met groot
goed. **14** Ook zullen er in die tijden velen opstaan tegen den
koning van het Zuiden; en de scheurmakers uws volks
zullen verheven worden, om het gezicht te bevestigen, doch
zij zullen vallen. **15** En de koning van het Noorden zal
komen, en een wal opwerpen, en vaste steden innemen; en
de armen van het Zuiden zullen niet bestaan, noch zijn
uitgelezen volk, ja, er zal geen kracht zijn om te bestaan. **16**
Maar hij, die tegen hem komt, zal doen naar zijn
welgevallen, en niemand zal voor zijn aangezicht bestaan;
hij zal ook staan in het land des sieraads, en de verderving
zal in zijn hand wezen. **17** En hij zal zijn aangezicht stellen,
om met de kracht zijns gansen rijks te komen, en hij zal
billijke voorwaarden medebrengen, en hij zal het doen; want
hij zal hem een dochter der vrouwen geven, om haar te
verderven, maar zij zal niet vast staan, en zij zal voor hem
niet zijn. **18** Daarna zal hij zijn aangezicht tot de eilanden
keren, en hij zal er vele innemen; doch een overste zal zijn
smaad tegen hem doen ophouden, behalve dat hij zijn

smaad op hem zal doen wederkeren. **19** En hij zal zijn
aangezicht keren naar de sterkten zijns lands, en hij zal
aanstoten, en vallen, en niet gevonden worden. **20** En in zijn
staat zal er een opstaan, doende een geldeiser doortrekken,
in koninklijke heerlijkheid; maar hij zal in enige dagen
gebroken worden, nochtans niet door toornigheden, noch
door oorlog. **21** Daarna zal er een verachte in zijn staat
staan, denwelken men de koninklijke waardigheid niet zal
geven; doch hij zal in stilheid komen, en het koninkrijk door
vleierijen bemachtigen.

22 En de armen der overstroming zullen overstroomd
worden van voor zijn aangezicht, en zij zullen gebroken
worden, en ook de vorst des verbonds. **23** En na de
vereniging met hem zal hij bedrog plegen, en hij zal
optrekken, en hij zal met weinig volks gesterkt worden. **24**
Met stilheid zal hij ook in de vette plaatsen des landschaps
komen, en hij zal doen, dat zijn vaders, of de vaders zijner
vaderen, niet gedaan hebben; roof, en buit, en goederen, zal
hij onder hen uitstrooien, en hij zal tegen de vastigheden
zijn gedachten denken, doch tot een zekeren tijd toe. **25** En
hij zal zijn kracht en zijn hart verwekken tegen den koning
van het Zuiden, met een grote heirkracht; en de koning van
het Zuiden zal zich in den strijd mengen met een grote en
zeer machtige heirkracht; doch hij zal niet bestaan, want zij
zullen gedachten tegen hem denken. **26** En die de stukken
zijner spijze zullen eten, zullen hem breken, en de
heirkracht deszelven zal overstromen, en vele verslagenen
zullen vallen. **27** En het hart van beide deze koningen zal
wezen om kwaad te doen, en aan een tafel zullen zij leugen
spreken; en het zal niet gelukken, want het zal nog een
einde hebben ter bestemder tijd. **28** En hij zal in zijn land
wederkeren met groot goed, en zijn hart zal zijn tegen het
heilig verbond; en hij zal het doen, en wederkeren in zijn
land. **29** Ter bestemder tijd zal hij wederkeren, en tegen het
Zuiden komen, doch het zal niet zijn gelijk de eerste, noch

gelijk de laatste reize. **30** Want er zullen schepen van
Chittim tegen hem komen, daarom zal hij met smart
bevangen worden, en hij zal wederkeren, en gram worden
tegen het heilig verbond, en hij zal het doen; want
wederkerende zal hij acht geven op de verlaters des heiligen
verbonds.

31 En er zullen armen uit hem ontstaan, en zij zullen het
heiligdom ontheiligen, en de sterkte, en zij zullen het
gedurige offer wegnemen, en een verwoestenden gruwel
stellen. **32** En die goddelooslijk handelen tegen het
verbond, zal hij doen huichelen door vleierijen; maar het
volk, die hun God kennen, zullen zij grijpen, en zullen het
doen. **33** En de leraars des volks zullen er velen
onderwijzen, en zij zullen vallen door het zwaard en door
vlam, door gevangenis en door beroving, vele dagen. **34** Als
zij nu zullen vallen, zullen zij met een kleine hulp geholpen
worden; doch velen zullen zich door vleierijen tot hen
vervoegen. **35** En van de leraars zullen er sommigen vallen,
om hen te louteren en te reinigen, en wit te maken, tot den
tijd van het einde toe; want het zal nog zijn voor een
bestemden tijd. **36** En die koning zal doen naar zijn
welgevallen, en hij zal zichzelven verheffen, en groot maken
boven allen God, en hij zal tegen den God der goden
wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn,
totdat de gramschap voleind zij, want het is vastelijk
besloten, het zal geschieden. **37** En op de goden zijner
vaderen zal hij geen acht geven, noch op de begeerte der
vrouwen; hij zal ook op geen God acht geven, maar hij zal
zich boven alles groot maken. **38** En hij zal den god
Mauzzim in zijn standplaats eren; namelijk den god, welken
zijn vaders niet gekend hebben, zal hij eren met goud, en
met zilver, en met kostelijk gesteente, en met gewenste
dingen. **39** En hij zal de vastigheden der sterkten maken
met den vreemden god; dengenen, die hij kennen zal, zal hij
de eer vermenigvuldigen, en hij zal ze doen heersen over

velen, en hij zal het land uitdelen om prijs. **40** En op den tijd
van het einde, zal de koning van het Zuiden tegen hem met
hoornen stoten; en de koning van het Noorden zal tegen
hem aanstormen, met wagenen, en met ruiteren, en met
vele schepen; en hij zal in de landen komen, en hij zal ze
overstromen en doortrekken. **41** En hij zal komen in het land
des sieraads, en vele landen zullen ter nedergeworpen
worden; doch deze zullen zijn hand ontkomen, Edom en
Moab, en de eerstelingen der kinderen Ammons. **42** En hij
zal zijn hand aan de landen leggen, ook zal het land van
Egypte niet ontkomen. **43** En hij zal heersen over de
verborgen schatten des gouds en des zilvers, en over al de
gewenste dingen van Egypte; en die van Libye, en de Moren
zullen in zijn gangen wezen. **44** Maar de geruchten van het
Oosten en van het Noorden zullen hem verschrikken;
daarom zal hij uittrekken met grote grimmigheid om velen
te verdelgen en te verbannen. **45** En hij zal de tenten van
zijn paleis planten tussen de zeeen aan den berg des
heiligen sieraads; en hij zal tot zijn einde komen, en zal
geen helper hebben.

Daniel 12

1 En te dier tijd zal Michael opstaan, die grote vorst, die voor de kinderen uws volks staat, als het zulk een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op dienzelven tijd toe; en te dier tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek. **2** En velen van die, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, dezen ten eeuwigen leven, en genen tot versmaadheden, en tot eeuwige afgrijzing. **3** De leraars nu zullen blinken, als de glans des uitspansels, en die er velen rechtvaardigen, gelijk de sterren, altoos en eeuwiglijk. **4** En gij, Daniel! sluit deze woorden toe, en verzegel dit boek, tot den tijd van het einde; velen zullen het naspeuren, en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden. **5** En ik, Daniel, zag, en ziet, er stonden twee anderen, de een aan deze zijde van den oever der rivier, en de ander aan gene zijde van den oever der rivier.

6 En hij zeide tot den Man, bekleed met linnen, Die boven op het water der rivier was: Tot hoe lang zal het zijn, dat er een einde van deze wonderen zal wezen? **7** En ik hoorde dien Man, bekleed met linnen, Die boven op het water van de rivier was, en Hij hief Zijn rechter hand en Zijn linkerhand op naar den hemel, en zwoer bij Dien, Die eeuwiglijk leeft, dat na een bestemden tijd, bestemde tijden, en een helft, en als Hij zal voleind hebben te verstrooien de hand des heiligen volks, al deze dingen voleind zullen worden. **8** Dit hoorde ik, doch ik verstond het niet; en ik zeide: Mijn Heere! wat zal het einde zijn van deze dingen? **9** En Hij zeide: Ga henen, Daniel! want deze woorden zijn toegesloten en verzegeld tot den tijd van het einde. **10** Velen zullen er gereinigd en wit gemaakt, en gelouterd worden; doch de goddelozen zullen goddelooslijk handelen, en geen van de

goddelozen zullen het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan. **11** En van dien tijd af, dat het gedurig offer zal weggenomen, en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn, zullen zijn duizend tweehonderd en negentig dagen. **12** Welgelukzalig is hij, die verwacht en raakt tot duizend driehonderd vijf en dertig dagen. **13** Maar gij, ga henen tot het einde, want gij zult rusten, en zult opstaan in uw lot, in het einde der dagen.

Hosea

Hosea 1

1 Het woord des HEEREN, dat geschied is tot Hosea, den
zoon van Beeri, in de dagen van Uzzia, Jotham, Achaz,
Hizkia, koningen van Juda, en in de dagen van Jerobeam,
zoon van Joas, koning van Israel. **2** Het begin van het woord
des HEEREN door Hosea. De HEERE dan zeide tot Hosea: Ga
henen, neem u een vrouw der hoererijen, en kinderen der
hoererijen; want het land hoereert ganselijk van achter den
HEERE.

3 Zo ging hij henen, en nam Gomer, een dochter van
Diblaim; en zij ontving; en baarde hem een zoon. **4** En de
HEERE zeide tot hem: Noem zijn naam Jizreel, want nog een
weinig tijds, zo zal Ik de bloedschulden van Jizreel bezoeken
over het huis van Jehu, en zal het koninkrijk van het huis
van Israel doen ophouden. **5** En het zal te dien dage
geschieden, dat Ik Israels boog verbreken zal, in het dal van
Jizreel. **6** En zij ontving wederom, en baarde een dochter; en
Hij zeide tot hem: Noem haar naam Lo-ruchama; want Ik zal
Mij voortaan niet meer ontfermen over het huis Israels, maar
Ik zal ze zekerlijk wegvoeren.

7 Maar over het huis van Juda zal Ik Mij ontfermen, en zal ze
verlossen door den HEERE, hun God, en Ik zal ze niet
verlossen door boog, noch door zwaard, noch door krijg,
door paarden noch door ruiteren. **8** Als zij nu Lo-ruchama
gespeend had, ontving zij, en baarde een zoon.

9 En Hij zeide: Noem zijn naam Lo-ammi; want gijlieden zijt
Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn. **10** Nochtans
zal het getal der kinderen Israels zijn als het zand der zee,
dat niet gemeten noch geteld kan worden; en het zal
geschieden dat ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn:

Gijlieden zijt Mijn volk niet; tot hen gezegd zal worden: Gij zijt kinderen des levenden Gods.

11 En de kinderen van Juda, en de kinderen Israels zullen samenvergaderd worden, en zich een enig hoofd stellen, en uit het land optrekken; want de dag van Jizreel zal groot zijn.

Hosea 2

1 (1:12) Zegt tot uw broederen: Ammi, en tot uw zusteren:
Ruchama. **2** (2:1) Twist tegen ulieder moeder, twist, omdat
zij Mijn vrouw niet is, en Ik haar Man niet ben; en laat ze
haar hoererijen van haar aangezicht, en haar overspelerijen
van tussen haar borsten wegdoen. **3** (2:2) Opdat Ik ze niet
naakt uitstrope, en zette ze als ten dage, toen zij geboren
werd; ja, make ze als een woestijn, en zette ze als een dor
land, en dode ze door dorst; **4** (2:3) En Mij harer kinderen
niet ontferme, omdat zij kinderen der hoererijen zijn. **5** (2:4)
Want hunlieder moeder hoereert, die henlieden ontvangen
heeft, handelt schandelijk; want zij zegt: Ik zal mijn boelen
nagaan, die mij mijn brood en mijn water, mijn wol en mijn
vlas, mijn olie en mijn drank geven. **6** (2:5) Daarom, ziet, Ik
zal uw weg met doornen betuinen, en Ik zal een
heiningmuur maken, dat zij haar paden niet zal vinden.

7 (2:6) En zij zal haar boelen nalopen, maar dezelve niet
aantreffen; en zij zal hen zoeken, maar niet vinden; dan zal
zij zeggen: Ik zal henengaan, en keren weder tot mijn
vorigen Man, want toen was mij beter dan nu. **8** (2:7) Zij
bekent toch niet, dat Ik haar het koren, en den most, en de
olie gegeven heb, en haar het zilver en goud
vermenigvuldigd heb, dat zij tot den Baal gebruikt hebben.
9 (2:8) Daarom zal Ik wederkomen, en Mijn koren wegnemen
op zijn tijd, en Mijn most op zijn gezetten tijd; en Ik zal
wegrukken Mijn wol en Mijn vlas, dienende om haar
naaktheid te bedekken. **10** (2:9) En nu zal Ik haar
dwaasheid ontdekken voor de ogen harer boelen; en
niemand zal haar uit Mijn hand verlossen. **11** (2:10) En Ik
zal doen ophouden al haar vrolijkheid, haar feesten, haar
nieuwe maanden, en haar sabbatten, ja, al haar gezette
hoogtijden. **12** (2:11) En Ik zal verwoesten haar wijnstok en

haar vijgeboom, waarvan zij zegt: Deze zijn mij een
hoerenloon, dat mij mijn boelen gegeven hebben; maar Ik
zal ze stellen tot een woud, en het wild gedierte des velds
zal ze vreten. **13** (2:12) En Ik zal over haar bezoeken de
dagen des Baals, waarin zij dien gerookt heeft, en zich
versierd met haar voorhoofdsiersel, en haar halssieraad, en
is haar boelen nagegaan, maar heeft Mij vergeten, spreekt
de HEERE. **14** (2:13) Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal
haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken.

15 (2:14) En Ik zal haar geven haar wijngaarden van daar
af, en het dal Achor, tot een deur der hoop; en aldaar zal zij
zingen, als in de dagen harer jeugd, en als ten dage, toen zij
optoog uit Egypteland. **16** (2:15) En het zal te dien dage
geschieden, spreekt de HEERE, dat gij Mij noemen zult: Mijn
Man; en Mij niet meer noemen zult: Mijn Baal! **17** (2:16) En
Ik zal de namen der Baals van haar mond wegdoen; zij
zullen niet meer bij hun namen gedacht worden. **18** (2:17)
En Ik zal te dien dage een verbond voor hen maken met het
wild gedierte des velds, en met het gevogelte des hemels,
en het kruipend gedierte des aardbodems; en Ik zal den
boog, en het zwaard, en den krijg van de aarde verbreken,
en zal hen in zekerheid doen nederliggen. **19** (2:18) En Ik
zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij
ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht, en in
goedertierenheid en in barmhartigheden. **20** (2:19) En Ik zal
u Mij ondertrouwen in geloof; en gij zult den HEERE kennen.
21 (2:20) En het zal te dien dage geschieden, dat Ik
verhoren zal, spreekt de HEERE; Ik zal den hemel verhoren,
en die zal de aarde verhoren. **22** (2:21) En de aarde zal het
koren verhoren, mitsgaders den most en de olie; en die
zullen Jizreel verhoren. **23** (2:22) En Ik zal ze Mij op de aarde
zaaien, en zal Mij ontfermen over Lo-ruchama; en Ik zal
zeggen tot Lo-ammi: Gij zijt Mijn volk; en dat zal zeggen: O,
mijn God!

Hosea 3

1 En de HEERE zeide tot mij: Ga wederom henen, bemin een
vrouw, die, bemind zijnde van haar vriend, nochtans
overspel doet; gelijk de HEERE de kinderen Israels bemint,
maar zij zien om naar andere goden, en beminnen de
flessen der druiven. **2** En ik kocht ze mij voor vijftien
zilverlingen, en een homer gerst, en een halven homer
gerst. **3** En ik zeide tot haar: Gij zult vele dagen na mij
blijven zitten (gij zult niet hoereren, noch een anderen man
geworden), en ik ook na u. **4** Want de kinderen Israels zullen
vele dagen blijven zitten, zonder koning, en zonder vorst, en
zonder offer, en zonder opgericht beeld, en zonder efod en
terafim. **5** Daarna zullen zich de kinderen Israels bekeren, en
zoeken den HEERE, hun God, en David, hun Koning; en zij
zullen vrezende komen tot den HEERE en tot Zijn goedheid,
in het laatste der dagen.

Hosea 4

1 Hoort des HEEREN woord, gij kinderen Israels! want de
HEERE heeft een twist met de inwoners des lands, omdat er
geen trouw, en geen weldadigheid, en geen kennis van God
in het land is; **2** Maar vloeken en liegen, en doodslaan, en
stelen, en overspel doen; zij breken door, en bloedschulden
raken aan bloedschulden. **3** Daarom zal het land treuren, en
een iegelijk, die daarin woont, kwelen, met het gedierte des
velds, en met het gevogelte des hemels; ja, ook de vissen
der zee zullen weggeraapt worden. **4** Doch niemand twiste
noch bestraffe iemand; want uw volk is als die met den
priester twisten. **5** Daarom zult gij vallen bij dag, ja, zelfs de
profeet zal met u vallen bij nacht; en Ik zal uw moeder
uitroeien. **6** Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis
is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook
verworpen, dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen;
dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw
kinderen vergeten.

7 Gelijk zij meerder geworden zijn, alzo hebben zij tegen Mij
gezondigd; Ik zal hunlieder eer in schande veranderen. **8** Zij
eten de zonde Mijns volks, en verlangen, een ieder met zijn
ziel, naar hun ongerechtigheid. **9** Daarom, gelijk het volk,
alzo zal de priester zijn; en Ik zal zijn wegen over hem
bezoeken, en zijn handelingen hem vergelden. **10** En zij
zullen eten, maar niet zat worden, zullen hoereren, maar
niet uitbreken in menigte; want zij hebben nagelaten den
HEERE in acht te nemen. **11** Hoererij, en wijn, en most
neemt het hart weg. **12** Mijn volk vraagt zijn hout, en zijn
stok zal het hem bekend maken; want de geest der
hoererijen verleidt hen, dat zij van onder hun God
weghoereren.

13 Op de hoogten der bergen offeren zij, en op de heuvelen
roken zij, onder een eik, en populier, en iepeboom, omdat
derzelver schaduw goed is; daarom hoereren uw dochteren,
en uw bruiden bedrijven overspel. **14** Ik zal over uw
dochteren geen bezoeking doen, omdat zij hoereren, en over
uw bruiden, omdat zij overspel doen; want zij zelven
scheiden zich af met de hoeren, en offeren met de snoodste
hoeren; het volk dan, dat geen verstand heeft, zal
omgekeerd worden. **15** Zo gij, o Israel! wilt hoereren, dat
immers Juda niet schuldig worde; komt gij toch niet te
Gilgal, en gaat niet op naar Beth-aven, en zweert niet: Zo
waarachtig als de HEERE leeft.

16 Want Israel is onbandig, als een onbandige koe; nu zal
hen de HEERE weiden, als een lam in de ruimte. **17** Efraim is
vergezeld met de afgoden; laat hem varen. **18** Hunlieder
zuiperij is afvallig; zij doen niet dan hoereren; hun schilden
(het is een schande!) beminnen het woord: Geeft. **19** Een
wind heeft hen gebonden in zijn vleugelen, en zij zullen
beschaamd worden vanwege hun offeranden.

Hosea 5

1 Hoort dit, gij priesters! en merkt op, gij huis Israels! en
neemt ter oren, gij huis des konings! want ulieden gaat dit
oordeel aan, omdat gij een strik zijt geworden te Mizpa, en
een uitgespannen net op Thabor. **2** En die afwijken,
verdiepen zich om te slachten; maar Ik zal hun allen een
tuchtmeester zijn. **3** Ik ken Efraim, en Israel is voor Mij niet
verborgen; dat gij, o Efraim! nu hoereert, en Israel
verontreinigd is. **4** Zij stellen hun handelingen niet aan, om
zich tot hun God te bekeren; want de geest der hoererijen is
in het midden van hen, en den HEERE kennen zij niet. **5**
Dies zal Israel hovaardij in zijn aangezicht getuigen; en
Israel en Efraim zullen vallen door hun ongerechtigheid; ook
zal Juda met hen vallen. **6** Met hun schapen, en met hun
runderen zullen zij dan gaan, om den HEERE te zoeken,
maar niet vinden; Hij heeft Zich van hen onttrokken. **7** Zij
hebben trouwelooslijk gehandeld tegen den HEERE; want zij
hebben vreemde kinderen gewonnen; nu zal hen de nieuwe
maand verteren met hun delen. **8** Blaast de bazuin te Gibea,
de trompet te Rama; roept luide te Beth-aven; achter u,
Benjamin!

9 Efraim zal tot verwoesting worden, ten dage der straf;
onder de stammen Israels heb Ik bekend gemaakt, dat gewis
is. **10** De vorsten van Juda zijn geworden, gelijk die de
landpalen verrukken; Ik zal Mijn verbolgenheid, als water,
over hen uitgieten. **11** Efraim is verdrukt, hij is verpletterd
met recht; want hij heeft zo gewild; hij heeft gewandeld
naar het gebod. **12** Daarom zal Ik Efraim zijn als een mot, en
den huize van Juda als een verrotting. **13** Als Efraim zijn
krankheid zag, en Juda zijn gezwel, zo toog Efraim tot Assur,
en hij zond tot den koning Jareb; maar die zal ulieden niet
kunnen genezen, en zal het gezwel van ulieden niet helen.

14 Want Ik zal Efraim zijn als een felle leeuw, en den huize
van Juda als een jonge leeuw; Ik, Ik zal verscheuren en
henengaan; Ik zal wegvoeren, en er zal geen redder zijn. **15**
Ik zal henengaan en keren weder tot Mijn plaats, totdat zij
zichzelven schuldig kennen en Mijn aangezicht zoeken; als
hun bange zal zijn, zullen zij Mij vroeg zoeken.

Hosea 6

1 Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij
heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen,
en Hij zal ons verbinden. **2** Hij zal ons na twee dagen levend
maken; op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij
zullen voor Zijn aangezicht leven. **3** Dan zullen wij kennen,
wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang
is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een
regen, als de spade regen en vroege regen des lands. **4** Wat
zal Ik u doen, o Efraim! wat zal Ik u doen, o Juda! dewijl uw
weldadigheid is als een morgenwolk, en als een
vroegkomende dauw, die henengaat.

5 Daarom heb Ik hen behouwen door de profeten; Ik heb ze
gedood door de redenen Mijns monds; en uw oordelen zullen
voortkomen aan het licht. **6** Want Ik heb lust tot
weldadigheid, en niet tot offer; en tot de kennis Gods, meer
dan tot brandofferen. **7** Maar zij hebben het verbond
overtreden als Adam; daar hebben zij trouwelooslijk tegen
Mij gehandeld. **8** Gilead is een stad van werkers der
ongerechtigheid; zij is betreden van bloed. **9** Gelijk de
benden der straatschenders op iemand wachten, alzo is het
gezelschap der priesteren; zij moorden op den weg naar
Sichem, waarlijk, zij doen schandelijke daden. **10** Ik zie een
afschuwelijke zaak in het huis Israels; aldaar is Efraims
hoererij, Israel is verontreinigd. **11** Ook heeft hij u, o Juda!
een oogst gezet, als Ik de gevangenen Mijns volks
wederbracht.

Hosea 7

1 Terwijl Ik Israel genees, zo wordt Efraims ongerechtigheid
ontdekt, mitsgaders de boosheden van Samaria; want zij
werken valsheid; en de dief gaat er in, de bende der
straatschenders stroopt daar buiten. **2** En zij zeggen niet in
hun hart, dat Ik al hunner boosheid gedachtig ben; nu
omsingelen hen hun handelingen, zij zijn voor Mijn
aangezicht. **3** Zij verblijden den koning met hun boosheid,
en de vorsten met hun leugenen. **4** Zij bedrijven al te zamen
overspel, zij zijn gelijk een bakoven, die heet gemaakt is van
den bakker; die ophoudt van wakker te zijn, nadat hij het
deeg heeft gekneed, totdat het doorgezuurd zij. **5** Het is de
dag onzes konings; de vorsten maken hem krank door
verhitting van den wijn; hij strekt zijn hand voort met de
spotters. **6** Want zij voeren hun hart aan, als een bakoven,
tot hun lagen; hunlieder bakker slaapt den gansen nacht; 's
morgens brandt hij als een vlammend vuur. **7** Zij zijn allen
te zamen verhit als een bakoven, en zij verteren hun
rechters; al hun koningen vallen; er is niemand onder hen,
die tot Mij roept. **8** Efraim, die verwart zich met de volken;
Efraim is een koek, die niet is omgekeerd;

9 Vreemden verteren zijn kracht, en hij merkt het niet; ook
is de grauwigheid op hem verspreid, en hij merkt het niet.
10 Dies zal de hovaardij van Israel in zijn aangezicht
getuigen; dewijl zij zich niet bekeren tot den HEERE, hun
God, noch Hem zoeken in alle deze. **11** Want Efraim is als
een botte duif, zonder hart; zij roepen Egypte aan, zij gaan
henen tot Assur.

12 Wanneer zij zullen henengaan, zal Ik Mijn net over hen
uitspreiden, Ik zal ze als vogelen des hemels doen
nederdalen. Ik zal ze tuchtigen, gelijk gehoord is in hun

vergadering. **13** Wee hen, want zij zijn van Mij afgezworven; verstoring over hen, want zij hebben tegen Mij overtreden! Ik zou hen wel verlossen, maar zij spreken leugenen tegen Mij. **14** Zij roepen ook niet tot Mij met hun hart, wanneer zij huilen op hun legers; om koren en most verzamelen zij zich, maar zij wederstreven tegen Mij. **15** Ik heb hen wel getuchtigd, en hunlieder armen gesterkt; maar zij denken kwaad tegen Mij. **16** Zij keren zich, maar niet tot den Allerhoogste, zij zijn als een bedriegelijke boog; hun vorsten vallen door het zwaard; vanwege de gramschap hunner tong; dit is hunlieder bespotting in Egypteland.

Hosea 8

1 De bazuin aan uw mond; hij komt als een arend tegen het
huis des HEEREN; omdat zij Mijn verbond hebben
overtreden, en zijn tegen Mijn wet afvallig geworden. **2** Dan
zullen zij tot Mij roepen: Mijn God! wij, Israel, kennen U. **3**
Israel heeft het goede verstoten; de vijand zal hem
vervolgen. **4** Zij hebben koningen gemaakt, maar niet uit
Mij; zij hebben vorsten gesteld, maar Ik heb het niet gekend;
van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelven
afgoden gemaakt, opdat zij uitgeroeid worden. **5** Uw kalf, o
Samaria! heeft u verstoten; Mijn toorn is tegen hen
ontstoken; hoe lang zullen zij de reinigheid niet verdragen?

6 Want dat is ook uit Israel; een werkmeester heeft het
gemaakt, en het is geen God, maar het zal tot stukken
worden, het kalf van Samaria. **7** Want zij hebben wind
gezaaid, en zullen een wervelwind maaien; het zal geen
staande koren hebben, het uitspruitsel zal geen meel
maken; of het misschien maakte, vreemden zullen het
verslinden. **8** Israel is verslonden; nu zijn zij onder de
heidenen geworden, gelijk een vat, waar men geen lust toe
heeft.

9 Want zij zijn opgetogen naar Assur, een woudezel, die
alleen voor zichzelven is; die van Efraim hebben boelen om
hoerenloon gehuurd. **10** Dewijl zij dan onder de heidenen
boelen om hoerenloon gehuurd hebben, zo zal Ik die nu ook
verzamelen; ja, zij hebben al een weinig begonnen,
vanwege den last van den koning der vorsten. **11** Omdat
Efraim de altaren vermenigvuldigd heeft tot zondigen, zo
zijn hem de altaren geworden tot zondigen. **12** Ik schrijf
hem de voortreffelijkheden Mijner wet voor; maar die zijn
geacht als wat vreemds. **13** Aangaande de offeranden Mijner

gaven, zij offeren vlees, en eten het, maar de HEERE heeft
aan hen geen welgevallen. Nu zal Hij hunner
ongerechtigheid gedenken, en hun zonden bezoeken; zij
zullen weder in Egypte keren. **14** Want Israel heeft zijn
Maker vergeten, en tempelen gebouwd, en Juda heeft vaste
steden vermenigvuldigd; maar Ik zal een vuur zenden in zijn
steden, dat zal haar paleizen verteren.

Hosea 9

1 Verblijd u niet, o Israel! tot opspringens toe, gelijk de
volken; want gij hoereert van uw God af; gij hebt hoerenloon
lief, op alle dorsvloeren des korens. **2** De dors vloer en de
wijnkuip zal henlieden niet voeden; en de most zal hun
liegen. **3** Zij zullen in des HEEREN land niet blijven; maar
Efraim zal weder tot Egypte keren, en zij zullen in Assyrie
het onreine eten. **4** Zij zullen den HEERE geen drankofferen
doen van wijn, ook zouden zij Hem niet zoet zijn, hun
offeranden zouden hun zijn als treurbrood; allen, die dat
zouden eten, zouden onrein worden; want hun brood zal
voor hun ziel zijn, het zal in des HEEREN huis niet komen. **5**
Wat zult gijlieden dan doen op een gezetten hoogtijdsdag,
en op een feestdag des HEEREN? **6** Want ziet, zij gaan
daarhenen vanwege de verstoring; Egypte zal ze
verzamelen, Mof zal ze begraven; begeerte zal er zijn naar
hun zilver, netelen zullen hen erfelijk bezitten, doornen
zullen in hun tenten zijn. **7** De dagen der bezoeking zijn
gekomen, de dagen der vergelding zijn gekomen; die van
Israel zullen het gewaar worden; de profeet is een dwaas, de
man des geestes is onzinnig; om de grootheid uwer
ongerechtigheid is de haat ook groot.

8 De wachter van Efraim is met mijn God, maar de profeet is
een vogelvangersstrik, op al zijn wegen, een haat in het huis
zijns Gods. **9** Zij hebben zich zeer diep verdorven, als in de
dagen van Gibea; Hij zal hunner ongerechtigheid gedenken,
Hij zal hun zonden bezoeken. **10** Ik vond Israel als druiven
in de woestijn, Ik zag uw vaderen als de eerste vrucht aan
den vijgeboom in haar beginsel; maar zij gingen in tot Baal-
peor, en zonderden zich af tot die schaamte, en werden
gans verfoeilijk naar hun boelerij. **11** Aangaande Efraim,

hunlieder heerlijkheid zal wegvlieden als een vogel; van de
geboorte, en van moeders buik, en van de ontvangenis af.

12 Ofschoon zij hun kinderen mochten groot maken, Ik zal
er hen toch van beroven, dat zij onder de mensen niet zullen
zijn; want ook, wee hun, als Ik van hen zal geweken zijn! **13**
Efraim is, gelijk als Ik Tyrus aanzag, die geplant is in een
liefelijke woonplaats; maar Efraim zal zijn kinderen moeten
uitbrengen tot den doodslager. **14** Geef hun, HEERE! Wat
zult Gij geven? Geef hun een misdragende baarmoeder, en
uitdrogende borsten. **15** Al hun boosheid is te Gilgal, want
daar heb Ik ze gehaat, om de boosheid van hun
handelingen; Ik zal ze uit Mijn huis uitdrijven, Ik zal ze
voortaan niet meer liefhebben; al hun vorsten zijn
afvalligen. **16** Efraim is geslagen, hunlieder wortel is
verdord, zij zullen geen vrucht voortbrengen; ja, ofschoon zij
genereerden, zo zal Ik toch de gewenste vruchten van hun
buik doden. **17** Mijn God zal ze verwerpen, omdat zij naar
Hem niet horen; en zij zullen omzwervende zijn onder de
heidenen.

Hosea 10

1 Israel is een uitgeledigde wijnstok, hij brengt weder vrucht
voor zich; maar naar de veelheid zijner vrucht heeft hij de
altaren vermenigvuldigd; naar de goedheid zijns lands,
hebben zij de opgerichte beelden goed gemaakt. **2** Hij heeft
hun hart verdeeld, nu zullen zij verwoest worden; Hij zal hun
altaren doorhouwen, Hij zal hun opgerichte beelden
verstoren. **3** Want nu zullen zij zeggen: Wij hebben geen
koning; want wij hebben den HEERE niet gevreesd; wat zou
ons dan een koning doen? **4** Zij hebben woorden gesproken,
valselijk zwerende in het verbond maken; daarom zal het
oordeel als een vergiftig kruid groenen, op de voren der
velden. **5** De inwoners van Samaria zullen verschrikt zijn
over het kalf van Beth-aven; want zijn volk zal over hetzelve
treuren, mitsgaders zijn Chemarim (die zich over hetzelve
verheugden), over zijn heerlijkheid, omdat zij van hetzelve
is weggevaren. **6** Ja, datzelve zal naar Assur gevoerd
worden, tot een geschenk voor den koning Jareb; Efraim zal
schaamte behalen, en Israel zal beschaamd worden
vanwege zijn raadslag. **7** De koning van Samaria is
afgehouwen, als schuim op het water. **8** En de hoogten van
Aven, Israels zonde, zullen verdelgd worden; doornen en
distelen zullen op hunlieder altaren opkomen; en zij zullen
zeggen tot de bergen: Bedekt ons! en tot de heuvelen: Valt
op ons! **9** Sinds de dagen van Gibea, hebt gij gezondigd, o
Israel; daar zijn zij staande gebleven; de strijd te Gibea,
tegen de kinderen der verkeerdheid, zal ze niet aangrijpen.

10 Het is in Mijn lust, dat Ik ze zal binden; en volken zullen
tegen henlieden verzameld worden, als Ik ze binden zal in
hun twee voren. **11** Dewijl Efraim een vaars is, gewend
gaarne te dorsen, zo ben Ik over de schoonheid van haar
hals overgegaan; Ik zal Efraim berijden, Juda zal ploegen,

Jakob zal voor zich eggen. **12** Zaait u tot gerechtigheid,
maait tot weldadigheid; braakt u een braakland; dewijl het
tijd is den HEERE te zoeken, totdat Hij kome, en over u de
gerechtigheid regene. **13** Gij hebt goddeloosheid geploegd,
verkeerdheid gemaaid, en de vrucht der leugen gegeten;
want gij hebt vertrouwd op uw weg, op de veelheid uwer
helden. **14** Daarom zal er een groot gedruis ontstaan onder
uw volken, en al uw vestingen zullen verstoord worden,
gelijk Salman Beth-arbel verstoorde ten dage des krijgs; de
moeder werd verpletterd met de zonen. **15** Alzo heeft Beth-
el ulieden gedaan, vanwege de boosheid uwer boosheid;
Israels koning is in den dageraad ten enenmale uitgeroeid.

Hosea 11

1 Als Israel een kind was, toen heb Ik hem liefgehad, en Ik
heb Mijn zoon uit Egypte geroepen. **2** Maar gelijk zij
henlieden riepen, alzo gingen zij van hun aangezicht weg;
zij offerden den Baals, en rookten den gesnedenen beelden.
3 Ik nochtans leerde Efraim gaan; Hij nam ze op Zijn armen,
maar zij bekenden niet, dat Ik ze genas. **4** Ik trok ze met
mensenzelen, met touwen der liefde, en was hun, als
degenen, die het juk van op hun kinnebakken oplichten, en
Ik reikte hem voeder toe. **5** Hij zal in Egypteland niet
wederkeren; maar Assur, die zal zijn koning zijn; omdat zij
zich weigerden te bekeren.

6 En het zwaard zal in zijn steden blijven, en zijn grendelen
verteren, en opeten, vanwege hun beraadslagingen. **7** Want
Mijn volk blijft hangen aan de afkering van Mij; zij roepen
het wel tot den Allerhoogste, maar niet een verhoogt Hem. **8**
Hoe zou Ik u overgeven, o Efraim? u overleveren, o Israel?
Hoe zou Ik u maken als Adama, u stellen als Zeboim? Mijn
hart is in Mij omgekeerd, al Mijn berouw is te zamen
ontstoken.

9 Ik zal de hittigheid Mijns toorns niet uitvoeren; Ik zal niet
wederkeren om Efraim te verderven; want Ik ben God en
geen mens, de Heilige in het midden van u, en Ik zal in de
stad niet komen. **10** Zij zullen den HEERE achterna
wandelen, Hij zal brullen als een leeuw, wanneer Hij brullen
zal, dan zullen de kinderen van de zee af al bevende
aankomen. **11** Zij zullen bevende aankomen als een vogeltje
uit Egypte, en als een duif uit het land van Assur; en Ik zal
hen doen wonen in hun huizen, spreekt de HEERE. **12** (12:1)
Die van Efraim hebben Mij omsingeld met leugen, en het

huis Israels met bedrog; maar Juda heerste nog met God, en was met de heiligen getrouw.

Hosea 12

1 (12:2) Efraim weidt zich met wind, en jaagt den
oostenwind na; den gansen dag vermenigvuldigt hij leugen
en verwoesting; en zij maken verbond met Assur, en de olie
wordt naar Egypte gevoerd. **2** (12:3) Ook heeft de HEERE
een twist met Juda, en Hij zal bezoeking doen over Jakob
naar zijn wegen, naar zijn handelingen zal Hij hem
vergelden. **3** (12:4) In moeders buik hield hij zijn broeder bij
de verzenen; en in zijn kracht gedroeg hij zich vorstelijk met
God.

4 (12:5) Ja, hij gedroeg zich vorstelijk tegen den Engel, en
overmocht Hem; hij weende en smeekte Hem. Te Beth-el
vond hij Hem, en aldaar sprak Hij met ons; **5** (12:6)
Namelijk, de HEERE, de God der heirscharen; HEERE is Zijn
gedenknaam. **6** (12:7) Gij dan, bekeer u tot uw God, bewaar
weldadigheid en recht, en wacht geduriglijk op uw God. **7**
(12:8) In des koopmans hand is een bedriegelijke
weegschaal, hij bemint te verdrukken;

8 (12:9) Nog zegt Efraim: Evenwel ben ik rijk geworden, ik
heb mij groot goed verkregen; in al mijn arbeid zullen zij mij
geen ongerechtigheid vinden, die zonde zij. **9** (12:10) Maar
Ik ben de HEERE, uw God, van Egypteland af; Ik zal u nog in
tenten doen wonen, als in de dagen der samenkomst; **10**
(12:11) En Ik zal spreken tot de profeten, en Ik zal het
gezicht vermenigvuldigen; en door den dienst der profeten
zal Ik gelijkenissen voorstellen. **11** (12:12) Zekerlijk is
Gilead ongerechtigheid, zij zijn enkel ijdelheid; te Gilgal
offeren zij ossen, ja, hun altaren zijn als steen hopen op de
voren der velden. **12** (12:13) Jakob vlood toch naar het veld
van Syrie, en Israel diende om een vrouw, en hoedde om een
vrouw. **13** (12:14) Maar de HEERE voerde Israel op uit

Egypte door een profeet, en door een profeet werd hij gehoed. **14** (12:15) Efraim daarentegen heeft Hem zeer bitterlijk vertoornd; daarom zal Hij zijn bloed op hem laten, en zijn Heere zal hem zijn smaad vergelden.

Hosea 13

1 Als Efraim sprak, zo beefde men, hij heeft zich verheven in
Israel; maar hij is schuldig geworden aan den Baal en is
gestorven. **2** En nu zijn zij voortgevaren te zondigen, en
hebben zich van hun zilver een gegoten beeld gemaakt,
afgoden naar hun verstand, die altemaal smedenwerk zijn;
waarvan zij nochtans zeggen: De mensen, die offeren, zullen
de kalveren kussen. **3** Daarom zullen zij zijn als een
morgenwolk, en als een vroegkomende dauw, die
henengaat; als kaf van den dorsvloer, en als rook uit den
schoorsteen wordt weggestormd. **4** Ik ben toch de HEERE,
uw God, van Egypteland af; daarom zoudt gij geen God
kennen dan Mij alleen, want er is geen Heiland dan Ik. **5** Ik
heb u gekend in de woestijn, in een zeer heet land.

6 Daarna zijn zij, naardat hunlieder weide was, zat
geworden; als zij zat zijn geworden, heeft zich hun hart
verheven; daarom hebben zij Mij vergeten. **7** Dies werd Ik
hun als een felle leeuw; als een luipaard loerde Ik op den
weg. **8** Ik ontmoette hen als een beer, die van jongen
beroofd is, en scheurde het slot huns harten; en Ik verslond
ze aldaar als een oude leeuw; het wild gedierte des velds
verscheurde hen. **9** Het heeft u bedorven, o Israel! want in
Mij is uw hulp.

10 Waar is uw koning nu? Dat hij u behoude in al uw steden!
En uw richters, waar gij van zeidet: Geef mij een koning en
vorsten? **11** Ik gaf u een koning in Mijn toorn en nam hem
weg in Mijn verbolgenheid. **12** Efraims ongerechtigheid is
samengebonden, zijn zonde is opgelegd. **13** Smarten ener
barende vrouw zullen hem aankomen; hij is een onwijs kind;
want anders zou hij geen tijd in de kindergeboorte blijven
staan. **14** Doch Ik zal hen van het geweld der hel verlossen,

Ik zal ze vrijmaken van den dood: o dood! waar zijn uw pestilentien? hel! waar is uw verderf? Berouw zal van Mijn ogen verborgen zijn, **15** Want hij zal vrucht voortbrengen onder de broederen; doch er zal een oostenwind komen, een wind des HEEREN, opkomende uit de woestijn; en zijn springader zal uitdrogen, diezelve zal den schat van alle gewenste huisraad roven.

16 (14:1) Samaria zal woest worden, want zij is wederspannig geweest tegen haar God; zij zullen door het zwaard vallen, hun kinderkens zullen verpletterd, en hun zwangere vrouwen zullen opengesneden worden.

Hosea 14

1 (14:2) Bekeer u, o Israel! tot den HEERE, uw God, toe;
want gij zijt gevallen om uw ongerechtigheid. **2** (14:3) Neem
deze woorden met u, en bekeer u tot den HEERE; zeg tot
Hem: Neem weg alle ongerechtigheid, en geef het goede, zo
zullen wij betalen de varren onzer lippen. **3** (14:4) Assur zal
ons niet behouden, wij zullen niet rijden op paarden, en tot
het werk onzer handen niet meer zeggen: Gij zijt onze God.
Immers zal een wees bij U ontfermd worden. **4** (14:5) Ik zal
hunlieder afkering genezen, Ik zal hen vrijwilliglijk
liefhebben; want Mijn toorn is van hem gekeerd.

5 (14:6) Ik zal Israel zijn als de dauw; hij zal bloeien als de
lelie, en hij zal zijn wortelen uitslaan als de Libanon. **6**
(14:7) Zijn scheuten zullen zich uitspreiden, en zijn
heerlijkheid zal zijn als des olijfbooms, en hij zal een reuk
hebben als de Libanon. **7** (14:8) Zij zullen wederkeren,
zittende onder zijn schaduw; zij zullen ten leven
voortbrengen als koren, en bloeien als de wijnstok; zijn
gedachtenis zal zijn als de wijn van Libanon. **8** (14:9)
Efraim! wat heb Ik meer met de afgoden te doen? Ik heb
hem verhoord, en zal op hem zien; Ik zal hem zijn als een
groenende denneboom; uw vrucht is uit Mij gevonden.

9 (14:10) Wie is wijs? die versta deze dingen; wie is
verstandig? die bekenne ze; want des HEEREN wegen zijn
recht, en de rechtvaardigen zullen daarin wandelen, maar
de overtreders zullen daarin vallen.

Joel

Joel 1

1 Het woord des HEEREN, dat geschied is tot Joel, den zoon
van Pethuel: **2** Hoort dit, gij oudsten! en neemt ter oren, alle
inwoners des lands! Is dit geschied in uw dagen, of ook in de
dagen uwer vaderen? **3** Vertelt uw kinderen daarvan, en laat
het uw kinderen hun kinderen vertellen, en derzelver
kinderen aan een ander geslacht. **4** Wat de rups heeft
overgelaten, heeft de sprinkhaan afgegeten, en wat de
sprinkhaan heeft overgelaten, heeft de kever afgegeten, en
wat de kever heeft overgelaten, heeft de kruidworm
afgegeten. **5** Waakt op, gij dronkenen! en weent, en huilt,
alle gij wijnzuipers! om den nieuwen wijn, dewijl hij van uw
mond is afgesneden. **6** Want een volk is opgekomen over
mijn land, machtig en zonder getal; zijn tanden zijn
leeuwentanden, en het heeft baktanden eens ouden leeuws.
7 Het heeft mijn wijnstok gesteld tot een verwoesting, en
mijn vijgeboom tot schuim; het heeft hem ganselijk ontbloot
en nedergeworpen, zijn ranken zijn wit geworden. **8** Kermt,
als een jonkvrouw, die met een zak omgord is vanwege den
man van haar jeugd.

9 Spijsoffer en drankoffer is van het huis des HEEREN
afgesneden; de priesters, des HEEREN dienaars, treuren. **10**
Het veld is verwoest, het land treurt; want het koren is
verwoest, de most is verdroogd, de olie is flauw. **11** De
akkerlieden zijn beschaamd, de wijngaardeniers huilen, om
de tarwe en om de gerst, want de oogst des velds is
vergaan. **12** De wijnstok is verdord, de vijgeboom is flauw;
de granaatappelboom, ook de palmboom en appelboom; alle
bomen des velds zijn verdord; ja de vrolijkheid is verdord
van de mensenkinderen. **13** Omgordt u, en rouwklaagt, gij
priesters! huilt, gij dienaars des altaars! gaat in, vernacht in
zakken, gij dienaars mijns Gods! want spijsoffer en

drankoffer is geweerd van het huis uws Gods. **14** Heiligt een
vasten, roept een verbodsdag uit, verzamelt de oudsten, en
alle inwoners dezes lands, ten huize des HEEREN, uws Gods,
en roept tot den HEERE.

15 Ach, die dag! want de dag des HEEREN is nabij, en zal als
een verwoesting komen van den Almachtige. **16** Is niet de
spijze voor onze ogen afgesneden? Blijdschap en
verheuging van het huis onzes Gods? **17** De granen zijn
onder hun kluiten verrot, de schathuizen zijn verwoest, de
schuren zijn afgebroken, want het koren is verdord. **18** O,
hoe zucht het vee, de runderkudden zijn bedwelmd, want zij
hebben geen weide, ook zijn de schaapskudden verwoest.
19 Tot U, o HEERE! roep ik; want een vuur heeft de weiden
der woestijn verteerd, en een vlam heeft alle bomen des
velds aangestoken. **20** Ook schreeuwt elk beest des velds
tot U; want de waterstromen zijn uitgedroogd, en een vuur
heeft de weiden der woestijn verteerd.

Joel 2

1 Blaast de bazuin te Sion, en roept luide op den berg Mijner
heiligheid; laat alle inwoners des lands beroerd zijn, want de
dag des HEEREN komt, want hij is nabij. **2** Een dag van
duisternis en donkerheid, een dag van wolken en dikke
duisterheid, als de dageraad uitgespreid over de bergen;
een groot en machtig volk, desgelijks van ouds niet geweest
is, en na hetzelve niet meer zal zijn tot in jaren van vele
geslachten. **3** Voor hetzelve verteert een vuur, en achter
hetzelve brandt een vlam; het land is voor hetzelve als een
lusthof, maar achter hetzelve een woeste wildernis, en ook is
er geen ontkomen van hetzelve. **4** De gedaante deszelven is
als de gedaante van paarden, en als ruiters zo zullen zij
lopen. **5** Zij zullen daarhenen springen als een gedruis van
wagenen, op de hoogten der bergen; als het gedruis ener
vuurvlam, die stoppelen verteert; als een machtig volk, dat
in slagorde gesteld is. **6** Van deszelfs aangezicht zullen de
volken in pijn zijn; alle aangezichten zullen betrekken als
een pot. **7** Als helden zullen zij lopen, als krijgslieden zullen
zij de muren beklimmen; en zij zullen daarhenen trekken,
een iegelijk in zijn wegen, en zullen hun paden niet
verdraaien. **8** Ook zullen zij de een den ander niet dringen;
zij zullen daarhenen trekken elk in zijn baan; en al vielen zij
op een geweer, zij zouden niet verwond worden. **9** Zij zullen
in de stad omlopen, zij zullen lopen op de muren, zij zullen
klimmen in de huizen; zij zullen door de vensteren inkomen
als een dief. **10** De aarde is beroerd voor deszelfs
aangezicht, de hemel beeft; de zon en maan worden zwart,
en de sterren trekken haar glans in. **11** En de HEERE verheft
Zijn stem voor Zijn heir henen; want Zijn leger is zeer groot,
want Hij is machtig, doende Zijn woord; want de dag des
HEEREN is groot en zeer vreselijk, en wie zal hem
verdragen? **12** Nu dan ook, spreekt de HEERE, bekeert u tot

Mij met uw ganse hart, en dat met vasten en met geween,
en met rouwklage.

13 En scheurt uw hart en niet uw klederen, en bekeert u tot
den HEERE, uw God; want Hij is genadig en barmhartig,
lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw
hebbende over het kwade. **14** Wie weet, Hij mocht Zich
wenden en berouw hebben; en Hij mocht een zegen achter
Zich overlaten tot spijsoffer en drankoffer voor den HEERE,
uw God. **15** Blaast de bazuin te Sion, heiligt een vasten,
roept een verbodsdag uit.

16 Verzamelt het volk, heiligt de gemeente, vergadert de
oudsten, verzamelt de kinderkens, en die de borsten zuigen;
de bruidegom ga uit zijn binnenkamer, en de bruid uit haar
slaapkamer. **17** Laat de priesters, des HEEREN dienaars,
wenen tussen het voorhuis en het altaar, en laat hen
zeggen: Spaar Uw volk, o HEERE! en geef Uw erfenis niet
over tot een smaadheid, dat de heidenen over hen zouden
heersen; waarom zouden zij onder de volken zeggen: Waar
is hunlieder God? **18** Zo zal de HEERE ijveren over Zijn land,
en Hij zal Zijn volk verschonen.

19 En de HEERE zal antwoorden en tot Zijn volk zeggen:
Ziet, Ik zend ulieden het koren, en den most, en de olie, dat
gij daarvan verzadigd zult worden; en Ik zal u niet meer
overgeven tot een smaadheid onder de heidenen. **20** En Ik
zal dien van het noorden verre van ulieden doen vertrekken,
en hem wegdrijven in een dor en woest land, zijn aangezicht
naar de Oostzee, en zijn einde naar de achterste zee; en zijn
stank zal opgaan, en zijn vuiligheid zal opgaan; want hij
heeft grote dingen gedaan. **21** Vrees niet, o land! verheug u,
en wees blijde; want de HEERE heeft grote dingen gedaan.

22 Vreest niet, gij beesten des velds! want de weiden der
woestijn zullen weder jong gras voortbrengen; want het

geboomte zal zijn vrucht dragen, de wijnstok en vijgeboom
zullen hun vermogen geven. **23** En gij, kinderen van Sion!
verheugt u en zijt blijde in den HEERE, uw God; want Hij zal
u geven dien Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u den
regen doen nederdalen, den vroegen regen en den spaden
regen in de eerste maand. **24** En de dorsvloeren zullen vol
koren zijn, en de perskuipen van most en olie overlopen. **25**
Alzo zal Ik ulieden de jaren vergelden, die de sprinkhaan, de
kever, en de kruidworm, en de rups heeft afgegeten; Mijn
groot heir, dat Ik onder u gezonden heb. **26** En gij zult
overvloediglijk en tot verzadiging eten, en prijzen den Naam
des HEEREN, uw Gods, Die wonderlijk bij u gehandeld heeft;
en Mijn volk zal niet beschaamd worden tot in eeuwigheid.
27 En gij zult weten, dat Ik in het midden van Israel ben, en
dat Ik de HEERE, uw God, ben, en niemand meer; en Mijn
volk zal niet beschaamd worden in eeuwigheid. **28** En
daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten
over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen
profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw
jongelingen zullen gezichten zien;

29 Ja, ook over de dienstknechten, en over de
dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten. **30**
En Ik zal wondertekenen geven in den hemel en op de
aarde: bloed, en vuur, en rookpilaren. **31** De zon zal
veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer
dat die grote en vreselijke dag des HEEREN komt. **32** En het
zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN zal
aanroepen, zal behouden worden; want op den berg Sions
en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de HEERE
gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die de HEERE
zal roepen.

Joel 3

1 Want ziet, in die dagen en te dier tijd, als Ik de gevangenis
van Juda en Jeruzalem zal wenden; **2** Dan zal Ik alle
heidenen vergaderen, en zal hen afvoeren in het dal van
Josafat; en Ik zal met hen aldaar richten, vanwege Mijn volk
en Mijn erfdeel Israel, dat zij onder de heidenen hebben
verstrooid, en Mijn land gedeeld; **3** En hebben het lot over
Mijn volk geworpen en een knechtje gegeven om een hoer,
en een meisje verkocht om wijn, dat zij mochten drinken. **4**
En ook, wat hebt gij met Mij te doen, gij Tyrus en Sidon, en
alle grenzen van Palestina! Zoudt gij Mij een vergelding
wedergeven? Maar zo gij Mij wilt vergelden, lichtelijk,
haastelijk, zal Ik uw vergelding op uw hoofd wederbrengen.
5 Omdat gij Mijn zilver en Mijn goud hebt weggenomen, en
hebt Mijn beste kleinodien in uw tempels gebracht. **6** En gij
hebt de kinderen van Juda en de kinderen van Jeruzalem
verkocht aan de kinderen der Grieken, opdat gij hen verre
van hun landpale mocht brengen. **7** Ziet, Ik zal ze opwekken
uit de plaats, waarhenen gij ze hebt verkocht; en Ik zal uw
vergelding wederbrengen op uw hoofd. **8** En Ik zal uw zonen
en uw dochteren verkopen in de hand der kinderen van
Juda, die ze verkopen zullen aan die van Scheba, aan een
vergelegen volk; want de HEERE heeft het gesproken. **9**
Roept dit uit onder de heidenen, heiligt een krijg; wekt de
helden op, laat naderen, laat optrekken alle krijgslieden.

10 Slaat uw spaden tot zwaarden, en uw sikkelen tot
spiesen; de zwakke zegge: Ik ben een held. **11** Rot te hoop,
en komt aan, alle gij volken van rondom, en vergadert u! (O
HEERE, doe Uw helden derwaarts nederdalen!) **12** De
heidenen zullen zich opmaken, en optrekken naar het dal
van Josafat; maar aldaar zal Ik zitten, om te richten alle
heidenen van rondom. **13** Slaat de sikkel aan, want de oogst

is rijp geworden; komt aan, daalt henen af, want de pers is
vol, en de perskuipen lopen over; want hunlieder boosheid is
groot. **14** Menigten, menigten in het dal des dorswagens;
want de dag des HEEREN is nabij, in het dal des
dorswagens. **15** De zon en maan zijn zwart geworden, en de
sterren hebben haar glans ingetrokken. **16** En de HEERE zal
uit Sion brullen, en uit Jeruzalem Zijn stem geven, dat hemel
en aarde beven zullen; maar de HEERE zal de Toevlucht
Zijns volks, en de Sterkte der kinderen Israels zijn. **17** En
gijlieden zult weten, dat Ik de HEERE, uw God ben, wonende
op Sion, den berg Mijner heiligheid; en Jeruzalem zal een
heiligheid zijn, en vreemden zullen niet meer door haar
doorgaan. **18** En het zal te dien dage geschieden dat de
bergen van zoeten wijn zullen druipen, en de heuvelen van
melk vlieten, en alle stromen van Juda vol van water gaan;
en er zal een fontein uit het huis des HEEREN uitgaan, en
zal het dal van Sittim bewateren.

19 Egypte zal tot verwoesting worden, en Edom zal worden
tot een woeste wildernis, om het geweld, gedaan aan de
kinderen van Juda, in welker land zij onschuldig bloed
vergoten hebben. **20** Maar Juda zal blijven in eeuwigheid, en
Jeruzalem van geslacht tot geslacht. **21** En Ik zal hunlieder
bloed reinigen, dat Ik niet gereinigd had; en de HEERE zal
wonen op Sion.

Amos

Amos 1

1 De woorden van Amos, die onder de veeherderen was van
Thekoa, dewelke hij gezien heeft over Israel, in de dagen
van Uzzia, koning van Juda, en in de dagen van Jerobeam,
zoon van Joas, koning van Israel; twee jaren voor de
aardbeving. **2** En hij zeide: De HEERE zal brullen uit Sion, en
Zijn stem verheffen uit Jeruzalem; en de woningen der
herderen zullen treuren, en de hoogte van Karmel zal
verdorren. **3** Alzo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van
Damaskus, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij
Gilead met ijzeren dorswagens hebben gedorst.

4 Daarom zal Ik een vuur in het huis van Hazael zenden, dat
zal de paleizen van Benhadad verteren. **5** En Ik zal den
grendel van Damaskus verbreken, en zal uitroeien den
inwoner van Bikeat-aven, en dien, die den scepter houdt, uit
Beth-eden; en het volk van Syrie zal gevankelijk
weggevoerd worden naar Kir, zegt de HEERE. **6** Alzo zegt de
HEERE: Om drie overtredingen van Gaza, en om vier zal Ik
dat niet afwenden; omdat zij Mijn volk gevankelijk hebben
weggevoerd met een volkomen wegvoering, om aan Edom
over te leveren.

7 Daarom zal Ik een vuur zenden in den muur van Gaza, dat
zal haar paleizen verteren. **8** En Ik zal den inwoner uitroeien
uit Asdod, en dien, die den scepter houdt, uit Askelon; en Ik
zal Mijn hand wenden tegen Ekron, en het overblijfsel der
Filistijnen zal vergaan, zegt de Heere HEERE. **9** Alzo zegt de
HEERE: Om drie overtredingen van Tyrus, en om vier zal Ik
dat niet afwenden; omdat zij Mijn volk met een volkomen
wegvoering hebben overgeleverd aan Edom, en niet
gedacht aan het verbond der broederen.

10 Daarom zal Ik een vuur zenden in den muur van Tyrus,
dat zal haar paleizen verteren. **11** Alzo zegt de HEERE: Om
drie overtredingen van Edom, en om vier zal Ik dat niet
afwenden; omdat hij zijn broederen met het zwaard heeft
vervolgd, en zijn barmhartigheden verdorven; en dat zijn
toorn eeuwiglijk verscheurt, en hij zijn verbolgenheid altoos
behoudt.

12 Daarom zal Ik een vuur zenden in Theman, dat zal de
paleizen van Bozra verteren. **13** Alzo zegt de HEERE: Om
drie overtredingen der kinderen Ammons, en om vier zal Ik
dat niet afwenden; omdat zij de zwangere vrouwen van
Gilead hebben opengesneden, om hun landpale te
verwijden.

14 Daarom zal Ik een vuur aansteken in den muur van
Rabba, dat zal haar paleizen verteren; met een gejuich ten
dage des strijds, met een onweder ten dage des
wervelwinds. **15** En hunlieder koning zal gaan in de
gevangenis, hij en zijn vorsten te zamen, zegt de HEERE.

Amos 2

1 Alzo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Moab, en
om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat hij de beenderen
des konings van Edom tot kalk verbrand heeft. **2** Daarom zal
Ik een vuur in Moab zenden, dat zal de paleizen van Kerioth
verteren; en Moab zal sterven met groot gedruis, met
gejuich, met geluid der bazuin. **3** En Ik zal den rechter uit
het midden van haar uitroeien; en al haar vorsten zal Ik met
hem doden, zegt de HEERE. **4** Alzo zegt de HEERE: Om drie
overtredingen van Juda, en om vier zal Ik dat niet afwenden;
omdat zij de wet des HEEREN verworpen, en Zijn
inzettingen niet bewaard hebben; en hun leugenen hen
verleid hebben, die hun vaders hebben nagewandeld.

5 Daarom zal Ik een vuur in Juda zenden, dat zal Jeruzalems
paleizen verteren. **6** Alzo zegt de HEERE: Om drie
overtredingen van Israel, en om vier zal Ik dat niet
afwenden; omdat zij den rechtvaardige voor geld verkopen,
en den nooddruftige om een paar schoenen.

7 Die er naar hijgen, dat het stof der aarde op het hoofd der
armen zij, en den weg der zachtmoedigen verkeren; en de
man en zijn vader gaan tot een jonge dochter om Mijn
heiligen Naam te ontheiligen. **8** En zij leggen zich neder bij
elk altaar op de verpande klederen, en drinken den wijn der
geboeten in het huis van hun goden. **9** Ik daarentegen heb
den Amoriet voor hunlieder aangezicht verdelgd, wiens
hoogte was als de hoogte der cederen, en hij was sterk als
de eiken; maar Ik heb zijn vrucht van boven, en zijn
wortelen van onderen verdelgd.

10 Ook heb Ik ulieden uit Egypteland opgevoerd; en Ik heb
u veertig jaren in de woestijn geleid, opdat gij het land van
den Amoriet erfelijk bezat. **11** En Ik heb sommigen uit uw

zonen tot profeten verwekt, en uit uw jongelingen tot
Nazireen; is dit niet alzo, gij kinderen Israels? spreekt de
HEERE. **12** Maar gijlieden hebt aan de Nazireen wijn te
drinken gegeven, en gij hebt den profeten geboden,
zeggende: Gij zult niet profeteren. **13** Ziet, Ik zal uw
plaatsen drukken, gelijk als een wagen drukt, die vol garven
is. **14** Zodat de snelle niet zal ontvlieden, en de sterke zijn
kracht niet verkloeken, en een held zal zijn ziel niet
bevrijden. **15** En die den boog handelt, zal niet bestaan, en
die licht is op zijn voeten, zal zich niet bevrijden; ook zal,
die te paard rijdt, zijn ziel niet bevrijden. **16** En de
kloekhartigste onder de helden zal te dien dage naakt
heenvlieden, spreekt de HEERE.

Amos 3

1 Hoort dit woord, dat de HEERE tegen ulieden spreekt, gij
kinderen van Israel! namelijk tegen het ganse geslacht, dat
Ik uit Egypteland heb opgevoerd, zeggende: **2** Uit alle
geslachten des aardbodems heb Ik ulieden alleen gekend;
daarom zal Ik al uw ongerechtigheden over ulieden
bezoeken. **3** Zullen twee te zamen wandelen, tenzij dat zij
bijeengekomen zijn? **4** Zal een leeuw brullen in het woud,
als hij geen roof heeft? Zal een jonge leeuw uit zijn hol zijn
stem verheffen, tenzij dat hij wat gevangen hebbe? **5** Zal
een vogel in den strik op de aarde vallen, als er geen strik
voor hem is? Zal men den strik van den aardbodem
opnemen, als men ganselijk niet heeft gevangen? **6** Zal de
bazuin in de stad geblazen worden, dat het volk niet
siddere? zal er een kwaad in de stad zijn, dat de HEERE niet
doet? **7** Gewisselijk, de Heere HEERE zal geen ding doen,
tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten,
geopenbaard hebbe. **8** De leeuw heeft gebruld, wie zou niet
vrezen? De Heere HEERE heeft gesproken, wie zou niet
profeteren? **9** Doet het horen in de paleizen te Asdod, en in
de paleizen in Egypteland, en zegt: Verzamelt u op de
bergen van Samaria, en ziet de grote beroerten in het
midden van haar, en de verdrukten binnen in haar.

10 Want zij weten niet te doen, dat recht is, spreekt de
HEERE; die in hun paleizen schatten vergaderen door
geweld en verstoring. **11** Daarom, zo zegt de Heere HEERE:
De vijand! en dat rondom het land! die zal uw sterkte van u
nederstorten, en uw paleizen zullen uitgeplunderd worden.
12 Alzo zegt de HEERE: Gelijk als een herder twee
schenkelen, of een stukje van een oor uit des leeuwen muil
redt, alzo zullen de kinderen Israels gered worden, die daar
zitten te Samaria, in den hoek van het bed, en op de sponde

van de koets. **13** Hoort en betuigt in het huis Jakobs, spreekt
de Heere HEERE, de God der heirscharen; **14** Dat Ik, ten
dage als Ik Israels overtredingen over hem bezoeken zal,
ook bezoeking zal doen over de altaren van Beth-el; en de
hoornen des altaars zullen worden afgehouwen, en ter aarde
vallen. **15** En Ik zal het winterhuis met het zomerhuis slaan;
en de elpenbenen huizen zullen vergaan, en de grote huizen
een einde nemen, spreekt de HEERE.

Amos 4

1 Hoort dit woord, gij koeien van Basan! gij, die op den berg
van Samaria zijt, die de armen verdrukt, die de
nooddruftigen verplettert; gij, die tot hunlieder heren zegt:
Brengt aan, opdat wij drinken. **2** De Heere HEERE heeft
gezworen bij Zijn heiligheid, dat er, ziet, dagen over ulieden
zullen komen, dat men u zal optrekken met haken, en uw
nakomelingen met visangelen. **3** En gij zult door de bressen
uitgaan, een ieder voor zich henen; en gij zult, hetgeen in
het paleis gebracht is, wegwerpen, spreekt de HEERE. **4**
Komt te Beth-el, en overtreedt te Gilgal; maakt des
overtredens veel, en brengt uw offers des morgens, uw
tienden om de drie dagen!

5 En rookt van het gedesemde een lofoffer, en roept
vrijwillige offers uit, doet het horen; want alzo hebt gij het
gaarne, gij kinderen Israels! spreekt de Heere HEERE. **6**
Daarom heb Ik ulieden ook reinheid der tanden gegeven in
al uw steden, en gebrek van brood in al uw plaatsen;
nochtans hebt gij u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE.

7 Daartoe heb Ik ook den regen van ulieden geweerd, als er
nog drie maanden waren tot den oogst, en heb doen
regenen over de ene stad, maar over de andere stad niet
doen regenen; het ene stuk lands werd beregend, maar het
andere stuk lands, waar het niet op regende, verdorde. **8** En
twee, drie steden togen om tot een stad, opdat zij water
mochten drinken, maar werden niet verzadigd; nochtans
hebt gij u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE. **9** Ik heb
ulieden geslagen met brandkoren en met honigdauw; de
veelheid uwer hoven, en uwer wijngaarden, en uwer
vijgebomen, en uwer olijfbomen at de rups op; nochtans
hebt gij u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE. **10** Ik heb

de pestilentie onder ulieden gezonden, naar de wijze van
Egypte; Ik heb uw jongelingen door het zwaard gedood, en
uw paarden gevankelijk laten wegvoeren; en Ik heb den
stank uwer heirlegeren zelfs in uw neus doen opgaan;
nochtans hebt gij u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE.
11 Ik heb sommigen onder ulieden omgekeerd, gelijk God
Sodom en Gomorra omkeerde, u, die waart als een
vuurbrand, dat uit den brand gered is; nochtans hebt gij u
niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE. **12** Daarom zal Ik u
alzo doen, o Israel! omdat Ik u dan dit doen zal, zo schik u, o
Israel! om uw God te ontmoeten. **13** Want zie, Die de bergen
formeert, en den wind schept, en den mens bekend maakt,
wat zijn gedachte zij, Die den dageraad duisternis maakt, en
op de hoogten der aarde treedt, HEERE, God der
heirscharen, is Zijn Naam.

Amos 5

1 Hoort dit woord, dat Ik over ulieden ophef, een klaaglied, o
huis Israels! **2** De jonkvrouw Israels is gevallen, zij zal niet
weder opstaan; zij is verlaten op haar land, er is niemand,
die haar opricht. **3** Want zo zegt de Heere HEERE: De stad,
die uitgaat met duizend, zal honderd overhouden, en die
uitgaat met honderd, zal tien overhouden, in het huis
Israels. **4** Want zo zegt de HEERE tot het huis Israels: Zoekt
Mij, en leeft.

5 Maar zoekt Beth-el niet, en komt niet te Gilgal, en gaat
niet over naar Ber-seba; want Gilgal zal voorzeker
gevankelijk worden weggevoerd, en Beth-el zal worden tot
niet. **6** Zoekt den HEERE, en leeft; opdat Hij niet doorbreke
in het huis van Jozef als een vuur, dat vertere, zodat er
niemand zij, die het blusse in Beth-el; **7** Die het recht in
alsem verkeren, en de gerechtigheid ter aarde doen liggen.
8 Die het Zevengesternte en den Orion maakt, en de
doodsschaduw in den morgenstond verandert, en den dag
als den nacht verduistert; Die de wateren der zee roept, en
giet ze uit op den aardbodem, HEERE is Zijn Naam. **9** Die
Zich verkwikt door verwoesting over een sterke; zodat de
verwoesting komt over een vesting. **10** Zij haten in de poort
dengene, die bestraft, en hebben een gruwel van dien, die
oprechtelijk spreekt. **11** Daarom, omdat gij den arme
vertreedt en een last koren van hem neemt, zo hebt gij wel
huizen gebouwd van gehouwen steen, maar gij zult daarin
niet wonen; gij hebt gewenste wijngaarden geplant, maar gij
zult derzelver wijn niet drinken. **12** Want Ik weet, dat uw
overtredingen menigvuldig, en uw zonden machtig vele zijn;
zij benauwen den rechtvaardige, nemen zoengeld, en
verstoten de nooddruftigen in de poort. **13** Daarom zal de
verstandige te dier tijd zwijgen, want het zal een boze tijd

zijn. **14** Zoekt het goede, en niet het boze, opdat gij leeft;
en alzo zal de HEERE, de God der heirscharen, met ulieden
zijn, gelijk als gij zegt. **15** Haat het boze, en hebt lief het
goede, en bestelt het recht in de poort, misschien zal de
HEERE, de God der heirscharen, aan Jozefs overblijfsel
genadig zijn. **16** Daarom, zo zegt de HEERE, de God der
heirscharen, de Heere: Op alle straten zal rouwklage zijn, en
in alle wijken zullen zij zeggen: Och! och! en zullen den
akkerman roepen tot treuren, en rouwklage zal zijn bij
degenen, die verstand van kermen hebben.

17 Ja, in alle wijngaarden zal rouwklage zijn; want Ik zal
door het midden van u doorgaan; zegt de HEERE. **18** Wee
dien, die des HEEREN dag begeren! Waartoe toch zal
ulieden de dag des HEEREN zijn? Hij zal duisternis wezen en
geen licht. **19** Als wanneer iemand vlood voor het
aangezicht eens leeuws, en hem ontmoette een beer; of dat
hij kwam in een huis, en leunde met zijn hand aan den
wand, en hem beet een slang. **20** Zal dan niet des HEEREN
dag duisternis zijn, en geen licht? En donkerheid, zodat er
geen glans aan zij? **21** Ik haat, Ik versmaad uw feesten, en
Ik mag uw verbods dagen niet rieken.

22 Want ofschoon gij Mij brandofferen offert, mitsgaders uw
spijsofferen, Ik heb er toch geen welgevallen aan; en het
dankoffer van uw vette beesten mag Ik niet aanzien. **23** Doe
het getier uwer liederen van Mij weg; ook mag Ik uwer luiten
spel niet horen. **24** Maar laat het oordeel zich daarhenen
wenden als de wateren, en de gerechtigheid als een sterke
beek. **25** Hebt gij Mij veertig jaren in de woestijn
slachtofferen en spijsoffer toegebracht, o huis Israels? **26** Ja,
gij droegt de tent van uw Melech, en den Kijun, uw beelden,
de ster uws gods, dien gij uzelf hadt gemaakt. **27** Daarom
zal Ik ulieden gevankelijk wegvoeren, ver boven Damaskus
henen, zegt de HEERE, Wiens Naam is God der heirscharen.

Amos 6

1 Wee den gerusten te Sion, en den zekeren op den berg
van Samaria! die de voornaamste zijn van de eerstelingen
der volken, en tot dewelke die van het huis Israels komen. **2**
Gaat over naar Kalne, en ziet toe; en gaat van daar naar
Hamath, de grote stad, en trekt af naar Gath der Filistijnen;
of zij beter zijn dan deze koninkrijken, of hun landpale
groter dan uw landpale? **3** Gij, die den bozen dag verre stelt,
en den stoel des gewelds nabij brengt. **4** Die daar liggen op
elpenbenen bedsteden, en weelderig zijn op hun koetsen,
en eten de lammeren van de kudde, en de kalveren uit het
midden van den meststal. **5** Die op het geklank der luit
kwinkeleren, en bedenken zichzelven instrumenten der
muziek, gelijk David; **6** Die wijn uit schalen drinken, en zich
zalven met de voortreffelijkste olie, maar bekommeren zich
niet over de verbreking van Jozef. **7** Daarom zullen zij nu
gevankelijk henengaan onder de voorsten, die in
gevangenis gaan; en het banket dergenen, die weelderig
zijn, zal wegwijken.

8 De Heere HEERE heeft gezworen bij Zichzelf (spreekt de
HEERE, de God der heirscharen): Ik heb een gruwel van
Jakobs hovaardij, en Ik haat zijn paleizen; daarom zal Ik de
stad en haar volheid overleveren.

9 En het zal geschieden, zo er tien mannen in enig huis
zullen overgelaten zijn, dat zij sterven zullen. **10** En de
naaste vriend zal een iegelijk van die opnemen, of die hem
verbrandt, om de beenderen uit het huis uit te brengen, en
zal zeggen tot dien, die binnen de zijden van het huis is:
Zijn er nog meer bij u? En hij zal zeggen: Niemand. Dan zal
hij zeggen: Zwijg! want zij waren niet om des HEEREN Naam
te vermelden. **11** Want ziet, de HEERE geeft bevel, en Hij zal

het grote huis slaan met inwatering, en het kleine huis met
spleten. **12** Zullen ook paarden rennen op een steenrots?
Zal men ook daarop met runderen ploegen? Want gijlieden
hebt het recht in gal verkeerd, en de vrucht der
gerechtigheid in alsem.

13 Gij, die blijde zijt over een nietig ding; gij, die zegt:
Hebben wij ons niet door onze sterkte hoornen verkregen?
14 Want ziet, Ik zal over ulieden, o huis Israels! een volk
verwekken, spreekt de HEERE, de God der heirscharen; die
zullen ulieden drukken, van daar men komt te Hamath, tot
aan de beek der wildernis.

Amos 7

1 De Heere HEERE deed mij aldus zien; en ziet, Hij
formeerde sprinkhanen, in het begin des opkomens van het
nagras; en ziet, het was het nagras, na des konings
afmaaiingen. **2** En het geschiedde, als zij het kruid des lands
geheel zouden hebben afgegeten, dat ik zeide: Heere
HEERE! vergeef toch; wie zou er van Jakob blijven staan;
want hij is klein! **3** Toen berouwde zulks den HEERE; het zal
niet geschieden, zeide de HEERE. **4** Wijders deed mij de
Heere HEERE aldus zien; en ziet, de Heere HEERE riep uit,
dat Hij wilde twisten met vuur; en het verteerde een groten
afgrond, ook verteerde het een stuk lands.

5 Toen zeide ik: Heere HEERE! houd toch op; wie zou er van
Jakob blijven staan; want hij is klein! **6** Toen berouwde zulks
den HEERE. Ook dit zal niet geschieden, zeide de Heere
HEERE. **7** Nog deed Hij mij aldus zien; en ziet, de Heere
stond op een muur, die naar het paslood gemaakt was, en
een paslood was in Zijn hand.

8 En de HEERE zeide tot mij: Wat ziet gij, Amos? En ik zeide:
Een paslood. Toen zeide de HEERE: Zie, Ik zal het paslood
stellen in het midden van Mijn volk Israel; Ik zal het
voortaan niet meer voorbijgaan. **9** Maar Izaks hoogten zullen
verwoest, en Israels eigendommen verstoord worden; en Ik
zal tegen Jerobeams huis opstaan met het zwaard. **10** Toen
zond Amazia, de priester te Beth-el, tot Jerobeam, den
koning van Israel, zeggende: Amos heeft een verbintenis
tegen u gemaakt, in het midden van het huis Israels; het
land zal al zijn woorden niet kunnen verdragen.

11 Want alzo zegt Amos: Jerobeam zal door het zwaard
sterven, en Israel zal voorzeker uit zijn land gevankelijk
worden weggevoerd. **12** Daarna zeide Amazia tot Amos: Gij

ziener! ga weg, vlied in het land van Juda, en eet aldaar
brood, en profeteer aldaar. **13** Maar te Beth-el zult gij
voortaan niet meer profeteren; want dat is des konings
heiligdom, en dat is het huis des koninkrijks. **14** Toen
antwoordde Amos, en zeide tot Amazia: Ik was geen profeet,
en ik was geen profetenzoon; maar ik was een ossenherder,
en las wilde vijgen af.

15 Maar de HEERE nam mij van achter de kudde; en de
HEERE zeide tot mij: Ga henen, profeteer tot Mijn volk Israel.
16 Nu dan, hoor des HEEREN woord: Gij zegt: Gij zult niet
profeteren tegen Israel, noch druppen tegen het huis van
Izak.

17 Daarom zegt de HEERE alzo: Uw vrouw zal in de stad
hoereren, en uw zonen en uw dochteren zullen door het
zwaard vallen, en uw land zal door het snoer uitgedeeld
worden; en gij zult in een onrein land sterven, en Israel zal
voorzeker uit zijn land gevankelijk worden weggevoerd.

Amos 8

1 De Heere HEERE deed mij aldus zien; en ziet, een korf met
zomervruchten. **2** En Hij zeide: Wat ziet gij, Amos? En ik
zeide: Een korf met zomervruchten. Toen zeide de HEERE tot
mij: Het einde is gekomen over Mijn volk Israel; Ik zal het
voortaan niet meer voorbijgaan. **3** Maar de gezangen des
tempels zullen te dien dage huilen, spreekt de Heere
HEERE; vele dode lichamen zullen er zijn, in alle plaatsen
zal men ze stilzwijgend wegwerpen. **4** Hoort dit, gij, die den
nooddruftige opslokt! en dat om te vernielen de ellendigen
des lands;

5 Zeggende: Wanneer zal de nieuwe maan overgaan, dat wij
leeftocht mogen verkopen? en de sabbat, dat wij koren
mogen openen? verkleinende de efa, en den sikkel
vergrotende, en verkeerdelijk handelende met bedrieglijke
weegschalen; **6** Dat wij de armen voor geld mogen kopen,
en den nooddruftige om een paar schoenen; dan zullen wij
het kaf van het koren verkopen. **7** De HEERE heeft gezworen
bij Jakobs heerlijkheid: Zo Ik al hun werken in eeuwigheid
zal vergeten! **8** Zou het land hierover niet beroerd worden,
en al wie daarin woont treuren? Ja, het zal geheel oprijzen
als een rivier, en het zal heen en weder gedreven en
verdronken worden, als door de rivier van Egypte. **9** En het
zal te dien dage geschieden, spreekt de Heere HEERE, dat Ik
de zon op den middag zal doen ondergaan, en het land bij
lichten dage verduisteren. **10** En Ik zal uw feesten in rouw,
en al uw liederen in weeklage veranderen, en op alle lenden
een zak, en op alle hoofd kaalheid brengen; en Ik zal het
land stellen in rouw, als er is over een enigen zoon, en
deszelfs einde als een bitteren dag. **11** Ziet, de dagen
komen, spreekt de Heere HEERE, dat Ik een honger in het

land zal zenden; niet een honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te horen de woorden des HEEREN.

12 En zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het
noorden tot het oosten; zij zullen omlopen om het woord des
HEEREN te zoeken, maar zullen het niet vinden. **13** Te dien
dage zullen de schone jonkvrouwen en de jongelingen van
dorst versmachten; **14** Die daar zweren bij de schuld van
Samaria, en zeggen: Zo waarachtig als uw God van Dan
leeft, en de weg van Ber-seba leeft! en zij zullen vallen, en
niet weder opstaan.

Amos 9

1 Ik zag den Heere staan op het altaar, en Hij zeide: Sla dien
knoop, dat de posten beven, en doorkloof ze allen in het
hoofd; en Ik zal hun achterste met het zwaard doden; en
vliedende zal onder hen niet ontvlieden, noch de
ontkomende onder hen behouden worden. **2** Al groeven zij
tot in de hel, zo zal Mijn hand ze van daar halen, en al
klommen zij in den hemel, zo zal Ik ze van daar doen
nederdalen. **3** En al verstaken zij zich op de hoogte van
Karmel, zo zal Ik ze naspeuren en van daar halen; en al
verborgen zij zich van voor Mijn ogen in den grond van de
zee, zo zal Ik van daar een slang gebieden, die zal ze bijten.
4 En al gingen zij in gevangenis voor het aangezicht hunner
vijanden, zo zal Ik van daar het zwaard gebieden, dat het
hen dode; en Ik zal Mijn oog tegen hen zetten ten kwade, en
niet ten goede. **5** Want de Heere HEERE der heirscharen is
het, Die het land aanroert, dat het versmelte, en allen, die
daarin wonen, treuren; en dat het geheel oprijze als een
rivier, en verdronken worde als door de rivier van Egypte. **6**
Die Zijn opperzalen in den hemel bouwt, en Zijn benden
heeft Hij op aarde gefondeerd; Die de wateren der zee roept,
en giet ze uit op den aardbodem; HEERE is Zijn Naam. **7** Zijt
gijlieden Mij niet als de kinderen der Moren, o kinderen
Israels? spreekt de HEERE. Heb Ik Israel niet opgevoerd uit
Egypteland, en de Filistijnen uit Kafthor, en de Syriers uit
Kir? **8** Ziet, de ogen des Heeren HEEREN zijn tegen dit
zondig koninkrijk, dat Ik het van den aardbodem verdelge;
behalve dat Ik het huis Jakobs niet ganselijk zal verdelgen,
spreekt de HEERE. **9** Want ziet, Ik geef bevel, en Ik zal het
huis Israels onder al de heidenen schudden, gelijk als zaad
geschud wordt in een zeef; en niet een steentje zal er ter
aarde vallen. **10** Alle zondaars Mijns volks zullen door het
zwaard sterven; die daar zeggen: Het kwaad zal tot ons niet

genaken, noch ons voorkomen. **11** Te dien dage zal Ik de
vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar
reten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder
oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds;

12 Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en
al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden,
spreekt de HEERE, Die dit doet. **13** Ziet, de dagen komen,
spreekt de HEERE, dat de ploeger den maaier, en de
druiventreder den zaadzaaier genaken zal; en de bergen
zullen van zoeten wijn druipen, en al de heuvelen zullen
smelten. **14** En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israel
wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en
bewonen, en wijngaarden planten, en derzelver wijn
drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelver vrucht
eten. **15** En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet
meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden
gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.

Obadiah

Obadiah 1

1 Het gezicht van Obadja. Alzo zegt de Heere HEERE van
Edom: Wij hebben een gerucht gehoord van den HEERE, en
er is een gezant geschikt onder de heidenen: Staat op, en
laat ons opstaan tegen hen ten strijde. **2** Ziet, Ik heb u klein
gemaakt onder de heidenen, gij zijt zeer veracht. **3** De
trotsheid uws harten heeft u bedrogen; hij, die daar woont in
de kloven der steenrotsen, in zijn hoge woning; die in zijn
hart zegt: Wie zou mij ter aarde nederstoten?

4 Al verhieft gij u gelijk de arend, en al steldet gij uw nest
tussen de sterren, zo zal Ik u van daar nederstoten, spreekt
de HEERE. **5** Zo er dieven, zo er nachtrovers tot u gekomen
waren (hoe zijt gij uitgeroeid!), zouden zij niet gestolen
hebben zoveel hun genoeg ware? Zo er wijnlezers tot u
gekomen waren, zouden zij niet een nalezing hebben
overgelaten? **6** Hoe zijn Ezau' s goederen nagespeurd, zijn
verborgen schatten opgezocht! **7** Al uw bondgenoten
hebben u tot aan de landpale uitgeleid; uw vredegenoten
hebben u bedrogen, zij hebben u overmocht; die uw brood
eten, zullen een gezwel onder u zetten, er is geen verstand
in hem. **8** Zal het niet te dien dage zijn, spreekt de HEERE,
dat Ik de wijzen uit Edom, en het verstand uit Ezau' s
gebergte zal doen vergaan? **9** Ook zullen uw helden, o
Theman! versaagd zijn; opdat een ieder uit Ezau' s gebergte
door den moord worde uitgeroeid. **10** Om het geweld,
begaan aan uw broeder Jakob, zal schaamte u bedekken; en
gij zult uitgeroeid worden in eeuwigheid.

11 Ten dage als gij tegenover stondt, ten dage als de
uitlanders zijn heir gevangen voerden, en de vreemden tot
zijn poorten introkken, en over Jeruzalem het lot wierpen,
waart gij ook als een van hen. **12** Toen zoudt gij niet gezien

hebben op den dag uws broeders, den dag zijner
vervreemding; noch u verblijd hebben over de kinderen van
Juda, ten dage huns ondergangs; noch uw mond groot
gemaakt hebben, ten dage der benauwdheid; **13** Noch ter
poorte Mijns volks ingegaan zijn, ten dage huns verderfs;
noch gezien hebben, ook gij, op zijn kwaad, ten dage zijns
verderfs; noch uw handen uitgestrekt hebben aan zijn heir,
ten dage zijns verderfs; **14** Noch gestaan hebben op de
wegscheiding, om zijn ontkomenen uit te roeien; noch zijn
overgeblevenen overgeleverd hebben, ten dage der
benauwdheid. **15** Want de dag des HEEREN is nabij, over al
de heidenen; gelijk als gij gedaan hebt, zal u gedaan
worden; uw vergelding zal op uw hoofd wederkeren. **16**
Want gelijk gijlieden gedronken hebt op den berg Mijner
heiligheid, zo zullen al de heidenen geduriglijk drinken; ja,
zij zullen drinken en inzwelgen, en zullen zijn als of zij er
niet geweest waren. **17** Maar op den berg Sions zal
ontkoming zijn, en hij zal een heiligheid zijn; en die van het
huis Jakobs zullen hun erfgoederen erfelijk bezitten.

18 En Jakobs huis zal een vuur zijn, en Jozefs huis een vlam,
en Ezau's huis tot een stoppel; en zij zullen tegen hen
ontbranden, en zullen ze verteren, zodat Ezau's huis geen
overgeblevene zal hebben; want de HEERE heeft het
gesproken. **19** En die van het zuiden zullen Ezau's gebergte,
en die van de laagte zullen de Filistijnen erfelijk bezitten; ja,
zij zullen het veld van Efraim en het veld van Samaria
erfelijk bezitten; en Benjamin Gilead. **20** En de gevankelijk
weggevoerden van dit heir der kinderen Israels, hetgeen der
Kanaanieten was, tot Zarfath toe; en de gevankelijk
weggevoerden van Jeruzalem, hetgeen in Sefarad is, zij
zullen de steden van het zuiden erfelijk bezitten. **21** En er
zullen heilanden op den berg Sions opkomen, om Ezau's
gebergte te richten; en het koninkrijk zal des HEEREN zijn.

Jonah

Jonah 1

1 En het woord des HEEREN geschiedde tot Jona, den zoon
van Amitthai, zeggende: **2** Maak u op, ga naar de grote stad
Nineve, en predik tegen haar; want hunlieder boosheid is
opgeklommen voor Mijn aangezicht. **3** Maar Jona maakte
zich op om te vluchten naar Tarsis, van het aangezicht des
HEEREN; en hij kwam af te Jafo, en vond een schip, gaande
naar Tarsis, en hij gaf de vracht daarvan, en ging neder in
hetzelve, om met henlieden te gaan naar Tarsis, van het
aangezicht des HEEREN. **4** Maar de HEERE wierp een groten
wind op de zee; en er werd een grote storm in de zee, zodat
het schip dacht te breken.

5 Toen vreesden de zeelieden, en riepen een iegelijk tot zijn
god, en wierpen de vaten, die in het schip waren, in de zee,
om het van dezelve te verlichten; maar Jona was
nedergegaan aan de zijden van het schip, en lag neder, en
was met een diepen slaap bevangen. **6** En de opperschipper
naderde tot hem, en zeide tot hem: Wat is u, gij
hardslapende? Sta op, roep tot uw God, misschien zal die
God aan ons gedenken, dat wij niet vergaan. **7** Voorts zeiden
zij, een ieder tot zijn metgezel: Komt, en laat ons loten
werpen, opdat wij mogen weten, om wiens wil ons dit kwaad
overkomt. Alzo wierpen zij loten, en het lot viel op Jona. **8**
Toen zeiden zij tot hem: Verklaar ons nu, om wiens wil ons
dit kwaad overkomt. Wat is uw werk en van waar komt gij?
Welk is uw land en van welk volk zijt gij? **9** En hij zeide tot
hen: Ik ben een Hebreer; en ik vreze den HEERE, den God
des hemels, Die de zee en het droge gemaakt heeft. **10** Toen
vreesden die mannen met grote vreze, en zeiden tot hem:
Wat hebt gij dit gedaan? Want de mannen wisten, dat hij
van des HEEREN aangezicht vlood; want hij had het hun te
kennen gegeven. **11** Voorts zeiden zij tot hem: Wat zullen

wij u doen, opdat de zee stil worde van ons? Want de zee
werd hoe langer hoe onstuimiger.

12 En hij zeide tot hen: Neemt mij op, en werpt mij in de
zee, zo zal de zee stil worden van ulieden; want ik weet, dat
deze grote storm ulieden om mijnentwil over komt. **13** Maar
de mannen roeiden, om het schip weder te brengen aan het
droge, doch zij konden niet; want de zee werd hoe langer
hoe onstuimiger tegen hen. **14** Toen riepen zij tot den
HEERE, en zeiden: Och HEERE! laat ons toch niet vergaan
om dezes mans ziel, en leg geen onschuldig bloed op ons;
want Gij, HEERE! hebt gedaan, gelijk als het U heeft
behaagd. **15** En zij namen Jona op, en wierpen hem in de
zee. Toen stond de zee stil van haar verbolgenheid. **16** Dies
vreesden de mannen den HEERE met grote vreze; en zij
slachtten den HEERE slachtoffer, en beloofden geloften. **17**
De HEERE nu beschikte een groten vis, om Jona in te
slokken; en Jona was in het ingewand van den vis, drie
dagen en drie nachten.

Jonah 2

1 En Jona bad tot den HEERE, zijn God, uit het ingewand
van den vis. **2** En hij zeide: Ik riep uit mijn benauwdheid tot
den HEERE, en Hij antwoordde mij; uit den buik des grafs
schreide ik, en Gij hoordet mijn stem. **3** Want Gij hadt mij
geworpen in de diepte, in het hart der zeeen, en de stroom
omving mij; al Uw baren en Uw golven gingen over mij
henen. **4** En ik zeide: Ik ben uitgestoten van voor Uw ogen;
nochtans zal ik den tempel Uwer heiligheid weder
aanschouwen. **5** De wateren hadden mij omgeven tot de ziel
toe, de afgrond omving mij; het wier was aan mijn hoofd
gebonden. **6** Ik was nedergedaald tot de gronden der
bergen; de grendelen der aarde waren om mij henen in
eeuwigheid; maar Gij hebt mijn leven uit het verderf
opgevoerd, o HEERE, mijn God! **7** Als mijn ziel in mij
overstelpt was, dacht ik aan den HEERE, en mijn gebed
kwam tot U, in den tempel Uwer heiligheid. **8** Die de valse
ijdelheden onderhouden, verlaten hunlieder weldadigheid. **9**
Maar ik zal U offeren met de stem der dankzegging; wat ik
beloofd heb, zal ik betalen. Het heil is des HEEREN. **10** De
HEERE nu sprak tot den vis; en hij spuwde Jona uit op het
droge.

Jonah 3

1 En het woord des HEEREN geschiedde ten anderen male
tot Jona, zeggende: **2** Maak u op, ga naar de grote stad
Nineve; en predik tegen haar de prediking, die Ik tot u
spreek. **3** Toen maakte zich Jona op, en ging naar Nineve,
naar het woord des HEEREN. Nineve nu was een grote stad
Gods, van drie dagreizen. **4** En Jona begon in de stad te
gaan, een dagreis; en hij predikte, en zeide: Nog veertig
dagen, dan zal Nineve worden omgekeerd. **5** En de lieden
van Nineve geloofden aan God; en zij riepen een vasten uit,
en bekleedden zich met zakken, van hun grootste af tot hun
kleinste toe.

6 Want dit woord geraakte tot den koning van Nineve, en hij
stond op van zijn troon, en deed zijn heerlijk overkleed van
zich; en hij bedekte zich met een zak, en zat neder in de as.
7 En hij liet uitroepen, en men sprak te Nineve, uit bevel des
konings en zijner groten, zeggende: Laat mens noch beest,
rund noch schaap, iets smaken, laat ze niet weiden, noch
water drinken. **8** Maar mens en beest zullen met zakken
bedekt zijn, en zullen sterk tot God roepen; en zij zullen zich
bekeren, een iegelijk van zijn bozen weg, en van het
geweld, dat in hun handen is. **9** Wie weet, God mocht Zich
wenden, en berouw hebben; en Hij mocht Zich wenden van
de hittigheid Zijns toorns, dat wij niet vergingen! **10** En God
zag hun werken, dat zij zich bekeerden van hun bozen weg;
en het berouwde God over het kwaad, dat Hij gesproken had
hun te zullen doen, en Hij deed het niet.

Jonah 4

1 Dit verdroot Jona met groot verdriet, en zijn toorn ontstak.
2 En hij bad tot den HEERE, en zeide: Och HEERE! was dit
mijn woord niet, als ik nog in mijn land was? Daarom kwam
ik het voor, vluchtende naar Tarsis; want ik wist, dat Gij een
genadig en barmhartig God zijt, lankmoedig en groot van
goedertierenheid, en berouw hebbende over het kwaad. **3**
Nu dan, HEERE! neem toch mijn ziel van mij; want het is mij
beter te sterven dan te leven. **4** En de HEERE zeide: Is uw
toorn billijk ontstoken?

5 Jona nu ging ter stad uit, en zette zich tegen het oosten
der stad; en hij maakte zich aldaar een verdek, en zat
daaronder in de schaduw, totdat hij zag, wat van de stad
zou worden.

6 En God, de HEERE, beschikte een wonderboom, en deed
hem opschieten boven Jona, opdat er schaduw mocht zijn
over zijn hoofd, om hem te redden van zijn verdriet. En Jona
verblijdde zich over den wonderboom met grote blijdschap.
7 Maar God beschikte een worm des anderen daags in het
opgaan van den dageraad; die stak den wonderboom, dat
hij verdorde. **8** En het geschiedde, als de zon oprees, dat
God een stillen oostenwind beschikte; en de zon stak op het
hoofd van Jona, dat hij amechtig werd; en hij wenste zijner
ziel te mogen sterven, en zeide: Het is mij beter te sterven
dan te leven. **9** Toen zeide God tot Jona: Is uw toorn billijk
ontstoken over den wonderboom? En hij zeide: Billijk is mijn
toorn ontstoken ter dood toe. **10** En de HEERE zeide: Gij
verschoont den wonderboom, aan welken gij niet hebt
gearbeid, noch dien groot gemaakt; die in een nacht werd,
en in een nacht verging; **11** En Ik zou die grote stad Nineve
niet verschonen? waarin veel meer dan honderd en twintig

duizend mensen zijn, die geen onderscheid weten tussen hun rechterhand, en hun linkerhand; daartoe veel vee?

Micah

Micah 1

1 Het woord des HEEREN, dat geschied is tot Micha, den
Morastiet, in de dagen van Jotham, Achaz en Jehizkia,
koningen van Juda; dat hij gezien heeft over Samaria en
Jeruzalem. **2** Hoort, gij volken altemaal! merk op, gij aarde,
mitsgaders derzelver volheid! de Heere HEERE nu zal tot
een getuige zijn tegen ulieden, de Heere uit den tempel
Zijner heiligheid. **3** Want ziet, de HEERE gaat uit van Zijn
plaats, en Hij zal nederdalen en treden op de hoogten der
aarde. **4** En de bergen zullen onder Hem versmelten, en de
dalen gekloofd worden, gelijk was voor het vuur, gelijk
wateren, die uitgestort worden in de laagte. **5** Dit alles, om
de overtreding van Jakob, en om de zonden van het huis
Israels; wie is het begin van de overtreding van Jakob? Is het
niet Samaria? En wie van de hoogten van Juda? Is het niet
Jeruzalem? **6** Daarom zal Ik Samaria stellen tot een
steenhoop des velds, tot plantingen eens wijngaards; en Ik
zal haar stenen in de vallei storten, en haar fondamenten
ontdekken. **7** En al haar gesneden beelden zullen
vermorzeld worden, en al haar hoerenbeloningen zullen met
vuur verbrand worden, en al haar afgoden zal Ik stellen tot
een woestheid; want zij heeft ze van hoerenloon vergaderd,
en zij zullen tot hoerenloon wederkeren. **8** Hierom zal ik
misbaar bedrijven en huilen; ik zal beroofd en naakt gaan; ik
zal misbaar maken als de draken, en treuren als de jonge
struisen.

9 Want haar plagen zijn dodelijk; want zij zijn gekomen tot
aan Juda; hij is geraakt tot aan de poort mijns volks, tot aan
Jeruzalem. **10** Verkondigt het niet te Gath, weent zo
jammerlijk niet; wentelt u in het stof in het huis van Afra.

11 Ga door, gij inwoneres van Safir! met blote schaamte; de
inwoneres van Zaanan gaat niet uit; rouwklage is te Beth-
haezel; hij zal zijn stand van ulieden nemen. **12** Want de
inwoneres van Maroth is krank om des goeds wil; want een
kwaad is van den HEERE afgedaald, tot aan de poort van
Jeruzalem. **13** Span de snelle dieren aan den wagen, gij
inwoners van Lachis! (deze is der dochter Sions het beginsel
der zonde) want in u zijn Israels overtredingen gevonden.
14 Daarom geef geschenken aan Morescheth-gaths; de
huizen van Achzib zullen den koningen van Israel tot een
leugen zijn. **15** Ik zal u nog een erfgenaam toebrengen, gij
inwoneres van Maresa! Hij zal komen tot aan Adullam, tot
aan de heerlijkheid Israels. **16** Maak u kaal en scheer u, om
uw troetelkinderen; verwijd uw kaalheid, als de arend,
omdat zij gevankelijk van u zijn weggevoerd.

Micah 2

1 Wee dien, die ongerechtigheid bedenken, en kwaad
werken op hun legers; in het licht van den morgenstond
doen zij het, dewijl het in de macht van hunlieder hand is. **2**
En zij begeren akkers, en roven ze, en huizen, en nemen ze
weg; alzo doen zij geweld aan den man en zijn huis, ja, aan
een iegelijk en zijn erfenis. **3** Daarom, alzo zegt de HEERE:
Ziet, Ik denk een kwaad over dit geslacht, waaruit gijlieden
uw halzen niet zult uittrekken, en zo rechtop niet gaan;
want het zal een boze tijd zijn. **4** Te dien dage zal men een
spreekwoord over ulieden opnemen; en men zal een
klagelijke klacht klagen, en zeggen: Wij zijn ten enenmale
verwoest; Hij verwisselt mijns volks deel; hoe ontwendt Hij
mij; Hij deelt uit, afwendende onze akkers.

5 Daarom zult gij niemand hebben, die het snoer werpe in
het lot, in de gemeente des HEEREN. **6** Profeteert gijlieden
niet, zeggen zij, laat die profeteren; zij profeteren niet als
die; men wijkt niet af van smaadheden.

7 O gij, die Jakobs huis geheten zijt! Is dan de Geest des
HEEREN verkort? Zijn dat Zijn werken? Doen Mijn woorden
geen goed bij dien, die recht wandelt?

8 Maar gisteren stelde zich Mijn volk op, tot vijand,
tegenover een kleed; gij stroopt een mantel van degenen,
die zeker voorbijgaan, wederkomende van den strijd. **9** De
vrouwen Mijns volks verdrijft gij, elk een uit het huis van
haar vermakingen; van haar kinderkens neemt gij Mijn
sieraad in eeuwigheid. **10** Maakt u dan op, en gaat henen;
want dit land zal de rust niet zijn; omdat het verontreinigd
is, zal het u verderven, en dat met een geweldige
verderving. **11** Zo er iemand is, die met wind omgaat, en
valselijk liegt, zeggende: Ik zal u profeteren voor wijn en

voor sterken drank! dat is een profeet dezes volks. **12**
Voorzeker zal Ik u, o Jakob! gans verzamelen; voorzeker zal Ik Israels overblijfsel vergaderen; Ik zal het te zamen zetten als schapen van Bozra; als een kudde in het midden van haar kooi zullen zij van mensen deunen.

13 De doorbreker zal voor hun aangezicht optrekken; zij zullen doorbreken, en door de poort gaan, en door dezelve uittrekken; en hun koning zal voor hun aangezicht henengaan; en de HEERE in hun spits.

Micah 3

1 Voorts zeide ik: Hoort nu, gij hoofden Jakobs, en gij
oversten van het huis Israels! Betaamt het ulieden niet het
recht te weten? **2** Zij haten het goede, en hebben het kwade
lief; zij roven hun huid van hen af, en hun vlees van hun
beenderen. **3** Ja, zij zijn het, die het vlees mijns volks eten,
en hun huid afstropen, en hun beenderen verbreken; en
vaneen leggen, gelijk als in een pot, en als vlees in het
midden eens ketels. **4** Alsdan zullen zij roepen tot den
HEERE, doch Hij zal hen niet verhoren; maar zal Zijn
aangezicht te dier tijd voor hen verbergen, gelijk als zij hun
handelingen kwaad gemaakt hebben. **5** Alzo zegt de HEERE,
tegen de profeten, die Mijn volk verleiden; die met hun
tanden bijten, en roepen vrede uit; maar die niet geeft in
hun mond, tegen dien zo heiligen zij een krijg.

6 Daarom zal het nacht voor ulieden worden vanwege het
gezicht, en ulieden zal duisternis zijn vanwege de
waarzegging; en de zon zal over deze profeten ondergaan;
en de dag zal over hen zwart worden. **7** En de zieners zullen
beschaamd, en de waarzeggers schaamrood worden; en zij
zullen al te zamen de bovenste lip bewimpelen; want er zal
geen antwoord Gods zijn. **8** Maar waarlijk, ik ben vol krachts
van den Geest des HEEREN; en vol van gericht en
dapperheid, om Jakob te verkondigen zijn overtreding, en
Israel zijn zonde.

9 Hoort nu dit, gij hoofden van het huis Jakobs, en gij
oversten van het huis Israels! die van het gericht een gruwel
hebt, en al wat recht is verkeert; **10** Bouwende Sion met
bloed, en Jeruzalem met onrecht. **11** Haar hoofden rechten
om geschenken, en haar priesters leren om loon, en haar
profeten waarzeggen om geld; nog steunen zij op den

HEERE, zeggende: Is de HEERE niet in het midden van ons?
Ons zal geen kwaad overkomen. **12** Daarom, om uwentwil,
zal Sion als een akker geploegd worden, en Jeruzalem zal tot
steenhopen worden, en de berg dezes huizes tot hoogten
eens wouds.

Micah 4

1 Maar in het laatste der dagen zal het geschieden, dat de
berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den
top der bergen; en hij zal verheven zijn boven de heuvelen,
en de volken zullen tot hem toevloeien. **2** En vele heidenen
zullen henengaan, en zeggen: Komt en laat ons opgaan tot
den berg des HEEREN, en ten huize van den God Jakobs,
opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en wij in Zijn paden
wandelen; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN
woord uit Jeruzalem. **3** En Hij zal onder grote volken richten,
en machtige heidenen straffen, tot verre toe; en zij zullen
hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen;
het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard
opheffen, en zij zullen den krijg niet meer leren.

4 Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok, en
onder zijn vijgeboom, en er zal niemand zijn, die ze
verschrikke; want de mond des HEEREN der heirscharen
heeft het gesproken. **5** Want alle volken zullen wandelen, elk
in den naam zijns gods; maar wij zullen wandelen in den
Naam des HEEREN, onzes Gods, eeuwiglijk en altoos. **6** Te
dien dage, spreekt de HEERE, zal Ik haar, die hinkende was,
verzamelen, en haar, die verdreven was, vergaderen, en die
Ik geplaagd had. **7** En Ik zal haar, die hinkende was, maken
tot een overblijfsel, en haar die verre henen verstoten was,
tot een machtig volk; en de HEERE zal Koning over hen zijn
op den berg Sions, van nu aan tot in eeuwigheid. **8** En gij
Schaapstoren, gij Ofel der dochter Sions! tot u zal komen, ja,
daar zal komen de vorige heerschappij, het koninkrijk der
dochteren van Jeruzalem.

9 Nu, waarom zoudt gij zo groot geschrei maken? Is er geen
koning onder u? Is uw Raadgever vergaan, dat u smart, als

van een barende vrouw, heeft aangegrepen? **10** Lijd smart
en arbeid om voort te brengen, o dochter Sions! als een
barende vrouw; want nu zult gij wel uit de stad henen
uitgaan, en op het veld wonen, en tot in Babel komen, maar
aldaar zult gij gered worden; aldaar zal u de HEERE
verlossen uit de hand uwer vijanden. **11** Nu zijn wel vele
heidenen tegen u verzameld, die daar zeggen: Laat ze
ontheiligd worden, en laat ons oog schouwen aan Sion.

12 Maar zij weten de gedachten des HEEREN niet, en
verstaan Zijn raadslag niet; dat Hij hen vergaderd heeft als
garven tot den dorsvloer. **13** Maak u op en dors, o dochter
Sions! Want Ik zal uw hoorn ijzer maken, en uw klauwen
koper maken, en gij zult vele volken verpletteren; en Ik zal
hunlieder gewin den HEERE verbannen, en hun vermogen
den Heere der ganse aarde.

Micah 5

1 (4:14) Nu, rot u met benden, gij dochter der bende, hij zal
een belegering tegen ons stellen; zij zullen den rechter
Israels met de roede op het kinnebakken slaan. **2** (5:1) En
gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de
duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een
Heerser zal zijn in Israel, en Wiens uitgangen zijn van ouds,
van de dagen der eeuwigheid. **3** (5:2) Daarom zal Hij
henlieden overgeven, tot den tijd toe, dat zij, die baren zal,
gebaard hebbe; dan zullen de overigen Zijner broederen
zich bekeren met de kinderen Israels. **4** (5:3) En Hij zal
staan, en zal weiden in de kracht des HEEREN, in de
hoogheid van den Naam des HEEREN, Zijns Gods, en zij
zullen wonen, want nu zal Hij groot zijn tot aan de einden
der aarde.

5 (5:4) En Deze zal Vrede zijn; wanneer Assur in ons land zal
komen, en wanneer hij in onze paleizen zal treden, zo zullen
wij tegen hem stellen zeven herders, en acht vorsten uit de
mensen. **6** (5:5) Die zullen het land van Assur afweiden met
het zwaard, en het land van Nimrod in deszelfs ingangen.
Alzo zal Hij ons redden van Assur, wanneer dezelve in ons
land zal komen, en wanneer hij in onze landpale zal treden.
7 (5:6) En Jakobs overblijfsel zal zijn in het midden van vele
volken, als een dauw van den HEERE, als droppelen op het
kruid, dat naar geen man wacht, noch mensenkinderen
verbeidt.

8 (5:7) Ja, het overblijfsel van Jakob zal zijn onder de
heidenen, in het midden van vele volken, als een leeuw
onder de beesten des wouds, als een jonge leeuw onder de
schaapskudden; dewelke, wanneer hij doorgaat, zo vertreedt
en verscheurt hij, dat niemand redde.

9 (5:8) Uw hand zal verhoogd zijn boven uw
wederpartijders, en al uw vijanden zullen uitgeroeid worden.
10 (5:9) En het zal te dien dage geschieden, spreekt de
HEERE, dat Ik uw paarden uit het midden van u zal
uitroeien, en Ik zal uw wagenen verdoen. **11** (5:10) En Ik zal
de steden uws lands uitroeien, en Ik zal al uw vestingen
afbreken. **12** (5:11) En Ik zal de toverijen uit uw hand
uitroeien, en gij zult geen guichelaars hebben. **13** (5:12) En
Ik zal uw gesneden beelden en uw opgerichte beelden uit
het midden van u uitroeien, dat gij u niet meer zult
nederbuigen voor het werk uwer handen. **14** (5:13) Voorts
zal Ik uw bossen uit het midden van u uitroeien, en Ik zal uw
steden verdelgen. **15** (5:14) En Ik zal in toorn en in
grimmigheid wrake doen aan de heidenen, die niet horen.

Micah 6

1 Hoort nu, wat de HEERE zegt: Maak u op, twist met de
bergen, en laat de heuvelen uw stem horen. **2** Hoort, gij
bergen! den twist des HEEREN, mitsgaders gij sterke
fondamenten der aarde! want de HEERE heeft een twist met
Zijn volk, en Hij zal Zich met Israel in recht begeven. **3** O
Mijn volk! wat heb Ik u gedaan, en waarmede heb Ik u
vermoeid? Betuig tegen Mij. **4** Immers heb Ik u uit
Egypteland opgevoerd, en u uit het diensthuis verlost; en Ik
heb voor uw aangezicht henen gezonden Mozes, Aaron en
Mirjam. **5** Mijn volk! gedenk toch wat Balak, de koning van
Moab, beraadslaagde, en wat hem Bileam, de zoon van Beor,
antwoordde; en wat geschied is van Sittim af tot Gilgal toe,
opdat gij de gerechtigheden des HEEREN kent. **6** Waarmede
zal ik den HEERE tegenkomen, en mij bukken voor den
hogen God? Zal ik Hem tegenkomen met brandofferen, met
eenjarige kalveren?

7 Zou de HEERE een welgevallen hebben aan duizenden
van rammen, aan tien duizenden van oliebeken? Zal ik mijn
eerstgeborene geven voor mijn overtreding, de vrucht mijns
buiks voor de zonde mijner ziel? **8** Hij heeft u bekend
gemaakt, o mens! wat goed is; en wat eist de HEERE van u,
dan recht te doen, en weldadigheid lief te hebben, en
ootmoediglijk te wandelen met uw God? **9** De stem des
HEEREN roept tot de stad (want Uw Naam ziet het wezen):
Hoort de roede, en wie ze besteld heeft!

10 Zijn er niet nog, in eens ieders goddelozen huis, schatten
der goddeloosheid en een schaarse efa, dat te verfoeien is?

11 Zou ik rein zijn, met een goddeloze weegschaal en met
een zak van bedriegelijke weegstenen? **12** Dewijl haar rijke
lieden vol zijn van geweld, en haar inwoners leugen

spreken, en haar tong bedriegelijk is in haar mond; **13** Zo
zal Ik u ook krenken, u slaande, en verwoestende om uw
zonden. **14** Gij zult eten, maar niet verzadigd worden, en uw
nederdrukking zal in het midden van u zijn; en gij zult
aangrijpen, maar niet wegbrengen, en wat gij zult
wegbrengen, zal Ik aan het zwaard overgeven. **15** Gij zult
zaaien, maar niet maaien; gij zult olijven treden, maar u met
olie niet zalven, en most, maar geen wijn drinken. **16** Want
de inzettingen van Omri worden onderhouden, en het ganse
werk van het huis van Achab; en gij wandelt in derzelver
raadslagen; opdat Ik u stelle tot verwoesting, en haar
inwoners tot aanfluiting; alzo zult gij de smaadheid Mijns
volks dragen.

Micah 7

1 Ai mij! want ik ben, als wanneer de zomervruchten zijn
ingezameld; als wanneer de nalezingen in den wijnoogst
geschied zijn; er is geen druif om te eten; mijn ziel begeert
vroegrijpe vrucht. **2** De goedertierene is vergaan uit het
land, en er is niemand oprecht onder de mensen; zij loeren
altemaal op bloed, zij jagen, een iegelijk zijn broeder, met
een jachtgaren. **3** Om met beide handen wel dapper kwaad
te doen, zo eist de vorst, en de rechter oordeelt om
vergelding; en de grote spreekt de verderving zijner ziel, en
zij draaien ze dicht ineen.

4 De beste van hen is als een doorn; de oprechtste is
scherper dan een doornheg; de dag uwer wachters, uw
bezoeking, is gekomen; nu zal hunlieder verwarring wezen.
5 Gelooft een vriend niet, vertrouwt niet op een
voornaamsten vriend; bewaar de deuren uws monds voor
haar, die in uw schoot ligt.

6 Want de zoon veracht den vader, de dochter staat op
tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar
schoonmoeder; eens mans vijanden zijn zijn huisgenoten. **7**
Maar ik zal uitzien naar den HEERE, ik zal wachten op den
God mijns heils; mijn God zal mij horen.

8 Verblijd u niet over mij, o mijn vijandin! wanneer ik
gevallen ben, zal ik weder opstaan; wanneer ik in duisternis
zal gezeten zijn, zal de HEERE mij een licht zijn.

9 Ik zal des HEEREN gramschap dragen, want ik heb tegen
Hem gezondigd; totdat Hij mijn twist twiste, en mijn recht
uitvoere; Hij zal mij uitbrengen aan het licht; ik zal mijn lust
zien aan Zijn gerechtigheid. **10** En mijn vijandin zal het
zien, en schaamte zal haar bedekken; die tot mij zegt: Waar

is de HEERE, uw God? Mijn ogen zullen aan haar zien; nu zal
zij worden tot vertreding, als slijk der straten. **11** Ten dage
als Hij uw muren zal herbouwen, te dien dage zal het besluit
verre heengaan. **12** Te dien dage zal het ook komen tot u
toe, van Assur af, zelfs tot de vaste steden toe; en van de
vestingen tot aan de rivier, en van zee tot zee, en van
gebergte tot gebergte. **13** Maar dit land zal worden tot een
verwoesting, zijner inwoners halve, vanwege de vrucht
hunner handelingen. **14** Gij dan, weid Uw volk met Uw staf,
de kudde Uwer erfenis, die alleen woont, in het woud, in het
midden van een vruchtbaar land; laat ze weiden in Basan en
Gilead, als in de dagen van ouds.

15 Ik zal haar wonderen doen zien, als in de dagen, toen gij
uit Egypteland uittoogt. **16** De heidenen zullen het zien, en
beschaamd zijn, vanwege al hun macht; zij zullen de hand
op den mond leggen; hun oren zullen doof worden.

17 Zij zullen het stof lekken, als de slang; als kruipende
dieren der aarde, zullen zij zich beroeren uit hun sloten; zij
zullen met vervaardheid komen tot den HEERE, onzen God,
en zullen voor U vrezen. **18** Wie is een God gelijk Gij, Die de
ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het
overblijfsel Zijner erfenis voorbij gaat? Hij houdt Zijn toorn
niet in eeuwigheid; want Hij heeft lust aan goedertierenheid.
19 Hij zal Zich onzer weder ontfermen; Hij zal onze
ongerechtigheden dempen; ja, Gij zult al hun zonden in de
diepten der zee werpen. **20** Gij zult Jakob de trouw,
Abraham de goedertierenheid geven, die Gij onzen vaderen
van oude dagen af gezworen hebt.

Nahum

Nahum 1

1 De last van Nineve. Het boek des gezichts van Nahum,
den Elkosiet. **2** Een ijverig God en een wreker is de HEERE,
een wreker is de HEERE, en zeer grimmig; een wreker is de
HEERE aan Zijn wederpartijders, en Hij behoudt den toorn
Zijn vijanden.

3 De HEERE is lankmoedig, doch van grote kracht, en Hij
houdt den schuldige geenszins onschuldig. Des HEEREN
weg is in wervelwind, en in storm, en de wolken zijn het stof
Zijner voeten. **4** Hij scheldt de zee, en maakt ze droog, en
Hij verdroogt alle rivieren; Basan en Karmel kwelen, ook
kweelt de bloem van Libanon. **5** De bergen beven voor Hem,
en de heuvelen versmelten; en de aarde licht zich op voor
Zijn aangezicht, en de wereld, en allen, die daarin wonen. **6**
Wie zal voor Zijn gramschap staan, en wie zal voor de
hittigheid Zijns toorns bestaan? Zijn grimmigheid is
uitgestort als vuur, en de rotsstenen worden van Hem
vermorzeld. **7** De HEERE is goed, Hij is ter sterkte in den dag
der benauwdheid, en Hij kent hen, die op Hem betrouwen. **8**
En met een doorgaanden vloed zal Hij haar plaats te niet
maken; en duisternis zal Zijn vijanden vervolgen. **9** Wat
denkt gijlieden tegen den HEERE? Hij zal zelf een voleinding
maken; de benauwdheid zal niet tweemaal op rijzen.

10 Dewijl zij in elkander gevlochten zijn als doornen, en
dronken zijn, gelijk zij plegen dronken te zijn, zo worden zij
volkomen verteerd, als een dorre stoppel. **11** Van u is een
uitgegaan, die kwaad denkt tegen den HEERE, een
Belialsraadsman. **12** Alzo zegt de HEERE: Zijn zij
voorspoedig, en alzo velen, alzo zullen zij ook geschoren
worden, en hij zal doorgaan; Ik heb u wel gedrukt, maar Ik
zal u niet meer drukken. **13** Maar nu zal Ik zijn juk van u

breken, en zal uw banden verscheuren. **14** Doch tegen u
heeft de HEERE bevolen, dat er van uw naam niemand meer
gezaaid zal worden; uit het huis uws gods zal Ik uitroeien de
gesneden en gegoten beelden; Ik zal u daar een graf maken,
als gij zult veracht zijn geworden. **15** Ziet op de bergen de
voeten desgenen, die het goede boodschapt, die vrede doet
horen; vier uw vierdagen, o Juda! betaal uw geloften; want
de Belials-man zal voortaan niet meer door u doorgaan, hij is
gans uitgeroeid.

Nahum 2

1 De verstrooier trekt tegen uw aangezicht op, bewaar de
vesting; bezichtig den weg; sterk de lenden, versterk de
kracht zeer. **2** Want de HEERE heeft de hovaardij Jakobs
afgewend, gelijk de hovaardij Israels; want de ledigmakers
hebben ze ledig gemaakt, en zij hebben hun wijnranken
verdorven. **3** De schilden zijner helden zijn rood gemaakt,
de kloeke mannen zijn scharlakenvervig; de wagens zijn in
het vuur der fakkelen, ten dage als hij zich bereidt; en de
spiesen worden geschud. **4** De wagens razen door de wijken,
zij lopen ginds en weder op de straten; hun gedaanten zijn
als der fakkelen, zij lopen door elkander henen als de
bliksemen. **5** Hij zal aan zijn voortreffelijken gedenken, doch
zij zullen struikelen in hun tochten; zij zullen haasten naar
hun muur, als het beschutsel vaardig zal wezen. **6** De
poorten der rivieren zullen geopend worden, en het paleis
zal versmelten. **7** En Huzab zal gevankelijk weggevoerd
worden, men zal haar heten voortgaan; en haar maagden
zullen haar geleiden, als met een stem der duiven,
trommelende op haar harten. **8** Nineve is wel als een
watervijver, van de dagen af dat zij geweest is, doch zij
zullen vluchten. Staat, staat! zal men roepen, maar niemand
zal omzien. **9** Rooft zilver, rooft goud, want er is geen einde
des voorraads, der heerlijkheid van allerlei gewenste vaten.
10 Zij is geledigd, ja, uitgeledigd, uitgeput, en haar hart
versmelt, en de knieen schudden, en in al de lenden is
smart, en hun aller aangezichten betrekken, als een pot. **11**
Waar is nu de woning der leeuwen, en die weide der jonge
leeuwen? Alwaar de leeuw, de oude leeuw, en het
leeuwenwelp wandelde, en er was niemand, die hen
verschrikte.

12 De leeuw, die genoeg roofde voor zijn welpen, en worgde
voor zijn oude leeuwinnen, die zijn holen vervulde met roof,
en zijn woningen met het geroofde. **13** Ziet, Ik wil aan u,
spreekt de HEERE der heirscharen, en Ik zal haar wagenen
in rook verbranden, en het zwaard zal uw jonge leeuwen
verteren, en Ik zal uw roof uitroeien van de aarde, en de
stem uwer gezanten zal niet meer gehoord worden.

Nahum 3

1 Wee der bloedstad, die gans vol leugen, en verscheuring
is! de roof houdt niet op. **2** Er is het geklap der zweep, en
het geluid van het bulderen der raderen; en de paarden
stampen, en de wagens springen op. **3** De ruiter steekt
omhoog, zo het vlammende zwaard, als de bliksemende
spies, en er zal veelheid der verslagenen zijn, en een zware
menigte der dode lichamen; ja, er zal geen einde zijn der
lichamen, men zal over hun lichamen struikelen; **4** Om der
grote hoererijen wil der zeer bevallige hoer, der meesteres
der toverijen, die met haar hoererijen volken verkocht heeft,
en geslachten met haar toverijen. **5** Ziet, Ik wil aan u,
spreekt de HEERE der heirscharen, en Ik zal uw zomen
ontdekken boven uw aangezicht, en Ik zal den heidenen uw
naaktheid, en den koninkrijken uw schande wijzen. **6** En Ik
zal verfoeilijke dingen op u werpen, en u tot schande maken,
en Ik zal u als een spiegel stellen. **7** En het zal geschieden,
dat allen, die u zien, van u wegvlieden zullen en zeggen:
Nineve is verstoord, wie zal medelijden met haar hebben?
Van waar zal ik u troosters zoeken? **8** Zijt gij beter dan No,
de volkrijke, gelegen in de rivieren? die rondom henen water
heeft, welker voormuur de zee is, haar muur is van zee.

9 Morenland en Egypte waren haar macht, en er was geen
einde; Put en Lybea waren tot uw hulp. **10** Nog is zij
gevankelijk gegaan in de gevangenis; ook zijn haar
kinderen op het hoofd van alle straten verpletterd
geworden; en over haar geeerden hebben zij het lot
geworpen, en al haar groten zijn in boeien gebonden
geworden. **11** Ook zult gij dronken worden, gij zult u
verbergen; ook zult gij een sterkte zoeken vanwege den
vijand. **12** Al uw vastigheden zijn vijgebomen met de eerste
vruchten; indien zij geschud worden, zo vallen zij dien op

den mond, die ze eten wil. **13** Ziet, uw volk zal in het
midden van u tot vrouwen worden; de poorten uws lands
zullen uw vijanden wijd geopend worden; het vuur zal uw
grendelen verteren. **14** Schep u water ter belegering;
versterk uw vastigheden; ga in de klei, en treed in het leem;
verbeter den ticheloven. **15** Het vuur zal u aldaar verteren;
het zwaard zal u uitroeien, het zal u afeten, als de kevers,
vermeerder u als sprinkhanen. **16** Gij hebt meer handelaars,
dan er sterren aan den hemel zijn; de kevers zullen invallen,
en er van vliegen. **17** Uw gekroonden zijn als de
sprinkhanen, en uw krijgsoversten als de grote kevers, die
zich in de heiningmuren legeren in de koude der dagen;
wanneer de zon opgaat, zo vliegen zij weg, alzo dat hun
plaats onbekend is, waar zij geweest zijn. **18** Uw herders
zullen sluimeren, o koning van Assur! uw voortreffelijken
zullen zich leggen, uw volk zal zich op de bergen wijd
uitbreiden, en niemand zal ze verzamelen. **19** Er is geen
samentrekking voor uw breuk, uw plage is smartelijk; allen,
die het gerucht van u horen, zullen de handen over u
klappen; want over wien is uw boosheid niet geduriglijk
gegaan?

Habakkuk

Habakkuk 1

1 De last, welken Habakuk, de profeet, gezien heeft. **2**
HEERE! hoe lang schreeuw ik, en Gij hoort niet, hoe lang
roep ik geweld, tot U, en Gij verlost niet! **3** Waarom laat Gij
mij ongerechtigheid zien, en aanschouwt de kwelling? Want
verwoesting en geweld is tegen mij over, en er is twist, en
men neemt gekijf op. **4** Daarom wordt de wet onderlaten, en
het recht komt nimmermeer voort; want de goddeloze
omringt den rechtvaardige; daarom komt het recht
verdraaid voor. **5** Ziet onder de heidenen, en aanschouwt,
en verwondert u, verwondert u, want Ik werk een werk in
ulieder dagen, hetwelk gij niet geloven zult, als het verteld
zal worden.

6 Want ziet, Ik verwek de Chaldeen, een bitter en snel volk,
trekkende door de breedten der aarde, om erfelijk te
bezitten woningen, die de zijne niet zijn. **7** Schrikkelijk en
vreselijk is hetzelve; zijn recht en zijn hoogheid gaat van
hemzelven uit. **8** Want zijn paarden zijn lichter dan de
luipaarden, en zij zijn scherper dan de avondwolven, en zijn
ruiters verspreiden zich; ja, zijn ruiters zullen van verre
komen, zij zullen vliegen als een arend, zich spoedende om
te eten. **9** Het zal geheellijk tot geweld komen, wat zij
inslorpen zullen met hun aangezichten, zullen zij brengen
naar het oosten; en het zal de gevangenen verzamelen als
zand. **10** En hij zal de koningen beschimpen, en de prinsen
zullen hem een belaching zijn; hij zal alle vesting belachen;
want hij zal stof vergaderen, en hij zal ze innemen. **11** Dan
zal hij den geest veranderen, en hij zal doortrekken, en zich
schuldig maken, houdende deze zijn kracht voor zijn God.
12 Zijt Gij niet van ouds af de HEERE, mijn God, mijn
Heilige? Wij zullen niet sterven; o HEERE! tot een oordeel

hebt Gij hem gesteld, en o Rots! om te straffen, hebt Gij hem
gegrondvest.

13 Gij zijt te rein van ogen, dan dat Gij het kwade zoudt
zien, en de kwelling kunt Gij niet aanschouwen; waarom
zoudt Gij aanschouwen die trouwelooslijk handelen?
Waarom zoudt Gij zwijgen, als de goddeloze dien verslindt,
die rechtvaardiger is dan hij? **14** En waarom zoudt Gij de
mensen maken, als de vissen der zee, als het kruipend
gedierte, dat geen heerser heeft? **15** Hij trekt ze allen met
den angel op, hij vergadert ze in zijn garen, en hij verzamelt
ze in zijn net; daarom verblijdt en verheugt hij zich. **16**
Daarom offert hij aan zijn garen, en rookt aan zijn net; want
door dezelve is zijn deel vet geworden, en zijn spijze
smoutig. **17** Zal hij dan daarom altoos zijn garen ledig
maken, en zal hij niet verschonen, met altoos de volken te
doden?

Habakkuk 2

1 Ik stond op mijn wacht, en ik stelde mij op de sterkte, en
ik hield wacht om te zien, wat Hij in mij spreken zou, en wat
ik antwoorden zou op mijn bestraffing. **2** Toen antwoordde
mij de HEERE, en zeide: Schrijf het gezicht, en stel het
duidelijk op tafelen, opdat daarin leze die voorbijloopt. **3**
Want het gezicht zal nog tot een bestemden tijd zijn, dan
zal Hij het op het einde voortbrengen, en niet liegen; zo Hij
vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewisselijk komen, Hij zal
niet achterblijven. **4** Ziet, zijn ziel verheft zich, zij is niet
recht in hem; maar de rechtvaardige zal door zijn geloof
leven. **5** En ook dewijl hij trouwelooslijk handelt bij den wijn,
een trots man is, en in zijn woning niet blijft; die zijn ziel
wijd opendoet als het graf, en gelijk de dood is, die niet zat
wordt, en tot zich verzamelt al de heidenen, en vergadert tot
zich alle volken.

6 Zouden dan niet al dezelve van hem een spreekwoord
opnemen, en een uitlegging der raadselen van hem? En
men zal zeggen: Wee dien, die vermeerdert hetgeen het
zijne niet is (hoe lange!), en dien, die op zich laadt dik slijk.
7 Zullen niet onvoorziens opstaan, die u bijten zullen, en
ontwaken, die u zullen bewegen, en zult gij hun niet tot
plundering worden? **8** Omdat gij vele heidenen beroofd
hebt, zo zullen alle overgeblevene volken u beroven; om het
bloed der mensen, en het geweld aan het land, de stad, en
alle inwoners derzelve. **9** Wee dien, die met kwade
gierigheid giert voor zijn huis, opdat hij in de hoogte zijn
nest stelle, om bevrijd te zijn uit de hand des kwaads.

10 Gij hebt schaamte beraadslaagd voor uw huis;
uitroeiende vele volken, zo hebt gij gezondigd tegen uw
ziel. **11** Want de steen uit den muur roept, en de balk uit het

hout antwoordt dien. **12** Wee dien, die de stad met bloed
bouwt, en die de stad met onrecht bevestigt!

13 Ziet, is het niet van den HEERE der heirscharen, dat de
volken arbeiden ten vure, en de lieden zich vermoeien
tevergeefs? **14** Want de aarde zal vervuld worden, dat zij de
heerlijkheid des HEEREN bekennen, gelijk de wateren den
bodem der zee bedekken. **15** Wee dien, die zijn naaste te
drinken geeft, gij, die uw wijnfles daarbij voegt, en ook
dronken maakt, opdat gij hun naaktheden aanschouwt.

16 Gij zult ook verzadigd worden met schande, voor eer;
drinkt gij ook, en ontbloot de voorhuid; de beker der
rechterhand des HEEREN zal zich tot u wenden, en er zal
een schandelijk uitbraaksel over uw heerlijkheid zijn. **17**
Want het geweld, dat tegen Libanon begaan is, zal u
bedekken, en de verwoesting der beesten zal ze
verschrikken, om des bloeds wil der mensen, en des gewelds
in het land, de stad en aan alle inwoners derzelve. **18** Wat
zal het gesneden beeld baten, dat zijn formeerder het
gesneden heeft? of het gegoten beeld, hetwelk een
leugenleraar is, dat de formeerder op zijn formeersel
vertrouwt, als hij stomme afgoden gemaakt heeft?

19 Wee dien, die tot het hout zegt: Word wakker! en:
Ontwaak! tot den zwijgenden steen. Zou het leren? Ziet, het
is met goud en zilver overtrokken, en er is gans geen geest
in het midden van hetzelve. **20** Maar de HEERE is in Zijn
heiligen tempel. Zwijg voor Zijn aangezicht, gij ganse aarde!

Habakkuk 3

1 Een gebed van Habakuk, den profeet, op Sjigjonoth. **2**
HEERE! als ik Uw rede gehoord heb, heb ik gevreesd; Uw
werk, o HEERE! behoud dat in het leven in het midden der
jaren, maak het bekend in het midden der jaren; in den
toorn gedenk des ontfermens. **3** God kwam van Theman, en
de Heilige van den berg Paran. Sela. Zijn heerlijkheid
bedekte de hemelen, en het aardrijk was vol van Zijn lof.

4 En er was een glans als des lichts, Hij had hoornen aan
Zijn hand, en aldaar was Zijn sterkte verborgen. **5** Voor Zijn
aangezicht ging de pestilentie, en de vurige kool ging voor
Zijn voeten henen. **6** Hij stond, en mat het land, Hij zag toe,
en maakte de heidenen los, en de gedurige bergen zijn
verstrooid geworden; de heuvelen der eeuwigheid hebben
zich gebogen; de gangen der eeuw zijn Zijne. **7** Ik zag de
tenten van Kusan onder de ijdelheid; de gordijnen des lands
van Midian schudden. **8** Was de HEERE ontstoken tegen de
rivieren? Was Uw toorn tegen de rivieren, was Uw
verbolgenheid tegen de zee, toen Gij op Uw paarden reedt?
Uw wagens waren heil. **9** De naakte grond werd ontbloot
door Uw boog, om de eden, aan de stammen gedaan door
het woord. Sela. Gij hebt de rivieren der aarde gekloofd. **10**
De bergen zagen U, en leden smart; de waterstroom ging
door, de afgrond gaf zijn stem, hij hief zijn zijden op in de
hoogte. **11** De zon en de maan stonden stil in haar woning;
met het licht gingen Uw pijlen daarhenen, met glans Uw
bliksemende spies. **12** Met gramschap tradt Gij door het
land, met toorn dorstet Gij de heidenen. **13** Gij toogt uit tot
verlossing Uws volks, tot verlossing met Uw Gezalfde; Gij
doorwonddet het hoofd van het huis des goddelozen,
ontblotende den grond tot den hals toe. Sela. **14** Gij
doorboordet met zijn staven het hoofd zijner dorplieden; zij

hebben gestormd, om mij te verstrooien; die zich
verheugden, alsof zij de ellendigen in het verborgen zouden
opeten. **15** Gij betradt met Uw paarden de zee; de
geweldige wateren werden een hoop. **16** Als ik het hoorde,
zo werd mijn buik beroerd; voor de stem hebben mijn lippen
gebeefd; verrotting kwam in mijn gebeente, en ik werd
beroerd in mijn plaats. Zekerlijk, ik zal rusten ten dage der
benauwdheid, als hij optrekken zal tegen het volk, dat hij
het met benden aanvalle.

17 Alhoewel de vijgeboom niet bloeien zal, en geen vrucht
aan den wijnstok zijn zal, dat het werk des olijfbooms liegen
zal, en de velden geen spijze voortbrengen; dat men de
kudde uit de kooi afscheuren zal, en dat er geen rund in de
stallingen wezen zal;

18 Zo zal ik nochtans in den HEERE van vreugde
opspringen, ik zal mij verheugen in den God mijns heils. **19**
De Heere HEERE is mijn Sterkte; en Hij zal mijn voeten
maken als der hinden, en Hij zal mij doen treden op mijn
hoogten. Voor den opperzangmeester op mijn Neginoth.

Zephaniah

Zephaniah 1

1 Het woord des HEEREN, hetwelk geschied is tot Zefanja,
den zoon van Cuschi, den zoon van Gedalja, den zoon van
Amarja, den zoon van Hizkia; in de dagen van Josia, den
zoon van Amon, den koning van Juda. **2** Ik zal ganselijk alles
wegrapen uit dit land, spreekt de HEERE. **3** Ik zal wegrapen
mensen en beesten; Ik zal wegrapen de vogelen des hemels,
en de vissen der zee, en de ergernissen met de goddelozen;
ja, Ik zal de mensen uit dit land uitroeien, spreekt de HEERE.
4 En Ik zal Mijn hand uitstrekken tegen Juda, en tegen alle
inwoners van Jeruzalem; en Ik zal uit deze plaats uitroeien
het overblijfsel van Baal, en den naam der Chemarim met de
priesters; **5** En die zich nederbuigen op de daken voor het
heir des hemels, en die zich nederbuigende zweren bij den
HEERE, en zweren bij Malcham; **6** En die terugkeren van
achter den HEERE; en die den HEERE niet zoeken, en vragen
naar Hem niet. **7** Zwijgt voor het aangezicht des Heeren
HEEREN; want de dag des HEEREN is nabij; want de HEERE
heeft een slachtoffer bereid, Hij heeft Zijn genoden
geheiligd.

8 En het zal geschieden in den dag van het slachtoffer des
HEEREN, dat Ik bezoeking zal doen over de vorsten, en over
de kinderen des konings, en over allen, die zich kleden met
vreemde kleding. **9** Ook zal Ik ten zelven dage bezoeking
doen over al wie over den dorpel springt; die het huis
hunner heren vullen met geweld en bedrog. **10** En er zal te
dien dage, spreekt de HEERE, een stem des gekrijts zijn van
de Vispoort af, en een gehuil van het tweede gedeelte, en
een grote breuk van de heuvelen af. **11** Huilt, gij inwoners
der laagte! Want al het volk van koophandel is uitgehouwen,
al de gelddragers zijn uitgeroeid. **12** En het zal geschieden
te dien tijde, Ik zal Jeruzalem met lantaarnen doorzoeken;

en Ik zal bezoeking doen over de mannen, die stijf geworden
zijn op hun droesem, die in hun hart zeggen: De HEERE doet
geen goed, en Hij doet geen kwaad. **13** Daarom zal hun
vermogen ten roof worden, en hun huizen tot verwoesting;
zij bouwen wel huizen, maar zij zullen ze niet bewonen; en
zij planten wijngaarden, maar zij zullen derzelver wijn niet
drinken. **14** De grote dag des HEEREN is nabij; hij is nabij,
en zeer haastende; de stem van den dag des HEEREN; de
held zal aldaar bitterlijk schreeuwen.

15 Die dag zal een dag der verbolgenheid zijn; een dag der
benauwdheid en des angstes, een dag der woestheid en
verwoesting, een dag der duisternis en der donkerheid, een
dag der wolk en der dikke donkerheid; **16** Een dag der
bazuin en des geklanks tegen de vaste steden en tegen de
hoge hoeken. **17** En Ik zal de mensen bang maken, dat zij
zullen gaan als de blinden; want zij hebben tegen den
HEERE gezondigd; en hun bloed zal vergoten worden als
stof, en hun vlees zal worden als drek. **18** Noch hun zilver,
noch hun goud zal hen kunnen redden ten dage der
verbolgenheid des HEEREN; maar door het vuur Zijns ijvers
zal dit ganse land verteerd worden; want Hij zal een
voleinding maken, gewisselijk, een haastige, met al de
inwoners dezes lands.

Zephaniah 2

1 Doorzoek u zelf nauw, ja, doorzoek nauw, gij volk, dat met
geen lust bevangen wordt! **2** Eer het besluit bare (gelijk kaf
gaat de dag voorbij), terwijl de hittigheid van des HEEREN
toorn over ulieden nog niet komt; terwijl de dag van den
toorn des HEEREN over ulieden nog niet komt. **3** Zoekt den
HEERE, alle gij zachtmoedigen des lands, die Zijn recht
werken! Zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid,
misschien zult gij verborgen worden in den dag van den
toorn des HEEREN. **4** Want Gaza zal verlaten wezen, en
Askelon zal ter verwoesting wezen; Asdod zal men in den
middag verdrijven, en Ekron zal uitgeworteld worden.

5 Wee den inwoneren van de landstreek der zee, den volken
der Cheretim! Het woord des HEEREN zal tegen ulieden zijn,
gij Kanaan, der Filistijnen land! en Ik zal u verdoen, dat er
geen inwoner zal zijn. **6** En de landstreek der zee zal wezen
tot hutten, uitgegraven putten der herders, en betuiningen
der kudden. **7** En de landstreek zal wezen voor het
overblijfsel van het huis van Juda, dat zij daarin weiden; des
avonds zullen zij in de huizen van Askelon legeren, als de
HEERE, hunlieder God, hen zal bezocht, en hun gevangenis
zal gewend hebben. **8** Ik heb de beschimping van Moab
gehoord, en de scheldwoorden der kinderen Ammons,
waarmede zij Mijn volk beschimpt hebben, en hebben zich
groot gemaakt tegen deszelfs landpale.

9 Daarom, zo waarachtig als Ik leef, spreekt de HEERE der
heirscharen, de God Israels: Moab zal zekerlijk zijn als
Sodom, en de kinderen Ammons als Gomorra, een
netelheide, en een zoutgroeve, en een verwoesting tot in
eeuwigheid! De overigen Mijns volks zullen ze beroven, en
het overige Mijns volks zal ze erfelijk bezitten. **10** Dat zullen

zij hebben in plaats van hun hoogmoed; want zij hebben
beschimpt, en hebben zich groot gemaakt tegen het volk
van den HEERE der heirscharen. **11** Vreselijk zal de HEERE
tegen hen wezen, want Hij zal al de goden der aarde doen
uitteren; en een iegelijk uit zijn plaats zal Hem aanbidden,
al de eilanden der heidenen. **12** Ook gij, Moren! zult de
verslagenen van Mijn zwaard zijn.

13 Hij zal ook Zijn hand uitstrekken tegen het Noorden, en
Hij zal Assur verdoen; en Hij zal Nineve stellen tot een
verwoesting, droog als een woestijn. **14** En in het midden
van haar zullen den kudden legeren, al het gedierte der
volken; ook de roerdomp, ook de nachtuil zullen op haar
granaatappelen vernachten; een stem zal in het venster
zingen, verwoesting zal in den dorpel zijn, als Hij haar
cederwerk zal ontbloot hebben. **15** Dit is die stad, die
opspringt van vreugde, die zeker woont, die in haar hart
zegt: Ik ben het, en buiten mij is geen meer; hoe is zij
geworden tot woestheid, een rustplaats van het gedierte!
Een ieder, die daardoor trekt, zal ze aanfluiten, hij zal zijn
hand bewegen.

Zephaniah 3

1 Wee der ijselijke, en der bevlekte, der verdrukkende stad!
2 Zij hoort naar de stem niet; zij neemt de tucht niet aan; zij
vertrouwt niet op den HEERE; tot haar God nadert zij niet. **3**
Haar vorsten zijn brullende leeuwen in het midden van haar;
haar rechters zijn avondwolven, die de beenderen niet
breken tot aan den morgen. **4** Haar profeten zijn
lichtvaardig, gans trouweloze mannen; haar priesters
verontreinigen het heilige, zij doen der wet geweld aan. **5**
De rechtvaardige HEERE is in het midden van haar, Hij doet
geen onrecht; allen morgen geeft Hij Zijn recht in het licht,
er ontbreekt niet; doch de verkeerde weet van geen
schaamte. **6** Ik heb de heidenen uitgeroeid, hun hoeken zijn
verwoest, Ik heb hun straten eenzaam gemaakt, dat
niemand daardoor gaat; hun steden zijn verstoord, zodat er
niemand is, dat er geen inwoner is. **7** Ik zeide: Immers zult
gij Mij vrezen, gij zult de tucht aannemen, opdat haar
woning niet uitgeroeid zou worden; al wat Ik haar bezocht
hebbe, waarlijk, zij hebben zich vroeg opgemaakt, zij
hebben al hun handelingen verdorven. **8** Daarom verwacht
Mij, spreekt de HEERE, ten dage als Ik Mij opmake tot den
roof; want Mijn oordeel is, de heidenen te verzamelen, de
koninkrijken te vergaderen, om over hen Mijn gramschap, de
ganse hittigheid Mijns toorns uit te storten, want dit ganse
land zal door het vuur van Mijn ijver verteerd worden.

9 Gewisselijk, dan zal Ik tot de volken een reine spraak
wenden; opdat zij allen den Naam des HEEREN aanroepen,
opdat zij Hem dienen met een eenparigen schouder. **10** Van
de zijden der rivieren der Moren zullen Mijn ernstige
aanbidders, met de dochter Mijner verstrooiden, Mijn
offeranden brengen. **11** Te dien dage zult gij niet
beschaamd wezen vanwege al uw handelingen, waarmede

gij tegen Mij overtreden hebt; want alsdan zal Ik uit het
midden van u wegnemen, die van vreugde opspringen over
uw hovaardij, en gij zult u voortaan niet meer verheffen om
Mijns heiligen bergs wil. **12** Maar Ik zal in het midden van u
doen overblijven een ellendig en arm volk; die zullen op den
Naam des HEEREN betrouwen. **13** De overgeblevenen van
Israel zullen geen onrecht doen, noch leugen spreken, en in
hun mond zal geen bedriegelijke tong gevonden worden;
maar zij zullen weiden en nederliggen, en niemand zal hen
verschrikken. **14** Zing vrolijk, gij dochter Sions, juich, Israel;
wees blijde, en spring op van vreugde van ganser harte, gij
dochter Jeruzalems!

15 De HEERE heeft uw oordelen weggenomen, Hij heeft uw
vijand weggevaagd; de Koning Israels, de HEERE, is in het
midden van u, gij zult geen kwaad meer zien. **16** Te dien
dage zal tot Jeruzalem gezegd worden: Vrees niet, o Sion!
laat uw handen niet slap worden. **17** De HEERE, uw God, is
in het midden van u, een Held, Die verlossen zal; Hij zal over
u vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in Zijn liefde, Hij
zal Zich over u verheugen met gejuich. **18** De bedroefden,
om der bijeenkomst wil, zal Ik verzamelen, zij zijn uit u; de
schimping is een last op haar. **19** Ziet, Ik zal te dien tijde al
uw verdrukkers verdoen; en Ik zal de hinkenden behoeden,
en de uitgestotenen verzamelen; en Ik zal ze stellen tot een
lof, en tot een naam, in het ganse land, waar zij beschaamd
zijn geweest. **20** Te dier tijd zal Ik ulieden herwaarts
brengen, ten tijde namelijk, als Ik u verzamelen zal; zekerlijk
Ik zal ulieden zetten tot een naam en tot een lof, onder alle
volken der aarde, als Ik uw gevangenissen voor uw ogen
wenden zal, zegt de HEERE.

Haggai

Haggai 1

1 In het tweede jaar van den koning Darius, in de zesde
maand, op den eersten dag der maand, geschiedde het
woord des HEEREN, door den dienst van Haggai, den
profeet, tot Zerubbabel, den zoon van Sealthiel, den vorst
van Juda, en tot Josua, den zoon van Jozadak, den
hogepriester, zeggende: **2** Alzo spreekt de HEERE der
heirscharen zeggende: Dit volk zegt: De tijd is niet
gekomen, de tijd, dat des HEEREN huis gebouwd worde. **3**
En het woord des HEEREN geschiedde door den dienst van
den profeet Haggai, zeggende: **4** Is het voor ulieden wel de
tijd, dat gij woont in uw gewelfde huizen, en zal dit huis
woest zijn? **5** Nu dan, alzo zegt de HEERE der heirscharen:
Stelt uw hart op uw wegen. **6** Gij zaait veel, en gij brengt
weinig in; gij eet, maar niet tot verzadiging; gij drinkt, maar
niet tot dronken worden toe; gij kleedt u, maar niet tot uw
verwarming, en wie loon ontvangt, die ontvangt dat loon in
een doorgeboorden buidel. **7** Alzo zegt de HEERE der
heirscharen: Stelt uw hart op uw wegen.

8 Klimt op het gebergte, en brengt hout aan, en bouwt dit
huis, en Ik zal een welgevallen daaraan hebben, en
verheerlijkt worden, zegt de HEERE. **9** Gij ziet om naar veel,
maar ziet, gij bekomt weinig; en als gij het in huis gebracht
hebt, zo blaas Ik daarin. Waarom dat? spreekt de HEERE der
heirscharen; om Mijns huizes wil, hetwelk woest is, en dat gij
loopt elk voor zijn eigen huis. **10** Daarom onthouden zich de
hemelen over u, dat er geen dauw is, en het land onthoudt
zijn vruchten. **11** Want Ik heb een droogte geroepen over
het land, en over de bergen, en over het koren, en over den
most, en over de olie, en over hetgeen de aardbodem zou
voortbrengen; ook over de mensen, en over de beesten, en
over allen arbeid der handen. **12** Toen hoorde Zerubbabel,

de zoon van Sealthiel, en Josua, de zoon van Jozadak, de hogepriester, en al het overblijfsel des volks, naar de stem van den HEERE, hun God, en naar de woorden van den profeet Haggai, gelijk als hem de HEERE, hun God, gezonden had; en het volk vreesde voor het aangezicht des HEEREN.

13 Toen sprak Haggai, de bode des HEEREN, in de
boodschap des HEEREN, tot het volk, zeggende: Ik ben met
ulieden, spreekt de HEERE. **14** En de HEERE verwekte den
geest van Zerubbabel, den zoon van Sealthiel, den vorst van
Juda, en den geest van Josua, den zoon van Jozadak, den
hogepriester, en den geest van het ganse overblijfsel des
volks; en zij kwamen en maakten het werk in het huis van
den HEERE der heirscharen, hun God. **15** (2:1) Op den vier
en twintigsten dag der maand, in de zesde maand, in het
tweede jaar van den koning Darius.

Haggai 2

1 (2:2) In de zevende maand, op den een en twintigsten der
maand, geschiedde het woord des HEEREN door den dienst
van den profeet Haggai, zeggende: **2** (2:3) Spreek nu tot
Zerubbabel, den zoon van Sealthiel, den vorst van Juda, en
tot Josua, den zoon van Jozadak, den hogepriester, en tot
het overblijfsel des volks, zeggende: **3** (2:4) Wie is onder
ulieden overgebleven, die dit huis in zijn eerste heerlijkheid
gezien heeft, en hoedanig ziet gij hetzelve nu? Is dit niet als
niets in uw ogen? **4** (2:5) Doch nu, wees sterk, gij
Zerubbabel! spreekt de HEERE; en wees sterk, gij Josua,
zoon van Jozadak, hogepriester! en wees sterk, al gij volk
des lands! spreekt de HEERE; en werkt, want Ik ben met u,
spreekt de HEERE der heirscharen; **5** (2:6) Met het woord, in
hetwelk Ik met ulieden een verbond gemaakt heb, als gij uit
Egypte uittrokt, en Mijn Geest, staande in het midden van u;
vreest niet! **6** (2:7) Want alzo zegt de HEERE der
heirscharen: Nog eens, een weinig tijds zal het zijn; en Ik zal
de hemelen, en de aarde, en de zee, en het droge doen
beven. **7** (2:8) Ja, Ik zal al de heidenen doen beven, en zij
zullen komen tot den Wens aller heidenen, en Ik zal dit huis
met heerlijkheid vervullen, zegt de HEERE der heirscharen.
8 (2:9) Mijn is het zilver, en Mijn is het goud, spreekt de
HEERE der heirscharen. **9** (2:10) De heerlijkheid van dit
laatste huis zal groter worden, dan van het eerste, zegt de
HEERE der heirscharen; en in deze plaats zal Ik vrede geven,
spreekt de HEERE der heirscharen. **10** (2:11) Op den vier en
twintigsten dag der negende maand, in het tweede jaar van
Darius, geschiedde het woord des HEEREN door den dienst
van den profeet Haggai, zeggende:

11 (2:12) Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Vraag nu den
priesters de wet, zeggende: **12** (2:13) Ziet, iemand draagt

heilig vlees in de slip van zijn kleed, en hij raakt met zijn
slip aan het brood, of aan het moes, of aan den wijn, of aan
de olie, of aan enige spijze, zal het heilig worden? En de
priesters antwoordden, en zeiden: Neen. **13** (2:14) En
Haggai zeide: Indien iemand, die onrein is van een dood
lichaam, iets van die dingen aanroert, zal het onrein
worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Het zal
onrein worden. **14** (2:15) Toen antwoordde Haggai, en zeide:
Alzo is dit volk, en alzo is deze natie voor Mijn aangezicht,
spreekt de HEERE, en alzo is al het werk hunner handen; en
wat zij daar offeren, dat is onrein. **15** (2:16) En nu, stelt er
toch ulieder hart op, van dezen dag af en opwaarts, eer er
steen op steen gelegd werd aan den tempel des HEEREN; **16**
(2:17) Eer die dingen geschiedden, kwam iemand tot den
koren hoop van twintig maten, zo waren er maar tien;
komende tot den wijnbak, om vijftig maten van de pers te
scheppen, zo waren er maar twintig. **17** (2:18) Ik sloeg
ulieden met brandkoren, met honigdauw en met hagel, al
het werk uwer handen; en gij keerdet u niet tot Mij, spreekt
de HEERE. **18** (2:19) Stelt er toch uw hart op, van dezen dag
af en opwaarts; van den vier en twintigsten dag der
negende maand af, van den dag af, als het fondament aan
den tempel des HEEREN is gelegd geworden, stelt er uw hart
op. **19** (2:20) Is er nog zaad in de schuur? Zelfs tot den
wijnstok, en den vijgeboom, en den granaatappelboom, en
den olijfboom, die niet gedragen heeft, die zal Ik van dezen
dag af zegenen. **20** (2:21) Het woord des HEEREN nu
geschiedde ten tweeden male tot Haggai, op den vier en
twintigsten der maand, zeggende:

21 (2:22) Spreek tot Zerubbabel, den vorst van Juda,
zeggende: Ik zal de hemelen en de aarde bewegen. **22**
(2:23) En Ik zal den troon der koninkrijken omkeren, en
verdelgen de vastigheid van de koninkrijken der heidenen;
en Ik zal den wagen omkeren, en die daarop rijden; en de
paarden, en die daarop rijden, zullen nederstorten, een

iegelijk in des anderen zwaard. **23** (2:24) Te dien dage,
spreekt de HEERE der heirscharen, zal Ik u nemen, o
Zerubbabel, gij zoon van Sealthiel, Mijn knecht! spreekt de
HEERE, en Ik zal u stellen, als een zegelring; want u heb Ik
verkoren, spreekt de Heere der heirscharen.

Zechariah

Zechariah 1

1 In de achtste maand, in het tweede jaar van Darius,
geschiedde het woord des HEEREN tot Zacharia, den zoon
van Berechja, den zoon van Iddo, den profeet, zeggende: **2**
De HEERE is zeer vertoornd geweest tegen uw vaderen. **3**
Daarom zeg tot hen: Alzo zegt de HEERE der heirscharen:
Keert weder tot Mij, spreekt de HEERE der heirscharen, zo
zal Ik weder tot ulieden keren, zegt de HEERE der
heirscharen. **4** Weest niet als uw vaderen, tot dewelke de
vorige profeten riepen, zeggende: Alzo zegt de HEERE der
heirscharen: Bekeert u toch van uw boze wegen, en uw boze
handelingen; maar zij hoorden niet, en zij luisterden niet
naar Mij, spreekt de HEERE. **5** Uw vaderen, waar zijn die? En
de profeten, zullen zij in eeuwigheid leven? **6** Nochtans Mijn
woorden en Mijn inzettingen, die Ik Mijn knechten, den
profeten, geboden had, hebben zij uw vaders niet getroffen?
zodat zij wederkerende zeiden: Gelijk als de HEERE der
heirscharen gedacht heeft ons te doen, naar onze wegen en
naar onze handelingen, alzo heeft Hij met ons gedaan. **7** Op
den vier en twintigsten dag, in de elfde maand (die de
maand Schebat is), in het tweede jaar van Darius,
geschiedde het woord des HEEREN tot Zacharia, den zoon
van Berechja, den zoon van Iddo, den profeet, zeggende:

8 Ik zag des nachts, en ziet, een Man rijdende op een rood
paard, en Hij stond tussen de mirten, die in de diepte waren;
en achter Hem waren rode, bruine en witte paarden. **9** En Ik
zeide: Mijn Heere! wat zijn deze? Toen zeide tot mij de
Engel, Die met mij sprak: Ik zal u tonen, wat deze zijn. **10**
Toen antwoordde de Man, Die tussen de mirten stond, en
zeide: Deze zijn het, die de HEERE uitgezonden heeft, om
het land te doorwandelen. **11** En zij antwoordden den Engel
des HEEREN, Die tussen de mirten stond, en zeiden: Wij

hebben het land doorwandeld, en ziet, het ganse land zit en
het is stil. **12** Toen antwoordde de Engel des HEEREN, en
zeide: HEERE der heirscharen! hoe lang zult Gij U niet
ontfermen over Jeruzalem, en over de steden van Juda, op
welke Gij gram geweest zijt, deze zeventig jaren?

13 En de HEERE antwoordde den Engel, Die met mij sprak,
goede woorden, troostelijke woorden. **14** En de Engel, Die
met mij sprak, zeide tot mij: Roep uit, zeggende: Alzo zegt
de HEERE der heirscharen: Ik ijver over Jeruzalem en over
Sion met een groten ijver. **15** En Ik ben met een zeer groten
toorn vertoornd tegen die geruste heidenen; want Ik was
een weinig toornig, maar zij hebben ten kwade geholpen. **16**
Daarom zegt de HEERE alzo: Ik ben tot Jeruzalem
wedergekeerd met ontfermingen; Mijn huis zal daarin
gebouwd worden, spreekt de HEERE der heirscharen, en het
richtsnoer zal over Jeruzalem uitgestrekt worden. **17** Roep
nog, zeggende: Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Mijn
steden zullen nog uitgespreid worden vanwege het goede;
want de HEERE zal Sion nog troosten, en Hij zal Jeruzalem
nog verkiezen. **18** En ik hief mijn ogen op, en zag; en ziet,
er waren vier hoornen.

19 En ik zeide tot den Engel, Die met mij sprak: Wat zijn
deze? En Hij zeide tot mij: Dat zijn de hoornen, welke Juda,
Israel en Jeruzalem verstrooid hebben. **20** En de HEERE
toonde mij vier smeden. **21** Toen zeide ik: Wat komen die
maken? En Hij sprak, zeggende: Dat zijn de hoornen, die
Juda verstrooid hebben, zodat niemand zijn hoofd ophief;
maar deze zijn gekomen om die te verschrikken, om de
hoornen der heidenen neder te werpen, welke den hoorn
verheven hebben tegen het land van Juda, om dat te
verstrooien.

Zechariah 2

1 Wederom hief ik mijn ogen op, en ik zag; en ziet, er was
een man, en in zijn hand was een meetsnoer. **2** En ik zeide:
Waar gaat gij henen? En hij zeide tot mij: Om Jeruzalem te
meten; om te zien, hoe groot haar breedte, en hoe groot
haar lengte wezen zal. **3** En ziet, de Engel, Die met mij
sprak, ging uit; en een andere Engel ging uit, hem
tegemoet. **4** En hij zeide tot hem: Loop, spreek dezen
jongeling aan, zeggende: Jeruzalem zal dorpsgewijze
bewoond worden, vanwege de veelheid der mensen en der
beesten, die in het midden derzelve wezen zal. **5** En Ik zal
haar wezen, spreekt de HEERE, een vurige muur rondom; en
Ik zal tot heerlijkheid wezen in het midden van haar. **6** Hui,
hui, vliedt toch uit het Noorderland, spreekt de HEERE; want
Ik heb ulieden uitgebreid naar de vier winden des hemels,
spreekt de HEERE.

7 Hui, Sion! ontkomt gij, die woont bij de dochter van Babel!
8 Want zo zegt de HEERE der heirscharen: Naar de
heerlijkheid over u, heeft Hij mij gezonden tot die heidenen,
die ulieden beroofd hebben; want die ulieden aanraakt, die
raakt Zijn oogappel aan. **9** Want ziet, Ik zal Mijn hand over
henlieden bewegen, en zij zullen hunnen knechten een roof
wezen. Alzo zult gijlieden weten, dat de HEERE der
heirscharen mij gezonden heeft. **10** Juich en verblijd u, gij
dochter Sions; want zie, Ik kom, en Ik zal in het midden van
u wonen, spreekt de HEERE.

11 En vele heidenen zullen te dien dage den HEERE
toegevoegd worden, en zij zullen Mij tot een volk wezen; en
Ik zal in het midden van u wonen; en gij zult weten, dat de
HEERE der heirscharen mij tot u gezonden heeft. **12** Dan zal
de HEERE Juda erven voor Zijn deel, in het heilige land, en

Hij zal Jeruzalem nog verkiezen. **13** Zwijg, alle vlees, voor
het aangezicht des HEEREN! want Hij is ontwaakt uit Zijn
heilige woning.

Zechariah 3

1 Daarna toonde Hij mij Josua, den hogepriester, staande
voor het aangezicht van den Engel des HEEREN; en de satan
stond aan zijn rechterhand, om hem te wederstaan. **2** Doch
de HEERE zeide tot den satan: De HEERE schelde u, gij
satan! ja, de HEERE schelde u, Die Jeruzalem verkiest; is
deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt? **3** Josua nu was
bekleed met vuile klederen, als hij voor het aangezicht des
Engels stond. **4** Toen antwoordde Hij, en sprak tot degenen,
die voor Zijn aangezicht stonden, zeggende: Doet deze vuile
klederen van hem weg. Daarna sprak Hij tot hem: Zie, Ik heb
uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u
wisselklederen aandoen. **5** Dies zeg Ik: Laat ze een reinen
hoed op zijn hoofd zetten. En zij zetten dien reinen hoed op
zijn hoofd, en zij togen hem klederen aan; en de Engel des
HEEREN stond daarbij. **6** Toen betuigde de Engel des
HEEREN Josua, zeggende: **7** Zo zegt de HEERE der
heirscharen: Indien gij in Mijn wegen zult wandelen, en
indien gij Mijn wacht zult waarnemen, zo zult gij ook Mijn
huis richten, en ook Mijn voorhoven bewaren; en Ik zal u
wandelingen geven onder dezen, die hier staan. **8** Hoor nu
toe, Josua, gij hogepriester! gij en uw vrienden, die voor uw
aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet,
Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen.

9 Want ziet, aangaande dien steen, welken Ik gelegd heb
voor het aangezicht van Josua, op dien enen steen zullen
zeven ogen wezen; ziet, Ik zal zijn graveersel graveren,
spreekt de HEERE der heirscharen, en Ik zal de
ongerechtigheid dezes lands op een dag wegnemen. **10** Te
dien dage, spreekt de HEERE der heirscharen, zult gijlieden
een iegelijk zijn naaste nodigen tot onder den wijnstok en
tot onder den vijgeboom.

Zechariah 4

1 En de Engel, Die met mij sprak, kwam weder; en Hij wekte
mij op, gelijk een man, die van zijn slaap opgewekt wordt. **2**
En Hij zeide tot mij: Wat ziet gij? En ik zeide: Ik zie, en ziet,
een geheel gouden kandelaar, en een oliekruikje boven
deszelfs hoofd, en zijn zeven lampen daarop; die lampen
hadden zeven en zeven pijpen, dewelke boven zijn hoofd
waren; **3** En twee olijfbomen daarnevens, een ter
rechterzijde van het oliekruikje, en een tot deszelfs
linkerzijde. **4** En ik antwoordde, en zeide tot den Engel, Die
met mij sprak, zeggende: Mijn Heere! wat zijn deze dingen?
5 Toen antwoordde de Engel, Die met mij sprak, en zeide tot
mij: Weet gij niet, wat deze dingen zijn? En ik zeide: Neen,
mijn Heere! **6** Toen antwoordde Hij, en sprak tot mij,
zeggende: Dit is het woord des HEEREN tot Zerubbabel,
zeggende: Niet door kracht noch door geweld, maar door
Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der
heirscharen. **7** Wie zijt gij, o grote berg? Voor het aangezicht
van Zerubbabel zult gij worden tot een vlak veld; want hij
zal den hoofdsteen voortbrengen met toeroepingen:
Genade, genade zij denzelven! **8** Het woord des HEEREN
geschiedde verder tot mij, zeggende: **9** De handen van
Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest, zijn handen zullen
het ook voleinden; opdat gij weet, dat de HEERE der
heirscharen mij tot ulieden gezonden heeft. **10** Want wie
veracht den dag der kleine dingen? daar zich toch die zeven
verblijden zullen, als zij het tinnen gewicht zullen zien in de
hand van Zerubbabel; dat zijn de ogen des HEEREN, die het
ganse land doortrekken. **11** Verder antwoordde ik, en zeide
tot Hem: Wat zijn die twee olijfbomen, ter rechterzijde des
kandelaars, en aan zijn linkerzijde?

12 En andermaal antwoordende, zo zeide ik tot Hem: Wat
zijn die twee takjes der olijfbomen, welke in de twee gouden
kruiken zijn, die goud van zich gieten? **13** En Hij sprak tot
mij, zeggende: Weet gij niet, wat deze zijn? En ik zeide:
Neen, mijn Heere! **14** Toen zeide Hij: Deze zijn de twee
olietakken, welke voor den Heere der ganse aarde staan.

Zechariah 5

1 En ik hief mijn ogen weder op, en ik zag; en ziet, een
vliegende rol. **2** En Hij zeide tot mij: Wat ziet gij? En ik
zeide: Ik zie een vliegende rol, welker lengte is van twintig
ellen, en haar breedte van tien ellen. **3** Toen zeide Hij tot
mij: Dit is de vloek, die uitgaan zal over het ganse land;
want een iegelijk, die steelt, zal van hier, volgens denzelven
vloek, uitgeroeid worden; desgelijks een iegelijk, die
valselijk zweert, zal van hier, volgens denzelven vloek,
uitgeroeid worden. **4** Ik breng dezen vloek voort, spreekt de
HEERE der heirscharen, dat hij kome in het huis van den
dief, en in het huis desgenen, die bij Mijn Naam valselijk
zweert; en hij zal in het midden zijns huizes overnachten, en
hij zal het verteren, met zijn houten en zijn stenen. **5** En de
Engel, Die met mij sprak, ging uit, en zeide tot mij: Hef nu
uw ogen op, en zie, wat dit zij, dat er voortkomt.

6 En ik zeide: Wat is dat? En Hij zeide: Dit is een efa, die
voortkomt. Verder zeide Hij: Dit is het oog over henlieden in
het ganse land. **7** En ziet, een plaat van lood werd
opgeheven, en er was een vrouw, zittende in het midden der
efa. **8** En Hij zeide: Deze is de goddeloosheid; en Hij wierp
ze in het midden van de efa; en Hij wierp het loden gewicht
op den mond derzelve. **9** En ik hief mijn ogen op, en ik zag;
en ziet, twee vrouwen kwamen voort, en wind was in haar
vleugelen, en zij hadden vleugelen, als de vleugelen eens
ooievaars; en zij voerden de efa tussen de aarde en tussen
den hemel. **10** Toen zeide ik tot den Engel, Die met mij
sprak: Waarhenen brengen zij deze efa? **11** En Hij zeide tot
mij: Om haar een huis te bouwen in het land Sinear; dat zij
daar gevestigd en gesteld worde op haar grondvesting.

Zechariah 6

1 En ik hief mijn ogen weder op, en ik zag; en ziet, vier
wangens gingen er uit van tussen twee bergen, en die
bergen waren bergen van koper. **2** Aan den eersten wagen
waren rode paarden; en aan den tweeden wagen waren
zwarte paarden. **3** En aan den derden wagen witte paarden;
en aan den vierden wagen hagelvlekkige paarden, die sterk
waren. **4** En ik antwoordde, en zeide tot den Engel, Die met
mij sprak: Wat zijn deze, mijn Heere? **5** En de Engel
antwoordde, en zeide tot mij: Deze zijn de vier winden des
hemels, uitgaande van daar zij stonden voor den Heere der
ganse aarde. **6** Aan welken wagen de zwarte paarden zijn,
die paarden gaan uit naar het Noorderland; en de witte gaan
uit, dezelve achterna; en de hagelvlekkige gaan uit naar het
Zuiderland. **7** En die sterke paarden gingen uit, en zochten
voort te gaan, om het land te doorwandelen; want Hij had
gezegd: Gaat heen, doorwandelt het land. En zij
doorwandelden het land. **8** En Hij riep mij, en sprak tot mij,
zeggende: Zie, deze, die uitgegaan zijn naar het
Noorderland, hebben Mijn Geest doen rusten in het
Noorderland. **9** En des HEEREN woord geschiedde tot mij,
zeggende:

10 Neem van de gevankelijk weggevoerden van Cheldai,
van Tobia, en van Jedaja, en kom gij te dien dage, en ga in
ten huize van Josia, den zoon van Zefanja, dewelke uit Babel
gekomen zijn; **11** Te weten, neem zilver en goud, en maak
kronen; en zet ze op het hoofd van Josua, den zoon van
Jozadak, den hogepriester. **12** En spreek tot hem, zeggende:
Alzo spreekt de HEERE der heirscharen, zeggende: Ziet, een
Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten,
en Hij zal des HEEREN tempel bouwen. **13** Ja, Hij zal den
tempel des HEEREN bouwen, en Hij zal het sieraad dragen,

en Hij zal zitten, en heersen op Zijn troon; en Hij zal priester
zijn op Zijn troon; en de raad des vredes zal tussen die
Beiden wezen. **14** En die kronen zullen wezen voor Chelem,
en voor Tobia, en voor Jedaja, en voor Chen, den zoon van
Zefanja, tot een gedachtenis in den tempel des HEEREN. **15**
En die verre zijn, zullen komen, en zullen bouwen in den
tempel des HEEREN, en gijlieden zult weten, dat de HEERE
der heirscharen mij tot u gezonden heeft. Dit zal
geschieden, indien gij vlijtiglijk zult horen naar de stem des
HEEREN, uws Gods.

Zechariah 7

1 Het gebeurde nu in het vierde jaar van den koning Darius,
dat het woord des HEEREN geschiedde tot Zacharia, op den
vierden der negende maand, namelijk in Chisleu. **2** Toen
men naar het huis van God gezonden had Sarezer, en
Regem-melech, en zijn mannen, om het aangezicht des
HEEREN te smeken; **3** Zeggende tot de priesters, die in het
huis des HEEREN der heirscharen waren, en tot de profeten,
zeggende: Moet ik wenen in de vijfde maand, mij
afzonderende, gelijk als ik gedaan heb nu zo vele jaren? **4**
Toen geschiedde het woord des HEEREN der heirscharen tot
mij, zeggende:

5 Spreek tot het ganse volk dezes lands, en tot de priesters,
zeggende: Toen gij vasttet en rouwklaagdet, in de vijfde en
in de zevende maand, namelijk nu zeventig jaren, hebt
gijlieden Mij, Mij enigszins gevast? **6** Of als gij at, en als gij
dronkt, waart gij het niet, die daar at, en gij, die daar
dronkt? **7** Zijn het niet de woorden, welke de HEERE uitriep
door den dienst der vorige profeten, toen Jeruzalem
bewoond en gerust was, en haar steden rondom haar; en het
zuiden en de laagte bewoond was? **8** Verder geschiedde het
woord des HEEREN tot Zacharia, zeggende:

9 Alzo sprak de HEERE der heirscharen, zeggende: Richt een
waarachtig gericht, en doet goedertierenheid en
barmhartigheden, de een aan den ander; **10** En verdrukt de
weduwe noch den wees, den vreemdeling noch den
ellendige; en denkt niet in uw hart de een des anderen
kwaad. **11** Maar zij weigerden op te merken, en togen hun
schouder terug, en zij verzwaarden hun oren, opdat zij niet
hoorden. **12** En zij maakten hun hart als een diamant, opdat
zij niet hoorden de wet en de woorden, die de HEERE der

heirscharen zond in Zijn Geest, door den dienst der vorige
profeten, waaruit ontstaan is een grote toorn van den HEERE
der heirscharen. **13** Daarom is het geschied, gelijk als Hij
geroepen had, doch zij niet gehoord hebben, alzo riepen zij
ook, maar Ik hoorde niet, zegt de HEERE der heirscharen; **14**
Maar Ik heb hen weggestormd onder alle heidenen, welke zij
niet kenden; en het land werd achter hen verwoest, zodat er
niemand doorging, noch wederkeerde; want zij stelden het
gewenste land tot een verwoesting.

Zechariah 8

1 Daarna geschiedde het woord des HEEREN der
heirscharen tot mij, zeggende: **2** Alzo zegt de HEERE der
heirscharen: Ik heb geijverd over Sion met een groten ijver;
ja, met grote grimmigheid heb Ik over haar geijverd. **3** Alzo
zegt de HEERE: Ik ben wedergekeerd tot Sion, en Ik zal in
het midden van Jeruzalem wonen; en Jeruzalem zal geheten
worden een stad der waarheid, en de berg des HEEREN der
heirscharen, een berg der heiligheid. **4** Alzo zegt de HEERE
der heirscharen: Er zullen nog oude mannen en oude
vrouwen zitten op de straten van Jeruzalem; een ieder zal
zijn stok in zijn hand hebben vanwege de veelheid der
dagen. **5** En de straten dier stad zullen vervuld worden met
knechtjes en meisjes, spelende op haar straten. **6** Alzo zegt
de HEERE der heirscharen: Omdat het wonderlijk is in de
ogen van het overblijfsel dezes volks in deze dagen, zou het
daarom ook in Mijn ogen wonderlijk zijn? spreekt de HEERE
der heirscharen. **7** Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Ziet,
Ik zal Mijn volk verlossen uit het land des opgangs, en uit
het land des nedergangs der zon. **8** En Ik zal hen herwaarts
brengen, dat zij in het midden van Jeruzalem wonen zullen;
en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God
zijn, in waarheid en in gerechtigheid. **9** Alzo zegt de HEERE
der heirscharen: Laat uw handen sterk zijn, gijlieden, die in
deze dagen deze woorden gehoord hebt uit den mond der
profeten, die geweest zijn ten dage, als de grond van het
huis des HEEREN der heirscharen gelegd is, dat de tempel
gebouwd zou worden.

10 Want voor die dagen kwam des mensen loon te niet, en
het loon van het vee was geen; en de uitgaande en de
inkomende hadden geen vrede vanwege den vijand, want Ik
zond alle mensen, een iegelijk tegen zijn naaste. **11** Maar nu

zal Ik aan het overblijfsel dezes volks niet wezen, gelijk in
de vorige dagen, spreekt de HEERE der heirscharen. **12**
Want het zaad zal voorspoedig zijn, de wijnstok zal zijn
vrucht geven, en de aarde zal haar inkomen geven, en de
hemelen zullen hun dauw geven; en Ik zal het overblijfsel
dezes volks dit alles doen erven. **13** En het zal geschieden,
gelijk als gij, o huis van Juda! en gij, o huis Israels! geweest
zijt een vloek onder de heidenen, alzo zal Ik ulieden
behoeden, en gij zult een zegening wezen; vreest niet, laat
uw handen sterk zijn. **14** Want alzo zegt de HEERE der
heirscharen: Gelijk als Ik gedacht heb ulieden kwaad te
doen, toen Mij uw vaderen grotelijks vertoornden, zegt de
HEERE der heirscharen, en het heeft Mij niet berouwd. **15**
Alzo denk Ik wederom in deze dagen goed te doen aan
Jeruzalem, en aan het huis van Juda; vreest niet! **16** Dit zijn
de dingen, die gij doen zult: spreekt de waarheid, een
iegelijk met zijn naaste; oordeelt de waarheid en een
oordeel des vredes in uw poorten.

17 En denkt niet de een des anderen kwaad in ulieder hart;
en hebt een valsen eed niet lief; want al deze zijn dingen,
die Ik haat, spreekt de HEERE. **18** Wederom geschiedde het
woord des HEEREN der heirscharen tot mij, zeggende:

19 Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Het vasten der
vierde, en het vasten der vijfde, en het vasten der zevende,
en het vasten der tiende maand, zal den huize van Juda tot
vreugde, en tot blijdschap, en tot vrolijke hoogtijden wezen;
hebt dan de waarheid en den vrede lief. **20** Alzo zegt de
HEERE der heirscharen: Nog zal het geschieden, dat de
volken, en de inwoners van vele steden komen zullen; **21** En
de inwoners der ene stad zullen gaan tot de inwoners der
andere, zeggende: Laat ons vlijtig henengaan, om te
smeken het aangezicht des HEEREN, en om den HEERE der
heirscharen te zoeken; ik zal ook henengaan. **22** Alzo zullen
vele volken, en machtige heidenen komen, om den HEERE

der heirscharen te Jeruzalem te zoeken, en om het
aangezicht des HEEREN te smeken. **23** Alzo zegt de HEERE
der heirscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien
mannen, uit allerlei tongen der heidenen, grijpen zullen, ja,
de slip grijpen zullen van een Joodsen man, zeggende: Wij
zullen met ulieden gaan, want wij hebben gehoord, dat God
met ulieden is.

Zechariah 9

1 De last van het woord des HEEREN over het land Chadrach
en Damaskus, deszelfs rust; want de HEERE heeft een oog
over den mens, gelijk over al de stammen Israels. **2** En ook
zal Hij Hamath met dezelve bepalen; Tyrus en Sidon, hoewel
zij zeer wijs is; **3** En Tyrus zich sterkten gebouwd heeft, en
zilver verzameld heeft als stof, en fijn goud als slijk der
straten; **4** Ziet, de HEERE zal haar uit het bezit stoten, en Hij
zal haar vesting in de zee verslaan; en zij zal met vuur
verteerd worden. **5** Askelon zal het zien, en zal vrezen;
desgelijks Gaza, en zal grote smart hebben, mitsgaders
Ekron, dewijl hetgeen, waar zij op zagen, hen heeft te
schande gemaakt; en de koning van Gaza zal vergaan, en
Askelon zal niet bewoond worden. **6** En de bastaard zal te
Asdod wonen, en Ik zal den hoogmoed der Filistijnen
uitroeien. **7** En Ik zal zijn bloed uit zijn mond wegdoen, en
zijn verfoeiselen van tussen zijn tanden; alzo zal hij ook
onzen God overblijven; ja, hij zal zijn als een vorst in Juda,
en Ekron als de Jebusiet. **8** En Ik zal Mij rondom Mijn huis
legeren, vanwege het heirleger, vanwege den doorgaande,
en vanwege den wederkerende, opdat de drijver niet meer
door hen doorga; want nu heb Ik het met Mijn ogen
aangezien. **9** Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij
dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen,
rechtvaardig, en Hij is een Heiland; arm, en rijdende op een
ezel, en op een veulen, een jong der ezelinnen.

10 En Ik zal de wagens uit Efraim uitroeien, en de paarden
uit Jeruzalem; ook zal de strijdboog uitgeroeid worden, en
Hij zal den heidenen vrede spreken; en Zijn heerschappij zal
zijn van zee tot aan zee, en van de rivier tot aan de einden
der aarde. **11** U ook aangaande, o Sion! door het bloed uws
verbonds, heb Ik uw gebondenen uit den kuil, daar geen

water in is, uitgelaten. **12** Keert gijlieden weder tot de
sterkte, gij gebondenen, die daar hoopt! ook heden
verkondig Ik, dat Ik u dubbel zal wedergeven;

13 Als Ik Mij Juda zal gespannen, en Ik Efraim den boog zal
gevuld hebben; en Ik uw kinderen, o Sion! zal verwekt
hebben tegen uw kinderen, o Griekenland! en u gesteld zal
hebben als het zwaard van een held. **14** En de HEERE zal
over henlieden verschijnen, en Zijn pijlen zullen uitvaren als
een bliksem; en de Heere HEERE zal met de bazuin blazen,
en Hij zal voorttreden met stormen uit het zuiden. **15** De
HEERE der heirscharen zal hen beschutten, en zij zullen
eten, nadat zij de slingerstenen zullen ten ondergebracht
hebben; zij zullen ook drinken, en een gedruis maken als de
wijn; en zij zullen vervuld worden, gelijk het bekken, gelijk
de hoeken des altaars. **16** En de HEERE, hun God, zal ze te
dien dage behouden, als zijnde de kudde Zijns volks; want
gekroonde stenen zullen in Zijn land, als een banier,
opgericht worden. **17** Want hoe groot zal zijn goed wezen en
hoe groot zal zijn schoonheid wezen! Het koren zal de
jongelingen, en de most zal de jonkvrouwen sprekende
maken.

Zechariah 10

1 Begeert van den HEERE regen, ten tijde des spaden
regens; de HEERE maakt de weerlichten; en Hij zal hun
regen genoeg geven voor ieder kruid op het veld. **2** Want de
terafim spreken ijdelheid, en de waarzeggers zien valsheid,
en zij spreken ijdele dromen, zij troosten met ijdelheid;
daarom zijn zij henengetogen als schapen, zij zijn
onderdrukt geworden; want er was geen herder. **3** Tegen de
herders was Mijn toorn ontstoken, en over de bokken heb Ik
bezoeking gedaan; maar de HEERE der heirscharen zal Zijn
kudde bezoeken, het huis van Juda, en Hij zal hen stellen,
gelijk het paard Zijner majesteit in den strijd. **4** Van hetzelve
zal de hoeksteen, van hetzelve zal de nagel, van hetzelve
zal de strijdboog, te zamen zullen van hetzelve alle drijvers
voortkomen. **5** En zij zullen zijn als de helden, die in het slijk
der straten treden in den strijd, en zij zullen strijden; want
de HEERE zal met hen wezen; en zij zullen die beschamen,
die op paarden rijden.

6 En Ik zal het huis van Juda versterken, en het huis van
Jozef zal Ik behouden, en Ik zal hen weder inzetten; want Ik
heb Mij hunner ontfermd, en zij zullen wezen, alsof Ik hen
niet verstoten had; want Ik ben de HEERE, hun God, en Ik
zal ze verhoren. **7** En zij zullen zijn als een held van Efraim,
en hun hart zal zich verblijden, als van den wijn; en hun
kinderen zullen het zien, en zich verblijden, hun hart zal
zich verheugen in den HEERE. **8** Ik zal hen toesissen, en zal
ze vergaderen, want Ik zal ze verlossen; en zij zullen
vermenigvuldigd worden, gelijk zij te voren
vermenigvuldigd waren. **9** En Ik zal hen onder de volken
zaaien, en zij zullen Mijner gedenken in verre plaatsen; en
zij zullen leven met hun kinderen, en wederkeren. **10** Want
Ik zal ze wederbrengen uit Egypteland, en Ik zal ze

vergaderen uit Assyrie; en Ik zal ze in het land van Gilead en
Libanon brengen, maar het zal hun niet genoeg wezen. **11**
En Hij zal door de zee gaan, die benauwende, en Hij zal de
golven in de zee slaan, en al de diepten der rivieren zullen
verdrogen; dan zal de hoogmoed van Assur nedergeworpen
worden, en de schepter van Egypte zal wegwijken. **12** En Ik
zal hen sterken in den HEERE, en in Zijn Naam zullen zij
wandelen, spreekt de HEERE.

Zechariah 11

1 Doe uw deuren open, o Libanon! opdat het vuur uw
cederen vertere. **2** Huilt, gij dennen! dewijl de cederen
gevallen zijn, dewijl die heerlijke bomen verwoest zijn; huilt,
gij eiken van Basan! dewijl het sterke woud nedergevallen
is. **3** Er is een stem des gehuils der herderen, dewijl hun
heerlijkheid verwoest is; een stem des gebruls der jonge
leeuwen, dewijl de hoogmoed van de Jordaan verwoest is.

4 Alzo zegt de HEERE, mijn God: Weidt deze slachtschapen.

5 Welker bezitters hen doden, en houden het voor geen
schuld; en een ieder dergenen, die ze verkopen, zegt:
Geloofd zij de HEERE, dat ik rijk geworden ben! en niemand
van degenen, die ze weiden, verschoont ze. **6** Zekerlijk, Ik
zal niet meer de inwoners dezes lands verschonen, spreekt
de HEERE; maar ziet, Ik zal de mensen overleveren, elk een
in de hand zijns naasten, en in de hand zijns konings, en zij
zullen dit land te morzel slaan, en Ik zal ze uit hun hand niet
verlossen. **7** Dies heb ik deze slachtschapen geweid, dewijl
zij ellendige schapen zijn; en ik heb mij genomen twee
stokken, den een heb ik genoemd LIEFELIJKHEID, en den
anderen heb ik genoemd SAMENBINDERS; en ik heb die
schapen geweid. **8** En ik heb drie herders in een maand
afgesneden; want mijn ziel was over hen verdrietig
geworden, en ook had hun ziel een walg van mij. **9** En ik
zeide: Ik zal ulieden niet meer weiden; wat sterft, dat sterve,
en wat afgesneden is, dat zij afgesneden, en dat de
overgeblevenen de een des anderen vlees verslinden. **10** En
ik nam mijn stok LIEFELIJKHEID, en ik verbrak denzelven, te
niet doende mijn verbond, hetwelk ik met al deze volken
gemaakt had.

11 Dus werd het te dien dage vernietigd, en alzo hebben de
ellendigen onder de schapen, die op mij wachtten, bekend,
dat het des HEEREN woord was. **12** Want ik had tot
henlieden gezegd: Indien het goed is in uw ogen, brengt
mijn loon, en zo niet, laat het na. En zij hebben mijn loon
gewogen, dertig zilverlingen. **13** Doch de HEERE zeide tot
mij: Werp ze henen voor den pottenbakker: een heerlijken
prijs, dien ik waard geacht ben geweest van hen! En ik nam
die dertig zilverlingen, en wierp ze in het huis des HEEREN,
voor den pottenbakker. **14** Toen verbrak ik mijn tweeden
stok, SAMENBINDERS, te niet doende de broederschap
tussen Juda en tussen Israel. **15** Verder zeide de HEERE tot
mij: Neem u nog eens dwazen herders gereedschap.

16 Want ziet, Ik zal een herder verwekken in dit land; dat
gereed is om afgesneden te worden, zal hij niet bezoeken;
het jonge zal hij niet zoeken, en het verbrokene zal hij niet
helen, en het stilstaande zal hij niet dragen; maar het vlees
van het vette zal hij eten, en derzelver klauwen zal hij
verscheuren. **17** Wee den nietigen herder, den verlater der
kudde! Het zwaard zal over zijn arm zijn, en over zijn
rechteroog; zijn arm zal ten enenmale verdorren, en zijn
rechteroog zal ten enenmale donker worden.

Zechariah 12

1 De last van het woord des HEEREN over Israel. De HEERE
spreekt, Die den hemel uitbreidt, en de aarde grondvest, en
des mensen geest in zijn binnenste formeert. **2** Ziet, Ik zal
Jeruzalem stellen tot een drinkschaal der zwijmeling allen
volken rondom; ja, ook zal zij zijn over Juda, in de belegering
tegen Jeruzalem. **3** En het zal te dien dage geschieden, dat
Ik Jeruzalem stellen zal tot een lastigen steen allen volken;
allen, die zich daarmede beladen, zullen gewisselijk
doorsneden worden; en al de volken der aarde zullen zich
tegen haar verzamelen.

4 Te dien dage, spreekt de HEERE, zal Ik alle paarden met
schuwigheid slaan, en hun ruiters met zinneloosheid; maar
over het huis van Juda zal Ik Mijn ogen openen, en alle
paarden der volken zal Ik met blindheid slaan. **5** Dan zullen
de leidslieden van Juda in hun hart zeggen: De inwoners van
Jeruzalem zullen mij een sterkte zijn in den HEERE der
heirscharen, hun God. **6** Te dien dage zal Ik de leidslieden
van Juda stellen als een vurige haard onder het hout, en als
een vurige fakkel onder de schoven; en zij zullen ter rechter
zijde en ter linkerzijde alle volken rondom verteren; en
Jeruzalem zal nog blijven in haar plaats te Jeruzalem.

7 En de HEERE zal de tenten van Juda ten voorste
behouden, opdat de heerlijkheid van het huis Davids, en de
heerlijkheid der inwoners van Jeruzalem, zich niet verheffe
tegen Juda. **8** Te dien dage zal de HEERE de inwoners van
Jeruzalem beschutten; en die, die onder hen struikelen zou,
zal te dien dage zijn als David; en het huis Davids zal zijn
als goden; als de Engel des HEEREN voor hun aangezicht. **9**
En het zal te dien dage geschieden, dat Ik zal zoeken te
verdelgen alle heidenen, die tegen Jeruzalem aankomen.

10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van
Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der
gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken
hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de
rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem
bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een
eerstgeborene. **11** Te dien dage zal te Jeruzalem de
rouwklage groot zijn, gelijk die rouwklage van
Hadadrimmon, in het dal van Megiddon. **12** En het land zal
rouwklagen, elk geslacht bijzonder; het geslacht van het
huis Davids bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder; en
het geslacht van het huis van Nathan bijzonder, en hun
vrouwen bijzonder; **13** Het geslacht van het huis van Levi
bijzonder, en hun vrouwen bijzonder; het geslacht van Simei
bijzonder, en hun vrouwen bijzonder; **14** Al de overige
geslachten, elk geslacht bijzonder, en hunlieder vrouwen
bijzonder.

Zechariah 13

1 Te dien dage zal er een Fontein geopend zijn voor het huis
Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde
en tegen de onreinigheid. **2** En het zal te dien dage
geschieden, spreekt de HEERE der heirscharen, dat Ik
uitroeien zal uit het land de namen der afgoden, dat zij niet
meer gedacht zullen worden; ja, ook de profeten, en den
onreinen geest zal Ik uit het land wegdoen.

3 En het zal geschieden, wanneer iemand meer profeteert,
dat zijn vader en zijn moeder, die hem gegenereerd hebben,
tot hem zullen zeggen: Gij zult niet leven, dewijl gij valsheid
gesproken hebt in den Naam des HEEREN; en zijn vader en
zijn moeder, die hem gegenereerd hebben, zullen hem
doorsteken, wanneer hij profeteert. **4** En het zal geschieden
te dien dage, dat die profeten beschaamd zullen worden,
een iegelijk vanwege zijn gezicht, wanneer hij profeteert; en
zij zullen geen haren mantel aandoen, om te liegen. **5** Maar
hij zal zeggen: Ik ben geen profeet, ik ben een man, die het
land bouwt; want een mens heeft mij daartoe geworven van
mijn jeugd aan. **6** En zo iemand tot hem zegt: Wat zijn deze
wonden in uw handen? zo zal hij zeggen: Het zijn de
wonden, waarmede ik geslagen ben, in het huis mijner
liefhebbers. **7** Zwaard! ontwaak tegen Mijn Herder, en tegen
den Man, Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE der
heirscharen; sla dien Herder, en de schapen zullen
verstrooid worden; maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen
wenden.

8 En het zal geschieden in het ganse land, spreekt de
HEERE, de twee delen daarin zullen uitgeroeid worden, en
den geest geven; maar het derde deel zal daarin
overblijven. **9** En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen,

en Ik zal het louteren, gelijk men zilver loutert, en Ik zal het beproeven, gelijk men goud beproeft; het zal Mijn Naam aanroepen, en Ik zal het verhoren; Ik zal zeggen: Het is Mijn volk; en het zal zeggen: De HEERE is mijn God.

Zechariah 14

1 Ziet, de dag komt den HEERE, dat uw roof zal uitgedeeld
worden in het midden van u, o Jeruzalem! **2** Want Ik zal alle
heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de
stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de
vrouwen zullen geschonden worden; en de helft der stad zal
uitgaan in de gevangenis; maar het overige des volks zal uit
de stad niet uitgeroeid worden. **3** En de HEERE zal
uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten
dage als Hij gestreden heeft, ten dage des strijds. **4** En Zijn
voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor
Jeruzalem ligt, tegen het oosten; en de Olijfberg zal in
tweeen gespleten worden naar het oosten, en naar het
westen, zodat er een zeer grote vallei zal zijn; en de ene
helft des bergs zal wijken naar het noorden, en de helft
deszelven naar het zuiden.

5 Dan zult gijlieden vlieden door de vallei Mijner bergen
(want deze vallei der bergen zal reiken tot Azal), en gij zult
vlieden, gelijk als gij vloodt voor de aardbeving in de dagen
van Uzzia, den koning van Juda; den zal de HEERE, mijn
God, komen, en al de heiligen met U, o HEERE! **6** En het zal
te dien dage geschieden, dat er niet zal zijn het kostelijk
licht, en de dikke duisternis. **7** Maar het zal een enige dag
zijn, die den HEERE bekend zal zijn; het zal noch dag, noch
nacht zijn; en het zal geschieden, ten tijde des avonds, dat
het licht zal wezen. **8** Ook zal het te dien dage geschieden,
dat er levende wateren uit Jeruzalem vlieten zullen, de helft
van die naar de oostzee, en de helft van die naar de
achterste zee aan; zij zullen des zomers en des winters zijn.

9 En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn; te
dien dage zal de HEERE een zijn, en Zijn Naam een. **10** Dit

ganse land zal rondom als een vlak veld gemaakt worden,
van Geba tot Rimmon toe, zuidwaarts van Jeruzalem; en zij
zal verhoogd en bewoond worden in haar plaats; van de
poort van Benjamin af, tot aan de plaats van de eerste poort,
tot aan de Hoekpoort toe; en van den toren van Hananeel,
tot aan des konings wijnbakken toe. **11** En zij zullen daarin
wonen, en er zal geen verbanning meer zijn; want Jeruzalem
zal zeker wonen. **12** En dit zal de plage zijn, waarmede de
HEERE al de volken plagen zal, die tegen Jeruzalem krijg
gevoerd zullen hebben: Hij zal een iegelijks vlees, daar hij
op zijn voeten staat, doen uitteren; en een iegelijks ogen
zullen uitteren in hun holen; een eens iegelijks tong zal in
hun mond uitteren.

13 Ook zal het te dien dage geschieden, dat er een groot
gedruis van den HEERE onder hen zal wezen, zodat zij een
ieder zijns naasten hand zullen aangrijpen, een eens ieders
hand zal tegen de hand zijns naasten opgaan. **14** En ook zal
Juda te Jeruzalem strijden; en het vermogen aller heidenen
rondom zal verzameld worden, goud en zilver, en klederen
in grote menigte. **15** Alzo zal ook de plage der paarden, der
muildieren, der kemelen, en der ezelen, en aller beesten
zijn, die in diezelve heirlegers geweest zullen zijn, gelijk
gener plage geweest is. **16** En het zal geschieden, dat al de
overgeblevenen van alle heidenen, die tegen Jeruzalem
zullen gekomen zijn, die zullen van jaar tot jaar optrekken
om aan te bidden den Koning, den HEERE der heirscharen,
en om te vieren het feest der loofhutten.

17 En het zal geschieden, zo wie van de geslachten der
aarde niet zal optrekken naar Jeruzalem, om den Koning,
den HEERE der heirscharen, te aanbidden, zo zal er over
henlieden geen regen wezen. **18** En indien het geslacht der
Egyptenaren, over dewelke de regen niet is, niet zal
optrekken noch komen, zo zal die plage over hen zijn, met
dewelke de HEERE die heidenen plagen zal, die niet

optrekken zullen, om te vieren het feest der loofhutten. **19**
Dit zal de zonde der Egyptenaren zijn, mitsgaders de zonde
aller heidenen, die niet optrekken zullen, om te vieren het
feest der loofhutten. **20** Te dien dage zal op de bellen der
paarden staan: De HEILIGHEID DES HEEREN. En de potten in
het huis des HEEREN zullen zijn als de sprengbekkens voor
het altaar;

21 Ja, al de potten in Jeruzalem en in Juda zullen den HEERE
der heirscharen heilig zijn, zodat allen, die offeren willen,
zullen komen, en van dezelve nemen, en in dezelve koken;
en er zal geen Kanaaniet meer zijn, in het huis des HEEREN
der heirscharen, te dien dage.

Malachi

Malachi 1

1 De last van het woord des HEEREN tot Israel, door den
dienst van Maleachi. **2** Ik heb u liefgehad, zegt de HEERE;
maar gij zegt: Waarin hebt Gij ons liefgehad? Was niet Ezau
Jakobs broeder? spreekt de HEERE; nochtans heb Ik Jakob
liefgehad. **3** En Ezau heb Ik gehaat; en Ik heb zijn bergen
gesteld tot een verwoesting, en zijn erve voor de draken der
woestijn. **4** Ofschoon Edom zeide: Wij zijn verarmd, doch wij
zullen de woeste plaatsen weder bouwen; alzo zegt de
HEERE der heirscharen: Zullen zij bouwen, zo zal Ik
afbreken; en men zal hen noemen: Landpale der
goddeloosheid, en een volk, op hetwelk de HEERE vergramd
is tot in eeuwigheid. **5** En uw ogen zullen het zien, en
gijlieden zult zeggen: De HEERE zij groot gemaakt, van de
landpale Israels af! **6** Een zoon zal den vader eren, en een
knecht zijn heer; ben Ik dan een Vader, waar is Mijn eer? En
ben Ik een Heere, waar is Mijn vreze? zegt de HEERE der
heirscharen tot u, o priesters, verachters Mijns Naams! Maar
gij zegt: Waarmede verachten wij Uw Naam?

7 Gij brengt op Mijn altaar verontreinigd brood, en zegt:
Waarmede verontreinigen wij U? Daarmede, dat gij zegt: Des
HEEREN tafel is verachtelijk. **8** Want als gij wat blinds
aanbrengt om te offeren, het is bij u niet kwaad; en als gij
wat kreupels of wat kranks aanbrengt, het is niet kwaad!
Brengt dat toch uw vorst; zal hij een welgevallen aan u
hebben? of zal hij uw aangezicht opnemen? zegt de HEERE
der heirscharen. **9** Nu dan, smeekt toch het aangezicht van
God, dat Hij ons genadig zij; zulks is van uw hand geschied,
zal Hij uw aangezicht opnemen? zegt de HEERE der
heirscharen? **10** Wie is er ook onder u, die de deuren om
niet toesluit? En gij steekt het vuur niet aan op Mijn altaar
om niet. Ik heb geen lust aan u, zegt de HEERE der

heirscharen, en het spijsoffer is Mij van uw hand niet aangenaam. **11** Maar van den opgang der zon tot haar ondergang, zal Mijn Naam groot zijn onder de heidenen; en aan alle plaats zal Mijn Naam reukwerk toegebracht worden, en een rein spijsoffer; want Mijn Naam zal groot zijn onder de heidenen, zegt de HEERE der heirscharen. **12** Maar gij ontheiligt dien, als gij zegt: Des HEEREN tafel is ontreinigd, en haar inkomen, haar spijs is verachtelijk.

13 Nog zegt gij: Ziet, wat een vermoeidheid! maar gij zoudt het kunnen wegblazen, zegt de HEERE der heirscharen; gij brengt ook hetgeen geroofd is, en dat kreupel en krank is; gij brengt ook spijsoffer; zou Mij zulks aangenaam zijn van uw hand? zegt de HEERE. **14** Ja, vervloekt zij de bedrieger, die een mannetje in zijn kudde heeft, en den Heere belooft, en offert, dat verdorven is! want Ik ben een groot Koning, zegt de HEERE der heirscharen, en Mijn Naam is vreselijk onder de heidenen.

Malachi 2

1 En nu, gij priesters! tot u wordt dit gebod gezonden; **2**
Indien gij het niet zult horen, en indien gij het niet zult ter
harte nemen, om Mijn Naam eer te geven, zegt de HEERE
der heirscharen, zo zal Ik den vloek onder u zenden, en Ik
zal uw zegeningen vervloeken; ja, Ik heb ook alrede elkeen
derzelve vervloekt, omdat gij het niet ter harte neemt. **3**
Ziet, Ik zal u het zaad verderven; en Ik zal drek op uw
aangezichten strooien, den drek uwer feesten, zodat men u
met denzelven wegnemen zal. **4** Dan zult gij weten, dat Ik
dit gebod tot u gezonden heb; opdat Mijn verbond met Levi
zij, zegt de HEERE der heirscharen. **5** Mijn verbond met hem
was het leven, en de vrede; en Ik gaf hem die tot een vreze;
en hij vreesde Mij, en hij werd om Mijns Naams wil
verschrikt. **6** De wet der waarheid was in zijn mond, en er
werd geen onrecht in zijn lippen gevonden; hij wandelde
met Mij in vrede en in rechtmatigheid, en hij bekeerde er
velen van ongerechtigheid. **7** Want de lippen der priesters
zullen de wetenschap bewaren, en men zal uit zijn mond de
wet zoeken; want hij is een engel des HEEREN der
heirscharen. **8** Maar gij zijt van den weg afgeweken, gij hebt
er velen doen struikelen in de wet, gij hebt het verbond met
Levi verdorven, zegt de HEERE der heirscharen. **9** Daarom
heb Ik ook u verachtelijk en onwaard gemaakt voor het
ganse volk, dewijl gij Mijn wegen niet houdt, maar het
aangezicht aanneemt in de wet. **10** Hebben wij niet allen
een Vader? Heeft niet een God ons geschapen? Waarom
handelen wij dan trouwelooslijk de een tegen den ander,
ontheiligende het verbond onzer vaderen?

11 Juda handelt trouwelooslijk, en er wordt een gruwel
gedaan in Israel, en in Jeruzalem; want Juda ontheiligt de

heiligheid des HEEREN, welke Hij liefheeft; want hij heeft de
dochter eens vreemden gods getrouwd.

12 De HEERE zal den man, die zulks doet, uitroeien uit de
hutten van Jakob, dien, die waakt, en dien, die antwoordt, en
die den HEERE der heirscharen spijsoffer brengt. **13** Dit
tweede doet gijlieden ook, dat gij het altaar des HEEREN
bedekt met tranen, met wening en met zuchting; zodat Hij
niet meer het spijsoffer aanschouwen, noch met welgevallen
van uw hand ontvangen wil. **14** Gij nu zegt: Waarom?
Daarom dat de HEERE een Getuige geweest is, tussen u en
tussen de huisvrouw uwer jeugd, met dewelke gij
trouwelooslijk handelt; daar zij toch uw gezellin, en de
huisvrouw uws verbonds is.

15 Heeft Hij niet maar een gemaakt, hoewel Hij des geestes
overig had? En waarom maar dien enen? Hij zocht een zaad
Gods. Daarom, wacht u met uw geest, en dat niemand
trouwelooslijk handele tegen de huisvrouw zijner jeugd. **16**
Want de HEERE, de God Israels, zegt, dat Hij het verlaten
haat, alhoewel hij den wrevel bedekt met Zijn kleed, zegt de
HEERE der heirscharen; daarom wacht u met uw geest, dat
gij niet trouwelooslijk handelt. **17** Gij vermoeit den HEERE
met uw woorden; nog zegt gij: Waarmede vermoeien wij
Hem? Daarmede, dat gij zegt: Al wie kwaad doet, is goed in
de ogen des HEEREN, en Hij heeft lust aan zodanigen; of,
waar is de God des oordeels?

Malachi 3

1 Ziet, Ik zende Mijn engel, die voor Mijn aangezicht den
weg bereiden zal; en snellijk zal tot Zijn tempel komen die
Heere, Dien gijlieden zoekt, te weten de Engel des verbonds,
aan Denwelken gij lust hebt; ziet, Hij komt, zegt de HEERE
der heirscharen. **2** Maar wie zal den dag Zijner toekomst
verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij
zal zijn als het vuur van een goudsmid, en als zeep der
vollers. **3** En Hij zal zitten, louterende, en het zilver
reinigende, en Hij zal de kinderen van Levi reinigen, en Hij
zal ze doorlouteren als goud, en als zilver; dan zullen zij den
HEERE spijsoffer toebrengen in gerechtigheid. **4** Dan zal het
spijsoffer van Juda en Jeruzalem den HEERE zoet wezen, als
in de oude dagen, en als in de vorige jaren. **5** En Ik zal tot
ulieden ten oordeel naderen; en Ik zal een snel Getuige zijn
tegen de tovenaars, en tegen de overspelers, en tegen
degenen, die valselijk zweren, en tegen degenen, die het
loon des dagloners met geweld inhouden, die de weduwe,
en den wees, en den vreemdeling het recht verkeren, en Mij
niet vrezen, zegt de HEERE der heirscharen. **6** Want Ik, de
HEERE, word niet veranderd; daarom zijt gij, o kinderen
Jakobs! niet verteerd. **7** Van uwer vaderen dag af, zijt gij
afgeweken van Mijn inzettingen, en hebt ze niet bewaard;
keert weder tot Mij, en Ik zal tot u wederkeren, zegt de
HEERE der heirscharen; maar gij zegt: Waarin zullen wij
wederkeren?

8 Zal een mens God beroven? Maar gij berooft Mij, en zegt:
Waarin beroven wij U? In de tienden en het hefoffer.

9 Met een vloek zijt gij vervloekt, omdat gij Mij berooft, zelfs
het ganse volk. **10** Brengt al de tienden in het schathuis,
opdat er spijze zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin,

zegt de HEERE der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen
zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er
geen schuren genoeg wezen zullen. **11** En Ik zal om
uwentwil den opeter schelden, dat hij u de vrucht des lands
niet verderve; en de wijnstok op het veld zal u geen
misdracht voortbrengen, zegt de HEERE der heirscharen. **12**
En alle heidenen zullen u gelukzalig noemen; want gijlieden
zult een lustig land zijn, zegt de HEERE der heirscharen. **13**
Uw woorden zijn tegen Mij te sterk geworden, zegt de
HEERE; maar gij zegt: Wat hebben wij tegen U gesproken?

14 Gij zegt: Het is tevergeefs God te dienen; want wat
nuttigheid is het, dat wij Zijn wacht waarnemen, en dat wij
in het zwart gaan, voor het aangezicht des HEEREN der
heirscharen? **15** En nu, wij achten de hoogmoedigen
gelukzalig; ook die goddeloosheid doen, worden gebouwd;
ook verzoeken zij den HEERE, en ontkomen. **16** Alsdan
spreken, die den HEERE vrezen, een ieder tot zijn naaste: De
HEERE merkt er toch op en hoort, en er is een gedenkboek
voor Zijn aangezicht geschreven, voor degenen, die den
HEERE vrezen, en voor degenen, die aan Zijn Naam
gedenken.

17 En zij zullen, zegt de HEERE der heirscharen, te dien
dage, dien Ik maken zal, Mij een eigendom zijn; en Ik zal
hen verschonen, gelijk als een man zijn zoon verschoont, die
hem dient. **18** Dan zult gijlieden wederom zien, het
onderscheid tussen den rechtvaardige en den goddeloze,
tussen dien, die God dient, en dien, die Hem niet dient.

Malachi 4

1 Want ziet, die dag komt, brandende als een oven, dan
zullen alle hoogmoedigen, en al wie goddeloosheid doet,
een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam
zetten, zegt de HEERE der heirscharen, Die hun noch wortel,
noch tak laten zal. **2** Ulieden daarentegen, die Mijn Naam
vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal
genezing zijn onder Zijn vleugelen; en gij zult uitgaan, en
toenemen, als mestkalveren.

3 En gij zult de goddelozen vertreden; want zij zullen as
worden onder de zolen uwer voeten, te dien dage, dien Ik
maken zal, zegt de HEERE der heirscharen. **4** Gedenk der
wet van Mozes, Mijn knecht, die Ik hem bevolen heb op
Horeb aan gans Israel, der inzettingen en rechten.

5 Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die grote
en die vreselijke dag des HEEREN komen zal.

6 En hij zal het hart der vaderen tot de kinderen
wederbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaderen;
opdat Ik niet kome, en de aarde met den ban sla.

Matthew

Matthew 1

1 Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den Zoon
van David, den zoon van Abraham. **2** Abraham gewon Izak,
en Izak gewon Jakob, en Jakob gewon Juda, en zijn broeders;
3 En Juda gewon Fares en Zara bij Thamar; en Fares gewon
Esrom, en Esrom gewon Aram; **4** En Aram gewon Aminadab,
en Aminadab gewon Nahasson, en Nahasson gewon Salmon;
5 En Salmon gewon Booz bij Rachab, en Booz gewon Obed
bij Ruth, en Obed gewon Jessai; **6** En Jessai gewon David,
den koning; en David, den koning, gewon Salomon bij
degene, die Uria's vrouw was geweest; **7** En Salomon gewon
Roboam, en Roboam gewon Abia, en Abia gewon Asa; **8** En
Asa gewon Josafat, en Josafat gewon Joram, en Joram gewon
Ozias; **9** En Ozias gewon Joatham, en Joatham gewon Achaz,
en Achaz gewon Ezekias; **10** En Ezekias gewon Manasse, en
Manasse gewon Amon, en Amon gewon Josias; **11** En Josias
gewon Jechonias, en zijn broeders, omtrent de Babylonische
overvoering. **12** En na de Babylonische overvoering gewon
Jechonias Salathiel, en Salathiel gewon Zorobabel; **13** En
Zorobabel gewon Abiud, en Abiud gewon Eljakim, en Eljakim
gewon Azor; **14** En Azor gewon Sadok, en Sadok gewon
Achim, en Achim gewon Elihud; **15** En Elihud gewon
Eleazar, en Eleazar gewon Matthan, en Matthan gewon
Jakob; **16** En Jakob gewon Jozef, den man van Maria, uit
welke geboren is JEZUS, gezegd Christus. **17** Al de
geslachten dan, van Abraham tot David, zijn veertien
geslachten; en van David tot de Babylonische overvoering,
zijn veertien geslachten; en van de Babylonische
overvoering tot Christus, zijn veertien geslachten. **18** De
geboorte van Jezus Christus was nu aldus; want als Maria,
zijn moeder, met Jozef ondertrouwd was, eer zij
samengekomen waren, werd zij zwanger bevonden uit den
Heiligen Geest.

19 Jozef nu, haar man, alzo hij rechtvaardig was, en haar
niet wilde openbaarlijk te schande maken, was van wil haar
heimelijk te verlaten. **20** En alzo hij deze dingen in den zin
had, ziet, de engel des Heeren verscheen hem in den droom,
zeggende: Jozef, gij zone Davids! wees niet bevreesd Maria,
uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen
is, dat is uit den Heiligen Geest; **21** En zij zal een Zoon
baren, en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn
volk zalig maken van hun zonden. **22** En dit alles is
geschied, opdat vervuld zou worden, hetgeen van den Heere
gesproken is, door den profeet, zeggende: **23** Ziet, de
maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren, en gij zult
Zijn naam heten Emmanuel; hetwelk is, overgezet zijnde,
God met ons. **24** Jozef dan, opgewekt zijnde van den slaap,
deed, gelijk de engel des Heeren hem bevolen had, en heeft
zijn vrouw tot zich genomen; **25** En bekende haar niet,
totdat zij dezen haar eerstgeboren Zoon gebaard had; en
heette Zijn naam JEZUS.

Matthew 2

1 Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem, gelegen in
Judea, in de dagen van den koning Herodes, ziet, enige
wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem aangekomen. **2**
Zeggende: Waar is de geboren Koning der Joden? want wij
hebben gezien Zijn ster in het Oosten, en zijn gekomen om
Hem te aanbidden. **3** De koning Herodes nu, dit gehoord
hebbende, werd ontroerd, en geheel Jeruzalem, met hem. **4**
En bijeenvergaderd hebbende al de overpriesters en
Schriftgeleerden des volks, vraagde van hen, waar de
Christus zou geboren worden. **5** En zij zeiden tot hem: Te
Bethlehem, in Judea gelegen; want alzo is geschreven door
den profeet: **6** En gij Bethlehem, gij land Juda! zijt geenszins
de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal de
Leidsman voortkomen, Die Mijn volk Israel weiden zal. **7**
Toen heeft Herodes de wijzen heimelijk geroepen, en vernam
naarstiglijk van hen den tijd, wanneer de ster verschenen
was; **8** En hen naar Bethlehem zendende, zeide: Reist heen,
en onderzoekt naarstiglijk naar dat Kindeken, en als gij Het
zult gevonden hebben, boodschapt het mij, opdat ik ook
kome en Datzelve aanbidde. **9** En zij, den koning gehoord
hebbende, zijn heengereisd; en ziet, de ster, die zij in het
oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat zij kwam en
stond boven de plaats, waar het Kindeken was. **10** Als zij nu
de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde.
11 En in het huis gekomen zijnde, vonden zij het Kindeken
met Maria, Zijn moeder, en nedervallende hebben zij
Hetzelve aangebeden; en hun schatten opengedaan
hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud en wierook,
en mirre.

12 En door Goddelijke openbaring vermaand zijnde in den
droom, dat zij niet zouden wederkeren tot Herodes,

vertrokken zij door een anderen weg weder naar hun land.
13 Toen zij nu vertrokken waren, ziet, de engel des Heeren
verschijnt Jozef in den droom, zeggende: Sta op, en neem
tot u het Kindeken en Zijn moeder, en vlied in Egypte, en
wees aldaar, totdat ik het u zeggen zal; want Herodes zal
het Kindeken zoeken, om Hetzelve te doden. **14** Hij dan
opgestaan zijnde, nam het Kindeken en Zijn moeder tot zich
in den nacht, en vertrok naar Egypte; **15** En was aldaar tot
den dood van Herodes; opdat vervuld zou worden hetgeen
van den Heere gesproken is door den profeet, zeggende: Uit
Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen. **16** Als Herodes zag, dat
hij van de wijzen bedrogen was, toen werd hij zeer toornig,
en enigen afgezonden hebbende, heeft omgebracht al de
kinderen, die binnen Bethlehem, en in al deszelfs landpalen
waren, van twee jaren oud en daaronder, naar den tijd, dien
hij van de wijzen naarstiglijk onderzocht had.

17 Toen is vervuld geworden, hetgeen gesproken is door den
profeet Jeremia, zeggende: **18** Een stem is in Rama gehoord,
geklag, geween en veel gekerm; Rachel beweende haar
kinderen, en wilde niet vertroost wezen, omdat zij niet zijn!
19 Toen Herodes nu gestorven was, ziet, de engel des
Heeren verschijnt Jozef in den droom, in Egypte.

20 Zeggende: Sta op, neem het Kindeken en Zijn moeder
tot u, en trek in het land Israels; want zij zijn gestorven, die
de ziel van het Kindeken zochten. **21** Hij dan, opgestaan
zijnde, heeft tot zich genomen het Kindeken en Zijn moeder,
en is gekomen in het land Israels. **22** Maar als hij hoorde, dat
Archelaus in Judea koning was, in de plaats van zijn vader
Herodes, vreesde hij daarheen te gaan; maar door
Goddelijke openbaring vermaand in den droom, is hij
vertrokken in de delen van Galilea. **23** En daar gekomen
zijnde, nam hij zijn woonplaats in de stad, genaamd
Nazareth; opdat vervuld zou worden, wat door de profeten
gezegd is, dat Hij Nazarener zal geheten worden.

Matthew 3

1 En in die dagen kwam Johannes de Doper, predikende in
de woestijn van Judea, **2** En zeggende: Bekeert u; want het
Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. **3** Want deze is
het, van denwelken gesproken is door Jesaja, den profeet,
zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt
den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht! **4** En dezelve
Johannes had zijn kleding van kemelshaar, en een lederen
gordel om zijn lenden; en zijn voedsel was sprinkhanen en
wilde honig. **5** Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en
geheel Judea, en het gehele land rondom de Jordaan; **6** En
werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun
zonden. **7** Hij dan, ziende velen van de Farizeen en
Sadduceen tot zijn doop komen, sprak tot hen: Gij
adderengebroedsels! wie heeft u aangewezen te vlieden van
den toekomenden toorn?

8 Brengt dan vruchten voort, der bekering waardig. **9** En
meent niet bij u zelven te zeggen: Wij hebben Abraham tot
een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen
Abraham kinderen kan verwekken. **10** En ook is alrede de
bijl aan den wortel der bomen gelegd; alle boom dan, die
geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in
het vuur geworpen. **11** Ik doop u wel met water tot
bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens
schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u
met den Heiligen Geest en met vuur dopen. **12** Wiens wan
in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en
Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met
onuitblusselijk vuur verbranden. **13** Toen kwam Jezus van
Galilea naar de Jordaan, tot Johannes, om van hem gedoopt
te worden.

14 Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is
nodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? **15**
Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want
aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet
hij van Hem af. **16** En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond
opgeklommen uit het water; en ziet, de hemelen werden
Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen, gelijk
een duive, en op Hem komen. **17** En ziet, een stem uit de
hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in
Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!

Matthew 4

1 Toen werd Jezus van den Geest weggeleid in de woestijn,
om verzocht te worden van den duivel. **2** En als Hij veertig
dagen en veertig nachten gevast had, hongerde Hem ten
laatste. **3** En de verzoeker, tot Hem gekomen zijnde, zeide:
Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg, dat deze stenen broden
worden. **4** Doch Hij, antwoordende, zeide: Er is geschreven:
De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord,
dat door den mond Gods uitgaat. **5** Toen nam Hem de duivel
mede naar de heilige stad, en stelde Hem op de tinne des
tempels; **6** En zeide tot Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp
Uzelven nederwaarts; want er is geschreven, dat Hij Zijn
engelen van U bevelen zal, en dat zij U op de handen zullen
nemen, opdat Gij niet te eniger tijd Uw voet aan een steen
aanstoot. **7** Jezus zeide tot hem: Er is wederom geschreven:
Gij zult den Heere, uw God, niet verzoeken. **8** Wederom nam
Hem de duivel mede op een zeer hogen berg, en toonde
Hem al de koninkrijken der wereld, en hun heerlijkheid; **9** En
zeide tot Hem: Al deze dingen zal ik U geven, indien Gij,
nedervallende, mij zult aanbidden. **10** Toen zeide Jezus tot
hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: Den Heere,
uw God, zult gij aanbidden, en Hem alleen dienen. **11** Toen
liet de duivel van Hem af; en ziet, de engelen zijn
toegekomen, en dienden Hem. **12** Als nu Jezus gehoord had,
dat Johannes overgeleverd was, is Hij wedergekeerd naar
Galilea;

13 En Nazareth verlaten hebbende, is komen wonen te
Kapernaum, gelegen aan de zee, in de landpale van Zebulon
en Nafthali; **14** Opdat vervuld zou worden, hetgeen
gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende: **15** Het
land Zebulon en het land Nafthali aan den weg der zee over
de Jordaan, Galilea der volken; **16** Het volk, dat in duisternis

zat, heeft een groot licht gezien; en degenen, die zaten in
het land en de schaduwe des doods, denzelven is een licht
opgegaan. **17** Van toen aan heeft Jezus begonnen te
prediken en te zeggen: Bekeert u; want het Koninkrijk der
hemelen is nabij gekomen.

18 En Jezus, wandelende aan de zee van Galilea, zag twee
broeders, namelijk Simon, gezegd Petrus, en Andreas, zijn
broeder, het net in de zee werpende (want zij waren
vissers);

19 En Hij zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal u vissers der
mensen maken. **20** Zij dan, terstond de netten verlatende,
zijn Hem nagevolgd. **21** En Hij, van daar voortgegaan
zijnde, zag twee andere broeders, namelijk Jakobus, den
zoon van Zebedeus, en Johannes, zijn broeder, in het schip
met hun vader Zebedeus, hun netten vermakende, en heeft
hen geroepen. **22** Zij dan, terstond verlatende het schip en
hun vader, zijn Hem nagevolgd. **23** En Jezus omging geheel
Galilea, lerende in hun synagogen en predikende het
Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle
kwale onder het volk.

24 En Zijn gerucht ging van daar uit in geheel Syrie; en zij
brachten tot Hem allen, die kwalijk gesteld waren, met
verscheidene ziekten en pijnen bevangen zijnde, en van
den duivel bezeten, en maanzieken en geraakten; en Hij
genas dezelve. **25** En vele scharen volgden Hem na, van
Galilea en van Dekapolis, en van Jeruzalem, en van Judea,
en van over de Jordaan.

Matthew 5

1 En Jezus, de schare ziende, is geklommen op een berg, en
als Hij nedergezeten was, kwamen Zijn discipelen tot Hem. **2**
En Zijn mond geopend hebbende, leerde Hij hen, zeggende:
3 Zalig zijn de armen van geest; want hunner is het
Koninkrijk der hemelen. **4** Zalig zijn die treuren; want zij
zullen vertroost worden. **5** Zalig zijn de zachtmoedigen;
want zij zullen het aardrijk beerven. **6** Zalig zijn die
hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen
verzadigd worden. **7** Zalig zijn de barmhartigen; want hun
zal barmhartigheid geschieden. **8** Zalig zijn de reinen van
hart; want zij zullen God zien. **9** Zalig zijn de vreedzamen;
want zij zullen Gods kinderen genaamd worden. **10** Zalig
zijn die vervolgd worden om der gerechtigheid wil; want
hunner is het Koninkrijk der hemelen. **11** Zalig zijt gij, als u
de mensen smaden, en vervolgen, en liegende alle kwaad
tegen u spreken, om Mijnentwil. **12** Verblijdt en verheugt u;
want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij
vervolgd de profeten, die voor u geweest zijn. **13** Gij zijt het
zout der aarde; indien nu het zout smakeloos wordt,
waarmede zal het gezouten worden? Het deugt nergens
meer toe, dan om buiten geworpen, en van de mensen
vertreden te worden.

14 Gij zijt het licht der wereld; een stad boven op een berg
liggende, kan niet verborgen zijn. **15** Noch steekt men een
kaars aan, en zet die onder een koornmaat, maar op een
kandelaar, en zij schijnt allen, die in het huis zijn; **16** Laat
uw licht alzo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede
werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is,
verheerlijken. **17** Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de
wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om
die te ontbinden, maar te vervullen.

18 Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde
voorbijgaan, zal er niet een jota noch een tittel van de wet
voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied. **19** Zo wie
dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de
mensen alzo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd
worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve
zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd
worden in het Koninkrijk der hemelen. **20** Want Ik zeg u:
Tenzij uw gerechtigheid overvloediger zij, dan der
Schriftgeleerden en der Farizeen, dat gij in het Koninkrijk
der hemelen geenszins zult ingaan. **21** Gij hebt gehoord, dat
tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doden; maar zo wie
doodt, die zal strafbaar zijn door het gericht.

22 Doch Ik zeg u: Zo wie te onrecht op zijn broeder toornig
is, die zal strafbaar zijn door het gericht; en wie tot zijn
broeder zegt: Raka! die zal strafbaar zijn door den groten
raad; maar wie zegt: Gij dwaas! die zal strafbaar zijn door
het helse vuur. **23** Zo gij dan uw gave zult op het altaar
offeren, en aldaar gedachtig wordt, dat uw broeder iets
tegen u heeft; **24** Laat daar uw gave voor het altaar, en gaat
heen, verzoent u eerst met uw broeder, en komt dan en
offert uw gave. **25** Weest haastelijk welgezind jegens uw
wederpartij, terwijl gij nog met hem op den weg zijt; opdat
de wederpartij niet misschien u den rechter overlevere, en
de rechter u den dienaar overlevere, en gij in de gevangenis
geworpen wordt. **26** Voorwaar, Ik zeg u: Gij zult daar
geenszins uitkomen, totdat gij den laatsten penning zult
betaald hebben. **27** Gij hebt gehoord, dat van de ouden
gezegd is: Gij zult geen overspel doen.

28 Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aan ziet, om dezelve
te begeren, die heeft alrede overspel in zijn hart met haar
gedaan. **29** Indien dan uw rechteroog u ergert, trekt het uit,
en werpt het van u; want het is u nut, dat een uwer leden
verga, en niet uw gehele lichaam in de hel geworpen worde.

30 En indien uw rechterhand u ergert, houwt ze af, en werpt
ze van u; want het is u nut, dat een uwer leden verga, en
niet uw gehele lichaam in de hel geworpen worde. **31** Er is
ook gezegd: Zo wie zijn vrouw verlaten zal, die geve haar
een scheidbrief. **32** Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw
verlaten zal, anders dan uit oorzake van hoererij, die maakt,
dat zij overspel doet; en zo wie de verlatene zal trouwen, die
doet overspel. **33** Wederom hebt gij gehoord, dat van de
ouden gezegd is: Gij zult den eed niet breken, maar gij zult
den Heere uw eden houden.

34 Maar Ik zeg u: Zweert ganselijk niet, noch bij den hemel,
omdat hij is de troon Gods; **35** Noch bij de aarde, omdat zij
is de voetbank Zijner voeten; noch bij Jeruzalem, omdat zij
is de stad des groten Konings; **36** Noch bij uw hoofd zult gij
zweren, omdat gij niet een haar kunt wit of zwart maken; **37**
Maar laat zijn uw woord ja, ja; neen, neen; wat boven deze
is, dat is uit den boze. **38** Gij hebt gehoord, dat gezegd is:
Oog om oog, en tand om tand.

39 Maar Ik zeg u, dat gij den boze niet wederstaat; maar, zo
wie u op de rechterwang slaat, keert hem ook de andere toe;
40 En zo iemand met u rechten wil, en uw rok nemen, laat
hem ook den mantel; **41** En zo wie u zal dwingen een mijl te
gaan, gaat met hem twee mijlen. **42** Geeft dengene, die iets
van u bidt, en keert u niet af van dengene, die van u lenen
wil. **43** Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste
liefhebben, en uw vijand zult gij haten.

44 Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief; zegent ze, die u
vervloeken; doet wel dengenen, die u haten; en bidt voor
degenen, die u geweld doen, en die u vervolgen; **45** Opdat
gij moogt kinderen zijn uws Vaders, Die in de hemelen is;
want Hij doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en
regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. **46** Want
indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt gij? Doen

ook de tollenaars niet hetzelfde? **47** En indien gij uw
broeders alleen groet, wat doet gij boven anderen? Doen ook
niet de tollenaars alzo? **48** Weest dan gijlieden volmaakt,
gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.

Matthew 6

1 Hebt acht, dat gij uw aalmoes niet doet voor de mensen, om van hen gezien te worden; anders zo hebt gij geen loon bij uw Vader, Die in de hemelen is. **2** Wanneer gij dan aalmoes doet, zo laat voor u niet trompetten, gelijk de geveinsden in de synagogen en op de straten doen, opdat zij van de mensen geeerd mogen worden. Voorwaar zeg Ik u: Zij hebben hun loon weg. **3** Maar als gij aalmoes doet, zo laat uw linker hand niet weten, wat uw rechter doet; **4** Opdat uw aalmoes in het verborgen zij; en uw Vader, Die in het verborgen ziet, Die zal het u in het openbaar vergelden. **5** En wanneer gij bidt, zo zult gij niet zijn gelijk de geveinsden; want die plegen gaarne, in de synagogen en op de hoeken der straten staande, te bidden, opdat zij van de mensen mogen gezien worden. Voorwaar, Ik zeg u, dat zij hun loon weg hebben.

6 Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uw binnenkamer, en uw deur gesloten hebbende, bidt uw Vader, Die in het verborgen is; en uw Vader, Die in het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden. **7** En als gij bidt, zo gebruikt geen ijdel verhaal van woorden, gelijk de heidenen; want zij menen, dat zij door hun veelheid van woorden zullen verhoord worden. **8** Wordt dan hun niet gelijk; want uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt. **9** Gij dan bidt aldus: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. **10** Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzo ook op de aarde. **11** Geef ons heden ons dagelijks brood. **12** En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren. **13** En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid, amen. **14** Want indien gij

den mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse
Vader ook u vergeven. **15** Maar indien gij den mensen hun
misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden
niet vergeven. **16** En wanneer gij vast, toont geen droevig
gezicht, gelijk de geveinsden; want zij mismaken hun
aangezichten, opdat zij van de mensen mogen gezien
worden, als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u, dat zij hun loon
weg hebben.

17 Maar gij, als gij vast, zalft uw hoofd, en wast uw
aangezicht; **18** Opdat het van de mensen niet gezien worde,
als gij vast, maar van uw Vader, Die in het verborgen is; en
uw Vader, Die in het verborgen ziet, zal het u in het
openbaar vergelden. **19** Vergadert u geen schatten op de
aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de
dieven doorgraven en stelen;

20 Maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch
mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven
noch stelen; **21** Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart
zijn. **22** De kaars des lichaams is het oog; indien dan uw oog
eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen; **23**
Maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam
duister zijn. Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is,
hoe groot zal de duisternis zelve zijn! **24** Niemand kan twee
heren dienen; want of hij zal den enen haten en den
anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den
anderen verachten; gij kunt niet God dienen en den
Mammon.

25 Daarom zeg Ik u: Zijt niet bezorgd voor uw leven, wat gij
eten, en wat gij drinken zult; noch voor uw lichaam,
waarmede gij u kleden zult; is het leven niet meer dan het
voedsel, en het lichaam dan de kleding? **26** Aanziet de
vogelen des hemels, dat zij niet zaaien, noch maaien, noch
verzamelen in de schuren; en uw hemelse Vader voedt

nochtans dezelve; gaat gij dezelve niet zeer veel te boven?
27 Wie toch van u kan, met bezorgd te zijn, een el tot zijn
lengte toedoen? **28** En wat zijt gij bezorgd voor de kleding?
Aanmerkt de lelien des velds, hoe zij wassen; zij arbeiden
niet, en spinnen niet; **29** En Ik zeg u, dat ook Salomo, in al
zijn heerlijkheid, niet is bekleed geweest, gelijk een van
deze. **30** Indien nu God het gras des velds, dat heden is, en
morgen in den oven geworpen wordt, alzo bekleedt, zal Hij u
niet veel meer kleden, gij kleingelovigen? **31** Daarom zijt
niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen
wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden? **32** Want al
deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelse Vader
weet, dat gij al deze dingen behoeft. **33** Maar zoekt eerst
het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen
zullen u toegeworpen worden. **34** Zijt dan niet bezorgd
tegen den morgen; want de morgen zal voor het zijne
zorgen; elke dag heeft genoeg aan zijn zelfs kwaad.

Matthew 7

1 Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt. **2** Want met
welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met
welke mate gij meet, zal u wedergemeten worden. **3** En wat
ziet gij den splinter, die in het oog uws broeders is, maar
den balk, die in uw oog is, merkt gij niet? **4** Of, hoe zult gij
tot uw broeder zeggen: Laat toe, dat ik den splinter uit uw
oog uitdoe; en zie, er is een balk in uw oog? **5** Gij
geveinsde! werp eerst den balk uit uw oog, en dan zult gij
bezien, om den splinter uit uws broeders oog uit te doen. **6**
Geeft het heilige den honden niet, noch werpt uw paarlen
voor de zwijnen; opdat zij niet te eniger tijd dezelve met
hun voeten vertreden, en zich omkerende, u verscheuren.

7 Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden;
klopt, en u zal opengedaan worden.

8 Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die
vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden. **9** Of wat
mens is er onder u, zo zijn zoon hem zou bidden om brood,
die hem een steen zal geven? **10** En zo hij hem om een vis
zou bidden, die hem een slang zal geven? **11** Indien dan gij,
die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven,
hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede
gaven geven dengenen, die ze van Hem bidden! **12** Alle
dingen dan, die gij wilt, dat u de mensen zouden doen, doet
gij hun ook alzo; want dat is de wet en de profeten. **13** Gaat
in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de
weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door
dezelve ingaan;

14 Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het
leven leidt, en weinigen zijn er, die denzelven vinden. **15**
Maar wacht u van de valse profeten, dewelke in

schaapsklederen tot u komen, maar van binnen zijn zij
grijpende wolven.

16 Aan hun vruchten zult gij hen kennen. Leest men ook
een druif van doornen, of vijgen van distelen? **17** Alzo een
ieder goede boom brengt voort goede vruchten, en een
kwade boom brengt voort kwade vruchten. **18** Een goede
boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een
kwade boom goede vruchten voortbrengen. **19** Een ieder
boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt
uitgehouwen en in het vuur geworpen. **20** Zo zult gij dan
dezelve aan hun vruchten kennen. **21** Niet een iegelijk, die
tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der
hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, Die in de
hemelen is.

22 Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere!
hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam
duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten
gedaan? **23** En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u
nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid
werkt! **24** Een iegelijk dan, die deze Mijn woorden hoort en
dezelve doet, dien zal Ik vergelijken bij een voorzichtig man,
die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft;

25 En er is slagregen nedergevallen, en de waterstromen
zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen
hetzelve huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het
was op de steenrots gegrond. **26** En een iegelijk, die deze
Mijn woorden hoort en dezelve niet doet, die zal bij een
dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand
gebouwd heeft; **27** En de slagregen is nedergevallen, en de
waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid,
en zijn tegen hetzelve huis aangeslagen, en het is gevallen,
en zijn val was groot. **28** En het is geschied, als Jezus deze
woorden geeindigd had, dat de scharen zich ontzetten over

Zijn leer; **29** Want Hij leerde hen, als macht hebbende, en
niet als de Schriftgeleerden.

Matthew 8

1 Toen Hij nu van den berg afgeklommen was, zijn Hem vele
scharen gevolgd. **2** En ziet, een melaatse kwam, en aanbad
Hem, zeggende: Heere! indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen.
3 En Jezus, de hand uitstrekkende, heeft hem aangeraakt,
zeggende: Ik wil, word gereinigd! En terstond werd hij van
zijn melaatsheid gereinigd. **4** En Jezus zeide tot hem: Zie,
dat gij dit niemand zegt; maar ga heen, toon uzelven den
priester, en offer de gave, die Mozes geboden heeft, hun tot
een getuigenis. **5** Als nu Jezus te Kapernaum ingegaan was,
kwam tot Hem een hoofdman over honderd, biddende Hem,

6 En zeggende: Heere! mijn knecht ligt te huis geraakt, en
lijdt zware pijnen. **7** En Jezus zeide tot hem: Ik zal komen en
hem genezen. **8** En de hoofdman over honderd,
antwoordende, zeide: Heere! ik ben niet waardig, dat Gij
onder mijn dak zoudt inkomen; maar spreek alleenlijk een
woord, en mijn knecht zal genezen worden. **9** Want ik ben
ook een mens onder de macht van anderen, hebbende
onder mij krijgsknechten; en ik zeg tot dezen: Ga! en hij
gaat; en tot den anderen: Kom! en hij komt; en tot mijn
dienstknecht: Doe dat! en hij doet het. **10** Jezus nu, dit
horende, heeft Zich verwonderd, en zeide tot degenen, die
Hem volgden: Voorwaar zeg Ik u, Ik heb zelfs in Israel zo
groot een geloof niet gevonden. **11** Doch Ik zeg u, dat velen
zullen komen van oosten en westen en zullen met Abraham,
en Izak, en Jakob, aanzitten in het Koninkrijk der hemelen;
12 En de kinderen des Koninkrijks zullen uitgeworpen
worden in de buitenste duisternis; aldaar zal wening zijn, en
knersing der tanden. **13** En Jezus zeide tot den hoofdman
over honderd: Ga heen, en u geschiede, gelijk gij geloofd
hebt. En zijn knecht is gezond geworden te dierzelver ure.

14 En Jezus gekomen zijnde in het huis van Petrus, zag zijn
vrouws moeder te bed liggen, hebbende de koorts.

15 En Hij raakte haar hand aan, en de koorts verliet haar; en
zij stond op, en diende henlieden. **16** En als het laat
geworden was, hebben zij velen, van den duivel bezeten, tot
Hem gebracht, en Hij wierp de boze geesten uit met den
woorde, en Hij genas allen, die kwalijk gesteld waren;

17 Opdat vervuld zou worden, dat gesproken was door
Jesaja, den profeet, zeggende: Hij heeft onze krankheden op
Zich genomen, en onze ziekten gedragen. **18** En Jezus, vele
scharen ziende rondom Zich, beval aan de andere zijde over
te varen.

19 En er kwam een zeker Schriftgeleerde tot Hem, en zeide
tot Hem: Meester! ik zal U volgen, waar Gij ook henengaat.
20 En Jezus zeide tot hem: De vossen hebben holen, en de
vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des mensen heeft
niet, waar Hij het hoofd nederlegge. **21** En een ander uit
Zijn discipelen zeide tot Hem: Heere! laat mij toe, dat ik
eerst heenga, en mijn vader begrave. **22** Doch Jezus zeide
tot hem: Volg Mij, en laat de doden hun doden begraven. **23**
En als Hij in het schip gegaan was, zijn Hem Zijn discipelen
gevolgd.

24 En ziet, er ontstond een grote onstuimigheid in de zee,
alzo dat het schip van de golven bedekt werd; doch Hij sliep.
25 En Zijn discipelen, bij Hem komende, hebben Hem
opgewekt, zeggende: Heere, behoed ons, wij vergaan! **26** En
Hij zeide tot hen: Wat zijt gij vreesachtig, gij kleingelovigen?
Toen stond Hij op, en bestrafte de winden en de zee; en er
werd grote stilte. **27** En de mensen verwonderden zich,
zeggende: Hoedanig een is Deze, dat ook de winden en de
zee Hem gehoorzaam zijn! **28** En als Hij over aan de andere
zijde was gekomen in het land der Gergesenen, zijn Hem

twee, van den duivel bezeten, ontmoet, komende uit de graven, die zeer wreed waren, alzo dat niemand door dien weg kon voorbij gaan.

29 En ziet, zij riepen, zeggende: Jezus, Gij Zone Gods! wat hebben wij met U te doen? Zijt Gij hier gekomen om ons te
pijnigen voor den tijd? **30** En verre van hen was een kudde
veler zwijnen, weidende. **31** En de duivelen baden Hem,
zeggende: Indien Gij ons uitwerpt, laat ons toe, dat wij in die
kudde zwijnen varen. **32** En Hij zeide tot hen: Gaat heen. En
zij uitgaande, voeren heen in de kudde zwijnen; en ziet, de
gehele kudde zwijnen stortte van de steilte af in de zee, en
zij stierven in het water. **33** En die ze weidden, zijn
gevlucht; en als zij in de stad gekomen waren,
boodschapten zij al deze dingen, en wat den bezetenen
geschied was. **34** En ziet, de gehele stad ging uit, Jezus
tegemoet; en als zij Hem zagen, baden zij, dat Hij uit hun
landpalen wilde vertrekken.

Matthew 9

1 En in het schip gegaan zijnde, voer Hij over en kwam in
Zijn stad. En ziet, zij brachten tot Hem een geraakte, op een
bed liggende. **2** En Jezus, hun geloof ziende, zeide tot den
geraakte: Zoon! wees welgemoed; uw zonden zijn u
vergeven. **3** En ziet, sommigen der Schriftgeleerden zeiden
in zichzelven: Deze lastert God. **4** En Jezus, ziende hun
gedachten, zeide: Waarom overdenkt gij kwaad in uw
harten? **5** Want wat is lichter te zeggen: De zonden zijn u
vergeven? of te zeggen: Sta op en wandel? **6** Doch opdat gij
moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op de
aarde, de zonden te vergeven (toen zeide Hij tot den
geraakte): Sta op, neem uw bed op, en ga heen naar uw
huis. **7** En hij opgestaan zijnde, ging heen naar zijn huis. **8**
De scharen nu dat ziende, hebben zich verwonderd, en God
verheerlijkt, die zodanige macht den mensen gegeven had.
9 En Jezus, van daar voortgaande, zag een mens in het
tolhuis zitten, genaamd Mattheus; en zeide tot hem: Volg
Mij. En hij opstaande, volgde Hem.

10 En het geschiedde, als Hij in het huis van Mattheus
aanzat, ziet, vele tollenaars en zondaars kwamen en zaten
mede aan, met Jezus en Zijn discipelen.

11 En de Farizeen, dat ziende, zeiden tot Zijn discipelen:
Waarom eet uw Meester met de tollenaren en de zondaren?
12 Maar Jezus, zulks horende, zeide tot hen: Die gezond zijn
hebben den medicijnmeester niet van node, maar die ziek
zijn. **13** Doch gaat heen en leert, wat het zij: Ik wil
barmhartigheid, en niet offerande; want Ik ben niet
gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar zondaars tot
bekering. **14** Toen kwamen de discipelen van Johannes tot

Hem, zeggende: Waarom vasten wij en de Farizeen veel, en Uw discipelen vasten niet?

15 En Jezus zeide tot hen: Kunnen ook de bruiloftskinderen
treuren, zolang de Bruidegom bij hen is? Maar de dagen
zullen komen, wanneer de Bruidegom van hen zal
weggenomen zijn, en dan zullen zij vasten. **16** Ook zet
niemand een lap ongevold laken op een oud kleed; want
deszelfs aangezette lap scheurt af van het kleed, en er
wordt een ergere scheur. **17** Noch doet men nieuwen wijn in
oude leder zakken; anders zo bersten de leder zakken, en de
wijn wordt uitgestort, en de leder zakken verderven, maar
men doet nieuwen wijn in nieuwe leder zakken, en beide te
zamen worden behouden. **18** Als Hij deze dingen tot hen
sprak, ziet, een overste kwam en aanbad Hem, zeggende:
Mijn dochter is nu terstond gestorven, doch kom en leg Uw
hand op haar, en zij zal leven.

19 En Jezus opgestaan zijnde, volgde hem, en Zijn
discipelen. **20** (En ziet, een vrouw die twaalf jaren het
bloedvloeien gehad had, komende tot Hem van achteren,
raakte den zoom Zijns kleeds aan;

21 Want zij zeide in zichzelven: Indien ik alleenlijk Zijn
kleed aanraak, zo zal ik gezond worden. **22** En Jezus, Zich
omkerende, en haar ziende, zeide: Wees welgemoed,
dochter! uw geloof heeft u behouden. En de vrouw werd
gezond van dezelve ure af.) **23** En als Jezus in het huis des
oversten kwam, en zag de pijpers en de woelende schare,
24 Zeide Hij tot hen: Vertrekt; want het dochtertje is niet
dood, maar slaapt. En zij belachten Hem. **25** Als nu de
schare uitgedreven was, ging Hij in, en greep haar hand; en
het dochtertje stond op. **26** En dit gerucht ging uit door dat
gehele land. **27** En als Jezus van daar voortging, zijn Hem
twee blinden gevolgd, roepende en zeggende: Gij Zone
Davids, ontferm U onzer!

28 En als Hij in huis gekomen was, kwamen de blinden tot
Hem. En Jezus zeide tot hen: Gelooft gij, dat Ik dat doen
kan? Zij zeiden tot Hem: Ja, Heere! **29** Toen raakte Hij hun
ogen aan, zeggende: U geschiede naar uw geloof. **30** En hun
ogen zijn geopend geworden. En Jezus heeft hun zeer
gestrengelijk verboden, zeggende: Ziet, dat niemand het
wete. **31** Maar zij, uitgegaan zijnde, hebben Hem ruchtbaar
gemaakt door dat gehele land. **32** Als dezen nu uitgingen,
ziet, zo brachten zij tot Hem een mens, die stom en van den
duivel bezeten was.

33 En als de duivel uitgeworpen was, sprak de stomme. En
de scharen verwonderden zich, zeggende: Er is nooit
desgelijks in Israel gezien! **34** Maar de Farizeen zeiden: Hij
werpt de duivelen uit door den overste der duivelen. **35** En
Jezus omging al de steden en vlekken, lerende in hun
synagogen, en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en
genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk. **36** En
Hij, de scharen ziende, werd innerlijk met ontferming
bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren,
gelijk schapen, die geen herder hebben.

37 Toen zeide Hij tot Zijn discipelen: De oogst is wel groot;
maar de arbeiders zijn weinige; **38** Bidt dan den Heere des
oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstote.

Matthew 10

1 En Zijn twaalf discipelen tot Zich geroepen hebbende,
heeft Hij hun macht gegeven over de onreine geesten, om
dezelve uit te werpen, en om alle ziekte en alle kwale te
genezen. **2** De namen nu der twaalf apostelen zijn deze: de
eerste, Simon, gezegd Petrus, en Andreas, zijn broeder;
Jakobus, de zoon van Zebedeus, en Johannes, zijn broeder; **3**
Filippus en Bartholomeus; Thomas en Mattheus, de
tollenaar; Jakobus, de zoon van Alfeus, en Lebbeus,
toegenaamd Thaddeus; **4** Simon Kananites, en Judas
Iskariot, die Hem ook verraden heeft. **5** Deze twaalf heeft
Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij
zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet
ingaan in enige stad der Samaritanen. **6** Maar gaat veel
meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels. **7** En
heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen
is nabij gekomen. **8** Geneest de kranken; reinigt de
melaatsen; wekt de doden op; werpt de duivelen uit. Gij
hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet. **9** Verkrijgt u
noch goud, noch zilver, noch koper geld in uw gordels; **10**
Noch male tot den weg, noch twee rokken, noch schoenen,
noch staf; want de arbeider is zijn voedsel waardig. **11** En in
wat stad of vlek gij zult inkomen, onderzoekt, wie daarin
waardig is; en blijft aldaar, totdat gij daar uitgaat. **12** En als
gij in het huis gaat, zo groet hetzelve. **13** En indien dat huis
waardig is, zo kome uw vrede over hetzelve, maar indien het
niet waardig is, zo kere uw vrede weder tot u. **14** En zo
iemand u niet zal ontvangen, noch uw woorden horen,
uitgaande uit dat huis of uit dezelve stad, schudt het stof
uwer voeten af. **15** Voorwaar zeg Ik u: Het zal den lande van
Sodom en Gomorra verdragelijker zijn in den dag des
oordeels, dan dezelve stad. **16** Ziet, Ik zende u als schapen

in het midden der wolven; zijt dan voorzichtig gelijk de
slangen, en oprecht gelijk de duiven.

17 Maar wacht u voor de mensen; want zij zullen u
overleveren in de raadsvergaderingen, en in hun synagogen
zullen zij u geselen. **18** En gij zult ook voor stadhouders en
koningen geleid worden, om Mijnentwil, hun en den
heidenen tot getuigenis. **19** Doch wanneer zij u overleveren,
zo zult gij niet bezorgd zijn, hoe of wat gij spreken zult; want
het zal u in dezelve ure gegeven worden, wat gij spreken
zult. **20** Want gij zijt het niet, die spreekt, maar het is de
Geest uws Vaders, Die in u spreekt. **21** En de ene broeder zal
den anderen broeder overleveren tot den dood, en de vader
het kind, en de kinderen zullen opstaan tegen de ouders, en
zullen hen doden. **22** En gij zult van allen gehaat worden
om Mijn Naam; maar die volstandig zal blijven tot het einde,
die zal zalig worden. **23** Wanneer zij u dan in deze stad
vervolgen, vliedt in de andere; want voorwaar zeg ik u: Gij
zult uw reis door de steden Israels niet geeindigd hebben, of
de Zoon des mensen zal gekomen zijn. **24** De discipel is niet
boven den meester, noch de dienstknecht boven zijn heer.
25 Het zij den discipel genoeg, dat hij worde gelijk zijn
meester, en de dienstknecht gelijk zijn heer. Indien zij den
Heere des huizes Beelzebul hebben geheten, hoeveel te
meer Zijn huisgenoten! **26** Vreest dan hen niet; want er is
niets bedekt, hetwelk niet zal ontdekt worden, en
verborgen, hetwelk niet zal geweten worden. **27** Hetgeen Ik
u zeg in de duisternis, zegt het in het licht; en hetgeen gij
hoort in het oor, predikt dat op de daken. **28** En vreest u niet
voor degenen, die het lichaam doden, en de ziel niet kunnen
doden; maar vreest veel meer Hem, Die beide ziel en
lichaam kan verderven in de hel. **29** Worden niet twee
musjes om een penningsken verkocht? En niet een van deze
zal op de aarde vallen zonder uw Vader. **30** En ook uw haren
des hoofds zijn alle geteld. **31** Vreest dan niet; gij gaat vele
musjes te boven. **32** Een iegelijk dan, die Mij belijden zal

voor de mensen, dien zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die
in de hemelen is. **33** Maar zo wie Mij verloochend zal
hebben voor de mensen, dien zal Ik ook verloochenen voor
Mijn Vader, Die in de hemelen is. **34** Meent niet, dat Ik
gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet
gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. **35** Want Ik
ben gekomen, om den mens tweedrachtig te maken tegen
zijn vader, en de dochter tegen haar moeder, en de
schoondochter tegen haar schoonmoeder. **36** En zij zullen
des mensen vijanden worden, die zijn huisgenoten zijn. **37**
Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet
waardig; en die zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mijns
niet waardig. **38** En die zijn kruis niet op zich neemt, en Mij
navolgt, is Mijns niet waardig. **39** Die zijn ziel vindt, zal
dezelve verliezen; en die zijn ziel zal verloren hebben om
Mijnentwil, zal dezelve vinden. **40** Die u ontvangt, ontvangt
Mij; en die Mij ontvangt, ontvangt Hem, Die Mij gezonden
heeft.

41 Die een profeet ontvangt in den naam eens profeten, zal
het loon eens profeten ontvangen; en die een rechtvaardige
ontvangt in den naam eens rechtvaardigen, zal het loon
eens rechtvaardigen ontvangen. **42** En zo wie een van deze
kleinen te drinken geeft alleenlijk een beker koud water, in
den naam eens discipels, voorwaar zeg Ik u, hij zal zijn loon
geenszins verliezen.

Matthew 11

1 En het is geschied, toen Jezus geeindigd had Zijn twaalf
discipelen bevelen te geven, dat Hij van daar voortging, om
te leren en te prediken in hun steden. **2** En Johannes, in de
gevangenis gehoord hebbende de werken van Christus,
zond twee van zijn discipelen; **3** En zeide tot hem: Zijt Gij
Degene, Die komen zou, of verwachten wij een anderen? **4**
En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Gaat heen en
boodschapt Johannes weder, hetgeen gij hoort en ziet: **5** De
blinden worden ziende, en de kreupelen wandelen; de
melaatsen worden gereinigd, en de doven horen; de doden
worden opgewekt, en den armen wordt het Evangelie
verkondigd. **6** En zalig is hij, die aan Mij niet zal geergerd
worden. **7** Als nu dezen heengingen, heeft Jezus tot de
scharen begonnen te zeggen van Johannes: Wat zijt gij
uitgegaan in de woestijn te aanschouwen? Een riet, dat van
den wind ginds en weder bewogen wordt?

8 Maar wat zijt gij uitgegaan te zien? Een mens, met zachte
klederen bekleed? Ziet, die zachte klederen dragen, zijn in
der koningen huizen. **9** Maar wat zijt gij uitgegaan te zien?
Een profeet? Ja, Ik zeg u, ook veel meer dan een profeet. **10**
Want deze is het, van dewelken geschreven staat: Ziet, Ik
zende Mijn engel voor Uw aangezicht, die Uw weg bereiden
zal voor U heen. **11** Voorwaar zeg Ik u: onder degenen, die
van vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan meerder
dan Johannes de Doper; doch die de minste is in het
Koninkrijk der hemelen, is meerder dan hij. **12** En van de
dagen van Johannes den Doper tot nu toe, wordt het
Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en de
geweldigers nemen hetzelve met geweld. **13** Want al de
profeten en de wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd.
14 En zo gij het wilt aannemen, hij is Elias, die komen zou.

15 Wie oren heeft om te horen, die hore. **16** Doch waarbij
zal Ik dit geslacht vergelijken? Het is gelijk aan de
kinderkens, die op de markten zitten, en hun gezellen
toeroepen.

17 En zeggen: Wij hebben u op de fluit gespeeld, en gij hebt
niet gedanst; wij hebben u klaagliederen gezongen, en gij
hebt niet geweend. **18** Want Johannes is gekomen, noch
etende, noch drinkende, en zij zeggen: Hij heeft den duivel.
19 De Zoon des mensen is gekomen, etende en drinkende,
en zij zeggen: Ziet daar, een Mens, Die een vraat en
wijnzuiper is, een Vriend van tollenaren en zondaren. Doch
de Wijsheid is gerechtvaardigd geworden van Haar
kinderen. **20** Toen begon Hij de steden, in dewelke Zijn
krachten meest geschied waren, te verwijten, omdat zij zich
niet bekeerd hadden.

21 Wee u, Chorazin! wee u Bethsaida! want zo in Tyrus en
Sidon de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, zij
zouden zich eertijds in zak en as bekeerd hebben. **22** Doch
Ik zeg u: Het zal Tyrus en Sidon verdragelijker zijn in den
dag des oordeels, dan ulieden. **23** En gij, Kapernaum! die tot
den hemel toe zijt verhoogd, gij zult tot de hel toe
nedergestoten worden. Want zo in Sodom die krachten
waren geschied, die in u geschied zijn, zij zouden tot op den
huidigen dag gebleven zijn. **24** Doch Ik zeg u, dat het den
lande van Sodom verdragelijker zal zijn in den dag des
oordeels, dan u. **25** In dienzelfden tijd antwoordde Jezus en
zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde! dat
Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen
hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard.

26 Ja, Vader! Want alzo is geweest het welbehagen voor U.
27 Alle dingen zijn Mij overgegeven van Mijn Vader; en
niemand kent den Zoon dan de Vader, noch iemand kent
den Vader dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren.

28 Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt,
en Ik zal u rust geven.

29 Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig
ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw
zielen. **30** Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.

Matthew 12

1 In dien tijd ging Jezus, op een sabbatdag, door het
gezaaide, en Zijn discipelen hadden honger, en begonnen
aren te plukken, en te eten. **2** En de Farizeen, dat ziende,
zeiden tot Hem: Zie, Uw discipelen doen, wat niet
geoorloofd is te doen op den sabbat. **3** Maar Hij zeide tot
hen: Hebt gij niet gelezen, wat David gedaan heeft, toen
hem hongerde, en hun, die met hem waren? **4** Hoe hij
gegaan is in het huis Gods, en de toonbroden gegeten heeft,
die hem niet geoorloofd waren te eten, noch ook hun, die
met hem waren, maar den priesteren alleen. **5** Of hebt gij
niet gelezen in de wet, dat de priesters den sabbat
ontheiligen in den tempel, op de sabbatdagen, en nochtans
onschuldig zijn? **6** En Ik zeg u, dat Een, meerder dan de
tempel, hier is. **7** Doch zo gij geweten hadt, wat het zij: Ik
wil barmhartigheid en niet offerande, gij zoudt de
onschuldigen niet veroordeeld hebben. **8** Want de Zoon des
mensen is een Heere ook van den sabbat. **9** En van daar
voortgaande, kwam Hij in hun synagoge. **10** En ziet, er was
een mens, die een dorre hand had, en zij vraagden Hem,
zeggende: Is het ook geoorloofd op de sabbatdagen te
genezen? (opdat zij Hem mochten beschuldigen).

11 En Hij zeide tot hen: Wat mens zal er zijn onder u, die
een schaap heeft, en zo datzelve op een sabbatdag in een
gracht valt, die hetzelve niet zal aangrijpen en uitheffen?
12 Hoe veel gaat nu een mens een schaap te boven? Zo is
het dan op de sabbatdagen geoorloofd wel te doen. **13** Toen
zeide Hij tot dien mens: Strek uw hand uit; en hij strekte ze
uit, en zij werd hersteld, gezond gelijk de andere. **14** En de
Farizeen, uitgegaan zijnde, hielden te zamen raad tegen
Hem, hoe zij Hem doden mochten.

15 Maar Jezus, dat wetende, vertrok van daar, en vele
scharen volgden Hem, en Hij genas ze allen. **16** En Hij
gebood hun scherpelijk, dat zij Hem niet openbaar maken
zouden; **17** Opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken
is door Jesaja, den profeet, zeggende: **18** Ziet, Mijn Knecht,
Welken Ik verkoren heb, Mijn Beminde, in Welken Mijn ziel
een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen, en
Hij zal het oordeel den heidenen verkondigen. **19** Hij zal niet
twisten, noch roepen, noch zal er iemand Zijn stem op de
straten horen. **20** Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken,
en het rokende lemmet zal Hij niet uitblussen, totdat Hij het
oordeel zal uitbrengen tot overwinning. **21** En in Zijn Naam
zullen de heidenen hopen. **22** Toen werd tot Hem gebracht
een van den duivel bezeten, die blind en stom was; en Hij
genas hem, alzo dat de blinde en stomme beide sprak en
zag.

23 En al de scharen ontzetten zich, en zeiden: Is niet Deze
de Zoon van David? **24** Maar de Farizeen, dit gehoord
hebbende, zeiden: Deze werpt de duivelen niet uit, dan door
Beelzebul, den overste der duivelen. **25** Doch Jezus,
kennende hun gedachten, zeide tot hen: Een ieder
koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en
een iedere stad, of huis, dat tegen zichzelf verdeeld is, zal
niet bestaan. **26** En indien de satan den satan uitwerpt, zo is
hij tegen zichzelf verdeeld; hoe zal dan zijn rijk bestaan? **27**
En indien Ik door Beelzebul de duivelen uitwerp, door wien
werpen ze dan uw zonen uit? Daarom zullen die uw rechters
zijn. **28** Maar indien Ik door den Geest Gods de duivelen
uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen. **29** Of
hoe kan iemand in het huis eens sterken inkomen, en zijn
vaten ontroven, tenzij dat hij eerst den sterke gebonden
hebbe? en alsdan zal hij zijn huis beroven. **30** Wie met Mij
niet is, die is tegen Mij; en wie met Mij niet vergadert, die
verstrooit. **31** Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal

den mensen vergeven worden; maar de lastering tegen den
Geest zal den mensen niet vergeven worden.

32 En zo wie enig woord gesproken zal hebben tegen den
Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar zo
wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal
hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de
toekomende. **33** Of maakt den boom goed en zijn vrucht
goed; of maakt den boom kwaad en zijn vrucht kwaad; want
uit de vrucht wordt de boom gekend. **34** Gij
adderengebroedsels! hoe kunt gij goede dingen spreken,
daar gij boos zijt? want uit den overvloed des harten spreekt
de mond. **35** De goede mens brengt goede dingen voort uit
den goede schat des harten, en de boze mens brengt boze
dingen voort uit den boze schat. **36** Maar Ik zeg u, dat van
elk ijdel woord, hetwelk de mensen zullen gesproken
hebben, zij van hetzelve zullen rekenschap geven in den
dag des oordeels. **37** Want uit uw woorden zult gij
gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult gij
veroordeeld worden. **38** Toen antwoordden sommigen der
Schriftgeleerden en Farizeen, zeggende: Meester! wij willen
van U wel een teken zien.

39 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Het boos en
overspelig geslacht verzoekt een teken; en hun zal geen
teken gegeven worden, dan het teken van Jonas, den
profeet. **40** Want gelijk Jonas drie dagen en drie nachten
was in den buik van den walvis, alzo zal de Zoon des
mensen drie dagen en drie nachten wezen in het hart der
aarde. **41** De mannen van Nineve zullen opstaan in het
oordeel met dit geslacht, en zullen hetzelve veroordelen;
want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jonas; en
ziet, meer dan Jona is hier! **42** De koningin van het zuiden
zal opstaan in het oordeel met dit geslacht, en hetzelve
veroordelen; want zij is gekomen van het einde der aarde,
om te horen de wijsheid van Salomo; en ziet, meer dan

Salomo is hier! **43** En wanneer de onreine geest van den
mens uitgegaan is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende
rust, en vindt ze niet. **44** Dan zegt hij: Ik zal wederkeren in
mijn huis, van waar ik uitgegaan ben; en komende, vindt hij
het ledig, met bezemen gekeerd en versierd. **45** Dan gaat hij
heen en neemt met zich zeven andere geesten, bozer dan
hij zelf, en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar; en het laatste
van denzelven mens wordt erger dan het eerste. Alzo zal het
ook met dit boos geslacht zijn. **46** En als Hij nog tot de
scharen sprak, ziet, Zijn moeder en broeders stonden buiten,
zoekende Hem te spreken.

47 En iemand zeide tot Hem: Zie, Uw moeder en Uw
broeders staan daar buiten, zoekende U te spreken. **48** Maar
Hij, antwoordende, zeide tot dengene die Hem dat zeide:
Wie is Mijn moeder, en wie zijn Mijn broeders? **49** En Zijn
hand uitstrekkende over Zijn discipelen, zeide Hij: Ziet, Mijn
moeder en Mijn broeders. **50** Want zo wie den wil Mijns
Vaders doet, Die in de hemelen is, dezelve is Mijn broeder,
en zuster, en moeder.

Matthew 13

1 En te dien dage Jezus, uit het huis gegaan zijnde, zat bij
de zee. **2** En tot Hem vergaderden vele scharen, zodat Hij in
een schip ging en nederzat, en al de schare stond op den
oever. **3** En Hij sprak tot hen vele dingen door gelijkenissen,
zeggende: Ziet, een zaaier ging uit om te zaaien. **4** En als hij
zaaide, viel een deel van het zaad bij den weg; en de
vogelen kwamen en aten datzelve op. **5** En een ander deel
viel op steenachtige plaatsen, waar het niet veel aarde had;
en het ging terstond op, omdat het geen diepte van aarde
had. **6** Maar als de zon opgegaan was, zo is het verbrand
geworden; en omdat het geen wortel had, is het verdord. **7**
En een ander deel viel in de doornen; en de doornen wiesen
op, en verstikten hetzelve. **8** En een ander deel viel in de
goede aarde, en gaf vrucht, het een honderd-,het ander
zestig-,en het ander dertig voud. **9** Wie oren heeft om te
horen, die hore. **10** En de discipelen tot Hem komende,
zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen door
gelijkenissen? **11** En Hij, antwoordende, zeide tot hen:
Omdat het u gegeven is, de verborgenheden van het
Koninkrijk der hemelen te weten, maar dien is het niet
gegeven. **12** Want wie heeft, dien zal gegeven worden, en
hij zal overvloediglijk hebben; maar wie niet heeft, van dien
zal genomen worden, ook dat hij heeft. **13** Daarom spreek Ik
tot hen door gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien, en
horende niet horen, noch ook verstaan. **14** En in hen wordt
de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult
gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en
geenszins bemerken. **15** Want het hart dezes volks is dik
geworden, en zij hebben met de oren zwaarlijk gehoord, en
hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd
met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het
hart verstaan, en zich bekeren, en Ik hen geneze. **16** Doch

uw ogen zijn zalig, omdat zij zien, en uw oren, omdat zij
horen. **17** Want voorwaar zeg Ik u, dat vele profeten en
rechtvaardigen hebben begeerd te zien de dingen, die gij
ziet, en hebben ze niet gezien; en te horen de dingen, die
gij hoort, en hebben ze niet gehoord. **18** Gij dan, hoort de
gelijkenis van den zaaier.

19 Als iemand dat Woord des Koninkrijks hoort, en niet
verstaat, zo komt de boze, en rukt weg, hetgeen in zijn hart
gezaaid was; deze is degene, die bij den weg bezaaid is. **20**
Maar die in steenachtige plaatsen bezaaid is, deze is
degene, die het Woord hoort, en dat terstond met vreugde
ontvangt; **21** Doch hij heeft geen wortel in zichzelven, maar
is voor een tijd; en als verdrukking of vervolging komt, om
des Woords wil, zo wordt hij terstond geergerd. **22** En die in
de doornen bezaaid is, deze is degene, die het Woord hoort;
en de zorgvuldigheid dezer wereld, en de verleiding des
rijkdoms verstikt het Woord, en het wordt onvruchtbaar. **23**
Die nu in de goede aarde bezaaid is, deze is degene, die het
Woord hoort en verstaat, die ook vrucht draagt en
voortbrengt, de een honderd-,de ander zestig-,en de ander
dertig voud. **24** Een andere gelijkenis heeft Hij hun
voorgesteld, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk
aan een mens, die goed zaad zaaide in zijn akker.

25 En als de mensen sliepen, kwam zijn vijand, en zaaide
onkruid midden in de tarwe, en ging weg. **26** Toen het nu tot
kruid opgeschoten was, en vrucht voortbracht, toen
openbaarde zich ook het onkruid. **27** En de dienstknechten
van den heer des huizes gingen en zeiden tot hem: Heere!
hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Van waar heeft
hij dan dit onkruid? **28** En hij zeide tot hen: Een vijandig
mens heeft dat gedaan. En de dienstknechten zeiden tot
hem: Wilt gij dan, dat wij heengaan en datzelve
vergaderen? **29** Maar hij zeide: Neen, opdat gij, het onkruid
vergaderende, ook mogelijk met hetzelve de tarwe niet

uittrekt. **30** Laat ze beiden te zamen opwassen tot den
oogst, en in den tijd des oogstes zal ik tot de maaiers
zeggen: Vergadert eerst dat onkruid, en bindt het in
busselen, om hetzelve te verbranden; maar brengt de tarwe
samen in mijn schuur. **31** Een andere gelijkenis heeft Hij hun
voorgesteld, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk
aan het mosterdzaad, hetwelk een mens heeft genomen en
in zijn akker gezaaid;

32 Hetwelk wel het minste is onder al de zaden, maar
wanneer het opgewassen is, dan is't het meeste van de
moeskruiden, en het wordt een boom, alzo dat de vogelen
des hemels komen en nestelen in zijn takken. **33** Een andere
gelijkenis sprak Hij tot hen, zeggende: Het Koninkrijk der
hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welken een vrouw
nam en verborg in drie maten meels, totdat het geheel
gezuurd was.

34 Al deze dingen heeft Jezus tot de scharen gesproken door
gelijkenissen, en zonder gelijkenis sprak Hij tot hen niet. **35**
Opdat vervuld zou worden, wat gesproken is door den
profeet, zeggende: Ik zal Mijn mond opendoen door
gelijkenissen; Ik zal voortbrengen dingen, die verborgen
waren van de grondlegging der wereld. **36** Toen nu Jezus de
scharen van Zich gelaten had, ging Hij naar huis. En Zijn
discipelen kwamen tot Hem, zeggende: Verklaar ons de
gelijkenis van het onkruid des akkers. **37** En Hij,
antwoordende, zeide tot hen: Die het goede zaad zaait, is de
Zoon des mensen; **38** En de akker is de wereld; en het
goede zaad zijn de kinderen des Koninkrijks; en het onkruid
zijn de kinderen des bozen; **39** En de vijand, die hetzelve
gezaaid heeft, is de duivel; en de oogst is de voleinding der
wereld; en de maaiers zijn de engelen. **40** Gelijkerwijs dan
het onkruid vergaderd, en met vuur verbrand wordt, alzo zal
het ook zijn in de voleinding dezer wereld. **41** De Zoon des
mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn

Koninkrijk vergaderen al de ergernissen, en degenen, die de
ongerechtigheid doen; **42** En zullen dezelve in den vurigen
oven werpen; daar zal wening zijn en knersing der tanden.
43 Dan zullen de rechtvaardigen blinken, gelijk de zon, in
het Koninkrijk huns Vaders. Die oren heeft om te horen, die
hore. **44** Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan
een schat, in den akker verborgen, welken een mens
gevonden hebbende, verborg dien, en van blijdschap over
denzelven, gaat hij heen, en verkoopt al wat hij heeft, en
koopt dienzelven akker.

45 Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een
koopman, die schone paarlen zoekt;

46 Dewelke, hebbende een parel van grote waarde
gevonden, ging heen en verkocht al wat hij had, en kocht
dezelve. **47** Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk
aan een net, geworpen in de zee, en dat allerlei soorten van
vissen samenbrengt;

48 Hetwelk, wanneer het vol geworden is, de vissers aan
den oever optrekken, en nederzittende, lezen het goede uit
in hun vaten, maar het kwade werpen zij weg. **49** Alzo zal
het in de voleinding der eeuwen wezen; de engelen zullen
uitgaan, en de bozen uit het midden der rechtvaardigen
afscheiden; **50** En zullen dezelve in den vurigen oven
werpen; daar zal zijn wening en knersing der tanden. **51** En
Jezus zeide tot hen: Hebt gij dit alles verstaan? Zij zeiden tot
Hem: Ja, Heere! **52** En Hij zeide tot hen: Daarom, een
iegelijk Schriftgeleerde, in het Koninkrijk der hemelen
onderwezen, is gelijk aan een heer des huizes, die uit zijn
schat nieuwe en oude dingen voortbrengt. **53** En het is
geschied, als Jezus deze gelijkenissen geeindigd had,
vertrok Hij van daar.

54 En gekomen zijnde in Zijn vaderland, leerde Hij hen in
hun synagoge, zodat zij zich ontzetten, en zeiden: Van waar
komt Dezen die wijsheid en die krachten? **55** Is Deze niet de
Zoon des timmermans? en is Zijn moeder niet genaamd
Maria, en Zijn broeders Jakobus en Joses, en Simon en Judas?
56 En Zijn zusters, zijn zij niet allen bij ons? Van waar komt
dan Dezen dit alles? **57** En zij werden aan Hem geergerd.
Maar Jezus zeide tot hen: Een profeet is niet ongeeerd, dan
in zijn vaderland, en in zijn huis. **58** En Hij heeft aldaar niet
vele krachten gedaan, vanwege hun ongeloof.

Matthew 14

1 Te dierzelfder tijd hoorde Herodes, de viervorst, het
gerucht van Jezus; **2** En zeide tot zijn knechten: Deze is
Johannes de Doper; hij is opgewekt van de doden, en
daarom werken die krachten in Hem. **3** Want Herodes had
Johannes gevangen genomen, en hem gebonden, en in den
kerker gezet, om Herodias' wil, de huisvrouw van Filippus,
zijn broeder.

4 Want Johannes zeide tot hem: Het is u niet geoorloofd
haar te hebben. **5** En willende hem doden, vreesde hij het
volk, omdat zij hem hielden voor een profeet. **6** Maar als de
dag der geboorte van Herodes gehouden werd, danste de
dochter van Herodias in het midden van hen, en zij
behaagde aan Herodes. **7** Waarom hij haar met ede beloofde
te geven, wat zij ook zou eisen. **8** En zij, te voren onderricht
zijnde van haar moeder, zeide: Geef mij hier in een schotel
het hoofd van Johannes den Doper. **9** En de koning werd
bedroefd; doch om de eden, en degenen, die met hem
aanzaten, gebood hij, dat het haar zou gegeven worden; **10**
En zond heen, en onthoofdde Johannes in den kerker. **11** En
zijn hoofd werd gebracht in een schotel, en het dochtertje
gegeven; en zij droeg het tot haar moeder. **12** En zijn
discipelen kwamen, en namen het lichaam weg, en
begroeven hetzelve; en gingen en boodschapten het Jezus.
13 En als Jezus dit hoorde, vertrok Hij van daar te scheep,
naar een woeste plaats alleen; en de scharen, dat horende,
zijn Hem te voet gevolgd uit de steden.

14 En Jezus uitgaande, zag een grote schare, en werd
innerlijk met ontferming over hen bewogen, en genas hun
kranken. **15** En als het nu avond werd, kwamen Zijn
discipelen tot Hem, zeggende: Deze plaats is woest, en de

tijd is nu voorbijgegaan; laat de scharen van U, opdat zij heengaan in de vlekken en zichzelven spijze kopen.

16 Maar Jezus zeide tot hen: Het is hun niet van node heen
te gaan, geeft gij hun te eten. **17** Doch zij zeiden tot Hem:
Wij hebben hier niet, dan vijf broden en twee vissen. **18** En
Hij zeide: Brengt Mij dezelve hier. **19** En Hij beval de
scharen neder te zitten op het gras, en nam de vijf broden
en de twee vissen, en opwaarts ziende naar den hemel,
zegende dezelve; en als Hij ze gebroken had, gaf Hij de
broden den discipelen, en de discipelen aan de scharen. **20**
En zij aten allen en werden verzadigd, en zij namen op, het
overschot der brokken, twaalf volle korven. **21** Die nu
gegeten hadden, waren omtrent vijf duizend mannen,
zonder de vrouwen en kinderen. **22** En terstond dwong Jezus
Zijn discipelen in het schip te gaan, en voor Hem af te varen
naar de andere zijde, terwijl Hij de scharen van Zich zou
laten.

23 En als Hij nu de scharen van Zich gelaten had, klom Hij
op den berg alleen, om te bidden. En als het nu avond was
geworden, zo was Hij daar alleen. **24** En het schip was nu
midden in de zee, zijnde in nood van de baren; want de
wind was hun tegen. **25** Maar ter vierde wake des nachts
kwam Jezus af tot hen, wandelende op de zee. **26** En de
discipelen, ziende Hem op de zee wandelen, werden
ontroerd, zeggende: Het is een spooksel! En zij schreeuwden
van vreze. **27** Maar terstond sprak hen Jezus aan, zeggende:
Zijt goedsmoeds, Ik ben het, vreest niet. **28** En Petrus
antwoordde Hem, en zeide: Heere! indien Gij het zijt, zo
gebied mij tot U te komen op het water. **29** En Hij zeide:
Kom. En Petrus klom neder van het schip, en wandelde op
het water, om tot Jezus te komen. **30** Maar ziende den
sterken wind, werd hij bevreesd, en als hij begon neder te
zinken, riep hij, zeggende: Heere, behoud mij! **31** En Jezus,
terstond de hand uitstekende, greep hem aan, en zeide tot

hem: Gij kleingelovige! waarom hebt gij gewankeld? **32** En
als zij in het schip geklommen waren, stilde de wind. **33** Die
nu in het schip waren, kwamen en aanbaden Hem,
zeggende: Waarlijk, Gij zijt Gods Zoon! **34** En overgevaren
zijnde, kwamen zij in het land Gennesaret.

35 En als de mannen van die plaats Hem werden kennende,
zonden zij in dat gehele omliggende land, en brachten tot
Hem allen, die kwalijk gesteld waren; **36** En baden Hem, dat
zij alleenlijk den zoom Zijns kleeds zouden mogen
aanraken; en zovelen als Hem aanraakten, werden gezond.

Matthew 15

1 Toen kwamen tot Jezus enige Schriftgeleerden en Farizeen,
die van Jeruzalem waren, zeggende: **2** Waarom overtreden
Uw discipelen de inzetting der ouden? Want zij wassen hun
handen niet, wanneer zij brood zullen eten. **3** Maar Hij,
antwoordende, zeide tot hen: Waarom overtreedt ook gij het
gebod Gods, door uw inzetting? **4** Want God heeft geboden,
zeggende: Eert uw vader en moeder, en: Wie vader of
moeder vloekt, die zal den dood sterven. **5** Maar gij zegt: Zo
wie tot vader of moeder zal zeggen: Het is een gave, zo wat
u van mij zou kunnen ten nutte komen; en zijn vader of zijn
moeder geenszins zal eren, die voldoet. **6** En gij hebt alzo
Gods gebod krachteloos gemaakt door uw inzetting. **7** Gij
geveinsden! Wel heeft Jesaja van u geprofeteerd, zeggende:
8 Dit volk genaakt Mij met hun mond, en eert Mij met de
lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij; **9** Doch
tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden van
mensen zijn. **10** En als Hij de schare tot Zich geroepen had,
zeide Hij tot hen: Hoort en verstaat.

11 Hetgeen ten monde ingaat, ontreinigt den mens niet;
maar hetgeen ten monde uitgaat, dat ontreinigt den mens.
12 Toen kwamen Zijn discipelen tot Hem, en zeiden tot
Hem: Weet Gij wel, dat de Farizeen deze rede horende,
geergerd zijn geweest? **13** Maar Hij, antwoordende zeide:
Alle plant, die Mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal
uitgeroeid worden. **14** Laat hen varen; zij zijn blinde
leidslieden der blinden. Indien nu de blinde den blinde leidt,
zo zullen zij beiden in den gracht vallen. **15** En Petrus,
antwoordende, zeide tot Hem: Verklaar ons deze gelijkenis.
16 Maar Jezus zeide: Zijt ook gijlieden alsnog onwetende?
17 Verstaat gij nog niet, dat al wat ten monde ingaat, in den
buik komt, en in de heimelijkheid wordt uitgeworpen? **18**

Maar die dingen, die ten monde uitgaan, komen voort uit
het hart, en dezelve ontreinigen den mens. **19** Want uit het
hart komen voort boze bedenkingen, doodslagen,
overspelen, hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen,
lasteringen. **20** Deze dingen zijn het, die den mens
ontreinigen; maar het eten met ongewassen handen
ontreinigt den mens niet. **21** En Jezus van daar gaande,
vertrok naar de delen van Tyrus en Sidon.

22 En ziet, een Kananese vrouw, uit die landpalen komende,
riep tot Hem, zeggende: Heere! Gij Zone Davids, ontferm U
mijner! mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten. **23**
Doch Hij antwoordde haar niet een woord. En Zijn
discipelen, tot Hem komende, baden Hem, zeggende: Laat
haar van U; want zij roept ons na. **24** Maar Hij,
antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de
verloren schapen van het huis Israels. **25** En zij kwam en
aanbad Hem, zeggende: Heere, help mij! **26** Doch Hij
antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk het brood der
kinderen te nemen, en den hondekens voor te werpen. **27**
En zij zeide: Ja, Heere! doch de hondekens eten ook van de
brokjes die er vallen van de tafel van hun heren. **28** Toen
antwoordde Jezus, en zeide tot haar: O vrouw! groot is uw
geloof; u geschiede, gelijk gij wilt. En haar dochter werd
gezond van diezelfde ure. **29** En Jezus, van daar
vertrekkende, kwam aan de zee van Galilea, en klom op den
berg, en zat daar neder. **30** En vele scharen zijn tot Hem
gekomen, hebbende bij zich kreupelen, blinden, stommen,
lammen, en vele anderen, en wierpen ze voor de voeten van
Jezus; en Hij genas dezelve. **31** Alzo dat de scharen zich
verwonderden, ziende de stommen sprekende, de lammen
gezond, de kreupelen wandelende, en de blinden ziende; en
zij verheerlijkten den God Israels. **32** En Jezus, Zijn
discipelen tot Zich geroepen hebbende, zeide: Ik word
innerlijk met ontferming bewogen over de schare, omdat zij
nu drie dagen bij Mij gebleven zijn, en hebben niet wat zij

eten zouden; en Ik wil hen niet nuchteren van Mij laten,
opdat zij op den weg niet bezwijken.

33 En Zijn discipelen zeiden tot Hem: Van waar zullen wij
zovele broden in de woestijn bekomen, dat wij zulk een
grote schare zouden verzadigen? **34** En Jezus zeide tot hen:
Hoevele broden hebt gij? Zij zeiden: Zeven, en weinige
visjes. **35** En Hij gebood den scharen neder te zitten op de
aarde. **36** En Hij nam de zeven broden en de vissen, en als
Hij gedankt had, brak Hij ze, en gaf ze Zijn discipelen; en de
discipelen gaven ze aan de schare. **37** En zij aten allen en
werden verzadigd, en zij namen op, het overschot der
brokken, zeven volle manden. **38** En die daar gegeten
hadden, waren vier duizend mannen, zonder de vrouwen en
kinderen. **39** En de scharen van Zich gelaten hebbende,
ging Hij in het schip, en kwam in de landpalen van Magdala.

Matthew 16

1 En de Farizeen en Sadduceen tot Hem gekomen zijnde, en
Hem verzoekende, begeerden van Hem, dat Hij hun een
teken uit den hemel zou tonen. **2** Maar Hij antwoordde, en
zeide tot hen: Als het avond geworden is, zegt gij: Schoon
weder; want de hemel is rood; **3** En des morgens: Heden
onweder; want de hemel is droevig rood. Gij geveinsden! het
aanschijn des hemels weet gij wel te onderscheiden, en kunt
gij de tekenen der tijden niet onderscheiden? **4** Het boos en
overspelig geslacht verzoekt een teken; en hun zal geen
teken gegeven worden, dan het teken van Jona, den profeet.
En hen verlatende, ging Hij weg. **5** En als Zijn discipelen op
de andere zijde gekomen waren, hadden zij vergeten broden
mede te nemen. **6** En Jezus zeide tot hen: Ziet toe, en wacht
u van den zuurdesem der Farizeen en Sadduceen.

7 En zij overlegden bij zichzelven, zeggende: Het is omdat
wij geen broden mede genomen hebben. **8** En Jezus, dat
wetende, zeide tot hen: Wat overlegt gij bij uzelven, gij
kleingelovigen! dat gij geen broden mede genomen hebt? **9**
Verstaat gij nog niet? en gedenkt gij niet aan de vijf broden
der vijf duizend mannen; en hoevele korven gij opnaamt?
10 Noch aan de zeven broden der vier duizend mannen, en
hoevele manden gij opnaamt? **11** Hoe verstaat gij niet, dat
Ik u van geen brood gesproken heb, als Ik zeide, dat gij u
wachten zoudt van den zuurdesem der Farizeen en
Sadduceen. **12** Toen verstonden zij, dat Hij niet gezegd had,
dat zij zich wachten zouden van den zuurdesem des broods,
maar van de leer der Farizeen en Sadduceen? **13** Als nu
Jezus gekomen was in de delen van Cesarea Filippi, vraagde
Hij Zijn discipelen, zeggende: Wie zeggen de mensen, dat
Ik, de Zoon des mensen, ben?

14 En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en
anderen: Elias; en anderen: Jeremia of een van de profeten.
15 Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? **16** En
Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de
Zoon des levenden Gods. **17** En Jezus, antwoordende, zeide
tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-jona! want vlees en bloed
heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de
hemelen is. **18** En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op
deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der
hel zullen dezelve niet overweldigen. **19** En Ik zal u geven
de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij
zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn;
en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen
ontbonden zijn. **20** Toen verbood Hij Zijn discipelen, dat zij
iemand zeggen zouden, dat Hij was Jezus, de Christus. **21**
Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat
Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de
ouderlingen, en overpriesteren, en Schriftgeleerden, en
gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden.

22 En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem
te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal U
geenszins geschieden. **23** Maar Hij, Zich omkerende, zeide
tot Petrus: Ga weg achter Mij, satanas! gij zijt Mij een
aanstoot, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn,
maar die der mensen zijn. **24** Toen zeide Jezus tot Zijn
discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene
zichzelven, en neme zijn kruis op, en volge Mij.

25 Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal
hetzelve verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om
Mijnentwil, die zal hetzelve vinden. **26** Want wat baat het
een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt schade
zijner ziel? Of wat zal een mens geven, tot lossing van zijn
ziel? **27** Want de Zoon des mensen zal komen in de
heerlijkheid Zijns Vaders, met Zijn engelen, en alsdan zal Hij

een iegelijk vergelden naar zijn doen. **28** Voorwaar zeg Ik u:
Er zijn sommigen van die hier staan, dewelke den dood niet
smaken zullen, totdat zij den Zoon des mensen zullen
hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

Matthew 17

1 En na zes dagen nam Jezus met Zich Petrus, en Jakobus,
en Johannes, zijn broeder, en bracht hen op een hogen berg
alleen. **2** En Hij werd voor hen veranderd van gedaante; en
Zijn aangezicht blonk gelijk de zon, en Zijn klederen werden
wit gelijk het licht. **3** En ziet, van hen werden gezien Mozes
en Elias, met Hem samensprekende. **4** En Petrus,
antwoordende, zeide tot Jezus: Heere! het is goed, dat wij
hier zijn; zo Gij wilt, laat ons hier drie tabernakelen maken,
voor U een, en voor Mozes een, en een voor Elias. **5** Terwijl
hij nog sprak, ziet, een luchtige wolk heeft hen
overschaduwd; en ziet, een stem uit de wolk, zeggende:
Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn
welbehagen heb; hoort Hem! **6** En de discipelen, dit
horende, vielen op hun aangezicht, en werden zeer
bevreesd. **7** En Jezus, bij hen komende, raakte hen aan, en
zeide: Staat op en vreest niet. **8** En hun ogen opheffende,
zagen zij niemand, dan Jezus alleen. **9** En als zij van den
berg afkwamen, gebood hun Jezus, zeggende: Zegt niemand
dit gezicht, totdat de Zoon des mensen zal opgestaan zijn
uit de doden. **10** En Zijn discipelen vraagden Hem,
zeggende: Wat zeggen dan de Schriftgeleerden, dat Elias
eerst moet komen? **11** Doch Jezus, antwoordende, zeide tot
hen: Elias zal wel eerst komen, en alles weder oprichten. **12**
Maar Ik zeg u, dat Elias nu gekomen is, en zij hebben hem
niet gekend; doch zij hebben aan hem gedaan, al wat zij
hebben gewild; alzo zal ook de Zoon des mensen van hen
lijden. **13** Toen verstonden de discipelen dat Hij hun van
Johannes de Doper gesproken had. **14** En als zij bij de schare
gekomen waren, kwam tot Hem een mens, vallende voor
Hem op de knieen, en zeggende:

15 Heere! ontferm U over mijn zoon; want hij is maanziek,
en is in zwaar lijden; want menigmaal valt hij in het vuur, en
menigmaal in het water. **16** En ik heb hem tot Uw discipelen
gebracht, en zij hebben hem niet kunnen genezen. **17** En
Jezus, antwoordende, zeide: O, ongelovig en verkeerd
geslacht, hoe lang zal Ik nog met ulieden zijn, hoe lang zal
Ik u nog verdragen? Brengt hem Mij hier. **18** En Jezus
bestrafte hem, en de duivel ging van hem uit, en het kind
werd genezen van die ure af. **19** Toen kwamen de discipelen
tot Jezus alleen, en zeiden: Waarom hebben wij hem niet
kunnen uitwerpen? **20** En Jezus zeide tot hen: Om uws
ongeloofs wil; want voorwaar zeg Ik u: Zo gij een geloof hadt
als een mosterdzaad, gij zoudt tot dezen berg zeggen: Ga
heen van hier derwaarts, en hij zal heengaan; en niets zal u
onmogelijk zijn. **21** Maar dit geslacht vaart niet uit, dan door
bidden en vasten. **22** En als zij in Galilea verkeerden, zeide
Jezus tot hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden
in de handen der mensen;

23 En zij zullen Hem doden, en ten derden dage zal Hij
opgewekt worden. En zij werden zeer bedroefd. **24** En als zij
te Kapernaum ingekomen waren, gingen tot Petrus die de
didrachmen ontvingen, en zeiden: Uw Meester, betaalt Hij
de didrachmen niet?

25 Hij zeide: Ja. En toen hij in huis gekomen was, voorkwam
hem Jezus, zeggende: Wat dunkt u, Simon! de koningen der
aarde, van wie nemen zij tollen of schatting, van hun zonen,
of van de vreemden? **26** Petrus zeide tot Hem: Van de
vreemden. Jezus zeide tot hem: Zo zijn dan de zonen vrij. **27**
Maar opdat wij hun geen aanstoot geven, ga heen naar de
zee, werp den angel uit, en den eersten vis, die opkomt,
neem, en zijn mond geopend hebbende, zult gij een stater
vinden; neem dien, en geef hem aan hen voor Mij en u.

Matthew 18

1 Te dierzelfder ure kwamen de discipelen tot Jezus,
zeggende: Wie is toch de meeste in het Koninkrijk der
hemelen? **2** En Jezus een kindeken tot Zich geroepen
hebbende, stelde dat in het midden van hen; **3** En zeide:
Voorwaar zeg Ik u: Indien gij u niet verandert, en wordt
gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der
hemelen geenszins ingaan. **4** Zo wie dan zichzelven zal
vernederen, gelijk dit kindeken, deze is de meeste in het
Koninkrijk der hemelen. **5** En zo wie zodanig een kindeken
ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij. **6** Maar zo wie een
van deze kleinen, die in Mij geloven, ergert, het ware hem
nutter, dat een molensteen aan zijn hals gehangen, en dat
hij verzonken ware in de diepte der zee. **7** Wee der wereld
van de ergernissen, want het is noodzakelijk, dat de
ergernissen komen; doch wee dien mens, door welken de
ergernis komt!

8 Indien dan uw hand of uw voet u ergert, houwt ze af en
werpt ze van u. Het is u beter, tot het leven in te gaan,
kreupel of verminkt zijnde, dan twee handen of twee voeten
hebbende, in het eeuwige vuur geworpen te worden. **9** En
indien uw oog u ergert, trekt het uit, en werpt het van u. Het
is u beter, maar een oog hebbende, tot het leven in te gaan,
dan twee ogen hebbende, in het helse vuur geworpen te
worden. **10** Ziet toe, dat gij niet een van deze kleinen
veracht. Want Ik zeg ulieden, dat hun engelen, in de
hemelen, altijd zien het aangezicht Mijns Vaders, Die in de
hemelen is. **11** Want de Zoon des mensen is gekomen om
zalig te maken, dat verloren was. **12** Wat dunkt u, indien
enig mens honderd schapen had, en een uit dezelve
afgedwaald ware, zal hij niet de negen en negentig laten, en
op de bergen heengaande, het afgedwaalde zoeken? **13** En

indien het geschiedt, dat hij hetzelve vindt, voorwaar zeg Ik
u, dat hij zich meer verblijdt over hetzelve, dan over de
negen en negentig, die niet afgedwaald zijn geweest. **14**
Alzo is de wil niet uws Vaders, Die in de hemelen is, dat een
van deze kleinen verloren ga. **15** Maar indien uw broeder
tegen u gezondigd heeft, ga heen en bestraf hem tussen u
en hem alleen; indien hij u hoort, zo hebt gij uw broeder
gewonnen.

16 Maar indien hij u niet hoort, zo neem nog een of twee
met u; opdat in den mond van twee of drie getuigen alle
woord besta. **17** En indien hij denzelven geen gehoor geeft;
zo zeg het der gemeente; en indien hij ook der gemeente
geen gehoor geeft, zo zij hij u als de heiden en de tollenaar.
18 Voorwaar zeg Ik u: Al wat gij op de aarde binden zult, zal
in den hemel gebonden wezen; en al wat gij op de aarde
ontbinden zult, zal in den hemel ontbonden wezen. **19**
Wederom zeg Ik u: Indien er twee van u samenstemmen op
de aarde, over enige zaak, die zij zouden mogen begeren,
dat die hun zal geschieden van Mijn Vader, Die in de
hemelen is. **20** Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn
Naam, daar ben Ik in het midden van hen. **21** Toen kwam
Petrus tot Hem, en zeide: Heere! hoe menigmaal zal mijn
broeder tegen mij zondigen, en ik hem vergeven! Tot
zevenmaal?

22 Jezus zeide tot hem: Ik zeg u, niet tot zevenmaal, maar
tot zeventigmaal zeven maal. **23** Daarom wordt het
Koninkrijk der hemelen vergeleken bij een zeker koning, die
rekening met zijn dienstknechten houden wilde.

24 Als hij nu begon te rekenen, werd tot hem gebracht een,
die hem schuldig was tien duizend talenten. **25** En als hij
niet had, om te betalen, beval zijn heer, dat men hem zou
verkopen, en zijn vrouw en kinderen, en al wat hij had, en
dat de schuld zou betaald worden. **26** De dienstknecht dan,

nedervallende, aanbad hem, zeggende: Heer! wees
lankmoedig over mij, en ik zal u alles betalen. **27** En de heer
van dezen dienstknecht, met barmhartigheid innerlijk
bewogen zijnde, heeft hem ontslagen, en de schuld hem
kwijtgescholden. **28** Maar dezelve dienstknecht, uitgaande,
heeft gevonden een zijner medediensknechten, die hem
honderd penningen schuldig was, en hem aanvattende,
greep hem bij de keel, zeggende: Betaal mij, wat gij
schuldig zijt. **29** Zijn medediensknecht dan, nedervallende
aan zijn voeten, bad hem, zeggende: Wees lankmoedig over
mij, en ik zal u alles betalen. **30** Doch hij wilde niet, maar
ging heen, en wierp hem in de gevangenis, totdat hij de
schuld zou betaald hebben. **31** Als nu zijn
medediensknechten zagen, hetgeen geschied was, zijn zij
zeer bedroefd geworden; en komende, verklaarden zij
hunnen heer al wat er geschied was. **32** Toen heeft hem zijn
heer tot zich geroepen, en zeide tot hem: Gij boze
dienstknecht, al die schuld heb ik u kwijtgescholden, dewijl
gij mij gebeden hebt; **33** Behoordet gij ook niet u over uw
medediensknecht te ontfermen, gelijk ik ook mij over u
ontfermd heb? **34** En zijn heer, vertoornd zijnde, leverde
hem den pijnigers over, totdat hij zou betaald hebben al wat
hij hem schuldig was. **35** Alzo zal ook Mijn hemelse Vader u
doen, indien gij niet van harte vergeeft een iegelijk zijn
broeder zijn misdaden.

Matthew 19

1 En het geschiedde, toen Jezus deze woorden geeindigd
had, dat Hij vertrok van Galilea, en kwam over de Jordaan, in
de landpalen van Judea. **2** En vele scharen volgden Hem, en
Hij genas ze aldaar. **3** En de Farizeen kwamen tot Hem,
verzoekende Hem, en zeggende tot Hem: Is het een mens
geoorloofd zijn vrouw te verlaten, om allerlei oorzaak?

4 Doch Hij, antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet
gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat
Hij ze gemaakt heeft man en vrouw? **5** En gezegd heeft:
Daarom zal een mens vader en moeder verlaten, en zal zijn
vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zijn; **6**
Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees. Hetgeen
dan God samengevoegd heeft, scheide de mens niet. **7** Zij
zeiden tot hem: Waarom heeft dan Mozes geboden een
scheidbrief te geven en haar te verlaten? **8** Hij zeide tot
hen: Mozes heeft vanwege de hardigheid uwer harten u
toegelaten uw vrouwen te verlaten; maar van den beginne is
het alzo niet geweest. **9** Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw
verlaat, anders dan om hoererij, en een andere trouwt, die
doet overspel, en die de verlatene trouwt, doet ook overspel.
10 Zijn discipelen zeiden tot Hem: Indien de zaak des
mensen met de vrouw alzo staat, zo is het niet oorbaar te
trouwen.

11 Doch Hij zeide tot hen: Allen vatten dit woord niet, maar
dien het gegeven is. **12** Want er zijn gesnedenen, die uit
moeders lijf alzo geboren zijn; en er zijn gesnedenen, die
van de mensen gesneden zijn; en er zijn gesnedenen, die
zichzelven gesneden hebben, om het Koninkrijk der
hemelen. Die dit vatten kan, vatte het. **13** Toen werden

kinderkens tot Hem gebracht, opdat Hij de handen hun zou
opleggen en bidden; en de discipelen bestraften dezelve.

14 Maar Jezus zeide: Laat af van de kinderkens, en
verhindert hen niet tot Mij te komen; want derzulken is het
Koninkrijk der hemelen. **15** En als Hij hun de handen
opgelegd had, vertrok Hij van daar. **16** En ziet, er kwam een
tot Hem, en zeide tot Hem: Goede Meester! wat zal ik goeds
doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?

17 En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is
goed dan Een, namelijk God. Doch wilt gij in het leven
ingaan, onderhoud de geboden. **18** Hij zeide tot Hem:
Welke? En Jezus zeide: Deze: Gij zult niet doden; gij zult
geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen valse
getuigenis geven; **19** Eer uw vader en moeder; en: Gij zult
uw naaste liefhebben als uzelven. **20** De jongeling zeide tot
Hem: Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid
af; wat ontbreekt mij nog? **21** Jezus zeide tot hem: Zo gij
wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef
het den armen, en gij zult een schat hebben in den hemel;
en kom herwaarts, volg Mij. **22** Als nu de jongeling dit woord
hoorde, ging hij bedroefd weg; want hij had vele goederen.
23 En Jezus zeide tot Zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, dat
een rijke bezwaarlijk in het Koninkrijk der hemelen zal
ingaan.

24 En wederom zeg Ik u: Het is lichter, dat een kemel ga
door het oog van een naald, dan dat een rijke inga in het
Koninkrijk Gods. **25** Zijn discipelen nu, dit horende, werden
zeer verslagen, zeggende: Wie kan dan zalig worden? **26** En
Jezus, hen aanziende, zeide tot hen: Bij de mensen is dat
onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk. **27** Toen
antwoordde Petrus, en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles
verlaten, en zijn U gevolgd, wat zal ons dan geworden?

28 En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij
gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des
mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid,
dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf
geslachten Israels. **29** En zo wie zal verlaten hebben,
huizen, of broeders, of zusters, of vader, of moeder, of
vrouw, of kinderen, of akkers, om Mijns Naams wil, die zal
honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven beerven. **30**
Maar vele eersten zullen de laatsten zijn, en vele laatsten de
eersten.

Matthew 20

1 Want het Koninkrijk der hemelen is gelijk een heer des
huizes, die met den morgenstond uitging, om arbeiders te
huren in zijn wijngaard. **2** En als hij met de arbeiders eens
geworden was, voor een penning des daags, zond hij hen
heen in zijn wijngaard. **3** En uitgegaan zijnde omtrent de
derde ure, zag hij anderen, ledig staande op de markt. **4** En
hij zeide tot dezelve: Gaat ook gij heen in den wijngaard, en
zo wat recht is, zal ik u geven. En zij gingen. **5** Wederom
uitgegaan zijnde omtrent de zesde en negende ure, deed hij
desgelijks. **6** En uitgegaan zijnde omtrent de elfde ure, vond
hij anderen ledig staande, en zeide tot hen: Wat staat gij
hier den gehelen dag ledig? **7** Zij zeiden tot hem: Omdat
ons niemand gehuurd heeft. Hij zeide tot hen: Gaat ook gij
heen in den wijngaard, en zo wat recht is, zult gij
ontvangen. **8** Als het nu avond geworden was, zeide de heer
des wijngaards, tot zijn rentmeester: Roep de arbeiders, en
geef hun het loon, beginnende van de laatsten tot de
eersten. **9** En als zij kwamen, die ter elfder ure gehuurd
waren, ontvingen zij ieder een penning. **10** En de eersten
komende, meenden, dat zij meer ontvangen zouden; en zij
zelven ontvingen ook elk een penning. **11** En dien
ontvangen hebbende, murmureerden zij tegen den heer des
huizes, **12** Zeggende: Deze laatsten hebben maar een uur
gearbeid, en gij hebt ze ons gelijk gemaakt, die den last des
daags en de hitte gedragen hebben. **13** Doch hij,
antwoordende, zeide tot een van hen: Vriend! ik doe u geen
onrecht; zijt gij niet met mij eens geworden voor een
penning? **14** Neem het uwe en ga heen. Ik wil dezen
laatsten ook geven, gelijk als u. **15** Of is het mij niet
geoorloofd, te doen met het mijne, wat ik wil? Of is uw oog
boos, omdat ik goed ben? **16** Alzo zullen de laatsten de
eersten zijn, en de eersten de laatsten; want velen zijn

geroepen, maar weinigen uitverkoren. **17** En Jezus,
opgaande naar Jeruzalem, nam tot Zich de twaalf discipelen
alleen op den weg, en zeide tot hen:

18 Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen
zal den overpriesteren en Schriftgeleerden overgeleverd
worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen; **19** En zij
zullen Hem den heidenen overleveren, om Hem te bespotten
en te geselen, en te kruisigen; en ten derden dage zal Hij
weder opstaan. **20** Toen kwam de moeder der zonen van
Zebedeus tot Hem met haar zonen, Hem aanbiddende, en
begerende wat van Hem.

21 En Hij zeide tot haar: Wat wilt gij? Zij zeide tot Hem: Zeg,
dat deze mijn twee zonen zitten mogen, de een tot Uw
rechter-en de ander tot Uw linker hand in Uw Koninkrijk. **22**
Maar Jezus antwoordde en zeide: Gijlieden weet niet wat gij
begeert; kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drinken
zal, en met den doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt
worde? Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen. **23** En Hij zeide tot
hen: Mijn drinkbeker zult gij wel drinken, en met den doop,
waarmede Ik gedoopt worde, zult gij gedoopt worden; maar
het zitten tot Mijn rechter-,en tot Mijn linker hand, staat bij
Mij niet te geven, maar het zal gegeven worden dien het
bereid is van Mijn Vader. **24** En als de andere tien dat
hoorden, namen zij het zeer kwalijk van de twee broeders.
25 En als Jezus hen tot Zich geroepen had, zeide Hij: Gij
weet, dat de oversten der volken heerschappij voeren over
hen, en de groten gebruiken macht over hen. **26** Doch alzo
zal het onder u niet zijn; maar zo wie onder u zal willen
groot worden, die zij uw dienaar; **27** En zo wie onder u zal
willen de eerste zijn, die zij uw dienstknecht. **28** Gelijk de
Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden,
maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen
voor velen. **29** En als zij van Jericho uitgingen, is Hem een
grote schare gevolgd. **30** En ziet, twee blinden, zittende aan

den weg, als zij hoorden, dat Jezus voorbijging, riepen, zeggende: Heere, Gij Zone Davids! ontferm U onzer.

31 En de schare bestrafte hen, opdat zij zwijgen zouden;
maar zij riepen te meer, zeggende: Ontferm U onzer, Heere,
Gij Zone Davids! **32** En Jezus, stil staande, riep hen en
zeide: Wat wilt gij, dat Ik u doe? **33** Zij zeiden tot Hem:
Heere! dat onze ogen geopend worden. **34** En Jezus,
innerlijk bewogen zijnde met barmhartigheid, raakte hun
ogen aan; en terstond werden hun ogen ziende, en zij
volgden Hem.

Matthew 21

1 En als zij nu Jeruzalem genaakten, en gekomen waren te
Beth-fage, aan den Olijfberg, toen zond Jezus twee
discipelen, zeggende tot hen: **2** Gaat heen in het vlek, dat
tegen u over ligt, en gij zult terstond een ezelin gebonden
vinden, en een veulen met haar; ontbindt ze, en brengt ze
tot Mij. **3** En indien u iemand iets zegt, zo zult gij zeggen,
dat de Heere deze van node heeft, en hij zal ze terstond
zenden. **4** Dit alles nu is geschied, opdat vervuld worde,
hetgeen gesproken is door den profeet, zeggende: **5** Zegt
der dochter Sions: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig
en gezeten op een ezelin en een veulen, zijnde een jong
ener jukdragende ezelin. **6** En de discipelen heengegaan
zijnde, en gedaan hebbende, gelijk Jezus hun bevolen had,
7 Brachten de ezelin en het veulen, en leiden hun klederen
op dezelve, en zetten Hem daarop. **8** En de meeste schare
spreidden hun klederen op den weg, en anderen hieuwen
takken van de bomen, en spreidden ze op den weg. **9** En de
scharen, die voorgingen en die volgden, riepen, zeggende:
Hosanna den Zone Davids! Gezegend is Hij, Die komt in den
Naam des Heeren! Hosanna in de hoogste hemelen! **10** En
als Hij te Jeruzalem inkwam, werd de gehele stad beroerd,
zeggende: Wie is Deze? **11** En de scharen zeiden: Deze is
Jezus, de Profeet van Nazareth in Galilea. **12** En Jezus ging
in den tempel Gods, en dreef uit allen, die verkochten en
kochten in den tempel, en keerde om de tafelen der
wisselaars, en de zitstoelen dergenen, die de duiven
verkochten.

13 En Hij zeide tot hen: Er is geschreven: Mijn huis zal een
huis des gebeds genaamd worden; maar gij hebt dat tot een
moordenaarskuil gemaakt. **14** En er kwamen blinden en
kreupelen tot Hem in den tempel, en Hij genas dezelve. **15**

Als nu de overpriesters en Schriftgeleerden zagen de
wonderheden, die Hij deed, en de kinderen, roepende in den
tempel, en zeggende: Hosanna den Zone Davids! namen zij
dat zeer kwalijk; **16** En zeiden tot Hem: Hoort Gij wel, wat
dezen zeggen? En Jezus zeide tot hen: Ja; hebt gij nooit
gelezen: Uit den mond der jonge kinderen en der
zuigelingen hebt Gij U lof toebereid? **17** En hen verlatende,
ging Hij van daar uit de stad, naar Bethanie, en overnachtte
aldaar.

18 En des morgens vroeg, als Hij wederkeerde naar de stad,
hongerde Hem. **19** En ziende, een vijgeboom aan den weg,
ging Hij naar hem toe, en vond niets aan denzelven, dan
alleenlijk bladeren; en zeide tot hem: Uit u worde geen
vrucht meer in der eeuwigheid! En de vijgeboom verdorde
terstond. **20** En de discipelen, dat ziende, verwonderden
zich, zeggende: Hoe is de vijgeboom zo terstond verdord?
21 Doch Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Voorwaar zeg
Ik u: Indien gij geloof hadt, en niet twijfeldet, gij zoudt niet
alleenlijk doen, hetgeen den vijgeboom is geschied; maar
indien gij ook tot dezen berg zeidet: Word opgeheven en in
de zee geworpen! het zou geschieden. **22** En al wat gij zult
begeren in het gebed, gelovende, zult gij ontvangen. **23** En
als Hij in den tempel gekomen was, kwamen tot Hem, terwijl
Hij leerde, de overpriesters en de ouderlingen des volks,
zeggende: Door wat macht doet Gij deze dingen? En Wie
heeft U deze macht gegeven?

24 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ik zal u ook een
woord vragen, hetwelk indien gij Mij zult zeggen, zo zal Ik u
ook zeggen, door wat macht Ik deze dingen doe. **25** De doop
van Johannes, van waar was die, uit den hemel, of uit de
mensen? En zij overlegden bij zichzelven en zeiden: Indien
wij zeggen: Uit den hemel; zo zal Hij ons zeggen: Waarom
hebt gij hem dan niet geloofd? **26** En indien wij zeggen: Uit
de mensen: zo vrezen wij de schare; want zij houden allen

Johannes voor een profeet. **27** En zij, Jezus antwoordende, zeiden: Wij weten het niet. En Hij zeide tot hen: Zo zeg Ik u ook niet, door wat macht Ik dit doe. **28** Maar wat dunkt u? Een mens had twee zonen, en gaande tot den eersten, zeide: Zoon! ga heen, werk heden in mijn wijngaard.

29 Doch hij antwoordde en zeide: Ik wil niet; en daarna berouw hebbende, ging hij heen. **30** En gaande tot den tweeden, zeide desgelijks, en deze antwoordde en zeide: Ik ga, heer! en hij ging niet. **31** Wie van deze twee heeft den wil des vaders gedaan? Zij zeiden tot Hem: De eerste. Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het Koninkrijk Gods. **32** Want Johannes is tot u gekomen in den weg der gerechtigheid, en gij hebt hem niet geloofd; maar de tollenaars en de hoeren hebben hem geloofd; doch gij, zulks ziende, hebt daarna geen berouw gehad, om hem te geloven. **33** Hoort een andere gelijkenis. Er was een heer des huizes, die een wijngaard plantte, en zette een tuin daarom, en groef een wijnpersbak daarin, en bouwde een toren, en verhuurde dien den landlieden, en reisde buiten 's lands.

34 Toen nu de tijd der vruchten genaakte, zond hij zijn dienstknechten tot de landlieden, om zijn vruchten te ontvangen. **35** En de landlieden, nemende zijn dienstknechten, hebben den een geslagen, en den anderen gedood, en den derden gestenigd. **36** Wederom zond hij andere dienstknechten, meer in getal dan de eersten, en zij deden hun desgelijks. **37** En ten laatste zond hij tot hen zijn zoon, zeggende: Zij zullen mijn zoon ontzien. **38** Maar de landlieden, den zoon ziende, zeiden onder elkander: Deze is de erfgenaam, komt, laat ons hem doden, en zijn erfenis aan ons behouden. **39** En hem nemende, wierpen zij hem uit, buiten den wijngaard, en doodden hem. **40** Wanneer dan de heer des wijngaards komen zal, wat zal hij dien landlieden doen? **41** Zij zeiden tot hem: Hij zal den kwaden een

kwaden dood aandoen, en zal den wijngaard aan andere
landlieden verhuren, die hem de vruchten op haar tijden
zullen geven. **42** Jezus zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen
in de Schriften: De steen, dien de bouwlieden verworpen
hebben, deze is geworden tot een hoofd des hoeks; van den
Heere is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen? **43**
Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal
weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn
vruchten voortbrengt. **44** En wie op dezen steen valt, die zal
verpletterd worden; en op wien hij valt, dien zal hij
vermorzelen. **45** En als de overpriesters en Farizeen deze
Zijn gelijkenissen hoorden, verstonden zij, dat Hij van hen
sprak. **46** En zoekende Hem te vangen, vreesden zij de
scharen, dewijl deze Hem hielden voor een profeet.

Matthew 22

1 En Jezus, antwoordende, sprak tot hen wederom door
gelijkenissen, zeggende: **2** Het Koninkrijk der hemelen is
gelijk een zeker koning, die zijn zoon een bruiloft bereid
had; **3** En zond zijn dienstknechten uit, om de genoden ter
bruiloft te roepen; en zij wilden niet komen. **4** Wederom
zond hij andere dienstknechten uit, zeggende: Zegt den
genoden: Ziet, ik heb mijn middagmaal bereid; mijn ossen,
en de gemeste beesten zijn geslacht, en alle dingen zijn
gereed; komt tot de bruiloft. **5** Maar zij, zulks niet achtende,
zijn heengegaan, deze tot zijn akker, gene tot zijn
koopmanschap. **6** En de anderen grepen zijn
dienstknechten, deden hun smaadheid aan, en doodden
hen. **7** Als nu de koning dat hoorde, werd hij toornig, en zijn
krijgsheiren zendende, heeft die doodslagers vernield, en
hun stad in brand gestoken. **8** Toen zeide hij tot zijn
dienstknechten: De bruiloft is wel bereid, doch de genoden
waren het niet waardig. **9** Daarom gaat op de uitgangen der
wegen, en zovelen als gij er zult vinden, roept ze tot de
bruiloft. **10** En dezelve dienstknechten, uitgaande op de
wegen, vergaderden allen, die zij vonden, beiden kwaden en
goeden; en de bruiloft werd vervuld met aanzittende gasten.
11 En als de koning ingegaan was, om de aanzittende
gasten te overzien, zag hij aldaar een mens, niet gekleed
zijnde met een bruiloftskleed;

12 En zeide tot hem: Vriend! hoe zijt gij hier ingekomen,
geen bruiloftskleed aan hebbende? En hij verstomde. **13**
Toen zeide de koning tot de dienaars: Bindt zijn handen en
voeten, neemt hem weg, en werpt hem uit in de buitenste
duisternis; daar zal zijn wening en knersing der tanden. **14**
Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. **15**

Toen gingen de Farizeen heen, en hielden te zamen raad,
hoe zij Hem verstrikken zouden in Zijn rede.

16 En zij zonden uit tot Hem hun discipelen, met de
Herodianen, zeggende: Meester! wij weten, dat Gij
waarachtig zijt, en den weg Gods in der waarheid leert, en
naar niemand vraagt; want Gij ziet den persoon der mensen
niet aan; **17** Zeg ons dan: wat dunkt U? Is het geoorloofd,
den keizer schatting te geven of niet? **18** Maar Jezus,
bekennende hun boosheid, zeide: **19** Gij geveinsden, wat
verzoekt gij Mij? Toont Mij de schattingpenning. En zij
brachten Hem een penning. **20** En Hij zeide tot hen: Wiens
is dit beeld en het opschrift? **21** Zij zeiden tot Hem: Des
keizers. Toen zeide Hij tot hen: Geeft dan den keizer, dat des
keizers is, en Gode, dat Gods is. **22** En zij, dit horende,
verwonderden zich, en Hem verlatende, zijn zij weggegaan.
23 Te dienzelfden dage kwamen tot Hem de Sadduceen, die
zeggen, dat er geen opstanding is, en vraagden Hem.

24 Zeggende: Meester! Mozes heeft gezegd: Indien iemand
sterft, geen kinderen hebbende, zo zal zijn broeder deszelfs
vrouw trouwen, en zijn broeder zaad verwekken. **25** Nu
waren er bij ons zeven broeders; en de eerste, een vrouw
getrouwd hebbende, stierf; en dewijl hij geen zaad had, zo
liet hij zijn vrouw voor zijn broeder. **26** Desgelijks ook de
tweede, en de derde, tot den zevende toe. **27** Ten laatste na
allen, is ook de vrouw gestorven. **28** In de opstanding dan,
wiens vrouw zal zij wezen van die zeven, want zij hebben ze
allen gehad? **29** Maar Jezus antwoordde en zeide tot hen: Gij
dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de kracht Gods. **30**
Want in de opstanding nemen zij niet ten huwelijk, noch
worden ten huwelijk uitgegeven; maar zij zijn als engelen
Gods in den hemel. **31** En wat aangaat de opstanding der
doden, hebt gij niet gelezen, hetgeen van God tot ulieden
gesproken is, Die daar zegt: **32** Ik ben de God Abrahams, en
de God Izaks, en de God Jakobs! God is niet een God der

doden, maar der levenden. **33** En de scharen, dit horende,
werden verslagen over Zijn leer. **34** En den Farizeen,
gehoord hebbende, dat Hij den Sadduceen den mond
gestopt had, zijn te zamen bijeenvergaderd.

35 En een uit hen, zijnde een wetgeleerde, heeft gevraagd,
Hem verzoekende, en zeggende: **36** Meester! welk is het
grote gebod in de wet? **37** En Jezus zeide tot hem: Gij zult
liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met
geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. **38** Dit is het
eerste en het grote gebod. **39** En het tweede aan dit gelijk,
is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelven. **40** Aan deze
twee geboden hangt de ganse wet en de profeten. **41** Als nu
de Farizeen samenvergaderd waren, vraagde hun Jezus,

42 En zeide: Wat dunkt u van den Christus? Wiens Zoon is
Hij? Zij zeiden tot Hem: Davids Zoon. **43** Hij zeide tot hen:
Hoe noemt Hem dan David, in den Geest, zijn Heere?
zeggende: **44** De Heere heeft gezegd tot Mijn Heere: Zit aan
Mijn rechter hand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben
tot een voetbank Uwer voeten. **45** Indien Hem dan David
noemt zijn Heere, hoe is Hij zijn Zoon? **46** En niemand kon
Hem een woord antwoorden; noch iemand durfde Hem van
dien dag aan iets meer vragen.

Matthew 23

1 Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn discipelen, **2**
Zeggende: De Schriftgeleerden en de Farizeen zijn gezeten
op den stoel van Mozes; **3** Daarom, al wat zij u zeggen, dat
gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar
hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet. **4** Want
zij binden lasten, die zwaar zijn en kwalijk om te dragen, en
leggen ze op de schouderen der mensen; maar zij willen die
met hun vinger niet verroeren. **5** En al hun werken doen zij,
om van de mensen gezien te worden; want zij maken hun
gedenkcedels breed, en maken de zomen van hun klederen
groot. **6** En zij beminnen de vooraanzitting in de maaltijden,
en de voorgestoelten in de synagogen; **7** Ook de
begroetingen op de markten, en van de mensen genaamd te
worden: Rabbi, Rabbi! **8** Doch gij zult niet Rabbi genaamd
worden; want Een is uw Meester, namelijk Christus; en gij
zijt allen broeders. **9** En gij zult niemand uw vader noemen
op de aarde; want Een is uw Vader, namelijk Die in de
hemelen is. **10** Noch zult gij meesters genoemd worden;
want Een is uw Meester, namelijk Christus. **11** Maar de
meeste van u zal uw dienaar zijn. **12** En wie zichzelven
verhogen zal, die zal vernederd worden; en wie zichzelven
zal vernederen, die zal verhoogd worden. **13** Maar wee u, gij
Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden! want gij sluit
het Koninkrijk der hemelen voor de mensen, overmits gij
daar niet ingaat, noch degenen, die ingaan zouden, laat
ingaan.

14 Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden,
want gij eet de huizen der weduwen op, en dat onder den
schijn van lang te bidden; daarom zult gij te zwaarder
oordeel ontvangen. **15** Wee u, gij Schriftgeleerden en
Farizeen, gij geveinsden, want gij omreist zee en land, om

een Jodengenoot te maken, en als hij het geworden is, zo
maakt gij hem een kind der helle, tweemaal meer dan gij
zijt. **16** Wee u, gij blinde leidslieden, die zegt: Zo wie
gezworen zal hebben bij den tempel, dat is niets; maar zo
wie gezworen zal hebben bij het goud des tempels, die is
schuldig. **17** Gij dwazen en blinden, want wat is meerder,
het goud, of de tempel, die het goud heiligt? **18** En zo wie
gezworen zal hebben bij het altaar, dat is niets; maar zo wie
gezworen zal hebben bij de gave, die daarop is, die is
schuldig. **19** Gij dwazen en blinden, want wat is meerder, de
gave, of het altaar, dat de gave heiligt? **20** Daarom wie
zweert bij het altaar, die zweert bij hetzelve, en bij al wat
daarop is. **21** En wie zweert bij den tempel, die zweert bij
denzelven, en bij Dien, Die daarin woont. **22** En wie zweert
bij den hemel, die zweert bij den troon Gods, en bij Dien, Die
daarop zit. **23** Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij
geveinsden, want gij vertient de munte, en de dille, en den
komijn, en gij laat na het zwaarste der wet, namelijk het
oordeel, en de barmhartigheid, en het geloof. Deze dingen
moest men doen, en de andere niet nalaten. **24** Gij blinde
leidslieden, die de mug uitzijgt, en den kemel doorzwelgt.
25 Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden,
want gij reinigt het buitenste des drinkbekers, en des
schotels, maar van binnen zijn zij vol van roof en
onmatigheid. **26** Gij blinde Farizeer, reinig eerst wat binnen
in den drinkbeker en den schotel is, opdat ook het buitenste
derzelve rein worde. **27** Wee u, gij Schriftgeleerden en
Farizeen, gij geveinsden, want gij zijt den witgepleisterden
graven gelijk, die van buiten wel schoon schijnen, maar van
binnen zijn zij vol doodsbeenderen en alle onreinigheid. **28**
Alzo ook schijnt gij wel den mensen van buiten
rechtvaardig, maar van binnen zijt gij vol geveinsdheid en
ongerechtigheid. **29** Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen,
gij geveinsden, want gij bouwt de graven der profeten op,
en versiert de graftekenen der rechtvaardigen; **30** En zegt:
Indien wij in de tijden onzer vaderen waren geweest, wij

zouden met hen geen gemeenschap gehad hebben aan het
bloed der profeten. **31** Aldus getuigt gij tegen uzelven, dat
gij kinderen zijt dergenen, die de profeten gedood hebben.
32 Gij dan ook, vervult de mate uwer vaderen! **33** Gij
slangen, gij adderengebroedsels! hoe zoudt gij de helse
verdoemenis ontvlieden? **34** Daarom ziet, Ik zende tot u
profeten, en wijzen, en schriftgeleerden, en uit dezelve zult
gij sommigen doden en kruisigen, en sommigen uit dezelve
zult gij geselen in uw synagogen, en zult hen vervolgen van
stad tot stad;

35 Opdat op u kome al het rechtvaardige bloed, dat
vergoten is op de aarde, van het bloed des rechtvaardigen
Abels af, tot op het bloed van Zacharia, den zoon van
Barachia, welken gij gedood hebt tussen den tempel en het
altaar. **36** Voorwaar zeg Ik u: Al deze dingen zullen komen
over dit geslacht. **37** Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de
profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe
menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen,
gelijkerwijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de
vleugels; en gijlieden hebt niet gewild. **38** Ziet, uw huis
wordt u woest gelaten. **39** Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu
aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij, Die
komt in den Naam des Heeren!

Matthew 24

1 En Jezus ging uit en vertrok van den tempel; en Zijn
discipelen kwamen bij Hem, om Hem de gebouwen des
tempels te tonen. **2** En Jezus zeide tot hen: Ziet gij niet al
deze dingen? Voorwaar zeg Ik: Hier zal niet een steen op
den anderen steen gelaten worden, die niet afgebroken zal
worden. **3** En als Hij op den Olijfberg gezeten was, gingen de
discipelen tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer
zullen deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw
toekomst, en van de voleinding der wereld?

4 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ziet toe, dat u
niemand verleide. **5** Want velen zullen komen onder Mijn
Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zij zullen velen
verleiden. **6** En gij zult horen van oorlogen, en geruchten
van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt; want al die
dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet. **7**
Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het
ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen zijn
hongersnoden, en pestilentien, en aardbevingen in
verscheidene plaatsen. **8** Doch al die dingen zijn maar een
beginsel der smarten. **9** Alsdan zullen zij u overleveren in
verdrukking, en zullen u doden, en gij zult gehaat worden
van alle volken, om Mijns Naams wil. **10** En dan zullen er
velen geergerd worden, en zullen elkander overleveren, en
elkander haten. **11** En vele valse profeten zullen opstaan, en
zullen er velen verleiden. **12** En omdat de ongerechtigheid
vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen
verkouden. **13** Maar wie volharden zal tot het einde, die zal
zalig worden. **14** En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de
gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen
volken; en dan zal het einde komen. **15** Wanneer gij dan
zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is

door Daniel, den profeet, staande in de heilige plaats; (die
het leest, die merke daarop!) **16** Dat alsdan, die in Judea
zijn, vlieden op de bergen; **17** Die op het dak is, kome niet
af, om iets uit zijn huis weg te nemen; **18** En die op den
akker is, kere niet weder terug, om zijn klederen weg te
nemen. **19** Maar wee den bevruchten, en den zogenden
vrouwen in die dagen! **20** Doch bidt, dat uw vlucht niet
geschiede des winters, noch op een sabbat. **21** Want alsdan
zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van
het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. **22** En
zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden
worden; maar om der uitverkorenen wil zullen die dagen
verkort worden. **23** Alsdan, zo iemand tot ulieden zal
zeggen: Ziet, hier is de Christus, of daar, gelooft het niet. **24**
Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan,
en zullen grote tekenen en wonderheden doen, alzo dat zij
(indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden
verleiden. **25** Ziet, Ik heb het u voorzegd! **26** Zo zij dan tot
u zullen zeggen: Ziet, hij is in de woestijn; gaat niet uit;
Ziet, hij is in de binnenkameren; gelooft het niet. **27** Want
gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het
westen, alzo zal ook de toekomst van den Zoon des mensen
wezen. **28** Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar
zullen de arenden vergaderd worden. **29** En terstond na de
verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en
de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen
van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen
bewogen worden.

30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van
den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der
aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien,
komende op de wolken des hemels, met grote kracht en
heerlijkheid. **31** En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een
bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen
bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste

der hemelen tot het andere uiterste derzelve. **32** En leert
van den vijgeboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu
teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de
zomer nabij is. **33** Alzo ook gijlieden, wanneer gij al deze
dingen zult zien, zo weet, dat het nabij is, voor de deur. **34**
Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan,
totdat al deze dingen zullen geschied zijn. **35** De hemel en
de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen
geenszins voorbijgaan. **36** Doch van dien dag en die ure
weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn
Vader alleen.

37 En gelijk de dagen van Noach waren, alzo zal ook zijn de
toekomst van den Zoon des mensen. **38** Want gelijk zij
waren in de dagen voor den zondvloed, etende en
drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den
dag toe, in welken Noach in de ark ging; **39** En bekenden
het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam;
alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. **40**
Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal
aangenomen, en de ander zal verlaten worden. **41** Er zullen
twee vrouwen malen in den molen, de ene zal aangenomen,
en de andere zal verlaten worden. **42** Waakt dan; want gij
weet niet, in welke ure uw Heere komen zal.

43 Maar weet dit, dat zo de heer des huizes geweten had, in
welke nachtwake de dief komen zou, hij zou gewaakt
hebben, en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven. **44**
Daarom, zijt ook gij bereid; want in welke ure gij het niet
meent, zal de Zoon des mensen komen. **45** Wie is dan de
getrouwe en voorzichtige dienstknecht, denwelken zijn heer
over zijn dienstboden gesteld heeft, om hunlieder hun
voedsel te geven ter rechter tijd? **46** Zalig is die
dienstknecht, welken zijn heer, komende, zal vinden alzo
doende. **47** Voorwaar, Ik zeg u, dat hij hem zal zetten over al
zijn goederen. **48** Maar zo die kwade dienstknecht in zijn

hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; **49** En zou
beginnen zijn mededienstknechten te slaan, en te eten en
te drinken met de dronkaards; **50** Zo zal de heer van dezen
dienstknecht komen ten dage, in welken hij hem niet
verwacht, en ter ure, die hij niet weet; **51** En zal hem
afscheiden, en zijn deel zetten met de geveinsden; daar zal
wening zijn en knersing der tanden.

Matthew 25

1 Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien
maagden, welke haar lampen namen, en gingen uit, den
bruidegom tegemoet. **2** En vijf van haar waren wijzen, en vijf
waren dwazen. **3** Die dwaas waren, haar lampen nemende,
namen geen olie met zich. **4** Maar de wijzen namen olie in
haar vaten, met haar lampen. **5** Als nu de bruidegom
vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. **6** En
ter middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom
komt, gaat uit hem tegemoet! **7** Toen stonden al die
maagden op, en bereidden haar lampen. **8** En de dwazen
zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze
lampen gaan uit. **9** Doch de wijzen antwoordden, zeggende:
Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet
genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor
uzelven. **10** Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de
bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de
bruiloft, en de deur werd gesloten. **11** Daarna kwamen ook
de andere maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open!
12 En hij, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u
niet. **13** Zo waakt dan; want gij weet den dag niet, noch de
ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal. **14** Want
het is gelijk een mens, die buiten 's lands reizende, zijn
dienstknechten riep, en gaf hun zijn goederen over.

15 En den ene gaf hij vijf talenten, en den ander twee, en
den derden een, een iegelijk naar zijn vermogen, en
verreisde terstond. **16** Die nu de vijf talenten ontvangen
had, ging heen, en handelde daarmede, en won andere vijf
talenten. **17** Desgelijks ook die de twee ontvangen had, die
won ook andere twee. **18** Maar die het ene ontvangen had,
ging heen en groef in de aarde, en verborg het geld zijns
heren. **19** En na een langen tijd kwam de heer van dezelve

dienstknechten, en hield rekening met hen. **20** En die de vijf
talenten ontvangen had, kwam, en bracht tot hem andere
vijf talenten, zeggende: Heer, vijf talenten hebt gij mij
gegeven; zie, andere vijf talenten heb ik boven dezelve
gewonnen. **21** En zijn heer zeide tot hem: Wel, gij goede en
getrouwe dienstknecht! over weinig zijt gij getrouw
geweest; over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde uws
heeren. **22** En die de twee talenten ontvangen had, kwam
ook tot hem, en zeide: Heer, twee talenten hebt gij mij
gegeven; zie, twee andere talenten heb ik boven dezelve
gewonnen. **23** Zijn heer zeide tot hem: Wel, gij goede en
getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest;
over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde uws heeren.
24 Maar die het ene talent ontvangen had, kwam ook en
zeide: Heer! ik kende u, dat gij een hard mens zijt,
maaiende, waar gij niet gezaaid hebt, en vergaderende van
daar, waar gij niet gestrooid hebt; **25** En bevreesd zijnde,
ben ik heengegaan, en heb uw talent verborgen in de aarde;
zie, gij hebt het uwe. **26** Maar zijn heer, antwoordende,
zeide tot hem: Gij boze en luie dienstknecht! gij wist, dat ik
maai, waar ik niet gezaaid heb, en van daar vergader, waar
ik niet gestrooid heb. **27** Zo moest gij dan mijn geld den
wisselaren gedaan hebben, en ik, komende, zou het mijne
wedergenomen hebben met woeker. **28** Neemt dan van hem
het talent weg, en geeft het dengene, die de tien talenten
heeft. **29** Want een iegelijk die heeft, dien zal gegeven
worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van dengene,
die niet heeft, van dien zal genomen worden, ook dat hij
heeft. **30** En werpt den onnutten dienstknecht uit in de
buitenste duisternis; daar zal wening zijn en knersing der
tanden. **31** En wanneer de Zoon des mensen komen zal in
Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal
Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid.

32 En voor Hem zullen al de volken vergaderd worden, en
Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de

schapen van de bokken scheidt. **33** En Hij zal de schapen
tot Zijn rechter hand zetten, maar de bokken tot Zijn linker
hand. **34** Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot
Zijn rechter hand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders!
beerft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de
grondlegging der wereld. **35** Want Ik ben hongerig geweest,
en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en
gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en
gij hebt Mij geherbergd. **36** Ik was naakt, en gij hebt Mij
gekleed; Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht; Ik
was in de gevangenis, en gij zijt tot Mij gekomen. **37** Dan
zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende:
Heere! wanneer hebben wij U hongerig gezien, en
gespijzigd, of dorstig, en te drinken gegeven? **38** En
wanneer hebben wij U een vreemdeling gezien, en
geherbergd, of naakt en gekleed? **39** En wanneer hebben
wij U krank gezien, of in de gevangenis, en zijn tot U
gekomen? **40** En de Koning zal antwoorden en tot hen
zeggen: Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel gij dit een van deze
Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij
gedaan. **41** Dan zal Hij zeggen ook tot degenen, die ter
linker hand zijn: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, in het
eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is.
42 Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij niet te
eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij niet te
drinken gegeven; **43** Ik was een vreemdeling; en gij hebt Mij
niet geherbergd; naakt, en gij hebt Mij niet gekleed; krank,
en in de gevangenis, en gij hebt Mij niet bezocht. **44** Dan
zullen ook dezen Hem antwoorden, zeggende: Heere,
wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of een
vreemdeling, of naakt, of krank, of in de gevangenis, en
hebben U niet gediend? **45** Dan zal Hij hun antwoorden en
zeggen: Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel gij dit een van deze
minsten niet gedaan hebt, zo hebt gij het Mij ook niet
gedaan. **46** En dezen zullen gaan in de eeuwige pijn; maar
de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

Matthew 26

1 En het is geschied, als Jezus al deze woorden geeindigd
had, dat Hij tot Zijn discipelen zeide: **2** Gij weet, dat na twee
dagen het pascha is, en de Zoon des mensen zal
overgeleverd worden, om gekruisigd te worden. **3** Toen
vergaderden de overpriesters en de Schriftgeleerden, en de
ouderlingen des volks, in de zaal des hogepriesters, die
genaamd was Kajafas; **4** En zij beraadslaagden te zamen,
dat zij Jezus met listigheid vangen en doden zouden. **5** Doch
zij zeiden: Niet in het feest, opdat er geen oproer worde
onder het volk. **6** Als nu Jezus te Bethanie was, ten huize
van Simon, den melaatse,

7 Kwam tot Hem een vrouw, hebbende een albasten fles met
zeer kostelijke zalf, en goot ze uit op Zijn hoofd, daar Hij aan
tafel zat. **8** En Zijn discipelen, dat ziende, namen het zeer
kwalijk, zeggende: Waartoe dit verlies? **9** Want deze zalf had
kunnen duur verkocht, en de penningen den armen gegeven
worden. **10** Maar Jezus, zulks verstaande, zeide tot hen:
Waarom doet gij deze vrouw moeite aan? want zij heeft een
goed werk aan Mij gewrocht. **11** Want de armen hebt gij
altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd. **12** Want als zij
deze zalf op Mijn lichaam gegoten heeft, zo heeft zij het
gedaan tot een voorbereiding van Mijn begrafenis. **13**
Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal
worden in de gehele wereld, daar zal ook tot haar
gedachtenis gesproken worden van hetgeen zij gedaan
heeft. **14** Toen ging een van de twaalven, genaamd Judas
Iskariot, tot de overpriesters,

15 En zeide: Wat wilt gij mij geven, en ik zal Hem u
overleveren? En zij hebben hem toegelegd dertig zilveren
penningen. **16** En van toen af zocht hij gelegenheid, opdat

hij Hem overleveren mocht. **17** En op den eersten dag der
ongehevelde broden kwamen de discipelen tot Jezus,
zeggende tot Hem: Waar wilt Gij, dat wij U bereiden het
pascha te eten?

18 En Hij zeide: Gaat heen in de stad, tot zulk een, en zegt
hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij, Ik zal bij u het
pascha houden met Mijn discipelen. **19** En de discipelen
deden, gelijk Jezus hun bevolen had, en bereidden het
pascha. **20** En als het avond geworden was, zat Hij aan met
de twaalven. **21** En toen zij aten, zeide Hij: Voorwaar, Ik zeg
u, dat een van u, Mij zal verraden. **22** En zij, zeer bedroefd
geworden zijnde, begon een iegelijk van hen tot Hem te
zeggen: Ben ik het, Heere? **23** En Hij, antwoordende, zeide:
Die de hand met Mij in den schotel indoopt, die zal Mij
verraden. **24** De Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk van
Hem geschreven is; maar wee dien mens, door welken de
Zoon des mensen verraden wordt; het ware hem goed, zo
die mens niet geboren was geweest. **25** En Judas, die Hem
verried, antwoordde en zeide: Ben ik het, Rabbi? Hij zeide
tot hem: Gij hebt het gezegd. **26** En als zij aten, nam Jezus
het brood, en gezegend hebbende, brak Hij het, en gaf het
den discipelen, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam.

27 En Hij nam den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf
hun dien, zeggende: Drinkt allen daaruit; **28** Want dat is
Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor
velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden. **29** En Ik
zeg u, dat Ik van nu aan niet zal drinken van de vrucht des
wijnstoks tot op dien dag, wanneer Ik met u dezelve nieuw
zal drinken in het Koninkrijk Mijns Vaders. **30** En als zij den
lofzang gezongen hadden, gingen zij uit naar den Olijfberg.
31 Toen zeide Jezus tot hen: Gij zult allen aan Mij geergerd
worden in dezen nacht; want er is geschreven: Ik zal den
Herder slaan, en de schapen der kudde zullen verstrooid
worden. **32** Maar nadat Ik zal opgestaan zijn, zal Ik u

voorgaan naar Galilea. **33** Doch Petrus, antwoordende, zeide tot Hem: Al werden zij ook allen aan U geergerd, ik zal nimmermeer geergerd worden. **34** Jezus zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij in dezen zelfden nacht, eer de haan gekraaid zal hebben, Mij driemaal zult verloochenen.
35 Petrus zeide tot Hem: Al moest ik ook met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen! Desgelijks zeiden ook al de discipelen. **36** Toen ging Jezus met hen in een plaats genaamd Gethsemane, en zeide tot de discipelen: Zit hier neder, totdat Ik heenga, en aldaar zal gebeden hebben.

37 En met Zich nemende Petrus, en de twee zonen van Zebedeus, begon Hij droevig en zeer beangst te worden. **38**
Toen zeide Hij tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe; blijft hier en waakt met Mij. **39** En een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op Zijn aangezicht, biddende en zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat dezen drinkbeker van Mij voorbijgaan! doch niet, gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. **40** En Hij kwam tot de discipelen en vond hen slapende, en zeide tot Petrus: Kunt gij dan niet een uur met Mij waken? **41** Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. **42**
Wederom ten tweeden male heengaande, bad Hij, zeggende: Mijn Vader! Indien deze drinkbeker van Mij niet voorbij kan gaan, tenzij dat Ik hem drinke, Uw wil geschiede! **43** En komende bij hen, vond Hij hen wederom slapende; want hun ogen waren bezwaard. **44** En hen latende, ging Hij wederom heen, en bad ten derden male, zeggende dezelfde woorden. **45** Toen kwam Hij tot Zijn discipelen, en zeide tot hen: Slaapt nu voort, en rust; ziet, de ure is nabij gekomen, en de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen der zondaren. **46** Staat op, laat ons gaan; ziet, hij is nabij, die Mij verraadt. **47** En als Hij nog sprak, ziet, Judas, een van de twaalven, kwam, en met hem een grote schare, met zwaarden en stokken, gezonden van de overpriesters en ouderlingen des volks.

48 En die Hem verried, had hun een teken gegeven,
zeggende: Dien ik zal kussen, Dezelve is het, grijpt Hem. **49**
En terstond komende tot Jezus, zeide hij: Wees gegroet,
Rabbi! en hij kuste Hem. **50** Maar Jezus zeide tot hem:
Vriend! waartoe zijt gij hier! Toen kwamen zij toe, en sloegen
de handen aan Jezus en grepen Hem. **51** En ziet, een van
degenen, die met Jezus waren, de hand uitstekende, trok
zijn zwaard uit, en slaande den dienstknecht des
hogepriesters, hieuw zijn oor af. **52** Toen zeide Jezus tot
hem: Keer uw zwaard weder in zijn plaats; want allen, die
het zwaard nemen, zullen door het zwaard vergaan. **53** Of
meent gij, dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal
Mij meer dan twaalf legioenen engelen bijzetten? **54** Hoe
zouden dan de Schriften vervuld worden, die zeggen, dat
het alzo geschieden moet? **55** Terzelfder ure sprak Jezus tot
de scharen: Gij zijt uitgegaan als tegen een moordenaar,
met zwaarden en stokken, om Mij te vangen; dagelijks zat Ik
bij u, lerende in den tempel, en gij hebt Mij niet gegrepen;
56 Doch dit alles is geschied, opdat de Schriften der
profeten zouden vervuld worden. Toen vluchtten al de
discipelen, Hem verlatende. **57** Die nu Jezus gevangen
hadden, leidden Hem heen tot Kajafas, den hogepriester,
alwaar de Schriftgeleerden en ouderlingen vergaderd waren.

58 En Petrus volgde Hem van verre tot aan de zaal des
hogepriesters, en binnengegaan zijnde, zat hij bij de
dienaren, om het einde te zien. **59** En de overpriesters, en
de ouderlingen, en de gehele grote raad zochten valse
getuigenis tegen Jezus, opdat zij Hem doden mochten; en
vonden niet. **60** En hoewel er vele valse getuigen gekomen
waren, zo vonden zij toch niet. **61** Maar ten laatste kwamen
twee valse getuigen, en zeiden: Deze heeft gezegd: Ik kan
den tempel Gods afbreken, en in drie dagen denzelven
opbouwen. **62** En de hogepriester, opstaande, zeide tot
Hem: Antwoordt Gij niets? Wat getuigen dezen tegen U? **63**
Doch Jezus zweeg stil. En de hogepriester, antwoordende,

zeide tot Hem: Ik bezweer U bij den levenden God, dat Gij
ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God? **64** Jezus
zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. Doch Ik zeg ulieden: Van
nu aan zult gij zien den Zoon des mensen, zittende ter
rechter hand der kracht Gods, en komende op de wolken des
hemels. **65** Toen verscheurde de hogepriester zijn klederen,
zeggende: Hij heeft God gelasterd, wat hebben wij nog
getuigen van node? Ziet, nu hebt gij Zijn gods lastering
gehoord. **66** Wat dunkt ulieden? En zij, antwoordende,
zeiden: Hij is des doods schuldig. **67** Toen spogen zij in Zijn
aangezicht, en sloegen Hem met vuisten. **68** En anderen
gaven Hem kinnebakslagen, zeggende: Profeteer ons,
Christus, wie is het, die U geslagen heeft? **69** En Petrus zat
buiten in de zaal; en een dienstmaagd kwam tot hem,
zeggende: Gij waart ook met Jezus, den Galileer.

70 Maar hij loochende het voor allen, zeggende: Ik weet
niet, wat gij zegt. **71** En als hij naar de voorpoort uitging,
zag hem een andere dienstmaagd, en zeide tot degenen, die
aldaar waren: Deze was ook met Jezus den Nazarener. **72** En
hij loochende het wederom met een eed, zeggende: Ik ken
den Mens niet. **73** En een weinig daarna, die er stonden,
bijkomende, zeiden tot Petrus: Waarlijk, gij zijt ook van die,
want ook uw spraak maakt u openbaar. **74** Toen begon hij
zich te vervloeken, en te zweren: Ik ken den Mens niet. **75**
En terstond kraaide de haan; en Petrus werd indachtig het
woord van Jezus, Die tot hem gezegd had: Eer de haan
gekraaid zal hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen. En
naar buiten gaande, weende hij bitterlijk.

Matthew 27

1 Als het nu morgenstond geworden was, hebben al de
overpriesters en de ouderlingen des volks te zamen raad
genomen tegen Jezus, dat zij Hem doden zouden. **2** En Hem
gebonden hebbende, leidden zij Hem weg, en gaven Hem
over aan Pontius Pilatus, den stadhouder. **3** Toen heeft Judas,
dien Hem verraden had, ziende, dat Hij veroordeeld was,
berouw gehad, en heeft de dertig zilveren penningen den
overpriesters en den ouderlingen wedergebracht,

4 Zeggende: Ik heb gezondigd, verradende het onschuldig
bloed! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? Gij moogt
toezien. **5** En als hij de zilveren penningen in den tempel
geworpen had, vertrok hij, en heengaande verworgde
zichzelven. **6** En de overpriesters, de zilveren penningen
nemende, zeiden: Het is niet geoorloofd, dezelve in de
offerkist te leggen, dewijl het een prijs des bloeds is. **7** En te
zamen raad gehouden hebbende, kochten zij daarmede den
akker des pottenbakkers, tot een begrafenis voor de
vreemdelingen. **8** Daarom is die akker genaamd de akker
des bloeds, tot op den huidigen dag. **9** Toen is vervuld
geworden, hetgeen gesproken is door den profeet Jeremia,
zeggende: En zij hebben de dertig zilveren penningen
genomen, de waarde des Gewaardeerden van de kinderen
Israels, Denwelken zij gewaardeerd hebben; **10** En hebben
dezelve gegeven voor den akker des pottenbakkers; volgens
hetgeen mij de Heere bevolen heeft. **11** En Jezus stond voor
den stadhouder; en de stadhouder vraagde Hem, zeggende:
Zijt Gij de Koning der Joden? En Jezus zeide tot hem: Gij
zegt het. **12** En als Hij van de overpriesters en de
ouderlingen beschuldigd werd, antwoordde Hij niets. **13**
Toen zeide Pilatus tot Hem: Hoort Gij niet, hoevele zaken zij
tegen U getuigen? **14** Maar Hij antwoordde hem niet op een

enig woord, alzo dat de stadhouder zich zeer verwonderde.
15 En op het feest was de stadhouder gewoon den volke een
gevangene los te laten, welken zij wilden. **16** En zij hadden
toen een welbekenden gevangene, genaamd Bar-abbas. **17**
Als zij dan vergaderd waren, zeide Pilatus tot hen: Welken
wilt gij, dat ik u zal loslaten, Bar-abbas, of Jezus, Die
genaamd wordt Christus? **18** Want hij wist, dat zij Hem door
nijdigheid overgeleverd hadden. **19** En als hij op den
rechterstoel zat, zo heeft zijn huisvrouw tot hem gezonden,
zeggende: Heb toch niet te doen met dien Rechtvaardige;
want ik heb heden veel geleden in den droom om Zijnentwil.

20 Maar de overpriesters en de ouderlingen hebben den
scharen aangeraden, dat zij zouden Bar-abbas begeren, en
Jezus doden. **21** En de stadhouder, antwoordende, zeide tot
hen: Welken van deze twee wilt gij, dat ik u zal loslaten? En
zij zeiden: Bar-abbas. **22** Pilatus zeide tot hen: Wat zal ik
dan doen met Jezus, Die genaamd wordt Christus? Zij zeiden
allen tot hem: Laat Hem gekruisigd worden. **23** Doch de
stadhouder zeide: Wat heeft Hij dan kwaads gedaan? En zij
riepen te meer, zeggende: Laat Hem gekruisigd worden! **24**
Als nu Pilatus zag, dat hij niet vorderde, maar veel meer dat
er oproer werd, nam hij water en wies de handen voor de
schare, zeggende: Ik ben onschuldig aan het bloed dezes
Rechtvaardigen; gijlieden moogt toezien.

25 En al het volk, antwoordende, zeide: Zijn bloed kome
over ons, en over onze kinderen. **26** Toen liet hij hun Bar-
abbas los, maar Jezus gegeseld hebbende, gaf hij Hem over
om gekruisigd te worden.

27 Toen namen de krijgsknechten des stadhouders Jezus
met zich in het rechthuis, en vergaderden over Hem de
ganse bende. **28** En als zij Hem ontkleed hadden, deden zij
Hem een purperen mantel om; **29** En een kroon van doornen
gevlochten hebbende, zetten die op Zijn hoofd, en een

rietstok in Zijn rechter hand; en vallende op hun knieen voor
Hem, bespotten zij Hem, zeggende: Wees gegroet, Gij
Koning der Joden!

30 En op Hem gespogen hebbende, namen zij den rietstok
en sloegen op Zijn hoofd. **31** En toen zij Hem bespot
hadden, deden zij Hem den mantel af, en deden Hem Zijn
klederen aan, en leidden Hem heen om te kruisigen. **32** En
uitgaande, vonden zij een man van Cyrene, met name
Simon; dezen dwongen zij, dat hij Zijn kruis droeg. **33** En
gekomen zijnde tot de plaats, genaamd Golgotha, welke is
gezegd Hoofdschedelplaats, **34** Gaven zij Hem te drinken
edik met gal gemengd; en als Hij dien gesmaakt had, wilde
Hij niet drinken.

35 Toen zij nu Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij Zijn
klederen, het lot werpende; opdat vervuld zou worden,
hetgeen gezegd is door den profeet: Zij hebben Mijn
klederen onder zich verdeeld, en hebben het lot over Mijn
kleding geworpen. **36** En zij, nederzittende, bewaarden Hem
aldaar. **37** En zij stelden boven Zijn hoofd Zijn
beschuldiging geschreven: DEZE IS JEZUS, DE KONING DER
JODEN. **38** Toen werden met Hem twee moordenaars
gekruisigd, een ter rechter-,en een ter linker zijde. **39** En die
voorbijgingen, lasterden Hem, schuddende hun hoofden.

40 En zeggende: Gij, Die den tempel afbreekt, en in drie
dagen opbouwt, verlos Uzelven. Indien Gij de Zone Gods
zijt, zo kom af van het kruis. **41** En desgelijks ook de
overpriesters met de Schriftgeleerden, en ouderlingen, en
Farizeen, Hem bespottende, zeiden: **42** Anderen heeft Hij
verlost, Hij kan Zichzelven niet verlossen. Indien Hij de
Koning Israels is, dat Hij nu afkome van het kruis, en wij
zullen Hem geloven. **43** Hij heeft op God betrouwd; dat Hij
Hem nu verlosse, indien Hij Hem wel wil; want Hij heeft
gezegd: Ik ben Gods Zoon. **44** En hetzelfde verweten Hem

ook de moordenaars, die met Hem gekruisigd waren. **45** En
van de zesde ure aan werd er duisternis over de gehele
aarde, tot de negende ure toe. **46** En omtrent de negende
ure riep Jezus met een grote stem zeggende: ELI, ELI, LAMA
SABACHTHANI! dat is: Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij
Mij verlaten! **47** En sommigen van die daar stonden, zulks
horende, zeiden: Deze roept Elias. **48** En terstond een van
hen toe lopende, nam een spons, en die met edik gevuld
hebbende, stak ze op een rietstok, en gaf Hem te drinken.
49 Doch de anderen zeiden: Houd op, laat ons zien, of Elias
komt, om Hem te verlossen. **50** En Jezus, wederom met een
grote stem roepende, gaf den geest.

51 En ziet, het voorhangsel des tempels scheurde in
tweeen, van boven tot beneden; en de aarde beefde, en de
steenrotsen scheurden. **52** En de graven werden geopend,
en vele lichamen der heiligen, die ontslapen waren, werden
opgewekt; **53** En uit de graven uitgegaan zijnde, na Zijn
opstanding, kwamen zij in de heilige stad, en zijn velen
verschenen. **54** En de hoofdman over honderd, en die met
hem Jezus bewaarden, ziende de aardbeving, en de dingen,
die geschied waren, werden zeer bevreesd, zeggende:
Waarlijk, Deze was Gods Zoon! **55** En aldaar waren vele
vrouwen, van verre aanschouwende, die Jezus gevolgd
waren van Galilea, om Hem te dienen. **56** Onder dewelke
was Maria Magdalena, en Maria, de moeder van Jakobus en
Joses, en de moeder der zonen van Zebedeus. **57** En als het
avond geworden was, kwam een rijk man van Arimathea,
met name Jozef, die ook zelf een discipel van Jezus was. **58**
Deze kwam tot Pilatus, en begeerde het lichaam van Jezus.
Toen beval Pilatus, dat hem het lichaam gegeven zou
worden. **59** En Jozef, het lichaam nemende, wond hetzelve
in een zuiver fijn lijnwaad. **60** En leide dat in zijn nieuw graf,
hetwelk hij in een steenrots uitgehouwen had; en een groten
steen tegen de deur des grafs gewenteld hebbende, ging hij
weg. **61** En aldaar was Maria Magdalena, en de andere

Maria, zittende tegenover het graf. **62** Des anderen daags
nu, welke is na de voorbereiding, vergaderden de
overpriesters en de Farizeen tot Pilatus,

63 Zeggende: Heer, wij zijn indachtig, dat deze verleider,
nog levende, gezegd heeft: Na drie dagen zal Ik opstaan. **64**
Beveel dan, dat het graf verzekerd worde tot den derden
dag toe, opdat Zijn discipelen misschien niet komen bij
nacht, en stelen Hem, en zeggen tot het volk: Hij is
opgestaan van de doden; en zo zal de laatste dwaling erger
zijn, dan de eerste. **65** En Pilatus zeide tot henlieden: Gij
hebt een wacht; gaat heen, verzekert het, gelijk gij het
verstaat. **66** En zij heengaande, verzekerden het graf met
de wacht, den steen verzegeld hebbende.

Matthew 28

1 En laat na de sabbat, als het begon te lichten, tegen den
eersten dag der week, kwam Maria Magdalena, en de andere
Maria, om het graf te bezien. **2** En ziet, er geschiedde een
grote aardbeving; want een engel des Heeren, nederdalende
uit den hemel, kwam toe, en wentelde den steen af van de
deur, en zat op denzelven. **3** En zijn gedaante was gelijk een
bliksem, en zijn kleding wit gelijk sneeuw. **4** En uit vrees van
hem zijn de wachters zeer verschrikt geworden, en werden
als doden. **5** Maar de engel, antwoordende, zeide tot de
vrouwen: Vreest gijlieden niet; want ik weet, dat gij zoekt
Jezus, Die gekruisigd was. **6** Hij is hier niet; want Hij is
opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft. Komt herwaarts, ziet de
plaats, waar de Heere gelegen heeft. **7** En gaat haastelijk
henen, en zegt Zijn discipelen, dat Hij opgestaan is van de
doden; en ziet, Hij gaat u voor naar Galilea, daar zult gij
Hem zien. Ziet, ik heb het ulieden gezegd. **8** En haastelijk
uitgaande van het graf, met vreze en grote blijdschap,
liepen zij henen, om hetzelve Zijn discipelen te
boodschappen. **9** En als zij heengingen, om Zijn discipelen
te boodschappen, ziet, Jezus is haar ontmoet, zeggende:
Weest gegroet! En zij, tot Hem komende, grepen Zijn
voeten, en aanbaden Hem.

10 Toen zeide Jezus tot haar: Vreest niet; gaat henen,
boodschapt Mijn broederen, dat zij heengaan naar Galilea,
en aldaar zullen zij Mij zien. **11** En als zij heengingen, ziet,
enigen van de wacht kwamen in de stad, en boodschapten
den overpriesters al de dingen, die geschied waren.

12 En zij vergaderd zijnde met de ouderlingen, en te zamen
raad genomen hebbende, gaven zij den krijgsknechten veel
gelds, **13** En zeiden: Zegt: Zijn discipelen zijn des nachts

gekomen, en hebben Hem gestolen, als wij sliepen. **14** En
indien zulks komt gehoord te worden van den stadhouder,
wij zullen hem tevreden stellen, en maken, dat gij zonder
zorg zijt. **15** En zij, het geld genomen hebbende, deden,
gelijk zij geleerd waren. En dit woord is verbreid geworden
bij de Joden tot op den huidigen dag. **16** En de elf discipelen
zijn heengegaan naar Galilea, naar den berg, waar Jezus hen
bescheiden had.

17 En als zij Hem zagen, baden zij Hem aan; doch
sommigen twijfelden. **18** En Jezus, bij hen komende, sprak
tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op
aarde. **19** Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve
dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des
Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u
geboden heb.

20 En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding
der wereld. Amen.

Mark

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

Mark 1

1 Het begin des Evangelies van JEZUS CHRISTUS, den Zoon
van God. **2** Gelijk geschreven is in de profeten: Ziet, Ik zend
Mijn engel voor Uw aangezicht, die Uw weg voor U heen
bereiden zal. **3** De stem des roependen in de woestijn:
Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht. **4**
Johannes was dopende in de woestijn, en predikende den
doop der bekering tot vergeving der zonden. **5** En al het
Joodse land ging tot hem uit, en die van Jeruzalem; en
werden allen van hem gedoopt in de rivier de Jordaan,
belijdende hun zonden. **6** En Johannes was gekleed met
kemelshaar, en met een lederen gordel om zijn lenden, en at
sprinkhanen en wilde honig. **7** En hij predikte, zeggende: Na
mij komt, Die sterker is dan ik, Wien ik niet waardig ben,
nederbukkende, den riem Zijner schoenen te ontbinden. **8** Ik
heb ulieden wel gedoopt met water, maar Hij zal u dopen
met den Heiligen Geest. **9** En het geschiedde in diezelfde
dagen, dat Jezus kwam van Nazareth, gelegen in Galilea, en
werd van Johannes gedoopt in de Jordaan. **10** En terstond,
als Hij uit het water opklom, zag Hij de hemelen opengaan,
en den Geest, gelijk een duif, op Hem nederdalen. **11** En er
geschiedde een stem uit de hemelen: Gij zijt Mijn geliefde
Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb! **12** En terstond
dreef Hem de Geest uit in de woestijn. **13** En Hij was aldaar
in de woestijn veertig dagen, verzocht van den satan; en
was bij de wilde gedierten; en de engelen dienden Hem. **14**
En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea,
predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods. **15** En
zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij
gekomen; bekeert u, en gelooft het Evangelie. **16** En
wandelende bij de Galilese zee, zag Hij Simon en Andreas,
zijn broeder, werpende het net in de zee (want zij waren
vissers); **17** En Jezus zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal

maken, dat gij vissers der mensen zult worden. **18** En zij,
terstond hun netten verlatende, zijn Hem gevolgd. **19** En
van daar een weinig voortgegaan zijnde, zag Hij Jakobus,
den zoon van Zebedeus, en Johannes, zijn broeder, en
dezelven in het schip hun netten vermakende. **20** En
terstond riep Hij hen; en zij, latende hun vader Zebedeus in
het schip, met de huurlingen, zijn Hem nagevolgd. **21** En zij
kwamen binnen Kapernaum; en terstond op den sabbatdag
in de synagoge gegaan zijnde, leerde Hij. **22** En zij
versloegen zich over Zijn leer; want Hij leerde hen, als
machthebbende, en niet als de Schriftgeleerden. **23** En er
was in hun synagoge een mens, met een onreinen geest, en
hij riep uit, **24** Zeggende: Laat af, wat hebben wij met U te
doen, Gij Jezus Nazarener, zijt Gij gekomen om ons te
verderven? Ik ken U, wie Gij zijt, namelijk de Heilige Gods.
25 En Jezus bestrafte hem, zeggende: Zwijg stil, en ga uit
van hem. **26** En de onreine geest, hem scheurende, en
roepende met een grote stem, ging uit van hem. **27** En zij
werden allen verbaasd, zodat zij onder elkander vraagden,
zeggende: Wat is dit? Wat nieuwe leer is deze, dat Hij met
macht ook den onreinen geesten gebiedt, en zij Hem
gehoorzaam zijn! **28** En Zijn gerucht ging terstond uit, in
het gehele omliggende land van Galilea. **29** En van stonde
aan uit de synagoge gegaan zijnde, kwamen zij in het huis
van Simon en Andreas, met Jakobus en Johannes. **30** En
Simons vrouws moeder lag met de koorts; en terstond
zeiden zij Hem van haar. **31** En Hij, tot haar gaande, vatte
haar hand, en richtte ze op; en terstond verliet haar de
koorts, en zij diende henlieden. **32** Als het nu avond
geworden was, toen de zon onderging, brachten zij tot Hem
allen, die kwalijk gesteld, en van den duivel bezeten waren.
33 En de gehele stad was bijeenvergaderd omtrent de deur.
34 En Hij genas er velen, die door verscheidene ziekten
kwalijk gesteld waren; en wierp vele duivelen uit, en liet de
duivelen niet toe te spreken, omdat zij Hem kenden. **35** En
des morgens vroeg, als het nog diep in den nacht was,

opgestaan zijnde, ging Hij uit, en ging henen in een woeste
plaats, en bad aldaar. **36** En Simon, en die met hem waren,
zijn Hem nagevolgd. **37** En zij Hem gevonden hebbende,
zeiden tot Hem: Zij zoeken U allen. **38** En Hij zeide tot hen:
Laat ons in de bijliggende vlekken gaan, opdat Ik ook daar
predike; want daartoe ben Ik uitgegaan. **39** En Hij predikte
in hun synagogen, door geheel Galilea, en wierp de duivelen
uit. **40** En tot Hem kwam een melaatse, biddende Hem, en
vallende voor Hem op de knieen, en tot Hem zeggende:
Indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen. **41** En Jezus, met
barmhartigheid innerlijk bewogen zijnde, strekte de hand
uit, en raakte hem aan, en zeide tot hem: Ik wil, word
gereinigd! **42** En als Hij dit gezegd had, ging de melaatsheid
terstond van hem, en hij werd gereinigd. **43** En als Hij hem
strengelijk verboden had, deed Hij hem terstond van Zich
gaan; **44** En zeide tot hem: Zie, dat gij niemand iets zegt;
maar ga heen en vertoon uzelven den priester, en offer voor
uw reiniging, hetgeen Mozes geboden heeft, hun tot een
getuigenis. **45** Maar hij uitgegaan zijnde, begon vele dingen
te verkondigen, en dat woord te verbreiden, alzo dat Hij niet
meer openbaar in de stad kon komen, maar was buiten in de
woeste plaatsen; en zij kwamen tot Hem van alle kanten.

Mark 2

1 En na sommige dagen is Hij wederom binnen Kapernaum
gekomen; en het werd gehoord, dat Hij in huis was. **2** En
terstond vergaderden daar velen, alzo dat ook zelfs de
plaatsen omtrent de deur hen niet meer konden bevatten;
en Hij sprak het woord tot hen. **3** En er kwamen sommigen
tot Hem, brengende een geraakte, die van vier gedragen
werd. **4** En niet kunnende tot Hem genaken, overmits de
schare, ontdekten zij het dak, waar Hij was; en dat
opgebroken hebbende, lieten zij het beddeken neder, daar
de geraakte op lag. **5** En Jezus, hun geloof ziende, zeide tot
den geraakte: Zoon, uw zonden zijn u vergeven. **6** En
sommigen van de Schriftgeleerden zaten aldaar, en
overdachten in hun harten: **7** Wat spreekt Deze aldus gods
lasteringen? Wie kan de zonden vergeven, dan alleen God?
8 En Jezus, terstond in Zijn geest bekennende, dat zij alzo in
zichzelven overdachten, zeide tot hen: Wat overdenkt gij
deze dingen in uw harten? **9** Wat is lichter, te zeggen tot
den geraakte: De zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta
op, en neem uw beddeken op, en wandel? **10** Doch opdat gij
moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft, om de
zonden op de aarde te vergeven (zeide Hij tot den
geraakte): **11** Ik zeg u: Sta op, en neem uw beddeken op, en
ga heen naar uw huis. **12** En terstond stond hij op, en het
beddeken opgenomen hebbende, ging hij uit in aller
tegenwoordigheid; zodat zij zich allen ontzetten en
verheerlijkten God, zeggende: Wij hebben nooit zulks
gezien! **13** En Hij ging wederom uit naar de zee; en de
gehele schare kwam tot Hem, en Hij leerde hen. **14** En
voorbijgaande zag Hij Levi, den zoon van Alfeus zitten in het
tolhuis, en zeide tot hem: Volg Mij. En hij opstaande, volgde
Hem. **15** En het geschiedde, als Hij aanzat in deszelfs huis,
dat ook vele tollenaren en zondaren aanzaten met Jezus en

Zijn discipelen; want zij waren velen, en waren Hem
gevolgd. **16** En de Schriftgeleerden en de Farizeen, ziende
Hem eten met de tollenaren en zondaren, zeiden tot Zijn
discipelen: Wat is het, dat Hij met de tollenaren en zondaren
eet en drinkt? **17** En Jezus, dat horende, zeide tot hen: Die
gezond zijn, hebben den medicijnmeester niet van node,
maar die ziek zijn. Ik ben niet gekomen, om te roepen
rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering. **18** En de
discipelen van Johannes en der Farizeen vastten; en zij
kwamen en zeiden tot Hem: Waarom vasten de discipelen
van Johannes en der Farizeen, en Uw discipelen vasten niet?
19 En Jezus zeide tot hen: Kunnen ook de bruiloftskinderen
vasten, terwijl de Bruidegom bij hen is? Zo langen tijd zij
den Bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten. **20**
Maar de dagen zullen komen, wanneer de Bruidegom van
hen zal weggenomen zijn, en alsdan zullen zij vasten in
dezelve dagen. **21** En niemand naait een lap ongevold laken
op een oud kleed; anders scheurt deszelfs nieuwe
aangenaaide lap iets af van het oude kleed, en er wordt een
ergere scheur. **22** En niemand doet nieuwen wijn in oude
lederzakken; anders doet de nieuwe wijn de leder zakken
bersten en de wijn wordt uitgestort, en de leder zakken
verderven; maar nieuwen wijn moet men in nieuwe leder
zakken doen. **23** En het geschiedde, dat Hij op een
sabbatdag door het gezaaide ging, en Zijn discipelen
begonnen, al gaande, aren te plukken. **24** En de Farizeen
zeiden tot Hem: Zie, waarom doen zij op den sabbatdag, wat
niet geoorloofd is? **25** En Hij zeide tot hen: Hebt gij nooit
gelezen, wat David gedaan heeft, als hij nood had, en hem
hongerde, en dengenen, die met hem waren? **26** Hoe hij
ingegaan is in het huis Gods, ten tijde van Abjathar, den
hogepriester, en de toonbroden gegeten heeft, die niemand
zijn geoorloofd te eten, dan den priesteren, en ook gegeven
heeft dengenen, die met hem waren? **27** En Hij zeide tot
hen: De sabbat is gemaakt om den mens, niet de mens om

den sabbat. **28** Zo is dan de Zoon des mensen een Heere
ook van den sabbat.

Mark 3

1 En Hij ging wederom in de synagoge; en aldaar was een
mens, hebbende een verdorde hand. **2** En zij namen Hem
waar, of Hij op den sabbat hem genezen zou, opdat zij Hem
beschuldigen mochten. **3** En Hij zeide tot den mens, die de
verdorde hand had: Sta op in het midden. **4** En Hij zeide tot
hen: Is het geoorloofd op sabbatdagen goed te doen, of
kwaad te doen, een mens te behouden, of te doden? En zij
zwegen stil. **5** En als Hij hen met toorn rondom aangezien
had, meteen bedroefd zijnde over de verharding van hun
hart, zeide Hij tot den mens: Strek uw hand uit. En hij
strekte ze uit; en zijn hand werd hersteld, gezond gelijk de
andere. **6** En de Farizeen, uitgegaan zijnde, hebben terstond
met de Herodeanen te zamen raad gehouden tegen Hem,
hoe zij Hem doden zouden. **7** En Jezus vertrok met Zijn
discipelen naar de zee; en Hem volgde een grote menigte
van Galilea, en van Judea, **8** en van Jeruzalem, en van
Idumea, en van over de Jordaan; en die van omtrent Tyrus en
Sidon, een grote menigte, gehoord hebbende, hoe grote
dingen Hij deed, kwamen tot Hem. **9** En Hij zeide tot Zijn
discipelen, dat een scheepje steeds omtrent Hem blijven
zou, om der schare wil, opdat zij Hem niet zouden
verdringen. **10** Want Hij had er velen genezen, alzo dat Hem
al degenen, die enige kwalen hadden, overvielen, opdat zij
Hem mochten aanraken. **11** En de onreine geesten, als zij
Hem zagen, vielen voor Hem neder en riepen, zeggende: Gij
zijt de Zone Gods! **12** En Hij gebood hun scherpelijk dat zij
Hem niet zouden openbaar maken. **13** En Hij klom op den
berg, en riep tot Zich, die Hij wilde; en zij kwamen tot Hem.
14 En Hij stelde er twaalf, opdat zij met Hem zouden zijn, en
opdat Hij dezelve zou uitzenden om te prediken; **15** En om
macht te hebben, de ziekten te genezen, en de duivelen uit
te werpen. **16** En Simon gaf Hij den toe naam Petrus; **17** En

Jakobus, den zoon van Zebedeus, en Johannes, den broeder
van Jakobus; en gaf hun toe namen, Boanerges, hetwelk is,
zonen des donders; **18** En Andreas, en Filippus, en
Bartholomeus, en Mattheus, en Thomas, en Jakobus, den
zoon van Alfeus, en Thaddeus, en Simon Kananites, **19** En
Judas Iskariot, die Hem ook verraden heeft. **20** En zij
kwamen in huis; en daar vergaderde wederom een schare,
alzo dat zij ook zelfs niet konden brood eten. **21** En als
degenen, die Hem bestonden, dit hoorden, gingen zij uit, om
Hem vast te houden; want zij zeiden: Hij is buiten Zijn
zinnen. **22** En de Schriftgeleerden, die van Jeruzalem
afgekomen waren, zeiden: Hij heeft Beelzebul, en door den
overste der duivelen werpt Hij de duivelen uit.

23 En hen tot Zich geroepen hebbende, zeide Hij tot hen in
gelijkenissen: Hoe kan de satan den satan uitwerpen? **24** En
indien een koninkrijk tegen zichzelf verdeeld is, zo kan dat
koninkrijk niet bestaan. **25** En indien een huis tegen zichzelf
verdeeld is, zo kan dat huis niet bestaan. **26** En indien de
satan tegen zichzelven opstaat, en verdeeld is, zo kan hij
niet bestaan, maar heeft een einde. **27** Er kan niemand in
het huis eens sterken ingaan en zijn vaten ontroven, indien
hij niet eerst den sterke bindt; en alsdan zal hij zijn huis
beroven. **28** Voorwaar, Ik zeg u, dat al de zonden den
kinderen der mensen zullen vergeven worden, en allerlei
lasteringen, waarmede zij zullen gelasterd hebben; **29** Maar
zo wie zal gelasterd hebben tegen den Heiligen Geest, die
heeft geen vergeving in der eeuwigheid, maar hij is schuldig
des eeuwigen oordeels. **30** Want zij zeiden: Hij heeft een
onreinen geest. **31** Zo kwamen dan Zijn broeders en Zijn
moeder; en buiten staande, zonden zij tot Hem, en riepen
Hem.

32 En de schare zat rondom Hem; en zij zeiden tot Hem:
Zie, Uw moeder en Uw broeders daar buiten zoeken U. **33**
En Hij antwoordde hun, zeggende: Wie is Mijn moeder, of

Mijn broeders? **34** En rondom overzien hebbende, die om
Hem zaten, zeide Hij: Ziet, Mijn moeder en Mijn broeders. **35**
Want zo wie den wil van God doet, die is Mijn broeder, en
Mijn zuster, en moeder.

Mark 4

1 En Hij begon wederom te leren omtrent de zee; en er
vergaderde een grote schare bij Hem, alzo dat Hij, in het
schip gegaan zijnde, nederzat op de zee; en de gehele
schare was op het land aan de zee. **2** En Hij leerde hun veel
dingen door gelijkenissen, en Hij zeide in Zijn lering tot hen:
3 Hoort toe: ziet, een zaaier ging uit om te zaaien. **4** En het
geschiedde in het zaaien, dat het ene deel zaads viel bij den
weg; en de vogelen des hemels kwamen, en aten het op. **5**
En het andere viel op het steenachtige, waar het niet veel
aarde had; en het ging terstond op, omdat het geen diepte
van aarde had. **6** Maar als de zon opgegaan was, zo is het
verbrand geworden, en omdat het geen wortel had, zo is het
verdord. **7** En het andere viel in de doornen, en de doornen
wiesen op, en verstikten hetzelve, en het gaf geen vrucht. **8**
En het andere viel in de goede aarde, en gaf vrucht, die
opging en wies; en het ene droeg dertig-,en het andere
zestig-,en het andere honderd voud. **9** En Hij zeide tot hen:
Wie oren heeft om te horen, die hore. **10** En als Hij nu alleen
was, vraagden Hem degenen, die omtrent Hem waren, met
de twaalven, naar de gelijkenis. **11** En Hij zeide tot hen: Het
is u gegeven te verstaan de verborgenheid van het
Koninkrijk Gods; maar dengenen, die buiten zijn,
geschieden al deze dingen door gelijkenissen; **12** Opdat zij
ziende zien, en niet bemerken, en horende horen, en niet
verstaan; opdat zij zich niet te eniger tijd, bekeren en hun
de zonden vergeven worden. **13** En Hij zeide tot hen: Weet
gij deze gelijkenis niet, en hoe zult gij al de gelijkenissen
verstaan? **14** De zaaier is, die het Woord zaait.

15 En dezen zijn, die bij den weg bezaaid worden, waarin
het Woord gezaaid wordt; en als zij het gehoord hebben, zo
komt de satan terstond, en neemt het Woord weg, hetwelk

in hun harten gezaaid was. **16** En dezen zijn desgelijks, die
op de steenachtige plaatsen bezaaid worden; welke, als zij
het Woord gehoord hebben, terstond hetzelve met vreugde
ontvangen. **17** En hebben geen wortel in zichzelven, maar
zijn voor een tijd; daarna, als verdrukking of vervolging
komt om des Woords wil, zo worden zij terstond geergerd.
18 En dezen zijn, die in de doornen bezaaid worden;
namelijk degenen, die het Woord horen; **19** En de
zorgvuldigheden dezer wereld, en de verleiding des
rijkdoms en de begeerlijkheden omtrent de andere dingen,
inkomende, verstikken het Woord, en het wordt
onvruchtbaar. **20** En dezen zijn, die in de goede aarde
bezaaid zijn, welke het Woord horen en aannemen, en
dragen vruchten, het ene dertig-,en het andere zestig-,en
het andere honderd voud. **21** En Hij zeide tot hen: Komt ook
de kaars, opdat zij onder de koornmaat of onder het bed
gezet worde? Is het niet, opdat zij op den kandelaar gezet
worde?

22 Want er is niets verborgen, dat niet geopenbaard zal
worden; en er is niets geschied, om verborgen te zijn, maar
opdat het in het openbaar zou komen. **23** Zo iemand oren
heeft om te horen, die hore. **24** En Hij zeide tot hen: Ziet,
wat gij hoort. Met wat mate gij meet, zal u gemeten worden,
en u, die hoort, zal meer toegelegd worden. **25** Want zo wie
heeft, dien zal gegeven worden; en wie niet heeft, van dien
zal genomen worden, ook dat hij heeft. **26** En Hij zeide: Alzo
is het Koninkrijk Gods, gelijk of een mens het zaad in de
aarde wierp;

27 En voorts sliep, en opstond, nacht en dag; en het zaad
uitsproot en lang werd, dat hij zelf niet wist, hoe. **28** Want
de aarde brengt van zelve vruchten voort: eerst het kruid,
daarna de aar, daarna het volle koren in de aar. **29** En als de
vrucht zich voordoet, terstond zendt hij de sikkel daarin,
omdat de oogst daar is. **30** En Hij zeide: Waarbij zullen wij

het Koninkrijk Gods vergelijken, of met wat gelijkenis zullen
wij hetzelve vergelijken?

31 Namelijk bij een mosterdzaad, hetwelk, wanneer het in
de aarde gezaaid wordt, het minste is van al de zaden, die
op de aarde zijn. **32** En wanneer het gezaaid is, gaat het op,
en wordt het meeste van al de moeskruiden, en maakt grote
takken, alzo dat de vogelen des hemels onder zijn schaduw
kunnen nestelen. **33** En door vele zulke gelijkenissen sprak
Hij tot hen het Woord, naardat zij het horen konden. **34** En
zonder gelijkenis sprak Hij tot hen niet; maar Hij verklaarde
alles Zijn discipelen in het bijzonder. **35** En op denzelfden
dag, als het nu avond geworden was, zeide Hij tot hen: Laat
ons overvaren aan de andere zijde. **36** En zij, de schare
gelaten hebbende, namen Hem mede, gelijk Hij in het schip
was; en er waren nog andere scheepjes met Hem. **37** En er
werd een grote storm van wind, en de baren sloegen over in
het schip, alzo dat het nu vol werd. **38** En Hij was in het
achterschip, slapende op een oorkussen; en zij wekten Hem
op, en zeiden tot Hem: Meester, bekommert het U niet, dat
wij vergaan? **39** En Hij opgewekt zijnde, bestrafte den wind,
en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen,
en er werd grote stilte. **40** En Hij zeide tot hen: Wat zijt gij
zo vreesachtig? Hebt gij geen geloof? **41** En zij vreesden
met grote vreze, en zeiden tot elkander: Wie is toch Deze,
dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?

Mark 5

1 En zij kwamen over op de andere zijde der zee, in het land
der Gadarenen. **2** En zo Hij uit het schip gegaan was,
terstond ontmoette Hem, uit de graven, een mens met een
onreinen geest; **3** Dewelke zijn woning in de graven had, en
niemand kon hem binden, ook zelfs niet met ketenen. **4**
Want hij was menigmaal met boeien en ketenen gebonden
geweest, en de ketenen waren van hem in stukken
getrokken, en de boeien verbrijzeld, en niemand was
machtig om hem te temmen. **5** En hij was altijd, nacht en
dag, op de bergen en in de graven, roepende en slaande
zichzelven met stenen. **6** Als hij nu Jezus van verre zag, liep
hij toe, en aanbad Hem. **7** En met een grote stem roepende,
zeide hij: Wat heb ik met U te doen, Jezus, Gij Zone Gods,
des Allerhoogsten? Ik bezweer U bij God, dat Gij mij niet
pijnigt! **8** (Want Hij zeide tot hem: Gij onreine geest, ga uit
van den mens!) **9** En Hij vraagde hem: Welke is uw naam?
En hij antwoordde, zeggende: Mijn naam is Legio; want wij
zijn velen. **10** En hij bad Hem zeer, dat Hij hen buiten het
land niet wegzond. **11** En aldaar aan de bergen was een
grote kudde zwijnen, weidende. **12** En al de duivelen baden
Hem, zeggende: Zend ons in die zwijnen, opdat wij in
dezelve mogen varen. **13** En Jezus liet het hun terstond toe.
En de onreine geesten, uitgevaren zijnde, voeren in de
zwijnen; en de kudde stortte van de steilte af in de zee (daar
waren er nu omtrent twee duizend), en versmoorden in de
zee. **14** En die de zwijnen weidden zijn gevlucht, en
boodschapten zulks in de stad en op het land. En zij gingen
uit, om te zien, wat het was, dat er geschied was. **15** En zij
kwamen tot Jezus, en zagen den bezetene zittende, en
gekleed, en wel bij zijn verstand, namelijk die het legioen
gehad had, en zij werden bevreesd. **16** En die het gezien
hadden, vertelden hun, wat den bezetene geschied was, en

ook van de zwijnen. **17** En zij begonnen Hem te bidden, dat
Hij van hun landpalen wegging. **18** En als Hij in het schip
ging, bad Hem degene, die bezeten was geweest, dat hij
met Hem mocht zijn. **19** Doch Jezus liet hem dat niet toe,
maar zeide tot hem: Ga heen naar uw huis tot de uwen, en
boodschap hun, wat grote dingen u de Heere gedaan heeft,
en hoe Hij Zich uwer ontfermd heeft. **20** En hij ging heen, en
begon te verkondigen in het land van Dekapolis, wat grote
dingen hem Jezus gedaan had; en zij verwonderden zich
allen. **21** En als Jezus wederom in het schip overgevaren was
aan de andere zijde, vergaderde een grote schare bij Hem;
en Hij was bij de zee. **22** En ziet, er kwam een van de
oversten der synagoge, met name Jairus; en Hem ziende,
viel hij aan Zijn voeten, **23** En bad Hem zeer, zeggende:
Mijn dochtertje is in haar uiterste; ik bid U, dat Gij komt en
de handen op haar legt, opdat zij behouden worde, en zij zal
leven. **24** En Hij ging met hem; en een grote schare volgde
Hem, en zij verdrongen Hem. **25** En een zekere vrouw, die
twaalf jaren den vloed des bloeds gehad had, **26** En veel
geleden had van vele medicijnmeesters, en al het hare
daaraan ten koste gelegd en geen baat gevonden had, maar
met welke het veeleer erger geworden was; **27** Deze van
Jezus horende, kwam onder de schare van achteren, en
raakte Zijn kleed aan; **28** Want zij zeide: Indien ik maar Zijn
klederen mag aanraken, zal ik gezond worden. **29** En
terstond is de fontein haars bloeds opgedroogd, en zij
gevoelde aan haar lichaam, dat zij van die kwaal genezen
was. **30** En terstond Jezus, bekennende in Zichzelven de
kracht, die van Hem uitgegaan was, keerde Zich om in de
schare, en zeide: Wie heeft Mijn klederen aangeraakt? **31** En
Zijn discipelen zeiden tot Hem: Gij ziet, dat de schare U
verdringt, en zegt Gij: Wie heeft Mij aangeraakt? **32** En Hij
zag rondom om haar te zien, die dat gedaan had. **33** En de
vrouw, vrezende en bevende, wetende, wat aan haar
geschied was, kwam en viel voor Hem neder, en zeide Hem
al de waarheid. **34** En Hij zeide tot haar: Dochter, uw geloof

heeft u behouden; ga heen in vrede, en zijt genezen van
deze uw kwaal. **35** Terwijl Hij nog sprak, kwamen enigen van
het huis des oversten der synagoge, zeggende: Uw dochter
is gestorven; wat zijt gij den Meester nog moeilijk? **36** En
Jezus, terstond gehoord hebbende het woord, dat er
gesproken werd, zeide tot den overste der synagoge: Vrees
niet; geloof alleenlijk. **37** En Hij liet niemand toe Hem te
volgen, dan Petrus, en Jakobus, en Johannes, den broeder
van Jakobus; **38** En kwam in het huis des oversten der
synagoge; en zag de beroerte en degenen, die zeer
weenden en huilden. **39** En ingegaan zijnde, zeide Hij tot
hen: Wat maakt gij beroerte, en wat weent gij? Het kind is
niet gestorven, maar het slaapt. **40** En zij belachten Hem;
maar Hij, als Hij hen allen had uitgedreven, nam bij Zich den
vader en de moeder des kinds, en degenen die met Hem
waren, en ging binnen, waar het kind lag. **41** En Hij vatte de
hand des kinds, en zeide tot haar: Talitha kumi! hetwelk is,
zijnde overgezet: Gij dochtertje (Ik zeg u), sta op. **42** En
terstond stond het dochtertje op, en wandelde; want het was
twaalf jaren oud; en zij ontzetten zich met grote ontzetting.
43 En Hij gebood hun zeer, dat niemand datzelve zou
weten; en zeide, dat men haar zou te eten geven.

Mark 6

1 En Hij ging van daar weg, en kwam in Zijn vaderland, en
Zijn discipelen volgden Hem. **2** En als het sabbat geworden
was, begon Hij in de synagoge te leren; en velen, die Hem
hoorden, ontzetten zich, zeggende: Van waar komen Dezen
deze dingen, en wat wijsheid is dit, die Hem gegeven is, dat
ook zulke krachten door Zijn handen geschieden? **3** Is deze
niet de timmerman, de zoon van Maria, en de broeder van
Jakobus en Joses, en van Judas en Simon, en zijn Zijn zusters
niet hier bij ons? En zij werden aan Hem geergerd. **4** En
Jezus zeide tot hen: Een profeet is niet ongeeerd dan in zijn
vaderland en onder zijn magen, en in zijn huis. **5** En Hij kon
aldaar geen kracht doen; dan Hij legde weinigen zieken de
handen op, en genas hen. **6** En Hij verwonderde Zich over
hun ongeloof, en omging de vlekken daar rondom, lerende.
7 En Hij riep tot Zich de twaalven, en begon hen uit te
zenden twee en twee, en gaf hun macht over de onreine
geesten.

8 En Hij gebood hun, dat zij niets zouden nemen tot den
weg, dan alleenlijk een staf, geen male, geen brood, geen
geld in den gordel; **9** Maar dat zij schoenzolen zouden
aanbinden, en met geen twee rokken gekleed zijn. **10** En Hij
zeide tot hen: Zo waar gij in een huis zult ingaan, blijft daar,
totdat gij van daar uitgaat. **11** En zo wie u niet zullen
ontvangen, noch u horen, vertrekkende van daar, schudt het
stof af, dat onder aan uw voeten is, hun tot een getuigenis.
Voorwaar zeg Ik u: Het zal Sodom en Gomorra verdragelijker
zijn in den dag des oordeels dan dezelve stad. **12** En
uitgegaan zijnde, predikten zij, dat zij zich zouden bekeren.
13 En zij wierpen vele duivelen uit, en zalfden vele kranken
met olie, en maakten hen gezond. **14** En de koning Herodes
hoorde het (want Zijn Naam was openbaar geworden), en

zeide: Johannes, die daar doopte, is van de doden opgewekt,
en daarom werken die krachten in Hem. **15** Anderen zeiden:
Hij is Elias; en anderen zeiden: Hij is een profeet, of als een
der profeten. **16** Maar als het Herodes hoorde, zeide hij:
Deze is Johannes, dien ik onthoofd heb; die is van de doden
opgewekt. **17** Want dezelve Herodes, enigen uitgezonden
hebbende, had Johannes gevangen genomen, en hem in de
gevangenis gebonden, uit oorzaak van Herodias, de
huisvrouw van zijn broeder Filippus, omdat hij haar
getrouwd had. **18** Want Johannes zeide tot Herodes: Het is u
niet geoorloofd de huisvrouw uws broeders te hebben. **19** En
Herodias legde op hem toe; en wilde hem doden, en konde
niet; **20** Want Herodes vreesde Johannes, wetende, dat hij
een rechtvaardig en heilig man was, en hield hem in
waarde; en als hij hem hoorde, deed hij vele dingen, en
hoorde hem gaarne. **21** En als er een welgelegen dag
gekomen was, toen Herodes, op den dag zijner geboorte,
een maaltijd aanrichtte, voor zijn groten, en de oversten
over duizend, en de voornaamsten van Galilea; **22** En als de
dochter van dezelve Herodias inkwam, en danste, en
Herodes en dengenen, die mede aanzaten, behaagde, zo
zeide de koning tot het dochtertje: Eis van mij, wat gij ook
wilt, en ik zal het u geven. **23** En hij zwoer haar: Zo wat gij
van mij zult eisen, zal ik u geven, ook tot de helft mijns
koninkrijks! **24** En zij, uitgegaan zijnde, zeide tot haar
moeder: Wat zal ik eisen? En die zeide: Het hoofd van
Johannes den Doper. **25** En zij, terstond met haast ingaande
tot den koning, heeft het geeist, zeggende: Ik wil, dat gij mij
nu terstond, in een schotel, geeft het hoofd van Johannes
den Doper. **26** En de koning, zeer bedroefd geworden zijnde,
nochtans om de eden, en degenen, die mede aanzaten,
wilde hij haar hetzelve niet afslaan. **27** En de koning zond
terstond een scherprechter, en gebood zijn hoofd te
brengen. Deze nu ging heen, en onthoofdde hem in de
gevangenis; **28** En bracht zijn hoofd in een schotel, en gaf
hetzelve het dochtertje, en het dochtertje gaf hetzelve harer

moeder. **29** En als zijn discipelen dit hoorden, gingen zij en
namen zijn dood lichaam weg, en legden dat in een graf. **30**
En de apostelen kwamen weder tot Jezus, en boodschapten
Hem alles, beide wat zij gedaan hadden, en wat zij geleerd
hadden. **31** En Hij zeide tot hen: Komt gijlieden in een
woeste plaats hier alleen, en rust een weinig; want er waren
velen, die kwamen en die gingen, en zij hadden zelfs geen
gelegen tijd om te eten. **32** En zij vertrokken in een schip,
naar een woeste plaats, alleen. **33** En de scharen zagen hen
heenvaren, en velen werden Hem kennende, en liepen
gezamenlijk te voet van alle steden derwaarts, en kwamen
hun voor, en gingen samen tot Hem. **34** En Jezus, uitgaande,
zag een grote schare, en werd innerlijk met ontferming
bewogen over hen; want zij waren als schapen, die geen
herder hebben; en Hij begon hun vele dingen te leren. **35**
En als het nu laat op den dag geworden was, kwamen Zijn
discipelen tot Hem, en zeiden: Deze plaats is woest, en het
is nu laat op den dag; **36** Laat ze van U, opdat zij heengaan
in de omliggende dorpen en vlekken, en broden voor
zichzelven mogen kopen; want zij hebben niet, wat zij eten
zullen. **37** Maar Hij, antwoordende, zeide tot hen: Geeft gij
hun te eten. En zij zeiden tot Hem: Zullen wij heengaan, en
kopen voor tweehonderd penningen brood, en hun te eten
geven? **38** En Hij zeide tot hen: Hoeveel broden hebt gij?
Gaat heen en beziet het. En toen zij het vernomen hadden,
zeiden zij: Vijf, en twee vissen. **39** En Hij gebood hun, dat zij
hen allen zouden doen nederzitten bij waardschappen, op
het groene gras. **40** En zij zaten neder in gedeelten bij
honderd te zamen, en bij vijftig te zamen. **41** En als Hij de
vijf broden en de twee vissen genomen had, zag Hij op naar
den hemel, zegende en brak de broden, en gaf ze Zijn
discipelen, opdat zij ze hun zouden voorleggen, en de twee
vissen deelde Hij voor allen. **42** En zij aten allen, en zijn
verzadigd geworden. **43** En zij namen op twaalf volle korven
brokken, en van de vissen. **44** En die daar de broden
gegeten hadden, waren omtrent vijf duizend mannen. **45** En

terstond dwong Hij Zijn discipelen in het schip te gaan, en
voor henen te varen aan de andere zijde tegen over
Bethsaida, terwijl Hij de schare van Zich zou laten. **46** En als
Hij aan dezelve hun afscheid gegeven had, ging Hij op den
berg om te bidden. **47** En als het nu avond was geworden,
zo was het schip in het midden van de zee, en Hij was alleen
op het land. **48** En Hij zag, dat zij zich zeer pijnigden, om
het schip voort te krijgen; want de wind was hun tegen; en
omtrent de vierde wake des nachts, kwam Hij tot hen,
wandelende op de zee, en wilde hen voorbijgaan. **49** En zij,
ziende Hem wandelen op de zee, meenden, dat het een
spooksel was, en schreeuwden zeer; **50** Want zij zagen Hem
allen, en werden ontroerd; en terstond sprak Hij met hen, en
zeide tot hen: Zijt welgemoed, Ik ben het; vreest niet. **51** En
Hij klom tot hen in het schip, en de wind stilde; en zij
ontzetten zich bovenmate zeer in zichzelven, en waren
verwonderd. **52** Want zij hadden niet gelet op het wonder
der broden; want hun hart was verhard. **53** En als zij
overgevaren waren, kwamen zij in het land Gennesareth, en
havenden aldaar. **54** En als zij uit het schip gegaan waren,
terstond werden zij Hem kennende. **55** En het gehele
omliggende land doorlopende, begonnen zij op beddekens
degenen, die kwalijk gesteld waren, om te dragen, ter
plaatse, waar zij hoorden, dat Hij was. **56** En zo waar Hij
kwam, in vlekken, of steden, of dorpen, daar leiden zij de
kranken op de markten, en baden Hem, dat zij maar den
zoom Zijns kleeds aanraken mochten; en zovelen, als er
Hem aanraakten, werden gezond.

Mark 7

1 En tot Hem vergaderden de Farizeen, en sommigen der
Schriftgeleerden, die van Jeruzalem gekomen waren; **2** En
ziende, dat sommigen van Zijn discipelen met onreine, dat
is, met ongewassen handen brood aten, berispten zij hen. **3**
Want de Farizeen en al de Joden eten niet, tenzij dat zij eerst
de handen dikmaals wassen, houdende de inzettingen der
ouden. **4** En van de markt komende, eten zij niet, tenzij dat
zij eerst gewassen zijn. En vele andere dingen zijn er, die zij
aangenomen hebben te houden, als namelijk de wassingen
der drinkbekers, en kannen, en koperen vaten, en bedden. **5**
Daarna vraagden Hem de Farizeen en de Schriftgeleerden:
Waarom wandelen Uw discipelen niet naar de inzetting der
ouden, maar eten het brood met ongewassen handen? **6**
Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Wel heeft Jesaja, van
u, geveinsden, geprofeteerd, gelijk geschreven is: Dit volk
eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van
Mij. **7** Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die
geboden zijn der mensen; **8** Want, nalatende het gebod
Gods, houdt gij de inzettingen der mensen, als namelijk
wassingen der kannen en drinkbekers; en andere dergelijke
dingen doet gij vele. **9** En Hij zeide tot hen: Gij doet zeker
Gods gebod wel te niet, opdat gij uw inzettingen zoudt
onderhouden. **10** Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader
en uw moeder; en: wie vader of moeder vloekt, die zal den
dood sterven. **11** Maar gijlieden zegt: Zo een mens tot vader
of moeder zegt: Het is korban (dat is te zeggen, een gave),
zo wat u van mij zou kunnen ten nutte komen, die voldoet.
12 En gij laat hem niet meer toe, iets aan zijn vader of zijn
moeder te doen; **13** Makende alzo Gods woord krachteloos
door uw inzetting, die gij ingezet hebt; en vele dergelijke
dingen doet gij. **14** En tot Zich de ganse schare geroepen
hebbende, zeide Hij tot hen: Hoort Mij allen en verstaat.

15 Er is niets van buiten den mens in hem ingaande,
hetwelk hem kan ontreinigen; maar de dingen, die van hem
uitgaan, die zijn het, welke den mens ontreinigen. **16** Zo
iemand oren heeft om te horen, die hore. **17** En toen Hij van
de schare in huis gekomen was, vraagden Hem Zijn
discipelen van de gelijkenis. **18** En Hij zeide tot hen: Zijt ook
gij alzo onwetende? Verstaat gij niet, dat al wat van buiten
in den mens ingaat, hem niet kan ontreinigen? **19** Want het
gaat niet in zijn hart, maar in den buik, en gaat in de
heimelijkheid uit, reinigende al de spijzen. **20** En Hij zeide:
Hetgeen uitgaat uit den mens, dat ontreinigt den mens. **21**
Want van binnen uit het hart der mensen komen voort
kwade gedachten, overspelen, hoererijen, doodslagen, **22**
Dieverijen, gierigheden, boosheden, bedrog, ontuchtigheid,
een boos oog, lastering, hovaardij, onverstand. **23** Al deze
boze dingen komen voort van binnen, en ontreinigen den
mens. **24** En van daar opstaande, ging Hij weg naar de
landpalen van Tyrus en Sidon; en in een huis gegaan zijnde,
wilde Hij niet, dat het iemand wist, en Hij kon nochtans niet
verborgen zijn.

25 Want een vrouw, welker dochtertje een onreinen geest
had, van Hem gehoord hebbende, kwam en viel neder aan
Zijn voeten. **26** Deze nu was een Griekse vrouw, van
geboorte uit Syro-fenicie; en zij bad Hem, dat Hij den duivel
uitwierp uit haar dochter. **27** Maar Jezus zeide tot haar: Laat
eerst de kinderen verzadigd worden; want het is niet
betamelijk dat men het brood der kinderen neme, en den
hondekens voor werpe. **28** Maar zij antwoordde en zeide tot
Hem: Ja, Heere, doch ook de hondekens eten onder de tafel
van de kruimkens der kinderen. **29** En Hij zeide tot haar: Om
dezes woords wil ga heen, de duivel is uit uw dochter
uitgevaren. **30** En als zij in haar huis kwam, vond zij, dat de
duivel uitgevaren was, en de dochter liggende op het bed.
31 En Hij wederom weggegaan zijnde van de landpalen van

Tyrus en Sidon, kwam aan de zee van Galilea, door het
midden der landpalen van Dekapolis.

32 En zij brachten tot Hem een dove, die zwaarlijk sprak, en
baden Hem, dat Hij de hand op hem legde. **33** En hem van
de schare alleen genomen hebbende, stak Hij Zijn vingeren
in zijn oren, en gespogen hebbende, raakte Hij zijn tong
aan; **34** En opwaarts ziende naar den hemel, zuchtte Hij, en
zeide tot hem: Effatha! dat is: wordt geopend! **35** En
terstond werden zijn oren geopend, en de band zijner tong
werd los, en hij sprak recht. **36** En Hij gebood hunlieden, dat
zij het niemand zeggen zouden; maar wat Hij hun ook
gebood, zo verkondigden zij het des te meer. **37** En zij
ontzetten zich bovenmate zeer, zeggende: Hij heeft alles
wel gedaan, en Hij maakt, dat de doven horen, en de
stommen spreken.

Mark 8

1 In dezelfde dagen, als er een geheel grote schare was, en
zij niet hadden, wat zij eten zouden, riep Jezus Zijn
discipelen tot Zich, en zeide tot hen: **2** Ik word innerlijk met
ontferming bewogen over de schare; want zij zijn nu drie
dagen bij Mij gebleven, en hebben niet, wat zij eten zouden.
3 En indien Ik hen nuchteren naar hun huis laat gaan, zo
zullen zij op den weg bezwijken; want sommigen van hen
komen van verre. **4** En Zijn discipelen antwoordden Hem:
Van waar zal iemand dezen met broden hier in de woestijn
kunnen verzadigen? **5** En Hij vraagde hun: Hoeveel broden
hebt gij? En zij zeiden: Zeven. **6** En Hij gebood de schare
neder te zitten op de aarde, en Hij nam de zeven broden, en
gedankt hebbende, brak Hij ze, en gaf ze Zijn discipelen,
opdat zij ze zouden voorleggen; en zij leiden ze der schare
voor. **7** En zij hadden weinige visjes; en als Hij gezegend
had, zeide Hij, dat zij ook die zouden voorleggen. **8** En zij
hebben gegeten, en zijn verzadigd geworden, en zij namen
het overschot der brokken op, zeven manden. **9** Die nu
gegeten hadden, waren omtrent vier duizend; en Hij liet hen
gaan. **10** En terstond in het schip gegaan zijnde met Zijn
discipelen, is Hij gekomen in de delen van Dalmanutha.

11 En de Farizeen gingen uit, en begonnen met Hem te
twisten, begerende van Hem een teken van den hemel, Hem
verzoekende. **12** En Hij, zwaarlijk zuchtende in Zijn geest,
zeide: Wat begeert dit geslacht een teken? Voorwaar, Ik zeg
u: Zo aan dit geslacht een teken gegeven zal worden! **13** En
Hij verliet hen, en wederom in het schip gegaan zijnde, voer
Hij weg naar de andere zijde. **14** En Zijn discipelen hadden
vergeten brood mede te nemen, en hadden niet dan een
brood met zich in het schip.

15 En Hij gebood hun, zeggende: Ziet toe, wacht u van den
zuurdesem der Farizeen, en van den zuurdesem van
Herodes. **16** En zij overleiden onder elkander, zeggende:
Het is, omdat wij geen broden hebben. **17** En Jezus, dat
bekennende, zeide tot hen: Wat overlegt gij, dat gij geen
broden hebt? Bemerkt gij nog niet, en verstaat gij niet, hebt
gij nog uw verharde hart? **18** Ogen hebbende, ziet gij niet?
En oren hebbende, hoort gij niet? **19** En gedenkt gij niet,
toen Ik de vijf broden brak onder de vijf duizend mannen,
hoeveel volle korven met brokken gij opnaamt? Zij zeggen
Hem: Twaalf. **20** En toen Ik de zeven brak onder de vier
duizend mannen, hoeveel volle manden met brokken gij
opnaamt? En zij zeiden: Zeven. **21** En Hij zeide tot hen: Hoe
verstaat gij niet? **22** En Hij kwam te Bethsaida; en zij
brachten tot Hem een blinde, en baden Hem, dat Hij hem
aanraakte.

23 En de hand des blinden genomen hebbende, leidde Hij
hem uit buiten het vlek, en spoog in zijn ogen, en leide de
handen op hem, en vraagde hem, of hij iets zag. **24** En hij,
opziende, zeide: Ik zie de mensen, want ik zie hen, als
bomen, wandelen. **25** Daarna leide Hij de handen wederom
op zijn ogen, en deed hem opzien. En hij werd hersteld, en
zag hen allen ver en klaar. **26** En Hij zond hem naar zijn
huis, zeggende: Ga niet in het vlek, en zeg het niemand in
het vlek. **27** En Jezus ging uit en Zijn discipelen naar de
vlekken van Cesarea Filippi. En op den weg vraagde Hij Zijn
discipelen, zeggende tot hen: Wie zeggen de mensen, dat Ik
ben?

28 En zij antwoordden: Johannes de Doper; en anderen:
Elias; en anderen: Een van de profeten. **29** En Hij zeide tot
hen: Maar gijlieden, wie zegt gij dat Ik ben? En Petrus,
antwoordende, zeide tot Hem: Gij zijt de Christus. **30** En Hij
gebood hun scherpelijk, dat zij het niemand zouden zeggen
van Hem. **31** En Hij begon hun te leren, dat de Zoon des

mensen veel moest lijden, en verworpen worden van de
ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en
gedood worden, en na drie dagen wederom opstaan. **32** En
dit woord sprak Hij vrij uit; en Petrus, Hem tot zich genomen
hebbende, begon Hem te bestraffen; **33** Maar Hij, Zich
omkerende, en Zijn discipelen aanziende, bestrafte Petrus,
zeggende: Ga heen, achter Mij, satanas, want gij verzint niet
de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn. **34** En
tot Zich geroepen hebbende de schare met Zijn discipelen,
zeide Hij tot hen: Zo wie achter Mij wil komen, die
verloochene zichzelven, en neme zijn kruis op, en volge Mij.

35 Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal
hetzelve verliezen; maar zo wie zijn leven zal verliezen, om
Mijnentwil, en om des Evangelies wil, die zal hetzelve
behouden. **36** Want wat zou het den mens baten zo hij de
gehele wereld won, en zijner ziele schade leed? **37** Of wat
zal een mens geven, tot lossing van zijn ziel? **38** Want zo
wie zich Mijns en Mijner woorden zal geschaamd hebben, in
dit overspelig en zondig geslacht, diens zal Zich de Zoon
des mensen ook schamen, wanneer Hij zal komen in de
heerlijkheid Zijns Vaders, met de heilige engelen.

Mark 9

1 En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat er sommigen
zijn van degenen, die hier staan, die den dood niet zullen
smaken, totdat zij zullen hebben gezien, dat het Koninkrijk
Gods met kracht gekomen is. **2** En na zes dagen nam Jezus
met Zich Petrus, en Jakobus, en Johannes, en bracht hen op
een hogen berg bezijden alleen; en Hij werd voor hen van
gedaante veranderd.

3 En Zijn klederen werden blinkende, zeer wit als sneeuw,
hoedanige geen voller op aarde zo wit maken kan. **4** En van
hen werd gezien Elias met Mozes, en zij spraken met Jezus.
5 En Petrus, antwoordende, zeide tot Jezus: Rabbi, het is
goed, dat wij hier zijn, en laat ons drie tabernakelen maken,
voor U een, en voor Mozes een, en voor Elias een. **6** Want hij
wist niet, wat hij zeide; want zij waren zeer bevreesd. **7** En
er kwam een wolk, die hen overschaduwde, en een stem
kwam uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon,
hoort Hem! **8** En haastelijk rondom ziende, zagen zij
niemand meer, dan Jezus alleen bij zich. **9** En als zij van den
berg afkwamen, gebood Hij hun, dat zij niemand verhalen
zouden, hetgeen zij gezien hadden, dan wanneer de Zoon
des mensen uit de doden zou opgestaan zijn. **10** En zij
behielden dit woord bij zichzelven, vragende onder
elkander, wat het was, uit de doden opstaan. **11** En zij
vraagden Hem, zeggende: Waarom zeggen de
Schriftgeleerden, dat Elias eerst komen moet?

12 En Hij, antwoordende, zeide tot hen: Elias zal wel eerst
komen, en alles weder oprichten; en het zal geschieden,
gelijk geschreven is van den Zoon des mensen, dat Hij veel
lijden zal en veracht worden. **13** Maar Ik zeg u, dat ook Elias
gekomen is, en zij hebben hem gedaan al wat zij gewild

hebben, gelijk van hem geschreven is. **14** En als Hij bij de
discipelen gekomen was, zag Hij een grote schare rondom
hen, en enige Schriftgeleerden met hen twistende.

15 En terstond de gehele schare Hem ziende, werd
verbaasd, en toelopende groetten zij Hem. **16** En Hij
vraagde den Schriftgeleerden: Wat twist gij met dezen? **17**
En een uit de schare, antwoordende, zeide: Meester, ik heb
mijn zoon tot U gebracht, die een stommen geest heeft. **18**
En waar hij hem ook aangrijpt, zo scheurt hij hem, en
schuimt, en knerst met zijn tanden, en verdort; en ik heb Uw
discipelen gezegd dat zij hem zouden uitwerpen, en zij
hebben niet gekund. **19** En Hij antwoordden hem, en zeide:
O ongelovig geslacht, hoe lang zal Ik nog bij ulieden zijn,
hoe lang zal Ik u nog verdragen? Brengt hem tot Mij. **20** En
zij brachten denzelven tot Hem; en als hij Hem zag,
scheurde hem terstond de geest; en hij vallende op de
aarde, wentelde zich al schuimende. **21** En Hij vraagde zijn
vader: Hoe langen tijd is het, dat hem dit overkomen is? En
hij zeide: Van zijn kindsheid af. **22** En menigmaal heeft hij
hem ook in het vuur en in het water geworpen, om hem te
verderven; maar zo Gij iets kunt, wees met innerlijke
ontferming over ons bewogen, en help ons. **23** En Jezus
zeide tot hem: Zo gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk
dengene, die gelooft. **24** En terstond de vader des kinds,
roepende met tranen, zeide: Ik geloof, Heere! kom mijn
ongelovigheid te hulp. **25** En Jezus ziende, dat de schare
gezamenlijk toeliep, bestrafte den onreinen geest, zeggende
tot hem: Gij stomme en dove geest! Ik beveel u, ga uit van
hem, en kom niet meer in hem. **26** En hij, roepende en hem
zeer scheurende, ging uit; en het kind werd als dood, alzo
dat velen zeiden, dat het gestorven was. **27** En Jezus, hem
bij de hand grijpende, richtte hem op; en hij stond op. **28** En
als Hij in huis gegaan was, vraagden Hem Zijn discipelen
alleen: Waarom hebben wij hem niet kunnen uitwerpen? **29**
En Hij zeide tot hen: Dit geslacht kan nergens door uitgaan,

dan door bidden en vasten. **30** En van daar weggaande,
reisden zij door Galilea; en Hij wilde niet, dat het iemand
wist.

31 Want Hij leerde Zijn discipelen, en zeide tot hen: De
Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen der
mensen, en zij zullen Hem doden, en gedood zijnde, zal Hij
ten derden dage wederopstaan. **32** Maar zij verstonden dat
woord niet, en zij vreesden Hem te vragen. **33** En Hij kwam
te Kapernaum, en in het huis gekomen zijnde, vraagde Hij
hun: Waarvan hadt gij woorden onder elkander op den weg?

34 Doch zij zwegen; want zij waren onder elkander in
woorden geweest op den weg, wie de meeste zou zijn. **35** En
nedergezeten zijnde, riep Hij de twaalven, en zeide tot hen:
Indien iemand wil de eerste zijn, die zal de laatste van allen
zijn, en aller dienaar. **36** En nemende een kindeken, stelde
Hij dat midden onder hen, en omving het met Zijn armen, en
zeide tot hen: **37** Zo wie een van zodanige kinderkens zal
ontvangen in Mijn Naam, die ontvangt Mij; en zo wie Mij zal
ontvangen, die ontvangt Mij niet, maar Dien, Die Mij
gezonden heeft. **38** En Johannes antwoordde Hem,
zeggende: Meester! wij hebben een gezien, die de duivelen
uitwierp in Uw Naam, welke ons niet volgt; en wij hebben
het hem verboden, omdat hij ons niet volgt.

39 Doch Jezus zeide: Verbiedt hem niet; want er is niemand,
die een kracht doen zal in Mijn Naam, en haastelijk van Mij
zal kunnen kwalijk spreken. **40** Want wie tegen ons niet is,
die is voor ons. **41** Want zo wie ulieden een beker water zal
te drinken geven in Mijn Naam, omdat gij discipelen van
Christus zijt, voorwaar zeg Ik u, hij zal zijn loon geenszins
verliezen. **42** En zo wie een van deze kleinen, die in Mij
geloven, ergert, het ware hem beter, dat een molensteen om
zijn hals gedaan ware, en dat hij in de zee geworpen ware.
43 En indien uw hand u ergert, houwt ze af; het is u beter

verminkt tot het leven in te gaan, dan de twee handen hebbende, heen te gaan in de hel, in het onuitblusselijk vuur; **44** Waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt. **45** En indien uw voet u ergert, houwt hem af; het is u beter kreupel tot het leven in te gaan, dan de twee voeten hebbende, geworpen te worden in de hel, in het onuitblusselijk vuur; **46** Waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt. **47** En indien uw oog u ergert, werpt het uit; het is u beter maar een oog hebbende in het Koninkrijk Gods in te gaan, dan twee ogen hebbende, in het helse vuur geworpen te worden; **48** Waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt. **49** Want een ieder zal met vuur gezouten worden, en iedere offerande zal met zout gezouten worden. **50** Het zout is goed; maar indien het zout onzout wordt, waarmede zult gij dat smakelijk maken? Hebt zout in uzelven, en houdt vrede onder elkander.

Mark 10

1 En van daar opgestaan zijnde, ging Hij naar de landpalen
van Judea, door de overzijde van de Jordaan; en de scharen
kwamen wederom samen bij Hem, en gelijk Hij gewoon was,
leerde Hij hen wederom. **2** En de Farizeen, tot Hem
komende, vraagden Hem, of het een man geoorloofd is, zijn
vrouw te verlaten, Hem verzoekende.

3 Maar Hij antwoordende, zeide tot hen: Wat heeft u Mozes
geboden? **4** En zij zeiden: Mozes heeft toegelaten een
scheidbrief te schrijven, en haar te verlaten. **5** En Jezus,
antwoordende, zeide tot hen: Vanwege de hardigheid uwer
harten heeft hij ulieden dat gebod geschreven. **6** Maar van
het begin der schepping heeft ze God man en vrouw
gemaakt. **7** Daarom zal een mens zijn vader en zijn moeder
verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; **8** En die twee zullen
tot een vlees zijn, alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een
vlees. **9** Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheide de
mens niet. **10** En in het huis vraagden Hem Zijn discipelen
wederom van hetzelve. **11** En Hij zeide tot hen: Zo wie zijn
vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel
tegen haar. **12** En indien een vrouw haar man zal verlaten,
en met een anderen trouwen, die doet overspel. **13** En zij
brachten kinderkens tot Hem, opdat Hij ze aanraken zou; en
de discipelen bestraften degenen, die ze tot Hem brachten.

14 Maar Jezus, dat ziende, nam het zeer kwalijk, en zeide tot
hen: Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze
niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods. **15** Voorwaar
zeg Ik u: Zo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt, gelijk
een kindeken, die zal in hetzelve geenszins ingaan. **16** En
Hij omving ze met Zijn armen, en de handen op hen gelegd
hebbende, zegende Hij dezelve. **17** En als Hij uitging op den

weg, liep een tot Hem, en voor Hem op de knieen vallende,
vraagde Hem: Goede Meester! wat zal ik doen, opdat ik het
eeuwige leven beerve?

18 En Jezus zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed?
Niemand is goed, dan Een, namelijk God. **19** Gij weet de
geboden: Gij zult geen overspel doen; gij zult niet doden; gij
zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; gij zult
niemand te kort doen; eer uw vader en uw moeder. **20** Doch
hij, antwoordende, zeide tot Hem: Meester! al deze dingen
heb ik onderhouden van mijn jonkheid af. **21** En Jezus, hem
aanziende, beminde hem, en zeide tot hem: Een ding
ontbreekt u; ga heen, verkoop alles, wat gij hebt, en geef
het den armen, en gij zult een schat hebben in den hemel;
en kom herwaarts, neem het kruis op, en volg Mij. **22** Maar
hij, treurig geworden zijnde over dat woord, ging bedroefd
weg; want hij had vele goederen. **23** En Jezus rondom
ziende, zeide tot Zijn discipelen: Hoe bezwaarlijk zullen
degenen, die goed hebben, in het Koninkrijk Gods inkomen!

24 En de discipelen werden verbaasd over deze Zijn
woorden. Maar Jezus wederom antwoordende, zeide tot hen:
Kinderen! Hoe zwaar is het, dat degenen, die op het goed
hun betrouwen zetten, in het Koninkrijk Gods ingaan! **25**
Het is lichter, dat een kemel ga door het oog van een naald,
dan dat een rijke in het Koninkrijk Gods inga. **26** En zij
werden nog meer verslagen, zeggende tot elkander: Wie kan
dan zalig worden? **27** Doch Jezus, hen aanziende, zeide: Bij
de mensen is het onmogelijk, maar niet bij God; want alle
dingen zijn mogelijk bij God. **28** En Petrus begon tot Hem te
zeggen: Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd.

29 En Jezus, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg Ik ulieden:
Er is niemand, die verlaten heeft huis, of broeders, of
zusters, of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers,
om Mijnentwil en des Evangelies wil, **30** Of hij ontvangt

honderdvoud, nu in dezen tijd, huizen, en broeders, en
zusters, en moeders, en kinderen, en akkers, met de
vervolgingen, en in de toekomende eeuw het eeuwige leven.
31 Maar vele eersten zullen de laatsten zijn, en velen, die
de laatsten zijn, de eersten. **32** En zij waren op den weg,
gaande op naar Jeruzalem; en Jezus ging voor hen; en zij
waren verbaasd, en Hem volgende, waren zij bevreesd. En
de twaalven wederom tot Zich nemende, begon Hij hun te
zeggen de dingen, die Hem overkomen zouden;

33 Zeggende: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon
des mensen zal den overpriesteren, en den Schriftgeleerden
overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood
veroordelen, en Hem den heidenen overleveren; **34** En zij
zullen Hem bespotten, en Hem geselen, en Hem bespuwen,
en Hem doden; en ten derden dage zal Hij weder opstaan.
35 En tot Hem kwamen Jakobus en Johannes, de zonen van
Zebedeus, zeggende: Meester! wij wilden wel, dat Gij ons
deedt, zo wat wij begeren zullen.

36 En Hij zeide tot hen: Wat wilt gij, dat Ik u doe? **37** En zij
zeiden tot Hem: Geef ons, dat wij mogen zitten, de een aan
Uw rechter-,en de ander aan Uw linker hand in Uw
heerlijkheid. **38** Maar Jezus zeide tot hen: Gij weet niet, wat
gij begeert. Kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drink,
en met den doop gedoopt worden, daar Ik mede gedoopt
word? **39** En zij zeiden tot Hem: Wij kunnen. Doch Jezus
zeide tot hen: Den drinkbeker, dien Ik drink, zult gij wel
drinken, en met den doop gedoopt worden, daar Ik mede
gedoopt word; **40** Maar het zitten tot Mijn rechter-en tot Mijn
linker hand staat bij Mij niet te geven; maar het zal gegeven
worden dien het bereid is. **41** En als de andere tien dit
hoorden, begonnen zij het van Jakobus en Johannes zeer
kwalijk te nemen. **42** Maar Jezus, het tot Zich geroepen
hebbende, zeide tot hen: Gij weet, dat degenen, die geacht
worden oversten te zijn der volken, heerschappij voeren

over hen, en hun groten gebruiken macht over hen. **43** Doch
alzo zal het onder u niet zijn; maar zo wie onder u groot zal
willen worden, die zal uw dienaar zijn. **44** En zo wie van u de
eerste zal willen worden, die zal aller dienstknecht zijn. **45**
Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend
te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een
rantsoen voor velen. **46** En zij kwamen te Jericho. En als Hij
en Zijn discipelen, en een grote schare van Jericho uitging,
zat de zoon van Timeus, Bar-timeus, de blinde, aan den weg,
bedelende.

47 En horende, dat het Jezus de Nazarener was, begon hij te
roepen en te zeggen: Jezus, Gij Zone Davids! ontferm U
mijner. **48** En velen bestraften hem, opdat hij zwijgen zou;
maar hij riep zoveel temeer: Gij Zone Davids! ontferm U
mijner. **49** En Jezus, stil staande, zeide, dat men hem roepen
zou; en zij riepen den blinde, zeggende tot hem: Heb
goeden moed; sta op; Hij roept u. **50** En hij, zijn mantel
afgeworpen hebbende, stond op, en kwam tot Jezus. **51** En
Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Wat wilt gij, dat Ik u
doen zal? En de blinde zeide tot Hem: Rabboni! dat ik
ziende mag worden. **52** En Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw
geloof heeft u behouden. En terstond werd hij ziende, en
volgde Jezus op den weg.

Mark 11

1 En toen zij Jeruzalem genaakten, te Beth-fage en
Bethanie, aan den Olijfberg, zond Hij twee van Zijn
discipelen uit, **2** En zeide tot hen: Gaat heen in het vlek, dat
tegen u over is; en terstond als gij in hetzelve komt, zult gij
vinden een veulen gebonden, op hetwelk geen mens
gezeten heeft, ontbindt het, en brengt het. **3** En indien
iemand tot u zegt: Waarom doet gij dat? Zo zegt, dat de
Heere hetzelve van node heeft; en hij zal het terstond
herwaarts zenden. **4** En zij gingen heen, en vonden het
veulen gebonden bij de deur, buiten aan de wegscheiding,
en zij ontbonden hetzelve. **5** En sommigen van degenen, die
aldaar stonden, zeiden tot hen: Wat doet gij, dat gij het
veulen ontbindt? **6** Doch zij zeiden tot hen, gelijk Jezus
bevolen had; en zij lieten ze gaan. **7** En zij brachten het
veulen tot Jezus, en wierpen hun klederen daarop; en Hij zat
op hetzelve. **8** En velen spreidden hun klederen op den weg,
en anderen hieuwen meien van de bomen, en spreidden ze
op den weg. **9** En die voorgingen en die volgden riepen,
zeggende: Hosanna! gezegend is Hij, Die komt in den Naam
des Heeren! **10** Gezegend zij het Koninkrijk van onzen vader
David, hetwelk komt in den Naam des Heeren! Hosanna in
de hoogste hemelen! **11** En Jezus kwam binnen Jeruzalem,
en in den tempel; en als Hij alles rondom bezien had, en het
nu avondstond was, ging Hij uit naar Bethanie met de
twaalven. **12** En des anderen daags, als zij uit Bethanie
gingen, hongerde Hem.

13 En ziende van verre een vijgeboom, die bladeren had,
ging Hij om te zien, of Hij ook iets op denzelven zou vinden;
en daarbij gekomen zijnde, vond Hij niet dan bladeren; want
het was de tijd der vijgen niet. **14** En Jezus, antwoordende,
zeide tot denzelven: Niemand ete enige vrucht meer van u

in der eeuwigheid! En Zijn discipelen hoorden het. **15** En zij
kwamen te Jeruzalem; en Jezus, in den tempel gegaan
zijnde, begon degenen, die in den tempel verkochten en
kochten, uit te drijven; en de tafelen der wisselaars, en de
zitstoelen dergenen, die de duiven verkochten, keerde Hij
om;

16 En liet niet toe, dat iemand enig vat door den tempel
droeg. **17** En Hij leerde, zeggende tot hen: Is er niet
geschreven: Mijn huis zal een huis des gebeds genaamd
worden allen volken? Maar gij hebt dat tot een kuil der
moordenaren gemaakt. **18** En de Schriftgeleerden en de
overpriesters hoorden dat, en zochten, hoe zij Hem doden
zouden; want zij vreesden Hem, omdat de ganse schare
ontzet was over Zijn leer. **19** En als het nu laat geworden
was, ging Hij uit buiten de stad. **20** En des morgens vroeg
voorbijgaande, zagen zij, dat de vijgeboom verdord was, van
de wortelen af.

21 En Petrus, zulks indachtig geworden zijnde, zeide tot
Hem: Rabbi! zie, de vijgeboom, dien Gij vervloekt hebt, is
verdord. **22** En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Hebt
geloof op God. **23** Want voorwaar zeg Ik u, dat, zo wie tot
dezen berg zal zeggen: Word opgeheven en in de zee
geworpen; en niet zal twijfelen in zijn hart, maar zal
geloven, dat hetgeen hij zegt, geschieden zal, het zal hem
geworden, zo wat hij zegt. **24** Daarom zeg Ik u: Alle dingen,
die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult,
en zij zullen u geworden. **25** En wanneer gij staat om te
bidden, vergeeft, indien gij iets hebt tegen iemand; opdat
ook uw Vader, Die in de hemelen is, ulieden uw misdaden
vergeve. **26** Maar indien gij niet vergeeft, zo zal uw Vader,
Die in de hemelen is, ook uw misdaden niet vergeven. **27** En
zij kwamen wederom te Jeruzalem. En als Hij in den tempel
wandelde, kwamen tot Hem de overpriesters, en de
Schriftgeleerden, en de ouderlingen.

28 En zeiden tot Hem: Door wat macht doet Gij deze
dingen? En wie heeft U deze macht gegeven, dat Gij deze
dingen doen zoudt? **29** Maar Jezus, antwoordende, zeide tot
hen: Ik zal u ook een woord vragen; antwoordt Mij ook, en zo
zal Ik u zeggen, door wat macht Ik deze dingen doe: **30** De
doop van Johannes, was die uit den hemel, of uit de
mensen? Antwoordt Mij. **31** En zij overlegden onder zich,
zeggende: Indien wij zeggen: Uit den hemel, zo zal Hij
zeggen: Waarom hebt gij hem dan niet geloofd? **32** Maar
indien wij zeggen: Uit de mensen; zo vrezen wij het volk;
want zij hielden allen van Johannes, dat hij waarlijk een
profeet was. **33** En, antwoordende, zeiden zij tot Jezus: Wij
weten het niet. En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Zo
zeg Ik u ook niet, door wat macht Ik deze dingen doe.

Mark 12

1 En Hij begon door gelijkenissen tot hen te zeggen: Een
mens plantte een wijngaard, en zette een tuin daarom, en
groef een wijnpersbak, en bouwde een toren, en verhuurde
dien aan de landlieden, en reisde buiten 's lands. **2** En als
het de tijd was, zond hij een dienstknecht tot de landlieden,
opdat hij van de landlieden ontving van de vrucht des
wijngaards. **3** Maar zij namen en sloegen hem, en zonden
hem ledig heen. **4** En hij zond wederom een anderen
dienstknecht tot hen, en dien stenigden zij, en wondden
hem het hoofd, en zonden hem henen, schandelijk
behandeld zijnde. **5** En wederom zond hij een anderen, en
dien doodden zij; en vele anderen, waarvan zij sommigen
sloegen, en sommigen doodden. **6** Als hij dan nog een zoon
had, die hem lief was, zo heeft hij ook dien ten laatste tot
hen gezonden, zeggende: Zij zullen immers mijn zoon
ontzien. **7** Maar die landlieden zeiden onder elkander: Deze
is de erfgenaam; komt, laat ons hem doden, en de erfenis
zal onze zijn. **8** En zij namen en doodden hem, en wierpen
hem uit, buiten den wijngaard. **9** Wat zal dan de heer des
wijngaards doen? Hij zal komen, en de landlieden verderven,
en den wijngaard aan anderen geven. **10** Hebt gij ook deze
Schrift niet gelezen: De steen, dien de bouwlieden
verworpen hebben, deze is geworden tot een hoofd des
hoeks; **11** Van den Heere is dit geschied, en het is
wonderlijk in onze ogen? **12** En zij zochten Hem te vangen,
maar zij vreesden de schare; want zij verstonden, dat Hij die
gelijkenis op hen sprak; en zij verlieten Hem en gingen weg.
13 En zij zonden tot Hem enigen der Farizeen en der
Herodianen, opdat zij Hem in Zijn rede vangen zouden.

14 Dezen nu kwamen en zeiden tot Hem: Meester! wij
weten, dat Gij waarachtig zijt, en naar niemand vraagt; want

Gij ziet den persoon der mensen niet aan, maar Gij leert den
weg Gods in der waarheid; is het geoorloofd, den keizer
schatting te geven, of niet? Zullen wij geven, of niet geven?
15 En Hij, wetende hun geveinsdheid, zeide tot hen: Wat
verzoekt gij Mij? Brengt Mij een penning, dat Ik hem zie. **16**
En zij brachten een. En Hij zeide tot hen: Wiens is dit beeld,
en het opschrift? en zij zeiden tot Hem: Des keizers. **17** En
Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Geeft dan den keizer,
dat des keizers is, en Gode, dat Gods is. En zij verwonderden
zich over Hem. **18** En de Sadduceen kwamen tot Hem, welke
zeggen, dat er geen opstanding is, en vraagden Hem,
zeggende:

19 Meester! Mozes heeft ons geschreven: Indien iemands
broeder sterft, en een vrouw achterlaat, en geen kinderen
nalaat, dat zijn broeder deszelfs vrouw nemen zal en zijn
broeder zaad verwekken. **20** Er waren nu zeven broeders, en
de eerste nam een vrouw, en stervende liet geen zaad na.
21 De tweede nam haar ook, en is gestorven, en ook deze
liet geen zaad na; en de derde desgelijks. **22** En al de zeven
namen dezelve, en lieten geen zaad na; de laatste van allen
is ook de vrouw gestorven. **23** In de opstanding dan,
wanneer zij zullen opgestaan zijn, wiens vrouw zal zij van
dezen zijn? Want die zeven hebben haar tot een vrouw
gehad. **24** En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Dwaalt gij
niet, daarom, dat gij de Schriften niet weet, noch de kracht
Gods? **25** Want als zij uit de doden zullen opgestaan zijn, zo
trouwen zij niet, noch worden ten huwelijk gegeven; maar
zij zijn gelijk engelen, die in de hemelen zijn. **26** Doch
aangaande de doden, dat zij opgewekt zullen worden, hebt
gij niet gelezen in het boek van Mozes, hoe God in het
doornenbos tot hem gesproken heeft, zeggende: Ik ben de
God Abrahams, en de God Izaks, en de God Jakobs? **27** God
is niet een God der doden, maar een God der levenden. Gij
dwaalt dan zeer. **28** En een der Schriftgeleerden horende,
dat zij te zamen in woorden waren, en wetende, dat Hij hun

wel geantwoord had, kwam tot Hem, en vraagde Hem: Welk
is het eerste gebod van alle?

29 En Jezus antwoordde hem: Het eerste van al de geboden
is: Hoor, Israel! de Heere, onze God, is een enig Heere. **30** En
gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en
uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel
uw kracht. Dit is het eerste gebod. **31** En het tweede aan dit
gelijk, is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelven. Er is
geen ander gebod, groter dan deze. **32** En de
schriftgeleerde zeide tot Hem: Meester, Gij hebt wel in der
waarheid gezegd, dat er een enig God is, en er is geen ander
dan Hij; **33** En Hem lief te hebben uit geheel het hart, en uit
geheel het verstand, en uit geheel de ziel, en uit geheel de
kracht; en den naaste lief te hebben als zichzelven, is meer
dan al de brandofferen en de slachtofferen. **34** En Jezus
ziende, dat hij verstandelijk geantwoord had, zeide tot hem:
Gij zijt niet verre van het Koninkrijk Gods. En niemand
durfde Hem meer vragen. **35** En Jezus antwoordde en zeide,
lerende in den tempel: Hoe zeggen de Schriftgeleerden, dat
de Christus een Zoon van David is?

36 Want David zelf heeft door den Heiligen Geest gezegd:
De Heere heeft gezegd tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechter
hand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een
voetbank Uwer voeten. **37** David dan zelf noemt Hem zijn
Heere, en hoe is Hij zijn Zoon? En de menigte der schare
hoorde Hem gaarne. **38** En Hij zeide tot hen in Zijn leer:
Wacht u voor de Schriftgeleerden, die daar gaarne willen
wandelen in lange klederen, en gegroet zijn op de markten;

39 En de voorgestoelten hebben in de synagogen, en de
vooraanzittingen in de maaltijden; **40** Welke de huizen der
weduwen opeten, en dat onder den schijn van lang te
bidden. Dezen zullen zwaarder oordeel ontvangen. **41** En
Jezus, gezeten zijnde tegenover de schatkist, zag, hoe de

schare geld wierp in de schatkist; en vele rijken wierpen
veel daarin.

42 En er kwam een arme weduwe, die twee kleine
penningen daarin wierp, hetwelk is een oort. **43** En Jezus,
Zijn discipelen tot Zich geroepen hebbende, zeide tot hen:
Voorwaar, Ik zeg u, dat deze arme weduwe meer ingeworpen
heeft, dan allen, die in de schatkist geworpen hebben. **44**
Want zij allen hebben van hun overvloed daarin geworpen;
maar deze heeft van haar gebrek, al wat zij had, daarin
geworpen, haar gansen leeftocht.

Mark 13

1 En als Hij uit den tempel ging, zeide een van Zijn
discipelen tot Hem: Meester, zie, hoedanige stenen, en
hoedanige gebouwen! **2** En Jezus, antwoordende, zeide tot
hem: Ziet gij deze grote gebouwen? Er zal niet een steen op
den anderen steen gelaten worden, die niet afgebroken zal
worden. **3** En als Hij gezeten was op den Olijfberg, tegen
den tempel over, vraagden Hem Petrus, en Jakobus, en
Johannes, en Andreas, alleen: **4** Zeg ons, wanneer zullen
deze dingen zijn? En welk is het teken, wanneer deze
dingen allen voleindigd zullen worden? **5** En Jezus, hun
antwoordende, begon te zeggen: Ziet toe, dat u niemand
verleide. **6** Want velen zullen komen onder Mijn Naam,
zeggende: Ik ben de Christus; en zullen velen verleiden. **7**
En wanneer gij zult horen van oorlogen, en geruchten van
oorlogen, zo wordt niet verschrikt; want dit moet
geschieden; maar nog is het einde niet. **8** Want het ene volk
zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk
tegen het andere koninkrijk; en er zullen aardbevingen zijn
in verscheidene plaatsen, en er zullen hongersnoden wezen,
en beroerten. Deze dingen zijn maar beginselen der
smarten. **9** Maar ziet gij voor uzelven toe; want zij zullen u
overleveren in de raadsvergaderingen, en in de synagogen;
gij zult geslagen worden, en voor stadhouders en koningen
zult gij gesteld worden, om Mijnentwil, hun tot een
getuigenis.

10 En het Evangelie moet eerst gepredikt worden onder al
de volken. **11** Doch wanneer zij u leiden zullen, om u over te
leveren, zo zijt te voren niet bezorgd, wat gij spreken zult,
en bedenkt het niet; maar zo wat u in die ure gegeven zal
worden, spreekt dat; want gij zijt het niet, die spreekt, maar
de Heilige Geest. **12** En de ene broeder zal den anderen

overleveren tot den dood, en de vader het kind; en de
kinderen zullen opstaan tegen de ouders, en zullen hen
doden. **13** En gij zult gehaat worden van allen, om Mijns
Naams wil; maar wie volharden zal tot het einde, die zal
zalig worden. **14** Wanneer gij dan zult zien den gruwel der
verwoesting, waarvan door den profeet Daniel gesproken is,
staande waar het niet behoort, (die het leest, die merke
daarop!) alsdan, die in Judea zijn, dat zij vlieden op de
bergen.

15 En die op het dak is, kome niet af in het huis, en ga niet
in, om iets uit zijn huis weg te nemen. **16** En die op den
akker is, kere niet weder terug, om zijn kleed te nemen. **17**
Maar wee den bevruchten en den zogenden vrouwen in die
dagen! **18** Doch bidt, dat uw vlucht niet geschiede des
winters. **19** Want die dagen zullen zulke verdrukking zijn,
welker gelijke niet geweest is van het begin der schepselen,
die God geschapen heeft, tot nu toe, en ook niet zijn zal. **20**
En indien de Heere de dagen niet verkort had, geen vlees
zou behouden worden; maar om der uitverkorenen wil, die
Hij heeft uitverkoren, heeft Hij de dagen verkort. **21** En
alsdan, zo iemand tot ulieden zal zeggen: Ziet, hier is de
Christus; of ziet, Hij is daar; gelooft het niet. **22** Want er
zullen valse christussen, en valse profeten opstaan, en
zullen tekenen en wonderen doen, om te verleiden, indien
het mogelijk ware, ook de uitverkorenen. **23** Maar gijlieden
ziet toe; ziet, Ik heb u alles voorzegd! **24** Maar in die dagen,
na die verdrukking, zal de zon verduisterd worden, en de
maan zal haar schijnsel niet geven.

25 En de sterren des hemels zullen daaruit vallen, en de
krachten, die in de hemelen zijn, zullen bewogen worden.
26 En alsdan zullen zij den Zoon des mensen zien, komende
in de wolken, met grote kracht en heerlijkheid. **27** En alsdan
zal Hij Zijn engelen uitzenden, en zal Zijn uitverkorenen
bijeenvergaderen uit de vier winden, van het uiterste der

aarde, tot het uiterste des hemels. **28** En leert van den
vijgeboom deze gelijkenis; wanneer nu zijn tak teder wordt,
en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij
is. **29** Alzo ook gij, wanneer gij deze dingen zult zien
geschieden, zo weet, dat het nabij, voor de deur is. **30**
Voorwaar, Ik zeg u, dat dit geslacht niet zal voorbijgaan,
totdat al deze dingen zullen geschied zijn. **31** De hemel en
de aarde zullen voorbijgaan; maar Mijn woorden zullen
geenszins voorbijgaan. **32** Maar van dien dag en die ure
weet niemand, noch de engelen, die in den hemel zijn, noch
de Zoon, dan de Vader.

33 Ziet toe, waakt en bidt; want gij weet niet, wanneer de
tijd is. **34** Gelijk een mens, buiten 's lands reizende, zijn huis
verliet, en zijn dienstknechten macht gaf, en elk zijn werk,
en den deurwachter gebood, dat hij zou waken; **35** Zo waakt
dan (want gij weet niet, wanneer de heer des huizes komen
zal, des avonds laat, of ter middernacht, of met het
hanengekraai, of in den morgenstond); **36** Opdat hij niet
onvoorziens kome, en u slapende vinde. **37** En hetgeen Ik u
zeg, dat zeg Ik allen: Waakt.

Mark 14

1 En het pascha, en het feest der ongehevelde broden was
na twee dagen. En de overpriesters en de Schriftgeleerden
zochten, hoe zij Hem met listigheid vangen en doden
zouden. **2** Maar zij zeiden: Niet in het feest, opdat niet
misschien oproer onder het volk worde. **3** En als Hij te
Bethanie was, in het huis van Simon, den melaatse, daar Hij
aan tafel zat, kwam een vrouw, hebbende een albasten fles
met zalf van onvervalsten nardus, van groten prijs; en de
albasten fles gebroken hebbende, goot die op Zijn hoofd.

4 En er waren sommigen, die dat zeer kwalijk namen bij
zichzelven, en zeiden: Waartoe is dit verlies der zalf
geschied? **5** Want dezelve had kunnen boven de
driehonderd penningen verkocht, en die den armen gegeven
worden; en zij vergrimden tegen haar. **6** Maar Jezus zeide:
Laat af van haar; wat doet gij haar moeite aan? Zij heeft een
goed werk aan Mij gewrocht. **7** Want de armen hebt gij altijd
met u, en wanneer gij wilt, kunt gij hun weldoen; maar Mij
hebt gij niet altijd. **8** Zij heeft gedaan, hetgeen zij konde; zij
is voorgekomen, om Mijn lichaam te zalven, tot een
voorbereiding ter begrafenis. **9** Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit
Evangelie gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar
zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden, van
hetgeen zij gedaan heeft. **10** En Judas Iskariot, een van de
twaalven, ging heen tot de overpriesters, opdat hij Hem hun
zou overleveren.

11 En zij, dat horende, waren verblijd, en beloofden hem
geld te geven; en hij zocht, hoe hij Hem bekwamelijk
overleveren zou. **12** En op den eersten dag der ongehevelde
broden, wanneer zij het pascha slachtten, zeiden Zijn

discipelen tot Hem: Waar wilt Gij, dat wij heengaan, en
bereiden, dat Gij het pascha eet?

13 En Hij zond twee van Zijn discipelen uit, en zeide tot
hen: Gaat henen in de stad, en u zal een mens ontmoeten,
dragende een kruik water, volgt dien; **14** En zo waar hij
ingaat, zegt tot den heer des huizes: De Meester zegt: Waar
is de eetzaal, daar Ik het pascha met Mijn discipelen eten
zal? **15** En hij zal u wijzen een grote opperzaal, toegerust en
gereed; bereidt het ons aldaar. **16** En Zijn discipelen gingen
uit, en kwamen in de stad, en vonden het, gelijk Hij hun
gezegd had, en bereidden het pascha. **17** En als het avond
geworden was, kwam Hij met de twaalven. **18** En als zij
aanzaten en aten, zeide Jezus: Voorwaar, Ik zeg u, dat een
van u, die met Mij eet, Mij zal verraden. **19** En zij begonnen
bedroefd te worden, en de een na den ander tot Hem te
zeggen: Ben ik het? En een ander: Ben ik het? **20** Maar Hij
antwoordde en zeide tot hen: Het is een uit de twaalven, die
met Mij in den schotel indoopt. **21** De Zoon des mensen
gaat wel heen, gelijk van Hem geschreven is; maar wee dien
mens, door welken de Zoon des mensen verraden wordt! Het
ware hem goed, zo die mens niet geboren ware geweest. **22**
En als zij aten, nam Jezus brood, en als Hij gezegend had,
brak Hij het, en gaf het hun, en zeide: Neemt, eet, dat is
Mijn lichaam.

23 En Hij nam den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf
hun dien; en zij dronken allen uit denzelven. **24** En Hij zeide
tot hen: Dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen
Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt. **25**
Voorwaar, Ik zeg u, dat Ik niet meer zal drinken van de
vrucht des wijnstoks, tot op dien dag, wanneer Ik dezelve
nieuw zal drinken in het Koninkrijk Gods. **26** En als zij den
lofzang gezongen hadden, gingen zij uit naar den Olijfberg.

27 En Jezus zeide tot hen: Gij zult in dezen nacht allen aan
Mij geergerd worden; want er is geschreven: Ik zal den
Herder slaan, en de schapen zullen verstrooid worden. **28**
Maar nadat Ik zal opgestaan zijn, zal Ik u voorgaan naar
Galilea. **29** En Petrus zeide tot Hem: Of zij ook allen
geergerd wierden, zo zal ik toch niet geergerd worden. **30**
En Jezus zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, dat heden in
dezen nacht, eer de haan tweemaal gekraaid zal hebben, gij
Mij driemaal zult verloochenen. **31** Maar hij zeide nog des te
meer: Al moest ik met U sterven, zo zal ik U geenszins
verloochenen! En insgelijks zeiden zij ook allen. **32** En zij
kwamen in een plaats, welker naam was Gethsemane, en Hij
zeide tot Zijn discipelen: Zit hier neder, totdat Ik gebeden
zal hebben. **33** En Hij nam met Zich Petrus, en Jakobus, en
Johannes, en begon verbaasd en zeer beangst te worden; **34**
En zeide tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood
toe; blijft hier, en waakt. **35** En een weinig voortgegaan
zijnde, viel Hij op de aarde, en bad, zo het mogelijk ware,
dat die ure van Hem voorbijginge. **36** En Hij zeide: Abba,
Vader! alle dingen zijn U mogelijk; neem dezen drinkbeker
van Mij weg, doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt. **37** En
Hij kwam, en vond hen slapende, en zeide tot Petrus: Simon!
slaapt gij? Kunt gij niet een uur waken? **38** Waakt en bidt,
opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig,
maar het vlees is zwak. **39** En wederom heengegaan zijnde,
bad Hij, sprekende dezelfde woorden. **40** En wedergekeerd
zijnde, vond Hij hen wederom slapende, want hun ogen
waren bezwaard; en zij wisten niet, wat zij Hem antwoorden
zouden. **41** En Hij kwam ten derden male, en zeide tot hen:
Slaapt nu voort, en rust; het is genoeg, de ure is gekomen;
ziet, de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen
der zondaren. **42** Staat op, laat ons gaan; ziet, die Mij
verraadt, is nabij. **43** En terstond, als Hij nog sprak, kwam
Judas aan, die een was van de twaalven, en met hem een
grote schare, met zwaarden en stokken, gezonden van de
overpriesters, en de Schriftgeleerden, en de ouderlingen.

44 En die Hem verried, had hun een gemeen teken
gegeven, zeggende: Dien ik kussen zal, Die is het, grijpt
Hem, en leidt Hem zekerlijk henen. **45** En als hij gekomen
was, ging hij terstond tot Hem, en zeide: Rabbi, en kuste
Hem. **46** En zij sloegen hun handen aan Hem, en grepen
Hem.

47 En een dergenen, die daarbij stonden, het zwaard
trekkende, sloeg den dienstknecht des hogepriesters, en
hieuw hem zijn oor af. **48** En Jezus, antwoordende, zeide tot
hen: Zijt gij uitgegaan, met zwaarden en stokken, als tegen
een moordenaar, om Mij te vangen? **49** Dagelijks was Ik bij
ulieden in den tempel, lerende, en gij hebt Mij niet
gegrepen; maar dit geschiedt, opdat de Schriften vervuld
zouden worden. **50** En zij, Hem verlatende, zijn allen
gevloden. **51** En een zeker jongeling volgde Hem, hebbende
een lijnwaad omgedaan over het naakte lijf, en de
jongelingen grepen hem. **52** En hij, het lijnwaad verlatende,
is naakt van hen gevloden. **53** En zij leidden Jezus henen tot
den hogepriester; en bij hem vergaderden al de
overpriesters, en de ouderlingen, en de Schriftgeleerden.

54 En Petrus volgde Hem van verre, tot binnen in de zaal
des hogepriesters, en hij was mede zittende met de
dienaren, en zich warmende bij het vuur. **55** En de
overpriesters, en de gehele raad, zochten getuigenis tegen
Jezus, om Hem te doden, en vonden niet. **56** Want velen
getuigden valselijk tegen Hem, en de getuigenissen waren
niet eenparig. **57** En enigen, opstaande, getuigden valselijk
tegen Hem, zeggende: **58** Wij hebben Hem horen zeggen: Ik
zal dezen tempel, die met handen gemaakt is, afbreken, en
in drie dagen een anderen, zonder handen gemaakt,
bouwen. **59** En ook alzo was hun getuigenis niet eenparig.
60 En de hogepriester, in het midden opstaande, vraagde
Jezus, zeggende: Antwoordt Gij niets? Wat getuigen dezen
tegen U; **61** Maar Hij zweeg stil, en antwoordde niets.

Wederom vraagde Hem de hogepriester, en zeide tot Hem:
Zijt Gij de Christus, de Zoon des gezegenden Gods? **62** En
Jezus zeide: Ik ben het. En gijlieden zult den Zoon des
mensen zien zitten ter rechter hand der kracht Gods, en
komen met de wolken des hemels. **63** En de hogepriester,
verscheurende zijn klederen, zeide: Wat hebben wij nog
getuigen van node? **64** Gij hebt de gods lastering gehoord;
wat dunkt ulieden? En zij allen veroordeelden Hem, des
doods schuldig te zijn. **65** En sommigen begonnen Hem te
bespuwen, en Zijn aangezicht te bedekken, en met vuisten
te slaan, en tot Hem te zeggen: Profeteer! En de dienaars
gaven Hem kinnebakslagen. **66** En als Petrus beneden in de
zaal was, kwam een van de dienstmaagden des
hogepriesters;

67 En ziende Petrus zich warmende, zag zij hem aan, en
zeide: Ook gij waart met Jezus den Nazarener. **68** Maar hij
heeft het geloochend, zeggende: Ik ken Hem niet, en ik weet
niet wat gij zegt. En hij ging buiten in de voorzaal, en de
haan kraaide. **69** En de dienstmaagd, hem wederom ziende,
begon te zeggen tot degenen, die daarbij stonden: Deze is
een van die. **70** Maar hij loochende het wederom. En een
weinig daarna, die daarbij stonden, zeiden wederom tot
Petrus: Waarlijk, gij zijt een van die; want gij zijt ook een
Galileer, en uw spraak gelijkt. **71** En hij begon zichzelven te
vervloeken en te zweren: Ik ken dezen Mens niet, Dien gij
zegt. **72** En de haan kraaide de tweede maal; en Petrus werd
indachtig het woord, hetwelk Jezus tot hem gezegd had: Eer
de haan tweemaal gekraaid zal hebben, zult gij Mij driemaal
verloochenen. En hij, zich van daar makende, weende.

Mark 15

1 En terstond, des morgens vroeg, hielden de overpriesters
te zamen raad, met de ouderlingen en Schriftgeleerden, en
den gehelen raad, en Jezus gebonden hebbende, brachten
zij Hem heen, en gaven Hem aan Pilatus over. **2** En Pilatus
vraagde Hem: Zijt Gij de Koning der Joden? En Hij
antwoordende, zeide tot hem: Gij zegt het. **3** En de
overpriesters beschuldigden Hem van vele zaken; maar Hij
antwoordde niets. **4** En Pilatus vraagde Hem wederom,
zeggende: Antwoordt Gij niet? Zie, hoe vele zaken zij tegen
U getuigen! **5** En Jezus heeft niet meer geantwoord, zodat
Pilatus zich verwonderde. **6** En op het feest liet hij hun een
gevangene los, wien zij ook begeerden. **7** En er was een,
genaamd Bar-abbas, gevangen met andere
medeoproermakers, die in het oproer een doodslag gedaan
had. **8** En de schare riep uit, en begon te begeren, dat hij
deed, gelijk hij hun altijd gedaan had. **9** En Pilatus
antwoordde hun, zeggende: Wilt gij, dat ik u den Koning der
Joden loslate? **10** (Want hij wist, dat de overpriesters Hem
door nijd overgeleverd hadden.) **11** Maar de overpriesters
bewogen de schare, dat hij hun liever Bar-abbas zou
loslaten. **12** En Pilatus, antwoordende, zeide wederom tot
hen: Wat wilt gij dan, dat ik met Hem doen zal, Dien gij een
Koning der Joden noemt? **13** En zij riepen wederom: Kruis
Hem. **14** Doch Pilatus zeide tot hen: Wat heeft Hij dan
kwaads gedaan? En zij riepen te meer: Kruis Hem! **15** Pilatus
nu, willende der schare genoeg doen, heeft hun Bar-abbas
losgelaten, en gaf Jezus over, als hij Hem gegeseld had, om
gekruist te worden.

16 En de krijgsknechten leidden Hem binnen in de zaal,
welke is het rechthuis, en riepen de ganse bende samen; **17**
En deden Hem een purperen mantel aan, en een

doornenkroon gevlochten hebbende, zetten Hem die op; **18**
En begonnen Hem te groeten, zeggende: Wees gegroet, Gij
Koning der Joden! **19** En sloegen Zijn hoofd met een
rietstok, en bespogen Hem, en vallende op de knieen,
aanbaden Hem. **20** En als zij Hem bespot hadden, deden zij
Hem den purperen mantel af, en deden Hem Zijn eigen
klederen aan, en leidden Hem uit, om Hem te kruisigen. **21**
En zij dwongen een Simon van Cyrene, die daar voorbijging,
komende van den akker, den vader van Alexander en Rufus,
dat hij Zijn kruis droeg. **22** En zij brachten Hem tot de plaats
Golgotha, hetwelk is, overgezet zijnde, Hoofdschedelplaats.
23 En zij gaven Hem gemirreden wijn te drinken; maar Hij
nam dien niet. **24** En als zij Hem gekruisigd hadden,
verdeelden zij Zijn klederen, werpende het lot over dezelve,
wat een iegelijk wegnemen zou. **25** En het was de derde ure,
en zij kruisigden Hem. **26** En het opschrift Zijner
beschuldiging was boven Hem geschreven: DE KONING DER
JODEN. **27** En zij kruisigden met Hem twee moordenaars,
een aan Zijn rechter-,en een aan Zijn linker zijde. **28** En de
Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Hij is met de
misdadigers gerekend. **29** En die voorbijgingen, lasterden
Hem, schuddende hun hoofden, en zeggende: Ha! Gij, die
den tempel afbreekt, en in drie dagen opbouwt, **30** Behoud
Uzelven, en kom af van het kruis. **31** En insgelijks ook de
overpriesters, met de Schriftgeleerden, zeiden tot elkander,
al spottende: Hij heeft anderen verlost; Zichzelven kan Hij
niet verlossen. **32** De Christus, de Koning Israels, kome nu af
van het kruis, opdat wij het zien en geloven mogen. Ook die
met Hem gekruist waren, smaadden Hem. **33** En als de
zesde ure gekomen was, werd er duisternis over de gehele
aarde, tot de negende ure toe. **34** En ter negender ure, riep
Jezus met een grote stem, zeggende: ELOI, ELOI, LAMMA
SABACHTANI, hetwelk is, overgezet zijnde: Mijn God, Mijn
God! Waarom hebt Gij Mij verlaten? **35** En sommigen van
die daarbij stonden, dit horende, zeiden: Ziet, Hij roept Elias.
36 En er liep een, en vulde een spons met edik, en stak ze

op een rietstok, en gaf Hem te drinken, zeggende: Houdt
stil, laat ons zien, of Elias komt, om Hem af te nemen. **37** En
Jezus, een grote stem van Zich gegeven hebbende, gaf den
geest. **38** En het voorhangsel des tempels scheurde in
tweeen, van boven tot beneden. **39** En de hoofdman over
honderd, die daarbij tegenover Hem stond, ziende, dat Hij
alzo roepende den geest gegeven had, zeide: Waarlijk, deze
Mens was Gods Zoon!

40 En er waren ook vrouwen, van verre dit aanschouwende,
onder welke ook was Maria Magdalena, en Maria, de moeder
van Jakobus, den kleine, en van Joses, en Salome; **41** Welke
ook, toen Hij in Galilea was, Hem waren gevolgd, en Hem
gediend hadden; en vele andere vrouwen, die met Hem naar
Jeruzalem opgekomen waren. **42** En als het nu avond was
geworden, dewijl het de voorbereiding was, welke is de
voorsabbat;

43 Kwam Jozef, die van Arimathea was, een eerlijk
raadsheer, die ook zelf het Koninkrijk Gods was
verwachtende, en zich verstoutende, ging hij in tot Pilatus,
en begeerde het lichaam van Jezus. **44** En Pilatus
verwonderde zich, dat Hij alrede gestorven was; en den
hoofdman over honderd tot zich geroepen hebbende,
vraagde hem, of Hij lang gestorven was. **45** En als hij het
van den hoofdman over honderd verstaan had, schonk hij
Jozef het lichaam. **46** En hij kocht fijn lijnwaad, en Hem
afgenomen hebbende, wond Hem in dat fijne lijnwaad, en
leide Hem in een graf, hetwelk uit een steenrots gehouwen
was; en hij wentelde een steen tegen de deur des grafs. **47**
En Maria Magdalena, en Maria, de moeder van Joses,
aanschouwden, waar Hij gelegd werd.

Mark 16

1 En als de sabbat voorbijgegaan was, hadden Maria
Magdalena, en Maria, de moeder van Jakobus, en Salome
specerijen gekocht, opdat zij kwamen en Hem zalfden. **2** En
zeer vroeg op den eersten dag der week, kwamen zij tot het
graf, als de zon opging; **3** En zeiden tot elkander: Wie zal
ons den steen van de deur des grafs afwentelen? **4** (En
opziende zagen zij, dat de steen afgewenteld was) want hij
was zeer groot. **5** En in het graf ingegaan zijnde, zagen zij
een jongeling, zittende ter rechter zijde, bekleed met een
wit lang kleed, en werden verbaasd. **6** Maar hij zeide tot
haar: Zijt niet verbaasd; gij zoekt Jezus den Nazarener, Die
gekruist was; Hij is opgestaan; Hij is hier niet; ziet de plaats,
waar zij Hem gelegd hadden. **7** Doch gaat heen, zegt Zijnen
discipelen, en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea; aldaar
zult gij Hem zien, gelijk Hij ulieden gezegd heeft. **8** En zij,
haastelijk uitgegaan zijnde, vloden van het graf, en beving
en ontzetting had haar bevangen; en zij zeiden niemand
iets; want zij waren bevreesd. **9** En als Jezus opgestaan was,
des morgens vroeg, op den eersten dag der week, verscheen
Hij eerst aan Maria Magdalena, uit welke Hij zeven duivelen
uitgeworpen had.

10 Deze, heengaande, boodschapte het dengenen, die met
Hem geweest waren, welke treurden en weenden. **11** En als
dezen hoorden, dat Hij leefde, en van haar gezien was,
geloofden zij het niet. **12** En na dezen is Hij geopenbaard in
een andere gedaante, aan twee van hen, daar zij
wandelden, en in het veld gingen.

13 Dezen, ook heengaande, boodschapten het aan de
anderen; maar zij geloofden ook die niet. **14** Daarna is Hij
geopenbaard aan de elven, daar zij aanzaten, en verweet

hun hun ongelovigheid en hardigheid des harten, omdat zij
niet geloofd hadden degenen, die Hem gezien hadden,
nadat Hij opgestaan was.

15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld,
predikt het Evangelie aan alle kreaturen. **16** Die geloofd zal
hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet
zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. **17** En degenen,
die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in
Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen
zullen zij spreken. **18** Slangen zullen zij opnemen; en al is
het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet
schaden; op kranken zullen zij de handen leggen, en zij
zullen gezond worden. **19** De Heere dan, nadat Hij tot hen
gesproken had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten
aan de rechter hand Gods.

20 En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere
wrocht mede, en bevestigde het Woord door tekenen, die
daarop volgden. Amen.

Luke

Luke 1

1 Nademaal velen ter hand genomen hebben, om in orde te
stellen een verhaal van de dingen, die onder ons volkomen
zekerheid hebben; **2** Gelijk ons overgeleverd hebben, die
van den beginne zelven aanschouwers en dienaars des
Woords geweest zijn; **3** Zo heeft het ook mij goed gedacht,
hebbende alles van voren aan naarstiglijk onderzocht,
vervolgens aan u te schrijven, voortreffelijke Theofilus! **4**
Opdat gij moogt kennen de zekerheid der dingen, waarvan
gij onderwezen zijt. **5** In de dagen van Herodes, den koning
van Judea, was een zeker priester, met name Zacharias, van
de dagorde van Abia; en zijn vrouw was uit de dochteren
van Aaron, en haar naam Elizabet.

6 En zij waren beiden rechtvaardig voor God, wandelende in
al de geboden en rechten des Heeren, onberispelijk. **7** En zij
hadden geen kind, omdat Elizabet onvruchtbaar was, en zij
beiden verre op hun dagen gekomen waren. **8** En het
geschiedde, dat, als hij het priesterambt bediende voor God,
in de beurt zijner dagorde. **9** Naar de gewoonte der
priesterlijke bediening, hem te lote was gevallen, dat hij
zoude ingaan in den tempel des Heeren om te reukofferen.
10 En al de menigte des volks was buiten, biddende, ten ure
des reukoffers. **11** En van hem werd gezien een engel des
Heeren, staande ter rechter zijde van het altaar des
reukoffers. **12** En Zacharias, hem ziende, werd ontroerd, en
vreze is op hem gevallen. **13** Maar de engel zeide tot hem:
Vrees niet, Zacharias! want uw gebed is verhoord, en uw
vrouw Elizabet zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam
heten Johannes. **14** En u zal blijdschap en verheuging zijn,
en velen zullen zich over zijn geboorte verblijden. **15** Want
hij zal groot zijn voor den Heere; noch wijn, noch sterken
drank zal hij drinken, en hij zal met den Heiligen Geest

vervuld worden, ook van zijner moeders lijf aan. **16** En hij
zal velen der kinderen Israels bekeren tot den Heere, hun
God. **17** En hij zal voor Hem heengaan, in den geest en de
kracht van Elias, om te bekeren de harten der vaderen tot de
kinderen, en de ongehoorzamen tot de voorzichtigheid der
rechtvaardigen, om den Heere te bereiden een toegerust
volk. **18** En Zacharias zeide tot den engel: Waarbij zal ik dat
weten? Want ik ben oud, en mijn vrouw is verre op haar
dagen gekomen. **19** En de engel antwoordde en zeide tot
hem: Ik ben Gabriel, die voor God sta, en ben uitgezonden,
om tot u te spreken, en u deze dingen te verkondigen. **20** En
zie, gij zult zwijgen, en niet kunnen spreken, tot op den dag,
dat deze dingen geschied zullen zijn; om dies wil, dat gij
mijn woorden niet geloofd hebt, welke vervuld zullen
worden op hun tijd. **21** En het volk was wachtende op
Zacharias, en zij waren verwonderd, dat hij zo lang
vertoefde in den tempel. **22** En als hij uitkwam, kon hij tot
hen niet spreken; en zij bekenden, dat hij een gezicht in den
tempel gezien had. En hij wenkte hun toe, en bleef stom. **23**
En het geschiedde, als de dagen zijner bediening vervuld
waren, dat hij naar zijn huis ging. **24** En na die dagen werd
Elizabet, zijn vrouw, bevrucht; en zij verborg zich vijf
maanden, zeggende: **25** Alzo heeft mij de Heere gedaan, in
de dagen, in welke Hij mij aangezien heeft, om mijn
versmaadheid onder de mensen weg te nemen. **26** En in de
zesde maand werd de engel Gabriel van God gezonden naar
een stad in Galilea, genaamd Nazareth; **27** Tot een maagd,
die ondertrouwd was met een man, wiens naam was Jozef,
uit den huize Davids; en de naam der maagd was Maria. **28**
En de engel tot haar ingekomen zijnde, zeide: Wees gegroet,
gij begenadigde; de Heere is met u; gij zijt gezegend onder
de vrouwen. **29** En als zij hem zag, werd zij zeer ontroerd
over dit zijn woord, en overleide, hoedanig deze groetenis
mocht zijn. **30** En de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria,
want gij hebt genade bij God gevonden. **31** En zie, gij zult
bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam

heten JEZUS. **32** Deze zal groot zijn, en de Zoon des
Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem
den troon van Zijn vader David geven. **33** En Hij zal over het
huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns
Koninkrijks zal geen einde zijn. **34** En Maria zeide tot den
engel: Hoe zal dat wezen, dewijl ik geen man bekenne? **35**
En de engel, antwoordende, zeide tot haar: De Heilige Geest
zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u
overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren
zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden. **36** En zie,
Elizabet, uw nicht, is ook zelve bevrucht, met een zoon, in
haar ouderdom; en deze maand is haar, die onvruchtbaar
genaamd was, de zesde. **37** Want geen ding zal bij God
onmogelijk zijn. **38** En Maria zeide: Zie, de dienstmaagd des
Heeren; mij geschiede naar uw woord. En de engel ging weg
van haar. **39** En Maria, opgestaan zijnde in diezelfde dagen,
reisde met haast naar het gebergte, in een stad van Juda; **40**
En kwam in het huis van Zacharias, en groette Elizabet. **41**
En het geschiedde, als Elizabet de groetenis van Maria
hoorde, zo sprong het kindeken op in haar buik; en Elizabet
werd vervuld met den Heiligen Geest; **42** En riep uit met
een grote stem, en zeide: Gezegend zijt gij onder de
vrouwen, en gezegend is de vrucht uws buiks! **43** En van
waar komt mij dit, dat de moeder mijns Heeren tot mij komt?
44 Want zie, als de stem uwer groetenis in mijn oren
geschiedde, zo sprong het kindeken van vreugde op in mijn
buik. **45** En zalig is zij, die geloofd heeft; want de dingen,
die haar van den Heere gezegd zijn, zullen volbracht
worden. **46** En Maria zeide: Mijn ziel maakt groot den Heere;
47 En mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker; **48**
Omdat Hij de nederheid Zijner dienstmaagd heeft
aangezien; want zie, van nu aan zullen mij zalig spreken al
de geslachten. **49** Want grote dingen heeft aan mij gedaan
Hij, Die machtig is, en heilig is Zijn Naam. **50** En Zijn
barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over degenen,
die Hem vrezen. **51** Hij heeft een krachtig werk gedaan door

Zijn arm; Hij heeft verstrooid de hoogmoedigen in de
gedachten hunner harten. **52** Hij heeft machtigen van de
tronen afgetrokken, en nederigen heeft Hij verhoogd. **53**
Hongerigen heeft Hij met goederen vervuld; en rijken heeft
Hij ledig weggezonden. **54** Hij heeft Israel, Zijn knecht,
opgenomen, opdat Hij gedachtig ware der barmhartigheid.
55 (Gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaderen, namelijk tot
Abraham, en zijn zaad) in eeuwigheid. **56** En Maria bleef bij
haar omtrent drie maanden, en keerde weder tot haar huis.
57 En de tijd van Elizabet werd vervuld, dat zij baren zoude,
en zij baarde een zoon. **58** En die daar rondom woonden, en
haar magen hoorden, dat de Heere Zijn barmhartigheid
grotelijks aan haar bewezen had, en waren met haar
verblijd. **59** En het geschiedde, dat zij op den achtsten dag
kwamen, om het kindeken te besnijden, en noemden het
Zacharias, naar den naam zijns vaders. **60** En zijn moeder
antwoordde en zeide: Niet alzo, maar hij zal Johannes heten.
61 En zij zeiden tot haar: Er is niemand in uw maagschap,
die met dien naam genaamd wordt. **62** En zij wenkten zijn
vader, hoe hij wilde, dat hij genaamd zou worden. **63** En als
hij een schrijftafeltje geeist had, schreef hij, zeggende:
Johannes is zijn naam. En zij verwonderden zich allen. **64** En
terstond werd zijn mond geopend, en zijn tong losgemaakt;
en hij sprak, God lovende. **65** En er kwam vrees over allen,
die rondom hen woonden; en in het gehele gebergte van
Judea werd veel gesproken van al deze dingen. **66** En allen,
die het hoorden, namen het ter harte, zeggende: Wat zal
toch dit kindeken wezen? En de hand des Heeren was met
hem. **67** En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met den
Heiligen Geest, en profeteerde, zeggende: **68** Geloofd zij de
Heere, de God Israels, want Hij heeft bezocht, en verlossing
te weeg gebracht Zijn volke; **69** En heeft een hoorn der
zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht;
70 Gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige
profeten, die van het begin der wereld geweest zijn; **71**
Namelijk een verlossing van onze vijanden, en van de hand

al dergenen, die ons haten; **72** Opdat Hij barmhartigheid deed aan onze vaderen, en gedachtig ware aan Zijn heilig verbond; **73** En aan den eed, dien Hij Abraham, onzen vader, gezworen heeft, om ons te geven. **74** Dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen zouden zonder vreze. **75** In heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen onzes levens. **76** En gij, kindeken, zult een profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want gij zult voor het aangezicht des Heeren heengaan, om Zijn wegen te bereiden; **77** Om Zijn volk kennis der zaligheid te geven, in vergeving hunner zonden, **78** door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid onzes Gods, met welke ons bezocht heeft de Opgang uit de hoogte; **79** Om te verschijnen dengenen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods; om onze voeten te richten op den weg des vredes.
80 En het kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest, en was in de woestijnen, tot den dag zijner vertoning aan Israel.

Luke 2

1 En het geschiedde in diezelfde dagen, dat er een gebod
uitging van den Keizer Augustus, dat de gehele wereld
beschreven zou worden. **2** Deze eerste beschrijving
geschiedde, als Cyrenius over Syrie stadhouder was. **3** En zij
gingen allen om beschreven te worden, een iegelijk naar zijn
eigen stad. **4** En Jozef ging ook op van Galilea, uit de stad
Nazareth, naar Judea, tot de stad Davids, die Bethlehem
genaamd wordt, (omdat hij uit het huis en geslacht van
David was); **5** Om beschreven te worden met Maria, zijn
ondertrouwde vrouw, welke bevrucht was. **6** En het
geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld
werden, dat zij baren zoude. **7** En zij baarde haar
eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en leide Hem
neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in
de herberg. **8** En er waren herders in diezelfde landstreek,
zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over
hun kudde. **9** En ziet, een engel des Heeren stond bij hen,
en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij
vreesden met grote vreze. **10** En de engel zeide tot hen:
Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al
den volke wezen zal; **11** Namelijk dat u heden geboren is de
Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.
12 En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeken vinden in
doeken gewonden, en liggende in de kribbe. **13** En van
stonde aan was er met den engel een menigte des hemelsen
heirlegers, prijzende God en zeggende: **14** Ere zij God in de
hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een
welbehagen. **15** En het geschiedde, als de engelen van hen
weggevaren waren naar den hemel, dat de herders tot
elkander zeiden: Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en
laat ons zien het woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere
ons heeft verkondigd. **16** En zij kwamen met haast, en

vonden Maria en Jozef, en het Kindeken liggende in de
kribbe. **17** En als zij Het gezien hadden, maakten zij alom
bekend het woord, dat hun van dit Kindeken gezegd was. **18**
En allen, die het hoorden, verwonderden zich over hetgeen
hun gezegd werd van de herders. **19** Doch Maria bewaarde
deze woorden alle te zamen, overleggende die in haar hart.
20 En de herders keerde wederom, verheerlijkende en
prijzende God over alles, wat zij gehoord en gezien hadden,
gelijk tot hen gesproken was. **21** En als acht dagen vervuld
waren, dat men het Kindeken besnijden zou, zo werd Zijn
Naam genaamd JEZUS, welke genaamd was van den engel,
eer Hij in het lichaam ontvangen was. **22** En als de dagen
harer reiniging vervuld waren, naar de wet van Mozes,
brachten zij Hem te Jeruzalem, opdat zij Hem den Heere
voorstelden; **23** (Gelijk geschreven is in de wet des Heeren:
Al wat mannelijk is, dat de moeder opent, zal den Heere
heilig genaamd worden.) **24** En opdat zij offerande gaven,
naar hetgeen in de wet des Heeren gezegd is, een paar
tortelduiven, of twee jonge duiven. **25** En ziet, er was een
mens te Jeruzalem, wiens naam was Simeon; en deze mens
was rechtvaardig en godvrezende; verwachtende de
vertroosting Israels, en de Heilige Geest was op hem. **26** En
hem was een Goddelijke openbaring gedaan door den
Heiligen Geest, dat hij den dood niet zien zoude, eer hij den
Christus des Heeren zou zien. **27** En hij kwam door den
Geest in den tempel. En als de ouders het Kindeken Jezus
inbrachten, om naar de gewoonte der wet met Hem te doen;
28 Zo nam hij Hetzelve in zijn armen, en loofde God, en
zeide: **29** Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede
naar Uw woord; **30** Want mijn ogen hebben Uw zaligheid
gezien, **31** Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de
volken: **32** Een Licht tot verlichting der heidenen, en tot
heerlijkheid van Uw volk Israel. **33** En Jozef en Zijn moeder
verwonderden zich over hetgeen van Hem gezegd werd. **34**
En Simeon zegende henlieden, en zeide tot Maria, Zijn
moeder: Zie, Deze wordt gezet tot een val en opstanding

veler in Israel, en tot een teken, dat wedersproken zal
worden. **35** (En ook een zwaard zal door uw eigen ziel gaan)
opdat de gedachten uit vele harten geopenbaard worden.
36 En er was Anna, een profetesse, een dochter van Fanuel,
uit den stam van Aser; deze was tot groten ouderdom
gekomen, welke met haar man zeven jaren had geleefd van
haar maagdom af. **37** En zij was een weduwe van omtrent
vier en tachtig jaren, dewelke niet week uit den tempel, met
vasten en bidden, God dienende nacht en dag. **38** En deze,
te dierzelfder ure daarbij komende, heeft insgelijks den
Heere beleden, en sprak van Hem tot allen, die de verlossing
in Jeruzalem verwachtten. **39** En als zij alles voleindigd
hadden, wat naar de wet des Heeren te doen was, keerden
zij weder naar Galilea, tot hun stad Nazareth. **40** En het
Kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest, en vervuld
met wijsheid; en de genade Gods was over Hem. **41** En Zijn
ouders reisden alle jaar naar Jeruzalem, op het feest van
pascha. **42** En toen Hij twaalf jaren oud geworden was, en zij
naar Jeruzalem opgegaan waren, naar de gewoonte van den
feestdag; **43** En de dagen aldaar voleindigd hadden, toen zij
wederkeerden, bleef het Kind Jezus te Jeruzalem, en Jozef en
Zijn moeder wisten het niet. **44** Maar menende, dat Hij in
het gezelschap op den weg was, gingen zij een dagreize, en
zochten Hem onder de magen, en onder de bekenden. **45**
En als zij Hem niet vonden, keerden zij wederom naar
Jeruzalem, Hem zoekende. **46** En het geschiedde, na drie
dagen, dat zij Hem vonden in den tempel, zittende in het
midden der leraren, hen horende, en hen ondervragende. **47**
En allen, die Hem hoorden, ontzetten zich over Zijn verstand
en antwoorden. **48** En zij, Hem ziende, werden verslagen; en
Zijn moeder zeide tot Hem: Kind! waarom hebt Gij ons zo
gedaan? Zie, Uw vader en ik hebben U met angst gezocht.
49 En Hij zeide tot hen: Wat is het, dat gij Mij gezocht hebt?
Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders? **50**
En zij verstonden het woord niet, dat Hij tot hen sprak. **51**
En Hij ging met hen af, en kwam te Nazareth, en was hun

onderdanig. En Zijn moeder bewaarde al deze dingen in
haar hart. **52** En Jezus nam toe in wijsheid, en in grootte, en
in genade bij God en de mensen.

Luke 3

1 En in het vijftiende jaar der regering van den keizer
Tiberius, als Pontius Pilatus stadhouder was over Judea, en
Herodes een viervorst over Galilea, en Filippus, zijn broeder,
een viervorst over Iturea en over het land Trachonitis, en
Lysanias een viervorst over Abilene; **2** Onder de
hogepriesters Annas en Kajafas, geschiedde het woord Gods
tot Johannes, den zoon van Zacharias, in de woestijn. **3** En
hij kwam in al het omliggende land der Jordaan, predikende
den doop der bekering tot vergeving der zonden. **4** Gelijk
geschreven is in het boek der woorden van Jesaja, den
profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn:
Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht! **5** Alle
dal zal gevuld worden, en alle berg en heuvel zal vernederd
worden, en de kromme wegen zullen tot een rechten weg
worden, en de oneffen tot effen wegen. **6** En alle vlees zal de
zaligheid Gods zien. **7** Hij zeide dan tot de scharen, die
uitkwamen, om van hem gedoopt te worden: Gij
adderengebroedsels, wie heeft u aangewezen te vlieden van
den toekomenden toorn? **8** Brengt dan vruchten voort der
bekering waardig; en begint niet te zeggen bij uzelven: Wij
hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs
uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken. **9** En de
bijl ligt ook alrede aan den wortel der bomen; alle boom dan,
die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen, en
in het vuur geworpen. **10** En de scharen vraagden hem,
zeggende: Wat zullen wij dan doen? **11** En hij,
antwoordende, zeide tot hen: Die twee rokken heeft, dele
hem mede, die geen heeft; en die spijze heeft, doe
desgelijks. **12** En er kwamen ook tollenaars om gedoopt te
worden, en zeiden tot hem: Meester! wat zullen wij doen?
13 En hij zeide tot hen: Eist niet meer, dan hetgeen u gezet
is. **14** En hem vraagden ook de krijgslieden, zeggende: En

wij, wat zullen wij doen? En hij zeide tot hen: Doet niemand
overlast, en ontvreemdt niemand het zijne met bedrog, en
laat u vergenoegen met uw bezoldigingen. **15** En als het
volk verwachtte, en allen in hun harten overleiden van
Johannes, of hij niet mogelijk de Christus ware; **16** Zo
antwoordde Johannes aan allen, zeggende: Ik doop u wel
met water; maar Hij komt, Die sterker is dan ik, Wien ik niet
waardig ben den riem van Zijn schoenen te ontbinden; Deze
zal u dopen met den Heiligen Geest en met vuur; **17** Wiens
wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren,
en de tarwe zal Hij in Zijn schuur samenbrengen; maar het
kaf zal Hij met onuitblusselijk vuur verbranden. **18** Hij dan,
ook nog vele andere dingen vermanende, verkondigde den
volke het Evangelie. **19** Maar als Herodes, de viervorst van
hem bestraft werd, om Herodias' wil, de vrouw van Filippus,
zijn broeder, en over alle boze stukken, die Herodes deed,
20 Zo heeft hij ook dit nog boven alles daar toegedaan, dat
hij Johannes in de gevangenis gesloten heeft. **21** En het
geschiedde, toen al het volk gedoopt werd, en Jezus ook
gedoopt was, en bad, dat de hemel geopend werd; **22** En
dat de Heilige Geest op Hem nederdaalde, in lichamelijke
gedaante, gelijk een duif; en dat er een stem geschiedde uit
den hemel, zeggende: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik
Mijn welbehagen! **23** En Hij, Jezus, begon omtrent dertig
jaren oud te wezen, zijnde (alzo men meende) de zoon van
Jozef, den zoon van Heli, **24** Den zoon van Matthat, den
zoon van Levi, den zoon van Melchi, den zoon van Janna,
den zoon van Jozef, **25** Den zoon van Mattathias, den zoon
van Amos, den zoon van Naum, den zoon van Esli, den zoon
van Naggai, **26** Den zoon van Maath, den zoon van
Mattathias, den zoon van Semei, den zoon van Jozef, den
zoon van Juda, **27** Den zoon van Johannes, den zoon van
Rhesa, den zoon van Zorobabel, den zoon van Salathiel, den
zoon van Neri, **28** Den zoon van Melchi, den zoon van Addi,
den zoon van Kosam, den zoon van Elmodam, den zoon van
Er, **29** Den zoon van Joses, den zoon van Eliezer, den zoon

van Jorim, den zoon van Matthat, den zoon van Levi, **30** Den
zoon van Simeon, den zoon van Juda, den zoon van Jozef,
den zoon van Jonan, den zoon van Eljakim, **31** Den zoon van
Meleas, den zoon van Mainan, den zoon van Mattatha, den
zoon van Nathan, den zoon van David, **32** Den zoon van
Jesse, den zoon van Obed, den zoon van Booz, den zoon van
Salmon, den zoon van Nahasson, **33** Den zoon van
Aminadab, den zoon van Aram, den zoon van Esrom, den
zoon van Fares, den zoon van Juda, **34** Den zoon van Jakob,
den zoon van Izak, den zoon van Abraham, den zoon van
Thara, den zoon van Nachor, **35** Den zoon van Saruch, den
zoon van Ragau, den zoon van Falek, den zoon van Heber,
den zoon van Sala, **36** Den zoon van Kainan, den zoon van
Arfaxad, den zoon van Sem, den zoon van Noe, den zoon
van Lamech, **37** Den zoon van Mathusala, den zoon van
Enoch, den zoon van Jared, den zoon van Malaleel, den zoon
van Kainan, **38** Den zoon van Enos, den zoon van Seth, den
zoon van Adam, den zoon van God.

Luke 4

1 En Jezus, vol des Heiligen Geestes, keerde wederom van
de Jordaan, en werd door den Geest geleid in de woestijn; **2**
En werd veertig dagen verzocht van den duivel; en at gans
niet in die dagen, en als dezelve geeindigd waren, zo
hongerde Hem ten laatste. **3** En de duivel zeide tot Hem:
Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg tot dezen steen, dat hij brood
worde. **4** En Jezus antwoordde hem, zeggende: Er is
geschreven, dat de mens bij brood alleen niet zal leven,
maar bij alle woord Gods. **5** En als Hem de duivel geleid had
op een hogen berg, toonde hij Hem al de koninkrijken der
wereld, in een ogenblik tijds. **6** En de duivel zeide tot Hem:
Ik zal U al deze macht, en de heerlijkheid derzelver
koninkrijken geven; want zij is mij overgegeven, en ik geef
ze, wien ik ook wil; **7** Indien Gij dan mij zult aanbidden, zo
zal het alles Uw zijn. **8** En Jezus, antwoordende, zeide tot
hem: Ga weg van Mij, satan, want er is geschreven: Gij zult
den Heere, uw God, aanbidden, en Hem alleen dienen. **9** En
hij leidde Hem naar Jeruzalem, en stelde Hem op de tinne
des tempels, en zeide tot Hem: Indien Gij de Zoon Gods zijt,
werp Uzelven van hier nederwaarts; **10** Want er is
geschreven, dat Hij Zijn engelen van U bevelen zal, dat zij U
bewaren zullen; **11** En dat zij U op de handen nemen zullen,
opdat Gij Uw voet niet te eniger tijd aan een steen stoot. **12**
En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Er is gezegd: Gij zult
den Heere, uw God, niet verzoeken. **13** En als de duivel alle
verzoeking voleindigd had, week hij van Hem voor een tijd.
14 En Jezus keerde wederom, door de kracht des Geestes,
naar Galilea; en het gerucht van Hem ging uit door het
gehele omliggende land.

15 En Hij leerde in hun synagogen, en werd van allen
geprezen. **16** En Hij kwam te Nazareth, daar Hij opgevoed

was, en ging, naar Zijn gewoonte, op den dag des sabbats in
de synagoge; en stond op om te lezen.

17 En Hem werd gegeven het boek van den profeet Jesaja;
en als Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats,
daar geschreven was: **18** De Geest des Heeren is op Mij,
daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den
armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die
gebroken zijn van hart; **19** Om den gevangenen te prediken
loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen
heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename
jaar des Heeren. **20** En als Hij het boek toegedaan en den
dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen van
allen in de synagoge waren op Hem geslagen. **21** En Hij
begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren
vervuld. **22** En zij gaven Hem allen getuigenis, en
verwonderden zich over de aangename woorden, die uit Zijn
mond voortkwamen; en zeiden: Is deze niet de Zoon van
Jozef? **23** En Hij zeide tot hen: Gij zult zonder twijfel tot Mij
dit spreekwoord zeggen: Medicijnmeester! genees Uzelven;
al wat wij gehoord hebben, dat in Kapernaum geschied is,
doe dat ook hier in Uw vaderland. **24** En Hij zeide: Voorwaar
Ik zeg u, dat geen profeet aangenaam is in zijn vaderland.
25 Maar Ik zeg u in der waarheid: Er waren vele weduwen in
Israel in de dagen van Elias, toen de hemel drie jaren en zes
maanden gesloten was, zodat er grote hongersnood werd
over het gehele land. **26** En tot geen van haar werd Elias
gezonden, dan naar Sarepta Sidonis, tot een vrouw, die
weduwe was. **27** En er waren vele melaatsen in Israel, ten
tijde van den profeet Elisa; en geen van hen werd gereinigd,
dan Naaman, de Syrier. **28** En zij werden allen in de
synagoge met toorn vervuld, als zij dit hoorden. **29** En
opstaande, wierpen zij Hem uit, buiten de stad, en leidden
Hem op den top des bergs, op denwelken hun stad gebouwd
was, om Hem van de steilte af te werpen. **30** Maar Hij, door
het midden van hen doorgegaan zijnde, ging weg. **31** En Hij

kwam af te Kapernaum, een stad van Galilea, en leerde hen
op de sabbatdagen. **32** En zij versloegen zich over Zijn leer,
want Zijn woord was met macht. **33** En in de synagoge was
een mens, hebbende een geest eens onreinen duivels; en hij
riep uit met grote stemme,

34 Zeggende: Laat af, wat hebben wij met U te doen, Gij
Jezus Nazarener? Zijt Gij gekomen, om ons te verderven? Ik
ken U, wie Gij zijt, namelijk de Heilige Gods. **35** En Jezus
bestrafte hem, zeggende: Zwijg stil, en ga van hem uit. En
de duivel, hem in het midden geworpen hebbende, voer van
hem uit, zonder hem iets te beschadigen. **36** En er kwam
een verbaasdheid over allen; en zij spraken samen tot
elkander, zeggende: Wat woord is dit, dat Hij met macht en
kracht den onreinen geesten gebiedt, en zij varen uit? **37** En
het gerucht van Hem ging uit in alle plaatsen des
omliggenden lands. **38** En Jezus, opgestaan zijnde uit de
synagoge, ging in het huis van Simon; en Simons vrouws
moeder was met een grote koorts bevangen, en zij baden
Hem voor haar.

39 En staande boven haar, bestrafte Hij de koorts, en de
koorts verliet haar; en zij van stonde aan opstaande, diende
henlieden. **40** En als de zon onderging, brachten allen, die
kranken hadden, met verscheidene ziekten bevangen, die
tot Hem, en Hij leide een iegelijk van hen de handen op, en
genas dezelve.

41 En er voeren ook duivelen uit van velen, roepende en
zeggende: Gij zijt de Christus, de Zone Gods! En hen
bestraffende, liet Hij die niet spreken, omdat zij wisten, dat
Hij de Christus was. **42** En als het dag werd, ging Hij uit, en
trok naar een woeste plaats; en de scharen zochten Hem, en
kwamen tot bij Hem, en hielden Hem op, dat Hij van hen
niet zou weggaan. **43** Maar Hij zeide tot hen: Ik moet ook
anderen steden het Evangelie van het Koninkrijk Gods

verkondigen; want daartoe ben Ik uitgezonden. **44** En Hij
predikte in de synagogen van Galilea.

Luke 5

1 En het geschiedde, als de schare op Hem aandrong, om
het Woord Gods te horen, dat Hij stond bij het meer
Gennesareth. **2** En Hij zag twee schepen aan den oever van
het meer liggende, en de vissers waren daaruit gegaan, en
spoelden de netten. **3** En Hij ging in een van die schepen,
hetwelk van Simon was, en bad hem, dat hij een weinig van
het land afstak; en nederzittende, leerde Hij de scharen uit
het schip. **4** En als Hij afliet van spreken, zeide Hij tot
Simon: Steek af naar de diepte, en werp uw netten uit om te
vangen. **5** En Simon antwoordde en zeide tot Hem: Meester,
wij hebben den gehelen nacht over gearbeid, en niet
gevangen; doch op Uw woord zal ik het net uitwerpen. **6** En
als zij dat gedaan hadden, besloten zij een grote menigte
vissen, en hun net scheurde. **7** En zij wenkten hun
medegenoten, die in het andere schip waren, dat zij hen
zouden komen helpen. En zij kwamen, en vulden beide de
schepen, zodat zij bijna zonken. **8** En Simon Petrus, dat
ziende, viel neder aan de knieen van Jezus, zeggende:
Heere! ga uit van mij; want ik ben een zondig mens. **9** Want
verbaasdheid had hem bevangen, en allen, die met hem
waren, over de vangst der vissen, die zij gevangen hadden;
10 En desgelijks ook Jakobus en Johannes, de zonen van
Zebedeus, die medegenoten van Simon waren. En Jezus
zeide tot Simon: Vrees niet; van nu aan zult gij mensen
vangen. **11** En als zij de schepen aan land gestuurd hadden,
verlieten zij alles, en volgden Hem. **12** En het geschiedde,
als Hij in een dier steden was, ziet, er was een man vol
melaatsheid; en Jezus ziende, viel hij op het aangezicht, en
bad Hem, zeggende: Heere! zo Gij wilt, Gij kunt mij reinigen.

13 En Hij, de hand uitstrekkende, raakte hem aan; en zeide:
Ik wil, word gereinigd! En terstond ging de melaatsheid van

hem. **14** En Hij gebood hem, dat hij het niemand zeggen
zou; maar ga heen, zeide Hij, vertoon uzelven den priester,
en offer voor uw reiniging, gelijk Mozes geboden heeft, hun
tot een getuigenis. **15** Maar het gerucht van Hem ging te
meer voort; en vele scharen kwamen samen om Hem te
horen, en door Hem genezen te worden van hun
krankheden. **16** Maar Hij vertrok in de woestijnen, en bad
aldaar.

17 En het geschiedde in een dier dagen, dat Hij leerde, en
er zaten Farizeen en leraars der wet, die van alle vlekken
van Galilea, en Judea, en Jeruzalem gekomen waren; en de
kracht des Heeren was er om hen te genezen. **18** En ziet,
enige mannen brachten op een bed een mens, die geraakt
was, en zochten hem in te brengen, en voor Hem te leggen.

19 En niet vindende, waardoor zij hem inbrengen mochten,
overmits de schare, zo klommen zij op het dak, en lieten
hem door de tichelen neder met het beddeken, in het
midden, voor Jezus. **20** En Hij ziende hun geloof, zeide tot
hem: Mens, uw zonden zijn u vergeven. **21** En de
Schriftgeleerden en de Farizeen begonnen te overdenken,
zeggende: Wie is Deze, Die gods lastering spreekt? Wie kan
de zonden vergeven, dan God alleen? **22** Maar Jezus, hun
overdenkingen bekennende, antwoordde en zeide tot hen:
Wat overdenkt gij in uw harten? **23** Wat is lichter te zeggen:
Uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op en wandel?
24 Doch opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen
macht heeft op de aarde, de zonde te vergeven (zeide Hij tot
den geraakte): Ik zeg u, sta op, en neem uw beddeken op,
en ga heen naar uw huis. **25** En hij, terstond voor Hem
opstaande, en opgenomen hebbende hetgeen, daar hij op
gelegen had, ging heen naar zijn huis, God verheerlijkende.
26 En ontzetting heeft hen allen bevangen, en zij
verheerlijkten God, en werden vervuld met vreze, zeggende:
Wij hebben heden ongelofelijke dingen gezien. **27** En na

dezen ging Hij uit, en zag een tollenaar, met name Levi,
zitten in het tolhuis, en zeide tot hem: Volg Mij.

28 En hij, alles verlatende, stond op en volgde Hem. **29** En
Levi richtte Hem een groten maaltijd aan, in zijn huis; en er
was een grote schare van tollenaren, en van anderen, die
met hen aanzaten. **30** En hun Schriftgeleerden en de
Farizeen murmureerden tegen Zijn discipelen, zeggende:
Waarom eet en drinkt gij met tollenaren en zondaren? **31** En
Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Die gezond zijn, hebben
den medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn. **32** Ik
ben niet gekomen om te roepen rechtvaardigen, maar
zondaren tot bekering. **33** En zij zeiden tot Hem: Waarom
vasten de discipelen van Johannes dikmaals, en doen
gebeden, desgelijks ook de discipelen der Farizeen, maar de
Uwe eten en drinken?

34 Doch Hij zeide tot hen: Kunt gij de bruiloftskinderen,
terwijl de Bruidegom bij hen is, doen vasten? **35** Maar de
dagen zullen komen, wanneer de Bruidegom van hen zal
weggenomen zijn, dan zullen zij vasten in die dagen. **36** En
Hij zeide ook tot hen een gelijkenis: Niemand zet een lap
van een nieuw kleed op een oud kleed; anders zo scheurt
ook dat nieuwe het oude, en de lap van het nieuwe komt
met het oude niet overeen.

37 En niemand doet nieuwen wijn in oude leder zakken;
anders zo zal de nieuwe wijn de leder zakken doen bersten,
en de wijn zal uitgestort worden, en de leder zakken zullen
verderven. **38** Maar nieuwen wijn moet men in nieuwe leder
zakken doen, en zij worden beide te zamen behouden. **39**
En niemand, die ouden drinkt, begeert terstond nieuwen;
want hij zegt: De oude is beter.

Luke 6

1 En het geschiedde op den tweeden eersten sabbat, dat Hij
door het gezaaide ging; en Zijn discipelen plukten aren, en
aten ze, die wrijvende met de handen. **2** En sommigen der
Farizeen zeiden tot hen: Waarom doet gij, wat niet
geoorloofd is te doen op de sabbatten? **3** En Jezus, hun
antwoordende, zeide: Hebt gij ook dat niet gelezen, hetwelk
David deed, wanneer hem hongerde, en dengenen, die met
hem waren? **4** Hoe hij ingegaan is in het huis Gods, en de
toonbroden genomen en gegeten heeft, en ook gegeven
dengenen, die met hem waren, welke niet zijn geoorloofd te
eten, dan alleen den priesteren. **5** En Hij zeide tot hen: De
Zoon des mensen is een Heere ook van den sabbat. **6** En het
geschiedde ook op een anderen sabbat, dat Hij in de
synagoge ging, en leerde. En daar was een mens, en zijn
rechterhand was dor. **7** En de Schriftgeleerden en de
Farizeen namen Hem waar, of Hij op den sabbat genezen
zou; opdat zij enige beschuldiging tegen Hem mochten
vinden. **8** Doch Hij kende hun gedachten, en zeide tot den
mens, die de dorre hand had: Rijs op, en sta in het midden.
En hij opgestaan zijnde, stond over einde. **9** Zo zeide dan
Jezus tot hen: Ik zal u vragen: Wat is geoorloofd op de
sabbatten, goed te doen, of kwaad te doen, een mens te
behouden, of te verderven? **10** En hen allen rondom
aangezien hebbende, zeide Hij tot den mens: Strek uw hand
uit. En hij deed alzo; en zijn hand werd hersteld, gezond
gelijk de andere. **11** En zij werden vervuld met
uitzinnigheid, en spraken samen met elkander, wat zij Jezus
doen zouden. **12** En het geschiedde in die dagen, dat Hij
uitging naar den berg, om te bidden, en Hij bleef den nacht
over in het gebed tot God. **13** En als het dag was geworden,
riep Hij Zijn discipelen tot Zich, en verkoos er twaalf uit hen,
die Hij ook apostelen noemde:

14 Namelijk Simon, welken Hij ook Petrus noemde; en
Andreas zijn broeder, Jakobus en Johannes, Filippus en
Bartholomeus; **15** Mattheus en Thomas, Jakobus, den zoon
van Alfeus, en Simon genaamd Zelotes; **16** Judas Jakobi, en
Judas Iskariot, die ook de verrader geworden is. **17** En met
hen afgekomen zijnde, stond Hij op een vlakke plaats, en
met Hem de schare Zijner discipelen, en een grote menigte
des volks van geheel Judea en Jeruzalem, en van den
zeekant van Tyrus en Sidon;

18 Die gekomen waren, om Hem te horen, en om van hun
ziekten genezen te worden, en die van onreine geesten
gekweld waren; en zij werden genezen. **19** En al de schare
zocht Hem aan te raken; want er ging kracht van Hem uit,
en Hij genas ze allen. **20** En Hij, Zijn ogen opslaande over
Zijn discipelen, zeide: Zalig zijt gij, armen, want uwer is het
Koninkrijk Gods.

21 Zalig zijt gij, die nu hongert; want gij zult verzadigd
worden. Zalig zijt gij, die nu weent; want gij zult lachen. **22**
Zalig zijt gij, wanneer u de mensen haten, en wanneer zij u
afscheiden, en smaden, en uw naam als kwaad verwerpen,
om des Zoons des mensen wil. **23** Verblijdt u in dien dag, en
zijt vrolijk; want, ziet, uw loon is groot in den hemel; want
hun vaders deden desgelijks den profeten. **24** Maar wee u,
gij rijken, want gij hebt uw troost weg. **25** Wee u, die
verzadigd zijt, want gij zult hongeren. Wee u, die nu lacht,
want gij zult treuren en wenen. **26** Wee u, wanneer al de
mensen wel van u spreken, want hun vaders deden
desgelijks den valsen profeten. **27** Maar Ik zeg ulieden, die
dit hoort: Hebt uw vijanden lief; doet wel dengenen, die u
haten.

28 Zegent degenen, die u vervloeken, en bidt voor
degenen, die u geweld doen. **29** Dengene, die u aan de
wang slaat, biedt ook de andere; en dengene, die u den

mantel neemt, verhindert ook den rok niet te nemen. **30**
Maar geeft een iegelijk, die van u begeert; en van dengene,
die het uwe neemt, eist niet weder. **31** En gelijk gij wilt, dat
u de mensen doen zullen, doet gij hun ook desgelijks. **32** En
indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat dank hebt gij? Want
ook de zondaars hebben lief degenen, die hen liefhebben.
33 En indien gij goed doet dengenen, die u goed doen, wat
dank hebt gij? Want ook de zondaars doen hetzelfde. **34** En
indien gij leent dengenen, van welke gij hoopt weder te
ontvangen, wat dank hebt gij? Want ook de zondaars lenen
den zondaren, opdat zij evengelijk weder mogen ontvangen.
35 Maar hebt uw vijanden lief, en doet goed, en leent,
zonder iets weder te hopen; en uw loon zal groot zijn, en gij
zult kinderen des Allerhoogsten zijn; want Hij is
goedertieren over de ondankbaren en bozen. **36** Weest dan
barmhartig, gelijk ook uw Vader barmhartig is. **37** En
oordeelt niet, en gij zult niet geoordeeld worden; verdoemt
niet, en gij zult niet verdoemd worden; laat los, en gij zult
losgelaten worden. **38** Geeft, en u zal gegeven worden; een
goede, neergedrukte, en geschudde en overlopende maat
zal men in uw schoot geven; want met dezelfde maat,
waarmede gijlieden meet, zal ulieden wedergemeten
worden. **39** En Hij zeide tot hen een gelijkenis: Kan ook wel
een blinde een blinde op den weg leiden? Zullen zij niet
beiden in de gracht vallen? **40** De discipel is niet boven zijn
meester; maar een iegelijk volmaakt discipel zal zijn gelijk
zijn meester. **41** En wat ziet gij den splinter, die in uws
broeders oog is, en den balk, die in uw eigen oog is, merkt
gij niet? **42** Of hoe kunt gij tot uw broeder zeggen: Broeder,
laat toe, dat ik den splinter, die in uw oog is, uitdoe; daar gij
zelf den balk, die in uw oog is, niet ziet? Gij geveinsde! doe
eerst den balk uit uw oog, en dan zult gij bezien, om den
splinter uit te doen, die in uws broeders oog is. **43** Want het
is geen goede boom, die kwade vrucht voortbrengt, en geen
kwade boom, die goede vrucht voortbrengt; **44** Want ieder
boom wordt uit zijn eigen vrucht gekend; want men leest

geen vijgen van doornen, en men snijdt geen druif van
bramen. **45** De goede mens brengt het goede voort uit den
goeden schat zijns harten; en de kwade mens brengt het
kwade voort uit den kwaden schat zijns harten; want uit den
overvloed des harten spreekt zijn mond. **46** En wat noemt
gij Mij, Heere, Heere! en doet niet hetgeen Ik zeg?

47 Een iegelijk, die tot Mij komt, en Mijn woorden hoort, en
dezelve doet, Ik zal u tonen, wien hij gelijk is. **48** Hij is gelijk
een mens, die een huis bouwde, en groef, en verdiepte, en
leide het fondament op een steenrots; als nu de hoge vloed
kwam, zo sloeg de waterstroom tegen dat huis aan, en kon
het niet bewegen; want het was op de steenrots gegrond. **49**
Maar die ze gehoord, en niet gedaan zal hebben, is gelijk
een mens, die een huis bouwde op de aarde zonder
fondament; tegen hetwelk de waterstroom aansloeg, en het
viel terstond, en de val van datzelve huis was groot.

Luke 7

1 Nadat Hij nu al Zijn woorden voleindigd had, ten aanhore
des volks, ging Hij in te Kapernaum. **2** En een dienstknecht
van een zeker hoofdman over honderd, die hem zeer waard
was, krank zijnde, lag op zijn sterven. **3** En van Jezus
gehoord hebbende, zond hij tot Hem de ouderlingen der
Joden, Hem biddende, dat Hij wilde komen, en zijn
dienstknecht gezond maken. **4** Dezen nu, tot Jezus gekomen
zijnde, baden Hem ernstelijk, zeggende: Hij is waardig, dat
Gij hem dat doet; **5** Want hij heeft ons volk lief, en heeft zelf
ons de synagoge gebouwd. **6** En Jezus ging met hen. En als
Hij nu niet verre van het huis was, zond de hoofdman over
honderd tot Hem enige vrienden, en zeide tot Hem: Heere,
neem de moeite niet; want ik ben niet waardig, dat Gij onder
mijn dak zoudt inkomen. **7** Daarom heb ik ook mijzelven niet
waardig geacht, om tot U te komen; maar zeg het met een
woord, en mijn knecht zal genezen worden. **8** Want ik ben
ook een mens, onder de macht van anderen gesteld,
hebbende krijgsknechten onder mij, en ik zeg tot dezen: Ga,
en hij gaat; en tot den anderen: Kom! en hij komt; en tot
mijn dienstknecht: Doe dat! en hij doet het. **9** En Jezus, dit
horende, verwonderde Zich over hem; en Zich omkerende,
zeide tot de schare, die Hem volgde: Ik zeg ulieden: Ik heb
zo groot een geloof zelfs in Israel niet gevonden. **10** En die
gezonden waren, wedergekeerd zijnde in het huis, vonden
den kranken dienstknecht gezond. **11** En het geschiedde op
den volgenden dag, dat Hij ging naar een stad, genaamd
Nain, en met Hem gingen velen van Zijn discipelen, en een
grote schare.

12 En als Hij de poort der stad genaakte, zie daar, een dode
werd uitgedragen, die een eniggeboren zoon zijner moeder
was, en zij was weduwe en een grote schare van de stad was

met haar. **13** En de Heere, haar ziende, werd innerlijk met
ontferming over haar bewogen, en zeide tot haar: Ween niet.
14 En Hij ging toe, en raakte de baar aan; (de dragers nu
stonden stil) en Hij zeide: Jongeling, Ik zeg u, sta op! **15** En
de dode zat overeind, en begon te spreken. En Hij gaf hem
aan zijn moeder. **16** En vreze beving hen allen, en zij
verheerlijkten God, zeggende: Een groot Profeet is onder ons
opgestaan, en God heeft Zijn volk bezocht. **17** En dit
gerucht van Hem ging uit in geheel Judea, en in al het
omliggende land. **18** En de discipelen van Johannes
boodschapten hem van al deze dingen. **19** En Johannes,
zekere twee van zijn discipelen tot zich geroepen hebbende,
zond hen tot Jezus, zeggende: Zijt Gij Degene, Die komen
zou, of verwachten wij een anderen?

20 En als de mannen tot Hem gekomen waren, zeiden zij:
Johannes de Doper heeft ons tot U afgezonden, zeggende:
Zijt Gij, Die komen zou, of verwachten wij een anderen? **21**
En in dezelfde ure genas Hij er velen van ziekten en kwalen,
en boze geesten; en velen blinden gaf Hij het gezicht. **22** En
Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Gaat heen, en
boodschapt Johannes weder de dingen, die gij gezien en
gehoord hebt, namelijk dat de blinden ziende worden, de
kreupelen wandelen, de melaatsen gereinigd worden, de
doven horen, de doden opgewekt worden, den armen het
Evangelie verkondigd wordt. **23** En zalig is hij, die aan Mij
niet zal geergerd worden. **24** Als nu de boden van Johannes
weggegaan waren, begon Hij tot de scharen van Johannes te
zeggen: Wat zijt gij uitgegaan in de woestijn te
aanschouwen? Een riet, dat van den wind ginds en weder
bewogen wordt?

25 Maar wat zijt gij uitgegaan te zien? Een mens, met
zachte klederen bekleed? Ziet, die in heerlijke kleding en
wellust zijn, die zijn in de koninklijke hoven. **26** Maar wat zijt
gij uitgegaan te zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, ook veel

meer dan een profeet. **27** Deze is het, van welken
geschreven is: Ziet, Ik zende Mijn engel voor uw aangezicht,
die Uw weg voor U heen bereiden zal. **28** Want Ik zeg
ulieden: Onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand
meerder profeet, dan Johannes de Doper; maar de minste in
het Koninkrijk Gods is meerder dan hij. **29** En al het volk,
Hem horende, en de tollenaars, die met den doop van
Johannes gedoopt waren, rechtvaardigden God. **30** Maar de
Farizeen en de wetgeleerden hebben den raad Gods tegen
zichzelven verworpen, van hem niet gedoopt zijnde. **31** En
de Heere zeide: Bij wien zal Ik dan de mensen van dit
geslacht vergelijken, en wien zijn zij gelijk?

32 Zij zijn gelijk aan de kinderen, die op de markt zitten, en
elkander toeroepen, en zeggen: Wij hebben u op de fluit
gespeeld, en gij hebt niet gedanst; wij hebben u
klaagliederen gezongen, en gij hebt niet geweend. **33** Want
Johannes de Doper is gekomen, noch brood etende, noch
wijn drinkende; en gij zegt: Hij heeft den duivel. **34** De Zoon
des mensen is gekomen, etende en drinkende, en gij zegt:
Ziet daar, een Mens, Die een vraat en wijnzuiper is, een
Vriend van tollenaren en zondaren. **35** Doch de wijsheid is
gerechtvaardigd geworden van al haar kinderen. **36** En een
der Farizeen bad Hem, dat Hij met hem ate; en ingegaan
zijnde in des Farizeers huis, zat Hij aan.

37 En ziet, een vrouw in de stad, welke een zondares was,
verstaande, dat Hij in des Farizeers huis aanzat, bracht een
albasten fles met zalf. **38** En staande achter Zijn voeten,
wenende, begon zij Zijn voeten nat te maken met tranen, en
zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en kuste Zijn
voeten, en zalfde ze met de zalf. **39** En de Farizeer, die Hem
genood had, zulks ziende, sprak bij zichzelven, zeggende:
Deze, indien Hij een profeet ware, zou wel weten, wat en
hoedanige vrouw deze is, die Hem aanraakt; want zij is een
zondares. **40** En Jezus antwoordende, zeide tot hem: Simon!

Ik heb u wat te zeggen. En hij sprak: Meester! zeg het. **41**
Jezus zeide: Een zeker schuldheer had twee schuldenaars;
de een was schuldig vijfhonderd penningen, en de andere
vijftig; **42** En als zij niet hadden om te betalen, schold hij
het hun beiden kwijt. Zeg dan, wie van dezen zal hem meer
liefhebben? **43** En Simon, antwoordende, zeide: Ik acht, dat
hij het is, dien hij het meeste kwijtgescholden heeft. En Hij
zeide tot hem: Gij hebt recht geoordeeld. **44** En Hij, Zich
omkerende naar de vrouw, zeide tot Simon: Ziet gij deze
vrouw? Ik ben in uw huis gekomen; water hebt gij niet tot
Mijn voeten gegeven; maar deze heeft Mijn voeten met
tranen nat gemaakt, en met het haar van haar hoofd
afgedroogd. **45** Gij hebt Mij geen kus gegeven; maar deze,
van dat zij ingekomen is, heeft niet afgelaten Mijn voeten te
kussen. **46** Met olie hebt gij Mijn hoofd niet gezalfd; maar
deze heeft Mijn voeten met zalf gezalfd. **47** Daarom zeg Ik
u: Haar zonden zijn haar vergeven, die vele waren; want zij
heeft veel liefgehad; maar dien weinig vergeven wordt, die
heeft weinig lief. **48** En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u
vergeven. **49** En die mede aanzaten, begonnen te zeggen
bij zichzelven: Wie is Deze, Die ook de zonden vergeeft? **50**
Maar Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga
heen in vrede.

Luke 8

1 En het geschiedde daarna, dat Hij reisde van de ene stad
en vlek tot de andere, predikende en verkondigende het
Evangelie van het Koninkrijk Gods; en de twaalven waren
met Hem; **2** En sommige vrouwen, die van boze geesten en
krankheden genezen waren, namelijk Maria, genaamd
Magdalena, van welke zeven duivelen uitgegaan waren; **3**
En Johanna, de huisvrouw van Chusas, den rentmeester van
Herodes, en Susanna, en vele anderen, die Hem dienden van
haar goederen. **4** Als nu een grote schare bijeenvergaderde,
en zij van alle steden tot Hem kwamen, zo zeide Hij door
gelijkenis:

5 Een zaaier ging uit, om zijn zaad te zaaien; en als hij
zaaide, viel het ene bij den weg, en werd vertreden, en de
vogelen des hemels aten dat op. **6** En het andere viel op een
steenrots, en opgewassen zijnde, is het verdord, omdat het
geen vochtigheid had. **7** En het andere viel in het midden
van de doornen, en de doornen mede opwassende,
verstikten hetzelve. **8** En het andere viel op de goede aarde,
en opgewassen zijnde, bracht het honderdvoudige vrucht
voort. Dit zeggende, riep Hij: Wie oren heeft, om te horen,
die hore. **9** En Zijn discipelen vraagden Hem, zeggende: Wat
mag deze gelijkenis wezen? **10** En Hij zeide: U is het
gegeven, de verborgenheden van het Koninkrijk Gods te
verstaan; maar tot de anderen spreek Ik in gelijkenissen,
opdat zij ziende niet zien, en horende niet verstaan. **11** Dit
is nu de gelijkenis: Het zaad is het Woord Gods. **12** En die bij
den weg bezaaid worden, zijn dezen, die horen; daarna komt
de duivel, en neemt het Woord uit hun hart weg, opdat zij
niet zouden geloven, en zalig worden. **13** En die op de
steenrots bezaaid worden, zijn dezen, die, wanneer zij het
gehoord hebben, het Woord met vreugde ontvangen; en

dezen hebben geen wortel, die maar voor een tijd geloven,
en in den tijd der verzoeking wijken zij af. **14** En dat in de
doornen valt, zijn dezen, die gehoord hebben, en
heengaande verstikt worden door de zorgvuldigheden, en
rijkdom, en wellusten des levens, en voldragen geen vrucht.
15 En dat in de goede aarde valt, zijn dezen, die, het Woord
gehoord hebbende, hetzelve in een eerlijk en goed hart
bewaren, en in volstandigheid vruchten voortbrengen. **16**
En niemand, die een kaars ontsteekt, bedekt dezelve met
een vat, of zet ze onder een bed; maar zet ze op een
kandelaar, opdat degenen, die inkomen, het licht zien
mogen.

17 Want er is niets verborgen, dat niet openbaar zal worden;
noch heimelijk, dat niet bekend zal worden, en in het
openbaar komen. **18** Ziet dan, hoe gij hoort; want zo wie
heeft, dien zal gegeven worden; en zo wie niet heeft, ook
hetgeen hij meent te hebben, zal van hem genomen
worden. **19** En Zijn moeder en Zijn broeders kwamen tot
Hem, en konden bij Hem niet komen, vanwege de schare.

20 En Hem werd geboodschapt van enigen, die zeiden: Uw
moeder en Uw broeders staan daar buiten, begerende U te
zien. **21** Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Mijn moeder
en Mijn broeders zijn dezen, die Gods Woord horen, en
datzelve doen. **22** En het geschiedde in een van die dagen,
dat Hij in een schip ging, en Zijn discipelen met Hem; en Hij
zeide tot hen: Laat ons overvaren aan de andere zijde van
het meer. En zij staken af.

23 En als zij voeren, viel Hij in slaap; en er kwam een storm
van wind op het meer, en zij werden vol waters, en waren in
nood. **24** En zij gingen tot Hem, en wekten Hem op,
zeggende: Meester, Meester, wij vergaan! en Hij, opgestaan
zijnde, bestrafte den wind en de watergolven, en zij hielden
op, en er werd stilte. **25** En Hij zeide tot hen: Waar is uw

geloof? Maar zij, bevreesd zijnde, verwonderden zich,
zeggende tot elkander: Wie is toch Deze, dat Hij ook de
winden en het water gebiedt, en zij zijn Hem gehoorzaam?
26 En zij voeren voort naar het land der Gadarenen, hetwelk
is tegenover Galilea.

27 En als Hij aan het land uitgegaan was, ontmoette Hem
een zeker man uit de stad, die van over langen tijd met
duivelen was bezeten geweest; en was met geen klederen
gekleed, en bleef in geen huis, maar in de graven. **28** En hij,
Jezus ziende, en zeer roepende, viel voor Hem neder, en
zeide met een grote stem: Wat heb ik met U te doen, Jezus,
Gij Zone Gods, des Allerhoogsten, ik bid U, dat Gij mij niet
pijnigt! **29** Want Hij had den onreinen geest geboden, dat
hij van den mens zou uitvaren; want hij had hem menigen
tijd bevangen gehad; en hij werd met ketenen en met
boeien gebonden, om bewaard te zijn; en hij verbrak de
banden, en werd van den duivel gedreven in de woestijnen.
30 En Jezus vraagde hem, zeggende: Welke is uw naam? En
hij zeide: Legio. Want vele duivelen waren in hem gevaren.
31 En zij baden Hem, dat Hij hun niet gebieden zou in den
afgrond heen te varen. **32** En aldaar was een kudde veler
zwijnen, weidende op den berg; en zij baden Hem, dat Hij
hun wilde toelaten in dezelve te varen. En Hij liet het hun
toe. **33** En de duivelen, uitvarende van den mens, voeren in
de zwijnen; en de kudde stortte van de steilte af in het
meer; en versmoorde. **34** En die ze weidden, ziende hetgeen
geschied was, zijn gevlucht; en heengaande boodschapten
het in de stad, en op het land. **35** En zij gingen uit, om te
zien hetgeen geschied was, en kwamen tot Jezus, en vonden
den mens, van welken de duivelen uitgevaren waren,
zittend aan de voeten van Jezus, gekleed en wel bij zijn
verstand; en zij werden bevreesd. **36** En ook, die het gezien
hadden, verhaalden hun, hoe de bezetene was verlost
geworden. **37** En de gehele menigte van het omliggende
land der Gadarenen baden Hem, dat Hij van hen wegging;

want zij waren met grote vreze bevangen. En Hij, in het
schip gegaan zijnde, keerde wederom.

38 En de man, van welken de duivelen uitgevaren waren,
bad Hem, dat hij mocht bij Hem zijn. Maar Jezus liet hem van
Zich gaan, zeggende: **39** Keer weder naar uw huis, en vertel,
wat grote dingen u God gedaan heeft. En hij ging heen door
de gehele stad, verkondigende, wat grote dingen Jezus hem
gedaan had. **40** En het geschiedde, als Jezus wederkeerde,
dat Hem de schare ontving; want zij waren allen Hem
verwachtende. **41** En ziet, er kwam een man, wiens naam
was Jairus, en hij was een overste der synagoge; en hij viel
aan de voeten van Jezus, en bad Hem, dat Hij in zijn huis
wilde komen.

42 Want hij had een enige dochter, van omtrent twaalf
jaren, en deze lag op haar sterven. En als Hij heenging, zo
verdrongen Hem de scharen. **43** En een vrouw, die twaalf
jaren lang den vloed des bloeds gehad had, welke al haar
leeftocht aan medicijnmeesters ten koste gelegd had; en
van niemand had kunnen genezen worden,

44 Van achteren tot Hem komende, raakte den zoom Zijns
kleeds aan; en terstond stelpte de vloed haars bloeds. **45** En
Jezus zeide: Wie is het, die Mij heeft aangeraakt? En als zij
het allen miszaakten, zeide Petrus en die met hem waren:
Meester, de scharen drukken en verdringen U, en zegt Gij:
Wie is het, die Mij aangeraakt heeft? **46** En Jezus zeide:
Iemand heeft Mij aangeraakt; want Ik heb bekend, dat
kracht van Mij uitgegaan is. **47** De vrouw nu, ziende, dat zij
niet verborgen was, kwam bevende, en voor Hem
nedervallende, verklaarde Hem voor al het volk, om wat
oorzaak zij Hem aangeraakt had, en hoe zij terstond
genezen was. **48** En Hij zeide tot haar: Dochter, wees
welgemoed, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede.
49 Als Hij nog sprak, kwam er een van het huis des oversten

der synagoge, zeggende tot hem: Uw dochter is gestorven;
zijt den Meester niet moeielijk.

50 Maar Jezus, dat horende, antwoordde hem, zeggende:
Vrees niet, geloof alleenlijk, en zij zal behouden worden. **51**
En als Hij in het huis kwam, liet Hij niemand inkomen, dan
Petrus, en Jakobus, en Johannes, en den vader en de moeder
des kinds. **52** En zij schreiden allen, en maakten misbaar
over hetzelve. En Hij zeide: Schreit niet; zij is niet
gestorven; maar zij slaapt. **53** En zij belachten Hem,
wetende, dat zij gestorven was. **54** Maar als Hij ze allen
uitgedreven had, greep Hij haar hand en riep, zeggende:
Kind, sta op! **55** En haar geest keerde weder, en zij is
terstond opgestaan; en Hij gebood, dat men haar te eten
geven zoude. **56** En haar ouders ontzetten zich; en Hij beval
hun, dat zij niemand zouden zeggen hetgeen geschied was.

Luke 9

1 En Zijn twaalf discipelen samengeroepen hebbende, gaf
Hij hun kracht en macht over al de duivelen, en om ziekten
te genezen. **2** En Hij zond hen heen, om te prediken het
Koninkrijk Gods, en de kranken gezond te maken. **3** En Hij
zeide tot hen: Neemt niets mede tot den weg, noch staven,
noch male, noch brood, noch geld; noch iemand van u zal
twee rokken hebben. **4** En in wat huis gij ook zult ingaan,
blijft aldaar, en gaat van daar uit. **5** En zo wie u niet zullen
ontvangen, uitgaande van die stad, schudt ook het stof af
van uw voeten, tot een getuigenis tegen hen. **6** En zij,
uitgaande, doorgingen al de vlekken, verkondigende het
Evangelie, en genezende de zieken overal. **7** En Herodes, de
viervorst, hoorde al de dingen, die van Hem geschiedden; en
was twijfelmoedig, omdat van sommigen gezegd werd, dat
Johannes van de doden was opgestaan.

8 En van sommigen, dat Elias verschenen was; en van
anderen, dat een profeet van de ouden was opgestaan. **9** En
Herodes zeide: Johannes heb ik onthoofd; wie is nu Deze,
van Welken ik zulke dingen hoor? En hij zocht Hem te zien.
10 En de apostelen, wedergekeerd zijnde, verhaalden Hem
al wat zij gedaan hadden. En Hij nam hen mede en vertrok
alleen in een woeste plaats der stad, genaamd Bethsaida.

11 En de scharen, dat verstaande, volgden Hem; en Hij
ontving ze, en sprak tot hen van het Koninkrijk Gods; en die
genezing van node hadden, maakte Hij gezond. **12** En de
dag begon te dalen; en de twaalven, tot Hem komende,
zeiden tot Hem: Laat de schare van U, opdat zij,
heengaande in de omliggende vlekken en in de dorpen,
herberg nemen mogen, en spijze vinden; want wij zijn hier
in een woeste plaats. **13** Maar Hij zeide tot hen: Geeft gij

hun te eten. En zij zeiden: Wij hebben niet meer dan vijf
broden, en twee vissen; tenzij dan dat wij heengaan en spijs
kopen voor al dit volk; **14** Want er waren omtrent vijf
duizend mannen. Doch Hij zeide tot Zijn discipelen: Doet
hen nederzitten bij zaten, elk van vijftig. **15** En zij deden
alzo, en deden hen allen nederzitten. **16** En Hij, de vijf
broden en de twee vissen genomen hebbende, zag op naar
den hemel, en zegende die, en brak ze, en gaf ze den
discipelen, om der schare voor te leggen. **17** En zij aten en
werden allen verzadigd; en er werd opgenomen, hetgeen
hun van de brokken overgeschoten was, twaalf korven. **18**
En het geschiedde, als Hij alleen was biddende, dat de
discipelen met Hem waren, en Hij vraagde hen, zeggende:
Wie zeggen de scharen, dat Ik ben?

19 En zij, antwoordende, zeiden: Johannes de Doper; en
anderen: Elias; en anderen: Dat enig profeet van de ouden
opgestaan is. **20** En Hij zeide tot hen: Maar gijlieden, wie
zegt gij, dat Ik ben? En Petrus, antwoordende, zeide: De
Christus Gods. **21** En Hij gebood hun scherpelijk en beval,
dat zij dit niemand zeggen zouden; **22** Zeggende: De Zoon
des mensen moet veel lijden, en verworpen worden van de
ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en
gedood en ten derden dage opgewekt worden. **23** En Hij
zeide tot allen: Zo iemand achter Mij wil komen, die
verloochene zichzelven, en neme zijn kruis dagelijks op, en
volge Mij.

24 Want zo wie zijn leven behouden wil, die zal het
verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om
Mijnentwil, die zal het behouden. **25** Want wat baat het een
mens, die de gehele wereld zou winnen, en zichzelven
verliezen, of schade zijns zelfs lijden? **26** Want zo wie zich
Mijns en Mijner woorden zal geschaamd hebben, diens zal
de Zoon des mensen Zich schamen, wanneer Hij komen zal
in Zijn heerlijkheid, en in de heerlijkheid des Vaders, en der

heilige engelen. **27** En Ik zeg u waarlijk: Er zijn sommigen
dergenen, die hier staan, die den dood niet zullen smaken,
totdat zij het Koninkrijk Gods zullen gezien hebben. **28** En
het geschiedde, omtrent acht dagen na deze woorden, dat
Hij medenam Petrus, en Johannes, en Jakobus, en klom op
den berg, om te bidden.

29 En als Hij bad, werd de gedaante Zijns aangezichts
veranderd, en Zijn kleding wit en zeer blinkende. **30** En ziet,
twee mannen spraken met Hem, welke waren Mozes en
Elias. **31** Dewelke, gezien zijnde in heerlijkheid, zeiden Zijn
uitgang, dien Hij zoude volbrengen te Jeruzalem. **32** Petrus
nu, en die met hem waren, waren met slaap bezwaard; en
ontwaakt zijnde, zagen zij Zijn heerlijkheid, en de twee
mannen, die bij Hem stonden. **33** En het geschiedde, als zij
van Hem afscheidden, zo zeide Petrus tot Jezus: Meester, het
is goed, dat wij hier zijn; en laat ons drie tabernakelen
maken, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elias een;
niet wetende, wat hij zeide. **34** Als hij nu dit zeide, kwam
een wolk, en overschaduwde hen; en zij werden bevreesd,
als die in de wolk ingingen. **35** En er geschiedde een stem
uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon; hoort
Hem! **36** En als de stem geschiedde, zo werd Jezus alleen
gevonden. En zij zwegen stil, en verhaalden in die dagen
niemand iets van hetgeen zij gezien hadden. **37** En het
geschiedde des daags daaraan, als zij van den berg
afkwamen, dat Hem een grote schare in het gemoet kwam.

38 En ziet, een man van de schare riep uit, zeggende:
Meester, ik bid U, zie toch mijn zoon aan; want hij is mij een
eniggeborene. **39** En zie, een geest neemt hem, en van
stonde aan roept hij, en hij scheurt hem, dat hij schuimt, en
wijkt nauwelijks van hem, en verplettert hem. **40** En ik heb
Uw discipelen gebeden, dat zij hem zouden uitwerpen, en zij
hebben niet gekund. **41** En Jezus, antwoordende, zeide: O
ongelovig en verkeerd geslacht, hoe lang zal Ik nog bij

ulieden zijn, en ulieden verdragen? Breng uw zoon hier. **42**
En nog, als hij naar Hem toekwam, scheurde hem de duivel,
en verscheurde hem; maar Jezus bestrafte den onreinen
geest, en maakte het kind gezond, en gaf hem zijn vader
weder. **43** En zij werden allen verslagen over de
grootdadigheid Gods. En als zij allen zich verwonderden
over al de dingen, die Jezus gedaan had, zeide Hij tot Zijn
discipelen:

44 Legt gij deze woorden in uw oren: Want de Zoon des
mensen zal overgeleverd worden in der mensen handen. **45**
Maar zij verstonden dit woord niet, en het was voor hen
verborgen, alzo dat zij het niet begrepen; en zij vreesden
van dat woord Hem te vragen. **46** En er rees een
overlegging onder hen, namelijk, wie van hen de meeste
ware.

47 Maar Jezus, ziende de overlegging hunner harten, nam
een kindeken, en stelde dat bij Zich; **48** En zeide tot hen: Zo
wie dit kindeken ontvangen zal in Mijn Naam, die ontvangt
Mij; en zo wie Mij ontvangen zal, ontvangt Hem, Die Mij
gezonden heeft. Want die de minste onder u allen is, die zal
groot zijn. **49** En Johannes antwoordde en zeide: Meester!
wij hebben een gezien, die in Uw Naam de duivelen
uitwierp, en wij hebben het hem verboden, omdat hij U met
ons niet volgt.

50 En Jezus zeide tot hem: Verbied het niet; want wie tegen
ons niet is, die is voor ons. **51** En het geschiedde, als de
dagen Zijner opneming vervuld werden, zo richtte Hij Zijn
aangezicht, om naar Jeruzalem te reizen.

52 En Hij zond boden uit voor Zijn aangezicht; en zij,
heengereisd zijnde, kwamen in een vlek der Samaritanen,
om voor Hem herberg te bereiden. **53** En zij ontvingen Hem
niet, omdat Zijn aangezicht was als reizende naar Jeruzalem.

54 Als nu Zijn discipelen, Jakobus en Johannes, dat zagen,
zeiden zij: Heere, wilt Gij, dat wij zeggen, dat vuur van den
hemel nederdale, en dezen verslinde, gelijk ook Elias
gedaan heeft? **55** Maar Zich omkerende, bestrafte Hij hen,
en zeide: Gij weet niet van hoedanigen geest gij zijt. **56**
Want de Zoon des mensen is niet gekomen om der mensen
zielen te verderven, maar om te behouden. En zij gingen
naar een ander vlek. **57** En het geschiedde op den weg, als
zij reisden, dat een tot Hem zeide: Heere, ik zal U volgen,
waar Gij ook heengaat.

58 En Jezus zeide tot hem: De vossen hebben holen, en de
vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des mensen heeft
niet, waar Hij het hoofd nederlegge. **59** En Hij zeide tot een
anderen: Volg Mij. Doch hij zeide: Heere, laat mij toe, dat ik
heenga, en eerst mijn vader begrave. **60** Maar Jezus zeide
tot hem: Laat de doden hun doden begraven; doch gij, ga
heen en verkondig het Koninkrijk Gods. **61** En ook een ander
zeide: Heere, ik zal U volgen; maar laat mij eerst toe, dat ik
afscheid neme van degenen, die in mijn huis zijn. **62** En
Jezus zeide tot hem: Niemand, die zijn hand aan den ploeg
slaat, en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het
Koninkrijk Gods.

Luke 10

1 En na dezen stelde de Heere nog andere zeventig, en
zond hen heen voor Zijn aangezicht, twee en twee, in iedere
stad en plaats, daar Hij komen zou. **2** Hij zeide dan tot hen:
De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinige;
daarom, bidt den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn
oogst uitstote. **3** Gaat henen; ziet, Ik zend u als lammeren in
het midden der wolven. **4** Draagt geen buidel, noch male,
noch schoenen; en groet niemand op den weg. **5** En in wat
huis gij zult ingaan, zegt eerst: Vrede zij dezen huize! **6** En
indien aldaar een zoon des vredes is, zo zal uw vrede op
hem rusten; maar indien niet, zo zal uw vrede tot u
wederkeren. **7** En blijft in datzelve huis, etende en
drinkende, hetgeen van hen voorgezet wordt; want de
arbeider is zijn loon waardig; gaat niet over van het ene huis
in het andere huis. **8** En in wat stad gij zult ingaan, en zij u
ontvangen, eet hetgeen ulieden voorgezet wordt. **9** En
geneest de kranken, die daarin zijn, en zegt tot hen: Het
Koninkrijk Gods is nabij u gekomen. **10** Maar in wat stad gij
zult ingaan, en zij u niet ontvangen, uitgaande op haar
straten, zo zegt: **11** Ook het stof, dat uit uw stad aan ons
kleeft, schudden wij af op ulieden; nochtans zo weet dit, dat
het Koninkrijk Gods nabij u gekomen is. **12** En Ik zeg u, dat
het dien van Sodom verdragelijker wezen zal in dien dag,
dan dezelve stad. **13** Wee u, Chorazin, wee u, Bethsaida,
want zo in Tyrus en Sidon de krachten geschied waren, die
in u geschied zijn, zij zouden eertijds, in zak en as zittende,
zich bekeerd hebben. **14** Doch het zal Tyrus en Sidon
verdragelijker zijn in het oordeel, dan ulieden. **15** En gij,
Kapernaum, die tot den hemel toe verhoogd zijt, gij zult tot
de hel toe nedergestoten worden. **16** Wie u hoort, die hoort
Mij; en wie u verwerpt, die verwerpt Mij; en wie Mij verwerpt,
die verwerpt Dengene, Die Mij gezonden heeft. **17** En de

zeventigen zijn wedergekeerd met blijdschap, zeggende:
Heere, ook de duivelen zijn ons onderworpen, in Uw Naam.

18 En Hij zeide tot hen: Ik zag den satan, als een bliksem,
uit den hemel vallen. **19** Ziet, Ik geve u de macht, om op
slangen en schorpioenen te treden, en over alle kracht des
vijands; en geen ding zal u enigszins beschadigen. **20** Doch
verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn;
maar verblijdt u veel meer, dat uw namen geschreven zijn in
de hemelen. **21** Te dier ure verheugde Zich Jezus in den
geest, en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der
aarde; dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen
verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens
geopenbaard; ja, Vader, want alzo is geweest het
welbehagen voor U.

22 Alle dingen zijn Mij van Mijn Vader overgegeven; en
niemand weet, wie de Zoon is, dan de Vader; en wie de
Vader is, dan de Zoon, en dien het de Zoon zal willen
openbaren. **23** En Zich kerende naar de discipelen, zeide Hij
tot hen alleen: Zalig zijn de ogen, die zien, hetgeen gij ziet.

24 Want Ik zeg u, dat vele profeten en koningen hebben
begeerd te zien, hetgeen gij ziet, en hebben het niet gezien;
en te horen, hetgeen gij hoort, en hebben het niet gehoord.
25 En ziet, een zeker wetgeleerde stond op, Hem
verzoekende, en zeggende: Meester, wat doende zal ik het
eeuwige leven beerven?

26 En Hij zeide tot hem: Wat is in de wet geschreven? Hoe
leest gij? **27** En hij, antwoordende, zeide: Gij zult den Heere,
uw God, liefhebben, uit geheel uw hart, en uit geheel uw
ziel, en uit geheel uw kracht, en uit geheel uw verstand; en
uw naaste als uzelven. **28** En Hij zeide tot hem: Gij hebt
recht geantwoord; doe dat, en gij zult leven. **29** Maar hij,
willende zichzelven rechtvaardigen, zeide tot Jezus: En wie

is mijn naaste? **30** En Jezus, antwoordende, zeide: Een zeker
mens kwam af van Jeruzalem naar Jericho, en viel onder de
moordenaars, welke, hem ook uitgetogen, en daartoe zware
slagen gegeven hebbende, heengingen, en lieten hem half
dood liggen. **31** En bij geval kwam een zeker priester
denzelven weg af, en hem ziende, ging hij tegenover hem
voorbij. **32** En desgelijks ook een Leviet, als hij was bij die
plaats, kwam hij, en zag hem, en ging tegenover hem
voorbij. **33** Maar een zeker Samaritaan, reizende, kwam
omtrent hem, en hem ziende, werd hij met innerlijke
ontferming bewogen. **34** En hij, tot hem gaande, verbond
zijn wonden, gietende daarin olie en wijn; en hem heffende
op zijn eigen beest, voerde hem in de herberg en verzorgde
hem. **35** En des anderen daags weggaande, langde hij twee
penningen uit, en gaf ze den waard, en zeide tot hem: Draag
zorg voor hem: en zo wat gij meer aan hem ten koste zult
leggen, dat zal ik u wedergeven, als ik wederkom. **36** Wie
dan van deze drie dunkt u de naaste geweest te zijn
desgenen, die onder de moordenaars gevallen was? **37** En
hij zeide: Die barmhartigheid aan hem gedaan heeft. Zo
zeide dan Jezus tot hem: Ga heen, en doe gij desgelijks. **38**
En het geschiedde, als zij reisden, dat Hij kwam in een vlek;
en een zekere vrouw, met name Martha, ontving Hem in
haar huis.

39 En deze had een zuster, genaamd Maria, welke ook,
zittende aan de voeten van Jezus, Zijn woord hoorde. **40**
Doch Martha was zeer bezig met veel dienens, en daarbij
komende, zeide zij: Heere, trekt Gij U dat niet aan, dat mijn
zuster mij alleen laat dienen? Zeg dan haar, dat zij mij
helpe. **41** En Jezus, antwoordende, zeide tot haar: Martha,
Martha, gij bekommert en ontrust u over vele dingen; **42**
Maar een ding is nodig; doch Maria heeft het goede deel
uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden.

Luke 11

1 En het geschiedde, toen Hij in een zekere plaats was
biddende, als Hij ophield, dat een van Zijn discipelen tot
Hem zeide: Heere, leer ons bidden, gelijk ook Johannes zijn
discipelen geleerd heeft. **2** En Hij zeide tot hen: Wanneer gij
bidt, zo zegt: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam
worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede,
gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde. **3** Geef ons elken
dag ons dagelijks brood. **4** En vergeef ons onze zonden;
want ook wij vergeven aan een iegelijk, die ons schuldig is.
En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den
boze. **5** En Hij zeide tot hen: Wie van u zal een vriend
hebben, en zal ter middernacht tot hem gaan, en tot hem
zeggen: Vriend! leen mij drie broden; **6** Overmits mijn
vriend van de reis tot mij gekomen is, en ik heb niet, dat ik
hem voorzette; **7** En dat die van binnen, antwoordende, zou
zeggen: Doe mij geen moeite aan; de deur is nu gesloten, en
mijn kinderen zijn met mij in de slaapkamer; ik kan niet
opstaan, om u te geven. **8** Ik zeg ulieden: Hoewel hij niet
zou opstaan en hem geven, omdat hij zijn vriend is,
nochtans om zijner onbeschaamdheid wil, zal hij opstaan, en
hem geven zoveel als hij er behoeft. **9** En Ik zeg ulieden:
Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden;
klopt, en u zal opengedaan worden. **10** Want een iegelijk,
die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt,
dien zal opengedaan worden. **11** En wat vader onder u, dien
de zoon om brood bidt, zal hem een steen geven, of ook om
een vis, zal hem voor een vis een slang geven? **12** Of zo hij
ook om een ei zou bidden, zal hij hem een schorpioen
geven? **13** Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen
goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse
Vader den Heiligen Geest geven dengenen, die Hem
bidden? **14** En Hij wierp een duivel uit, en die was stom. En

het geschiedde, als de duivel uitgevaren was, dat de
stomme sprak; en de scharen verwonderden zich.

15 Maar sommigen van hen zeiden: Hij werpt de duivelen
uit door Beelzebul, den overste der duivelen. **16** En
anderen, Hem verzoekende, begeerden van Hem een teken
uit den hemel. **17** Maar Hij, kennende hun gedachten, zeide
tot hen: Een ieder koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is,
wordt verwoest; en een huis, tegen zichzelf verdeeld zijnde,
valt. **18** Indien nu ook de satan tegen zichzelven verdeeld
is, hoe zal zijn rijk bestaan? Dewijl gij zegt, dat Ik door
Beelzebul de duivelen uitwerp. **19** En indien Ik door
Beelzebul de duivelen uitwerp, door wien werpen ze uw
zonen uit? Daarom zullen dezen uw rechters zijn. **20** Maar
indien Ik door den vinger Gods de duivelen uitwerp, zo is
dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen. **21** Wanneer een
sterke gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in
vrede. **22** Maar als een daarover komt, die sterker is dan hij,
en hem overwint, die neemt zijn gehele wapenrusting, daar
hij op vertrouwde, en deelt zijn roof uit. **23** Wie met Mij niet
is, die is tegen Mij; en wie met Mij niet vergadert, die
verstrooit. **24** Wanneer de onreine geest van den mens
uitgevaren is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende rust;
en die niet vindende, zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn
huis, daar ik uitgevaren ben. **25** En komende, vindt hij het
met bezemen gekeerd en versierd. **26** Dan gaat hij heen, en
neemt met zich zeven andere geesten, bozer dan hij zelf is,
en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar; en het laatste van
dien mens wordt erger dan het eerste. **27** En het
geschiedde, als Hij deze dingen sprak, dat een zekere
vrouw, de stem verheffende uit de schare, tot Hem zeide:
Zalig is de buik, die U gedragen heeft, en de borsten, die Gij
hebt gezogen.

28 Maar Hij zeide: Ja, zalig zijn degenen, die het Woord
Gods horen, en hetzelve bewaren. **29** En als de scharen

dicht bijeenvergaderden, begon Hij te zeggen: Dit is een
boos geslacht; het verzoekt een teken, en hetzelve zal geen
teken gegeven worden, dan het teken van Jonas, den
profeet.

30 Want gelijk Jonas den Ninevieten een teken geweest is,
alzo zal ook de Zoon des mensen zijn dezen geslachte. **31**
De koningin van het Zuiden zal opstaan in het oordeel met
de mannen van dit geslacht, en zal ze veroordelen; want zij
is gekomen van de einden der aarde, om te horen de
wijsheid van Salomo; en ziet, meer dan Salomo is hier. **32**
De mannen van Nineve, zullen opstaan in het oordeel met
dit geslacht, en zullen hetzelve veroordelen; want zij
hebben zich bekeerd op de prediking van Jonas; en ziet,
meer dan Jonas is hier! **33** En niemand, die een kaars
ontsteekt, zet die in het verborgen, noch onder een
koornmaat, maar op een kandelaar, opdat degenen, die
inkomen, het licht zien mogen. **34** De kaars des lichaams is
het oog: wanneer dan uw oog eenvoudig is, zo is ook uw
gehele lichaam verlicht; maar zo het boos is, zo is ook uw
gehele lichaam duister. **35** Zie dan toe, dat niet het licht,
hetwelk in u is, duisternis zij. **36** Indien dan uw lichaam
geheel verlicht is, niet hebbende enig deel, dat duister is, zo
zal het geheel verlicht zijn, gelijk wanneer de kaars met het
schijnsel u verlicht. **37** Als Hij nu dit sprak, bad Hem een
zeker Farizeer, dat Hij bij hem het middagmaal wilde eten;
en ingegaan zijnde, zat Hij aan.

38 En de Farizeer, dat ziende, verwonderde zich, dat Hij niet
eerst, voor het middagmaal, Zich gewassen had. **39** En de
Heere zeide tot hem: Nu gij Farizeen, gij reinigt het
buitenste des drinkbekers en des schotels; maar het
binnenste van u is vol van roof en boosheid. **40** Gij
onverstandigen! Die het buitenste heeft gemaakt, heeft Hij
ook niet het binnenste gemaakt? **41** Doch geeft tot aalmoes,
hetgeen daarin is; en ziet, alles is u rein. **42** Maar wee u,

Farizeen, want gij vertient munte, en ruite, en alle
moeskruid, en gij gaat voorbij het oordeel en de liefde Gods.
Dit moest men doen, en het andere niet nalaten. **43** Wee u,
Farizeen, want gij bemint het voorgestoelte in de
synagogen, en de begroetingen op de markten. **44** Wee u,
gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij zijt
gelijk de graven, die niet openbaar zijn, en de mensen, die
daarover wandelen, weten het niet. **45** En een van de
wetgeleerden, antwoordende, zeide tot Hem: Meester! als
Gij deze dingen zegt, zo doet Gij ook ons smaadheid aan.

46 Doch Hij zeide: Wee ook u, wetgeleerden! want gij belast
de mensen met lasten, zwaar om te dragen, en zelven raakt
gij die lasten niet aan met een van uw vingeren. **47** Wee u,
want gij bouwt de graven der profeten, en uw vaders
hebben dezelve gedood. **48** Zo getuigt gij dan, dat gij mede
behagen hebt aan de werken uwer vaderen; want zij hebben
ze gedood, en gij bouwt hun graven. **49** Waarom ook de
wijsheid Gods zegt: Ik zal profeten en apostelen tot hen
zenden, en van die zullen zij sommigen doden, en
sommigen zullen zij uitjagen; **50** Opdat van dit geslacht
afgeeist worde het bloed van al de profeten, dat vergoten is
van de grondlegging der wereld af. **51** Van het bloed van
Abel, tot het bloed van Zacharia, die gedood is tussen het
altaar en het huis Gods; ja, zeg Ik u, het zal afgeeist worden
van dit geslacht! **52** Wee u, gij wetgeleerden, want gij hebt
den sleutel der kennis weggenomen; gijzelven zijt niet
ingegaan, en die ingingen, hebt gij verhinderd. **53** En als Hij
deze dingen tot hen zeide, begonnen de Schriftgeleerden en
Farizeen hard aan te houden, en Hem van vele dingen te
doen spreken; **54** Hem lagen leggende, en zoekende iets uit
Zijn mond te bejagen, opdat zij Hem beschuldigen mochten.

Luke 12

1 Daarentussen als vele duizenden der schare
bijeenvergaderd waren, zodat zij elkander vertraden, begon
Hij te zeggen tot Zijn discipelen: Vooreerst wacht uzelven
voor den zuurdesem der Farizeen, welke is geveinsdheid. **2**
En er is niets bedekt, dat niet zal ontdekt worden, en
verborgen, dat niet zal geweten worden. **3** Daarom, al wat
gij in de duisternis gezegd hebt, zal in het licht gehoord
worden; en wat gij in het oor gesproken hebt, in de
binnenkamers, zal op de daken gepredikt worden. **4** En Ik
zeg u, Mijn vrienden: Vreest u niet voor degenen, die het
lichaam doden, en daarna niet meer kunnen doen. **5** Maar Ik
zal u tonen, Wien gij vrezen zult: vreest Dien, Die, nadat Hij
gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen; ja, Ik zeg
u, vreest Dien! **6** Worden niet vijf musjes verkocht voor twee
penningskens? En niet een van die is voor God vergeten. **7**
Ja, ook de haren uws hoofds zijn alle geteld. Vreest dan niet;
gij gaat vele musjes te boven. **8** En Ik zeg u: Een iegelijk, die
Mij belijden zal voor de mensen, dien zal ook de Zoon des
mensen belijden voor de engelen Gods. **9** Maar wie Mij
verloochenen zal voor de mensen, die zal verloochend
worden voor de engelen Gods. **10** En een iegelijk, die enig
woord spreken zal tegen den Zoon des mensen, het zal hem
vergeven worden; maar wie tegen den Heiligen Geest
gelasterd zal hebben, dien zal het niet vergeven worden. **11**
En wanneer zij u heenbrengen zullen in de synagogen, en
tot de overheden en de machten, zo zijt niet bezorgd, hoe of
wat gij tot verantwoording zeggen, of wat gij spreken zult;
12 Want de Heilige Geest zal u in dezelve ure leren, hetgeen
gij spreken moet. **13** En een uit de schare zeide tot Hem:
Meester, zeg mijn broeder, dat hij met mij de erfenis dele.

14 Maar Hij zeide tot hem: Mens, wie heeft Mij tot een
rechter of scheidsman over ulieden gesteld? **15** En Hij zeide
tot hen: Ziet toe en wacht u van de gierigheid; want het is
niet in den overvloed gelegen, dat iemand leeft uit zijn
goederen. **16** En Hij zeide tot hen een gelijkenis, en sprak:
Eens rijken mensen land had wel gedragen; **17** En hij
overleide bij zichzelven, zeggende: Wat zal ik doen, want ik
heb niet, waarin ik mijn vruchten zal verzamelen. **18** En hij
zeide: Dit zal ik doen; ik zal mijn schuren afbreken, en
grotere bouwen, en zal aldaar verzamelen al dit mijn gewas,
en deze mijn goederen; **19** En ik zal tot mijn ziel zeggen:
Ziel! gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele
jaren, neem rust, eet, drink, wees vrolijk. **20** Maar God zeide
tot hem: Gij dwaas! in dezen nacht zal men uw ziel van u
afeisen; en hetgeen gij bereid hebt, wiens zal het zijn? **21**
Alzo is het met dien, die zichzelven schatten vergadert, en
niet rijk is in God. **22** En Hij zeide tot Zijn discipelen:
Daarom zeg Ik u: Zijt niet bezorgd voor uw leven, wat gij
eten zult, noch voor het lichaam, waarmede gij u kleden
zult.

23 Het leven is meer dan het voedsel, en het lichaam dan
de kleding. **24** Aanmerkt de raven, dat zij niet zaaien, noch
maaien, welke geen spijskamer noch schuur hebben, en God
voedt dezelve; hoeveel gaat gij de vogelen te boven? **25**
Wie toch van u kan, met bezorgd te zijn, een el tot zijn
lengte toedoen? **26** Indien gij dan ook het minste niet kunt,
wat zijt gij voor de andere dingen bezorgd? **27** Aanmerkt de
lelien, hoe zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen niet; en
Ik zeg u: ook Salomo in al zijn heerlijkheid is niet bekleed
geweest als een van deze. **28** Indien nu God het gras dat
heden op het veld is, en morgen in den oven geworpen
wordt, alzo bekleedt, hoeveel meer u, gij kleingelovigen! **29**
En gijlieden, vraagt niet, wat gij eten, of wat gij drinken zult;
en weest niet wankelmoedig. **30** Want al deze dingen
zoeken de volken der wereld; maar uw Vader weet, dat gij

deze dingen behoeft. **31** Maar zoekt het Koninkrijk Gods, en
al deze dingen zullen u toegeworpen worden.

32 Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders
welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven. **33** Verkoopt
hetgeen gij hebt, en geeft aalmoes. Maakt uzelven buidels,
die niet verouden, een schat, die niet afneemt, in de
hemelen, daar de dief niet bijkomt, noch de mot verderft. **34**
Want waar uw schat is, aldaar zal ook uw hart zijn. **35** Laat
uw lendenen omgord zijn, en de kaarsen brandende. **36** En
zijt gij den mensen gelijk, die op hun heer wachten,
wanneer hij wederkomen zal van de bruiloft, opdat, als hij
komt en klopt, zij hem terstond mogen opendoen. **37** Zalig
zijn die dienstknechten, welke de heer, als hij komt, zal
wakende vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal
omgorden, en zal hen doen aanzitten, en bijkomende, zal hij
hen dienen. **38** En zo hij komt in de tweede nacht wake, en
komt in de derde wake, en vindt hen alzo, zalig zijn dezelve
dienstknechten. **39** Maar weet dit, dat, indien de heer des
huizes geweten had, in welke ure de dief zou komen, hij zou
gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten
doorgraven. **40** Gij dan, zijt ook bereid; want in welke ure gij
het niet meent, zal de Zoon des mensen komen. **41** En
Petrus zeide tot Hem: Heere! zegt Gij deze gelijkenis tot ons,
of ook tot allen?

42 En de Heere zeide: Wie is dan de getrouwe en
voorzichtige huisbezorger, dien de heer over zijn
dienstboden zal zetten, om hun ter rechter tijd het
bescheiden deel spijze te geven? **43** Zalig is de
dienstknecht, welken zijn heer, als hij komt, zal vinden, alzo
doende. **44** Waarlijk, Ik zeg ulieden, dat hij hem over al zijn
goederen zetten zal. **45** Maar indien dezelve dienstknecht in
zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zou
beginnen de knechten en de dienstmaagden te slaan, en te
eten en te drinken, en dronken te worden; **46** Zo zal de heer

deszelven dienstknechts komen ten dage, in welken hij hem
niet verwacht, en ter ure, die hij niet weet; en zal hem
afscheiden, en zal zijn deel zetten met de ontrouwen. **47** En
die dienstknecht, welke geweten heeft den wil zijns heeren,
en zich niet bereid, noch naar zijn wil gedaan heeft, die zal
met vele slagen geslagen worden. **48** Maar die denzelven
niet geweten heeft, en gedaan heeft dingen, die slagen
waardig zijn, die zal met weinige slagen geslagen worden.
En een iegelijk, wien veel gegeven is, van dien zal veel
geeist worden; en wien men veel vertrouwd heeft, van dien
zal men overvloediger eisen. **49** Ik ben gekomen, om vuur
op de aarde te werpen; en wat wil Ik, indien het alrede
ontstoken is?

50 Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe
worde Ik geperst, totdat het volbracht zij! **51** Meent gij, dat
Ik gekomen ben, om vrede te geven op de aarde? Neen, zeg
Ik u, maar veeleer verdeeldheid. **52** Want van nu aan zullen
er vijf in een huis verdeeld zijn, drie tegen twee, en twee
tegen drie. **53** De vader zal tegen den zoon verdeeld zijn, en
de zoon tegen den vader; de moeder tegen de dochter; en
de dochter tegen de moeder; de schoonmoeder tegen haar
schoondochter, en de schoondochter tegen haar
schoonmoeder. **54** En Hij zeide ook tot de scharen: Wanneer
gij een wolk ziet opgaan van het westen, terstond zegt
gijlieden: Er komt regen; en het geschiedt alzo.

55 En wanneer gij den zuidenwind ziet waaien, zo zegt gij:
Er zal hitte zijn; en het geschiedt. **56** Gij geveinsden, het
aanschijn der aarde en des hemels weet gij te beproeven; en
hoe beproeft gij dezen tijd niet? **57** En waarom oordeelt gij
ook van uzelven niet, hetgeen recht is? **58** Want als gij
heengaat met uw wederpartij voor de overheid, zo doet
naarstigheid op den weg, om van hem verlost te worden;
opdat hij misschien u niet voor den rechter trekke, en de

rechter u den gerechtsdienaar overlevere, en de gerechtsdienaar u in de gevangenis werpe.

59 Ik zeg u: Gij zult van daar geenszins uitgaan, totdat gij ook het laatste penningsken betaald zult hebben.

Luke 13

1 En er waren te dierzelfder tijd enigen tegenwoordig, die
Hem boodschapten van de Galileers, welker bloed Pilatus
met hun offeranden gemengd had. **2** En Jezus antwoordde,
en zeide tot hen: Meent gij, dat deze Galileers zondaars zijn
geweest boven al de Galileers, omdat zij zulks geleden
hebben? **3** Ik zeg u: Neen zij; maar indien gij u niet bekeert,
zo zult gij allen desgelijks vergaan. **4** Of die achttien, op
welke de toren in Siloam viel, en doodde ze; meent gij, dat
deze schuldenaars zijn geweest, boven alle mensen, die in
Jeruzalem wonen? **5** Ik zeg u: Neen zij; maar indien gij u niet
bekeert, zo zult gij allen insgelijks vergaan. **6** En Hij zeide
deze gelijkenis: Een zeker man had een vijgeboom, geplant
in zijn wijngaard; en hij kwam en zocht vrucht daarop, en
vond ze niet.

7 En hij zeide tot den wijngaardenier: Zie, ik kome nu drie
jaren, zoekende vrucht op dezen vijgeboom, en vind ze niet;
houw hem uit; waartoe beslaat hij ook onnuttelijk de aarde?
8 En hij, antwoordende, zeide tot hem: Heer, laat hem ook
nog dit jaar, totdat ik om hem gegraven en mest gelegd zal
hebben; **9** En indien hij vrucht zal voortbrengen, laat hem
staan; maar indien niet, zo zult gij hem namaals uithouwen.
10 En Hij leerde op den sabbat in een der synagogen. **11** En
ziet, er was een vrouw, die een geest der krankheid achttien
jaren lang gehad had, en zij was samengebogen, en kon zich
ganselijk niet oprichten.

12 En Jezus, haar ziende, riep haar tot Zich, en zeide tot
haar: Vrouw, gij zijt verlost van uw krankheid. **13** En Hij
legde de handen op haar; en zij werd terstond weder recht,
en verheerlijkte God. **14** En de overste der synagoge,
kwalijk nemende, dat Jezus op den sabbat genezen had,

antwoordde en zeide tot de schare: Er zijn zes dagen, in
welke men moet werken; komt dan in dezelve, en laat u
genezen, en niet op den dag des sabbats. **15** De Heere dan
antwoordde hem en zeide: Gij geveinsde, maakt niet een
iegelijk van u op den sabbat zijn os of ezel van de kribbe los,
en leidt hem heen om te doen drinken? **16** En deze, die een
dochter Abrahams is, welke de satan, ziet, nu achttien jaren
gebonden had, moest die niet losgemaakt worden van
dezen band, op den dag des sabbats? **17** En als Hij dit
zeide, werden zij allen beschaamd, die zich tegen Hem
stelden; en al de schare verblijdde zich over al de heerlijke
dingen, die van Hem geschiedden. **18** En Hij zeide: Wien is
het Koninkrijk Gods gelijk, en waarbij zal Ik hetzelve
vergelijken?

19 Het is gelijk aan een mostaardzaad, hetwelk een mens
genomen en in zijn hof geworpen heeft; en het wies op, en
werd tot een groten boom, en de vogelen des hemels
nestelden in zijn takken. **20** En Hij zeide wederom: Waarbij
zal Ik het Koninkrijk Gods vergelijken? **21** Het is gelijk aan
een zuurdesem, welken een vrouw nam, en verborg in drie
maten meels, totdat het geheel gezuurd was. **22** En Hij
reisde van de ene stad en vlek tot de andere, lerende, en
richtende Zijn reis naar Jeruzalem. **23** En er zeide een tot
Hem: Heere, zijn er ook weinigen, die zalig worden? En Hij
zeide tot hen: **24** Strijdt om in te gaan door de enge poort;
want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet
kunnen;

25 Namelijk nadat de Heer des huizes zal opgestaan zijn, en
de deur zal gesloten hebben, en gij zult beginnen buiten te
staan, en aan de deur te kloppen, zeggende: Heere, Heere,
doe ons open! en Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik ken
u niet, van waar gij zijt. **26** Alsdan zult gij beginnen te
zeggen: Wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en
gedronken, en Gij hebt in onze straten geleerd. **27** En Hij zal

zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet, van waar gij zijt; wijkt van
Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid! **28** Aldaar zal
zijn wening en knersing der tanden, wanneer gij zult zien
Abraham, en Izak, en Jakob, en al de profeten in het
Koninkrijk Gods, maar ulieden buiten uitgeworpen. **29** En
daar zullen er komen van Oosten en Westen, en van
Noorden en Zuiden, en zullen aanzitten in het Koninkrijk
Gods. **30** En ziet, er zijn laatsten, die de eersten zullen zijn;
en er zijn eersten, die de laatsten zullen zijn. **31** Te
dienzelfden dage kwamen er enige Farizeen, zeggende tot
Hem: Ga weg, en vertrek van hier; want Herodes wil U
doden.

32 En Hij zeide tot hen: Gaat heen, en zegt dien vos: Zie, Ik
werp duivelen uit, en maak gezond, heden en morgen, en
ten derden dage worde Ik voleindigd. **33** Doch Ik moet
heden, en morgen, en den volgenden dag reizen; want het
gebeurt niet, dat een profeet gedood wordt buiten
Jeruzalem. **34** Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten
doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal
heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een
hen haar kiekens onder de vleugelen vergadert; en gijlieden
hebt niet gewild? **35** Ziet, uw huis wordt ulieden woest
gelaten. En voorwaar, Ik zeg u, dat gij Mij niet zult zien,
totdat de tijd zal gekomen zijn, als gij zult zeggen:
Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!

Luke 14

1 En het geschiedde, als Hij gekomen was in het huis van
een der oversten der Farizeen, op den sabbat, om brood te
eten, dat zij Hem waarnamen. **2** En ziet, er was een zeker
waterzuchtig mens voor Hem. **3** En Jezus, antwoordende,
zeide tot de wetgeleerden en Farizeen, en sprak: Is het ook
geoorloofd op den sabbat gezond te maken? **4** Maar zij
zwegen stil. En Hij nam hem, en genas hem, en liet hem
gaan. **5** En Hij, hun antwoordende, zeide: Wiens ezel of os
van ulieden zal in een put vallen, en die hem niet terstond
zal uittrekken op den dag des sabbats? **6** En zij konden Hem
daarop niet weder antwoorden. **7** En Hij zeide tot de
genoden een gelijkenis, aanmerkende, hoe zij de
vooraanzittingen verkozen; zeggende tot hen:

8 Wanneer gij van iemand ter bruiloft genood zult zijn, zo
zet u niet in de eerste zitplaats; opdat niet misschien een
waardiger dan gij van hem genood zij; **9** En hij, komende,
die u en hem genood heeft, tot u zegge: Geef dezen plaats;
en gij alsdan zoudt beginnen met schaamte de laatste
plaats te houden. **10** Maar wanneer gij genood zult zijn, ga
heen en zet u in de laatste plaats; opdat, wanneer hij komt,
die u genood heeft, hij tot u zegge: Vriend, ga hoger op.
Alsdan zal het u eer zijn voor degenen, die met u aanzitten.
11 Want een iegelijk, die zichzelven verhoogt, zal vernederd
worden; en die zichzelven vernedert, zal verhoogd worden.
12 En Hij zeide ook tot dengene, die Hem genood had:
Wanneer gij een middagmaal of avondmaal zult houden, zo
roep niet uw vrienden, noch uw broeders, noch uw magen,
noch uw rijke geburen; opdat ook dezelve u niet te eniger
tijd wedernoden, en u vergelding geschiede.

13 Maar wanneer gij een maaltijd zult houden, zo nood
armen, verminkten, kreupelen, blinden; **14** En gij zult zalig
zijn, omdat zij niet hebben, om u te vergelden; want het zal
u vergolden worden in de opstanding der rechtvaardigen.
15 En als een van degenen, die mede aanzaten, deze
dingen hoorde, zeide hij tot Hem: Zalig is hij, die brood eet
in het Koninkrijk Gods.

16 Maar Hij zeide tot hem: Een zeker mens bereidde een
groot avondmaal, en hij noodde er velen. **17** En hij zond zijn
dienstknecht uit ten ure des avondmaals, om den genoden
te zeggen: Komt, want alle dingen zijn nu gereed. **18** En zij
begonnen allen zich eendrachtelijk te ontschuldigen. De
eerste zeide tot hem: Ik heb een akker gekocht, en het is
nodig, dat ik uitga, en hem bezie; ik bid u, houd mij voor
verontschuldigd. **19** En een ander zeide: Ik heb vijf juk
ossen gekocht, en ik ga heen, om die te beproeven; ik bid u,
houd mij voor verontschuldigd. **20** En een ander zeide: Ik
heb een vrouw getrouwd, en daarom kan ik niet komen. **21**
En dezelve dienstknecht weder gekomen zijnde,
boodschapte deze dingen zijn heer. Toen werd de heer des
huizes toornig, en zeide tot zijn dienstknecht: Ga haastelijk
uit in de straten en wijken der stad, en breng de armen, en
verminkten, en kreupelen, en blinden hier in. **22** En de
dienstknecht zeide: Heere, het is geschied, gelijk gij bevolen
hebt, en nog is er plaats. **23** En de heer zeide tot den
dienstknecht: Ga uit in de wegen en heggen; en dwing ze in
te komen, opdat mijn huis vol worde; **24** Want ik zeg
ulieden, dat niemand van die mannen, die genood waren,
mijn avondmaal smaken zal. **25** En vele scharen gingen met
Hem; en Hij, Zich omkerende, zeide tot hen:

26 Indien iemand tot Mij komt en niet haat zijn vader, en
moeder, en vrouw, en kinderen, en broeders, en zusters, ja,
ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn. **27**
En wie zijn kruis niet draagt, en Mij navolgt, die kan Mijn

discipel niet zijn. **28** Want wie van u, willende een toren
bouwen, zit niet eerst neder, en overrekent de kosten, of hij
ook heeft, hetgeen tot volmaking nodig is? **29** Opdat niet
misschien, als hij het fondament gelegd heeft, en niet kan
voleindigen, allen, die het zien, hem beginnen te bespotten.
30 Zeggende: Deze mens heeft begonnen te bouwen, en
heeft niet kunnen voleindigen. **31** Of wat koning, gaande
naar den krijg, om tegen een anderen koning te slaan, zit
niet eerst neder, en beraadslaagt, of hij machtig is met tien
duizend te ontmoeten dengene, die met twintig duizend
tegen hem komt? **32** Anderszins zendt hij gezanten uit,
terwijl degene nog verre is, en begeert, hetgeen tot vrede
dient. **33** Alzo dan een iegelijk van u, die niet verlaat alles,
wat hij heeft, die kan Mijn discipel niet zijn. **34** Het zout is
goed; maar indien het zout smakeloos geworden is,
waarmede zal het smakelijk gemaakt worden?

35 Het is noch tot het land, noch tot den mesthoop
bekwaam; men werpt het weg. Wie oren heeft, om te horen,
die hore.

Luke 15

1 En al de tollenaars en de zondaars naderden tot Hem, om
Hem te horen. **2** En de Farizeen en de Schriftgeleerden
murmureerden, zeggende: Deze ontvangt de zondaars, en
eet met hen. **3** En Hij sprak tot hen deze gelijkenis,
zeggende:

4 Wat mens onder u, hebbende honderd schapen; en een
van die verliezende, verlaat niet de negen en negentig in de
woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij hetzelve
vinde? **5** En als hij het gevonden heeft, legt hij het op zijn
schouders, verblijd zijnde. **6** En te huis komende, roept hij
de vrienden en de geburen samen, zeggende tot hen: Weest
blijde met mij; want ik heb mijn schaap gevonden, dat
verloren was. **7** Ik zeg ulieden, dat er alzo blijdschap zal zijn
in den hemel over een zondaar, die zich bekeert, meer dan
over negen en negentig rechtvaardigen, die de bekering
niet van node hebben. **8** Of wat vrouw, hebbende tien
penningen, indien zij een penning verliest, ontsteekt niet
een kaars, en keert het huis met bezemen, en zoekt
naarstiglijk, totdat zij dien vindt?

9 En als zij dien gevonden heeft, roept zij de vriendinnen en
de geburinnen samen, zeggende: Weest blijde met mij; want
ik heb den penning gevonden, dien ik verloren had. **10** Alzo,
zeg Ik ulieden, is er blijdschap voor de engelen Gods over
een zondaar, die zich bekeert. **11** En Hij zeide: Een zeker
mens had twee zonen.

12 En de jongste van hen zeide tot den vader: Vader, geef
mij het deel des goeds, dat mij toekomt. En hij deelde hun
het goed. **13** En niet vele dagen daarna, de jongste zoon,
alles bijeenvergaderd hebbende, is weggereisd in een ver
gelegen land, en heeft aldaar zijn goed doorgebracht,

levende overdadiglijk. **14** En als hij het alles verteerd had,
werd er een grote hongersnood in datzelve land, en hij
begon gebrek te lijden. **15** En hij ging heen, en voegde zich
bij een van de burgers deszelven lands; en die zond hem op
zijn land om de zwijnen te weiden. **16** En hij begeerde zijn
buik te vullen met den draf, dien de zwijnen aten; en
niemand gaf hem dien. **17** En tot zichzelven gekomen
zijnde, zeide hij: Hoe vele huurlingen mijns vaders hebben
overvloed van brood, en ik verga van honger! **18** Ik zal
opstaan en tot mijn vader gaan, en ik zal tot hem zeggen:
Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u; **19** En
ik ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden;
maak mij als een van uw huurlingen. **20** En opstaande ging
hij naar zijn vader. En als hij nog ver van hem was, zag hem
zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en
toe lopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem. **21** En de
zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen den
Hemel, en voor u, en ben niet meer waardig uw zoon
genaamd te worden. **22** Maar de vader zeide tot zijn
dienstknechten: Brengt hier voor het beste kleed, en doet
het hem aan, en geeft hem een ring aan zijn hand, en
schoenen aan de voeten; **23** En brengt het gemeste kalf, en
slacht het; en laat ons eten en vrolijk zijn. **24** Want deze
mijn zoon was dood, en is weder levend geworden; en hij
was verloren, en is gevonden! En zij begonnen vrolijk te zijn.
25 En zijn oudste zoon was in het veld; en als hij kwam, en
het huis genaakte, hoorde hij het gezang en het gerei, **26**
En tot zich geroepen hebbende een van de knechten,
vraagde, wat dat mocht zijn. **27** En deze zeide tot hem: Uw
broeder is gekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf
geslacht, omdat hij hem gezond weder ontvangen heeft. **28**
Maar hij werd toornig, en wilde niet ingaan. Zo ging dan zijn
vader uit, en bad hem. **29** Doch hij, antwoordende, zeide tot
den vader: Zie, ik dien u nu zo vele jaren, en heb nooit uw
gebod overtreden, en gij hebt mij nooit een bokje gegeven,
opdat ik met mijn vrienden mocht vrolijk zijn. **30** Maar als

deze uw zoon gekomen is, die uw goed met hoeren
doorgebracht heeft, zo hebt gij hem het gemeste kalf
geslacht. **31** En hij zeide tot hem: Kind, gij zijt altijd bij mij,
en al het mijne is uwe. **32** Men behoorde dan vrolijk en
blijde te zijn; want deze uw broeder was dood, en is weder
levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden.

Luke 16

1 En Hij zeide ook tot Zijn discipelen: Er was een zeker rijk
mens, welke een rentmeester had; en deze werd bij hem
verklaagd, als die zijn goederen doorbracht. **2** En hij riep
hem, en zeide tot hem: Hoe hoor ik dit van u? Geef
rekenschap van uw rentmeesterschap; want gij zult niet
meer kunnen rentmeester zijn. **3** En de rentmeester zeide bij
zichzelven: Wat zal ik doen, dewijl mijn heer dit
rentmeesterschap van mij neemt? Graven kan ik niet; te
bedelen schaam ik mij. **4** Ik weet, wat ik doen zal, opdat,
wanneer ik van het rentmeesterschap afgezet zal wezen, zij
mij in hun huizen ontvangen. **5** En hij riep tot zich een
iegelijk van de schuldenaars zijns heeren, en zeide tot den
eersten: Hoeveel zijt gij mijn heer schuldig? **6** En hij zeide:
Honderd vaten olie. En hij zeide tot hem: Neem uw
handschrift, en nederzittende, schrijf haastelijk vijftig. **7**
Daarna zeide hij tot een anderen: En gij, hoeveel zijt gij
schuldig? En hij zeide: Honderd mudden tarwe. En hij zeide
tot hem: Neem uw handschrift, en schrijf tachtig. **8** En de
heer prees den onrechtvaardigen rentmeester, omdat hij
voorzichtiglijk gedaan had; want de kinderen dezer wereld
zijn voorzichtiger, dan de kinderen des lichts, in hun
geslacht. **9** En Ik zeg ulieden: Maakt uzelven vrienden uit
den onrechtvaardigen Mammon, opdat, wanneer u
ontbreken zal, zij u mogen ontvangen in de eeuwige
tabernakelen. **10** Die getrouw is in het minste, die is ook in
het grote getrouw; en die in het minste onrechtvaardig is,
die is ook in het grote onrechtvaardig. **11** Zo gij dan in den
onrechtvaardigen Mammon niet getrouw zijt geweest, wie
zal u het ware vertrouwen? **12** En zo gij in eens anders goed
niet getrouw zijt geweest, wie zal u het uwe geven? **13** Geen
huisknecht kan twee heren dienen; want of hij zal den enen
haten, en den anderen liefhebben, of hij zal den enen

aanhangen, en den anderen verachten; gij kunt God niet
dienen en den Mammon.

14 En al deze dingen hoorden ook de Farizeen, die
geldgierig waren, en zij beschimpten Hem. **15** En Hij zeide
tot hen: Gij zijt het, die uzelven rechtvaardigt voor de
mensen; maar God kent uw harten; want dat hoog is onder
de mensen, is een gruwel voor God. **16** De wet en de
profeten zijn tot op Johannes; van dien tijd af wordt het
Koninkrijk Gods verkondigd, en een iegelijk doet geweld op
hetzelve. **17** En het is lichter, dat de hemel en de aarde
voorbijgaan, dan dat een tittel der wet valle. **18** Een iegelijk,
die zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet
overspel; en een iegelijk, die de verlatene van den man
trouwt, die doet ook overspel. **19** En er was een zeker rijk
mens, en was gekleed met purper en zeer fijn lijnwaad,
levende allen dag vrolijk en prachtig.

20 En er was een zeker bedelaar, met name Lazarus, welke
lag voor zijn poort vol zweren; **21** En begeerde verzadigd te
worden van de kruimkens, die van de tafel des rijken vielen;
maar ook de honden kwamen en lekten zijn zweren. **22** En
het geschiedde, dat de bedelaar stierf, en van de engelen
gedragen werd in den schoot van Abraham. **23** En de rijke
stierf ook, en werd begraven. En als hij in de hel zijn ogen
ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van verre, en
Lazarus in zijn schoot. **24** En hij riep en zeide: Vader
Abraham, ontferm u mijner, en zend Lazarus, dat hij het
uiterste zijns vingers in het water dope, en verkoele mijn
tong; want ik lijde smarten in deze vlam. **25** Maar Abraham
zeide: Kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw
leven, en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij
vertroost, en gij lijdt smarten. **26** En boven dit alles, tussen
ons en ulieden is een grote klove gevestigd, zodat degenen,
die van hier tot u willen overgaan, niet zouden kunnen, noch
ook die daar zijn, van daar tot ons overkomen. **27** En hij

zeide: Ik bid u dan, vader, dat gij hem zendt tot mijns
vaders huis; **28** Want ik heb vijf broeders; dat hij hun dit
betuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der
pijniging. **29** Abraham zeide tot hem: Zij hebben Mozes en
de profeten, dat zij die horen. **30** En hij zeide: Neen, vader
Abraham, maar zo iemand van de doden tot hen heenging,
zij zouden zich bekeren. **31** Doch Abraham zeide tot hem:
Indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij ook,
al waren het, dat er iemand uit de doden opstond, zich niet
laten gezeggen.

Luke 17

1 En Hij zeide tot de discipelen: Het kan niet wezen, dat er
geen ergernissen komen; doch wee hem, door welken zij
komen; **2** Het zoude hem nuttiger zijn, dat een molensteen
om zijn hals gedaan ware, en hij in de zee geworpen, dan
dat hij een van deze kleinen zou ergeren. **3** Wacht uzelven.
En indien uw broeder tegen u zondigt, zo bestraf hem; en
indien het hem leed is, zo vergeef het hem.

4 En indien hij zevenmaal daags tegen u zondigt, en
zevenmaal daags tot u wederkeert, zeggende: Het is mij
leed; zo zult gij het hem vergeven. **5** En de apostelen zeiden
tot den Heere: Vermeerder ons het geloof. **6** En de Heere
zeide: Zo gij een geloof hadt als een mostaardzaad, gij
zoudt tegen dezen moerbezienboom zeggen: Word
ontworteld, en in de zee geplant, en hij zou u gehoorzaam
zijn. **7** En wie van u heeft een dienstknecht ploegende, of de
beesten hoedende, die tot hem, als hij van den akker
inkomt, terstond zal zeggen: Kom bij, en zit aan? **8** Maar zal
hij niet tot hem zeggen: Bereid, dat ik te avond zal eten, en
omgord u, en dien mij, totdat ik zal gegeten en gedronken
hebben; en eet en drink gij daarna? **9** Dankt hij ook
denzelven dienstknecht omdat hij gedaan heeft, hetgeen
hem bevolen was? Ik meen, neen. **10** Alzo ook gij, wanneer
gij zult gedaan hebben al hetgeen u bevolen is, zo zegt: Wij
zijn onnutte dienstknechten; want wij hebben maar gedaan,
hetgeen wij schuldig waren te doen. **11** En het geschiedde,
als Hij naar Jeruzalem reisde, dat Hij door het midden van
Samaria en Galilea ging.

12 En als Hij in een zeker vlek kwam, ontmoetten Hem tien
melaatse mannen, welke stonden van verre; **13** En zij
verhieven hun stem, zeggende: Jezus, Meester! ontferm U

onzer! **14** En als Hij hen zag, zeide Hij tot hen: Gaat heen en
vertoont uzelven den priesteren. En het geschiedde, terwijl
zij heengingen, dat zij gereinigd werden. **15** En een van
hen, ziende, dat hij genezen was, keerde wederom, met
grote stemme God verheerlijkende. **16** En hij viel op het
aangezicht voor Zijn voeten, Hem dankende; en dezelve was
een Samaritaan; **17** En Jezus, antwoordende, zeide: Zijn niet
de tien gereinigd geworden, en waar zijn de negen? **18** En
zijn er geen gevonden, die wederkeren, om Gode eer te
geven, dan deze vreemdeling? **19** En Hij zeide tot hem: Sta
op, en ga heen; uw geloof heeft u behouden. **20** En
gevraagd zijnde van de Farizeen, wanneer het Koninkrijk
Gods komen zou, heeft Hij hun geantwoord en gezegd: Het
Koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gelaat.

21 En men zal niet zeggen: Ziet hier, of ziet daar, want, ziet,
het Koninkrijk Gods is binnen ulieden. **22** En Hij zeide tot de
discipelen: Er zullen dagen komen, wanneer gij zult begeren
een der dagen van den Zoon des mensen te zien, en gij zult
dien niet zien. **23** En zij zullen tot u zeggen: Ziet hier, of ziet
daar is Hij; gaat niet heen, en volgt niet. **24** Want gelijk de
bliksem, die van het ene einde onder den hemel bliksemt,
tot het andere onder den hemel schijnt, alzo zal ook de Zoon
des mensen wezen in Zijn dag. **25** Maar eerst moet Hij veel
lijden, en verworpen worden van dit geslacht. **26** En gelijk
het geschied is in de dagen van Noach, alzo zal het ook zijn
in de dagen van den Zoon des mensen. **27** Zij aten, zij
dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk
gegeven, tot den dag, op welken Noach in de ark ging, en de
zondvloed kwam, en verdierf ze allen. **28** Desgelijks ook,
gelijk het geschiedde in de dagen van Lot; zij aten, zij
dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij
bouwden; **29** Maar op den dag, op welken Lot van Sodom
uitging, regende het vuur en sulfer van den hemel, en
verdierf ze allen. **30** Even alzo zal het zijn in den dag, op
welken de Zoon des mensen geopenbaard zal worden. **31** In

dienzelven dag, wie op het dak zal zijn, en zijn huisraad in
huis, die kome niet af, om hetzelve weg te nemen; en wie op
den akker zijn zal, die kere desgelijks niet naar hetgeen, dat
achter is. **32** Gedenkt aan de vrouw van Lot. **33** Zo wie zijn
leven zal zoeken te behouden, die zal het verliezen; en zo
wie hetzelve zal verliezen, die zal het in het leven
behouden. **34** Ik zeg u: In dien nacht zullen twee op een bed
zijn; de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten
worden. **35** Twee vrouwen zullen te zamen malen; de ene zal
aangenomen, en de andere zal verlaten worden. **36** Twee
zullen op den akker zijn; de een zal aangenomen, en de
ander zal verlaten worden. **37** En zij antwoordden en zeiden
tot Hem: Waar, Heere? En Hij zeide tot hen: Waar het
lichaam is, aldaar zullen de arenden vergaderd worden.

Luke 18

1 En Hij zeide ook een gelijkenis tot hen, daartoe
strekkende, dat men altijd bidden moet, en niet vertragen; **2**
Zeggende: Er was een zeker rechter in een stad, die God
niet vreesde, en geen mens ontzag. **3** En er was een zekere
weduwe in dezelfde stad, en zij kwam tot hem, zeggende:
Doe mij recht tegen mijn wederpartij. **4** En hij wilde voor een
langen tijd niet; maar daarna zeide hij bij zichzelven:
Hoewel ik God niet vreze, en geen mens ontzie; **5** Nochtans,
omdat deze weduwe mij moeielijk valt, zo zal ik haar recht
doen, opdat zij niet eindelijk kome, en mij het hoofd breke. **6**
En de Heere zeide: Hoort, wat de onrechtvaardige rechter
zegt. **7** Zal God dan geen recht doen Zijn uitverkorenen, die
dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig is over
hen? **8** Ik zeg u, dat Hij hun haastelijk recht doen zal. Doch
de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden
op de aarde? **9** En Hij zeide ook tot sommigen, die bij
zichzelven vertrouwden, dat zij rechtvaardig waren, en de
anderen niets achtten, deze gelijkenis: **10** Twee mensen
gingen op in den tempel om te bidden, de een was een
Farizeer, en de ander een tollenaar. **11** De Farizeer, staande,
bad dit bij zichzelven: O God! ik dank U, dat ik niet ben
gelijk de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen,
overspelers; of ook gelijk deze tollenaar. **12** Ik vast
tweemaal per week; ik geef tienden van alles, wat ik bezit.
13 En de tollenaar, van verre staande, wilde ook zelfs de
ogen niet opheffen naar den hemel, maar sloeg op zijn
borst, zeggende: O God! wees mij zondaar genadig! **14** Ik
zeg ulieden: Deze ging af gerechtvaardigd in zijn huis, meer
dan die; want een ieder, die zichzelven verhoogt, zal
vernederd worden, en die zichzelven vernedert, zal
verhoogd worden. **15** En zij brachten ook de kinderkens tot
Hem, opdat Hij die zou aanraken; en de discipelen, dat

ziende, bestraften dezelve. **16** Maar Jezus riep dezelve
kinderkens tot Zich, en zeide: Laat de kinderkens tot Mij
komen, en verhindert hen niet; want derzulken is het
Koninkrijk Gods. **17** Voorwaar, zeg Ik u: Zo wie het Koninkrijk
Gods niet zal ontvangen als een kindeken, die zal geenszins
in hetzelve komen. **18** En een zeker overste vraagde Hem,
zeggende: Goede Meester, wat doende zal ik het eeuwige
leven beerven? **19** En Jezus zeide tot hem: Wat noemt gij Mij
goed? Niemand is goed, dan Een, namelijk God. **20** Gij weet
de geboden: Gij zult geen overspel doen; gij zult niet doden;
gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; eer
uw vader en uw moeder. **21** En hij zeide: Al deze dingen heb
ik onderhouden van mijn jonkheid aan. **22** Doch Jezus, dit
horende, zeide tot hem: Nog een ding ontbreekt u; verkoop
alles, wat gij hebt, en deel het onder de armen, en gij zult
een schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, volg Mij.
23 Maar als hij dit hoorde, werd hij geheel droevig; want hij
was zeer rijk. **24** Jezus nu, ziende, dat hij geheel droevig
geworden was, zeide: Hoe bezwaarlijk zullen degenen, die
goed hebben, in het Koninkrijk Gods ingaan! **25** Want het is
lichter, dat een kemel ga door het oog van een naald, dan
dat een rijke in het Koninkrijk Gods inga. **26** En die dit
hoorden, zeiden: Wie kan dan zalig worden? **27** En Hij zeide:
De dingen, die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn mogelijk
bij God. **28** En Petrus zeide: Zie, wij hebben alles verlaten,
en zijn U gevolgd. **29** En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg
ulieden, dat er niemand is, die verlaten heeft huis, of ouders,
of broeders, of vrouw, of kinderen, om het Koninkrijk Gods;
30 Die niet zal veelvoudig weder ontvangen in dezen tijd,
en in de toekomende eeuw het eeuwige leven. **31** En Hij
nam de twaalven bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op
naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den
Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten.

32 Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij
zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en

bespogen worden. **33** En Hem gegeseld hebbende, zullen zij
Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan. **34**
En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was
voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd
werd. **35** En het geschiedde, als Hij nabij Jericho kwam, dat
een zeker blinde aan den weg zat, bedelende.

36 En deze, horende de schare voorbijgaan, vraagde, wat
dat ware. **37** En zij boodschapten hem, dat Jezus de
Nazarener voorbijging. **38** En hij riep, zeggende: Jezus, Gij
Zone Davids, ontferm U mijner! **39** En die voorbijgingen,
bestraften hem, opdat hij zwijgen zou; maar hij riep zoveel
te meer: Zone Davids, ontferm U mijner! **40** En Jezus, sti
staande, beval, dat men denzelven tot Hem brengen zou; en
als hij nabij Hem gekomen was, vraagde Hij hem, **41**
Zeggende: Wat wilt gij, dat Ik u doen zal? En hij zeide:
Heere! dat ik ziende mag worden. **42** En Jezus zeide tot
hem: Word ziende; uw geloof heeft u behouden. **43** En
terstond werd hij ziende, en volgde Hem, God
verheerlijkende. En al het volk, dat ziende, gaf Gode lof.

Luke 19

1 En Jezus, ingekomen zijnde, ging door Jericho. **2** En zie, er
was een man, met name geheten Zacheus; en deze was een
overste der tollenaren, en hij was rijk; **3** En zocht Jezus te
zien, wie Hij was; en kon niet vanwege de schare, omdat hij
klein van persoon was. **4** En vooruitlopende, klom hij op een
wilden vijgeboom, opdat hij Hem mocht zien; want Hij zou
door dien weg voorbijgaan. **5** En als Jezus aan die plaats
kwam, opwaarts ziende, zag Hij hem, en zeide tot hem:
Zacheus! haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis
blijven. **6** En hij haastte zich en kwam af, en ontving Hem
met blijdschap. **7** En allen, die het zagen, murmureerden,
zeggende: Hij is tot een zondigen man ingegaan, om te
herbergen. **8** En Zacheus stond, en zeide tot den Heere: Zie,
de helft van mijn goederen, Heere, geef ik den armen; en
indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef
ik vierdubbel weder. **9** En Jezus zeide tot hem: Heden is
dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een
zoon van Abraham is. **10** Want de Zoon des mensen is
gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was.
11 En als zij dat hoorden, voegde Hij daarbij, en zeide een
gelijkenis; omdat Hij nabij Jeruzalem was, en omdat zij
meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond zou openbaar
worden. **12** Hij zeide dan: Een zeker welgeboren man reisde
in een ver gelegen land, om voor zichzelven een koninkrijk
te ontvangen, en dan weder te keren. **13** En geroepen
hebbende zijn tien dienstknechten, gaf hij hun tien ponden,
en zeide tot hen: Doet handeling, totdat ik kome. **14** En zijn
burgers haatten hem, en zonden hem gezanten na,
zeggende: Wij willen niet, dat deze over ons koning zij. **15**
En het geschiedde, toen hij wederkwam, als hij het
koninkrijk ontvangen had, dat hij zeide, dat die
dienstknechten tot hem zouden geroepen worden, wien hij

het geld gegeven had; opdat hij weten mocht, wat een iegelijk met handelen gewonnen had. **16** En de eerste kwam, en zeide: Heer, uw pond heeft tien ponden daartoe gewonnen. **17** En hij zeide tot hem: Wel, gij goede dienstknecht, dewijl gij in het minste getrouw zijt geweest, zo heb macht over tien steden. **18** En de tweede kwam, en zeide: Heer, uw pond heeft vijf ponden gewonnen. **19** En hij zeide ook tot dezen: En gij, wees over vijf steden. **20** En een ander kwam, zeggende: Heer, zie hier uw pond, hetwelk ik in een zweetdoek weggelegd had; **21** Want ik vreesde u, omdat gij een straf mens zijt; gij neemt weg, wat gij niet gelegd hebt, en gij maait, wat gij niet gezaaid hebt. **22** Maar hij zeide tot hem: Uit uw mond zal ik u oordelen, gij boze dienstknecht! Gij wist, dat ik een straf mens ben, nemende weg, wat ik niet gelegd heb, en maaiende, wat ik niet gezaaid heb. **23** Waarom hebt gij dan mijn geld niet in de bank gegeven, en ik, komende, had hetzelve met woeker mogen eisen? **24** En hij zeide tot degenen, die bij hem stonden: Neemt dat pond van hem weg, en geeft het dien, die de tien ponden heeft. **25** En zij zeiden tot hem: Heer, hij heeft tien ponden. **26** Want ik zeg u, dat een iegelijk, die heeft, zal gegeven worden; maar van degene, die niet heeft, van dien zal genomen worden ook wat hij heeft. **27** Doch deze mijn vijanden, die niet hebben gewild, dat ik over hen koning zoude zijn, brengt ze hier, en slaat ze hier voor mij dood. **28** En dit gezegd hebbende, reisde Hij voor hen heen, en ging op naar Jeruzalem.

29 En het geschiedde, als Hij nabij Beth-fage en Bethanie gekomen was, aan den berg, genaamd den Olijfberg, dat Hij twee van Zijn discipelen uitzond, **30** Zeggende: Gaat henen in dat vlek, dat tegenover is; in hetwelk inkomende, zult gij een veulen gebonden vinden, waarop geen mens ooit heeft gezeten; ontbindt hetzelve, en brengt het. **31** En indien iemand u vraagt: Waarom ontbindt gij dat, zo zult gij alzo tot hem zeggen: Omdat het de Heere van node heeft. **32** En

die uitgezonden waren, heengegaan zijnde, vonden het,
gelijk Hij hun gezegd had. **33** En als zij het veulen
ontbonden, zeiden de heren van hetzelve tot hen: Waarom
ontbindt gij het veulen? **34** En zij zeiden: De Heere heeft het
van node. **35** En zij brachten hetzelve tot Jezus. En hun
klederen op het veulen geworpen hebbende, zetten zij Jezus
daarop. **36** En als Hij voort reisde, spreidden zij hun
klederen onder Hem op den weg. **37** En als Hij nu genaakte
aan den afgang des Olijfbergs, begon al de menigte der
discipelen zich te verblijden, en God te loven met grote
stemme, vanwege al de krachtige daden, die zij gezien
hadden; **38** Zeggende: Gezegend is de Koning, Die daar
komt in den Naam des Heeren! Vrede zij in den hemel, en
heerlijkheid in de hoogste plaatsen! **39** En sommigen der
Farizeen uit de schare zeiden tot Hem: Meester, bestraf Uw
discipelen. **40** En Hij, antwoordende, zeide tot hen: Ik zeg
ulieden, dat, zo deze zwijgen, de stenen haast roepen
zullen. **41** En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij
over haar,

42 Zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen
uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het
verborgen voor uw ogen. **43** Want er zullen dagen over u
komen, dat uw vijanden een begraving rondom u zullen
opwerpen, en zullen u omsingelen, en u van alle zijden
benauwen; **44** En zullen u tot den grond nederwerpen, en
uw kinderen in u; en zij zullen in u den enen steen op den
anderen steen niet laten; daarom dat gij den tijd uwer
bezoeking niet bekend hebt. **45** En gegaan zijnde in den
tempel, begon Hij uit te drijven degenen, die daarin
verkochten en kochten, **46** Zeggende tot hen: Er is
geschreven: Mijn huis is een huis des gebeds; maar gij hebt
dat tot een kuil der moordenaren gemaakt. **47** En Hij leerde
dagelijks in den tempel; en de overpriesters, en de
Schriftgeleerden, en de oversten des volks zochten Hem te

doden. **48** En zij vonden niet, wat zij doen zouden; want al
het volk hing Hem aan, en hoorde Hem.

Luke 20

1 En het geschiedde in een van die dagen, als Hij in den
tempel het volk leerde, en het Evangelie verkondigde, dat
de overpriesters, en Schriftgeleerden, met de ouderlingen
daarover kwamen, **2** En spraken tot Hem zeggende: Zeg
ons, door wat macht Gij deze dingen doet; of wie Hij is, Die
U deze macht heeft gegeven? **3** En Hij, antwoordende, zeide
tot hen: Ik zal u ook een woord vragen, en zegt Mij: **4** De
doop van Johannes, was die uit den Hemel, of uit de
mensen? **5** En zij overleiden onder zich, zeggende: Indien
wij zeggen: Uit den Hemel; zo zal Hij zeggen: Waarom hebt
gij dan hem niet geloofd? **6** En indien wij zeggen: Uit de
mensen; zo zal ons al het volk stenigen; want zij houden
voor zeker, dat Johannes een profeet was. **7** En zij
antwoordden, dat zij niet wisten, vanwaar die was. **8** En
Jezus zeide tot hen: Zo zeg Ik u ook niet, door wat macht Ik
deze dingen doe. **9** En Hij begon tot het volk deze gelijkenis
te zeggen: Een zeker mens plantte een wijngaard, en hij
verhuurde dien aan landlieden, en trok een langen tijd
buiten 's lands. **10** En als het de tijd was, zond hij tot de
landlieden een dienstknecht, opdat zij hem van de vrucht
des wijngaards geven zouden; maar de landlieden sloegen
denzelven, en zonden hem ledig heen. **11** En wederom zond
hij nog een anderen dienstknecht; maar ook dien geslagen
en smadelijk behandeld hebbende, zonden zij hem ledig
heen. **12** En wederom zond hij nog een derden; maar zij
verwondden ook dezen, en wierpen hem uit. **13** En de heer
des wijngaards zeide: Wat zal ik doen? Ik zal mijn geliefden
zoon zenden; mogelijk dezen ziende, zullen zij hem ontzien.
14 Maar als de landlieden hem zagen, overleiden zij onder
elkander, en zeiden: Deze is de erfgenaam; komt, laat ons
hem doden, opdat de erfenis onze worde. **15** En als zij hem
buiten den wijngaard uitgeworpen hadden, doodden zij

hem. Wat zal dan de heer des wijngaards hun doen? **16** Hij
zal komen en deze landlieden verderven, en zal den
wijngaard aan anderen geven. En als zij dat hoorden, zeiden
zij: Dat zij verre! **17** Maar Hij zag hen aan, en zeide: Wat is
dan dit, hetwelk geschreven staat: De steen, dien de
bouwlieden verworpen hebben, deze is tot een hoofd des
hoeks geworden? **18** Een iegelijk, die op dien steen valt, zal
verpletterd worden, en op wien hij valt, dien zal hij
vermorzelen. **19** En de overpriesteren en de
Schriftgeleerden zochten te dierzelver ure de handen aan
Hem te slaan; maar zij vreesden het volk; want zij
verstonden, dat Hij deze gelijkenis tegen hen gesproken
had.

20 En zij namen Hem waar, en zonden verspieders uit, die
zichzelven veinsden rechtvaardig te zijn; opdat zij Hem in
Zijn rede vangen mochten, om Hem aan de heerschappij en
de macht des stadhouders over te leveren. **21** En zij
vraagden Hem, zeggende: Meester, wij weten, dat Gij recht
spreekt en leert, en den persoon niet aanneemt, maar den
weg Gods leert in der waarheid. **22** Is het ons geoorloofd den
keizer schatting te geven, of niet? **23** En Hij, hun
arglistigheid bemerkende, zeide tot hen: Wat verzoekt gij
Mij? **24** Toont Mij een penning; wiens beeld en opschrift
heeft hij? En zij, antwoordende, zeiden: Des keizers. **25** En
Hij zeide tot hen: Geeft dan den keizer, dat des keizers is, en
Gode, dat Gods is. **26** En zij konden Hem in Zijn woord niet
vatten voor het volk; en zich verwonderende over Zijn
antwoord, zwegen zij stil. **27** En tot Hem kwamen sommigen
der Sadduceen, welke tegensprekende zeggen, dat er geen
opstanding is, en vraagden Hem,

28 Zeggende: Meester! Mozes heeft ons geschreven: Zo
iemands broeder sterft, die een vrouw heeft, en hij sterft
zonder kinderen, dat zijn broeder de vrouw nemen zal, en
zijn broeder zaad verwekken. **29** Er waren nu zeven

broeders; en de eerste nam een vrouw, en hij stierf zonder
kinderen. **30** En de tweede nam die vrouw, en ook deze
stierf zonder kinderen. **31** En de derde nam dezelve vrouw;
en desgelijks ook de zeven, en hebben geen kinderen
nagelaten, en zijn gestorven. **32** En ten laatste na allen
stierf ook de vrouw. **33** In de opstanding dan, wiens vrouw
van dezen zal zij zijn? Want die zeven hebben dezelve tot
een vrouw gehad. **34** En Jezus, antwoordende, zeide tot hen:
De kinderen dezer eeuw trouwen, en worden ten huwelijk
uitgegeven; **35** Maar die waardig zullen geacht zijn die
eeuw te verwerven en de opstanding uit de doden, zullen
noch trouwen, noch ten huwelijk uitgegeven worden; **36**
Want zij kunnen niet meer sterven, want zij zijn den engelen
gelijk; en zij zijn kinderen Gods, dewijl zij kinderen der
opstanding zijn. **37** En dat de doden opgewekt zullen
worden, heeft ook Mozes aangewezen bij het doornenbos,
als hij den Heere noemt den God Abrahams, en den God
Izaks, en den God Jakobs. **38** God nu is niet een God der
doden, maar der levenden; want zij leven Hem allen. **39** En
sommigen der Schriftgeleerden, antwoordende, zeiden:
Meester! Gij hebt wel gezegd.

40 En zij durfden Hem niet meer iets vragen. **41** En Hij
zeide tot hen: Hoe zeggen zij, dat de Christus Davids Zoon
is? **42** En David zelf zegt in het boek der psalmen: De Heere
heeft gezegd tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechter hand, **43**
Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank
Uwer voeten. **44** David dan noemt Hem zijn Heere; en hoe is
Hij zijn Zoon? **45** En daar al het volk het hoorde, zeide Hij
tot Zijn discipelen:

46 Wacht u van de Schriftgeleerden, die daar willen
wandelen in lange klederen, en beminnen de groetingen op
de markten, en de voorgestoelten in de synagogen, en de
vooraanzittingen in de maaltijden; **47** Die der weduwen

huizen opeten, en onder een schijn lange gebeden doen; dezen zullen zwaarder oordeel ontvangen.

Luke 21

1 En opziende, zag Hij de rijken hun gaven in de schatkist
werpen. **2** En Hij zag ook een zekere arme weduwe twee
kleine penningen daarin werpen. **3** En Hij zeide: Waarlijk, Ik
zeg u, dat deze arme weduwe meer dan allen heeft
ingeworpen. **4** Want die allen hebben van hun overvloed
geworpen tot de gaven Gods; maar deze heeft van haar
gebrek, al den leeftocht, dien zij had, daarin geworpen. **5** En
als sommigen zeiden van den tempel, dat hij met schone
stenen en begiftigingen versierd was, zeide Hij:

6 Wat deze dingen aangaat, die gij aanschouwt, er zullen
dagen komen, in welke niet een steen op den anderen steen
zal gelaten worden, die niet zal worden afgebroken. **7** En zij
vraagden Hem, zeggende: Meester, wanneer zullen dan
deze dingen zijn, en welk is het teken, wanneer deze dingen
zullen geschieden? **8** En Hij zeide: Ziet, dat gij niet verleid
wordt; want velen zullen er komen onder Mijn Naam,
zeggende: Ik ben de Christus; en de tijd is nabij gekomen,
gaat dan hen niet na. **9** En wanneer gij zult horen van
oorlogen en beroerten, zo wordt niet verschrikt; want deze
dingen moeten eerst geschieden; maar nog is terstond het
einde niet. **10** Toen zeide Hij tot hen: Het ene volk zal tegen
het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het
andere koninkrijk. **11** En er zullen grote aardbevingen
wezen in verscheidene plaatsen, en hongersnoden, en
pestilentien; er zullen ook schrikkelijke dingen, en grote
tekenen van den hemel geschieden. **12** Maar voor dit alles,
zullen zij hun handen aan ulieden slaan, en u vervolgen, u
overleverende in de synagogen en gevangenissen; en gij
zult getrokken worden voor koningen en stadhouders, om
Mijns Naams wil. **13** En dit zal u overkomen tot een
getuigenis. **14** Neemt dan in uw harten voor, van te voren

niet te overdenken, hoe gij u verantwoorden zult; **15** Want
Ik zal u mond en wijsheid geven, welke niet zullen kunnen
tegenspreken, noch wederstaan allen, die zich tegen u
zetten. **16** En gij zult overgeleverd worden ook van ouders,
en broeders, en magen, en vrienden; en zij zullen er
sommigen uit u doden. **17** En gij zult van allen gehaat
worden om Mijns Naams wil. **18** Doch niet een haar uit uw
hoofd zal verloren gaan. **19** Bezit uw zielen in uw
lijdzaamheid. **20** Maar wanneer gij zien zult, dat Jeruzalem
van heirlegers omsingeld wordt, zo weet alsdan, dat haar
verwoesting nabij gekomen is. **21** Alsdan die in Judea zijn,
dat zij vlieden naar de bergen; en die in het midden van
dezelve zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de velden
zijn, dat zij in dezelve niet komen. **22** Want deze zijn dagen
der wraak, opdat alles vervuld worde, dat geschreven is. **23**
Doch wee den bevruchten en den zogenden vrouwen in die
dagen, want er zal grote nood zijn in het land, en toorn over
dit volk. **24** En zij zullen vallen door de scherpte des
zwaards, en gevankelijk weggevoerd worden onder alle
volken; en Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden,
totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn. **25** En er
zullen tekenen zijn in de zon, en maan, en sterren, en op de
aarde benauwdheid der volken met twijfelmoedigheid, als
de zee en watergolven groot geluid zullen geven;

26 En den mensen het hart zal bezwijken van vrees en
verwachting der dingen, die het aardrijk zullen overkomen;
want de krachten der hemelen zullen bewogen worden. **27**
En alsdan zullen zij den Zoon des mensen zien komen in een
wolk, met grote kracht en heerlijkheid. **28** Als nu deze
dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog, en heft uw
hoofden opwaarts, omdat uw verlossing nabij is. **29** En Hij
zeide tot hen een gelijkenis: Ziet den vijgeboom, en al de
bomen. **30** Wanneer zij nu uitspruiten, en gij dat ziet, zo
weet gij uit uzelven, dat de zomer nu nabij is. **31** Alzo ook
gij, wanneer gij deze dingen zult zien geschieden, zo weet,

dat het Koninkrijk Gods nabij is. **32** Voorwaar Ik zeg u, dat
dit geslacht geenszins zal voorbijgaan, totdat alles zal
geschied zijn. **33** De hemel en de aarde zullen voorbijgaan,
maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan. **34** En
wacht uzelven, dat uw harten niet te eniger tijd bezwaard
worden met brasserij en dronkenschap, en zorgvuldigheden
dezes levens, en dat u die dag niet onvoorziens over kome.

35 Want gelijk een strik zal hij komen over al degenen, die
op den gansen aardbodem gezeten zijn. **36** Waakt dan te
aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te
ontvlieden al deze dingen, die geschieden zullen, en te
staan voor den Zoon des mensen. **37** Des daags nu was Hij
lerende in den tempel; maar des nachts ging Hij uit, en
vernachtte op den berg, genaamd den Olijf berg. **38** En al
het volk kwam des morgens vroeg tot Hem in den tempel,
om Hem te horen.

Luke 22

1 En het feest der ongehevelde broden, genaamd pascha,
was nabij. **2** En de overpriesters en de Schriftgeleerden
zochten, hoe zij Hem ombrengen zouden; want zij vreesden
het volk. **3** En de satan voer in Judas, die toegenaamd was
Iskariot, zijnde uit het getal der twaalven.

4 En hij ging heen en sprak met de overpriesters en de
hoofdmannen, hoe hij Hem hun zou overleveren. **5** En zij
waren verblijd, en zijn het eens geworden, dat zij hem geld
geven zouden. **6** En hij beloofde het, en zocht gelegenheid,
om Hem hun over te leveren, zonder oproer. **7** En de dag der
ongehevelde broden kwam, op denwelken het pascha moest
geslacht worden.

8 En Hij zond Petrus en Johannes uit, zeggende: Gaat heen,
en bereidt ons het pascha, opdat wij het eten mogen. **9** En
zij zeiden tot Hem: Waar wilt Gij, dat wij het bereiden? **10**
En Hij zeide tot hen: Ziet, als gij in de stad zult gekomen
zijn, zo zal u een mens ontmoeten, dragende een kruik
waters; volgt hem in het huis, daar hij ingaat. **11** En gij zult
zeggen tot den huisvader van dat huis: De Meester zegt u:
Waar is de eetzaal, daar Ik het pascha met Mijn discipelen
eten zal? **12** En hij zal u een grote toegeruste opperzaal
wijzen, bereidt het aldaar. **13** En zij, heengaande, vonden
het, gelijk Hij hun gezegd had, en bereidden het pascha. **14**
En als de ure gekomen was, zat Hij aan, en de twaalf
apostelen met Hem. **15** En Hij zeide tot hen: Ik heb
grotelijks begeerd, dit pascha met u te eten, eer dat Ik lijde;
16 Want Ik zeg u, dat Ik niet meer daarvan eten zal, totdat
het vervuld zal zijn in het Koninkrijk Gods. **17** En als Hij een
drinkbeker genomen had, en gedankt had, zeide Hij: Neemt
dezen, en deelt hem onder ulieden. **18** Want Ik zeg u, dat Ik

niet drinken zal van de vrucht des wijnstoks, totdat het
Koninkrijk Gods zal gekomen zijn. **19** En Hij nam brood, en
als Hij gedankt had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende:
Dat is Mijn lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat
tot Mijn gedachtenis.

20 Desgelijks ook den drinkbeker na het avondmaal,
zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn
bloed, hetwelk voor u vergoten wordt. **21** Doch ziet, de hand
desgenen, die Mij verraadt, is met Mij aan de tafel.

22 En de Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk besloten is;
doch wee dien mens, door welken Hij verraden wordt! **23** En
zij begonnen onder elkander te vragen, wie van hen het
toch mocht zijn, die dat doen zou. **24** En er werd ook
twisting onder hen, wie van hen scheen de meeste te zijn.

25 En Hij zeide tot hen: De koningen der volken heersen
over hen; en die macht over hen hebben, worden weldadige
heren genaamd. **26** Doch gij niet alzo; maar de meeste
onder u, die zij gelijk de minste, en die voorganger is, als
een die dient. **27** Want wie is meerder, die aanzit, of die
dient? Is het niet die aanzit? Maar Ik ben in het midden van
u, als een die dient. **28** En gij zijt degenen, die met Mij
steeds gebleven zijt in Mijn verzoekingen. **29** En Ik
verordineer u het Koninkrijk, gelijkerwijs Mijn Vader dat Mij
verordineerd heeft; **30** Opdat gij eet en drinkt aan Mijn tafel
in Mijn Koninkrijk, en zit op tronen, oordelende de twaalf
geslachten Israels. **31** En de Heere zeide: Simon, Simon,
ziet, de satan heeft ulieden zeer begeerd om te ziften als de
tarwe;

32 Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude;
en gij, als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders.
33 En hij zeide tot Hem: Heere, ik ben bereid, met U ook in
de gevangenis en in den dood te gaan. **34** Maar Hij zeide: Ik

zeg u, Petrus, de haan zal heden niet kraaien, eer gij
driemaal zult verloochend hebben, dat gij Mij kent. **35** En Hij
zeide tot hen: Als Ik u uitzond, zonder buidel, en male, en
schoenen, heeft u ook iets ontbroken? En zij zeiden: Niets.
36 Hij zeide dan tot hen: Maar nu, wie een buidel heeft, die
neme hem, desgelijks ook een male; en die geen heeft, die
verkope zijn kleed, en kope een zwaard. **37** Want Ik zeg u,
dat nog dit, hetwelk geschreven is, in Mij moet volbracht
worden, namelijk: En Hij is met de misdadigen gerekend.
Want ook die dingen, die van Mij geschreven zijn, hebben
een einde. **38** En zij zeiden: Heere! zie hier twee zwaarden.
En Hij zeide tot hen: Het is genoeg. **39** En uitgaande,
vertrok Hij, gelijk Hij gewoon was, naar den Olijfberg; en
Hem volgden ook Zijn discipelen.

40 En als Hij aan die plaats gekomen was, zeide Hij tot hen:
Bidt, dat gij niet in verzoeking komt. **41** En Hij scheidde
Zich van hen af, omtrent een steenworp; en knielde neder
en bad, **42** Zeggende: Vader, of Gij wildet dezen drinkbeker
van Mij wegnemen, doch niet Mijn wil, maar de Uwe
geschiede. **43** En van Hem werd gezien een engel uit den
hemel, die Hem versterkte. **44** En in zwaren strijd zijnde,
bad Hij te ernstiger. En zijn zweet werd gelijk grote
droppelen bloeds, die op de aarde afliepen. **45** En als Hij van
het gebed opgestaan was, kwam Hij tot Zijn discipelen, en
vond hen slapende van droefheid. **46** En Hij zeide tot hen:
Wat slaapt gij? Staat op en bidt, opdat gij niet in verzoeking
komt. **47** En als Hij nog sprak, ziet daar een schare; en een
van de twaalven, die genaamd was Judas, ging hun voor, en
kwam bij Jezus, om Hem te kussen.

48 En Jezus zeide tot hem: Judas, verraadt gij den Zoon des
mensen met een kus? **49** En die bij Hem waren, ziende, wat
er geschieden zou, zeiden tot Hem: Heere, zullen wij met het
zwaard slaan? **50** En een uit hen sloeg den dienstknecht des
hogepriesters, en hieuw hem zijn rechteroor af.

51 En Jezus, antwoordende, zeide: Laat hen tot hiertoe
geworden; en raakte zijn oor aan, en heelde hem. **52** En
Jezus zeide tot de overpriesters, en de hoofdmannen des
tempels, en ouderlingen, die tegen Hem gekomen waren:
Zijt gij uitgegaan met zwaarden en stokken als tegen een
moordenaar? **53** Als Ik dagelijks met u was in den tempel, zo
hebt gij de handen tegen Mij niet uitgestoken; maar dit is
uw ure, en de macht der duisternis. **54** En zij grepen Hem en
leidden Hem weg, en brachten Hem in het huis des
hogepriesters. En Petrus volgde van verre.

55 En als zij vuur ontstoken hadden in het midden van de
zaal, en zij te zamen nederzaten, zat Petrus in het midden
van hen. **56** En een zekere dienstmaagd, ziende hem bij het
vuur zitten, en haar ogen op hem houdende, zeide: Ook
deze was met Hem. **57** Maar hij verloochende Hem,
zeggende: Vrouw, ik ken Hem niet. **58** En kort daarna een
ander, hem ziende, zeide: Ook gij zijt van die. Maar Petrus
zeide: Mens, ik ben niet. **59** En als het omtrent een uur
geleden was, bevestigde dat een ander, zeggende: In der
waarheid, ook deze was met Hem; want hij is ook een
Galileer. **60** Maar Petrus zeide: Mens, ik weet niet, wat gij
zegt. En terstond, als hij nog sprak, kraaide de haan. **61** En
de Heere, Zich omkerende, zag Petrus aan; en Petrus werd
indachtig het woord des Heeren, hoe Hij hem gezegd had:
Eer de haan zal gekraaid hebben, zult gij Mij driemaal
verloochenen. **62** En Petrus, naar buiten gaande, weende
bitterlijk. **63** En de mannen, die Jezus hielden, bespotten
Hem, en sloegen Hem.

64 En als zij Hem overdekt hadden, sloegen zij Hem op het
aangezicht, en vraagden Hem, zeggende: Profeteer, wie het
is, die U geslagen heeft? **65** En vele andere dingen zeiden
zij tegen Hem, lasterende. **66** En als het dag geworden was,
vergaderden de ouderlingen des volks, en de overpriesters
en Schriftgeleerden, en brachten Hem in hun raad,

67 Zeggende: Zijt Gij de Christus, zeg het ons. En Hij zeide
tot hen: Indien Ik het u zeg, gij zult het niet geloven; **68** En
indien Ik ook vraag, gij zult Mij niet antwoorden, of loslaten;
69 Van nu aan zal de Zoon des mensen gezeten zijn aan de
rechter hand der kracht Gods. **70** En zij zeiden allen: Zijt Gij
dan de Zoon Gods? En Hij zeide tot hen: Gij zegt, dat Ik het
ben. **71** En zij zeiden: Wat hebben wij nog getuigenis van
node? Want wij zelven hebben het uit Zijn mond gehoord.

Luke 23

1 En de gehele menigte van hen stond op, en leidde Hem
tot Pilatus. **2** En zij begonnen Hem te beschuldigen,
zeggende: Wij hebben bevonden, dat Deze het volk
verkeert, en verbiedt den keizer schattingen te geven,
zeggende, dat Hij Zelf Christus, de Koning is. **3** En Pilatus
vraagde Hem, zeggende: Zijt Gij de Koning der Joden? En Hij
antwoordde hem en zeide: Gij zegt het. **4** En Pilatus zeide
tot de overpriesters en de scharen: Ik vind geen schuld in
dezen Mens. **5** En zij hielden te sterker aan, zeggende: Hij
beroert het volk, lerende door geheel Judea, begonnen
hebbende van Galilea tot hier toe. **6** Als nu Pilatus van
Galilea hoorde, vraagde hij, of die Mens een Galileer was? **7**
En verstaande, dat Hij uit het gebied van Herodes was, zond
hij Hem heen tot Herodes, die ook zelf in die dagen binnen
Jeruzalem was. **8** En als Herodes Jezus zag, werd hij zeer
verblijd; want hij was van over lang begerig geweest Hem te
zien, omdat hij veel van Hem hoorde; en hoopte enig teken
te zien, dat van Hem gedaan zou worden.

9 En hij vraagde Hem met vele woorden; doch Hij
antwoordde hem niets. **10** En de overpriesters en de
Schriftgeleerden stonden, en beschuldigden Hem heftiglijk.
11 En Herodes met zijn krijgslieden Hem veracht en bespot
hebbende, deed Hem een blinkend kleed aan, en zond Hem
weder tot Pilatus. **12** En op denzelfde dag werden Pilatus en
Herodes vrienden met elkander; want zij waren te voren in
vijandschap tegen den anderen.

13 En als Pilatus de overpriesters, en de oversten, en het
volk bijeengeroepen had, zeide hij tot hen:

14 Gij hebt dezen Mens tot mij gebracht, als een, die het
volk afkerig maakt; en ziet, ik heb Hem in uw

tegenwoordigheid ondervraagd, en heb in dezen Mens geen
schuld gevonden, van hetgeen daar gij Hem mede
beschuldigt; **15** Ja, ook Herodes niet; want ik heb ulieden tot
hem gezonden, en ziet, er is van Hem niets gedaan, dat des
doods waardig is. **16** Zo zal ik Hem dan kastijden en
loslaten. **17** En hij moest hun op het feest een loslaten. **18**
Doch al de menigte riep gelijkelijk, zeggende: Weg met
Dezen, en laat ons Bar-abbas los. **19** Dewelke was om zeker
oproer, dat in de stad geschied was, en om een doodslag, in
de gevangenis geworpen. **20** Pilatus dan riep hun wederom
toe, willende Jezus loslaten. **21** Maar zij riepen daartegen,
zeggende: Kruis Hem, kruis Hem! **22** En hij zeide ten derden
male tot hen: Wat heeft Deze dan kwaads gedaan? Ik heb
geen schuld des doods in Hem gevonden. Zo zal ik Hem dan
kastijden en loslaten. **23** Maar zij hielden aan met groot
geroep, eisende, dat Hij zou gekruist worden; en hun en der
overpriesteren geroep werd geweldiger. **24** En Pilatus
oordeelde, dat hun eis geschieden zou. **25** En hij liet hun los
dengene, die om oproer en doodslag in de gevangenis
geworpen was, welken zij geeist hadden; maar Jezus gaf hij
over tot hun wil. **26** En als zij Hem wegleidden, namen zij
een Simon van Cyrene, komende van den akker, en legden
hem het kruis op, dat hij het achter Jezus droeg. **27** En een
grote menigte van volk en van vrouwen volgde Hem, welke
ook weenden en Hem beklaagden.

28 En Jezus, Zich tot haar kerende, zeide: Gij dochters van
Jeruzalem! weent niet over Mij, maar weent over uzelven, en
over uw kinderen. **29** Want ziet, er komen dagen, in welke
men zeggen zal: Zalig zijn de onvruchtbaren, en de buiken,
die niet gebaard hebben, en de borsten, die niet gezoogd
hebben. **30** Alsdan zullen zij beginnen te zeggen tot de
bergen: Valt op ons; en tot de heuvelen: Bedekt ons. **31**
Want indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan
het dorre geschieden? **32** En er werden ook twee anderen,
zijnde kwaaddoeners, geleid, om met Hem gedood te

worden. **33** En toen zij kwamen op de plaats, genaamd
Hoofdschedel plaats, kruisigden zij Hem aldaar, en de
kwaaddoeners, den een ter rechter zijde en den ander ter
linker zijde. **34** En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun; want
zij weten niet, wat zij doen. En verdelende Zijn klederen,
wierpen zij het lot.

35 En het volk stond en zag het aan. En ook de oversten
met hen beschimpten Hem, zeggende: Anderen heeft Hij
verlost, dat Hij nu Zichzelven verlosse, zo Hij is de Christus,
de Uitverkorene Gods. **36** En ook de krijgsknechten, tot Hem
komende, bespotten Hem, en brachten Hem edik; **37** En
zeiden: Indien gij de Koning der Joden zijt, zo verlos
Uzelven. **38** En er was ook een opschrift boven Hem
geschreven, met Griekse, en Romeinse en Hebreeuwse
letters: DEZE IS DE KONING DER JODEN. **39** En een der
kwaaddoeners, die gehangen waren, lasterde Hem,
zeggende: Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelven en ons.

40 Maar de andere, antwoordende, bestrafte hem,
zeggende: Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde
oordeel zijt? **41** En wij toch rechtvaardiglijk; want wij
ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben; maar
Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. **42** En hij zeide tot
Jezus: Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult
gekomen zijn. **43** En Jezus zeide tot hem: Voorwaar, zeg Ik
u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn. **44** En het was
omtrent de zesde ure, en er werd duisternis over de gehele
aarde, tot de negende ure toe. **45** En de zon werd
verduisterd, en het voorhangsel des tempels scheurde
midden door. **46** En Jezus, roepende met grote stemme,
zeide: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En als Hij
dat gezegd had, gaf Hij den geest.

47 Als nu de hoofdman over honderd zag, wat er geschied
was, verheerlijkte hij God, en zeide: Waarlijk, deze Mens was

rechtvaardig. **48** En al de scharen, die samengekomen
waren om dit te aanschouwen, ziende de dingen, die
geschied waren, keerden wederom, slaande op hun borsten.
49 En al Zijn bekenden stonden van verre, ook de vrouwen,
die Hem te zamen gevolgd waren van Galilea, en zagen dit
aan. **50** En zie, een man, met name Jozef, zijnde een
raadsheer, een goed en rechtvaardig man,

51 (Deze had niet mede bewilligd in hun raad en handel)
van Arimathea, een stad der Joden, en die ook zelf het
Koninkrijk Gods verwachtte; **52** Deze ging tot Pilatus, en
begeerde het lichaam van Jezus. **53** En als hij hetzelve
afgenomen had, wond hij dat in een fijn lijnwaad, en legde
het in een graf, in een rots gehouwen, waarin nog nooit
iemand gelegd was. **54** En het was de dag der
voorbereiding, en de sabbat kwam aan. **55** En ook de
vrouwen, die met Hem gekomen waren uit Galilea, volgden
na en aanschouwden het graf, en hoe Zijn lichaam gelegd
werd. **56** En wedergekeerd zijnde, bereidden zij specerijen
en zalven; en op den sabbat rustten zij naar het gebod.

Luke 24

1 En op den eersten dag der week, zeer vroeg in den
morgenstond, gingen zij naar het graf, dragende de
specerijen, die zij bereid hadden, en sommigen met haar. **2**
En zij vonden den steen afgewenteld van het graf. **3** En
ingegaan zijnde, vonden zij het lichaam van den Heere Jezus
niet. **4** En het geschiedde, als zij daarover twijfelmoedig
waren, zie, twee mannen stonden bij haar in blinkende
klederen. **5** En als zij zeer bevreesd werden, en het
aangezicht naar de aarde neigden, zeiden zij tot haar: Wat
zoekt gij den Levende bij de doden? **6** Hij is hier niet, maar
Hij is opgestaan. Gedenkt, hoe Hij tot u gesproken heeft, als
Hij nog in Galilea was, **7** Zeggende: De Zoon des mensen
moet overgeleverd worden in de handen der zondige
mensen, en gekruisigd worden, en ten derden dage
wederopstaan. **8** En zij werden indachtig Zijner woorden. **9**
En wedergekeerd zijnde van het graf, boodschapten zij al
deze dingen aan de elven, en aan al de anderen. **10** En deze
waren Maria Magdalena, en Johanna, en Maria, de moeder
van Jakobus, en de andere met haar, die dit tot de apostelen
zeiden. **11** En haar woorden schenen voor hen als ijdel
geklap, en zij geloofden haar niet. **12** Doch Petrus
opstaande, liep tot het graf, en nederbukkende, zag hij de
linnen doeken, liggende alleen, en ging weg, zich
verwonderende bij zichzelven van hetgeen geschied was.
13 En zie, twee van hen gingen op denzelfden dag naar een
vlek, dat zestig stadien van Jeruzalem was, welks naam was
Emmaus;

14 En zij spraken samen onder elkander van al deze dingen,
die er gebeurd waren. **15** En het geschiedde, terwijl zij
samen spraken, en elkander ondervraagden, dat Jezus Zelf
bij hen kwam, en met hen ging. **16** En hun ogen werden

gehouden, dat zij Hem niet kenden. **17** En Hij zeide tot hen:
Wat redenen zijn dit, die gij, wandelende, onder elkander
verhandelt, en waarom ziet gij droevig? **18** En de een, wiens
naam was Kleopas, antwoordende, zeide tot Hem: Zijt Gij
alleen een vreemdeling te Jeruzalem, en weet niet de
dingen, die deze dagen daarin geschied zijn? **19** En Hij
zeide tot hen: Welke? En zij zeiden tot Hem: De dingen
aangaande Jezus den Nazarener, Welke een Profeet was,
krachtig in werken en woorden, voor God en al het volk. **20**
En hoe onze overpriesters en oversten Denzelven
overgeleverd hebben tot het oordeel des doods, en Hem
gekruisigd hebben. **21** En wij hoopten, dat Hij was Degene,
Die Israel verlossen zou. Doch ook, benevens dit alles, is het
heden de derde dag, van dat deze dingen geschied zijn. **22**
Maar ook sommige vrouwen uit ons hebben ons ontsteld, die
vroeg in den morgenstond aan het graf geweest zijn; **23** En
Zijn lichaam niet vindende, kwamen zij en zeiden, dat zij
ook een gezicht van engelen gezien hadden, die zeggen,
dat Hij leeft. **24** En sommigen dergenen, die met ons zijn,
gingen heen tot het graf, en bevonden het alzo, gelijk ook
de vrouwen gezegd hadden; maar Hem zagen zij niet. **25** En
Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om
te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben! **26**
Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn
heerlijkheid ingaan? **27** En begonnen hebbende van Mozes
en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften,
hetgeen van Hem geschreven was. **28** En zij kwamen nabij
het vlek, daar zij naar toegingen; en Hij hield Zich, alsof Hij
verder gaan zou. **29** En zij dwongen Hem, zeggende: Blijf
met ons; want het is bij den avond, en de dag is gedaald. En
Hij ging in, om met hen te blijven. **30** En het geschiedde, als
Hij met hen aanzat, nam Hij het brood, en zegende het, en
als Hij het gebroken had, gaf Hij het hun. **31** En hun ogen
werden geopend, en zij kenden Hem; en Hij kwam weg uit
hun gezicht. **32** En zij zeiden tot elkander: Was ons hart niet
brandende in ons, als Hij tot ons sprak op den weg, en als Hij

ons de Schriften opende? **33** En zij, opstaande ter zelfder
ure, keerden weder naar Jeruzalem, en vonden de elven
samenvergaderd, en die met hen waren; **34** Welke zeiden:
De Heere is waarlijk opgestaan, en is van Simon gezien. **35**
En zij vertelden, hetgeen op den weg geschied was, en hoe
Hij hun bekend was geworden in het breken des broods. **36**
En als zij van deze dingen spraken, stond Jezus Zelf in het
midden van hen, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden!

37 En zij verschrikt en zeer bevreesd geworden zijnde,
meenden, dat zij een geest zagen. **38** En Hij zeide tot hen:
Wat zijt gij ontroerd, en waarom klimmen zulke
overleggingen in uw harten? **39** Ziet Mijn handen en Mijn
voeten; want Ik ben het Zelf; tast Mij aan, en ziet; want een
geest heeft geen vlees en benen, gelijk gij ziet, dat Ik heb.
40 En als Hij dit zeide, toonde Hij hun de handen en de
voeten. **41** En toen zij het van blijdschap nog niet
geloofden, en zich verwonderden, zeide Hij tot hen: Hebt gij
hier iets om te eten? **42** En zij gaven Hem een stuk van een
gebraden vis, en van honigraten. **43** En Hij nam het, en at
het voor hun ogen. **44** En Hij zeide tot hen: Dit zijn de
woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk
dat het alles moest vervuld worden, wat van Mij geschreven
is in de Wet van Mozes, en de Profeten, en Psalmen. **45** Toen
opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.
46 En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest de
Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage.
47 En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving
der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.
48 En gij zijt getuigen van deze dingen. **49** En ziet, Ik zende
de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad
Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de
hoogte.

50 En Hij leidde hen buiten tot aan Bethanie, en Zijn
handen opheffende, zegende Hij hen.

51 En het geschiedde, als Hij hen zegende, dat Hij van hen
scheidde, en werd opgenomen in den hemel. **52** En zij
aanbaden Hem, en keerden weder naar Jeruzalem met grote
blijdschap. **53** En zij waren allen tijd in den tempel, lovende
en dankende God. Amen.

John

John 1

1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. **2** Dit was in den beginne bij God. **3** Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. **4** In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen. **5** En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft hetzelve niet begrepen. **6** Er was een mens van God gezonden, wiens naam was Johannes.

7 Deze kwam tot een getuigenis, om van het Licht te getuigen, opdat zij allen door hem geloven zouden. **8** Hij was het Licht niet, maar was gezonden, opdat hij van het Licht getuigen zou. **9** Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld. **10** Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend. **11** Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. **12** Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; **13** Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn. **14** En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid. **15** Johannes getuigt van Hem, en heeft geroepen, zeggende: Deze was het, van Welken ik zeide: Die na mij komt, is voor mij geworden, want Hij was eer dan ik.

16 En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade. **17** Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus

geworden. **18** Niemand heeft ooit God gezien; de
eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft
Hem ons verklaard. **19** En dit is de getuigenis van Johannes,
toen de Joden enige priesters en Levieten afzonden van
Jeruzalem, opdat zij hem zouden vragen: Wie zijt gij?

20 En hij beleed en loochende het niet; en beleed: Ik ben de
Christus niet. **21** En zij vraagden hem: Wat dan? Zijt gij
Elias? En hij zeide: Ik ben die niet. Zijt gij de profeet? En hij
antwoordde: Neen. **22** Zij zeiden dan tot hem: Wie zijt gij?
opdat wij antwoord geven mogen dengenen, die ons
gezonden hebben; wat zegt gij van uzelven? **23** Hij zeide: Ik
ben de stem des roependen in de woestijn: Maakt den weg
des Heeren recht, gelijk Jesaja, de profeet, gesproken heeft.
24 En de afgezondenen waren uit de Farizeen; **25** En zij
vraagden hem en spraken tot hem: Waarom doopt gij dan,
zo gij de Christus niet zijt, noch Elias, noch de profeet? **26**
Johannes antwoordde hun, zeggende: Ik doop met water,
maar Hij staat midden onder ulieden, Dien gij niet kent; **27**
Dezelve is het, Die na mij komt, Welke voor mij geworden is,
Wien ik niet waardig ben, dat ik Zijn schoenriem zou
ontbinden. **28** Deze dingen zijn geschied in Bethabara, over
de Jordaan, waar Johannes was dopende. **29** Des anderen
daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie
het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!

30 Deze is het, van Welken ik gezegd heb: Na mij komt een
Man, Die voor mij geworden is, want Hij was eer dan ik. **31**
En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israel zou
geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, dopende
met het water. **32** En Johannes getuigde, zeggende: Ik heb
den Geest zien nederdalen uit den hemel, gelijk een duif, en
bleef op Hem. **33** En ik kende Hem niet; maar Die mij
gezonden heeft, om te dopen met water, Die had mij
gezegd: Op Welken gij den Geest zult zien nederdalen, en
op Hem blijven, Deze is het, Die met den Heiligen Geest

doopt. **34** En ik heb gezien, en heb getuigd, dat Deze de
Zoon van God is. **35** Des anderen daags wederom stond
Johannes, en twee uit zijn discipelen.

36 En ziende op Jezus, daar wandelende, zeide hij: Ziet, het
Lam Gods! **37** En die twee discipelen hoorden hem dat
spreken, en zij volgden Jezus. **38** En Jezus Zich omkerende,
en ziende hen volgen, zeide tot hen: (1:39) Wat zoekt gij?
En zij zeiden tot Hem: Rabbi! (hetwelk is te zeggen,
overgezet zijnde, Meester) waar woont Gij? **39** (1:40) Hij
zeide tot hen: Komt en ziet! Zij kwamen en zagen, waar Hij
woonde, en bleven dien dag bij Hem. En het was omtrent de
tiende ure. **40** (1:41) Andreas, de broeder van Simon Petrus,
was een van de twee, die het van Johannes gehoord hadden,
en Hem gevolgd waren. **41** (1:42) Deze vond eerst zijn
broeder Simon, en zeide tot hem: Wij hebben gevonden den
Messias, hetwelk is, overgezet zijnde, de Christus. **42** (1:43)
En hij leidde hem tot Jezus. En Jezus, hem aanziende, zeide:
Gij zijt Simon, de zoon van Jonas; gij zult genaamd worden
Cefas, hetwelk overgezet wordt Petrus. **43** (1:44) Des
anderen daags wilde Jezus heengaan naar Galilea, en vond
Filippus, en zeide tot hem: Volg Mij.

44 (1:45) Filippus nu was van Bethsaida, uit de stad van
Andreas en Petrus. **45** (1:46) Filippus vond Nathanael en
zeide tot hem: Wij hebben Dien gevonden, van Welken
Mozes in de wet geschreven heeft, en de profeten, namelijk
Jezus, den zoon van Jozef, van Nazareth. **46** (1:47) En
Nathanael zeide tot hem: Kan uit Nazareth iets goeds zijn?
Filippus zeide van hem: Kom en zie. **47** (1:48) Jezus zag
Nathanael tot Zich komen, en zeide van hem: Zie, waarlijk
een Israeliet, in welken geen bedrog is. **48** (1:49) Nathanael
zeide tot Hem: Van waar kent Gij mij? Jezus antwoordde en
zeide tot hem: Eer u Filippus riep, daar gij onder den
vijgeboom waart, zag Ik u. **49** (1:50) Nathanael antwoordde
en zeide tot Hem: Rabbi! Gij zijt de Zone Gods, Gij zijt de

Koning Israels. **50** (1:51) Jezus antwoordde en zeide tot hem: Omdat Ik u gezegd heb: Ik zag u onder de vijgeboom, zo gelooft gij; gij zult grotere dingen zien dan deze. **51**
(1:52) En Hij zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Van nu aan zult gij den hemel zien geopend, en de engelen Gods opklimmende en nederdalende op den Zoon des mensen.

John 2

1 En op den derden dag was er een bruiloft te Kana in
Galilea; en de moeder van Jezus was aldaar. **2** En Jezus was
ook genood, en Zijn discipelen, tot de bruiloft. **3** En als er
wijn ontbrak, zeide de moeder van Jezus tot Hem: Zij
hebben geen wijn. **4** Jezus zeide tot haar: Vrouw, wat heb Ik
met u te doen? Mijn ure is nog niet gekomen. **5** Zijn moeder
zeide tot de dienaars: Zo wat Hij ulieden zal zeggen, doet
dat. **6** En aldaar waren zes stenen watervaten gesteld, naar
de reiniging der Joden, elk houdende twee of drie metreten.
7 Jezus zeide tot hen: Vult de watervaten met water. En zij
vulden ze tot boven toe. **8** En Hij zeide tot hen: Schept nu,
en draagt het tot den hofmeester; en zij droegen het. **9** Als
nu de hofmeester het water, dat wijn geworden was,
geproefd had (en hij wist niet, van waar de wijn was; maar
de dienaren, die het water geschept hadden, wisten het), zo
riep de hofmeester den bruidegom. **10** En zeide tot hem:
Alle man zet eerst den goeden wijn op, en wanneer men wel
gedronken heeft, alsdan den minderen; maar gij hebt den
goeden wijn tot nu toe bewaard. **11** Dit beginsel der tekenen
heeft Jezus gedaan te Kana in Galilea, en heeft Zijn
heerlijkheid geopenbaard; en Zijn discipelen geloofden in
Hem. **12** Daarna ging Hij af naar Kapernaum, Hij, en Zijn
moeder, en Zijn broeders, en Zijn discipelen; en zij bleven
aldaar niet vele dagen.

13 En het pascha der Joden was nabij, en Jezus ging op naar
Jeruzalem.

14 En Hij vond in den tempel, die ossen, en schapen, en
duiven verkochten, en de wisselaars daar zittende. **15** En
een gesel van touwtjes gemaakt hebbende, dreef Hij ze
allen uit den tempel, ook de schapen en de ossen; en het

geld der wisselaren stortte Hij uit, en keerde de tafelen om.
16 En Hij zeide tot degenen, die de duiven verkochten:
Neemt deze dingen van hier weg; maakt niet het huis Mijns
Vaders tot een huis van koophandel. **17** En Zijn discipelen
werden indachtig, dat er geschreven is: De ijver van Uw huis
heeft mij verslonden. **18** De Joden antwoordden dan, en
zeiden tot Hem: Wat teken toont Gij ons, dat Gij deze dingen
doet?

19 Jezus antwoordde en zeide tot hen: Breekt dezen tempel,
en in drie dagen zal Ik denzelven oprichten. **20** De Joden
zeiden dan: Zes en veertig jaren is over dezen tempel
gebouwd, en Gij, zult Gij dien in drie dagen oprichten? **21**
Maar Hij zeide dit van den tempel Zijns lichaams. **22**
Daarom, als Hij opgestaan was van de doden, werden Zijn
discipelen gedachtig, dat Hij dit tot hen gezegd had, en zij
geloofden de Schrift, en het woord, dat Jezus gesproken had.
23 En als Hij te Jeruzalem was, op het pascha, in het feest,
geloofden velen in Zijn Naam, ziende Zijn tekenen, die Hij
deed.

24 Maar Jezus Zelf betrouwde hun Zichzelven niet, omdat
Hij hen allen kende, **25** En omdat Hij niet van node had, dat
iemand getuigen zou van den mens; want Hij Zelf wist, wat
in den mens was.

John 3

1 En er was een mens uit de Farizeen, wiens naam was
Nicodemus, een overste der Joden; **2** Deze kwam des nachts
tot Jezus, en zeide tot Hem: Rabbi, wij weten, dat Gij zijt een
Leraar van God gekomen; want niemand kan deze tekenen
doen, die Gij doet, zo God met hem niet is. **3** Jezus
antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u:
Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het
Koninkrijk Gods niet zien. **4** Nicodemus zeide tot Hem: Hoe
kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook
andermaal in zijner moeders buik ingaan, en geboren
worden? **5** Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u:
Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in
het Koninkrijk Gods niet ingaan. **6** Hetgeen uit het vlees
geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren
is, dat is geest. **7** Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb:
Gijlieden moet wederom geboren worden. **8** De wind blaast,
waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet,
van waar hij komt, en waar hij heen gaat; alzo is een
iegelijk, die uit den Geest geboren is. **9** Nicodemus
antwoordde en zeide tot Hem: Hoe kunnen deze dingen
geschieden? **10** Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zijt gij
een leraar van Israel, en weet gij deze dingen niet? **11**
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Wij spreken, wat Wij weten, en
getuigen, wat Wij gezien hebben; en gijlieden neemt Onze
getuigenis niet aan. **12** Indien Ik ulieden de aardse dingen
gezegd heb, en gij niet gelooft, hoe zult gij geloven, indien
Ik ulieden de hemelse zou zeggen? **13** En niemand is
opgevaren in den hemel, dan Die uit den hemel
nedergekomen is, namelijk de Zoon des mensen, Die in den
hemel is. **14** En gelijk Mozes de slang in de woestijn
verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd
worden;

15 Opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve,
maar het eeuwige leven hebbe. **16** Want alzo lief heeft God
de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven
heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve,
maar het eeuwige leven hebbe.

17 Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld,
opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld
door Hem zou behouden worden. **18** Die in Hem gelooft,
wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede
veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des
eniggeboren Zoons van God.

19 En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen
is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het
licht; want hun werken waren boos. **20** Want een iegelijk,
die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het licht niet,
opdat zijn werken niet bestraft worden. **21** Maar die de
waarheid doet, komt tot het licht, opdat zijn werken
openbaar worden, dat zij in God gedaan zijn. **22** Na dezen
kwam Jezus en Zijn discipelen in het land van Judea, en
onthield Zich aldaar met hen, en doopte.

23 En Johannes doopte ook in Enon bij Salim, dewijl aldaar
vele wateren waren; en zij kwamen daar, en werden
gedoopt.

24 Want Johannes was nog niet in de gevangenis geworpen.
25 Er rees dan een vraag van enigen uit de discipelen van
Johannes met de Joden over de reiniging.

26 En zij kwamen tot Johannes, en zeiden tot hem: Rabbi,
Die met u was over de Jordaan, Welken gij getuigenis gaaft,
zie, Die doopt, en zij komen allen tot Hem. **27** Johannes
antwoordde en zeide: Een mens kan geen ding aannemen,
zo het hem uit den hemel niet gegeven zij. **28** Gijzelven zijt

mijn getuigen, dat ik gezegd heb: Ik ben de Christus niet;
maar dat ik voor Hem heen uitgezonden ben. **29** Die de
bruid heeft, is de bruidegom, maar de vriend des
bruidegoms, die staat en hem hoort, verblijdt zich met
blijdschap om de stem des bruidegoms. Zo is dan deze mijn
blijdschap vervuld geworden. **30** Hij moet wassen, maar ik
minder worden. **31** Die van boven komt, is boven allen; die
uit de aarde is voortgekomen, die is uit de aarde, en spreekt
uit de aarde. Die uit den hemel komt, is boven allen. **32** En
hetgeen Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij; en Zijn
getuigenis neemt niemand aan. **33** Die Zijn getuigenis
aangenomen heeft, die heeft verzegeld, dat God waarachtig
is. **34** Want Dien God gezonden heeft, Die spreekt de
woorden Gods; want God geeft Hem den Geest niet met
mate. **35** De Vader heeft den Zoon lief, en heeft alle dingen
in Zijn hand gegeven. **36** Die in den Zoon gelooft, die heeft
het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die
zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.

John 4

1 Als dan de Heere verstond, dat de Farizeen gehoord
hadden, dat Jezus meer discipelen maakte en doopte dan
Johannes; **2** (Hoewel Jezus zelf niet doopte, maar Zijn
discipelen), **3** Zo verliet Hij Judea, en ging wederom heen
naar Galilea. **4** En Hij moest door Samaria gaan. **5** Hij kwam
dan in een stad van Samaria, genaamd Sichar, nabij het
stuk land, hetwelk Jakob zijn zoon Jozef gaf. **6** En aldaar was
de fontein Jakobs. Jezus dan, vermoeid zijnde van de reize,
zat alzo neder nevens de fontein. Het was omtrent de zesde
ure. **7** Er kwam een vrouw uit Samaria om water te putten.
Jezus zeide tot haar: Geef Mij te drinken. **8** (Want Zijn
discipelen waren heengegaan in de stad, opdat zij zouden
spijze kopen.) **9** Zo zeide dan de Samaritaanse vrouw tot
Hem: Hoe begeert Gij, Die een Jood zijt, van mij te drinken,
die een Samaritaanse vrouw ben? Want de Joden houden
geen gemeenschap met de Samaritanen. **10** Jezus
antwoordde en zeide tot haar: Indien gij de gave Gods
kendet, en Wie Hij is, Die tot u zegt: Geef Mij te drinken, zo
zoudt gij van Hem hebben begeerd, en Hij zoude u levend
water gegeven hebben. **11** De vrouw zeide tot Hem: Heere!
Gij hebt niet om mede te putten, en de put is diep; van waar
hebt Gij dan het levend water? **12** Zijt Gij meerder dan onze
vader Jakob, die ons den put gegeven heeft, en hijzelf heeft
daaruit gedronken, en zijn kinderen en zijn vee? **13** Jezus
antwoordde, en zeide tot haar: Een ieder, die van dit water
drinkt, zal wederom dorsten; **14** Maar zo wie gedronken zal
hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in
eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal
geven, zal in hem worden een fontein van water, springende
tot in het eeuwige leven. **15** De vrouw zeide tot Hem: Heere,
geef mij dat water, opdat mij niet dorste, en ik hier niet
moet komen, om te putten. **16** Jezus zeide tot haar: Ga

heen, roep uw man, en kom hier. **17** De vrouw antwoordde
en zeide: Ik heb geen man. Jezus zeide tot haar: Gij hebt wel
gezegd: Ik heb geen man. **18** Want gij hebt vijf mannen
gehad, en dien gij nu hebt, is uw man niet; dat hebt gij met
waarheid gezegd. **19** De vrouw zeide tot Hem: Heere, ik zie,
dat Gij een profeet zijt. **20** Onze vaders hebben op dezen
berg aangebeden; en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de
plaats is, waar men moet aanbidden. **21** Jezus zeide tot
haar: Vrouw, geloof Mij, de ure komt, wanneer gijlieden,
noch op dezen berg, noch te Jeruzalem, den Vader zult
aanbidden. **22** Gijlieden aanbidt, wat gij niet weet; wij
aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden.
23 Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders
den Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de
Vader zoekt ook dezulken, die Hem alzo aanbidden. **24** God
is een Geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem
aanbidden in geest en waarheid. **25** De vrouw zeide tot
Hem: Ik weet, dat de Messias komt (Die genaamd wordt
Christus); wanneer Die zal gekomen zijn, zo zal Hij ons alle
dingen verkondigen. **26** Jezus zeide tot haar: Ik ben het, Die
met u spreek. **27** En daarop kwamen Zijn discipelen en
verwonderden zich, dat Hij met een vrouw sprak. Nochtans
zeide niemand: Wat vraagt Gij, of: Wat spreekt Gij met haar?

28 Zo verliet de vrouw dan haar watervat, en ging heen in
de stad en zeide tot de lieden: **29** Komt, ziet een Mens, Die
mij gezegd heeft alles, wat ik gedaan heb; is Deze niet de
Christus? **30** Zij dan gingen uit de stad, en kwamen tot
Hem. **31** En ondertussen baden Hem de discipelen,
zeggende: Rabbi, eet.

32 Maar Hij zeide tot hen: Ik heb een spijs om te eten, die
gij niet weet. **33** Zo zeiden dan de discipelen tegen
elkander: Heeft Hem iemand te eten gebracht? **34** Jezus
zeide tot hen: Mijn spijs is, dat Ik doe den wil Desgenen, Die
Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbrenge. **35** Zegt

gijlieden niet: Het zijn nog vier maanden, en dan komt de
oogst? Ziet, Ik zeg u: Heft uw ogen op en aanschouwt de
landen; want zij zijn alrede wit om te oogsten. **36** En die
maait, ontvangt loon, en vergadert vrucht ten eeuwigen
leven; opdat zich te zamen verblijde, beide, die zaait en die
maait. **37** Want hierin is die spreuk waarachtig: Een ander is
het, die zaait, en een ander, die maait. **38** Ik heb u
uitgezonden, om te maaien, hetgeen gij niet bearbeid hebt;
anderen hebben het bearbeid, en gij zijt tot hun arbeid
ingegaan. **39** En velen der Samaritanen uit die stad
geloofden in Hem, om het woord der vrouw, die getuigde: Hij
heeft mij gezegd alles, wat ik gedaan heb.

40 Als dan de Samaritanen tot Hem gekomen waren, baden
zij Hem, dat Hij bij hen bleef; en Hij bleef aldaar twee dagen.
41 En er geloofden er veel meer om Zijns woords wil; **42** En
zeiden tot de vrouw: Wij geloven niet meer om uws zeggens
wil; want wij zelven hebben Hem gehoord, en weten, dat
Deze waarlijk is de Christus, de Zaligmaker der wereld. **43**
En na de twee dagen ging Hij van daar en ging heen naar
Galilea;

44 Want Jezus heeft Zelf getuigd, dat een profeet in zijn
eigen vaderland geen eer heeft. **45** Als Hij dan in Galilea
kwam, ontvingen Hem de Galileers, gezien hebbende al de
dingen, die Hij te Jeruzalem op het feest gedaan had; want
ook zij waren tot het feest gegaan. **46** Zo kwam dan Jezus
wederom te Kana in Galilea, waar Hij het water wijn gemaakt
had. En er was een zeker koninklijk hoveling, wiens zoon
krank was, te Kapernaum. **47** Deze, gehoord hebbende, dat
Jezus uit Judea in Galilea kwam, ging tot Hem, en bad Hem,
dat Hij afkwame, en zijn zoon gezond maakte; want hij lag
op zijn sterven. **48** Jezus dan zeide tot hem: Tenzij dat
gijlieden tekenen en wonderen ziet, zo zult gij niet geloven.
49 De koninklijke hoveling zeide tot Hem: Heere, kom af, eer
mijn kind sterft. **50** Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw zoon

leeft. En de mens geloofde het woord, dat Jezus tot hem
zeide, en ging heen. **51** En als hij nu afging, kwamen hem
zijn dienstknechten tegemoet, en boodschapten, zeggende:
Uw kind leeft! **52** Zo vraagde hij dan van hen de ure, in
welke het beter met hem geworden was. En zij zeiden tot
hem: Gisteren te zeven ure verliet hem de koorts. **53** De
vader bekende dan, dat het in dezelve ure was, in dewelke
Jezus tot hem gezegd had: Uw zoon leeft. En hij geloofde
zelf, en zijn gehele huis. **54** Dit tweede teken heeft Jezus
wederom gedaan, als Hij uit Judea in Galilea gekomen was.

John 5

1 Na dezen was een feest der Joden, en Jezus ging op naar
Jeruzalem. **2** En er is te Jeruzalem aan de Schaaps poort, een
badwater, hetwelk in het Hebreeuws toegenaamd wordt
Bethesda, hebbende vijf zalen. **3** In dezelve lag een grote
menigte van kranken, blinden, kreupelen, verdorden,
wachtende op de roering des waters. **4** Want een engel
daalde neder op zekeren tijd in dat badwater, en beroerde
het water; die dan eerst daarin kwam, na de beroering van
het water, die werd gezond, van wat ziekte hij ook bevangen
was. **5** En aldaar was een zeker mens, die acht en dertig
jaren krank gelegen had. **6** Jezus, ziende dezen liggen, en
wetende, dat hij nu langen tijd gelegen had, zeide tot hem:
Wilt gij gezond worden? **7** De kranke antwoordde Hem:
Heere, ik heb geen mens, om mij te werpen in het badwater,
wanneer het water beroerd wordt; en terwijl ik kom, zo daalt
een ander voor mij neder. **8** Jezus zeide tot hem: Sta op,
neem uw beddeken op, en wandel. **9** En terstond werd de
mens gezond, en nam zijn beddeken op en wandelde. En het
was sabbat op denzelven dag. **10** De Joden zeiden dan tot
dengene, die genezen was: Het is sabbat; het is u niet
geoorloofd het beddeken te dragen.

11 Hij antwoordde hun: Die mij gezond gemaakt heeft, Die
heeft mij gezegd: Neem uw beddeken op, en wandel. **12** Zij
vraagden hem dan: Wie is de Mens, Die u gezegd heeft:
Neem uw beddeken op, en wandel? **13** En die gezond
gemaakt was, wist niet, Wie Hij was; want Jezus was
ontweken, alzo er een grote schare in die plaats was. **14**
Daarna vond hem Jezus in den tempel, en zeide tot hem:
Zie, gij zijt gezond geworden; zondig niet meer, opdat u niet
wat ergers geschiede. **15** De mens ging heen, en
boodschapte den Joden, dat het Jezus was, Die hem gezond

gemaakt had. **16** En daarom vervolgden de Joden Jezus, en
zochten Hem te doden, omdat Hij deze dingen op den
sabbat deed. **17** En Jezus antwoordde hun: Mijn Vader werkt
tot nu toe, en Ik werk ook.

18 Daarom zochten dan de Joden te meer Hem te doden,
omdat Hij niet alleen den sabbat brak, maar ook zeide, dat
God Zijn eigen Vader was, Zichzelven Gode evengelijk
makende. **19** Jezus dan antwoordde en zeide tot hen:
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De Zoon kan niets van
Zichzelven doen, tenzij Hij den Vader dat ziet doen; want zo
wat Die doet, hetzelve doet ook de Zoon desgelijks. **20** Want
de Vader heeft den Zoon lief, en toont Hem alles, wat Hij
doet; en Hij zal Hem groter werken tonen dan deze, opdat
gij u verwondert. **21** Want gelijk de Vader de doden opwekt
en levend maakt, alzo maakt ook de Zoon levend, Die Hij
wil. **22** Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al
het oordeel den Zoon gegeven; **23** Opdat zij allen den Zoon
eren, gelijk zij den Vader eren. Die den Zoon niet eert, eert
den Vader niet, Die Hem gezonden heeft. **24** Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die
Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt
niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in
het leven. **25** Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en
is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons
Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven. **26** Want
gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelven, alzo heeft Hij
ook den Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelven;
27 En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden,
omdat Hij des mensen Zoon is. **28** Verwondert u daar niet
over, want de ure komt, in dewelke allen, die in de graven
zijn, Zijn stem zullen horen; **29** En zullen uitgaan, die het
goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die
het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der
verdoemenis. **30** Ik kan van Mijzelven niets doen. Gelijk Ik
hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig; want Ik

zoek niet Mijn wil, maar den wil des Vaders, Die Mij
gezonden heeft. **31** Indien Ik van Mijzelven getuig, Mijn
getuigenis is niet waarachtig. **32** Er is een ander, die van Mij
getuigt, en Ik weet, dat de getuigenis, welke hij van Mij
getuigt, waarachtig is.

33 Gijlieden hebt tot Johannes gezonden, en hij heeft der
waarheid getuigenis gegeven. **34** Doch Ik neem geen
getuigenis van een mens; maar dit zeg Ik, opdat gijlieden
zoudt behouden worden. **35** Hij was een brandende en
lichtende kaars; en gij hebt ulieden voor een korten tijd in
zijn licht willen verheugen. **36** Maar Ik heb een getuigenis
meerder, dan die van Johannes; want de werken, die Mij de
Vader gegeven heeft, om die te volbrengen, dezelve werken,
die Ik doe, getuigen van Mij, dat Mij de Vader gezonden
heeft.

37 En de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Zelf van
Mij getuigd. Gij hebt noch Zijn stem ooit gehoord, noch Zijn
gedaante gezien. **38** En Zijn woord hebt gij niet in u
blijvende; want gij gelooft Dien niet, Dien Hij gezonden
heeft. **39** Onderzoekt de Schriften; want gij meent in
dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die
van Mij getuigen.

40 En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt
hebben. **41** Ik neem geen eer van mensen; **42** Maar Ik ken
ulieden, dat gij de liefde Gods in uzelven niet hebt. **43** Ik
ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij
niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij
aannemen. **44** Hoe kunt gij geloven, gij, die eer van
elkander neemt, en de eer, die van God alleen is, niet zoekt?
45 Meent niet, dat Ik u verklagen zal bij den Vader; die u
verklaagt, is Mozes, op welken gij gehoopt hebt. **46** Want
indien gij Mozes geloofdet, zo zoudt gij Mij geloven; want hij

heeft van Mij geschreven. **47** Maar zo gij zijn Schriften niet
gelooft, hoe zult gij Mijn woorden geloven?

John 6

1 Na dezen vertrok Jezus over de zee van Galilea, welke is
de zee van Tiberias. **2** En Hem volgde een grote schare,
omdat zij Zijn tekenen zagen, die Hij deed aan de kranken.
3 En Jezus ging op den berg, en zat aldaar neder met Zijn
discipelen. **4** En het pascha, het feest der Joden, was nabij. **5**
Jezus dan, de ogen opheffende, en ziende, dat een grote
schare tot Hem kwam, zeide tot Filippus: Van waar zullen wij
broden kopen, opdat deze eten mogen?

6 (Doch dit zeide Hij, hem beproevende; want Hij wist Zelf,
wat Hij doen zou.) **7** Filippus antwoordde Hem: Voor
tweehonderd penningen brood is voor dezen niet genoeg,
opdat een iegelijk van hen een weinig neme. **8** Een van Zijn
discipelen, namelijk Andreas, de broeder van Simon Petrus,
zeide tot Hem: **9** Hier is een jongsken, dat vijf gerstebroden
heeft, en twee visjes; maar wat zijn deze onder zo velen? **10**
En Jezus zeide: Doet de mensen nederzitten. En er was veel
gras in die plaats. Zo zaten dan de mannen neder, omtrent
vijf duizend in getal. **11** En Jezus nam de broden, en
gedankt hebbende, deelde Hij ze den discipelen, en de
discipelen dengenen, die nedergezeten waren; desgelijks
ook van de visjes, zoveel zij wilden. **12** En als zij verzadigd
waren, zeide Hij tot Zijn discipelen: Vergadert de
overgeschoten brokken, opdat er niets verloren ga. **13** Zij
vergaderden ze dan, en vulden twaalf korven met brokken
van de vijf gerstebroden, welke overgeschoten waren
dengenen, die gegeten hadden. **14** De mensen dan, gezien
hebbende het teken, dat Jezus gedaan had, zeiden: Deze is
waarlijk de Profeet, Die in de wereld komen zou. **15** Jezus
dan, wetende, dat zij zouden komen, en Hem met geweld
nemen, opdat zij Hem Koning maakten, ontweek wederom
op den berg, Hij Zelf alleen.

16 En als het avond geworden was, gingen Zijn discipelen af
naar de zee. **17** En in het schip gegaan zijnde, kwamen zij
over de zee naar Kapernaum. En het was alrede duister
geworden, en Jezus was tot hen niet gekomen. **18** En de zee
verhief zich, overmits er een grote wind waaide. **19** En als zij
omtrent vijf en twintig of dertig stadien gevaren waren,
zagen zij Jezus, wandelende op de zee, en komende bij het
schip; en zij werden bevreesd. **20** Maar Hij zeide tot hen: Ik
ben het; zijt niet bevreesd. **21** Zij hebben dan Hem
gewilliglijk in het schip genomen; en terstond kwam het
schip aan het land, daar zij naar toe voeren. **22** Des anderen
daags de schare, die aan de andere zijde der zee stond,
ziende, dat aldaar geen ander scheepje was dan dat ene,
daar Zijn discipelen ingegaan waren, en dat Jezus met Zijn
discipelen in dat scheepje niet was gegaan, maar dat Zijn
discipelen alleen weggevaren waren;

23 (Doch er kwamen andere scheepjes van Tiberias, nabij de
plaats, waar zij het brood gegeten hadden, als de Heere
gedankt had.) **24** Toen dan de schare zag, dat Jezus aldaar
niet was, noch Zijn discipelen, zo gingen zij ook in de
schepen, en kwamen te Kapernaum, zoekende Jezus. **25** En
als zij Hem gevonden hadden over de zee, zeiden zij tot
Hem: Rabbi, wanneer zijt Gij hier gekomen? **26** Jezus
antwoordde hun en zeide: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: gij
zoekt Mij, niet omdat gij tekenen gezien hebt, maar omdat
gij van de broden gegeten hebt, en verzadigd zijt. **27** Werkt
niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot
in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen ulieden
geven zal; want Dezen heeft God de Vader verzegeld. **28** Zij
zeiden dan tot Hem: Wat zullen wij doen, opdat wij de
werken Gods mogen werken? **29** Jezus antwoordde en zeide
tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, Dien Hij
gezonden heeft. **30** Zij zeiden dan tot Hem: Wat teken doet
Gij dan, opdat wij het mogen zien, en U geloven? Wat werkt
Gij? **31** Onze vaders hebben het Manna gegeten in de

woestijn; gelijk geschreven is: Hij gaf hun het brood uit den
hemel te eten. **32** Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: Mozes heeft u niet gegeven het brood uit
den hemel; maar Mijn Vader geeft u dat ware Brood uit den
hemel. **33** Want het Brood Gods is Hij, Die uit den hemel
nederdaalt, en Die der wereld het leven geeft. **34** Zij zeiden
dan tot Hem: Heere, geef ons altijd dit Brood. **35** En Jezus
zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt,
zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal
nimmermeer dorsten. **36** Maar Ik heb u gezegd, dat gij Mij
ook gezien hebt, en gij gelooft niet. **37** Al wat Mij de Vader
geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins
uitwerpen. **38** Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet
opdat Ik Mijn wil zou doen, maar den wil Desgenen, Die Mij
gezonden heeft. **39** En dit is de wil des Vaders, Die Mij
gezonden heeft, dat al wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit
niet verlieze, maar hetzelve opwekke ten uitersten dage. **40**
En dit is de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een
iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het
eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten
dage. **41** De Joden dan murmureerden over Hem, omdat Hij
gezegd had: Ik ben het Brood, Dat uit den hemel
nedergedaald is. **42** En zij zeiden: Is deze niet Jezus, de
Zoon van Jozef, Wiens vader en moeder wij kennen? Hoe
zegt Deze dan: Ik ben uit den hemel nedergedaald? **43**
Jezus antwoordde dan, en zeide tot hen: Murmureert niet
onder elkander. **44** Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de
Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem
opwekken ten uitersten dage. **45** Er is geschreven in de
profeten: En zij zullen allen van God geleerd zijn. Een
iegelijk dan, die het van den Vader gehoord en geleerd
heeft, die komt tot Mij. **46** Niet dat iemand den Vader gezien
heeft, dan Die van God is; Deze heeft den Vader gezien. **47**
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het
eeuwige leven. **48** Ik ben het Brood des levens. **49** Uw
vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn, en zij zijn

gestorven. **50** Dit is het Brood, dat uit den hemel
nederdaalt, opdat de mens daarvan ete, en niet sterve. **51** Ik
ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is;
zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid
leven. En het Brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk
Ik geven zal voor het leven der wereld. **52** De Joden dan
streden onder elkander, zeggende: Hoe kan ons deze Zijn
vlees te eten geven? **53** Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar,
voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees des Zoons
des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven
in uzelven. **54** Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die
heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten
uitersten dage. **55** Want Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn
bloed is waarlijk Drank. **56** Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed
drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem. **57** Gelijkerwijs Mij de
levende Vader gezonden heeft, en Ik leve door den Vader;
alzo die Mij eet, dezelve zal leven door Mij. **58** Dit is het
Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; niet gelijk uw
vaders het Manna gegeten hebben, en zijn gestorven. Die
dit Brood eet, zal in der eeuwigheid leven. **59** Deze dingen
zeide Hij in de synagoge, lerende te Kapernaum. **60** Velen
dan van Zijn discipelen, dit horende, zeiden: Deze rede is
hard; wie kan dezelve horen? **61** Jezus nu, wetende bij
Zichzelven, dat Zijn discipelen daarover murmureerden,
zeide tot hen: Ergert ulieden dit? **62** Wat zou het dan zijn,
zo gij den Zoon des mensen zaagt opvaren, daar Hij te voren
was? **63** De Geest is het, Die levend maakt; het vlees is niet
nut. De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.
64 Maar er zijn sommigen van ulieden, die niet geloven.
Want Jezus wist van den beginne, wie zij waren, die niet
geloofden, en wie hij was, die Hem verraden zou. **65** En Hij
zeide: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen
kan, tenzij dat het hem gegeven zij van Mijn Vader. **66** Van
toen af gingen velen Zijner discipelen terug, en wandelden
niet meer met Hem.

67 Jezus dan zeide tot de twaalven: Wilt gijlieden ook niet
weggaan? **68** Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot
Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des
eeuwigen levens. **69** En wij hebben geloofd en bekend, dat
Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods. **70** Jezus
antwoordde hun: Heb Ik niet u twaalf uitverkoren? En een
uit u is een duivel. **71** En Hij zeide dit van Judas, Simons
zoon, Iskariot; want deze zou Hem verraden, zijnde een van
de twaalven.

John 7

1 En na dezen wandelde Jezus in Galilea; want Hij wilde in
Judea niet wandelen, omdat de Joden Hem zochten te
doden. **2** En het feest der Joden, namelijk de loof
huttenzetting, was nabij. **3** Zo zeiden dan Zijn broeders tot
Hem: Vertrek van hier, en ga heen in Judea, opdat ook Uw
discipelen Uw werken mogen aanschouwen, die Gij doet. **4**
Want niemand doet iets in het verborgen, en zoekt zelf, dat
men openlijk van hem spreke. Indien Gij deze dingen doet,
zo openbaar Uzelven aan de wereld. **5** Want ook Zijn
broeders geloofden niet in Hem. **6** Jezus dan zeide tot hen:
Mijn tijd is nog niet hier, maar uw tijd is altijd bereid. **7** De
wereld kan ulieden niet haten, maar Mij haat zij, omdat Ik
van dezelve getuig, dat haar werken boos zijn. **8** Gaat
gijlieden op tot dit feest; Ik ga nog niet op tot dit feest; want
Mijn tijd is nog niet vervuld. **9** En als Hij deze dingen tot hen
gezegd had, bleef Hij in Galilea. **10** Maar als Zijn broeders
opgegaan waren, toen ging Hij ook Zelf op tot het feest, niet
openlijk, maar als in het verborgen.

11 De Joden dan zochten Hem in het feest, en zeiden: Waar
is Hij? **12** En er was veel gemurmels van Hem onder de
scharen. Sommigen zeiden: Hij is goed; en anderen zeiden:
Neen, maar Hij verleidt de schare. **13** Nochtans sprak
niemand vrijmoediglijk van Hem, om de vrees der Joden. **14**
Doch als het nu in het midden van het feest was, zo ging
Jezus op in den tempel, en leerde.

15 En de Joden verwonderden zich, zeggende: Hoe weet
Deze de Schriften, daar Hij ze niet geleerd heeft? **16** Jezus
antwoordde hun, en zeide: Mijn leer is Mijne niet, maar
Desgenen, Die Mij gezonden heeft. **17** Zo iemand wil
Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit

God is, dan of Ik van Mijzelven spreek. **18** Die van zichzelven spreekt, zoekt zijn eigen eer; maar Die de eer zoekt Desgenen, Die Hem gezonden heeft, Die is waarachtig, en geen ongerechtigheid is in Hem. **19** Heeft Mozes u niet de wet gegeven? En niemand van u doet de wet. Wat zoekt gij Mij te doden? **20** De schare antwoordde en zeide: Gij hebt den duivel; wie zoekt U te doden? **21** Jezus antwoordde en zeide tot hen: Een werk heb Ik gedaan, en gij verwondert u allen. **22** Daarom heeft Mozes ulieden de besnijdenis gegeven (niet dat zij uit Mozes is, maar uit de vaderen), en gij besnijdt een mens op den sabbat. **23** Indien een mens de besnijdenis ontvangt op den sabbat, opdat de wet van Mozes niet gebroken worde; zijt gij toornig op Mij, dat Ik een gehelen mens gezond gemaakt heb op den sabbat? **24** Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt een rechtvaardig oordeel. **25** Sommigen dan uit die van Jeruzalem zeiden: Is Deze niet, Dien zij zoeken te doden? **26** En ziet, Hij spreekt vrijmoediglijk, en zij zeggen Hem niets. Zouden nu wel de oversten waarlijk weten, dat Deze waarlijk is de Christus? **27** Doch van Dezen weten wij, van waar Hij is; maar de Christus, wanneer Hij komen zal, zo zal niemand weten, van waar Hij is. **28** Jezus dan riep in den tempel, lerende en zeggende: En gij kent Mij, en gij weet, van waar Ik ben; en Ik ben van Mijzelven niet gekomen, maar Hij is waarachtig, Die Mij gezonden heeft, Welken gijlieden niet kent. **29** Maar Ik ken Hem; want Ik ben van Hem, en Hij heeft Mij gezonden. **30** Zij zochten Hem dan te grijpen; maar niemand sloeg de hand aan Hem; want Zijn ure was nog niet gekomen. **31** En velen uit de schare geloofden in Hem, en zeiden: Wanneer de Christus zal gekomen zijn, zal Hij ook meer tekenen doen dan die, welke Deze gedaan heeft? **32** De Farizeen hoorden, dat de schare dit van Hem murmelde; en de Farizeen en de overpriesters zonden dienaren, opdat zij Hem grijpen zouden.

33 Jezus dan zeide tot hen: Nog een kleinen tijd ben Ik bij u,
en Ik ga heen tot Dengene, Die Mij gezonden heeft. **34** Gij
zult Mij zoeken, en gij zult Mij niet vinden; en waar Ik ben,
kunt gij niet komen. **35** De Joden dan zeiden tot elkander:
Waar zal Deze heengaan, dat wij Hem niet zullen vinden?
Zal Hij tot de verstrooide Grieken gaan, en de Grieken leren?
36 Wat is dit voor een rede, die Hij gezegd heeft: Gij zult Mij
zoeken, en zult Mij niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet
komen? **37** En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van
het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst,
die kome tot Mij en drinke. **38** Die in Mij gelooft, gelijkerwijs
de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn
buik vloeien. **39** (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken
ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige
Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt
was.) **40** Velen dan uit de schare, deze rede horende,
zeiden: Deze is waarlijk de Profeet.

41 Anderen zeiden: Deze is de Christus. En anderen zeiden:
Zal dan de Christus uit Galilea komen? **42** Zegt de Schrift
niet, dat de Christus komen zal uit den zade Davids, en van
het vlek Bethlehem, waar David was? **43** Er werd dan
tweedracht onder de schare, om Zijnentwil. **44** En sommigen
van hen wilden Hem grijpen; maar niemand sloeg de
handen aan Hem. **45** De dienaars dan kwamen tot de
overpriesters en Farizeen; en die zeiden tot hen: Waarom
hebt gij Hem niet gebracht?

46 De dienaars antwoordden: Nooit heeft een mens alzo
gesproken, gelijk deze Mens. **47** De Farizeen dan
antwoordden hun: Zijt ook gijlieden verleid? **48** Heeft
iemand uit de oversten in Hem geloofd, of uit de Farizeen?
49 Maar deze schare, die de wet niet weet, is vervloekt. **50**
Nicodemus zeide tot hen, welke des nachts tot Hem
gekomen was, zijnde een uit hen: **51** Oordeelt ook onze wet
den mens, tenzij dat zij eerst van hem gehoord heeft, en

verstaat, wat hij doet? **52** Zij antwoordden en zeiden tot
hem: Zijt gij ook uit Galilea? Onderzoek en zie, dat uit
Galilea geen profeet opgestaan is. **53** En een iegelijk ging
heen naar zijn huis.

John 8

1 Maar Jezus ging naar den Olijfberg. **2** En des morgens
vroeg kwam Hij wederom in den tempel, en al het volk kwam
tot Hem; en nedergezeten zijnde, leerde Hij hen. **3** En de
Schriftgeleerden en de Farizeen brachten tot Hem een
vrouw, in overspel gegrepen. **4** En haar gesteld hebbende in
het midden, zeiden zij tot Hem: Meester, deze vrouw is op
de daad zelve gegrepen, overspel begaande. **5** En Mozes
heeft ons in de wet geboden, dat dezulken gestenigd zullen
worden; Gij dan, wat zegt Gij? **6** En dit zeiden zij, Hem
verzoekende, opdat zij iets hadden, om Hem te
beschuldigen. Maar Jezus, nederbukkende, schreef met den
vinger in de aarde. **7** En als zij Hem bleven vragen, richtte
Hij Zich op, en zeide tot hen: Die van ulieden zonder zonde
is, werpe eerst den steen op haar. **8** En wederom
nederbukkende, schreef Hij in de aarde. **9** Maar zij, dit
horende, en van hun geweten overtuigd zijnde, gingen uit,
de een na den andere, beginnende van de oudsten tot de
laatsten; en Jezus werd alleen gelaten; en de vrouw in het
midden staande. **10** En Jezus, Zich oprichtende, en niemand
ziende dan de vrouw, zeide tot haar: Vrouw, waar zijn deze
uw beschuldigers? Heeft u niemand veroordeeld? **11** En zij
zeide: Niemand, Heere! En Jezus zeide tot haar: Zo
veroordeel Ik u ook niet; ga heen, en zondig niet meer. **12**
Jezus dan sprak wederom tot henlieden, zeggende: Ik ben
het licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet
wandelen, maar zal het licht des levens hebben.

13 De Farizeen dan zeiden tot Hem: Gij getuigt van
Uzelven; Uw getuigenis is niet waarachtig. **14** Jezus
antwoordde, en zeide tot hen: Hoewel Ik van Mijzelven
getuig, zo is nochtans Mijn getuigenis waarachtig; want Ik
weet, van waar Ik gekomen ben, en waar Ik heenga; maar

gijlieden weet niet, van waar Ik kom, en waar Ik heenga. **15**
Gij oordeelt naar het vlees; Ik oordeel niemand. **16** En
indien Ik ook oordeel, Mijn oordeel is waarachtig; want Ik
ben niet alleen, maar Ik en de Vader, Die Mij gezonden
heeft. **17** En er is ook in uw wet geschreven, dat de
getuigenis van twee mensen waarachtig is. **18** Ik ben het,
Die van Mijzelven getuig, en de Vader, Die Mij gezonden
heeft, getuigt van Mij. **19** Zij dan zeiden tot Hem: Waar is
Uw Vader? Jezus antwoordde: Gij kent noch Mij, noch Mijn
Vader; indien gij Mij kendet, zo zoudt gij ook Mijn Vader
kennen. **20** Deze woorden sprak Jezus bij de schatkist,
lerende in den tempel; en niemand greep Hem; want Zijn
ure was nog niet gekomen. **21** Jezus dan zeide wederom tot
hen: Ik ga heen, en gij zult Mij zoeken, en in uw zonden zult
gij sterven; waar Ik heenga, kunt gijlieden niet komen. **22**
De Joden dan zeiden: Zal Hij ook Zichzelven doden, omdat
Hij zegt: Waar Ik heenga, kunt gijlieden niet komen? **23** En
Hij zeide tot hen: Gijlieden zijt van beneden, Ik ben van
boven; gij zijt uit deze wereld, Ik ben niet uit deze wereld.
24 Ik heb u dan gezegd, dat gij in uw zonden zult sterven;
want indien gij niet gelooft, dat Ik Die ben, gij zult in uw
zonden sterven. **25** Zij zeiden dan tot Hem: Wie zijt Gij? En
Jezus zeide tot hen: Wat Ik van den beginne ulieden ook
zegge. **26** Ik heb vele dingen van u te zeggen en te
oordelen; maar Die Mij gezonden heeft, is waarachtig; en de
dingen, die Ik van Hem gehoord heb, dezelve spreek Ik tot
de wereld. **27** Zij verstonden niet, dat Hij hun van den Vader
sprak. **28** Jezus dan zeide tot hen: Wanneer gij den Zoon des
mensen zult verhoogd hebben, dan zult gij verstaan, dat Ik
Die ben, en dat Ik van Mijzelven niets doe; maar deze
dingen spreek Ik, gelijk Mijn Vader Mij geleerd heeft. **29** En
Die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet
alleen gelaten, want Ik doe altijd, wat Hem behagelijk is. **30**
Als Hij deze dingen sprak, geloofden velen in Hem. **31** Jezus
dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien
gijlieden in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn

discipelen; **32** En zult de waarheid verstaan, en de waarheid
zal u vrijmaken. **33** Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams
zaad, en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij dan:
Gij zult vrij worden?

34 Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een
iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde.
35 En de dienstknecht blijft niet eeuwiglijk in het huis, de
zoon blijft er eeuwiglijk. **36** Indien dan de Zoon u zal
vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn. **37** Ik weet,
dat gij Abrahams zaad zijt; maar gij zoekt Mij te doden; want
Mijn woord heeft in u geen plaats. **38** Ik spreek wat Ik bij
Mijn Vader gezien heb; gij doet dan ook, wat gij bij uw vader
gezien hebt. **39** Zij antwoordden en zeiden tot Hem:
Abraham is onze vader. Jezus zeide tot hen: Indien gij
Abrahams kinderen waart, zo zoudt gij de werken van
Abraham doen. **40** Maar nu zoekt gij Mij te doden, een Mens,
Die u de waarheid gesproken heb, welke Ik van God gehoord
heb. Dat deed Abraham niet. **41** Gij doet de werken uws
vaders. Zij zeiden dan tot Hem: Wij zijn niet geboren uit
hoererij; wij hebben een Vader, namelijk God. **42** Jezus dan
zeide tot hen: Indien God uw Vader ware, zo zoudt gij Mij
liefhebben; want Ik ben van God uitgegaan; en kom van
Hem. Want Ik ben ook van Mijzelven niet gekomen, maar Hij
heeft Mij gezonden. **43** Waarom kent gij Mijn spraak niet?
Het is, omdat gij Mijn woord niet kunt horen. **44** Gij zijt uit
den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders
doen; die was een mensenmoorder van den beginne, en is in
de waarheid niet staande gebleven; want geen waarheid is
in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zo spreekt hij uit zijn
eigen; want hij is een leugenaar, en de vader derzelve
leugen. **45** Maar Mij, omdat Ik u de waarheid zeg, gelooft gij
niet. **46** Wie van u overtuigt Mij van zonde? En indien Ik de
waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet? **47** Die uit God is,
hoort de woorden Gods; daarom hoort gijlieden niet, omdat
gij uit God niet zijt. **48** De Joden dan antwoordden en zeiden

tot Hem: Zeggen wij niet wel, dat Gij een Samaritaan zijt, en
den duivel hebt? **49** Jezus antwoordde: Ik heb den duivel
niet; maar Ik eer Mijn Vader, en gij onteert Mij. **50** Doch Ik
zoek Mijn eer niet; er is Een, Die ze zoekt en oordeelt. **51**
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand Mijn woord zal
bewaard hebben, die zal den dood niet zien in der
eeuwigheid. **52** De Joden dan zeiden tot Hem: Nu bekennen
wij, dat Gij den duivel hebt. Abraham is gestorven, en de
profeten; en zegt Gij: Zo iemand Mijn woord bewaard zal
hebben, die zal den dood niet smaken in der eeuwigheid?
53 Zijt Gij meerder, dan onze vader Abraham, welke
gestorven is, en de profeten zijn gestorven; wien maakt Gij
Uzelven? **54** Jezus antwoordde: Indien Ik Mijzelven eer, zo is
Mijn eer niets; Mijn Vader is het, Die Mij eert, Welken gij
zegt, dat uw God is. **55** En gij kent Hem niet, maar Ik ken
Hem; en indien Ik zeg, dat Ik Hem niet ken, zo zal Ik ulieden
gelijk zijn, dat is een leugenaar; maar Ik ken Hem, en
bewaar Zijn woord. **56** Abraham, uw vader, heeft met
verheuging verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou; en hij
heeft hem gezien, en is verblijd geweest. **57** De Joden dan
zeiden tot Hem: Gij hebt nog geen vijftig jaren, en hebt Gij
Abraham gezien? **58** Jezus zeide tot hen: Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: Eer Abraham was, ben Ik. **59** Zij namen
dan stenen op, dat zij ze op Hem wierpen. Maar Jezus
verborg Zich, en ging uit den tempel, gaande door het
midden van hen; en ging alzo voorbij.

John 9

1 En voorbijgaande, zag Hij een mens, blind van de
geboorte af. **2** En Zijn discipelen vraagden Hem, zeggende:
Rabbi, wie heeft er gezondigd, deze, of zijn ouders, dat hij
blind zou geboren worden? **3** Jezus antwoordde: Noch deze
heeft gezondigd, noch zijn ouders, maar dit is geschied,
opdat de werken Gods in hem zouden geopenbaard worden.
4 Ik moet werken de werken Desgenen, Die Mij gezonden
heeft, zolang het dag is; de nacht komt, wanneer niemand
werken kan. **5** Zolang Ik in de wereld ben, zo ben Ik het Licht
der wereld. **6** Dit gezegd hebbende, spoog Hij op de aarde,
en maakte slijk uit dat speeksel, en streek dat slijk op de
ogen des blinden; **7** En zeide tot hem: Ga heen, was u in het
badwater Siloam (hetwelk overgezet wordt: uitgezonden).
Hij dan ging heen en wies zich, en kwam ziende. **8** De
geburen dan, en die hem te voren gezien hadden, dat hij
blind was, zeiden: Is deze niet, die zat en bedelde?

9 Anderen zeiden: Hij is het; en anderen: Hij is hem gelijk.
Hij zeide: Ik ben het. **10** Zij dan zeiden tot hem: Hoe zijn u
de ogen geopend? **11** Hij antwoordde en zeide: De Mens,
genaamd Jezus, maakte slijk, en bestreek mijn ogen, en
zeide tot mij: Ga heen naar het badwater Siloam, en was u.
En ik ging heen, en wies mij, en ik werd ziende. **12** Zij dan
zeiden tot hem: Waar is Die? Hij zeide: Ik weet het niet. **13**
Zij brachten hem tot de Farizeen, hem namelijk, die te voren
blind geweest was.

14 En het was sabbat, als Jezus het slijk maakte, en zijn
ogen opende. **15** De Farizeen dan vraagden hem ook
wederom, hoe hij ziende geworden was. En hij zeide tot hen:
Hij legde slijk op mijn ogen, en ik wies mij, en ik zie. **16**
Sommigen dan uit de Farizeen zeiden: Deze Mens is van

God niet, want Hij houdt den sabbat niet. Anderen zeiden:
Hoe kan een mens, die een zondaar is, zulke tekenen doen?
En er was tweedracht onder hen. **17** Zij zeiden wederom tot
den blinde: Gij, wat zegt gij van Hem; dewijl Hij uw ogen
geopend heeft? En hij zeide: Hij is een Profeet. **18** De Joden
dan geloofden van hem niet, dat hij blind geweest was, en
ziende was geworden, totdat zij geroepen hadden de ouders
desgenen, die ziende geworden was. **19** En zij vraagden
hun, zeggende: Is deze uw zoon, welken gij zegt, dat blind
geboren is? Hoe ziet hij dan nu? **20** Zijn ouders
antwoordden hun en zeiden: Wij weten, dat deze onze zoon
is, en dat hij blind geboren is; **21** Maar hoe hij nu ziet, weten
wij niet; of wie zijn ogen geopend heeft, weten wij niet; hij
heeft zijn ouderdom, vraagt hemzelven; hij zal van
zichzelven spreken. **22** Dit zeiden zijn ouders, omdat zij de
Joden vreesden; want de Joden hadden alrede te zamen een
besluit gemaakt, zo iemand Hem beleed Christus te zijn, dat
die uit de synagoge zou geworpen worden. **23** Daarom
zeiden zijn ouders: Hij heeft zijn ouderdom, vraagt
hemzelven. **24** Zij dan riepen voor de tweede maal den
mens, die blind geweest was, en zeiden tot hem: Geef God
de eer; wij weten, dat deze Mens een zondaar is. **25** Hij dan
antwoordde en zeide: Of Hij een zondaar is, weet ik niet; een
ding weet ik, dat ik blind was, en nu zie. **26** En zij zeiden
wederom tot hem: Wat heeft Hij u gedaan? Hoe heeft Hij uw
ogen geopend? **27** Hij antwoordde hun: Ik heb het u alrede
gezegd, en gij hebt het niet gehoord; wat wilt gij het
wederom horen? Wilt gijlieden ook Zijn discipelen worden?
28 Zij gaven hem dan scheldwoorden, en zeiden: Gij zijt
Zijn discipel; maar wij zijn discipelen van Mozes. **29** Wij
weten, dat God tot Mozes gesproken heeft; maar Dezen
weten wij niet, van waar Hij is. **30** De mens antwoordde, en
zeide tot hen: Hierin is immers wat wonders, dat gij niet
weet, van waar Hij is, en nochtans heeft Hij mijn ogen
geopend. **31** En wij weten, dat God de zondaars niet hoort;
maar zo iemand godvruchtig is, en Zijn wil doet, dien hoort

Hij. **32** Van alle eeuw is het niet gehoord, dat iemand eens
blindgeborenen ogen geopend heeft. **33** Indien Deze van
God niet ware, Hij zou niets kunnen doen. **34** Zij
antwoordden, en zeiden tot hem: Gij zijt geheel in zonden
geboren, en leert gij ons? En zij wierpen hem uit. **35** Jezus
hoorde, dat zij hem uitgeworpen hadden, en hem vindende,
zeide Hij tot hem: Gelooft gij in den Zoon van God? **36** Hij
antwoordde en zeide: Wie is Hij, Heere, opdat ik in Hem
moge geloven? **37** En Jezus zeide tot Hem: En gij hebt Hem
gezien, en Die met u spreekt, Dezelve is het. **38** En hij zeide:
Ik geloof, Heere! En hij aanbad Hem. **39** En Jezus zeide: Ik
ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat
degenen, die niet zien, zien mogen, en die zien, blind
worden.

40 En dit hoorden enigen uit de Farizeen, die bij Hem waren,
en zeiden tot Hem: Zijn wij dan ook blind? **41** Jezus zeide tot
hen: Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde hebben;
maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan uw zonde.

John 10

1 Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die niet ingaat door de
deur in den stal der schapen, maar van elders inklimt, die is
een dief en moordenaar. **2** Maar die door de deur ingaat, is
een herder der schapen. **3** Dezen doet de deurwachter open,
en de schapen horen zijn stem; en hij roept zijn schapen bij
name, en leidt ze uit. **4** En wanneer hij zijn schapen
uitgedreven heeft, zo gaat hij voor hen heen; en de schapen
volgen hem, overmits zij zijn stem kennen. **5** Maar een
vreemde zullen zij geenszins volgen, maar zullen van hem
vlieden; overmits zij de stem des vreemden niet kennen. **6**
Deze gelijkenis zeide Jezus tot hen; maar zij verstonden niet,
wat het was, dat Hij tot hen sprak. **7** Jezus dan zeide
wederom tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de
Deur der schapen. **8** Allen, zovelen als er voor Mij zijn
gekomen, zijn dieven en moordenaars; maar de schapen
hebben hen niet gehoord. **9** Ik ben de Deur; indien iemand
door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan
en uitgaan, en weide vinden. **10** De dief komt niet, dan
opdat hij stele, en slachte, en verderve; Ik ben gekomen,
opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben. **11** Ik ben
de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de
schapen. **12** Maar de huurling, en die geen herder is, wien
de schapen niet eigen zijn, ziet den wolf komen, en verlaat
de schapen, en vliedt; en de wolf grijpt ze, en verstrooit de
schapen. **13** En de huurling vliedt, overmits hij een huurling
is, en heeft geen zorg voor de schapen. **14** Ik ben de goede
Herder; en Ik ken de Mijnen, en worde van de Mijnen
gekend. **15** Gelijkerwijs de Vader Mij kent, alzo ken Ik ook
den Vader; en Ik stel Mijn leven voor de schapen. **16** Ik heb
nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet
Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal
worden een kudde, en een Herder. **17** Daarom heeft mij de

Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg, opdat Ik hetzelve
wederom neme. **18** Niemand neemt hetzelve van Mij, maar
Ik leg het van Mijzelven af; Ik heb macht hetzelve af te
leggen, en heb macht hetzelve wederom te nemen. Dit
gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen. **19** Er werd dan
wederom tweedracht onder de Joden, om dezer woorden wil.

20 En velen van hen zeiden: Hij heeft den duivel, en is
uitzinnig; wat hoort gij Hem? **21** Anderen zeiden: Dit zijn
geen woorden eens bezetenen; kan ook de duivel der
blinden ogen openen? **22** En het was het feest der
vernieuwing des tempels te Jeruzalem; en het was winter.

23 En Jezus wandelde in den tempel, in het voorhof van
Salomo. **24** De Joden dan omringden Hem, en zeiden tot
Hem: Hoe lang houdt Gij onze ziel op? Indien Gij de Christus
zijt, zeg het ons vrijuit. **25** Jezus antwoordde hun: Ik heb het
u gezegd, en gij gelooft het niet. De werken, die Ik doe in
den Naam Mijns Vaders, die getuigen van Mij. **26** Maar
gijlieden gelooft niet; want gij zijt niet van Mijn schapen,
gelijk Ik u gezegd heb. **27** Mijn schapen horen Mijn stem, en
Ik ken dezelve, en zij volgen Mij. **28** En Ik geef hun het
eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der
eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken.
29 Mijn Vader, die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan
allen; en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders.
30 Ik en de Vader zijn een. **31** De Joden dan namen
wederom stenen op, om Hem te stenigen. **32** Jezus
antwoordde hun: Ik heb u vele treffelijke werken getoond
van Mijn Vader; om welk werk van die stenigt gij Mij? **33** De
Joden antwoordden Hem, zeggende: Wij stenigen U niet over
enig goed werk, maar over gods lastering, en omdat Gij, een
Mens zijnde, Uzelven God maakt. **34** Jezus antwoordde hun:
Is er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd, gij zijt
goden? **35** Indien de wet die goden genaamd heeft, tot
welke het woord Gods geschied is, en de Schrift niet kan

gebroken worden; **36** Zegt gijlieden tot Mij, Dien de Vader
geheiligd en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert God;
omdat Ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon? **37** Indien Ik niet
doe de werken Mijns Vaders, zo gelooft Mij niet; **38** Maar
indien Ik ze doe, en zo gij Mij niet gelooft, zo gelooft de
werken; opdat gij moogt bekennen en geloven, dat de Vader
in Mij is, en Ik in Hem. **39** Zij zochten dan wederom Hem te
grijpen, en Hij ontging uit hun hand. **40** En Hij ging
wederom over de Jordaan, tot de plaats, waar Johannes eerst
doopte; en Hij bleef aldaar. **41** En velen kwamen tot Hem, en
zeiden: Johannes deed wel geen teken; maar alles, wat
Johannes van Dezen zeide, was waar. **42** En velen geloofden
aldaar in Hem.

John 11

1 En er was een zeker man krank, genaamd Lazarus, van
Bethanie, uit het vlek van Maria en haar zuster Martha. **2**
(Maria nu was degene, die den Heere gezalfd heeft met zalf,
en Zijn voeten afgedroogd heeft met haar haren; welker
broeder Lazarus krank was.) **3** Zijn zusters dan zonden tot
Hem, zeggende: Heere, zie, dien Gij liefhebt, is krank. **4** En
Jezus, dat horende, zeide: Deze krankheid is niet tot den
dood, maar ter heerlijkheid Gods; opdat de Zone Gods door
dezelve verheerlijkt worde. **5** Jezus nu had Martha, en haar
zuster, en Lazarus lief. **6** Als Hij dan gehoord had, dat hij
krank was, toen bleef Hij nog twee dagen in de plaats, waar
Hij was. **7** Daarna zeide Hij verder tot de discipelen: Laat ons
wederom naar Judea gaan. **8** De discipelen zeiden tot Hem:
Rabbi! de Joden hebben U nu onlangs gezocht te stenigen,
en gaat Gij wederom derwaarts? **9** Jezus antwoordde: Zijn er
niet twaalf uren in den dag? Indien iemand in den dag
wandelt, zo stoot hij zich niet, overmits hij het licht dezer
wereld ziet; **10** Maar indien iemand in den nacht wandelt, zo
stoot hij zich, overmits het licht in hem niet is. **11** Dit sprak
Hij; en daarna zeide Hij tot hen: Lazarus, onze vriend,
slaapt; maar Ik ga heen, om hem uit den slaap op te wekken.
12 Zijn discipelen dan zeiden: Heere, indien hij slaapt, zo
zal hij gezond worden. **13** Doch Jezus had gesproken van
zijn dood; maar zij meenden, dat Hij sprak van de rust des
slaaps. **14** Toen zeide dan Jezus tot hen vrijuit: Lazarus is
gestorven. **15** En Ik ben blijde om uwentwil, dat Ik daar niet
geweest ben, opdat gij geloven moogt; doch laat ons tot
hem gaan. **16** Thomas dan, genaamd Didymus, zeide tot zijn
mededicipelen: Laat ons ook gaan, opdat wij met Hem
sterven. **17** Jezus dan, gekomen zijnde, vond, dat hij nu vier
dagen in het graf geweest was. **18** (Bethanie nu was nabij
Jeruzalem, omtrent vijftien stadien van daar.) **19** En velen

uit de Joden waren gekomen tot Martha en Maria, opdat zij
haar vertroosten zouden over haar broeder. **20** Martha dan,
als zij hoorde, dat Jezus kwam, ging Hem tegemoet; doch
Maria bleef in huis zitten. **21** Zo zeide Martha dan tot Jezus:
Heere, waart Gij hier geweest, zo ware mijn broeder niet
gestorven; **22** Maar ook nu weet ik, dat alles, wat Gij van
God begeren zult, God U het geven zal. **23** Jezus zeide tot
haar: Uw broeder zal wederopstaan. **24** Martha zeide tot
Hem: Ik weet, dat hij opstaan zal in de opstanding ten
laatsten dage. **25** Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding
en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook
gestorven; **26** En een iegelijk, die leeft, en in Mij gelooft, zal
niet sterven in der eeuwigheid. Gelooft gij dat? **27** Zij zeide
tot Hem: Ja, Heere; ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de
Zone Gods, Die in de wereld komen zou. **28** En dit gezegd
hebbende, ging zij heen, en riep Maria, haar zuster,
heimelijk, zeggende: De Meester is daar, en Hij roept u. **29**
Deze, als zij dat hoorde, stond haastelijk op, en ging tot
Hem. **30** (Jezus nu was nog in het vlek niet gekomen, maar
was in de plaats, waar Hem Martha tegemoet gekomen was.)
31 De Joden dan, die met haar in het huis waren, en haar
vertroostten, ziende Maria, dat zij haastelijk opstond en
uitging, volgden haar, zeggende: Zij gaat naar het graf,
opdat zij aldaar wene. **32** Maria dan, als zij kwam, waar
Jezus was, en Hem zag, viel aan Zijn voeten, zeggende tot
Hem: Heere, indien Gij hier geweest waart, zo ware mijn
broeder niet gestorven. **33** Jezus dan, als Hij haar zag
wenen, en de Joden, die met haar kwamen, ook wenen, werd
zeer bewogen in den geest, en ontroerde Zichzelven; **34** En
zeide: Waar hebt gij hem gelegd? Zij zeiden tot Hem: Heere,
kom en zie het. **35** Jezus weende. **36** De Joden dan zeiden:
Ziet, hoe lief Hij hem had! **37** En sommigen uit hen zeiden:
Kon Hij, Die de ogen des blinden geopend heeft, niet maken,
dat ook deze niet gestorven ware? **38** Jezus dan wederom in
Zichzelven zeer bewogen zijnde, kwam tot het graf; en het
was een spelonk, en een steen was daarop gelegd. **39** Jezus

zeide: Neemt den steen weg. Martha, de zuster des
gestorvenen, zeide tot Hem: Heere, hij riekt nu al, want hij
heeft vier dagen aldaar gelegen. **40** Jezus zeide tot haar:
Heb Ik u niet gezegd, dat, zo gij gelooft, gij de heerlijkheid
Gods zien zult? **41** Zij namen dan den steen weg, waar de
gestorvene lag. En Jezus hief de ogen opwaarts, en zeide:
Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt. **42** Doch Ik wist,
dat Gij Mij altijd hoort; maar om der schare wil, die rondom
staat, heb Ik dit gezegd, opdat zij zouden geloven, dat Gij
Mij gezonden hebt. **43** En als Hij dit gezegd had, riep Hij
met grote stemme: Lazarus, kom uit! **44** En de gestorvene
kwam uit, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken,
en zijn aangezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus
zeide tot hen: Ontbindt hem, en laat hem heengaan. **45**
Velen dan uit de Joden, die tot Maria gekomen waren, en
aanschouwd hadden, hetgeen Jezus gedaan had, geloofden
in Hem. **46** Maar sommigen van hen gingen tot de Farizeen,
en zeiden tot hen, hetgeen Jezus gedaan had. **47** De
overpriesters dan en de Farizeen vergaderden den raad, en
zeiden: Wat zullen wij doen? want deze Mens doet vele
tekenen.

48 Indien wij Hem alzo laten geworden, zij zullen allen in
Hem geloven, en de Romeinen zullen komen, en wegnemen
beide onze plaats en volk. **49** En een uit hen, namelijk
Kajafas, die deszelven jaars hogepriester was, zeide tot hen:
Gij verstaat niets; **50** En gij overlegt niet, dat het ons nut is,
dat een mens sterve voor het volk, en het gehele volk niet
verloren ga. **51** En dit zeide hij niet uit zichzelven; maar,
zijnde hogepriester deszelven jaars, profeteerde hij, dat
Jezus sterven zou voor het volk; **52** En niet alleen voor dat
volk, maar opdat Hij ook de kinderen Gods, die verstrooid
waren, tot een zou vergaderen. **53** Van dien dag dan af
beraadslaagden zij te zamen, dat zij Hem doden zouden. **54**
Jezus dan wandelde niet meer vrijelijk onder de Joden; maar
ging van daar naar het land bij de woestijn, naar de stad,

genaamd Efraim, en verkeerde aldaar met Zijn discipelen.
55 En het pascha der Joden was nabij, en velen uit dat land
gingen op naar Jeruzalem, voor het pascha, opdat zij
zichzelven reinigden.

56 Zij zochten dan Jezus, en zeiden onder elkander, staande
in den tempel: Wat dunkt u? Dunkt u, dat Hij niet komen zal
tot het feest? **57** De overpriesters nu en de Farizeen hadden
een gebod gegeven, dat, zo iemand wist, waar Hij was, hij
het zou te kennen geven, opdat zij Hem mochten vangen.

John 12

1 Jezus dan kwam zes dagen voor het pascha te Bethanie,
daar Lazarus was, die gestorven was geweest, welken Hij
opgewekt had uit de doden. **2** Zij bereidden Hem dan aldaar
een avondmaal, en Martha diende; en Lazarus was een van
degenen, die met Hem aanzaten. **3** Maria dan, genomen
hebbende een pond zalf van onvervalsten, zeer kostelijken
nardus, heeft de voeten van Jezus gezalfd, en met haar
haren Zijn voeten afgedroogd; en het huis werd vervuld van
den reuk der zalf. **4** Zo zeide dan een van Zijn discipelen,
namelijk Judas, Simons zoon, Iskariot, die Hem verraden zou:
5 Waarom is deze zalf niet verkocht voor driehonderd
penningen, en den armen gegeven? **6** En dit zeide hij, niet
omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een
dief was, en de beurs had, en droeg hetgeen gegeven werd.
7 Jezus dan zeide: Laat af van haar; zij heeft dit bewaard
tegen den dag Mijner begrafenis. **8** Want de armen hebt
gijlieden altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd. **9** Een
grote schare dan der Joden verstond, dat Hij aldaar was; en
zij kwamen, niet alleen om Jezus' wil, maar opdat zij ook
Lazarus zouden zien, dien Hij uit de doden opgewekt had.
10 En de overpriesters beraadslaagden, dat zij ook Lazarus
doden zouden.

11 Want velen van de Joden gingen heen om zijnentwil, en
geloofden in Jezus. **12** Des anderen daags, een grote schare,
die tot het feest gekomen was, horende, dat Jezus naar
Jeruzalem kwam,

13 Namen de takken van palmbomen, en gingen uit Hem
tegemoet, en riepen: Hosanna! Gezegend is Hij, Die komt in
den Naam des Heeren, Hij, Die is de Koning Israels! **14** En
Jezus vond een jongen ezel, en zat daarop, gelijk

geschreven is: **15** Vrees niet, gij dochter Sions, zie, uw
Koning komt, zittende op het veulen ener ezelin. **16** Doch
dit verstonden Zijn discipelen in het eerst niet; maar als
Jezus verheerlijkt was, toen werden zij indachtig, dat dit van
Hem geschreven was, en dat zij Hem dit gedaan hadden. **17**
De schare dan, die met Hem was, getuigde dat Hij Lazarus
uit het graf geroepen, en hem uit de doden opgewekt had.
18 Daarom ging ook de schare Hem tegemoet, overmits zij
gehoord had, dat Hij dat teken gedaan had. **19** De Farizeen
dan zeiden onder elkander: Ziet gij wel, dat gij gans niet
vordert? Ziet, de gehele wereld gaat Hem na. **20** En er
waren sommige Grieken uit degenen, die opgekomen waren,
opdat zij op het feest zouden aanbidden;

21 Dezen dan gingen tot Filippus, die van Bethsaida in
Galilea was, en baden hem, zeggende: Heere, wij wilden
Jezus wel zien. **22** Filippus kwam en zeide het Andreas; en
Andreas en Filippus wederom zeiden het Jezus. **23** Maar
Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de
Zoon des mensen zal verheerlijkt worden.

24 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de
aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelve alleen; maar
indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. **25** Die zijn
leven liefheeft, zal hetzelve verliezen; en die zijn leven haat
in deze wereld, zal hetzelve bewaren tot het eeuwige leven.
26 Zo iemand Mij dient, die volge Mij; en waar Ik ben, aldaar
zal ook Mijn dienaar zijn. En zo iemand Mij dient, de Vader
zal hem eren. **27** Nu is Mijn ziel ontroerd; en wat zal Ik
zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hierom ben Ik
in deze ure gekomen. **28** Vader, verheerlijk Uw Naam. Er
kwam dan een stem uit den hemel, zeggende: En Ik heb
Hem verheerlijkt, en Ik zal Hem wederom verheerlijken. **29**
De schare dan, die daar stond, en dit hoorde, zeide, dat er
een donderslag geschied was. Anderen zeiden: Een engel
heeft tot Hem gesproken. **30** Jezus antwoordde en zeide:

Niet om Mijnentwil is deze stem geschied, maar om
uwentwil. **31** Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de
overste dezer wereld buiten geworpen worden. **32** En Ik, zo
wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot
Mij trekken. **33** (En dit zeide Hij, betekenende, hoedanigen
dood Hij sterven zou.) **34** De schare antwoordde Hem: Wij
hebben uit de wet gehoord, dat de Christus blijft in der
eeuwigheid; en hoe zegt Gij, dat de Zoon des mensen moet
verhoogd worden? Wie is deze Zoon des mensen? **35** Jezus
dan zeide tot hen: Nog een kleinen tijd is het Licht bij
ulieden; wandelt, terwijl gij het Licht hebt, opdat de
duisternis u niet bevange. En die in de duisternis wandelt,
weet niet, waar hij heengaat. **36** Terwijl gij het Licht hebt,
gelooft in het Licht, opdat gij kinderen des Lichts moogt zijn.
Deze dingen sprak Jezus; en weggaande verborg Hij Zich
van hen. **37** En hoewel Hij zovele tekenen voor hen gedaan
had, nochtans geloofden zij in Hem niet;

38 Opdat het woord van Jesaja, den profeet, vervuld werd,
dat hij gesproken heeft: Heere, wie heeft onze prediking
geloofd, en wien is de arm des Heeren geopenbaard? **39**
Daarom konden zij niet geloven, dewijl Jesaja wederom
gezegd heeft: **40** Hij heeft hun ogen verblind, en hun hart
verhard; opdat zij met de ogen niet zien, en met het hart
niet verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze. **41**
Dit zeide Jesaja, toen hij Zijn heerlijkheid zag, en van Hem
sprak. **42** Nochtans geloofden ook zelfs velen uit de
oversten in Hem; maar om der Farizeen wil beleden zij het
niet; opdat zij uit de synagoge niet zouden geworpen
worden.

43 Want zij hadden de eer der mensen lief, meer dan de eer
van God. **44** En Jezus riep, en zeide: Die in Mij gelooft,
gelooft in Mij niet, maar in Dengene, Die Mij gezonden heeft.

45 En die Mij ziet, die ziet Dengene, Die Mij gezonden heeft.
46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat een
iegelijk, die in Mij gelooft, in de duisternis niet blijve. **47** En
indien iemand Mijn woorden gehoord, en niet geloofd zal
hebben, Ik oordeel hem niet; want Ik ben niet gekomen,
opdat Ik de wereld oordele, maar opdat Ik de wereld zalig
make. **48** Die Mij verwerpt, en Mijn woorden niet ontvangt,
heeft, die hem oordeelt; het woord, dat Ik gesproken heb,
dat zal hem oordelen ten laatsten dage. **49** Want Ik heb uit
Mijzelven niet gesproken; maar de Vader, Die Mij gezonden
heeft, Die heeft Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen zal,
en wat Ik spreken zal. **50** En Ik weet, dat Zijn gebod het
eeuwige leven is. Hetgeen Ik dan spreek, dat spreek Ik alzo,
gelijk Mij de Vader gezegd heeft.

John 13

1 En voor het feest van het pascha, Jezus wetende, dat Zijn
ure gekomen was, dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot
den Vader, alzo Hij de Zijnen, die in de wereld waren,
liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde. **2** En
als het avondmaal gedaan was, toen nu de duivel in het hart
van Judas, Simons zoon, Iskariot, gegeven had, dat hij Hem
verraden zou), **3** Jezus, wetende, dat de Vader Hem alle
dingen in de handen gegeven had, en dat Hij van God
uitgegaan was, en tot God heenging, **4** Stond op van het
avondmaal, en legde Zijn klederen af, en nemende een
linnen doek, omgordde Zichzelven. **5** Daarna goot Hij water
in het bekken, en begon de voeten der discipelen te wassen,
en af te drogen met den linnen doek, waarmede Hij omgord
was. **6** Hij dan kwam tot Simon Petrus; en die zeide tot Hem:
Heere, zult Gij mij de voeten wassen? **7** Jezus antwoordde en
zeide tot hem: Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het
na dezen verstaan. **8** Petrus zeide tot Hem: Gij zult mijn
voeten niet wassen in der eeuwigheid! Jezus antwoordde
hem: Indien Ik u niet wasse, gij hebt geen deel met Mij. **9**
Simon Petrus zeide tot Hem: Heere, niet alleen mijn voeten,
maar ook de handen en het hoofd. **10** Jezus zeide tot hem:
Die gewassen is, heeft niet van node, dan de voeten te
wassen, maar is geheel rein. En gijlieden zijt rein, doch niet
allen. **11** Want Hij wist, wie Hem verraden zou; daarom zeide
Hij: Gij zijt niet allen rein. **12** Als Hij dan hun voeten
gewassen, en Zijn klederen genomen had, zat Hij wederom
aan, en zeide tot hen: Verstaat gij, wat Ik ulieden gedaan
heb? **13** Gij heet Mij Meester en Heere; en gij zegt wel, want
Ik ben het. **14** Indien dan Ik, de Heere en de Meester, uw
voeten gewassen heb, zo zijt gij ook schuldig, elkanders
voeten te wassen. **15** Want Ik heb u een voorbeeld gegeven,
opdat, gelijkerwijs Ik u gedaan heb, gijlieden ook doet. **16**

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een dienstknecht is niet
meerder dan zijn heer, noch een gezant meerder, dan die
hem gezonden heeft. **17** Indien gij deze dingen weet, zalig
zijt gij, zo gij dezelve doet. **18** Ik zeg niet van u allen: Ik
weet, welke Ik uitverkoren heb; maar dit geschiedt, opdat de
Schrift vervuld worde: Die met Mij het brood eet, heeft tegen
Mij zijn verzenen opgeheven.

19 Van nu zeg Ik het ulieden, eer het geschied is, opdat,
wanneer het geschied zal zijn, gij geloven moogt, dat Ik het
ben. **20** Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo Ik iemand zende,
wie dien ontvangt, die ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt, die
ontvangt Hem, Die Mij gezonden heeft. **21** Jezus, deze
dingen gezegd hebbende, werd ontroerd in den geest, en
betuigde, en zeide: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dat een
van ulieden Mij zal verraden. **22** De discipelen dan zagen op
elkander, twijfelende, van wien Hij dat zeide. **23** En een van
Zijn discipelen was aanzittende in den schoot van Jezus,
welken Jezus liefhad. **24** Simon Petrus dan wenkte dezen,
dat hij vragen zou, wie hij toch ware, van welken Hij dit
zeide. **25** En deze, vallende op de borst van Jezus, zeide tot
Hem: Heere, wie is het? **26** Jezus antwoordde: Deze is het,
dien Ik de bete, als Ik ze ingedoopt heb, geven zal. En als Hij
de bete ingedoopt had, gaf Hij ze Judas, Simons zoon,
Iskariot. **27** En na de bete, toen voer de satan in hem. Jezus
dan zeide tot hem: Wat gij doet, doe het haastelijk. **28** En
dit verstond niemand dergenen, die aanzaten, waartoe Hij
hem dat zeide. **29** Want sommigen meenden, dewijl Judas
de beurs had, dat hem Jezus zeide: Koop, hetgeen wij van
node hebben tot het feest, of, dat hij den armen wat geven
zou. **30** Hij dan, de bete genomen hebbende, ging terstond
uit. En het was nacht. **31** Als hij dan uitgegaan was, zeide
Jezus: Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt, en God is in
Hem verheerlijkt.

32 Indien God in Hem verheerlijkt is, zo zal ook God Hem
verheerlijken in Zichzelven, en Hij zal Hem terstond
verheerlijken. **33** Kinderkens, nog een kleinen tijd ben Ik bij
u. Gij zult Mij zoeken, en gelijk Ik den Joden gezegd heb:
Waar Ik heenga, kunt gij niet komen; alzo zeg Ik ulieden nu
ook. **34** Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt;
gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt. **35**
Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt,
zo gij liefde hebt onder elkander. **36** Simon Petrus zeide tot
Hem: Heere, waar gaat Gij heen? Jezus antwoordde hem:
Waar Ik heenga, kunt gij Mij nu niet volgen; maar gij zult Mij
namaals volgen.

37 Petrus zeide tot Hem: Heere, waarom kan ik U nu niet
volgen? Ik zal mijn leven voor U zetten. **38** Jezus
antwoordde hem: Zult gij uw leven voor Mij zetten?
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De haan zal niet kraaien,
totdat gij Mij driemaal verloochend zult hebben.

John 14

1 Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God,
gelooft ook in Mij. **2** In het huis Mijns Vaders zijn vele
woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga
heen om u plaats te bereiden. **3** En zo wanneer Ik heen zal
gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik
weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar
Ik ben. **4** En waar Ik heenga, weet gij, en den weg weet gij. **5**
Thomas zeide tot Hem: Heere, wij weten niet, waar Gij
heengaat; en hoe kunnen wij den weg weten? **6** Jezus zeide
tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven.
Niemand komt tot den Vader, dan door Mij. **7** Indien
gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij ook Mijn Vader
gekend hebben; en van nu kent gij Hem, en hebt Hem
gezien. **8** Filippus zeide tot Hem: Heere, toon ons den Vader,
en het is ons genoeg. **9** Jezus zeide tot hem: Ben Ik zo
langen tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend,
Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien;
en hoe zegt gij: Toon ons den Vader? **10** Gelooft gij niet, dat
Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik
tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelven niet, maar de
Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken. **11** Gelooft
Mij, dat Ik in den Vader ben en de Vader in Mij is; en indien
niet, zo gelooft Mij om de werken zelve. **12** Voorwaar,
voorwaar zeg Ik ulieden: Die in Mij gelooft, de werken, die Ik
doe, zal hij ook doen, en zal meerder doen, dan deze; want
Ik ga heen tot Mijn Vader. **13** En zo wat gij begeren zult in
Mijn Naam, dat zal Ik doen; opdat de Vader in den Zoon
verheerlijkt worde. **14** Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam,
Ik zal het doen. **15** Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn
geboden.

16 En Ik zal den Vader bidden, en Hij zal u een anderen
Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; **17**
Namelijk den Geest der waarheid, Welken de wereld niet kan
ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar
gij kent Hem; want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn. **18** Ik
zal u geen wezen laten; Ik kom weder tot u. **19** Nog een
kleinen tijd, en de wereld zal Mij niet meer zien; maar gij
zult Mij zien; want Ik leef, en gij zult leven. **20** In dien dag
zult gij bekennen, dat Ik in Mijn Vader ben, en gij in Mij, en
Ik in u. **21** Die Mijn geboden heeft, en dezelve bewaart, die
is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijn
Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal
Mijzelven aan hem openbaren. **22** Judas, niet de Iskariot,
zeide tot Hem: Heere, wat is het, dat Gij Uzelven aan ons
zult openbaren, en niet aan de wereld? **23** Jezus antwoordde
en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord
bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot
hem komen, en zullen woning bij hem maken. **24** Die Mij
niet liefheeft, die bewaart Mijn woorden niet; en het woord
dat gijlieden hoort, is het Mijne niet, maar des Vaders, Die
Mij gezonden heeft. **25** Deze dingen heb Ik tot u gesproken,
bij u blijvende. **26** Maar de Trooster, de Heilige Geest,
Welken de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles
leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.
27 Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de
wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet
ontroerd en zij niet versaagd. **28** Gij hebt gehoord, dat Ik tot
u gezegd heb: Ik ga heen, en kom weder tot u. Indien gij Mij
liefhadt, zo zoudt gij u verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik
ga heen tot den Vader; want Mijn Vader is meerder dan Ik.
29 En nu heb Ik het u gezegd, eer het geschied is; opdat,
wanneer het geschied zal zijn, gij geloven moogt. **30** Ik zal
niet meer veel met u spreken; want de overste dezer wereld
komt, en heeft aan Mij niets. **31** Maar opdat de wereld wete,
dat Ik den Vader liefheb, en alzo doe, gelijkerwijs Mij de
Vader geboden heeft. Staat op, laat ons van hier gaan.

John 15

1 Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman. **2**
Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg;
en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht
drage. **3** Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u
gesproken heb. **4** Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank
geen vrucht kan dragen van zichzelve, zo zij niet in den
wijnstok blijft; alzo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft. **5** Ik
ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in
hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets
doen. **6** Zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen,
gelijkerwijs de rank, en is verdord; en men vergadert
dezelve, en men werpt ze in het vuur, en zij worden
verbrand. **7** Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u
blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u
geschieden. **8** Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel
vrucht draagt; en gij zult Mijn discipelen zijn. **9** Gelijkerwijs
de Vader Mij liefgehad heeft, heb Ik ook u liefgehad; blijft in
deze Mijn liefde. **10** Indien gij Mijn geboden bewaart, zo zult
gij in Mijn liefde blijven; gelijkerwijs Ik de geboden Mijns
Vaders bewaard heb, en blijf in Zijn liefde. **11** Deze dingen
heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u blijve, en
uw blijdschap vervuld worde. **12** Dit is Mijn gebod, dat gij
elkander liefhebt, gelijkerwijs Ik u liefgehad heb. **13**
Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn
leven zette voor zijn vrienden. **14** Gij zijt Mijn vrienden, zo
gij doet wat Ik u gebiede. **15** Ik heet u niet meer
dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat zijn
heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd; want al wat Ik
van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt.
16 Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren,
en Ik heb u gesteld, dat gij zoudt heengaan en vrucht
dragen, en dat uw vrucht blijve; opdat, zo wat gij van den

Vader begeren zult in Mijn Naam, Hij u dat geve. **17** Dit
gebied Ik u, opdat gij elkander liefhebt. **18** Indien u de
wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. **19**
Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare
liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u
uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld. **20**
Gedenk des woords, dat Ik u gezegd heb: Een dienstknecht
is niet meerder dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben,
zij zullen ook u vervolgen; indien zij Mijn woord bewaard
hebben, zij zullen ook het uwe bewaren. **21** Maar al deze
dingen zullen zij doen om Mijns Naams wil, omdat zij Hem
niet kennen, Die Mij gezonden heeft. **22** Indien Ik niet
gekomen ware, en tot hen gesproken had, zij hadden geen
zonde; maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun
zonde. **23** Die Mij haat, die haat ook Mijn Vader. **24** Indien Ik
de werken onder hen niet had gedaan, die niemand anders
gedaan heeft, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij ze
gezien, en beiden Mij en Mijn Vader gehaat. **25** Maar dit
geschiedt, opdat het woord vervuld worde, dat in hun wet
geschreven is: Zij hebben mij zonder oorzaak gehaat. **26**
Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Dien Ik u
zenden zal van den Vader, namelijk de Geest der waarheid,
Die van den Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen. **27** En
gij zult ook getuigen, want gij zijt van den beginne met Mij
geweest.

John 16

1 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij niet
geergerd wordt. **2** Zij zullen u uit de synagogen werpen; ja,
de ure komt, dat een iegelijk, die u zal doden, zal menen
Gode een dienst te doen. **3** En deze dingen zullen zij u
doen, omdat zij den Vader niet gekend hebben, noch Mij. **4**
Maar deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat, wanneer de
ure zal gekomen zijn, gij dezelve moogt gedenken, dat Ik ze
u gezegd heb; doch deze dingen heb Ik u van het begin niet
gezegd, omdat Ik bij ulieden was. **5** En nu ga Ik heen tot
Dengene, die Mij gezonden heeft, en niemand van u vraagt
Mij: Waar gaat Gij henen? **6** Maar omdat Ik deze dingen tot u
gesproken heb, zo heeft de droefheid uw hart vervuld. **7**
Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want
indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen;
maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden. **8** En Die
gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, en van
gerechtigheid, en van oordeel: **9** Van zonde, omdat zij in Mij
niet geloven; **10** En van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn
Vader heenga, en gij zult Mij niet meer zien; **11** En van
oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is. **12**
Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu
niet dragen. **13** Maar wanneer Die zal gekomen zijn,
namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid
leiden; want Hij zal van Zichzelven niet spreken, maar zo
wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de
toekomende dingen zal Hij u verkondigen. **14** Die zal Mij
verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal
het u verkondigen. **15** Al wat de Vader heeft, is Mijn; daarom
heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u
verkondigen. **16** Een kleinen tijd, en gij zult Mij niet zien; en
wederom een kleinen tijd, en gij zult Mij zien, want Ik ga
heen tot den Vader. **17** Sommigen dan uit Zijn discipelen

zeiden tot elkander: Wat is dit, dat Hij tot ons zegt: Een
kleinen tijd, en gij zult Mij niet zien; en wederom een
kleinen tijd, en gij zult Mij zien; en: Want Ik ga heen tot den
Vader? **18** Zij zeiden dan: Wat is dit, dat Hij zegt: Een
kleinen tijd? Wij weten niet, wat Hij zegt. **19** Jezus dan
bekende, dat zij Hem wilden vragen, en zeide tot hen:
Vraagt gij daarvan onder elkander, dat Ik gezegd heb: Een
kleinen tijd, en gij zult Mij niet zien, en wederom een kleinen
tijd, en gij zult Mij zien? **20** Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u,
dat gij zult schreien, en klagelijk wenen, maar de wereld zal
zich verblijden; en gij zult bedroefd zijn, maar uw droefheid
zal tot blijdschap worden. **21** Een vrouw, wanneer zij baart,
heeft droefheid, dewijl haar ure gekomen is; maar wanneer
zij het kindeken gebaard heeft, zo gedenkt zij de
benauwdheid niet meer, om de blijdschap, dat een mens ter
wereld geboren is. **22** En gij dan hebt nu wel droefheid;
maar Ik zal u wederom zien, en uw hart zal zich verblijden,
en niemand zal uw blijdschap van u wegnemen. **23** En in
dien dag zult gij Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar Ik zeg
u: Al wat gij den Vader zult bidden in Mijn Naam, dat zal Hij
u geven. **24** Tot nog toe hebt gij niet gebeden in Mijn Naam;
bidt, en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij.
25 Deze dingen heb Ik door gelijkenissen tot u gesproken;
maar de ure komt, dat Ik niet meer door gelijkenissen tot u
spreken zal, maar u vrijuit van den Vader zal verkondigen.
26 In dien dag zult gij in Mijn Naam bidden; en Ik zeg u niet,
dat Ik den Vader voor u bidden zal; **27** Want de Vader Zelf
heeft u lief, dewijl gij Mij liefgehad hebt, en hebt geloofd,
dat Ik van God ben uitgegaan. **28** Ik ben van den Vader
uitgegaan, en ben in de wereld gekomen; wederom verlaat
Ik de wereld, en ga heen tot den Vader. **29** Zijn discipelen
zeiden tot Hem: Zie, nu spreekt Gij vrijuit, en zegt geen
gelijkenis. **30** Nu weten wij, dat Gij alle dingen weet, en Gij
hebt niet van node, dat U iemand vrage. Hierom geloven wij,
dat Gij van God uitgegaan zijt. **31** Jezus antwoordde hun:
Gelooft gij nu? **32** Ziet, de ure komt, en is nu gekomen, dat

gij zult verstrooid worden, een iegelijk naar het zijne, en gij Mij alleen zult laten; en nochtans ben Ik niet alleen; want de Vader is met Mij. **33** Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen.

John 17

1 Dit heeft Jezus gesproken, en Hij hief Zijn ogen op naar
den hemel, en zeide: Vader, de ure is gekomen, verheerlijk
Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijke. **2** Gelijkerwijs
Gij Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat al wat
Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve. **3**
En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen
waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden
hebt. **4** Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd
het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen; **5** En nu
verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid,
die Ik bij U had, eer de wereld was. **6** Ik heb Uw Naam
geopenbaard den mensen, die Gij Mij uit de wereld gegeven
hebt. Zij waren Uw, en Gij hebt Mij dezelve gegeven; en zij
hebben Uw woord bewaard. **7** Nu hebben zij bekend, dat
alles, wat Gij Mij gegeven hebt, van U is. **8** Want de
woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en
zij hebben ze ontvangen, en zij hebben waarlijk bekend, dat
Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd, dat Gij Mij
gezonden hebt. **9** Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld,
maar voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn
Uw. **10** En al het Mijne is Uw, en het Uwe is Mijn; en Ik ben in
hen verheerlijkt. **11** En Ik ben niet meer in de wereld, maar
deze zijn in de wereld, en Ik kome tot U, Heilige Vader,
bewaar ze in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij
een zijn, gelijk als Wij. **12** Toen Ik met hen in de wereld was,
bewaarde Ik ze in Uw Naam. Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik
bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de
zoon der verderfenis, opdat de Schrift vervuld worde. **13**
Maar nu kom Ik tot U, en spreek dit in de wereld, opdat zij
Mijn blijdschap vervuld mogen hebben in zichzelven. **14** Ik
heb hun Uw woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat,
omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van de wereld

niet ben. **15** Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt,
maar dat Gij hen bewaart van den boze. **16** Zij zijn niet van
de wereld, gelijkerwijs Ik van de wereld niet ben. **17** Heilig
ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid. **18** Gelijkerwijs
Gij Mij gezonden hebt in de wereld, alzo heb Ik hen ook in
de wereld gezonden. **19** En Ik heilige Mijzelven voor hen,
opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid. **20** En Ik bid
niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door
hun woord in Mij geloven zullen. **21** Opdat zij allen een zijn,
gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons
een zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.
22 En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij
gegeven hebt; opdat zij een zijn, gelijk als Wij Een zijn; **23**
Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in een, en
opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen
liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt. **24** Vader, Ik wil,
dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven
hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die
Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad, voor de
grondlegging der wereld. **25** Rechtvaardige Vader, de wereld
heeft U niet gekend; maar Ik heb U gekend, en dezen
hebben bekend, dat Gij Mij gezonden hebt. **26** En Ik heb
hun Uw Naam bekend gemaakt, en zal Hem bekend maken;
opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij,
en Ik in hen.

John 18

1 Jezus, dit gezegd hebbende, ging uit met Zijn discipelen
over de beek Kedron, waar een hof was, in welken Hij ging,
en Zijn discipelen. **2** En Judas, die Hem verried, wist ook die
plaats, dewijl Jezus aldaar dikwijls vergaderd was geweest
met Zijn discipelen. **3** Judas dan, genomen hebbende de
bende krijgsknechten en enige dienaars van de
overpriesters en Farizeen, kwam aldaar met lantaarnen, en
fakkelen, en wapenen. **4** Jezus dan, wetende alles, wat over
Hem komen zou, ging uit, en zeide tot hen: Wien zoekt gij?
5 Zij antwoordden Hem: Jezus den Nazarener. Jezus zeide tot
hen: Ik ben het. En Judas, die Hem verried, stond ook bij
hen. **6** Als Hij dan tot hen zeide: Ik ben het; gingen zij
achterwaarts, en vielen ter aarde. **7** Hij vraagde hun dan
wederom: Wien zoekt gij? En zij zeiden: Jezus den
Nazarener. **8** Jezus antwoordde: Ik heb u gezegd, dat Ik het
ben. Indien gij dan Mij zoekt, zo laat dezen heengaan. **9**
Opdat het woord vervuld zou worden, dat Hij gezegd had:
Uit degenen, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik niemand
verloren. **10** Simon Petrus dan, hebbende een zwaard, trok
hetzelve uit, en sloeg des hogepriesters dienstknecht, en
hieuw zijn rechteroor af. En de naam van den dienstknecht
was Malchus. **11** Jezus dan zeide tot Petrus: Steek uw
zwaard in de schede. Den drinkbeker, dien Mij de Vader
gegeven heeft, zal Ik dien niet drinken? **12** De bende dan,
en de overste over duizend, en de dienaars der Joden namen
Jezus gezamenlijk, en bonden Hem; **13** En leidden Hem
henen, eerst tot Annas; want hij was de vrouws vader van
Kajafas, welke deszelven jaars hogepriester was. **14** Kajafas
nu was degene, die den Joden geraden had, dat het nut was,
dat een Mens voor het volk stierve. **15** En Simon Petrus
volgde Jezus, en een ander discipel. Deze discipel nu was

den hogepriester bekend, en ging met Jezus in des
hogepriesters zaal.

16 En Petrus stond buiten aan de deur. De andere discipel
dan, die den hogepriester bekend was, ging uit, en sprak
met de deurwaarster, en bracht Petrus in. **17** De
dienstmaagd dan, die de deurwaarster was, zeide tot Petrus:
Zijt ook gij niet uit de discipelen van dezen Mens? Hij zeide:
Ik ben niet. **18** En de dienstknechten en de dienaars
stonden, hebbende een kolenvuur gemaakt, omdat het koud
was, en warmden zich. Petrus stond bij hen, en warmde zich.
19 De hogepriester dan vraagde Jezus van Zijn discipelen,
en van Zijn leer.

20 Jezus antwoordde hem: Ik heb vrijuit gesproken tot de
wereld; Ik heb allen tijd geleerd in de synagoge en in den
tempel, waar de Joden van alle plaatsen samenkomen; en in
het verborgen heb Ik niets gesproken. **21** Wat ondervraagt
gij Mij? Ondervraag degenen, die het gehoord hebben, wat
Ik tot hen gesproken heb; zie, dezen weten, wat Ik gezegd
heb. **22** En als Hij dit zeide, gaf een van de dienaren, die
daarbij stond, Jezus een kinnebakslag, zeggende: Antwoordt
Gij alzo den hogepriester? **23** Jezus antwoordde hem: Indien
Ik kwalijk gesproken heb, betuig van het kwade; en indien
wel, waarom slaat gij Mij? **24** (Annas dan had Hem
gebonden gezonden tot Kajafas, den hogepriester.) **25** En
Simon Petrus stond en warmde zich. Zij zeiden dan tot hem:
Zijt gij ook niet uit Zijn discipelen? Hij loochende het, en
zeide: Ik ben niet. **26** Een van de dienstknechten des
hogepriesters, die maagschap was van dengene, dien Petrus
het oor afgehouwen had, zeide: Heb ik u niet gezien in den
hof met Hem? **27** Petrus dan loochende het wederom. En
terstond kraaide de haan. **28** Zij dan leidden Jezus van
Kajafas in het rechthuis. En het was's morgens vroeg; en zij
gingen niet in het rechthuis, opdat zij niet verontreinigd
zouden worden, maar opdat zij het pascha eten mochten.

29 Pilatus dan ging tot hen uit, en zeide: Wat beschuldiging
brengt gij tegen dezen Mens? **30** Zij antwoordden en zeiden
tot hem: Indien Deze geen kwaaddoener ware, zo zouden wij
Hem u niet overgeleverd hebben. **31** Pilatus dan zeide tot
hen: Neemt gij Hem, en oordeelt Hem naar uw wet. De Joden
dan zeiden tot hem: Het is ons niet geoorloofd iemand te
doden. **32** Opdat het woord van Jezus vervuld wierd, dat Hij
gezegd had, betekenende, hoedanigen dood Hij sterven
zoude. **33** Pilatus dan ging wederom in het rechthuis, en
riep Jezus, en zeide tot Hem: Zijt Gij de Koning der Joden?
34 Jezus antwoordde hem: Zegt gij dit van uzelven, of
hebben het u anderen van Mij gezegd? **35** Pilatus
antwoordde: Ben ik een Jood? Uw volk en de overpriesters
hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt Gij gedaan? **36**
Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.
Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn
dienaren gestreden hebben, opdat Ik den Joden niet ware
overgeleverd; maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier. **37**
Pilatus dan zeide tot Hem: Zijt Gij dan een Koning? Jezus
antwoordde: Gij zegt, dat Ik een Koning ben. Hiertoe ben Ik
geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik
der waarheid getuigenis geven zou. Een iegelijk, die uit de
waarheid is, hoort Mijn stem. **38** Pilatus zeide tot Hem: Wat
is waarheid? En als hij dat gezegd had, ging hij wederom uit
tot de Joden, en zeide tot hen: Ik vind geen schuld in Hem.
39 Doch gij hebt een gewoonte, dat ik u op het pascha een
loslate. Wilt gij dan, dat ik u den Koning der Joden loslate?
40 Zij dan riepen allen wederom, zeggende: Niet Dezen,
maar Bar-abbas! En Bar-abbas was een moordenaar.

John 19

1 Toen nam Pilatus dan Jezus, en geselde Hem. **2** En de
krijgsknechten, een kroon van doornen gevlochten
hebbende, zetten die op Zijn hoofd, en wierpen Hem een
purperen kleed om; **3** En zeiden: Wees gegroet, Gij Koning
der Joden! En zij gaven Hem kinnebakslagen. **4** Pilatus dan
kwam wederom uit, en zeide tot hen: Ziet, ik breng Hem tot
ulieden uit, opdat gij wetet, dat ik in Hem geen schuld
vinde. **5** Jezus dan kwam uit, dragende de doornenkroon, en
het purperen kleed. En Pilatus zeide tot hen: Ziet, de Mens!
6 Als Hem dan de overpriesters en de dienaars zagen,
riepen zij, zeggende: Kruis Hem, kruis Hem; Pilatus zeide tot
hen: Neemt gijlieden Hem en kruist Hem; want ik vind in
Hem geen schuld. **7** De Joden antwoordden hem: Wij hebben
een wet, en naar onze wet moet Hij sterven, want Hij heeft
Zichzelven Gods Zoon gemaakt. **8** Toen Pilatus dan dit
woord hoorde, werd hij meer bevreesd;

9 En ging wederom in het rechthuis, en zeide tot Jezus: Van
waar zijt Gij? Maar Jezus gaf hem geen antwoord. **10** Pilatus
dan zeide tot Hem: Spreekt Gij tot mij niet? Weet Gij niet,
dat ik macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te
laten? **11** Jezus antwoordde: Gij zoudt geen macht hebben
tegen Mij, indien het u niet van boven gegeven ware;
daarom die Mij aan u heeft overgeleverd, heeft groter zonde.
12 Van toen af zocht Pilatus Hem los te laten; maar de Joden
riepen, zeggende: Indien gij Dezen loslaat, zo zijt gij des
keizers vriend niet; een iegelijk, die zichzelven koning
maakt, wederspreekt den keizer. **13** Als Pilatus dan dit
woord hoorde, bracht hij Jezus uit, en zat neder op den
rechterstoel, in de plaats, genaamd Lithostrotos, en in het
Hebreeuws Gabbatha.

14 En het was de voorbereiding van het pascha, en omtrent
de zesde ure; en hij zeide tot de Joden: Ziet, uw Koning! **15**
Maar zij riepen: Neem weg, neem weg, kruis Hem! Pilatus
zeide tot hen: Zal ik uw Koning kruisigen? De overpriesters
antwoordden: Wij hebben geen koning, dan den keizer. **16**
Toen gaf hij Hem dan hun over, opdat Hij gekruist zou
worden. En zij namen Jezus, en leidden Hem weg. **17** En Hij,
dragende Zijn kruis, ging uit naar de plaats, genaamd
Hoofdschedelplaats, welke in het Hebreeuws genaamd wordt
Golgotha; **18** Alwaar zij Hem kruisten, en met Hem twee
anderen, aan elke zijde een, en Jezus in het midden. **19** En
Pilatus schreef ook een opschrift, en zette dat op het kruis;
en er was geschreven: JEZUS, DE NAZARENER, DE KONING
DER JODEN.

20 Dit opschrift dan lazen velen van de Joden; want de
plaats, waar Jezus gekruist werd, was nabij de stad; en het
was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks, en in het
Latijn. **21** De overpriesters dan der Joden zeiden tot Pilatus:
Schrijf niet: De Koning der Joden; maar, dat Hij gezegd
heeft: Ik ben de Koning der Joden. **22** Pilatus antwoordde:
Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven. **23** De
krijgsknechten dan, als zij Jezus gekruist hadden, namen
Zijn klederen, (en maakten vier delen, voor elken
krijgsknecht een deel) en den rok. De rok nu was zonder
naad, van boven af geheel geweven.

24 Zij dan zeiden tot elkander: Laat ons dien niet scheuren,
maar laat ons daarover loten, wiens die zijn zal; opdat de
Schrift vervuld worde, die zegt: Zij hebben Mijn klederen
onder zich verdeeld, en over Mijn kleding hebben zij het lot
geworpen. Dit hebben dan de krijgsknechten gedaan. **25** En
bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder en Zijner
moeders zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria
Magdalena.

26 Jezus nu, ziende Zijn moeder, en den discipel, dien Hij
liefhad, daarbij staande, zeide tot Zijn moeder: Vrouw, zie,
uw zoon. **27** Daarna zeide Hij tot den discipel: Zie, uw
moeder. En van die ure aan nam haar de discipel in zijn huis.
28 Hierna Jezus, wetende, dat nu alles volbracht was, opdat
de Schrift zou vervuld worden, zeide: Mij dorst.

29 Daar stond dan een vat vol ediks, en zij vulden een
spons met edik, en omlegden ze met hysop, en brachten ze
aan Zijn mond. **30** Toen Jezus dan den edik genomen had,
zeide Hij: Het is volbracht! En het hoofd buigende, gaf den
geest. **31** De Joden dan, opdat de lichamen niet aan het
kruis zouden blijven op den sabbat, dewijl het de
voorbereiding was (want die dag des sabbats was groot),
baden Pilatus, dat hun benen zouden gebroken, en zij
weggenomen worden. **32** De krijgsknechten dan kwamen,
en braken wel de benen des eersten, en des anderen, die
met Hem gekruist was; **33** Maar komende tot Jezus, als zij
zagen, dat Hij nu gestorven was, zo braken zij Zijn benen
niet. **34** Maar een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met
een speer, en terstond kwam er bloed en water uit. **35** En
die het gezien heeft, die heeft het getuigd, en zijn
getuigenis is waarachtig; en hij weet, dat hij zegt, hetgeen
waar is, opdat ook gij geloven moogt. **36** Want deze dingen
zijn geschied, opdat de Schrift vervuld worde: Geen been
van Hem zal verbroken worden. **37** En wederom zegt een
andere Schrift: Zij zullen zien, in Welken zij gestoken
hebben. **38** En daarna Jozef van Arimathea (die een discipel
van Jezus was, maar bedekt om de vreze der Joden), bad
Pilatus, dat hij mocht het lichaam van Jezus wegnemen; en
Pilatus liet het toe. Hij dan ging en nam het lichaam van
Jezus weg.

39 En Nicodemus kwam ook (die des nachts tot Jezus eerst
gekomen was), brengende een mengsel van mirre en aloe;
omtrent honderd ponden gewichts. **40** Zij namen dan het

lichaam van Jezus, en bonden dat in linnen doeken met de
specerijen, gelijk de Joden de gewoonte hebben van
begraven. **41** En er was in de plaats, waar Hij gekruist was,
een hof, en in den hof een nieuw graf, in hetwelk nog nooit
iemand gelegd was geweest. **42** Aldaar dan legden zij Jezus,
om de voorbereiding der Joden, overmits het graf nabij was.

John 20

1 En op den eersten dag der week ging Maria Magdalena
vroeg, als het nog duister was, naar het graf; en zag den
steen van het graf weggenomen. **2** Zij liep dan, en kwam tot
Simon Petrus en tot den anderen discipel, welken Jezus
liefhad, en zeide tot hen: Zij hebben den Heere
weggenomen uit het graf, en wij weten niet, waar zij Hem
gelegd hebben. **3** Petrus dan ging uit, en de andere discipel,
en zij kwamen tot het graf. **4** En deze twee liepen tegelijk;
en de andere discipel liep vooruit, sneller dan Petrus, en
kwam eerst tot het graf. **5** En als hij nederbukte, zag hij de
doeken liggen; nochtans ging hij er niet in. **6** Simon Petrus
dan kwam en volgde hem, en ging in het graf, en zag de
doeken liggen. **7** En den zweetdoek, die op Zijn hoofd
geweest was, zag hij niet bij de doeken liggen, maar in het
bijzonder in een andere plaats samengerold. **8** Toen ging
dan ook de andere discipel er in, die eerst tot het graf
gekomen was, en zag het, en geloofde. **9** Want zij wisten
nog de Schrift niet, dat Hij van de doden moest opstaan. **10**
De discipelen dan gingen wederom naar huis. **11** En Maria
stond buiten bij het graf, wenende. Als zij dan weende,
bukte zij in het graf;

12 En zag twee engelen in witte klederen zitten, een aan
het hoofd, en een aan de voeten, waar het lichaam van Jezus
gelegen had. **13** En die zeiden tot haar: Vrouw! wat weent
gij? Zij zeide tot hen: Omdat zij mijn Heere weggenomen
hebben, en ik weet niet, waar zij Hem gelegd hebben. **14** En
als zij dit gezegd had, keerde zij zich achterwaarts, en zag
Jezus staan, en zij wist niet, dat het Jezus was. **15** Jezus
zeide tot haar: Vrouw, wat weent gij? Wien zoekt gij? Zij,
menende, dat het de hovenier was, zeide tot Hem: Heere, zo
gij Hem weg gedragen hebt, zeg mij, waar gij Hem gelegd

hebt, en ik zal Hem wegnemen. **16** Jezus zeide tot haar:
Maria! Zij, zich omkerende, zeide tot Hem: Rabbouni,
hetwelk is gezegd, Meester. **17** Jezus zeide tot haar: Raak Mij
niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader;
maar ga heen tot Mijn broeders, en zeg hun: Ik vare op tot
Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God en uw God. **18**
Maria Magdalena ging en boodschapte den discipelen, dat
zij den Heere gezien had, en dat Hij haar dit gezegd had. **19**
Als het dan avond was, op denzelven eersten dag der week,
en als de deuren gesloten waren, waar de discipelen
vergaderd waren om de vreze der Joden, kwam Jezus en
stond in het midden, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden!

20 En dit gezegd hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en
Zijn zijde. De discipelen dan werden verblijd, als zij den
Heere zagen. **21** Jezus dan zeide wederom tot hen: Vrede zij
ulieden, gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik
ook ulieden. **22** En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen,
en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest. **23** Zo gij
iemands zonden vergeeft, dien worden zij vergeven; zo gij
iemands zonden houdt, dien zijn zij gehouden. **24** En
Thomas, een van de twaalven, gezegd Didymus, was met
hen niet, toen Jezus daar kwam.

25 De andere discipelen dan zeiden tot hem: Wij hebben
den Heere gezien. Doch hij zeide tot hen: Indien ik in Zijn
handen niet zie het teken der nagelen, en mijn vinger steke
in het teken der nagelen, en steke mijn hand in Zijn zijde, ik
zal geenszins geloven. **26** En na acht dagen waren Zijn
discipelen wederom binnen, en Thomas met hen; en Jezus
kwam, als de deuren gesloten waren, en stond in het
midden, en zeide: Vrede zij ulieden!

27 Daarna zeide Hij tot Thomas: Breng uw vinger hier, en
zie Mijn handen, en breng uw hand, en steek ze in Mijn
zijde; en zijt niet ongelovig, maar gelovig. **28** En Thomas

antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Heere en mijn God! **29**
Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas, zo
hebt gij geloofd; zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben,
en nochtans zullen geloofd hebben. **30** Jezus dan heeft nog
wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid Zijner
discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek;

31 Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is
de Christus, de Zone Gods; en opdat gij, gelovende, het
leven hebt in Zijn Naam.

John 21

1 Na dezen openbaarde Jezus Zichzelven wederom den
discipelen aan de zee van Tiberias. En Hij openbaarde Zich
aldus: **2** Er waren te zamen Simon Petrus, en Thomas,
gezegd Didymus, en Nathanael, die van Kana in Galilea was,
en de zonen van Zebedeus, en twee anderen van Zijn
discipelen. **3** Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga vissen. Zij
zeiden tot hem: Wij gaan ook met u. Zij gingen uit, en
traden terstond in het schip; en in dien nacht vingen zij
niets. **4** En als het nu morgenstond geworden was, stond
Jezus op den oever; doch de discipelen wisten niet, dat het
Jezus was. **5** Jezus dan zeide tot hen: Kinderkens, hebt gij
niet enige toespijs? Zij antwoordden Hem: Neen. **6** En Hij
zeide tot hen: Werpt het net aan de rechterzijde van het
schip, en gij zult vinden. Zij wierpen het dan, en konden
hetzelve niet meer trekken vanwege de menigte der vissen.
7 De discipel dan, welken Jezus liefhad, zeide tot Petrus: Het
is de Heere! Simon Petrus dan, horende, dat het de Heere
was, omgordde het opperkleed (want hij was naakt), en
wierp zichzelven in de zee. **8** En de andere discipelen
kwamen met het scheepje (want zij waren niet verre van het
land, maar omtrent tweehonderd ellen), slepende het net
met de vissen. **9** Als zij dan aan het land gegaan waren,
zagen zij een kolenvuur liggen, en vis daarop liggen, en
brood. **10** Jezus zeide tot hen: Brengt van den vissen, die gij
nu gevangen hebt. **11** Simon Petrus ging op, en trok het net
op het land, vol grote vissen, tot honderd drie en vijftig; en
hoewel er zovele waren, zo scheurde het net niet. **12** Jezus
zeide tot hen: Komt herwaarts, houdt het middagmaal. En
niemand van de discipelen durfde Hem vragen: Wie zijt Gij?
wetende, dat het de Heere was. **13** Jezus dan kwam, en nam
het brood, en gaf het hun, en den vis desgelijks. **14** Dit was
nu de derde maal, dat Jezus Zijn discipelen geopenbaard is,

nadat Hij van de doden opgewekt was. **15** Toen zij dan het
middagmaal gehouden hadden, zeide Jezus tot Simon
Petrus: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij liever dan dezen?
Hij zeide tot Hem: Ja, Heere! Gij weet, dat ik U liefheb. Hij
zeide tot hem: Weid Mijn lammeren.

16 Hij zeide wederom tot hem ten tweeden maal: Simon,
zoon van Jonas, hebt gij Mij lief? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere,
gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Hoed Mijn
schapen. **17** Hij zeide tot hem ten derden maal: Simon, zoon
van Jonas, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat Hij
ten derden maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief, en zeide tot
Hem: Heere! Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb.
Jezus zeide tot hem: Weid Mijn schapen. **18** Voorwaar,
voorwaar, zeg Ik u: Toen gij jonger waart, gorddet gij
uzelven, en wandeldet, alwaar gij wildet; maar wanneer gij
zult oud geworden zijn, zo zult gij uw handen uitstrekken,
en een ander zal u gorden, en brengen, waar gij niet wilt. **19**
En dit zeide Hij, betekenende, met hoedanigen dood hij God
verheerlijken zou. En dit gesproken hebbende, zeide Hij tot
hem: Volg Mij. **20** En Petrus, zich omkerende, zag den
discipel volgen, welken Jezus liefhad, die ook in het
avondmaal op Zijn borst gevallen was, en gezegd had:
Heere! wie is het, die U verraden zal? **21** Als Petrus dezen
zag, zeide hij tot Jezus: Heere, maar wat zal deze? **22** Jezus
zeide tot hem: Indien Ik wil, dat hij blijve, totdat Ik kome,
wat gaat het u aan? Volg gij Mij. **23** Dit woord dan ging uit
onder de broederen, dat deze discipel niet zou sterven. En
Jezus had tot hem niet gezegd, dat hij niet sterven zou,
maar: Indien Ik wil, dat hij blijve, totdat Ik kome, wat gaat
het u aan? **24** Deze is de discipel, die van deze dingen
getuigt, en deze dingen geschreven heeft; en wij weten, dat
zijn getuigenis waarachtig is. **25** En er zijn nog vele andere
dingen, die Jezus gedaan heeft, welke, zo zij elk bijzonder
geschreven wierden, ik acht, dat ook de wereld zelve de
geschrevene boeken niet zou bevatten. Amen.

Acts

Acts 1

1 Het eerste boek heb ik gemaakt, o Theofilus, van al
hetgeen Jezus begonnen heeft beide te doen en te leren; **2**
Tot op den dag, in welken Hij opgenomen is, nadat Hij door
den Heiligen Geest aan de apostelen, die Hij uitverkoren
had, bevelen had gegeven. **3** Aan welke Hij ook, nadat Hij
geleden had, Zichzelven levend vertoond heeft, met vele
gewisse kentekenen, veertig dagen lang, zijnde van hen
gezien, en sprekende van de dingen, die het Koninkrijk Gods
aangaan. **4** En als Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun,
dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar
verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij
gehoord hebt. **5** Want Johannes doopte wel met water, maar
gij zult met den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang
na deze dagen. **6** Zij dan, die samengekomen waren,
vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan
Israel het Koninkrijk wederoprichten? **7** En Hij zeide tot hen:
Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die
de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft; **8** Maar gij zult
ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u
komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als
in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der
aarde. **9** En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen,
daar zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun
ogen. **10** En alzo zij hun ogen naar den hemel hielden,
terwijl Hij heenvoer, ziet, twee mannen stonden bij hen in
witte kleding; **11** Welke ook zeiden: Gij Galilese mannen,
wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van
u opgenomen is in den hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs
gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren. **12** Toen
keerden zij wederom naar Jeruzalem, van den berg, die
genaamd wordt de Olijf berg, welke is nabij Jeruzalem,
liggende van daar een sabbatsreize. **13** En als zij ingekomen

waren, gingen zij op in de opperzaal, waar zij bleven,
namelijk Petrus en Jakobus, en Johannes en Andreas, Filippus
en Thomas, Bartholomeus en Mattheus, Jakobus, de zoon
van Alfeus, en Simon Zelotes, en Judas, de broeder van
Jakobus. **14** Deze allen waren eendrachtelijk volhardende in
het bidden en smeken, met de vrouwen, en Maria, de
moeder van Jezus, en met Zijn broederen. **15** En in dezelve
dagen stond Petrus op in het midden der discipelen, en
sprak (er was nu een schare bijeen van omtrent honderd en
twintig personen):

16 Mannen broeders, deze Schrift moest vervuld worden,
welke de Heilige Geest door den mond Davids voorzegd
heeft van Judas, die de leidsman geweest is dergenen, die
Jezus vingen; **17** Want hij was met ons gerekend, en had het
lot dezer bediening verkregen. **18** Deze dan heeft
verworven een akker, door het loon der ongerechtigheid, en
voorwaarts overgevallen zijnde, is midden opgeborsten, en
al zijn ingewanden zijn uitgestort. **19** En het is bekend
geworden allen, die te Jeruzalem wonen, alzo dat die akker
in hun eigen taal genoemd wordt Akeldama, dat is, een
akker des bloeds. **20** Want er staat geschreven in het boek
der Psalmen; Zijn woonstede worde woest, en er zij niemand
die in dezelve wone. En: Een ander neme zijn
opzienersambt. **21** Het is dan nodig, dat van de mannen, die
met ons omgegaan hebben al den tijd, in welken de Heere
Jezus onder ons in gegaan en uitgegaan is, **22** Beginnende
van den doop van Johannes, tot den dag toe, in welken Hij
van ons opgenomen is, een derzelven met ons getuige
worde van Zijn opstanding. **23** En zij stelden er twee, Jozef,
genaamd Barsabas, die toegenaamd was Justus, en
Matthias. **24** En zij baden en zeiden: Gij Heere! Gij Kenner
der harten van allen, wijs van deze twee een aan, dien Gij
uitverkoren hebt; **25** Om te ontvangen het lot dezer
bediening en des apostelschaps, waarvan Judas afgeweken
is, dat hij heenging in zijn eigen plaats. **26** En zij wierpen

hun loten; en het lot viel op Matthias, en hij werd met gemene toestemming tot de elf apostelen gekozen.

Acts 2

1 En als de dag van het Pinkster feest vervuld werd, waren
zij allen eendrachtelijk bijeen. **2** En er geschiedde haastelijk
uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen,
gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten.
3 En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur,
en het zat op een iegelijk van hen. **4** En zij werden allen
vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken
met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. **5**
En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige
mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn.
6 En als deze stem geschied was, kwam de menigte samen,
en werd beroerd, want een iegelijk hoorde hen in zijn eigen
taal spreken. **7** En zij ontzetten zich allen, en verwonderden
zich, zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet alle dezen, die
daar spreken, Galileers? **8** En hoe horen wij hen een iegelijk
in onze eigen taal, in welke wij geboren zijn? **9** Parthers, en
Meders, en Elamieten, en de inwoners zijn van Mesopotamie,
en Judea, en Cappadocie, Pontus en Azie. **10** En Frygie, en
Pamfylie, Egypte, en de delen van Libye, hetwelk bij Cyrene
ligt, en uitlandse Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten;
11 Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen de
grote werken Gods spreken. **12** En zij ontzetten zich allen,
en werden twijfelmoedig, zeggende, de een tegen den
ander: Wat wil toch dit zijn? **13** En anderen, spottende,
zeiden: Zij zijn vol zoeten wijns. **14** Maar Petrus, staande
met de elven, verhief zijn stem, en sprak tot hen: Gij Joodse
mannen, en gij allen, die te Jeruzalem woont, dit zij u
bekend, en laat mijn woorden tot uw oren ingaan.

15 Want deze zijn niet dronken, gelijk gij vermoedt; want
het is eerst de derde ure van de dag. **16** Maar dit is het, wat
gesproken is door den profeet Joel: **17** En het zal zijn in de

laatste dagen, (zegt God) Ik zal uitstorten van Mijn Geest op
alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en
uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen
dromen dromen. **18** En ook op Mijn dienstknechten, en op
Mijn dienstmaagden, zal Ik in die dagen van Mijn Geest
uitstorten, en zij zullen profeteren. **19** En Ik zal wonderen
geven in den hemel boven, en tekenen op de aarde
beneden, bloed en vuur, en rookdamp. **20** De zon zal
veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer
dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt. **21** En
het zal zijn, dat een iegelijk, die den Naam des Heeren zal
aanroepen, zalig zal worden. **22** Gij Israelietische mannen,
hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God,
onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en
tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van
u, gelijk ook gijzelven weet; **23** Dezen, door den bepaalden
raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij
genomen, en door de handen der onrechtvaardigen aan het
kruis gehecht en gedood; **24** Welken God opgewekt heeft,
de smarten des doods ontbonden hebbende, alzo het niet
mogelijk was, dat Hij van denzelven dood zou gehouden
worden. **25** Want David zegt van Hem: Ik zag den Heere
allen tijd voor mij; want Hij is aan mijn rechter hand, opdat
ik niet bewogen worde. **26** Daarom is mijn hart verblijd; en
mijn tong verheugt zich; ja, ook mijn vlees zal rusten in
hope; **27** Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten, noch
zult Uw Heilige over geven, om verderving te zien. **28** Gij
hebt mij de wegen des levens bekend gemaakt; Gij zult mij
vervullen met verheuging door Uw aangezicht. **29** Gij
mannen broeders, het is mij geoorloofd vrij uit tot u te
spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en
begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag. **30**
Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede
gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het
vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om Hem op zijn
troon te zetten; **31** Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken

van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten
in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien. **32** Dezen
Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.
33 Hij dan, door de rechter hand Gods verhoogd zijnde, en
de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van
den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort. **34**
Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt:
De Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: Zit aan Mijn
rechter hand. **35** Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot
een voetbank Uwer voeten. **36** Zo wete dan zekerlijk het
ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus
gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt.
37 En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart,
en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij
doen mannen broeders?

38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u
worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot
vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen
Geestes ontvangen. **39** Want u komt de belofte toe, en uw
kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de
Heere, onze God, toe roepen zal. **40** En met veel meer
andere woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende:
Wordt behouden van dit verkeerd geslacht! **41** Die dan zijn
woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op
dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen.

42 En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in
de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de
gebeden. **43** En een vreze kwam over alle ziel; en vele
wonderen en tekenen geschiedden door de apostelen. **44** En
allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen
gemeen; **45** En zij verkochten hun goederen en have, en
verdeelden dezelve aan allen, naar dat elk van node had. **46**
En dagelijks eendrachtelijk in den tempel volhardende, en
van huis tot huis brood brekende, aten zij te zamen met

verheuging en eenvoudigheid des harten; **47** En prezen
God, en hadden genade bij het ganse volk. En de Heere
deed dagelijks tot de Gemeente, die zalig werden.

Acts 3

1 Petrus nu en Johannes gingen te zamen op naar den
tempel, omtrent de ure des gebeds, zijnde de negende ure;
2 En een zeker man, die kreupel was van zijner moeders lijf,
werd gedragen, welken zij dagelijks zetten aan de deur des
tempels, genaamd de Schone, om een aalmoes te begeren
van degenen, die in den tempel gingen; **3** Welke, Petrus en
Johannes ziende, als zij in den tempel zouden ingaan, bad,
dat hij een aalmoes mocht ontvangen. **4** En Petrus, sterk op
hem ziende, met Johannes, zeide: Zie op ons. **5** En hij hield
de ogen op hen, verwachtende, dat hij iets van hen zou
ontvangen. **6** En Petrus zeide: Zilver en goud heb ik niet,
maar hetgeen ik heb, dat geve ik u; in den Naam van Jezus
Christus, den Nazarener, sta op en wandel! **7** En hem
grijpende bij de rechterhand richtte hij hem op, en terstond
werden zijn voeten en enkelen vast. **8** En hij, opspringende,
stond en wandelde, en ging met hen in den tempel,
wandelende en springende, en lovende God. **9** En al het
volk zag hem wandelen en God loven. **10** En zij kenden
hem, dat hij die was, die om een aalmoes gezeten had aan
de Schone poort des tempels; en zij werden vervuld met
verbaasdheid en ontzetting over hetgeen hem geschied
was. **11** En als de kreupele, die gezond gemaakt was, aan
Petrus en Johannes vasthield, liep al het volk gezamenlijk tot
hen in het voorhof, hetwelk Salomo's voorhof genaamd
wordt, verbaasd zijnde. **12** En Petrus, dat ziende,
antwoordde tot het volk: Gij Israelietische mannen, wat
verwondert gij u over dit, of wat ziet gij zo sterk op ons, alsof
wij door onze eigen kracht of godzaligheid dezen hadden
doen wandelen?

13 De God Abrahams, en Izaks, en Jakobs, de God onzer
vaderen, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Welken gij

overgeleverd hebt, en hebt Hem verloochend, voor het
aangezicht van Pilatus, als hij oordeelde, dat men Hem
zoude loslaten. **14** Maar gij hebt den Heilige en
Rechtvaardige verloochend, en hebt begeerd, dat u een
man, die een doodslager was, zou geschonken worden; **15**
En den Vorst des levens hebt gij gedood, Welken God
opgewekt heeft uit de doden; waarvan wij getuigen zijn. **16**
En door het geloof in Zijn Naam heeft Zijn Naam dezen
gesterkt, dien gij ziet en kent; en het geloof, dat door Hem
is, heeft hem deze volmaakte gezondheid gegeven, in uw
aller tegenwoordigheid. **17** En nu, broeders, ik weet, dat gij
het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw
oversten. **18** Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door
den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat
de Christus lijden zou. **19** Betert u dan, en bekeert u, opdat
uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der
verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des
Heeren,

20 En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren
gepredikt is; **21** Welken de hemel moet ontvangen tot de
tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken
heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle
eeuw. **22** Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: De
Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken, uit uw
broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen, in alles, wat Hij tot
u spreken zal. **23** En het zal geschieden, dat alle ziel, die
dezen Profeet niet zal gehoord hebben, uitgeroeid zal
worden uit den volke. **24** En ook al de profeten, van Samuel
aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben
gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd.
25 Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds,
hetwelk God met onze vaderen opgericht heeft, zeggende
tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde
gezegend worden. **26** God, opgewekt hebbende Zijn Kind
Jezus, heeft Denzelven eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden

zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden.

Acts 4

1 En terwijl zij tot het volk spraken, kwamen daarover tot
hen de priesters, en de hoofdman des tempels, en de
Sadduceen; **2** Zeer ontevreden zijnde, omdat zij het volk
leerden, en verkondigden in Jezus de opstanding uit de
doden. **3** En zij sloegen de handen aan hen, en zetten ze in
bewaring tot den anderen dag; want het was nu avond. **4** En
velen van degenen, die het woord gehoord hadden,
geloofden; en het getal der mannen werd omtrent vijf
duizend. **5** En het geschiedde des anderen daags, dat hun
oversten en ouderlingen en Schriftgeleerden te Jeruzalem
vergaderden;

6 En Annas, de hogepriester, en Kajafas, en Johannes, en
Alexander, en zovele er van het hogepriesterlijk geslacht
waren. **7** En als zij hen in het midden gesteld hadden,
vraagden zij: Door wat kracht, of door wat naam hebt
gijlieden dit gedaan? **8** Toen zeide Petrus, vervuld zijnde
met den Heiligen Geest, tot hen: Gij oversten des volks, en
gij ouderlingen van Israel! **9** Alzo wij heden rechterlijk
onderzocht worden over de weldaad aan een krank mens
geschied, waardoor hij gezond geworden is; **10** Zo zij u allen
kennelijk, en het ganse volk Israel, dat door den Naam van
Jezus Christus, den Nazarener, Dien gij gekruist hebt,
Welken God van de doden heeft opgewekt, door Hem, zeg
ik, staat deze hier voor u gezond. **11** Deze is de Steen, Die
van u, de bouwlieden, veracht is, Welke tot een hoofd des
hoeks geworden is. **12** En de zaligheid is in geen Anderen;
want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die
onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig
worden. **13** Zij nu, ziende de vrijmoedigheid van Petrus en
Johannes, en vernemende, dat zij ongeleerde en slechte

mensen waren, verwonderden zich, en kenden hen, dat zij
met Jezus geweest waren.

14 En ziende den mens bij hen staan, die genezen was,
hadden zij niets daartegen te zeggen. **15** En hun geboden
hebbende uit te gaan buiten den raad, overlegden zij met
elkander, **16** Zeggende: Wat zullen wij dezen mensen doen?
Want dat er een bekend teken door hen geschied is, is
openbaar aan allen, die te Jeruzalem wonen, en wij kunnen
het niet loochenen. **17** Maar opdat het niet meer en meer
onder het volk verspreid worde, laat ons hen scherpelijk
dreigen, dat zij niet meer tot enig mens in dezen Naam
spreken. **18** En als zij hen geroepen hadden, zeiden zij hun
aan, dat zij ganselijk niet zouden spreken, noch leren, in den
Naam van Jezus. **19** Maar Petrus en Johannes,
antwoordende, zeiden tot hen: Oordeelt gij, of het recht is
voor God, ulieden meer te horen dan God. **20** Want wij
kunnen niet laten te spreken, hetgeen wij gezien en gehoord
hebben. **21** Maar zij dreigden hen nog meer, en lieten ze
gaan, niets vindende, hoe zij hen straffen zouden, om des
volks wil; want zij verheerlijkten allen God over hetgeen er
geschied was. **22** Want de mens was meer dan veertig jaren
oud, aan welken dit teken der genezing geschied was. **23** En
zij, losgelaten zijnde, kwamen tot de hunnen, en
verkondigden al wat de overpriesters en de ouderlingen tot
hen gezegd hadden.

24 En als dezen dat hoorden, hieven zij eendrachtelijk hun
stem op tot God, en zeiden: Heere! Gij zijt de God, Die
gemaakt hebt den hemel, en de aarde, en de zee, en alle
dingen, die in dezelve zijn. **25** Die door den mond van David
Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenen, en
hebben de volken ijdele dingen bedacht? **26** De koningen
der aarde zijn te zamen opgestaan, en de oversten zijn
bijeenvergaderd tegen den Heere, en tegen Zijn Gezalfde.
27 Want in der waarheid zijn vergaderd tegen Uw heilig

Kind Jezus, Welken Gij gezalfd hebt, beiden Herodes en
Pontius Pilatus, met de heidenen en de volken Israels; **28**
Om te doen al wat Uw hand en Uw raad te voren bepaald
had, dat geschieden zou. **29** En nu dan, Heere, zie op hun
dreigingen, en geef Uw dienstknechten met alle
vrijmoedigheid Uw woord te spreken; **30** Daarin, dat Gij Uw
hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen
geschieden door den Naam van Uw heilig Kind Jezus. **31** En
als zij gebeden hadden, werd de plaats, in welke zij
vergaderd waren, bewogen. En zij werden allen vervuld met
den Heiligen Geest, en spraken het Woord Gods met
vrijmoedigheid.

32 En de menigte van degenen, die geloofden, was een hart
en een ziel; en niemand zeide, dat iets van hetgeen hij had,
zijn eigen ware, maar alle dingen waren hun gemeen. **33** En
de apostelen gaven met grote kracht getuigenis van de
opstanding van den Heere Jezus; en er was grote genade
over hen allen. **34** Want er was ook niemand onder hen, die
gebrek had; want zovelen als er bezitters waren van landen
of huizen, die verkochten zij, en brachten den prijs der
verkochte goederen, en legden dien aan de voeten der
apostelen. **35** En aan een iegelijk werd uitgedeeld, naar dat
elk van node had. **36** En Joses, van de apostelen
toegenaamd Barnabas (hetwelk is, overgezet zijnde, een
zoon der vertroosting), een Leviet, van geboorte uit Cyprus,
37 Alzo hij een akker had, verkocht dien, en bracht het geld,
en legde het aan de voeten der apostelen.

Acts 5

1 En een zeker man, met name Ananias, met Saffira, zijn
vrouw, verkocht een have; **2** En onttrok van den prijs, ook
met medeweten zijner vrouw; en bracht een zeker deel, en
legde dat aan de voeten der apostelen. **3** En Petrus zeide:
Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, dat gij den
Heiligen Geest liegen zoudt, en onttrekken van den prijs des
lands? **4** Zo het gebleven ware, bleef het niet uw, en
verkocht zijnde, was het niet in uw macht? Wat is het, dat gij
deze daad in uw hart hebt voorgenomen? Gij hebt den
mensen niet gelogen, maar Gode. **5** En Ananias, deze
woorden horende, viel neder en gaf den geest. En er kwam
grote vrees over allen, die dit hoorden. **6** En de jongelingen,
opstaande, schikten hem toe, en droegen hem uit, en
begroeven hem. **7** En het was omtrent drie uren daarna, dat
ook zijn vrouw daar inkwam, niet wetende, wat er geschied
was; **8** En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt gijlieden
het land voor zoveel verkocht? En zij zeide: Ja, voor zoveel.
9 En Petrus zeide tot haar: Wat is het, dat gij onder u hebt
overeengestemd te verzoeken den Geest des Heeren? Zie,
de voeten dergenen, die uw man begraven hebben, zijn voor
de deur, en zullen u uitdragen. **10** En zij viel terstond neder
voor zijn voeten, en gaf den geest. En de jongelingen
ingekomen zijnde, vonden haar dood en droegen ze uit, en
begroeven haar bij haar man. **11** En er kwam grote vreze
over de gehele Gemeente, en over allen, die dit hoorden. **12**
En door de handen der apostelen geschiedden vele tekenen
en wonderen onder het volk; en zij waren allen
eendrachtelijk in het voorhof van Salomo.

13 En van de anderen durfde niemand zich bij hen voegen;
maar het volk hield hen in grote achting. **14** En er werden
meer en meer toegedaan, die den Heere geloofden,

menigten beide van mannen en van vrouwen; **15** Alzo dat
zij de kranken uitdroegen op de straten, en legden op
bedden en beddekens, opdat, als Petrus kwam, ook maar de
schaduw iemand van hen beschaduwen mocht. **16** En ook
de menigte uit de omliggende steden kwam gezamenlijk te
Jeruzalem, brengende kranken, en die van onreine geesten
gekweld waren; welke allen genezen werden. **17** En de
hogepriester stond op, en allen, die met hem waren (welke
was de sekte der Sadduceen), en werden vervuld met
nijdigheid;

18 En sloegen hun handen aan de apostelen, en zetten hen
in de gemene gevangenis. **19** Maar de engel des Heeren
opende des nachts de deuren der gevangenis en leidde hen
uit, en zeide: **20** Gaat heen, en staat, en spreekt in den
tempel tot het volk al de woorden dezes levens. **21** Als zij nu
dit gehoord hadden, gingen zij tegen den morgenstond in
den tempel, en leerden. Maar de hogepriester, en die met
hem waren, gekomen zijnde, riepen den raad te zamen, en
al de oudsten der kinderen Israels, en zonden naar den
kerker, om hen te halen. **22** Doch als de dienaars daar
kwamen, vonden zij hen in de gevangenis niet, maar
keerden wederom, en boodschapten dit. **23** Zeggende: Wij
vonden wel den kerker met alle verzekerdheid toegesloten,
en de wachters buiten staande voor de deuren; maar als wij
die geopend hadden, vonden wij niemand daarbinnen. **24**
Toen nu de hoge priester en de hoofdman des tempels, en
de overpriesters deze woorden hoorden, werden zij
twijfelmoedig over hen, wat toch dit worden zou. **25** En er
kwam een, en boodschapte hun, zeggende: Ziet, de
mannen, die gij in de gevangenis gezet hebt, staan in den
tempel, en leren het volk. **26** Toen ging de hoofdman heen,
met de dienaren, en bracht hen, doch niet met geweld (want
zij vreesden het volk, opdat zij niet gestenigd wierden). **27**
En als zij hen gebracht hadden, stelden zij hen voor den
raad; en de hogepriester vraagde hun, en zeide: **28** Hebben

wij u niet ernstiglijk aangezegd, dat gij in dezen Naam niet zoudt leren? En ziet, gij hebt met deze uw leer Jeruzalem vervuld, en gij wilt het bloed van dezen Mens over ons brengen. **29** Maar Petrus en de apostelen antwoordden, en zeiden: Men moet Gode meer gehoorzaam zijn, dan den mensen.

30 De God onzer vaderen heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. **31** Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden. **32** En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, Welken God gegeven heeft dengenen, die Hem gehoorzaam zijn. **33** Als zij nu dit hoorden, barstte hun het hart, en zij hielden raad, om hen te doden.

34 Maar een zeker Farizeer stond op in den raad, met name Gamaliel, een leraar der wet, in waarde gehouden bij al het volk, en gebood, dat men de apostelen een weinig zou doen buiten staan. **35** En hij zeide tot hen: Gij Israelietische mannen, ziet voor u, wat gij doen zult aangaande deze mensen. **36** Want voor deze dagen stond Theudas op, zeggende, dat hij wat was, dien een getal van omtrent vierhonderd mannen aanhing; welke is omgebracht, en allen, die hem gehoor gaven, zijn verstrooid en tot niet geworden. **37** Na hem stond op Judas, de Galileer in de dagen der beschrijving, en maakte veel volks afvallig achter zich; en deze is ook vergaan, en allen, die hem gehoor gaven, zijn verstrooid geworden. **38** En nu zeg ik ulieden: Houdt af van deze mensen, en laat hen gaan; want indien deze raad, of dit werk uit mensen is, zo zal het gebroken worden. **39** Maar indien het uit God is, zo kunt gij dat niet breken; opdat gij niet misschien bevonden wordt ook tegen God te strijden. **40** En zij gaven hem gehoor; en als zij de apostelen tot zich geroepen hadden, geselden zij dezelve, en geboden hun, dat zij niet zouden spreken in den Naam

van Jezus; en lieten hen gaan. **41** Zij dan gingen heen van het aangezicht des raads, verblijd zijnde, dat zij waren waardig geacht geweest, om Zijns Naams wil smaadheid te lijden.

42 En zij hielden niet op, allen dag, in den tempel en bij de huizen, te leren, en Jezus Christus te verkondigen.

Acts 6

1 En in dezelfde dagen, als de discipelen
vermenigvuldigden, ontstond een murmurering der
Grieksen tegen de Hebreen, omdat hun weduwen in de
dagelijkse bediening verzuimd werden. **2** En de twaalven
riepen de menigte der discipelen tot zich, en zeiden: Het is
niet behoorlijk, dat wij het Woord Gods nalaten, en de
tafelen dienen. **3** Ziet dan om, broeders, naar zeven mannen
uit u, die goede getuigenis hebben, vol des Heiligen Geestes
en der wijsheid, welke wij mogen stellen over deze nodige
zaak. **4** Maar wij zullen volharden in het gebed, en in de
bediening des Woords. **5** En dit woord behaagde aan al de
menigte; en zij verkoren Stefanus, een man vol des geloofs
en des Heiligen Geestes, en Filippus, en Prochorus, en
Nicanor, en Timon, en Parmenas, en Nicolaus, een
Jodengenoot van Antiochie;

6 Welken zij voor de apostelen stelden; en dezen, als zij
gebeden hadden, legden hun de handen op. **7** En het woord
Gods wies, en het getal der discipelen vermenigvuldigde te
Jeruzalem zeer; en een grote schare der priesteren werd den
gelove gehoorzaam. **8** En Stefanus, vol van geloof en kracht,
deed wonderen en grote tekenen onder het volk. **9** En er
stonden op sommigen, die waren van de synagoge,
genaamd der Libertijnen, en der Cyreneers, en der
Alexandrijnen, en dergenen, die van Cilicie en Azie waren,
en twistten met Stefanus.

10 En zij konden niet wederstaan de wijsheid en den Geest,
door Welken hij sprak. **11** Toen maakten zij mannen uit, die
zeiden: Wij hebben hem horen spreken lasterlijke woorden
tegen Mozes en God. **12** En zij beroerden het volk, en de
ouderlingen en de Schriftgeleerden; en hem aanvallende

grepen zij hem, en leidden hem voor den raad; **13** En
stelden valse getuigen, die zeiden: Deze mens houdt niet op
lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats en
de wet. **14** Want wij hebben hem horen zeggen, dat deze
Jezus, de Nazarener, deze plaats zal verbreken, en dat Hij de
zeden veranderen zal, die ons Mozes overgeleverd heeft. **15**
En allen, die in den raad zaten, de ogen op hem houdende,
zagen zijn aangezicht als het aangezicht eens engels.

Acts 7

1 En de hogepriester zeide: Zijn dan deze dingen alzo? **2** En
hij zeide: Gij mannen broeders en vaders, hoort toe: de God
der heerlijkheid verscheen onzen vader Abraham, nog
zijnde in Mesopotamie, eer hij woonde in Charran; **3** En
zeide tot hem: Ga uit uw land en uit uw maagschap, en kom
in een land, dat Ik u wijzen zal. **4** Toen ging hij uit het land
der Chaldeen, en woonde in Charran. En van daar, nadat zijn
vader gestorven was, bracht Hij hem over in dit land, daar
gij nu in woont. **5** En Hij gaf hem geen erfdeel in hetzelve,
ook niet een voetstap; en beloofde, dat Hij hem het zelve tot
een bezitting geven zou, en zijn zade na hem, als hij nog
geen kind had. **6** En God sprak alzo, dat zijn zaad
vreemdeling zijn zoude in een vreemd land, en dat zij het
zouden dienstbaar maken, en kwalijk handelen, vierhonderd
jaren. **7** En het volk, dat zij dienen zullen, zal Ik oordelen,
sprak God; en daarna zullen zij uitgaan, en zij zullen Mij
dienen in deze plaats. **8** En Hij gaf hem het verbond der
besnijdenis; en alzo gewon hij Izak, en besneed hem op den
achtsten dag; en Izak gewon Jakob, en Jakob de twaalf
patriarchen. **9** En de patriarchen, nijdig zijnde, verkochten
Jozef, om naar Egypte gebracht te worden; en God was met
hem, **10** En verloste hem uit al zijn verdrukkingen, en gaf
hem genade en wijsheid voor Farao, den koning van
Egypteland; en hij stelde hem tot een overste over Egypte,
en zijn gehele huis. **11** En er kwam een hongersnood over
het gehele land van Egypte en Kanaan, en grote
benauwdheid; en onze vaders vonden geen spijs. **12** Maar
als Jakob hoorde, dat in Egypte koren was, zond hij onze
vaders de eerste maal uit. **13** En in de tweede reize werd
Jozef zijn broederen bekend; en het geslacht van Jozef werd
aan Farao openbaar. **14** En Jozef zond heen, en ontbood zijn
vader Jakob, en al zijn geslacht, bestaande in vijf en

zeventig zielen. **15** En Jakob kwam af in Egypte, en stierf,
hijzelf en onze vaders. **16** En zij werden overgebracht naar
Sichem, en gelegd in het graf, hetwelk Abraham gekocht
had voor een som gelds, van de zonen van Emmor, den
vader van Sichem. **17** Maar als nu de tijd der belofte, die
God aan Abraham gezworen had, genaakte, wies het volk en
vermenigvuldigde in Egypte; **18** Totdat een ander koning
opstond, die Jozef niet gekend had. **19** Deze gebruikte
listigheid tegen ons geslacht, en handelde kwalijk met onze
vaderen, zodat zij hun jonge kinderen moesten wegwerpen,
opdat zij niet zouden voorttelen. **20** In welken tijd Mozes
werd geboren, en was uitnemend schoon; welke drie
maanden opgevoed werd in het huis zijns vaders. **21** En als
hij weggeworpen was, nam hem de dochter van Farao op, en
voedde hem voor zichzelve op tot een zoon. **22** En Mozes
werd onderwezen in alle wijsheid der Egyptenaren; en was
machtig in woorden en in werken. **23** Als hem nu de tijd van
veertig jaren vervuld was, kwam hem in zijn hart, zijn
broeders, de kinderen Israels, te bezoeken. **24** En ziende
een, die onrecht leed, beschermde hij hem, en wreekte
dengene, dien overlast geschiedde, en versloeg den
Egyptenaar. **25** En hij meende, dat zijn broeders zouden
verstaan, dat God door zijn hand hun verlossing geven zou;
maar zij hebben het niet verstaan. **26** En den volgenden
dag werd hij van hen gezien, daar zij vochten; en hij drong
ze tot vrede, zeggende: Mannen, gij zijt broeders; waarom
doet gij elkander ongelijk? **27** En die zijn naaste ongelijk
deed, verstiet hem, zeggende: Wie heeft u tot een overste
en rechter over ons gesteld? **28** Wilt gij mij ook ombrengen,
gelijkerwijs gij gisteren den Egyptenaar omgebracht hebt?
29 En Mozes vluchtte op dat woord en werd een
vreemdeling in het land Madiam, waar hij twee zonen
gewon. **30** En als veertig jaren vervuld waren, verscheen
hem de Engel des Heeren, in de woestijn van den berg Sinai,
in een vlammig vuur van het doornenbos. **31** Mozes nu, dat
ziende, verwonderde zich over het gezicht; en als hij

derwaarts ging, om dat te bezien, zo geschiedde een stem
des Heeren tot hem, **32** Zeggende: Ik ben de God uwer
vaderen, de God Abrahams, en de God Izaks, en de God
Jakobs. En Mozes werd zeer bevende, en durfde het niet
bezien. **33** En de Heere zeide tot hem: Ontbind de schoenen
van uw voeten; want de plaats in welke gij staat, is heilig
land. **34** Ik heb merkelijk gezien de mishandeling Mijns
volks, dat in Egypte is, en Ik heb hun zuchten gehoord en
ben nedergekomen, om hen daaruit te verlossen; en nu, kom
herwaarts, Ik zal u naar Egypte zenden. **35** Dezen Mozes,
welken zij verloochend hadden, zeggende: Wie heeft u tot
een overste en rechter gesteld? dezen, zeg ik, heeft God tot
een overste en verlosser gezonden, door de hand des
Engels, Die hem verschenen was in het doornenbos. **36**
Deze heeft hen uitgeleid, doende wonderen en tekenen in
het land van Egypte, en in de Rode zee, en in de woestijn,
veertig jaren. **37** Deze is de Mozes, die tot de kinderen
Israels gezegd heeft: De Heere, uw God, zal u een Profeet
verwekken uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen.

38 Deze is het, die in de vergadering des volks in de
woestijn was met den Engel, Die tot hem sprak op den berg
Sinai, en met onze vaderen; welke de levende woorden
ontving, om ons die te geven. **39** Denwelken onze vaders
niet wilden gehoorzaam zijn, maar verwierpen hem, en
keerden met hun harten weder naar Egypte; **40** Zeggende
tot Aaron: Maak ons goden, die voor ons heengaan; want
wat dezen Mozes aangaat, die ons uit het land van Egypte
geleid heeft, wij weten niet, wat hem geschied is. **41** En zij
maakten een kalf in die dagen, en brachten offerande tot
den afgod, en verheugden zich in de werken hunner
handen. **42** En God keerde Zich, en gaf hen over, dat zij het
heir des hemels dienden, gelijk geschreven is in het boek
der profeten: Hebt gij ook slachtofferen en offeranden Mij
opgeofferd, veertig jaren in de woestijn, gij huis Israels? **43**
Ja, gij hebt opgenomen den tabernakel van Moloch, en het

gesternte van uw god Remfan, de afbeeldingen, die gij
gemaakt hebt, om die te aanbidden; en Ik zal u overvoeren
op gene zijde van Babylon. **44** De tabernakel der getuigenis
was onder onze vaderen in de woestijn, gelijk geordineerd
had Hij, Die tot Mozes zeide, dat hij denzelven maken zou
naar de afbeelding, die hij gezien had; **45** Welken ook onze
vaders ontvangen hebbende, met Jozua gebracht hebben in
het land, dat de heidenen bezaten, die God verdreven heeft
van het aangezicht onzer vaderen, tot de dagen van David
toe; **46** Dewelke voor God genade gevonden heeft, en
begeerd heeft te vinden een woonstede voor den God
Jakobs. **47** En Salomo bouwde Hem een huis. **48** Maar de
Allerhoogste woont niet in tempelen met handen gemaakt;
gelijk de profeet zegt: **49** De hemel is Mij een troon, en de
aarde een voetbank Mijner voeten. Hoedanig huis zult gij Mij
bouwen, zegt de Heere, of welke is de plaats Mijner ruste?
50 Heeft niet Mijn hand al deze dingen gemaakt? **51** Gij
hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij
wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo
ook gij.

52 Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd?
En zij hebben gedood degenen, die te voren verkondigd
hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden
nu verraders en moordenaars geworden zijt. **53** Gij, die de
wet ontvangen hebt door bestellingen der engelen, en hebt
ze niet gehouden! **54** Als zij nu dit hoorden, berstten hun
harten, en zij knersten de tanden tegen hem.

55 Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de ogen
houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en
Jezus, staande ter rechter hand Gods. **56** En hij zeide: Ziet,
ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen,
staande ter rechter hand Gods. **57** Maar zij, roepende met
grote stemme, stopten hun oren, en vielen eendrachtelijk op
hem aan; **58** En wierpen hem ter stad uit, en stenigden

hem; en de getuigen legden hun klederen af aan de voeten
eens jongelings, genaamd Saulus. **59** En zij stenigden
Stefanus, aanroepende en zeggende: Heere Jezus, ontvang
mijn geest. **60** En vallende op de knieen, riep hij met grote
stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En als hij dat
gezegd had, ontsliep hij.

Acts 8

1 En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er
werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente,
die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de
landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen. **2** En
enige godvruchtige mannen droegen Stefanus te zamen ten
grave en maakten groten rouw over hem. **3** En Saulus
verwoestte de Gemeente, gaande in de huizen; en
trekkende mannen en vrouwen, leverde hen over in de
gevangenis. **4** Zij dan nu, die verstrooid waren, gingen het
land door, en verkondigden het Woord. **5** En Filippus kwam
af in de stad van Samaria, en predikte hun Christus. **6** En de
scharen hielden zich eendrachtelijk aan hetgeen van
Filippus gezegd werd, dewijl zij hoorden en zagen de
tekenen, die hij deed. **7** Want van velen, die onreine geesten
hadden, gingen dezelve uit, roepende met grote stem; en
vele geraakten en kreupelen werden genezen. **8** En er werd
grote blijdschap in die stad. **9** En een zeker man, met name
Simon, was te voren in de stad plegende toverij, en
verrukkende de zinnen des volks van Samaria, zeggende
van zichzelven, dat hij wat groots was. **10** Welken zij allen
aanhingen, van den kleine tot den grote, zeggende: Deze is
de grote kracht Gods. **11** En zij hingen hem aan, omdat hij
een langen tijd met toverijen hun zinnen verrukt had. **12**
Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het
Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus
verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en
vrouwen. **13** En Simon geloofde ook zelf, en gedoopt zijnde,
bleef gedurig bij Filippus; en ziende de tekenen en grote
krachten, die er geschiedden, ontzette hij zich. **14** Als nu de
apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het
Woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en
Johannes; **15** Dewelken, afgekomen zijnde, baden voor hen,

dat zij den Heiligen Geest ontvangen mochten. **16** (Want Hij
was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren
alleenlijk gedoopt in den Naam van den Heere Jezus.) **17**
Toen legden zij de handen op hen, en zij ontvingen den
Heiligen Geest. **18** En als Simon zag, dat, door de oplegging
van de handen der apostelen de Heilige Geest gegeven
werd, zo bood hij hun geld aan, **19** Zeggende: Geeft ook mij
deze macht, opdat, zo wien ik de handen opleg, hij den
Heiligen Geest ontvange. **20** Maar Petrus zeide tot hem: Uw
geld zij met u ten verderve, omdat gij gemeend hebt, dat de
gave Gods door geld verkregen wordt! **21** Gij hebt geen deel
noch lot in dit woord: want uw hart is niet recht voor God.
22 Bekeer u dan van deze uw boosheid, en bid God, of
misschien u deze overlegging uws harten vergeven wierd.
23 Want ik zie, dat gij zijt in een gans bittere gal en
samenknoping der ongerechtigheid. **24** Doch Simon,
antwoordende, zeide: Bidt gijlieden voor mij tot den Heere,
opdat niets over mij kome van hetgeen gij gezegd hebt. **25**
Zij dan nu, als zij het Woord des Heeren betuigd en
gesproken hadden, keerden wederom naar Jeruzalem, en
verkondigden het Evangelie in vele vlekken der
Samaritanen. **26** En een engel des Heeren sprak tot Filippus,
zeggende: Sta op, en ga heen tegen het zuiden, op den
weg, die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, welke woest is.
27 En hij stond op en ging heen; en ziet, een Moorman, een
kamerling, en een machtig heer van Candace, de koningin
der Moren, die over al haar schat was, welke was gekomen
om aan te bidden te Jeruzalem; **28** En hij keerde wederom,
en zat op zijn wagen, en las den profeet Jesaja. **29** En de
Geest zeide tot Filippus: Ga toe, en voeg u bij dezen wagen.
30 En Filippus liep toe, en hoorde hem den profeet Jesaja
lezen, en zeide: Verstaat gij ook, hetgeen gij leest? **31** En hij
zeide: Hoe zou ik toch kunnen, zo mij niet iemand
onderricht? En hij bad Filippus, dat hij zou opkomen, en bij
hem zitten. **32** En de plaats der Schriftuur, die hij las, was
deze: Hij is gelijk een schaap ter slachting geleid; en gelijk

een lam stemmeloos is voor dien, die het scheert, alzo doet
Hij Zijn mond niet open. **33** In Zijn vernedering is Zijn
oordeel weggenomen; en wie zal Zijn geslacht verhalen?
Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen. **34** En de
kamerling antwoordde Filippus en zeide: Ik bid u, van Wien
zegt de profeet dit, van zichzelven, of van iemand anders?
35 En Filippus deed zijn mond open en beginnende van
diezelfde Schrift, verkondigde hem Jezus. **36** En alzo zij over
weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de
kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt
te worden? **37** En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte
gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik
geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. **38** En hij
gebood den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af
in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem.
39 En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de
Geest des Heeren Filippus weg, en de kamerling zag hem
niet meer; want hij reisde zijn weg met blijdschap. **40** Maar
Filippus werd gevonden, te Azote; en het land doorgaande,
verkondigde hij het Evangelie in alle steden, totdat hij te
Cesarea kwam.

Acts 9

1 En Saulus, blazende nog dreiging en moord tegen de
discipelen des Heeren, ging tot de hogepriester, **2** En
begeerde brieven van hem naar Damaskus, aan de
synagogen, opdat, zo hij enigen, die van dien weg waren,
vond, hij dezelve, beiden mannen en vrouwen, zou
gebonden brengen naar Jeruzalem. **3** En als hij reisde, is het
geschied, dat hij nabij Damaskus kwam, en hem omscheen
snellijk een licht van den hemel; **4** En ter aarde gevallen
zijnde, hoorde hij een stem, die tot hem zeide: Saul, Saul!
wat vervolgt gij Mij? **5** En hij zeide: Wie zijt Gij, Heere? En
de Heere zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Het is u hard,
de verzenen tegen de prikkels te slaan. **6** En hij, bevende en
verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?
En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de stad, en u zal
aldaar gezegd worden, wat gij doen moet. **7** En de mannen,
die met hem over weg reisden, stonden verbaasd, horende
wel de stem, maar niemand ziende. **8** En Saulus stond op
van de aarde; en als hij zijn ogen opendeed, zag hij
niemand. En zij, hem bij de hand leidende, brachten hem te
Damaskus. **9** En hij was drie dagen, dat hij niet zag, en at
niet, en dronk niet. **10** En er was een zeker discipel te
Damaskus, met name Ananias; en de Heere zeide tot hem in
een gezicht: Ananias! En hij zeide: Zie, hier ben ik, Heere!

11 En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de straat,
genaamd de Rechte, en vraag in het huis van Judas naar
een, met name Saulus, van Tarsen; want zie, hij bidt. **12** En
hij heeft in een gezicht gezien, dat een man, met name
Ananias, inkwam, en hem de hand oplegde, opdat hij
wederom ziende werd. **13** En Ananias antwoordde: Heere! ik
heb uit velen gehoord van dezen man, hoeveel kwaad hij Uw
heiligen in Jeruzalem gedaan heeft; **14** En heeft hier macht

van de overpriesters, om te binden allen, die Uw Naam
aanroepen. **15** Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want
deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen
voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels.
16 Want Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om Mijn
Naam. **17** En Ananias ging heen en kwam in het huis; en de
handen op hem leggende, zeide hij: Saul, broeder! de Heere
heeft mij gezonden, namelijk Jezus, Die u verschenen is op
den weg, dien gij kwaamt, opdat gij weder ziende en met
den Heiligen Geest vervuld zoudt worden. **18** En terstond
vielen af van zijn ogen gelijk als schellen, en hij werd
terstond wederom ziende; en stond op, en werd gedoopt. **19**
En als hij spijze genomen had, werd hij versterkt. En Saulus
was sommige dagen bij de discipelen, die te Damaskus
waren. **20** En hij predikte terstond Christus in de synagogen,
dat Hij de Zoon van God is. **21** En zij ontzetten zich allen,
die het hoorden, en zeiden: Is deze niet degene, die te
Jeruzalem verstoorde, wie dezen Naam aanriepen, en die
daarom hier gekomen is, opdat hij dezelve gebonden zou
brengen tot de overpriesters? **22** Doch Saulus werd meer en
meer bekrachtigd, en overtuigde de Joden, die te Damaskus
woonden, bewijzende, dat deze de Christus is. **23** En als
vele dagen verlopen waren, zo hielden de Joden te zamen
raad, om hem te doden.

24 Maar hun lage werd Saulus bekend; en zij bewaarden de
poorten, beide des daags en des nachts, opdat zij hem
doden mochten. **25** Doch de discipelen namen hem des
nachts, en lieten hem neder door den muur, hem aflatende
in een mand. **26** Saulus nu, te Jeruzalem gekomen zijnde,
poogde zich bij de discipelen te voegen; maar zij vreesden
hem allen, niet gelovende, dat hij een discipel was. **27** Maar
Barnabas, hem tot zich nemende, leidde hem tot de
apostelen, en verhaalde hun, hoe hij op den weg den Heere
gezien had, en dat Hij tot hem gesproken had; en hoe hij te
Damaskus vrijmoediglijk gesproken had in den Naam van

Jezus. **28** En hij was met hen ingaande en uitgaande te Jeruzalem; **29** En vrijmoediglijk sprekende in den Naam van den Heere Jezus, sprak hij ook, en handelde tegen de Griekse Joden; maar deze trachtten hem te doden. **30** Doch de broeders, dit verstaande geleidden hem tot Cesarea, en zonden hem af naar Tarsen. **31** De Gemeenten dan, door geheel Judea, en Galilea, en Samaria, hadden vrede, en werden gesticht; en wandelende in de vreze des Heeren, en de vertroosting des Heiligen Geestes, werden vermenigvuldigd. **32** En het geschiedde, als Petrus alom doortrok, dat hij ook afkwam tot de heiligen, die te Lydda woonden.

33 En aldaar vond hij een zeker mens, met name Eneas, die acht jaren te bed gelegen had, welke geraakt was. **34** En Petrus zeide tot hem: Eneas! Jezus Christus maakt u gezond; sta op en spreid uzelven het bed. En hij stond terstond op. **35** En zij zagen hem allen, die te Lydda en Sarona woonden, dewelke zich bekeerden tot den Heere. **36** En te Joppe was een zekere discipelin, met name Tabitha, hetwelk overgezet zijnde, is gezegd Dorkas. Deze was vol van goede werken en aalmoezen, die zij deed.

37 En het geschiedde in die dagen, dat zij krank werd en stierf; en als zij haar gewassen hadden, legden zij haar in de opperzaal. **38** En alzo Lydda nabij Joppe was, de discipelen, horende, dat Petrus aldaar was, zonden twee mannen tot hem, biddende, dat hij niet zou vertoeven tot hen over te komen. **39** En Petrus stond op, en ging met hen; welken zij, als hij daar gekomen was, in de opperzaal leidden. En al de weduwen stonden bij hem, wenende, en tonende de rokken en klederen, die Dorkas gemaakt had, als zij bij haar was. **40** Maar Petrus, hebbende hen allen uitgedreven, knielde neder en bad: en zich kerende tot het lichaam, zeide hij: Tabitha, sta op! En zij deed haar ogen open, en Petrus gezien hebbende, zat zij over einde. **41** En hij gaf haar de hand, en

richtte haar op, en de heiligen en de weduwen geroepen
hebbende, stelde hij haar levend voor hen. **42** En dit werd
bekend door geheel Joppe, en velen geloofden in den Heere.
43 En het geschiedde, dat hij vele dagen te Joppe bleef, bij
een zekeren Simon, een lederbereider.

Acts 10

1 En er was een zeker man te Cesarea, met name Cornelius,
een hoofdman over honderd, uit de bende, genaamd de
Italiaanse; **2** Godzalig en vrezende God, met geheel zijn
huis, en doende vele aalmoezen aan het volk, en God
geduriglijk biddende. **3** Deze zag in een gezicht klaarlijk,
omtrent de negende ure des daags, een engel Gods tot hem
inkomen, en tot hem zeggende: Cornelius! **4** En hij, de ogen
op hem houdende, en zeer bevreesd geworden zijnde, zeide:
Wat is het Heere? En hij zeide tot hem: Uw gebeden en uw
aalmoezen zijn tot gedachtenis opgekomen voor God. **5** En
nu, zend mannen naar Joppe, en ontbied Simon, die
toegenaamd wordt Petrus. **6** Deze ligt te huis bij een Simon,
lederbereider, die zijn huis heeft bij de zee; deze zal u
zeggen, wat gij doen moet. **7** En als de engel, die tot
Cornelius sprak, weggegaan was, riep hij twee van zijn
huisknechten, en een godzaligen krijgsknecht van degenen,
die gedurig bij hem waren; **8** En als hij hun alles verhaald
had, zond hij hen naar Joppe. **9** En des anderen daags,
terwijl deze reisden, en nabij de stad kwamen, klom Petrus
op het dak, om te bidden, omtrent de zesde ure.

10 En hij werd hongerig, en begeerde te eten. En terwijl zij
het bereidden, viel over hem een vertrekking van zinnen. **11**
En hij zag den hemel geopend, en een zeker vat tot hem
nederdalen, gelijk een groot linnen laken, aan de vier
hoeken gebonden, en nedergelaten op de aarde; **12** In
hetwelk waren al de viervoetige dieren der aarde, en de
wilde, en de kruipende dieren, en de vogelen des hemels.
13 En er geschiedde een stem tot hem: Sta op, Petrus!
slacht en eet. **14** Maar Petrus zeide: Geenszins, Heere! want
ik heb nooit gegeten iets, dat gemeen of onrein was. **15** En
een stem geschiedde wederom ten tweeden male tot hem:

Hetgeen God gereinigd heeft, zult gij niet gemeen maken.
16 En dit geschiedde tot drie maal; en het vat werd
wederom opgenomen in den hemel. **17** En alzo Petrus in
zichzelven twijfelde, wat toch het gezicht mocht zijn, dat hij
gezien had, ziet, de mannen, die van Cornelius afgezonden
waren, gevraagd hebbende naar het huis van Simon,
stonden aan de poort. **18** En iemand geroepen hebbende,
vraagden zij, of Simon, toegenaamd Petrus, daar te huis lag.
19 En als Petrus over dat gezicht dacht, zeide de Geest tot
hem: Zie, drie mannen zoeken u;

20 Daarom sta op, en ga af, en reis met hen, niet
twijfelende; want ik heb hen gezonden. **21** En Petrus ging af
tot de mannen die van Cornelius tot hem gezonden waren,
en zeide: Ziet, ik ben het, dien gij zoekt; wat is de oorzaak,
waarom gij hier zijt? **22** En zij zeiden: Cornelius, een
hoofdman over honderd, een rechtvaardig man, en vrezende
God, en die goede getuigenis heeft van het ganse volk der
Joden, is door Goddelijke openbaring vermaand van een
heiligen engel, dat hij u zou ontbieden te zijnen huize, en
dat hij van u woorden der zaligheid zou horen. **23** Als hij
hen dan ingeroepen had, ontving hij ze in huis. Doch des
anderen daags ging Petrus met hen heen, en sommigen der
broederen, die van Joppe waren, gingen met hem. **24** En des
anderen daags kwamen zij te Cesarea. En Cornelius
verwachtte hen, samengeroepen hebbende die van zijn
maagschap en bijzonderste vrienden. **25** En als het
geschiedde, dat Petrus inkwam, ging hem Cornelius
tegemoet, en vallende aan zijn voeten, aanbad hij. **26** Maar
Petrus richtte hem op, zeggende: Sta op, ik ben ook zelf een
mens. **27** En met hem sprekende, ging hij in, en vond er
velen, die samengekomen waren. **28** En hij zeide tot hen:
Gij weet, hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te
voegen of te gaan tot een vreemde; doch God heeft mij
getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten. **29**
Daarom ben ik ook zonder tegenspreken gekomen,

ontboden zijnde. Zo vraag ik dan, om wat reden gijlieden mij
hebt ontboden. **30** En Cornelius zeide: Over vier dagen was
ik vastende tot deze ure toe, en ter negende ure bad ik in
mijn huis. **31** En ziet, een man stond voor mij, in een
blinkend kleed, en zeide: Cornelius! uw gebed is verhoord,
en uw aalmoezen zijn voor God gedacht geworden. **32** Zend
dan naar Joppe, en ontbied Simon, die toegenaamd wordt
Petrus; deze ligt te huis in het huis van Simon, den
lederbereider, aan de zee, welke, hier gekomen zijnde, tot u
spreken zal. **33** Zo heb ik dan van stonde aan tot u
gezonden, en gij hebt welgedaan, dat gij hier gekomen zijt.
Wij zijn dan allen nu hier tegenwoordig voor God, om te
horen al hetgeen u van God bevolen is. **34** En Petrus, den
mond opendoende, zeide: Ik verneem in der waarheid, dat
God geen aannemer des persoons is;

35 Maar in allen volke, die Hem vreest en gerechtigheid
werkt, is Hem aangenaam. **36** Dit is het woord, dat Hij
gezonden heeft den kinderen Israels, verkondigende vrede
door Jezus Christus; deze is een Heere van allen. **37**
Gijlieden weet de zaak, die geschied is door geheel Judea,
beginnende van Galilea, na den doop, welken Johannes
gepredikt heeft; **38** Belangende Jezus van Nazareth, hoe
Hem God gezalfd heeft met den Heiligen Geest en met
kracht; Welke het land doorgegaan is, goeddoende, en
genezende allen, die van den duivel overweldigd waren;
want God was met Hem. **39** En wij zijn getuigen van al
hetgeen Hij gedaan heeft, beide in het Joodse land en te
Jeruzalem; Welken zij gedood hebben, Hem hangende aan
het hout. **40** Dezen heeft God opgewekt ten derden dage,
en gegeven, dat Hij openbaar zou worden; **41** Niet al den
volke, maar den getuigen, die van God te voren verkoren
waren, ons namelijk, die met Hem gegeten en gedronken
hebben, nadat Hij uit de doden opgestaan was. **42** En heeft
ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, dat Hij
is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van

levenden en doden. **43** Dezen geven getuigenis al de
profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der
zonden ontvangen zal door Zijn Naam. **44** Als Petrus nog
deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het
Woord hoorden.

45 En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen
als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave
des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd.
46 Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en
God groot maken. Toen antwoordde Petrus: **47** Kan ook
iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden
worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk
als ook wij? **48** En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden
in den Naam des Heeren. Toen baden zij hem, dat hij enige
dagen bij hen wilde blijven.

Acts 11

1 De apostelen nu, en de broeders, die in Judea waren,
hebben gehoord, dat ook de heidenen het Woord Gods
aangenomen hadden. **2** En toen Petrus opgegaan was naar
Jeruzalem, twistten tegen hem degenen, die uit de
besnijdenis waren, **3** Zeggende: Gij zijt ingegaan tot
mannen, die de voorhuid hebben, en hebt met hen gegeten.
4 Maar Petrus, beginnende, verhaalde het hun vervolgens,
zeggende: **5** Ik was in de stad Joppe, biddende en zag in een
vertrekking van zinnen een gezicht, namelijk een zeker vat,
gelijk een groot linnen laken, nederdalende, bij de vier
hoeken nedergelaten uit den hemel, en het kwam tot bij mij;
6 Op welk laken als ik de ogen hield, zo merkte ik, en zag de
viervoetige dieren der aarde, en de wilde, en de kruipende
dieren, en de vogelen des hemels. **7** En ik hoorde een stem,
die tot mij zeide: Sta op, Petrus, slacht en eet. **8** Maar ik
zeide: Geenszins, Heere, want nooit is iets, dat gemeen of
onrein was, in mijn mond ingegaan. **9** Doch de stem
antwoordde mij ten tweeden male uit den hemel: Hetgeen
God gereinigd heeft, zult gij niet gemeen maken. **10** En dit
geschiedde tot driemaal; en alles werd wederom
opgetrokken in den hemel. **11** En ziet, ter zelfder ure
stonden er drie mannen voor het huis, daar ik in was, die
van Cesarea tot mij afgezonden waren. **12** En de Geest
zeide tot mij, dat ik met hen gaan zou, niet twijfelende. En
met mij gingen ook deze zes broeders, en wij zijn in des man
huis ingegaan. **13** En hij heeft ons verhaald, hoe hij een
engel gezien had, die in zijn huis stond, en tot hem zeide:
Zend mannen naar Joppe, en ontbied Simon, die
toegenaamd is Petrus; **14** Die woorden tot u zal spreken,
door welke gij zult zalig worden, en al uw huis. **15** En als ik
begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, gelijk ook op
ons in het begin. **16** En ik werd gedachtig aan het woord des

Heeren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar
gijlieden zult gedoopt worden met den Heiligen Geest. **17**
Indien dan God hun evengelijke gave gegeven heeft, als ook
ons, die in de Heere Jezus Christus geloofd hebben, wie was
ik toch, die God konde weren? **18** En als zij dit hoorden,
waren zij tevreden, en verheerlijkten God, zeggende: Zo
heeft dan God ook den heidenen de bekering gegeven ten
leven! **19** Degenen nu, die verstrooid waren door de
verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het
land door tot Fenicie toe, en Cyprus, en Antiochie, tot
niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden.

20 En er waren enige Cyprische en Cyreneische mannen uit
hen, welken te Antiochie gekomen zijnde, spraken tot de
Grieksen, verkondigende den Heere Jezus. **21** En de hand
des Heeren was met hen; en een groot getal geloofde, en
bekeerde zich tot den Heere. **22** En het gerucht van hen
kwam tot de oren der Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij
zonden Barnabas uit, dat hij het land doorging tot Antiochie
toe.

23 Dewelke, daar gekomen zijnde, en de genade Gods
ziende, werd verblijd, en vermaande hen allen, dat zij met
een voornemen des harten bij den Heere zouden blijven. **24**
Want hij was een goed man, en vol des Heiligen Geestes en
des geloofs; en er werd een grote schare den Heere
toegevoegd. **25** En Barnabas ging uit naar Tarsen, om
Saulus te zoeken; en als hij hem gevonden had, bracht hij
hem te Antiochie. **26** En het is geschied, dat zij een geheel
jaar samen vergaderden in de Gemeente, en een grote
schare leerden; en dat de discipelen eerst te Antiochie
Christenen genaamd werden. **27** En in dezelfde dagen
kwamen enige profeten af van Jeruzalem te Antiochie.

28 En een uit hen, met name Agabus, stond op, en gaf te
kennen door den Geest, dat er een grote hongersnood zou

wezen over de gehele wereld; dewelke ook gekomen is
onder den keizer Claudius. **29** En naardat een iegelijk der
discipelen vermocht, besloot elk van hen iets te zenden ten
dienste der broederen, die in Judea woonden. **30** Hetwelk zij
ook deden, en zonden het tot de ouderlingen, door de hand
van Barnabas en Saulus.

Acts 12

1 En omtrent denzelfden tijd sloeg de koning Herodes de
handen aan sommigen van de Gemeente, om die kwalijk te
handelen. **2** En hij doodde Jakobus, den broeder van
Johannes, met het zwaard. **3** En toen hij zag, dat het den
Joden behagelijk was, voer hij voort, om ook Petrus te
vangen (en het waren de dagen der ongehevelde broden); **4**
Denwelken ook gegrepen hebbende, hij in de gevangenis
zette, en gaf hem over aan vier wachten, elk van vier
krijgsknechten, om hem te bewaren, willende na het paas
feest hem voorbrengen voor het volk. **5** Petrus dan werd in
de gevangenis bewaard; maar van de Gemeente werd een
gedurig gebed tot God voor hem gedaan. **6** Toen hem nu
Herodes zou voorbrengen, sliep Petrus dienzelfden nacht
tussen twee krijgsknechten, gebonden met twee ketenen;
en de wachters voor de deur bewaarden de gevangenis. **7**
En ziet, een engel des Heeren stond daar, en een licht
scheen in de woning, en slaande de zijde van Petrus, wekte
hij hem op, zeggende: Sta haastelijk op. En zijn ketenen
vielen af van de handen. **8** En de engel zeide tot hem:
Omgord u, en bind uw schoenzolen aan. En hij deed alzo. En
hij zeide tot hem: Werp uw mantel om, en volg mij. **9** En
uitgaande volgde hij hem, en wist niet, dat het waarachtig
was, hetgeen door den engel geschiedde, maar hij meende,
dat hij een gezicht zag. **10** En als zij door de eerste en
tweede wacht gegaan waren, kwamen zij aan de ijzeren
poort, die naar de stad leidt; dewelke van zelve hun
geopend werd. En uitgegaan zijnde, gingen zij een straat
voort, en terstond scheidde de engel van hem. **11** En Petrus,
tot zichzelven gekomen zijnde, zeide: Nu weet ik
waarachtiglijk dat de Heere Zijn engel uitgezonden heeft, en
mij verlost heeft uit de hand van Herodes, en uit al de
verwachting van het volk der Joden. **12** En als hij alles

overlegd had, ging hij naar het huis van Maria, de moeder
van Johannes, die toegenaamd was Markus, alwaar velen
samenvergaderd en biddende waren. **13** En als Petrus aan
de deur van de voorpoort klopte, kwam een dienstmaagd
voor om te luisteren, met name Rhode. **14** En zij de stem
van Petrus bekennende, deed van blijdschap de voorpoort
niet open, maar liep naar binnen en boodschapte, dat Petrus
voor aan de voorpoort stond. **15** En zij zeiden tot haar: Gij
raast. Doch zij bleef er sterk bij, dat het alzo was. En zij
zeiden: Het is zijn engel. **16** Maar Petrus bleef kloppende: en
als zij opengedaan hadden, zagen zij hem, en ontzetten
zich. **17** En als hij hen met de hand gewenkt had, dat zij
zwijgen zouden, verhaalde hij hun, hoe hem de Heere uit de
gevangenis uitgeleid had, en zeide: Boodschapt dit aan
Jakobus en de broederen. En hij uitgegaan zijnde, reisde
naar een andere plaats. **18** En als het dag was geworden,
was er geen kleine beroerte onder de krijgsknechten, wat
toch aan Petrus mocht geschied zijn. **19** En als Herodes hem
gezocht had, en niet vond, en de wachters rechtelijk
ondervraagd had, gebood hij, dat zij weggeleid zouden
worden. En hij vertrok van Judea naar Cesarea, en hield zich
aldaar. **20** En Herodes had in den zin tegen de Tyriers en
Sidoniers te krijgen; maar zij kwamen eendrachtelijk tot
hem, en Blastus, die des konings kamerling was, overreed
hebbende, begeerden vrede, omdat hun land gespijzigd
werd van des konings land.

21 En op een gezetten dag, Herodes, een koninklijk kleed
aangedaan hebbende, en op den rechterstoel gezeten
zijnde, deed een rede tot hen. **22** En het volk riep hem toe:
Een stem Gods, en niet eens mensen! **23** En van stonde aan
sloeg hem een engel des Heeren, daarom dat hij Gode de
eer niet gaf; en hij werd van de wormen gegeten, en gaf den
geest. **24** En het Woord Gods wies, en vermenigvuldigde.

25 Barnabas nu en Saulus keerden wederom van Jeruzalem,
als zij den dienst volbracht hadden, medegenomen
hebbende ook Johannes, die toegenaamd werd Markus.

Acts 13

1 En er waren te Antiochie, in de Gemeente, die daar was,
enige profeten en leraars, namelijk Barnabas, en Simeon,
genaamd Niger, en Lucius van Cyrene, en Manahen, die met
Herodes den viervorst opgevoed was, en Saulus. **2** En als zij
den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest:
Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk,
waartoe Ik hen geroepen heb. **3** Toen vastten en baden zij,
en hun de handen opgelegd hebbende, lieten zij hen gaan.
4 Dezen dan, uitgezonden zijnde van den Heiligen Geest,
kwamen af tot Seleucie, en van daar scheepten zij af naar
Cyprus.

5 En gekomen zijnde te Salamis, verkondigden zij het woord
Gods in de synagogen der Joden; en zij hadden ook
Johannes tot een dienaar. **6** En als zij het eiland doorgegaan
waren tot Pafos toe, vonden zij een zekeren tovenaar, een
valse profeet, een Jood, wiens naam was Bar-jezus; **7** Welke
was bij den stadhouder Sergius Paulus, een verstandigen
man. Deze, Barnabas en Saulus tot zich geroepen hebbende,
zocht zeer het Woord Gods te horen. **8** Maar Elymas, de
tovenaar (want alzo wordt zijn naam overgezet), wederstond
hen, zoekende den stadhouder van het geloof af te keren. **9**
Doch Saulus (die ook Paulus genaamd is), vervuld met den
Heiligen Geest, en de ogen op hem houdende, zeide: **10** O
gij kind des duivels, vol van alle bedrog, en van alle
arglistigheid, vijand van alle gerechtigheid, zult gij niet
ophouden te verkeren de rechte wegen des Heeren? **11** En
nu zie, de hand des Heeren is tegen u, en gij zult blind zijn,
en de zon niet zien voor een tijd. En van stonde aan viel op
hem donkerheid en duisternis: en rondom gaande, zocht hij,
die hem met de hand mochten leiden. **12** Als de stadhouder
zag, hetgeen geschied was, toen geloofde hij, verslagen

zijnde over de leer des Heeren. **13** En Paulus, en die met
hem waren, van Pafos afgevaren zijnde, kwamen te Perge,
een stad in Pamfylie. Maar Johannes, van hen scheidende,
keerde weder naar Jeruzalem. **14** En zij, van Perge het land
doorgaande, kwamen te Antiochie, een stad in Pisidie; en
gegaan zijnde in de synagoge op den dag des sabbats,
zaten zij neder.

15 En na het lezen der wet en der profeten, zonden de
oversten der synagogen tot hen, zeggende: Mannen
broeders, indien er enig woord van vertroosting tot het volk
in u is, zo spreekt. **16** En Paulus stond op, en wenkte met de
hand, en zeide: Gij Israelietische mannen, en gij, die God
vreest, hoort toe. **17** De God van dit volk Israel heeft onze
vaderen uitverkoren, en het volk verhoogd, als zij
vreemdelingen waren in het land Egypte, en heeft hen met
een hogen arm daaruit geleid. **18** En heeft omtrent den tijd
van veertig jaren hun zeden verdragen in de woestijn. **19** En
zeven volken uitgeroeid hebbende in het land Kanaan, heeft
Hij hun door het lot het land derzelve uitgedeeld. **20** En
daarna omtrent vierhonderd en vijftig jaren, gaf Hij hun
rechters, tot op Samuel, den profeet. **21** En van toen aan
begeerden zij een koning; en God gaf hun Saul, den zoon
van Kis, een man uit den stam van Benjamin, veertig jaren.
22 En dezen afgezet hebbende, verwekte Hij hun David tot
een koning; denwelken Hij ook getuigenis gaf, en zeide: Ik
heb gevonden David, den zoon van Jesse; een man naar Mijn
hart, die al Mijn wil zal doen. **23** Van het zaad dezes heeft
God Israel, naar de belofte, verwekt den Zaligmaker Jezus;
24 Als Johannes eerst al den volke Israels voor Zijn
aankomst, gepredikt had den doop der bekering. **25** Doch
als Johannes den loop vervulde, zeide hij: Wien meent
gijlieden, dat ik ben? Ik ben de Christus niet; maar ziet, Hij
komt na mij, Wien ik niet waardig ben de schoenen Zijner
voeten te ontbinden. **26** Mannen broeders, kinderen van het
geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, tot u is het

woord dezer zaligheid gezonden. **27** Want die te Jeruzalem
wonen, en hun oversten, Dezen niet kennende, hebben ook
de stemmen der profeten, die op elken sabbat dag gelezen
worden, Hem veroordelende, vervuld; **28** En geen oorzaak
des doods vindende, hebben zij van Pilatus begeerd, dat Hij
zou gedood worden. **29** En als zij alles volbracht hadden,
wat van Hem geschreven was, namen zij Hem af van het
hout, en legden Hem in het graf. **30** Maar God heeft Hem uit
de doden opgewekt; **31** Welke gezien is geweest, vele
dagen lang, van degenen, die met Hem opgekomen waren
van Galilea tot Jeruzalem, die Zijn getuigen zijn bij het volk.
32 En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaderen
geschied is, dat namelijk God dezelve vervuld heeft aan ons,
hun kinderen, als Hij Jezus verwekt heeft. **33** Gelijk ook in
den tweeden psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon,
heden heb Ik U gegenereerd. **34** En dat Hij Hem uit de
doden heeft opgewekt, alzo dat Hij niet meer zal tot
verderving keren, heeft Hij aldus gezegd: Ik zal ulieden de
weldadigheden Davids geven, die getrouw zijn; **35** Waarom
hij ook in een anderen psalm zegt: Gij zult Uw Heilige niet
over geven, om verderving te zien. **36** Want David, als hij in
zijn tijd den raad Gods gediend had, is ontslapen, en is bij
zijn vaderen gelegd; en heeft wel verderving gezien; **37**
Maar Hij, Dien God opgewekt heeft, heeft geen verderving
gezien. **38** Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door
Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt;

39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet
gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen
een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt. **40** Ziet dan
toe, dat over ulieden niet kome, hetgeen gezegd is in de
profeten: **41** Ziet, gij verachters, en verwondert u, en
verdwijnt; want Ik werk een werk in uw dagen, een werk,
hetwelk gij niet zult geloven, zo het u iemand verhaalt. **42**
En als de Joden uitgegaan waren uit de synagoge, baden de
heidenen, dat tegen den naasten sabbat hun dezelfde

woorden zouden gesproken worden. **43** En als de synagoge
gescheiden was, volgden velen van de Joden en van de
godsdienstige Jodengenoten Paulus en Barnabas; welke tot
hen spraken, en hen vermaanden te blijven bij de genade
Gods. **44** En op den volgenden sabbat kwam bijna de gehele
stad samen, om het Woord Gods te horen.

45 Doch de Joden, de scharen ziende, werden met nijdigheid
vervuld, en wederspraken, hetgeen van Paulus gezegd werd,
wedersprekende en lasterende. **46** Maar Paulus en Barnabas,
vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat
eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch
nademaal gij hetzelve verstoot, en uzelven des eeuwigen
levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de
heidenen. **47** Want alzo heeft ons de Heere geboden,
zeggende: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat
gij zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der aarde. **48**
Als nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich, en
prezen het Woord des Heeren; en er geloofden zovelen, als
er geordineerd waren tot het eeuwige leven. **49** En het
Woord des Heeren werd door het gehele land uitgebreid. **50**
Maar de Joden maakten op de godsdienstige en eerlijke
vrouwen, en de voornaamsten van de stad, en verwekten
vervolging tegen Paulus en Barnabas, en wierpen ze uit hun
landpalen. **51** Doch zij schudden het stof van hun voeten af
tegen dezelve, en kwamen te Ikonium. **52** En de discipelen
werden vervuld met blijdschap en met den Heiligen Geest.

Acts 14

1 En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in
de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote
menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde. **2** Maar de
Joden, die ongehoorzaam waren, verwekten en verbitterden
de zielen der heidenen tegen de broeders. **3** Zij verkeerden
dan aldaar een langen tijd, vrijmoediglijk sprekende in den
Heere, Die getuigenis gaf aan het Woord Zijner genade, en
gaf, dat tekenen en wonderen geschiedden door hun
handen. **4** En de menigte der stad werd verdeeld, en
sommigen waren met de Joden, en sommigen met de
apostelen. **5** En als er een oploop geschiedde, beiden van
heidenen en van Joden, met hun oversten, om hun
smaadheid aan te doen, en hen te stenigen, **6** Zijn zij, alles
overlegd hebbende, gevlucht naar de steden van Lykaonie,
namelijk Lystre en Derbe, en het omliggende land; **7** En
verkondigden aldaar het Evangelie. **8** En een zeker man, te
Lystre, zat onmachtig aan de voeten, kreupel zijnde van
zijner moeders lijf, die nooit had gewandeld.

9 Deze hoorde Paulus spreken; welke de ogen op hem
houdende, en ziende, dat hij geloof had om gezond te
worden, **10** Zeide met grote stem: Sta recht op uw voeten!
En hij sprong op en wandelde. **11** En de scharen, ziende,
hetgeen Paulus gedaan had, verhieven hun stemmen, en
zeiden in het Lycaonisch: De goden zijn den mensen gelijk
geworden, en tot ons nedergekomen. **12** En zij noemden
Barnabas Jupiter, en Paulus Mercurius, omdat hij het woord
voerde. **13** En de priester van Jupiter, die voor hun stad was,
als hij ossen en kransen aan de voorpoorten gebracht had,
wilde hij offeren met de scharen. **14** Maar de apostelen,
Barnabas en Paulus, dat horende, scheurden hun klederen,
en sprongen onder de schare, roepende, **15** En zeggende:

Mannen, waarom doet gij deze dingen? Wij zijn ook mensen van gelijke bewegingen als gij, en verkondigen ulieden, dat gij u zoudt van deze ijdele dingen bekeren tot den levenden God, Die gemaakt heeft den hemel, en de aarde, en de zee, en al hetgeen in dezelve is; **16** Welke in de verledene tijden al de heidenen heeft laten wandelen in hun wegen; **17** Hoewel Hij nochtans Zichzelven niet onbetuigd gelaten heeft, goed doende van den hemel, ons regen en vruchtbare tijden gevende, vervullende onze harten met spijs en vrolijkheid. **18** En dit zeggende, wederhielden zij nauwelijks de scharen, dat zij hun niet offerden. **19** Maar daarover kwamen Joden van Antiochie en Ikonium, en overreedden de scharen, en stenigden Paulus, en sleepten hem buiten de stad, menende, dat hij dood was.

20 Doch als hem de discipelen omringd hadden, stond hij op, en kwam in de stad; en des anderen daags ging hij met Barnabas uit naar Derbe. **21** En als zij derzelve stad het Evangelie verkondigd en vele discipelen gemaakt hadden, keerden zij weder naar Lystre, en Ikonium, en Antiochie; **22** Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven in het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods. **23** En als zij in elke Gemeente, met opsteken der handen, ouderlingen verkoren hadden, gebeden hebbende met vasten, bevalen zij hen den Heere, in Welken zij geloofd hadden. **24** En Pisidie doorgereisd hebbende, kwamen zij in Pamfylie. **25** En als zij te Perge het Woord gesproken hadden, kwamen zij af naar Attalie. **26** En van daar scheepten zij af naar Antiochie, van waar zij der genade Gods bevolen waren geweest tot het werk, dat zij volbracht hadden. **27** En daar gekomen zijnde, en de Gemeente vergaderd hebbende, verhaalden zij, wat grote dingen God met hen gedaan had, en dat Hij den heidenen de deur des geloofs geopend had. **28** En zij verkeerden aldaar geen kleinen tijd met de discipelen.

Acts 15

1 En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de
broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar
de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden. **2** Als er
dan geen kleine wederstand en twisting geschiedde bij
Paulus en Barnabas tegen hen, zo hebben zij geordineerd,
dat Paulus en Barnabas, en enige anderen uit hen, zouden
opgaan tot de apostelen en ouderlingen naar Jeruzalem,
over deze vraag. **3** Zij dan, van de Gemeente uitgeleid
zijnde, reisden door Fenicie en Samarie, verhalende de
bekering der heidenen; en deden al den broederen grote
blijdschap aan. **4** En te Jeruzalem gekomen zijnde, werden
zij ontvangen van de Gemeente, en de apostelen, en de
ouderlingen; en zij verkondigden, wat grote dingen God met
hen gedaan had. **5** Maar, zeiden zij, er zijn sommigen
opgestaan van die van de sekte der Farizeen, die gelovig
zijn geworden, zeggende, dat men hen moet besnijden, en
gebieden de wet van Mozes te onderhouden. **6** En de
apostelen en de ouderlingen vergaderden te zamen, om op
deze zaak te letten.

7 En als daarover grote twisting geschiedde, stond Petrus op
en zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van
over langen tijd onder ons mij verkoren heeft, dat de
heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden
horen, en geloven. **8** En God, de Kenner der harten, heeft
hun getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest,
gelijk als ook ons; **9** En heeft geen onderscheid gemaakt
tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het
geloof. **10** Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den
hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders,
noch wij hebben kunnen dragen? **11** Maar wij geloven, door
de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op

zulke wijze als ook zij. **12** En al de menigte zweeg stil, en zij
hoorden Barnabas en Paulus verhalen, wat grote tekenen en
wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had.

13 En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende:
Mannen broeders, hoort mij.

14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft
bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam.
15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten,
gelijk geschreven is: **16** Na dezen zal Ik wederkeren, en
weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is,
en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal
denzelven weder oprichten. **17** Opdat de overblijvende
mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken
Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles
doet. **18** Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.
19 Daarom oordeel ik, dat men degenen, die uit de
heidenen zich tot God bekeren, niet beroere; **20** Maar hun
zal aanschrijven, dat zij zich onthouden van de dingen, die
door de afgoden besmet zijn, en van hoererij, en van het
verstikte, en van bloed. **21** Want Mozes heeft er van oude
tijden in elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken
sabbat in de synagogen gelezen. **22** Toen heeft het den
apostelen en den ouderlingen, met de gehele Gemeente,
goed gedacht, enige mannen uit zich te verkiezen, en met
Paulus en Barnabas te zenden naar Antiochie: namelijk
Judas, die toegenaamd wordt Barsabas, en Silas, mannen,
die voorgangers waren onder de broeders. **23** En zij
schreven door hen dit navolgende: De apostelen, en de
ouderlingen, en de broeders wensen den broederen uit de
heidenen, die in Antiochie, en Syrie, en Cilicie zijn,
zaligheid. **24** Nademaal wij gehoord hebben, dat sommigen,
die van ons uitgegaan zijn, u met woorden ontroerd hebben
en uw zielen wankelende gemaakt, zeggende, dat gij moet
besneden worden, en de wet onderhouden; welken wij dat

niet bevolen hadden; **25** Zo heeft het ons eendrachtelijk te
zamen zijnde, goed gedacht, enige mannen te verkiezen, en
tot u te zenden, met onze geliefden, Barnabas en Paulus. **26**
Mensen, die hun zielen overgegeven hebben voor den Naam
van onzen Heere Jezus Christus. **27** Wij hebben dan Judas en
Silas gezonden, die ook met den mond hetzelfde zullen
verkondigen. **28** Want het heeft den Heiligen Geest en ons
goed gedacht, ulieden geen meerderen last op te leggen
dan deze noodzakelijke dingen: **29** Namelijk, dat gij u
onthoudt van hetgeen den afgoden geofferd is, en van
bloed, en van het verstikte, en van hoererij; van welke
dingen, indien gij uzelven wacht, zo zult gij weldoen. Vaart
wel. **30** Dezen dan, hun afscheid ontvangen hebbende,
kwamen te Antiochie; en de menigte vergaderd hebbende,
gaven zij den brief over. **31** En zij, dien gelezen hebbende,
verblijdden zich over de vertroosting. **32** Judas nu en Silas,
die ook zelven profeten waren, vermaanden de broeders met
vele woorden, en versterkten hen. **33** En als zij daar een tijd
lang vertoefd hadden, lieten hen de broeders wederom gaan
met vrede, tot de apostelen. **34** Maar het dacht Silas goed
aldaar te blijven. **35** En Paulus en Barnabas onthielden zich
te Antiochie, lerende en verkondigende met nog vele
anderen, het Woord des Heeren. **36** En na enige dagen zeide
Paulus tot Barnabas: Laat ons nu wederkeren, en bezoeken
onze broeders in elke stad, in welke wij het Woord des
Heeren verkondigd hebben, hoe zij het hebben.

37 En Barnabas ried, dat zij Johannes, die genaamd is
Markus, zouden medenemen. **38** Maar Paulus achtte billijk,
dat men dien niet zoude medenemen, die van Pamfylie af
van hen was afgeweken, en met hen niet was gegaan tot het
werk. **39** Er ontstond dan een verbittering, alzo dat zij van
elkander gescheiden zijn, en dat Barnabas Markus
medenam, en naar Cyprus afscheepte; **40** Maar Paulus
verkoos Silas, en reisde heen, der genade Gods van de

broederen bevolen zijnde. **41** En hij doorreisde Syrie en
Cilicie, versterkende de Gemeenten.

Acts 16

1 En hij kwam te Derbe en Lystre. En ziet, aldaar was een
zeker discipel, met name Timotheus, zoon van een gelovige
Joodse vrouw, maar van een Grieksen vader; **2** Welken
goeden getuigenis gegeven werd van de broederen te Lystre
en Ikonium. **3** Deze wilde Paulus, dat met hem zou reizen;
en hij nam en besneed hem, om der Joden wil, die in die
plaatsen waren; want zij kenden allen zijn vader, dat hij een
Griek was. **4** En alzo zij de steden doorreisden, gaven zij hun
de verordeningen over, die van de apostelen en de
ouderlingen te Jeruzalem goed gevonden waren, om die te
onderhouden. **5** De Gemeenten dan werden bevestigd in het
geloof, en werden dagelijks overvloediger in getal. **6** En als
zij Frygie, en het land van Galatie doorgereisd hadden,
werden zij van den Heiligen Geest verhinderd het Woord in
Azie te spreken. **7** En aan Mysie gekomen zijnde, poogden
zij naar Bithynie te reizen; en de Geest liet het hun niet toe.
8 En zij, Mysie voorbij gereisd zijnde, kwamen af tot Troas. **9**
En van Paulus werd in den nacht een gezicht gezien: er was
een Macedonisch man staande, die hem bad en zeide: Kom
over in Macedonie, en help ons. **10** Als hij nu dit gezicht
gezien had, zo zochten wij terstond naar Macedonie te
reizen, besluitende daaruit, dat ons de Heere geroepen had,
om denzelven het Evangelie te verkondigen. **11** Van Troas
dan afgevaren zijnde, liepen wij recht naar Samothrace, en
den volgende dag naar Neapolis. **12** En van daar naar
Filippi, welke is de eerste stad van dit deel van Macedonie,
een kolonie. En wij onthielden ons in die stad ettelijke
dagen. **13** En op den dag des sabbats gingen wij buiten de
stad aan de rivier, waar het gebed placht te geschieden; en
nedergezeten zijnde, spraken wij tot de vrouwen, die
samengekomen waren. **14** En een zekere vrouw, met name
Lydia, een purperverkoopster, van de stad Thyatira, die God

diende, hoorde ons; welker hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd.

15 En als zij gedoopt was, en haar huis, bad zij ons, zeggende: Indien gij hebt geoordeeld, dat ik den Heere getrouw ben, zo komt in mijn huis, en blijft er. En zij dwong
ons. **16** En het geschiedde, als wij tot het gebed heengingen, dat een zekere dienstmaagd, hebbende een waarzeggenden geest, ons ontmoette, welke haar heren groot gewin toebracht met waarzeggen.

17 Dezelve volgde Paulus en ons achterna, en riep, zeggende: Deze mensen zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons den weg der zaligheid verkondigen.
18 En dit deed zij vele dagen lang. Maar Paulus, daarover ontevreden zijnde, keerde zich om, en zeide tot den geest: Ik gebied u in den Naam van Jezus Christus, dat gij van haar
uitgaat. En hij ging uit ter zelfder ure. **19** Als nu de heren
van dezelve zagen, dat de hoop huns gewins weg was, grepen zij Paulus en Silas, en trokken hen naar de markt voor de oversten.

20 En als zij hen tot de hoofdmannen gebracht hadden, zeiden zij: Deze mensen beroeren onze stad, daar zij Joden
zijn. **21** En zij verkondigen zeden, die ons niet geoorloofd
zijn aan te nemen noch te doen, alzo wij Romeinen zijn. **22**
En de schare stond gezamenlijk tegen hen op; en de hoofdmannen, hun de klederen afgescheurd hebbende,
bevalen hen te geselen. **23** En als zij hun vele slagen
gegeven hadden, wierpen zij hen in de gevangenis, en geboden den stokbewaarder, dat hij hen zekerlijk bewaren
zou. **24** Dewelke, zulk een gebod ontvangen hebbende,
wierp hen in den binnensten kerker, en verzekerde hun
voeten in de stok. **25** En omtrent den middernacht baden
Paulus en Silas, en zongen Gode lofzangen en de gevangenen hoorden naar hen.

26 En er geschiedde snellijk een grote aardbeving, alzo dat
de fundamenten des kerkers bewogen werden; en terstond
werden al de deuren geopend, en de banden van allen
werden los. **27** En de stokbewaarder, wakker geworden
zijnde, en ziende de deuren der gevangenis geopend, trok
een zwaard, en zou zichzelven omgebracht hebben,
menende, dat de gevangenen ontvloden waren. **28** Maar
Paulus riep met grote stem, zeggende: Doe uzelven geen
kwaad; want wij zijn allen hier. **29** En als hij licht geeist had,
sprong hij in, en werd zeer bevende, en viel voor Paulus en
Silas neder aan de voeten; **30** En hen buiten gebracht
hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik
zalig worde? **31** En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus
Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis. **32** En zij
spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in
zijn huis waren. **33** En hij nam hen tot zich in dezelve ure
des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd
terstond gedoopt, en al de zijnen. **34** En hij bracht hen in
zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat
hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was. **35** En als
het dag geworden was, zonden de hoofdmannen de
stadsdienaars, zeggende: Laat die mensen los. **36** En de
stokbewaarder boodschapte deze woorden aan Paulus,
zeggende: De hoofdmannen hebben gezonden, dat gij zoudt
losgelaten worden; gaat dan nu uit, en reist heen in vrede.
37 Maar Paulus zeide tot hen: Zij hebben ons, die Romeinen
zijn, onveroordeeld in het openbaar gegeseld, en in de
gevangenis geworpen, en werpen zij ons nu heimelijk
daaruit? Niet alzo; maar dat zij zelven komen, en ons
uitleiden. **38** En de stadsdienaars boodschapten deze
woorden wederom den hoofdmannen; en zij werden
bevreesd, horende, dat zij Romeinen waren. **39** En zij,
komende, baden hen, en als zij hen uitgeleid hadden,
begeerden zij, dat zij uit de stad gaan zouden. **40** En
uitgegaan zijnde uit de gevangenis, gingen zij in tot Lydia;

en de broeders gezien hebbende, vertroostten zij dezelve, en gingen uit de stad.

Acts 17

1 En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen
hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een
synagoge der Joden was. **2** En Paulus, gelijk hij gewoon was,
ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen
uit de Schriften, **3** Dezelve openende, en voor ogen
stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de
doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij,
ulieden verkondige. **4** En sommigen uit hen geloofden, en
werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de
godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de
voornaamste vrouwen niet weinige. **5** Maar de Joden, die
ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige
boze mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het volk
te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason
aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen.

6 En als zij hen niet vonden, trokken zij Jason en enige
broeders voor de oversten der stad, roepende: Dezen, die de
wereld in roer hebben gesteld, zijn ook hier gekomen; **7**
Welke Jason in zijn huis genomen heeft; en alle dezen doen
tegen de geboden des keizers, zeggende, dat er een andere
Koning is, namelijk een Jezus. **8** En zij beroerden de schare,
en de oversten der stad, die dit hoorden. **9** Doch als zij van
Jason en de anderen vergenoeging ontvangen hadden,
lieten zij hen gaan. **10** En de broeders zonden terstond des
nachts Paulus en Silas weg naar Berea; welke, daar gekomen
zijnde, gingen heen naar de synagoge der Joden;

11 En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren,
als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid,
onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo
waren. **12** Velen dan uit hen geloofden, en van de Griekse

eerlijke vrouwen en van de mannen niet weinige. **13** Maar
als de Joden van Thessalonica verstonden, dat het Woord
Gods ook te Berea van Paulus verkondigd werd, kwamen zij
ook daar en bewogen de scharen. **14** Doch de broeders
zonden toen van stonde aan Paulus weg, dat hij ging als
naar de zee; maar Silas en Timotheus bleven aldaar. **15** En
die Paulus geleidden, brachten hem tot Athene toe; en als
zij bevel gekregen hadden aan Silas en Timotheus, dat zij op
het spoedigste tot hem zouden komen, vertrokken zij. **16** En
terwijl Paulus hen te Athene verwachtte, werd zijn geest in
hem ontstoken, ziende, dat de stad zo zeer afgodisch was.

17 Hij handelde dan in de synagoge met de Joden, en met
degenen, die godsdienstig waren, en op de markt alle dagen
met degenen, die hem voorkwamen. **18** En sommigen van
de Epikureische en Stoische wijsgeren streden met hem; en
sommigen zeiden: Wat wil toch deze klapper zeggen? Maar
anderen zeiden: Hij schijnt een verkondiger te zijn van
vreemde goden; omdat hij hun Jezus en de opstanding
verkondigde. **19** En zij namen hem, en brachten hem op de
plaats, genaamd Areopagus, zeggende: Kunnen wij niet
weten, welke deze nieuwe leer zij, daar gij van spreekt? **20**
Want gij brengt enige vreemde dingen voor onze oren; wij
willen dan weten, wat toch dit zijn wil. **21** (Die van Athene
nu allen, en de vreemdelingen, die zich daar onthielden,
besteedden hun tijd tot niets anders dan om wat nieuws te
zeggen en te horen.) **22** En Paulus, staande in het midden
van de plaats, genaamd Areopagus, zeide: Gij mannen van
Athene! ik bemerke, dat gij alleszins gelijk als
godsdienstiger zijt.

23 Want de stad doorgaande, en aanschouwende uw
heiligdommen, heb ik ook een altaar gevonden, op hetwelk
een opschrift stond: DEN ONBEKENDEN GOD. Dezen dan,
Dien gij niet kennende dient, verkondig ik ulieden. **24** De
God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is;

Deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde, woont niet
in tempelen met handen gemaakt; **25** En wordt ook van
mensenhanden niet gediend, als iets behoevende, alzo Hij
Zelf allen het leven, en den adem, en alle dingen geeft; **26**
En heeft uit een bloede het ganse geslacht der mensen
gemaakt, om op den gehelen aardbodem te wonen,
bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de
bepalingen van hun woning; **27** Opdat zij den Heere zouden
zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten;
hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons. **28** Want in
Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk ook
enigen van uw poeten gezegd hebben: Want wij zijn ook
Zijn geslacht. **29** Wij dan, zijnde Gods geslacht, moeten niet
menen, dat de Godheid goud, of zilver, of steen gelijk zij,
welke door mensenkunst en bedenking gesneden zijn. **30**
God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende,
verkondigt nu allen mensen alom, dat zij zich bekeren. **31**
Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den
aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man,
Dien Hij daartoe geordineerd heeft, verzekering daarvan
doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt
heeft. **32** Als zij nu van de opstanding der doden hoorden,
spotten sommigen daarmede; en sommigen zeiden: Wij
zullen u wederom hiervan horen.

33 En alzo is Paulus uit het midden van hen uitgegaan. **34**
Doch sommige mannen hingen hem aan, en geloofden;
onder welke was ook Dionysius, de Areopagiet, en een
vrouw, met name Damaris, en anderen met dezelve.

Acts 18

1 En na dezen scheidde Paulus van Athene en kwam te
Korinthe; **2** En vond een zekeren Jood, met name Aquila, van
geboorte uit Pontus, die onlangs van Italie gekomen was, en
Priscilla, zijn vrouw, (omdat Claudius bevolen had, dat al de
Joden uit Rome vertrekken zouden), en hij ging tot hen; **3** En
omdat hij van hetzelfde handwerk was, bleef hij bij hen, en
wrocht; want zij waren tentenmakers van handwerk. **4** En hij
handelde op elken sabbat in de synagoge, en bewoog tot
het geloof Joden en Grieken. **5** En als Silas en Timotheus van
Macedonie afgekomen waren, werd Paulus door den Geest
gedrongen, betuigende den Joden, dat Jezus is de Christus.
6 Maar als zij wederstonden en lasterden, schudde hij zijn
klederen af, en zeide tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik
ben rein; en van nu voortaan zal ik tot de heidenen
heengaan. **7** En vandaar gegaan zijnde, kwam hij in het huis
van een man, met name Justus, die God diende, wiens huis
paalde aan de synagoge.

8 En Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den
Heere met geheel zijn huis; en velen van de Korinthiers, hem
horende, geloofden, en werden gedoopt. **9** En de Heere
zeide tot Paulus door een gezicht in den nacht: Zijt niet
bevreesd, maar spreek en zwijg niet. **10** Want Ik ben met u,
en niemand zal de hand aan u leggen om u kwaad te doen;
want Ik heb veel volks in deze stad. **11** En hij onthield zich
aldaar een jaar en zes maanden, lerende onder hen het
Woord Gods. **12** Maar als Gallio stadhouder van Achaje was,
stonden de Joden eendrachtelijk tegen Paulus op, en
brachten hem voor den rechterstoel.

13 Zeggende: Deze raadt den mensen aan, dat zij God
zouden dienen tegen de wet. **14** En als Paulus zijn mond zou

opendoen, zeide Gallio tot de Joden: Zo er enig ongelijk, of
kwaad stuk begaan ware, o Joden, zo zou ik met reden
ulieden verdragen; **15** Maar indien er geschil is over een
woord, en namen, en over de wet, die onder u is, zo zult gij
zelven toezien; want ik wil over deze dingen geen rechter
zijn. **16** En hij dreef hen weg van den rechterstoel. **17** Maar
al de Grieken namen Sosthenes, den overste der synagoge,
en sloegen hem voor den rechterstoel; en Gallio trok zich
geen van deze dingen aan. **18** En als Paulus er nog vele
dagen gebleven was, nam hij afscheid van de broederen, en
scheepte van daar naar Syrie; en Priscilla en Aquila met
hem, zijn hoofd te Kenchreen geschoren hebbende; want hij
had een gelofte gedaan.

19 En hij kwam te Efeze aan, en liet hen aldaar; maar hij
ging in de synagoge, en handelde met de Joden. **20** En als
zij baden, dat hij langer bij hen blijven zoude, bewilligde hij
het niet. **21** Maar hij nam afscheid van hen, zeggende: Ik
moet ganselijk het toekomende feest te Jeruzalem houden;
doch ik zal tot u wederkeren, zo God wil. En hij voer weg van
Efeze. **22** En als hij te Cesarea was gekomen, ging hij op
naar Jeruzalem, en de Gemeente gegroet hebbende, ging hij
af naar Antiochie. **23** En als hij aldaar enigen tijd geweest
was, ging hij weg, en doorreisde vervolgens het land van
Galatie en Frygie, versterkende al de discipelen. **24** En een
zeker Jood, met name Apollos, van geboorte een
Alexandrier, een welsprekend man, kwam te Efeze, machtig
zijnde in de Schriften.

25 Deze was in den weg des Heeren onderwezen; en vurig
zijnde van geest, sprak hij en leerde naarstiglijk de zaken
des Heeren, wetende alleenlijk den doop van Johannes. **26**
En deze begon vrijmoediglijk te spreken in de synagoge. En
als hem Aquila en Priscilla gehoord hadden, namen zij hem
tot zich, en legden hem den weg Gods bescheidenlijker uit.
27 En als hij wilde naar Achaje reizen, de broeders, hem

vermaand hebbende, schreven aan de discipelen, dat zij
hem ontvangen zouden; welke, daar gekomen zijnde, heeft
veel toegebracht aan degenen, die geloofden door de
genade. **28** Want hij overtuigde de Joden met groten ernst in
het openbaar, bewijzende door de Schriften, dat Jezus de
Christus was.

Acts 19

1 En het geschiedde, terwijl Apollos te Korinthe was, dat
Paulus, de bovenste delen des lands doorreisd hebbende, te
Efeze kwam; en enige discipelen aldaar vindende, **2** Zeide
hij tot hen: Hebt gij den Heiligen Geest ontvangen, als gij
geloofd hebt? En zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet
gehoord, of er een Heiligen Geest is. **3** En hij zeide tot hen:
Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In den doop van
Johannes. **4** Maar Paulus zeide: Johannes heeft wel gedoopt
den doop der bekering, zeggende tot het volk, dat zij
geloven zouden in Dengene, Die na hem kwam, dat is, in
Christus Jezus. **5** En die hem hoorden werden gedoopt in
den Naam van den Heere Jezus. **6** En als Paulus hun de
handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij
spraken met vreemde talen, en profeteerden. **7** En alle
dezen waren omtrent twaalf mannen. **8** En hij ging in de
synagoge, en sprak vrijmoediglijk, drie maanden lang met
hen handelende, en hun aanradende de zaken van het
Koninkrijk Gods. **9** Maar als sommigen verhard werden, en
ongehoorzaam waren, kwaadsprekende van den weg des
Heeren voor de menigte, week hij van hen, en scheidde de
discipelen af, dagelijks handelende in de school van zekeren
Tyrannus. **10** En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat
allen, die in Azie woonden, het Woord van den Heere Jezus
hoorden, beiden Joden en Grieken. **11** En God deed
ongewone krachten door de handen van Paulus; **12** Alzo dat
ook van zijn lijf op de kranken gedragen werden de
zweetdoeken of gordeldoeken, en dat de ziekten van hen
weken, en de boze geesten van hen uitvoeren. **13** En
sommigen van de omzwervende Joden, zijnde duivel
bezweerders, hebben zich onderwonden den Naam van den
Heere Jezus te noemen over degenen, die boze geesten

hadden, zeggende: Wij bezweren u bij Jezus, Dien Paulus
predikt!

14 Dezen nu waren zekere zeven zonen van Sceva, een
Joodsen overpriester, die dit deden. **15** Maar de boze geest,
antwoordende, zeide: Jezus ken ik, en Paulus weet ik; maar
gijlieden, wie zijt gij? **16** En de mens, in welken de boze
geest was, sprong op hen, en hen meester geworden zijnde,
kreeg de overhand tegen hen, alzo dat zij naakt en gewond
uit dat huis ontvloden. **17** En dit werd allen bekend, beiden
Joden en Grieken, die te Efeze woonden; en er viel een vreze
over hen allen, en de Naam van den Heere Jezus werd groot
gemaakt. **18** En velen dergenen, die geloofden, kwamen,
belijdende en verkondigende hun daden. **19** Velen ook
dergenen, die ijdele kunsten gepleegd hadden, brachten de
boeken bijeen, en verbrandden ze in aller
tegenwoordigheid; en berekenden de waarde derzelve, en
bevonden vijftig duizend zilveren penningen. **20** Alzo wies
het Woord des Heeren met macht, en nam de overhand. **21**
En als deze dingen volbracht waren, nam Paulus voor in den
Geest, Macedonie en Achaje doorgegaan hebbende, naar
Jeruzalem te reizen, zeggende: Nadat ik aldaar zal geweest
zijn, moet ik ook Rome zien.

22 En als hij naar Macedonie gezonden had twee van
degenen, die hem dienden, namelijk Timotheus en Erastus,
bleef hij zelf een tijd lang in Azie. **23** Maar op dienzelfden
tijd ontstond er geen kleine beroerte, vanwege den weg des
Heeren. **24** Want een, met name Demetrius, een zilversmid,
die kleine zilveren tempelen van Diana maakte, bracht dien
van die kunst geen klein gewin toe; **25** Welke hij
samenvergaderd hebbende, met de handwerkers van
dergelijke dingen, zeide: Mannen, gij weet, dat wij uit dit
gewin onze welvaart hebben; **26** En gij ziet en hoort, dat
deze Paulus veel volk, niet alleen van Efeze, maar ook bijna
van geheel Azie, overreed en afgekeerd heeft, zeggende,

dat het geen goden zijn, die met handen gemaakt worden.
27 En wij zijn niet alleen in gevaar, dat dit deel in
verachting kome, maar dat ook de tempel van de grote
godin Diana als niets geacht zal worden, en dat ook haar
majesteit zal ten ondergaan, aan welke gans Azie en de
gehele wereld godsdienst bewijst. **28** Als zij nu dit hoorden,
werden zij vol van toornigheid, en riepen, zeggende: Groot
is de Diana de Efezeren! **29** En de gehele stad werd vol
verwarring; en zij liepen met een gedruis eendrachtelijk
naar de schouwplaats, met zich trekkende Gajus en
Aristarchus, Macedoniers, metgezellen van Paulus op de reis.
30 En als Paulus tot het volk wilde ingaan, lieten het hem de
discipelen niet toe. **31** En sommigen ook der oversten van
Azie, die hem vrienden waren, zonden tot hem, en baden,
dat hij zichzelven op de schouwplaats niet zou begeven. **32**
Zij riepen dan de ene dit, de andere wat anders; want de
vergadering was verward en het meerder deel wist niet, om
wat oorzaak zij samengekomen waren. **33** En zij deden
Alexander uit de schare voortkomen, alzo hem de Joden
voortstieten. En Alexander gewenkt hebbende met de hand,
wilde bij het volk verantwoording doen. **34** Maar als zij
verstonden, dat hij een Jood was, werd er een stem van
allen, roepende omtrent twee uren lang: Groot is de Diana
der Efezeren! **35** En als de stads schrijver de schare gestild
had, zeide hij: Gij mannen van Efeze! wat mens is er toch,
die niet weet, dat de stad der Efezeren de kerkbewaarster zij
van de grote godin Diana, en van het beeld, dat uit den
hemel gevallen is? **36** Dewijl dan deze dingen
onwedersprekelijk zijn, zo is het behoorlijk dat gij stil zijt, en
niets onbedachts doet. **37** Want gij hebt deze mannen hier
gebracht, die noch kerkrovers zijn, noch uw godin lasteren.
38 Indien dan nu Demetrius, en die met hem van de kunst
zijn, tegen iemand enige zaak hebben, de rechtsdagen
worden gehouden, en er zijn stadhouders; laat hen elkander
verklagen. **39** En indien gij iets van andere dingen verzoekt,
dat zal in een wettelijke vergadering beslecht worden. **40**

Want wij staan in gevaar, dat wij van oproer zullen verklaagd worden om den dag van heden, alzo er geen oorzaak is, waardoor wij reden zullen kunnen geven van dezen oploop. **41** En dit gezegd hebbende, liet hij de vergadering gaan.

Acts 20

1 Nadat nu het oproer gestild was, Paulus, de discipelen tot
zich geroepen en gegroet hebbende, ging uit om naar
Macedonie te reizen. **2** En als hij die delen doorgereisd, en
hen met vele redenen vermaand had, kwam hij in
Griekenland. **3** En als hij aldaar drie maanden overgebracht
had, en hem van de Joden lagen gelegd werden, als hij naar
Syrie zoude varen, zo werd hij van zin weder te keren door
Macedonie. **4** En hem vergezelschapte tot in Azie Sopater
van Berea; en van de Thessalonicensen Aristarchus en
Sekundus; en Gajus van Derbe, en Timotheus en van die van
Azie Tychikus en Trofimus. **5** Dezen, vooraf heengegaan
zijnde, wachtten ons te Troas. **6** Wij nu scheepten af van
Filippi na de dagen der ongehevelde broden, en kwamen in
vijf dagen bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen
onthielden. **7** En op den eersten dag der week, als de
discipelen bijeengekomen waren om brood te breken,
handelde Paulus met hen, zullende des anderen daags
verreizen; en hij strekte zijne rede uit tot den middernacht.
8 En er waren vele lichten in de opperzaal waar zij
vergaderd waren. **9** En een zeker jongeling, met name
Eutychus, zat in het venster en met een diepen slaap
overvallen zijnde, alzo Paulus lang tot hen sprak, door den
slaap nederstortende, viel van de derde zoldering
nederwaarts, en werd dood opgenomen. **10** Doch Paulus,
afgekomen zijnde, viel op hem, en hem omvangende, zeide
hij: Weest niet beroerd; want zijn ziel is in hem. **11** En als hij
weder boven gegaan was, en brood gebroken en wat
gegeten had, en lang, tot den dageraad toe, met hen
gesproken had, vertrok hij alzo. **12** En zij brachten den
knecht levende, en waren bovenmate vertroost. **13** Maar wij,
vooruit naar het schip gegaan zijnde, voeren af naar Assus,

waar wij Paulus zouden innemen; want hij had het alzo
bevolen, en hij zelf zou te voet gaan.

14 En als hij zich te Assus bij ons gevoegd had, namen wij
hem in, en kwamen te Mitylene. **15** En van daar afgescheept
zijnde, kwamen wij den volgenden dag tegen Chios over, en
des anderen daags legden wij aan te Samos, en bleven te
Trogyllion, en den dag daaraan kwamen wij te Milete. **16**
Want Paulus had voorgenomen Efeze voorbij te varen, opdat
hij niet den tijd in Azie zou verslijten; want hij spoedde zich,
om (zo het hem mogelijk ware) op den pinksterdag te
Jeruzalem te zijn. **17** Maar hij zond van Milete naar Efeze, en
hij ontbood de ouderlingen der Gemeente.

18 En als zij tot hem gekomen waren, zeide hij tot hen:
Gijlieden weet, van den eersten dag af, dat ik in Azie ben
aangekomen, hoe ik bij u den gansen tijd geweest ben; **19**
Dienende den Heere met alle ootmoedigheid, en vele
tranen, en verzoekingen, die mij overkomen zijn door de
lagen der Joden; **20** Hoe ik niets achtergehouden heb van
hetgeen nuttig was, dat ik u niet zou verkondigd en u
geleerd hebben, in het openbaar en bij de huizen; **21**
Betuigende, beiden Joden en Grieken, de bekering tot God
en het geloof in onzen Heere Jezus Christus. **22** En nu ziet,
ik, gebonden zijnde door den Geest, reis naar Jeruzalem,
niet wetende, wat mij daar ontmoeten zal; **23** Dan dat de
Heilige Geest van stad tot stad betuigt, zeggende, dat mij
banden en verdrukkingen aanstaande zijn. **24** Maar ik acht
op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor
mijzelven, opdat ik mijn loop met blijdschap mag
volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus
ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade
Gods. **25** En nu ziet, ik weet, dat gij allen, waar ik
doorgegaan ben, predikende het Koninkrijk Gods, mijn
aangezicht niet meer zien zult. **26** Daarom betuig ik ulieden
op dezen huidigen dag, dat ik rein ben van het bloed van u

allen. **27** Want ik heb niet achtergehouden, dat ik u niet zou
verkondigd hebben al den raad Gods. **28** Zo hebt dan acht
op uzelven, en op de gehele kudde, over dewelke u de
Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de Gemeente
Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen
bloed.

29 Want dit weet ik, dat na mijn vertrek zware wolven tot u
inkomen zullen, die de kudde niet sparen. **30** En uit uzelven
zullen mannen opstaan, sprekende verkeerde dingen, om de
discipelen af te trekken achter zich. **31** Daarom waakt, en
gedenkt, dat ik drie jaren lang nacht en dag, niet
opgehouden heb een iegelijk met tranen te vermanen. **32**
En nu, broeders, ik bevele u Gode, en den woorde Zijner
genade, Die machtig is u op te bouwen, en u een erfdeel te
geven onder al de geheiligden. **33** Ik heb niemands zilver, of
goud, of kleding begeerd. **34** En gijzelve weet, dat deze
handen tot mijn nooddruft, en dergenen, die met mij waren,
gediend hebben. **35** Ik heb u in alles getoond, dat men, alzo
arbeidende, de zwakken moet opnemen, en gedenken aan
de woorden van den Heere Jezus, dat Hij gezegd heeft: Het
is zaliger te geven, dan te ontvangen. **36** En als hij dit
gezegd had, heeft hij nederknielende met hen allen
gebeden.

37 En er werd een groot geween van hen allen; en zij,
vallende om den hals van Paulus, kusten hem; **38** Zeer
bedroefd zijnde, allermeest over het woord, dat hij gezegd
had, dat zij zijn aangezicht niet meer zien zouden; en zij
geleidden hem naar het schip.

Acts 21

1 En als het geschiedde, dat wij van hen gescheiden en
afgevaren waren, zo liepen wij rechtuit en kwamen te Kos,
en den dag daaraan te Rhodus, en van daar te Patara. **2** En
een schip gevonden hebbende, dat naar Fenicie overvoer,
gingen wij er in en voeren af. **3** En als wij Cyprus in het
gezicht gekregen, en dat aan de linker hand gelaten
hadden, voeren wij naar Syrie, en kwamen aan te Tyrus;
want het schip zoude aldaar den last ontladen. **4** En de
discipelen gevonden hebbende, bleven wij daar zeven
dagen; dewelke tot Paulus zeiden door den Geest, dat hij
niet zou opgaan naar Jeruzalem. **5** Toen het nu geschiedde,
dat wij deze dagen doorgebracht hadden, gingen wij uit, en
reisden voort; en zij geleidden ons allen met vrouwen en
kinderen tot buiten de stad; en aan den oever
nederknielende, hebben wij gebeden. **6** En als wij elkander
gegroet hadden, gingen wij in het schip; maar zijlieden
keerden wederom, elk naar het zijne. **7** Wij nu, de
scheepvaart volbracht hebbende van Tyrus, kwamen aan te
Ptolemais, en de broeders gegroet hebbende, bleven een
dag bij hen. **8** En des anderen daags, Paulus en wij, die met
hem waren, gingen van daar en kwamen te Cesarea; en
gegaan zijnde in het huis van Filippus, den evangelist (die
een was van de zeven), bleven wij bij hem. **9** Deze nu had
vier dochters, nog maagden, die profeteerden. **10** En als wij
daar vele dagen gebleven waren, kwam er een zeker profeet
af van Judea, met name Agabus; **11** En hij kwam tot ons, en
nam den gordel van Paulus, en zichzelven handen en voeten
gebonden hebbende, zeide: Dit zegt de Heilige Geest: Den
man, wiens deze gordel is, zullen de Joden alzo te Jeruzalem
binden, en overleveren in de handen der heidenen. **12** Als
wij nu dit hoorden, baden beiden wij en die van die plaats
waren, dat hij niet zou opgaan naar Jeruzalem. **13** Maar

Paulus antwoordde: Wat doet gij, dat gij weent, en mijn hart
week maakt? Want ik ben bereid niet alleen gebonden te
worden, maar ook te sterven te Jeruzalem voor den Naam
van den Heere Jezus. **14** En als hij zich niet liet afraden,
hielden wij ons tevreden, zeggende: De wil des Heeren
geschiede. **15** En na die dagen maakten wij ons gereed, en
gingen op naar Jeruzalem.

16 En met ons gingen ook sommigen der discipelen van
Cesarea, leidende met zich een zekeren Mnason, van
Cyprus, een ouden discipel, bij dewelken wij zouden te huis
liggen. **17** En als wij te Jeruzalem gekomen waren,
ontvingen ons de broeders blijdelijk. **18** En den volgenden
dag ging Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen
waren daar gekomen. **19** En als hij hen gegroet had,
verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen
door zijn dienst gedaan had. **20** En zij, dat gehoord
hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet,
broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven;
en zij zijn allen ijveraars van de wet. **21** En zij zijn
aangaande u bericht, dat gij al de Joden, die onder de
heidenen zijn, leert van Mozes afvallen, zeggende: dat zij de
kinderen niet zouden besnijden, noch naar de wijze der wet
wandelen. **22** Wat is er dan te doen? Het is gans nodig, dat
de menigte samenkome; want zij zullen horen, dat gij
gekomen zijt. **23** Doe dan hetgeen wij u zeggen: Wij hebben
vier mannen, die een gelofte gedaan hebben. **24** Neem
dezen tot u, en heilig u met hen, en doe de onkosten nevens
hen, opdat zij het hoofd bescheren mogen; en alle mogen
weten, dat er niets is aan hetgeen, waarvan zij, aangaande
u, bericht zijn; maar dat gij alzo wandelt, dat gij ook zelve
de wet onderhoudt. **25** Doch van de heidenen, die geloven,
hebben wij geschreven en goed gevonden, dat zij niets
dergelijks zouden onderhouden, dan dat zij zich wachten
van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en van
het verstikte, en van hoererij. **26** Toen nam Paulus de

mannen met zich, en den dag daaraan met hen geheiligd
zijnde, ging hij in den tempel, en verkondigde, dat de dagen
der heiliging vervuld waren, blijvende daar, totdat voor een
iegelijk van hen de offerande opgeofferd was. **27** Als nu de
zeven dagen zouden voleindigd worden, zagen hem de
Joden van Azie in den tempel, en beroerden al het volk, en
sloegen de handen aan hem,

28 Roepende: Gij Israelietische mannen, komt te hulp! Deze
is de mens, die tegen het volk, en de wet, en deze plaats
allen man overal leert; en bovendien heeft hij ook Grieken in
den tempel gebracht, en heeft deze heilige plaats
ontheiligd. **29** Want zij hadden te voren Trofimus, den
Efezier, met hem in de stad gezien, welken zij meenden, dat
Paulus in den tempel gebracht had. **30** En de gehele stad
kwam in roer en het volk liep samen; en zij grepen Paulus,
en trokken hem buiten den tempel; en terstond werden de
deuren gesloten. **31** En als zij hem zochten te doden, kwam
het gerucht tot den overste der bende, dat geheel Jeruzalem
in verwarring was. **32** Welke terstond krijgsknechten en
hoofdmannen over honderd tot zich nam, en liep af naar hen
toe. Zij nu, den oversten en de krijgsknechten ziende,
hielden op van Paulus te slaan. **33** Toen naderde de overste
en greep hem, en beval, dat men hem met twee ketenen zou
binden; en vraagde, wie hij was, en wat hij gedaan had. **34**
En onder de schare riep de ene dit, de andere wat anders.
Doch als hij de zekerheid niet kon weten vanwege de
beroerte, beval hij, dat men hem in de legerplaats zou
brengen. **35** En als hij aan de trappen gekomen was,
gebeurde het, dat hij van de krijgsknechten gedragen werd
vanwege het geweld der schare. **36** Want de menigte des
volks volgde, al roepende: Weg met hem! **37** En als Paulus
nu in de legerplaats zou geleid worden, zeide hij tot den
overste: Is het mij geoorloofd tot u wat te spreken? En hij
zeide: Kent gij Grieks? **38** Zijt gij dan niet de Egyptenaar,
die voor deze dagen oproer verwekte, en de vier duizend

moordenaars naar de woestijn uitleidde? **39** Maar Paulus
zeide: Ik ben een Joods man van Tarsen, een burger van
geen onvermaarde stad in Cilicie, en ik bid u, laat mij toe tot
het volk te spreken. **40** En als hij het toegelaten had, Paulus,
staande op de trappen, wenkte met de hand tot het volk; en
als er grote stilte geworden was, sprak hij hen aan in de
Hebreeuwse taal, zeggende:

Acts 22

1 Mannen broeders en vaders, hoort mijn verantwoording,
die ik tegenwoordig tot u doen zal. **2** (Als zij nu hoorden, dat
hij in de Hebreeuwse taal hen aansprak, hielden zij zich te
meer stil. En hij zeide:) **3** Ik ben een Joods man, en te Tarsen
in Cilicie geboren, opgevoed in deze stad, aan de voeten
van Gamaliel onderwezen naar de bescheidenste wijze der
vaderlijke wet, zijnde een ijveraar Gods, gelijkerwijs gij allen
heden zijt; **4** Die dezen weg vervolgd heb tot den dood,
bindende en in de gevangenissen overleverende beiden
mannen en vrouwen. **5** Gelijk mij ook de hogepriester
getuige is, en de gehele raad der ouderlingen; van dewelke
ik ook brieven genomen hebbende tot de broeders, ben naar
Damaskus gereisd, om ook degenen, die daar waren,
gebonden te brengen naar Jeruzalem, opdat zij gestraft
zouden worden. **6** Maar het geschiedde mij, als ik reisde, en
Damaskus genaakte, omtrent den middag, dat snellijk uit
den hemel een groot licht mij rondom omscheen. **7** En ik viel
ter aarde, en ik hoorde een stem, tot mij zeggende: Saul,
Saul, wat vervolgt gij Mij? **8** En ik antwoordde: Wie zijt Gij,
Heere? En Hij zeide tot mij: Ik ben Jezus, de Nazarener,
Welken gij vervolgt. **9** En die met mij waren, zagen wel het
licht, en werden zeer bevreesd; maar de stem Desgenen, Die
tot mij sprak, hoorden zij niet. **10** En ik zeide: Heere! wat zal
ik doen? En de Heere zeide tot mij: Sta op, en ga heen naar
Damaskus; en aldaar zal met u gesproken worden, van al
hetgeen u geordineerd is te doen. **11** En als ik vanwege de
heerlijkheid deszelven lichts niet zag, zo werd ik bij de hand
geleid van degenen, die met mij waren, en kwam te
Damaskus. **12** En een zekere Ananias, een godvruchtig man
naar de wet, goede getuigenis hebbende van al de Joden,
die daar woonden, **13** Kwam tot mij, en bij mij staande,
zeide tot mij: Saul, broeder, word weder ziende! En ter

zelfder ure werd ik ziende op hem. **14** En hij zeide: De God
onzer vaderen heeft u te voren verordineerd, om Zijn wil te
kennen, en den Rechtvaardige te zien, en de stem uit Zijn
mond te horen. **15** Want gij zult Hem getuige zijn bij alle
mensen, van hetgeen gij gezien en gehoord hebt. **16** En nu,
wat vertoeft gij? Sta op, en laat u dopen, en uw zonden
afwassen, aanroepende den Naam des Heeren. **17** En het
gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in
den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was;
18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in
der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van
Mij niet aannemen. **19** En ik zeide: Heere, zij weten, dat ik in
de gevangenis wierp, en in de synagogen geselde, die in U
geloofden; **20** En toen het bloed van Stefanus, Uw getuige,
vergoten werd, dat ik daar ook bij stond, en mede een
welbehagen had in zijn dood, en de klederen bewaarde
dergenen, die hem doodden. **21** En Hij zeide tot mij: Ga
heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden. **22** Zij
hoorden hem nu tot dit woord toe; en zij verhieven hun
stem, zeggende: Weg van de aarde met zulk een, want het
is niet behoorlijk, dat hij leve. **23** En als zij riepen, en de
klederen van zich smeten, en stof in de lucht wierpen; **24** Zo
beval de overste, dat men hem in de legerplaats zou
brengen, en zeide, dat men hem met geselen onderzoeken
zou, opdat hij verstaan mocht, om wat oorzaak zij alzo over
hem riepen. **25** En alzo zij hem met de riemen uitrekten,
zeide Paulus tot den hoofdman over honderd, die daar
stond: Is het ulieden geoorloofd een Romeinsen mens, en
dien onveroordeeld, te geselen? **26** Als nu de hoofdman
over honderd dat hoorde, ging hij toe, en boodschapte het
den overste, zeggende: Zie, wat gij te doen hebt; want deze
mens is een Romein. **27** En de overste kwam toe, en zeide
tot hem: Zeg mij, zijt gij een Romein? En hij zeide: Ja. **28** En
de overste antwoordde: Ik heb dit burgerrecht voor een
grote som gelds verkregen. En Paulus zeide: Maar ik ben ook
een burger geboren. **29** Terstond dan lieten zij van hem af,

die hem zouden onderzocht hebben. En de overste werd ook bevreesd, toen hij verstond, dat hij een Romein was, en dat hij hem had gebonden. **30** En des anderen daags, willende de zekerheid weten, waarom hij van de Joden beschuldigd werd, maakte hij hem los van de banden, en beval, dat de overpriesters en hun gehele raad zouden komen; en Paulus afgebracht hebbende, stelde hij hem voor hen.

Acts 23

1 En Paulus, de ogen op den raad houdende, zeide: Mannen
broeders! ik heb met alle goed geweten voor God
gewandeld tot op dezen dag. **2** Maar de hogepriester
Ananias beval dengenen, die bij hem stonden, dat zij hem
op den mond zouden slaan. **3** Toen zeide Paulus tot hem:
God zal u slaan, gij gewitte wand! Zit gij ook om mij te
oordelen naar de wet, en beveelt gij, tegen de wet, dat men
mij zal slaan? **4** En die daarbij stonden, zeiden: Scheldt gij
den hogepriester Gods? **5** En Paulus zeide: Ik wist niet,
broeders! dat het de hogepriester was; want er is
geschreven: Den overste uws volks zult gij niet vloeken. **6**
En Paulus wetende dat het ene deel was van de Sadduceen,
en het andere van de Farizeen, riep in den raad: Mannen
broeders, ik ben een Farizeer, eens Farizeers zoon; ik word
over de hoop en opstanding der doden geoordeeld. **7** En als
hij dit gesproken had, ontstond er tweedracht tussen de
Farizeen en de Sadduceen, en de menigte werd verdeeld. **8**
Want de Sadduceen zeggen, dat er geen opstanding is, noch
engel, noch geest, maar de Farizeen belijden het beide. **9** En
er geschiedde een groot geroep; en de Schriftgeleerden van
de zijde der Farizeen stonden op, en streden, zeggende: Wij
vinden geen kwaad in dezen mens; en indien een geest tot
hem gesproken heeft, of een engel, laat ons tegen God niet
strijden. **10** En als er grote tweedracht ontstaan was, de
overste, vrezende, dat Paulus van hen verscheurd mocht
worden, gebood, dat het krijgsvolk zou afkomen, en hem uit
het midden van hen wegrukken, en in de legerplaats
brengen. **11** En den volgenden nacht stond de Heere bij
hem, en zeide: Heb goeden moed, Paulus, want gelijk gij te
Jeruzalem van Mij betuigd hebt alzo moet gij ook te Rome
getuigen. **12** En als het dag geworden was, maakten
sommigen van de Joden een samenrotting, en vervloekten

zichzelven, zeggende, dat zij noch eten noch drinken
zouden, totdat zij Paulus zouden gedood hebben. **13** En zij
waren meer dan veertig, die dezen eed te zamen gedaan
hadden; **14** Dewelke gingen tot de overpriesters en de
ouderlingen, en zeiden: Wij hebben ons zelven met
vervloeking vervloekt, niets te zullen nuttigen, totdat wij
Paulus zullen gedood hebben. **15** Gij dan nu, laat den
overste weten met den raad, dat hij hem morgen tot u
afbrenge, alsof gij nadere kennis zoudt nemen van zijn
zaken; en wij zijn bereid hem om te brengen, eer hij bij u
komt. **16** En als de zoon van Paulus' zuster deze lage
gehoord had, kwam hij daar, en ging in de legerplaats, en
boodschapte het Paulus. **17** En Paulus riep tot zich een van
de hoofdmannen over honderd, en zeide: Leid dezen
jongeling heen tot den overste; want hij heeft hem wat te
boodschappen. **18** Deze dan nam hem en bracht hem tot
den overste, en zeide: Paulus, de gevangene, heeft mij tot
zich geroepen, en begeerd, dat ik dezen jongeling tot u zou
brengen, die u wat heeft te zeggen. **19** De overste nu nam
hem bij de hand, en bezijden gegaan zijnde, vraagde hij:
Wat is het dat gij mij hebt te boodschappen? **20** En hij
zeide: De Joden zijn overeengekomen, om van u te begeren,
dat gij Paulus morgen in den raad zoudt afbrengen, alsof zij
iets van hem nader zouden onderzoeken. **21** Doch geloof
hen niet; want meer dan veertig mannen uit hen leggen
hem lagen, welke zichzelven met een vervloeking
verbonden hebben noch te eten noch te drinken, totdat zij
hem zullen omgebracht hebben; en zij zijn nu gereed,
verwachtende de toezegging van u. **22** De overste dan liet
den jongeling gaan, hem gebiedende: Zeg niemand voort,
dat gij mij zulks geopenbaard hebt. **23** En zekere twee van
de hoofdmannen over honderd tot zich geroepen hebbende,
zeide hij: Maakt tweehonderd krijgsknechten gereed, opdat
zij naar Cesarea trekken, en zeventig ruiters, en
tweehonderd schutters, tegen de derde ure des nachts; **24**
En laat ze zadel beesten bestellen, opdat zij Paulus daarop

zetten, en behouden overbrengen tot den stadhouder Felix.
25 En hij schreef een brief, hebbende dezen inhoud: **26**
Claudius Lysias aan den machtigsten stadhouder Felix
groetenis. **27** Alzo deze man van de Joden gegrepen was, en
van hen omgebracht zou geworden zijn, ben ik daarover
gekomen met het krijgsvolk, en heb hem hun ontnomen,
bericht zijnde, dat hij een Romein is. **28** En willende de zaak
weten, waarover zij hem beschuldigden, bracht ik hem af in
hun raad; **29** Welken ik bevond beschuldigd te worden over
vragen hunner wet; maar geen beschuldiging tegen hem te
zijn, die den dood of banden waardig is. **30** En als mij te
kennen gegeven was, dat van de Joden een lage tegen deze
man gelegd zou worden, zo heb ik hem terstond aan u
gezonden; gebiedende ook den beschuldigers voor u te
zeggen, hetgeen zij tegen hem hadden. Vaarwel. **31** De
krijgsknechten dan, gelijk hun bevolen was, namen Paulus,
en brachten hem des nachts tot Antipatris. **32** En des
anderen daags, latende de ruiters met hem trekken, keerden
zij wederom naar de legerplaats. **33** Dewelken als zij te
Cesarea gekomen waren, en den brief den stadhouder
overgeleverd hadden, hebben zij ook Paulus voor hem
gesteld. **34** En de stadhouder, den brief gelezen hebbende,
vraagde, uit wat provincie hij was; en verstaande, dat hij
van Cilicie was, **35** Zeide hij: Ik zal u horen, als ook uw
beschuldigers hier zullen gekomen zijn. En hij beval, dat hij
in het rechthuis van Herodes zou bewaard worden.

Acts 24

1 En vijf dagen daarna kwam de hogepriester Ananias af
met de ouderlingen, en een zekeren voorspraak, genaamd
Tertullus, dewelke verschenen voor den stadhouder tegen
Paulus. **2** En als hij geroepen was, begon Tertullus hem te
beschuldigen, zeggende: **3** Dat wij grote vrede door u
bekomen, en dat vele loffelijke diensten dezen volke
geschieden door uw voorzichtigheid, machtigste Felix,
nemen wij ganselijk en overal met alle dankbaarheid aan. **4**
Maar opdat ik u niet lang ophoude, ik bid u, dat gij ons, naar
uw bescheidenheid, kortelijk hoort. **5** Want wij hebben
dezen man bevonden te zijn een pest, en een, die oproer
verwekt onder al de Joden, door de ganse wereld, en een
oppersten voorstander van de sekte der Nazarenen. **6** Die
ook gepoogd heeft den tempel te ontheiligen, welken wij
ook gegrepen hebben, en naar onze wet hebben willen
oordelen. **7** Maar Lysias, de overste, daarover komende,
heeft hem met groot geweld uit onze handen weggebracht;
8 Gebiedende zijn beschuldigers tot u te komen; van
dewelken gij zelf, hem onderzocht hebbende, zult kunnen
verstaan al hetgeen, waarvan wij hem beschuldigen. **9** En
ook de Joden stemden het toe, zeggende, dat deze dingen
alzo waren. **10** Maar Paulus, als hem de stadhouder gewenkt
had, dat hij zou spreken, antwoordde: Dewijl ik weet, dat gij
nu vele jaren over dit volk rechter zijt geweest, zo
verantwoord ik mijzelven met des te beteren moed. **11** Alzo
gij kunt weten, dat het niet meer dan twaalf dagen zijn, van
dat ik ben opgekomen om te aanbidden te Jeruzalem; **12** En
zij hebben mij noch in den tempel gevonden tot iemand
sprekende, of enige samenrotting des volks makende, noch
in de synagogen, noch in de stad; **13** En zij kunnen niet
bewijzen, waarvan zij mij nu beschuldigen. **14** Maar dit
beken ik u, dat ik naar dien weg, welken zij sekte noemen,

den God der vaderen alzo diene, gelovende alles, wat in de
wet en in de profeten geschreven is; **15** Hebbende hoop op
God, welke dezen ook zelf verwachten, dat er een
opstanding der doden wezen zal, beiden der rechtvaardigen
en der onrechtvaardigen. **16** En hierin oefen ik mijzelven,
om altijd een onergerlijk geweten te hebben bij God en de
mensen. **17** Doch na vele jaren ben ik gekomen om
aalmoezen te doen aan mijn volk, en offeranden. **18**
Waarover mij gevonden hebben, geheiligd zijnde, in den
tempel, niet met volk, noch met beroerte, enige Joden uit
Azie; **19** Welke behoorden hier voor u tegenwoordig te zijn,
en mij te beschuldigen, indien zij iets hadden tegen mij. **20**
Of dat dezen zelf zeggen of zij enig onrecht in mij gevonden
hebben, als ik voor den raad stond; **21** Dan van dit enig
woord, hetwelk ik riep, staande onder hen: Over de
opstanding der doden word ik heden van ulieden
geoordeeld! **22** Toen nu Felix dit gehoord had, stelde hij hen
uit, zeggende: Als ik nader wetenschap van dezen weg zal
hebben, wanneer Lysias, de overste, zal afgekomen zijn, zo
zal ik volle kennis nemen van uw zaken.

23 En hij beval den hoofdman over honderd, dat Paulus zou
bewaard worden, en verlichting hebben, en dat hij niemand
van de zijnen zou beletten hem te dienen, of tot hem te
komen. **24** En na sommige dagen, Felix, daar gekomen
zijnde met Drusilla, zijn vrouw, die een Jodin was, ontbood
Paulus, en hoorde hem van het geloof in Christus.

25 En als hij handelde van rechtvaardigheid, en matigheid,
en van het toekomende oordeel, Felix, zeer bevreesd
geworden zijnde, antwoordde: Voor ditmaal ga heen; en als
ik gelegenen tijd zal hebben bekomen, zo zal ik u tot mij
roepen. **26** En tegelijk ook hopende, dat hem van Paulus
geld gegeven zou worden, opdat hij hem losliet; waarom hij
hem ook dikwijls ontbood, en sprak met hem. **27** Maar als
twee jaren vervuld waren, kreeg Felix Porcius Festus in zijn

plaats; en Felix, willende den Joden gunst bewijzen, liet Paulus gevangen.

Acts 25

1 Festus dan, in de provincie gekomen zijnde, ging na drie
dagen van Cesarea op naar Jeruzalem. **2** En de hogepriester,
en de voornaamsten der Joden, verschenen voor hem tegen
Paulus en baden hem, **3** Begerende gunst tegen hem, opdat
hij hem zou doen komen te Jeruzalem; en leggende een
lage, om hem op den weg om te brengen. **4** Doch Festus
antwoordde, dat Paulus te Cesarea bewaard werd, en dat hij
zelf haast derwaarts zou verreizen. **5** Die dan, zeide hij,
onder u kunnen, dat zij mede afreizen, en zo er iets
onbehoorlijks in dezen man is, dat zij hem beschuldigen. **6**
En als hij onder hen niet meer dan tien dagen doorgebracht
had, kwam hij af naar Cesarea; en des anderen daags, op
den rechterstoel gezeten zijnde, beval hij, dat Paulus zou
voor gebracht worden. **7** En als hij daar gekomen was,
stonden de Joden, die van Jeruzalem afgekomen waren,
rondom hem, vele en zware beschuldigingen tegen Paulus
voortbrengende, die zij niet konden bewijzen; **8** Dewijl hij,
verantwoordende, zeide: Ik heb noch tegen de wet der
Joden, noch tegen den tempel, noch tegen den keizer iets
gezondigd. **9** Maar Festus, willende den Joden gunst
bewijzen, antwoordde Paulus, en zeide: Wilt gij naar
Jeruzalem opgaan, en aldaar voor mij over deze dingen
geoordeeld worden? **10** En Paulus zeide: Ik sta voor den
rechterstoel des keizers, waar ik geoordeeld moet worden;
den Joden heb ik geen onrecht gedaan; gelijk gij ook zeer
wel weet. **11** Want indien ik onrecht doe, en iets des doods
waardig gedaan heb, ik weiger niet te sterven; maar indien
er niets is van hetgeen, waarvan dezen mij beschuldigen, zo
kan niemand mij hun uit gunst overgeven. Ik beroep mij op
den keizer. **12** Toen antwoordde Festus, als hij met den raad
gesproken had: Hebt gij u op den keizer beroepen? Gij zult
tot den keizer gaan. **13** En als enige dagen voorbijgegaan

waren, kwamen de koning Agrippa en Bernice te Cesarea,
om Festus te begroeten.

14 En toen zij aldaar vele dagen doorgebracht hadden,
heeft Festus de zaken van Paulus aan den koning verhaald,
zeggende: Hier is een zeker man van Felix gevangen
gelaten; **15** Om wiens wil, als ik te Jeruzalem was, de
overpriesters en de ouderlingen der Joden verschenen,
begerende vonnis tegen hem; **16** Aan dewelke ik
antwoordde, dat de Romeinen de gewoonte niet hebben,
enigen mens uit gunst ter dood over te geven, eer de
beschuldigde de beschuldigers tegenwoordig heeft, en
plaats van verantwoording gekregen heeft over de
beschuldiging. **17** Als zij dan gezamenlijk alhier gekomen
waren, zo heb ik, geen uitstel nemende, des daags daaraan
op den rechterstoel gezeten, en beval, dat de man zoude
voor gebracht worden; **18** Over welken de beschuldigers,
hier staande, geen zaak hebben voorgebracht, waarvan ik
vermoedde; **19** Maar hadden tegen hem enige vragen van
hun godsdienst, en van zekeren Jezus, Die gestorven was,
Welken Paulus zeide te leven. **20** En als ik over de
onderzoeking van deze zaak in twijfeling was, zeide ik, of hij
wilde gaan naar Jeruzalem, en aldaar over deze dingen
geoordeeld worden. **21** En als Paulus zich beriep, dat men
hem tot de kennis des keizers bewaren zou, zo heb ik
bevolen, dat hij bewaard zoude worden, ter tijd toe, dat ik
hem tot den keizer zenden zou. **22** En Agrippa zeide tot
Festus: Ik wilde ook zelf dien mens wel horen. En hij zeide:
Morgen zult gij hem horen. **23** Des anderen daags dan, als
Agrippa gekomen was en Bernice, met grote pracht, en als
zij ingegaan waren in het rechthuis, met de oversten over
duizend, en de mannen, die de voornaamsten de stad
waren, werd Paulus op bevel van Festus voor gebracht.

24 En Festus zeide: Koning Agrippa, en gij mannen allen,
die met ons hier tegenwoordig zijt, gij ziet dezen, van

welken mij de ganse menigte der Joden heeft aangesproken,
beide te Jeruzalem en hier, roepende, dat hij niet meer
behoort te leven. **25** Maar ik bevonden hebbende, dat hij
niets des doods waardig gedaan had, en dewijl hij ook zelf
zich op den keizer beroepen heeft, heb besloten hem te
zenden. **26** Van welken ik niets zekers heb aan den heer te
schrijven; daarom heb ik hem voor ulieden voorgebracht, en
meest voor u, koning Agrippa, opdat ik, na gedane
onderzoeking, wat heb te schrijven. **27** Want het dunkt mij
tegen rede, een gevangene te zenden, en niet ook de
beschuldigingen, die tegen hem zijn, te kennen te geven.

Acts 26

1 En Agrippa zeide tot Paulus: Het is u geoorloofd voor
uzelven te spreken. Toen strekte Paulus de hand uit, en
verantwoordde zich aldus: **2** Ik acht mijzelven gelukkig, o
koning Agrippa, dat ik mij heden voor u zal verantwoorden
van alles, waarover ik van de Joden beschuldigd word; **3**
Allermeest, dewijl ik weet, dat gij kennis hebt van alle
gewoonten en vragen, die onder de Joden zijn. Daarom bid
ik u, dat gij mij lankmoediglijk hoort. **4** Mijn leven dan van
der jonkheid aan, hetwelk van den beginne onder mijn volk
te Jeruzalem geweest is, weten al de Joden; **5** Als die van
over lang mij te voren gekend hebben (indien zij het wilden
getuigen), dat ik, naar de bescheidenste sekte van onzen
godsdienst, als een Farizeer geleefd heb. **6** En nu sta ik, en
word geoordeeld over de hoop der belofte, die van God tot
de vaderen geschied is; **7** Tot dewelke onze twaalf
geslachten, geduriglijk nacht en dag God dienende,
verhopen te komen; over welke hoop ik, o koning Agrippa,
van de Joden word beschuldigd. **8** Wat? wordt het bij ulieden
ongelofelijk geoordeeld, dat God de doden opwekt? **9** Ik
meende waarlijk bij mijzelven, dat ik tegen den Naam van
Jezus van Nazareth vele wederpartijdige dingen moest doen.
10 Hetwelk ik ook gedaan heb te Jeruzalem, en ik heb velen
van de heiligen in de gevangenissen gesloten, de macht van
de overpriesters ontvangen hebbende; en als zij
omgebracht werden, stemde ik het toe. **11** En door al de
synagogen heb ik hen dikwijls gestraft, en gedwongen te
lasteren; en boven mate tegen hen woedende, heb ik hen
vervolgd, ook tot in de buiten landse steden. **12** Waarover
ook als ik naar Damaskus reisde, met macht en last, welk ik
van de overpriesters had, **13** Zag ik, o koning, in het midden
van den dag, op den weg een licht, boven den glans der
zon, van den hemel mij en degenen, die met mij reisden,

omschijnende. **14** En als wij allen ter aarde nedergevallen
waren, hoorde ik een stem, tot mij sprekende, en zeggende
in de Hebreeuwse taal: Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij? Het
is u hard, tegen de prikkels de verzenen te slaan. **15** En ik
zeide: Wie zijt Gij, Heere? En Hij zeide: Ik ben Jezus, Dien gij
vervolgt. **16** Maar richt u op, en sta op uw voeten; want
hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar
en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke
Ik u nog zal verschijnen; **17** Verlossende u van dit volk, en
van de heidenen, tot dewelke Ik u nu zende; **18** Om hun
ogen te openen, en hen te bekeren van de duisternis tot het
licht, en van de macht des satans tot God; opdat zij
vergeving der zonden ontvangen, en een erfdeel onder de
geheiligden, door het geloof in Mij. **19** Daarom, o koning
Agrippa, ben ik dat Hemels gezicht niet ongehoorzaam
geweest; **20** Maar heb eerst dengenen, die te Damaskus
waren, en te Jeruzalem, en in het gehele land van Judea, en
den heidenen verkondigd, dat zij zich zouden beteren, en
tot God bekeren, werken doende der bekering waardig. **21**
Om dezer zaken wil hebben mij de Joden in den tempel
gegrepen en gepoogd om te brengen. **22** Dan, hulp van God
verkregen hebbende, sta ik tot op dezen dag, betuigende
beiden klein en groot; niets zeggende buiten hetgeen de
profeten en Mozes gesproken hebben, dat geschieden
zoude; **23** Namelijk dat de Christus lijden moest, en dat Hij,
de Eerste uit de opstanding der doden zijnde, een licht zou
verkondigen dezen volke, en den heidenen. **24** En als hij
deze dingen tot verantwoording sprak, zeide Festus met
grote stem: Gij raast, Paulus, de grote geleerdheid brengt u
tot razernij!

25 Maar hij zeide: Ik raas niet, machtigste Festus, maar ik
spreek woorden van waarheid en van een gezond verstand;
26 Want de koning weet van deze dingen, tot welken ik ook
vrijmoedigheid gebruikende spreek; want ik geloof niet, dat
hem iets van deze dingen verborgen is; want dit is in geen

hoek geschied. **27** Gelooft gij, o koning Agrippa, de
profeten? Ik weet dat gij ze gelooft. **28** En Agrippa zeide tot
Paulus: Gij beweegt mij bijna een Christen te worden. **29** En
Paulus zeide: Ik wenste wel van God, dat, en bijna en
geheellijk, niet alleen gij, maar ook allen, die mij heden
horen, zodanigen wierden, gelijk als ik ben, uitgenomen
deze banden. **30** En als hij dit gezegd had, stond de koning
op, en de stadhouder, en Bernice, en die met hen gezeten
waren; **31** En aan een zijde gegaan zijnde, spraken zij tot
elkander, zeggende: Deze mens doet niets des doods of der
banden waardig. **32** En Agrippa zeide tot Festus: Deze mens
kon losgelaten worden, indien hij zich op den keizer niet had
beroepen.

Acts 27

1 En als het besloten was, dat wij naar Italie zouden afvaren,
leverden zij Paulus en enige andere gevangenen, over aan
een hoofdman over honderd, met name Julius van de
keizerlijke bende. **2** En in een Adramyttenisch schip gegaan
zijnde, alzo wij de plaatsen langs Azie bevaren zouden,
voeren wij af; en Aristarchus, de Macedonier van
Thessalonica, was met ons. **3** En des anderen daags kwamen
wij aan te Sidon. En Julius, vriendelijk met Paulus
handelende, liet hem toe tot de vrienden te gaan, om van
hen bezorgd te worden. **4** En van daar afgevaren zijnde,
voeren wij onder Cyprus heen, omdat de winden ons tegen
waren. **5** En de zee, die langs Cilicie en Pamfylie is,
doorgevaren zijnde, kwamen wij aan te Myra in Lycie. **6** En
de hoofdman, aldaar een schip gevonden hebbende van
Alexandrie, dat naar Italie voer, deed ons in hetzelve
overgaan. **7** En als wij vele dagen langzaam voortvoeren, en
nauwelijks tegenover Knidus gekomen waren, overmits het
ons de wind niet toeliet, zo voeren wij onder Kreta heen,
tegenover Salmone. **8** En hetzelve nauwelijks voorbij
zeilende, kwamen wij in een zekere plaats genaamd
Schonehavens, waar de stad Lasea nabij was. **9** En als veel
tijd verlopen, en de vaart nu zorgelijk was, omdat ook de
vasten nu voorbij was, vermaande hen Paulus,

10 En zeide tot hen: Mannen, ik zie, dat de vaart zal
geschieden met hinder en grote schade, niet alleen van de
lading en van het schip, maar ook van ons leven. **11** Doch
de hoofdman geloofde meer den stuurman en den schipper,
dan hetgeen van Paulus gezegd werd. **12** En alzo de haven
ongelegen was om te overwinteren, vond het meerder deel
geraden ook van daar te varen, of zij enigszins te Fenix
konden aankomen om te overwinteren, zijnde een haven in

Kreta, strekkende tegen het zuidwesten en tegen het
noordwesten. **13** En alzo de zuidenwind zachtelijk waaide,
meenden zij hun voornemen verkregen te hebben, en
afgevaren zijnde, zeilden zij dicht voorbij Kreta henen. **14**
Maar niet lang daarna, sloeg tegen hetzelve een stormwind,
genaamd Euroklydon. **15** En als het schip daarmede
weggerukt werd, en niet kon tegen den wind opzeilen,
gaven wij het op, en dreven heen. **16** En lopende onder een
zeker eilandje, genaamd Klauda, konden wij nauwelijks de
boot machtig worden. **17** Dewelke opgehaald hebbende,
gebruikten zij alle behulpselen, het schip ondergordende;
en alzo zij vreesden, dat zij op de droogte Syrtis vervallen
zouden, streken zij het zeil, en dreven alzo henen. **18** En
alzo wij van het onweder geweldiglijk geslingerd werden,
deden zij den volgende dag een uitworp; **19** En den derden
dag wierpen wij met onze eigen handen het
scheepsgereedschap uit. **20** En als noch zon noch
gesternten verschenen in vele dagen, en geen klein
onweder ons drukte, zo werd ons voort alle hoop van
behouden te worden benomen. **21** En als men langen tijd
zonder eten geweest was, toen stond Paulus op in het
midden van hen, en zeide: O mannen, men behoorde mij wel
gehoor gegeven te hebben, en van Kreta niet afgevaren te
zijn, en dezen hinder en deze schade verhoed te hebben; **22**
Doch alsnu vermaan ik ulieden goedsmoeds te zijn; want er
zal geen verlies geschieden van iemands leven onder u,
maar alleen van het schip. **23** Want dezen zelfden nacht
heeft bij mij gestaan een engel Gods, Wiens ik ben, Welken
ook ik dien, **24** Zeggende: Vrees niet, Paulus, gij moet voor
den keizer gesteld worden; en zie, God heeft u geschonken
allen, die met u varen. **25** Daarom zijt goedsmoeds,
mannen, want ik geloof Gode, dat het alzo zijn zal,
gelijkerwijs het mij gezegd is. **26** Doch wij moeten op een
zeker eiland vervallen. **27** Als nu de veertiende nacht
gekomen was, alzo wij in de Adriatische zee herwaarts en
derwaarts gedreven werden, omtrent het midden des

nachts, vermoedden de scheepslieden, dat hun enig land
naderde. **28** En het dieplood uitgeworpen hebbende,
vonden zij twintig vademen; en een weinig voortgevaren
zijnde, wierpen zij wederom het dieplood uit, en vonden
vijftien vademen; **29** En vrezende, dat zij ergens op harde
plaatsen vervallen mochten, wierpen zij vier ankers van het
achterschip uit, en wensten, dat het dag werd. **30** Maar als
de scheepslieden zochten uit het schip te vlieden, en de
boot nederlieten in de zee, onder den schijn, alsof zij uit het
voorschip de ankers zouden uitbrengen, **31** Zeide Paulus tot
den hoofdman en tot de krijgsknechten: Indien dezen in het
schip niet blijven, gij kunt niet behouden worden. **32** Toen
hieuwen de krijgsknechten de touwen af van de boot, en
lieten haar vallen. **33** En ondertussen dat het dag zou
worden, vermaande Paulus hen allen, dat zij zouden spijze
nemen, en zeide: Het is heden de veertiende dag, dat gij
verwachtende blijft zonder eten, en niets hebt genomen. **34**
Daarom vermaan ik u spijze te nemen, want dat dient tot uw
behouding; want niemand van u zal een haar van het hoofd
vallen. **35** En als hij dit gezegd had en brood genomen had,
dankte hij God in aller tegenwoordigheid; en hetzelve
gebroken hebbende, begon hij te eten. **36** En zij allen,
goedsmoeds geworden zijnde, namen ook zelven spijze. **37**
Wij waren nu in het schip in alles tweehonderd zes en
zeventig zielen. **38** En als zij met spijze verzadigd waren,
lichtten zij het schip, en wierpen het koren uit in de zee. **39**
En toen het dag werd, kenden zij het land niet; maar zij
merkten een zekeren inham, die een oever had, tegen
denwelken zij geraden vonden, zo zij konden, het schip aan
te zetten. **40** En als zij de ankers opgehaald hadden, gaven
zij het schip aan de zee over, meteen de roerbanden
losmakende; en het razeil naar den wind opgehaald
hebbende, hielden zij het naar den oever toe. **41** Maar
vervallende op een plaats, die de zee aan beide zijden had,
zetten zij het schip daarop; en het voorschip, vastzittende,
bleef onbewegelijk, maar het achterschip brak van het

geweld der baren. **42** De raadslag nu der krijgslieden was, dat zij de gevangenen zouden doden, opdat niemand, ontzwommen zijnde, zoude ontvlieden. **43** Maar de hoofdman, willen Paulus behouden, belette hun dat voornemen, en beval, dat degenen, die zwemmen konden, zich eerst zouden afwerpen, en te land komen; **44** En de anderen, sommigen op planken, en sommigen op enige stukken van het schip. En alzo is het geschied, dat zij allen behouden aan het land gekomen zijn.

Acts 28

1 En als zij ontkomen waren, toen verstonden zij, dat het
eiland Melite heette. **2** En de barbaren bewezen ons geen
gemene vriendelijkheid; want een groot vuur ontstoken
hebbende, namen zij ons allen in, om den regen, die
overkwam, en om de koude. **3** En als Paulus een hoop rijzen
bijeengeraapt en op het vuur gelegd had, kwam er een
adder uit door de hitte, en vatte zijn hand. **4** En als de
barbaren het beest zagen aan zijn hand hangen, zeiden zij
tot elkander: Deze mens is gewisselijk een doodslager,
welken de wraak niet laat leven, daar hij uit de zee
ontkomen is. **5** Maar hij schudde het beest af in het vuur, en
leed niets kwaads. **6** En zij verwachtten, dat hij zou
opzwellen, of terstond dood nedervallen. Maar als zij lang
gewacht hadden, en zagen, dat geen ongemak hem
overkwam, werden zij veranderd, en zeiden, dat hij een god
was. **7** En hier, omtrent dezelfde plaats, had de voornaamste
van het eiland, met name Publius, zijn landhoeven, die ons
ontving, en drie dagen vriendelijk herbergde.

8 En het geschiedde, dat de vader van Publius, met koortsen
en den roden loop bevangen zijnde, te bed lag; tot
denwelken Paulus inging, en als hij gebeden had, legde hij
de handen op hem, en maakte hem gezond. **9** Als dit dan
geschied was, kwamen ook tot hem de anderen, die
krankheden hadden in het eiland, en werden genezen. **10**
Die ons ook eerden met veel eer, en als wij vertrekken
zouden, bestelden zij ons hetgeen van node was. **11** En na
drie maanden voeren wij af in een schip van Alexandrie, dat
in het eiland overwinterd had, hebbende tot een teken,
Kastor en Pollux.

12 En als wij te Syrakuse aangekomen waren, bleven wij
aldaar drie dagen; **13** Van waar wij omvoeren, en kwamen
aan te Regium; en alzo, na een dag, de wind zuid werd,
kwamen wij den tweeden dag te Puteoli; **14** Alwaar wij
broeders vonden, en werden gebeden, zeven dagen bij hen
te blijven; en alzo gingen wij naar Rome. **15** En vandaar
kwamen de broeders, van onze zaken gehoord hebbende,
ons tegemoet tot Appiusmarkt, en de drie tabernen; welke
Paulus ziende, dankte hij God en greep moed. **16** En toen
wij te Rome gekomen waren, gaf de hoofdman de
gevangenen over aan den overste des legers; maar aan
Paulus werd toegelaten op zichzelven te wonen met den
krijgsknecht, die hem bewaarde. **17** En het geschiedde na
drie dagen dat Paulus samenriep degenen, die de
voornaamsten der Joden waren. En als zij samengekomen
waren, zeide hij tot hen: Mannen broeders, ik, die niets
gedaan heb tegen het volk of de vaderlijke gewoonten, ben
gebonden uit Jeruzalem overgeleverd in de handen der
Romeinen;

18 Dewelken, mij onderzocht hebbende, wilden mij loslaten,
omdat geen schuld des doods in mij was. **19** Maar als de
Joden zulks tegenspraken, werd ik genoodzaakt mij op den
keizer te beroepen; doch niet, alsof ik iets had, mijn volk te
beschuldigen. **20** Om deze oorzaak dan heb ik u bij mij
geroepen, om u te zien en aan te spreken; want vanwege de
hope Israels ben ik met deze keten omvangen. **21** Maar zij
zeiden tot hem: Wij hebben noch brieven u aangaande van
Judea ontvangen; noch iemand van de broeders, hier
gekomen zijnde, heeft van u iets kwaads geboodschapt of
gesproken. **22** Maar wij begeren wel van u te horen, wat gij
gevoelt; want wat deze sekte aangaat, ons is bekend, dat zij
overal tegengesproken wordt. **23** En als zij hem een dag
gesteld hadden, kwamen er velen in zijn woonplaats;
denwelken hij het Koninkrijk Gods uitlegde, en betuigde, en
poogde hen te bewegen tot het geloof in Jezus, beide uit de

wet van Mozes en de profeten, van des morgens vroeg tot
den avond toe. **24** En sommigen geloofden wel, hetgeen
gezegd werd, maar sommigen geloofden niet. **25** En tegen
elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene
woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest
gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaderen, **26**
Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult
gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en
geenszins bemerken. **27** Want het hart dezes volks is dik
geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en
hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd
met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het
hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze. **28** Het
zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen
gezonden is, en dezelve zullen horen. **29** En als hij dit
gezegd had, gingen de Joden weg, veel twisting hebbenden
onder elkander. **30** En Paulus bleef twee gehele jaren in zijn
eigen gehuurde woning; en ontving allen, die tot hem
kwamen;

31 Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den
Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd.

Romans

Romans 1

1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen
apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, **2** (Hetwelk
Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige
Schriften). **3** Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad
van David, naar het vlees; **4** Die krachtelijk bewezen is te
zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit
de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen
Heere: **5** (Door Welken wij hebben ontvangen genade en het
apostelschap, tot gehoorzaamheid des geloofs onder al de
heidenen, voor Zijn Naam; **6** Onder welken gij ook zijt,
geroepenen van Jezus Christus!) **7** Allen, die te Rome zijt,
geliefden Gods, en geroepen heiligen, genade zij u, en vrede
van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **8**
Eerstelijk dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen,
dat uw geloof verkondigd wordt in de gehele wereld.

9 Want God is mijn Getuige, Welken ik diene in mijn geest,
in het Evangelie Zijns Zoons, hoe ik zonder nalaten uwer
gedenke; **10** Allen tijd in mijn gebeden biddende, of
mogelijk mij nog te eniger tijd goede gelegenheid gegeven
wierd, door den wil van God, om tot ulieden te komen. **11**
Want ik verlang om u te zien, opdat ik u enige geestelijke
gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt
worden; **12** Dat is, om mede vertroost te worden onder u,
door het onderlinge geloof, zo het uwe als het mijne. **13**
Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik
menigmaal voorgenomen heb tot u te komen (en ben tot
nog toe verhinderd geweest), opdat ik ook onder u enige
vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere heidenen.
14 Beiden Grieken en Barbaren, beiden wijzen en onwijzen
ben ik een schuldenaar. **15** Alzo hetgeen in mij is, dat is
volvaardig, om u ook, die te Rome zijt, het Evangelie te

verkondigen. **16** Want ik schaam mij des Evangelies van
Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een
iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek. **17**
Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelve
geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar
de rechtvaardige zal uit het geloof leven. **18** Want de toorn
Gods wordt geopenbaard van den hemel over alle
goddeloosheid, en ongerechtigheid der mensen, als die de
waarheid in ongerechtigheid ten onder houden.

19 Overmits hetgeen van God kennelijk is, in hen openbaar
is; want God heeft het hun geopenbaard. **20** Want Zijn
onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld
aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn
eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te
verontschuldigen zouden zijn. **21** Omdat zij, God kennende,
Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn
verijdeld geworden in hun overleggingen en hun
onverstandig hart is verduisterd geworden; **22** Zich
uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden; **23** En
hebben de heerlijkheid des onverderfelijken Gods veranderd
in de gelijkenis eens beelds van een verderfelijk mens, en
van gevogelte, en van viervoetige en kruipende gedierten.
24 Daarom heeft God hen ook overgegeven in de
begeerlijkheden hunner harten tot onreinigheid, om hun
lichamen onder elkander te onteren;

25 Als die de waarheid Gods veranderd hebben in de
leugen, en het schepsel geeerd en gediend hebben boven
den Schepper, Die te prijzen is in der eeuwigheid, amen. **26**
Daarom heeft God hen overgegeven tot oneerlijke
bewegingen; want ook hun vrouwen hebben het natuurlijk
gebruik veranderd in het gebruik tegen nature; **27** En
insgelijks ook de mannen, nalatende het natuurlijk gebruik
der vrouw, zijn verhit geworden in hun lust tegen elkander,
mannen met mannen schandelijkheid bedrijvende, en de

vergelding van hun dwaling, die daartoe behoorde, in
zichzelven ontvangende. **28** En gelijk het hun niet goed
gedacht heeft God in erkentenis te houden, zo heeft God
hen overgegeven in een verkeerden zin, om te doen dingen,
die niet betamen; **29** Vervuld zijnde met alle
ongerechtigheid, hoererij, boosheid, gierigheid, kwaadheid,
vol van nijdigheid, moord, twist, bedrog, kwaadaardigheid;
30 Oorblazers, achterklappers, haters Gods, smaders,
hovaardigen, laatdunkenden, vinders van kwade dingen,
den ouderen ongehoorzaam; **31** Onverstandigen,
verbondbrekers, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijken,
onbarmhartigen; **32** Dewelken, daar zij het recht Gods
weten, namelijk, dat degenen, die zulke dingen doen, des
doods waardig zijn) niet alleen dezelve doen, maar ook
mede een welgevallen hebben in degenen, die ze doen.

Romans 2

1 Daarom zijt gij niet te verontschuldigen, o mens, wie gij
zijt, die anderen oordeelt; want waarin gij een ander
oordeelt, veroordeelt gij uzelven; want gij, die anderen
oordeelt, doet dezelfde dingen. **2** En wij weten, dat het
oordeel Gods naar waarheid is, over degenen, die zulke
dingen doen. **3** En denkt gij dit, o mens, die oordeelt
dengenen, die zulke dingen doen, en dezelve doet, dat gij
het oordeel Gods zult ontvlieden? **4** Of veracht gij den
rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid, en
lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid
Gods u tot bekering leidt? **5** Maar naar uw hardigheid, en
onbekeerlijk hart, vergadert gij uzelven toorn als een schat,
in den dag des toorns, en der openbaring van het
rechtvaardig oordeel Gods. **6** Welke een iegelijk vergelden
zal naar zijn werken; **7** Dengenen wel, die met volharding in
goeddoen, heerlijkheid, en eer, en onverderfelijkheid
zoeken, het eeuwige leven; **8** Maar dengenen, die
twistgierig zijn, en die der waarheid ongehoorzaam, doch
der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, zal verbolgenheid en
toorn vergolden worden; **9** Verdrukking en benauwdheid
over alle ziel des mensen, die het kwade werkt, eerst van
den Jood, en ook van den Griek; **10** Maar heerlijkheid, en
eer, en vrede een iegelijk, die het goede werkt, eerst den
Jood, en ook den Griek. **11** Want er is geen aanneming des
persoons bij God. **12** Want zovelen, als er zonder wet
gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan; en
zovelen, als er onder de wet gezondigd hebben, zullen door
de wet geoordeeld worden; **13** (Want de hoorders der wet
zijn niet rechtvaardig voor God, maar de daders der wet
zullen gerechtvaardigd worden; **14** Want wanneer de
heidenen, die de wet niet hebben, van nature de dingen
doen, die der wet zijn, deze, de wet niet hebbende, zijn

zichzelven een wet; **15** Als die betonen het werk der wet
geschreven in hun harten, hun geweten medegetuigende,
en de gedachten onder elkander hen beschuldigende, of ook
ontschuldigende). **16** In den dag wanneer God de
verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus
Christus, naar mijn Evangelie. **17** Zie, gij wordt een Jood
genaamd en rust op de wet; en roemt op God,

18 En gij weet Zijn wil, en beproeft de dingen, die daarvan
verschillen, zijnde onderwezen uit de wet; **19** En gij
betrouwt uzelven te zijn een leidsman der blinden, een licht
dergenen, die in duisternis zijn; **20** Een onderrichter der
onwijzen, en een leermeester der onwetenden, hebbende de
gedaante der kennis en der waarheid in de wet. **21** Die dan
een anderen leert, leert gij uzelven niet? Die predikt, dat
men niet stelen zal, steelt gij? **22** Die zegt, dat men geen
overspel doen zal, doet gij overspel? Die van de afgoden een
gruwel hebt, berooft gij het heilige? **23** Die op de wet roemt,
onteert gij God door de overtreding der wet? **24** Want de
Naam van God wordt om uwentwil gelasterd onder de
heidenen, gelijk geschreven is. **25** Want de besnijdenis is
wel nut, indien gij de wet doet; maar indien gij een
overtreder der wet zijt, zo is uw besnijdenis voorhuid
geworden. **26** Indien dan de voorhuid de rechten der wet
bewaart, zal niet zijn voorhuid tot een besnijdenis gerekend
worden? **27** En zal de voorhuid, die uit de natuur is, als zij
de wet volbrengt, u niet oordelen, die door de letter en
besnijdenis een overtreder der wet zijt? **28** Want die is niet
een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de
besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is; **29** Maar
die is een Jood, die het in het verborgen is, en de besnijdenis
des harten, in den geest, niet in de letter, is de besnijdenis;
wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God.

Romans 3

1 Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de
nuttigheid der besnijdenis? **2** Vele in alle manier; want dit is
wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.
3 Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig geweest? Zal
hun ongelovigheid het geloof van God te niet doen? **4** Dat
zij verre. Doch God zij waarachtig, maar alle mens
leugenachtig; gelijk als geschreven is: Opdat Gij
gerechtvaardigd wordt in Uw woorden, en overwint, wanneer
Gij oordeelt. **5** Indien nu onze ongerechtigheid Gods
gerechtigheid bevestigt, wat zullen wij zeggen? Is God
onrechtvaardig, als Hij toorn over ons brengt? (Ik spreek
naar den mens.) **6** Dat zij verre, anderszins hoe zal God de
wereld oordelen? **7** Want indien de waarheid Gods door mijn
leugen overvloediger is geworden, tot Zijn heerlijkheid, wat
word ik ook nog als een zondaar geoordeeld? **8** En zeggen
wij niet liever (gelijk wij gelasterd worden, en gelijk
sommigen zeggen, dat wij zeggen): Laat ons het kwade
doen, opdat het goede daaruit kome? Welker verdoemenis
rechtvaardig is. **9** Wat dan? Zijn wij uitnemender? Ganselijk
niet; want wij hebben te voren beschuldigd beiden Joden en
Grieken, dat zij allen onder de zonde zijn;

10 Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook
niet een; **11** Er is niemand, die verstandig is, er is niemand,
die God zoekt. **12** Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij
onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet
tot een toe. **13** Hun keel is een geopend graf; met hun
tongen plegen zij bedrog; slangenvenijn is onder hun
lippen. **14** Welker mond vol is van vervloeking en bitterheid;
15 Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten; **16**
Vernieling en ellendigheid is in hun wegen; **17** En den weg
des vredes hebben zij niet gekend. **18** Er is geen vreze Gods

voor hun ogen. **19** Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij
dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle
mond gestopt worde en de gehele wereld voor God
verdoemelijk zij.

20 Daarom zal uit de werken der wet geen vlees
gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de
kennis der zonde. **21** Maar nu is de rechtvaardigheid Gods
geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis
van de wet en de profeten:

22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van
Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er
is geen onderscheid. **23** Want zij hebben allen gezondigd,
en derven de heerlijkheid Gods; **24** En worden om niet
gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in
Christus Jezus is; **25** Welken God voorgesteld heeft tot een
verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning
van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden,
die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;
26 Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen
tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en
rechtvaardigende dengene, die uit het geloof van Jezus is.
27 Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet?
Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs. **28** Wij
besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd
wordt, zonder de werken der wet. **29** Is God een God der
Joden alleen? en is Hij het niet ook der heidenen? Ja, ook der
heidenen; **30** Nademaal Hij een enig God is, Die de
besnijdenis rechtvaardigen zal uit het geloof, en de voorhuid
door het geloof. **31** Doen wij dan de wet te niet door het
geloof? Dat zij verre; maar wij bevestigen de wet.

Romans 4

1 Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze vader,
verkregen heeft naar het vlees? **2** Want indien Abraham uit
de werken gerechtvaardigd is, zo heeft hij roem, maar niet
bij God. **3** Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde
God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid. **4** Nu
dengene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar
genade, maar naar schuld. **5** Doch dengene, die niet werkt,
maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt,
wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid. **6** Gelijk ook
David den mens zalig spreekt, welken God de
rechtvaardigheid toerekent zonder werken; **7** Zeggende:
Zalig zijn zij, welker ongerechtigheden vergeven zijn, en
welker zonden bedekt zijn; **8** Zalig is de man, welken de
Heere de zonden niet toerekent. **9** Deze zaligspreking dan,
is die alleen over de besnijdenis, of ook over de voorhuid?
Want wij zeggen, dat Abraham het geloof gerekend is tot
rechtvaardigheid. **10** Hoe is het hem dan toegerekend? Als
hij in de besnijdenis was, of in de voorhuid? Niet in de
besnijdenis, maar in de voorhuid. **11** En hij heeft het teken
der besnijdenis ontvangen tot een zegel der
rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was
toegerekend: opdat hij zou zijn een vader van allen, die
geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de
rechtvaardigheid toegerekend worde; **12** En een vader der
besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de
besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen
des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de
voorhuid was. **13** Want de belofte is niet door de wet aan
Abraham of zijn zaad geschied, namelijk, dat hij een
erfgenaam der wereld zou zijn, maar door de
rechtvaardigheid des geloofs. **14** Want indien degenen, die
uit de wet zijn, erfgenamen zijn, zo is het geloof ijdel

geworden, en de beloftenis te niet gedaan. **15** Want de wet
werkt toorn; want waar geen wet is, daar is ook geen
overtreding. **16** Daarom is zij uit het geloof, opdat zij naar
genade zij; ten einde de belofte vast zij al den zade, niet
alleen dat uit de wet is, maar ook dat uit het geloof
Abrahams is, welke een vader is van ons allen; **17** (Gelijk
geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken
gesteld) voor Hem, aan Welken hij geloofd heeft, namelijk
God, Die de doden levend maakt, en roept de dingen, die
niet zijn, alsof zij waren; **18** Welke tegen hoop op hoop
geloofd heeft, dat hij zou worden een vader van vele volken;
volgens hetgeen gezegd was: Alzo zal uw zaad wezen. **19**
En niet verzwakt zijnde in het geloof, heeft hij zijn eigen
lichaam niet aangemerkt, dat alrede verstorven was, alzo hij
omtrent honderd jaren oud was, noch ook dat de moeder in
Sara verstorven was. **20** En hij heeft aan de beloftenis Gods
niet getwijfeld door ongeloof; maar is gesterkt geweest in
het geloof, gevende God de eer; **21** En ten volle verzekerd
zijnde, dat hetgeen beloofd was, Hij ook machtig was te
doen. **22** Daarom is het hem ook tot rechtvaardigheid
gerekend. **23** Nu is het niet alleen om zijnentwil geschreven,
dat het hem toegerekend is; **24** Maar ook om onzentwil,
welken het zal toegerekend worden, namelijk dengenen, die
geloven in Hem, Die Jezus, onzen Heere, uit de doden
opgewekt heeft; **25** Welke overgeleverd is om onze zonden,
en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Romans 5

1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben
vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; **2** Door
Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot
deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der
heerlijkheid Gods. **3** En niet alleenlijk dit, maar wij roemen
ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking
lijdzaamheid werkt; **4** En de lijdzaamheid bevinding, en de
bevinding hoop; **5** En de hoop beschaamt niet, omdat de
liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen
Geest, Die ons is gegeven. **6** Want Christus, als wij nog
krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen
gestorven. **7** Want nauwelijks zal iemand voor een
rechtvaardige sterven; want voor den goede zal mogelijk
iemand ook bestaan te sterven. **8** Maar God bevestigt Zijn
liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij
nog zondaars waren. **9** Veel meer dan, zijnde nu
gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem
behouden worden van den toorn. **10** Want indien wij,
vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns
Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden
worden door Zijn leven. **11** En niet alleenlijk dit, maar wij
roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door
Welken wij nu de verzoening gekregen hebben. **12** Daarom,
gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is,
en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen
doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben.

13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de
zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is. **14** Maar
de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over
degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der
overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen,

Die komen zou. **15** Doch niet, gelijk de misdaad, alzo is ook
de genadegift, want indien, door de misdaad van een, velen
gestorven zijn, zo is veel meer de genade Gods, en de gave
door de genade, die daar is van een mens Jezus Christus,
overvloedig geweest over velen. **16** En niet, gelijk de schuld
was door den een, die gezondigd heeft, alzo is de gift; want
de schuld is wel uit een misdaad tot verdoemenis, maar de
genadegift is uit vele misdaden tot rechtvaardigmaking. **17**
Want indien door de misdaad van een de dood geheerst
heeft door dien enen, veel meer zullen degenen, die den
overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid
ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, namelijk
Jezus Christus. **18** Zo dan, gelijk door een misdaad de
schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis; alzo
ook door een rechtvaardigheid komt de genade over alle
mensen tot rechtvaardigmaking des levens. **19** Want gelijk
door de ongehoorzaamheid van dien enen mens velen tot
zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de
gehoorzaamheid van Enen velen tot rechtvaardigen gesteld
worden. **20** Maar de wet is bovendien ingekomen, opdat de
misdaad te meerder worde; en waar de zonde meerder
geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig
geweest; **21** Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot den
dood, alzo ook de genade zou heersen door
rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus
onzen Heere.

Romans 6

1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven,
opdat de genade te meerder worde? **2** Dat zij verre. Wij, die
der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve
leven? **3** Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus
Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? **4** Wij zijn
dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat,
gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de
heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des
levens wandelen zouden. **5** Want indien wij met Hem een
plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo
zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;
6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is,
opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij
niet meer de zonde dienen. **7** Want die gestorven is, die is
gerechtvaardigd van de zonde. **8** Indien wij nu met Christus
gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen
leven; **9** Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de
doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem.
10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal
gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. **11** Alzo ook
gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt,
maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. **12**
Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om
haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven
lichaams. **13** En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen
der ongerechtigheid; maar stelt uzelven Gode, als uit de
doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot
wapenen der gerechtigheid. **14** Want de zonde zal over u
niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de
genade. **15** Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet
zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre. **16**
Weet gij niet, dat wien gij uzelven stelt tot dienstknechten

ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien
gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der
gehoorzaamheid tot gerechtigheid? **17** Maar Gode zij dank,
dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu
van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der
leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt; **18** En vrijgemaakt
zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der
gerechtigheid. **19** Ik spreek op menselijke wijze, om der
zwakheid uws vleses wil; want gelijk gij uw leden gesteld
hebt, om dienstbaar te zijn der onreinigheid en der
ongerechtigheid, tot ongerechtigheid, alzo stelt nu uw
leden, om dienstbaar te zijn der gerechtigheid, tot
heiligmaking. **20** Want toen gij dienstknechten waart der
zonde, zo waart gij vrij van de gerechtigheid. **21** Wat vrucht
dan hadt gij toen van die dingen, waarover gij u nu
schaamt? Want het einde derzelve is de dood. **22** Maar nu,
van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar
gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het
einde het eeuwige leven. **23** Want de bezoldiging der zonde
is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven,
door Jezus Christus, onzen Heere.

Romans 7

1 Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die
de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo
langen tijd als hij leeft? **2** Want een vrouw, die onder den
man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet;
maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van
de wet des mans. **3** Daarom dan, indien zij eens anderen
mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster
genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij
vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens
anderen mans wordt. **4** Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook
der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij
zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de
doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen
zouden. **5** Want toen wij in het vlees waren, wrochten de
bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden,
om den dood vruchten te dragen. **6** Maar nu zijn wij
vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn,
onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in
nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter. **7**
Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Dat zij verre.
Ja, ik kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik
de begeerlijkheid niet geweten zonde te zijn, indien de wet
niet zeide: Gij zult niet begeren.

8 Maar de zonde, oorzaak genomen hebbende door het
gebod, heeft in mij alle begeerlijkheid gewrocht; want
zonder de wet is de zonde dood. **9** En zonder de wet, zo
leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de
zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven. **10**
En het gebod, dat ten leven was, hetzelve is mij ten dood
bevonden. **11** Want de zonde, oorzaak genomen hebbende
door het gebod, heeft mij verleid, en door hetzelve gedood.

12 Alzo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig, en
rechtvaardig, en goed. **13** Is dan het goede mij de dood
geworden? Dat zij verre. Maar de zonde is mij de dood
geworden; opdat zij zou openbaar worden zonde te zijn;
werkende mij door het goede den dood; opdat de zonde
boven mate wierd zondigende door het gebod. **14** Want wij
weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk,
verkocht onder de zonde. **15** Want hetgeen ik doe, dat ken
ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik
haat, dat doe ik. **16** En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil,
zo stem ik de wet toe, dat zij goed is. **17** Ik dan doe datzelve
nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont. **18** Want ik
weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want
het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik
niet. **19** Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het
kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. **20** Indien ik hetgene doe,
dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelve niet meer, maar de
zonde, die in mij woont. **21** Zo vind ik dan deze wet in mij;
als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt. **22** Want
ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen
mens; **23** Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke
strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt
onder de wet der zonde, die in mijn leden is. **24** Ik ellendig
mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? **25**
Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. (7:26) Zo
dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met
het vlees de wet der zonde.

Romans 8

1 Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in
Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar
naar den Geest. **2** Want de wet des Geestes des levens in
Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde
en des doods. **3** Want hetgeen der wet onmogelijk was,
dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn
Zoon zendende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat
voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. **4** Opdat
het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar
het vlees wandelen, maar naar den Geest. **5** Want die naar
het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar
den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is. **6** Want het
bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des
Geestes is het leven en vrede; **7** Daarom dat het bedenken
des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt
zich der wet Gods niet; want het kan ook niet. **8** En die in
het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen. **9** Doch gijlieden
zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest
Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus
niet heeft, die komt Hem niet toe. **10** En indien Christus in
ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil;
maar de geest is leven om der gerechtigheid wil. **11** En
indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt
heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden
opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken,
door Zijn Geest, Die in u woont. **12** Zo dan, broeders, wij zijn
schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven.

13 Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven;
maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams
doodt, zo zult gij leven. **14** Want zovelen als er door den
Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods. **15** Want

gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid
wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der
aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba,
Vader! **16** Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij
kinderen Gods zijn. **17** En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij
ook erfgenamen, erfgenamen van God, en medeerfgenamen
van Christus; zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook
met Hem verheerlijkt worden. **18** Want ik houde het
daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te
waarderen tegen de heerlijkheid, die aan ons zal
geopenbaard worden.

19 Want het schepsel, als met opgestoken hoofde, verwacht
de openbaring der kinderen Gods. **20** Want het schepsel is
der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil,
die het der ijdelheid onderworpen heeft; **21** Op hoop, dat
ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de
dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der
heerlijkheid der kinderen Gods. **22** Want wij weten, dat het
ganse schepsel te zamen zucht, en te zamen als in
barensnood is tot nu toe. **23** En niet alleen dit, maar ook wij
zelven, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook
zelven, zeg ik, zuchten in onszelven, verwachtende de
aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes
lichaams. **24** Want wij zijn in hope zalig geworden. De hoop
nu, die gezien wordt, is geen hoop; want hetgeen iemand
ziet, waarom zal hij het ook hopen? **25** Maar indien wij
hopen, hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij het met
lijdzaamheid. **26** En desgelijks komt ook de Geest onze
zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij
bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt
voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen. **27** En Die de
harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij,
dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt. **28** En wij weten,
dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken
ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen

geroepen zijn. **29** Want die Hij te voren gekend heeft, die
heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons
gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder
vele broederen. **30** En die Hij te voren verordineerd heeft,
dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft,
dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij
gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt. **31**
Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons
is, wie zal tegen ons zijn? **32** Die ook Zijn eigen Zoon niet
gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen
overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen
schenken? **33** Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de
uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt. **34**
Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is;
ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechter
hand Gods is, Die ook voor ons bidt. **35** Wie zal ons scheiden
van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of
vervolging, of honger, naaktheid, of gevaar, of zwaard? **36**
(Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij den
gansen dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter
slachting.) **37** Maar in dit alles zijn wij meer dan
overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft. **38** Want ik
ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen,
noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch
toekomende dingen, **39** Noch hoogte, noch diepte, noch
enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde
Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

Romans 9

1 Ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet (mijn geweten
mij mede getuigenis gevende door den Heiligen Geest), **2**
Dat het mij een grote droefheid, en mijn hart een gedurige
smart is. **3** Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn
van Christus, voor mijn broederen, die mijn maagschap zijn
naar het vlees; **4** Welke Israelieten zijn, welker is de
aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de
verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de
beloftenissen; **5** Welker zijn de vaders, en uit welke Christus
is, zoveel het vlees aangaat, Dewelke is God boven allen te
prijzen in der eeuwigheid. Amen. **6** Doch ik zeg dit niet,
alsof het woord Gods ware uitgevallen; want die zijn niet
allen Israel, die uit Israel zijn.

7 Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen;
maar: In Izaak zal u het zaad genoemd worden. **8** Dat is, niet
de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods; maar de
kinderen der beloftenis worden voor het zaad gerekend. **9**
Want dit is het woord der beloftenis: Omtrent dezen tijd zal
Ik komen, en Sara zal een zoon hebben. **10** En niet alleenlijk
deze, maar ook Rebekka is daarvan een bewijs, als zij uit
een bevrucht was, namelijk Izaak, onzen vader. **11** Want als
de kinderen nog niet geboren waren, noch iets goeds of
kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen Gods, dat
naar de verkiezing is, vast bleve, niet uit de werken, maar
uit den Roepende; **12** Zo werd tot haar gezegd: De
meerdere zal den mindere dienen. **13** Gelijk geschreven is:
Jakob heb Ik liefgehad, en Ezau heb Ik gehaat. **14** Wat zullen
wij dan zeggen? Is er onrechtvaardigheid bij God? Dat zij
verre.

15 Want Hij zegt tot Mozes: Ik zal Mij ontfermen, diens Ik Mij
ontferm, en zal barmhartig zijn, dien Ik barmhartig ben. **16**
Zo is het dan niet desgenen, die wil, noch desgenen, die
loopt, maar des ontfermenden Gods. **17** Want de Schrift zegt
tot Farao: Tot ditzelve heb Ik u verwekt, opdat Ik in u Mijn
kracht bewijzen zou, en opdat Mijn Naam verkondigd worde
op de ganse aarde. **18** Zo ontfermt Hij Zich dan, diens Hij
wil, en verhardt, dien Hij wil. **19** Gij zult dan tot mij zeggen:
Wat klaagt Hij dan nog? Want wie heeft Zijn wil wederstaan?
20 Maar toch, o mens, wie zijt gij, die tegen God antwoordt?
Zal ook het maaksel tot dengenen, die het gemaakt heeft,
zeggen: Waarom hebt gij mij alzo gemaakt? **21** Of heeft de
pottenbakker geen macht over het leem, om uit denzelfden
klomp te maken, het ene vat ter ere, en het andere ter
onere? **22** En of God, willende Zijn toorn bewijzen, en Zijn
macht bekend maken, met vele lankmoedigheid verdragen
heeft de vaten des toorns, tot het verderf toebereid; **23** En
opdat Hij zou bekend maken den rijkdom Zijner heerlijkheid
over de vaten der barmhartigheid, die Hij te voren bereid
heeft tot heerlijkheid? **24** Welke Hij ook geroepen heeft,
namelijk ons, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de
heidenen. **25** Gelijk Hij ook in Hosea zegt: Ik zal hetgeen
Mijn volk niet was, Mijn volk noemen, en die niet bemind
was, Mijn beminde. **26** En het zal zijn, in de plaats, waar tot
hen gezegd was: Gijlieden zijt Mijn volk niet, aldaar zullen
zij kinderen des levenden Gods genaamd worden. **27** En
Jesaja roept over Israel: Al ware het getal der kinderen
Israels gelijk het zand der zee, zo zal het overblijfsel
behouden worden. **28** Want Hij voleindt een zaak en snijdt
ze af in rechtvaardigheid; want de Heere zal een afgesneden
zaak doen op de aarde. **29** En gelijk Jesaja te voren gezegd
heeft: Indien de Heere Sebaoth ons geen zaad had
overgelaten, zo waren wij als Sodom geworden, en Gomorra
gelijk gemaakt geweest. **30** Wat zullen wij dan zeggen? Dat
de heidenen, die de rechtvaardigheid niet zochten, de
rechtvaardigheid verkregen hebben, doch de

rechtvaardigheid, die uit het geloof is. **31** Maar Israel, die de
wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der
rechtvaardigheid niet gekomen. **32** Waarom? Omdat zij die
zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet,
want zij hebben zich gestoten aan den steen des aanstoots;
33 Gelijk geschreven is: Ziet, Ik leg in Sion een steen des
aanstoots, en een rots der ergernis; en een iegelijk, die in
Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

Romans 10

1 Broeders, de toegenegenheid mijns harten, en het gebed,
dat ik tot God voor Israel doe, is tot hun zaligheid. **2** Want ik
geef hun getuigenis, dat zij een ijver tot God hebben, maar
niet met verstand. **3** Want alzo zij de rechtvaardigheid Gods
niet kennen, en hun eigen gerechtigheid zoeken op te
richten, zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet
onderworpen. **4** Want het einde der wet is Christus, tot
rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft. **5** Want Mozes
beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet is, zeggende:
De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven. **6**
Maar de rechtvaardigheid, die uit het geloof is, spreekt
aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal in den hemel opklimmen?
Hetzelve is Christus van boven afbrengen. **7** Of, wie zal in
den afgrond nederdalen? Hetzelve is Christus uit de doden
opbrengen. **8** Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw
mond en in uw hart. Dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij
prediken. **9** Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden
den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit
de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden. **10** Want
met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den
mond belijdt men ter zaligheid. **11** Want de Schrift zegt: Een
iegelijk, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden.
12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van
Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over
allen, die Hem aanroepen. **13** Want een iegelijk, die den
Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden. **14** Hoe
zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd
hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij
niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die
hun predikt? **15** En hoe zullen zij prediken, indien zij niet
gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de
voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het

goede verkondigen! **16** Doch zij zijn niet allen het Evangelie
gehoorzaam geweest; want Jesaja zegt: Heere, wie heeft
onze prediking geloofd? **17** Zo is dan het geloof uit het
gehoor, en het gehoor door het Woord Gods, **18** Maar ik zeg:
Hebben zij het niet gehoord? Ja toch, hun geluid is over de
gehele aarde uitgegaan, en hun woorden tot de einden der
wereld. **19** Maar ik zeg: Heeft Israel het niet verstaan? Mozes
zegt eerst: Ik zal ulieden tot jaloersheid verwekken door
degenen, die geen volk zijn; door een onverstandig volk zal
ik u tot toorn verwekken. **20** En Jesaja verstout zich, en zegt:
Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten; Ik ben
openbaar geworden dengenen, die naar Mij niet vraagden.
21 Maar tegen Israel zegt Hij: Den gehelen dag heb Ik Mijn
handen uitgestrekt tot een ongehoorzaam en tegensprekend
volk.

Romans 11

1 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre;
want ik ben ook een Israeliet, uit het zaad Abrahams, van
den stam Benjamin. **2** God heeft Zijn volk niet verstoten,
hetwelk Hij te voren gekend heeft. Of weet gij niet, wat de
Schrift zegt van Elia, hoe hij God aanspreekt tegen Israel,
zeggende: **3** Heere! zij hebben Uw profeten gedood, en Uw
altaren omgeworpen; en ik ben alleen overgebleven en zij
zoeken mijn ziel. **4** Maar wat zegt tot hem het Goddelijk
antwoord? Ik heb Mijzelven nog zeven duizend mannen
overgelaten, die de knie voor het beeld van Baal niet
gebogen hebben. **5** Alzo is er dan ook in dezen
tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de
verkiezing der genade. **6** En indien het door genade is, zo is
het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen
genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen
genade meer; anderszins is het werk geen werk meer. **7** Wat
dan? Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het niet verkregen;
maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de
anderen zijn verhard geworden.

8 (Gelijk geschreven is: God heeft hun gegeven een geest
des diepen slaaps; ogen om niet te zien, en oren om niet te
horen) tot op den huidigen dag. **9** En David zegt: Hun tafel
worde tot een strik, en tot een val, en tot een aanstoot, en
tot een vergelding voor hen. **10** Dat hun ogen verduisterd
worden, om niet te zien; en verkrom hun rug allen tijd. **11**
Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen
zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den
heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.
12 En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun
vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun

volheid! **13** Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

14 Of ik enigszins mijn vlees tot jaloersheid verwekken, en
enigen uit hen behouden mocht. **15** Want indien hun
verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de
aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden? **16**
En indien de eerstelingen heilig zijn, zo is ook het deeg
heilig, en indien de wortel heilig is, zo zijn ook de takken
heilig. **17** En zo enige der takken afgebroken zijn, en gij, een
wilde olijfboom zijnde, in derzelver plaats zijt ingeent, en
des wortels en der vettigheid des olijfbooms mede
deelachtig zijt geworden, **18** Zo roem niet tegen de takken;
en indien gij daartegen roemt, gij draagt den wortel niet,
maar de wortel u. **19** Gij zult dan zeggen: De takken zijn
afgebroken, opdat ik zou ingeent worden. **20** Het is wel; zij
zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat door het geloof.
Zijt niet hooggevoelende, maar vrees. **21** Want is het, dat
God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat
Hij ook mogelijk u niet spare. **22** Zie dan de
goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid
wel over degenen, die gevallen zijn, maar de
goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid
blijft; anderszins zult ook gij afgehouwen worden. **23** Maar
ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeent
worden; want God is machtig om dezelve weder in te enten.
24 Want indien gij afgehouwen zijt uit den olijfboom, die
van nature wild was, en tegen nature in den goeden
olijfboom ingeent; hoeveel te meer zullen deze, die
natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom geent
worden? **25** Want ik wil niet, broeders, dat u deze
verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij
uzelven), dat de verharding voor een deel over Israel
gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan
zijn.

26 En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven
is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de
goddeloosheden afwenden van Jakob. **27** En dit is hun een
verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen. **28** Zo
zijn zij wel vijanden aangaande het Evangelie, om uwentwil,
maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden, om der
vaderen wil; **29** Want de genadegiften en de roeping Gods
zijn onberouwelijk. **30** Want gelijkerwijs ook gijlieden
eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu
barmhartigheid verkregen hebt door dezer
ongehoorzaamheid; **31** Alzo zijn ook dezen nu
ongehoorzaam geweest, opdat ook zij door uw
barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen. **32** Want
God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten,
opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn. **33** O diepte des
rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe
ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn
wegen!

34 Want wie heeft den zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn
raadsman geweest? **35** Of wie heeft Hem eerst gegeven, en
het zal hem wedervergolden worden? **36** Want uit Hem, en
door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de
heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

Romans 12

1 Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij
uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode
welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst.
2 En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt
veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij
moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en
volmaakte wil van God zij. **3** Want door de genade, die mij
gegeven is, zeg ik een iegelijk, die onder u is, dat hij niet
wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn; maar dat hij
wijs zij tot matigheid, gelijk als God een iegelijk de mate des
geloofs gedeeld heeft.

4 Want gelijk wij in een lichaam vele leden hebben, en de
leden alle niet dezelfde werking hebben; **5** Alzo zijn wij
velen een lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij
elkanders leden. **6** Hebbende nu verscheidene gaven, naar
de genade, die ons gegeven is, **7** Zo laat ons die gaven
besteden, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij
bediening, in het bedienen; hetzij die leert, in het leren; **8**
Hetzij die vermaant, in het vermanen; die uitdeelt, in
eenvoudigheid; die een voorstander is, in naarstigheid; die
barmhartigheid doet, in blijmoedigheid. **9** De liefde zij
ongeveinsd. Hebt een afkeer van het boze, en hangt het
goede aan.

10 Hebt elkander hartelijk lief met broederlijke liefde; met
eer de een den ander voorgaande. **11** Zijt niet traag in het
benaarstigen. Zijt vurig van geest. Dient den Heere. **12**
Verblijdt u in de hoop. Zijt geduldig in de verdrukking.
Volhardt in het gebed. **13** Deelt mede tot de behoeften der
heiligen. Tracht naar herbergzaamheid. **14** Zegent hen, die
u vervolgen; zegent en vervloekt niet. **15** Verblijdt u met de

blijden; en weent met de wenenden. **16** Weest eensgezind
onder elkander. Tracht niet naar de hoge dingen, maar voegt
u tot de nederige. Zijt niet wijs bij uzelven. **17** Vergeldt
niemand kwaad voor kwaad. Bezorgt hetgeen eerlijk is voor
alle mensen. **18** Indien het mogelijk is, zoveel in u is, houdt
vrede met alle mensen. **19** Wreekt uzelven niet, beminden,
maar geeft den toorn plaats; want er is geschreven: Mij komt
de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de Heere. **20** Indien
dan uw vijand hongert, zo spijzigt hem; indien hem dorst, zo
geeft hem te drinken; want dat doende, zult gij kolen vuurs
op zijn hoofd hopen. **21** Wordt van het kwade niet
overwonnen, maar overwint het kwade door het goede.

Romans 13

1 Alle ziel zij den machten, over haar gesteld, onderworpen;
want er is geen macht dan van God, en de machten, die er
zijn, die zijn van God geordineerd. **2** Alzo dat die zich tegen
de macht stelt, de ordinantie van God wederstaat; en die ze
wederstaan, zullen over zichzelven een oordeel halen. **3**
Want de oversten zijn niet tot een vreze den goeden werken,
maar den kwaden. Wilt gij nu de macht niet vrezen, doe het
goede, en gij zult lof van haar hebben; **4** Want zij is Gods
dienares, u ten goede. Maar indien gij kwaad doet, zo vrees;
want zij draagt het zwaard niet te vergeefs; want zij is Gods
dienares, een wreekster tot straf dengene, die kwaad doet. **5**
Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen om der
straffe, maar ook om des gewetens wil. **6** Want daarom
betaalt gij ook schattingen; want zij zijn dienaars van God,
in ditzelve geduriglijk bezig zijnde. **7** Zo geeft dan een
iegelijk, wat gij schuldig zijt; schatting, dien gij de
schatting, tol, dien gij den tol, vreze, dien gij de vreze, eer,
dien gij de eer schuldig zijt. **8** Zijt niemand iets schuldig,
dan elkander lief te hebben; want die den ander liefheeft,
die heeft de wet vervuld. **9** Want dit: Gij zult geen overspel
doen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen
valse getuigenis geven, gij zult niet begeren; en zo er enig
ander gebod is, wordt in dit woord als in een hoofdsom
begrepen, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben
gelijk uzelven. **10** De liefde doet den naaste geen kwaad. Zo
is dan de liefde de vervulling der wet. **11** En dit zeg ik te
meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het de
ure is, dat wij nu uit den slaap opwaken; want de zaligheid is
ons nu nader, dan toen wij eerst geloofd hebben. **12** De
nacht is voorbijgegaan, en de dag is nabij gekomen. Laat
ons dan afleggen de werken der duisternis, en aandoen de
wapenen des lichts. **13** Laat ons, als in den dag, eerlijk

wandelen; niet in brasserijen en dronkenschappen, niet in slaapkameren en ontuchtigheden, niet in twist en nijdigheid; **14** Maar doet aan den Heere Jezus Christus, en verzorgt het vlees niet tot begeerlijkheden.

Romans 14

1 Dengene nu, die zwak is in het geloof, neemt aan, maar
niet tot twistige samensprekingen. **2** De een gelooft wel, dat
men alles eten mag, maar die zwak is, eet moeskruiden. **3**
Die daar eet, verachte hem niet, die niet eet; en die niet eet,
oordele hem niet, die daar eet; want God heeft hem
aangenomen. **4** Wie zijt gij, die eens anderen huisknecht
oordeelt? Hij staat, of hij valt zijn eigen heer; doch hij zal
vastgesteld worden, want God is machtig hem vast te
stellen. **5** De een acht wel den enen dag boven den anderen
dag; maar de ander acht al de dagen gelijk. Een iegelijk zij
in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd. **6** Die den dag
waarneemt, die neemt hem waar den Heere; en die den dag
niet waarneemt, die neemt hem niet waar den Heere. Die
daar eet, die eet zulks den Heere, want hij dankt God; en die
niet eet, die eet zulks den Heere niet, en hij dankt God. **7**
Want niemand van ons leeft zichzelven, en niemand sterft
zichzelven. **8** Want hetzij dat wij leven, wij leven den Heere;
hetzij dat wij sterven, wij sterven den Heere. Hetzij dan dat
wij leven, hetzij dat wij sterven, wij zijn des Heeren. **9** Want
daartoe is Christus ook gestorven, en opgestaan, en weder
levend geworden, opdat Hij beiden over doden en levenden
heersen zou. **10** Maar gij, wat oordeelt gij uw broeder? Of
ook gij, wat veracht gij uw broeder? Want wij zullen allen
voor den rechterstoel van Christus gesteld worden. **11** Want
er is geschreven: Ik leef, zegt de Heere; voor Mij zal alle knie
zich buigen, en alle tong zal God belijden. **12** Zo dan een
iegelijk van ons zal voor zichzelven Gode rekenschap geven.
13 Laat ons dan elkander niet meer oordelen; maar oordeelt
dit liever, namelijk, dat gij den broeder geen aanstoot of
ergernis geeft. **14** Ik weet en ben verzekerd in den Heere
Jezus, dat geen ding onrein is in zichzelven; dan die acht
iets onrein te zijn, dien is het onrein. **15** Maar indien uw

broeder om der spijze wil bedroefd wordt, zo wandelt gij niet
meer naar liefde. Verderf dien niet met uw spijze, voor
welken Christus gestorven is. **16** Dat dan uw goed niet
gelasterd worde. **17** Want het Koninkrijk Gods is niet spijs en
drank, maar rechtvaardigheid, en vrede, en blijdschap, door
den Heiligen Geest. **18** Want die Christus in deze dingen
dient, is Gode welbehagelijk, en aangenaam den mensen.
19 Zo dan laat ons najagen, hetgeen tot den vrede, en
hetgeen tot de stichting onder elkander dient. **20** Verbreek
het werk van God niet om der spijze wil. Alle dingen zijn wel
rein; maar het is kwaad den mens, die met aanstoot eet. **21**
Het is goed geen vlees te eten, noch wijn te drinken, noch
iets, waaraan uw broeder zich stoot, of geergerd wordt, of
waarin hij zwak is. **22** Hebt gij geloof? hebt dat bij uzelven
voor God. Zalig is hij, die zichzelven niet oordeelt in hetgeen
hij voor goed houdt. **23** Maar die twijfelt, indien hij eet, is
veroordeeld, omdat hij niet uit het geloof eet. En al wat uit
het geloof niet is, dat is zonde.

Romans 15

1 Maar wij, die sterk zijn, zijn schuldig de zwakheden der
onsterken te dragen, en niet onszelven te behagen. **2** Dat
dan een iegelijk van ons zijn naaste behage ten goede, tot
stichting. **3** Want ook Christus heeft Zichzelven niet
behaagd, maar gelijk geschreven is: De smadingen
dergenen, die U smaden, zijn op Mij gevallen. **4** Want al wat
te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren
geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der
Schriften, hoop hebben zouden. **5** Doch de God der
lijdzaamheid en der vertroosting geve u, dat gij eensgezind
zijt onder elkander naar Christus Jezus; **6** Opdat gij
eendrachtelijk, met een mond, moogt verheerlijken den God
en Vader van onzen Heere Jezus Christus. **7** Daarom neemt
elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft, tot
de heerlijkheid Gods.

8 En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der
besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij
bevestigen zou de beloftenissen der vaderen; **9** En de
heidenen God vanwege de barmhartigheid zouden
verheerlijken; gelijk geschreven is: Daarom zal ik U belijden
onder de heidenen, en Uw Naam lofzingen. **10** En wederom
zegt Hij: Weest vrolijk, gij heidenen met Zijn volk! **11** En
wederom: Looft den Heere, al gij heidenen, en prijst Hem, al
gij volken! **12** En wederom zegt Jesaja: Er zal zijn de wortel
van Jessai, en Die opstaat, om over de heidenen te
gebieden; op Hem zullen de heidenen hopen. **13** De God nu
der hoop vervulle ulieden met alle blijdschap en vrede in het
geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hoop, door
de kracht des Heiligen Geestes. **14** Doch, mijn broeders, ook
ik zelf ben verzekerd van u, dat gij ook zelven vol zijt van
goedheid, vervuld met alle kennis, machtig om ook elkander

te vermanen. **15** Maar ik heb u eensdeels te stoutelijker
geschreven, broeders, u als wederom dit indachtig makende,
om de genade, die mij van God gegeven is; **16** Opdat ik een
dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het
Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der
heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen
Geest. **17** Zo heb ik dan roem in Christus Jezus in die
dingen, die God aangaan. **18** Want ik zou niet durven iets
zeggen, hetwelk Christus door mij niet gewrocht heeft, tot
gehoorzaamheid der heidenen, met woorden en werken; **19**
Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht
van den Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom,
tot Illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb. **20**
En alzo zeer begerig geweest ben om het Evangelie te
verkondigen, niet waar Christus genoemd was, opdat ik niet
op eens anders fondament zou bouwen; **21** Maar gelijk
geschreven is: Denwelken van Hem niet was geboodschapt,
die zullen het zien; en dewelke het niet gehoord hebben, die
zullen het verstaan. **22** Waarom ik ook menigmaal
verhinderd geweest ben tot u te komen. **23** Maar nu geen
plaats meer hebbende in deze gewesten, en van over vele
jaren groot verlangen hebbende, om tot u te komen, **24** Zo
zal ik, wanneer ik naar Spanje reis, tot u komen; want ik
hoop in het doorreizen u te zien, en van u derwaarts geleid
te worden, als ik eerst van ulieder tegenwoordigheid
eensdeels verzadigd zal zijn. **25** Maar nu reis ik naar
Jeruzalem, dienende de heiligen. **26** Want het heeft dien van
Macedonie en Achaje goed gedacht een gemene
handreiking te doen aan de armen onder de heiligen, die te
Jeruzalem zijn. **27** Want het heeft hun zo goed gedacht; ook
zijn zij hun schuldenaars; want indien de heidenen hunner
geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij
ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen. **28**
Als ik dan dit volbracht, en hun deze vrucht verzegeld zal
hebben, zo zal ik door ulieder stad naar Spanje afkomen. **29**
En ik weet, dat ik, tot u komende, met vollen zegen des

Evangelies van Christus komen zal. **30** En ik bid u, broeders,
door onzen Heere Jezus Christus, en door de liefde des
Geestes, dat gij met mij strijdt in de gebeden tot God voor
mij;

31 Opdat ik mag bevrijd worden van de ongehoorzamen in
Judea, en dat deze mijn dienst, dien ik aan Jeruzalem doe,
aangenaam zij den heiligen; **32** Opdat ik met blijdschap,
door den wil van God, tot u mag komen, en met u verkwikt
worden. **33** En de God des vredes zij met u allen. Amen.

Romans 16

1 En ik beveel u Febe, onze zuster, die een dienares is der
Gemeente, die te Kenchreen is; **2** Opdat gij haar ontvangt in
den Heere, gelijk het den heiligen betaamt, en haar bijstaat,
in wat zaak zij u zou mogen van doen hebben; want zij is
een voorstandster geweest van velen, ook van mijzelven. **3**
Groet Priscilla en Aquila, mijn medewerkers in Christus
Jezus; **4** Die voor mijn leven hun hals gesteld hebben;
denwelken niet alleen ik danke, maar ook al de Gemeenten
der heidenen. **5** Groet ook de Gemeente in hun huis. Groet
Epenetus, mijn beminde, die de eersteling is van Achaje in
Christus. **6** Groet Maria, die veel voor ons gearbeid heeft. **7**
Groet Andronikus en Junias, mijn magen, en mijn
medegevangenen, welke vermaard zijn onder de apostelen,
die ook voor mij in Christus geweest zijn. **8** Groet Amplias,
mijn beminde in den Heere. **9** Groet Urbanus, onzen
medearbeider in Christus, en Stachys, mijn beminde. **10**
Groet Apelles, die beproefd is in Christus. Groet hen, die van
het huisgezin van Aristobulus zijn. **11** Groet Herodion, die
van mijn maagschap is. Groet hen, die van het huisgezin
van Narcissus zijn, degenen namelijk, die in den Heere zijn.
12 Groet Tryfena en Tryfosa, vrouwen die in den Heere
arbeiden. Groet Persis, de beminde zuster, die veel gearbeid
heeft in den Heere. **13** Groet Rufus, den uitverkorene in den
Heere, en zijn moeder en de mijne. **14** Groet Asynkritus,
Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes, en de broeders, die met
hen zijn. **15** Groet Filologus en Julia, Nereus en zijn zuster,
en Olympas, en al de heiligen, die met henlieden zijn. **16**
Groet elkander met een heiligen kus. De Gemeenten van
Christus groeten ulieden. **17** En ik bid u, broeders, neemt
acht op degenen, die tweedracht en ergernissen aanrichten
tegen de leer, die gij van ons geleerd hebt; en wijkt af van
dezelve.

18 Want dezulken dienen onzen Heere Jezus Christus niet, maar hun buik; en verleiden door schoonspreken en prijzen de harten der eenvoudigen. **19** Want uw gehoorzaamheid is tot kennis van allen gekomen. Ik verblijde mij dan uwenthalve; en ik wil, dat gij wijs zijt in het goede, doch onnozel in het kwade. **20** En de God des vredes zal den satan haast onder uw voeten verpletteren. De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met ulieden. Amen. **21** U groeten, Timotheus, mijn medearbeider, en Lucius, en Jason, en Socipater, mijn bloedverwanten.

22 Ik, Tertius, die den brief geschreven heb, groet u in den Heere. **23** U groet Gajus, de huiswaard van mij en van de gehele Gemeente. U groet Erastus, de rentmeester der stad, en de broeder Quartus. **24** De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen. **25** Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

26 Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt; **27** Den zelven alleen wijzen God zij door Jezus Christus de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

1 Corinthians

1 Corinthians 1

1 Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus, door den
wil van God, en Sosthenes, de broeder, **2** Aan de Gemeente
Gods, die te Korinthe is, den geheiligden in Christus Jezus,
den geroepenen heiligen, met allen, die den Naam van
onzen Heere Jezus Christus aanroepen in alle plaats, beide
hun en onzen Heere; **3** Genade zij u en vrede van God
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **4** Ik dank mijn
God allen tijd over u, vanwege de genade Gods, die u
gegeven is in Christus Jezus;

5 Dat gij in alles rijk zijt geworden in Hem, in alle rede en
alle kennis; **6** Gelijk de getuigenis van Christus bevestigd is
onder u; **7** Alzo dat het u aan gene gave ontbreekt,
verwachtende de openbaring van onzen Heere Jezus
Christus. **8** Welke God u ook zal bevestigen tot het einde
toe, om onstraffelijk te zijn in den dag van onzen Heere
Jezus Christus. **9** God is getrouw, door Welken gij geroepen
zijt tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onzen
Heere. **10** Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen
Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat
onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd
zijt in eenzelfden zin, en in een zelfde gevoelen.

11 Want mij is van u bekend gemaakt, mijn broeders, door
die van het huisgezin van Chloe zijn, dat er twisten onder u
zijn. **12** En dit zeg ik, dat een iegelijk van u zegt: Ik ben van
Paulus, en ik van Apollos; en ik van Cefas; en ik van
Christus. **13** Is Christus gedeeld? Is Paulus voor u gekruist?
Of zijt gij in Paulus naam gedoopt? **14** Ik dank God, dat ik
niemand van ulieden gedoopt heb, dan Krispus en Gajus; **15**
Opdat niet iemand zegge, dat ik in mijn naam gedoopt heb.
16 Doch ik heb ook het huisgezin van Stefanus gedoopt;

voorts weet ik niet, of ik iemand anders gedoopt heb. **17**
Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar
om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van
woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde.
18 Want het woord des kruises is wel dengenen, die verloren
gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het
een kracht Gods;

19 Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen
vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet
maken. **20** Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde?
Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid
dezer wereld niet dwaas gemaakt? **21** Want nademaal, in de
wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de
wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der
prediking, zalig te maken, die geloven; **22** Overmits de
Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken; **23**
Doch wij prediken Christus, den Gekruisigde, den Joden wel
een ergernis, en den Grieken een dwaasheid; **24** Maar hun,
die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij
Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods. **25** Want het
dwaze Gods is wijzer dan de mensen; en het zwakke Gods is
sterker dan de mensen. **26** Want gij ziet uw roeping,
broeders, dat gij niet vele wijzen zijt naar het vlees, niet vele
machtigen, niet vele edelen. **27** Maar het dwaze der wereld
heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou;
en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij
het sterke zou beschamen; **28** En het onedele der wereld, en
het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is,
opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken; **29** Opdat geen
vlees zou roemen voor Hem. **30** Maar uit Hem zijt gij in
Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en
rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing; **31** Opdat
het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in den Heere.

1 Corinthians 2

1 En ik, broeders, als ik tot u ben gekomen, ben niet
gekomen met uitnemendheid van woorden, of van wijsheid,
u verkondigende de getuigenis van God. **2** Want ik heb niet
voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en
Dien gekruisigd. **3** En ik was bij ulieden in zwakheid, en in
vreze, en in vele beving. **4** En mijn rede, en mijn prediking
was niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid,
maar in betoning des geestes en der kracht; **5** Opdat uw
geloof niet zou zijn in wijsheid der mensen, maar in de
kracht Gods. **6** En wij spreken wijsheid onder de
volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld, noch der
oversten dezer wereld, die te niet worden; **7** Maar wij
spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die
bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot
heerlijkheid van ons, eer de wereld was; **8** Welke niemand
van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij
ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid
niet gekruist hebben. **9** Maar gelijk geschreven is: Hetgeen
het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en
in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God
bereid heeft dien, die Hem liefhebben. **10** Doch God heeft
het ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest
onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods. **11** Want wie
van de mensen weet, hetgeen des mensen is, dan de geest
des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand, hetgeen
Gods is, dan de Geest Gods. **12** Doch wij hebben niet
ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit
God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God
geschonken zijn; **13** Dewelke wij ook spreken, niet met
woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar met
woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met
geestelijke samenvoegende. **14** Maar de natuurlijke mens

begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden. **15** Doch de geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar hij zelf wordt van niemand onderscheiden. **16** Want wie heeft den zin des Heeren gekend, die Hem zou onderrichten? Maar wij hebben den zin van Christus.

1 Corinthians 3

1 En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot geestelijken,
maar als tot vleselijken, als tot jonge kinderen in Christus. **2**
Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij
vermocht toen nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet. **3**
Want gij zijt nog vleselijk; want dewijl onder u nijd is, en
twist, en tweedracht, zijt gij niet vleselijk, en wandelt gij niet
naar den mens?

4 Want als de een zegt: Ik ben van Paulus; en een ander: Ik
ben van Apollos; zijt gij niet vleselijk? **5** Wie is dan Paulus,
en wie is Apollos, anders dan dienaars, door welke gij
geloofd hebt, en dat, gelijk de Heere aan een iegelijk
gegeven heeft? **6** Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt;
maar God heeft den wasdom gegeven. **7** Zo is dan noch hij,
die plant, iets, noch hij, die nat maakt, maar God, Die den
wasdom geeft. **8** En die plant, en die nat maakt, zijn een;
maar een iegelijk zal zijn loon ontvangen naar zijn arbeid. **9**
Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods
gebouw zijt gij. **10** Naar de genade Gods, die mij gegeven is,
heb ik als een wijs bouwmeester het fondament gelegd; en
een ander bouwt daarop. Maar een iegelijk zie toe, hoe hij
daarop bouwe. **11** Want niemand kan een ander fondament
leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus. **12**
En indien iemand op dit fondament bouwt: goud, zilver,
kostelijke stenen, hout, hooi, stoppelen; **13** Eens iegelijks
werk zal openbaar worden; want de dag zal het verklaren,
dewijl het door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens
iegelijks werk is, zal het vuur beproeven. **14** Zo iemands
werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal loon
ontvangen. **15** Zo iemands werk zal verbrand worden, die
zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch
alzo als door vuur. **16** Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt,

en de Geest Gods in ulieden woont? **17** Zo iemand den
tempel Gods schendt, dien zal God schenden; want de
tempel Gods is heilig, welke gij zijt. **18** Niemand bedriege
zichzelven. Zo iemand onder u dunkt, dat hij wijs is in deze
wereld, die worde dwaas, opdat hij wijs moge worden.

19 Want de wijsheid dezer wereld is dwaasheid bij God;
want er is geschreven: Hij vat de wijzen in hun arglistigheid;
20 En wederom: De Heere kent de overleggingen der wijzen,
dat zij ijdel zijn. **21** Niemand dan roeme op mensen; want
alles is uwe. **22** Hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Cefas,
hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij
tegenwoordige, hetzij toekomende dingen, zij zijn alle uwe.
23 Doch gij zijt van Christus, en Christus is Gods.

1 Corinthians 4

1 Alzo houde ons een ieder mens, als dienaars van Christus,
en uitdelers der verborgenheden Gods. **2** En voorts wordt in
de uitdelers vereist, dat elk getrouw bevonden worde. **3**
Doch mij is voor het minste, dat ik van ulieden geoordeeld
worde, of van een menselijk oordeel; ja, ik oordeel ook
mijzelven niet. **4** Want ik ben mijzelven van geen ding
bewust; doch ik ben daardoor niet gerechtvaardigd; maar
Die mij oordeelt, is de Heere. **5** Zo dan oordeelt niets voor
den tijd, totdat de Heere zal gekomen zijn, Welke ook in het
licht zal brengen, hetgeen in de duisternis verborgen is, en
openbaren de raadslagen der harten; en als dan zal een
iegelijk lof hebben van God. **6** En deze dingen, broeders,
heb ik op mijzelven en Apollos bij gelijkenis toegepast, om
uwentwil; opdat gij aan ons zoudt leren, niet te gevoelen
boven hetgeen geschreven is, dat gij niet, de een om eens
anders wil, opgeblazen wordt tegen den ander. **7** Want wie
onderscheidt u? En wat hebt gij, dat gij niet hebt
ontvangen? En zo gij het ook ontvangen hebt, wat roemt gij,
alsof gij het niet ontvangen hadt? **8** Alrede zijt gij verzadigd,
alrede zijt gij rijk geworden, zonder ons hebt gij geheerst; en
och, of gij heerstet, opdat ook wij met u heersen mochten! **9**
Want ik acht, dat God ons, die de laatste apostelen zijn, ten
toon heeft gesteld als tot den dood verwezen; want wij zijn
een schouwspel geworden der wereld, en den engelen, en
den mensen. **10** Wij zijn dwazen om Christus' wil, maar gij
zijt wijzen in Christus; wij zijn zwakken, maar gij sterken; gij
zijt heerlijken, maar wij verachten. **11** Tot op deze
tegenwoordige ure lijden wij honger, en lijden wij dorst, en
zijn naakt, en worden met vuisten geslagen, en hebben
geen vaste woonplaats; **12** En arbeiden, werkende met onze
eigen handen; wij worden gescholden, en wij zegenen; wij
worden vervolgd, en wij verdragen; **13** Wij worden

gelasterd, en wij bidden; wij zijn geworden als uitvaagsels
der wereld en aller afschrapsel tot nu toe. **14** Ik schrijf deze
dingen niet om u te beschamen, maar als mijn lieve
kinderen vermaan ik u. **15** Want al hadt gij tien duizend
leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders;
want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld.
16 Zo vermaan ik u dan: zijt mijn navolgers. **17** Daarom heb
ik Timotheus tot u gezonden, die mijn lieve en getrouwe
zoon is in den Heere, welke u zal indachtig maken mijn
wegen, die in Christus zijn, gelijkerwijs ik alom in alle
Gemeenten leer. **18** Doch sommigen zijn opgeblazen, alsof
ik tot ulieden niet komen zou. **19** Maar ik zal haast tot u
komen, zo de Heere wil, en ik zal dan verstaan, niet de
woorden dergenen, die opgeblazen zijn, maar de kracht. **20**
Want het Koninkrijk Gods is niet gelegen in woorden, maar
in kracht. **21** Wat wilt gij? Zal ik met de roede tot u komen,
of in liefde en in den geest der zachtmoedigheid?

1 Corinthians 5

1 Men hoort ganselijk, dat er hoererij onder u is, en zodanige
hoererij, die ook onder de heidenen niet genoemd wordt,
alzo dat er een zijns vaders huisvrouw heeft. **2** En zijt gij nog
opgeblazen, en hebt niet veel meer leed gedragen, opdat hij
uit het midden van u weggedaan worde, die deze daad
begaan heeft? **3** Doch ik, als wel met het lichaam afwezend,
maar tegenwoordig zijnde met den geest, heb alrede, als of
ik tegenwoordig ware, dengene, die dat alzo bedreven heeft,
besloten, **4** In den Naam van onzen Heere Jezus Christus, als
gijlieden en mijn geest samen vergaderd zullen zijn, met de
kracht van onzen Heere Jezus Christus, **5** Denzulken over te
geven aan den satan, tot verderf des vleses, opdat de geest
behouden moge worden in den dag van den Heere Jezus. **6**
Uw roem is niet goed. Weet gij niet, dat een weinig
zuurdesem het gehele deeg zuur maakt? **7** Zuivert dan den
ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt,
gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons
geslacht, namelijk Christus. **8** Zo dan laat ons feest houden,
niet in den ouden zuurdesem, noch in den zuurdesem der
kwaadheid en der boosheid, maar in de ongezuurde broden
der oprechtheid en der waarheid. **9** Ik heb u geschreven in
den brief, dat gij u niet zoudt vermengen met de
hoereerders; **10** Doch niet geheellijk met de hoereerders
dezer wereld, of met de gierigaards, of met de rovers, of met
de afgodendienaars; want anders zoudt gij moeten uit de
wereld gaan. **11** Maar nu heb ik u geschreven, dat gij u niet
zult vermengen, namelijk indien iemand, een broeder
genaamd zijnde, een hoereerder is, of een gierigaard, of een
afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een
rover; dat gij met zodanig een ook niet zult eten. **12** Want
wat heb ik ook die buiten zijn te oordelen? Oordeelt

gijlieden niet die binnen zijn? **13** Maar die buiten zijn
oordeelt God. En doet gij dezen boze uit ulieden weg.

1 Corinthians 6

1 Durft iemand van ulieden, die een zaak heeft tegen een
ander, te recht gaan voor de onrechtvaardigen, en niet voor
de heiligen? **2** Weet gij niet, dat de heiligen de wereld
oordelen zullen? En indien door u de wereld geoordeeld
wordt, zijt gij onwaardig de minste gerechtzaken? **3** Weet gij
niet, dat wij de engelen oordelen zullen? Hoeveel te meer de
zaken, die dit leven aangaan? **4** Zo gij dan gerechtzaken
hebt, die dit leven aangaan, zet die daarover, die in de
Gemeente minst geacht zijn. **5** Ik zeg u dit tot schaamte. Is
er dan alzo onder u geen, die wijs is, ook niet een, die zou
kunnen oordelen tussen zijn broeders? **6** Maar de ene
broeder gaat met den anderen broeder te recht, en dat voor
ongelovigen. **7** Zo is er dan nu ganselijk gebrek onder u, dat
gij met elkander rechtzaken hebt. Waarom lijdt gij niet liever
ongelijk? Waarom lijdt gij niet liever schade? **8** Maar
gijlieden doet ongelijk, en doet schade, en dat den
broederen. **9** Of weet gij niet, dat de onrechtvaardigen het
Koninkrijk Gods niet zullen beerven? **10** Dwaalt niet; noch
hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch
ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch
gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers
zullen het Koninkrijk Gods beerven. **11** En dit waart gij
sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd,
maar gij zijt gerechtvaardigd, in den Naam van den Heere
Jezus, en door den Geest onzes Gods; **12** Alle dingen zijn mij
geoorloofd, maar alle dingen zijn niet oorbaar; alle dingen
zijn mij geoorloofd, maar ik zal onder de macht van geen mij
laten brengen.

13 De spijzen zijn voor de buik, en de buik is voor de
spijzen; maar God zal beide dezen en die te niet doen. Doch
het lichaam is niet voor de hoererij, maar voor den Heere en

de Heere voor het lichaam. **14** En God heeft ook den Heere
opgewekt, en zal ons opwekken door Zijn kracht. **15** Weet
gij niet, dat uw lichamen leden van Christus zijn? Zal ik dan
de leden van Christus nemen, en maken ze leden ener hoer?
Dat zij verre. **16** Of weet gij niet, dat die de hoer aanhangt,
een lichaam met haar is? Want die twee, zegt Hij, zullen tot
een vlees wezen. **17** Maar die den Heere aanhangt, is een
geest met Hem. **18** Vliedt de hoererij. Alle zonde, die de
mens doet, is buiten het lichaam, maar die hoererij bedrijft,
zondigt tegen zijn eigen lichaam. **19** Of weet gij niet, dat
ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in
u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt? **20**
Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw
lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.

1 Corinthians 7

1 Aangaande nu de dingen, waarvan gij mij geschreven
hebt; het is een mens goed geen vrouw aan te raken. **2** Maar
om der hoererijen wil zal een iegelijk man zijn eigen vrouw
hebben, en een iegelijke vrouw zal haar eigen man hebben.
3 De man zal aan de vrouw de schuldige goedwilligheid
betalen; en desgelijks ook de vrouw aan den man. **4** De
vrouw heeft de macht niet over haar eigen lichaam, maar de
man; en desgelijks ook de man heeft de macht niet over zijn
eigen lichaam, maar de vrouw. **5** Onttrekt u elkander niet,
tenzij dan met beider toestemming voor een tijd, opdat gij u
tot vasten en bidden moogt verledigen; en komt wederom
bijeen, opdat u de satan niet verzoeke, omdat gij u niet kunt
onthouden. **6** Doch dit zeg ik uit toelating, niet uit bevel. **7**
Want ik wilde, dat alle mensen waren, gelijk als ikzelf ben;
maar een iegelijk heeft zijn eigen gave van God, de een wel
aldus, maar de andere alzo. **8** Doch ik zeg den
ongetrouwden, en den weduwen: Het is hun goed, indien zij
blijven, gelijk als ik.

9 Maar indien zij zich niet kunnen onthouden, dat zij
trouwen; want het is beter te trouwen dan te branden. **10**
Doch den getrouwden gebiede niet ik, maar de Heere, dat
de vrouw van den man niet scheide. **11** En indien zij ook
scheidt, dat zij ongetrouwd blijve, of met den man verzoene;
en dat de man de vrouw niet verlate. **12** Maar den anderen
zeg ik, niet de Heere: Indien enig broeder een ongelovige
vrouw heeft, en dezelve tevreden is bij hem te wonen, dat
hij ze niet verlate; **13** En een vrouw, die een ongelovigen
man heeft, en hij tevreden is bij haar te wonen, dat zij hem
niet verlate. **14** Want de ongelovige man is geheiligd door
de vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den
man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn

zij heilig. **15** Maar indien de ongelovige scheidt, dat hij
scheide. De broeder of de zuster wordt in zodanige gevallen
niet dienstbaar gemaakt; maar God heeft ons tot vrede
geroepen. **16** Want wat weet gij, vrouw, of gij den man zult
zalig maken? Of wat weet gij, man, of gij de vrouw zult zalig
maken? **17** Doch gelijk God aan een iegelijk heeft
uitgedeeld, gelijk de Heere een iegelijk geroepen heeft, dat
hij alzo wandele; en alzo verordene ik in al de Gemeenten.
18 Is iemand, besneden zijnde, geroepen, die late zich geen
voorhuid aantrekken; is iemand, in de voorhuid zijnde,
geroepen, die late zich niet besnijden. **19** De besnijdenis is
niets, en de voorhuid is niets, maar de onderhouding der
geboden Gods. **20** Een iegelijk blijve in die beroeping, daar
hij in geroepen is. **21** Zijt gij, een dienstknecht zijnde,
geroepen, laat u dat niet bekommeren; maar indien gij ook
kunt vrij worden, gebruik dat liever. **22** Want die in den
Heere geroepen is, een dienstknecht zijnde, die is een
vrijgelatene des Heeren; desgelijks ook, die vrij zijnde
geroepen is, die is een dienstknecht van Christus. **23** Gij zijt
duur gekocht, wordt geen dienstknechten der mensen. **24**
Een iegelijk, waarin hij geroepen is, broeders, die blijve in
hetzelve bij God. **25** Aangaande de maagden nu, heb ik
geen bevel des Heeren; maar ik zeg mijn gevoelen, als die
barmhartigheid van den Heere gekregen heb, om getrouw te
zijn.

26 Ik houde dan dit goed te zijn, om den aanstaanden nood,
dat het, zeg ik, den mens goed is alzo te zijn. **27** Zijt gij aan
een vrouw verbonden, zoek geen ontbinding; zijt gij
ongebonden van een vrouw, zoek geen vrouw. **28** Maar
indien gij ook trouwt, gij zondigt niet; en indien een maagd
trouwt, zij zondigt niet. Doch dezulken zullen verdrukking
hebben in het vlees; en ik spare ulieden. **29** Maar dit zeg ik,
broeders, dat de tijd voorts kort is; opdat ook die vrouwen
hebben, zouden zijn als niet hebbende; **30** En die wenen,
als niet wenende; en die blijde zijn, als niet blijde zijnde; en

die kopen, als niet bezittende; **31** En die deze wereld
gebruiken, als niet misbruikende; want de gedaante dezer
wereld gaat voorbij. **32** En ik wil, dat gij zonder
bekommernis zijt. De ongetrouwde bekommert zich met de
dingen des Heeren, hoe hij den Heere zal behagen; **33** Maar
die getrouwd is, bekommert zich met de dingen der wereld,
hoe hij de vrouw zal behagen. **34** Een vrouw en een maagd
zijn onderscheiden. De ongetrouwde bekommert zich met de
dingen des Heeren, opdat zij heilig zij, beide aan lichaam en
aan geest; maar die getrouwd is, bekommert zich met de
dingen der wereld, hoe zij den man zal behagen. **35** En dit
zeg ik tot uw eigen voordeel; niet opdat ik een strik over u
zou werpen, maar om u te leiden tot hetgeen wel voegt, en
bekwaam is, om den Heere wel aan te hangen, zonder
herwaarts en derwaarts getrokken te worden. **36** Maar zo
iemand acht, dat hij ongevoegelijk handelt met zijn maagd,
indien zij over den jeugdigen tijd gaat, en het alzo moet
geschieden; die doe wat hij wil, hij zondigt niet; dat zij
trouwen. **37** Doch die vast staat in zijn hart, geen noodzaak
hebbende, maar macht heeft over zijn eigen wil, en dit in
zijn hart besloten heeft, dat hij zijn maagd zal bewaren, die
doet wel. **38** Alzo dan, die haar ten huwelijk uitgeeft, die
doet wel; en die ze ten huwelijk niet uitgeeft, die doet beter.
39 Een vrouw is door de wet verbonden, zo langen tijd haar
man leeft; maar indien haar man ontslapen is, zo is zij vrij,
om te trouwen, dien zij wil, alleenlijk in den Heere. **40** Maar
zij is gelukkiger, indien zij alzo blijft, naar mijn gevoelen. En
ik meen ook den Geest Gods te hebben.

1 Corinthians 8

1 Aangaande nu de dingen, die den afgoden geofferd zijn,
wij weten, dat wij allen te zamen kennis hebben. De kennis
maakt opgeblazen, maar de liefde sticht. **2** En zo iemand
meent iets te weten, die heeft nog niets gekend, gelijk men
behoort te kennen. **3** Maar zo iemand God liefheeft, die is
van Hem gekend. **4** Aangaande dan het eten der dingen, die
den afgoden geofferd zijn, wij weten, dat een afgod niets is
in de wereld, en dat er geen ander God is dan een. **5** Want
hoewel er ook zijn, die goden genaamd worden, hetzij in den
hemel, hetzij op de aarde (gelijk er vele goden en vele heren
zijn), **6** Nochtans hebben wij maar een God, den Vader, uit
Welken alle dingen zijn, en wij tot Hem; en maar een Heere,
Jezus Christus, door Welken alle dingen zijn, en wij door
Hem. **7** Doch in allen is de kennis niet; maar sommigen, met
een geweten des afgods tot nog toe, eten als iets dat den
afgoden geofferd is; en hun geweten, zwak zijnde, wordt
bevlekt. **8** De spijze nu maakt ons Gode niet aangenaam;
want hetzij dat wij eten, wij hebben geen overvloed; en
hetzij dat wij niet eten, wij hebben geen gebrek. **9** Maar ziet
toe, dat deze uw macht niet enigerwijze een aanstoot worde
dengenen, die zwak zijn. **10** Want zo iemand u, die de
kennis hebt, ziet in der afgoden tempel aanzitten, zal het
geweten deszelven, die zwak is, niet gestijfd worden, om te
eten de dingen, die den afgoden geofferd zijn? **11** En zal de
broeder, die zwak is, door uw kennis verloren gaan, om
welken Christus gestorven is? **12** Doch gijlieden, alzo tegen
de broeders zondigende, en hun zwak geweten kwetsende,
zondigt tegen Christus. **13** Daarom, indien de spijs mijn
broeder ergert, zo zal ik in eeuwigheid geen vlees eten,
opdat ik mijn broeder niet ergere.

1 Corinthians 9

1 Ben ik niet een apostel? Ben ik niet vrij? Heb ik niet Jezus
Christus, onzen Heere, gezien? Zijt gijlieden niet mijn werk
in den Heere? **2** Zo ik anderen geen apostel ben, nochtans
ben ik het ulieden; want het zegel mijns apostelschaps zijt
gijlieden in den Heere. **3** Mijn verantwoording aan degenen,
die onderzoek over mij doen, is deze. **4** Hebben wij niet
macht, om te eten en te drinken? **5** Hebben wij niet macht,
om een vrouw, een zuster zijnde, met ons om te leiden,
gelijk ook de andere apostelen, en de broeders des Heeren,
en Cefas? **6** Of hebben alleen ik en Barnabas geen macht
van niet te werken? **7** Wie dient ooit in den krijg op eigen
bezoldiging? Wie plant een wijngaard, en eet niet van zijn
vrucht? Of wie weidt een kudde, en eet niet van de melk der
kudde? **8** Spreek ik dit naar den mens, of zegt ook de wet
hetzelfde niet? **9** Want in de wet van Mozes is geschreven:
Gij zult een dorsenden os niet muilbanden. Zorgt ook God
voor de ossen? **10** Of zegt Hij dat ganselijk om onzentwil?
Want om onzentwil is dat geschreven; overmits die ploegt,
op hoop moet ploegen, en die op hoop dorst, moet zijn hoop
deelachtig worden. **11** Indien wij ulieden het geestelijke
gezaaid hebben, is het een grote zaak, zo wij het uwe, dat
lichamelijk is, maaien? **12** Indien anderen deze macht over
u deelachtig zijn, waarom niet veel meer wij? Doch wij
hebben deze macht niet gebruikt, maar wij verdragen het al,
opdat wij niet enige verhindering geven aan het Evangelie
van Christus. **13** Weet gij niet, dat degenen, die de heilige
dingen bedienen, van het heilige eten? en die steeds bij het
altaar zijn, met het altaar delen? **14** Alzo heeft ook de Heere
geordineerd dengenen, die het Evangelie verkondigen, dat
zij van het Evangelie leven. **15** Maar ik heb geen van deze
dingen gebruikt. En ik heb dit niet geschreven, opdat het
alzo aan mij geschieden zou; want het ware mij beter te

sterven, dan dat iemand dezen mijn roem zou ijdel maken.
16 Want indien ik het Evangelie verkondige, het is mij geen
roem; want de nood is mij opgelegd. En wee mij, indien ik
het Evangelie niet verkondig! **17** Want indien ik dat gewillig
doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij
evenwel toebetrouwd. **18** Wat loon heb ik dan? Namelijk dat
ik, het Evangelie verkondigende, het Evangelie van Christus
kosteloos stelle, om mijn macht in het Evangelie niet te
misbruiken. **19** Want daar ik van allen vrij was, heb ik
mijzelven allen dienstbaar gemaakt, opdat ik er meer zou
winnen. **20** En ik ben den Joden geworden als een Jood,
opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet
zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik
degenen, die onder de wet zijn, winnen zou. **21** Degenen,
die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de wet
zijnde (Gode nochtans zijnde niet zonder de wet, maar voor
Christus onder de wet), opdat ik degenen, die zonder de wet
zijn, winnen zou. **22** Ik ben den zwakken geworden als een
zwakke, opdat ik de zwakken winnen zou; allen ben ik alles
geworden, opdat ik immers enigen behouden zou. **23** En dit
doe ik om des Evangelies wil, opdat ik hetzelve mede
deelachtig zou worden. **24** Weet gijlieden niet, dat die in de
loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat een den prijs
ontvangt? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen. **25** En
een iegelijk, die om prijs strijdt, onthoudt zich in alles.
Dezen dan doen wel dit, opdat zij een verderfelijke kroon
zouden ontvangen, maar wij een onverderfelijke. **26** Ik loop
dan alzo, niet als op het onzekere; ik kamp alzo, niet als de
lucht slaande; **27** Maar ik bedwing mijn lichaam, en breng
het tot dienstbaarheid, opdat ik niet enigszins, daar ik
anderen gepredikt heb, zelf verwerpelijk worde.

1 Corinthians 10

1 En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt, dat onze
vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee
doorgegaan zijn; **2** En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk
en in de zee; **3** En allen dezelfde geestelijke spijs gegeten
hebben; **4** En allen denzelfden geestelijken drank
gedronken hebben; want zij dronken uit de geestelijke
steenrots, die volgde; en de steenrots was Christus. **5** Maar
in het meerder deel van hen heeft God geen welgevallen
gehad; want zij zijn in de woestijn ter nedergeslagen. **6** En
deze dingen zijn geschied ons tot voorbeelden, opdat wij
geen lust tot het kwaad zouden hebben, gelijkerwijs als zij
lust gehad hebben. **7** En wordt geen afgodendienaars,
gelijkerwijs als sommigen van hen, gelijk geschreven staat:
Het volk zat neder om te eten, en om te drinken, en zij
stonden op om te spelen. **8** En laat ons niet hoereren, gelijk
sommigen van hen gehoereerd hebben, en er vielen op een
dag drie en twintig duizend. **9** En laat ons Christus niet
verzoeken, gelijk ook sommigen van hen verzocht hebben,
en werden van de slagen vernield. **10** En murmureert niet,
gelijk ook sommigen van hen gemurmureerd hebben, en
werden vernield van den verderver. **11** En deze dingen alle
zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn
beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de
einden der eeuwen gekomen zijn. **12** Zo dan, die meent te
staan, zie toe, dat hij niet valle. **13** Ulieden heeft geen
verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw,
Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij
vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst
geven, opdat gij ze kunt verdragen. **14** Daarom, mijn
geliefden, vliedt van den afgodendienst.

15 Als tot verstandigen spreek ik; oordeelt gij, hetgeen ik
zeg. **16** De drinkbeker der dankzegging, dien wij
dankzeggende zegenen, is die niet een gemeenschap des
bloeds van Christus? Het brood, dat wij breken, is dat niet
een gemeenschap des lichaams van Christus? **17** Want een
brood is het, zo zijn wij velen een lichaam, dewijl wij allen
eens broods deelachtig zijn. **18** Ziet Israel, dat naar het
vlees is; hebben niet degenen, die de offeranden eten,
gemeenschap met het altaar? **19** Wat zeg ik dan? Dat een
afgod iets is, of dat het afgodenoffer iets is? **20** Ja, ik zeg,
dat hetgeen de heidenen offeren, zij den duivelen offeren,
en niet Gode; en ik wil niet, dat gij met de duivelen
gemeenschap hebt. **21** Gij kunt den drinkbeker des Heeren
niet drinken, en den drinkbeker der duivelen; gij kunt niet
deelachtig zijn aan de tafel des Heeren, en aan de tafel der
duivelen. **22** Of tergen wij den Heere? Zijn wij sterker dan
Hij? **23** Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen zijn
niet oorbaar; alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle
dingen stichten niet. **24** Niemand zoeke dat zijns zelfs is;
maar een iegelijk zoeke dat des anderen is. **25** Eet al wat in
het vleeshuis verkocht wordt, niets ondervragende, om des
gewetens wil; **26** Want de aarde is des Heeren, en de
volheid derzelve. **27** En indien u iemand van de
ongelovigen noodt, en gij daar gaan wilt, eet al wat ulieden
voorgesteld wordt, niets ondervragende, om des gewetens
wil. **28** Maar zo iemand tot ulieden zegt: Dat is afgodenoffer;
eet het niet, om desgenen wil, die u dat te kennen gegeven
heeft, en om des gewetens wil. Want de aarde is des Heeren,
en de volheid derzelve. **29** Doch ik zeg: om het geweten,
niet van uzelven, maar des anderen; want waarom wordt
mijn vrijheid geoordeeld van een ander geweten? **30** En
indien ik door genade der spijze deelachtig ben, waarom
word ik gelasterd over hetgeen, waarvoor ik dankzeg? **31**
Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat
gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods. **32** Weest
zonder aanstoot te geven, en den Joden, en den Grieken, en

der Gemeente Gods. **33** Gelijkerwijs ik ook in alles allen
behaag, niet zoekende mijn eigen voordeel, maar het
voordeel van velen, opdat zij mochten behouden worden.

1 Corinthians 11

1 Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus. **2**
En ik prijs u, broeders, dat gij in alles mijner gedachtig zijt,
en de inzettingen behoudt, gelijk ik die u overgegeven heb.

3 Doch ik wil, dat gij weet, dat Christus het Hoofd is eens
iegelijken mans, en de man het hoofd der vrouw, en God het
Hoofd van Christus. **4** Een iegelijk man, die bidt of
profeteert, hebbende iets op het hoofd, die onteert zijn
eigen hoofd; **5** Maar een iegelijke vrouw, die bidt of
profeteert met ongedekten hoofde, onteert haar eigen
hoofd; want het is een en hetzelfde, alsof haar het haar
afgesneden ware. **6** Want indien een vrouw niet gedekt is,
dat zij ook geschoren worde; maar indien het lelijk is voor
een vrouw geschoren te zijn, of het haar afgesneden te
hebben, dat zij zich dekke. **7** Want de man moet het hoofd
niet dekken, overmits hij het beeld en de heerlijkheid Gods
is; maar de vrouw is de heerlijkheid des mans. **8** Want de
man is uit de vrouw niet, maar de vrouw is uit den man. **9**
Want ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar de
vrouw om den man. **10** Daarom moet de vrouw een macht
op het hoofd hebben, om der engelen wil. **11** Nochtans is
noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder den
man, in den Heere. **12** Want gelijkerwijs de vrouw uit den
man is, alzo is ook de man door de vrouw; doch alle dingen
zijn uit God. **13** Oordeelt gij onder uzelven: is het
betamelijk, dat de vrouw ongedekt God bidde? **14** Of leert u
ook de natuur zelve niet, dat zo een man lang haar draagt,
het hem een oneer is? **15** Maar zo een vrouw lang haar
draagt, dat het haar een eer is; omdat het lange haar voor
een deksel haar is gegeven? **16** Doch indien iemand schijnt
twistgierig te zijn, wij hebben zulke gewoonten niet, noch de
Gemeenten Gods. **17** Dit nu, hetgeen ik u aanzegge, prijs ik

niet, namelijk dat gij niet tot beter, maar tot erger
samenkomt.

18 Want eerstelijk, als gij samenkomt in de Gemeente, zo
hoor ik, dat er scheuringen zijn onder u; en ik geloof het ten
dele; **19** Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat
degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u.
20 Als gij dan bijeen samenkomt, dat is niet des Heeren
avondmaal eten. **21** Want in het eten neemt een iegelijk te
voren zijn eigen avondmaal; en deze is hongerig, en de
andere is dronken. **22** Hebt gij dan geen huizen, om er te
eten en te drinken? Of veracht gij de Gemeente Gods, en
beschaamt gij degenen, die niet hebben? Wat zal ik u
zeggen? Zal ik u prijzen? In dezen prijs ik u niet. **23** Want ik
heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u
overgegeven heb, dat de Heere Jezus in den nacht, in
welken Hij verraden werd, het brood nam; **24** En als Hij
gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn
lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn
gedachtenis. **25** Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na
het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het
Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij
dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis. **26** Want zo dikwijls
als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken,
zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt. **27** Zo
dan, wie onwaardiglijk dit brood eet, of den drinkbeker des
Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed
des Heeren. **28** Maar de mens beproeve zichzelven, en ete
alzo van het brood, en drinke van den drinkbeker. **29** Want
die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelven
een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren.
30 Daarom zijn onder u vele zwakken en kranken, en velen
slapen. **31** Want indien wij onszelven oordeelden, zo zouden
wij niet geoordeeld worden. **32** Maar als wij geoordeeld
worden, zo worden wij van den Heere getuchtigd, opdat wij
met de wereld niet zouden veroordeeld worden. **33** Zo dan,

mijn broeders, als gij samenkomt om te eten, verwacht elkander. **34** Doch zo iemand hongert, dat hij te huis ete, opdat gij niet tot een oordeel samenkomt. De overige dingen nu zal ik verordenen, als ik zal gekomen zijn.

1 Corinthians 12

1 En van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet, dat gij
onwetende zijt. **2** Gij weet, dat gij heidenen waart, tot de
stomme afgoden heengetrokken, naar dat gij geleid werdt. **3**
Daarom maak ik u bekend, dat niemand, die door den Geest
Gods spreekt, Jezus een vervloeking noemt; en niemand kan
zeggen, Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen
Geest. **4** En er is verscheidenheid der gaven, doch het is
dezelfde Geest; **5** En er is verscheidenheid der bedieningen,
en het is dezelfde Heere; **6** En er is verscheidenheid der
werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen
werkt. **7** Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des
Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. **8** Want dezen
wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en
een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest; **9**
En een ander het geloof, door denzelfden Geest; en een
ander de gaven der gezondmakingen, door denzelfden
Geest. **10** En een ander de werkingen der krachten; en een
ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten;
en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der
talen. **11** Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde
Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs
Hij wil. **12** Want gelijk het lichaam een is, en vele leden
heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar
een lichaam zijn, alzo ook Christus. **13** Want ook wij allen
zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden,
hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij
zijn allen tot een Geest gedrenkt. **14** Want ook het lichaam
is niet een lid, maar vele leden. **15** Indien de voet zeide:
Dewijl ik de hand niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is
hij daarom niet van het lichaam? **16** En indien het oor zeide:
Dewijl ik het oog niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is
het daarom niet van het lichaam? **17** Ware het gehele

lichaam het oog, waar zou het gehoor zijn? Ware het gehele
lichaam gehoor, waar zou de reuk zijn? **18** Maar nu heeft
God de leden gezet, een iegelijk van dezelve in het lichaam,
gelijk Hij gewild heeft. **19** Waren zij alle maar een lid, waar
zou het lichaam zijn? **20** Maar nu zijn er wel vele leden,
doch maar een lichaam. **21** En het oog kan niet zeggen tot
de hand: Ik heb u niet van node; of wederom het hoofd tot
de voeten: Ik heb u niet van node. **22** Ja veeleer, de leden,
die ons dunken de zwakste des lichaams te zijn, die zijn
nodig. **23** En die ons dunken de minst eerlijke leden des
lichaams te zijn, denzelven doen wij overvloediger eer aan;
en onze onsierlijke leden hebben overvloediger versiering.
24 Doch onze sierlijke hebben het niet van node; maar God
heeft het lichaam alzo samengevoegd, gevende
overvloediger eer aan hetgeen gebrek aan dezelve heeft; **25**
Opdat geen tweedracht in het lichaam zij, maar de leden
voor elkander gelijke zorg zouden dragen. **26** En hetzij dat
een lid lijdt, zo lijden al de leden mede; hetzij dat een lid
verheerlijkt wordt, zo verblijden zich al de leden mede. **27**
En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het
bijzonder. **28** En God heeft er sommigen in de Gemeente
gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten
derde leraars, daarna krachten, daarna gaven der
gezondmakingen, behulpsels, regeringen, menigerlei talen.
29 Zijn zij allen apostelen? Zijn zij allen profeten? Zijn zij
allen leraars? Zijn zij allen krachten? **30** Hebben zij allen
gaven der gezondmakingen? Spreken zij allen met
menigerlei talen? Zijn zij allen uitleggers? **31** Doch ijvert
naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, die nog
uitnemender is.

1 Corinthians 13

1 Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen
sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal,
of luidende schel geworden. **2** En al ware het dat ik de gave
der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de
wetenschap; en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik
bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets. **3** En
al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud der
armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf,
opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou
het mij geen nuttigheid geven. **4** De liefde is lankmoedig, zij
is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt
niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; **5** Zij handelt niet
ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelve niet, zij wordt niet
verbitterd, zij denkt geen kwaad; **6** Zij verblijdt zich niet in
de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; **7**
Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle
dingen, zij verdraagt alle dingen. **8** De liefde vergaat
nimmermeer; maar hetzij profetieen, zij zullen te niet
gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij
kennis, zij zal te niet gedaan worden. **9** Want wij kennen ten
dele, en wij profeteren ten dele; **10** Doch wanneer het
volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te
niet gedaan worden. **11** Toen ik een kind was, sprak ik als
een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een
kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te
niet gedaan hetgeen eens kinds was. **12** Want wij zien nu
door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij
zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar
alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben. **13** En nu
blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van
deze is de liefde.

1 Corinthians 14

1 Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven, maar
meest, dat gij moogt profeteren. **2** Want die een vreemde
taal spreekt, spreekt niet den mensen, maar Gode; want
niemand verstaat het, doch met den geest spreekt hij
verborgenheden. **3** Maar die profeteert, spreekt den mensen
stichting, en vermaning en vertroosting. **4** Die een vreemde
taal spreekt, die sticht zichzelven; maar die profeteert die
sticht de Gemeente. **5** En ik wil wel, dat gij allen in vreemde
talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; want die
profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt, tenzij
dan, dat hij het uitlegge, opdat de Gemeente stichting moge
ontvangen. **6** En nu, broeders, indien ik tot u kwam, en
sprak vreemde talen, wat nuttigheid zou ik u doen, zo ik tot
u niet sprak, of in openbaring, of in kennis, of in profetie of
in lering? **7** Zelfs ook de levenloze dingen, die geluid geven,
hetzij fluit, hetzij citer, zo zij geen onderscheid met hun
klank geven, hoe zal bekend worden, hetgeen op de fluit of
op de citer gespeeld wordt? **8** Want ook indien de bazuin
een onzeker geluid geeft, wie zal zich tot den krijg
bereiden? **9** Alzo ook gijlieden, indien gij niet door de taal
een duidelijke rede geeft, hoe zal verstaan worden hetgeen
gesproken wordt? Want gij zult zijn als die in de lucht
spreekt. **10** Er zijn, naar het voorvalt, zo vele soorten van
stemmen in de wereld, en geen derzelve is zonder stem. **11**
Indien ik dan de kracht der stem niet weet, zo zal ik hem,
die spreekt, barbaars zijn; en hij, die spreekt, zal bij mij
barbaars zijn. **12** Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar
geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn
tot stichting der Gemeente. **13** Daarom, die in een vreemde
taal spreekt, die bidde, dat hij het moge uitleggen. **14** Want
indien ik in een vreemde taal bid, mijn geest bidt wel, maar
mijn verstand is vruchteloos. **15** Wat is het dan? Ik zal wel

met den geest bidden, maar ik zal ook met het verstand
bidden; ik zal wel met den geest zingen, maar ik zal ook met
het verstand zingen. **16** Anderszins, indien gij dankzegt met
den geest, hoe zal degene, die de plaats eens ongeleerden
vervult, amen zeggen op uw dankzegging, dewijl hij niet
weet, wat gij zegt? **17** Want gij dankzegt wel behoorlijk,
maar de ander wordt niet gesticht. **18** Ik dank mijn God, dat
ik meer vreemde talen spreek, dan gij allen; **19** Maar ik wil
liever in de Gemeente vijf woorden spreken met mijn
verstand, opdat ik ook anderen moge onderwijzen, dan tien
duizend woorden in een vreemde taal. **20** Broeders, wordt
geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de
boosheid, en wordt in het verstand volwassen. **21** In de wet
is geschreven: Ik zal door lieden van andere talen, en door
andere lippen tot dit volk spreken, en ook alzo zullen zij Mij
niet horen, zegt de Heere. **22** Zo dan, de vreemde talen zijn
tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den
ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar
dengenen, die geloven. **23** Indien dan de gehele Gemeente
bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken,
en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij
niet zeggen, dat gij uitzinnig waart? **24** Maar indien zij allen
profeteerden, en een ongelovige of ongeleerde inkwame, die
wordt van allen overtuigd, en hij wordt van allen
geoordeeld. **25** En alzo worden de verborgene dingen zijns
harten openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal
hij God aanbidden, en verkondigen, dat God waarlijk onder
u is. **26** Wat is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt,
een iegelijk van u, heeft hij een psalm, heeft hij een leer,
heeft hij een vreemde taal, heeft hij een openbaring, heeft
hij een uitlegging; laat alle dingen geschieden tot stichting;
27 En zo iemand een vreemde taal spreekt, dat het door
twee, of ten meeste drie geschiede, en bij beurte; en dat een
het uitlegge. **28** Maar indien er geen uitlegger is, dat hij
zwijge in de Gemeente; doch dat hij tot zichzelven spreke,
en tot God. **29** En dat twee of drie profeten spreken, en dat

de anderen oordelen. **30** Doch indien een ander, die er zit,
iets geopenbaard is, dat de eerste zwijge. **31** Want gij kunt
allen, de een na den ander profeteren, opdat zij allen leren,
en allen getroost worden. **32** En de geesten der profeten zijn
den profeten onderworpen. **33** Want God is geen God van
verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der
heiligen. **34** Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen;
want het is haar niet toegelaten te spreken, maar bevolen
onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt. **35** En zo zij iets
willen leren, laat haar te huis haar eigen mannen vragen;
want het staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente
spreken. **36** Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het
tot u alleen gekomen? **37** Indien iemand meent een profeet
te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf,
des Heeren geboden zijn. **38** Maar zo iemand onwetend is,
die zij onwetend. **39** Zo dan, broeders, ijvert om te
profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken.
40 Laat alle dingen eerlijk en met orde geschieden.

1 Corinthians 15

1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u
verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in
hetwelk gij ook staat; **2** Door hetwelk gij ook zalig wordt,
indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u
verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.
3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik
ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze
zonden, naar de Schriften; **4** En dat Hij is begraven, en dat
Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften; **5** En dat
Hij is van Cefas gezien, daarna van de twaalven. **6** Daarna is
Hij gezien van meer dan vijfhonderd broeders op eenmaal,
van welken het meren deel nog over is, en sommigen ook
zijn ontslapen. **7** Daarna is Hij gezien van Jakobus, daarna
van al de apostelen. **8** En ten laatste van allen is Hij ook van
mij, als van een ontijdig geborene, gezien. **9** Want ik ben de
minste van de apostelen, die niet waardig ben een apostel
genaamd te worden, daarom dat ik de Gemeente Gods
vervolgd heb. **10** Doch door de genade Gods ben ik, dat ik
ben; en Zijn genade, die aan mij bewezen is, is niet ijdel
geweest, maar ik heb overvloediger gearbeid dan zij allen;
doch niet ik, maar de genade Gods, Die met mij is. **11** Hetzij
dan ik, hetzij zijlieden, alzo prediken wij, en alzo hebt gij
geloofd. **12** Indien nu Christus gepredikt wordt, dat Hij uit
de doden opgewekt is, hoe zeggen sommigen onder u, dat
er geen opstanding der doden is? **13** En indien er geen
opstanding der doden is, zo is Christus ook niet opgewekt.
14 En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze
prediking ijdel, en ijdel is ook uw geloof. **15** En zo worden
wij ook bevonden valse getuigen Gods; want wij hebben van
God getuigd, dat Hij Christus opgewekt heeft, Dien Hij niet
heeft opgewekt, zo namelijk de doden niet opgewekt
worden. **16** Want indien de doden niet opgewekt worden, zo

is ook Christus niet opgewekt. **17** En indien Christus niet
opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw
zonden. **18** Zo zijn dan ook verloren, die in Christus
ontslapen zijn. **19** Indien wij alleenlijk in dit leven op
Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle
mensen. **20** Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, en
is de Eersteling geworden dergenen, die ontslapen zijn. **21**
Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook de
opstanding der doden door een Mens. **22** Want gelijk zij
allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen
levend gemaakt worden. **23** Maar een iegelijk in zijn orde:
de eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijn
toekomst. **24** Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het
Koninkrijk aan God en den Vader zal overgegeven hebben;
wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en
alle macht en kracht. **25** Want Hij moet als Koning heersen,
totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd
hebben. **26** De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de
dood. **27** Want Hij heeft alle dingen Zijn voeten
onderworpen. Doch wanneer Hij zegt, dat Hem alle dingen
onderworpen zijn, zo is het openbaar, dat Hij uitgenomen
wordt, Die Hem alle dingen onderworpen heeft. **28** En
wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen zijn, dan zal
ook de Zoon Zelf onderworpen worden Dien, Die Hem alle
dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen. **29**
Anders, wat zullen zij doen, die voor de doden gedoopt
worden, indien de doden ganselijk niet opgewekt worden?
Waarom worden zij voor de doden ook gedoopt? **30** Waarom
zijn ook wij alle ure in gevaar? **31** Ik sterf alle dagen,
hetwelk ik betuig bij onzen roem, dien ik heb in Christus
Jezus, onzen Heere. **32** Zo ik, naar den mens, tegen de
beesten gevochten heb te Efeze, wat nuttigheid is het mij,
indien de doden niet opgewekt worden? Laat ons eten en
drinken, want morgen sterven wij. **33** Dwaalt niet. Kwade
samensprekingen verderven goede zeden. **34** Waakt op
rechtvaardiglijk, en zondigt niet. Want sommigen hebben de

kennis van God niet. Ik zeg het u tot schaamte. **35** Maar, zal
iemand zeggen: Hoe zullen de doden opgewekt worden, en
met hoedanig een lichaam zullen zij komen?

36 Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat
het gestorven is; **37** En hetgeen gij zaait, daarvan zaait gij
het lichaam niet, dat worden zal, maar een bloot graan, naar
het voorvalt, van tarwe, of van enig der andere granen. **38**
Maar God geeft hetzelve een lichaam, gelijk Hij wil, en aan
een iegelijk zaad zijn eigen lichaam. **39** Alle vlees is niet
hetzelfde vlees; maar een ander is het vlees der mensen, en
een ander is het vlees der beesten, en een ander der vissen,
en een ander der vogelen. **40** En er zijn hemelse lichamen,
en er zijn aardse lichamen; maar een andere is de
heerlijkheid der hemelse, en een andere der aardse. **41** Een
andere is de heerlijkheid der zon, en een andere is de
heerlijkheid der maan, en een andere is de heerlijkheid der
sterren; want de ene ster verschilt in heerlijkheid van de
andere ster. **42** Alzo zal ook de opstanding der doden zijn.
Het lichaam wordt gezaaid in verderfelijkheid, het wordt
opgewekt in onverderfelijkheid; **43** Het wordt gezaaid in
oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid; het wordt
gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in kracht. **44** Een
natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam
wordt er opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam, en er is een
geestelijk lichaam. **45** Alzo is er ook geschreven: De eerste
mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste
Adam tot een levendmakenden Geest. **46** Doch het
geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het
geestelijke. **47** De eerste mens is uit de aarde, aards; de
tweede Mens is de Heere uit den Hemel. **48** Hoedanig de
aardse is, zodanige zijn ook de aardsen; en hoedanig de
Hemelse is, zodanige zijn ook de hemelsen. **49** En
gelijkerwijs wij het beeld des aardsen gedragen hebben,
alzo zullen wij ook het beeld des Hemelsen dragen. **50** Doch
dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods

niet beerven kunnen, en de verderfelijkheid beerft de
onverderfelijkheid niet. **51** Ziet, ik zeg u een verborgenheid:
wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen
veranderd worden; **52** In een punt des tijds, in een ogenblik,
met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de
doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen
veranderd worden. **53** Want dit verderfelijke moet
onverderfelijkheid aandoen, en dit sterfelijke moet
onsterfelijkheid aandoen. **54** En wanneer dit verderfelijke
zal onverderfelijkheid aangedaan hebben, en dit sterfelijke
zal onsterfelijkheid aangedaan hebben, alsdan zal het woord
geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot
overwinning. **55** Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw
overwinning? **56** De prikkel nu des doods is de zonde; en de
kracht der zonde is de wet. **57** Maar Gode zij dank, Die ons
de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus. **58**
Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig,
onbewegelijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des
Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere.

1 Corinthians 16

1 Aangaande nu de verzameling, die voor de heiligen
geschiedt, gelijk als ik aan de Gemeenten in Galatie
verordend heb, doet ook gij alzo. **2** Op elken eersten dag der
week, legge een iegelijk van u iets bij zichzelven weg,
vergaderende een schat, naar dat hij welvaren verkregen
heeft; opdat de verzamelingen alsdan niet eerst geschieden,
wanneer ik gekomen zal zijn. **3** En wanneer ik daar zal
gekomen zijn, zal ik hen, die gij zult bekwaam achten door
brieven, zenden, om uw gave naar Jeruzalem over te dragen.
4 En indien het der moeite waardig mocht zijn, dat ik ook
zelf reizen zou, zo zullen zij met mij reizen. **5** Doch ik zal tot
u komen, wanneer ik Macedonie zal doorgegaan zijn, (want
ik zal door Macedonie gaan) **6** En ik zal mogelijk bij u
blijven, of ook overwinteren, opdat gij mij moogt geleiden,
waar ik zal henenreizen. **7** Want ik wil u nu niet zien in het
voorbijgaan, maar ik hoop enigen tijd bij u te blijven, indien
het de Heere zal toelaten. **8** Maar ik zal te Efeze blijven tot
den pinkster dag. **9** Want mij is een grote en krachtige deur
geopend, en er zijn vele tegenstanders. **10** Zo nu Timotheus
komt, ziet, dat hij buiten vreze bij u zij; want hij werkt het
werk des Heeren, gelijk als ik. **11** Dat hem dan niemand
verachte; maar geleidt hem in vrede, opdat hij tot mij kome;
want ik verwacht hem met de broederen. **12** En wat aangaat
Apollos, den broeder, ik heb hem zeer gebeden, dat hij met
de broederen tot u komen zou; maar het was ganselijk zijn
wil niet, dat hij nu zou komen; doch hij zal komen, wanneer
het hem wel gelegen zal zijn. **13** Waakt, staat in het geloof,
houdt u mannelijk, zijt sterk. **14** Dat al uw dingen in de
liefde geschieden. **15** En ik bid u, broeders, gij kent het huis
van Stefanas, dat het is de eersteling van Achaje, en dat zij
zichzelven den heiligen ten dienst hebben geschikt; **16** Dat
gij ook u aan de zodanigen onderwerpt, en aan een iegelijk,

die medewerkt en arbeidt. **17** En ik verblijde mij over de
aankomst van Stefanas, en Fortunatus, en Achaikus, want
dezen hebben vervuld hetgeen mij aan u ontbrak; **18** Want
zij hebben mijn geest verkwikt, en ook den uwen. Erkent
dan de zodanigen. **19** U groeten de Gemeenten van Azie. U
groeten zeer in den Heere Aquila en Priscilla, met de
Gemeente, die te hunnen huize is.

20 U groeten al de broeders. Groet elkander met een
heiligen kus. **21** De groetenis met mijn hand van Paulus. **22**
Indien iemand den Heere Jezus Christus niet liefheeft, die zij
een vervloeking; Maran-atha! **23** De genade van den Heere
Jezus Christus zij met u. **24** Mijn liefde zij met u allen in
Christus Jezus. Amen.

2 Corinthians

2 Corinthians 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil van
God, en Timotheus, de broeder, aan de Gemeente Gods, die
te Korinthe is, met al de heiligen, die in geheel Achaje zijn: **2**
Genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere
Jezus Christus. **3** Geloofd zij de God en Vader van onzen
Heere Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden, en de
God aller vertroosting; **4** Die ons vertroost in al onze
verdrukking, opdat wij zouden kunnen vertroosten degenen,
die in allerlei verdrukking zijn, door de vertroosting, met
welke wij zelven van God vertroost worden. **5** Want gelijk
het lijden van Christus overvloedig is in ons, alzo is ook door
Christus onze vertroosting overvloedig. **6** Doch hetzij dat wij
verdrukt worden, het is tot uw vertroosting en zaligheid, die
gewrocht wordt in de lijdzaamheid van hetzelfde lijden,
hetwelk wij ook lijden; hetzij dat wij vertroost worden, het is
tot uw vertroosting en zaligheid; **7** En onze hoop van u is
vast, als die weten, dat, gelijk gij gemeenschap hebt aan het
lijden, gij ook alzo gemeenschap hebt aan de vertroosting. **8**
Want wij willen niet, broeders, dat gij onwetende zijt van
onze verdrukking, die ons in Azie overkomen is, dat wij
uitnemend zeer bezwaard zijn geweest boven onze macht,
alzo dat wij zeer in twijfel waren, ook van het leven. **9** Ja, wij
hadden al zelven in onszelven het vonnis des doods, opdat
wij niet op onszelven vertrouwen zouden, maar op God, Die
de doden verwekt; **10** Die ons uit zo groten dood verlost
heeft, en nog verlost; op Welken wij hopen, dat Hij ons ook
nog verlossen zal. **11** Alzo gijlieden ook medearbeidt voor
ons door het gebed, opdat over de gave, door vele personen
aan ons teweeggebracht ook voor ons dankzegging door
velen gedaan worde. **12** Want onze roem is deze, namelijk
de getuigenis van ons geweten, dat wij in eenvoudigheid en
oprechtheid Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar in de

genade Gods, in de wereld verkeerd hebben, en allermeest
bij ulieden.

13 Want wij schrijven u geen andere dingen, dan die gij
kent, of ook erkent; en ik hoop, dat gij ze ook tot het einde
toe erkennen zult; **14** Gelijkerwijs gij ook ten dele ons
erkend hebt, dat wij uw roem zijn, gelijk gij ook de onze zijt,
in den dag van den Heere Jezus. **15** En op dit betrouwen
wilde ik te voren tot u komen, opdat gij een tweede genade
zoudt hebben;

16 En door uw stad naar Macedonie gaan, en wederom van
Macedonie tot u komen, en van ulieden naar Judea geleid
worden. **17** Als ik dan dit voorgenomen heb, heb ik ook
lichtvaardigheid gebruikt? Of neem ik het naar het vlees
voor, hetgeen ik voorneem, opdat bij mij zou wezen, ja, ja,
en neen, neen? **18** Doch God is getrouw, dat ons woord,
hetwelk tot u is geschied, niet is geweest ja en neen. **19**
Want de Zoon van God, Jezus Christus, Die onder u door ons
is gepredikt, namelijk door mij, en Silvanus, en Timotheus,
was niet ja en neen, maar is geweest ja in Hem. **20** Want
zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in
Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons. **21** Maar Die ons
met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd heeft, is God;
22 Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des
Geestes in onze harten gegeven. **23** Doch ik aanroepe God
tot een Getuige over mijn ziel, dat ik, om u te sparen, nog te
Korinthe niet ben gekomen. **24** Niet dat wij heerschappij
voeren over uw geloof, maar wij zijn medewerkers uwer
blijdschap; want gij staat door het geloof.

2 Corinthians 2

1 Maar ik heb dit bij mijzelven voorgenomen, dat ik niet
wederom in droefheid tot u komen zou. **2** Want indien ik
ulieden bedroef, wie is het toch, die mij zal vrolijk maken,
dan degene, die van mij bedroefd is geworden? **3** En
ditzelfde heb ik u geschreven, opdat ik, daar komende, niet
zou droefheid hebben van degenen, van welke ik moest
verblijd worden; vertrouwende van u allen, dat mijn
blijdschap uw aller blijdschap is. **4** Want ik heb ulieden uit
vele verdrukking en benauwdheid des harten, met vele
tranen geschreven, niet opdat gij zoudt bedroefd worden,
maar opdat gij de liefde zoudt verstaan, die ik
overvloediglijk tot u heb. **5** Doch indien iemand bedroefd
heeft, die heeft niet mij bedroefd, maar ten dele (opdat ik
hem niet bezware) ulieden allen. **6** Den zodanige is deze
bestraffing genoeg, die van velen geschied is. **7** Alzo dat gij
daarentegen hem liever moet vergeven en vertroosten,
opdat de zodanige door al te overvloedige droefheid niet
enigszins worde verslonden. **8** Daarom bid ik u, dat gij de
liefde aan hem bevestigt. **9** Want daartoe heb ik ook
geschreven, opdat ik uw beproeving mocht verstaan, of gij
in alles gehoorzaam zijt. **10** Dien gij nu iets vergeeft, dien
vergeef ik ook; want zo ik ook iets vergeven heb, dien ik
vergeven heb, heb ik het vergeven om uwentwil, voor het
aangezicht van Christus, opdat de satan over ons geen
voordeel krijge; **11** Want zijn gedachten zijn ons niet
onbekend. **12** Voorts, als ik te Troas kwam, om het Evangelie
van Christus te prediken, en als mij een deur geopend was
in den Heere, zo heb ik geen rust gehad voor mijn geest,
omdat ik Titus, mijn broeder, niet vond; **13** Maar, afscheid
van hen genomen hebbende, vertrok ik naar Macedonie. **14**
En Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in
Christus, en den reuk Zijner kennis door ons openbaar

maakt in alle plaatsen. **15** Want wij zijn Gode een goede
reuk van Christus, in degenen, die zalig worden, en in
degenen, die verloren gaan; **16** Dezen wel een reuk des
doods ten dode; maar genen een reuk des levens ten leven.
En wie is tot deze dingen bekwaam? **17** Want wij dragen
niet, gelijk velen, het Woord Gods te koop, maar als uit
oprechtheid, maar als uit God, in de tegenwoordigheid Gods,
spreken wij het in Christus.

2 Corinthians 3

1 Beginnen wij onszelven wederom u aan te prijzen? Of
behoeven wij ook, gelijk sommigen, brieven van
voorschrijving aan u, of brieven van voorschrijving van u? **2**
Gijlieden zijt onze brief, geschreven in onze harten, bekend
en gelezen van alle mensen; **3** Als die openbaar zijt
geworden, dat gij een brief van Christus zijt, en door onzen
dienst bereid, die geschreven is niet met inkt, maar door
den Geest des levenden Gods, niet in stenen tafelen, maar
in vlezen tafelen des harten. **4** En zodanig een vertrouwen
hebben wij door Christus bij God.

5 Niet dat wij van onszelven bekwaam zijn iets te denken,
als uit onszelven; maar onze bekwaamheid is uit God; **6** Die
ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des
Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want
de letter doodt, maar de Geest maakt levend. **7** En indien de
bediening des doods in letteren bestaande, en in stenen
ingedrukt, in heerlijkheid is geweest, alzo dat de kinderen
Israels het aangezicht van Mozes niet konden sterk aanzien,
om de heerlijkheid zijns aangezichts, die te niet gedaan zou
worden. **8** Hoe zal niet veel meer de bediening des Geestes
in heerlijkheid zijn? **9** Want indien de bediening der
verdoemenis heerlijkheid geweest is, veel meer is de
bediening der rechtvaardigheid overvloedig in heerlijkheid.
10 Want ook het verheerlijkte is zelfs niet verheerlijkt in
dezen dele, ten aanzien van deze uitnemende heerlijkheid.
11 Want indien hetgeen te niet gedaan wordt, in
heerlijkheid was, veel meer is, hetgeen blijft, in heerlijkheid.
12 Dewijl wij dan zodanige hoop hebben, zo gebruiken wij
vele vrijmoedigheid in het spreken; **13** En doen niet
gelijkerwijs Mozes, die een deksel op zijn aangezicht leide,
opdat de kinderen Israels niet zouden sterk zien op het

einde van hetgeen te niet gedaan wordt. **14** Maar hun
zinnen zijn verhard geworden; want tot op den dag van
heden blijft hetzelfde deksel in het lezen des Ouden
Testaments, zonder ontdekt te worden, hetwelk door
Christus te niet gedaan wordt. **15** Maar tot den huidigen dag
toe, wanneer Mozes gelezen wordt, ligt een deksel op hun
hart. **16** Doch zo wanneer het tot den Heere zal bekeerd zijn,
zo wordt het deksel weggenomen. **17** De Heere nu is de
Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. **18**
En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid
des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar
hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot
heerlijkheid, als van des Heeren Geest.

2 Corinthians 4

1 Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de
barmhartigheid, die ons geschied is, zo vertragen wij niet; **2**
Maar wij hebben verworpen de bedekselen der schande, niet
wandelende in arglistigheid, noch het Woord Gods
vervalsende, maar door openbaring der waarheid onszelven
aangenaam makende bij alle gewetens der mensen, in de
tegenwoordigheid Gods. **3** Doch indien ook ons Evangelie
bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan; **4**
In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft,
namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de
verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus,
Die het Beeld Gods is. **5** Want wij prediken niet onszelven,
maar Christus Jezus, den Heere; en onszelven, dat wij uw
dienaars zijn om Jezus' wil. **6** Want God, Die gezegd heeft,
dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in
onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der
kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus
Christus. **7** Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten,
opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit
ons;

8 Als die in alles verdrukt worden, doch niet benauwd;
twijfelmoedig, doch niet mismoedig; **9** Vervolgd, doch niet
daarin verlaten; nedergeworpen, doch niet verdorven; **10**
Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam
omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam
zou geopenbaard worden. **11** Want wij, die leven, worden
altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil; opdat ook het
leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard
worden. **12** Zo dan, de dood werkt wel in ons, maar het
leven in ulieden. **13** Dewijl wij nu denzelfden Geest des
geloofs hebben, gelijk er geschreven is: Ik heb geloofd,

daarom heb ik gesproken; zo geloven wij ook, daarom
spreken wij ook; **14** Wetende, dat Hij, Die den Heere Jezus
opgewekt heeft, ook ons door Jezus zal opwekken, en met
ulieden daar zal stellen. **15** Want al deze dingen zijn om
uwentwil, opdat de vermenigvuldigde genade, door de
dankzegging van velen, overvloedig worde ter heerlijkheid
Gods. **16** Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze
uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de
inwendige vernieuwd van dag tot dag. **17** Want onze lichte
verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans
zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid; **18** Dewijl
wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen,
die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk,
maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig.

2 Corinthians 5

1 Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezes tabernakels
gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis
niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. **2**
Want ook in dezen zuchten wij, verlangende met onze
woonstede, die uit den hemel is, overkleed te worden. **3** Zo
wij ook bekleed en niet naakt zullen gevonden worden. **4**
Want ook wij, die in dezen tabernakel zijn, zuchten,
bezwaard zijnde; nademaal wij niet willen ontkleed, maar
overkleed worden, opdat het sterfelijke van het leven
verslonden worde. **5** Die ons nu tot ditzelfde bereid heeft, is
God, Die ons ook het onderpand des Geestes gegeven heeft.
6 Wij hebben dan altijd goeden moed, en weten, dat wij,
inwonende in het lichaam, uitwonen van den Heere; **7** (Want
wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen.) **8** Maar
wij hebben goeden moed, en hebben meer behagen om uit
het lichaam uit te wonen, en bij den Heere in te wonen. **9**
Daarom zijn wij ook zeer begerig, hetzij inwonende, hetzij
uitwonende, om Hem welbehagelijk te zijn. **10** Want wij
allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel
van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het
lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed,
hetzij kwaad. **11** Wij dan, wetende den schrik des Heeren,
bewegen de mensen tot het geloof, en zijn Gode openbaar
geworden; doch ik hoop ook in uw gewetens geopenbaard te
zijn.

12 Want wij prijzen onszelven u niet wederom aan, maar wij
geven u oorzaak van roem over ons, opdat gij stof zoudt
hebben tegen degenen, die in het aangezicht roemen en
niet in het hart. **13** Want hetzij dat wij uitzinnig zijn, wij zijn
het Gode; hetzij dat wij gematigd van zinnen zijn, wij zijn
het ulieden. **14** Want de liefde van Christus dringt ons; **15**

Als die dit oordelen, dat, indien Een voor allen gestorven is,
zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven,
opdat degenen, die leven, niet meer zichzelven zouden
leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.
16 Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees;
en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben,
nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees. **17**
Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw
schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw
geworden. **18** En al deze dingen zijn uit God, Die ons met
Zichzelven verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de
bediening der verzoening gegeven heeft. **19** Want God was
in Christus de wereld met Zichzelven verzoenende, hun
zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der
verzoening in ons gelegd. **20** Zo zijn wij dan gezanten van
Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van
Christus wege: laat u met God verzoenen. **21** Want Dien, Die
geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt,
opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

2 Corinthians 6

1 En wij, als medearbeidende, bidden u ook, dat gij de
genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen hebben. **2**
Want Hij zegt: In den aangenamen tijd heb Ik u verhoord, en
in den dag der zaligheid heb Ik u geholpen. Ziet, nu is het
de welaangename tijd, ziet, nu is het de dag der zaligheid! **3**
Wij geven geen aanstoot in enig ding, opdat de bediening
niet gelasterd worde. **4** Maar wij, als dienaars van God,
maken onszelven in alles aangenaam, in vele
verdraagzaamheid, in verdrukkingen, in noden, in
benauwdheden, **5** In slagen, in gevangenissen, in beroerten,
in arbeid, in waken, in vasten, **6** In reinheid, in kennis, in
lankmoedigheid, in goedertierenheid, in den Heiligen Geest,
in ongeveinsde liefde. **7** In het woord der waarheid, in de
kracht van God, door de wapenen der gerechtigheid aan de
rechter zijde en aan de linker zijde; **8** Door eer en oneer,
door kwaad gerucht en goed gerucht; als verleiders, en
nochtans waarachtigen; **9** Als onbekenden, en nochtans
bekend; als stervenden, en ziet, wij leven; als getuchtigd, en
niet gedood; **10** Als droevig zijnde, doch altijd blijde; als
arm, doch velen rijk makende; als niets hebbende, en
nochtans alles bezittende. **11** Onze mond is opengedaan
tegen u, o Korinthiers, ons hart is uitgebreid.

12 Gij zijt niet nauw in ons, maar gij zijt nauw in uw
ingewanden. **13** Nu, om dezelfde vergelding te doen, (ik
spreek als tot mijn kinderen) zo wordt gij ook uitgebreid. **14**
Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat
mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid,
en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? **15**
En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat
deel heeft de gelovige met den ongelovige? **16** Of wat
samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want

gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een Volk
zijn. **17** Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik
zal ulieden aannemen. **18** En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige.

2 Corinthians 7

1 Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat ons
onszelven reinigen van alle besmetting des vleses en des
geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreze Gods. **2**
Geeft ons plaats; wij hebben niemand verongelijkt, wij
hebben niemand verdorven, wij hebben bij niemand ons
voordeel gezocht.

3 Ik zeg dit niet tot uw veroordeling; want ik heb te voren
gezegd, dat gij in onze harten zijt, om samen te sterven en
samen te leven. **4** Ik heb vele vrijmoedigheid in het spreken
tegen u, ik heb veel roems over u; ik ben vervuld met
vertroosting; ik ben zeer overvloedig van blijdschap in al
onze verdrukking. **5** Want ook, als wij in Macedonie
gekomen zijn, zo heeft ons vlees geen rust gehad; maar wij
waren in alles verdrukt; van buiten was strijd, van binnen
vrees. **6** Doch God, Die de nederigen vertroost, heeft ons
getroost door de komst van Titus. **7** En niet alleen door zijn
komst, maar ook door de vertroosting, met welke hij over u
vertroost is geweest, als hij ons verhaalde uw verlangen, uw
kermen, uw ijver voor mij; alzo dat ik te meer verblijd ben
geweest. **8** Want hoewel ik u in den zendbrief bedroefd heb,
het berouwt mij niet, hoewel het mij berouwd heeft; want ik
zie, dat dezelve zendbrief, hoewel voor een kleinen tijd, u
bedroefd heeft. **9** Nu verblijde ik mij, niet omdat gij bedroefd
zijt geweest, maar omdat gij bedroefd zijt geweest tot
bekering; want gij zijt bedroefd geweest naar God, zodat gij
in geen ding schade van ons geleden hebt. **10** Want de
droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot
zaligheid; maar de droefheid der wereld werkt den dood. **11**
Want ziet, ditzelfde dat gij naar God zijt bedroefd geworden,
hoe grote naarstigheid heeft het in u gewrocht? Ja,
verantwoording, ja, onlust, ja, vrees, ja, verlangen, ja, ijver,

ja, wraak; in alles hebt gij uzelven bewezen rein te zijn in
deze zaak. **12** Hoewel ik dan aan u geschreven heb, dat is
niet om diens wil, die onrecht gedaan had, noch om diens
wil, die onrecht gedaan was; maar opdat onze vlijtigheid
voor u bij u openbaar zou worden, in de tegenwoordigheid
Gods. **13** Daarom zijn wij vertroost geworden over uw
vertroosting; en zijn nog overvloediger verblijd geworden
over de blijdschap van Titus, omdat zijn geest van u allen
verkwikt is geworden. **14** Want indien ik iets bij hem over u
geroemd heb, zo ben ik niet beschaamd geworden; maar
gelijk wij alles met waarheid tot u gesproken hebben, alzo is
ook onze roem, dien ik bij Titus geroemd heb, waarheid
geworden. **15** En zijn innerlijke bewegingen zijn te
overvloediger jegens u, als hij u aller gehoorzaamheid
overdenkt, hoe gij hem met vreze en beven hebt ontvangen.
16 Ik verblijde mij dan, dat ik in alles van u vertrouwen mag
hebben.

2 Corinthians 8

1 Voorts maken wij u bekend, broeders, de genade van God,
die in de Gemeenten van Macedonie gegeven is. **2** Dat in
vele beproeving der verdrukking de overvloed hunner
blijdschap, en hun zeer diepe armoede overvloedig geweest
is tot den rijkdom hunner goeddadigheid. **3** Want zij zijn
naar vermogen (ik betuig het), ja, boven vermogen gewillig
geweest; **4** Ons met vele vermaning biddende, dat wij
wilden aannemen de gave en de gemeenschap dezer
bediening, die voor de heiligen geschiedt. **5** En zij deden
niet alleen, gelijk wij gehoopt hadden, maar gaven
zichzelven eerst aan den Heere en daarna aan ons, door den
wil van God. **6** Alzo dat wij Titus vermaanden, dat, gelijk hij
te voren begonnen had, hij ook alzo nog deze gave bij u
voleinden zou. **7** Zo dan, gelijk gij in alles overvloedig zijt, in
geloof, en in woord, en in kennis, en in alle naarstigheid, en
in uw liefde tot ons, ziet, dat gij ook in deze gave
overvloedig zijt. **8** Ik zeg dit niet als gebiedende, maar als
door de naarstigheid van anderen ook de oprechtheid uwer
liefde beproevende. **9** Want gij weet de genade van onzen
Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden,
daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk
worden. **10** En ik zeg in dezen mijn mening; want dit is u
oorbaar, als die niet alleen het doen, maar ook het willen
van over een jaar te voren hebt begonnen. **11** Maar nu
voleindigt ook het doen; opdat, gelijk als er geweest is de
volvaardigheid des gemoeds om te willen, er ook alzo zij het
voleindigen uit hetgeen gij hebt. **12** Want indien te voren de
volvaardigheid des gemoeds daar is, zo is iemand
aangenaam naar hetgeen hij heeft, niet naar hetgeen hij
niet heeft. **13** Want dit zeg ik niet, opdat anderen zouden
verlichting hebben, en gij verdrukking; **14** Maar opdat uit
gelijkheid, in dezen tegenwoordigen tijd, uw overvloed zij

om hun gebrek te vervullen; opdat ook hun overvloed zij om
uw gebrek te vervullen, opdat er gelijkheid worde. **15** Gelijk
geschreven is: Die veel verzameld had, had niet over; en die
weinig verzameld had, had niet te weinig. **16** Doch Gode zij
dank, Die dezelfde naarstigheid voor u in het hart van Titus
gegeven heeft; **17** Dat hij de vermaning heeft aangenomen,
en zeer naarstig zijnde, gewillig tot u gereisd is. **18** En wij
hebben ook met hem gezonden den broeder, die lof heeft in
het Evangelie door al de Gemeenten; **19** En dat niet alleen,
maar hij is ook van de Gemeenten verkoren, om met ons te
reizen met deze gave, die van ons bediend wordt tot de
heerlijkheid des Heeren Zelven, en de volvaardigheid uws
gemoeds; **20** Dit verhoedende, dat ons niemand moge
lasteren in dezen overvloed, die van ons wordt bediend; **21**
Als die bezorgen, hetgeen eerlijk is, niet alleen voor den
Heere, maar ook voor de mensen. **22** Wij hebben ook met
hen gezonden onzen broeder, welken wij in vele dingen
dikmaals beproefd hebben, dat hij naarstig is; en nu veel
naarstiger, door het groot vertrouwen, dat hij heeft tot
ulieden. **23** Hetzij dan Titus, hij is mijn metgezel en
medearbeider bij u; hetzij onze broeders, zij zijn afgezanten
der Gemeenten, en een eer van Christus. **24** Bewijst dan aan
hen de bewijzing uwer liefde, en van onzen roem van u, ook
voor het aangezicht der Gemeenten.

2 Corinthians 9

1 Want van de bediening, die voor de heiligen geschiedt, is
mij onnodig aan u te schrijven. **2** Want ik weet de
volvaardigheid uws gemoeds, van welke ik roem over u bij
de Macedoniers, dat Achaje van over een jaar bereid is
geweest; en de ijver, van u begonnen, heeft er velen
verwekt. **3** Maar ik heb deze broeders gezonden, opdat onze
roem, dien wij over u hebben, niet zou ijdel gemaakt worden
in dezen dele; opdat (gelijk ik gezegd heb) gij bereid moogt
zijn; **4** En dat niet mogelijk, zo de Macedoniers met mij
kwamen, en u onbereid vonden, wij (opdat wij niet zeggen,
gij) beschaamd worden in dezen vasten grond der roeming.
5 Ik heb dan nodig geacht deze broeders te vermanen, dat
zij eerst tot u zouden komen, en voorbereiden uw te voren
aangedienden zegen; opdat die gereed zij, alzo als een
zegen, en niet als een vrekheid. **6** En dit zeg ik: Die
spaarzamelijk zaait, zal ook spaarzamelijk maaien; en die in
zegeningen zaait, zal ook in zegeningen maaien. **7** Een
iegelijk doe, gelijk hij in zijn hart, voorneemt; niet uit
droefheid, of uit nooddwang; want God heeft een
blijmoedigen gever lief. **8** En God is machtig alle genade te
doen overvloedig zijn in u; opdat gij in alles te allen tijd, alle
genoegzaamheid hebbende, tot alle goed werk overvloedig
moogt zijn. **9** Gelijk er geschreven is: Hij heeft gestrooid, hij
heeft den armen gegeven; Zijn gerechtigheid blijft in der
eeuwigheid. **10** Doch Die het zaad den zaaier verleent, Die
verlene ook brood tot spijze, en vermenigvuldige uw
gezaaisel, en vermeerdere de vruchten uwer gerechtigheid;
11 Dat gij in alles rijk wordt tot alle goeddadigheid, welke
door ons werkt dankzegging tot God. **12** Want de bediening
van dezen dienst vervult niet alleen het gebrek der heiligen,
maar is ook overvloedig door vele dankzeggingen tot God;
13 Dewijl zij door de beproeving dezer bediening God

verheerlijken over de onderwerping uwer belijdenis onder
het Evangelie van Christus, en over de goeddadigheid der
mededeling aan hen en aan allen; **14** En door hun gebed
voor u, welke naar u verlangen, om de uitnemende genade
Gods over u. **15** Doch Gode zij dank voor Zijn
onuitsprekelijke gave.

2 Corinthians 10

1 Voorts ik Paulus zelf bid u, door de zachtmoedigheid en
goedertierenheid van Christus, die, tegenwoordig zijnde, wel
gering ben onder u, maar afwezend stout ben tegen u; **2** Ik
bid dan, dat ik, tegenwoordig zijnde, niet stout moge zijn
met die vrijmoedigheid, waarmede ik geacht word stoutelijk
gehandeld te hebben tegen sommigen, die ons achten, alsof
wij naar het vlees wandelden. **3** Want wandelende in het
vlees, voeren wij den krijg niet naar het vlees; **4** Want de
wapenen van onzen krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig
door God, tot nederwerping der sterkten; **5** Dewijl wij de
overleggingen ter nederwerpen, en alle hoogte, die zich
verheft tegen de kennis van God, en alle gedachte
gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus; **6** En
gereed hebbende, hetgeen dient om te wreken alle
ongehoorzaamheid, wanneer uw gehoorzaamheid zal
vervuld zijn. **7** Ziet gij aan wat voor ogen is? Indien iemand
bij zichzelven betrouwt, dat hij van Christus is, die denke dit
wederom uit zichzelven, dat gelijkerwijs hij van Christus is,
alzo ook wij van Christus zijn. **8** Want indien ik ook iets
overvloediger zou roemen van onze macht, welke de Heere
ons gegeven heeft tot stichting, en niet tot uw
nederwerping, zo zal ik niet beschaamd worden; **9** Opdat ik
niet zou schijnen, alsof ik u door de brieven wilde
verschrikken. **10** Want de brieven (zeggen zij) zijn wel
gewichtig en krachtig; maar de tegenwoordigheid des
lichaams is zwak, en de rede is verachtelijk. **11** Dezulke
bedenke dit, dat hoedanigen wij zijn in het woord door
brieven, als wij afwezig zijn, wij ook zodanigen zijn
inderdaad, als wij tegenwoordig zijn. **12** Want wij durven
onszelven niet rekenen of vergelijken met sommigen, die
zichzelven prijzen; maar deze verstaan niet, dat zij
zichzelven met zichzelven meten, en zichzelven met

zichzelven vergelijken. **13** Doch wij zullen niet roemen
buiten de maat; maar dat wij, naar de maat des regels,
welke maat ons God toegedeeld heeft, ook tot u toe zijn
gekomen. **14** Want wij strekken onszelven niet te wijd uit,
als die tot u niet zouden komen; want wij zijn ook gekomen
tot u toe, in het Evangelie van Christus; **15** Niet roemende
buiten de maat in anderer lieden arbeid, maar hebbende
hoop, als uw geloof zal gewassen zijn, dat wij onder ulieden
overvloediglijk zullen vergroot worden naar onzen regel; **16**
Om het Evangelie te verkondigen in de plaatsen, die op
gene zijde van u gelegen zijn; niet om te roemen in eens
anders regel over hetgeen alrede bereid is. **17** Doch wie
roemt, die roeme in den Heere. **18** Want niet die zichzelven
prijst, maar dien de Heere prijst, die is beproefd.

2 Corinthians 11

1 Och, of gij mij een weinig verdroegt in de onwijsheid; ja
ook, verdraagt mij! **2** Want ik ben ijverig over u met een
ijver Gods; want ik heb ulieden toebereid, om u als een reine
maagd aan een man voor te stellen, namelijk aan Christus. **3**
Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door
haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven
worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in
Christus is. **4** Want indien degene, die komt, een anderen
Jezus predikte, dien wij niet gepredikt hebben, of indien gij
een anderen geest ontvingt, dien gij niet hebt ontvangen, of
een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo
verdroegt gij hem met recht. **5** Want ik acht, dat ik nergens
minder in ben geweest dan de uitnemendste apostelen. **6**
En indien ik ook slecht ben in woorden, nochtans ben ik het
niet in wetenschap; maar alleszins zijn wij in alle dingen
onder u openbaar geworden. **7** Heb ik zonde gedaan, als ik
mijzelven vernederd heb, opdat gij zoudt verhoogd worden,
overmits ik u het Evangelie Gods om niet verkondigd heb? **8**
Ik heb andere Gemeenten beroofd, bezoldiging van haar
nemende, om u te bedienen; en als ik bij u tegenwoordig
was en gebrek had, ben ik niemand lastig gevallen. **9** Want
mijn gebrek hebben de broeders vervuld, die van Macedonie
kwamen; en ik heb mijzelven in alles gehouden zonder u te
bezwaren, en zal mij nog alzo houden. **10** De waarheid van
Christus is in mij, dat deze roem in de gewesten van Achaje
aan mij niet zal verhinderd worden. **11** Waarom? Is het,
omdat ik u niet liefheb? God weet het! **12** Maar wat ik doe,
dat zal ik nog doen, om de oorzaak af te snijden dengenen,
die oorzaak hebben willen, opdat zij in hetgeen zij roemen,
bevonden mochten worden gelijk als wij. **13** Want zulke
valse apostelen zijn bedriegelijke arbeiders, zich
veranderende in apostelen van Christus. **14** En het is geen

wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des
lichts. **15** Zo is het dan niets groots, indien ook zijn dienaars
zich veranderen, als waren zij dienaars der gerechtigheid;
van welke het einde zal zijn naar hun werken. **16** Ik zeg
wederom, dat niemand mene, dat ik onwijs ben; doch zo
niet, neemt mij dan aan als een onwijze, opdat ik ook een
weinig moge roemen.

17 Dat ik spreek, spreek ik niet naar den Heere, maar als in
onwijsheid, in dezen vasten grond der roeming. **18** Dewijl
velen roemen naar het vlees, zo zal ik ook roemen. **19** Want
gij verdraagt gaarne de onwijzen, dewijl gij wijs zijt. **20**
Want gij verdraagt het, zo u iemand dienstbaar maakt, zo u
iemand opeet, zo iemand van u neemt, zo zich iemand
verheft, zo u iemand in het aangezicht slaat. **21** Ik zeg dit
naar oneer, gelijk of wij zwak waren geweest; maar waarin
iemand stout is (ik spreek in onwijsheid), daarin ben ik ook
stout. **22** Zijn zij Hebreen? Ik ook. Zijn zij Israelieten? Ik ook.
Zijn zij het zaad van Abraham? Ik ook. **23** Zijn zij dienaars
van Christus? (ik spreek onwijs zijnde) ik ben boven hen; in
arbeid overvloediger, in slagen uitnemender, in
gevangenissen overvloediger, in doods gevaar menigmaal.
24 Van de Joden heb ik veertig slagen min een, vijfmaal
ontvangen. **25** Driemaal ben ik met roeden gegeseld
geweest, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk
geleden, een gansen nacht en dag heb ik in de diepte
doorgebracht. **26** In het reizen menigmaal in gevaren van
rivieren, in gevaren van moordenaars, in gevaren van mijn
geslacht, in gevaren van de heidenen, in gevaren in de stad,
in gevaren in de woestijn, in gevaren op de zee, in gevaren
onder de valse broeders; **27** In arbeid en moeite, in waken
menigmaal, in honger en dorst, in vasten menigmaal, in
koude en naaktheid. **28** Zonder de dingen, die van buiten
zijn, overvalt mij dagelijks de zorg van al de Gemeenten. **29**
Wie is er zwak, dat ik niet zwak ben? Wie wordt er geergerd,
dat ik niet brande? **30** Indien men moet roemen, zo zal ik

roemen de dingen mijner zwakheid. **31** De God en Vader
van onzen Heere Jezus Christus, Die geprezen is in der
eeuwigheid, weet, dat ik niet lieg. **32** De stadhouder van
den koning Aretas in Damaskus, bezette de stad der
Damaskenen, willende mij vangen; **33** En ik werd door een
venster in een mand over den muur nedergelaten, en
ontvlood zijn handen.

2 Corinthians 12

1 Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar; want ik zal komen
tot gezichten en openbaringen des Heeren. **2** Ik ken een
mens in Christus, voor veertien jaren (of het geschied zij in
het lichaam, weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet,
God weet het), dat de zodanige opgetrokken is geweest tot
in den derden hemel; **3** En ik ken een zodanig mens (of het
in het lichaam, of buiten het lichaam geschied zij, weet ik
niet, God weet het), **4** Dat hij opgetrokken is geweest in het
paradijs, en gehoord heeft onuitsprekelijke woorden, die het
een mens niet geoorloofd is te spreken. **5** Van den zodanige
zal ik roemen, doch van mijzelven zal ik niet roemen, dan in
mijn zwakheden. **6** Want zo ik roemen wil, ik zal niet onwijs
zijn, want ik zal de waarheid zeggen; maar ik houde daarvan
af, opdat niemand van mij denke boven hetgeen hij ziet, dat
ik ben, of dat hij uit mij hoort. **7** En opdat ik mij door de
uitnemendheid der openbaringen niet zou verheffen, zo is
mij gegeven een scherpe doorn in het vlees, namelijk een
engel des satans, dat hij mij met vuisten slaan zou, opdat ik
mij niet zou verheffen. **8** Hierover heb ik den Heere driemaal
gebeden, opdat hij van mij zou wijken. **9** En Hij heeft tot mij
gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in
zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn
zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. **10**
Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in
smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden,
om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.
11 Ik ben roemende onwijs geworden; gij hebt mij
genoodzaakt, want ik behoorde van u geprezen te zijn; want
ik ben in geen ding minder geweest dan de uitnemendste
apostelen, hoewel ik niets ben.

12 De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in
alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten.
13 Want wat is er, waarin gij minder geweest zijt dan de
andere Gemeenten, anders, dan dat ik zelf u niet lastig ben
geweest? Vergeeft mij dit ongelijk. **14** Ziet, ik ben ten
derden male gereed, om tot u te komen, en zal u niet lastig
zijn; want ik zoek niet het uwe, maar u; want de kinderen
moeten niet schatten vergaderen voor de ouders, maar de
ouders voor de kinderen. **15** En ik zal zeer gaarne de kosten
doen, en voor uw zielen ten koste gegeven worden; hoewel
ik, u overvloediger beminnende, weiniger bemind worde. **16**
Doch het zij zo, ik heb u niet bezwaard; maar alzo ik listig
was, heb ik u met bedrog gevangen. **17** Heb ik door iemand
dergenen, die ik tot u gezonden heb, van u mijn voordeel
gezocht? **18** Ik heb Titus gebeden, en den broeder
medegezonden; heeft ook Titus van u zijn voordeel gezocht?
Hebben wij niet in denzelfden geest gewandeld? Hebben wij
niet gewandeld in dezelfde voetstappen? **19** Meent gij
wederom, dat wij ons bij u verontschuldigen? Wij spreken in
de tegenwoordigheid van God in Christus; en dit alles,
geliefden, tot uw stichting. **20** Want ik vrees, dat als ik
gekomen zal zijn, ik u niet enigszins zal vinden zodanigen
als ik wil, en dat ik van u zal gevonden worden zodanig als
gij niet wilt; dat er niet enigszins zijn twisten, nijdigheden,
toorn, gekijf, achterklap, oorblazingen, opgeblazenheden,
beroerten; **21** Opdat wederom, als ik zal gekomen zijn, mijn
God mij niet vernedere bij u, en ik rouw hebbe over velen,
die te voren gezondigd hebben, en die zich niet bekeerd
zullen hebben van de onreinigheid, en hoererij, en
ontuchtigheid, die zij gedaan hebben.

2 Corinthians 13

1 Dit is de derde maal, dat ik tot u kom; in den mond van
twee of drie getuigen zal alle woord bestaan. **2** Ik heb het te
voren gezegd, en zeg het te voren als tegenwoordig zijnde
de tweede maal, en ik schrijf het nu afwezende aan
degenen, die te voren gezondigd hebben, en aan al de
anderen, dat, zo ik wederom kom, ik hen niet zal sparen; **3**
Dewijl gij zoekt een proeve van Christus, Die in mij spreekt,
Welke in u niet zwak is, maar krachtig is onder u. **4** Want
hoewel Hij gekruist is door zwakheid, zo leeft Hij nochtans
door de kracht Gods. Want ook wij zijn zwak in Hem, maar
zullen met Hem leven door de kracht Gods in u. **5**
Onderzoekt uzelven, of gij in het geloof zijt, beproeft
uzelven. Of kent gij uzelven niet, dat Jezus Christus in u is?
tenzij dat gij enigszins verwerpelijk zijt. **6** Doch ik hoop, dat
gij zult verstaan, dat wij niet verwerpelijk zijn. **7** En ik wens
van God, dat gij geen kwaad doet; niet opdat wij beproefd
zouden bevonden worden, maar opdat gij het goede zoudt
doen, en wij als verwerpelijk zouden zijn. **8** Want wij
vermogen niets tegen de waarheid, maar voor de waarheid.
9 Want wij verblijden ons, wanneer wij zwak zijn, en gij sterk
zijt. En wij wensen ook dit, namelijk uw volmaking. **10**
Daarom schrijf ik, afwezende, deze dingen, opdat ik niet,
tegenwoordig zijnde, strengheid zou gebruiken, naar de
macht, die mij de Heere gegeven heeft tot opbouwing, en
niet tot nederwerping. **11** Voorts, broeders, zijt blijde, wordt
volmaakt, zijt getroost, zijt eensgezind, leeft in vrede; en de
God der liefde en des vredes zal met u zijn.

12 Groet elkander met een heiligen kus. **13** U groeten al de
heiligen.

14 De genade van den Heere Jezus Christus, en de liefde van God, en de gemeenschap des Heiligen Geestes, zij met u allen. Amen.

Galatians

Galatians 1

1 Paulus, een apostel, geroepen niet van mensen, noch door
een mens, maar door Jezus Christus, en God den Vader, Die
Hem uit de doden opgewekt heeft), **2** En al de broeders, die
met mij zijn, aan de Gemeenten van Galatie: **3** Genade zij u
en vrede van God den Vader, en onzen Heere Jezus Christus;
4 Die Zichzelven gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij
ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar
den wil van onzen God en Vader; **5** Denwelken zij de
heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. **6** Ik verwonder mij,
dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade
van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een
ander Evangelie;

7 Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u
ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren. **8**
Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u
een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u
verkondigd hebben, die zij vervloekt. **9** Gelijk wij te voren
gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom: Indien u iemand
een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen
hebt, die zij vervloekt. **10** Want predik ik nu de mensen, of
God? Of zoek ik mensen te behagen? Want indien ik nog
mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van
Christus.

11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie,
hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. **12**
Want ik heb ook hetzelve niet van een mens ontvangen,
noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.
13 Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het
Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods
vervolgde, en dezelve verwoestte; **14** En dat ik in het

Jodendom toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn
geslacht, zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke
inzettingen. **15** Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die
mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en
geroepen door Zijn genade, **16** Zijn Zoon in mij te
openbaren, opdat ik Denzelven door het Evangelie onder de
heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade
gegaan met vlees en bloed; **17** En ben niet wederom
gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen
waren; maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom
naar Damaskus. **18** Daarna kwam ik na drie jaren weder te
Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien
dagen. **19** En zag geen ander van de apostelen, dan
Jakobus, den broeder des Heeren. **20** Hetgeen nu ik u schrijf,
ziet, ik getuig voor God, dat ik niet lieg! **21** Daarna ben ik
gekomen in de gewesten van Syrie en van Cilicie. **22** En ik
was van aangezicht onbekend aan de Gemeenten in Judea,
die in Christus zijn. **23** Maar zij hadden alleenlijk gehoord,
dat men zeide: Degene, die ons eertijds vervolgde,
verkondigt nu het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte. **24**
En zij verheerlijkten God in mij.

Galatians 2

1 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem
opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen
hebbende. **2** En ik ging op door een openbaring, en stelde
hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en
in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik
niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben. **3**
Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet
genoodzaakt zich te laten besnijden. **4** En dat om der
ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen
waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus
Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid
brengen. **5** Denwelken wij ook niet een uur hebben geweken
met onderwerping, opdat de waarheid van het Evangelie bij
u zou verblijven. **6** En van degenen, die geacht waren, wat
te zijn, hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God
neemt den persoon des mensen niet aan; want die geacht
waren, hebben mij niets toegebracht. **7** Maar daarentegen,
als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid
toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis; **8**
(Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap
der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de
heidenen); **9** En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die
geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven
was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand
der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de
besnijdenis zouden gaan; **10** Alleenlijk, dat wij den armen
zouden gedenken; hetwelk zelf ik ook benaarstigd heb te
doen. **11** En toen Petrus te Antiochie gekomen was,
wederstond ik hem in het aangezicht, omdat hij te
bestraffen was. **12** Want eer sommigen van Jakobus
gekomen waren, at hij mede met de heidenen; maar toen zij
gekomen waren, onttrok hij zich en scheidde zichzelven af,

vrezende degenen, die uit de besnijdenis waren. **13** En ook
de andere Joden veinsden met hem; alzo dat ook Barnabas
mede afgetrokken werd door hun veinzing. **14** Maar als ik
zag, dat zij niet recht wandelden naar de waarheid van het
Evangelie, zeide ik tot Petrus in aller tegenwoordigheid:
Indien gij, die een Jood zijt, naar heidense wijze leeft, en niet
naar Joodse wijze, waarom noodzaakt gij de heidenen naar
de Joodse wijze te leven? **15** Wij zijn van nature Joden, en
niet zondaars uit de heidenen; **16** Doch wetende, dat de
mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet,
maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook
in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd
worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der
wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal
gerechtvaardigd worden. **17** Maar indien wij, die in Christus
zoeken gerechtvaardigd te worden, ook zelven zondaars
bevonden worden, is dan Christus een dienaar der zonde?
Dat zij verre. **18** Want indien ik, hetgeen ik afgebroken heb,
datzelve wederom opbouw, zo stel ik mijzelven tot een
overtreder. **19** Want ik ben door de wet der wet gestorven,
opdat ik Gode leven zou. **20** Ik ben met Christus gekruist;
en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en
hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof
des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven
voor mij overgegeven heeft. **21** Ik doe de genade Gods niet
te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is
dan Christus tevergeefs gestorven.

Galatians 3

1 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der
waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus
Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest,
onder u gekruist zijnde? **2** Dit alleen wil ik van u leren: hebt
gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de
prediking des geloofs? **3** Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met
den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees? **4**
Hebt gij zoveel tevergeefs geleden? Indien maar ook
tevergeefs! **5** Die u dan den Geest verleent, en krachten
onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de
prediking des geloofs? **6** Gelijkerwijs Abraham Gode geloofd
heeft, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend; **7** Zo
verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn,
Abrahams kinderen zijn.

8 En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit
het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham
het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de
volken gezegend worden. **9** Zo dan, die uit het geloof zijn,
worden gezegend met den gelovigen Abraham. **10** Want
zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den
vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die
niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet,
om dat te doen. **11** En dat niemand door de wet
gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de
rechtvaardige zal uit het geloof leven. **12** Doch de wet is
niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal
door dezelve leven. **13** Christus heeft ons verlost van den
vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er
is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout
hangt. **14** Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen
komen zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des

Geestes verkrijgen zouden door het geloof. **15** Broeders, ik
spreek naar den mens: zelfs eens mensen verbond, dat
bevestigd is, doet niemand te niet, of niemand doet daartoe.
16 Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad
gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar
als van een: En uw zade; hetwelk is Christus. **17** En dit zeg
ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op
Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig
jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de
beloftenis te niet te doen. **18** Want indien de erfenis uit de
wet is, zo is zij niet meer uit de beloftenis; maar God heeft
ze Abraham door de beloftenis genadiglijk gegeven. **19**
Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil
daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het
beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand
des Middelaars. **20** En de Middelaar is niet Middelaar van
een, maar God is een. **21** Is dan de wet tegen de
beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet
gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou
waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. **22** Maar de
Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de
belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen
zou gegeven worden. **23** Doch eer het geloof kwam, waren
wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten
geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.

24 Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot
Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd
worden. **25** Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet
meer onder den tuchtmeester. **26** Want gij zijt allen
kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. **27** Want
zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus
aangedaan. **28** Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is
noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw;
want gij allen zijt een in Christus Jezus. **29** En indien gij van

Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de beloftenis erfgenamen.

Galatians 4

1 Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een kind is,
zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een
heer is van alles; **2** Maar hij is onder voogden en verzorgers,
tot den tijd van den vader te voren gesteld. **3** Alzo wij ook,
toen wij kinderen waren, zo waren wij dienstbaar gemaakt
onder de eerste beginselen der wereld. **4** Maar wanneer de
volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon
uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de
wet; **5** Opdat Hij degenen, die onder de wet waren,
verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen
verkrijgen zouden. **6** En overmits gij kinderen zijt, zo heeft
God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die
roept: Abba, Vader! **7** Zo dan, gij zijt niet meer een
dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo
zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus. **8** Maar
toen, als gij God niet kendet, diendet gij degenen, die van
nature geen goden zijn;

9 En nu, als gij God kent, ja, veelmeer van God gekend zijt,
hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme beginselen,
welke gij wederom van voren aan wilt dienen? **10** Gij
onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren. **11** Ik
vrees voor u, dat ik niet enigszins tevergeefs aan u gearbeid
heb. **12** Weest gij als ik, want ook ik ben als gij; broeders, ik
bid u; gij hebt mij geen ongelijk gedaan.

13 En gij weet, dat ik u door zwakheid des vleses het
Evangelie de eerste maal verkondigd heb; **14** En mijn
verzoeking, die in mijn vlees geschiedde, hebt gij niet
veracht noch verfoeid; maar gij naamt mij aan als een engel
Gods, ja, als Christus Jezus. **15** Welke was dan uw
gelukachting? Want ik geef u getuigenis, dat gij, zo het

mogelijk ware, uw ogen zoudt uitgegraven, en mij gegeven
hebben. **16** Ben ik dan uw vijand geworden, u de waarheid
zeggende? **17** Zij ijveren niet recht over u; maar zij willen
ons uitsluiten, opdat gij over hen zoudt ijveren. **18** Doch in
het goede te allen tijd te ijveren is goed, en niet alleenlijk,
als ik bij u tegenwoordig ben; **19** Mijn kinderkens, die ik
wederom arbeide te baren, totdat Christus een gestalte in u
krijge. **20** Doch ik wilde, dat ik nu tegenwoordig bij u ware,
en mijn stem mocht veranderen; want ik ben in twijfel over
u. **21** Zegt mij, gij, die onder de wet wilt zijn, hoort gij de
wet niet?

22 Want er is geschreven, dat Abraham twee zonen had,
een uit de dienstmaagd, en een uit de vrije. **23** Maar gene,
die uit de dienstmaagd was, is naar het vlees geboren
geweest; doch deze, die uit de vrije was, door de beloftenis;
24 Hetwelk dingen zijn, die andere beduiding hebben; want
deze zijn de twee verbonden; het ene van den berg Sina, tot
dienstbaarheid barende, hetwelk is Agar; **25** Want dit,
namelijk Agar, is Sina, een berg in Arabie, en komt overeen
met Jeruzalem, dat nu is, en dienstbaar is met haar
kinderen. **26** Maar Jeruzalem, dat boven is, dat is vrij,
hetwelk is ons aller moeder. **27** Want er is geschreven: Wees
vrolijk, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep,
gij, die geen barensnood hebt, want de kinderen der
eenzame zijn veel meer, dan dergene, die den man heeft.
28 Maar wij, broeders, zijn kinderen der belofte, als Izak
was. **29** Doch gelijkerwijs toen, die naar het vlees geboren
was, vervolgde dengene, die naar den Geest geboren was,
alzo ook nu. **30** Maar wat zegt de Schrift? Werp de
dienstmaagd uit en haar zoon; want de zoon der
dienstmaagd zal geenszins erven met den zoon der vrije. **31**
Zo dan, broeders, wij zijn niet kinderen der dienstmaagd,
maar der vrije.

Galatians 5

1 Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus
vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der
dienstbaarheid bevangen. **2** Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u
laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn.

3 En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat
besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen.
4 Christus is u ijdel geworden, die door de wet
gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade
vervallen. **5** Want wij verwachten door den Geest, uit het
geloof, de hoop der rechtvaardigheid. **6** Want in Christus
Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid,
maar het geloof, door de liefde werkende. **7** Gij liept wel; wie
heeft u verhinderd der waarheid niet gehoorzaam te zijn? **8**
Dit gevoelen is niet uit Hem, Die u roept. **9** Een weinig
zuurdesem verzuurt het gehele deeg. **10** Ik vertrouw van u
in den Heere, dat gij niet anders zult gevoelen; maar die u
ontroert, zal het oordeel dragen, wie hij ook zij. **11** Maar ik,
broeders! Indien ik nog de besnijdenis predik, waarom word
ik nog vervolgd? Zo is dan de ergernis des kruises
vernietigd. **12** Och, of zij ook afgesneden werden, die u
onrustig maken! **13** Want gij zijt tot vrijheid geroepen,
broeders, alleenlijk gebruikt de vrijheid niet tot een oorzaak
voor het vlees; maar dient elkander door de liefde. **14** Want
de gehele wet wordt in een woord vervuld, namelijk in dit:
Gij zult uw naaste liefhebben, gelijk uzelven. **15** Maar indien
gij elkander bijt en vereet, ziet toe, dat gij van elkander niet
verteerd wordt. **16** En ik zeg: Wandelt door den Geest en
volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet. **17** Want het
vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees;
en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet,
hetgeen gij wildet. **18** Maar indien gij door den Geest geleid

wordt, zo zijt gij niet onder de wet. **19** De werken des vleses
nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid,
ontuchtigheid, **20** Afgoderij, venijngeving, vijandschappen,
twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht,
ketterijen, **21** Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en
dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te
voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk
Gods niet zullen beerven. **22** Maar de vrucht des Geestes is
liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid,
goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. **23** Tegen de
zodanigen is de wet niet. **24** Maar die van Christus zijn,
hebben het vlees gekruist met de bewegingen en
begeerlijkheden. **25** Indien wij door den Geest leven, zo laat
ons ook door den Geest wandelen. **26** Laat ons niet zijn
zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander
benijdende.

Galatians 6

1 Broeders, indien ook een mens vervallen ware door enige
misdaad, gij, die geestelijk zijt, brengt den zodanige te recht
met den geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelven,
opdat ook gij niet verzocht wordt. **2** Draagt elkanders lasten,
en vervult alzo de wet van Christus. **3** Want zo iemand
meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelven
in zijn gemoed. **4** Maar een iegelijk beproeve zijn eigen
werk; en alsdan zal hij aan zichzelven alleen roem hebben,
en niet aan een anderen. **5** Want een iegelijk zal zijn eigen
pak dragen. **6** En die onderwezen wordt in het Woord, dele
mede van alle goederen dengene, die hem onderwijst. **7**
Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de
mens zaait, dat zal hij ook maaien. **8** Want die in zijn eigen
vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in
den Geest zaait, zal uit den Geest het eeuwige leven
maaien. **9** Doch laat ons, goed doende, niet vertragen; want
te zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen. **10** Zo
dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen,
maar meest aan de huisgenoten des geloofs. **11** Ziet, hoe
groten brief ik u geschreven heb met mijn hand. **12** Al
degenen, die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees,
die noodzaken u besneden te worden, alleenlijk opdat zij
vanwege het kruis van Christus niet zouden vervolgd
worden. **13** Want ook zij zelven, die besneden worden,
houden de wet niet; maar zij willen, dat gij besneden wordt,
opdat zij in uw vlees roemen zouden. **14** Maar het zij verre
van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van
onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij
gekruisigd is, en ik der wereld. **15** Want in Christus Jezus
heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar
een nieuw schepsel. **16** En zovelen als er naar dezen regel
zullen wandelen, over dezelve zal zijn vrede en

barmhartigheid, en over het Israel Gods. **17** Voorts, niemand
doe mij moeite aan; want ik draag de littekenen van den
Heere Jezus in mijn lichaam. **18** De genade van onzen Heere
Jezus Christus zij met uw geest, broeders! Amen.

Ephesians

Ephesians 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil van
God, aan de heiligen, die te Efeze zijn, en gelovigen in
Christus Jezus: **2** Genade zij u en vrede van God, onzen
Vader, en den Heere Jezus Christus. **3** Gezegend zij de God
en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend
heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.

4 Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de
grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en
onberispelijk zijn voor Hem in de liefde; **5** Die ons te voren
verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus
Christus, in Zichzelven, naar het welbehagen van Zijn wil. **6**
Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons
begenadigd heeft in den Geliefde; **7** In Welken wij hebben
de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der
misdaden, naar den rijkdom Zijner genade, **8** Met welke Hij
overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en
voorzichtigheid; **9** Ons bekend gemaakt hebbende de
verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk
Hij voorgenomen had in Zichzelven. **10** Om in de bedeling
van de volheid der tijden, wederom alles tot een te
vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op
de aarde is; **11** In Hem, in Welken wij ook een erfdeel
geworden zijn, wij, die te voren verordineerd waren naar het
voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad
van Zijn wil; **12** Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner
heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben. **13** In
Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid,
namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in
Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld
geworden met den Heiligen Geest der belofte; **14** Die het
onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing,

tot prijs Zijner heerlijkheid. **15** Daarom ook ik, gehoord
hebbende het geloof in den Heere Jezus, dat onder u is, en
de liefde tot al de heiligen,

16 Houde niet op voor u te danken, gedenkende uwer in
mijn gebeden; **17** Opdat de God van onzen Heere Jezus
Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der
wijsheid en der openbaring in Zijn kennis; **18** Namelijk
verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke
zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der
heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen; **19** En welke de
uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven,
naar de werking der sterkte Zijner macht, **20** Die Hij
gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft
opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den
hemel; **21** Verre boven alle overheid, en macht, en kracht,
en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet
alleen in deze wereld, maar ook in de toekomende; **22** En
heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem
der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; **23**
Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles
in allen vervult.

Ephesians 2

1 En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart
door de misdaden en de zonden; **2** In welke gij eertijds
gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den
overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt
in de kinderen der ongehoorzaamheid; **3** Onder dewelke ook
wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden
onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten;
en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de
anderen; **4** Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn
grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, **5** Ook toen
wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt
met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden), **6** En heeft
ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel
in Christus Jezus; **7** Opdat Hij zou betonen in de toekomende
eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de
goedertierenheid over ons in Christus Jezus. **8** Want uit
genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet
uit u, het is Gods gave; **9** Niet uit de werken, opdat niemand
roeme. **10** Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus
Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat
wij in dezelve zouden wandelen. **11** Daarom gedenkt, dat
gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid
genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis
in het vlees, die met handen geschiedt;

12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van
het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de
verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God
in de wereld. **13** Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die
eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van
Christus. **14** Want Hij is onze vrede, Die deze beiden een
gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels

gebroken hebbende, **15** Heeft Hij de vijandschap in Zijn
vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in
inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelven tot
een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende; **16** En
opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen
door het kruis, de vijandschap aan hetzelve gedood
hebbende. **17** En komende, heeft Hij door het Evangelie
vrede verkondigd u, die verre waart, en dien, die nabij
waren. **18** Want door Hem hebben wij beiden den toegang
door een Geest tot den Vader. **19** Zo zijt gij dan niet meer
vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der
heiligen, en huisgenoten Gods; **20** Gebouwd op het
fondament der apostelen en profeten, waarvan Jezus
Christus is de uiterste Hoeksteen; **21** Op Welken het gehele
gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een
heiligen tempel in den Heere; **22** Op Welken ook gij mede
gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.

Ephesians 3

1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van
Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. **2** Indien gij maar
gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij
gegeven is aan u; **3** Dat Hij mij door openbaring heeft
bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige
woorden te voren geschreven heb; **4** Waaraan gij, dit
lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze
verborgenheid van Christus), **5** Welke in andere eeuwen den
kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is
geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door
den Geest; **6** Namelijk dat de heidenen zijn
medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en
mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het
Evangelie; **7** Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de
gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking
Zijner kracht. **8** Mij, den allerminste van al de heiligen, is
deze genade gegeven, om onder de heidenen door het
Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van
Christus, **9** En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan,
welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle
eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen
geschapen heeft door Jezus Christus; **10** Opdat nu, door de
Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de
machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods; **11**
Naar het eeuwig voornemen, dat Hij gemaakt heeft in
Christus Jezus, onzen Heere; **12** In Denwelken wij hebben de
vrijmoedigheid, en den toegang met vertrouwen, door het
geloof aan Hem. **13** Daarom bid ik, dat gij niet vertraagt in
mijn verdrukkingen voor u, hetwelke is uw heerlijkheid. **14**
Om deze oorzaak buig ik mijn knieen tot den Vader van
onzen Heere Jezus Christus, **15** Uit Welken al het geslacht in
de hemelen en op de aarde genoemd wordt, **16** Opdat Hij u

geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht
versterkt te worden door Zijn Geest in den inwendigen
mens; **17** Opdat Christus door het geloof in uw harten wone,
en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt; **18** Opdat gij
ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de
breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij, **19** En
bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven
gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods. **20** Hem
nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven
al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt,

21 Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de Gemeente, door
Christus Jezus, in alle geslachten, tot alle eeuwigheid. Amen.

Ephesians 4

1 Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij
wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt;
2 Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met
lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde; **3** U
benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door
den band des vredes. **4** Een lichaam is het, en een Geest,
gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot een hoop uwer roeping;
5 Een Heere, een geloof, een doop, **6** Een God en Vader van
allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen. **7**
Maar aan elkeen van ons is de genade gegeven, naar de
maat der gave van Christus. **8** Daarom zegt Hij: Als Hij
opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis
gevangen genomen, en heeft den mensen gaven gegeven. **9**
Nu dit: Hij is opgevaren; wat is het, dan dat Hij ook eerst is
nedergedaald in de nederste delen der aarde? **10** Die
nedergedaald is, is Dezelfde ook, Die opgevaren is verre
boven al de hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zou.
11 En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en
sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en
sommigen tot herders en leraars; **12** Tot de volmaking der
heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwing des
lichaams van Christus; **13** Totdat wij allen zullen komen tot
de enigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods,
tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der
volheid van Christus; **14** Opdat wij niet meer kinderen
zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd
worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der
mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te
brengen; **15** Maar de waarheid betrachtende in liefde,
alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is,
namelijk Christus; **16** Uit Welken het gehele lichaam
bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde,

door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van
een iegelijk deel in zijn maat, den wasdom des lichaams
bekomt, tot zijns zelfs opbouwing in de liefde. **17** Ik zeg dan
dit, en betuig het in den Heere, dat gij niet meer wandelt,
gelijk als de andere heidenen wandelen in de ijdelheid huns
gemoeds.

18 Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het
leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de
verharding huns harten; **19** Welke, ongevoelig geworden
zijnde, zichzelven hebben overgegeven tot ontuchtigheid,
om alle onreinigheid gieriglijk te bedrijven. **20** Doch gij hebt
Christus alzo niet geleerd; **21** Indien gij naar Hem gehoord
hebt, en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus
is; **22** Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige
wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de
begeerlijkheden der verleiding; **23** En dat gij zoudt
vernieuwd worden in den geest uws gemoeds, **24** En den
nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware
rechtvaardigheid en heiligheid. **25** Daarom legt af de
leugen, en spreekt de waarheid, een iegelijk met zijn naaste;
want wij zijn elkanders leden.

26 Wordt toornig, en zondigt niet; de zon ga niet onder over
uw toornigheid; **27** En geeft den duivel geen plaats. **28** Die
gestolen heeft, stele niet meer, maar arbeide liever,
werkende dat goed is met de handen, opdat hij hebbe mede
te delen dengene, die nood heeft. **29** Geen vuile rede ga uit
uw mond, maar zo er enige goede rede is tot nuttige
stichting, opdat zij genade geve dien, die dezelve horen. **30**
En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij
verzegeld zijt tot den dag der verlossing. **31** Alle bitterheid,
en toornigheid, en gramschap, en geroep, en lastering zij
van u geweerd, met alle boosheid; **32** Maar zijt jegens
elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander,
gelijkerwijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

Ephesians 5

1 Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen; **2** En
wandelt in de liefde, gelijkerwijs ook Christus ons liefgehad
heeft, en Zichzelven voor ons heeft overgegeven tot een
offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden
reuk. **3** Maar hoererij en alle onreinigheid, of gierigheid, laat
ook onder u niet genoemd worden, gelijkerwijs het den
heiligen betaamt, **4** Noch oneerbaarheid, noch zot geklap, of
gekkernij, welke niet betamen; maar veelmeer dankzegging.
5 Want dit weet gij, dat geen hoereerder, of onreine, of
gierigaard, die een afgodendienaar is, erfenis heeft in het
Koninkrijk van Christus en van God. **6** Dat u niemand
verleide met ijdele woorden; want om deze dingen komt de
toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid. **7** Zo
zijt dan hun medegenoten niet. **8** Want gij waart eertijds
duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als
kinderen des lichts. **9** (Want de vrucht des Geestes is in alle
goedigheid, en rechtvaardigheid, en waarheid), **10**
Beproevende wat den Heere welbehagelijk zij. **11** En hebt
geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der
duisternis, maar bestraft ze ook veeleer. **12** Want hetgeen
heimelijk van hen geschiedt, is schandelijk ook te zeggen.
13 Maar al deze dingen, van het licht bestraft zijnde,
worden openbaar; want al wat openbaar maakt, is licht. **14**
Daarom zegt Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de
doden; en Christus zal over u lichten. **15** Ziet dan, hoe gij
voorzichtiglijk wandelt, niet als onwijzen, maar als wijzen.
16 Den tijd uitkopende, dewijl de dagen boos zijn. **17**
Daarom zijt niet onverstandig, maar verstaat, welke de wil
des Heeren zij. **18** En wordt niet dronken in wijn, waarin
overdaad is, maar wordt vervuld met den Geest; **19**
Sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en
geestelijke liederen, zingende en psalmende den Heere in

uw hart; **20** Dankende te allen tijd over alle dingen God en
den Vader, in den Naam van onzen Heere Jezus Christus; **21**
Elkander onderdanig zijnde in de vreze Gods. **22** Gij
vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk
aan den Heere; **23** Want de man is het hoofd der vrouw,
gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de
Behouder des lichaams. **24** Daarom, gelijk de Gemeente aan
Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen
mannen in alles. **25** Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief,
gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en
Zichzelven voor haar heeft overgegeven; **26** Opdat Hij haar
heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des
waters door het Woord; **27** Opdat Hij haar Zichzelven
heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of
rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en
onberispelijk. **28** Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen
vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn
eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelven lief. **29** Want
niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt
het, en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de
Gemeente. **30** Want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn
vlees en van Zijn benen. **31** Daarom zal een mens zijn vader
en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij
twee zullen tot een vlees wezen. **32** Deze verborgenheid is
groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de
Gemeente. **33** Zo dan ook gijlieden, elk in het bijzonder, een
iegelijk hebbe zijn eigen vrouw, alzo lief als zichzelven; en
de vrouw zie, dat zij den man vreze.

Ephesians 6

1 Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in den Heere;
want dat is recht. **2** Eert uw vader en moeder (hetwelk het
eerste gebod is met een belofte), **3** Opdat het u welga, en
dat gij lang leeft op de aarde. **4** En gij vaders, verwekt uw
kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en
vermaning des Heeren. **5** Gij dienstknechten, zijt
gehoorzaam uw heren naar het vlees, met vreze en beven,
in eenvoudigheid uws harten, gelijk als aan Christus; **6** Niet
naar ogendienst, als mensenbehagers, maar als
dienstknechten van Christus, doende den wil van God van
harte; **7** Dienende met goedwilligheid den Heere, en niet de
mensen; **8** Wetende, dat zo wat goed een iegelijk gedaan
zal hebben, hij datzelve van den Heere zal ontvangen, hetzij
dienstknecht, hetzij vrije. **9** En gij heren, doet hetzelfde bij
hen, nalatende de dreiging; als die weet, dat ook uw eigen
Heere in de hemelen is, en dat geen aanneming des
persoons bij Hem is. **10** Voorts, mijn broeders, wordt krachtig
in den Heere, en in de sterkte Zijner macht.

11 Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt
staan tegen de listige omleidingen des duivels. **12** Want wij
hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de
overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der
wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke
boosheden in de lucht. **13** Daarom neemt aan de gehele
wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den bozen
dag, en alles verricht hebbende, staande blijven. **14** Staat
dan, uw lenden omgord hebbende met de waarheid, en
aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid; **15**
En de voeten geschoeid hebbende met bereidheid van het
Evangelie des vredes; **16** Bovenal aangenomen hebbende
het schild des geloofs, met hetwelk gij al de vurige pijlen

des bozen zult kunnen uitblussen. **17** En neemt den helm
der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods
Woord. **18** Met alle bidding en smeking, biddende te allen
tijd in den Geest, en tot hetzelve wakende met alle
gedurigheid en smeking voor al de heiligen; **19** En voor mij,
opdat mij het Woord gegeven worde in de opening mijns
monds met vrijmoedigheid, om de verborgenheid van het
Evangelie bekend te maken; **20** Waarover ik een gezant ben
in een keten, opdat ik in hetzelve vrijmoediglijk moge
spreken, gelijk mij betaamt te spreken. **21** En opdat ook gij
moogt weten hetgeen mij aangaat; en wat ik doe, dat alles
zal u Tychikus, de geliefde broeder en getrouwe dienaar in
den Heere, bekend maken;

22 Denwelken ik tot datzelfde einde tot u gezonden heb,
opdat gij onze zaken zoudt weten, en hij uw harten zou
vertroosten. **23** Vrede zij den broederen, en liefde met
geloof, van God den Vader, en den Heere Jezus Christus.

24 De genade zij met al degenen, die onzen Heere Jezus
Christus liefhebben in onverderfelijkheid. Amen.

Philippians

Philippians 1

1 Paulus en Timotheus, dienstknechten van Jezus Christus,
al den heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, met de
opzieners en diakenen: **2** Genade zij u en vrede van God,
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **3** Ik dank mijn
God, zo dikwijls als ik uwer gedenk. **4** (Te allen tijd in al mijn
gebed voor u allen met blijdschap het gebed doende) **5**
Over uw gemeenschap aan het Evangelie, van den eersten
dag af tot nu toe; **6** Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u
een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op
den dag van Jezus Christus; **7** Gelijk het bij mij recht is, dat
ik van u allen dit gevoel, omdat ik in mijn hart houde, dat
gij, beide in mijn banden, en in mijn verantwoording en
bevestiging van het Evangelie, gij allen, zeg ik, mijner
genade mede deelachtig zijt. **8** Want God is mijn Getuige,
hoezeer ik begerig ben naar u allen, met innerlijke
bewegingen van Jezus Christus. **9** En dit bid ik God, dat uw
liefde nog meer en meer overvloedig worde in erkentenis en
alle gevoelen; **10** Opdat gij beproeft de dingen, die daarvan
verschillen, opdat gij oprecht zijt, en zonder aanstoot te
geven, tot den dag van Christus; **11** Vervuld met vruchten
der gerechtigheid, die door Jezus Christus zijn tot
heerlijkheid en prijs van God. **12** En ik wil, dat gij weet,
broeders, dat hetgeen aan mij is geschied, meer tot
bevordering van het Evangelie gekomen is;

13 Alzo dat mijn banden in Christus openbaar geworden zijn
in het ganse rechthuis, en aan alle anderen; **14** En dat het
meerder deel der broederen in den Heere, door mijn banden
vertrouwen gekregen hebbende, overvloediger het Woord
onbevreesd durven spreken. **15** Sommigen prediken ook wel
Christus door nijd en twist, maar sommigen ook door
goedwilligheid. **16** Genen verkondigen wel Christus uit

twisting, niet zuiver, menende aan mijn banden verdrukking toe te brengen; **17** Doch dezen uit liefde, dewijl zij weten, dat ik tot verantwoording van het Evangelie gezet ben. **18** Wat dan? Nochtans wordt Christus op allerlei wijze, hetzij onder een deksel, hetzij in der waarheid, verkondigd; en daarin verblijd ik mij, ja, ik zal mij ook verblijden. **19** Want ik weet, dat dit mij ter zaligheid gedijen zal, door uw gebed en toebrenging des Geestes van Jezus Christus. **20** Volgens mijn ernstige verwachting en hoop, dat ik in geen zaak zal beschaamd worden; maar dat in alle vrijmoedigheid, gelijk te allen tijd, alzo ook nu, Christus zal groot gemaakt worden in mijn lichaam, hetzij door het leven, hetzij door den dood. **21** Want het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin. **22** Maar of te leven in het vlees, hetzelve mij oorbaar zij, en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. **23** Want ik word van deze twee gedrongen, hebbende begeerte, om ontbonden te worden en met Christus te zijn; want dat is zeer verre het beste. **24** Maar in het vlees te blijven, is nodiger om uwentwil. **25** En dit vertrouw en weet ik, dat ik zal blijven, en met u allen zal verblijven tot uw bevordering en blijdschap des geloofs; **26** Opdat uw roem in Christus Jezus overvloedig zij aan mij, door mijn tegenwoordigheid wederom bij u. **27** Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig ben, ik van uw zaken moge horen, dat gij staat in een geest, met een gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof des Evangelies; **28** En dat gij in geen ding verschrikt wordt van degenen, die tegenstaan; hetwelk hun wel een bewijs is des verderfs, maar u der zaligheid, en dat van God. **29** Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden; **30** Denzelfden strijd hebbende, hoedanigen gij in mij gezien hebt, en nu in mij hoort.

Philippians 2

1 Indien er dan enige vertroosting is in Christus, indien er
enige troost is der liefde, indien er enige gemeenschap is
des Geestes, indien er enige innerlijke bewegingen en
ontfermingen zijn; **2** Zo vervult mijn blijdschap, dat gij
moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van een
gemoed en van een gevoelen zijnde. **3** Doet geen ding door
twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de
een den ander uitnemender dan zichzelven. **4** Een iegelijk
zie niet op het zijne, maar een iegelijk zie ook op hetgeen
der anderen is. **5** Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in
Christus Jezus was; **6** Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen
roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn; **7** Maar heeft
Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts
aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;
8 En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij
Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den
dood, ja, den dood des kruises. **9** Daarom heeft Hem ook
God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven,
welke boven allen naam is; **10** Opdat in den Naam van Jezus
zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die
op de aarde, en die onder de aarde zijn. **11** En alle tong zou
belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid
Gods des Vaders. **12** Alzo dan, mijn geliefden, gelijk gij te
allen tijd gehoorzaam geweest zijt, niet als in mijn
tegenwoordigheid alleen, maar veelmeer nu in mijn
afwezen, werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven:

13 Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het
werken, naar Zijn welbehagen. **14** Doet alle dingen zonder
murmureren en tegenspreken; **15** Opdat gij moogt
onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde,
onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid

geslacht, onder welke gij schijnt als lichten in de wereld; **16** Voorhoudende het woord des levens, mij tot een roem tegen den dag van Christus, dat ik niet tevergeefs heb gelopen, noch tevergeefs gearbeid. **17** Ja, indien ik ook tot een drankoffer geofferd worde over de offerande en bediening uws geloofs, zo verblijde ik mij, en verblijde mij met u allen. **18** En om datzelfde verblijdt gij u ook, en verblijdt ook ulieden met mij. **19** En ik hoop in den Heere Jezus Timotheus haast tot u te zenden, opdat ik ook welgemoed moge zijn, als ik uw zaken zal verstaan hebben.

20 Want ik heb niemand, die even alzo gemoed is, dewelke oprechtelijk uw zaken zal bezorgen. **21** Want zij zoeken allen het hunne, niet hetgeen van Christus Jezus is. **22** En gij weet zijn beproeving, dat hij, als een kind zijn vader, met mij gediend heeft in het Evangelie. **23** Ik hoop dan wel dezen van stonde aan te zenden, zo haast als ik in mijn zaken zal voorzien hebben; **24** Doch ik vertrouw in den Heere, dat ik ook zelf haast tot u komen zal. **25** Maar ik heb nodig geacht tot u te zenden Epafroditus, mijn broeder, en medearbeider en medestrijder, en uw afgezondene, en bedienaar mijner nooddruft; **26** Dewijl hij zeer begerig was naar u allen, en zeer beangst was, omdat gij gehoord hadt, dat hij krank was. **27** En hij is ook krank geweest tot nabij den dood; maar God heeft Zich zijner ontfermd; en niet alleen zijner, maar ook mijner, opdat ik niet droefheid op droefheid zou hebben. **28** Zo heb ik dan hem te spoediger gezonden, opdat gij, hem ziende, wederom u zoudt verblijden, en ik te min zou droevig zijn. **29** Ontvangt hem dan in den Heere, met alle blijdschap, en houdt dezulken in waarde. **30** Want om het werk van Christus was hij tot nabij den dood gekomen, zijn leven niet achtende, opdat hij het gebrek uwer bediening aan mij vervullen zou.

Philippians 3

1 Voorts, mijn broeders, verblijdt u in den Heere. Dezelfde
dingen aan u te schrijven, is mij niet verdrietig, en het is u
zeker. **2** Ziet op de honden, ziet op de kwade arbeiders, ziet
op de versnijding.

3 Want wij zijn de besnijding, wij, die God in den Geest
dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees
betrouwen. **4** Hoewel ik heb, dat ik ook in het vlees
betrouwen mocht; indien iemand anders meent te
betrouwen in het vlees, ik nog meer. **5** Besneden ten
achtsten dage, uit het geslacht van Israel, van den stam van
Benjamin, een Hebreer uit de Hebreen, naar de wet een
Farizeer; **6** Naar den ijver een vervolger der Gemeente; naar
de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk. **7**
Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil
schade geacht. **8** Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen
schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van
Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen
schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik
Christus moge gewinnen. **9** En in Hem gevonden worde, niet
hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die
door het geloof van Christus is, namelijk de
rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof; **10** Opdat ik
Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de
gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig
wordende; **11** Of ik enigszins moge komen tot de
wederopstanding der doden. **12** Niet dat ik het alrede
gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik jaag er naar,
of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus
ook gegrepen ben. **13** Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het
gegrepen heb. **14** Maar een ding doe ik, vergetende,
hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is,

jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van
boven is in Christus Jezus. **15** Zovelen dan als wij volmaakt
zijn, laat ons dit gevoelen; en indien gij iets anderszins
gevoelt, ook dat zal u God openbaren. **16** Doch, daar wij toe
gekomen zijn, laat ons daarin naar denzelfden regel
wandelen, laat ons hetzelfde gevoelen. **17** Weest mede mijn
navolgers, broeders, en merkt op degenen, die alzo
wandelen, gelijk gij ons tot een voorbeeld hebt. **18** Want
velen wandelen anders; van dewelken ik u dikmaals gezegd
heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden des kruises
van Christus zijn; **19** Welker einde is het verderf, welker God
is de buik, en welker heerlijkheid is in hun schande,
dewelken aardse dingen bedenken. **20** Maar onze wandel is
in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten,
namelijk den Heere Jezus Christus; **21** Die ons vernederd
lichaam veranderen zal, opdat hetzelve gelijkvormig worde
aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook
alle dingen Zichzelven kan onderwerpen.

Philippians 4

1 Zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders, mijn
blijdschap en kroon, staat alzo in den Heere, geliefden! **2** Ik
vermaan Euodia, en ik vermaan Syntyche, dat zij
eensgezind zijn in den Heere. **3** En ik bid ook u, gij mijn
oprechte metgezel, wees dezen vrouwen behulpzaam, die
met mij gestreden hebben in het Evangelie, ook met
Clemens, en de andere mijn medearbeiders, welker namen
zijn in het boek des levens. **4** Verblijdt u in den Heere te
allen tijd; wederom zeg ik: Verblijdt u. **5** Uw bescheidenheid
zij allen mensen bekend. De Heere is nabij. **6** Weest in geen
ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden
en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; **7** En
de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw
harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus. **8** Voorts,
broeders, al wat waarachtig is, al wat eerlijk is, al wat
rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wel
luidt, zo er enige deugd is, en zo er enige lof is, bedenkt
datzelve; **9** Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en
gehoord, en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des
vredes zal met u zijn. **10** En ik ben grotelijks verblijd
geweest in den Heere, dat gij nu eenmaal wederom
verwakkerd zijt om aan mij te gedenken; waaraan gij ook
gedacht hebt, maar gij hebt de gelegenheid niet gehad.

11 Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek; want ik heb geleerd
vergenoegd te zijn in hetgeen ik ben. **12** En ik weet
vernederd te worden, ik weet ook overvloed te hebben;
alleszins en in alles ben ik onderwezen, beide verzadigd te
zijn en honger te lijden, beide overvloed te hebben en
gebrek te lijden. **13** Ik vermag alle dingen door Christus, Die
mij kracht geeft. **14** Nochtans hebt gij wel gedaan, dat gij
met mijn verdrukking gemeenschap gehad hebt. **15** En ook

gij, Filippensen, weet, dat in het begin des Evangelies, toen
ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets
medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst,
dan gij alleen. **16** Want ook in Thessalonica hebt gij mij
eenmaal en andermaal gezonden, tot nooddruft. **17** Niet dat
ik de gave zoek, maar ik zoek de vrucht, die overvloedig is
tot uw rekening. **18** Maar ik heb alles ontvangen, en ik heb
overvloed; ik ben vervuld geworden, als ik van Epafroditus
ontvangen heb, dat van u gezonden was, als een
welriekende reuk, een aangename offerande, Gode
welbehagelijk. **19** Doch mijn God zal naar Zijn rijkdom
vervullen al uw nooddruft, in heerlijkheid, door Christus
Jezus. **20** Onzen God nu en Vader zij de heerlijkheid in alle
eeuwigheid. Amen. **21** Groet alle heiligen in Christus Jezus;
U groeten de broeders, die met mij zijn.

22 Al de heiligen groeten u, en meest die van het huis des
keizers zijn. **23** De genade van onzen Heere Jezus Christus
zij met u allen. Amen.

Colossians

Colossians 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door de wil van
God, en Timotheus, de broeder, **2** Den heiligen en gelovigen
broederen in Christus, die te Kolosse zijn; genade zij u en
vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **3**
Wij danken den God en Vader van onzen Heere Jezus
Christus, altijd voor u biddende; **4** Alzo wij van uw geloof in
Christus Jezus gehoord hebben, en van de liefde, die gij hebt
tot alle heiligen. **5** Om de hoop, die u weggelegd is in de
hemelen, van welke gij te voren gehoord hebt, door het
Woord der waarheid, namelijk des Evangelies; **6** Hetwelk tot
u gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld, en het brengt
vruchten voort, gelijk ook onder u, van dien dag af dat gij
gehoord hebt, en de genade Gods in waarheid bekend hebt.
7 Gelijk gij ook geleerd hebt van Epafras, onzen geliefden
mededienstknecht, dewelke een getrouw dienaar van
Christus is voor u; **8** Die ons ook verklaard heeft uw liefde in
den Geest. **9** Waarom ook wij, van dien dag af dat wij het
gehoord hebben, niet ophouden voor u te bidden en te
begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis van
Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand; **10** Opdat gij
moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle
behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en
wassende in de kennis van God; **11** Met alle kracht
bekrachtigd zijnde, naar de sterkte Zijner heerlijkheid, tot
alle lijdzaamheid en lankmoedigheid, met blijdschap; **12**
Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om
deel te hebben in de erve der heiligen in het licht; **13** Die
ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en
overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde;
14 In Denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed,
namelijk de vergeving der zonden; **15** Dewelke het Beeld is
des onzienlijken Gods, de Eerstgeborene aller kreaturen. **16**

Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de
hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die
onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij
overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot
Hem geschapen; **17** En Hij is voor alle dingen, en alle
dingen bestaan te zamen door Hem; **18** En Hij is het Hoofd
des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is,
de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste
zou zijn. **19** Want het is des Vaders welbehagen geweest,
dat in Hem al de volheid wonen zou; **20** En dat Hij, door
Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises,
door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven,
hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de
hemelen zijn. **21** En Hij heeft u, die eertijds vervreemd
waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu
ook verzoend, **22** In het lichaam Zijns vleses, door den dood,
opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk
voor Zich stellen; **23** Indien gij maar blijft in het geloof,
gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des
Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder
al de kreature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus
een dienaar geworden ben; **24** Die mij nu verblijde in mijn
lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van
de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is
de Gemeente; **25** Welker dienaar ik geworden ben, naar de
bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen
het Woord Gods; **26** Namelijk de verborgenheid, die
verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle
geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; **27**
Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de
rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de
heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der
heerlijkheid; **28** Denwelken wij verkondigen, vermanende
een iegelijk mens, en lerende een iegelijk mens in alle
wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt

stellen in Christus Jezus; **29** Waartoe ik ook arbeide,
strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.

Colossians 2

1 Want ik wil, dat gij weet, hoe groten strijd ik voor u heb,
en voor degenen, die te Laodicea zijn, en zo velen als er
mijn aangezicht in het vlees niet hebben gezien; **2** Opdat
hun harten vertroost mogen worden, en zij samengevoegd
zijn in de liefde, en dat tot allen rijkdom der volle
verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid
van God en den Vader, en van Christus; **3** In Denwelken al
de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn. **4** En
dit zeg ik, opdat niet iemand u misleide met
beweegredenen, die een schijn hebben. **5** Want hoewel ik
met het vlees van u ben, nochtans ben ik met den geest bij
u, mij verblijdende en ziende uw ordening, en de vastigheid
van uw geloof in Christus. **6** Gelijk gij dan Christus Jezus,
den Heere, hebt aangenomen, wandelt alzo in Hem;

7 Geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het
geloof, gelijkerwijs gij geleerd zijt, overvloedig zijnde in
hetzelve, met dankzegging. **8** Ziet toe, dat niemand u als
een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar
de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der
wereld, en niet naar Christus; **9** Want in Hem woont al de
volheid der Godheid lichamelijk; **10** En gij zijt in Hem
volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; **11** In
Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die
zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam
der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; **12**
Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook
met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods,
Die Hem uit de doden opgewekt heeft. **13** En Hij heeft u, als
gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses,
mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u
vergevende; **14** Uitgewist hebbende het handschrift, dat

tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik,
enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden
weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;
15 En de overheden en de machten uitgetogen hebbende,
heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door
hetzelve over hen getriomfeerd. **16** Dat u dan niemand
oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of
der nieuwe maan, of der sabbatten; **17** Welke zijn een
schaduw der toekomende dingen, maar het lichaam is van
Christus. **18** Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in
nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen
hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het
verstand zijns vleses; **19** En het Hoofd niet behoudende, uit
hetwelk het gehele lichaam, door de samenvoegselen en
samenbindingen voorzien en samengevoegd zijnde, opwast
met goddelijken wasdom. **20** Indien gij dan met Christus de
eerste beginselen der wereld zijt afgestorven, wat wordt gij,
gelijk of gij in de wereld leefdet, met inzettingen belast?

21 Namelijk raak niet, en smaak niet, en roer niet aan. **22**
Welke dingen alle verderven door het gebruik, ingevoerd
naar de geboden en leringen der mensen; **23** Dewelke wel
hebben een schijn rede van wijsheid in eigenwilligen gods
dienst en nederigheid, en in het lichaam niet te sparen,
doch zijn niet in enige waarde, maar tot verzadiging van het
vlees.

Colossians 3

1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de
dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de
rechter hand Gods. **2** Bedenkt de dingen, die boven zijn,
niet die op de aarde zijn. **3** Want gij zijt gestorven, en uw
leven is met Christus verborgen in God. **4** Wanneer nu
Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook
gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. **5** Doodt
dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererij,
onreinigheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid,
en de gierigheid, welke is afgodendienst.

6 Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der
ongehoorzaamheid; **7** In dewelke ook gij eertijds hebt
gewandeld, toen gij in dezelve leefdet. **8** Maar nu legt ook
gij dit alles af, namelijk gramschap, toornigheid, kwaadheid,
lastering, vuil spreken uit uwen mond. **9** Liegt niet tegen
elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn
werken, **10** En aangedaan hebt den nieuwen mens, die
vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen,
Die hem geschapen heeft; **11** Waarin niet is Griek en Jood,
besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en
vrije; maar Christus is alles en in allen. **12** Zo doet dan aan,
als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke
bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid,
ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid; **13**
Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen,
zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkerwijs als
Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo. **14** En boven dit
alles doet aan de liefde, dewelke is de band der
volmaaktheid. **15** En de vrede Gods heerse in uw harten, tot
welken gij ook geroepen zijt in een lichaam; en weest
dankbaar. **16** Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in

alle wijsheid; leert en vermaant elkander, met psalmen en
lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere met
aangenaamheid in uw hart. **17** En al wat gij doet met
woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den
Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem. **18** Gij
vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig, gelijk het
betaamt in den Heere.

19 Gij mannen, hebt uw vrouwen lief, en wordt niet
verbitterd tegen haar. **20** Gij kinderen, zijt uw ouderen
gehoorzaam in alles, want dat is den Heere welbehagelijk.
21 Gij vaders, tergt uw kinderen niet, opdat zij niet
moedeloos worden. **22** Gij dienstknechten, zijt in alles
gehoorzaam uw heren naar het vlees, niet met ogendiensten
als mensenbehagers, maar met eenvoudigheid des harten,
vrezende God. **23** En al wat gij doet, doet dat van harte als
den Heere en niet den mensen; **24** Wetende, dat gij van den
Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis; want gij
dient den Heere Christus. **25** Maar die onrecht doet, die zal
het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is geen
aanneming des persoons.

Colossians 4

1 Gij heren, doet uw dienstknechten recht en gelijk,
wetende, dat ook gij een Heere hebt in de hemelen. **2** Houdt
sterk aan in het gebed, en waakt in hetzelve met
dankzegging;

3 Biddende meteen ook voor ons, dat God ons de deur des
Woords opene, om te spreken de verborgenheid van
Christus, om welke ik ook gebonden ben; **4** Opdat ik dezelve
moge openbaren, gelijk ik moet spreken. **5** Wandelt met
wijsheid bij degenen, die buiten zijn, den bekwamen tijd
uitkopende. **6** Uw woord zij te allen tijde in aangenaamheid,
met zout besprengd, opdat gij moogt weten, hoe gij een
iegelijk moet antwoorden. **7** Al mijn zaken zal u bekend
maken Tychikus, de geliefde broeder, en getrouwe dienaar,
en mededienstknecht in den Heere;

8 Denwelken ik tot hetzelfde einde tot u gezonden heb,
opdat hij uw zaken wete, en uw harten vertrooste; **9** Met
Onesimus, den getrouwen en geliefden broeder, dewelke uit
de uwen is; zij zullen u alles bekend maken, wat hier is. **10** U
groet Aristarchus, mijn medegevangene; en Markus, de neef
van Barnabas, aangaande welken gij bevelen ontvangen
hebt; zo hij tot u komt, ontvangt hem;

11 En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis zijn;
deze alleen zijn mijn medearbeiders in het Koninkrijk Gods,
die mij een vertroosting geweest zijn. **12** U groet Epafras,
die uit de uwen is, een dienstknecht van Christus, te allen
tijde strijdende voor u in de gebeden, opdat gij staan moogt
volmaakt en volkomen in al den wil van God. **13** Want ik
geef hem getuigenis, dat hij groten ijver heeft over u en
degenen, die in Laodicea zijn, en degenen, die in Hierapolis
zijn. **14** U groet Lukas, de medicijnmeester, de geliefde, en

Demas. **15** Groet de broeders, die in Laodicea zijn, en
Nymfas, en de Gemeente, die in zijn huis is. **16** En wanneer
deze zendbrief van u zal gelezen zijn, maakt, dat hij ook in
de gemeente der Laodicensen gelezen worde, en dat ook gij
dien leest, die uit Laodicea geschreven is. **17** En zegt aan
Archippus: Zie op de bediening, die gij aangenomen hebt in
den Heere, dat gij die vervult. **18** De groetenis met mijn
hand, van Paulus. Gedenkt mijner banden. De genade zij
met u. Amen.

1 Thessalonians

1 Thessalonians 1

1 Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de Gemeente der
Thessalonicensen, welke is in God den Vader, en den Heere
Jezus Christus: genade zij u en vrede van God, onzen Vader,
en den Heere Jezus Christus. **2** Wij danken God altijd over u
allen, uwer gedachtig zijnde in onze gebeden; **3** Zonder
ophouden gedenkende het werk uws geloofs, en den arbeid
der liefde, en de verdraagzaamheid der hoop op onzen
Heere Jezus Christus, voor onzen God en Vader; **4** Wetende,
geliefde broeders, uw verkiezing van God; **5** Want ons
Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar
ook in kracht, en in den Heiligen Geest, en in vele
verzekerdheid; gelijk gij weet, hoedanigen wij onder u
geweest zijn om uwentwil. **6** En gij zijt onze navolgers
geworden, en des Heeren, het Woord aangenomen
hebbende in vele verdrukking, met blijdschap des Heiligen
Geestes; **7** Alzo dat gij voorbeelden geworden zijt al den
gelovigen in Macedonie en Achaje. **8** Want van u is het
Woord des Heeren luidbaar geworden niet alleen in
Macedonie en Achaje; maar ook in alle plaatsen is uw geloof,
dat gij op God hebt, uitgegaan, zodat wij niet van node
hebben, iets daarvan te spreken. **9** Want zijzelven
verkondigen van ons, hoedanigen ingang wij tot u hebben,
en hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden, om den
levenden en waarachtigen God te dienen; **10** En Zijn Zoon
uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de doden
verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van den
toekomenden toorn.

1 Thessalonians 2

1 Want gij weet zelven, broeders, onzen ingang tot u, dat
die niet ijdel is geweest; **2** Maar, hoewel wij te voren geleden
hadden, en ook ons smaadheid aangedaan was, gelijk gij
weet, te Filippi, zo hebben wij nochtans vrijmoedigheid
gebruikt in onzen God, om het Evangelie van God tot u te
spreken in veel strijds. **3** Want onze vermaning is niet
geweest uit verleiding, noch uit onreinigheid, noch met
bedrog; **4** Maar, gelijk wij van God beproefd zijn geweest,
dat ons het Evangelie zou toebetrouwd worden, alzo spreken
wij, niet als mensen behagende, maar Gode, Die onze harten
beproeft. **5** Want wij hebben nooit met pluimstrijkende
woorden omgegaan, gelijk gij weet, noch met enig bedeksel
van gierigheid; God is getuige! **6** Noch zoekende eer uit
mensen, noch van u, noch van anderen; hoewel wij u tot last
konden zijn als Christus' apostelen; **7** Maar wij zijn
vriendelijk geweest in het midden van u, gelijk als een
voedster haar kinderen koestert; **8** Alzo wij, tot u zeer
genegen zijnde, hebben u gaarne willen mededelen niet
alleen het Evangelie van God, maar ook onze eigen zielen,
daarom dat gij ons lief geworden waart. **9** Want gij gedenkt,
broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag
werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn,
hebben wij het Evangelie van God onder u gepredikt. **10** Gij
zijt getuigen, en God, hoe heilig, en rechtvaardig, en
onberispelijk wij u, die gelooft, geweest zijn. **11** Gelijk gij
weet, hoe wij een iegelijk van u, als een vader zijn kinderen,
vermaanden en vertroostten, **12** En betuigden, dat gij zoudt
wandelen, waardiglijk Gode, Die u roept tot Zijn Koninkrijk
en heerlijkheid. **13** Daarom danken wij ook God zonder
ophouden, dat, als gij het Woord der prediking van God van
ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet als der

mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord,
dat ook werkt in u, die gelooft.

14 Want gij, broeders, zijt navolgers geworden der
Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl
ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers,
gelijk als zij van de Joden; **15** Welke ook gedood hebben den
Heere Jezus, en hun eigen profeten; en ons hebben
vervolgd, en Gode niet behagen, en allen mensen tegen
zijn; **16** En verhinderen ons te spreken tot de heidenen, dat
zij zalig mochten worden; opdat zij te allen tijd hun zonden
vervullen zouden. En de toorn is over hen gekomen tot het
einde. **17** Maar wij, broeders, van u beroofd geweest zijnde
voor een kleine wijle tijds, naar het aangezicht, niet naar het
hart, hebben ons te overvloediger benaarstigd, om uw
aangezicht te zien, met grote begeerte.

18 Daarom hebben wij tot u willen komen (immers ik Paulus)
eenmaal en andermaal, maar de satanas heeft ons belet. **19**
Want welke is onze hoop, of blijdschap, of kroon des roems?
Zijt gij die ook niet voor onzen Heere Jezus Christus in Zijn
toekomst? **20** Want gij zijt onze heerlijkheid en blijdschap.

1 Thessalonians 3

1 Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen,
hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden; **2**
En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods
dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van
Christus, om u te versterken, en u te vermanen van uw
geloof; **3** Opdat niemand bewogen worde in deze
verdrukkingen; want gij weet zelven, dat wij hiertoe gesteld
zijn. **4** Want ook, toen wij bij u waren, voorzeiden wij u, dat
wij zouden verdrukt worden, gelijk ook geschied is, en gij
weet het. **5** Daarom ook deze begeerte niet langer kunnende
verdragen, heb ik hem gezonden, om uw geloof te verstaan;
of niet misschien de verzoeker u zou verzocht hebben, en
onze arbeid ijdel zou wezen. **6** Maar als Timotheus nu van
ulieden tot ons gekomen was, en ons de goede boodschap
gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij altijd goede
gedachtenis van ons hebt, zeer begerig zijnde om ons te
zien, gelijk wij ook om ulieden; **7** Zo zijn wij daarom,
broeders, over u in al onze verdrukking en nood vertroost
geworden door uw geloof; **8** Want nu leven wij, indien gij
vast staat in den Heere. **9** Want wat dankzegging kunnen wij
Gode tot vergelding wedergeven voor u, vanwege al de
blijdschap, waarmede wij ons om uwentwil verblijden voor
onzen God? **10** Nacht en dag zeer overvloediglijk biddende,
om uw aangezicht te mogen zien, en te volmaken, hetgeen
aan uw geloof ontbreekt. **11** Doch onze God en Vader Zelf,
en onze Heere Jezus Christus richte onzen weg tot u. **12** En
de Heere vermeerdere u, en make u overvloedig in de liefde
jegens elkander en jegens allen, gelijk wij ook zijn jegens u;
13 Opdat Hij uw harten versterke, om onberispelijk te zijn in
heiligmaking, voor onzen God en Vader, in de toekomst van
onzen Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.

1 Thessalonians 4

1 Voorts dan, broeders, wij bidden en vermanen u in den
Heere Jezus, gelijk gij van ons ontvangen hebt, hoe gij moet
wandelen en Gode behagen, dat gij daarin meer overvloedig
wordt. **2** Want gij weet, wat bevelen wij u gegeven hebben
door den Heere Jezus. **3** Want dit is de wil van God, uw
heiligmaking: dat gij u onthoudt van de hoererij; **4** Dat een
iegelijk van u wete zijn vat te bezitten in heiligmaking en
eer; **5** Niet in kwade beweging der begeerlijkheid, gelijk als
de heidenen, die God niet kennen. **6** Dat niemand zijn
broeder vertrede, noch bedriege in zijn handeling; want de
Heere is een wreker over dit alles, gelijk wij u ook te voren
gezegd en betuigd hebben. **7** Want God heeft ons niet
geroepen tot onreinigheid, maar tot heiligmaking. **8** Zo dan
die dit verwerpt, die verwerpt geen mens, maar God, Die ook
Zijn Heiligen Geest in ons heeft gegeven. **9** Van de
broederlijke liefde nu hebt gij niet van node, dat ik u
schrijve; want gij zelven zijt van God geleerd om elkander
lief te hebben. **10** Want gij doet ook hetzelfde aan al de
broederen, die in geheel Macedonie zijn. Maar wij vermanen
u, broeders, dat gij meer overvloedig wordt; **11** En dat gij u
benaarstigt stil te zijn, en uw eigen dingen te doen, en te
werken met uw eigen handen, gelijk wij u bevolen hebben;
12 Opdat gij eerlijk wandelt bij degenen, die buiten zijn, en
geen ding van node hebt. **13** Doch, broeders, ik wil niet, dat
gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij
niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop
hebben.

14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en
opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in
Jezus, weder brengen met Hem. **15** Want dat zeggen wij u
door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven

zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen
degenen, die ontslapen zijn. **16** Want de Heere Zelf zal met
een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin
Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus
gestorven zijn, zullen eerst opstaan; **17** Daarna wij, die
levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen
opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de
lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen. **18** Zo
dan, vertroost elkander met deze woorden.

1 Thessalonians 5

1 Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders! hebt gij
niet van node, dat men u schrijve. **2** Want gij weet zelven
zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een
dief in den nacht. **3** Want wanneer zij zullen zeggen: Het is
vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun
overkomen, gelijk de barensnood een bevruchte vrouw; en
zij zullen het geenszins ontvlieden; **4** Maar gij, broeders, gij
zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou
bevangen. **5** Gij zijt allen kinderen des lichts, en kinderen
des daags; wij zijn niet des nachts, noch der duisternis. **6** Zo
laat ons dan niet slapen, gelijk als de anderen, maar laat ons
waken, en nuchteren zijn. **7** Want die slapen, slapen des
nachts, en die dronken zijn, zijn des nachts dronken; **8** Maar
wij, die des daags zijn, laat ons nuchteren zijn, aangedaan
hebbende het borstwapen des geloofs en der liefde, en tot
een helm, de hoop der zaligheid. **9** Want God heeft ons niet
gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door
onzen Heere Jezus Christus. **10** Die voor ons gestorven is,
opdat wij, hetzij dat wij waken, hetzij dat wij slapen, te
zamen met Hem leven zouden. **11** Daarom vermaant
elkander, en sticht de een den anderen, gelijk gij ook doet.
12 En wij bidden u, broeders, erkent degenen, die onder u
arbeiden, en uw voorstanders zijn in den Heere, en u
vermanen;

13 En acht hen zeer veel in liefde, om huns werks wil. Zijt
vreedzaam onder elkander. **14** En wij bidden u, broeders,
vermaant de ongeregelden, vertroost de kleinmoedigen,
ondersteunt de zwakken, zijt lankmoedig jegens allen. **15**
Ziet, dat niemand kwaad voor kwaad iemand vergelde; maar
jaagt allen tijd het goede na, zo jegens elkander als jegens
allen. **16** Verblijdt u te allen tijd. **17** Bidt zonder ophouden.

18 Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus
Jezus over u. **19** Blust den Geest niet uit. **20** Veracht de
profetieen niet. **21** Beproeft alle dingen; behoudt het goede.
22 Onthoudt u van allen schijn des kwaads. **23** En de God
des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel
oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk
bewaard in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus. **24**
Hij, Die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal. **25**
Broeders, bidt voor ons. **26** Groet al de broeders met een
heiligen kus.

27 Ik bezweer ulieden bij den Heere, dat deze zendbrief al
den heiligen broederen gelezen worde. **28** De genade van
onzen Heere Jezus Christus zij met ulieden. Amen.

2 Thessalonians

2 Thessalonians 1

1 Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de Gemeente der
Thessalonicensen, welke is in God, onzen Vader, en den
Heere Jezus Christus: **2** Genade zij u, en vrede, van God,
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **3** Wij moeten God
te allen tijd danken over u, broeders, gelijk billijk is, omdat
uw geloof zeer wast, en dat de liefde eens iegelijken van u
allen jegens elkander overvloedig wordt;

4 Alzo dat wij zelven van u roemen in de Gemeenten Gods,
over uw lijdzaamheid en geloof in al uw vervolgingen en
verdrukkingen, die gij verdraagt; **5** Een bewijs van Gods
rechtvaardig oordeel, opdat gij waardig geacht wordt het
Koninkrijk Gods, voor hetwelk gij ook lijdt; **6** Alzo het recht is
bij God verdrukking te vergelden dengenen, die u
verdrukken; **7** En u, die verdrukt wordt, verkwikking met
ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel
met de engelen Zijner kracht; **8** Met vlammend vuur wraak
doende over degenen, die God niet kennen, en over
degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus
niet gehoorzaam zijn. **9** Dewelken zullen tot straf lijden het
eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren, en van de
heerlijkheid Zijner sterkte, **10** Wanneer Hij zal gekomen zijn,
om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen, en wonderbaar te
worden in allen, die geloven (overmits onze getuigenis
onder u is geloofd geworden) in dien dag. **11** Waarom wij
ook altijd bidden voor u, dat onze God u waardig achte der
roeping, en vervulle al het welbehagen Zijner goedigheid,
en het werk des geloofs met kracht. **12** Opdat de Naam van
onzen Heere Jezus Christus verheerlijkt worde in u, en gij in
Hem, naar de genade van onzen God en den Heere Jezus
Christus.

2 Thessalonians 2

1 En wij bidden u, broeders, door de toekomst van onzen
Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem, **2** Dat
gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of
verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door
zendbrief, als van ons geschreven, alsof de dag van Christus
aanstaande ware. **3** Dat u niemand verleide op enigerlei
wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen
zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des
verderfs; **4** Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God
genaamd, of als God geeerd wordt, alzo dat hij in den
tempel Gods als een God zal zitten, zichzelven vertonende,
dat hij God is. **5** Gedenkt gij niet, dat ik, nog bij u zijnde, u
deze dingen gezegd heb? **6** En nu, wat hem wederhoudt,
weet gij, opdat hij geopenbaard worde te zijner eigen tijd. **7**
Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede
gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, Die zal hem
wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan
worden. **8** En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard
worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest
Zijns monds, en te niet maken door de verschijning Zijner
toekomst; **9** Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking
des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der
leugen; **10** En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in
degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der
waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. **11**
En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat
zij de leugen zouden geloven; **12** Opdat zij allen
veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben,
maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.
13 Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u,
broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God van den

beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des
Geestes, en geloof der waarheid;

14 Waartoe Hij u geroepen heeft door ons Evangelie, tot
verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus.
15 Zo dan, broeders, staat vast en houdt de inzettingen, die
u geleerd zijn, hetzij door ons woord, hetzij door onzen
zendbrief. **16** En onze Heere Jezus Christus Zelf, en onze
God en Vader, Die ons heeft liefgehad, en gegeven heeft een
eeuwige vertroosting en goede hoop in genade, **17**
Vertrooste uw harten, en versterke u in alle goed woord en
werk.

2 Thessalonians 3

1 Voorts, broeders, bidt voor ons, opdat het Woord des
Heeren zijn loop hebbe, en verheerlijkt worde, gelijk ook bij
u; **2** En opdat wij mogen verlost worden van de ongeschikte
en boze mensen; want het geloof is niet aller. **3** Maar de
Heere is getrouw, Die u zal versterken en bewaren van den
boze. **4** En wij vertrouwen van u in den Heere, dat gij,
hetgeen wij u bevelen, ook doet, en doen zult. **5** Doch de
Heere richte uw harten tot de liefde van God, en tot de
lijdzaamheid van Christus. **6** En wij bevelen u, broeders, in
den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij u onttrekt
van een iegelijk broeder, die ongeregeld wandelt, en niet
naar de inzetting, die hij van ons ontvangen heeft.

7 Want gijzelven weet, hoe men ons behoort na te volgen;
want wij hebben ons niet ongeregeld gedragen onder u; **8**
En wij hebben geen brood bij iemand gegeten voor niet,
maar in arbeid en moeite, nacht en dag werkende, opdat wij
niet iemand van u zouden lastig zijn; **9** Niet, dat wij de
macht niet hebben, maar opdat wij onszelven u geven
zouden tot een voorbeeld, om ons na te volgen. **10** Want
ook toen wij bij u waren, hebben wij u dit bevolen, dat, zo
iemand niet wil werken, hij ook niet ete. **11** Want wij horen,
dat sommigen onder u ongeregeld wandelen, niet werkende,
maar ijdele dingen doende. **12** Doch de zodanigen bevelen
en vermanen wij door onzen Heere Jezus Christus, dat zij
met stilheid werkende, hun eigen brood eten. **13** En gij,
broeders, vertraagt niet in goed te doen. **14** Maar indien
iemand ons woord, door dezen brief geschreven, niet
gehoorzaam is, tekent dien; en vermengt u niet met hem,
opdat hij beschaamd worde; **15** En houdt hem niet als een
vijand, maar vermaant hem als een broeder. **16** De Heere nu
des vredes Zelf geve u vrede te allen tijd, in allerlei wijze. De

Heere zij met u allen. **17** De groetenis met mijn hand, van
Paulus; hetwelk is een teken in iederen zendbrief; alzo
schrijf ik.

18 De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met u
allen. Amen.

1 Timothy

1 Timothy 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, naar het bevel van
God, onzen Zaligmaker, en den Heere Jezus Christus, Die
onze Hope is, **2** Aan Timotheus, mijn oprechten zoon in het
geloof; genade, barmhartigheid, vrede zij u van God, onzen
Vader, en Christus Jezus, onzen Heere. **3** Gelijk ik u
vermaand heb, dat gij te Efeze zoudt blijven, als ik naar
Macedonie reisde, zo vermaan ik het u nog, opdat gij
sommigen beveelt geen andere leer te leren;

4 Noch zich te begeven tot fabelen en oneindelijke
geslachtsrekeningen, welke meer twist vragen voortbrengen
dan stichting Gods, die in het geloof is. **5** Maar het einde des
gebods is liefde uit een rein hart, en uit een goed geweten,
en uit een ongeveinsd geloof. **6** Van dewelke sommigen
afgeweken zijnde, zich gewend hebben tot ijdelspreking; **7**
Willende leraars der wet zijn, niet verstaande, noch wat zij
zeggen, noch wat zij bevestigen. **8** Doch wij weten, dat de
wet goed is, zo iemand die wettelijk gebruikt; **9** En hij dit
weet, dat den rechtvaardigen de wet niet is gezet, maar den
onrechtvaardigen en den halsstarrigen, den goddelozen en
den zondaren, den onheiligen en den ongoddelijken, den
vadermoorders en den moedermoorders, den doodslagers,
10 Den hoereerders, dien, die bij mannen liggen, den
mensendieven, den leugenaars, den meinedigen, en zo er
iets anders tegen de gezonde leer is; **11** Naar het Evangelie
der heerlijkheid des zaligen Gods, dat mij toebetrouwd is.
12 En ik dank Hem, Die mij bekrachtigd heeft, namelijk
Christus Jezus, onzen Heere, dat Hij mij getrouw geacht
heeft, mij in de bediening gesteld hebbende; **13** Die te
voren een gods lasteraar was, en een vervolger, en een
verdrukker; maar mij is barmhartigheid geschied, dewijl ik
het ontwetende gedaan heb in mijn ongelovigheid. **14** Doch

de genade onzes Heeren is zeer overvloedig geweest, met
geloof en liefde, die er is in Christus Jezus. **15** Dit is een
getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus
Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te
maken, van welke ik de voornaamste ben. **16** Maar daarom
is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij,
die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou
betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven
zullen ten eeuwigen leven. **17** Den Koning nu der eeuwen,
den onverderfelijken, den onzienlijken, den alleen wijzen
God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. **18** Dit
gebod beveel ik u, mijn zoon Timotheus, dat gij naar de
profetieen, die van u voorgegaan zijn, in dezelve den
goeden strijd strijdt; **19** Houdende het geloof, en een goed
geweten, hetwelk sommigen verstoten hebbende, van het
geloof schipbreuk geleden hebben; **20** Onder welken is
Hymeneus en Alexander, die ik den satan overgegeven heb,
opdat zij zouden leren niet meer te lasteren.

1 Timothy 2

1 Ik vermaan dan voor alle dingen, dat gedaan worden
smekingen, gebeden, voorbiddingen, dankzeggingen, voor
alle mensen; **2** Voor koningen, en allen, die in hoogheid zijn;
opdat wij een gerust en stil leven leiden mogen in alle
godzaligheid en eerbaarheid. **3** Want dat is goed en
aangenaam voor God, onzen Zaligmaker; **4** Welke wil, dat
alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid
komen. **5** Want er is een God, er is ook een Middelaar Gods
en der mensen, de Mens Christus Jezus; **6** Die Zichzelven
gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de
getuigenis te zijner tijd; **7** Waartoe ik gesteld ben een
prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg
niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid. **8** Ik wil
dan, dat de mannen bidden in alle plaatsen, opheffende
heilige handen, zonder toorn en twisting. **9** Desgelijks ook,
dat de vrouwen, in een eerbaar gewaad, met schaamte en
matigheid zichzelven versieren, niet in vlechtingen des
haars, of goud, of paarlen, of kostelijke kleding; **10** Maar
(hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid
belijden) door goede werken. **11** Een vrouw late zich leren in
stilheid, in alle onderdanigheid. **12** Doch ik laat de vrouw
niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil,
dat zij in stilheid zij. **13** Want Adam is eerst gemaakt,
daarna Eva. **14** En Adam is niet verleid geworden; maar de
vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest. **15** Doch zij
zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het
geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.

1 Timothy 3

1 Dit is een getrouw woord: zo iemand tot eens opzieners
ambt lust heeft, die begeert een treffelijk werk. **2** Een
opziener dan moet onberispelijk zijn, ener vrouwe man,
wakker, matig, eerbaar, gaarne herbergende, bekwaam om
te leren; **3** Niet genegen tot den wijn, geen smijter, geen
vuil-gewinzoeker; maar bescheiden, geen vechter, niet
geldgierig. **4** Die zijn eigen huis wel regeert, zijn kinderen in
onderdanigheid houdende, met alle stemmigheid; **5** (Want
zo iemand zijn eigen huis niet weet te regeren, hoe zal hij
voor de Gemeente Gods zorg dragen?) **6** Geen nieuweling,
opdat hij niet opgeblazen worde, en in het oordeel des
duivels valle. **7** En hij moet ook een goede getuigenis
hebben van degenen, die buiten zijn, opdat hij niet valle in
smaadheid, en in den strik des duivels. **8** De diakenen
insgelijks moeten eerbaar zijn, niet tweetongig, niet die zich
tot veel wijns begeven, geen vuil-gewinzoekers; **9** Houdende
de verborgenheid des geloofs in een rein geweten. **10** En
dat deze ook eerst beproefd worden, en dat zij daarna
dienen, zo zij onbestraffelijk zijn. **11** De vrouwen insgelijks
moeten eerbaar zijn, geen lasteressen, wakker, getrouw in
alles. **12** Dat de diakenen ener vrouwe mannen zijn, die hun
kinderen en hun eigen huizen wel regeren. **13** Want die wel
gediend hebben, verkrijgen zichzelven een goeden opgang,
en vele vrijmoedigheid in het geloof, hetwelk is in Christus
Jezus. **14** Deze dingen schrijf ik u, hopende zeer haast tot u
te komen; **15** Maar zo ik vertoef, opdat gij moogt weten, hoe
men in het huis Gods moet verkeren, hetwelk is de
Gemeente des levenden Gods, een pilaar en vastigheid der
waarheid. **16** En buiten allen twijfel, de verborgenheid der
godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees, is
gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is

gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

1 Timothy 4

1 Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden
sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende
tot verleidende geesten, en leringen der duivelen, **2** Door
geveinsdheid der leugensprekers, hebbende hun eigen
geweten als met een brandijzer toegeschroeid; **3**
Verbiedende te huwelijken, gebiedende van spijzen te
onthouden, die God geschapen heeft, tot nuttiging met
dankzegging, voor de gelovigen, en die de waarheid hebben
bekend. **4** Want alle schepsel Gods is goed, en er is niets
verwerpelijk, met dankzegging genomen zijnde; **5** Want het
wordt geheiligd door het Woord van God, en door het gebed.
6 Als gij deze dingen den broederen voorstelt, zo zult gij een
goed dienaar van Jezus Christus zijn, opgevoed in de
woorden des geloofs en der goede leer, welke gij
achtervolgd hebt. **7** Maar verwerp de ongoddelijke en
oudwijfse fabelen; en oefen uzelven tot godzaligheid. **8**
Want de lichamelijke oefening is tot weinig nut; maar de
godzaligheid is tot alle dingen nut, hebbende de belofte des
tegenwoordigen en des toekomenden levens. **9** Dit is een
getrouw woord, en alle aanneming waardig. **10** Want hiertoe
arbeiden wij ook, en worden versmaad, omdat wij gehoopt
hebben op den levenden God, Die een Behouder is aller
mensen, maar allermeest der gelovigen. **11** Beveel deze
dingen, en leer ze.

12 Niemand verachte uw jonkheid, maar zijt een voorbeeld
der gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in den geest, in
geloof, in reinheid. **13** Houd aan in het lezen, in het
vermanen, in het leren, totdat ik kome. **14** Verzuim de gave
niet, die in u is, die u gegeven is door de profetie, met
oplegging der handen des ouderlingschaps. **15** Bedenk deze
dingen, wees hierin bezig, opdat uw toenemen openbaar zij

in alles. **16** Heb acht op uzelven en op de leer; volhard daarin; want dat doende, zult gij en uzelven behouden, en die u horen.

1 Timothy 5

1 Bestraf een ouden man niet hardelijk, maar vermaan hem als een vader; de jonge als broeders; **2** De oude vrouwen als moeders; de jonge als zusters, in alle reinheid. **3** Eer de weduwen, die waarlijk weduwen zijn. **4** Maar zo enige weduwe kinderen heeft, of kindskinderen, dat die leren eerst aan hun eigen huis godzaligheid oefenen, en den voorouderen wedervergelding doen; want dat is goed en aangenaam voor God. **5** Die nu waarlijk weduwe is, en alleen gelaten, die hoopt op God, en blijft in smekingen en gebeden nacht en dag. **6** Maar die haar wellust volgt, die is levende gestorven. **7** En beveel dit, opdat zij onberispelijk zijn. **8** Doch zo iemand de zijnen, en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige. **9** Dat een weduwe gekozen worde niet minder dan van zestig jaren, welke eens mans vrouw geweest zij; **10** Getuigenis hebbende van goede werken: zo zij kinderen opgevoed heeft, zo zij gaarne heeft geherbergd, zo zij der heiligen voeten heeft gewassen, zo zij den verdrukten genoegzame hulp gedaan heeft, zo zij alle goed werk nagetracht heeft. **11** Maar neem de jonge weduwen niet aan; want als zij weelderig geworden zijn tegen Christus, zo willen zij huwelijken; **12** Hebbende haar oordeel, omdat zij haar eerste geloof hebben te niet gedaan. **13** En meteen ook leren zij ledig omgaan bij de huizen; en zijn niet alleen ledig, maar ook klapachtig, en ijdele dingen doende, sprekende, hetgeen niet betaamt. **14** Ik wil dan, dat de jonge weduwen huwelijken, kinderen telen, het huis regeren, geen oorzaak van lastering aan de wederpartij geven. **15** Want enigen hebben zich alrede afgewend achter den satan. **16** Zo enig gelovig man, of gelovige vrouw weduwen heeft, dat die haar genoegzame hulp doe, en dat de Gemeente niet bezwaard worde, opdat zij degenen, die

waarlijk weduwen zijn, genoegzame hulp doen moge. **17**
Dat de ouderlingen, die wel regeren, dubbele eer waardig
geacht worden, voornamelijk die arbeiden in het Woord en
de leer. **18** Want de Schrift zegt: Een dorsenden os zult gij
niet muilbanden; en: De arbeider is zijn loon waardig. **19**
Neem tegen een ouderling geen beschuldiging aan, anders
dan onder twee of drie getuigen. **20** Bestraf die zondigen in
tegenwoordigheid van allen, opdat ook de anderen vreze
mogen hebben. **21** Ik betuig voor God, en den Heere Jezus
Christus, en de uitverkoren engelen, dat gij deze dingen
onderhoudt, zonder vooroordeel, niets doende naar
toegenegenheid. **22** Leg niemand haastelijk de handen op,
en heb geen gemeenschap aan anderer zonden; bewaar
uzelven rein. **23** Drink niet langer water alleen, maar
gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige
zwakheden. **24** Van sommige mensen zijn de zonden te
voren openbaar, en gaan voor tot hun veroordeling; en in
sommigen ook volgen zij na. **25** Desgelijks ook de goede
werken zijn te voren openbaar, en daar het anders mede
gelegen is, kunnen niet verborgen worden.

1 Timothy 6

1 De dienstknechten, zovelen als er onder het juk zijn,
zullen hun heren alle eer waardig achten, opdat de Naam
van God, en de leer niet gelasterd worde. **2** En die gelovige
heren hebben, zullen hen niet verachten, omdat zij broeders
zijn; maar zullen hen te meer dienen, omdat zij gelovig en
geliefd zijn, als die deze weldaad mede deelachtig zijn. Leer
en vermaan deze dingen. **3** Indien iemand een andere leer
leert, en niet overeenkomt met de gezonde woorden van
onzen Heere Jezus Christus, en met de leer, die naar de
godzaligheid is,

4 Die is opgeblazen, en weet niets, maar hij raast omtrent
twist vragen en woordenstrijd; uit welke komt nijd, twist,
lasteringen, kwade nadenkingen. **5** Verkeerde krakelingen
van mensen, die een verdorven verstand hebben, en van de
waarheid beroofd zijn, menende, dat de godzaligheid een
gewin zij. Wijk af van dezulken. **6** Doch de godzaligheid is
een groot gewin met vergenoeging. **7** Want wij hebben niets
in de wereld gebracht, het is openbaar, dat wij ook niet
kunnen iets daaruit dragen. **8** Maar als wij voedsel en deksel
hebben, wij zullen daarmede vergenoegd zijn. **9** Doch die
rijk willen worden, vallen in verzoeking, en in den strik, en in
vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke de
mensen doen verzinken in verderf en ondergang. **10** Want
de geldgierigheid is een wortel van alle kwaad, tot welke
sommigen lust hebbende zijn afgedwaald van het geloof, en
hebben zichzelven met vele smarten doorstoken. **11** Maar
gij, o mens Gods, vlied deze dingen; en jaag naar
gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde, lijdzaamheid,
zachtmoedigheid. **12** Strijd den goeden strijd des geloofs,
grijp naar het eeuwige leven, tot hetwelk gij ook geroepen
zijt, en de goede belijdenis beleden hebt voor vele getuigen.

13 Ik beveel u voor God, Die alle ding levend maakt, en voor
Christus Jezus, Die onder Pontius Pilatus de goede belijdenis
betuigd heeft, **14** Dat gij dit gebod houdt, onbevlekt en
onberispelijk, tot op de verschijning van onzen Heere Jezus
Christus; **15** Welke te Zijner tijd vertonen zal de zalige en
alleen machtige Heere, de Koning der koningen, en Heere
der heren; **16** Die alleen onsterfelijkheid heeft, en een
ontoegankelijk licht bewoont; Denwelken geen mens gezien
heeft, noch zien kan; Welken zij eer en eeuwige kracht.
Amen. **17** Beveel den rijken in deze tegenwoordige wereld,
dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de
ongestadigheid des rijkdoms, maar op den levenden God,
Die ons alle dingen rijkelijk verleent, om te genieten; **18** Dat
zij weldadig zijn, rijk worden in goede werken, gaarne
mededelende zijn, en gemeenzaam; **19** Leggende
zichzelven weg tot een schat een goed fondament tegen het
toekomende, opdat zij het eeuwige leven verkrijgen mogen.
20 O Timotheus, bewaar het pand u toebetrouwd, een afkeer
hebbende van het ongoddelijk ijdel-roepen, en van de
tegenstellingen der valselijk genaamde wetenschap; **21**
Dewelke sommigen voorgevende, zijn van het geloof
afgeweken. De genade zij met u. Amen.

2 Timothy

2 Timothy 1

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den wil van
God, naar de belofte des levens, dat in Christus Jezus is, **2**
Aan Timotheus, mijn geliefden zoon: genade,
barmhartigheid, vrede zij u van God den Vader, en Christus
Jezus, onzen Heere. **3** Ik dank God, Wien ik diene van mijn
voorouderen aan in een rein geweten, gelijk ik zonder
ophouden uwer gedachtig ben in mijn gebeden nacht en
dag; **4** Zeer begerig zijnde om u te zien, als ik gedenk aan
uw tranen, opdat ik met blijdschap moge vervuld worden; **5**
Als ik mij in gedachtenis breng het ongeveinsd geloof, dat in
u is, hetwelk eerst gewoond heeft in uw grootmoeder Lois,
en in uw moeder Eunice; en ik ben verzekerd, dat het ook in
u woont. **6** Om welke oorzaak ik u indachtig maak, dat gij
opwekt de gave Gods, die in u is, door de oplegging mijner
handen. **7** Want God heeft ons niet gegeven een geest der
vreesachtigheid, maar der kracht, en der liefde, en der
gematigdheid. **8** Schaam u dan niet der getuigenis onzes
Heeren, noch mijns die Zijn gevangene ben; maar lijd
verdrukkingen met het Evangelie, naar de kracht Gods; **9**
Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige
roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen
voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus,
voor de tijden der eeuwen; **10** Doch nu geopenbaard is door
de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die
den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de
onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het
Evangelie; **11** Waartoe ik gesteld ben een prediker, en een
apostel, en een leraar der heidenen; **12** Om welke oorzaak ik
ook deze dingen lijde, maar word niet beschaamd; want ik
weet, Wien ik geloofd heb, en ik ben verzekerd, dat Hij
machtig is, mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot
dien dag. **13** Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die

gij van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus
Jezus is. **14** Bewaar het goede pand, dat u toebetrouwd is,
door den Heiligen Geest, Die in ons woont. **15** Gij weet dit,
dat allen, die in Azie zijn, zich van mij afgewend hebben;
onder dewelke is Fygellus en Hermogenes. **16** De Heere
geve den huize van Onesiforus barmhartigheid; want hij
heeft mij dikmaals verkwikt, en heeft zich mijner keten niet
geschaamd. **17** Maar als hij te Rome gekomen was, heeft hij
mij zeer naarstiglijk gezocht, en heeft mij gevonden. **18** De
Heere geve hem, dat hij barmhartigheid vinde bij den Heere,
in dien dag; en hoeveel hij mij te Efeze gediend heeft, weet
gij zeer wel.

2 Timothy 2

1 Gij dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade, die in
Christus Jezus is; **2** En hetgeen gij van mij gehoord hebt
onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen,
welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren. **3** Gij
dan, lijd verdrukkingen, als een goed krijgsknecht van Jezus
Christus. **4** Niemand, die in den krijg dient, wordt
ingewikkeld in de handelingen des leeftochts, opdat hij dien
moge behagen, die hem tot den krijg aangenomen heeft. **5**
En indien ook iemand strijdt, die wordt niet gekroond, zo hij
niet wettelijk heeft gestreden. **6** De landman, als hij arbeidt,
moet alzo eerst de vruchten genieten. **7** Merk, hetgeen ik
zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen. **8** Houd
in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt,
Welke is uit den zade Davids, naar mijn Evangelie; **9** Om
hetwelk ik verdrukkingen lijde tot de banden toe, als een
kwaaddoener; maar het Woord Gods is niet gebonden. **10**
Daarom verdraag ik alles om de uitverkorenen, opdat ook zij
de zaligheid zouden verkrijgen, die in Christus Jezus is, met
eeuwige heerlijkheid. **11** Dit is een getrouw woord; want
indien wij met Hem gestorven zijn, zo zullen wij ook met
Hem leven; **12** Indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem
heersen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons ook
verloochenen; **13** Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw;
Hij kan Zichzelven niet verloochenen. **14** Breng deze dingen
in gedachtenis, en betuig voor den Heere, dat zij geen
woordenstrijd voeren, hetwelk tot geen ding nut is, dan tot
verkering der toehoorders. **15** Benaarstig u, om uzelven
Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet
beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.
16 Maar stel u tegen het ongoddelijk ijdelroepen; want zij
zullen in meerdere goddeloosheid toenemen. **17** En hun
woord zal voorteten, gelijk de kanker; onder welke is

Hymeneus en Filetus; **18** Die van de waarheid zijn
afgeweken, zeggende, dat de opstanding alrede geschied is,
en verkeren sommiger geloof. **19** Evenwel het vaste
fondament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent
degenen, die de Zijnen zijn; en: Een iegelijk, die den Naam
van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid. **20** Doch in
een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren vaten,
maar ook houten en aarden vaten; en sommige ter ere, maar
sommige ter onere. **21** Indien dan iemand zichzelven van
deze reinigt, die zal een vat zijn ter ere, geheiligd en
bekwaam tot gebruik des Heeren, tot alle goed werk
toebereid. **22** Maar vlied de begeerlijkheden der jonkheid;
en jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde, vrede, met
degenen, die den Heere aanroepen uit een rein hart. **23** En
verwerp de vragen, die dwaas en zonder lering zijn,
wetende, dat zij twistingen voortbrengen. **24** En een
dienstknecht des Heeren moet niet twisten, maar vriendelijk
zijn jegens allen, bekwaam om te leren, en die de kwaden
kan verdragen; **25** Met zachtmoedigheid onderwijzende
degenen, die tegenstaan; of hun God te eniger tijd bekering
gave tot erkentenis der waarheid; **26** En zij wederom
ontwaken mochten uit den strik des duivels, onder welken
zij gevangen waren tot zijn wil.

2 Timothy 3

1 En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware
tijden. **2** Want de mensen zullen zijn liefhebbers van
zichzelven, geldgierig, laatdunkend, hovaardig, lasteraars,
den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig. **3** Zonder
natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig,
wreed, zonder liefde tot de goeden, **4** Verraders, roekeloos,
opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers
Gods; **5** Hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die
de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer
van deze. **6** Want van dezen zijn het, die in de huizen
insluipen, en nemen de vrouwkens gevangen, die met
zonden geladen zijn, en door menigerlei begeerlijkheden
gedreven worden; **7** Vrouwkens, die altijd leren, en
nimmermeer tot kennis der waarheid kunnen komen. **8**
Gelijkerwijs nu Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, alzo
staan ook deze de waarheid tegen; mensen, verdorven
zijnde van verstand, verwerpelijk aangaande het geloof. **9**
Maar zij zullen niet meerder toenemen; want hun
uitzinnigheid zal allen openbaar worden, gelijk ook die van
genen geworden is. **10** Maar gij hebt achtervolgd mijn leer,
wijze van doen, voornemen, geloof, lankmoedigheid, liefde,
lijdzaamheid. **11** Mijn vervolgingen, mijn lijden, zulks als mij
overkomen is in Antiochie, in Ikonium en in Lystre;
hoedanige vervolgingen ik geleden heb, en de Heere heeft
mij uit alle verlost. **12** En ook allen, die godzaliglijk willen
leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden. **13** Doch
de boze mensen en bedriegers zullen tot erger voortgaan,
verleidende en wordende verleid. **14** Maar blijft gij in
hetgeen gij geleerd hebt, en waarvan u verzekering gedaan
is, wetende, van wien gij het geleerd hebt; **15** En dat gij van
kinds af de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs
kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in

Christus Jezus is. **16** Al de Schrift is van God ingegeven, en
is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot
onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; **17** Opdat de
mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk
toegerust.

2 Timothy 4

1 Ik betuig dan voor God en den Heere Jezus Christus, Die
de levenden en doden oordelen zal in Zijn verschijning en in
Zijn Koninkrijk: **2** Predik het woord; houd aan tijdelijk,
ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle
lankmoedigheid en leer. **3** Want er zal een tijd zijn, wanneer
zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig
zijnde van gehoor, zullen zij zichzelven leraars opgaderen,
naar hun eigen begeerlijkheden; **4** En zullen hun gehoor
van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabelen.
5 Maar gij, wees wakker in alles, lijd verdrukkingen; doe het
werk van een evangelist, maak, dat men van uw dienst ten
volle verzekerd zij. **6** Want ik word nu tot een drankoffer
geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande. **7** Ik
heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geeindigd,
ik heb het geloof behouden; **8** Voorts is mij weggelegd de
kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de
rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen
mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.
9 Benaarstig u haastelijk tot mij te komen.

10 Want Demas heeft mij verlaten, hebbende de
tegenwoordige wereld liefgekregen, en is naar Thessalonica
gereisd; Krescens naar Galatie, Titus naar Dalmatie. **11**
Lukas is alleen met mij. Neem Markus mede, en breng hem
met u; want hij is mij zeer nut tot den dienst. **12** Maar
Tychikus heb ik naar Efeze gezonden. **13** Breng den
reismantel mede, dien ik te Troas bij Karpus gelaten heb, als
gij komt, en de boeken, inzonderheid de perkamenten. **14**
Alexander, de kopersmid, heeft mij veel kwaads betoond; de
Heere vergelde hem naar zijn werken. **15** Van welken wacht
gij u ook, want hij heeft onze woorden zeer tegengestaan.
16 In mijn eerste verantwoording is niemand bij mij

geweest, maar zij hebben mij allen verlaten. Het worde hun
niet toegerekend. **17** Maar de Heere heeft mij bijgestaan, en
heeft mij bekrachtigd; opdat men door mij ten volle zou
verzekerd zijn van de prediking, en alle heidenen dezelve
zouden horen. En ik ben uit den muil des leeuws verlost. **18**
En de Heere zal mij verlossen van alle boos werk, en
bewaren tot Zijn hemels Koninkrijk; Denwelken zij de
heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. **19** Groet Priska en
Aquila, en het huis van Onesiforus.

20 Erastus is te Korinthe gebleven; en Trofimus heb ik te
Milete krank gelaten. **21** Benaarstig u, om voor den winter
te komen. U groet Eubulus, en Pudens, en Linus, en Klaudia,
en al de broeders. **22** De Heere Jezus Christus zij met uw
geest. De genade zij met ulieden. Amen.

Titus

Titus 1

1 Paulus, een dienstknecht Gods, en een apostel van Jezus
Christus, naar het geloof der uitverkorenen Gods, en de
kennis der waarheid, die naar de godzaligheid is; **2** In de
hoop des eeuwigen levens, welke God, Die niet liegen kan,
beloofd heeft, voor de tijden der eeuwen, maar geopenbaard
heeft te Zijner tijd; **3** Namelijk Zijn Woord, door de
prediking, die mij toebetrouwd is, naar het bevel van God,
onze Zaligmaker; aan Titus, mijn oprechten zoon, naar het
gemeen geloof: **4** Genade, barmhartigheid, vrede zij u van
God den Vader, en den Heere Jezus Christus, onzen
Zaligmaker. **5** Om die oorzaak heb ik u te Kreta gelaten,
opdat gij, hetgeen nog ontbrak, voorts zoudt te recht
brengen, en dat gij van stad tot stad zoudt ouderlingen
stellen, gelijk ik u bevolen heb:

6 Indien iemand onberispelijk is, ener vrouwe man, gelovige
kinderen hebbende, die niet te beschuldigen zijn van
overdadigheid, of ongehoorzaam zijn. **7** Want een opziener
moet onberispelijk zijn, als een huisverzorger Gods, niet
eigenzinnig, niet genegen tot toornigheid, niet genegen tot
den wijn, geen smijter, geen vuil-gewinzoeker; **8** Maar die
gaarne herbergt, die de goeden liefheeft, matig,
rechtvaardig, heilig, kuis; **9** Die vasthoudt aan het getrouwe
woord, dat naar de leer is, opdat hij machtig zij, beide om te
vermanen door de gezonde leer, en om de tegensprekers te
wederleggen. **10** Want er zijn ook vele ongeregelden,
ijdelheidsprekers en verleiders van zinnen, inzonderheid die
uit de besnijdenis zijn; **11** Welken men moet den mond
stoppen, die gehele huizen verkeren, lerende wat niet
behoort, om vuil gewins wil. **12** Een uit hen, zijnde hun
eigen profeet, heeft gezegd: De Kretensen zijn altijd
leugenachtig, kwade beesten, luie buiken. **13** Deze

getuigenis is waar. Daarom bestraf hen scherpelijk, opdat zij
gezond mogen zijn in het geloof. **14** En zich niet begeven
tot Joodse fabelen, en geboden der mensen, die hen van de
waarheid afkeren. **15** Alle dingen zijn wel rein den reinen,
maar den bevlekten en ongelovigen is geen ding rein, maar
beide hun verstand en geweten zijn bevlekt. **16** Zij belijden,
dat zij God kennen, maar zij verloochenen Hem met de
werken, alzo zij gruwelijk zijn en ongehoorzaam, en tot alle
goed werk ongeschikt.

Titus 2

1 Doch gij, spreek hetgeen der gezonde leer betaamt. **2** Dat
de oude mannen nuchter zijn, stemmig, voorzichtig, gezond
in het geloof, in de liefde, in de lijdzaamheid. **3** De oude
vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk den
heiligen betaamt, dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot
veel wijns begevende, maar leraressen zijn van het goede; **4**
Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar
mannen lief te hebben, haar kinderen lief te hebben; **5**
Matig te zijn, kuis te zijn, het huis te bewaren, goed te zijn,
haar eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord
Gods niet gelasterd worde. **6** Vermaan den jongen mannen
insgelijks, dat zij matig zijn. **7** Betoon uzelven in alles een
voorbeeld van goede werken, betoon in de leer
onvervalstheid, deftigheid, oprechtheid; **8** Het woord
gezond en onverwerpelijk, opdat degene, die daartegen is,
beschaamd worde, en niets kwaads hebbe van ulieden te
zeggen. **9** Vermaan den dienstknechten, dat zij hun eigen
heren onderdanig zijn, dat zij in alles welbehagelijk zijn, niet
tegensprekende; **10** Niet onttrekkende, maar alle goede
trouw bewijzende; opdat zij de leer van God, onzen
Zaligmaker, in alles mogen versieren. **11** Want de
zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.
12 En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de
wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en
rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze
tegenwoordige wereld; **13** Verwachtende de zalige hoop en
verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen
Zaligmaker Jezus Christus; **14** Die Zichzelven voor ons
gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle
ongerechtigheid, en Zichzelven een eigen volk zou reinigen,
ijverig in goede werken. **15** Spreek dit, en vermaan, en
bestraf met allen ernst. Dat niemand u verachte.

Titus 3

1 Vermaan hen, dat zij aan de overheden en machten
onderdanig zijn, dat zij hun gehoorzaam zijn, dat zij tot alle
goed werk bereid zijn; **2** Dat zij niemand lasteren, geen
vechters zijn, maar bescheiden zijn, alle zachtmoedigheid
bewijzende jegens alle mensen. **3** Want ook wij waren
eertijds onwijs, ongehoorzaam, dwalende, menigerlei
begeerlijkheden en wellusten dienende, in boosheid en
nijdigheid levende, hatelijk zijnde, en elkander hatende. **4**
Maar wanneer de goedertierenheid van God, onzen
Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, **5**
Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der
rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn
barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en
vernieuwing des Heiligen Geestes; **6** Denwelken Hij over ons
rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen
Zaligmaker; **7** Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door Zijn
genade, erfgenamen zouden worden naar de hope des
eeuwigen levens. **8** Dit is een getrouw woord, en deze
dingen wil ik, dat gij ernstelijk bevestigt, opdat degenen, die
aan God geloven, zorg dragen, om goede werken voor te
staan; deze dingen zijn het, die goed en nuttig zijn den
mensen. **9** Maar wedersta de dwaze vragen en
geslachtsrekeningen, en twistingen, en strijdingen over de
wet; want zij zijn onnut en ijdel. **10** Verwerp een kettersen
mens na de eerste en tweede vermaning; **11** Wetende, dat
de zodanige verkeerd is, en zondigt, zijnde bij zichzelf
veroordeeld. **12** Als ik Artemas tot u zal zenden, of Tychikus,
zo benaarstig u tot mij te komen te Nikopolis; want aldaar
heb ik voorgenomen te overwinteren.

13 Geleid Zenas, den wetgeleerde, en Apollos zorgvuldiglijk,
opdat hun niets ontbreke. **14** En dat ook de onzen leren,

goede werken voor te staan tot nodig gebruik, opdat zij niet
onvruchtbaar zijn. **15** Die met mij zijn, groeten u allen.
Groet ze, die ons liefhebben in het geloof. De genade zij met
u allen. Amen.

Philemon

1

Philemon 1

1 Paulus, een gevangene van Christus Jezus, en Timotheus,
de broeder, aan Filemon, den geliefde, en onzen
medearbeider, **2** En aan Appia, de geliefde, en aan
Archippus, onzen medestrijder, en aan de Gemeente, die te
uwen huize is: **3** Genade zij ulieden en vrede van God,
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **4** Ik dank mijn
God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden;

5 Alzo ik hoor uw liefde en geloof, hetwelk gij hebt aan den
Heere Jezus, en jegens al de heiligen; **6** Opdat de
gemeenschap uws geloofs krachtig worde in de
bekendmaking van alle goed, hetwelk in ulieden is door
Christus Jezus. **7** Want wij hebben grote vreugde en
vertroosting over uw liefde, dat de ingewanden der heiligen
verkwikt zijn geworden door u, broeder! **8** Daarom, hoewel
ik grote vrijmoedigheid heb in Christus, om u te bevelen,
hetgeen betamelijk is; **9** Zo bid ik nochtans liever door de
liefde, daar ik zodanig een ben, te weten Paulus, een oud
man, en nu ook een gevangene van Jezus Christus. **10** Ik bid
u dan voor mijn zoon, denwelken ik in mijn banden heb
geteeld, namelijk Onesimus; **11** Die eertijds u onnut was,
maar nu u en mij zeer nuttig; denwelken ik wedergezonden
heb. **12** Doch gij, neem hem, dat is mijn ingewanden, weder
aan; **13** Denwelken ik wel had willen bij mij behouden,
opdat hij mij voor u dienen zou in de banden des
Evangelies. **14** Maar ik heb zonder uw goedvinden niets
willen doen, opdat uw goeddadigheid niet zou zijn als naar
bedwang, maar naar vrijwilligheid. **15** Want veellicht is hij
daarom voor een kleinen tijd van u gescheiden geweest,
opdat gij hem eeuwig zoudt weder hebben. **16** Nu voortaan
niet als een dienstknecht, maar meer dan een dienstknecht,
namelijk een geliefden broeder, inzonderheid mij, hoeveel te

meer dan u, beide in het vlees en in den Heere. **17** Indien gij
mij dan houdt voor een metgezel, zo neem hem aan, gelijk
als mij. **18** En indien hij u iets verongelijkt heeft, of schuldig
is, reken dat mij toe. **19** Ik, Paulus, heb het geschreven met
deze mijn hand, ik zal het betalen; opdat ik u niet zegge,
dat gij ook uzelven mij daartoe schuldig zijt. **20** Ja, broeder,
laat mij uwer hierin genieten in den Heere; verkwik mijn
ingewanden in den Heere. **21** Ik heb aan u geschreven,
vertrouwende op uw gehoorzaamheid; en ik weet, dat gij
doen zult ook boven hetgeen ik zeg.

22 En bereid mij ook tegelijk een herberg; want ik hoop, dat
ik door uw gebeden ulieden zal geschonken worden. **23** U
groeten Epafras, mijn medegevangene in Christus Jezus,

24 Markus, Aristarchus, Demas, Lukas, mijn medearbeiders.
25 De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met uw
geest. Amen.

Hebrews

Hebrews 1

1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de
vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in
deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon; **2**
Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door
Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft; **3** Dewelke, alzo Hij
is het Afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte
Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het
woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden
door Zichzelven te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de
rechter hand der Majesteit in de hoogste hemelen; **4** Zoveel
treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender
Naam boven hen geerfd heeft. **5** Want tot wien van de
engelen heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb
ik U gegenereerd? En wederom: Ik zal Hem tot een Vader
zijn, en Hij zal Mij tot een Zoon zijn? **6** En als Hij wederom
den Eerstgeborene inbrengt in de wereld, zegt Hij: En dat
alle engelen Gods Hem aanbidden. **7** En tot de engelen zegt
Hij wel: Die Zijn engelen maakt geesten, en Zijn dienaars
een vlam des vuurs. **8** Maar tot den Zoon zegt Hij: Uw troon,
o God, is in alle eeuwigheid; de schepter Uws koninkrijks is
een rechte schepter. **9** Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad,
en ongerechtigheid gehaat; daarom heeft U, o God! Uw God
gezalfd met olie der vreugde boven Uw medegenoten. **10**
En: Gij, Heere! hebt in den beginne de aarde gegrond, en de
hemelen zijn werken Uwer handen; **11** Dezelve zullen
vergaan, maar Gij blijft altijd, en zij zullen alle als een kleed
verouden; **12** En als een dekkleed zult Gij ze ineenrollen, en
zij zullen veranderd worden; maar Gij zijt Dezelfde, en Uw
jaren zullen niet ophouden. **13** En tot welken der engelen
heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechter hand, totdat Ik Uw
vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten?
14 Zijn zij niet allen gedienstige geesten, die tot dienst

uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid beerven zullen?

Hebrews 2

1 Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen van
ons gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doorvloeien. **2**
Want indien het woord, door de engelen gesproken, vast is
geweest, en alle overtreding en ongehoorzaamheid
rechtvaardige vergelding ontvangen heeft; **3** Hoe zullen wij
ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht
nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden
door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van
degenen, die Hem gehoord hebben; **4** God bovendien
medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei
krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil.
5 Want Hij heeft aan de engelen niet onderworpen de
toekomende wereld, van welke wij spreken.

6 Maar iemand heeft ergens betuigd, zeggende: Wat is de
mens, dat Gij zijner gedenkt, of des mensen zoon, dat Gij
hem bezoekt! **7** Gij hebt hem een weinig minder gemaakt
dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt Gij hem
gekroond, en Gij hebt hem gesteld over de werken Uwer
handen; **8** Alle dingen hebt Gij onder zijn voeten
onderworpen. Want daarin, dat Hij hem alle dingen heeft
onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten, dat hem niet
onderworpen zij; doch nu zien wij nog niet, dat hem alle
dingen onderworpen zijn; **9** Maar wij zien Jezus met
heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de
engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat
Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou.
10 Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en
door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen tot de
heerlijkheid leidende, den oversten Leidsman hunner
zaligheid door lijden zou heiligen. **11** Want en Hij, Die
heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit een; om

welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te
noemen. **12** Zeggende: Ik zal Uw naam Mijn broederen
verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U
lofzingen. **13** En wederom: Ik zal Mijn betrouwen op Hem
stellen. En wederom: Zie daar, Ik en de kinderen, die Mij God
gegeven heeft. **14** Overmits dan de kinderen des vleses en
bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve
deelachtig geworden, opdat Hij door den dood te niet doen
zou dengene, die het geweld des doods had, dat is, den
duivel; **15** En verlossen zou al degenen, die met vreze des
doods, door al hun leven, der dienstbaarheid onderworpen
waren. **16** Want waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan,
maar Hij neemt het zaad Abrahams aan. **17** Waarom Hij in
alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een
barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, in de
dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks
te verzoenen. **18** Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde,
geleden heeft, kan Hij dengenen, die verzocht worden, te
hulp komen.

Hebrews 3

1 Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping
deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer
belijdenis, Christus Jezus; **2** Die getrouw is Dengene, Die
Hem gesteld heeft, gelijk ook Mozes in geheel zijn huis was.
3 Want Deze is zoveel meerder heerlijkheid waardig geacht
dan Mozes, als degene, die het huis gebouwd heeft, meerder
eer heeft, dan het huis. **4** Want een ieder huis wordt van
iemand gebouwd; maar Die dit alles gebouwd heeft, is God.
5 En Mozes is wel getrouw geweest in geheel zijn huis, als
een dienaar, tot getuiging der dingen, die daarna gesproken
zouden worden; **6** Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen
huis; Wiens huis wij zijn, indien wij maar de vrijmoedigheid
en den roem der hoop tot het einde toe vast behouden. **7**
Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt: Heden, indien gij Zijn
stem hoort, **8** Zo verhardt uw harten niet, gelijk het
geschied is in de verbittering, ten dage der verzoeking, in
de woestijn; **9** Alwaar Mij uw vaders verzocht hebben; zij
hebben Mij beproefd, en hebben Mijn werken gezien, veertig
jaren lang. **10** Daarom was Ik vertoornd over dat geslacht,
en sprak: Altijd dwalen zij met het hart, en zij hebben Mijn
wegen niet gekend. **11** Zo heb Ik dan gezworen in Mijn
toorn; Indien zij in Mijn rust zullen ingaan! **12** Ziet toe,
broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een
boos, ongelovig hart, om af te wijken van den levenden God;
13 Maar vermaant elkander te allen dage, zolang als het
heden genaamd wordt, opdat niet iemand uit u verhard
worde door de verleiding der zonde. **14** Want wij zijn
Christus deelachtig geworden, zo wij anders het beginsel
van dezen vasten grond tot het einde toe vast behouden; **15**
Terwijl er gezegd wordt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo
verhardt uw harten niet, gelijk in de verbittering geschied is.
16 Want sommigen, als zij die gehoord hadden, hebben

Hem verbitterd, doch niet allen, die uit Egypte door Mozes
uitgegaan zijn. **17** Over welke nu is Hij vertoornd geweest
veertig jaren? Was het niet over degenen, die gezondigd
hadden, welker lichamen gevallen zijn in de woestijn? **18** En
welken heeft Hij gezworen, dat zij in Zijn rust niet zouden
ingaan, anders dan dengenen, die ongehoorzaam geweest
waren? **19** En wij zien, dat zij niet hebben kunnen ingaan
vanwege hun ongeloof.

Hebrews 4

1 Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte van
in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u
schijne achtergebleven te zijn. **2** Want ook ons is het
Evangelie verkondigd, gelijk als hun; maar het woord der
prediking deed hun geen nut, dewijl het met het geloof niet
gemengd was in degenen, die het gehoord hebben. **3** Want
wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, gelijk Hij gezegd
heeft: Zo heb Ik dan gezworen in Mijn toorn: Indien zij zullen
ingaan in Mijn rust! hoewel Zijn werken van de grondlegging
der wereld af al volbracht waren. **4** Want Hij heeft ergens
van den zevenden dag aldus gesproken: En God heeft op
den zevenden dag van al Zijn werken gerust. **5** En in deze
plaats wederom: Indien zij in Mijn rust zullen ingaan! **6**
Dewijl dan blijft, dat sommigen in dezelve rust ingaan, en
degenen, dien het Evangelie eerst verkondigd was, niet
ingegaan zijn vanwege de ongehoorzaamheid, **7** Zo bepaalt
Hij wederom een zekeren dag, namelijk heden, door David
zeggende, zo langen tijd daarna (gelijkerwijs gezegd is):
Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten
niet. **8** Want indien Jozua hen in de rust gebracht heeft, zo
had Hij daarna niet gesproken van een anderen dag. **9** Er
blijft dan een rust over voor het volk Gods. **10** Want die
ingegaan is in zijn rust, heeft zelf ook van zijn werken
gerust, gelijk God van de Zijne. **11** Laat ons dan ons
benaarstigen, om in die rust in te gaan; opdat niet iemand
in hetzelfde voorbeeld der ongelovigheid valle. **12** Want het
Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan
enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der
ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs,
en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des
harten. **13** En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem;
maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen

Desgenen, met Welken wij te doen hebben. **14** Dewijl wij
dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen
doorgegaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo laat
ons deze belijdenis vasthouden. **15** Want wij hebben geen
hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze
zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is
verzocht geweest, doch zonder zonde. **16** Laat ons dan met
vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij
barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om
geholpen te worden ter bekwamer tijd.

Hebrews 5

1 Want alle hogepriester, uit de mensen genomen, wordt
gesteld voor de mensen in de zaken, die bij God te doen
zijn, opdat hij offere gaven en slachtofferen voor de zonden;
2 Die behoorlijk medelijden kan hebben met de onwetenden
en dwalenden, overmits hij ook zelf met zwakheid
omvangen is; **3** En om derzelver zwakheid wil moet hij gelijk
voor het volk, alzo ook voor zichzelven, offeren voor de
zonden. **4** En niemand neemt zichzelven die eer aan, maar
die van God geroepen wordt, gelijkerwijs als Aaron. **5** Alzo
heeft ook Christus Zichzelven niet verheerlijkt, om
Hogepriester te worden, maar Die tot Hem gesproken heeft:
Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd. **6** Gelijk Hij
ook in een andere plaats zegt: Gij zijt Priester in der
eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek. **7** Die in de
dagen Zijns vleses, gebeden en smekingen tot Dengene, Die
Hem uit den dood kon verlossen, met sterke roeping en
tranen geofferd hebbende, en verhoord zijnde uit de vreze.
8 Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid
geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden. **9** En geheiligd
zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak
der eeuwige zaligheid geworden; **10** En is van God genaamd
een Hogepriester, naar de ordening van Melchizedek. **11**
Van Denwelken wij hebben vele dingen, en zwaar om te
verklaren, te zeggen, dewijl gij traag om te horen geworden
zijt.

12 Want gij, daar gij leraars behoordet te zijn vanwege den
tijd, hebt wederom van node, dat men u lere, welke de
eerste beginselen zijn der woorden Gods; en gij zijt
geworden, als die melk van node hebben, en niet vaste
spijze. **13** Want een iegelijk, die der melk deelachtig is, die
is onervaren in het woord der gerechtigheid; want hij is een

kind. **14** Maar der volmaakten is de vaste spijze, die door de gewoonheid de zinnen geoefend hebben, tot onderscheiding beide des goeds en des kwaads.

Hebrews 6

1 Daarom, nalatende het beginsel der leer van Christus, laat
ons tot de volmaaktheid voortvaren; niet wederom leggende
het fondament van de bekering van dode werken, en van
het geloof in God, **2** Van de leer der dopen, en van de
oplegging der handen, en van de opstanding der doden, en
van het eeuwig oordeel. **3** En dit zullen wij ook doen, indien
het God toelaat. **4** Want het is onmogelijk, degenen, die
eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt
hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn,
5 En gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de
krachten der toekomende eeuw, **6** En afvallig worden, die,
zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke
zichzelven den Zoon van God wederom kruisigen en
openlijk te schande maken. **7** Want de aarde, die den regen,
menigmaal op haar komende, indrinkt, en bekwaam kruid
voortbrengt voor degenen, door welke zij ook gebouwd
wordt, die ontvangt zegen van God; **8** Maar die doornen en
distelen draagt, die is verwerpelijk, en nabij de vervloeking,
welker einde is tot verbranding. **9** Maar, geliefden! wij
verzekeren ons van u betere dingen, en met de zaligheid
gevoegd, hoewel wij alzo spreken. **10** Want God is niet
onrechtvaardig dat Hij uw werk zou vergeten, en den arbeid
der liefde, die gij aan Zijn Naam bewezen hebt, als die de
heiligen gediend hebt en nog dient. **11** Maar wij begeren,
dat een iegelijk van u dezelfde naarstigheid bewijze, tot de
volle verzekerdheid der hoop, tot het einde toe; **12** Opdat
gij niet traag wordt, maar navolgers zijt dergenen, die door
geloof en lankmoedigheid de beloftenissen beerven. **13**
Want als God aan Abraham de belofte deed, dewijl Hij bij
niemand, die meerder was, had te zweren, zo zwoer Hij bij
Zichzelven, **14** Zeggende: Waarlijk, zegenende zal Ik u
zegenen, en vermenigvuldigende zal Ik u vermenigvuldigen.

15 En alzo, lankmoediglijk verwacht hebbende, heeft hij de
belofte verkregen. **16** Want de mensen zweren wel bij den
meerdere dan zij zijn, en de eed tot bevestiging is
denzelven een einde van alle tegenspreken; **17** Waarin God,
willende den erfgenamen der beloftenis overvloediger
bewijzen de onveranderlijkheid van Zijn raad, met een eed
daartussen is gekomen; **18** Opdat wij, door twee
onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God
liege, een sterke vertroosting zouden hebben, wij namelijk,
die de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde hoop
vast te houden; **19** Welke wij hebben als een anker der ziel,
hetwelk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste van het
voorhangsel; **20** Daar de Voorloper voor ons is ingegaan,
namelijk Jezus, naar de ordening van Melchizedek, een
Hogepriester geworden zijnde in der eeuwigheid.

Hebrews 7

1 Want deze Melchizedek was koning van Salem, een
priester des Allerhoogsten Gods, die Abraham tegemoet
ging, als hij wederkeerde van het slaan der koningen, en
hem zegende; **2** Aan welken ook Abraham van alles de
tienden deelde; die vooreerst overgezet wordt, koning der
gerechtigheid, en daarna ook was een koning van Salem,
hetwelk is een koning des vredes; **3** Zonder vader, zonder
moeder, zonder geslachtsrekening, noch beginsel der
dagen, noch einde des levens hebbende; maar den Zoon
van God gelijk geworden zijnde, blijft hij een priester in
eeuwigheid. **4** Aanmerkt nu, hoe groot deze geweest zij, aan
denwelken ook Abraham, de patriarch, tienden gegeven
heeft uit den buit. **5** En die uit de kinderen van Levi het
priesterdom ontvangen, hebben wel bevel om tienden te
nemen van het volk, naar de wet, dat is, van hun broederen,
hoewel die uit de lenden van Abraham voortgekomen zijn. **6**
Maar hij, die zijn geslachtsrekening uit hen niet heeft, die
heeft van Abraham tienden genomen, en hem, die de
beloftenissen had, heeft hij gezegend. **7** Nu, zonder enig
tegenspreken, hetgeen minder is, wordt gezegend van
hetgeen meerder is. **8** En hier nemen wel tienden de
mensen, die sterven, maar aldaar neemt ze die, van welken
getuigd wordt, dat hij leeft. **9** En, om zo te spreken, ook Levi,
die tienden neemt, heeft door Abraham tienden gegeven;
10 Want hij was nog in de lenden des vaders, als hem
Melchizedek tegemoet ging. **11** Indien dan nu de
volkomenheid door het Levietische priesterschap ware (want
onder hetzelve heeft het volk de wet ontvangen), wat nood
was het nog, dat een ander priester naar de ordening van
Melchizedek zou opstaan, en die niet zou gezegd worden te
zijn naar de ordening van Aaron? **12** Want het priesterschap
veranderd zijnde, zo geschiedt er ook noodzakelijk

verandering der wet. **13** Want Hij, op Wien deze dingen gezegd worden, behoort tot een anderen stam, van welken niemand zich tot het altaar begeven heeft. **14** Want het is openbaar, dat onze Heere uit Juda gesproten is; op welken stam Mozes niets gesproken heeft van het priesterschap. **15** En dit is nog veel meer openbaar, zo er naar de gelijkenis van Melchizedek een ander priester opstaat: **16** Die dit niet naar de wet des vleselijken gebods is geworden, maar naar de kracht des onvergankelijken levens. **17** Want Hij getuigt: Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek. **18** Want de vernietiging van het voorgaande gebod geschiedt om deszelfs zwakheids en onprofijtelijkheids wil; **19** Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken. **20** En voor zoveel het niet zonder eedzwering is geschied, (want genen zijn wel zonder eedzwering priesters geworden; **21** Maar Deze met eedzwering, door Dien, Die tot Hem gezegd heeft: De Heere heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek). **22** Van een zoveel beter verbond is Jezus Borg geworden. **23** En genen zijn wel vele priesters geworden, omdat zij door den dood verhinderd werden altijd te blijven; **24** Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk Priesterschap. **25** Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden. **26** Want zodanig een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen geworden; **27** Dien het niet allen dag nodig was, gelijk den hogepriesters, eerst voor zijn eigen zonden slachtofferen op te offeren, daarna, voor de zonden des volks; want dat heeft Hij eenmaal gedaan, als Hij Zichzelven opgeofferd heeft. **28** Want de wet stelt tot hogepriesters mensen, die zwakheid hebben; maar het woord der

eedzwering, die na de wet is gevolgd, stelt den Zoon, Die in der eeuwigheid geheiligd is.

Hebrews 8

1 De hoofdsom nu der dingen, waarvan wij spreken, is, dat
wij hebben zodanigen Hogepriester, Die gezeten is aan de
rechter hand van den troon der Majesteit in de hemelen: **2**
Een Bedienaar des heiligdoms, en des waren tabernakels,
welken de Heere heeft opgericht, en geen mens. **3** Want een
iegelijk hogepriester wordt gesteld, om gaven en
slachtofferen te offeren; waarom het noodzakelijk was, dat
ook Deze wat had, dat Hij zou offeren. **4** Want indien Hij op
aarde ware, zo zou Hij zelfs geen Priester zijn, dewijl er
priesters zijn, die naar de wet gaven offeren; **5** Welke het
voorbeeld en de schaduw der hemelse dingen dienen, gelijk
Mozes door Goddelijke aanspraak vermaand was, als hij den
tabernakel volmaken zou: Want zie, zegt Hij, dat gij het alles
maakt naar de afbeelding, die u op den berg getoond is. **6**
En nu heeft Hij zoveel uitnemender bediening gekregen, als
Hij ook eens beteren verbonds Middelaar is, hetwelk in
betere beloftenissen bevestigd is. **7** Want indien dat eerste
verbond onberispelijk geweest ware, zo zou voor het tweede
geen plaats gezocht zijn geweest. **8** Want hen berispende,
zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en
Ik zal over het huis Israels, en over het huis van Juda een
nieuw verbond oprichten; **9** Niet naar het verbond, dat Ik
met hun vaderen gemaakt heb, ten dage, als Ik hen bij de
hand nam, om hen uit Egypteland te leiden; want zij zijn in
dit Mijn verbond niet gebleven, en Ik heb op hen niet
geacht, zegt de Heere. **10** Want dit is het verbond, dat Ik
met het huis Israels maken zal na die dagen, zegt de Heere:
Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten
zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij
zullen Mij tot een volk zijn. **11** En zij zullen niet leren, een
iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende:
Ken den Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den

kleine onder hen tot den grote onder hen. **12** Want Ik zal
hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun zonden en hun
overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken. **13** Als Hij
zegt: Een nieuw verbond, zo heeft Hij het eerste oud
gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de
verdwijning.

Hebrews 9

1 Zo had dan wel ook het eerste verbond rechten van de
gods dienst, en het wereldlijk heiligdom. **2** Want de
tabernakel was toebereid, namelijk de eerste, in welken was
de kandelaar, en de tafel, en de toonbroden, welke genaamd
wordt het heilige; **3** Maar achter het tweede voorhangsel
was de tabernakel, genaamd het heilige der heiligen; **4**
Hebbende een gouden wierookvat, en de ark des verbonds,
alom met goud overdekt, in welke was de gouden kruik,
daar het Manna in was, en de staf van Aaron, die gebloeid
had, en de tafelen des verbonds. **5** En boven over deze ark
waren de cherubijnen der heerlijkheid, die het
verzoendeksel beschaduwden; van welke dingen wij nu van
stuk tot stuk niet zullen zeggen. **6** Deze dingen nu, aldus
toebereid zijnde, zo gingen wel de priesters in den eersten
tabernakel, te allen tijde, om de gods diensten te
volbrengen; **7** Maar in den tweeden tabernakel ging alleen
de hogepriester, eenmaal des jaars, niet zonder bloed,
hetwelk hij offerde voor zichzelven en voor des volks
misdaden. **8** Waarmede de Heilige Geest dit beduidde, dat
de weg des heiligdoms nog niet openbaar gemaakt was,
zolang de eerste tabernakel nog stand had; **9** Welke was een
afbeelding voor dien tegenwoordigen tijd, in welken gaven
en slachtofferen geofferd werden, die dengene, die den
dienst pleegde, niet konden heiligen naar het geweten; **10**
Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene
wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den
tijd der verbetering opgelegd. **11** Maar Christus, de
Hogepriester der toekomende goederen, gekomen zijnde, is
door den meerderen en volmaakten tabernakel, niet met
handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, **12** Noch door
het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen
bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige

verlossing teweeggebracht hebbende. **13** Want indien het
bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe,
besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinigheid des
vleses; **14** Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die
door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk
opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om
den levenden God te dienen? **15** En daarom is Hij de
Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood
daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der
overtredingen, die onder het eerste testament waren,
degenen, die geroepen zijn, de beloftenis der eeuwige erve
ontvangen zouden. **16** Want waar een testament is, daar is
het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen
kome; **17** Want een testament is vast in de doden, dewijl het
nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft.
18 Waarom ook het eerste niet zonder bloed is ingewijd. **19**
Want als al de geboden, naar de wet van Mozes, tot al het
volk uitgesproken waren, nam hij het bloed der kalveren en
bokken, met water, en purperen wol, en hysop, besprengde
beide het boek zelf, en al het volk, **20** Zeggende: Dit is het
bloed des testaments, hetwelk God aan ulieden heeft
geboden. **21** En hij besprengde desgelijks ook den
tabernakel, en al de vaten van den dienst met het bloed. **22**
En alle dingen worden bijna door bloed gereinigd naar de
wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving. **23**
Zo was het dan noodzaak, dat wel de voorbeeldingen der
dingen, die in de hemelen zijn, door deze dingen gereinigd
werden, maar de hemelse dingen zelve door betere
offeranden dan deze. **24** Want Christus is niet ingegaan in
het heiligdom, dat met handen gemaakt is, hetwelk is een
tegenbeeld van het ware, maar in den hemel zelven, om nu
te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons; **25**
Noch ook, opdat Hij Zichzelven dikwijls zou opofferen, gelijk
de hogepriester alle jaar in het heiligdom ingaat met vreemd
bloed; **26** (Anders had Hij dikwijls moeten lijden van de
grondlegging der wereld af) maar nu is Hij eenmaal in de

voleinding der eeuwen geopenbaard, om de zonde te niet te
doen, door Zijnszelfs offerande. **27** En gelijk het den
mensen gezet is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel;
28 Alzo ook Christus, eenmaal geofferd zijnde, om veler
zonden weg te nemen, zal ten anderen male zonder zonde
gezien worden van degenen, die Hem verwachten tot
zaligheid.

Hebrews 10

1 Want de wet, hebbende een schaduw der toekomende
goederen, niet het beeld zelf der zaken, kan met dezelfde
offeranden, die zij alle jaren geduriglijk opofferen,
nimmermeer heiligen degenen, die daar toegaan. **2**
Anderszins zouden zij opgehouden hebben, geofferd te
worden, omdat degenen, die den dienst pleegden, geen
geweten meer zouden hebben der zonden, eenmaal
gereinigd geweest zijnde; **3** Maar nu geschiedt in dezelve
alle jaren weder gedachtenis der zonden. **4** Want het is
onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden
wegneme. **5** Daarom, komende in de wereld, zegt Hij:
Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt
Mij het lichaam toebereid; **6** Brandofferen en offer voor de
zonde hebben U niet behaagd. **7** Toen sprak Ik: Zie, Ik kom
(in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te
doen, o God! **8** Als Hij te voren gezegd had: Slachtoffer, en
offerande, en brandoffers, en offer voor de zonde hebt Gij
niet gewild, noch hebben U behaagd (dewelke naar de wet
geofferd worden); **9** Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te
doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te
stellen. **10** In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande
des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied. **11** En
een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en
dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden
nimmermeer kunnen wegnemen; **12** Maar Deze, een
slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in
eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods; **13** Voorts
verwachtende, totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een
voetbank Zijner voeten. **14** Want met een offerande heeft
Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.
15 En de Heilige Geest getuigt het ons ook; **16** Want nadat
Hij te voren gezegd had: Dit is het verbond, dat Ik met hen

maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten
geven in hun harten, en Ik zal die inschrijven in hun
verstanden; **17** En hun zonden en hun ongerechtigheden
zal Ik geenszins meer gedenken. **18** Waar nu vergeving
derzelve is, daar is geen offerande meer voor de zonde. **19**
Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te
gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,

20 Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd
heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; **21** En
dewijl wij hebben een groten Priester over het huis Gods; **22**
Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle
verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van
het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met
rein water. **23** Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop
vast houden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw); **24** En
laat ons op elkander acht nemen, tot opscherping der liefde
en der goede werken; **25** En laat ons onze onderlinge
bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte
hebben, maar elkander vermanen; en dat zoveel te meer, als
gij ziet, dat de dag nadert. **26** Want zo wij willens zondigen,
nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo
blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden; **27** Maar
een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des
vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden. **28** Als iemand
de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder
barmhartigheid, onder twee of drie getuigen; **29** Hoeveel te
zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die
den Zoon van God vertreden heeft, en het bloed des
testaments onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was,
en den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan? **30**
Want wij kennen Hem, Die gezegd heeft: Mijn is de wraak, Ik
zal het vergelden, spreekt de Heere. En wederom: De Heere
zal Zijn volk oordelen. **31** Vreselijk is het te vallen in de
handen des levenden Gods. **32** Doch gedenkt de vorige
dagen, in dewelke, nadat gij verlicht zijt geweest, gij veel

strijd des lijdens hebt verdragen. **33** Ten dele, als gij door
smaadheden en verdrukkingen een schouwspel geworden
zijt; en ten dele, als gij gemeenschap gehad hebt met
degenen, die alzo behandeld werden. **34** Want gij hebt ook
over mijn banden medelijden gehad, en de roving uwer
goederen met blijdschap aangenomen, wetende, dat gij
hebt in uzelven een beter en blijvend goed in de hemelen.
35 Werpt dan uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote
vergelding des loons heeft. **36** Want gij hebt lijdzaamheid
van node, opdat gij, den wil van God gedaan hebbende, de
beloftenis moogt wegdragen; **37** Want: Nog een zeer weinig
tijds en Hij, Die te komen staat, zal komen, en niet
vertoeven. **38** Maar de rechtvaardige zal uit het geloof
leven; en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem
geen behagen. **39** Maar wij zijn niet van degenen, die zich
onttrekken ten verderve, maar van degenen, die geloven tot
behouding der ziel.

Hebrews 11

1 Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men
hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet. **2** Want
door hetzelve hebben de ouden getuigenis bekomen. **3** Door
het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods
is toebereid, alzo dat de dingen, die men ziet, niet geworden
zijn uit dingen, die gezien worden. **4** Door het geloof heeft
Abel een meerdere offerande Gode geofferd dan Kain, door
hetwelk hij getuigenis bekomen heeft, dat hij rechtvaardig
was, alzo God over zijn gave getuigenis gaf; en door
hetzelve geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is. **5**
Door het geloof is Enoch weggenomen geweest, opdat hij
den dood niet zou zien; en hij werd niet gevonden, daarom
dat hem God weggenomen had; want voor zijn wegneming
heeft hij getuigenis gehad, dat hij Gode behaagde. **6** Maar
zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die
tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is
dergenen, die Hem zoeken. **7** Door het geloof heeft Noach,
door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen,
die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde,
de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door
welke ark hij de wereld heeft veroordeeld, en is geworden
een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is.
8 Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam
geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een
erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende,
waar hij komen zou. **9** Door het geloof is hij een inwoner
geweest in het land der belofte, als in een vreemd land, en
heeft in tabernakelen gewoond met Izak en Jakob, die
medeerfgenamen waren derzelfde belofte. **10** Want hij
verwachtte de stad, die fondamenten heeft, welker
Kunstenaar en Bouwmeester God is. **11** Door het geloof
heeft ook Sara zelve kracht ontvangen, om zaad te geven,

en boven den tijd haars ouderdoms heeft zij gebaard;
overmits zij Hem getrouw heeft geacht, Die het beloofd had.
12 Daarom zijn ook van een, en dat een verstorvene,
zovelen in menigte geboren, als de sterren des hemels, en
als het zand, dat aan den oever der zee is, hetwelk ontallijk
is. **13** Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften
niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre
gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij
gasten en vreemdelingen op de aarde waren. **14** Want die
zulke dingen zeggen, betonen klaarlijk, dat zij een
vaderland zoeken. **15** En indien zij aan dat vaderland
gedacht hadden, van hetwelk zij uitgegaan waren, zij
zouden tijd gehad hebben, om weder te keren; **16** Maar nu
zijn zij begerig naar een beter, dat is, naar het hemelse.
Daarom schaamt Zich God hunner niet, om hun God
genaamd te worden; want Hij had hun een stad bereid. **17**
Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd, Izak
geofferd, en hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn
eniggeborene geofferd, **18** (Tot denwelken gezegd was: In
Izak zal u het zaad genoemd worden) overleggende, dat
God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken; **19**
Waaruit hij hem ook bij gelijkenis wedergekregen heeft. **20**
Door het geloof heeft Izak zijn zonen Jakob en Ezau
gezegend aangaande toekomende dingen. **21** Door het
geloof heeft Jakob, stervende, een iegelijk der zonen van
Jozef gezegend, en heeft aangebeden, leunende op het
opperste van zijn staf. **22** Door het geloof heeft Jozef,
stervende, gemeld van den uitgang der kinderen Israels, en
heeft bevel gegeven van zijn gebeente. **23** Door het geloof
werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang van
zijn ouders verborgen, overmits zij zagen, dat het kindeken
schoon was; en zij vreesden het gebod des konings niet. **24**
Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde,
geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te
worden; **25** Verkiezende liever met het volk van God kwalijk
gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der

zonde te hebben; **26** Achtende de versmaadheid van
Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in
Egypte; want hij zag op de vergelding des loons. **27** Door
het geloof heeft hij Egypte verlaten, niet vrezende den toorn
des konings; want hij hield zich vast, als ziende den
Onzienlijke. **28** Door het geloof heeft hij het pascha
uitgericht, en de besprenging des bloeds, opdat de
verderver der eerstgeborenen hen niet raken zou. **29** Door
het geloof zijn zij de Rode zee doorgegaan, als door het
droge; hetwelk de Egyptenaars, ook verzoekende, zijn
verdronken. **30** Door het geloof zijn de muren van Jericho
gevallen, als zij tot zeven dagen toe omringd waren
geweest. **31** Door het geloof is Rachab, de hoer, niet
omgekomen met de ongehoorzamen, als zij de verspieders
met vrede had ontvangen. **32** En wat zal ik nog meer
zeggen? Want de tijd zal mij ontbreken, zou ik verhalen van
Gideon, en Barak, en Samson, en Jeftha, en David, en
Samuel, en de profeten; **33** Welken door het geloof
koninkrijken hebben overwonnen, gerechtigheid geoefend,
de beloftenissen verkregen, de muilen der leeuwen
toegestopt; **34** De kracht des vuurs hebben uitgeblust, de
scherpte des zwaards zijn ontvloden, uit zwakheid krachten
hebben gekregen, in den krijg sterk geworden zijn,
heirlegers der vreemden op de vlucht hebben gebracht; **35**
De vrouwen hebben hare doden uit de opstanding weder
gekregen; en anderen zijn uitgerekt geworden, de
aangeboden verlossing niet aannemende, opdat zij een
betere opstanding verkrijgen zouden. **36** En anderen
hebben bespottingen en geselen geproefd, en ook banden
en gevangenis; **37** Zijn gestenigd geworden, in stukken
gezaagd, verzocht, door het zwaard ter dood gebracht;
hebben gewandeld in schaapsvellen en in geitenvellen;
verlaten, verdrukt, kwalijk gehandeld zijnde; **38** (Welker de
wereld niet waardig was) hebben in woestijnen gedoold, en
op bergen, en in spelonken, en in holen der aarde. **39** En
deze allen, hebbende door het geloof getuigenis gehad,

hebben de belofte niet verkregen; **40** Alzo God wat beters
over ons voorzien had, opdat zij zonder ons niet zouden
volmaakt worden.

Hebrews 12

1 Daarom dan ook, alzo wij zo groot een wolk der getuigen
rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen allen last,
en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met
lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; **2**
Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs,
Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was,
het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten
aan de rechter hand des troons van God. **3** Want aanmerkt
Dezen, Die zodanig een tegenspreken van de zondaren
tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet verflauwt en
bezwijkt in uw zielen. **4** Gij hebt nog tot den bloede toe niet
tegengestaan, strijdende tegen de zonde; **5** En gij hebt
vergeten de vermaning, die tot u als tot zonen spreekt: Mijn
zoon, acht niet klein de kastijding des Heeren, en bezwijkt
niet, als gij van Hem bestraft wordt; **6** Want dien de Heere
liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iegelijken zoon, die
Hij aanneemt. **7** Indien gij de kastijding verdraagt, zo
gedraagt Zich God jegens u als zonen; (want wat zoon is er,
dien de vader niet kastijdt?) **8** Maar indien gij zonder
kastijding zijt, welke allen deelachtig zijn geworden, zo zijt
gij dan bastaarden, en niet zonen. **9** Voorts, wij hebben de
vaders onzes vleses wel tot kastijders gehad, en wij
ontzagen hen; zullen wij dan niet veel meer den Vader der
geesten onderworpen zijn, en leven? **10** Want genen
hebben ons wel voor een korten tijd, naar dat het hun goed
dacht, gekastijd; maar Deze kastijdt ons tot ons nut, opdat
wij Zijner heiligheid zouden deelachtig worden. **11** En alle
kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van
vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij
van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid
dengenen, die door dezelve geoefend zijn. **12** Daarom richt
weder op de trage handen, en de slappe knieen; **13** En

maakt rechte paden voor uw voeten, opdat hetgeen kreupel
is, niet verdraaid worde, maar dat het veelmeer genezen
worde. **14** Jaagt den vrede na met allen, en de heiligmaking,
zonder welke niemand den Heere zien zal; **15** Toeziende, dat
niet iemand verachtere van de genade Gods; dat niet enige
wortel der bitterheid, opwaarts spruitende, beroerte make en
door dezelve velen ontreinigd worden. **16** Dat niet iemand
zij een hoereerder, of een onheilige, gelijk Ezau, die om een
spijze het recht van zijn eerstgeboorte weggaf. **17** Want gij
weet, dat hij ook daarna, de zegening willende beerven,
verworpen werd; want hij vond geen plaats des berouws,
hoewel hij dezelve met tranen zocht. **18** Want gij zijt niet
gekomen tot den tastelijken berg, en het brandende vuur,
en donkerheid, en duisternis, en onweder, **19** En tot het
geklank der bazuin, en de stem der woorden; welke die ze
hoorden, baden, dat het woord tot hen niet meer zou
gedaan worden. **20** (Want zij konden niet dragen, hetgeen
er geboden werd: Indien ook een gedierte den berg
aanraakt, het zal gestenigd of met een pijl doorschoten
worden. **21** En Mozes, zo vreselijk was het gezicht, zeide: Ik
ben gans bevreesd en bevende). **22** Maar gij zijt gekomen
tot den berg Sion, en de stad des levenden Gods, tot het
hemelse Jeruzalem, en de vele duizenden der engelen; **23**
Tot de algemene vergadering en de Gemeente der
eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot
God, den Rechter over allen, en de geesten der volmaakte
rechtvaardigen; **24** En tot den Middelaar des nieuwen
testaments, Jezus, en het bloed der besprenging, dat betere
dingen spreekt dan Abel. **25** Ziet toe, dat gij Dien, Die
spreekt, niet verwerpt; want indien dezen niet zijn
ontvloden, die dengene verwierpen, welke op aarde
Goddelijke antwoorden gaf, veelmeer zullen wij niet
ontvlieden, zo wij ons van Dien afkeren, Die van de hemelen
is; **26** Wiens stem toen de aarde bewoog; maar nu heeft Hij
verkondigd, zeggende: Nog eenmaal zal Ik bewegen niet
alleen de aarde, maar ook den hemel. **27** En dit woord: Nog

eenmaal, wijst aan de verandering der bewegelijke dingen, als welke gemaakt waren, opdat blijven zouden de dingen, die niet bewegelijk zijn.
28 Daarom, alzo wij een onbewegelijk Koninkrijk ontvangen, laat ons de genade vast houden, door dewelke wij welbehagelijk Gode mogen dienen, met eerbied en godvruchtigheid.
29 Want onze God is een verterend vuur.

Hebrews 13

1 Dat de broederlijke liefde blijve. **2** Vergeet de
herbergzaamheid niet; want hierdoor hebben sommigen
onwetend engelen geherbergd. **3** Gedenkt der gevangenen,
alsof gij mede gevangen waart; en dergenen, die kwalijk
gehandeld worden, alsof gij ook zelven in het lichaam
kwalijk gehandeld waart. **4** Het huwelijk is eerlijk onder
allen, en het bed onbevlekt; maar hoereerders en
overspelers zal God oordelen. **5** Uw wandel zij zonder
geldgierigheid; en zijt vergenoegd met het tegenwoordige;
want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet
verlaten. **6** Zodat wij vrijmoediglijk durven zeggen: De
Heere is mij een Helper, en ik zal niet vrezen, wat mij een
mens zal doen. **7** Gedenkt uwer voorgangeren, die u het
Woord Gods gesproken hebben; en volgt hun geloof na,
aanschouwende de uitkomst hunner wandeling.

8 Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der
eeuwigheid. **9** Wordt niet omgevoerd met verscheidene en
vreemde leringen; want het is goed, dat het hart gesterkt
wordt door genade, niet door spijzen, door welke geen
nuttigheid bekomen hebben, die daarin gewandeld hebben.
10 Wij hebben een altaar, van hetwelk geen macht hebben
te eten, die den tabernakel dienen. **11** Want welker dieren
bloed voor de zonde gedragen werd in het heiligdom door
den hogepriester, derzelver lichamen werden verbrand
buiten de legerplaats. **12** Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij
door Zijn eigen bloed het volk zou heiligen, buiten de poort
geleden. **13** Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de
legerplaats, Zijn smaadheid dragende. **14** Want wij hebben
hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomende.
15 Laat ons dan door Hem altijd Gode opofferen een
offerande des lofs, dat is, de vrucht der lippen, die Zijn

Naam belijden. **16** En vergeet de weldadigheid en de
mededeelzaamheid niet; want aan zodanige offeranden
heeft God een welbehagen. **17** Zijt uw voorgangeren
gehoorzaam, en zijt hun onderdanig; want zij waken voor uw
zielen, als die rekenschap geven zullen; opdat zij dat doen
mogen met vreugde en niet al zuchtende; want dat is u niet
nuttig. **18** Bidt voor ons; want wij vertrouwen, dat wij een
goed geweten hebben, als die in alles willen eerlijk
wandelen.

19 En ik bid u te meer, dat gij dit doet, opdat ik te eerder
ulieden moge wedergegeven worden. **20** De God nu des
vredes, Die den grote Herder der schapen, door het bloed
des eeuwigen testaments, uit de doden heeft
wedergebracht, namelijk onze Heere Jezus Christus, **21** Die
volmake u in alle goed werk, opdat gij Zijn wil moogt doen;
werkende in u, hetgeen voor Hem welbehagelijk is, door
Jezus Christus; Denwelken zij de heerlijkheid in alle
eeuwigheid. Amen. **22** Doch ik bid u, broeders, verdraagt
het woord dezer vermaning; want ik heb u in het kort
geschreven. **23** Weet, dat de broeder Timotheus losgelaten
is, met welken (zo hij haast komt) ik u zal zien. **24** Groet al
uw voorgangeren, en al de heiligen. U groeten die van Italie
zijn. **25** De genade zij met u allen. Amen.

James

James 1

1 Jakobus, een dienstknecht van God en van den Heere
Jezus Christus; aan de twaalf stammen, die in de
verstrooiing zijn: zaligheid. **2** Acht het voor grote vreugde,
mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoekingen valt;

3 Wetende, dat de beproeving uws geloofs lijdzaamheid
werkt. **4** Doch de lijdzaamheid hebbe een volmaakt werk,
opdat gij moogt volmaakt zijn en geheel oprecht, in geen
ding gebrekkelijk. **5** En indien iemand van u wijsheid
ontbreekt, dat hij ze van God begere, Die een iegelijk
mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven
worden. **6** Maar dat hij ze begere in geloof, niet twijfelende;
want die twijfelt, is een baar der zee gelijk, die van den wind
gedreven en op geworpen en nedergeworpen wordt. **7** Want
die mens mene niet, dat hij iets ontvangen zal van den
Heere. **8** Een dubbelhartig man is ongestadig in al zijn
wegen. **9** Maar de broeder, die nederig is, roeme in zijn
hoogheid. **10** En de rijke in zijn vernedering; want hij zal als
een bloem van het gras voorbijgaan. **11** Want de zon is
opgegaan met de hitte, en heeft het gras dor gemaakt, en
zijn bloem is afgevallen, en de schone gedaante haars
aanschijns is vergaan; alzo zal ook de rijke in zijn wegen
verwelken. **12** Zalig is de man, die verzoeking verdraagt;
want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des
levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen,
die Hem liefhebben. **13** Niemand, als hij verzocht wordt,
zegge: Ik word van God verzocht; want God kan niet
verzocht worden met het kwade, en Hij Zelf verzoekt
niemand. **14** Maar een iegelijk wordt verzocht, als hij van
zijn eigen begeerlijkheid afgetrokken en verlokt wordt. **15**
Daarna de begeerlijkheid ontvangen hebbende baart zonde;
en de zonde voleindigd zijnde baart den dood. **16** Dwaalt

niet, mijn geliefde broeders! **17** Alle goede gave, en alle
volmaakte gifte is van boven, van den Vader der lichten
afkomende, bij Welken geen verandering is, of schaduw van
omkering. **18** Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het
Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn als eerstelingen
Zijner schepselen. **19** Zo dan, mijn geliefde broeders, een
iegelijk mens zij ras om te horen, traag om te spreken, traag
tot toorn;

20 Want de toorn des mans werkt Gods gerechtigheid niet.
21 Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overvloed
van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het Woord,
dat in u geplant wordt, hetwelk uw zielen kan zaligmaken.
22 En zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders,
uzelven met valse overlegging bedriegende. **23** Want zo
iemand een hoorder is des Woords, en niet een dader, die is
een man gelijk, welke zijn aangeboren aangezicht bemerkt
in een spiegel; **24** Want hij heeft zichzelven bemerkt, en is
weggegaan, en heeft terstond vergeten, hoedanig hij was.
25 Maar die inziet in de volmaakte wet, die der vrijheid is,
en daarbij blijft, deze, geen vergetelijk hoorder geworden
zijnde, maar een dader des werks, deze, zeg ik, zal
gelukzalig zijn in dit zijn doen. **26** Indien iemand onder u
dunkt, dat hij godsdienstig is, en hij zijn tong niet in toom
houdt, maar zijn hart verleidt, dezes godsdienst is ijdel. **27**
De zuivere en onbevlekte godsdienst voor God en den Vader
is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking,
en zichzelven onbesmet bewaren van de wereld.

James 2

1 Mijn broeders, hebt niet het geloof van onzen Heere Jezus
Christus, den Heere der heerlijkheid, met aanneming des
persoons. **2** Want zo in uw vergadering kwam een man met
een gouden ring aan den vinger, in een sierlijke kleding, en
er kwam ook een arm man in met een slechte kleding; **3** En
gij zoudt aanzien dengene, die de sierlijke kleding draagt,
en tot hem zeggen: Zit gij hier op een eerlijke plaats; en
zoudt zeggen tot den arme: Sta gij daar; of: Zit hier onder
mijn voetbank; **4** Hebt gij dan niet in uzelven een
onderscheid gemaakt, en zijt rechters geworden van kwade
overleggingen? **5** Hoort, mijn geliefde broeders, heeft God
niet uitverkoren de armen dezer wereld, om rijk te zijn in het
geloof, en erfgenamen des Koninkrijks, hetwelk Hij belooft
dengenen, die Hem liefhebben? **6** Maar gij hebt den armen
oneer aangedaan. Overweldigen u niet de rijken, en trekken
zij u niet tot de rechterstoelen? **7** Lasteren zij niet den
goeden naam, die over u geroepen is? **8** Indien gij dan de
koninklijke wet volbrengt, naar de Schrift: Gij zult uw naaste
liefhebben als uzelven, zo doet gij wel; **9** Maar indien gij den
persoon aanneemt, zo doet gij zonde, en wordt van de wet
bestraft als overtreders. **10** Want wie de gehele wet zal
houden, en in een zal struikelen, die is schuldig geworden
aan alle. **11** Want Die gezegd heeft: Gij zult geen overspel
doen, Die heeft ook gezegd: Gij zult niet doden. Indien gij
nu geen overspel zult doen, maar zult doden, zo zijt gij een
overtreder der wet geworden. **12** Spreekt alzo, en doet alzo,
als die door de wet der vrijheid zult geoordeeld worden. **13**
Want een onbarmhartig oordeel zal gaan over dengene, die
geen barmhartigheid gedaan heeft; en de barmhartigheid
roemt tegen het oordeel. **14** Wat nuttigheid is het, mijn
broeders, indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft, en hij
heeft de werken niet? Kan dat geloof hem zaligmaken? **15**

Indien er nu een broeder of zuster naakt zouden zijn, en
gebrek zouden hebben aan dagelijks voedsel; **16** En iemand
van u tot hen zou zeggen: Gaat henen in vrede, wordt warm,
en wordt verzadigd; en gijlieden zoudt hun niet geven de
nooddruftigheden des lichaams, wat nuttigheid is dat? **17**
Alzo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij
zichzelven dood. **18** Maar, zal iemand zeggen: Gij hebt het
geloof, en ik heb de werken. Toon mij uw geloof uit uw
werken, en ik zal u uit mijn werken mijn geloof tonen. **19** Gij
gelooft, dat God een enig God is; gij doet wel; de duivelen
geloven het ook, en zij sidderen. **20** Maar wilt gij weten, o
ijdel mens, dat het geloof zonder de werken dood is? **21**
Abraham, onze vader, is hij niet uit de werken
gerechtvaardigd, als hij Izak, zijn zoon, geofferd heeft op het
altaar? **22** Ziet gij wel, dat het geloof mede gewrocht heeft
met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de
werken? **23** En de Schrift is vervuld geworden, die daar
zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot
rechtvaardigheid gerekend, en hij is een vriend van God
genaamd geweest. **24** Ziet gij dan nu, dat een mens uit de
werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleenlijk uit het
geloof? **25** En desgelijks ook Rachab, de hoer, is zij niet uit
de werken gerechtvaardigd geweest, als zij de gezondenen
heeft ontvangen, en door een anderen weg uitgelaten? **26**
Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, alzo is ook het
geloof zonder de werken dood.

James 3

1 Zijt niet vele meesters, mijn broeders, wetende, dat wij te
meerder oordeel zullen ontvangen. **2** Want wij struikelen
allen in vele. Indien iemand in woorden niet struikelt, die is
een volmaakt man, machtig om ook het gehele lichaam in
den toom te houden. **3** Ziet, wij leggen den paarden tomen
in de monden, opdat zij ons zouden gehoorzamen, en wij
leiden daarmede hun gehele lichaam om; **4** Ziet ook de
schepen, hoewel zij zo groot zijn, en van harde winden
gedreven, zij worden omgewend van een zeer klein roer,
waarhenen ook de begeerte des stuurders wil. **5** Alzo is ook
de tong een klein lid, en roemt nochtans grote dingen. Ziet,
een klein vuur, hoe groten hoop houts het aansteekt. **6** De
tong is ook een vuur, een wereld der ongerechtigheid; alzo
is de tong onder onze leden gesteld, welke het gehele
lichaam besmet, en ontsteekt het rad onzer geboorte, en
wordt ontstoken van de hel. **7** Want alle natuur, beide der
wilde dieren en der vogelen, beide der kruipende en der
zeedieren, wordt getemd en is getemd geweest van de
menselijke natuur. **8** Maar de tong kan geen mens temmen;
zij is een onbedwingelijk kwaad, vol van dodelijk venijn. **9**
Door haar loven wij God en den Vader, en door haar
vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis van God
gemaakt zijn. **10** Uit denzelfden mond komt voort zegening
en vervloeking. Dit moet, mijn broeders, alzo niet
geschieden. **11** Welt ook een fontein uit een zelfde ader het
zoet en het bitter? **12** Kan ook, mijn broeders, een
vijgeboom olijven voortbrengen, of een wijnstok vijgen? Alzo
kan geen fontein zout en zoet water voortbrengen. **13** Wie is
wijs en verstandig onder u? die bewijze uit zijn goeden
wandel zijn werken in zachtmoedige wijsheid. **14** Maar
indien gij bitteren nijd en twistgierigheid hebt in uw hart, zo
roemt en liegt niet tegen de waarheid. **15** Deze is de

wijsheid niet, die van boven afkomt, maar is aards,
natuurlijk, duivels. **16** Want waar nijd en twistgierigheid is,
aldaar is verwarring en alle boze handel. **17** Maar de
wijsheid, die van boven is, die is ten eerste zuiver, daarna
vreedzaam, bescheiden, gezeggelijk, vol van
barmhartigheid en van goede vruchten, niet partijdig
oordelende, en ongeveinsd. **18** En de vrucht der
rechtvaardigheid wordt in vrede gezaaid voor degenen, die
vrede maken.

James 4

1 Van waar komen krijgen en vechterijen onder u? Komen zij
niet hiervan, namelijk uit uw wellusten, die in uw leden
strijd voeren? **2** Gij begeert, en hebt niet; gij benijdt en
ijvert naar dingen, en kunt ze niet verkrijgen; gij vecht en
voert krijg, doch gij hebt niet, omdat gij niet bidt. **3** Gij bidt,
en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat gij het in
uw wellusten doorbrengen zoudt. **4** Overspelers en
overspeleressen, weet gij niet, dat de vriendschap der
wereld een vijandschap Gods is? Zo wie dan een vriend der
wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld. **5** Of
meent gij, dat de Schrift tevergeefs zegt: De Geest, Die in
ons woont, heeft Die lust tot nijdigheid? **6** Ja, Hij geeft
meerdere genade. Daarom zegt de Schrift: God wederstaat
de hovaardigen, maar den nederigen geeft Hij genade. **7** Zo
onderwerpt u dan Gode; wederstaat den duivel, en hij zal
van u vlieden. **8** Naakt tot God, en Hij zal tot u naken.
Reinigt de handen, gij zondaars, en zuivert de harten, gij
dubbelhartigen! **9** Gedraagt u als ellendigen, en treurt en
weent; uw lachen worde veranderd in treuren, en uw
blijdschap in bedroefdheid. **10** Vernedert u voor den Heere,
en Hij zal u verhogen. **11** Broeders, spreekt niet kwalijk van
elkander. Die van zijn broeder kwalijk spreekt en zijn
broeder oordeelt, die spreekt kwalijk van de wet, en oordeelt
de wet. Indien gij nu de wet oordeelt, zo zijt gij geen dader
der wet, maar een rechter. **12** Er is een enig Wetgever, Die
behouden kan en verderven. Doch wie zijt gij, die een
anderen oordeelt? **13** Welaan nu gij, die daar zegt: Wij
zullen heden of morgen naar zulk een stad reizen, en aldaar
een jaar doorbrengen, en koopmanschap drijven, en winst
doen.

14 Gij, die niet weet, wat morgen geschieden zal, want
hoedanig is uw leven? Want het is een damp, die voor een
weinig tijds gezien wordt, en daarna verdwijnt. **15** In plaats
dat gij zoudt zeggen: Indien de Heere wil, en wij leven
zullen, zo zullen wij dit of dat doen. **16** Maar nu roemt gij in
uw hoogmoed; alle zodanige roem is boos. **17** Wie dan weet
goed te doen, en niet doet, dien is het zonde.

James 5

1 Welaan nu, gij rijken, weent en huilt over uw
ellendigheden, die over u komen. **2** Uw rijkdom is verrot, en
uw klederen zijn van de motten gegeten geworden; **3** Uw
goud en zilver is verroest; en hun roest zal u zijn tot een
getuigenis, en zal uw vlees als een vuur verteren; gij hebt
schatten vergaderd in de laatste dagen. **4** Ziet, het loon der
werklieden, die uw landen gemaaid hebben, welke van u
verkort is, roept; en het geschrei dergenen, die geoogst
hebben, is gekomen tot in de oren van den Heere Sebaoth. **5**
Gij hebt lekkerlijk geleefd op de aarde, en wellusten
gevolgd; gij hebt uw harten gevoed als in een dag der
slachting. **6** Gij hebt veroordeeld, gij hebt gedood den
rechtvaardige; en hij wederstaat u niet. **7** Zo zijt dan
lankmoedig, broeders, tot de toekomst des Heeren. Ziet, de
landman verwacht de kostelijke vrucht des lands,
lankmoedig zijnde over dezelve, totdat het den vroegen en
spaden regen zal hebben ontvangen.

8 Weest gij ook lankmoedig, versterkt uw harten; want de
toekomst des Heeren genaakt. **9** Zucht niet tegen elkander,
broeders, opdat gij niet veroordeeld wordt; ziet, de Rechter
staat voor de deur. **10** Mijn broeders, neemt tot een
voorbeeld des lijdens, en der lankmoedigheid de profeten,
die in den Naam des Heeren gesproken hebben. **11** Ziet, wij
houden hen gelukzalig, die verdragen; gij hebt de
verdraagzaamheid van Job gehoord, en gij hebt het einde
des Heeren gezien, dat de Heere zeer barmhartig is en een
Ontfermer. **12** Doch voor alle dingen, mijn broeders, zweert
niet, noch bij den hemel, noch bij de aarde, noch enigen
anderen eed; maar uw ja, zij ja, en het neen, neen; opdat gij
in geen oordeel valt. **13** Is iemand onder u in lijden? Dat hij
bidde. Is iemand goedsmoeds? Dat hij psalmzinge. **14** Is

iemand krank onder u? Dat hij tot zich roepe de ouderlingen
der Gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende
met olie in den Naam des Heeren. **15** En het gebed des
geloofs zal den zieke behouden, en de Heere zal hem
oprichten, en zo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem
vergeven worden. **16** Belijdt elkander de misdaden, en bidt
voor elkander, opdat gij gezond wordt; een krachtig gebed
des rechtvaardigen vermag veel. **17** Elias was een mens van
gelijke bewegingen als wij; en hij bad een gebed, dat het
niet zou regenen; en het regende niet op de aarde in drie
jaren en zes maanden. **18** En hij bad wederom, en de hemel
gaf regen, en de aarde bracht haar vrucht voort. **19**
Broeders, indien iemand onder u van de waarheid is
afgedwaald, en hem iemand bekeert, **20** Die wete, dat
degene, die een zondaar van de dwaling zijns wegs bekeert,
een ziel van den dood zal behouden, en menigte der zonden
zal bedekken.

1 Peter

1 Peter 1

1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de
vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatie, Kappadocie,
Azie en Bithynie, **2** Den uitverkorenen naar de voorkennis
van God den Vader, in de heiligmaking des Geestes, tot
gehoorzaamheid en besprenging des bloeds van Jezus
Christus; genade en vrede zij u vermenigvuldigd. **3** Geloofd
zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die
naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot
een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit
de doden.

4 Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en
onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u.
5 Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot
de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in
den laatsten tijd. **6** In welke gij u verheugt, nu een weinig
tijds (zo het nodig is) bedroefd zijnde door menigerlei
verzoekingen; **7** Opdat de beproeving uws geloofs, die veel
kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het
vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer,
en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus; **8**
Denwelken gij niet gezien hebt, en nochtans liefhebt, in
Denwelken gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar gelovende,
u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde; **9**
Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid
der zielen. **10** Van welke zaligheid ondervraagd en
onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben
van de genade, aan u geschied; **11** Onderzoekende, op
welken of hoedanigen tijd de Geest van Christus, Die in hen
was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, dat op
Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende. **12**
Denwelken geopenbaard is, dat zij niet zichzelven, maar ons

bedienden deze dingen, die u nu aangediend zijn bij
degenen, die u het Evangelie verkondigd hebben door den
Heiligen Geest, Die van den hemel gezonden is; in welke
dingen de engelen begerig zijn in te zien. **13** Daarom
opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde,
hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt
in de openbaring van Jezus Christus. **14** Als gehoorzame
kinderen, wordt niet gelijkvormig aan de begeerlijkheden,
die te voren in uw onwetendheid waren; **15** Maar gelijk Hij,
Die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gijzelven heilig
in al uw wandel; **16** Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig,
want Ik ben heilig. **17** En indien gij tot een Vader aanroept
Dengene, Die zonder aanneming des persoons oordeelt naar
eens iegelijks werk, zo wandelt in vreze den tijd uwer
inwoning; **18** Wetende dat gij niet door vergankelijke
dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandeling,
die u van de vaderen overgeleverd is; **19** Maar door het
dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en
onbevlekt Lam; **20** Dewelke wel voorgekend is geweest voor
de grondlegging der wereld, maar geopenbaard is in deze
laatste tijden om uwentwil, **21** Die door Hem gelooft in God,
Welke Hem opgewekt heeft uit de doden, en Hem
heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw geloof en hoop op God
zijn zou. **22** Hebbende dan uw zielen gereinigd in de
gehoorzaamheid der waarheid, door den Geest, tot
ongeveinsde broederlijke liefde, zo hebt elkander vuriglijk
lief uit een rein hart; **23** Gij, die wedergeboren zijt, niet uit
vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende
en eeuwig blijvende Woord van God. **24** Want alle vlees is
als gras, en alle heerlijkheid des mensen is als een bloem
van het gras. Het gras is verdord, en zijn bloem is
afgevallen; **25** Maar het Woord des Heeren blijft in der
eeuwigheid; en dit is het Woord, dat onder u verkondigd is.

1 Peter 2

1 Zo legt dan af alle kwaadheid, en alle bedrog, en
geveinsdheid, en nijdigheid, en alle achterklappingen; **2** En,
als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig naar de
redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt
opwassen; **3** Indien gij anders gesmaakt hebt, dat de Heere
goedertieren is. **4** Tot Welken komende, als tot een levenden
Steen, van de mensen wel verworpen, maar bij God
uitverkoren en dierbaar; **5** Zo wordt gij ook zelven, als
levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een
heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren,
die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus. **6** Daarom is
ook vervat in de Schrift: Ziet, Ik leg in Sion een uitersten
Hoeksteen, Die uitverkoren en dierbaar is; en: Die in Hem
gelooft, zal niet beschaamd worden. **7** U dan, die gelooft, is
Hij dierbaar; maar den ongehoorzamen wordt gezegd: De
Steen, Dien de bouwlieden verworpen hebben, Deze is
geworden tot een hoofd des hoeks, en een steen des
aanstoots, en een rots der ergernis; **8** Dengenen namelijk,
die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde,
waartoe zij ook gezet zijn. **9** Maar gij zijt een uitverkoren
geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een
verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden
Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn
wonderbaar licht; **10** Gij, die eertijds geen volk waart, maar
nu Gods volk zijt; die eertijds niet ontfermd waart, maar nu
ontfermd zijt geworden. **11** Geliefden, ik vermaan u als
inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de
vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel;

12 En houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen; opdat in
hetgeen zij kwalijk van u spreken, als van kwaaddoeners, zij
uit de goede werken, die zij in u zien, God verheerlijken

mogen in den dag der bezoeking. **13** Zijt dan alle menselijke
ordening onderdanig, om des Heeren wil; hetzij den koning,
als de opperste macht hebbende;

14 Hetzij den stadhouderen, als die van hem gezonden
worden, tot straf wel der kwaaddoeners, maar tot prijs
dergenen, die goed doen. **15** Want alzo is het de wil van
God, dat gij, weldoende, den mond stopt aan de
onwetendheid der dwaze mensen; **16** Als vrijen, en niet de
vrijheid hebbende als een deksel der boosheid, maar als
dienstknechten van God. **17** Eert een iegelijk; hebt de
broederschap lief; vreest God; eert den koning. **18** Gij
huisknechten, zijt met alle vreze onderdanig den heren, niet
alleen den goeden en bescheidenen, maar ook den harden.
19 Want dat is genade, indien iemand om het geweten voor
God zwarigheid verdraagt, lijdende ten onrechte. **20** Want
wat lof is het, indien gij verdraagt, als gij zondigt, en
daarover geslagen wordt? Maar indien gij verdraagt, als gij
weldoet, en daarover lijdt, dat is genade bij God. **21** Want
hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons
geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn
voetstappen zoudt navolgen; **22** Die geen zonde gedaan
heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden; **23** Die,
als Hij gescholden werd, niet wederschold, en als Hij leed,
niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die
rechtvaardiglijk oordeelt; **24** Die Zelf onze zonden in Zijn
lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, der zonden
afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door
Wiens striemen gij genezen zijt. **25** Want gij waart als
dwalende schapen; maar gij zijt nu bekeerd tot den Herder
en Opziener uwer zielen.

1 Peter 3

1 Desgelijks gij vrouwen, zijt uw eigenen mannen
onderdanig; opdat ook, zo enigen den Woorde
ongehoorzaam zijn, zij door den wandel der vrouwen zonder
Woord mogen gewonnen worden; **2** Als zij zullen ingezien
hebben uw kuisen wandel in vreze. **3** Welker versiersel zij,
niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des
haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te
trekken; **4** Maar de verborgen mens des harten, in het
onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen
geest, die kostelijk is voor God. **5** Want alzo versierden
zichzelven eertijds ook de heilige vrouwen, die op God
hoopten, en waren haar eigen mannen onderdanig; **6** Gelijk
Sara aan Abraham gehoorzaam is geweest, hem noemende
heer, welker dochters gij geworden zijt, als gij weldoet, en
niet vreest voor enige verschrikking. **7** Gij mannen,
insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke
vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-
erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw
gebeden niet verhinderd worden. **8** En eindelijk, zijt allen
eensgezind, medelijdend, de broeders liefhebbende, met
innerlijke barmhartigheid bewogen, vriendelijk; **9** Vergeldt
niet kwaad voor kwaad, of schelden voor schelden, maar
zegent daarentegen; wetende, dat gij daartoe geroepen zijt,
opdat gij zegening zoudt beerven. **10** Want wie het leven
wil liefhebben, en goede dagen zien, die stille zijn tong van
het kwaad, en zijn lippen, dat zij geen bedrog spreken; **11**
Die wijke af van het kwade, en doe het goede; die zoeke
vrede en jage denzelven na. **12** Want de ogen des Heeren
zijn over de rechtvaardigen, en Zijn oren tot hun gebed;
maar het aangezicht des Heeren is tegen degenen, die
kwaad doen. **13** En wie is het, die u kwaad doen zal, indien
gij navolgers zijt van het goede?

14 Maar indien gij ook lijdt om der gerechtigheid wil, zo zijt
gij zalig; en vreest niet uit vreze van hen, en wordt niet
ontroerd; **15** Maar heiligt God, den Heere, in uw harten; en
zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u
rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met
zachtmoedigheid en vreze. **16** En hebt een goed geweten,
opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken, als van
kwaaddoeners, zij beschaamd mogen worden, die uw
goeden wandel in Christus lasteren. **17** Want het is beter,
dat gij, weldoende, (indien het de wil van God wil) lijdt, dan
kwaad doende. **18** Want Christus heeft ook eens voor de
zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen,
opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het
vlees, maar levend gemaakt door den Geest; **19** In
Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten, die in
de gevangenis zijn, gepredikt heeft, **20** Die eertijds
ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods
eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark
toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen
behouden werden door het water. **21** Waarvan het
tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een
aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag
is van een goed geweten tot God, door de opstanding van
Jezus Christus; **22** Welke is aan de rechter hand Gods,
opgevaren ten hemel, de engelen, en machten, en krachten
Hem onderdanig gemaakt zijnde.

1 Peter 4

1 Dewijl dan Christus voor ons in het vlees geleden heeft, zo
wapent gij u ook met dezelfde gedachte, namelijk dat wie in
het vlees geleden heeft, die heeft opgehouden van de
zonde; **2** Om nu niet meer naar de begeerlijkheden der
mensen, maar naar den wil van God, den tijd, die overig is in
het vlees, te leven. **3** Want het is ons genoeg, dat wij den
voorgaande tijd des levens der heidenen wil volbracht
hebben, en gewandeld hebben in ontuchtigheden,
begeerlijkheden, wijnzuiperijen, brasserijen, drinkerijen en
gruwelijke afgoderijen; **4** Waarin zij zich vreemd houden, als
gij niet medeloopt tot dezelfde uitgieting der overdadigheid,
en u lasteren; **5** Dewelke zullen rekenschap geven Dengene,
Die bereid staat om te oordelen de levenden en de doden. **6**
Want daartoe is ook den doden het Evangelie verkondigd
geworden, opdat zij wel zouden geoordeeld worden naar
den mens in het vlees, maar leven zouden naar God in den
geest. **7** En het einde aller dingen is nabij; zijt dan
nuchteren, en waakt in de gebeden.

8 Maar vooral hebt vurige liefde tot elkander; want de liefde
zal menigte van zonden bedekken. **9** Zijt herbergzaam
jegens elkander, zonder murmureren. **10** Een iegelijk, gelijk
hij gave ontvangen heeft, alzo bediene hij dezelve aan de
anderen, als goede uitdelers der menigerlei genade Gods.
11 Indien iemand spreekt, die spreke als de woorden Gods;
indien iemand dient, die diene als uit kracht, die God
verleent; opdat God in allen geprezen worde door Jezus
Christus, Welken toekomt de heerlijkheid en de kracht, in
alle eeuwigheid. Amen. **12** Geliefden, houdt u niet vreemd
over de hitte der verdrukking onder u, die u geschiedt tot
verzoeking, alsof u iets vreemds overkwame;

13 Maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van
Christus, alzo verblijdt u; opdat gij ook in de openbaring
Zijner heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen. **14**
Indien gij gesmaad wordt om den Naam van Christus, zo zijt
gij zalig; want de Geest der heerlijkheid, en de Geest van
God rust op u. Wat hen aangaat, Hij wordt wel gelasterd,
maar wat u aangaat, Hij wordt verheerlijkt. **15** Doch dat
niemand van u lijde als een doodslager, of dief, of
kwaaddoener, of als een, die zich met eens anders doen
bemoeit; **16** Maar indien iemand lijdt als een Christen, die
schame zich niet, maar verheerlijke God in dezen dele. **17**
Want het is de tijd, dat het oordeel beginne van het huis
Gods; en indien het eerst van ons begint, welk zal het einde
zijn dergenen, die het Evangelie van God ongehoorzaam
zijn? **18** En indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt,
waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen? **19** Zo dan
ook die lijden naar den wil van God, dat zij hun zielen Hem,
als den getrouwen Schepper, bevelen met weldoen.

1 Peter 5

1 De ouderlingen, die onder u zijn, vermaan ik, die een
medeouderling, en getuige des lijdens van Christus ben, en
deelachtig der heerlijkheid, die geopenbaard zal worden: **2**
Weidt de kudde Gods, die onder u is, hebbende opzicht
daarover, niet uit bedwang, maar gewilliglijk; noch om vuil
gewin, maar met een volvaardig gemoed; **3** Noch als
heerschappij voerende over het erfdeel des Heeren, maar als
voorbeelden der kudde geworden zijnde. **4** En als de overste
Herder verschenen zal zijn, zo zult gij de onverwelkelijke
kroon der heerlijkheid behalen. **5** Desgelijks gij jongen, zijt
den ouden onderdanig; en zijt allen elkander onderdanig;
zijt met de ootmoedigheid bekleed; want God wederstaat de
hovaardigen, maar den nederigen geeft Hij genade. **6**
Vernedert u dan onder de krachtige hand Gods, opdat Hij u
verhoge te Zijner tijd.

7 Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u. **8**
Zijt nuchteren, en waakt; want uw tegenpartij, de duivel,
gaat om als een briesende leeuw, zoekende, wien hij zou
mogen verslinden; **9** Denwelken wederstaat, vast zijnde in
het geloof, wetende, dat hetzelfde lijden aan uw
broederschap, die in de wereld is, volbracht wordt. **10** De
God nu aller genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn
eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, nadat wij een weinig
tijds zullen geleden hebben, Dezelve volmake, bevestige,
versterke, en fondere ulieden. **11** Hem zij de heerlijkheid en
de kracht in alle eeuwigheid. Amen. **12** Door Silvanus, die u
een getrouw broeder is, zo ik acht, heb ik met weinige
woorden geschreven, vermanende en betuigende, dat deze
is de waarachtige genade Gods, in welke gij staat.

13 U groet de medeuitverkorene Gemeente, die in Babylon
is, en Markus, mijn zoon. **14** Groet elkander met een kus der
liefde. Vrede zij u allen, die in Christus Jezus zijt. Amen.

2 Peter

2 Peter 1

1 Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus
Christus, aan degenen, die even dierbaar geloof met ons
verkregen hebben, door de rechtvaardigheid van onzen God
en Zaligmaker, Jezus Christus; **2** Genade en vrede zij u
vermenigvuldigd door de kennis van God, en van Jezus,
onzen Heere; **3** Gelijk ons Zijn Goddelijke kracht alles, wat
tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken heeft,
door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot
heerlijkheid en deugd; **4** Door welke ons de grootste en
dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve
der goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij
ontvloden zijt het verderf, dat in de wereld is door de
begeerlijkheid. **5** En gij, tot hetzelve ook alle naarstigheid
toebrengende, voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd
kennis, **6** En bij de kennis matigheid, en bij de matigheid
lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, **7** En bij
de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke
liefde, liefde jegens allen. **8** Want zo deze dingen bij u zijn,
en in u overvloedig zijn, zij zullen u niet ledig noch
onvruchtbaar laten in de kennis van onzen Heere Jezus
Christus. **9** Want bij welken deze dingen niet zijn, die is
blind, van verre niet ziende, hebbende vergeten de reiniging
zijner vorige zonden. **10** Daarom, broeders, benaarstigt u te
meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat
doende zult gij nimmermeer struikelen. **11** Want alzo zal u
rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het eeuwig
Koninkrijk van onzen Heere en Zaligmaker, Jezus Christus.
12 Daarom zal ik niet verzuimen u altijd daarvan te
vermanen, hoewel gij het weet, en in de tegenwoordige
waarheid versterkt zijt.

13 En ik acht het recht te zijn, zolang ik in dezen tabernakel
ben, dat ik u opwekke door vermaning; **14** Alzo ik weet, dat
de aflegging mijns tabernakels haast zijn zal, gelijkerwijs
ook onze Heere Jezus Christus mij heeft geopenbaard. **15**
Doch ik zal ook naarstigheid doen bij alle gelegenheid, dat
gij na mijn uitgang van deze dingen gedachtenis moogt
hebben. **16** Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen
nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en
toekomst van onzen Heere Jezus Christus, maar wij zijn
aanschouwers geweest van Zijn majesteit. **17** Want Hij heeft
van God den Vader eer en heerlijkheid ontvangen, als
zodanig een stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem
gebracht werd: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik
Mijn welbehagen heb. **18** En deze stem hebben wij gehoord,
als zij van de hemel gebracht is geweest, toen wij met Hem
op den heiligen berg waren. **19** En wij hebben het
profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij
daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een
duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster
opga in uw harten. **20** Dit eerst wetende, dat geen profetie
der Schrift is van eigen uitlegging; **21** Want de profetie is
voortijds niet voortgebracht door de wil eens mensen, maar
de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven
zijnde, hebben ze gesproken.

2 Peter 2

1 En er zijn ook valse profeten onder het volk geweest,
gelijk ook onder u valse leraars zijn zullen, die verderfelijke
ketterijen bedektelijk invoeren zullen, ook den Heere, Die
hen gekocht heeft, verloochenende, en een haastig verderf
over zichzelven brengende; **2** En velen zullen hun
verderfenissen navolgen, door welke de weg der waarheid
zal gelasterd worden. **3** En zij zullen door gierigheid, met
gemaakte woorden, van u een koopmanschap maken; over
welke het oordeel van over lang niet ledig is, en hun verderf
sluimert niet. **4** Want indien God de engelen, die gezondigd
hebben, niet gespaard heeft, maar, die in de hel geworpen
hebbende, overgegeven heeft aan de ketenen der
duisternis, om tot het oordeel bewaard te worden; **5** En de
oude wereld niet heeft gespaard, maar Noach, den prediker
der gerechtigheid, zijn achttal bewaard heeft, als Hij den
zondvloed over de wereld der goddelozen heeft gebracht; **6**
En de steden van Sodoma en Gomorra tot as verbrandende
met omkering veroordeeld heeft, en tot een voorbeeld gezet
dengenen, die goddelooslijk zouden leven; **7** En den
rechtvaardigen Lot, die vermoeid was van den ontuchtigen
wandel der gruwelijke mensen, daaruit verlost heeft; **8**
(Want deze rechtvaardige man, wonende onder hen, heeft
dag op dag zijn rechtvaardige ziel gekweld, door het zien en
horen van hun ongerechtige werken); **9** Zo weet de Heere de
godzaligen uit de verzoeking te verlossen, en de
onrechtvaardigen te bewaren tot den dag des oordeels, om
gestraft te worden; **10** Maar allermeest degenen, die naar
het vlees in onreine begeerlijkheid wandelen, en de
heerschappij verachten; die stout zijn, zichzelven behagen,
en die de heerlijkheden niet schromen te lasteren; **11** Daar
de engelen in sterkte en kracht meerder zijnde, geen
lasterlijk oordeel tegen hen voor den Heere voortbrengen.

12 Maar deze, als onredelijke dieren, die de natuur volgen,
en voortgebracht zijn om gevangen en gedood te worden,
dewijl zij lasteren, hetgeen zij niet verstaan, zullen in hun
verdorvenheid verdorven worden; **13** En zullen verkrijgen
het loon der ongerechtigheid, als die de dagelijkse weelde
hun vermaak achten, zijnde vlekken en smetten, en zijn
weelderig in hun bedriegerijen, als zij in de maaltijden met u
zijn; **14** Hebbende de ogen vol overspel, en die niet
ophouden van zondigen; verlokkende de onvaste zielen,
hebbende het hart geoefend in gierigheid, kinderen der
vervloeking; **15** Die den rechten weg verlaten hebbende,
zijn verdwaald, en volgen den weg van Balaam, den zoon
van Bosor, die het loon der ongerechtigheid liefgehad heeft;
16 Maar hij heeft de bestraffing zijner ongerechtigheid
gehad; want het jukdragende stomme dier, sprekende met
mensenstem, heeft des profeten dwaasheid verhinderd. **17**
Deze zijn waterloze fonteinen, wolken van een draaiwind
gedreven, denwelken de donkerheid der duisternis in der
eeuwigheid bewaard wordt. **18** Want zij, zeer opgeblazene
ijdelheid sprekende, verlokken, door de begeerlijkheden des
vleses en door ontuchtigheden, degenen, die waarlijk
ontvloden waren van degenen, die in dwaling wandelen; **19**
Belovende hun vrijheid, daar zijzelven dienstknechten zijn
der verdorvenheid; want van wien iemand overwonnen is,
dien is hij ook tot een dienstknecht gemaakt. **20** Want
indien zij, nadat zij door de kennis van den Heere en
Zaligmaker Jezus Christus, de besmettingen der wereld
ontvloden zijn, en in dezelve wederom ingewikkeld zijnde,
van dezelve overwonnen worden, zo is hun het laatste erger
geworden dan het eerste. **21** Want het ware hun beter, dat
zij den weg der gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat
zij, dien gekend hebbende, weder afkeren van het heilige
gebod, dat hun overgegeven was. **22** Maar hun is
overkomen, hetgeen met een waar spreekwoord gezegd
wordt: De hond is wedergekeerd tot zijn eigen uitbraaksel;
en de gewassen zeug tot de wenteling in het slijk.

2 Peter 3

1 Dezen tweeden zendbrief, geliefden, schrijf ik nu aan u, in
welke beide ik door vermaning uw oprecht gemoed
opwekke; **2** Opdat gij gedachtig zijt aan de woorden, die van
de heilige profeten te voren gesproken zijn, en aan ons
gebod, die des Heeren en Zaligmakers apostelen zijn; **3** Dit
eerst wetende, dat in het laatste der dagen spotters komen
zullen, die naar hun eigen begeerlijkheden zullen wandelen,
4 En zeggen: Waar is de belofte Zijner toekomst? want van
dien dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen
alzo gelijk van het begin der schepping. **5** Want willens is dit
hun onbekend, dat door het woord Gods de hemelen van
over lang geweest zijn, en de aarde uit het water en in het
water bestaande; **6** Door welke de wereld, die toen was, met
het water van den zondvloed bedekt zijnde, vergaan is. **7**
Maar de hemelen, die nu zijn, en de aarde, zijn door
hetzelfde woord als een schat weggelegd, en worden ten
vure bewaard tegen den dag des oordeels, en der verderving
der goddeloze mensen. **8** Doch deze ene zaak zij u niet
onbekend, geliefden, dat een dag bij den Heere is als
duizend jaren, en duizend jaren als een dag. **9** De Heere
vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid
achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat
enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.
10 Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in den
nacht, in welken de hemelen met een gedruis zullen
voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan,
en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen
verbranden. **11** Dewijl dan deze dingen alle vergaan,
hoedanigen behoort gij te zijn in heiligen wandel en
godzaligheid! **12** Verwachtende en haastende tot de
toekomst van den dag Gods, in welken de hemelen, door
vuur ontstoken zijnde, zullen vergaan, en de elementen

brandende zullen versmelten. **13** Maar wij verwachten, naar
Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in
dewelke gerechtigheid woont. **14** Daarom, geliefden,
verwachtende deze dingen, benaarstigt u, dat gij onbevlekt
en onbestraffelijk van Hem bevonden moogt worden in
vrede; **15** En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor
zaligheid; gelijkerwijs ook onze geliefde broeder Paulus,
naar de wijsheid, die hem gegeven is, ulieden geschreven
heeft; **16** Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze
dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om
te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen
verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen
verderf. **17** Gij dan, geliefden, zulks te voren wetende,
wacht u, dat gij niet door de verleiding der gruwelijke
mensen mede afgerukt wordt, en uitvalt van uw vastigheid;
18 Maar wast op in de genade en kennis van onzen Heere
en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, beide
nu en in den dag der eeuwigheid. Amen.

1 John

1 2 3 4 5

1 John 1

1 Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord
hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen, hetgeen
wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben,
van het Woord des levens; **2** (Want het Leven is
geopenbaard, en wij hebben het gezien, en wij getuigen, en
verkondigen ulieden dat eeuwige Leven, Hetwelk bij den
Vader was, en ons is geopenbaard.) **3** Hetgeen wij dan
gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u, opdat ook
gij met ons gemeenschap zoudt hebben, en deze onze
gemeenschap ook zij met den Vader, en met Zijn Zoon Jezus
Christus. **4** En deze dingen schrijven wij u, opdat uw
blijdschap vervuld zij. **5** En dit is de verkondiging, die wij
van Hem gehoord hebben, en wij u verkondigen, dat God
een Licht is, en gans geen duisternis in Hem is.

6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben,
en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij, en doen de
waarheid niet. **7** Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk
Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander,
en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van
alle zonde. **8** Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben,
zo verleiden wij ons zelven, en de waarheid is in ons niet. **9**
Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en
rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige
van alle ongerechtigheid. **10** Indien wij zeggen, dat wij niet
gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en
Zijn woord is niet in ons.

1 John 2

1 Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet
zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een
Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige;
2 En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen
voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld. **3**
En hieraan kennen wij, dat wij Hem gekend hebben, zo wij
Zijn geboden bewaren. **4** Die daar zegt: Ik ken Hem, en Zijn
geboden niet bewaart, die is een leugenaar, en in dien is de
waarheid niet; **5** Maar zo wie Zijn Woord bewaart, in dien is
waarlijk de liefde Gods volmaakt geworden; hieraan kennen
wij, dat wij in Hem zijn. **6** Die zegt, dat hij in Hem blijft, die
moet ook zelf alzo wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft. **7**
Broeders! Ik schrijf u geen nieuw gebod, maar een oud
gebod, dat gij van den beginne gehad hebt; dit oud gebod is
het woord, dat gij van den beginne gehoord hebt.

8 Wederom schrijf ik u een nieuw gebod: hetgeen
waarachtig is in Hem, zij ook in u waarachtig; want de
duisternis gaat voorbij, en het waarachtige licht schijnt nu. **9**
Die zegt, dat hij in het licht is, en zijn broeder haat, die is in
de duisternis tot nog toe. **10** Die zijn broeder liefheeft, blijft
in het licht, en geen ergernis is in hem. **11** Maar die zijn
broeder haat, is in de duisternis, en wandelt in de duisternis,
en weet niet, waar hij henengaat; want de duisternis heeft
zijn ogen verblind. **12** Ik schrijf u, kinderkens, want de
zonden zijn u vergeven om Zijns Naams wil. **13** Ik schrijf u,
vaders! want gij hebt Hem gekend, Die van den beginne is.
Ik schrijf u, jongelingen, want gij hebt den boze
overwonnen. Ik schrijf u, kinderen, want gij hebt den Vader
gekend. **14** Ik heb u geschreven, vaders, want gij hebt Hem
gekend, Die van den beginne is. Ik heb u geschreven,
jongelingen, want gij zijt sterk, en het Woord Gods blijft in u,

en gij hebt den boze overwonnen. **15** Hebt de wereld niet
lief, noch hetgeen in de wereld is; zo iemand de wereld
liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. **16** Want al wat
in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleses, en de
begeerlijkheid der ogen, en de grootsheid des levens, is niet
uit den Vader, maar is uit de wereld. **17** En de wereld gaat
voorbij, en haar begeerlijkheid; maar die den wil van God
doet, blijft in der eeuwigheid. **18** Kinderkens, het is de
laatste ure; en gelijk gij gehoord hebt, dat de antichrist
komt, zo zijn ook nu vele antichristen geworden; waaruit wij
kennen, dat het de laatste ure is.

19 Zij zijn uit ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet;
want indien zij uit ons geweest waren, zo zouden zij met ons
gebleven zijn; maar dit is geschied, opdat zij zouden
openbaar worden, dat zij niet allen uit ons zijn. **20** Doch gij
hebt de zalving van den Heilige, en gij weet alle dingen. **21**
Ik heb u niet geschreven, omdat gij de waarheid niet weet,
maar omdat gij die weet, en omdat geen leugen uit de
waarheid is. **22** Wie is de leugenaar, dan die loochent, dat
Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en
den Zoon loochent. **23** Een iegelijk, die den Zoon loochent,
heeft ook den Vader niet. **24** Hetgeen gijlieden dan van den
beginne gehoord hebt, dat blijve in u. Indien in u blijft, wat
gij van den beginne gehoord hebt, zo zult gij ook in den
Zoon en in den Vader blijven. **25** En dit is de belofte, die Hij
ons beloofd heeft, namelijk het eeuwige leven. **26** Dit heb ik
u geschreven van degenen, die u verleiden. **27** En de
zalving, die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en
gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar gelijk
dezelfde zalving u leert van alle dingen, zo is zij ook
waarachtig, en is geen leugen; en gelijk zij u geleerd heeft,
zo zult gij in Hem blijven. **28** En nu, kinderkens, blijft in
Hem; opdat, wanneer Hij zal geopenbaard zijn, wij
vrijmoedigheid hebben, en wij van Hem niet beschaamd
gemaakt worden in Zijn toekomst. **29** Indien gij weet, dat Hij

rechtvaardig is, zo weet gij, dat een iegelijk, die de rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is.

1 John 3

1 Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft,
namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden.
Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem niet kent. **2**
Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet
geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij
zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij
zullen Hem zien, gelijk Hij is. **3** En een iegelijk, die deze
hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelven, gelijk Hij rein is.
4 Een iegelijk, die de zonde doet, die doet ook de
ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid. **5** En
gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou
wegnemen; en geen zonde is in Hem. **6** Een iegelijk, die in
Hem blijft, die zondigt niet; een iegelijk, die zondigt, die
heeft Hem niet gezien, en heeft Hem niet gekend. **7**
Kinderkens, dat u niemand verleide. Die de rechtvaardigheid
doet, die is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is. **8** Die de
zonde doet, is uit den duivel; want de duivel zondigt van
den beginne. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard,
opdat Hij de werken des duivels verbreken zou. **9** Een
iegelijk, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want
Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is
uit God geboren. **10** Hierin zijn de kinderen Gods en de
kinderen des duivels openbaar. Een iegelijk, die de
rechtvaardigheid niet doet, die is niet uit God, en die zijn
broeder niet liefheeft, **11** Want dit is de verkondiging, die gij
van den beginne gehoord hebt, dat wij elkander zouden
liefhebben. **12** Niet gelijk Kain, die uit den boze was, en zijn
broeder doodsloeg; en om wat oorzaak sloeg hij hem dood?
Omdat zijn werken boos waren, en van zijn broeder
rechtvaardig. **13** Verwondert u niet, mijn broeders, zo u de
wereld haat.

14 Wij weten, dat wij overgegaan zijn uit den dood in het
leven, dewijl wij de broeders liefhebben; die zijn broeder
niet liefheeft, blijft in den dood. **15** Een iegelijk, die zijn
broeder haat, is een doodslager; en gij weet, dat geen
doodslager het eeuwige leven heeft in zich blijvende. **16**
Hieraan hebben wij de liefde gekend, dat Hij Zijn leven voor
ons gesteld heeft; en wij zijn schuldig voor de broeders het
leven te stellen. **17** Zo wie nu het goed der wereld heeft, en
ziet zijn broeder gebrek hebben, en sluit zijn hart toe voor
hem, hoe blijft de liefde Gods in hem? **18** Mijn kinderkens,
laat ons niet liefhebben met den woorde, noch met de tong,
maar met de daad en waarheid. **19** En hieraan kennen wij,
dat wij uit de waarheid zijn, en wij zullen onze harten
verzekeren voor Hem. **20** Want indien ons hart ons
veroordeelt, God is meerder dan ons hart, en Hij kent alle
dingen. **21** Geliefden! Indien ons hart ons niet veroordeelt,
zo hebben wij vrijmoedigheid tot God; **22** En zo wat wij
bidden, ontvangen wij van Hem, dewijl wij Zijn geboden
bewaren, en doen, hetgeen behagelijk is voor Hem. **23** En
dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon
Jezus Christus, en elkander liefhebben, gelijk Hij ons een
gebod gegeven heeft. **24** En die Zijn geboden bewaart, blijft
in Hem, en Hij in denzelven. En hieraan kennen wij, dat Hij
in ons blijft, namelijk uit den Geest, Dien Hij ons gegeven
heeft.

1 John 4

1 Geliefden, gelooft niet een iegelijken geest, maar beproeft
de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn
uitgegaan in de wereld. **2** Hieraan kent gij den Geest van
God: alle geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees
gekomen is, die is uit God; **3** En alle geest, die niet belijdt,
dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God
niet; maar dit is de geest van den antichrist, welken geest
gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alrede in de
wereld. **4** Kinderkens, gij zijt uit God, en hebt hen
overwonnen; want Hij is meerder, Die in u is, dan die in de
wereld is. **5** Zij zijn uit de wereld, daarom spreken zij uit de
wereld, en de wereld hoort hen. **6** Wij zijn uit God. Die God
kent, hoort ons; die uit God niet is, hoort ons niet. Hieruit
kennen wij den geest der waarheid, en den geest der
dwaling. **7** Geliefden! Laat ons elkander liefhebben, want de
liefde is uit God; en een iegelijk, die liefheeft, is uit God
geboren, en kent God;

8 Die niet liefheeft, die heeft God niet gekend; want God is
liefde. **9** Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard,
dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de
wereld, opdat wij zouden leven door Hem. **10** Hierin is de
liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons
lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een
verzoening voor onze zonden. **11** Geliefden, indien God ons
alzo lief heeft gehad, zo zijn ook wij schuldig elkander lief te
hebben. **12** Niemand heeft ooit God aanschouwd; indien wij
elkander liefhebben, zo blijft God in ons, en Zijn liefde is in
ons volmaakt. **13** Hieraan kennen wij, dat wij in Hem blijven,
en Hij in ons, omdat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft.
14 En wij hebben het aanschouwd, en getuigen, dat de
Vader Zijn Zoon gezonden heeft tot een Zaligmaker der

wereld. **15** Zo wie beleden zal hebben, dat Jezus de Zoon
van God is, God blijft in hem, en hij in God. **16** En wij
hebben gekend en geloofd de liefde, die God tot ons heeft.
God is liefde; en die in de liefde blijft, blijft in God, en God in
hem. **17** Hierin is de liefde bij ons volmaakt, opdat wij
vrijmoedigheid mogen hebben in den dag des oordeels,
namelijk dat gelijk Hij is, wij ook zijn in deze wereld. **18** Er is
in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de
vrees buiten; want de vrees heeft pijn, en die vreest, is niet
volmaakt in de liefde. **19** Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons
eerst liefgehad heeft. **20** Indien iemand zegt: Ik heb God
lief; en haat zijn broeder, die is een leugenaar; want die zijn
broeder niet liefheeft, dien hij gezien heeft, hoe kan hij God
liefhebben, Dien hij niet gezien heeft? **21** En dit gebod
hebben wij van Hem, namelijk dat die God liefheeft, ook zijn
broeder liefhebbe.

1 John 5

1 Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit
God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene, Die
geboren heeft, die heeft ook lief dengene, die uit Hem
geboren is. **2** Hieraan kennen wij, dat wij de kinderen Gods
liefhebben, wanneer wij God liefhebben, en Zijn geboden
bewaren. **3** Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden
bewaren; en Zijn geboden zijn niet zwaar. **4** Want al wat uit
God geboren is, overwint de wereld; en dit is de
overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof. **5**
Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus
is de Zoon van God? **6** Deze is het, Die gekomen is door
water en bloed, namelijk Jezus, de Christus; niet door het
water alleen, maar door het water en het bloed. En de Geest
is het, Die getuigt, dat de Geest de waarheid is. **7** Want Drie
zijn er, Die getuigen in den hemel, de Vader, het Woord en
de Heilige Geest; en deze Drie zijn Een. **8** En drie zijn er, die
getuigen op de aarde, de Geest, en het water, en het bloed;
en die drie zijn tot een. **9** Indien wij de getuigenis der
mensen aannemen, de getuigenis van God is meerder; want
dit is de getuigenis van God, welke Hij van Zijn Zoon
getuigd heeft. **10** Die in den Zoon van God gelooft, heeft de
getuigenis in zichzelven; die God niet gelooft, heeft Hem tot
een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de
getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon. **11** En dit is
de getuigenis, namelijk dat ons God het eeuwige leven
gegeven heeft; en ditzelve leven is in Zijn Zoon. **12** Die den
Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon van God niet
heeft, die heeft het leven niet. **13** Deze dingen heb ik u
geschreven, die gelooft in den Naam des Zoons van God;
opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt, en opdat gij
gelooft in den Naam des Zoons van God. **14** En dit is de
vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat zo wij iets

bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort. **15** En indien wij
weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, zo weten
wij, dat wij de beden verkrijgen, die wij van Hem gebeden
hebben. **16** Indien iemand zijn broeder ziet zondigen een
zonde niet tot den dood, die zal God bidden en Hij zal hem
het leven geven, dengenen, zeg ik, die zondigen niet tot
den dood. Er is een zonde tot den dood; voor dezelve zonde
zeg ik niet, dat hij zal bidden. **17** Alle ongerechtigheid is
zonde; en er is zonde niet tot den dood. **18** Wij weten, dat
een iegelijk, die uit God geboren is, niet zondigt; maar die
uit God geboren is, bewaart zichzelven, en de boze vat hem
niet. **19** Wij weten, dat wij uit God zijn, en dat de gehele
wereld ligt in het boze. **20** Doch wij weten, dat de Zoon van
God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij
den Waarachtige kennen; en wij zijn in den Waarachtige,
namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige
God, en het eeuwige Leven. **21** Kinderkens, bewaart uzelven
van de afgoden. Amen.

2 John

1

2 John 1

1 De ouderling aan de uitverkoren vrouwe en aan haar
kinderen, die ik in waarheid liefheb, en niet alleen ik, maar
ook allen, die de waarheid gekend hebben; **2** Om der
waarheid wil, die in ons blijft, en met ons zal zijn in der
eeuwigheid: **3** Genade, barmhartigheid, vrede zij met
ulieden van God den Vader, en van den Heere Jezus
Christus, den Zoon des Vaders, in waarheid en liefde. **4** Ik
ben zeer verblijd geweest, dat ik van uw kinderen gevonden
heb, die in de waarheid wandelen, gelijk wij een gebod
ontvangen hebben van den Vader.

5 En nu bid ik u, uitverkoren vrouwe, niet als u schrijvende
een nieuw gebod, maar hetgeen wij gehad hebben van den
beginne, namelijk dat wij elkander liefhebben. **6** En dit is de
liefde, dat wij wandelen naar Zijn geboden. Dit is het gebod,
gelijk gijlieden van den beginne gehoord hebt, dat gij in
hetzelve zoudt wandelen. **7** Want er zijn vele verleiders in
de wereld gekomen, die niet belijden, dat Jezus Christus in
het vlees gekomen is. Deze is de verleider en de antichrist. **8**
Ziet toe voor uzelven, dat wij niet verliezen, hetgeen wij
gearbeid hebben, maar een vol loon mogen ontvangen. **9**
Een iegelijk, die overtreedt, en niet blijft in de leer van
Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft,
deze heeft beiden den Vader en den Zoon. **10** Indien iemand
tot ulieden komt, en deze leer niet brengt, ontvangt hem
niet in huis, en zegt tot hem niet: Zijt gegroet. **11** Want die
tot hem zegt: Zijt gegroet, die heeft gemeenschap aan zijn
boze werken. **12** Ik heb veel aan ulieden te schrijven, doch
ik heb niet gewild door papier en inkt; maar ik hoop tot
ulieden te komen, en mond tot mond met u te spreken,
opdat onze blijdschap volkomen moge zijn.

13 U groeten de kinderen van uw zuster, de uitverkorene.
Amen.

3 John

1

3 John 1

1 De ouderling aan den geliefden Gajus, welken ik in
waarheid liefheb. **2** Geliefde, voor alle dingen wens ik, dat
gij welvaart en gezond zijt, gelijk uw ziel welvaart.

3 Want ik ben zeer verblijd geweest, als de broeders
kwamen, en getuigden van uw waarheid, gelijk gij in de
waarheid wandelt. **4** Ik heb geen meerdere blijdschap dan
hierin, dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid
wandelen. **5** Geliefde, gij doet trouwelijk, in al hetgeen gij
doet aan de broederen en aan de vreemdelingen, **6** Die
getuigd hebben van uw liefde, in de tegenwoordigheid der
Gemeente; welken indien gij geleide doet, gelijk het Gode
waardig is, zo zult gij weldoen. **7** Want zij zijn voor Zijn
Naam uitgegaan, niets nemende van de heidenen. **8** Wij dan
zijn schuldig de zodanigen te ontvangen, opdat wij
medearbeiders mogen worden der waarheid. **9** Ik heb aan de
Gemeente geschreven; maar Diotrefes, die onder hen zoekt
de eerste te zijn, neemt ons niet aan.

10 Daarom, indien ik kom, zo zal ik in gedachtenis brengen
zijn werken, die hij doet, met boze woorden snaterende
tegen ons; en hiermede niet vergenoegd zijnde, zo ontvangt
hij zelf de broeders niet, en verhindert degenen, die het
willen doen, en werpt ze uit de Gemeente. **11** Geliefde,
volgt het kwade niet na, maar het goede. Die goed doet, is
uit God; maar die kwaad doet, heeft God niet gezien.

12 Aan Demetrius wordt getuigenis gegeven van allen, en
van de waarheid zelve; en wij getuigen ook, en gij weet, dat
onze getuigenis waarachtig is. **13** Ik had veel te schrijven,
maar ik wil u niet schrijven met inkt en pen;

14 Maar ik hoop u haast te zien, en wij zullen mond tot mond spreken. (1:15) Vrede zij u. De vrienden groeten u. Groet de vrienden met name.

Jude

1

Jude 1

1 Judas, een dienstknecht van Jezus Christus, en broeder
van Jakobus, aan de geroepenen, die door God den Vader
geheiligd zijn, en door Jezus Christus bewaard: **2**
Barmhartigheid, en vrede, en liefde zij u vermenigvuldigd. **3**
Geliefden, alzo ik alle naarstigheid doe om u te schrijven
van de gemene zaligheid, zo heb ik noodzaak gehad aan u
te schrijven en u te vermanen, dat gij strijdt voor het geloof,
dat eenmaal den heiligen overgeleverd is.

4 Want er zijn sommige mensen ingeslopen, die eertijds tot
ditzelfde oordeel te voren opgeschreven zijn, goddelozen,
die de genade onzes Gods veranderen in ontuchtigheid, en
den enigen Heerser, God, en onzen Heere Jezus Christus
verloochenen. **5** Maar ik wil u indachtig maken, als die dit
eenmaal weet, dat de Heere, het volk uit Egypteland verlost
hebbende, wederom degenen, die niet geloofden, verdorven
heeft. **6** En de engelen, die hun beginsel niet bewaard
hebben, maar hun eigen woonstede verlaten hebben, heeft
Hij tot het oordeel des groten dags met eeuwige banden
onder de duisternis bewaard. **7** Gelijk Sodoma en Gomorra,
en de steden rondom dezelve, die op gelijke wijze als deze
gehoereerd hebben, en ander vlees zijn nagegaan, tot een
voorbeeld voorgesteld zijn, dragende de straf des eeuwigen
vuurs. **8** Desgelijks evenwel ook dezen, in slaap gebracht
zijnde, verontreinigen het vlees, en verwerpen de
heerschappij, en lasteren de heerlijkheden. **9** Maar Michael,
de archangel, toen hij met den duivel twistte, en handelde
van het lichaam van Mozes, durfde geen oordeel van
lastering tegen hem voortbrengen, maar zeide: De Heere
bestraffe u! **10** Maar dezen, hetgeen zij niet weten, dat
lasteren zij; en hetgeen zij natuurlijk, als de onredelijke
dieren, weten, in hetzelve verderven zij zich. **11** Wee hun,

want zij zijn den weg van Kain ingegaan, en door de verleiding van het loon van Balaam zijn zij henengestort, en zijn door de tegenspreking van Korach vergaan. **12** Dezen zijn vlekken in uw liefdemaaltijden, en als zij met u ter maaltijd zijn, weiden zij zichzelven zonder vreze; zij zijn waterloze wolken, die van de winden omgedreven worden; zij zijn als bomen in het afgaan van den herfst, onvruchtbaar, tweemaal verstorven, en ontworteld; **13** Wilde baren der zee, hun eigen schande opschuimende; dwalende sterren, denwelken de donkerheid der duisternis in der eeuwigheid bewaard wordt. **14** En van dezen heeft ook Enoch, de zevende van Adam, geprofeteerd, zeggende: Ziet, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen; **15** Om gericht te houden tegen allen, en te straffen alle goddelozen onder hen, vanwege al hun goddeloze werken, die zij goddelooslijk gedaan hebben, en vanwege al de harde woorden, die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben. **16** Deze zijn murmureerders, klagers over hun staat, wandelende naar hun begeerlijkheden; en hun mond spreekt zeer opgeblazen dingen, verwonderende zich over de personen om des voordeels wil. **17** Maar geliefden, gedenkt gij der woorden, die voorzegd zijn van de apostelen van onzen Heere Jezus Christus;

18 Dat zij u gezegd hebben, dat er in den laatsten tijd spotters zullen zijn, die naar hun goddeloze begeerlijkheden wandelen zullen. **19** Dezen zijn het, die zichzelven afscheiden, natuurlijke mensen, den Geest niet hebbende. **20** Maar geliefden, bouwt gij uzelven op uw allerheiligst geloof, biddende in den Heiligen Geest; **21** Bewaart uzelven in de liefde Gods, verwachtende de barmhartigheid van onzen Heere Jezus Christus ten eeuwigen leven. **22** En ontfermt u wel eniger, onderscheid makende; **23** Maar behoudt anderen door vreze, en grijpt ze uit het vuur; en haat ook den rok, die van het vlees bevlekt is. **24** Hem nu,

Die machtig is u van struikelen te bewaren, en onstraffelijk
te stellen voor Zijn heerlijkheid, in vreugde,

25 Den alleen wijzen God, onzen Zaligmaker, zij heerlijkheid
en majesteit, kracht en macht, beide nu en in alle
eeuwigheid. Amen.

Revelation

Revelation 1

1 De openbaring van Jezus Christus, die God hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de dingen, die haast geschieden moeten; en die Hij door Zijn engel gezonden, en Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft; **2** Dewelke het woord Gods betuigd heeft, en de getuigenis van Jezus Christus, en al wat hij gezien heeft. **3** Zalig is hij, die leest, en zijn zij, die horen de woorden dezer profetie, en die bewaren, hetgeen in dezelve geschreven is; want de tijd is nabij. **4** Johannes aan de zeven Gemeenten, die in Azie zijn: genade zij u en vrede van Hem, Die is, en Die was, en Die komen zal; en van de zeven geesten, die voor Zijn troon zijn; **5** En van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste der koningen der aarde. Hem, Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed. **6** En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen. **7** Ziet, Hij komt met de wolken en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen. **8** Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is, en Die was, en Die komen zal, de Almachtige. **9** Ik, Johannes, die ook uw broeder ben, en medegenoot in de verdrukking, en in het Koninkrijk, en in de lijdzaamheid van Jezus Christus, was op het eiland, genaamd Patmos, om het Woord Gods, en om de getuigenis van Jezus Christus.

10 En ik was in den geest op den dag des Heeren; en ik hoorde achter mij een grote stem, als van een bazuin, **11** Zeggende: Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste; en hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek, en zend

het aan de zeven Gemeenten, die in Azie zijn, namelijk naar
Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamus, en naar Thyatire,
en naar Sardis, en naar Filadelfia, en naar Laodicea. **12** En ik
keerde mij om, om te zien de stem, die met mij gesproken
had; en mij omgekeerd hebbende, zag ik zeven gouden
kandelaren; **13** En in het midden van de zeven kandelaren
Een, den Zoon des mensen gelijk zijnde, bekleed met een
lang kleed tot de voeten, en omgord aan de borsten met een
gouden gordel; **14** En Zijn hoofd en haar was wit, gelijk als
witte wol, gelijk sneeuw; en Zijn ogen gelijk een vlam vuurs;
15 En Zijn voeten waren blinkend koper gelijk, en gloeiden
als in een oven; en Zijn stem als een stem van vele wateren.
16 En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand; en uit Zijn
mond ging een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn
aangezicht was, gelijk de zon schijnt in haar kracht. **17** En
toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij
leide Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet;
Ik ben de Eerste en de Laatste; **18** En Die leef, en Ik ben
dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid.
Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods. **19** Schrijf,
hetgeen gij gezien hebt, en hetgeen is, en hetgeen
geschieden zal na dezen:

20 De verborgenheid der zeven sterren, die gij gezien hebt
in Mijn rechter hand, en de zeven gouden kandelaren. De
zeven sterren zijn de engelen der zeven Gemeenten; en de
zeven kandelaren, die gij gezien hebt, zijn de zeven
Gemeenten.

Revelation 2

1 Schrijf aan den engel der Gemeente van Efeze: Dit zegt
Hij, Die de zeven sterren in Zijn rechter hand houdt, Die in
het midden der zeven gouden kandelaren wandelt: **2** Ik
weet uw werken, en uw arbeid, en uw lijdzaamheid, en dat
gij de kwaden niet kunt dragen; en dat gij beproefd hebt
degenen, die uitgeven, dat zij apostelen zijn, en zij zijn het
niet; en hebt ze leugenaars bevonden; **3** En gij hebt
verdragen, en hebt geduld; en gij hebt om Mijns Naams wil
gearbeid, en zijt niet moede geworden. **4** Maar Ik heb tegen
u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten. **5** Gedenk dan,
waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste
werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bij komen, en zal uw
kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert. **6**
Maar dit hebt gij, dat gij de werken der Nikolaieten haat,
welke Ik ook haat. **7** Die oren heeft, die hore wat de Geest
tot de Gemeenten zegt. Die overwint, Ik zal hem geven te
eten van den boom des levens, die in het midden van het
paradijs Gods is. **8** En schrijf aan den engel der Gemeente
van die van Smyrna: Dit zegt de Eerste en de Laatste, Die
dood geweest is, en weder levend is geworden:

9 Ik weet uw werken, en verdrukking, en armoede (doch gij
zijt rijk), en de lastering dergenen, die zeggen, dat zij Joden
zijn, en zijn het niet, maar zijn een synagoge des satans. **10**
Vrees geen der dingen, die gij lijden zult. Ziet, de duivel zal
enigen van ulieden in de gevangenis werpen, opdat gij
verzocht wordt; en gij zult een verdrukking hebben van tien
dagen. Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon
des levens. **11** Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de
Gemeenten zegt. Die overwint, zal van den tweeden dood
niet beschadigd worden. **12** En schrijf aan den engel der

Gemeente, die in Pergamus is: Dit zegt Hij, Die het
tweesnijdend scherp zwaard heeft:

13 Ik weet uw werken, en waar gij woont; namelijk daar de
troon des satans is, en gij houdt Mijn Naam, en hebt Mijn
geloof niet verloochend, ook in die dagen, in welke Antipas,
Mijn getrouwe getuige was, welke gedood is bij ulieden, daar
de satan woont. **14** Maar Ik heb enige weinige dingen tegen
u, dat gij aldaar hebt, die de lering van Balaam houden, die
Balak leerde den kinderen Israels een aanstoot voor te
werpen, opdat zij zouden afgodenoffer eten en hoereren. **15**
Alzo hebt ook gij, die de lering der Nikolaieten houden;
hetwelk Ik haat. **16** Bekeer u; en zo niet, Ik zal u haastelijk
bij komen, en zal tegen hen krijg voeren met het zwaard
Mijns monds. **17** Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de
Gemeenten zegt. Die overwint, Ik zal hem geven te eten van
het manna, dat verborgen is, en Ik zal hem geven een witten
keursteen, en op den keursteen een nieuwen naam
geschreven, welken niemand kent, dan die hem ontvangt.
18 En schrijf aan den engel der Gemeente te Thyatire: Dit
zegt de Zoon van God, Die Zijn ogen heeft als een vlam
vuurs, en Zijn voeten zijn blinkend koper gelijk:

19 Ik weet uw werken, en liefde, en dienst, en geloof, en uw
lijdzaamheid, en uw werken, en dat de laatste meer zijn dan
de eerste. **20** Maar Ik heb enige weinige dingen tegen u, dat
gij de vrouw Jezabel, die zich zelve zegt een profetes te zijn,
laat leren, en Mijn dienstknechten verleiden, dat zij hoereren
en afgodenoffer eten. **21** En Ik heb haar tijd gegeven, opdat
zij zich zou bekeren van haar hoererij, en zij heeft zich niet
bekeerd. **22** Zie, Ik werp haar te bed, en die met haar
overspel bedrijven, in grote verdrukking, zo zij zich niet
bekeren van hun werken. **23** En haar kinderen zal Ik door
den dood ombrengen; en al de Gemeenten zullen weten, dat
Ik het ben, Die nieren en harten onderzoek. En Ik zal ulieden
geven een iegelijk naar uw werken. **24** Doch Ik zeg ulieden,

en tot de anderen, die te Thyatire zijn, zovelen, als er deze
leer niet hebben, en die de diepten des satans niet gekend
hebben, gelijk zij zeggen: Ik zal u geen anderen last
opleggen; **25** Maar hetgeen gij hebt, houdt dat, totdat Ik zal
komen. **26** En die overwint, en die Mijn werken tot het einde
toe bewaart, Ik zal hem macht geven over de heidenen; **27**
En hij zal ze hoeden met een ijzeren staf; zij zullen als
pottenbakkersvaten vermorzeld worden; gelijk ook Ik van
Mijn Vader ontvangen heb. **28** En Ik zal hem de morgenster
geven. **29** Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de
Gemeenten zegt.

Revelation 3

1 En schrijf aan den engel der Gemeente, die te Sardis is:
Dit zegt, Die de zeven geesten Gods heeft, en de zeven
sterren: Ik weet uw werken, dat gij den naam hebt, dat gij
leeft, en gij zijt dood. **2** Zijt wakende, en versterk het
overige, dat sterven zou; want Ik heb uw werken niet vol
gevonden voor God. **3** Gedenk dan, hoe gij het ontvangen
en gehoord hebt, en bewaar het, en bekeer u. Indien gij dan
niet waakt, zo zal Ik over u komen als een dief, en gij zult
niet weten, op wat ure Ik over u komen zal. **4** Doch gij hebt
enige weinige namen ook te Sardis, die hun klederen niet
bevlekt hebben, en zij zullen met Mij wandelen in witte
klederen, overmits zij het waardig zijn. **5** Die overwint, die
zal bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam
geenszins uitdoen uit het boek des levens, en Ik zal zijn
naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. **6** Die
oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt. **7**
En schrijf aan den engel der Gemeente, die in Filadelfia is:
Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die den sleutel Davids
heeft; Die opent, en niemand sluit, en Hij sluit, en niemand
opent:

8 Ik weet uw werken; zie, Ik heb een geopende deur voor u
gegeven, en niemand kan die sluiten; want gij hebt kleine
kracht, en gij hebt Mijn woord bewaard, en hebt Mijn Naam
niet verloochend. **9** Zie, Ik geef u enigen uit de synagoge
des satans, dergenen, die zeggen, dat zij Joden zijn, en zijn
het niet, maar liegen; zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen,
en aanbidden voor uw voeten, en bekennen, dat Ik u liefheb.
10 Omdat gij het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt,
zo zal Ik ook u bewaren uit de ure der verzoeking, die over
de gehele wereld komen zal, om te verzoeken, die op de
aarde wonen. **11** Zie, Ik kom haastelijk; houd dat gij hebt,

opdat niemand uw kroon neme. **12** Die overwint, Ik zal hem
maken tot een pilaar in den tempel Mijns Gods, en hij zal
niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven den
Naam Mijns Gods, en de naam der stad Mijns Gods, namelijk
des nieuwen Jeruzalems, dat uit den hemel van Mijn God
afdaalt, en ook Mijn nieuwen Naam. **13** Die oren heeft, die
hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt. **14** En schrijf aan
den engel van de Gemeente der Laodicensen: Dit zegt de
Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der
schepping Gods:

15 Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och,
of gij koud waart, of heet! **16** Zo dan, omdat gij lauw zijt, en
noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen. **17**
Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb
geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en
jammerlijk, en arm, en blind, en naakt. **18** Ik raad u dat gij
van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat
gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt
bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet
geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij
zien moogt. **19** Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik;
wees dan ijverig, en bekeer u. **20** Zie, Ik sta aan de deur, en
Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur
opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem
avondmaal houden, en hij met Mij. **21** Die overwint, Ik zal
hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik
overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn
troon. **22** Die oren heeft, die hore, wat de Geest tot de
Gemeenten zegt.

Revelation 4

1 Na dezen zag ik, en ziet, een deur was geopend in den
hemel; en de eerste stem, die ik gehoord had, als van een
bazuin, met mij sprekende, zeide: Kom hier op, en Ik zal u
tonen, hetgeen na dezen geschieden moet. **2** En terstond
werd ik in den geest; en ziet, er was een troon gezet in den
hemel, en er zat Een op den troon. **3** En Die daarop zat, was
in het aanzien den steen Jaspis en Sardius gelijk; en een
regenboog was rondom den troon, in het aanzien der steen
Smaragd gelijk. **4** En rondom den troon waren vier en
twintig tronen; en op de tronen zag ik de vier en twintig
ouderlingen zittende, bekleed met witte klederen, en zij
hadden gouden kronen op hun hoofden. **5** En van den troon
gingen uit bliksemen, en donderslagen, en stemmen; en
zeven vurige lampen waren brandende voor den troon,
welke zijn de zeven geesten Gods. **6** En voor den troon was
een glazen zee, kristal gelijk. En in het midden des troons,
en rondom den troon, vier dieren, zijnde vol ogen van voren
en van achteren. **7** En het eerste dier was een leeuw gelijk,
en het tweede dier een kalf gelijk, en het derde dier had het
aangezicht als een mens, en het vierde dier was een
vliegenden arend gelijk. **8** En de vier dieren hadden elkeen
voor zichzelven zes vleugelen rondom, en waren van binnen
vol ogen; en hebben geen rust dag en nacht, zeggende:
Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was,
en Die is, en Die komen zal. **9** En wanneer de dieren
heerlijkheid, en eer, en dankzegging gaven Hem, Die op den
troon zat, Die in alle eeuwigheid leeft; **10** Zo vielen de vier
en twintig ouderlingen voor Hem, Die op den troon zat, en
aanbaden Hem, Die leeft in alle eeuwigheid, en wierpen hun
kronen voor den troon, zeggende: **11** Gij Heere, zijt waardig
te ontvangen de heerlijkheid, en de eer, en de kracht; want

Gij hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil zijn zij, en zijn zij geschapen.

Revelation 5

1 En ik zag in de rechter hand Desgenen, Die op den troon
zat, een boek, geschreven van binnen en van buiten,
verzegeld met zeven zegelen. **2** En ik zag een sterken engel,
uitroepende met een grote stem: Wie is waardig het boek te
openen, en zijn zegelen open te breken? **3** En niemand in
den hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, kon het
boek openen, noch hetzelve in zien. **4** En ik weende zeer,
dat niemand waardig gevonden was, om dat boek te
openen, en te lezen, noch hetzelve in te zien. **5** En een van
de ouderlingen zeide tot mij: Ween niet; zie, de Leeuw, Die
uit den stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft
overwonnen, om het boek te openen, en zijn zeven zegelen
open te breken. **6** En ik zag, en ziet, in het midden van den
troon, en van de vier dieren, en in het midden van de
ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende
zeven hoornen, en zeven ogen; dewelke zijn de zeven
geesten Gods, die uitgezonden zijn in alle landen. **7** En Het
kwam, en heeft het boek genomen uit de rechter hand
Desgenen, Die op den troon zat. **8** En als Het dat boek
genomen had, vielen de vier dieren en de vier en twintig
ouderlingen voor het Lam neder, hebbende elk citeren en
gouden fiolen, zijnde vol reukwerks, welke zijn de gebeden
der heiligen. **9** En zij zongen een nieuw lied, zeggende: Gij
zijt waardig dat boek te nemen, en zijn zegelen te openen;
want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw
bloed, uit alle geslacht, en taal, en volk, en natie; **10** En Gij
hebt ons onzen God gemaakt tot koningen en priesteren; en
wij zullen als koningen heersen op de aarde. **11** En ik zag,
en ik hoorde een stem veler engelen rondom den troon, en
de dieren, en de ouderlingen; en hun getal was tien
duizendmaal tien duizenden, en duizendmaal duizenden;
12 Zeggende met een grote stem: Het Lam, Dat geslacht is,

is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid,
en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging. **13** En
alle schepsel, dat in den hemel is, en op de aarde, en onder
de aarde, en die in de zee zijn, en alles, wat in dezelve is,
hoorde ik zeggen: Hem, Die op den troon zit, en het Lam, zij
de dankzegging, en de eer, en de heerlijkheid, en de kracht
in alle eeuwigheid. **14** En de vier dieren zeiden: Amen. En
de vier en twintig ouderlingen vielen neder, en aanbaden
Dengene, Die leeft in alle eeuwigheid.

Revelation 6

1 En ik zag, toen het Lam een van de zegelen geopend had,
en ik hoorde een uit de vier dieren zeggen, als een stem van
een donderslag: Kom en zie! **2** En ik zag, en ziet, een wit
paard, en Die daarop zat, had een boog; en Hem is een
kroon gegeven, en Hij ging uit overwinnende, en opdat Hij
overwonne! **3** En toen Het het tweede zegel geopend had,
hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en zie! **4** En een
ander paard ging uit, dat rood was; en dien, die daarop zat,
werd macht gegeven den vrede te nemen van de aarde; en
dat zij elkander zouden doden; en hem werd een groot
zwaard gegeven. **5** En toen Het het derde zegel geopend
had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag,
en ziet, een zwart paard, en die daarop zat, had een
weegschaal in zijn hand. **6** En ik hoorde een stem in het
midden van de vier dieren, die zeide: Een maatje tarwe voor
een penning, en drie maatjes gerst voor een penning; en
beschadig de olie en den wijn niet. **7** En toen Het het vierde
zegel geopend had, hoorde ik een stem van het vierde dier,
die zeide: Kom en zie! **8** En ik zag, en ziet, een vaal paard,
en die daarop zat, zijn naam was de dood; en de hel volgde
hem na. En hun werd macht gegeven om te doden tot het
vierde deel der aarde, met zwaard, en met honger, en met
den dood, en door de wilde beesten der aarde. **9** En toen Het
het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de
zielen dergenen, die gedood waren om het Woord Gods, en
om de getuigenis, die zij hadden. **10** En zij riepen met grote
stem, zeggende: Hoelang, o heilige en waarachtige Heerser,
oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen, die op
de aarde wonen? **11** En aan een iegelijk werden lange witte
klederen gegeven, en hun werd gezegd, dat zij nog een
kleinen tijd rusten zouden, totdat ook hun
mededienstknechten en hun broeders zouden vervuld zijn,

die gedood zouden worden, gelijk als zij. **12** En ik zag, toen
Het het zesde zegel geopend had, en ziet, er werd een grote
aardbeving; en de zon werd zwart als een haren zak, en de
maan werd als bloed. **13** En de sterren des hemels vielen op
de aarde, gelijk een vijgeboom zijn onrijpe vijgen afwerpt,
als hij van een groten wind geschud wordt. **14** En de hemel
is weggeweken, als een boek, dat toegerold wordt; en alle
bergen en eilanden zijn bewogen uit hun plaatsen. **15** En de
koningen der aarde, en de groten, en de rijken, en de
oversten over duizend, en de machtigen, en alle
dienstknechten, en alle vrijen, verborgen zichzelven in de
spelonken, en in de steenrotsen der bergen; **16** En zeiden
tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt
ons van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en
van den toorn des Lams. **17** Want de grote dag Zijns toorns
is gekomen, en wie kan bestaan?

Revelation 7

1 En na dezen zag ik vier engelen staan op de vier hoeken
der aarde, houdende de vier winden der aarde, opdat geen
wind zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch tegen
enigen boom. **2** En ik zag een anderen engel opkomen van
den opgang der zon, hebbende het zegel des levenden
Gods; en hij riep met een grote stem tot de vier engelen,
welke macht gegeven was de aarde en de zee te
beschadigen, **3** Zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch
de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes
Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden. **4** En ik
hoorde het getal dergenen, die verzegeld waren: honderd
vier en veertig duizend waren verzegeld uit alle geslachten
der kinderen Israels. **5** Uit het geslacht van Juda waren
twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Ruben waren
twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Gad waren
twaalf duizend verzegeld; **6** Uit het geslacht van Aser waren
twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Nafthali
waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van
Manasse waren twaalf duizend verzegeld; **7** Uit het geslacht
van Simeon waren twaalf duizend verzegeld; uit het
geslacht van Levi waren twaalf duizend verzegeld; uit het
geslacht van Issaschar waren twaalf duizend verzegeld; **8**
Uit het geslacht van Zebulon waren twaalf duizend
verzegeld; uit het geslacht van Jozef waren twaalf duizend
verzegeld; uit het geslacht van Benjamin waren twaalf
duizend verzegeld. **9** Na dezen zag ik, en ziet, een grote
schare, die niemand tellen kon, uit alle natie, en geslachten,
en volken, en talen, staande voor den troon, en voor het
Lam, bekleed zijnde met lange witte klederen, en palm
takken waren in hun handen. **10** En zij riepen met grote
stem, zeggende: De zaligheid zij onzen God, Die op den
troon zit, en het Lam. **11** En al de engelen stonden rondom

den troon, en rondom de ouderlingen en de vier dieren; en
vielen voor den troon neder op hun aangezicht, en
aanbaden God, **12** Zeggende: Amen. De lof, en de
heerlijkheid, en de wijsheid, en de dankzegging, en de eer,
en de kracht, en de sterkte zij onzen God in alle eeuwigheid.
Amen. **13** En een uit de ouderlingen antwoordde, zeggende
tot mij: Deze, die bekleed zijn met de lange witte klederen,
wie zijn zij, en van waar zijn zij gekomen? **14** En ik sprak tot
hem: Heere, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het,
die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange
klederen gewassen, en hebben hun lange klederen wit
gemaakt in het bloed des Lams. **15** Daarom zijn zij voor den
troon van God, en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel;
en Die op den troon zit, zal hen overschaduwen. **16** Zij
zullen niet meer hongeren, en zullen niet meer dorsten, en
de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte. **17** Want het
Lam, Dat in het midden des troons is, zal hen weiden, en zal
hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren;
en God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

Revelation 8

1 En toen Het het zevende zegel geopend had, werd er een
stilzwijgen in den hemel, omtrent van een half uur. **2** En ik
zag de zeven engelen, die voor God stonden; en hun werden
zeven bazuinen gegeven. **3** En er kwam een andere engel,
en stond aan het altaar, hebbende een gouden wierookvat;
en hem werd veel reukwerks gegeven, opdat hij het met de
gebeden aller heiligen zou leggen op het gouden altaar, dat
voor den troon is. **4** En de rook des reukwerks, met de
gebeden der heiligen, ging op van de hand des engels voor
God. **5** En de engel nam het wierookvat, en vulde dat met
het vuur des altaars, en wierp het op de aarde; en er
geschiedden stemmen, en donderslagen, en bliksemen, en
aardbeving. **6** En de zeven engelen, die de zeven bazuinen
hadden, bereidden zich om te bazuinen. **7** En de eerste
engel heeft gebazuind, en er is geworden hagel en vuur,
gemengd met bloed, en zij zijn op de aarde geworpen; en
het derde deel der bomen is verbrand, en al het groene gras
is verbrand.

8 En de tweede engel heeft gebazuind, en er werd iets als
een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen; en
het derde deel der zee is bloed geworden. **9** En het derde
deel der schepselen in de zee, die leven hadden, is
gestorven; en het derde deel der schepen is vergaan. **10** En
de derde engel heeft gebazuind, en er is een grote ster,
brandende als een fakkel, gevallen uit den hemel, en is
gevallen op het derde deel der rivieren, en op de fonteinen
der wateren. **11** En de naam der ster wordt genoemd Alsem;
en het derde deel der wateren werd tot alsem; en vele
mensen zijn gestorven van de wateren, want zij waren bitter
geworden. **12** En de vierde engel heeft gebazuind, en het
derde deel der zon werd geslagen, en het derde deel der

maan, en het derde deel der sterren; opdat het derde deel
derzelve zou verduisterd worden, en dat het derde deel van
den dag niet zou lichten; en van den nacht desgelijks. **13** En
ik zag, en ik hoorde een engel vliegen in het midden des
hemels, zeggende met grote stem: Wee, wee, wee,
dengenen, die op de aarde wonen, van de overige stemmen
der bazuin der drie engelen, die nog bazuinen zullen.

Revelation 9

1 En de vijfde engel heeft gebazuind, en ik zag een ster,
gevallen uit den hemel op de aarde, en haar werd gegeven
de sleutel van den put des afgronds. **2** En zij heeft den put
des afgronds geopend; en er is rook opgegaan uit den put,
als rook eens groten ovens; en de zon en de lucht is
verduisterd geworden van den rook des puts. **3** En uit den
rook kwamen sprinkhanen op de aarde, en hun werd macht
gegeven, gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben. **4**
En hun werd gezegd, dat zij het gras der aarde niet zouden
beschadigen, noch enige groente, noch enigen boom, dan
de mensen alleen, die het zegel Gods aan hun voorhoofden
niet hebben. **5** En hun werd macht gegeven, niet dat zij hen
zouden doden, maar dat zij zouden van hen gepijnigd
worden vijf maanden; en hun pijniging was als de pijniging
van een schorpioen, wanneer hij een mens gestoken heeft. **6**
En in die dagen zullen de mensen den dood zoeken, en
zullen dien niet vinden; en zij zullen begeren te sterven, en
de dood zal van hen vlieden. **7** En de gedaanten der
sprinkhanen waren den paarden gelijk, die tot den oorlog
bereid zijn; en op hun hoofden waren als kronen, het goud
gelijk, en hun aangezichten als aangezichten van mensen. **8**
En zij hadden haar als haar der vrouwen, en hun tanden
waren als tanden van leeuwen. **9** En zij hadden
borstwapenen als ijzeren borstwapenen; en het gedruis
hunner vleugelen was als een gedruis der wagens, wanneer
vele paarden naar den strijd lopen. **10** En zij hadden
staarten den schorpioenen gelijk, en er waren angels in hun
staarten; en hun macht was de mensen te beschadigen vijf
maanden. **11** En zij hadden over zich tot een koning den
engel des afgronds; zijn naam was in het Hebreeuws
Abaddon, en in de Griekse taal had hij den naam Apollyon.
12 Het ene wee is weggegaan, ziet, er komen nog twee

weeen na dezen. **13** En de zesde engel heeft gebazuind, en
ik hoorde een stem uit de vier hoornen des gouden altaars,
dat voor God was,

14 Zeggende tot den zesden engel, die de bazuin had:
Ontbind de vier engelen, die gebonden zijn bij de grote
rivier, den Eufraat. **15** En de vier engelen zijn ontbonden
geworden, welke bereid waren tegen de ure, en dag, en
maand, en jaar, opdat zij het derde deel der mensen zouden
doden. **16** En het getal van de heirlegers der ruiterij was
tweemaal tien duizenden der tien duizenden; en ik hoorde
hun getal. **17** En ik zag alzo de paarden in dit gezicht, en
die daarop zaten, hebbende vurige, en hemelsblauwe, en
sulfervervige borstwapenen; en de hoofden der paarden
waren als hoofden van leeuwen, en uit hun monden ging
vuur, en rook, en sulfer, **18** Door deze drie werd het derde
deel der mensen gedood, namelijk door het vuur, en door
den rook, en door het sulfer, dat uit hun monden uitging. **19**
Want hun macht is in hun mond, en in hun staarten; want
hun staarten zijn aan de slangen gelijk, en hebben hoofden,
en beschadigen met dezelve. **20** En de overige mensen, die
niet gedood zijn door deze plagen, hebben zich niet bekeerd
van de werken hunner handen, dat zij niet zouden
aanbidden de duivelen; en de gouden, en zilveren, en
koperen, en stenen, en houten afgoden, die noch zien
kunnen, noch horen, noch wandelen; **21** En hebben zich ook
niet bekeerd van hun doodslagen, noch van hun
venijngevingen, noch van hun hoererij, noch van hun
dieverijen.

Revelation 10

1 En ik zag een anderen sterken engel, afkomende van den
hemel, die bekleed was met een wolk; en een regenboog
was boven zijn hoofd; en zijn aangezicht was als de zon, en
zijn voeten waren als pilaren van vuur. **2** En hij had in zijn
hand een boeksken, dat geopend was; en hij zette zijn
rechtervoet op de zee, en den linker op de aarde. **3** En hij
riep met een grote stem, gelijkerwijs een leeuw brult; en als
hij geroepen had, spraken de zeven donderslagen hun
stemmen. **4** En toen de zeven donderslagen hun stemmen
gesproken hadden, zo zou ik ze geschreven hebben; en ik
hoorde een stem uit den hemel, die tot mij zeide: Verzegel
hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben, en
schrijf dat niet. **5** En de engel, dien ik zag staan op de zee,
en op de aarde, hief zijn hand op naar den hemel. **6** En hij
zwoer bij Dien, Die leeft in alle eeuwigheid, Die den hemel
geschapen heeft en hetgeen daarin is, en de aarde en
hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen daarin is, dat er
geen tijd meer zal zijn; **7** Maar in de dagen der stem des
zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de
verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn
dienstknechten, den profeten, verkondigd heeft. **8** En de
stem, die ik gehoord had uit den hemel, sprak wederom met
mij, en zeide: Ga henen, neem het boeksken, dat geopend
en in de hand des engels is, die op de zee en op de aarde
staat. **9** En ik ging henen tot den engel, zeggende tot hem:
Geef mij dat boeksken. En hij zeide tot mij: Neem dat en eet
het op; en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond
zal het zoet zijn als honig. **10** En ik nam dat boeksken uit de
hand des engels, en ik at dat op; en het was in mijn mond
zoet als honig, en als ik het gegeten had, werd mijn buik
bitter. **11** En hij zeide tot mij: Gij moet wederom profeteren
voor vele volken, en natien, en talen, en koningen.

Revelation 11

1 En mij werd een rietstok gegeven, een meet roede gelijk;
en de engel stond en zeide: Sta op, en meet den tempel
Gods en het altaar, en degenen, die daarin aanbidden. **2** En
laat het voorhof uit, dat van buiten den tempel is, en meet
dat niet, want het is den heidenen gegeven; en zij zullen de
heilige stad vertreden twee en veertig maanden. **3** En Ik zal
Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen profeteren
duizend tweehonderd zestig dagen, met zakken bekleed. **4**
Dezen zijn de twee olijfbomen, en de twee kandelaren, die
voor den God der aarde staan. **5** En zo iemand die wil
beschadigen, een vuur zal uit hun mond uitgaan, en zal hun
vijanden verslinden; en zo iemand hen wil beschadigen, die
moet alzo gedood worden. **6** Dezen hebben macht den
hemel te sluiten, opdat geen regen regene in de dagen
hunner profetering; en zij hebben macht over de wateren,
om die in bloed te verkeren, en de aarde te slaan met allerlei
plage, zo menigmaal als zij zullen willen. **7** En als zij hun
getuigenis zullen geeindigd hebben, zal het beest, dat uit
den afgrond opkomt, hun krijg aandoen, en het zal hen
overwinnen, en zal hen doden. **8** En hun dode lichamen
zullen liggen op de straat der grote stad, die geestelijk
genoemd wordt Sodoma en Egypte, alwaar ook onze Heere
gekruist is. **9** En de mensen uit de volken, en geslachten, en
talen, en natien, zullen hun dode lichamen zien drie dagen
en een halven, en zullen niet toelaten, dat hun dode
lichamen in graven gelegd worden. **10** En die op de aarde
wonen, die zullen verblijd zijn over hen, en zullen vreugde
bedrijven, en zullen elkander geschenken zenden; omdat
deze twee profeten degenen, die op de aarde wonen,
gepijnigd hadden. **11** En na die drie dagen en een halven, is
een geest des levens uit God in hen gegaan; en zij stonden
op hun voeten; en er is grote vrees gevallen op degenen, die

hen aanschouwden. **12** En zij hoorden een grote stem uit
den hemel, die tot hen zeide: Komt herwaarts op. En zij
voeren op naar den hemel in de wolk; en hun vijanden
aanschouwden hen. **13** En in diezelfde ure geschiedde een
grote aardbeving, en het tiende deel der stad is gevallen, en
er zijn in de aardbeving gedood zeven duizend namen van
mensen, en de overigen zijn zeer bevreesd geworden, en
hebben den God des hemels heerlijkheid gegeven. **14** Het
tweede wee is weggegaan; ziet, het derde wee komt haast.
15 En de zevende engel heeft gebazuind, en er geschiedden
grote stemmen in den hemel, zeggende: De koninkrijken der
wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus, en
Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid. **16** En de vier
en twintig ouderlingen, die voor God zitten op hun tronen,
vielen neder op hun aangezichten, en aanbaden God, **17**
Zeggende: Wij danken U, Heere God almachtig, Die is, en
Die was, en Die komen zal! dat Gij Uw grote kracht hebt
aangenomen, en als Koning hebt geheerst; **18** En de volken
waren toornig geworden, en Uw toorn is gekomen, en de tijd
der doden, om geoordeeld te worden, en om het loon te
geven Uw dienstknechten, den profeten, en den heiligen, en
dengenen, die Uw Naam vrezen, den kleinen en den groten;
en om te verderven degenen, die de aarde verdierven. **19**
En de tempel Gods in de hemel is geopend geworden, en de
ark Zijns verbonds is gezien in Zijn tempel; en er werden
bliksemen, en stemmen, en donderslagen, en aardbeving,
en grote hagel.

Revelation 12

1 En er werd een groot teken gezien in den hemel; namelijk
een vrouw, bekleed met de zon; en de maan was onder haar
voeten, en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren; **2** En
zij was zwanger, en riep, barensnood hebbende, en zijnde in
pijn om te baren. **3** En er werd een ander teken gezien in
den hemel; en ziet, er was een grote rode draak, hebbende
zeven hoofden, en tien hoornen, en op zijn hoofden zeven
koninklijke hoeden. **4** En zijn staart trok het derde deel der
sterren des hemels, en wierp die op de aarde. En de draak
stond voor de vrouw, die baren zou, opdat hij haar kind zou
verslinden, wanneer zij het zou gebaard hebben. **5** En zij
baarde een mannelijken zoon, die al de heidenen zou
hoeden met een ijzeren roede; en haar kind werd weggerukt
tot God en Zijn troon. **6** En de vrouw vluchtte in de woestijn,
alwaar zij een plaats had, haar van God bereid, opdat zij
haar aldaar zouden voeden duizend tweehonderd zestig
dagen. **7** En er werd krijg in den hemel: Michael en zijn
engelen krijgden tegen den draak, en de draak krijgde ook
en zijn engelen. **8** En zij hebben niet vermocht, en hun
plaats is niet meer gevonden in den hemel. **9** En de grote
draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd
wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is,
zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem
geworpen. **10** En ik hoorde een grote stem, zeggende in den
hemel: Nu is de zaligheid, en de kracht, en het koninkrijk
geworden onzes Gods; en de macht van Zijn Christus; want
de verklager onzer broederen, die hen verklaagde voor
onzen God dag en nacht is nedergeworpen. **11** En zij
hebben hem overwonnen door het bloed des Lams, en door
het woord hunner getuigenis, en zij hebben hun leven niet
liefgehad tot den dood toe. **12** Hierom bedrijft vreugde, gij
hemelen, en gij, die daarin woont! Wee dengenen, die de

aarde en de zee bewonen, want de duivel is tot u
afgekomen, en heeft groten toorn, wetende, dat hij een
kleinen tijd heeft. **13** En toen de draak zag, dat hij op de
aarde geworpen was, zo heeft hij de vrouw vervolgd, die het
manneken gebaard had. **14** En der vrouwe zijn gegeven
twee vleugelen eens groten arends, opdat zij zou vliegen in
de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed wordt een tijd,
en tijden, en een halven tijd, buiten het gezicht der slang.
15 En de slang wierp uit haar mond achter de vrouw water
als een rivier, opdat hij haar door de rivier zou doen
wegvoeren. **16** En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de
aarde opende haar mond, en verzwolg de rivier, welke de
draak uit zijn mond had geworpen. **17** En de draak
vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren
tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods
bewaren, en de getuigenis van Jezus Christus hebben.

Revelation 13

1 (12:18) En ik stond op het zand der zee. (13:1) En ik zag
uit de zee een beest opkomen, hebbende zeven hoofden en
tien hoornen; en op zijn hoornen waren tien koninklijke
hoeden, en op zijn hoofden was een naam van gods
lastering. **2** En het beest dat ik zag, was een pardel gelijk,
en zijn voeten als eens beers voeten, en zijn mond als de
mond eens leeuws; en de draak gaf hem zijn kracht, en zijn
troon, en grote macht. **3** En ik zag een van zijn hoofden als
tot den dood gewond, en zijn dodelijke wonde werd
genezen; en de gehele aarde verwonderde zich achter het
beest. **4** En zij aanbaden den draak, die het beest macht
gegeven had; en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is
dit beest gelijk? wie kan krijg voeren tegen hetzelve? **5** En
hetzelve werd een mond gegeven, om grote dingen en gods
lasteringen te spreken; en hetzelve werd macht gegeven,
om zulks te doen, twee en veertig maanden. **6** En het
opende zijn mond tot lastering tegen God, om Zijn Naam te
lasteren, en Zijn tabernakel, en die in den hemel wonen. **7**
En hetzelve werd macht gegeven, om den heiligen krijg aan
te doen, en om die te overwinnen; en hetzelve werd macht
gegeven over alle geslacht, en taal, en volk. **8** En allen, die
op de aarde wonen, zullen hetzelve aanbidden, welker
namen niet zijn geschreven in het boek des levens, des
Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld. **9**
Indien iemand oren heeft, die hore. **10** Indien iemand in de
gevangenis leidt, die gaat zelf in de gevangenis; indien
iemand met het zwaard zal doden, die moet zelf met het
zwaard gedood worden. Hier is de lijdzaamheid en het
geloof der heiligen. **11** En ik zag een ander beest uit de
aarde opkomen, en het had twee hoornen, des Lams
hoornen gelijk, en het sprak als de draak. **12** En het oefent
al de macht van het eerste beest, in tegenwoordigheid van

hetzelve, en het maakt, dat de aarde, en die daarin wonen
het eerste beest aanbidden, wiens dodelijke wonde genezen
was. **13** En het doet grote tekenen, zodat het ook vuur uit
den hemel doet afkomen op de aarde, voor de mensen. **14**
En verleidt degenen, die op de aarde wonen, door de
tekenen, die aan hetzelve toe doen gegeven zijn in de
tegenwoordigheid van het beest; zeggende tot degenen, die
op de aarde wonen, dat zij het beest, dat de wond des
zwaards had, en weder leefde, een beeld zouden maken. **15**
En hetzelve werd macht gegeven om het beeld van het
beest een geest te geven, opdat het beeld van het beest ook
zou spreken, en maken, dat allen, die het beeld van het
beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. **16**
En het maakt, dat het aan allen, kleinen en groten, en rijken
en armen, en vrijen en dienstknechten, een merkteken geve
aan hun rechterhand of aan hun voorhoofden; **17** En dat
niemand mag kopen of verkopen, dan die dat merkteken
heeft, of den naam van het beest, of het getal zijns naams.
18 Hier is de wijsheid: die het verstand heeft, rekene het
getal van het beest; want het is een getal eens mensen, en
zijn getal is zeshonderd zes en zestig.

Revelation 14

1 En ik zag, en ziet, het Lam stond op den berg Sion, en met
Hem honderd vier en veertig duizend, hebbende den Naam
Zijns Vaders geschreven aan hun voorhoofden. **2** En ik
hoorde een stem uit den hemel, als een stem veler wateren,
en als een stem van een groten donderslag. En ik hoorde
een stem van citerspelers, spelende op hun citers; **3** En zij
zongen als een nieuw gezang voor den troon, en voor de
vier dieren, en de ouderlingen; en niemand kon dat gezang
leren, dan de honderd vier en veertig duizend, die van de
aarde gekocht waren. **4** Dezen zijn het, die met vrouwen niet
bevlekt zijn, want zij zijn maagden; dezen zijn het, die het
Lam volgen, waar Het ook heengaat; dezen zijn gekocht uit
de mensen, tot eerstelingen Gode en het Lam. **5** En in hun
mond is geen bedrog gevonden; want zij zijn onberispelijk
voor den troon van God. **6** En ik zag een anderen engel,
vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige
Evangelie, om te verkondigen dengenen, die op de aarde
wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk;

7 Zeggende met een grote stem: Vreest God, en geeft Hem
heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen; en
aanbidt Hem, Die den hemel, en de aarde, en de zee, en de
fonteinen der wateren gemaakt heeft. **8** En er is een andere
engel gevolgd, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen,
Babylon, die grote stad, omdat zij uit den wijn des toorns
harer hoererij alle volken heeft gedrenkt. **9** En een derde
engel is hen gevolgd, zeggende met een grote stem: Indien
iemand het beest aanbidt en zijn beeld, en ontvangt het
merkteken aan zijn voorhoofd, of aan zijn hand, **10** Die zal
ook drinken uit den wijn des toorn Gods, die ongemengd
ingeschonken is, in den drinkbeker Zijns toorns; en hij zal
gepijnigd worden met vuur en sulfer voor de heilige engelen

en voor het Lam. **11** En de rook van hun pijniging gaat op in
alle eeuwigheid, en zij hebben geen rust dag en nacht, die
het beest aanbidden en zijn beeld, en zo iemand het
merkteken zijns naams ontvangt. **12** Hier is de lijdzaamheid
der heiligen; hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en
het geloof van Jezus. **13** En ik hoorde een stem uit den
hemel, die tot mij zeide: Schrijf, zalig zijn de doden, die in
den Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij
rusten mogen van hun arbeid; en hun werken volgen met
hen. **14** En ik zag, en ziet, een witte wolk, en op de wolk was
Een gezeten, des mensen Zoon gelijk, hebbende op Zijn
hoofd een gouden kroon; en in Zijn hand een scherpe sikkel.

15 En een andere engel kwam uit den tempel, roepende met
een grote stem tot Dengene, Die op de wolk zat: Zend Uw
sikkel en maai; want de ure om te maaien is nu gekomen,
dewijl de oogst der aarde rijp is geworden. **16** En Die op de
wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde, en de aarde werd
gemaaid. **17** En een andere engel kwam uit den tempel, die
in den hemel is, hebbende ook zelf een scherpe sikkel. **18**
En een andere engel kwam uit van het altaar, die macht had
over het vuur; en hij riep met een groot geroep, tot
dengene, die de scherpe sikkel had, zeggende: Zend uw
scherpe sikkel, en snijd af de druiftakken van den wijngaard
der aarde, want zijn druiven zijn rijp. **19** En de engel zond
zijn sikkel op de aarde en sneed de druiven af van den
wijngaard der aarde, en wierp ze in den groten wijnpersbak
des toorns Gods. **20** En de wijnpersbak werd buiten de stad
getreden, en er is bloed uit den wijnpersbak gekomen, tot
aan de tomen der paarden, duizend zeshonderd stadien ver.

Revelation 15

1 En ik zag een ander groot en wonderlijk teken in den
hemel; namelijk zeven engelen, hebbende de zeven laatste
plagen; want in deze is de toorn Gods geeindigd. **2** En ik zag
als een glazen zee, met vuur gemengd; en die de
overwinning hadden van het beest, en van zijn beeld, en
van zijn merkteken, en van het getal zijns naams, welke
stonden aan de glazen zee, hebbende de citers Gods; **3** En
zij zongen het gezang van Mozes, den dienstknecht Gods,
en het gezang des Lams, zeggende: Groot en wonderlijk zijn
Uw werken, Heere, Gij almachtige God, rechtvaardig en
waarachtig zijn Uw wegen, Gij Koning der heiligen! **4** Wie
zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken?
Want Gij zijt alleen heilig; want alle volken zullen komen, en
voor U aanbidden; want Uw oordelen zijn openbaar
geworden. **5** En na dezen zag ik, en ziet, de tempel des
tabernakels der getuigenis in den hemel werd geopend. **6**
En de zeven engelen, die de zeven plagen hadden, kwamen
uit den tempel, bekleed met rein en blinkend lijnwaad, en
omgord om de borst met gouden gordels. **7** En een van de
vier dieren gaf den zeven engelen zeven gouden fiolen, vol
van den toorn Gods, Die in alle eeuwigheid leeft. **8** En de
tempel werd vervuld met rook uit de heerlijkheid Gods, en
uit Zijn kracht; en niemand kon in den tempel ingaan, totdat
de zeven plagen der zeven engelen geeindigd waren.

Revelation 16

1 En ik hoorde een grote stem uit den tempel, zeggende tot
de zeven engelen: Gaat henen, en giet de zeven fiolen van
den toorn Gods uit op de aarde. **2** En de eerste ging henen,
en goot zijn fiool uit op de aarde; en er werd een kwaad en
boos gezweer aan de mensen, die het merkteken van het
beest hadden, en die zijn beeld aanbaden. **3** En de tweede
engel goot zijn fiool uit in de zee, en zij werd bloed als van
een dode; en alle levende ziel is gestorven in de zee. **4** En
de derde engel goot zijn fiool uit in de rivieren en in de
fonteinen der wateren; en de wateren werden bloed. **5** En ik
hoorde den engel der wateren zeggen: Gij zijt rechtvaardig,
Heere! Die is, en Die was, en Die zijn zal, dat Gij dit
geoordeeld hebt; **6** Dewijl zij het bloed der heiligen, en der
profeten vergoten hebben, zo hebt Gij hun ook bloed te
drinken gegeven; want zij zijn het waardig. **7** En ik hoorde
een anderen van het altaar zeggen: Ja, Heere, Gij
almachtige God! Uwe oordelen zijn waarachtig en
rechtvaardig. **8** En de vierde engel goot zijn fiool uit op de
zon; en haar is macht gegeven de mensen te verhitten door
vuur. **9** En de mensen werden verhit met grote hitte, en
lasterden den Naam Gods, Die macht heeft over deze
plagen; en zij bekeerden zich niet, om Hem heerlijkheid te
geven. **10** En de vijfde engel goot zijn fiool uit op den troon
van het beest; en zijn rijk is verduisterd geworden; en zij
kauwden hun tongen van pijn; **11** En zij lasterden den God
des hemels vanwege hun pijnen, en vanwege hun gezweren;
en zij bekeerden zich niet van hun werken. **12** En de zesde
engel goot zijn fiool uit op de grote rivier, den Eufraat; en
zijn water is uitgedroogd, opdat bereid zou worden de weg
der koningen, die van den opgang der zon komen zullen. **13**
En ik zag uit den mond des draaks, en uit den mond van het
beest, en uit den mond des valsen profeets, drie onreine

geesten gaan, den vorsen gelijk; **14** Want het zijn geesten der duivelen, en zij doen tekenen, welke uitgaan tot de koningen der aarde en der gehele wereld, om die te vergaderen tot den krijg van dien groten dag des almachtigen Gods. **15** Ziet, Ik kom als een dief. Zalig is hij, die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele, en men zijn schaamte niet zie. **16** En zij hebben hen vergaderd in de plaats, welke in het Hebreeuws genaamd wordt Armageddon. **17** En de zevende engel goot zijn fiool uit in de lucht; en er kwam een grote stem uit den tempel des hemels, van den troon, zeggende: Het is geschied. **18** En er geschiedden stemmen, en donderslagen, en bliksemen; en er geschiedde een grote aardbeving, hoedanige niet is geschied van dat de mensen op de aarde geweest zijn, namelijk een zodanige aardbeving en zo groot. **19** En de grote stad is in drie delen gescheurd, en de steden der heidenen zijn gevallen; en het grote Babylon is gedacht geworden voor God, om haar te geven den drinkbeker van den wijn des toorns Zijner gramschap. **20** En alle eiland is gevloden, en de bergen zijn niet gevonden. **21** En een grote hagel, elk als een talent pond zwaar, viel neder uit den hemel op de mensen; en de mensen lasterden God vanwege de plage des hagels; want deszelfs plage was zeer groot.

Revelation 17

1 En een uit de zeven engelen, die de zeven fiolen hadden,
kwam en sprak met mij, en zeide tot mij: Kom herwaarts, ik
zal u tonen het oordeel der grote hoer, die daar zit op vele
wateren; **2** Met welke de koningen der aarde gehoereerd
hebben, en die de aarde bewonen zijn dronken geworden
van den wijn harer hoererij. **3** En hij bracht mij weg in een
woestijn, in den geest, en ik zag een vrouw, zittende op een
scharlaken rood beest, dat vol was van namen der gods
lastering, en had zeven hoofden en tien hoornen. **4** En de
vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en versierd
met goud, en kostelijk gesteente, en paarlen, en had in hare
hand een gouden drinkbeker, vol van gruwelen, en van
onreinigheid harer hoererij. **5** En op haar voorhoofd was een
naam geschreven, namelijk Verborgenheid; het grote
Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der
aarde. **6** En ik zag, dat de vrouw dronken was van het bloed
der heiligen, en van het bloed der getuigen van Jezus. En ik
verwonderde mij, als ik haar zag, met grote verwondering. **7**
En de engel zeide tot mij: Waarom verwondert gij u? Ik zal u
zeggen de verborgenheid der vrouw en van het beest, dat
haar draagt, hetwelk de zeven hoofden heeft en de tien
hoornen. **8** Het beest, dat gij gezien hebt, was en is niet; en
het zal opkomen uit den afgrond, en ten verderve gaan; en
die op de aarde wonen, zullen verwonderd zijn (welker
namen niet zijn geschreven in het boek des levens van de
grondlegging der wereld), ziende het beest, dat was en niet
is, hoewel het is. **9** Hier is het verstand, dat wijsheid heeft.
De zeven hoofden zijn zeven bergen, op welke de vrouw zit.
10 En het zijn ook zeven koningen; de vijf zijn gevallen, en
de een is, en de ander is nog niet gekomen, en wanneer hij
zal gekomen zijn, moet hij een weinig tijds blijven. **11** En
het beest, dat was en niet is, die is ook de achtste koning, en

is uit de zeven en gaat ten verderve. **12** En de tien hoornen,
die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die het koninkrijk nog
niet hebben ontvangen, maar als koningen macht
ontvangen op een ure met het beest. **13** Dezen hebben
enerlei mening, en zullen hun kracht en macht het beest
overgeven. **14** Dezen zullen tegen het Lam krijgen, en het
Lam zal hen overwinnen (want Het is een Heere der heren,
en een Koning der koningen), en die met Hem zijn, de
geroepenen, en uitverkorenen en gelovigen. **15** En hij zeide
tot mij: De wateren, die gij gezien hebt, waar de hoer zit,
zijn volken, en scharen, en natien, en tongen. **16** En de tien
hoornen, die gij gezien hebt op het beest, die zullen de hoer
haten, en zullen haar woest maken, en naakt; en zij zullen
haar vlees eten, en zullen haar met vuur verbranden. **17**
Want God heeft hun in hun harten gegeven, dat zij Zijn
mening doen, en dat zij enerlei mening doen, en dat zij hun
koninkrijk het beest geven, totdat de woorden Gods
voleindigd zullen zijn. **18** En de vrouw, die gij gezien hebt,
is de grote stad, die het koninkrijk heeft over de koningen
der aarde.

Revelation 18

1 En na dezen zag ik een anderen engel afkomen uit den
hemel, hebbende grote macht, en de aarde is verlicht
geworden van zijn heerlijkheid. **2** En hij riep krachtelijk met
een grote stem, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, het
grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen,
en een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een
bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte; **3** Dewijl
uit den wijn des toorns harer hoererij alle volken gedronken
hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd
hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de
kracht harer weelde. **4** En ik hoorde een andere stem uit den
hemel, zeggende: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan
haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar
plagen niet ontvangt. **5** Want haar zonden zijn de ene op de
andere gevolgd tot den hemel toe, en God is harer
ongerechtigheden gedachtig geworden. **6** Vergeldt haar,
gelijk als zij ulieden vergolden heeft, en verdubbelt haar
dubbel, naar haar werken; in den drinkbeker, waarin zij
geschonken heeft, schenkt haar dubbel. **7** Zoveel als zij
zichzelve verheerlijkt heeft, en weelde gehad heeft, zo grote
pijniging en rouw doet haar aan; want zij zegt in haar hart:
Ik zit als een koningin, en ben geen weduwe, en zal geen
rouw zien. **8** Daarom zullen haar plagen op een dag komen,
namelijk dood, en rouw, en honger, en zij zal met vuur
verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar
oordeelt. **9** En de koningen der aarde, die met haar
gehoereerd en weelde gehad hebben, zullen haar bewenen,
en rouw over haar bedrijven, wanneer zij den rook haar
brands zullen zien; **10** Van verre staande uit vreze van haar
pijniging, zeggende: Wee, wee, de grote stad Babylon, de
sterke stad, want uw oordeel is in een ure gekomen. **11** En
de kooplieden der aarde zullen wenen en rouw maken over

haar, omdat niemand hun waren meer koopt; **12** Waren van
goud, en van zilver, en van kostelijk gesteente, en van
paarlen, en van fijn lijnwaad, en van purper, en van zijde, en
van scharlaken; en allerlei welriekend hout, en allerlei ivoren
vaten, en allerlei vaten van het kostelijkste hout, en van
koper, en van ijzer, en van marmersteen; **13** En kaneel, en
reukwerk, en welriekende zalf, en wierook, en wijn, en olie,
en meelbloem, en tarwe, en lastbeesten, en schapen; en van
paarden, en van koetswagens, en van lichamen, en de zielen
der mensen. **14** En de vrucht der begeerlijkheid uwer ziel is
van u weggegaan; en al wat lekker en wat heerlijk was, is
van u weggegaan; en gij zult hetzelve niet meer vinden. **15**
De kooplieden dezer dingen, die rijk geworden waren van
haar, zullen van verre staan uit vreze van haar pijniging,
wenende en rouw makende; **16** En zeggende: Wee, wee, de
grote stad, die bekleed was met fijn lijnwaad, en purper, en
scharlaken, en versierd met goud, en met kostelijk
gesteente, en met paarlen; want in een ure is zo grote
rijkdom verwoest. **17** En alle stuurlieden, en al het volk op
de schepen, en bootsgezellen, en allen, die ter zee
handelen, stonden van verre; **18** En riepen, ziende den rook
van haar brand, en zeggende: Wat stad was deze grote stad
gelijk? **19** En zij wierpen stof op hun hoofden, en riepen,
wenende en rouw bedrijvende, zeggende: Wee, wee, de
grote stad, in dewelke allen, die schepen in de zee hadden,
van haar kostelijkheid rijk geworden zijn; want zij is in een
ure verwoest geworden. **20** Bedrijft vreugde over haar, gij
hemel, en gij heilige apostelen, en gij profeten, want God
heeft uw oordeel aan haar geoordeeld. **21** En een sterke
engel hief een steen op als een groten molensteen, en wierp
dien in de zee, zeggende: Aldus zal de grote stad Babylon
met geweld geworpen worden, en zal niet meer gevonden
worden. **22** En de stem der citerspelers, en der zangers, en
der fluiters, en der bazuiners, zal niet meer in u gehoord
worden; en geen kunstenaar van enige kunst zal meer in u
gevonden worden; en geen geluid des molens zal in u meer

gehoord worden. **23** En het licht der kaars zal in u niet meer schijnen; en de stem eens bruidegoms en ener bruid zal in u niet meer gehoord worden; want uw kooplieden waren de groten der aarde, want door uw toverij zijn alle volken verleid geweest. **24** En in dezelve is gevonden het bloed der profeten en der heiligen, en al dergenen, die gedood zijn op de aarde.

Revelation 19

1 En na dezen hoorde ik als een grote stem ener grote
schare in den hemel, zeggende: Halleluja, de zaligheid, en
de heerlijkheid, en de eer, en de kracht zij den Heere, onzen
God. **2** Want Zijn oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig;
dewijl Hij de grote hoer geoordeeld heeft, die de aarde
verdorven heeft met haar hoererij, en Hij het bloed Zijner
dienaren van haar hand gewroken heeft. **3** En zij zeiden ten
tweeden maal: Halleluja! En haar rook gaat op in alle
eeuwigheid. **4** En de vier en twintig ouderlingen, en de vier
dieren vielen neder, en aanbaden God, Die op den troon zat,
zeggende: Amen, Halleluja! **5** En een stem kwam uit den
troon, zeggende: Looft onzen God, gij al Zijn
dienstknechten, en gij, die Hem vreest, beiden klein en
groot! **6** En ik hoorde als een stem ener grote schare, en als
een stem veler wateren, en als een stem van sterke
donderslagen, zeggende: Halleluja, want de Heere, de
almachtige God, heeft als Koning geheerst. **7** Laat ons blijde
zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven;
want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft
zichzelve bereid. **8** En haar is gegeven, dat zij bekleed
worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn
lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. **9** En hij
zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het
avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij:
Deze zijn de waarachtige woorden Gods. **10** En ik viel neder
voor zijn voeten, om hem te aanbidden, en hij zeide tot mij:
Zie, dat gij dat niet doet; ik ben uw mededienstknecht, en
uwer broederen, die de getuigenis van Jezus hebben; aanbid
God. Want de getuigenis van Jezus is de geest der profetie.
11 En ik zag den hemel geopend; en ziet, een wit paard, en
Die op hetzelve zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig,
en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid. **12** En Zijn

ogen waren als een vlam vuurs, en op Zijn hoofd waren vele
koninklijke hoeden; en Hij had een naam geschreven, die
niemand wist, dan Hij Zelf. **13** En Hij was bekleed met een
kleed, dat met bloed geverfd was; en Zijn naam wordt
genoemd het Woord Gods. **14** En de heirlegers in den hemel
volgden Hem op witte paarden, gekleed met wit en rein fijn
lijnwaad. **15** En uit Zijn mond ging een scherp zwaard,
opdat Hij daarmede de heidenen slaan zou. En Hij zal hen
hoeden met een ijzeren roede; en Hij treedt den wijnpersbak
van den wijn des toorns en der gramschap des almachtigen
Gods. **16** En Hij heeft op Zijn kleed en op Zijn dij dezen
Naam geschreven: Koning der koningen, en Heere der heren.
17 En ik zag een engel, staande in de zon; en hij riep met
een grote stem, zeggende tot al de vogelen, die in het
midden des hemels vlogen: Komt herwaarts, en vergadert u
tot het avondmaal des groten Gods;

18 Opdat gij eet het vlees der koningen, en het vlees der
oversten over duizend, en het vlees der sterken, en het
vlees der paarden en dergenen, die daarop zitten; en het
vlees van alle vrijen en dienstknechten, en kleinen en
groten. **19** En ik zag het beest, en de koningen der aarde, en
hun heirlegers vergaderd, om krijg te voeren tegen Hem, Die
op het paard zat, en tegen Zijn heirlegers. **20** En het beest
werd gegrepen, en met hetzelve de valse profeet, die de
tekenen in de tegenwoordigheid van hetzelve gedaan had,
door welke hij verleid had, die het merkteken van het beest
ontvangen hadden, en die deszelfs beeld aanbaden. Deze
twee zijn levend geworpen in den poel des vuurs, die met
sulfer brandt. **21** En de overigen werden gedood met het
zwaard Desgenen, Die op het paard zat, hetwelk uit Zijn
mond ging; en al de vogelen werden verzadigd van hun
vlees.

Revelation 20

1 En ik zag een engel afkomen uit den hemel, hebbende
den sleutel des afgronds, en een grote keten in zijn hand; **2**
En hij greep den draak, de oude slang, welke is de duivel en
satanas, en bond hem duizend jaren; **3** En wierp hem in den
afgrond, en sloot hem daarin, en verzegelde dien boven
hem, opdat hij de volken niet meer verleiden zou, totdat de
duizend jaren zouden geeindigd zijn. En daarna moet hij
een kleinen tijd ontbonden worden. **4** En ik zag tronen, en
zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven; en
ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de
getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het
beest, en deszelfs beeld niet aangebeden hadden, en die
het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd
en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen
met Christus, de duizend jaren. **5** Maar de overigen der
doden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren
geeindigd waren. Deze is de eerste opstanding. **6** Zalig en
heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over
deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen
priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als
koningen heersen duizend jaren. **7** En wanneer de duizend
jaren zullen geeindigd zijn, zal de satanas uit zijn
gevangenis ontbonden worden. **8** En hij zal uitgaan om de
volken te verleiden, die in de vier hoeken der aarde zijn, den
Gog en den Magog, om hen te vergaderen tot den krijg;
welker getal is als het zand aan de zee. **9** En zij zijn
opgekomen op de breedte der aarde, en omringden de
legerplaats der heiligen, en de geliefde stad; en er kwam
vuur neder van God uit den hemel, en heeft hen verslonden.
10 En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in den
poel des vuurs en sulfers, alwaar het beest en de valse
profeet zijn; en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in

alle eeuwigheid. **11** En ik zag een groten witten troon, en
Dengene, Die daarop zat, van Wiens aangezicht de aarde en
de hemel wegvloden, en geen plaats is voor die gevonden.

12 En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en
de boeken werden geopend; en een ander boek werd
geopend, dat des levens is; en de doden werden geoordeeld
uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken.
13 En de zee gaf de doden, die in haar waren; en de dood
en de hel gaven de doden, die in hen waren; en zij werden
geoordeeld, een iegelijk naar hun werken. **14** En de dood en
de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit is de
tweede dood. **15** En zo iemand niet gevonden werd
geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in
den poel des vuurs.

Revelation 21

1 En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; want
de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en
de zee was niet meer. **2** En ik, Johannes, zag de heilige stad,
het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel,
toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. **3** En
ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de
tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen,
en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun
God zijn. **4** En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en
de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch
moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan.
5 En Die op den troon zat, zeide: Ziet, Ik maak alle dingen
nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn
waarachtig en getrouw. **6** En Hij sprak tot mij: Het is
geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het
Einde. Ik zal den dorstige geven uit de fontein van het water
des levens voor niet. **7** Die overwint, zal alles beerven; en Ik
zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn. **8** Maar
den vreesachtigen, en ongelovigen, en gruwelijken, en
doodslagers, en hoereerders, en tovenaars, en
afgodendienaars, en al den leugenaars, is hun deel in den
poel, die daar brandt van vuur en sulfer; hetwelk is de
tweede dood. **9** En tot mij kwam een van de zeven engelen,
die de zeven fiolen hadden, welke vol geweest waren van de
zeven laatste plagen, en sprak met mij, zeggende: Kom
herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de Vrouw des Lams.

10 En hij voerde mij weg in den geest op een groten en
hogen berg, en hij toonde mij de grote stad, het heilige
Jeruzalem, nederdalende uit den hemel van God. **11** En zij
had de heerlijkheid Gods, en haar licht was den
allerkostelijksten steen gelijk, namelijk als den steen Jaspis,

blinkende gelijk kristal. **12** En zij had een groten en hogen
muur, en had twaalf poorten, en in de poorten twaalf
engelen, en namen daarop geschreven, welken zijn de
namen der twaalf geslachten der kinderen Israels. **13** Van
het oosten waren drie poorten, van het noorden drie
poorten, van het zuiden drie poorten, van het westen drie
poorten. **14** En de muur der stad had twaalf fondamenten,
en in dezelve de namen der twaalf apostelen des Lams. **15**
En hij die met mij sprak, had een gouden rietstok, opdat hij
de stad zou meten, en haar poorten, en haar muur. **16** En de
stad lag vierkant, en haar lengte was zo groot als haar
breedte. En hij mat de stad met den rietstok op twaalf
duizend stadien; de lengte, en de breedte, en de hoogte
derzelve waren even gelijk. **17** En hij mat haar muur op
honderd vier en veertig ellen, naar de maat eens mensen,
welke des engels was. **18** En het gebouw van haar muur
Jaspis; en de stad was zuiver goud, zijnde zuiver glas gelijk.
19 En de fondamenten van den muur der stad waren met
allerlei kostelijk gesteente versierd. Het eerste fondament
was Jaspis, het tweede Saffier, het derde Chalcedon, het
vierde Smaragd. **20** Het vijfde Sardonix, het zesde Sardius,
het zevende Chrysoliet, het achtste Beryl, het negende
Topaas, het tiende Chrysopraas, het elfde Hyacinth, het
twaalfde Amethyst. **21** En de twaalf poorten waren twaalf
paarlen, een iedere poort was elk uit een paarl; en de straat
der stad was zuiver goud; gelijk doorluchtig glas. **22** En ik
zag geen tempel in dezelve; want de Heere, de almachtige
God, is haar tempel, en het Lam. **23** En de stad behoeft de
zon en de maan niet, dat zij in dezelve zouden schijnen;
want de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is
haar Kaars. **24** En de volken, die zalig worden, zullen in haar
licht wandelen; en de koningen der aarde brengen hun
heerlijkheid en eer in dezelve. **25** En haar poorten zullen
niet gesloten worden des daags; want aldaar zal geen nacht
zijn. **26** En zij zullen de heerlijkheid en de eer der volken
daarin brengen. **27** En in haar zal niet inkomen iets, dat

ontreinigt, en gruwelijkheid doet, en leugen spreekt; maar die geschreven zijn in het boek des levens des Lams.

Revelation 22

1 En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des
levens, klaar als kristal, voortkomende uit den troon Gods,
en des Lams. **2** In het midden van haar straat en op de ene
en de andere zijde der rivier was de boom des levens,
voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand
gevende zijne vrucht; en de bladeren des booms waren tot
genezing der heidenen. **3** En geen vervloeking zal er meer
tegen iemand zijn; en de troon Gods en des Lams zal daarin
zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen; **4** En zullen
Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoofden
zijn. **5** En aldaar zal geen nacht zijn, en zij zullen geen kaars
noch licht der zon van node hebben; want de Heere God
verlicht hen; en zij zullen als koningen heersen in alle
eeuwigheid. **6** En hij zeide tot mij: Deze woorden zijn
getrouw en waarachtig; en de Heere, de God der heilige
profeten, heeft Zijn engel gezonden, om Zijn dienstknechten
te tonen, hetgeen haast moet geschieden.

7 Zie, Ik kom haastiglijk zalig is hij, die de woorden der
profetie dezes boeks bewaart. **8** En ik, Johannes, ben
degene, die deze dingen gezien en gehoord heb. En toen ik
ze gehoord en gezien had, viel ik neder om aan te bidden
voor de voeten des engels, die mij deze dingen toonde. **9** En
hij zeide tot mij: Zie, dat gij het niet doet; want ik ben uw
mededienstknecht, en uwer broederen, der profeten, en
dergenen, die de woorden dezes boeks bewaren; aanbid
God. **10** En hij zeide tot mij: Verzegel de woorden der
profetie dezes boeks niet; want de tijd is nabij. **11** Die
onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij
nog vuil worde; en die rechtvaardig is, dat hij nog
gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog
geheiligd worde. **12** En zie, Ik kom haastiglijk en Mijn loon is

met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal
zijn. **13** Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het
Einde; de Eerste en de Laatste. **14** Zalig zijn zij, die Zijn
geboden doen, opdat hun macht zij aan den boom des
levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad. **15**
Maar buiten zullen zijn de honden, en de tovenaars, en de
hoereerders, en de doodslagers, en de afgodendienaars, en
een iegelijk, die de leugen liefheeft, en doet. **16** Ik, Jezus,
heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te
getuigen in de Gemeenten. Ik ben de Wortel en het geslacht
Davids, de blinkende Morgenster. **17** En de Geest en de
Bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die
dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om
niet. **18** Want ik betuig aan een iegelijk, die de woorden der
profetie dezes boeks hoort: Indien iemand tot deze dingen
toedoet, God zal hem toedoen de plagen, die in dit boek
geschreven zijn.

19 En indien iemand afdoet van de woorden des boeks
dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des
levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek
geschreven is. **20** Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom
haastiglijk. Amen. Ja, kom, Heere Jezus! **21** De genade van
onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.